

Datguddiad 18: y gri uchel —2018-2030

*“Mae hi wedi cwmpo, mae hi wedi
cwmpo, Babilon Fawr!” »
“Dewch allan o'i mysg, fy mhobl...”*

Samuel yn cyflwyno

**Eglurwch
Daniel a Datguddiad i
mi**

**Proffwydoliaethau Prophwydol
Fod Duw Yn Bodoli
Ei Ddatguddiad Pennaf i'w
Etholedigion**

**Yn y gwaith hwn: Ei Brosiect - Ei
Farn**

Fersiwn: 23-09-2023 (7-7th -5994)

**“ A chlywais lais dyn yng nghanol Ulai;
efe a lefodd ac a ddywedodd, Gabriel, eglwurwch iddo y
weledigaeth ” Daniel 8:16.**

Nodyn esboniadol o'r clawr

O'r top i'r gwaelod: Negeseuon gan dri angel y Datguddiad 14.

Dyma dri gwirionedd o lyfr Daniel a ddatgelwyd i'r saint ar ôl treial gwanwyn 1843 ac ar ôl hynny Hydref 22, 1844. Gan anwybyddu rôl y Saboth, ni allai'r Adfentyddion cynnar ddeall gwir ystyr y negeseuon hyn. Roedd yr Adfentyddion a oedd yn aros am ddychweliad Crist wedi cysylltu eu profiad â'r " **gwaedd ganol nos** " neu " *ganol nos* " a ddyfynnwyd yn nameg y " *deg morwyn* " o Matt.25:1 i 13 lle cyhoeddwyd y *dychweliad " am y Priodfab "* yn cael ei grybwyll.

- 1- **thema'r farn** yn Dan.8:13-14 a thestun neges yr *angel cyntaf* yn Dat.14:7: “ *Ofnwch Dduw a rhowch iddo ogoniant oherwydd daeth awr ei farn i addoli'r hwn a wnaeth. y ddaear, y nefoedd, a'r ffynhonnau dwfr !* » : y dychweliad i ddydd Sadwrn, yr unig seithfed dydd gwirioneddol o'r drefn ddwyfol, sef y Sabboth Iuddewig a dydd o orphwysdra wythnosol, yn ofynol gan Dduw yn y pedwerydd o'i ddeg gorchymyn.
- 2- **Mae gwadu Rhufain Pab** , " *corn bach* " a " *brenin gwahanol* " Daniel 7:8-24 a 8:10-23 i 25 , sy'n derbyn yr enw " *Babilon fawr* " yn y neges yr ail *angel* Apo . 14:8: “ *Mae Babilon Fawr wedi cwmpo, hi sydd wedi cwmpo!* ” : yn bennaf, o herwydd dydd Sul, y " dydd o'r haul " gynt a etifeddwyd oddiwrth yr Ymerawdwr Cystennin I ^{yr hwn} a'i sefydlodd Mawrth 7, 321. Ond y mae yr ymadrodd hwn " y *syrthiodd* " yn cael ei gyfiawnhau trwy ddatguddiad ei natur felltgedig gan Dduw fel efe ei gyflwyno i'w weision Adventist ar ol 1843, yn 1844, trwy adferu arferiad y Sabboth gadawedig. “ *Mae hi wedi cwmpo* ” yn golygu: “mae hi'n cael ei chymryd a'i gorchfygu.” Felly mae Duw'r gwirionedd yn cyhoeddi ei fuddugoliaeth yn erbyn gwersyll celwydd crefyddol.
- 3- **Thema'r farn olaf** lle mae “ *tân yr ail farwolaeth* ” yn taro'r gwrthryfelwyr Cristnogol. Dyma'r ddelwedd a gyflwynir yn Dan.7:9-10, datblygir y thema yn Dat.20:10-15, a dyma destun neges y trydydd *angel* yn Dat.14:9-10: “ *Ac arall, trydydd angel a'u canlynodd hwynt, gan ddywedyd â llef uchel, Od oes neb yn addoli'r bwystfil a'i ddelw, ac yn derbyn nod ar ei dalcen neu ar ei law, efe hefyd a yfa win digofaint Duw, wedi ei dywallt allan. cymysgedd i mewn i'r cwpan ei ddigofaint, a bydd yn cael ei poenydio â tân a brwmstan, gerbron yr angylion sanctaidd a chyn yr Oen* ”: Yma, Sul yn cael ei nodi gyda'r " *marc y bwystfil* ”.

Sylwch ar yr un cyfatebiaeth rhwng niferoedd yr adnodau a dargedwyd yn Daniel 7: 9-10 a Datguddiad 14: 9-10.

Y pedwerydd *angel* : dim ond yn Apo.18 y mae'n ymddangos lle mae'n darlunio cyhoeddiad terfynol y tair neges Adventist flaenorol sy'n elwa o'r holl oleuni dwyfol sydd wedi dod i'w goleuo er 1994 a hyd ddiwedd y byd, hynny yw, hyd at gwanwyn 2030 Dyma'r rôl y mae'n rhaid i'r gwaith hwn ei chwarae. Y mae y goleuni a ddaeth i'w oleuo yn amlygu yr euogrwydd olynol : o'r grefydd Babaid, er 538 ; o'r grefydd Brotestanaidd, er 1843; a'r sefydliad Adventist swyddogol, er 1994. Roedd gan yr holl gwympiadau ysbrydol hyn yr achos, yn eu hamser: gwrthod y golau a gynigir gan Ysbryd Glân Duw yn Iesu Grist. “ *Ar amser y diwedd* ” a grybwyllir yn Dan.11:40, mae'r Eglwys Gatholig yn dwyn ynghyd yn ei melltith, bob grŵp crefyddol, Cristnogol neu beidio, sy'n cydnabod ei gweinidogaeth a'i hawdurdod; hyn o dan nawdd ei chynghrair “*eciwmenaidd*” bondigrybwyll a ymunodd, ar ôl Protestaniaeth, Adfentiaeth swyddogol ym 1995.

2 Corinthiaid 4:3-4

“ ...Os yw ein Hefengyl yn dal i gael ei gorchuddio, y mae hi'n orchudd i'r rhai sy'n darfod; canys yr anghredinwyr y dallodd Duw yr oes hon, fel na welant ysblander Efengyl gogoniant Crist, yr hwn yw delw Duw . »

“Ac os erys y gair proffwydol yn cael ei gamddeall, dim ond i'r rhai y mae'n rhaid eu colli y bydd yn parhau felly.”

Hefyd, wrth grynodedb o'r datguddiadau a gyflwynir yn y ddogfen hon gwyddoch, er mwyn “ *cyfiawnhau sancteiddrwydd* ”, ers gwanwyn 1843 a sefydlwyd gan archddyfarniad y Creawdwr a'r deddfwr Duw Daniel 8:14, yn ôl ei “ *Efengyl dragwyddol* ”,

trwy'r ddaear, pob dyn a gwraig,

rhaid ei fedyddio yn enw Iesu Grist trwy drochiad llwyr i gael gras dwyfol,

Mae'n rhaid i arsylwi Dydd Sadwrn, y gorffwys Saboth seithfed dydd, sancteiddio gan Dduw yn Genesis 2, a 4ydd^{o'i} 10 gorchymyn a ddyfynnir yn Exodus 20; hyn, er mwyn cadw ei ras,

rhaid iddo anrhydeddu'r deddfau moesol dwyfol a'r deddfau dietegol a ragnodir yn y Beibl Sanctaidd, yn Genesis 1:29 a Lefiticus 11, (sancteiddrwydd y corff)

a rhaiddo beidio “dirmygu ei air proffwydol”, rhag “diffodd Ysbryd Duw” (1 Thes.5:20).

Mae unrhyw un nad yw'n bodloni'r meini prawf hyn yn cael ei gondemnio gan Dduw i ddioddef yr “ail farwolaeth” a ddisgrifir yn Datguddiad 20.

Samuel

ESBONIAD – ME DANIEL AC APOCALYPSE **Tudalennu'r pynciau dan sylw**

Rhan gyntaf: Nodiadau paratoadol

Yn defnyddio chwiliad awtomatig o rifau tudalennau'r meddalwedd a ddefnyddir

Tudalen deitl

- 07 Cyflwyniad
 - 12 Duw a'i greadigaethau
 - 13 Seiliau Beiblaidd y Gwirionedd
 - 16 Nodyn sylfaenol : Mawrth 7, 321, dydd melltgedig pechod
 - 26 Tystiolaeth Duw a roddwyd ar y ddaear
 - 28 Sylwch : Peidiwch â drysu merthyrdod â chosb
 - 29 Genesis: crynodeb proffwydol hanfodol
 - 30 Ffydd ac anghrediniaeth
 - 33 Bwyd i'r Tywydd Addas
 - 37 Hanes Datguddiedig Gwir Ffydd
 - 39 Nodiadau paratoadol ar gyfer llyfr Daniel
 - 41 Y mae y cwbl yn dechreu yn Daniel — LLYFR DANIEL**
 - 42 Daniel 1 - Daniel yn cyrraedd Babilon
 - 45 Daniel 2 - *Cerflun* gweledigaeth y Brenin Nebuchodonosor
 - 56 Daniel 3 — Y tri chydymaith yn y *ffwrnes*
 - 62 Daniel 4 - y brenin yn bychanu ac yn trosi
 - 69 Daniel 5 - Barn y Brenin Belsassar
 - 74 Daniel 6 - Daniel yn *ffau'r llewod*
 - 79 Daniel 7 — *Yr pedwar anifail* a chorn *bach* y Pab
 - 90 Daniel 8 - Cadarnhawyd hunaniaeth y Pab – archddyfarniad dwyfol
- Dan.8:14.
- 103 Daniel 9 - Y cyhoeddiad am amser gweinidogaeth ddaearol Iesu Grist.
 - 121 Daniel 10 - Cyhoeddiad o'r *trychineb mawr* - Gweledigaethau o'r trychineb
 - 127 Daniel 11 - Saith rhyfel Syria.
 - 146 Daniel 12 - Y genhadaeth gyffredinol Adventist wedi'i darlunio a'i dyddio.
 - 155 Cyflwyniad i symbolaeth broffwydol

- 158 Adfentyddiaeth
- 163 Yr Edrychiad Cyntaf ar yr Apocalypse
- 167 Symbolau Rhufain mewn Prophwydoliaeth
- 173 Goleuni ar y Sabboth
- 176 archddyfarniad Duw o Daniel 8:14
- 179 Paratoad i'r Apoetol
- 183 Yr Apocalypse yn Gryno
- 188 **Ail ran: astudiaeth fanwl o'r Apocalypse**
- 188 **Datguddiad 1** : Prolog - Dychweliad Crist - Thema Adventist
- 199 **Datguddiad 2** : Cymanfa Crist o'i ddechreuad hyd 1843
- 199 Cyfnod 1af : *Effesus* - 2il gyfnod : *Smyrna* - ^{3ydd} cyfnod : *Pergamum* -
4edd ^{oes} : *Thyatira*
- 216 **Datguddiad 3** : Cynulliad Crist er 1843 - adfer y ffydd Gristnogol
apostolaidd
- 216 5ed cyfnod : *Sardis* - 6ed ^{cyfnod} : *Philadelphia* -
- 223 Tynged Adventism a Ddatgodwyd yng Ngweledigaeth Gyntaf Ellen G.
White
- 225 7fed ^{oes} : *Laodicea*
- 229 **Datguddiad 4** : barn nefol
- 232 Sylwch : Y GYFRAITH DIVINE yn prophwydo
- 239 **Datguddiad 5** : Mab y Dyn
- 244 **Datguddiad 6** : Actorion, cosbau dwyfol ac arwyddion o amseroedd y
cyfnod Cristnogol - Y 6 sêl gyntaf
- 251 **Datguddiad 7** : Seithfed dydd Adfentiaeth wedi ei selio â “ *sêl Duw* ”: y
Sabboth a chyfrin “ *seithfed sêl* ”.
- 259 **Datguddiad 8** : Y pedwar “ *utgorn* ” cyntaf
- 268 **Datguddiad 9** : Y 5ed a'r 6ed “ *trwmpedau* ”
- 268 y 5ed “ *trwmped* ”
- 276 y 6ed “ *trwmped* ”
- 286 **Datguddiad 10** : y “ *llyfr bach agored* ”
- 291 Diwedd y rhan gyntaf o'r Dadguddiad
Ail ran: y themâu a ddatblygwyd
- 292 **Datguddiad 11** : teyrnasiad y Pab - anffyddiaeth genedlaethol - y 7fed “
trwmped”
- 305 **Datguddiad 12** : y cynllun mawr canolog
- 313 **Datguddiad 13** : gau frodyr y grefydd Gristionogol
- 322 **Datguddiad 14** : Amser Adfentiaeth y Seithfed Dydd
- 333 **Datguddiad 15** : Diwedd y cyfnod prawf
- 336 **Datguddiad 16** : *Saith Pla Diweddaf Digofaint Duw*
- 345 **Datguddiad 17** : y butain wedi ei dad- guddio a'i hadnabod
- 356 **Datguddiad 18** : y butain yn derbyn ei chosb
- 368 **Datguddiad 19** : *brwydr Armagedon* Iesu Grist
- 375 **Datguddiad 20** : *mil o flynyddoedd* y 7fed mileniwm a'r farn ddiweddaf
- 381 **Datguddiad 21** : symbol o'r *Jerwsalem Newydd ogoneddus*
- 392 **Datguddiad 22** : Dydd Annherfynol Tragywyddoldeb
- 405 **Mae'r llythyren yn lladd ond mae'r Ysbryd yn rhoi bywyd**

- 408 **Amser daearol Iesu Grist**
410 **Sancteiddrwydd a sancteiddhad**
424 **Gwahaniadau Genesis – o Genesis 1 i 22 –**
525 Cyflawniad yr addewidion a wnaed i Abraham: Genesis 23 i...
528 Yr Exodus a Moses Ffyddlon — O'r Beibl yn Gyffredinol — Awr y Dewis Olaf — Adventism y Seithfed Dydd: Gwahaniad, Enw, Hanes — Prif Farnedigaethau Duw — Dwyfol o A i Y — Gwriad testunau beiblaidd — Yr Ysbryd sydd yn adferu y gwirionedd.
547 **Y cysegriad terfynol**
548 **Y Galwad Olaf**

Nodyn: cyfieithiadau i ieithoedd tramor yn cael ei wneud gan ddefnyddio meddalwedd cyfieithu awtomatig, yr awdur yn unig yn gyfrifol am destunau yn Ffrangeg, iaith y fersiwn wreiddiol o'r dogfennau.

Eglurwch Daniel a Datguddiad i mi

Cyflwyniad

Cefais fy ngeni ac rwy'n byw yn y wlad hynod ffaidd hon, gan fod Duw yn enwi ei phrifddinas yn symbolaidd “*Sodom a'r Aiff*” yn Dat.11:8. Cafodd ei fodel o gymdeithas, gweriniaethol, genfigennus, ei efelychu, ei ledaenu a'i fabwysiadu gan bobloedd niferus ledled y byd; Ffrainc yw'r wlad hon, gwlad frenhinol a chwyldroadol sy'n tra-arglwyddiaethu, ac yn arbrofwr pum Gweriniaeth gyda chyfundrefnau tafarnwyr a gondemniwyd gan Dduw. Yn falch, mae'n cyhoeddi ac yn arddangos ei thablau o hawliau dynol, yn warthus yn erbyn y tablau o ddyletswyddau dynol a ysgrifennwyd ar ffurf “deg gorchymyn”, gan y creawdwr Duw ei hun. Ers ei tharddiad a'i frenhiniaeth gyntaf, mae wedi cymryd amddiffyniad ei gelyn, y grefydd Gatholig Rufeinig nad yw ei dysgeidiaeth erioed wedi peidio â galw'n "ddrwg" yr hyn y mae Duw yn ei alw'n "dda" ac i alw'n "dda" yr hyn y mae'n ei alw'n "ddrwg". Gan barhau â'i gwmp di-ildio, arweiniodd ei Chwyldro i fabwysiadu anffyddiaeth. Felly, fel creadur, crochan o bridd, mae Ffrainc yn cymryd rhan mewn sarhad sy'n ei wrthwynebu i'r holl-alluog Dduw, crochan haearn dilys; yr oedd y canlyniad yn rhagweladwy ac wedi ei brophwydo ganddo ; bydd hi'n profi tynged “*Sodom*” yn euog o'r un pechodau o'i blaen. Mae hanes y byd am y 1700 mlynedd diwethaf wedi cael ei ffurfio gan ei ddylanwad drwg, yn arbennig ei gefnogaeth i awdurdod y gyfundrefn Pabaidd Gatholig, o'i frenhines gyntaf, Clovis I, brenin cyntaf^y Ffranciaid. Fe'i bedyddiwyd yn Reims, ar Ragfyr 25 yn y flwyddyn 498. Mae'r dyddiad hwn yn dwyn arwydd dathliad Nadolig a gysylltwyd gan Rufain, yn annheg ac yn warthus, â dyddiad geni ffug Iesu Grist, y Duw ymgawdoledig, creawdwr y byd a popeth sy'n byw neu'n bodoli; yr hwn a hawlia y teitl o “*Duw y gwirionedd*” yn gywir am ei fod yn ffeiddio “*y celwydd sydd a'r diafol yn dad iddo*,” fel y datganodd Iesu.

A ydych am gael prawf diymwad nad oes yr un pab Rhufeinig yn gyfreithlon i honni ei fod yn was i Iesu Grist? Dyma hi, yn fanwl gywir ac yn Feiblaidd: dywedodd Iesu ym Mathew.23:9: “*A phaid â galw dy dad ar y ddaear; canys un yw eich tad, yr hwn sydd yn y nef.*»

Beth yw enw'r Pab ar y ddaear? Gall pawb ei weld, “*tad sanctaidd*”, neu hyd yn oed, “*tad sanctaidd iawn*”. Gelwir offeiriaid Catholig hefyd yn “*dadau*”. Mae'r agwedd wrthryfelgar hon yn achosi i'r lliaws o offeiriaid osod eu hunain yn gyfryngwyr anhepgor tybiedig rhwng Duw a'r pechadur, tra bod y Beibl yn dysgu iddo fynediad rhydd at Dduw wedi'i gyfreithloni gan Iesu Grist. Yn y modd hwn, mae'r ffydd Gatholig yn babaneiddio bodau dynol i ymddangos yn anhepgor ac yn hanfodol. Bydd y gwyriad hwn oddi wrth eiriolaeth uniongyrchol Iesu Grist yn cael ei wadu gan Dduw mewn proffwydoliaeth, yn Dan.8:11-12. Cwestiwn-Ateb : Pwy all gredu y gallai'r creawdwr pwerus y gallai Duw ei gymryd fel ei weision fodau dynol sy'n anufuddhau iddo gyda'r fath “*haerllugrwydd*” gwarthus a gyhuddir yn Dan.7:8 ac 8:25? Mae'r ymateb beiblaidd i'r mabandod hwn ar feddyliau dynol i'w weld yn yr adnod hon o Jer.17:5: “*Fel hyn y dywed yr*

IaHWéH: Melltigedig yw'r dyn sy'n ymddiried mewn dyn , sy'n cymryd y cnawd am ei gynhaliaeth , ac sy'n troi cefn ar ei galon o YaHWéH! »

Gan mai Ffrainc a luniodd hanes crefyddol rhan fawr o'r oes Gristnogol yn fawr, rhoddodd Duw y genhadaeth i Ffrancwr o ddatguddio ei rôl felltigedig; hyn, trwy oleuo ystyr guddiedig ei ddadguddiadau prophwydol wedi eu hamgryptio mewn côd hollol Feiblaidd.

Ym 1975 derbyniais gyhoeddiad fy ngenhadaeth broffwydol trwy weledigaeth, na ddeallais ei gwir ystyr ond yn 1980, ar ôl fy medydd. Wedi fy medyddio i ffydd Gristnogol Adventist y Seithfed Dydd, rwyf wedi gwybod, ers 2018, fy mod wedi cael fy ngosod yn y weinidogaeth am amser jiwbilî (7 gwaith 7 mlynedd) a ddaw i ben yng ngwanwyn 2030 gyda dychweliad mewn gogoniant yr Arglwydd Dduw Hollalluog, Iesu Grist.

Nid yw cydnabod bodolaeth Duw neu Iesu Grist yn ddigon i gael iachawdwriaeth dragwyddol .

Cofiaf yma, cyn dychwelyd i'r nef, fod Iesu wedi annerch ei ddisgyblion eiriau'r adnodau hyn o Mat.28:18 i 20: “Wedi nesau, fe lefarodd Iesu wrthynt *fel hyn: Rhoddwyd i mi bob awdurdod yn y nefoedd a ar y ddaear. Ewch gan hynny, a gwnewch ddisgyblion o'r holl genhedloedd , gan eu bedyddio yn enw'r Tad a'r Mab a'r Ysbryd Glân , a dysg iddynt gadw'r hyn oll a orchmynnais i chwi . Ac wele, yr wyf fi gyda chwi bob amser, hyd ddiwedd y byd .” Ysbrydolodd ei Ysbryd dwyfol yn yr apostol Pedr y datganiad ffurfiol a difrifol arall hwn o Actau 4:12: “Nid oes iachawdwriaeth yn neb arall; canys nid oes enw arall dan y nef wedi ei roddi ym mhlith dynion, trwy yr hwn y mae yn rhaid i ni fod yn gadwedig .”*

O ganlyniad, deallwch, nid yw'r grefydd sy'n ein cymodi â Duw wedi'i seilio ar etifeddiaeth grefyddol oherwydd traddodiadau dynol. Ffydd yn yr aberth gwirfoddol cymodlon a gynigir gan Dduw, trwy Ei farwolaeth ddynol yn Iesu Grist, yw'r unig ffordd i gael ein cymod â chyfiawnder perffaith ei sancteiddrwydd dwyfol. Hefyd, pwy bynnag ydych chi, beth bynnag yw eich tarddiad, eich crefydd etifeddol, eich pobl, eich hil, eich lliw neu eich iaith, neu hyd yn oed eich statws ymhlith dynion, dim ond trwy Iesu Grist y daw eich cymod â Duw ac ymlyniad at ei ddysgeidiaeth y mae'n ei chyfeirio. i'w ddysgyblion hyd ddiwedd y byd ; fel y dangosir gan y ddogfen hon.

Mae'r ymadrodd “ Tad, Mab ac Ysbryd Glân ” yn dynodi tair rôl olynol a chwaraeir gan yr un Duw yn ei gynllun iachawdwriaeth a gynigir i ddyn pechadur euog, a gondemniwyd i'r “ *ail farwolaeth* ”. Nid yw'r “drindod” hon yn gynulliad o dri Duw, fel y mae Mwslemiaid yn credu, gan gyfiawnhau gwrthod y dogma Cristnogol hwn a'i chrefydd. Fel “ Tad ”, Duw yw ein creawdwr dros bawb; fel “ Mab ” rhoddodd iddo ei hun gorff o gnawd i'w wneud dros bechodau ei etholedigion yn eu lle; yn yr “ Ysbryd Glân ”, y mae Duw, Ysbryd yr atgyfodiad Crist, yn dod i gynorthwyo ei etholedigion i lwyddo yn eu troedigaeth trwy gael “ y sancteiddiad hebdo ni chaiff neb weld yr Arglwydd ”, yn ôl yr hyn y mae'r apostol Paul yn ei ddsygu yn Heb.12 : 14; “ sancteiddhad ” yw, cael ein gosod ar wahân i Dduw a chanddo. Mae'n cadarnhau ei dderbyniad o'r un a ddewiswyd ac yn ymddangos yng ngweithredoedd ei ffydd, yn ei gariad at Dduw a'i wirionedd Beiblaidd ysbrydoledig a datguddiedig.

Mae darllen y ddogfen hon yn hanfodol er mwyn deall **y lefel uchel iawn o felltith** sy'n pwysu ar bobloedd y ddaear, eu sefydliadau crefyddol a rhai'r byd Cristnogol Gorllewinol, yn enwedig oherwydd eu tarddiad Cristnogol; oherwydd bod y llwybr a ddilynwyd gan Iesu Grist yn ffurfio llwybr achubol **unigryw** ac **unigryw** prosiect Duw; o ganlyniad, mae'r ffydd Gristnogol yn parhau i fod yn brif darged ymosodiadau gan y diafol a'r cythreuliaid.

Yn y bôn, mae'r prosiect arbed a ddyluniwyd gan y creawdwr Duw yn syml ac yn rhesymegol. Ond mae crefydd yn cymryd cymeriad cymhleth oherwydd bod y rhai sy'n ei haddysgu ond yn meddwl am gyfiawnhau eu cenhedlu crefyddol ac, wrth ymarfer pechod, yn aml allan o anwybodaeth, nid yw'r cenhedlu hwn bellach yn cydymffurfio â gofynion Duw. O ganlyniad, mae'n eu taro â'i felltith y maent yn ei ddehongli er mantais iddynt ac nid ydynt yn clywed y gwaradwydd dwyfol.

Nid yw y gwaith hwn wedi ei fwriadu i dderbyn gwobr lenyddol ; i'r Creawdwr Duw, ei unig rôl yw rhoi ei etholedigion ar brawf ffydd a fydd yn caniatáu iddynt gael bywyd tragwyddol a enillwyd gan Iesu Grist. Fe welwch ailadroddiadau yno, ond dyma'r arddull y mae Duw yn ei ddefnyddio trwy forthwyllo'r un ddysgeidiaeth y mae'n ei datgelu trwy wahanol ddelweddu a symbolau. Mae'r ailadroddiadau niferus hyn yn cynrychioli'r prawf gorau o'u dilysrwydd ac yn tystio i'r pwysigrwydd a roddodd i'r gwirioneddau darluniadol dan sylw. Mae'r damhegion a ddysgwyd gan Iesu yn cadarnhau'r pwyslais a'r ailadrodd hwn.

Fe welwch yn y gwaith hwn ddatguddiadau a roddwyd gan y creawdwr mawr Duw a ymwelodd â ni o dan yr enw dynol Iesu o Nasareth, a ddaeth o dan y teitl "eneiniog", neu "Meseia", yn ôl y "mashiah" Hebraeg a ddyfynnir yn Dan .9:25, neu "christ", o'r "christos" Groegaid o ysgrifeniadau'r cyfamod newydd. Ynddo ef, daeth Duw i offrymu ei fywyd perffaith bur yn aberth gwirfoddol, i ddilysu defodau aberthau anifeiliaid a ragflaenodd ei ddyfodiad ers y pechod gwreiddiol a gyflawnwyd gan Efa ac Adda. Mae'r term "eneiniog" yn dynodi un sy'n derbyn eneniad yr Ysbryd Glân wedi'i symboleiddio gan olew coed olewydd. Mae'r datguddiad proffwydol a roddir gan Dduw yn enw Iesu Grist yn unig a'i waith cymod yn arwain ei etholedigion ar y llwybr sy'n arwain i fywyd tragwyddol. Oherwydd nid yw iachawdwriaeth trwy ras yn unig yn atal yr etholedigion rhag syrthio i faglau nad yw'n ymwybodol ohonynt. Felly i gwblhau ei gynnig o ras, y daw Duw yn enw Iesu Grist i ddatguddio bodolaeth y prif faglau sy'n caniatáu i'w weision olaf amser y diwedd ddadansoddi, barnu, a deall yn glir y **dryslud**. sefyllfa'r grefydd Gristnogol gyffredinol sy'n bodoli yn y cyfnod olaf hwn o iachawdwriaeth ddaearol.

Ond cyn hau, peth doeth yw dadwreiddio ; oherwydd bod natur y creawdwr Duw yn cael ei ystumio gan ddysgeidiaeth y crefyddau undduwiol mawr sy'n gyffredin ar y ddaear. Mae gan bob un ohonynt yn gyffredin eu bod yn gosod yr un Duw trwy gyfyngiad ac felly'n tystio i'w gwahaniad ac o unrhyw berthynas ag ef. Dim ond oherwydd amgylchiadau presennol yr amser y mae'r rhyddid ymddangosiadol sydd ynghlwm wrth y ffydd Gristnogol, ond cyn gynted ag y bydd Duw yn caniatáu i'r cythreuliaid weithredu'n rhydd, bydd yr anoddefgarwch hwn tuag at y rhai nad ydynt yn eu dilyn yn ailymddangos. Pe

buasai Duw am weithredu trwy gyfyngder, buasai yn ddigon iddo, yn syml, ei wneyd ei hun yn weladwy i'w llygaid, cael gan ei greaduriaid eu bod yn ufuddhau i'w holl ewyllysiau. Os na weithredai fel hyn, y rheswm am fod ei ddewisiad o swyddogion etholedig yn dibynnu, **yn unig**, ar y rhyddid i ddewis ei garu neu ei wrthod; dewis rhydd y mae'n ei roi i'w holl greaduriaid. Ac os oes cyfyngiad, dim ond cymeriad naturiol yr etholedigion sy'n cael eu gwthio a'u denu, gan eu natur rydd unigol, gan Dduw cariad. Ac y mae cariad yr enw hwn yn ei weddu yn dda, am ei fod yn ei aruchel, trwy gynnyg arddangosiad wedi ei roddi ar waith i'w greaduriaid a'i gwna yn anwrthwynebol ; hyn trwy offrymu ei einioes i wneud iawn, ym mherson Iesu Grist, am y pechodau a etifeddwyd ac a gyflawnwyd gan ei etholedigion **ef yn unig** yn amser eu hanwybodaeth a'u gwendid. Sylw! Ar y ddaear, nid yw y gair cariad hwn ond yn cymeryd ffurf teimlad a'i wendid. Y mae eiddo Duw yn gryf ac yn berffaith gyfiawn ; sy'n gwneud byd o wahaniaeth oherwydd ei fod ar ffurf egwyddor lle mae teimlad yn cael ei reoli'n llwyr. Y mae y wir grefydd gymmeradwy gan Dduw felly yn gorphwys ar ymlyniad rhydd wrth ei berson, ei feddyliau a'i egwyddorion wedi eu sefydlu mewn deddfau. Mae pob bywyd daearol wedi'i adeiladu ar ei ddeddfau corfforol, cemegol, moesol, seicig ac ysbrydol. Yn union fel na byddai i'r syniad o ddianc o ddeddf disgyrchiant daearol a'i gwneyd yn ddiiflanu fyned i mewn i feddwl dyn, ni all ei ysbryd ond ffynnu yn gytun mewn parch ac ufudd-dod i'r deddfau a'r egwyddorion a sefydlwyd gan y creawdwr Duw. Ac felly y mae geiriau'r apostol Paul o 1 Cor.10:31 wedi'u cyfiawnhau'n berffaith: “ **P'un ai bwyta, neu yfed, neu wneud unrhyw beth arall, gwnewch bopeth er gogoniant Duw** .” Mae cymhwyso'r gwahoddiad rhad hwn yn bosibl oherwydd bod Duw, yn y Beibl, ac ef yn unig, wedi traddodi a datgelu ei farn ddwyfol. Ac mae'n bwysig cymryd ei farn i ystyriaeth wrth gyflawni'r gwaith o “ **sancteiddiad hebdo** ,” yn ôl Heb.12:14, “ **ni chaiff neb weld yr Arglywyd** .” Weithiau mae ei farn ar ffurf presgripsiwn, ond nid yw'n fwy dadleuol na'r hyn a ddarperir gan y meddyg arbenigol y mae'r bod dynol yn prysuro i ufuddhau iddo, gan feddwl ei fod yn gweithredu er ei les pennaf er lles ei iechyd corfforol neu feddylol (hyd yn oed os yw'n anghywir). Y Creawdwr Duw, ymhell uwchlaw popeth, yw'r unig feddyg a'r gwir eneidiau y mae'n ei wybod yn eu manylion lleiaf. Mae'n brifo ond yn gwella pryd bynnag mae'r sefyllfa'n ffafriol. Ond yn y pen draw, bydd yn dinistrio ac yn dinistrio pob bywyd nefol a daearol sydd wedi'i brofi'n analluog i'w garu ac felly, i ufuddhau iddo.

Anoddefgarwch crefyddol felly yw ffrwyth dadlennol y gau grefydd undduwiol. Mae'n gyfystyr â bai a phechod difrifol iawn oherwydd ei fod yn ystumio cymeriad Duw, a thrwy ymosod arno, nid yw'n peryglu cael ei fendith, ei ras a'i iachawdwriaeth. Fodd bynnag, mae Duw yn ei ddefnyddio fel ffrewyll i gosbi a tharo dynoliaeth anghrediniol neu anffyddlon. Rwy'n dibynnu yma ar dystiolaeth Feiblaidd a hanesyddol. Yn wir, y mae ysgrifeniadau yr hen gyfamod yn ein dysgu, i gosbi anffyddlondeb ei bobl, y genedl a elwir Israel, fod Duw yn defnyddio y bobl “Philistaidd”, ei gymydog agosaf. Yn ein hamser mae'r bobl hyn yn parhau â'r weithred hon o dan yr enw “Palestina”. Yn ddiweddarach, pan y mynai am ddatguddio ei farn a'i gondemniad terfynol ar yr Israel gnawdol ddaearol hon, efe a alwodd ar wasanaeth y brenin Caldeiaidd Nebuchodonosor; hyn deirgwaith. Yn y trydydd, yn – 586, dinistriwyd y genedl ac aed â'r bobl oedd

wedi goroesi i'w halltudio i Fabilon am gyfnod o "70 mlynedd" a broffwydwyd yn Jer.25:11. Yn ddiweddarach fyth, oherwydd iddi wrthod cydnabod Iesu Grist fel ei meseia, dinistriwyd y genedl eto gan filwyr Rhufeinig dan arweiniad Titus, etifedd yr Ymerawdwr Vespasian. Yn ystod y cyfnod Cristnogol, gan ddisgyn yn swyddogol yn ôl i bechod yn 321, trosglwyddwyd y ffydd Gristnogol i anoddefgarwch y pabau o 538. Ac roedd y ffydd Gatholig dominyddol hon yn ceisio ffraeo â phobloedd y Dwyrain Canol a oedd wedi dod yn Fwslimiaid crefyddol yn yr un 6ed ganrif . Y mae Cristionogaeth anffyddlon wedi canfod yno wrthwynebwr tragywyddol. Am fod gwrthwynebiad crefyddol y ddau wersyll yn debyg i'r pegynau, yn hollol wrthwynebol hyd ddiwedd y byd. Mae'r anghredadun hefyd yn falch ac yn ceisio gogoniant detholusrwydd; heb ei gael gan Dduw, mae'n ei briodoli iddo'i hun ac nid yw'n derbyn cael ei herio. Mae'r disgrifiad hwn o'r unigolyn yn nodweddu, hefyd gyda'i gilydd, yr aelodau sy'n perthyn i'r gwahanol gynulliadau ac yn grwpio gyda'i gilydd yn y gwahanol gau grefyddau. Nid yw condemnio anoddefgarwch yn golygu bod Duw yn oddefgar. Mae anoddefiad yn arfer dynol a ysbrydolwyd gan y gwersyll demonig. Mae'r gair goddefgar yn awgrymu meddwl anoddefgarwch a gair gwir ffydd yw cymeradwyaeth neu anghymeradwyaeth yn ôl yr egwyddor Feiblaidd "ie, neu na." O'i ran ef, mae Duw yn cefnogi bodolaeth drygioni heb ei oddef; mae'n ei gefnogi ar gyfer cyfnod o ryddid a gynlluniwyd yn ei brosiect i ddewis ei swyddogion etholedig. Nid yw'r gair goddefgarwch felly ond yn berthnasol i ddynoliaeth, ac ymddangosodd y term yn Edict Nantes o Henri IV, Ebrill 13, 1598. Ond ar ôl diwedd amser gras, bydd drygioni a'r rhai sy'n gwneud yn cael eu dinistrio. Yr oedd goddefgarwch wedi disodli y rhyddid crefyddol a roddwyd i ddyn gan Dduw o'r dechreuad.

Cyhoeddir dewislen y gwaith hwn; bydd y dystiolaeth yn cael ei chyflwyno a'i harddangos ar hyd y tudalennau.

Duw a'i greadigaethau

Mae'r geiriadur ysbrydol a ddefnyddir gan ddynion yn Ewrop Ladin yn cuddio negeseuon hanfodol a gyflwynir gan Dduw. Felly y mae, yn gyntaf oll, gyda'r gair Apocalypse sydd, yn yr agwedd hon, yn dwyn i gof y trychineb mawr a ofnir gan ddynion. Ac eto y tu ôl i'r term brawychus hwn y mae'r cyfieithiad "Datguddiad" sy'n datgelu i'w weision yng Nghrist bethau anhepgor sy'n angenrheidiol ar gyfer eu hiachawdwriaeth. Yn ôl yr egwyddor sy'n dweud bod hapusrwydd rhai yn achosi anffawd i eraill, rhai'r gwersyll gyferbyn, mae'r negeseuon mewn gwrthgyferbyniadau llwyr yn gyfoethog iawn o ran dysgeidiaeth ac yn aml iawn yn cael eu hawgrymu yn y "Datguddiad" sanctaidd iawn a roddir i'r apostol Ioan.

Term arall, mae'r gair "angel" yn cuddio gwersi pwysig. Daw'r gair Ffrangeg hwn o'r Lladin "angelus" ei hun a gymerwyd o'r Groeg "aggelos" sy'n golygu: messenger. Mae'r cyfieithiad hwn yn datgelu i ni y gwerth y mae Duw yn ei roi i'w greaduriaid, ei gymheiriaid a greodd yn rhydd ac yn gymharol annibynnol. Mae bywyd yn cael ei roi gan Dduw, ac mae'r annibyniaeth hon yn cadw cyfyngiadau rhesymegol. Ond mae'r term hwn "negesydd" yn datgelu i ni fod Duw yn gweld ei gymheiriaid rhydd fel negeseuon byw. Felly, mae pob creadur yn cynrychioli neges sy'n cynnwys profiad bywyd wedi'i nodi gan ddewisiadau a safbwyntiau personol sy'n ffurfio'r hyn y mae'r Beibl yn ei alw'n "enaid". Mae pob creadur yn unigryw fel enaid byw. Oherwydd yr hyn nad oedd y cymheiriaid nefol cyntaf a grëwyd gan Dduw, y rhai rydyn ni'n eu galw'n draddodiadol yn "angylion", yn gwybod, yw y gall yr un a roddodd fywyd iddyn nhw a'r hawl i fyw eu cymryd yn ôl. Cawsant eu creu i fyw am byth ac nid oeddent hyd yn oed yn gwybod ystyr y gair marwolaeth. Er mwyn datgelu iddyn nhw beth mae'r gair marwolaeth yn ei olygu y creodd Duw ein dimensiwn daearol lle byddai'r rhywogaeth ddynol, neu Adda, yn chwarae rôl marwol ar ôl pechod Gardd Eden. Mae'r neges rydyn ni'n ei chynrychioli yn plesio Duw **dim ond** os yw'n cydymffurfio â'i safonau Ef o dda a da. Os yw'r genadwri hon yn cwrdd â'i safon o ddrwg a drwg, mae'r sawl sy'n ei chario o'r math gwrthryfelgar y mae'n ei gondemnio i farwolaeth dragwyddol, i ddinistr a dinistr terfynol ar ei holl enaid.

Sylfeini Beiblaidd y Gwirionedd

Gwelodd Duw yn dda ac yn iawn i ddatgelu, yn gyntaf, darddiad ein system ddaear i Moses, fel y byddai pob bod dynol yn gwybod amdano. Mae'n nodi yno, flaenoriaeth o ddysgeidiaeth ysbrydol. Yn y weithred hon mae'n cyflwyno i ni **seiliau ei wirionedd** sy'n dechrau trwy reoli trefn amser. Oherwydd Duw trefn a chysondeb bonheddig yw Duw. Cawn ddarganfod, o'i gymharu â'i safonau, yr agwedd wirion ac annealladwy o'n trefn bresennol a sefydlwyd gan ddyn pechod. Oherwydd yn wir pechod ac eisoes yn bechod gwreiddiol sy'n newid popeth.

Ond y mae yn hanfodol deall cyn dim arall, nad yw y “ *dechreuad* ” a ddyfynwyd gan Dduw yn y Bibl, a gair cyntaf y llyfr a elwir “Genesis”, “tarddiad”, yn ymwneud â “dechreuad ” bywyd, ond yn unig. sef ei greadigaeth o'n dimensiwn daearol cyfan sy'n cynnwys sêr y cosmos nefol i gyd a grëwyd ar y pedwerydd diwrnod ar ôl y ddaear ei hun. Gyda'r meddwl hwn mewn golwg, gallwn ddeall bod y system ddaear benodol hon, lle bydd nosweithiau a dyddiau'n dilyn ei gilydd, yn cael ei chreu i ddod yn amgylchedd lle bydd Duw a'i etholedigion ffyddlon a gwersyll gelyn y diafol yn wynebu ei gilydd. Y frwydr hon o ddaioni dwyfol yn erbyn drygioni y diafol, y pechadur cyntaf yn hanes bywyd, yw ei reswm dros fod ac yn sail i holl ddatguddiad ei gyn- northwy achubol cyffredinol ac amryfal. Yn ystod y gwaith hwn, byddwch yn darganfod ystyr rhai geiriau enigmatig a lefarwyd gan Iesu Grist yn ystod ei weinidogaeth ddaearol. Fe welwch felly faint o ystyr sydd ganddyn nhw yn y prosiect gwych a roddwyd ar waith gan yr un Duw mawr, creawdwr pob math o fywyd a mater. Yma rwy'n cau'r cromfachau pwysig hwn ac yn dychwelyd at destun y drefn amser a sefydlwyd gan y Goruchaf Oruchafiaeth hon o fodolaeth.

Cyn pechod, strwythurwyd bywydau Adda ac Efa o amgylch cyfres o wythnosau saith diwrnod. Yn unol â model y pedwerydd o'r deg gorchymyn (neu Decalogue) sy'n ei **ddwyn i gof**, mae'r seithfed dydd yn ddiwrnod a sancteiddiwyd i orffwys gan Dduw a chan ddyn, a chan wybod heddiw beth mae'r weithred hon yn ei broffwydo, gallwn ddeall pam y mae Duw yn dal ati. parchu'r arfer hwn. Yn ei brosiect cyffredinol sy'n esbonio'r rhesymau dros y greadigaeth ddaearol benodol hon, mae'r wythnos, yr uned amser arfaethedig, yn proffwydo saith mil o flynyddoedd pan fydd y prosiect mawr o arddangosiad cyffredinol (ac amlroadol) o'i gariad a'i gyfiawnder yn cael ei gyflawni. Yn y rhaglen hon,

mewn cyfatebiaeth i chwe diwrnod cyntaf yr wythnos, bydd y chwe mileniwm cyntaf yn cael eu gosod o dan arddangosiad ei gariad a'i amynedd. Ac fel y seithfed dydd, bydd y seithfed mileniwm yn cael ei neilltuo i sefydlu ei gyfiawnder perffaith. Gallaf grynhoi'r rhaglen hon fel hyn trwy ddweud: chwe diwrnod (o fil o flynyddoedd = chwe mil o flynyddoedd) i achub, a'r seithfed (= mil o flynyddoedd), i farnu a dinistrio'r gwrthryfelwyr daearol a nefol. Bydd y prosiect arbed hwn yn dibynnu'n llwyr ar yr aberth alltud gwirfoddol a wnaed gan y creawdwr Duw, yn agwedd ddwyfol ddaearol y person a enwir, trwy ei ewylllys dwyfol, Iesu Grist yn y fersiwn Groeg neu yn ôl yr Hebraeg, Iesu y Meseia.

Cyn pechod, yn y drefn ddwyfol berffaith wreiddiol, y mae yr holl ddydd yn gyfansoddedig o ddwy ran gyfartal olynol ; Dilynir 12 awr o noson y lleuad gan 12 awr o olau'r haul ac mae'r cylch yn ailadrodd ei hun yn barhaus. Yn ein cyflwr presennol, dim ond dau ddiwrnod y flwyddyn y mae'r sefyllfa hon yn ymddangos, ar adeg cyhydrosau'r gwanwyn a'r hydref. Gwyddom fod y tymhorau presenol i'w priodoli i gogwydd o echel y ddaear, a gallwn ddeall felly i'r gogwydd hwn ymddangos o ganlyniad i'r pechod gwreiddiol a gyflawnwyd gan y cwpl cyntaf, Adda ac Efa. Cyn pechod, heb y tueddiad hwn, yr oedd rheoleidd-dra y drefn ddwyfol yn berffaith.

Mae chwyldro cyflawn y ddaear o amgylch yr haul yn dynodi uned y flwyddyn. Yn ei dystiolaeth, mae Moses yn adrodd hanes Exodus yr Hebreaid a waredwyd gan Dduw o gaethwasiaeth yr Aifft. Ac ar union ddydd yr allanfa hon, dywedodd Duw wrth Moses, yn Exo.12:2: “*Y mis hwn fydd y mis cyntaf o'r flwyddyn i chwi; bydd yn fis cyntaf i chi .*” Tystia y fath erfyniad i'r pwys a rydd Duw i'r peth. Roedd y calendr Hebraeg o ddeuddeg mis lleuad yn amrywio gydag amser, a thu ôl i drefn yr haul, roedd angen ychwanegu trydydd mis ar ddeg ychwanegol i adennill cydgoriad ar ôl sawl blwyddyn o gronni'r oedi hwn. Daeth yr Hebreaid allan o'r Aipht" y *14eg dydd o fis cyntaf y flwyddyn* ” a ddechreuodd yn rhesymegol ar gyhydros y gwanwyn; enw sy'n golygu "tro cyntaf" yn union.

Nid yw y gorchymyn hwn a roddwyd gan Dduw, “ *y mis hwn fydd y mis cyntaf o'r flwyddyn i chwi* ”, yn ddiwbys, oblegid y mae wedi ei gyfeirio at bob dyn a hawlia ei iachawdwriaeth hyd ddiwedd y byd; Israel Hebraeg, derbynnydd y Datguddiad dwyfol, gan fod yn flaengar yn unig ym mhrosiect achubol mawr ei raglen ddwyfol. Bydd ei amser lleuad yn cael ei ddilyn gan amser solar Crist trwy'r hwn y mae prosiect achubol Duw yn cael ei ddatgelu yn ei holl oleuni.

Ni fydd adferiad perffaith y safonau dwyfol hyn byth yn cael ei gyflawni ar ddaear sy'n cael ei phoblogi gan fodau dynol gwrthryfelgar a drygionus. Fodd bynnag, mae'n dal yn bosibl, yn y berthynas unigol sydd gennym â Duw, yr Ysbryd creadigol anweledig pwerus hwn sy'n chwyddo cariad cymaint â chyfiawnder. Ac mae'n rhaid i unrhyw berthynas ag ef ddechrau gyda'r chwiliad hwn am ei werthoedd ac yn gyntaf, rhai ei drefn amser. Mae hon yn weithred o ffydd, yn eithaf syml ac heb rinwedd arbennig; lleiafswm i'w gynnig o'n hochr ddynol. A chan fod ein hagwedd yn ddymunol ato Ef, daw perthynas gariadus y creadur a'i Greawdwr yn bosibl. Nid gan orchestau neu wyrthiau y mae'r nefoedd yn cael ei hennill, ond gan arwyddion o sylw cilyddol, sy'n mynegi gwir gariad. Dyma'r hyn y gall pawb ei ddarganfod yng ngwaith Iesu Grist, a roddodd ei fywyd, o'i wirfodd, fel arwydd o alwad, i achub ei anwylyd dewisol yn unig.

Ar ol y darlun clodwiw hwn o'r drefn ddwyfol, gadewch i ni edrych ar agwedd druenus ein trefn ddynol. Mae'r gymhariaeth hon yn fwy angenrheidiol byth oherwydd bydd yn caniatáu inni ddeall y gwaradwydd a broffwydodd Duw trwy ei broffwyd Daniel, y dilysodd Iesu yn ei awr felly. Ymhlith y gwaradwyddiadau hyn darllenwn yn Dan.7:25: “ *Bydd yn bwriadu newid yr amseroedd a'r gyfraith* .” Ni wyr Duw ond un safon o'r pethau hyn ; y rhai a sefydlwyd ganddo ef ei hun er creadigaeth y byd, ac a ddatguddiwyd wedi hynny i Moses. Pwy feiddiai gyflawni'r fath ddieter? Cyfundrefn dra-arglwyddiaethol y mae'n priodoli “ *haerllugrwydd* ” a “ *llwyddiant ei thriciau* ” iddi. Wedi'i ddisgrifio hefyd fel “ *brenin gwahanol* ”, mae synthesis y meini prawf hyn yn awgrymu pŵer crefyddol. Ar ben hynny , cyhuddo o " *erlid y saint* " , y posibiliadau o ddehongli cul ac yn amgáu y drefn Pabaidd Rhufeinig a sefydlwyd , **yn unig** , ers 538 gan archddyfarniad oherwydd yr ymerawdwr Justinian ^{1af} . Ond bydd y Datguddiad o'r enw Apocalypse yn datgelu'r ffaith mai dim ond canlyniad ac estyniad drygioni a ddygwyd yn erbyn “ *yr amseroedd a'r gyfraith ddwyfol*” yw'r dyddiad hwn 538 o Fawrth 7, 321 gan yr Ymerawdwr Rhufeinig Constantine ^{1af} . Bydd ei drosedd yn cael ei gofio yn aml yn yr astudiaeth hon, oherwydd bod y dyddiad drwg hwn yn dod â'r felltith i'r ffydd Gristnogol bur a pherffaith a sefydlwyd yn amser yr apostolion. Mae rhannu euogrwydd, wrth gyfnewid, Rhufain ymerodrol baganaidd a Rhufain y Pab Pabyddol yn allweddol i'r datguddiad proffwydol a luniwyd yn y tystiolaethau a ysgrifennwyd gan Daniel. Canys yr ymerawdwr paganaidd a sefydlodd orphwysfa y dydd cyntaf, ond y gyfundrefn babaidd Gristionogol ydyw yr hwn a'i gosododd yn grefyddol yn ei ffurf “ *newidiedig* ”, neillduol a dynol, o ddeg gorchymyn Duw.

Nodyn sylfaenol: Mawrth 7, 321, dydd melltagedig pechod

Ac wedi'i felltithio'n rymus, oherwydd ar Fawrth 7, 321, roedd gweddill y seithfed dydd sanctaidd o'r Saboth, trwy orchymyn archddyfarniad imperial dyddiedig, wedi'i ddisodli'n swyddogol gan y diwrnod cyntaf. Ar y pryd, yr oedd y diwrnod cyntaf hwn wedi ei gysegru gan y paganiaid i addoliad yr Haul Duw, y SOL INVICTVS hynny yw, yr HAUL diflino gwarthus, eisoes yn wrthrych addoliad ar ran yr Eifftiaid yn amser Exodus y Hebreaid, ond hefyd, yn America, gan yr Incas a'r Aztecs, a hyd heddiw gan y Japaneaid (gwlad yr "haul yn codi"). Mae'r diafol bob amser yn defnyddio'r un ryseitiau i arwain bodau dynol i'w gwmp a'i gondemniad gan Dduw. Mae'n manteisio ar eu harwynebedd a'u meddwl cnawdol sy'n eu harwain i ddirmygu'r bywyd ysbrydol a gwersi'r gorffennol hanesyddol. Heddiw, Mawrth 8, 2021, pan fyddaf yn ysgrifennu'r nodyn hwn, mae'r newyddion yn tystio i bwysigrwydd y dicter hwn, gwir lèse-majesté dwyfol, ac unwaith eto, mae amser dwyfol yn cymryd ei ystyr llawn. I Dduw mae amser blwyddyn yn dechrau yn y gwanwyn ac yn gorffen ar ddiwedd y gaeaf, yn ein calendr Rhufeinig presennol, o Fawrth 20 hyd at yr 20 Mawrth canlynol. Ymddengys felly fod Mawrth 7, 321 i Dduw Mawrth 7, 320, h.y., 13 diwrnod cyn gwanwyn 321. O ganlyniad, i Dduw, y flwyddyn 320 a nodwyd ar ei diwedd, trwy y weithred ffaidd a ddygwyd yn erbyn ei gyfiawn a gyfraith ddwyfol sanctaidd. Yn ôl amser Duw, mae'r flwyddyn 2020 yn gyfystyr â'r 17eg pen-blwydd (17: nifer y farn) mewn nifer o ganrifoedd ers y flwyddyn 320. Nid yw'n syndod felly, o ddechrau'r flwyddyn 2020, bod y felltith ddwyfol wedi mynd i mewn i gyfnod ymosodol ar ffurf firws heintus sydd wedi achosi panig, yn y Gorllewin, y gymdeithas o ddynion y mae eu hymddiriedaeth a'u ffydd wedi'u gosod yn gyfan gwbl mewn gwyddoniaeth a'i chynnydd. Panig yw canlyniad yr anallu i gyflwyno iachâd neu frechlyn effeithiol er gwaethaf sgiliau technegol uchel y gwyddonwyr presennol. Trwy roi gwerth proffwydol i'r 17 ganrif hyn, nid wyf yn dyfeisio dim, oherwydd i Dduw mae gan y rhifau ystyr ysbrydol y mae'n ei ddatgelu ac yn ei ddefnyddio wrth adeiladu ei broffwydoliaethau, ac yn union yn y Datguddiad, mae pennod 17 wedi'i neilltuo i'r thema " barn y butain sydd yn eistedd ar ddyfroedd lawer ." " Babilon fawr " yw ei henw ac mae'r " dyfroedd mawr " dan sylw yn awgrymu'r " Afon Ewffrates " y mae Duw yn ei thargedu yn neges " *chweched utgorn* " Dat.9:13, symbol y Trydydd Rhyfel Byd sydd i ddod. Y tu ôl i'r symbolau hyn mae Catholigiaeth y Pab ac Ewrop Gristnogol anffyddlon, ffynonellau a thargedau ei ddicter. Newydd ddechreu y mae yr ymrafael rhwng Duw a dynion ; y pot haearn yn erbyn y pot pridd, mae canlyniad

y frwydr yn rhagweladwy; well, y mae yn cael ei brophwydo a'i raglennu. Pa fodd yr oedd Duw yn myned i nodi y 17eg ^{canmlwyddiant}, o Fawrth 7, 320 (320, iddo ef a'i etholedigion ; 321 dros y byd gau-grefyddol neu halogedig) ? Rwyf wedi credu ers tro mai trwy fynediad i ryfel byd y byddai, ond rhyfel byd a ddaw i ben ar ffurf atomig, oherwydd proffwydodd Duw ef, deirgwaith, yn Dan.11:40 i 45, Eseciel 38 a 39, ac yn olaf , yn Dat.9:13 i 21. Mae'r frwydr a gychwynwyd gan Dduw yn erbyn dynoliaeth wrthryfelgar er gwanwyn 2020 o'r un math â'r frwydr a ymgymerodd yn erbyn Pharo yr Aifft yn amser Moses; a'r canlyniad fydd yr un peth; bydd gelyn Duw yn colli ei einioes yno, fel Pharo yr hwn, yn ei amser ef, a welodd ei fab cyntafanedig yn marw ac wedi colli ei fab ei hun. Yr 8 Mawrth hwn, 2021, sylwaf na chyflawnwyd y dehongliad hwn, ond roeddwn wedi bod yn barod ar ei gyfer ers tua mis, ar ôl sylweddoli trwy ysbrydoliaeth ddwyfol fod 321 i Dduw 320 ac o ganlyniad, ei fod wedi bwriadu melltithio, nid yn unig dydd Mawrth 7, 2020, ond y flwyddyn gyfan y mae'r diwrnod melltagedig hwn ynghlwm wrthi, a thrwy hynny gymhwyso, i'r gosb hon, yr egwyddor a nodir yn Nom.14:34: "Yn union fel yr ydych wedi treulio deugain diwrnod yn archwilio'r wlad, rydych yn dwyn cosb dy anwireddau am ddeugain mlynedd, **blwyddyn am bob dydd** " .

Ond at y sylw hwn, ychwanegir un peth. Mae ein calendr ffug nid yn unig yn anghywir am ddechrau'r flwyddyn, mae hefyd yn anghywir ynghylch dyddiad geni Iesu Grist. Yn anghywir, yn y 5ed ^{gannif}, gosododd y mynach Dionysius Little hi ar farwolaeth y Brenin Herod a ddigwyddodd mewn gwirionedd yn – 4 o'i galendr. At y 4 blynedd hyn, rhaid inni ychwanegu'r " *ddwy flynedd* " a amcangyfrifwyd gan Herod fel oedran y Meseia yr oedd am ei roi i farwolaeth yn ôl Matt.2:16: " *Yna Herod, gan weld ei fod wedi cael ei dwyllo gan y Meseia. doethion , a flinasant yn ddirfawr, ac efe a anfonodd i ladd yr holl blant dwyflwydd oed ac iau oedd ym Methlehem , ac yn ei holl diriogaeth, yn ôl y dyddiad ymholodd yn ofalus gan y doethion . Felly, pan fydd yn cyfrif y blynyddoedd, mae Duw yn ychwanegu 6 mlynedd at ein dyddiad ffug a charmarweiniol arferol a bu genedigaeth Iesu yng ngwanwyn y flwyddyn honno - 6. O ganlyniad, roedd y flwyddyn 320 iddo: 326 a'r 17eg pen-blwydd ^{seciwlar} ein blwyddyn 2020 iddo oedd y flwyddyn 2026 o wir eiliad genedigaeth Iesu Grist. Y rhif hwn 26 yw rhif y tetragram "YHWH", yn Hebraeg "Yod, Hé, Wav, Hé", a enwodd Duw ei hun arno, yn dilyn cwestiwn Moses: "Beth yw eich enw ? » ; hyn, yn ôl Exodus 3:14. Yr oedd gan Dduw y creawdwr mawr, felly, un rheswm arall i'w nodi â'i sêl frenhinol bersonol y dydd hwn wedi ei nodi gan ei felltith ddwyfol holl-bwerus; a hyn hyd ddiwedd y byd. Mae ffrewyll afiechyd heintus sy'n ymddangos yn y flwyddyn hon 2026 o amser dwyfol newydd gadarnhau parhad y felltith hon a fydd yn cymryd gwahanol ffurfiau yn ystod blynyddoedd olaf bywyd ar y blaned Ddaear. Bydd Trydydd Rhyfel Byd Niwclear yn nodi " *diwedd* " " *amseroedd y cenhedloedd* " a gyhoeddwyd gan Iesu Grist yn Matt.24:14: " *Bydd y newyddion da hwn am y deyrnas yn cael ei bregethu ledled yr holl fyd, fel tystiolaeth i bawb. cenhedloedd. Yna bydd y **diwedd yn dod** .* " Bydd y " *diwedd* " hwn yn dechrau gyda diwedd y cyfnod gras; bydd y cynnig o iachawdwriaeth yn dod i ben. Bydd prawf ffydd sy'n seiliedig ar barch i'w Saboth sanctaidd yn gwahanu gwersyll y " *defaid* " yn bendant oddi wrth wersyll y " *geifr* " yn*

Matt.25:32-33: “ *Casglir ger ei fron ef yr holl genhedloedd. Bydd yn gwahanu ei gilydd, fel y bugail yn gwahanu'r defaid oddi wrth y geifr; a bydd yn rhoi'r defaid ar ei law dde, a'r geifr ar ei law chwith .* ” Bydd yr archddyfarniad o orfodi Sul y Rhufeiniaid yn deddfu yn y pen draw yn arwain at gondemnio gwir saint etholedig Iesu Grist i farwolaeth. Bydd y sefyllfa hon yn cyflawni'r geiriau hyn yn Dan. 12:7: “ *Ac mi a glywais y dyn wedi ei wisgo mewn lliain, yn sefyll uwchlaw dyfroedd yr afon; cododd ei law dde a'i law aswy i'r nef, a thyngodd i'r hwn sy'n byw byth y bydd mewn amser, ac amseroedd, a hanner amser, ac y bydd yr holl bethau hyn yn darfod pan fydd nerth y **bobl bydd sant yn cael ei dorri'n llwyr**.* ” O safbwynt dynol, bydd eu sefyllfa yn enbyd a'u marwolaeth ar fin digwydd. Dyna pryd y daw'r geiriau hyn am Iesu Grist a ddyfynnwyd ym Matt.24:22 i'r amlwg: “ *A phe na byddai'r dyddiau hyn yn cael eu byrhau, ni fyddai neb yn cael ei achub; ond, er mwyn yr etholedigion, y dyddiau hyn a fyrheir.* ” Bydd y flwyddyn 6000 yn dod i ben cyn Ebrill 3, 2036 o amser dwyfol, hynny yw, Ebrill 3, 2030 o'n calendr ffug a ddaw 2000 o flynyddoedd ar ôl diwrnod croeshoelio Iesu Grist gyflawni ar y 14eg diwrnod ar ôl dechrau'r ^{gwanwyn}. 30. A rhaid “ **byrhau** ” neu leihau'r “ **dyddiau** ” **hyn**. Mae hyn yn golygu y bydd dyddiad cymhwyso'r archddyfarniad marwolaeth yn rhagflaenu'r dyddiad hwn. Canys y sefyllfa frys sydd yn gofyn i Grist ymyrryd yn uniongyrchol i achub ei etholedigion. Rhaid inni wedyn gymryd i ystyriaeth flaenoriaeth Duw o ogoneddu safon yr “ **amser** ” a roddodd i'w greadigaeth ddaearol. Ef a fydd yn ysbrydoli gwrthryfelwyr y dyddiau diwethaf i ddewis dyddiad a fydd yn fwy na ychydig ddyddiau ar ddiwrnod cyntaf gwanwyn 2030 ar ei hôl hi sy'n cau'r 6000 o flynyddoedd o hanes daearol. Yna mae dau bosibilrwydd yn cyflwyno eu hunain: dyddiad a fydd yn parhau i fod yn anhysbys tan y diwedd, neu Ebrill 3, 2030 sy'n nodi'r terfyn mwyaf posibl ac ystyrion yn ysbrydol. Ystyriwch, er ei bwysigrwydd eithafol, nad yw'r 14eg ^{dydd} o flwyddyn croeshoelio Iesu Grist yn addas i nodi diwedd 6000 o flynyddoedd o hanes y byd, llawer llai dechrau'r ^{7fed} mileniwm. Dyma pam rwy'n gosod fy newis a fy ffydd ar ddyddiad gwanwyn Mawrth 21, 2030, dyddiad yr amser proffwydol “ *talfyredig* ” o Ebrill 3 neu ddyddiad canolradd. Wedi'i farcio gan natur a grëwyd gan Dduw, mae'r gwanwyn yn bendant pan rydyn ni am gyfrif y 6000 o flynyddoedd o hanes dyn; sy'n dod yn bosibl o'r eiliad pechu Adda ac Efa. Yn y disgrifiad Beiblaidd o Genesis, roedd y dyddiau cyn y gwanwyn cyntaf hwn yn ddyddiau tragwyddol. Yr amser a gyfrifir gan Dduw yw amser gwlad pechod a'r 6000 o flynyddoedd y mae'r wythnos y mae'n proffwydo yn dechrau gyda dechrau'r gwanwyn cyntaf a byddant yn gorffen gyda diwedd gaeaf olaf. Roedd yn un gwanwyn y dechreuodd y cyfrif i lawr i 6000 o flynyddoedd. Oherwydd pechod, aeth y ddaear trwy ogwydd ei hechel o 23° 26' a gallai olyniaeth y tymhorau ddechrau. Yn ngwyliau Iddewig yr hen gyfamod, dau wyl sydd drechaf: y Saboth wythnosol a'r Pasg. Rhoddir y ddwy wyl hyn o dan symbolaeth y rhifau "7, 14 a 21" o'r dyddiau "7fed · 14eg^a 21ain" sy'n cynrychioli tri cham cynllun iachawdwriaeth ddwyfol: Thema Saboth wythnosol Dat.7 sy'n proffwydo gwobr y saint etholedig, am y “7”; gwaith prynedigaethol Iesu Grist sydd yn foddion i offrymu y wobr hon, am y “14”. Sylwch, yng ngŵyl y Pasg, sy'n para 7 diwrnod ar y 15fed^{ar} 21ain^{dydd}, fod dau Saboth o anweithgarwch halogedig. Ac mae'r triphlyg “7” neu “21” yn dynodi diwedd y 7000 o

flynyddoedd cyntaf a mynediad i dragwyddoldeb y greadigaeth ddwyfol newydd ar y ddaear yn cael ei hadnewyddu yn ôl Dat.21; mae'r rhif hwn 21 yn symbol o berffeithrwydd (3) cyflawnder (7) y prosiect bywyd sef y nod a ddymunir gan Dduw. Yn Datguddiad 3, mae adnodau 7 a 14 yn ôl eu trefn yn nodi dechrau a diwedd ^{sefydliad} Adfentydd y Seithfed Dydd ; yma eto ddau wedd yr un testyn sancteiddiol. Yn yr un modd, mae Diwygiad 7 yn ymdrin â'r pwnc o selio'r etholedigion Adfentydd ac mae Dat.14 yn cyflwyno negeseuon y tri angel sy'n crynhoi eu cenhadaeth gyffredinol. Felly, yn y flwyddyn 30, cyflawnwyd diwedd y 4000 o flynyddoedd yn y gwanwyn, ac am resymau symbolaidd yn unig, croeshoeliwyd Iesu 14 diwrnod ar ôl Mawrth 21 y gwanwyn hwn y flwyddyn 30, hy, 36 dros Dduw. Trwy'r enghreifftiau hyn, mae Duw yn cadarnhau, mae "7" y Saboth a'r "14" o adbrynu pechodau'r etholedigion gan Iesu Grist yn anwahanadwy. Felly, pan ymosodir ar "7" y Saboth o'r diwedd, mae Crist Gwaredwr "14" yn hedfan i'w gymorth i roi gogoniant iddo, bydd yr uchafswm o 14 "diwrnod" a fydd yn gwahanu'r ddau ddyddiad yn cael eu "talfyrru" *neu* , wedi'i atal i achub ei ffyddloniaid etholedig olaf.

Wrth ailddarllen Matt.24, ymddangosai i mi fod neges Crist yn cael ei chyfeirio, yn arbennig, at ei ddisgyblion yn niwedd y byd, i ni sy'n byw yn y blynyddoedd diwethaf hyn. Mae adnodau 1-14 yn cwmpasu'r amser hyd at amser y "*diwedd* ." Mae Iesu'n proffwydo am olyniaethau rhyfeloedd, ymddangosiadau gau broffwydi a'r oeri ysbrydol terfynol. Yna, mae adnodau 15 i 20, mewn cymhwysiad dwbl, yn ymwneud â dinistrio Jerwsalem a gyflawnwyd gan y Rhufeiniaid yn 70 OC ac ymddygiad ymosodol terfynol y cenhedloedd yn erbyn Iddewiaeth yr etholedigion sy'n cadw Saboth sanctaidd Duw. Ar ol hyn, y mae adnod 21 yn prophwydo eu "*trallod mawr* " terfynol : "*Canys felly y bydd y fath gyfyngder mawr ag na fu er dechreuad y byd hyd yn awr, ac ' ni bydd byth ' ; Sylwer fod yr eglurhâd hwn " ac ni bydd byth " yn gwahardd cymhwysiad at amser yr apostolion, am y byddai yn cael ei wrth-ddweud gan ddysgeidiaeth Dan.12:1. Mae hyn yn golygu bod y ddau ddyfyniad yn ymwneud â'r un cyflawniad yn y prawf daearol olaf o ffydd. Yn Dan.12:1, yr un yw'r ymadrodd: "*Y pryd hwnnw y cyfyd Mihangel, y tywysog mawr, amddiffynnwr plant dy bobl; a bydd yn amser trallodus, y fath na fu er pan oedd y cenhedloedd yn bod hyd yr amser hwnnw . Bryd hynny bydd y rhai o'th bobl sydd i'w cael yn ysgrifenedig yn y llyfr yn cael eu hachub . " . Bydd y "*trallod* " mor fawr fel y bydd yn rhaid "*byrhau* " "*y dyddiau* " yn ôl adnod 22. Mae adnod 23 yn dynodi safon gwir ffydd nad yw'n tyfu yn ymddangosiadau digymell Crist ar y ddaear: "*Os felly a ddywedodd, Wele efe yn yr anialwch; nac ewch yno; wele efe yn yr ystafelloedd, na chredwch hynny .*" Yn yr un oes olaf, bydd ysprydoliaeth yn amlhau ei "*hanrhegion* " a'i hymddangosiadau twyllodrus a **deniadol** ar y gau Grist, a fydd yn darostwng eneidiau a ddysgwyd yn wael: "*Canys gau Gristiau a gau broffwydi a gyfyd; gwnânt ryfeddodau a gwyrthiau mawrion, hyd y nod o dwyllo , pe byddai yn bosibl, hyd yn oed yr etholedigion* "; a gadarnheir gan Dat. 13:14: "*A hi a dwylodd drigolion y ddaear trwy yr arwyddion a roddwyd iddi i weithio yng ngŵydd y bwystfil, gan ddweud wrth drigolion y ddaear am wneud delw i'r bwystfil. yr hwn oedd â briw y cleddyf a phwy fyw .* Mae adnod 27 yn dwyn i gof ymddangosiad grymus a buddugol y Crist dwyfol ac mae adnod 28 yn proffwydo**

“ y *wledd* ” a gynigir i adar ysglyfaethus ar ôl ei ymyrraeth. I'r gwrthryfelwyr sy'n goroesi hyd ei ddyfodiad, fe'u difa a'u traddodi i'r borfa “ *i adar yr awyr* ” fel y dysga Dat. 19:17-18 a 21.

Crynhaf yma, y ddealltwriaeth hollol newydd hon o greadigaeth ddwyfol. Trwy sefydlu yr wythnos gyntaf, y mae Duw yn gosod undod y dydd sydd yn cael ei wneyd i fyny o nos dywyll a dydd goleu, ni bydd yr haul yn ei oleuo ond o'r 4ydd ^{dydd}. Mae'r nos yn proffwydo sefydlu pechod ar y ddaear oherwydd anufuddod Efa ac Adda yn y dyfodol. Tan y weithred hon o bechod, y mae y greadigaeth ddaearol yn arddangos nodweddion **tragywyddol**. Gall y pechod a gyflawnwyd, pethau'n newid a'r cyfrif i lawr o 6000 o flynyddoedd ddechrau, oherwydd bod y ddaear yn gogwyddo ar ei hechel ac egwyddor y tymhorau yn dechrau. Mae'r greadigaeth ddaearol a felltithir gan Dduw wedyn yn cymryd ei nodwedd **dragwyddol** yr ydym ni'n ei hadnabod. Bydd y 6000 o flynyddoedd a ddechreuodd yn y gwanwyn cyntaf a nodir gan bechod yn dod i ben yng ngwanwyn 6001 gyda dychweliad mewn gogoniant dwyfol Iesu Grist. **Bydd ei ddyfodiad olaf yn cael ei gyflawni ar “ ddiwrnod cyntaf y mis cyntaf ” ym mlwyddyn gyntaf y ^{7fed} mileniwm**.

Wedi dweud hynny, mae Mawrth 7, 2021, o'n calendr dynol ffug, newydd gael ei nodi'n grefyddol gan ymweliad gan y Pab Ffransis â Christnogion y Dwyrain a erlidiwyd yn Irac gan eithafwyr Mwslimaidd. Yn y cyfarfod hwn, fe atgoffodd Fwslimiaid fod ganddyn nhw'r un Duw ag un Abraham, ac roedd yn eu hystyried yn “frodyr” iddo. Nid yw'r geiriau hyn sy'n swyno anghredinwyr y Gorllewin yn ddirgelwch aruthrol i Iesu Grist a roddodd ei fywyd yn aberth er maddeuant pechodau ei etholedigion. Ac ni all yr ymyrraeth hon gan arweinydd y “cyn-grogadwyr” “Cristnogion” Catholig i'w tiriogaeth ond dwysáu dicter yr Islamiaid. Bydd gweithred heddychlon y pab felly yn dod â chanlyniadau dramatig a broffwydwyd yn Dan.11:40, sef dwysáu “gwrthdaro” “brenin y de” Mwslimaidd yn erbyn yr Eidal Bab a'i chynghreiriaid Ewropeaidd. Ac yn y persbectif hwn, bydd cwmp economaidd Ffrainc a holl wledydd y Gorllewin o darddiad Cristnogol a achosir gan eu harweinwyr, oherwydd firws Covid-19, yn newid cydbwysedd pŵer ac yn y pen draw, yn caniatáu cyflawniad y “Rhyfel Byd III” gwthio yn ôl i ddiwedd y 9 mlynedd diwethaf sy'n dal i fod o'n blaenau. I gloi, gadewch inni gofio, trwy achosi'r epidemig oherwydd Covid-19 a'i ddatblygiadau, fod Duw wedi agor y ffordd i'r felltith a oedd i nodweddu deng mlynedd olaf hanes dynol ar y ddaear.

Fodd bynnag, cafodd Mawrth 7, 2021 ei nodi gan weithredoedd o drais gan ieuenctid rhwng gangiau cystadleuol ac yn erbyn awdurdodau'r heddlu mewn sawl dinas yn Ffrainc. Mae hyn yn cadarnhau'r llwybr tuag at wrthdaro cyffredinol; mae safleoedd pob un yn anghymodlon oherwydd eu bod yn anghydnaws. Dyma ganlyniad gwrthdaro dau ddiwylliant sy'n groes i'w gilydd: rhyddid seciwlar gorllewinol yn erbyn cymdeithas penaethiaid a chapos gwledydd y de, yn ogystal â Mwslemiaid traddodiadol a chenedlaethol. Mae trasiedi yn bragu fel Covid-19, heb unrhyw iachâd.

Er mwyn cwblhau arsylwi'r drefn ffiidd a gyfreithlonwyd gan ddyndoliaeth, rhaid inni nodi: newid y flwyddyn ar ôl y 12fed ^{mis} sy'n dwyn enw'r

10fed^{mis} (Rhagfyr), ar ddechrau'r gaeaf; newid dydd yng nghanol y nos (canol nos); dim ond y cyfrif oriau manwl gywir a rheolaidd sy'n parhau'n gadarnhaol. Felly, mae'r drefn ddwyfol hardd wedi diflannu oherwydd pechod, wedi'i disodli gan orchymyn pechadurus a fydd yn diflannu yn ei dro, pan fydd y creawdwr gogoneddus Duw yn ymddangos, ar gyfer setlo cyfrifon, hynny yw, ar ddiwedd y chwe mil o flynyddoedd cyntaf, yng ngwanwyn 2030, ar gyfer bodau dynol twyllodrus, neu wanwyn 2036 o wir enedigaeth ein Harglwydd a'n Hiachawdwr Iesu Grist, dros ei etholedigion.

Mae yr anhwylder sefydledig a sylwedig yn tystio i'r felltith ddwyfol sy'n pwyso ar ddyndoliaeth. Oherwydd ers gogwydd y ddaear, mae cyfrifiad amser wedi colli ei sefydlogrwydd a'i reoleidd-dra, ac mae oriau nos a dydd mewn dilyniant gwastadol o gynnydd a gostyngiad.

Mae'r drefn y mae'r creawdwr Duw yn trefnu ei gynllun achubol yn datgelu ymhellach i ni'r blaenoriaethau ysbrydol y mae'n eu cynnig i ddynd. Dewisodd ddatgelu ei gariad aruchel trwy roi ei fywyd yn Iesu Grist fel pridwerth ar ôl 4000 o flynyddoedd o brofiadau daearol dynol. Trwy wneud hyn, mae Duw yn dweud wrthym: "Yn gyntaf, dangoswch i mi eich ufudd-dod a byddaf yn dangos i chi fy nghariad."

Ar y ddaear, mae dynion yn llwyddo i atgynhyrchu'r un ffrwythau cymeriad, fodd bynnag mae cenhedlaeth yr amser olaf y daethom iddo yn 2020 yn cyflwyno hynodrwydd; ar ôl 75 mlynedd o heddwch yn Ewrop, ac esblygiad anhygoel diweddar o wyddoniaeth enetig, yn rhesymegol iawn, roedd yr Ewropeaid a'u allddf, o UDA, Awstralia ac Israel, yn credu y gallent ymateb i bob problem iechyd, gyda'u cymdeithasau yn cael eu diheintio fwyfwy. Nid ymosodiad firws heintus sy'n newydd, ymddygiad arweinwyr cymdeithasau datblygedig sy'n newydd. Achos yr ymddygiad hwn o ofn yw eu hamlygiad i bobloedd y ddaear trwy beledu'r cyfryngau, ac ymhlith y cyfryngau hyn, y cyfryngau newydd neu rwydweithiau cymdeithasol sy'n ymddangos ar we'r pry cop sy'n gyfystyr â chyfathrebu rhyngryd rhad ac am ddim, lle rydym yn dod o hyd i dryledwyr clir mwy neu lai. Felly mae dynoliaeth yn cael ei chaethiwo gan ei gormodedd o ryddid sy'n disgyn fel melltith arni. Yn UDA ac Ewrop, mae trais yn gosod cymunedau ethnig yn erbyn ei gilydd; yno, melltith profiad y "Babel" a adnewyddir; gwers ddwyfol ddiymwad arall na ddysgwyd, oherwydd ei fod yn ddisgynnydd i gwpl sengl o reidrwydd yn siarad yr un iaith, hyd nes y profiad euog hwn, rydym yn dal i'w weld heddiw, dynoliaeth yn cael ei gwahanu gan ieithoedd a thafodieithoedd lluosog a grëwyd gan Dduw ac ar wasgar ledled y ddaear. Ac ie, ni pheidiodd Duw â chreu ar ôl saith diwrnod cyntaf y greadigaeth; creodd lawer i felltithio o hyd ac weithiau i fendithio ei etholedigion, mae'r manna a gynnigir yn yr anialwch, i feibion Israel, yn esiampl.

Fodd bynnag, mae **rhyddid** yn greiddiol iddo, yn anrheg hyfryd gan ein Creawdwr. Arno y gorwedd ein hymrwymiad **rhydd** i'w achos. Ac yno, rhaid addef, y mae y rhyddid annatod hwn yn awgrymu bodolaeth siawns am nad yw Duw yn ymyryd mewn un modd; gair nad yw llawer o gredinwyr yn ei gredu o gwbl. Ac maen nhw'n anghywir, oherwydd mae Duw yn gadael rhan fawr i siawns yn ei greadigaeth, ac yn gyntaf oll, rôl cyffroad ymhlith yr etholedigion, gwerthfawrogiad o'i normau nefol datguddiedig. Wedi adnabod ei etholedigion,

mae'r Creawdwr yn gofalu amdanynt i'w harwain a dysgu ei wirioneddau iddynt sy'n eu paratoi ar gyfer bywyd nefol tragwyddol. Mae'r camffurfiadau a'r gwrthun a welwyd ar enedigaeth creaduriaid dynol yn profi gweithred siawns sy'n cynhyrchu gwallau genetig yn y broses o atgynhyrchu'r rhywogaeth gyda chanlyniadau mwy neu lai difrifol. Mae'r cynnydd mewn rhywogaethau yn seiliedig ar fomentwm cadwyni atgenhedlu sy'n cynhyrchu gwallau cydymffurfio o bryd i'w gilydd; mae hyn yn cynnwys yr egwyddor o etifeddiaeth neu'n annibynnol oherwydd siawns bywyd. I grynhoi, os oes arnaf fy ffydd i'r siawns o fywyd rhydd, mae arnaf, i'r gwrthwyneb, wob'r a maeth y ffydd hon, i gariad Duw ac i'r mentrau a gymerwyd eisoes ac y mae'n parhau i'w cymryd i'm hachub. .

Yn hanes ei greadigaeth ddaearol, daw y dydd a felltithir gan Dduw yn gyntaf yn yr wythnos; mae ei dynged yn ysgrifenedig: ei nod fydd “ *gwahanu goleuni oddi wrth dywyllwch* ”. Wedi'i ddewis gan gau Gristnogion i wrth-ddweud dewis Duw sy'n sancteiddio'r seithfed dydd, bydd y diwrnod cyntaf hwn wedi cyflawni ei rôl yn llawn fel “marc ” gwersyll y gwrthryfelwyr anufudd yn Dat.13:15. Yn gymaint a bod y Sul cyntaf yn cael ei felltithio gan Dduw, mae'r seithfed dydd Saboth yn cael ei fendithio a'i sancteiddio ganddo. Ac i ddeall y gwrthwynebiad hwn, rhaid i ni gofleidio y meddwl am Dduw, yr hwn sydd yn arwydd o sancteidd- rwydd trwyddo ac er ei fwyn ef. Mae'r Saboth yn ymwneud â'r seithfed dydd ac mae'r rhif *saith hwn*, “7”, yn symbol o gyflawnder. O dan y term cyflawnder hwn, mae Duw yn gosod y meddwl am y pwrpas y creodd ein dimensiwn daearol ar ei gyfer, sef, rheoleiddio pechod, ei gondemniad, ei farwolaeth a'i ddiflaniad. Ac yn y cynllun hwn, bydd y pethau hyn yn cael eu cyflawni yn llawn yn ystod y 7fed ^{mileniwm} y mae'r Saboth wythnosol yn proffwydo. Dyna pam **mae'r nod hwn yn bwysicach i Dduw na'r modd** y bydd yn achub bywydau'r etholedigion daearol ac y bydd yn ei gyflawni'n bersonol, yn Iesu Grist, ar gost dioddefaint erchyll.

Dyma reswm arall pam mae Duw yn dweud yn Ecc.7:8: “ *Y mae diwedd peth yn well na'i ddechreuad.* ” Yn Genesis, mae'r olyniaeth yn y drefn “nos-nos” neu “ *nos-bore* ” yn cadarnhau'r meddwl dwyfol hwn. Yn Isa.14:12, dan gochl brenin Babilon, dywedodd Duw wrth y diafol: “ *Dyma ti wedi disgyn o'r nef, seren y bore , fab y wawr! Fe'ch bwriwyd i'r llawr, ti, gorchfygwr y cenhedloedd !* » Mae'r ymadrodd y mae Duw yn ei ddynodi, “ **seren foreol** ” yn awgrymu ei fod yn ei gymharu â “haul” ein system ddaearol. Ef oedd ei greadur cyntaf ac o dan orchudd brenin Tyrus, dywed Eze.28:12 ei ogoniant gwreiddiol: “ *Mab dyn, alarnad dros frenin Tyrus! Byddi'n dweud wrtho, 'Fel hyn y dywed yr Arglwydd DDUW: Gosodaist y sêl i berffeithrwydd, yr oeddit yn llawn doethineb, yn berffaith mewn prydfferthwch .* » Bu'n rhaid i'r perffeithrwydd hwn ddiflannu, wedi'i ddisodli gan ymddygiad gwrthryfelgar a barodd iddo ddod yn elyn, yn ddiadol ac yn wrthwynebydd, y Satan a gondemniwyd gan Dduw oherwydd bod adnod 15 yn datgan: “Buoch yn berffaith yn eich ffyrdd, o'r diwrnod pan *oeddech a grewyd hyd oni ddarganfuwyd anwiredd yn eich plith.* ” Felly, gwthiodd yr un a ystyrid yn “ **seren foreol** ” ddynion anffyddlon i anrhydeddu fel dwyfoldeb “**seren foreol** ” y greadigaeth ddwyfol: “yr Haul Di-goncro” wedi'i diarddel o'r cwlth Rhufeinig y mae bron y byd i gyd yn addoli Cristnogaeth Orllewinol yn baganaidd iddo. Roedd Duw yn gwybod, hyd yn oed cyn ei greadigaeth, y

byddai'r angel cyntaf hwn yn gwrthryfela yn ei erbyn ac er gwaethaf hyn creodd ef. Yn yr un modd, y diwrnod cyn ei farwolaeth, cyhoeddodd Iesu fod un o'r 12 apostol yn mynd i'w fradychu, a dywedodd hyd yn oed yn uniongyrchol wrth Jwdas: “ *Beth bynnag sy'n rhaid i chi ei wneud, gwnewch yn gyflym!* ” . Mae hyn yn caniatáu inni ddeall nad yw Duw yn ceisio atal ei greaduriaid rhag mynegi eu dewisiadau, hyd yn oed pan fyddant yn groes i'w rai ef. Gwahoddodd Iesu ei apostolion hefyd i'w adael os mai dyna oedd eu dymuniad. Trwy adael rhyddid llwyr i'w greaduriaid fynegi eu hunain a datgelu eu natur y gall ddewis ei rai dewisol oherwydd eu ffyddlondeb amlwg ac yn y pen draw ddinistrio ei holl elynion nefol a daearol, yr annheilwng a'r difater.

Y pechod gwreiddiol

Mae gweddill y diwrnod cyntaf yn cymryd pwysigrwydd aruthrol yn ein hoes Gristnogol oherwydd ei fod yn gyfystyr â'r “ *pechod* ” a adferwyd ers Mawrth 7, 321 ac mae'n dod yn farc y gwerysll a aeth i wrthryfel yn erbyn gwerysll sancteiddiol Duw. Ond rhaid i'r “ *pechod* ” *hwn beidio â pheri inni anghofio'r “ pechod ”* gwreiddiol sy'n condemnio dynolryw i farwolaeth trwy etifeddiaeth er Adda ac Efa. Wedi'i oleuo gan yr Ysbryd, arweiniodd y pwnc hwn fi i ddarganfod gwersi pwysig sydd wedi'u cuddio yn llyfr Genesis. Ar lefel yr arsylwi, mae'r llyfr yn datgelu i ni darddiad y greadigaeth ym mhenodau 1, 2, 3. Mae ystyr symbolaidd y rhifau hyn yn dal i gael ei gyfiawnhau'n berffaith: 1 = uned; 2 = amherffeithrwydd; 3 = perffeithrwydd. Mae hyn yn haeddu esboniad. Mae Gen.1 yn ymwneud â chreu'r 6 diwrnod cyntaf. Bydd eu diffiniad “ *bore hwyrol* ” ond yn cymryd ystyr ar ôl pechod a melltith y ddaear sy'n dod yn barth a ddominyddir gan y diafol, sef thema Gen.3 a hebdo ni fyddai gan yr ymadrodd “bore hwyrol” *unrhyw* ystyr ar y lefel ddaearol. Wrth draddodi'r esboniad, mae pennod 3 yn gosod sêl perffeithrwydd ar y datguddiad dwyfol hwn. Yn yr un modd, yn Gen.2, mae thema'r seithfed dydd Saboth neu, yn fwy manwl gywir, o weddill Duw a dyn ar y seithfed dydd, hefyd yn cymryd dim ond ar ei ystyr ar ôl "y pechod gwreiddiol" a gyflawnwyd gan Efa ac Adda. yn Gen.3 sy'n rhoi ei reswm dros fod. Felly, yn baradocsaidd, heb ei gyfiawnhad a roddir yn Gen.3, mae'r Saboth sancteiddiol yn haeddu ei symbol “2” o amherffeithrwydd. Daw i'r amlwg o hyn oll fod y ddaear wedi ei chreu gan Dduw i'w offrymu i'r diafol a'i gythreuliaid er mwyn i ffrwythau drwg eu heneidiau gael eu gwireddu ac ymddangos yng ngolwg pawb, sef Duw, angylion a dynion, a bod yr angylion a'r angylion. mae'r dynion yn dewis eu hochr.

Mae'r dadansoddiad hwn yn fy arwain i dynnu sylw at y ffaith bod sefydlu'r seithfed dydd sancteiddio yn ddisymud yn proffwydo melltith " *pechod* " daearol a sefydlwyd yn Gen.3, oherwydd y mae'r ddaear ei hun yn cael ei melltithio gan Dduw, ac felly dim ond o'r eiliad marwolaeth ac y mae ei phroses yn ei tharo, ei hamser o chwe' mil o flynyddoedd a mil o flynyddoedd y seithfed mileniwm yn cymeryd ystyr, eglurhad, cyfiawnhad. Mae'n briodol nodi hyn: cyn y greadigaeth ddaearol, yn y nefoedd, mae'r gwrthdaro eisoes yn gosod gwerysll y diafol yn erbyn gwerysll Duw ond dim ond marwolaeth Iesu Grist fydd yn

gwneud dewisiadau unigol yn ddiffiniol; a wneir yn weledig trwy ddiarddeliad o'r nef y gwrthryfelwyr a gondemniwyd o hyny allan i farw yn y greadigaeth ddaearol. Yn awr, yn y nefoedd, ni threfnodd Duw fywydau'r angylion ar bob yn ail " *bore hwyrol* ", a hyn oherwydd bod y nef yn cynrychioli ei norm tragwyddol; yr hyn a orchfyga ac a barhâ dros ei etholedigion yn dragywyddol. Yn wyneb y data hyn: beth am y ddaear cyn pechod? Heblaw am yr eiliadau " *bore hwyrol* ", ei norm hefyd yw'r nef, mae'n debyg bod bywyd yn datblygu mewn norm tragwyddol; anifeiliaid fegan, bodau dynol fegan a heb farwolaeth a fydd yn gyflog pechod, mae dyddiau'n dilyn dyddiau a gallai bara am byth.

Ond yn Gen.2, mae Duw yn datgelu i ni ei drefn o'r amser o'r wythnos sy'n gorffen ar y seithfed dydd gyda gorffwys i Dduw ac i ddyn. Daw'r gair gorffwys hwn o'r ferf "darfod" ac mae'n berthnasol i'r gwaith a wneir gan Dduw yn ogystal â'r gweithredoedd a wneir gan fodau dynol. Fe allwch chi ddeall, cyn pechod, na allai Duw na bodau dynol deimlo'n flinedig. Ni ddioddefodd corff Adda unrhyw anhwylder, blinder, na phoen o unrhyw fath. Yn awr, yr oedd yr wythnosau saith niwrnod yn dilyn eu gilydd ac yn atgenhedlu fel cylch tragwyddol, heblaw fod yr olyniaeth " *bore hwyrol* " yn nodi y gwahaniaeth â safon nefol teyrnas Dduw. Bwriad y gwahaniaeth hwn felly oedd datgelu'n broffwydol raglen a ddyluniwyd gan y creawdwr mawr Duw. Yn union fel yr oedd gŵyl "Yom Kippur" neu "Dydd y Cymod" yn cael ei hadnewyddu bob blwyddyn ymhlith yr Hebreaid ac yn proffwydo diwedd pechod trwy ei gymod a gyflawnwyd gan farwolaeth Iesu Grist, felly mae'r Saboth wythnosol yn proffwydo dyfodiad y seithfed. mileniwm, pan fydd Duw a'i etholedigion yn mynd i orffwys go iawn oherwydd bydd y gwrthryfelwyr wedi marw a drygioni wedi'i drechu. Fodd bynnag, y mae'r etholedigion yn dal i ymwneud â " *pechod* " oherwydd gyda Christ rhaid iddynt farnu " *pechodau* " a phechaduriaid, a fydd y pryd hwnnw yn cysgu mewn cwsgr marwol. Dyma pam, fel y chwe diwrnod blaenorol, y gosodir y seithfed o dan yr arwydd " *pechod* " sy'n cwmpasu ac yn ymwneud â saith diwrnod yr wythnos gyfan. Ac yn nechreu yr wythfed mileniwm yn unig, wedi i bechaduriaid gael eu difa yn " *dân yr ail farwolaeth* " y dechreuir tragwyddoldeb heb " *bechod* " ar y ddaear adnewyddol. Os nodir y saith diwrnod gan bechod a'u bod yn proffwydo 7000 o flynyddoedd, ni all cyfrif y 7000 o flynyddoedd hyn ond dechrau gyda sefydlu pechod a ddatgelir yn Gen.3. Felly, nid yw'r dyddiau daearol heb bechod yn norm a rhesymeg yr olyniaeth " *bore hwyrol* " neu " *oleuni tywyllwch* " a chan fod yr amser hwn heb " *bechod* ", ni all fynd i mewn i'r 7000 o flynyddoedd a raglennwyd a phroffwydwyd. " erbyn yr wythnos saith niwrnod.

Mae'r ddysgeidiaeth hon yn amlygu pwysigrwydd y weithred hon y mae Duw yn ei phriodoli i'r babaeth Rufeinig yn Dan.7:25: " *fe fydd yn llunio'r cynllun i newid yr amseroedd a'r gyfraith* ". Y mae " *newid yr amseroedd* " a sefydlwyd gan Dduw yn peri fod anmhosibl darganfod cymeriad prophwydol Sabboth wythnosol " *cyfraith* Duw ." A hyn a wnaeth Rhufain er Cystenyn I' er Mawrth 7, 321, trwy orchymyn yr orphwysfa wythnosol ar y dydd cyntaf yn lle y seithfed. Trwy ddilyn y drefn Rufeinig, nid yw'r pechadur yn cael ei waredu o'r " *pechod* " gwreiddiol a etifeddwyd gan Adda ac Efa, ond yn ogystal mae'n cymryd " *pechod* " *ychwanegol*, **gwirfoddol** y tro hwn, sy'n cynyddu ei euogrwydd tuag at Dduw.

trefn amser “ *bore hwyrol* ” neu “ *golau tywyllwch* ” yn gysyniad a ddewiswyd gan Dduw ac mae ufuddhau i’r dewis hwn yn ffafrio ac yn awdurdodi mynediad i ddirgelwch proffwydol y Beibl. Nid oes dim yn gorfodi dyn i fabwysiadu'r dewis hwn a'r prawf yw bod dynoliaeth wedi dewis nodi ei newid dydd am hanner nos, hynny yw, 6 awr ar ôl machlud haul y gwanwyn; yr hwn sydd yn prophwydo gwerysll y rhai sydd yn deffro yn rhy ddiweddar i ddychweliad gogoneddus Crist, y Priodfab yn nameg y deg morwyn. Mae'r negeseuon cynnil a roddir gan Dduw felly y tu hwnt i'w gyrraedd deallusol. Ond i'w rai dewisol, mae trefn amser dwyfol yn goleuo ei holl broffwydoliaethau ac yn enwedig y Datguddiad y mae Iesu'n ei gyflwyno ei hun ar y dechrau fel " *yr alffa a'r omega* ", " *y dechrau neu'r dechrau a'r diwedd* ". Mae pob dydd sy'n mynd heibio yn ein bywydau yn proffwydo cynllun Duw y mae'n ei grynhoi yn Gen.1, 2 a 3 gan fod " *nos* " neu " *dywyllwch* " yn cynrychioli'r chwe diwrnod halogedig a gyflwynir yn Gen.1, tra bod gorffwys dwyfol a sefydlwyd yn Gen.2 yn cyhoeddi'r amser “ *ysgafn* ”. Ar yr egwyddor hon, yn ôl Dan.8:14, y mae amser y cyfnod Cristnogol yn cael ei rannu'n ddwy ran: amser “ *tywyllwch* ” ysbrydol rhwng 321, pan sefydlwyd “ *pechod* ” yn erbyn y *Saboth*, a 1843 pan fo mae amser “ *goleuni* ” yn dechrau i'r etholedigion o'r dyddiad hwn hyd ddychweliad Iesu Grist yng ngwanwyn 2030 lle, fel yn Gen.3, yn yr Hollalluog Dduw, y creawdwr, y daw i farnu rhwng yr etholedigion a'r gwrthryfelwyr, “ *defaid a geifr* ,” fel y barnai rhwng y “ *sarff, y wraig, ac Adda* .” Yn yr un modd, yn y Datguddiad, mae themâu “ *Llythrau at y saith Eglwys, y saith sêl, a'r saith utgorn* ” yn proffwydo “ *tywyllwch* ” am y chwech cyntaf a “ *golau* ” dwyfol am y seithfed gradd a'r olaf o bob un o'r themâu hyn. . . Mae mor wir, ym 1991, oherwydd gwrthodiad swyddogol y “golau” olaf hwn gan Adventism sefydliadol, y golau y mae Iesu wedi ei roi i mi ers 1982, iddo ddweud, yn y Llythyr a gyfeiriwyd at “Laodicea” yn Dat.3 : 17 : “ *Oherwydd dy fod yn dweud: Yr wyf yn gyfoethog, yr wyf yn gyfoethog, ac nid oes arnaf angen dim, ac oherwydd nad ydych yn gwybod eich bod yn druenus, yn druenus, yn dlawd, yn ddall ac yn noeth,...* ”. Mae Adfentwyr Swyddogol wedi anghofio'r dyfyniad hwn a roddwyd yn 1 Pedr 4:17: “ *Oherwydd dyma'r amser y bydd barn yn dechrau ar dŷ Dduw. Yn awr, os dechreu gyda ni, beth fydd diwedd y rhai nad ydynt yn ufuddhau i efengyl Duw?* » Mae'r sefydliad wedi bod yn ei le ers 1863 a bendithiodd Iesu ei sefydliad yn y cyfnod “ *Philadelphia* ”, yn 1873. Yn ôl yr egwyddor ddwyfol “ *bore gyda'r hwyr* ” neu “ *tywyllwch golau* ”, symbolwyd y cyfnod olaf a'r seithfed gan yr enw “ *Laodicea* ” “ *oedd i fod yn amser o “ oleuni ” dwyfol mawr ac y mae y gwaith presenol yn brawf o hono, y mae “ goleuni ” mawr yn wir wedi dyfod i oleuo y dirgeledigaethau a broffwydwyd, yn yr oes olaf hon, ar draul sefydliad swyddogol Adventist y byd. Mae'r enw “ Laodicea ” wedi'i gyfiawnhau'n dda gan ei fod yn golygu “pobl farnedig neu bobl farn”. Mae'r rhai nad ydyn nhw neu nad ydyn nhw bellach yn perthyn i'r Arglwydd yn cael eu condemnio i ymuno â chefnogwyr y “diwrnod melltagedig gan Dduw”. Gan ddangos eu hunain yn analluog i rannu â Duw ei gondemniad cyfiawn o'r “Sul” Rhufeinig, ni fydd y Saboth bellach yn ymddangos mor bwysig iddynt ag yn amser bendigedig eu bedydd. Roedd neges a roddwyd gan Iesu Grist i'w was Ellen G. White, yn ei llyfr “Early Writings” ac yn ei gweledigaeth gyntaf, yn cyfieithu'r sefyllfa hon fel hyn:*

“collasant olwg, a’r gôl, a Iesu... suddasant i mewn i’r fyd drygionus a dydyn ni byth yn eu gweld nhw eto.”

Mae Genesis 2 yn proffwydo amser “*golau*” ac mae’r bennod hon o Genesis yn dechrau gyda **sancteiddiad** y “*seithfed dydd*”. Mae’n diweddu gyda’r adnod hon 25: “*Bu’r gŵr a’i wraig ill dau yn noeth, ac nid oedd arnynt gywilydd.*” Mae’r cyswllt rhwng y ddwy thema hyn yn dangos y bydd darganfod eu noethni corfforol yn ganlyniad i ensyniad y “*pechod*” y byddant yn ei gyflawni ac a adroddir yn Gen.3, sy’n ymddangos felly fel achos noethni ysbrydol marwol. Wrth gymharu’r ddysgeidiaeth hon â dysgeidiaeth “*Laodicea*”, gwelwn fod y Saboth yn gysylltiedig â “*pechod*” sy’n gwneud un yn “*noeth*”. Yn y cyd-destun olaf hwn, nid yw arfer y Saboth felly bellach yn ddigonol i gadw gras Crist, oherwydd trwy gynnig ei oleuni proffwydol llawn i’r awdurdodau Adventist swyddogol rhwng 1982 a 1991 mae gofyniad Iesu Grist wedi cynyddu ac mae eisiau hyn. oes ag arfer ei Sabboth sanctaidd yr etholedigion deilwng o’i ras, yn rhoddi ei ddi-ddordeb, ei amser, ei fywyd, a’i holl enaid am ei ddatguddiadau a brophwydwyd yn Daniel a Datguddiad ; ond hefyd trwy’r Beibl datguddiedig sy’n “*ddau dyst*” yn ôl Dat. 11:3.

Tystiolaeth Duw a roddwyd ar y ddaear

Yr un mor bwysig ag y mae, ni ddylai ymweliad Duw â’r ddynoliaeth ar ffurf Iesu Grist wneud inni anghofio Ei ymweliad blaenorol yn amser Moses. Oherwydd mai yn y cyd-destun pell hwn y datgelodd Duw iddo darddiad y dimensiwn daearol. Ac fel datguddiad a roddwyd gan Dduw, y mae hanes Genesis yr un mor bwysig ag eiddo’r Datguddiad a ddatguddiwyd i’r apostol Ioan. Mae’r ffurf a ddewisir gan Dduw i drefnu bywyd daearol yn proffwydo ei gynllun o gariad at greaduriaid y mae’n rhoi rhyddid llwyr iddynt, fel y gallant ymateb i’w gariad a byw gydag ef yn dragwyddol neu ei wrthod a diflannu i ddim byd angau, yn unol â telerau ei gynnygiad buddiol.

Os yw Adda yn cael ei greu ar ei ben ei hun, yn gyntaf, y rheswm am hynny yw ei fod yn cael ei gyflwyno fel “*delw Duw* (Gen.1:26-27)” i chwilio am gariad oddi wrth gymar rhydd i’w ddelw, oherwydd holl amser ei dragwyddoldeb gorffennol oedd un o unigedd llwyr. Daeth hyn yn annioddefol iddo i’r pwynt ei fod yn barod i ddwyn canlyniadau’r rhyddid yr oedd yn mynd i’w roi i’w greaduriaid byw. Y mae creadigaeth Noswyl o un o asennau Adda, tra yn cael ei throchi mewn cwsg angau, yn prophwydo creadigaeth ei Eglwys, yr Un Dewisol yn gyfansoddedig o’i ffyddlon etholedigion, y ffrwyth a gynaeafwyd trwy ei farwolaeth gymod yn Iesu Grist ; mae hyn yn cyfiawnhau rôl “*cynorthwydd*” y mae Duw yn ei briodoli i’r fenyw a ddaeth ohono ac y mae ei henw Efa yn golygu “*bywyd*”. Bydd yr Un a Ddewiswyd yn “*byw*” yn dragwyddol, ac ar y ddaear, mae ganddi’r alwedigaeth i gynnig ei “*chynorthwy*” i Dduw i gydweithio’n ddynol yng nghyflawniad ei phrosiect sy’n anelu at sefydlu cariad perffaith a rennir a digyffwrdd yn ei bydysawdau tragwyddol.

Mae pechod anufudd-dod yn mynd i mewn i ddynoliaeth trwy Noswyl neu drwy symbol “ *menyw* ” y rhai a ddewiswyd ganddi a fydd yn etifeddu'r pechod gwreiddiol hwn. Hefyd, fel Adda, allan o gariad at Noswyl, yn Iesu Grist, mae Duw yn dod yn ddynol i'w rannu a'i ddwyn yn lle ei Un Dewisol, y gosb farwol y mae ei phechodau'n ei haeddu. Mae stori Genesis felly yn dystiolaeth hanesyddol sy'n datgelu ein gwreiddiau a'u hamgylchiadau, ac yn dystiolaeth broffwydol sy'n datgelu egwyddor achubol prosiect cariadus mawr y creawdwr hollalluog Duw.

Ar ôl chwe diwrnod cyntaf y greadigaeth a grybwyllir yn Genesis 1, chwe diwrnod a broffwydodd y chwe mil o flynyddoedd a neilltuwyd gan Dduw ar gyfer ei detholiad o etholedigion daearol, yn Genesis 2, dan ddelw Saboth tragwyddol, bydd y seithfed dydd diderfyn yn agor i'w groesawu. yr etholedigion profedig a detholedig.

Mae Duw yn gwybod o'r dechrau beth yw canlyniad ei brosiect, enwau ei etholedigion a fydd yn ymddangos dros gyfnod o chwe mil o flynyddoedd. Roedd ganddo'r holl rym ac awdurdod i farnu a dinistrio'r angylion gwrthryfelgar heb orfod creu ein dimensiwn daearol. Ond yn union oherwydd ei fod yn parchu ei greaduriaid, sy'n ei garu a'r rhai y mae'n eu caru, y mae'n trefnu arddangosiad cyffredinol ar y ddaear a grëwyd at y diben hwn.

Mae Duw yn dyrchafu yn anad dim, egwyddor y gwirionedd. Fel y cyhoeddwyd yn Salm 51:6, mae Iesu'n diffinio ei etholedigion fel “ *wedi eu geni eto* ” neu “wedi eu geni o'r gwirionedd” er mwyn iddynt gydymffurfio â safon y gwirionedd dwyfol. Yn ôl Ioan 18:37, daeth ef ei hun i “ *dystio'r gwirionedd* ” ac mae'n cyflwyno ei hun yn Dat. 3:14 dan yr enw “ *Un Gwirioneddol* ”. Mae y dyrchafiad a'r gogoneddiad hwn o egwyddorion y gwirionedd mewn **gwrthwynebiad hollol** i egwyddor celwydd, ac y mae y ddwy egwyddor yn cymeryd ffurfiau lluosog. Mae egwyddor celwydd wedi hudo trigolion y ddaear yn barhaus ar hyd ei hanes. Yn y cyfnod modern, mae gorwedd wedi dod yn norm bodolaeth. Mae'n cael ei fabwysiadu o dan y term “bluff” yn y meddwl masnachu, ond serch hynny mae'n ffrwyth y diafol, “ *tad celwydd* ” yn ôl Ioan 8:44. Ar y lefel grefyddol, mae celwyddau yn ymddangos ar ffurf nifer o wahanol ffugiadau crefyddol yn dibynnu ar y bobloedd a'r lleoedd ar y ddaear dan sylw. Ac mae'r ffydd Gristnogol ei hun wedi dod yn ddelwedd berffaith o “ddryswch” (= Babel) gan fod ei ffugiau tywyll mor niferus.

Dysgir gorwedd yn wyddonol. Oherwydd yn groes i'w ddull awdurdodaidd, nid yw meddwl gwyddonol yn gallu darparu gwir brawf o'i ddamcaniaethau esblygiadol o rywogaethau, ac o'r miliynau a biliynau o flynyddoedd y mae ei wyddonwyr yn eu priodoli i fodolaeth y ddaear. Yn groes i'r meddwl gwyddonol hwn, mae tystiolaeth y creawdwr Duw yn cynnig llawer o brofion o'i realiti, oherwydd mae hanes daearol yn tystio i'w weithredoedd, y mae llifogydd dyfroedd yn ffurfio'r enghraifft gyntaf ohonynt, wedi'i ardystio gan bresenoldeb ffosilau morol yn y gwastadeddau a'r gwastadeddau. hyd yn oed ar gopa mynyddoedd uchaf y ddaear. Yn ychwanegol at y dystiolaeth naturiol hon, y dystiolaeth a adawyd gan hanes dyn, bywyd Noa, bywyd Abraham, rhyddhad yr Hebraid o gaethwasiaeth yr Aifft a genedigaeth yr Iddewon, llygad-dystion byw o'i hanes hyd amser y diwedd. o'r byd; y mae hefyd dystiolaeth llygad-dyst apostolion Iesu Grist y rhai a dystiolaethasant ei wyrthiau, ei groeshoeliad a'i

adgyfodiad ; hyn i'r pwynt y gadawodd ofn angau hwynt, a dilynasant ar lwybr merthyrdod, eu Meistr a'u Model Iesu o Nasareth.

Wrth ddwyn i gof y gair hwn “merthyrdod” rhaid i mi yma agor eglurhad.

Sylwch: peidiwch â drysu merthyrdod â chosb

Mae gan y ddau beth yr un ymddangosiad allanol ac felly gellir eu drysu'n hawdd. Fodd bynnag, mae canlyniadau difrifol i'r dryswch hwn gan fod y weithred gosbol mewn perygl o gael ei briodoli i'r un gwirioneddol ddewisol gan Dduw ac i'r gwrthwyneb gall plentyn y diafol gael ei briodoli i ferthyrdod am Dduw twyllodrus iawn. Felly, i weld yn glir, rhaid inni gymryd i ystyriaeth y dadansoddiad canlynol sy'n dechrau o'r egwyddor hon; Yn gyntaf, gadewch i ni ofyn y cwestiwn: beth yw merthyrdod? Daw'r gair hwn o'r Groeg "martus" sy'n golygu: tyst. Beth yw tyst? Yr hwn sydd yn adrodd yn ffyddlon ai peidio yr hyn a welodd, a glywodd, neu yr hyn a ddeallodd ar bwnc. Y pwnc sydd o ddi-ddordeb i ni yma yw crefyddol, ac ymhlith y rhai sy'n tystio dros Dduw, mae tystion cywir a gau. Yr hyn sy'n sicr yw bod Duw yn gwneud y gwahaniaeth rhwng y ddau. Mae'r gwir yn hysbys iddo ac mae'n ei fendithio oherwydd o'i ran ef, mae'r gwir dyst hwn yn ymdrechu i ddangos ei hun yn ffyddlon trwy ymarfer mewn “*gweithredoedd*” ei holl wirionedd datguddiedig ac mae'n dyfalbarhau ar y llwybr hwn nes derbyn y marw. Ac y mae y farwolaeth hon yn ferthyrdod dilys, oblegid yr oedd y bywyd a gynnygiwyd i farwolaeth yn cydymffurfio â'r safon o sancteiddrwydd a ofynid gan Dduw yn ei amser ef. Os nad yw y bywyd a gynnygir yn y cydffurfiad hwn, yna nid merthyrdod ydyw, cosp ydyw sydd yn taro bywoliaeth yn cael ei thraddodi i ddiabol i'w ddinystro, am nad yw yn cael budd o nodded a bendith Duw. Yn dibynnu ar gydymffurfiaeth â safon y gwirionedd sy'n ofynnol gan Dduw ar gyfer pob oes, bydd adnabod "merthyrdod" yn gorffwys ar ein gwybodaeth o'r farn ddwyfol a ddatgelir yn ei broffwydoliaethau sy'n targedu amser y diwedd; sef amcan a thestun y gwaith hwn.

Mae yn bwysig deall nad oes gan y gwirionedd y gallu i drosi meddwl gwrthryfelgar ; y mae profiad yr angel creedig cyntaf, a enwyd gan Dduw, Satan, er ei wrthryfel, yn ei brofi. Mae'r gwirionedd yn egwyddor y bydd yr etholedigion yn naturiol yn teimlo eu bod yn cael eu denu tuag ati, y rhai sy'n ei charu ac yn barod i ymladd ochr yn ochr â Duw yn Iesu Grist, y celwydd sy'n ei niweidio.

I gloi, y mae Datguddiad Dwyfol yn cael ei adeiladu yn raddol dros chwe mil o flynyddoedd o brofiadau a thystiolaethau yn byw yn yr amodau goreu a gwaethaf. Gall cyfnod o chwe mil o flynyddoedd ymddangos yn fyr, ond i'r dyn sydd ond yn rhoi gwir ddi-ddordeb i flynyddoedd ei fywyd ei hun, mewn gwirionedd mae'n amser digon hir sy'n caniatáu i Dduw ymestyn dros ganrifoedd, ac yn fwy manwl gywir dros chwe mil o flynyddoedd. , gwahanol gamau cyflawniadau ei brosiect byd-eang. Yn unig yn Iesu Grist, mae Duw yn rhoi i'w etholedigion diwedd amser, ynghylch ei ddirgelwch a'i weithredoedd, ddealltwriaeth glir a gedwir ar gyfer yr amser diwedd hwn.

Genesis: crynodeb proffwydol hanfodol

Yn y ddealltwriaeth hon, mae hanes Genesis yn cyflwyno'r allweddi sylfaenol i broffwydoliaethau Beiblaidd Daniel a Datguddiad; ac heb yr allweddau hyn, y mae y deall hwn yn anhosibl. Bydd y pethau hyn yn cael eu cofio pan fo angen, yn ystod yr astudiaeth broffwydol, ond o hyn ymlaen, rhaid inni wybod y bydd y geiriau, “ *dwfn, môr, daear, menyw* ”, yn cario syniad penodol o feddwl dwyfol yn ei ddatguddiad “Apocalypse”. Maent yn gysylltiedig â thri cham olynol o greu daearol. Mae “ *yr affwys* ” yn cyfeirio at blaned ddaear wedi'i gorchuddio'n llwyr â dŵr heb unrhyw fywyd. Yna, ar yr ail ddiwrnod, dim ond anifeiliaid morol ar y 5ed ^{diwrnod} y bydd yr elfen o wahanu'r elfennau, “ *y môr* ”, fel cyfystyr a symbol marwolaeth, yn cael ei boblogi ; mae ei hamgylchedd yn elyniaethus i fodau dynol a grëwyd i anadlu aer. Daw “ *y ddaear* ” allan o “ *y môr* ” a bydd anifeiliaid yn trigo hefyd ar y pumed dydd ac yn olaf, ar y chweched dydd, gan “ *y gŵr a ffurfiwyd ar ddelw Duw* ” a “ *y wraig* ” a ffurfir. ar asen ddynol. Gyda'i gilydd, bydd y dyn a'r fenyw yn beichiogi dau o blant. Bydd yr “ *Abel* ” cyntaf , sef y math o ddewis ysbrydol (*Abel* = Tad yw Duw) yn cael ei ladd allan o genfigen gan ei hynaf “ *Cain* ” , math o ddyn cnawdol, materol (= caffael) a thrwy hynny broffwydo tynged y dyn nodweddiadol un a ddewiswyd, Iesu Grist a'i etholedigion, a fydd yn dioddef ac yn marw fel merthyron oherwydd y “Cains”, Iddewon, Catholigion a Phrotestaniaid, i gyd yn “fasnachwyr y deml”, y mae eu cenfigenau olynol ac ymosodol yn cael eu dangos a'u cyflawni yn ystod yr hanes daearol . Mae'r wers a roddir gan Ysbryd Duw felly fel a ganlyn: o'r “*abyss*” yn dod i'r amlwg, **yn olynol**, **symbolau** “ *y môr a'r ddaear*” o gau grefyddau Cristnogol sy'n arwain at ddifetha eneidiau. Er mwyn dynodi ei Gymanfa

Etholedig, mae'n rhoi'r gair " *gwraig* " iddi, sef, os yw hi'n ffyddlon i'w Duw, y " *Gwraig* " , symbol darluniadol " oen " Crist ei hun a broffwydwyd gan y gair " *dyn* » (yr *Adda*). Os yw hi'n anffyddlon, mae hi'n parhau i fod yn " *wraig* ", ond yn cymryd arno'r ddelwedd o " *putain* ". Bydd y pethau hyn i gyd yn cael eu cadarnhau yn yr astudiaeth fanwl a gyflwynir yn y gwaith hwn a daw eu pwysigrwydd hanfodol i'r amlwg. Gallwch ddeall yn hawdd, yn 2020, fod y digwyddiadau a broffwydwyd ym mhroffwydoliaethau Daniel a'r Datguddiad, gan mwyaf, eisoes wedi'u cyflawni mewn hanes, ac maent yn hysbys i ddynion. Ond ni chawsant eu hadnabod am y rôl ysbrydol a roddodd Duw iddynt. Mae haneswyr yn nodi ffeithiau hanesyddol, ond dim ond proffwydi Duw sy'n gallu eu dehongli.

Ffydd ac anghrediniaeth

Wrth natur, y mae bodau dynol, o'u tarddiad, o'r math crediniol. Ond nid ffydd yw cred. Mae dyn bob amser wedi credu ym modolaeth Duw neu dduwiau, ysbrydion uwchraddol y bu'n rhaid iddynt eu gwasanaethu ac y bu'n rhaid iddynt eu plesio rhag gorfod dioddef niwed a achosir gan eu dicter. Roedd y gred naturiol hon yn ymestyn o ganrifoedd i ganrifoedd ac o filoedd o flynyddoedd i filoedd o flynyddoedd hyd at y cyfnod modern, lle cymerodd darganfyddiadau gwyddonol feddiant o ymennydd dyn y Gorllewin sydd ers hynny wedi dod yn anhygoel ac anghrediniol. Sylwch fod y newid hwn yn nodweddu pobl o darddiad Cristnogol yn bennaf. Oherwydd ar yr un pryd, yn y Dwyrain, y Dwyrain Pell ac Affrica, roedd credoau mewn ysbrydion anweledig yn parhau. Mae hyn yn cael ei esbonio gan amlygiadau goruwchnaturiol a dystiwyd gan y bobl sy'n arfer y defodau crefyddol hyn. Yn Affrica, mae tystiolaeth glir o fodolaeth ysbrydion anweledig yn gwahardd anghrediniaeth. Ond yr hyn nad yw'r bobl hyn yn ei wybod yw bod yr ysbrydion sy'n amlygu'n rymus yn eu plith mewn gwirionedd yn ysbrydion demonig wedi'u gwrthod gan Dduw creawdwr pob bywyd, a'u condemnio i farwolaeth ar brawf. Nid yw'r bobl hyn yn anghrediniol, nac yn anghrediniol, fel y Gorllewinwyr, ond yr un yw'r canlyniad, gan eu bod yn gwasanaethu cythreuliaid sy'n eu hudo ac yn eu dal dan eu goruchafiaeth ormesol. Y mae eu crefydd o'r math paganaidd eilunaddolgar sydd wedi nodweddu dynoliaeth er ei dechreuad ; Noswyl wedi bod yn ddiodeffwr cyntaf.

Yn y Gorllewin, mae anghrediniaeth mewn gwirionedd yn ganlyniad dewis, oherwydd ychydig o bobl nad ydynt yn ymwybodol o'u gwreiddiau Cristnogol; ac yn mysg amddiffynwyr rhyddid gweriniaethol, y mae pobl yn

dyfynu geiriau o'r Bibl Sanctaidd, gan hynny yn tystio nad ydynt yn anwybodus o'i fodolaeth. Nid ydynt yn anwybodus o'r ffeithiau gogoneddus y mae'n tystio i Dduw, ac eto, maent yn dewis peidio â'u cymryd i ystyriaeth. Y math hwn o anghrediniaeth y mae'r Ysbryd yn ei alw'n anghrediniaeth ac sy'n wrthwynebiad llwyr wrthryfelgar i wir ffydd. Oherwydd os cymer i ystyriaeth y proflenni y mae bywyd yn eu rhoi iddo ledled y ddaear ac yn arbennig yn amlygiadau goruwchnaturiol pobloedd Affrica, nid oes gan ddyn unrhyw bosibilrwydd i gyfiawnhau ei anghrediniaeth. Mae'r gweithredoedd goruwchnaturiol a wneir gan gythreuliaid felly yn condemnio anghrediniaeth y Gorllewin. Mae'r creadwr Duw hefyd yn rhoi prawf o'i fodolaeth, gan weithredu gyda grym trwy ffenomenau a gynhyrchir gan y natur sy'n ddarostyngedig iddo; daeargrynfeydd, ffrwydradau folcanig, tonnau llanw dinistriol, epidemigau marwol, ond mae'r holl bethau hyn bellach yn derbyn esboniadau gwyddonol sy'n cuddio ac yn dinistrio'r tarddiad dwyfol. Ychwanegir at y llygad, gelyn mawr y ffydd, yr esboniad gwyddonol sy'n argyhoeddi'r ymennydd dynol a'r ddau yn ei annog yn ei ddewisiadau sy'n ei arwain at ei ddistryw.

Beth mae Duw yn ei ddisgwyl gan ei greaduriaid? Bydd yn dewis yn eu plith y rhai sy'n cymeradwyo **ei** gysyniadau o fywyd, hynny yw, sy'n cofleidio ei feddyliau. Ffydd fydd y modd, ond nid y nod. Dyna pam y dywedir yn Iago 2:17 bod “ *ffydd heb weithredoedd* ”, y *mae'n rhaid iddi ei chario, yn “ farw ”*. Oherwydd os yw gwir ffydd yn bodoli, mae gau ffydd hefyd yn bodoli. Mae da a drwg yn gwneud byd o wahaniaeth, ac nid yw Duw yn cael trafferth adnabod ufudd-dod i'w wahaniaethu oddi wrth anufudd-dod. Beth bynnag, ef yw'r unig farnwr o hyd y bydd ei farn yn penderfynu dyfodol tragwyddol pob un o'i greaduriaid, gan fod pwrpas ei ddetholiad yn unigryw a bod ei gynnig o fywyd tragwyddol yn cael ei sicrhau trwy Iesu Grist yn unig. Nid oes cyfiawnhad i'r darn ar y ddaear ond cynnig y posibilrwydd hwn o etholedigion tragwyddol. Nid ffrwyth ymdrechion ac aberthau aruthrol yw ffydd, ond cyflwr naturiol a gafwyd neu beidio gan y creadur o'i enedigaeth. Ond pan fydd yn bodoli, rhaid iddo gael ei faethu gan Dduw, fel arall mae'n marw ac yn diflannu.

Peth prin yw gwir ffydd. Oherwydd yn groes i agwedd dwyllodrus y grefydd Gristnogol swyddogol, nid yw'n ddigon gosod croes uwchben bedd creadur i ddrysau'r nefoedd fod yn agored iddo. Ac yr wyf yn tynnu sylw at hyn oherwydd ei fod yn ymddangos yn cael ei esgeuluso, dywedodd Iesu ym Matt.7:13-14: “ *Ewch i mewn trwy'r porth cul. Canys llydan yw'r porth a llydan yw'r ffordd sy'n arwain i ddistryw* , a *llawer sy'n mynd i mewn trwyddi* . *Ond cul yw'r porth a chul yw'r ffordd sy'n arwain i fywyd* , ac *y chydig sy'n ei chael hi* . » Cadarnheir y ddysgeidiaeth hon yn mhellach yn y Bibl yn yr esiampl o alltudio yr Iuddewon i Babilon, gan nad yw Duw yn cael ond Daniel a'i dri chyfaill a phum brenin nerthol yn deilwng o'i ethol; ac Eseciel sydd yn byw yn yr oes hon. Yna darllenwn yn Esec.14:13-20: “ *Fab dyn, os bydd gwlad yn pechu yn f'erbyn mewn anffyddlondeb, ac estyn fy llaw yn ei herbyn, os torraf amdani ffon bara, os anfonaf newyn arni. os dinistriwn ŵr ac anifail ohono, a bod yn ei plith y tri gŵr hyn, Noa, Daniel a Job* , a *achubasent eu heneidiau trwy eu cyfiawnder, medd yr Arglwydd DDUW. Pe bawn i'n peri i fwystfilod gwyllt grwydro'r wlad a fyddai'n ei diboblogi, pe bai'n mynd yn anialwch lle na fyddai neb yn mynd heibio*

oherwydd y bwystfilod hyn, a bod y tri dyn hyn yn ei chanol, byddwn yn fyw! medd yr Arglwydd DDUW, **nid arbedent feibion na merched, ond hwy yn unig a fyddai cadwedig**, a'r wlad yn anialwch. Neu os dygais y cleddyf yn erbyn y wlad hon, os dywedais, "Rheded y cleddyf trwy'r wlad!" Pe bawn i'n difodi dynion ac anifeiliaid, a bod y tri dyn hyn yn ei chanol, byddwn yn fyw! medd yr Arglwydd DDUW, **nid arbedent feibion na merched, ond hwy yn unig a fyddent yn gadwedig**. Neu os anfonais bla i'r wlad hon, os tywalltwn fy llid yn ei herbyn trwy farwoldeb, i ddifa ohono wŷr ac anifeiliaid, ac yr oedd yn ei plith Noa, Daniel a Job, yr wyf yn fyw! medd yr Arglwydd DDUW, **nid arbedent feibion na merched, eithr trwy eu cyfiawnder hwy a achubasant eu heneidiau**. » Dysgwng felly, adeg y dilyw o ddyfroedd, mai dim ond Noa a ddarganfuwyd yn deilwng o iachawdwriaeth ymhlith yr wyth o bobl a warchodwyd gan yr arch.

Dyweddodd Iesu ymhellach ym Mathew.22:14: “ *Canys llawer a alwyd, ond ychydig a ddewisir.* » Eglurir y rheswm yn syml gan y safon uchel o sancteiddrwydd sy'n ofynnol gan Dduw sydd am gymryd lle cyntaf yn ein calon neu yn ddim byd. Mae canlyniad y gofyniad hwn yn wrthwynebol i feddwl dyneiddiol am y byd sy'n gosod dyn uwchlaw popeth. Rhybuddiodd yr apostol Iago ni yn erbyn y gwrthwynebiad hwn, gan ddweud wrthym: “ *Chi odinebwyr! Oni wyddoch fod cariad y byd yn elyniaeth yn erbyn Duw ? Y mae'r hwn sydd am fod yn gyfaill i'r byd yn ei wneud ei hun yn elyn i Dduw.* » Mae Iesu yn dweud wrthym eto yn Matt.10:37: “ *Y sawl sy'n caru ei dad neu ei fam yn fwy na mi **nid yw yn deilwng o honof fi**, a'r hwn sydd yn caru ei fab neu ei ferch yn fwy na mi **ddim yn deilwng ohonof fi**.*” Hefyd, os ydych chi fel fi, yn gwahodd ffrind i ymateb i'r maen prawf crefyddol hwn sy'n ofynnol gan Iesu Grist, peidiwch â synnu os yw'n eich galw'n ffanatig; Dyma beth ddigwyddodd i mi, a deallais wedyn mai Iesu yn unig oedd gennyf fel fy ffrind cywir; ef, “ y *Gwir* ” o Dat.3:7. Byddwn hefyd yn eich galw yn ffundamentalwr, oherwydd eich bod yn dangos eich hun i fod yn onest gyda Duw, yn gyfreithlonwr, oherwydd eich bod yn caru ac yn anrhydeddu ei gyfraith sancteiddiolaf trwy eich ufudd-dod. Hwn, yn rhannol, fydd y pris dynol i'w dalu i foddhau'r Arglwydd Iesu, mor deilwng o'n hunanaberth a'n hymroddiad llwyr y mae'n ei ofyn.

Mae ffydd yn caniatáu inni dderbyn gan Dduw ei feddyliau cyfrinachol nes inni ddarganfod maint ei brosiect aruthrol. Ac i ddeall ei brosiect cyffredinol, rhaid i'r un a ddewisir gymryd i ystyriaeth fywyd nefol yr angylion a ragflaenodd y profiad daearol. Oherwydd yn y gymdeithas nefol hon, ni chyflawnwyd rhaniad creaduriaid a dewis angylion da yn ffyddlon i Dduw ar ffydd yng Nghrist wedi ei groeshoelio nac ar ei wrthodiad fel y byddai ar y ddaear. Mae hyn yn cadarnhau, ar y lefel gyffredinol, mai croeshoelio Crist a arhosodd yn ddibechod yw i Dduw **gondemnio'r** diafol a'i ddilynwyr a bod ffydd yn Iesu Grist ar y ddaear yn cynrychioli'r **modd** a ddewiswyd gan Dduw i gael y cariad y mae'n ei deimlo tuag at ei. rhai dethol sy'n ei garu a'i werthfawrogi. **Pwrpas yr** arddangosiad hwn o'i hunan-aberth llwyr oedd gallu condemnio'n gyfreithiol i farwolaeth greaduriaid nefol a daearol gwrthryfelgar nad ydynt yn rhannu ei synnwyr o fodolaeth. Ac ymhlith ei greaduriaid daearol, y mae yn dewis y rhai sydd yn cofleidio ei feddyliau, yn cymeradwyo ei weithredoedd a'i farnedigaethau am eu bod yn gymhwys i ranu ei dragywyddoldeb. Yn y diwedd, bydd wedi datrys y broblem a

grëwyd gan y rhyddid a roddir i'w holl creaduriaid nefol a daearol, oherwydd heb y rhyddid hwn, byddai cariad ei creaduriaid dethol yn ddiwerth a hyd yn oed yn amhosibl. Yn wir, heb ryddid, nid yw'r creadur yn ddim mwy na robot, gydag ymddygiad awtomataidd. Ond pris rhyddid, yn y diwedd, fydd difodi creaduriaid gwrthryfelgar nef a daear.

Rhoddir y prawf fel hyn nad yw ffydd yn gorffwys ar yr un syml: “ *Cred yn yr Arglwydd Iesu a byddwch yn gadwedig* ”. Mae'r geiriau Beiblaidd hyn yn seiliedig ar yr hyn y mae'r ferf “credu” yn ei awgrymu, sef, ufudd-dod i ddeddfau dwyfol sy'n nodweddu gwir ffydd. I Dduw, y nod yw dod o hyd i creaduriaid sy'n ufuddhau iddo allan o gariad. Daeth o hyd i rai ymhlith yr angylion nefol ac ymhlith ei creaduriaid dynol daearol, dewisodd rai a bydd yn parhau i ddewis rhai hyd ddiwedd amser gras.

Bwyd ar gyfer y tywydd iawn

Yn union fel y mae angen maeth ar y corff dynol i estyn ei fywyd, mae angen maeth ysbrydol hefyd ar y ffydd a gynhyrchir yn ei ysbryd. Mae pob bod dynol sy'n sensitif i'r arddangosiad o gariad a roddwyd gan Dduw yn Iesu Grist yn teimlo'r awydd i wneud rhywbeth drosto yn ei dro. Ond sut gallwn ni wneud rhywbeth sy'n ei blesio os nad ydyn ni'n gwybod beth mae'n ei ddisgwyl gennym ni? Yr ateb i'r cwestiwn hwn fydd yn ffurfio maeth ein ffydd. Oherwydd “ *heb ffydd y mae'n amhosibl plesio Duw* ” yn ôl Heb.11:6. Ond rhaid i'r ffydd hon gael ei gwneud yn fyw ac yn ddymunol iddo o hyd trwy ei chydymffurfiad â'i ddisgwyliadau. Canys yr Arglwydd Dduw Hollalluog yw ei Gorffennwr a'i Farnwr. Mae tyrfaoedd o gredinwyr Cristnogol yn hir i gael perthynas dda â Duw'r nefoedd, ond mae'r berthynas hon yn parhau i fod yn amhosibl oherwydd nad yw eu ffydd wedi'i meithrin yn iawn. Rhoddir yr ateb i'r broblem i ni ym Matt.24 a 25. Mae Iesu'n canolbwyntio ei ddysgeidiaeth ar ein dyddiau olaf sydd yn fuan yn rhagflaenu amser ei ail ymddangosiad, y tro hwn, yng ngogoniant ei ddwyfoldeb. Mae'n ei ddisgrifio trwy luosi'r delweddau mewn damhegion: dameg y ffigysbren, yn Matt.24:32 i 34; dameg y lleidr nos, yn Matt.24:43 i 51; dameg y deg morwyn, yn Matt.25:1 i 12; dameg y doniau, yn Matt.25:13 i 30; damhegion y defaid a'r geifr, yn Matt.25:31 i 46. Ymhlith y damhegion hyn, mae'r sôn am “ *bwyd* ” yn ymddangos ddwywaith: yn dameg lleidr y nos ac yn nheml y defaid a'r

geifr oherwydd, er gwaethaf y ymddangosiadau, pan y mae yr Iesu yn dywedyd, “*Yr oeddw'n yn newynog, a rhoddaist i mi rywbeth i'w fwyta*,” y mae yn llefaru wrthym am ymborth ysbrydol, heb yr hwn y mae ffydd dyn yn marw. “*Canys nid trwy fara yn unig y bydd byw dyn, ond trwy bob gair a ddaw o enau Duw* . Mathew.4:4”. Pwrpas bwyd y ffydd yw ei amddiffyn rhag “*ail farwolaeth*” Dat. 20, yr un sy'n peri i un golli'r hawl i fyw yn dragwyddol.

Fel rhan o'r myfyrdod hwn, cyfeiriwch eich syllu a'ch sylw at ddameg hon y lleidr nos:

V.42 : “*Gwyliwch gan hyny, gan na wyddoch pa ddiwrnod y mae eich Arglwydd yn dyfod* .”

Mae thema dychwelyd Iesu Grist yn cael ei ddiffinio a bydd ei "aros" yn ysgogi deffroad ysbrydol yn Unol Daleithiau Gogledd America, rhwng 1831 a 1844. Fe'i gelwir yn "Adventism", mae aelodau'r mudiad hwn yn cael eu dynodi ar eu pen eu hunain. gan eu cyfoedion wrth y term “Adfentyddion”; gair a gymerwyd o'r Lladin "adventus" sy'n golygu: adfent.

V. 43 : “*Gwybydd hyn yn dda, pe gwyddai meistr y tŷ pa wyliadwriaeth nos y mae yn rhaid i'r lleidr ddyfod, efe a wyliai ac ni adawai i'w dŷ gael ei dorri i mewn* .”

Yn yr adnod hon, “*meistr y tŷ*” yw'r disgybl sy'n aros i Iesu ddychwelyd, ac mae'r “*lleidr*” yn cyfeirio at Iesu ei hun. Trwy'r gymhariaeth hon, mae Iesu'n dangos i ni'r fantais o wybod dyddiad ei ddychweliad. Mae'n ein hannog felly i'w ddarganfod, a bydd ein gwranddo ar ei gyngor yn cyflyru ein perthynas ag ef.

V.44 : “*Am hynny byddwch chwithau barod, canys y mae Mab y Dyn yn dyfod ar awr pan nad ydych yn meddwl* .”

Rwyf wedi cywiro, yn yr adnod hon, amser dyfodol y berfau oherwydd yn y Roeg wreiddiol, mae'r berfau hyn yn yr amser presennol. Yn wir, mae'r geiriau hyn yn cael eu dweud gan Iesu wrth ei ddisgyblion cyfoes sy'n ei holi ar y pwnc hwn. Bydd yr Arglwydd, yn amser y diwedd, yn defnyddio'r thema “Adventist” hon i ddidoli Cristnogion trwy eu rhoi ar brawf ffydd broffwydol; at y diben hwn, bydd yn trefnu yn olynol dros amser, bedwar o ddisgwyliadau “Adventist”; bob tro yn cael eu cyfiawnhau gan oleuadau newydd a roddwyd gan yr Ysbryd, y tri cyntaf yn ymwneud â thestunau proffwydol Daniel a Datguddiad.

V.45: “*Pwy gan hynny yw y gwas ffyddlon a doeth, yr hwn a osododd ei feistr ar ei bobl, i roddi bwyd iddynt ar yr amser priodol?* »

Byddwch yn ofalus rhag gwneud camgymeriad yn eich barn, oherwydd mae'r “*bwyd*” y sonnir amdano yn yr adnod hon o flaen eich llygaid ar hyn o bryd. Ie, y ddogfen hon y rhoddais yr enw “Esboniwch Daniel a Datguddiad” iddi sy'n ffurfio'r “*bwyd*” ysbrydol hwn sy'n hanfodol i feithrin eich ffydd, oherwydd mae'n darparu, gan Iesu Grist, yr holl atebion i'r cwestiynau y gallwch chi eu gofyn yn gyfreithlon. , a thu hwnt i'r atebion hyn, datgeliadau annisgwyl, megis gwir ddyddiad dychwelyd Iesu Grist sy'n ein hymrwymo hyd at wanwyn 2030 yn y pedwerydd a'r olaf “Adventist” “aros”.

Gan fy mod yn poeni'n bersonol am yr adnod hon, yr wyf yn cyflwyno'r ddogfen hon, ffrwyth fy ffyddlondeb i Dduw'r gwirionedd a'm darbodaeth, oherwydd nid wyf am gael fy synnu gan ddychweliad Iesu Grist. Mae Iesu yma yn datgelu ei gynllun diwedd amser. Mae wedi cynllunio ar gyfer yr amser hwn, “

bwyd ” sy'n addas i feithrin ffydd ei etholedigion sy'n aros yn ffyddlon am ei ddychweliad gogoneddus. Ac mae'r “ *bwyd* ” hwn yn broffwydol.

V.46 : “ *Gwyn ei fyd y gwas hwnnw, y bydd ei feistr, pan gyrhaeddo, yn ei ganfod yn gwneuthur felly!* »

Mae cyd-destun ei ddychweliad gogoneddus yn cael ei gadarnhau yma, dyna yw disgwyliad y pedwerydd “Adventist”. Mae'r gwas dan sylw yn wir yn barod iawn i wybod y meddwl datguddiedig am Dduw, ei farn ar ffydd dynion. Ond bydd y curiad hwn yn ymestyn ac yn peri pryder i bawb a fydd, yn derbyn y golau dwyfol olaf hwn, yn ei dro yn ei luosogi a'i rannu â'r etholedigion sydd ar wasgar ledled y ddaear, hyd nes y dychweliad effeithiol Iesu Grist.

V. 47 : “ *Yr wyf yn dywedyd y gwir wrthych, efe a'i sefydlodd ar ei holl eiddo.* »

Bydd nwyddau'r Arglwydd yn ymwneud, hyd ei ddychweliad, werthoedd ysbrydol. A daw'r gwas dros Iesu, Gwarcheidwad ei drysor ysbrydol; storfa unigryw ei oraclau a'i goleuni datguddiedig. Ar ôl darllen y ddogfen gyfan hon, byddwch yn gallu gweld nad wyf yn gor-ddweud wrth roi'r enw “trysor” i'w ddatguddiad proffwydol Beiblaidd. Pa enw arall allwn i ei roi ar ddatguddiad sy'n amddiffyn rhag yr “ *ail farwolaeth* ” ac yn agor y ffordd i fywyd tragwyddol? Oherwydd ei fod yn gwasgaru ac yn gwneud i'r posibilrwydd o amheuaeth sy'n angheuol i ffydd ac iachawdwriaeth ddiflannu.

V.48: “ *Ond os gwas drwg fydd, yr hwn a ddywed ynddo ei hun, Y mae fy meistr yn oedi cyn dyfod,* ”

Mae'r bywyd a grëwyd gan Dduw o'r math deuaidd. Mae gan bopeth ei gyferbyniad llwyr. A chyflwynodd Duw ddau lwybr i fodau dynol, dau lwybr i arwain eu dewisiadau: *bywyd a da, marwolaeth a drwg; y gwenith a'r us; y ddafad a'r gafr, y goleuni a'r tywyllwch* . Yn yr adnod hon, mae'r Ysbryd yn targedu'r gwas drygionus, ond gwas serch hynny, sy'n dynodi'r gau ffydd nad yw'n cael ei faethu gan Dduw ac yn anad dim, y ffydd Gristnogol ffug sy'n cyrraedd ac yn ymwneud â'r ffydd Adventist ei hun, yn ein hamser ni o'r diwedd . Heb dderbyn golau gan Iesu Grist mwyach oherwydd iddo wrthod yr hyn a gyflwynwyd iddo rhwng 1982 a 1991 ac a gyhoeddodd ei ddyfodiad ar gyfer 1994, cynhyrnodd yr Adventism hwn ffrwyth drygioni a arweiniodd at ymbelydredd negesydd Duw ym mis Tachwedd 1991. Sylwch fod Iesu'n datgelu meddyliau cudd y galon: “ *pwy sy'n dweud ynddo'i hun* ”. Am fod ymddangosiadau ymddygiad crefyddol allanol yn hynod o dwyllodrus ; mae ffurfioldeb crefyddol yn cymryd lle gwir ffydd fyw sy'n llawn sêl dros y gwirionedd.

V.49: “ *... os bydd yn dechrau curo ei gymdeithion, os bydd yn bwyta ac yn yfed gyda'r meddwon,* ”

Rhagwelir y ddelwedd ychydig hyd yn hyn, ond mae'r ymbelydredd yn mynegi, yn amlwg, ar adegau o heddych, y gwrthwynebiad a'r ymladd sy'n mynegi ac yn rhagflaenu'r erledigaeth wirioneddol a ddaw; dim ond mater o amser ydyw. Ers 1995, mae Adfentiaeth sefydliadol wedi bod yn “ *bwyta ac yfed gyda meddwon* ” i'r graddau ei fod wedi gwneud cynghrair â Phrotestaniaid a Chatholigion trwy ymuno â'r gynghrair eciwmenaidd. Oherwydd yn Dat.17:2, gan dargedu'r ffydd Gatholig a elwir “ *Babilon Fawr* ”, a'r ffydd Brotestannaidd a

elwir yn “ *ddaeear* ”, dywed yr Ysbryd: “ ***Gyda hi y mae brenhinoedd y ddaear wedi ildio eu hunain i'r godineb. , ac o win ei odineb ef y mae trigolion y ddaear meddwi.***”

V.50: “ *...fe ddaw meist'r y gwas hwn ar ddiwrnod nad yw yn ei ddisgwyl, ac ar awr ni wyr,* ”

Mae canlyniad gwrthod y golau sy'n ymwneud â'r trydydd disgwyliad Adventist, a'r dyddiad 1994, yn ymddangos o'r diwedd ar ffurf anwybodaeth o amser dychweliad gwir Iesu Grist, hynny yw, pedwerydd disgwyliad Adventist y prosiect dwyfol. Canlyniad rhwyg y berthynas â Iesu Grist yw'r anwybodaeth hwn, felly gallwn ddiddwytho'r peth canlynol: nid yw'r Adfentyddion a osodwyd yn y sefyllfa drasig hon bellach yng ngolwg Duw nac, yn ei farn ef, yn “Adfentwyr”.

V.51: “ *...fe a'i rhwyga ef yn ddarnau, ac a rydd iddo ei ran gyda'r rhagrithwyr : yno y bydd wylofain a rhincian dannedd.* »

Mae'r ddelw yn mynegi'r digofaint y bydd Duw yn ei achosi i weision ffug sydd wedi ei fradychu. Nodaf yn yr adnod hon y term “ ***rhagrithwyr*** ” a ddefnyddir gan yr Ysbryd i ddynodi gau Gristnogion yn Dan.11:34, ond mae angen darlleniad ehangach i ddeall cyd-destun yr amser a dargedwyd gan y broffwydoliaeth, sy'n cynnwys adnodau 33 a 35: “ *A bydd y doethaf yn eu plith yn hyfforddi'r llawer. Y mae rhai a fydd yn ildio am amser i'r cleddyf a'r fflam, i gaethiwed ac ysbeilio. Yn yr amser y byddant yn ildio, byddant yn cael cymorth ychydig, a ***llawer bydd yn ymuno â nhw allan o ragrith.*** Bydd rhai o'r doethion yn syrthio, i gael eu puro, eu puro, a'u gwyngalchu, ***hyd amser y diwedd*** , canys ni ddaw hyd yr amser penodedig. » Y “ *gwas drwg* ” yn wir yw'r un sy'n bradychu disgwyliadau Duw, ei Feistr, ac mae'n ymuno, “ *hyd y diwedd* ”, â gwersyll y “ ***rhagrithwyr*** ”. Y mae efe yn rhannu â hwynt, o hynny allan, ddigofaint Duw sydd yn eu taro hyd y farn olaf, lle y dinistrir hwynt, wedi ei ddifetha yn y “ *llyn o dân* ” yr hwn sydd yn rhoddi “ *yr ail farwolaeth* ” yn bendant, yn ol Dat. 20 : 15: “ *Pwy bynnag ni chafwyd yn ysgrifenedig yn llyfr y bywyd, a daflwyd i'r llyn tân .*”*

Hanes Datguddiedig Gwir Ffydd

Y gwir ffydd

Mae llawer o bethau i'w dweud ar y pwnc o wir ffydd, ond yr wyf eisoes yn cynnig yr agwedd hon sy'n ymddangos i mi yn flaenoriaeth. Rhaid i unrhyw un sydd am sefydlu perthynas â Duw wybod bod ei genhedliad ef neu hi o fywyd ar y ddaear ac yn y nefoedd i'r gwrthwyneb eithafol i'n system a sefydlwyd ar y ddaear sydd wedi'i hadeiladu ar feddyliau balch a drygionus a ysbrydolwyd gan ddiabol; ei elyn, ac eiddo ei wir etholedigion. Rhoddodd Iesu ffordd inni adnabod gwir ffydd: “ *Wrth eu ffrwythau byddwch yn eu hadnabod . A ydym ni yn pigo grawnwin oddi ar ddrain, neu ffigys oddi ar ysgall?* (Mth.7:16).” Ar sail y gosodiad hwn, byddwch yn sicr y bydd pawb sy'n honni ei enw ac nad yw'n cyflwyno, ei addfwynder, ei gymwynasgarwch, ei hunanaberth, ei ysbryd aberth, ei gariad at wirionedd a'i sêl dros ufudd-dod i orchmynion Mr. Dduw, na fu, ac ni bydd byth yn weision iddo; hyn y mae 1 Cor.13 yn ei ddysgu i ni trwy ddiffinio carisma gwir sancteiddrwydd; yr hyn sy'n ofynnol gan farn gyfiawn Duw: adnod 6: “ *Nid yw hi'n llawenhau mewn anghyfiawnder, ond mae hi'n llawenhau yn y gwirionedd* ” .

Sut gallwn ni gredu bod yr erlidiwr a'r erlidiwr yn cael eu barnu gan Dduw yn yr un modd? Beth yw y tebygrwydd rhwng Iesu Grist, wedi ei groeshoelio yn wirfoddol, a'r ymfyniad pabaidd Rhufeinig neu John Calvin, yr hwn a ddarostyngodd wŷr a gwragedd i artaith hyd eu marwolaeth ? Er mwyn peidio â gweld y gwahaniaeth, rhaid inni anwybyddu'r geiriau a ysbrydolwyd gan ysgrifau Beiblaidd. Yr oedd hyn yn wir, cyn i'r Bibl gael ei wasgaru trwy y byd, ond gan ei fod wedi bod ar gael yn mhob man ar y ddaear ; pa esgusodion all gyfiawnhau cyfeiliornadau barn bodau dynol ? Nid oes unrhyw. Felly, bydd y digofaint dwyfol a ddaw yn fawr iawn ac afreolus.

Mae'r tair blynedd a hanner y bu'r Iesu yn llafurio yn ei weinidogaeth ddaearol yn cael eu datgelu i ni yn yr Efengylau, er mwyn inni wybod safon gwir ffydd ym marn Duw; yr unig un sy'n bwysig. Mae ei fywyd yn cael ei gynnig i ni fel model; model y mae'n rhaid inni ei efelychu er mwyn cael ein cydnabod ganddo fel ei ddisgyblion. Mae'r mabwysiad hwn yn awgrymu ein bod yn rhannu ei gysyniad o'r bywyd tragwyddol y mae'n ei gynnig. Mae hunanoldeb yn cael ei alltudio yno, yn ogystal â balchder dinistriol a dinistriol. Nid oes lle i greulondeb a drygioni yn y bywyd tragwyddol a gynigir yn unig i'r etholedigion a gydnabyddir gan Iesu Grist ei hun. Roedd ei ymddygiad yn heddychlun chwyldroadol, oherwydd gwnaeth ef, y Meistr a'r Arglwydd, ei hun yn was i bawb, gan blygu i'r pwynt o olchi traed ei ddisgyblion, er mwyn rhoi ystyr pendant i'w gondemniad o'r gwerthoedd balch a amlygwyd gan yr arweinwyr, ffigurau crefyddol Iddewig ei gyfnod; pethau sy'n dal i nodweddu crefyddwyr Iddewig a Christnogol heddiw. Mewn gwrthwynebiad llwyr, y safon a ddatgelir yn Iesu Grist yw safon bywyd tragwyddol.

Trwy ddangos i'w weision y modd i adnabod eu hunain, eu gelynyddion, gau weision Duw, gweithredodd Iesu Grist i achub eu heneidiau. Ac y mae ei addewid i fod, hyd ddiwedd y byd, “ ynghanol ” ei etholedigion, yn cael ei chadw, a'i bod yn cynnwys eu goleuo a'u hamddiffyn trwy gydol eu bywyd daearol. Safon absoliwt gwir ffydd yw bod Duw yn aros gyda'i etholedigion. Nid ydynt byth yn cael eu hamddifadu o'i oleuni a'i Ysbryd Glan. Ac os yw Duw yn cilio, y rheswm am hynny yw nad yw'r dewisedig yn un mwyach; newidiodd ei statws ysbrydol ym marn gyfiawn Duw. Oherwydd bod ei farn yn addasu i ymddygiad dynol. Ar lefel unigol, erys newidiadau yn bosibl i'r ddau gyfeiriad; o dda i ddrwg, neu o ddrwg i dda. Ond nid yw hyn yn wir, ar lefel gyfunol grwpiau a sefydliadau crefyddol, nad ydynt ond yn newid o dda i ddrwg, pan nad ydynt yn addasu i'r newidiadau a sefydlwyd gan Dduw. Yn ei ddysgeidiaeth, mae Iesu'n dweud wrthym: “ *Ni all coeden dda ddwyn ffrwyth drwg, yn union fel na all coeden ddrwg ddwyn ffrwyth da* (Mth.7:18).” Rhoddodd i ni felly ddeall, oherwydd ei ffrwyth ffaidd, fod y grefydd Gatholig yn “goed drwg ” ac y bydd, trwy ei gau athrawiaeth, yn parhau felly, hyd yn oed pan, wedi ei hamddifadu o gynhaliaeth frenhinol, ei bod yn peidio ag erlid pobl. Ac mae'r un peth gyda'r grefydd Anglicanaidd a grewyd gan Harri VIII i gyfiawnhau ei odinebau a'i droseddau; pa werth y gall Duw ei roi i'w ddisgynyddion a'i frenhinoedd olynol? Mae hyn hefyd yn wir am y grefydd Galffinaidd Brotestannaidd, gan fod y sylfaenydd hwn, John Calvin, yn cael ei ofni, oherwydd enw da ei galedwch cymeriad a'r dienyddiadau niferus i farwolaeth a gyfreithlonodd yn ei ddinas Geneva, o lawer yn debyg iawn

i arferion Pabyddol ei oes, hyd y nod o fyned tu hwnt iddynt. Nid oedd y Protestaniaeth hon yn debyg o foddhau yr Arglwydd melys Iesu Grist, ac ni ellir mewn un modd ei chymeryd fel model o'r wir ffydd. Mae mor wir bod Duw, yn ei ddatguddiad a roddwyd i Daniel, yn anwybyddu'r diwygiad Protestannaidd, gan dargedu'r drefn Pabaidd o 1260 o flynyddoedd yn unig, ac amser sefydlu negeseuon Adfentiaeth y Seithfed Dydd, cludwr gwirioneddau dwyfol datguddiedig, er 1844, hyd ddiwedd y byd, a ddaw, yn 2030.

Mae gan ffugiadau crefyddol drwg hanesyddol i gyd agweddau ar fodel cymeradwy Duw, ond nid ydynt byth yn cyd-fynd ag ef. Mae gwir ffydd yn cael ei maethu yn barhaus gan Ysbryd Crist, nid yw gau ffydd. Gall gwir ffydd esbonio dirgelion proffwydoliaethau Beiblaidd Duw, ni all gau ffydd. Mae llu o ddehongliadau o broffwydoliaethau yn cylchredeg yn y byd, pob un yn fwy ffansiol na'r olaf. Yn wahanol iddynt hwy, o ddyfyniadau o'r Beibl yn unig y ceir fy nehongliadau; mae'r neges felly yn fanwl gywir, yn sefydlog, yn gydlynol ac yn gyson â'r meddwl am Dduw nad yw byth yn crwydro oddi wrtho; a'r Hollalluog yn gwylio drosti.

Nodiadau Paratoi ar gyfer Llyfr Daniel

Mae'r enw Daniel yn golygu Duw yw fy Barnwr. Mae gwybodaeth o farn Duw yn brif sail ffydd, am ei bod yn arwain y creadur tuag at ufudd-dod i'w ewyllys datguddiedig a dealedig, yr unig amod ar gyfer cael ei fendithio ganddo bob amser. Mae Duw yn ceisio cariad ei greaduriaid sy'n ei wneud yn goncridd ac yn ei arddangos trwy eu ffydd ufudd. Mae barn Duw felly yn cael ei datgelu trwy ei broffwydoliaethau sy'n defnyddio symbolau fel yn damhegion Iesu Grist. Mae barn Duw yn cael ei datgelu gyntaf gan lyfr Daniel ond mae'n gosod y prif sail ar gyfer Ei farn ar hanes crefyddol Cristnogol a fydd yn cael ei datgelu'n fanwl yn llyfr Datguddiad.

Yn Daniel, ychydig y mae Duw yn ei ddatguddio, ond y mae yr ychydig feintiol hwn o bwys ansoddol mawr, am ei fod yn gyfansodd- iad sylfaen y Datguddiad prophwydol cyffredinol. Mae penseiri adeiladu yn gwybod pa mor bendant yw paratoad y safle adeiladu a phennu pa mor bwysig yw hi. Mewn proffwydoliaeth, dyma'r rôl a roddir i'r datguddiadau a gafodd y proffwyd Daniel.

Yn wir, pan ddeallir eu hystyr yn glir, mae Duw yn cyflawni'r nod deuol **o brofi ei fodolaeth** a rhoi'r **allwedd i'w etholedigion ddeall** y neges a gyflwynir gan yr Ysbryd. Yn yr “ychydig bethau” hwn yr ydym i gyd yn gweld yr un peth: cyhoeddi olyniaeth o bedair ymerodraeth lywodraethol gyffredinol er amser Daniel (Dan.2, 7 ac 8); dyddio swyddogol gweinidogaeth ddaearol Iesu Grist (Dan.9); cyhoeddiad yr apostasi Cristnogol yn 321 (Dan.8), teyrnasiad y Pab o 1260 o flynyddoedd rhwng 538 a 1798 (Dan.7 ac 8); a chynghrair yr “Adventist” (Dan. 8 a 12) o 1843 (hyd 2030). Ychwanegaf at hyn, Dan.11 sydd, fel y gwelwn, yn datgelu ffurf ac esblygiad y Rhyfel Byd Niwclear daearol eithaf sydd eto i'w gyflawni cyn dychweliad gogoneddus y Gwaredwr Duw.

Yn gynnwl, atgofiodd yr Arglwydd Iesu Grist enw Daniel i ddwyn i gof ei bwysigrwydd ar gyfer y cyfamod newydd. “ *Am hynny, pan weloch ffieidd-dra anghyfannedd, yr hwn y soniodd y proffwyd Daniel amdani , wedi ei sefydlu yn y lle sanctaidd, sylwed y sawl sy'n ei ddarlenn!* (Mth.24:15) »

Os tystiodd yr Iesu o blaid Daniel, y rheswm am hynny yw bod Daniel wedi derbyn ganddo'r ddysgeidiaeth am ei ddyfodiad cyntaf a'i ddychweliad gogoneddus, yn fwy na neb arall o'i flaen. Er mwyn deall fy ngeiriau yn dda, rhaid i chi wybod bod y Crist a ddaeth o'r nefoedd wedi cyflwyno ei hun i Daniel o'r blaen dan yr enw “ *Mihangel* ”, yn Dan.10:13-21, 12:3 ac mae'r enw hwn wedi'i gymryd gan Iesu. -Crist yn Dat.12:7. Mae'r enw hwn “ *Micaël* ” yn fwy adnabyddus yn ei ffurf Gatholig Lladin Michel, yr enw a roddir i'r enwog Mont Saint-Michel yn Llydaweg Ffrainc. Mae llyfr Daniel yn ychwanegu manylion rhifiadol sy'n caniatáu inni wybod blwyddyn ei ddyfodiad cyntaf. Hoffwn hefyd nodi bod yr enw “ *Micaël* ” yn golygu: Pwy sydd fel Duw; a chyfieithir yr enw “ *Iesu* ” fel: YaHWéH saves. Mae'r ddau enw yn ymwneud â'r creawdwr mawr Duw, y cyntaf â'r teitl nefol, yr ail â'r teitl daearol.

Mae Datguddiad y Dyfodol yn cael ei gyflwyno i ni fel gêm adeiladu aml-stori. Ar ddechrau'r sinema, i greu effeithiau cerfwedd mewn cartwnau, defnyddiodd gwneuthurwyr ffilm blatiau gwydr yr oedd eu gwahanol batrymau wedi'u paentio, ar ôl eu harosod, yn rhoi delwedd ar sawl lefel. Felly y mae gyda'r broffwydoliaeth a luniwyd gan Dduw.

Mae'r cyfan yn dechrau yn Daniel

LLYFR DANIEL

Chwi sy'n darllen y gwaith hwn, gwyddoch fod yr Hollalluog Dduw diderfyn yn fyw, er ei fod yn guddiedig. Ysgrifennwyd y dystiolaeth hon am y “*proffwyd Daniel ” i'ch argyhoeddi o hyn.* Mae'n dwyn sŷl tystiolaeth yr hen gyfamod a'r newydd oherwydd i Iesu ei ddwyn i gof yn y geiriau a anfonwyd at ei ddisgyblion. Mae ei brofiad yn datgelu gweithred y Duw da a chyfiawn hwn. Ac mae'r llyfr hwn yn ein galluogi i ddarganfod y farn bod Duw yn cario ar hanes crefyddol ei undduwiaeth, Iddewig mewn cynghrair gyntaf, yna Cristnogol, yn ei gynghrair newydd, a adeiladwyd ar y tywallt gwaed gan Iesu Grist, ar Ebrill 3, 30 o'i cyfnod. Pwy well na “*Daniel* ” all ddatgelu barn Duw? Mae ei enw yn golygu “Duw yw fy marnwr”. Nid chwedlau mo'r profiadau byw hyn, ond tystio i fendith ddwyfol ei fodel o ffyddlondeb. Mae Duw yn ei gyflwyno ymhlith y tri pherson y

byddai'n eu hachub mewn anffawd yn Esec.14:14-20. Y tri math hyn o'r un a ddewiswyd yw “ **Noa, Daniel a Job** ”. Mae neges Duw yn dweud wrthym yn glir, hyd yn oed yn Iesu Grist, os nad ydym yn ymdebygu i'r modelau hyn, bydd y drws i iachawdwriaeth yn parhau i fod ar gau i ni. Mae'r neges hon yn cadarnhau'r ffordd gul, y llwybr cul, neu'r porth cyfyng y mae'n rhaid i'r etholedigion fynd drwyddi i fynd i mewn i'r nef, yn ôl dysgeidiaeth Iesu Grist. Cyflwynir hanes “ **Daniel** ” a'i dri chydymaith i ni fel model o'r ffyddlondeb y mae Duw yn ei achub yn nyddiau helbul.

Ond mae hefyd yn yr hanes hwn am fywyd Daniel, tröedigaeth tri brenin pwerus y llwyddodd Duw i gipio oddi wrth y diafol yr oeddent yn ei addoli mewn anwybodaeth llwyr. Gwnaeth Duw yr ymerawdwyr hyn y llefarwyr mwyaf pwerus dros ei achos yn hanes dynol, y cyntaf, ond hefyd yr olaf, oherwydd bydd y dynion model hyn yn diflannu a bydd crefydd, gwerthoedd, moesoldeb yn dirywio'n ddi-baid. I Dduw, mae cipio enaid yn frwydr hir ac mae achos y Brenin “ **Nebuchodonosor** ” yn fodel hynod ddadlennol o'i fath. Mae'n cadarnhau dameg Iesu Grist, y “ **Bugail Da** ” hwn sy'n gadael ei braidd i chwilio am y defaid coll.

Daniel 1

Dan 1:1 *Yn y drydedd flwyddyn o deyrnasiad Jehoiacim brenin Jwda, Nebuchodonosor brenin Babilon a ymdeithiodd yn erbyn Jerwsalem a gwarchae arni.*

1a- *Y drydedd flwyddyn o deyrnasiad Jehoiacim, brenin Jwda*
Teyrnasiad Jehoiacim o 11 mlynedd o – 608 i – 597. 3edd flwyddyn yn – 605.

1b- *Nebuchodonosor*

Dyma gyfieithiad Babilonaidd o'r enw y Brenin Nebuchodonosor, " Nabu sydd yn amddiffyn fy mab hynaf." Nabu yw duw Mesopotamiaidd gwybodaeth ac ysgrifennu. Gallwn ddeall eisoes fod Duw yn bwriadu cael y gallu hwn dros wybodaeth ac ysgrifennu wedi ei adfer iddo.

Dan 1:2 *A'r ARGLWYDD a roddodd yn ei law ef Jehoiacim brenin Jwda, a rhan o lestri tŷ DDUW. Cymerodd Nebuchodonosor y llestri i wlad Sinar, i dŷ ei dduw, ac a'u gosododd yn nhrysordy ei dduw.*

2a- *Rhoddodd yr Arglwydd Jehoiacim brenin Jwda yn ei ddwylo*

Mae cyfiawnhad dros gefnu ar y brenin Iddewig gan Dduw. 2 Pen.36:5
Mab pum mlwydd ar hugain oedd Jehoiacim pan ddaeth yn frenin, a theyrnasodd

am un mlynedd ar ddeg yn Jerwsalem. Gwnaeth yr hyn oedd ddrwg yng ngolwg yr ARGLWYDD ei Dduw .

2b- *Nebuchodonosor a gymerodd y llestri i wlad Sinar, i dŷ ei dduw, efe a'u gosododd hwynt yn nhrysordy ei dduw.*

Pagan yw'r brenin hwn, nid yw'n adnabod y gwir Dduw y mae Israel yn ei wasanaethu, ond mae'n gofalu anrhydeddu ei dduw: Bel. Ar ôl ei dröedigaeth yn y dyfodol, bydd yn gwasanaethu gwir Dduw Daniel gyda'r un ffyddlondeb.

Dan 1:3 *Gorchmynnodd y brenin i Aspenas, pennaeth ei eunuchiaid, ddwyn rhai o feibion Israel o'r brenhinol neu o deulu bonheddig,*

Dan 1:4 *Bechgyn ieuainc heb nam ar eu corff, yn olygus eu gwedd, wedi eu cynysgaeddu â doethineb, deall, a dysgeidiaeth, galluog i wasanaethu ym mhalas y brenin, ac a ddysgent lythyrenau ac iaith y Caldeaid .*

4a- Mae'r Brenin Nebuchodonosor yn ymddangos yn gyfeillgar a deallus, dim ond ceisio helpu plant Iddewig i integreiddio'n llwyddiannus i'w gymdeithas a'i gwerthoedd.

Dan 1:5 *Rhoddodd y brenin iddynt bob dydd gyfran o fwyd ei fwrdd, ac o'r gwin yr oedd efe yn ei yfed, gan fwriadu eu dwyn i fyny am dair blynedd, ac o'r diwedd y byddent yng ngwasanaeth y brenin. brenin.*

5a- Mae teimladau da y brenin yn amlwg. Mae'n rhannu gyda'r bobl ifanc yr hyn y mae'n ei gynnig ei hun, o'i dduwiau i'w fwyd.

Dan 1:6 *Yn eu plith yr oedd Daniel, Hanania, Misael, ac Asareia o feibion Jwda.*

6a- O'r holl Iddewon ifanc a gymerwyd i Fabilon, dim ond pedwar ohonyn nhw oedd yn dangos ffyddlondeb enghreifftiol. Mae'r ffeithiau sy'n dilyn wedi'u trefnu gan Dduw er mwyn dangos y gwahaniaeth yn y ffrwythau a gludir gan y rhai sy'n ei wasanaethu a'r rhai y mae'n eu bendithio a chan y rhai nad ydynt yn ei wasanaethu a'r rhai y mae'n eu hanwybyddu.

Dan 1:7 *A phenaethiaid yr eunuchiaid a roddasant enwau arnynt: Daniel Beltesassar, Hanania Sadrach, Misael Mesach, ac Asareia Abednego.*

7a- Mae deallusrwydd yn cael ei rannu gan yr Iddewon ifanc hyn sy'n cytuno i ddwyn enwau paganaidd a osodir gan yr enillydd. Mae enwi yn arwydd o ragoriaeth ac egwyddor a ddysgir gan y gwir Dduw. Gen.2:19 *A'r ARGLWYDD Dduw, yr hwn a luniodd o'r ddaear holl fwystfilod y maes, a holl ehediaid yr awyr, a'u dug at ddyn i weled beth a alwai efe arnynt, ac i enwi pob creadur byw yr hyn a ddyn. byddai'n rhoi iddo.*

7b- Daniel "Duw yw fy marnwr" yn cael ei ailenwi yn Beltesassar: "Bel fydd yn amddiffyn". Mae Bel yn dynodi'r diafol bod y bobloedd baganaidd hyn, mewn anwybodaeth lwyr, yn gwasanaethu ac yn anrhydeddu dioddefwyr ysbrydion demonig.

Daw Hanania "Grace or Given from YaHWéH" yn "Shadrach" wedi'i hysbrydoli gan Aku. Aku oedd y duw lleuad ym Mabilon.

Mishaël "Pwy yw cyfiawnder Duw" yn dod yn Meschac "sy'n perthyn i Aku".

Mae Asareia "Y Cymorth neu'r Cymorth yw YaHWéH" yn dod yn "Abed-Nego" yn "Was Nego", ac yno eisoes, yn dduw solar y Caldeaid.

Dan 1:8 *Penderfynodd Daniel beidio â'i halogi ei hun â bwyd y brenin, a'r gwin a yfodd y brenin, ac erfyniodd ar y prif eunuch i beidio â'i halogi ei hun.*

8a- Nid yw **bod ag** enw paganaidd yn peri problem pan fyddwch yn cael eich trechu, ond mae halogi eich hun i'r pwynt o fwrw cywilydd ar Dduw yn ormod i'w ofyn. Yr oedd teyrngarwch y gwŷr ieuainc yn eu harwain i ymatal *rhag gwinoedd a chigydd y brenin* am fod y pethau hyn yn draddodiadol yn cael eu cyflwyno i'r duwiau paganaidd a anrhydeddwyd ym Mabilon. Mae diffyg aeddfedrwydd yn eu hieuenctid ac nid ydynt eto'n ymresymu fel Paul, tyst ffyddlon Crist sy'n ystyried gau dduwiau yn wynt (Rhuf.14; 1Co.8). Ond rhag dychryn y rhai sy'n wan eu ffydd, mae'n ymddwyn fel nhw. Os gweithreda yn y gwrthwyneb, nid yw yn cyflawni pechod, oblegid y mae ei ymresymiad yn gywir. Mae Duw yn condemnio halogiad a gyflawnwyd yn wirfoddol â phob gwybodaeth a chydwybod; yn yr enghraifft hon, y dewisiad bwriadol i anrhydeddu duwiau paganaidd.

Dan 1:9 *Rhoddodd Duw ffafr a gras i Daniel gerbron y prif eunuch.*

9a- Amlygir ffydd pobl ieuainc trwy eu hofn rhag digio Duw ; Gall eu bendithio.

Dan 1:10 *Penaethiaid yr eunuchiaid a ddywedodd wrth Daniel, Ofnaf f'arglwydd frenin, yr hwn a osododd i ti beth a fwytai ac a yfai; oherwydd pam y dylai weld dy wyneb yn fwy digalon nag eiddo pobl ifanc o'th oedran? Byddech yn amlygu fy mhen i'r brenin.*

Dan 1:11 *Yna Daniel a ddywedodd wrth y stiward yr oedd y pen-eunuch wedi ymddiried ynddo i oruchwylio Daniel, Hananeia, Misael ac Asareia:*

Dan 1:12 *Profa dy weision am ddeng niwrnod, a dyro inni lysiau i'w bwyta, a dwfr i'w yfed;*

Dan 1:13 *Yna edrych ar ein hwynebau ac ar wynebau'r llanciau sy'n bwyta bwyd y brenin, a gwnei â'th weision yn ôl yr hyn a welaist.*

Dan 1:14 *Ac efe a roddodd iddynt yr hyn a ofynnent, ac a brofodd iddynt ddeng niwrnod.*

Dan 1:15 *Ymhen deng niwrnod yr oeddent yn edrych yn well ac yn dewach na'r holl lanciau oedd yn bwyta bwyd y brenin.*

15a- Gallwn sefydlu cymhariaeth ysbrydol rhwng “ *deng niwrnod* ” profiad Daniel a'i dri chydymaith, â “ *deng niwrnod* ” blynyddoedd proffwydol o erlidiau neges cyfnod “ *Smyrna* ” Apo. 2:10 . Yn wir, yn y ddau brofiad, mae Duw yn datgelu ffrwyth cudd y rhai sy'n honni eu bod oddi wrtho.

Dan 1:16 *Y stiward a gymerodd ymaith y bwyd a'r gwin a fwriadwyd iddynt, ac a roddodd lysiau iddynt.*

16a- Mae'r profiad hwn yn dangos sut y gall Duw weithredu ar feddyliau dynion fel eu bod yn ffafrio ei weision yn ôl ei ewyllys sanctaidd. Oherwydd bod y risg a gymerwyd gan stiward y brenin yn fawr a bod yn rhaid i Dduw ymyrryd fel ei fod yn derbyn y cynigion a wnaed gan Daniel. Mae profiad ffydd yn llwyddiant.

Dan 1:17 *Duw a roddodd i'r pedwar llanc hyn wybodaeth, deall ym mhob llythyren, a doethineb; a Daniel a eglurodd yr holl weledigaethau a breuddwydion.*

17a- *Rhoddodd Duw i'r pedwar llanc hyn wybodaeth, deallusrwydd ym mhob llythyr, a doethineb*

Rhodd oddi wrth yr Arglwydd yw popeth. Nid yw'r rhai nad ydynt yn ei adnabod yn gwybod faint y mae'n dibynnu arno a ydynt yn ddeallus a doeth neu'n anwybodus ac yn ffôl.

17b- *a Daniel a eglurodd yr holl weledigaethau a'r holl freuddwydion.*

Yn gyntaf i ddangos ei ffyddlondeb, mae Daniel yn cael ei anrhydeddu gan Dduw sy'n rhoi rhodd proffwydoliaeth iddo. Dyma'r dystiolaeth a roddodd yn ei amser i Joseff ffyddlon, yn gaeth i'r Eifftiaid. Ymhlith offrymau Duw, dewisodd Solomon ddoethineb hefyd; ac am y dewisiad hwn, rhoddodd Duw iddo bob peth arall, gogoniant a chyfoeth. Bydd Daniel yn ei dro yn profi'r drychiad hwn a adeiladwyd gan ei Dduw ffyddlon.

Dan 1:18 *Yr amser a benodwyd gan y brenin i'w dwyn hwynt ato, penaethiaid yr eunuchiaid a'u cyflwynodd i Nebuchodonosor.*

Dan 1:19 *Y brenin a ymddiddanodd â hwynt; ac ymhlith yr holl lanciau hyn nid oedd neb tebyg i Daniel, Hananeia, Misael, ac Asareia. Derbyniwyd hwy felly i wasanaeth y brenin.*

Dan 1:20 *Ynglŷn â'r holl bethau oedd yn gofyn doethineb a deall, a'r rhai yr oedd y brenin yn eu holi, efe a'u cafodd hwynt ddeg gwaith yn rhagori ar yr holl swynwyr a'r astrolegwyr oedd yn ei holl deyrnas.*

20a- Mae Duw fel hyn yn dangos “ y gwahaniaeth rhwng y rhai sy'n ei wasanaethu a'r rhai nad ydyn nhw'n ei wasanaethu ”, sy'n ysgrifenedig ym Mal.3:18. Bydd enwau Daniel a'i gymdeithion yn dod i mewn i dystiolaeth y Beibl Sanctaidd, oherwydd bydd eu harddangosiadau o ffyddlondeb yn fodolau i annog yr etholedigion hyd ddiwedd y byd.

Dan 1:21 *Felly y bu Daniel hyd flwyddyn gyntaf y brenin Cyrus.*

Daniel 2

Dan 2:1 *Yn yr ail flwyddyn o deyrnasiad Nebuchodonosor, breuddwydiodd Nebuchodonosor freuddwydion. Roedd ei feddwl yn aflonydd ac ni allai gysgu.*

1a- Felly, yn — 604. Duw yn amlygu ei hun yn ysbryd y brenin.

Dan 2:2 *Galwodd y brenin ar y swynwyr, yr astrolegwyr, y swynwyr, a'r Caldeaid, i fynegi ei freuddwydion iddo. Daethant a chyflwyno eu hunain gerbron y brenin.*

2a- Yna mae'r brenin paganaidd yn troi at y bobl y mae wedi ymddiried ynddynt hyd hynny, pob un yn arbenigwr yn ei faes.

Dan 2:3 *A'r brenin a ddywedodd wrthynt, Breuddwydiais a freuddwydiais; mae fy meddwl wedi cynhyrfu, a hoffwn wybod y freuddwyd hon.*

3a- Y brenin a ddywedodd yn dda, *Yr wyf am wybod y freuddwyd hon ; nid yw'n siarad am ei ystyr.*

Dan 2:4 *Y Caldeaid a atebasant y brenin yn yr Aramaeg, O frenin, bydd fyw byth! Dywedwch wrth eich gweision am y peth, a byddwn yn ei egluro.*

Dan 2:5 *A'r brenin a atebodd drachefn, ac a ddywedodd wrth y Caldeaid, Y peth a'm dihangodd; Os na wnewch fi yn ymwybodol o'r freuddwyd a'i hesboniad, byddwch yn cael eich rhwygo'n ddarnau, a bydd eich tai yn cael eu lleihau'n domen o sbwriel.*

5a- Mae anwedusrwydd y brenin a'r mesur eithafol y mae'n ei gymryd yn eithriadol ac wedi'i ysbrydoli gan Dduw sy'n creu'r modd i ddrysu charlataniaeth baganaidd ac i ddatguddio ei ogoniant trwy ei weision ffyddlon.

Dan 2:6 *Ond os dywedwch wrthyf y breuddwyd a'i hesboniad, fe dderbyniwch gennyf fi anrhegion a rhoddion ac anrhydedd mawr. Felly, dywedwch wrthyf y freuddwyd a'i hesboniad.*

6a- Y rhoddion, yr anrhegion, a'r anrhydeddau mawr hyn , y mae Duw yn eu paratoi ar gyfer ei etholedigion ffyddlon.

Dan 2:7 *Hwy a atebasant yr ail waith, Dyweded y brenin y breuddwyd i'w weision, ac eglurwn hi.*

Dan 2:8 *A'r brenin a atebodd ac a ddywedodd, Yn wir yr wyf yn gweld eich bod yn ceisio ennill amser, oherwydd yr ydych yn gweld bod y mater wedi dianc oddi wrthyf.*

8a- Mae'r brenin yn gofyn i'w ddoethion rywbeth na ofynnwyd erioed ac nid yw'n ei gyflawni.

Dan 2:9 *Am hynny os na wnewch i mi wybod y freuddwyd, yr un frawddeg a'ch gorchuddio chwi oll; rydych chi eisiau paratoi i ddweud celwydd ac anwireddau wrthyf, wrth aros am amseroedd i newid. Felly, dywed wrthyf y freuddwyd, a byddaf yn gwybod os gallwch chi roi'r esboniad i mi.*

9a- *Rydych chi eisiau paratoi i ddweud celwydd ac anwireddau wrthyf, wrth aros i'r amseroedd gael eu newid*

Ar yr egwyddor hon y mae pob ffug-weledydd a duwinydd yn ymgyfoethogi hyd ddiwedd y byd.

9b- *Felly, mynegwch y freuddwyd i mi, a byddaf yn gwybod os gallwch chi roi'r esboniad i mi*

Am y tro cyntaf mae'r ymresymiad rhesymegol hwn yn amlygu ei hun ym meddwl dyn. Mae Charlatans yn cael amser gwych yn gallu dweud unrhyw beth wrth eu cwsmeriaid naif a rhy hygoelus. Mae cais y brenin yn datgelu eu terfyn.

Dan 2:10 *Y Caldeaid a atebasant y brenin, Nid oes ar y ddaear neb a ddywed yr hyn a ofyna y brenin; nid oes yr un brenin, pa mor fawr a nerthol bynag y bu, erioed wedi mynnu y fath beth gan unrhyw swynwr, astrolegydd neu Galdeaid.*

10a- Y mae eu geiriau yn wir, canys hyd hynny nid ymyraeth Duw i'w dad-fagu, fel y deallont mai efe yw yr unig Dduw, ac nad yw eu duwinyddiaethau paganaidd yn ddim ond dim, ac eilunod wedi eu hadeiladu â dwylaw ac ysbrydion dynion wedi eu rhoddi. drosodd i ysbrydion demonic.

Dan 2:11 *Anhawdd yw'r hyn y mae'r brenin yn ei ofyn; nid oes neb a ddichon ddywedyd wrth y brenin, ond y duwiau, nad yw eu trigfa ym mysg dynion.*

11a- Y mae y doethion yma yn mynegi gwirionedd diymwad. Ond trwy wneud y sylwadau hyn, maent yn cyfaddef nad oes ganddynt unrhyw berthynas â'r duwiau , tra ar hyd yr amser, mae pobl dwyllodrus yn ymgynghori â nhw sy'n meddwl y byddant yn cael atebion gan dduwiau cudd trwyddynt. Mae'r her a lansiwyd gan y brenin yn eu datguddio. Ac i gyflawni hyn, yr oedd yn gofyn am ddoethineb anrhagweladwy ac anfeidrol y gwir Dduw, a ddatguddiwyd eisoes yn aruchel yn Solomon, y meistr hwn ar ddoethineb ddwyfol.

Dan 2:12 *Ar hyn y brenin a flinodd, ac a ddiiodd yn fawr. Gorchmynnodd i holl ddoethion Babilon gael eu rhoi i farwolaeth.*

Dan 2:13 *Cyhoeddwyd y ddedfryd, rhoddwyd y doethion i farwolaeth, ac yr oeddent yn edrych am Daniel a'i gymdeithion i'w dinistrio.*

13a- Trwy osod ei weision ei hun gerbron marwolaeth y bydd Duw yn eu cyfodi mewn gogoniant gyda'r Brenin Nebuchodonosor. Mae'r strategaeth hon yn proffwydo profiad olaf ffydd Adventist lle bydd yr etholedigion yn aros am farwolaeth a ddyfarnwyd gan y gwrthryfelwyr ar ddyddiad penodol. Ond yma eto, bydd y sefyllfa yn cael ei gwrthdroi, oherwydd y meirw fydd y gwrthryfelwyr hynny a fydd yn lladd eu gilydd pan fydd y Crist pwerus a buddugol yn ymddangos yn y nefoedd i'w barnu a'u condemnio.

Dan 2:14 *A Daniel a lefarodd yn gall ac yn ddoeth wrth Arjoch, tywysog gwarchodlu'r brenin, yr hwn oedd wedi myned allan i ladd doethion Babilon.*

Dan 2:15 *Ac efe a atebodd ac a ddywedodd wrth Arjoch pennaeth y brenin, Paham y mae dedfryd y brenin mor llym? Eglurodd Arjoc y mater i Daniel.*

Dan 2:16 *A Daniel a aeth at y brenin, ac a ymbil arno roddi amser iddo i roddi i'r brenin yr eglurhad.*

16a- Daniel yn gweithredu yn ol ei natur a'i brofiad crefyddol. Gwyr fod ei ddoniau prophwydol yn cael eu rhoddi iddo gan Dduw, yn yr hwn y mae wedi arfer gosod ei holl ymddiried. Gan ddysgu beth mae'r brenin yn ei ofyn, mae'n gwybod bod gan Dduw yr atebion, ond ai ei ewyllys yw eu gwneud yn hysbys iddo?

Dan 2:17 *Yna Daniel a aeth i'w dŷ, ac a fynegodd i Hananeia, Misael, ac Asareia i'w gymdeithion am y peth hyn,*

17a- Y pedwar llanc yn byw yn nhŷ Daniel. “ Y praidd cyffelyb ynghyd ” ac y maent yn cynrychioli cynulliad Duw. Eisoes cyn lesu Grist, “ lle y mae dau neu dri yn ymgasglu yn fy enw i, yr wyf fi yn eu canol hwynt, ” medd yr Arglwydd. Mae cariad brawdol yn uno'r bobl ifanc hyn sy'n dangos ysbryd hardd o undod.

Dan 2:18 *yn eu hannog i erfyn trugaredd oddi wrth Dduw'r nefoedd, rhag i Daniel a'i gymdeithion gael eu dinistrio gyda gweddill doethion Babilon.*

18a- Yn wyneb bygythiad mor gryf yn erbyn eu bywydau, gweddi selog ac ympryd diffuant yw unig arfau'r etholedigion. Maen nhw'n gwybod hynny a byddan nhw'n aros am ymateb eu Duw sydd eisoes wedi rhoi cymaint o brawf iddyn nhw ei fod yn eu caru. Ar ddiwedd y byd, bydd y rhai olaf a ddewiswyd a dargedwyd gan yr archddyfarniad marwolaeth yn gweithredu yn yr un modd.

Dan 2:19 *Yna datguddiwyd y gyfrinach i Daniel mewn gweledigaeth yn y nos. A Daniel a fendithiodd Dduw y nefoedd.*

19a- Ar gais ei etholedigion, y mae y Duw ffyddlon yno, am iddo drefnu y prawf i dystiolaethu ei ffyddlondeb dros Daniel a'i dri chyfeilles; er mwyn eu codi

i'r swyddi uchaf yn llywodraeth y brenin. Bydd, ar ôl profiad, yn eu gwneud yn anhepgor i'r brenin hwn y bydd yn ei arwain ac yn ei drosi o'r diwedd. Bydd y tröedigaeth hon yn ffrwyth ymddygiad ffyddlon ac anadferadwy y pedwar Iddew ifanc a sancteiddiwyd gan Dduw ar gyfer cenhadaeth eithriadol.

Dan 2:20 *Daniel a atebodd ac a ddywedodd, Bendigedig fyddo enw Duw o dragwyddoldeb hyd dragwyddoldeb. Y mae doethineb a nerth yn perthyn iddo.*

20a- Canmoliaeth gyfiawn am fod y prawf o'i ddoethineb, yn y profiad hwn, yn ddiammheuol. Traddododd ei chryfder Jehoiacim i Nebuchodonosor, a gosododd ei syniadau ym meddyliau'r dynion a oedd o blaid ei chynllwyn.

Dan 2:21 *Ef yw'r un sy'n newid amserau ac amgylchiadau, sy'n dymchwel ac yn sefydlu brenhinoedd, sy'n rhoi doethineb i'r doethion, a gwybodaeth i'r rhai deallus.*

21a- Mae'r adnod hon yn mynegi'n glir yr holl resymau dros gredu yn Nuw ac yn Nuw. Bydd Nebuchodonosor yn trosi yn y pen draw pan fydd yn sylweddoli'r pethau hyn yn llawn.

Dan 2:22 *Efe a ddatguddia beth sydd ddwfn a chuddiedig, efe a wŷr beth sydd yn y tywyllwch, a'r goleuni sydd yn aros gydag ef.*

22a- Gall diafol hefyd ddatguddio'r hyn sydd ddwfn a chuddiedig, ond nid yw'r goleuni ynddo. Mae'n ei wneud i hudo a throi bodau dynol oddi wrth y gwir Dduw sydd, pan fydd yn gwneud hynny, yn gweithredu i achub ei etholedigion trwy ddatgelu iddynt y maglau marwol a osodwyd gan y cythreuliaid a gondemniwyd i dywyllwch daearol, ers buddugoliaeth Iesu Grist dros y pechod a marwolaeth.

Dan 2:23 *O Dduw fy nhadau, yr wyf yn dy ogoneddu ac yn dy glodfori, am roddi doethineb a nerth i mi, a'th fod wedi gwneud yn hysbys i mi yr hyn a ofynnem gennyf, a ddatguddiaist i ni gyfrinach y brenin.*

23a- Doethineb a nerth oedd yn Nuw, yng ngweddi Daniel, a Duw a'u rhoddes hwynt iddo. Gwelwn yn y profiad hwn yr egwyddor a ddysgwyd gan Iesu yn cael ei chyflawni: “gofynnwch, a rhoddir i chwi”. Ond deallir yn eglur, er mwyn cael y canlyniad hwn, fod yn rhaid i deyrngarwch yr ymgeisydd wrthsefyll pob prawf. Bydd y grym a dderbynnir gan Daniel yn cymryd ffurf yn gweithredu ar feddyliau'r brenin a fydd yn destun prawf amlwg diymwad a fydd yn ei orfodi i gyfaddef bodolaeth Duw Daniel yn anhysbys iddo ef a'i bobl hyd hynny.

Dan 2:24 *Wedi hyn Daniel a aeth at Arjoch, i'r hwn y gorchmynnodd y brenin ddifetha doethion Babilon; ac efe a aeth ac a lefarodd wrtho fel hyn, Na ddinistria doethion Babilon. Cymer fi gerbron y brenin, a rhoddaf yr esboniad i'r brenin.*

24a- Darllenir cariad dwyfol yn Daniel sydd yn meddwl cael bywyd i'r paganiaid doeth. Dyma eto ymddygiad sydd yn tystio i Dduw o'i ddaioni a'i dosturi, mewn cyflwr meddwl o ostyngeddwydd perffaith. Dichon fod Duw yn fodlon, ei was yn ei ogoneddu trwy weithredoedd ei ffydd.

Dan 2:25 *Arjoch a ddug Daniel ar frys gerbron y brenin, ac a lefarodd wrtho fel hyn: Cefais ymhlith caethion Jwda ddyn a rydd esboniad i'r brenin.*

25a- Y mae Duw yn dal y brenin mewn gofid mawr, a'r gobaith yn unig o gael yr ateb a ddymunai yn unig a wna i'w ddieter leihau ar unwaith.

Dan 2:26 *A'r brenin a atebodd ac a ddywedodd wrth Daniel, a'i enw Beltesassar, A elli di fynegi i mi y breuddwyd a gefais, a'i hesboniad?*

26a- Nid yw'r enw paganaidd a roddir iddo yn newid dim. Daniel ac nid Beltesassar fydd yn rhoi'r ateb disgwylidig iddo.

Dan 2:27 *Daniel a atebodd yng ngŵydd y brenin, ac a ddywedodd, Yr hyn y mae'r brenin yn ei ofyn, sydd gyfrinach, yr hyn ni all y doethion, yr astrolegwyr, y swynwyr a'r dewiniaid, ei ddatguddio i'r brenin.*

27a- Daniel yn eiriol ar ran y doethion. Yr oedd yr hyn a ofynnodd y brenin ganddynt y tu hwnt i'w cyrraedd.

Dan 2:28 *Ond y mae Duw yn y nef sydd yn datguddio cyfrinachau, ac sydd wedi hysbysu i Nebuchodonosor y brenin beth a ddigwydd ymhen amser. Dyma'ch breuddwyd a'r gweledigaethau a gawsoch yn eich gwely.*

28a- Bydd y dechreuad hwn o'r esboniad yn gwneyd Nebuchodonosor yn astud, oblegid y mae pwnc y dyfodol bob amser wedi poenydio a gofidio dynion, ac y mae y rhagolwg o gael atebion ar y testyn hwn yn gyffrous a chysurus. Mae Daniel yn cyfeirio sylw'r brenin at y Duw byw anweledig, sy'n syndod i'r brenin a oedd yn addoli duwiau materol.

Dan 2:29 *Ar dy wely, O frenin, y daeth meddyliau i fyny atat yr hyn a fydd ar ôl yr amser hwn; ac y mae'r sawl sy'n datgelu cyfrinachau wedi gwneud yn hysbys i chi beth fydd yn digwydd.*

Dan 2:30 *Os datguddiwyd y gyfrinach hon i mi, nid oherwydd bod doethineb ynof fi yn fwy na doethineb pawb byw; ond y mae fel y byddo yr esboniad yn cael ei roddi i'r brenin, ac y gwybyddech feddyliau eich calon.*

30a- *nid yw ynof fi ddoethineb rhagorach na doethineb pawb byw ; ond fel hyn y rhoddir yr esboniad i'r brenin*

Gostyngeddwydd perffaith ar waith. Mae Daniel yn camu o'r neilltu, ac yn dweud wrth y brenin fod gan y Duw anweledig hwn ddiddordeb ynddo; y Duw hwn yn fwy nerthol ac effeithiol na'r rhai y mae wedi eu gwasanaethu hyd hynny. Dychmygwch effaith y geiriau hyn ar ei feddwl a'i galon.

30b- *a gwybydd feddyliau dy galon*

Mewn crefydd baganaidd, anwybyddir safonau da a drwg y gwir Dduw. Nid yw brenhinoedd byth yn cael eu holi, oherwydd eu bod yn ofnus ac yn ofnus oherwydd bod eu gallu yn fawr. Bydd darganfyddiad y gwir Dduw yn caniatáu i Nebuchodonosor ganfod yn raddol ei ddiffygion cymeriad ; yr hyn na fuasai gan neb y gallu i'w wneud ymhlith ei bobl. Cyfeirir y wers i ni hefyd: ni allwn *wybod ond meddyliau ein calon* os yw Duw yn gweithredu yn ein cydwybod.

Dan 2:31 *O frenin, ti a edrychaist, ac a welaist ddelw fawr; yr oedd y ddelw hon yn aruthrol, ac o ysblander hynod ; safai o'th flaen di, a'i gwedd yn ofnadwy.*

31a- *gwelaist ddelw fawr; yr oedd y ddelw hon yn aruthrol, ac o ysblander hynod*

y *ddelw* yn darlunio olyniaeth yr ymerodraethau daearol mawr a fydd yn olynu ei gilydd hyd nes y dychweliad mewn gogoniant Iesu Grist, a dyna pam ei ymddangosiad *aruthrol* . Ei *ysblander* yw eiddo llywodraethwyr olynol wedi'u gorchuddio â chyfoeth, gogoniant ac anrhydeddau a roddwyd gan ddynion.

31b- *safodd hi o'th flaen di, a'i gwedd yn ofnadwy.*

Mae'r dyfodol a broffwydwyd gan y cerflun yn gorwedd *o flaen* y brenin ac nid y tu ôl iddo. Mae ei hagwedd ofnadwy yn proffwydo y lliaws o farwolaethau dynol a fydd yn achosi, y rhyfeloedd a'r erlidiau a fydd yn

nodweddu hanes dyn hyd ddiwedd y byd; y llywodraethwyr yn cerdded dros gorffluoedd.

Dan 2:32 *Aur pur oedd pen y ddelw hon; ei frest a'i freichiau oedd o arian; ei fol a'i gluniau oedd o bres;*

32a- *Yr oedd pen y ddelw hon o aur pur*

Bydd Daniel yn ei gadarnhau yn adnod 38, y *pen aur* yw'r Brenin Nebuchodonosor ei hun. Mae'r symbol hwn yn ei nodweddu oherwydd yn gyntaf, bydd yn trosi ac yn gwasanaethu gyda ffydd y gwir Dduw creawdwr. Aur *yw'r* symbol o ffydd buro yn 1 Pedr 1:7. Bydd ei deyrnasiad hir yn nodi hanes crefyddol ac yn cyfiawnhau ei grybwyll yn y Beibl. Yn ogystal, mae'n ffurfio ***pennaeth*** adeiladu olyniaeth llywodraethwyr daearol. Mae'r broffwydoliaeth yn dechrau ym mlwyddyn gyntaf ei deyrnasiad yn – 605.

32b- *ei frest a'i freichiau oedd o arian*

Mae arian yn llai o werth nag aur. Mae'n newid, mae aur yn parhau i fod yn ddigyfnewid. Rydym yn dyst i ddiraddiad o werthoedd dynol sy'n dilyn y disgrifiad o'r cerflun o'r top i'r gwaelod. O -539, bydd ymerodraeth y Mediaid a'r Persiaid yn olynu ymerodraeth y Caldeaid.

32c- *ei fol a'i gluniau oedd o bres*

Mae pres hefyd yn llai gwerthfawr nag arian. Mae'n aloi metel sy'n seiliedig ar gopr. Mae'n dirywio'n ofnadwy ac yn newid ymddangosiad dros amser. Mae hefyd yn galetach nag arian, ei hun yn galetach nag aur sydd yn unig yn parhau i fod yn hydrin iawn. Rhywioldeb sydd wrth wraidd y ddelwedd a ddewiswyd gan Dduw, ond mae hefyd yn ddelwedd atgenhedlu dynol. Bydd ymerodraeth Groeg, oherwydd ei bod hi yn wir, yn wir yn profi'n helaeth iawn, gan roi i ddynoliaeth ei diwylliant paganaid a fydd yn parhau hyd ddiwedd y byd. Bydd y cerfluniau Groegaidd mewn pres tawdd a chast yn cael eu hedmygu gan bobl tan y diwedd. Amlygir noethni y corff a'i foesau truenus yn ddiderfyn; mae'r pethau hyn yn gwneud yr ymerodraeth Groeg yn symbol nodweddiadol o bechod a fydd yn parhau trwy'r canrifoedd a'r milenia hyd at ddychweliad Crist. Yn Dan.11:21 i 31, bydd y brenin Groeg Antiochos 4 a elwir yn Epiphanes, erlidiwr yr Iddewon am “7 mlynedd” rhwng – 175 a – 168, yn cael ei gyflwyno fel math o'r erlidiwr Pabaidd y mae'n ei ragflaenu yn y hanes proffwydol o'r bennod hon. Roedd yr adnod 32 hon yn grwpio ac yn dwyn i gof yr ymerodraethau a arweiniodd at yr ymerodraeth Rufeinig.

Dan 2:33 *ei goesau o haearn; ei draed, yn rhannol o haearn ac yn rhannol o glai.*

33a- *ei goesau, o haiarn*

Fel y bedwaredd ymerodraeth broffwydol, nodweddir un Rhufain gan galedu mwyaf a gynrychiolir gan haearn. Dyma hefyd y metel mwyaf cyffredin sy'n ocsideiddio, yn rhydu ac yn cael ei ddinistrio. Yma eto mae'r dirywiad yn cael ei gadarnhau ac mae'n cynyddu. Polytheists yw'r Rhufeiniaid; mabwysiadant dduwiau gelynion trechedig. Dyma fel y bydd pechod Groeg, trwy eu hymestyniad, yn ymestyn i holl bobloedd ei hymherodraeth.

33b- *ei draed, yn rhannol haearn ac yn rhannol glai*

Yn y cyfnod hwn, mae rhan glai yn gwanhau'r dominiad caled hwn. Mae'r esboniad yn syml ac yn hanesyddol. Yn 395, torrodd yr Ymerodraeth Rufeinig i fyny ac ar ôl hynny byddai *deg bysedd traed y cerflun* yn cyflawni sefydlu *deg*

teyrnas Gristnogol annibynnol ond i gyd wedi'u gosod dan oruchwyliaeth grefyddol Esgob Rhufain a fyddai'n dod yn Bab o 538. Y deg brenin hyn yn cael eu crybwyll yn Dan.7:7 a 24.

Dan 2:34 *Fel yr oeddech yn gwyllo, carreg a syrthiodd allan heb ddwylo, ac a drawodd draed haearn a chlai y ddelw, ac a'u torrodd yn ddarnau.*

34a- Mae delwedd y garreg sy'n taro yn cael ei hysbrydoli gan yr arfer o farwolaeth trwy garreg. Dyma oedd y safon ar gyfer dienyddio pechaduriaid euog yn Israel gynt. Mae'r garreg hon felly yn dod i garreg pechaduriaid daearol. Pla olaf digofaint Duw fydd cerrig cenllysg yn ôl Dat.16:21. Mae y ddelw hon yn prophwydo gweithred Crist yn erbyn pechaduriaid ar adeg ei ddychweliad dwyfol gogoneddus. Yn Zec.3:9, mae'r Ysbryd yn rhoi i Grist ddelw carreg, prif un y gongl, yr un y mae Duw yn dechrau adeiladu ei adeilad ysbrydol â hi: Canys wele, megis y maen a osodais gerbron Josua , y mae saith llygad ar yr un garreg hon; wele fi fy hun yn ysgythr y hyn a ysgythr yr ynddi, medd ARGLWYDD y lluoedd; a gwaredaf anwiredd y wlad hon mewn un dydd. Yna darllenasom yn Sac.4:7: Pwy wyt ti, y mynydd mawr, o flaen Sorobabel? Byddwch yn cael eich llyfnu allan. Bydd yn gosod y brif garreg ynghanol clod: Gras, gras iddi! Yn yr un lle, yn adnodau 42 a 47, rydym yn darllen: Dywedodd wrthyf: Beth ydych chi'n ei weld? Dywedais, Yr wyf yn edrych, ac wele, y mae canhwylbren i gyd o aur, a ffiol ar ei ben, ac yn dal saith o lampau, a saith o bibellau ar gyfer y lampau sydd ar ben y canhwylbren ; ... Oherwydd bydd y rhai a ddirmygodd ddydd y dechreuadau gwan yn llawenhau pan welant y gwastad yn llaw Sorobabel. Y saith hyn ydynt lygaid yr Arglwydd, y rhai sydd yn rhedeg trwy'r holl ddaear . I gadarnhau'r neges hon, cawn yn Dat.5:6, y ddelw hon, yn yr hon y priodolir saith llygad y maen a'r canhwylbren i Oen Duw, sef, Iesu Grist: Ac mi a welais, yng nghanol yr orsedd a'r pedwar bod byw, ac yng nghanol yr henuriaid, oen oedd yno fel pe bai wedi ei ladd. Yr oedd ganddo saith gorn a saith llygad, sef saith ysbryd Duw a anfonwyd trwy'r holl ddaear. Barn pobl bechadurus yn cael ei chyflawni gan Dduw yn bersonol, dim llaw ddynol yn ymyrryd.

Dan 2:35 *Yna yr haearn, a'r clai, a'r pres, a'r arian, a'r aur, a ddrylliwyd ynghyd, ac a aethant fel us yn dianc o'r llawr dyrnu haf; y gwynt a'u carodd hwynt, ac ni ddaethpwyd o hyd i olion ohonynt. Ond y maen a drawodd y ddelw a aeth yn fynydd mawr, ac a lanwodd yr holl ddaear.*

35a- *Yna yr haearn, y clai, y pres, yr arian a'r aur a gyd-dorwyd, ac a aethant fel us yn dianc o'r llawr dyrnu yn yr haf; y gwynt a'u carodd hwynt, ac ni ddaethpwyd o hyd i olion ohonynt.*

Ar ddychweliad Crist, roedd disgynyddion y bobloedd a symbolwyd gan aur, arian, pres, haearn a chlai i gyd yn aros yn eu pechodau ac yn deilwng o gael eu dinistrio ganddo, ac mae'r ddelwedd yn proffwydo'r dinistr hwn.

35b- *Ond y maen a drawodd y ddelw a aeth yn fynydd mawr, ac a lanwodd yr holl ddaear*

Bydd y datguddiad yn datgelu na chyflawnir y cyhoeddiad hwn yn llwyr ond ar ôl y mil o flynyddoedd o farn nefol, gyda gosodiad yr etholedigion ar y ddaear adnewyddedig, yn Dat. 4, 20, 21 a 22.

Dan 2:36 *Dyma'r freuddwyd. Rhoddw'n yr esboniad o flaen y brenin.*

36a- Mae'r brenin yn clywed o'r diwedd yr hyn y breuddwydiodd amdano. Nis gellir dyfeisio y fath atebiad, oblegid yr oedd yn anmhosibl ei dwyllo. Y mae'r sawl sy'n disgrifio'r pethau hyn iddo ef ei hun felly wedi derbyn yr un weledigaeth. Ac mae hefyd yn ymateb i gais y brenin trwy ddangos ei fod yn gallu dehongli'r delweddau a rhoi eu hystyr.

Dan 2:37 *O frenin, ti yw brenin y brenhinoedd, canys Duw y nefoedd a roddodd i ti arglwyddiaeth, gallu, nerth a gogoniant;*

37a- Rwy'n gwerthfawrogi'r adnod hon yn fawr lle gwelwn Daniel yn siarad yn anffurfiol â'r brenin pwerus, rhywbeth na fyddai neb yn meiddio ei wneud yn ein dyddiau gwyrddedig a llygredig. Nid yw'r anerchiad anffurfiol yn sarhaus, mae gan Daniel barch at y brenin Caldeiaidd. Dim ond y ffurf ramadegol a ddefnyddir gan bwnc ynysig sy'n mynegi ei hun i un trydydd parti yw diweirdeb. Ac "mor wych â'r brenin, nid yw'n ddyn llai" fel y gallai'r actor Molière ddweud yn ei amser. A chanwyd llu o addunedau anghyfiawn yn ei amser gyda Louis 14 , y "brenin haul" balch.

37b- *O frenin, ti yw brenin y brenhinoedd, oherwydd y mae Duw'r nefoedd wedi rhoi'r ymerodraeth i ti*

Yn fwy na pharch, mae Daniel yn dod â chydabyddiaeth nefol i'r brenin nad oedd yn ymwybodol ohono. Mewn gwirionedd, mae Brenin nefol y brenhinoedd yn tystio iddo adeiladu brenin brenhinoedd daearol. Rheolaeth dros frenhinoedd yw'r teitl imperialaidd. Symbol yr ymerodraeth yw " *adenydd yr eryr* " a fydd yn ei nodweddu fel yr ymerodraeth gyntaf yn Dan.7.

37c- *pŵer,*

Mae'n dynodi'r hawl i ddominyddu dros dyrfaoedd ac fe'i mesurir mewn maint, h.y. màs.

Gall droi pen a llenwi brenin pwerus â balchder. Bydd y brenin weithiau yn ildio i falchder a bydd Duw yn ei iacháu trwy brawf difrifol o waradwydd a ddatgelir yn Dan.4. Rhaid iddo dderbyn y syniad na chafodd ei allu trwy ei nerth ei hun, ond am mai y gwir Dduw a'i rhoddodd iddo. Yn Dan.7, bydd y pŵer hwn yn cymryd y ddelwedd symbolaidd o *Arth* y Mediaid a'r Persiaid.

O gael pŵer, weithiau, trwy deimlo gwacter ynddynt eu hunain ac yn eu bywydau, mae dynion yn cyflawni hunanladdiad. Mae pŵer yn gwneud ichi ffantasi am gael hapusrwydd gwych nad yw'n dod. "Pob peth newydd, pob hardd" yn ôl y dywediad, ond prin y mae'r teimlad hwn yn para. Mewn bywyd modern, mae artistiaid enwog ac edmygu a chyfoethog yn y pen draw yn cyflawni hunanladdiad er gwaethaf llwyddiant ymddangosiadol, disglair a gogoneddus.

37d- *nerth*

Mae'n dynodi'r weithred, y pwysau dan gyfyngiad sy'n gwneud i'r gwrthwynebydd blygu mewn ymladd. Ond gellir ymladd y frwydr hon yn eich erbyn eich hun. Yna byddwn yn siarad am gryfder cymeriad. Mae cryfder yn cael ei fesur o ran ansawdd ac effeithlonrwydd.

Mae ganddo hefyd ei symbol: y *llew* yn ôl Barnwyr 14:18: " *beth sy'n gryfach na'r llew, beth sy'n felysach na mêl* ". Cryfder y llew sydd yn ei gyhyrau ; rhai o'i bawennau a'i grafangau ond yn enwedig y rhai o'i enau sy'n gafael ac yn mygu ei ddiodefwyr cyn eu difa. Bydd y datguddiad dargyfeiriedig o'r ateb hwn

i'r pos a roddwyd i'r Philistiaid gan Samson yn ganlyniad gweithred o rym digyffelyb ar ei ran yn eu herbyn.

37ain - *a gogoniant* .

Mae'r gair hwn yn newid ystyr yn ei genhedliadau daearol a nefol. Cafodd Nebuchodonosor ogoniant dynol hyd y profiad hwn. Y pleser o ddominyddu a phenderfynu tynged holl greaduriaid y ddaear. Erys iddo ddarganfod y gogoniant nefol a gaiff Iesu Grist trwy ei wneud ei hun, y Meistr a'r Arglwydd, yn was i'w weision. Er ei iachawdwriaeth, bydd yn y pen draw yn derbyn y gogoniant hwn a'i amodau nefol.

Dan 2:38 *Efe a roddes yn dy law, pa le bynnag y maent yn trigo, feibion dynion, a bwystfilod y maes, ac adar yr awyr, ac a'th osododd yn arglwydd arnynt oll: ti yw yr hwn wyt. y pen aur.*

38a- Defnyddir y ddelwedd hon i ddynodi Nebuchodonosor yn Dan.4:9.

38b- *pen aur wyt ti.*

Mae'r geiriau hyn yn dangos bod Duw yn gwybod ymlaen llaw y dewisiadau y bydd Nebuchodonosor yn eu gwneud. Mae'r symbol hwn, y *pen aur* , yn proffwydo ei sancteiddiad yn y dyfodol a'i ethol am iachawdwriaeth dragwyddol. Aur yw'r symbol o ffydd bur yn ôl 1 Pedr 1:7: *fel y gall profi eich ffydd, sy'n fwy gwerthfawr nag aur darfodus (sy'n cael ei brofi â than), arwain at fawl, gogoniant ac anrhydedd, pan fydd Iesu Grist yn ymddangos.* . Aur , y metel hydrin hwn, yw ***delwedd*** y brenin mawr hwn sy'n caniatáu iddo'i hun gael ei drawsnewid gan waith y creawdwr Duw.

Dan 2:39 *Ar dy ôl di y cyfyd brenhiniaeth arall, llai na'th eiddo di; yna trydedd deyrnas, yr hon a fydd o efydd, ac a lywodraetha ar yr holl ddaear;*

39a- Dros amser, bydd ansawdd dynol yn dirywio; arian y frest a dwy fraich y ddelw yn llai nag aur y pen. Fel Nebuchodonosor, bydd Dareius y Mede yn trosi, Cyrus 2 y Persiad hefyd yn ôl Esd.1:1 i 4, oll hefyd yn caru Daniel; ac ar eu hôl hwynt Dareius y Persiad ac Artaxercses 1^{yn ôl} Esd.6 a 7. Mewn treialon, byddant yn llawenhau o weld Duw'r Iddewon yn dod i'w gymorth ei hun.

39b- *yna trydedd deyrnas, yr hon a fydd o efydd, ac a lywodraetha ar yr holl ddaear.*

Yma, mae'r sefyllfa'n gwaethygu'n ddifrifol ar gyfer ymerodraeth Groeg. Mae pres, y symbol sy'n ei gynrychioli, yn dynodi amhuredd, ***pechod***. Bydd astudio Dan.10 ac 11 yn caniatáu inni ddeall pam. Ond yn barod, mae diwylliant y bobl dan sylw fel dyfeisiwr rhyddid gweriniaethol a'i holl wyriadau gwrthnysig a llygredig nad oes iddynt derfyn yn ôl yr egwyddor, dyma pam y dywed Duw yn Pro.29:18: Pan nad oes *datguddiad* , y mae y bobl heb *attalfa* ; *Hapus os yw'n cadw'r gyfraith!*

Dan 2:40 *Bydd pedwaredd deyrnas, cryf fel haearn; yn union fel y mae haearn yn torri ac yn torri popeth, felly bydd yn torri ac yn torri popeth, fel haearn sy'n torri popeth yn ddarnau.*

40a- Y mae sefyllfa yn gwaethygu gyda'r bedwaredd deyrnas hon, sef eiddo Rhufain a fydd yn tra-arglwyddiaethu ar yr ymerodraethau blaenorol ac yn mabwysiadu eu holl dduwinyddiaethau, fel y bydd yn cronni eu holl nodweddion negyddol gan ddod â newydd-deb, disgyblaeth haearn o ***galedwch*** implacable . Gwna hyn hi mor effeithiol fel nas gall yr un wlad ei gwrthsefyll; yn gymaint felly

fel y bydd ei ymerodraeth yn ymestyn o Loegr yn y gorllewin i Babilon yr ochr ddwyreiniol. Haearn yw ei symbol mewn gwirionedd, o'i gleddyfau ag ymyl dwbl, ei arfwisg a'i tharianau, fel bod y fyddin, wrth ymosod, yn ymgymryd ag ymddangosiad carpace yn llawn gwaywffyn, yn aruthrol o effeithiol yn erbyn ymosodiadau afreolus a gwasgaredig oddi wrth ei elynion.

Dan 2:41 *Ac fel y gwelaist draed a bysedd traed, yn rhannol o glai crochenydd, ac yn rhannol o haearn, y deyrnas hon a rennir; ond bydd ynddo beth o gryfder haearn, oherwydd gwelaist haearn yn gymysg â chlai.*

41a- Nid yw Daniel yn ei fanylu ond y mae'r ddelw yn llefaru. *Mae traed a bysedd traed yn cynrychioli cyfnod tra-arglwyddiaethol a fydd yn olynu'r ymerodraeth Rufeinig baganaidd gyda delwedd haearn . Wedi'i rannu, bydd yr ymerodraeth Rufeinig hon yn dod yn faes y gad ar gyfer y teyrnasoedd bach a ffurfiwyd ar ôl iddi chwalu. Nid yw'r gynghrair o haearn a chlai yn creu cryfder, ond rhaniad a gwendid. Darllenasom glai crochenydd . Y crochenydd sydd Dduw yn ôl Jer.18:6: *Oni allaf fi weithredu fel y crochenydd hwn tuag atoch chwi, tŷ Israel? medd yr Arglwydd. Wele, fel clai yn llaw y crochenydd, felly yr wyt ti yn fy llaw i, tŷ Israel!* Y clai hwn yw cydran heddychlon y ddynoliaeth y mae Duw yn dewis ei etholedigion ohoni ac yn eu gwneud yn llestri anrhydedd.*

Dan 2:42 *Ac fel yr oedd traed y traed yn rhannol o haearn, ac yn rhannol o glai, felly bydd y deyrnas hon yn rhannol gryf ac yn rhannol fregus.*

42a- Yn nodi bod haearn Rhufeinig wedi parhau hyd ddiwedd y byd, er i'r Ymerodraeth Rufeinig gollu ei hundod a'i goruchafiaeth yn 395. Mae'r esboniad yn gorwedd yn ei aildddechrau o dra-arglwyddiaethu gan seduction crefyddol y ffydd Gatholig Rufeinig. Roedd hyn oherwydd y gefnogaeth arfog a roddwyd gan Clovis a'r ymerawdwyr Bysantaidd i esgob Rhufain tua 500. Adeiladasant ei fri a'i allu pabaidd newydd a'i gwnaeth, ond dim ond yng ngolwg dynion, yn arweinydd daearol yr eglwys Gristnogol ers 538.

Dan 2:43 *Gwelaist haearn wedi ei gymysgu â chlai, oherwydd bydd cynghreiriau dynol yn eu cymysgu; ond ni fyddant yn unedig a'u gilydd, yn union fel na chyfunir haiarn a chlai.*

43a- Bydd *bysedd y traed, deg mewn nifer , yn dod yn ddeg corn yn Dan.7:7 a 24. Ar ôl y corff, a'r traed, maent yn cynrychioli cenedloedd Cristnogol gorllewin Ewrop yn yr amser olaf, hynny yw, ein cyfnod. Gan wadu cynghreiriau rhagrithiol cenedloedd Ewrop, datgelodd Duw 2,600 o flynyddoedd yn ôl breuder y cytundebau sy'n uno pobloedd Ewrop heddiw, yn union unedig ar sail "Cytundebau Rhufain".*

Dan 2:44 *Yn nyddiau y brenhinoedd hyn y cyfyd Duw y nefoedd frenhiniaeth ni ddinistrir byth, ac ni thramwyo dan arglwyddiaeth pobl eraill; efe a ddryllia ac a ddifetha yr holl deyrnasoedd hyn, ac efe ei hun a bery byth.*

44a- *Yn amser y brenhinoedd hyn*

Y peth yn cael ei gadarnhau, y *deg bysedd* yn gyfoes â dychweliad gogoneddus Crist.

44b- *bydd Duw'r nefoedd yn codi teyrnas na fydd byth yn cael ei dinistrio*

Mae dewis yr etholedigion yn cael ei wneud dan enw Iesu Grist ers ei weinidogaeth, yn ystod ei ddyfodiad cyntaf i'r ddaear, i wneud iawn am bechodau'r rhai y mae'n eu hachub. Ond yn ystod y ddwy fil o flynyddoedd a

ddilynodd y weinidogaeth hon, cyflawnwyd y detholiad hwn mewn gostyngeiddrwydd ac erlidigaeth o'r gweryll diabolaid. Ac er 1843, prin yw'r rhai y mae Iesu'n eu hachub mewn nifer, fel y bydd astudiaeth Dan.8 a 12 yn cadarnhau.

Y 6000 o flynyddoedd o amser dewis yr etholedigion yn dod i ben, mae'r 7fed ^{mileniwm} yn agor Saboth tragwyddoldeb yn unig i'r etholedigion a brynwyd trwy waed Iesu Grist er Adda ac Efa. Bydd pawb wedi'u dewis oherwydd eu ffyddlondeb oherwydd bod Duw yn cymryd bodau dynol ffyddlon ac ufudd gydag ef, gan drosglwyddo'r diafol, ei angylion gwrthryfelgar a bodau dynol anufudd i ddinistr llwyr eu heneidiau.

44c- *a'r hwn nid aiff dan arglwyddiaeth pobl eraill*

Oherwydd ei fod yn rhoi terfyn ar oruchafiaethau dynol daearol ac olyniaeth.

44d- *efe a ddryllia ac a ddifetha yr holl deyrnasoedd hyn, ac efe ei hun a bery byth*

Eglura yr Ysbryd yr ystyr a rydd i'r gair diwedd ; ystyr absoliwt. Bydd dileu'r holl ddynoliaeth. A bydd Dat.20 yn datgelu i ni beth sy'n digwydd yn ystod y 7fed ^{mileniwm}. Felly byddwn yn darganfod y rhaglen a gynlluniwyd gan Dduw. Ar y ddaear anghyfannedd, bydd y diafol yn cael ei ddal yn garcharor, heb unrhyw gwmni nefol na daearol. Ac yn y nef, am 1000 o flynyddoedd, bydd yr etholedigion yn barnu'r meirw drygionus. Ar ddiwedd y 1000 o flynyddoedd hyn, bydd y drygionus yn cael ei atgyfodi ar gyfer y dyfarniad terfynol. Bydd y tân sy'n eu dinistrio yn puro'r ddaear y bydd Duw yn ei wneud yn newydd trwy ei ogoneddu i groesawu ei orsedd a'i etholedigion gwaredigion. Mae delwedd y weledigaeth felly yn crynhoi gweithredoedd mwy cymhleth y bydd Apocalypse Iesu Grist yn eu datgelu.

Dan 2:45 *Hyn a nodir gan y maen a welaist yn disgyn o'r mynydd heb gymorth neb, ac a dorrodd yn ddarnau yr haearn, y pres, y clai, yr arian a'r aur. Mae'r Duw mawr wedi gwneud yn hysbys i'r brenin beth sy'n rhaid digwydd ar ôl hyn. Mae'r freuddwyd yn wir, a'i esboniad yn sicr.*

45a- Yn olaf, ar ôl ei ddyfodiad, Crist yn cael ei symboleiddio gan y garreg , y farn nefol o *fil o flynyddoedd* a'i weithrediad o'r farn ddiwethaf, ar y ddaear newydd a adferwyd gan Dduw, bydd y *mynydd mawr* a gyhoeddwyd yn y weledigaeth yn cymryd siâp a lle. iddo ef.. tragywyddoldeb.

Dan 2:46 *A'r brenin Nebuchodonosor a syrthiodd ar ei wyneb, ac a addolodd Daniel, ac a orchmynnodd aberthau ac arogldarth i'w offrymu iddo.*

46a- Yn dal yn bagan, mae'r brenin yn ymateb yn ôl ei natur. Wedi derbyn gan Daniel bopeth yr oedd wedi gofyn amdano, fe ymgrymodd o'i flaen ac anrhydeddu ei ymrwymadau. Nid yw Daniel yn gwrthwynebu y gweithredoedd eilunaddolgar y mae'n eu harfer tuag ato. Mae'n dal yn rhy gynnar i'w wrth-ddweud a'i gwestiynu. Bydd amser, sy'n perthyn i Dduw, yn gwneud ei waith.

Dan 2:47 *A'r brenin a lefarodd wrth Daniel, gan ddywedyd, Yn wir, Duw y duwiau, ac Arglwydd y brenhinoedd, yw dy Dduw di, ac y mae efe yn datguddio cyfrinachau, gan iti allu darganfod y gyfrinach hon.*

47a- Hwn oedd cam cyntaf y brenin Nebuchodonosor tuag at ei droedigaeth. Ni fydd byth yn gallu anghofio'r profiad hwn sy'n ei orfodi i gyfaddef bod Daniel

mewn perthynas â'r gwir Dduw, mewn gwirionedd, *Duw y duwiau ac Arglwydd y brenhinoedd*. Ond bydd y entourage paganaidd sy'n ei gynorthwyo yn gohirio ei dröedigaeth. Mae ei eiriau yn tystio i effeithiolrwydd y gwaith proffwydol. Mae gallu Duw i ddweud ymlaen llaw beth fydd yn digwydd yn gosod dyn normal i fyny yn erbyn y wal o dystiolaeth rymus y mae'r un a ddewiswyd yn ildio iddi ac mae'r syrthiedig yn ei gwrthsefyll.

Dan 2:48 *Yna y brenin a gyfododd Daniel, ac a roddes iddo lawer o ddoniau cyfoethog; rhoes iddo orchymyn ar holl dalaith Babilon, a'i wneud yn arglwydd goruchaf ar holl ddoethion Babilon.*

48a- Gweithredodd Nebuchodonosor tuag at Daniel yn yr un modd ag y gwnaeth Pharo o'i flaen ef tuag at Joseff. Pan fyddant yn ddeallus a heb eu cau a'u rhwystro'n ystyfnig, mae arweinwyr gwych yn gwybod sut i werthfawrogi gwasanaethau gwas â rhinweddau gwerthfawr. Y maent hwy a'u pobl yn fuddiolwyr o'r bendithion dwyfol sydd yn gorphwys ar ei etholedigion. Felly mae doethineb y gwir Dduw o fudd i bawb.

Dan 2:49 *Gofynnodd Daniel i'r brenin drosglwyddo stiwardiaeth talaith Babilon i Sadrach, Mesach ac Abednego. A Daniel oedd yng nghyntedd y brenin.*

49a- Roedd y pedwar person ifanc hyn yn sefyll allan, oherwydd eu hagwedd arbennig o ffyddlon tuag at Dduw, oddi wrth yr Iddewon ifanc eraill a ddaeth gyda nhw i Babilon. Ar ôl y dioddefaint hwn, a allai fod wedi dod yn ddramatig i bawb, mae cymeradwyaeth y Duw byw yn ymddangos. Gwelwn felly y gwahaniaeth y mae Duw yn ei wneud rhwng y rhai sy'n ei wasanaethu a'r rhai nad ydynt yn ei wasanaethu. Mae'n dyrchafu ei swyddogion etholedig sydd wedi dangos eu hunain yn deilwng, yn gyhoeddus, yng ngolwg pawb.

Daniel 3

Dan 3:1 *Gwnaeth y brenin Nebuchodonosor ddelw aur, yn drigain cufydd o uchder a chwe chufydd o led. Gosododd hi yn nyffryn Dura, yn nhalaith Babilon.*

3a- Roedd y brenin wedi ei argyhoeddi ond heb ei droi eto gan y Duw byw Daniel. Ac mae megalomania yn dal i'w nodweddu. Mae'r oedolion o'i gwmpas yn ei annog yn y llwybr hwn fel y mae'r llwynog yn y chwedl yn ei wneud â'r frân, maent yn ei addoli ac yn ei barchu fel duw. Hefyd, mae'r brenin yn y diwedd yn cymharu ei hun â duw. Rhaid dweud bod y drifft mewn paganiaeth yn hawdd oherwydd bod y duwiau ffug eraill yn ansymudol ac wedi rhewi ar ffurf delwau tra bod ef, y brenin, gan ei fod yn fyw, eisoes yn rhagori arnynt. Ond mor wael y defnyddir yr aur hwn i godi delw! Yn amlwg, nid yw'r weledigaeth flaenorol wedi dwyn ffrwyth eto. Efallai bod hyd yn oed yr anrhydeddau a ddangosodd Duw y duwiau iddo wedi helpu i gynnal a hyd yn oed gynyddu ei falchder. Bydd aur, y symbol o ffydd wedi'i buro trwy brawf yn ôl 1 Pedr 1:7, yn helpu i ddatgelu presenoldeb y math hwn o ffydd aruchel yn nhri chydymaith Daniel, yn y profiad newydd a adroddir yn y bennod hon. Mae hon yn wers y mae Duw yn ei chyfarch yn arbennig i'w etholedigion yn y treial Adventist diwethaf pan fydd archddyfarniad marwolaeth a broffwydwyd yn Rev.13:15 ar fin cymryd eu bywydau.

Dan 3:2 *Galwodd y Brenin Nebuchodonosor y tywysogion, y stiwardiaid a'r llywodraethwyr, y prif farnwyr, y trysorwyr, y cyfreithwyr, y barnwyr, a holl ynadon y taleithiau, i ddyfod i gysegru'r ddelw a gododd y brenin Nebuchodonosor.*

2a- Yn wahanol i ddiodeffaint Daniel yn Dan.6, nid cynllwynion y bobl o amgylch y brenin sy'n gyfrifol am y profiad. Yma, ffrwyth ei bersonoliaeth a ddatguddir.

Dan 3:3 *Yna y satraps, y stiwardiaid a'r llywodraethwyr, y prif farnwyr, y trysorwyr, y cyfreithwyr, y barnwyr, a holl ynadon y taleithiau, a ymgasglasant i gysegru'r ddelw a osodasai y brenin Nebuchodonosor. Yr oeddent yn sefyll o flaen y ddelw a osodasai Nebuchodonosor.*

Dan 3:4 *A llefarwr a lefodd â llef uchel, Dyma y maent hwy yn ei orchymyn i chwi, yn bobl, yn genhedloedd, ac yn wŷr o bob tafod!*

Dan 3:5 *Pan glywch sŵn yr utgorn, y bibell, y gitâr, y sambuque, y nabl, y pibau, a phob math o offerynnau cerdd, yna byddwch yn syrthio i lawr ac yn addoli'r ddelw aur a godwyd gan y Brenin Nebuchodonosor.*

5a- *Ar hyn o bryd pan glywch sŵn yr utgorn*

Bydd y signal y treial yn cael ei roi gan y *sain yr utgorn*, yn union fel y dychweliad Iesu Grist yn cael ei symboleiddio yn y Parch 11:15 gan y *sain yr ^{utgorn} 7fed*, ac mae'r chwe cosbau blaenorol hefyd yn cael eu symboleiddio gan utgorn.

5b- *byddwch yn puteinio'ch hun*

Prostration yw'r ffurf gorfforol o anrhydedd a roddir. Yn Rev.13:16, mae Duw yn ei symboleiddio gan *law* dynion a fydd yn *derbyn marc y bwystfil*, sy'n cynnwys ymarfer ac anrhydeddu dydd yr haul paganaidd a ddisodlodd y Saboth dwyfol sanctaidd.

5c- *a byddwch wrth eich bodd*

Addoli yw y ffurf feddyliol o anrhydedd a roddir. Yn Dat.13:16, mae Duw yn ei ddelweddu trwy *dalcen* y dyn sy'n derbyn *nod yr anifail*.

Mae'r adnod hon yn ein galluogi i ddarganfod allweddi'r symbolau hyn a ddyfynnir yn Apocalypse Iesu Grist. *Mae talcen a llaw* dyn yn crynhoi ei

feddyliau a'i weithredoedd ac ymhlith yr etholedigion, mae'r symbolau hyn yn derbyn sêl *Duw* yn hytrach na *marc y bwystfil*, wedi'i adnabod â "Sul" Pabyddiaeth, wedi'i dderbyn a'i gefnogi gan y Protestaniaid ers hynny. eu mynediad i'r gynghrair eciwmenaid.

Bydd holl drefniadaeth y mesur hwn a osodwyd gan y Brenin Nebuchodonosor yn cael ei adnewyddu ar ddiwedd y byd yn y prawf o ffyddlondeb ar gyfer Saboth y Creawdwr Duw. Bob Sabboth, bydd gwrthod gwaith yr etholedigion yn tystio i'w gwrthwynebiad i gyfraith dynion. A dydd Sul, bydd eu gwrthodiad i gymryd rhan mewn addoliad cyffredin gorfodol yn eu hadnabod fel gwrthryfelwyr y mae'n rhaid cael gwared arny'n nhw. Yna bydd dedfryd marwolaeth yn cael ei chyhoeddi. Bydd y broses felly yn gwbl gyson â'r hyn y bydd tri chydymaith Daniel yn ei brofi, eu hunain yn cael eu bendithio'n llwyr gan Dduw am eu ffyddlondeb a ddangoswyd eisoes.

Fodd bynnag, cyn diwedd y byd, cynigiwyd y wers hon, yn gyntaf, i Iddewon yr hen gynghrair a oedd yn destun dioddefaint tebyg rhwng - 175 a - 168, a erlidiwyd i farwolaeth gan y brenin Groeg Antichos 4 a elwir yn Epiphanes. A bydd Dan.11 yn tystio fod yn well gan rai Iddewon ffyddlon gael eu lladd yn hytrach na bod yn ffaidd gerbron eu gwir Dduw. Oherwydd yn y dyddiau hynny, ni wnaeth Duw ymyrryd i'w hachub yn wyrthiol, mwy nag a wnaeth wedi hynny i'r Cristnogion a laddwyd gan Rufain.

Dan 3:6 *Pwy bynnag nid ymgrymu ac addoli a deflir ar unwaith i ffwrnais danllyd.*

6a- I gymdeithion Daniel, y bygythiad yw y *ffwrnais danllyd*. Y bygythiad marwolaeth hwn yw delwedd yr archddyfarniad marwolaeth derfynol. Ond y mae gwahaniaeth rhwng y ddau brofiad o'r dechreu a'r diwedd, canys yn y diwedd, y ffwrnais danllyd fydd cospedigaeth y farn ddiweddfar ar yr ymosodwyr erlidwyr o saint etholedig Duw.

Dan 3:7 *Am hynny pan glywodd yr holl bobloedd sain yr utgorn, a'r bibell, a'r gitâr, a'r sambuc, a'r nabl, a phob offeryn cerdd, yr holl bobloedd, y cenhedloedd, a phobl o bob iaith. syrthiodd i lawr ac addoli'r ddelw aur yr oedd y Brenin Nebuchodonosor wedi ei gosod.*

7a- Y mae yr ymddygiad hwn o ymostyngiad cyffredinol bron ac unfrydol y lluaws i ddeddfau ac ordinhadau dynol yn dal i brophwydo eu hymddygiad yn amser prawf diweddfar ffydd ddaearol. Ufuddheir i lywodraeth gyffredinol olaf y ddaear gyda'r un ofn.

Dan 3:8 *Y tro hwn, a'r amser hwynnw, rhai Caldeaid a ddaethant ac a gyhuddasant yr Iddewon.*

8a- Mae etholedigion Duw yn darged i ddigofaint diafol sy'n tra-arglwyddiaethu ar bob enaid nad yw Duw yn ei gydnabod fel ei etholedigion. Ar y ddaear, mae'r casineb diabolaid hwn yn cael ei ffurfio ar ffurf cenfigen ac ar yr un pryd, casineb mawr. Yna maent yn cael eu dal yn gyfrifol am yr holl ddrygau y mae dynoliaeth yn dioddef ohonynt, er mai'r gwrthwyneb sy'n esbonio'r drygau hyn sy'n syml yn ganlyniadau absenoldeb eu hamddiffyniad gan Dduw. Mae'r rhai sy'n casáu'r swyddogion etholedig yn deor lleiniau i'w gwneud y dienyddiad poblogaidd y mae'n rhaid cael gwared arno trwy eu lladd.

Dan 3:9 *Hwy a atebasant ac a ddywedasant wrth y brenin Nebuchodonosor, O frenin, bydd fyw byth!*

9a- Mae asiantau'r diafol yn mynd i mewn i'r olygfa, mae'r plot yn dod yn gliriach.

Dan 3:10 *Yr wyt wedi rhoi gorchymyn fod pawb sy'n clywed sain yr utgorn, y bibell bib, y gitâr, y samбуque, y nabl, y pibau, a phob math o offer, i ymgrymu ac addoli'r ddelw aur. ,*

10a- Maent yn atgoffa'r brenin o'i eiriau ei hun a threfn ei awdurdod brenhinol y mae angen ufudd-dod iddo.

Dan 3:11 *a phwy bynnag nid ymgrymu ac addoli a deflir i ffwrnais danllyd.*

11a- Mae bygythiad marwolaeth hefyd yn cael ei gofio; y trap yn cau ar y saint etholedig.

Dan 3:12 *Ac y mae Iddewon, y rhai yr ymddiriedasoch iddynt stiwardiaeth talaith Babilon, sef Sadrach, Mesach ac Abednego, gwŷr nad oes ganddynt, O frenin; nid ydynt yn gwasanaethu dy dduwiau, nac yn addoli'r ddelw aur a osodaist i fyny.*

12a- Yr oedd y peth yn rhagweladwy, y swyddau uchel yn cael eu hymddiried i dramorwyr luddewig, yr eiddigedd erchyll a daniwyd oedd amlygu ei ffrwyth o gasineb llofruddiog. Ac felly, mae rhai etholedig Duw yn cael eu hamlygu a'u condemnio gan ddialedd poblogaidd.

Dan 3:13 *Yna Nebuchodonosor, wedi ei ddig a dig, a orchmynnodd ddwyn Sadrach, Mesach ac Abednego. A'r gwŷr hyn a ddygwyd gerbron y brenin.*

13a- Cofia i'r tri gwŷr hyn gael gan Nebuchodonosor y safleoedd uchaf yn ei deyrnas, am eu bod yn ymddangos iddo yn ddoethach, yn fwy deallus na phobl ei bobl. Dyma pam y bydd ei gyflwr “ *cythruddo a chynddeiriog* ” yn esbonio ei anghofio am eiliad o'u rhinweddau eithriadol.

Dan 3:14 *Nebuchodonosor a atebodd ac a ddywedodd wrthynt, Ai bwriadol, Sadrach, Mesach, ac Abednego, nad ydych yn gwasanaethu fy duwiau, ac nad addolwch y ddelw aur sydd gennyf fi?*

14a- Nid yw hyd yn oed yn aros iddynt ateb ei gwestiwn: A ydych yn fwriadol yn anufuddhau i'm gorchmynion?

Dan 3:15 *Yn awr byddwch barod, a phan glywch sŵn yr utgorn, y bibell, y gitâr, y samбуque, y psalter, y pibau, a phob math o offerynnau, byddwch yn ymgrymu ac yn addoli'r ddelw honno. dw i wedi gwneud; os na addoli ef, fe'th daflwyd ar unwaith i ganol ffwrnais danllyd. A phwy yw'r duw a'ch gwared o'm llaw i?*

15a- Gan sylweddoli'n sydyn pa mor ddefnyddiol yw'r dynion hyn iddo, mae'r brenin yn barod i gynnig cyfle newydd iddynt trwy ufuddhau i'w orchymyn imperialaidd cyffredinol.

Bydd y cwestiwn a ofynnir yn cael ateb annisgwyl gan y gwir Dduw y mae'n ymddangos bod Nebuchodonosor wedi'i anghofio, wedi'i gymryd gan weithgareddau ei fywyd ymerodrol. Ymhellach, nid oes dim i sefydlu dyddiad y berthynas.

Dan 3:16 *Sadrach, Mesach, ac Abednego a atebodd i'r Brenin Nebuchodonosor, Nid oes raid i ni roi ateb i ti ar y mater hwn.*

16a- Y mae'r geiriau hyn a wnaed i frenin mwyaf pwerus ei oes yn ymddangos yn warthus ac yn amharchus, ond nid yw'r dynion hyn a'u dywedodd yn bobl

wrthryfelgar. I'r gwrthwyneb, maent yn fodolau o ufudd-dod i'r Duw byw y maent yn bendant wedi penderfynu aros yn ffyddlon iddo.

Dan 3:17 *Wele, ein DUW yr hwn yr ydym yn ei wasanaethu a ddichon ein gwaredu o'r ffwrnais danllyd, ac efe a'n gwared ni o'th law di, O frenin.*

17a- Yn wahanol i'r brenin, cadwodd yr etholedig ffyddlon y proflenni a roddodd Duw iddynt i ddangos ei fod gyda nhw ym mhrawf y weledigaeth. Gan gysylltu y profiad personol hwn ag adgofion gogoneddus eu pobl a draddodwyd oddi wrth yr Eifftiaid a'u caethiwed, gan yr un Duw ffyddlon hwn, y maent yn gwthio hydra i herio'r brenin. Mae eu penderfyniad yn gyfanswm, hyd yn oed os daw ar gost eu marwolaeth. Ond y mae'r Ysbryd yn peri iddynt broffwydo ei ymyriad ef: *efe a'n gwared ni o'th law di, O frenin*.

Dan 3:18 *Fel arall, gwybydd, O frenin, na wasanaethwn dy dduwiau, ac na addolwn y ddelw aur a osodaist i fyny.*

18a- Ac os na ddaw cymorth Duw, gwell iddynt farw yn etholedigion ffyddlon na goroesi fel bradwyr a llwfr. Bydd y ffyddlondeb hwn i'w ganfod yn y prawf a osodwyd gan yr erlidiwr Groegaidd yn — 168. Ac wedi hyny, ar hyd yr oes Gristionogol yn mysg gwir Gristionogion na fyddant hyd ddiwedd y byd yn drysu deddf Duw â deddf dynion drwg.

Dan 3:19 *A llanwyd Nebuchodonosor o ddigofaint, ac efe a newidiodd ei wyneb, gan droi ei wyneb yn erbyn Sadrach, Mesach, ac Abednego. Siaradodd eto a gorchymyn i'r ffwrnais gael ei chynhesu saith gwaith yn fwy nag y dylid ei chynhesu.*

19a- Rhaid deall na welodd y brenin hwn yn ystod ei oes neb yn gwrthwynebu ei benderfyniadau; sy'n cyfiawnhau ei gynddaredd a'r cyfnewidiad yn edrychiad ei wyneb. Mae'r diafol yn mynd i mewn iddo i'w arwain i ladd etholedigion Duw.

Dan 3:20 *Yna gorchymynnodd i rai o'r milwyr cryfaf yn ei fyddin rwymo Sadrach, Mesach, ac Abednego, a'u taflu i'r ffwrnais danllyd.*

Dan 3:21 *A'r gwŷr hyn a rwymwyd yn eu llodrau, eu gwisgoedd, eu mentyll, a'u gwisgoedd eraill, ac a daflwyd i ganol y ffwrnais danllyd.*

21a- Y mae yr holl ddefnyddiau hyn a grybwyllwyd yn hylosg fel y mae eu cyrff cnawdol.

Dan 3:22 *Fel yr oedd gorchymyn y brenin yn llym, a'r ffwrnais yn hynod o boeth, lladdodd y fflam y gwŷr oedd wedi taflu Sadrach, Mesach ac Abednego i mewn iddi.*

22a- Mae marwolaeth y dynion hyn yn tystio i effeithiolrwydd marwol tân y ffwrnais hon.

Dan 3:23 *A'r tri gwŷr hyn, Sadrach, Mesach, ac Abednego, a syrthiasant yn rhwym yng nghanol y ffwrnais danllyd.*

23a- Gweithredir gorchymyn y brenin, gan ladd ei weision ei hun.

Dan 3:24 *Yna y brenin Nebuchodonosor a ofnodd, ac a gyfododd ar frys. Ac efe a atebodd ac a ddywedodd wrth ei gynghorwyr, Onid ydym ni wedi bwrw tri gwŷr rhwym i ganol y tân? Atebasant y brenin, "Yn sicr, O frenin!"*

24a- Ni all brenin brenhinoedd ei amser gredu ei lygaid. Mae'r hyn y mae'n ei weld y tu hwnt i ddychymyg dynol. Mae'n teimlo'r angen i dawelu ei hun drwy ofyn i'r rhai o'i gwmpas a yw'r weithred o daflu tri dyn i dân y ffwrnais yn realiti. A dyma'r rhai sy'n cadarnhau'r peth iddo: *Y mae'n sicr, O frenin!*

Dan 3:25 *Ac efe a atebodd ac a ddywedodd, Wel, mi a welaf bedwar gŵr heb rwymau, yn rhodio yng nghanol y tân, ac heb niwed; ac y mae llun y pedwerydd yn debyg i lun mab y duwiau.*

25a- Ymddengys mai dim ond y brenin a gafodd weledigaeth y pedwerydd cymeriad a oedd yn ei ddychryn. Y mae ffydd ragorol y tri gwr yn cael ei hanrhydeddu a'i hateb gan Dduw. Yn y tân hwn, gall y brenin wahaniaethu rhwng dynion ac mae'n gweld ffigur o olau a tân yn sefyll gyda nhw. Mae'r profiad newydd hwn yn rhagori ar y cyntaf. Mae realiti'r Duw byw yn dal i gael ei brofi iddo.

25b- *ac y mae ffigur y pedwerydd yn debyg i ffigur mab y duwiau*

Mae gwedd y pedwerydd cymeriad hwn mor wahanol i gymeriad dynion nes bod y brenin yn ei adnabod â *mab y duwiau*. Mae'r mynegiant yn hapus oherwydd ei fod yn wir yn ymyriad uniongyrchol gan yr un a fydd yn dod dros ddyinion, yn **Fab Duw** ac yn **Fab y dyn**, Iesu Grist.

Dan 3:26 *Yna Nebuchodonosor a nesaodd at ddrws y ffwrnais danllyd, ac a lefarodd, efe a ddywedodd, Sadrach, Mesach, ac Abednego, gweision y Duw Goruchaf, deuwch allan, a deuwch. A Sadrach, Mesach, ac Abednego a ddaethant allan o ganol y tân.*

26a- Unwaith eto, mae Nebuchodonosor yn ei drawsnewid ei hun yn oen yn wyneb brenin llew yn gryfach nag ef. Y mae yr atgof hwn yn deffro tystiolaeth profiad y weledigaeth flaenorol. Mae Duw'r nefoedd yn gwneud ail apêl ato.

Dan 3:27 *Y satrapiau, y stiwardiaid, y llywodraethwyr, a chynghorwyr y brenin a ymgynullasant; gwelsant nad oedd y tân wedi cael dim grym ar gyrff y dynion hyn, nad oedd y blew ar eu penau wedi ei losgi, nad oedd eu tanbeisiau wedi eu niweidio, ac nad oedd arogl y tân wedi effeithio arnynt, heb eu cyrraedd.*

27a- Yn y profiad hwn, mae Duw yn rhoi i ni a Nebuchodonosor brawf o'i wir hollalluogrwydd. Creodd ddeddfau daearol sy'n cyflyru bywydau pob bod dynol a phob anifail sy'n byw ar ei bridd ac yn ei ddimensiwn. Ond y mae newydd brofi nad yw ef na'r angylion yn ddarostyngedig i'r rheolau daearol hyn. Creawdwr deddfau cyffredinol, mae Duw uwch eu pennau a gall, yn ei ewyllys, drefnu achosion gwyrthiol a fydd, yn ei amser ef, yn dod â gogoniant ac enw da i Iesu Grist.

Dan 3:28 *Nebuchodonosor a atebodd ac a ddywedodd, Bendigedig fyddo Duw Sadrach a Mesach ac Abednego, yr hwn a anfonodd ei angel ac a waredodd ei weision y rhai a ymddiriedasant ynddo, ac a droseddasant orchymyn y brenin ac a ildiodd eu corff hwynt yn hytrach na gwasanaethu ac addoli. unrhyw dduw heblaw eu Duw nhw!*

28a- Digofaint y brenhin a aeth. Unwaith yn ôl ar ei draed fel dyn, mae'n dysgu o'r profiad ac yn cyhoeddi gorchymyn a fydd yn atal y peth rhag digwydd eto. Achos chwerw yw'r profiad. Dangosodd Duw i'r Babiloniaid ei fod yn fyw, yn weithgar, ac yn llawn nerth a nerth.

28b- *yr hwn a anfonodd ei angel ac a waredodd ei weision oedd yn ymddiried ynddo, ac a droseddodd orchymyn y brenin ac a ildiodd eu cyrff yn hytrach na gwasanaethu ac addoli unrhyw dduw heblaw eu Duw!*

Mewn gradd uchel o eglurdeb, mae'r brenin yn sylweddoli pa mor glodwiw yw teyrngarwch y dynion yr oedd ei falchder gwallgof am ei ladd. Nid

oes amheuaeth ei fod yn sylweddoli, oherwydd ei rym, y byddai wedi bod yn bosibl iddo osgoi'r ddiodefaint wirion hon a achosir gan ei falchder sydd ond yn ei wneud yn gwneud camgymeriadau ar berygl pobl ddiniwed.

Dan 3:29 *A dyma fy ngorchymyn i: Pob dyn, o ba bobl, cenedl, neu dafod, a ddywedo ddrwg am DDUW Sadrach, Mesach, ac Abednego, a dorrir yn ddarnau, a'i dŷ ef a ostyngir i lawr. pentwr o sbwriel, oherwydd nid oes duw arall a all waredu cyffelyb iddo.*

29a- Trwy'r datganiad hwn, mae'r Brenin Nebuchodonosor yn amddiffyn y rhai a ddewiswyd gan Dduw.

Ar yr un pryd, mae'n bygwth unrhyw un sy'n *siarad yn ddrwg am Dduw Shadrach, Mesach ac Abednego*, ac mae'n nodi, *bydd yn cael ei rwygo'n ddarnau, a bydd ei dŷ yn cael ei leihau'n domen o sbwriel, oherwydd nid oes ganddo. dim duw arall a all wared cyffelyb iddo.* Yn wyneb y bygythiad hwn, mae'n sicr, cyn belled â bod y Brenin Nebuchodonosor yn teyrnasu, na fydd etholedigion ffyddlon Duw yn cael trafferth oherwydd cynllwynion.

Dan 3:30 *Wedi hyn y brenin a barodd i Sadrach, Mesach, ac Abednego lwyddo yn nhalaith Babilon.*

30a- “Pob peth sy'n gorffen yn dda” ar gyfer etholedigion ffyddlon y Duw byw, creawdwr popeth sy'n byw ac yn bodoli. Canys ei etholedigion ef a gyfyd yn olaf, a hwy a rodiant ar lwch y meirw, eu gelynyon blaenorol, ar y ddaear adferedig, am dragwyddoldeb.

Yn y prawf olaf, ceir y diweddglo hapus hwn hefyd. Felly, y treial cyntaf a'r budd olaf o ymyrraeth uniongyrchol y Duw byw o blaid ei etholedigion y mae'n dod i'w hachub yn Iesu Grist, y Gwardwr, gan fod ei enw Iesu yn golygu “YaHWéH yn arbed”.

Daniel 4

Dan 4:1 *Nebuchodonosor brenin ar yr holl bobloedd, cenhedloedd, ac ieithoedd, y rhai sydd yn trigo yn yr holl ddaear. Boed i heddwch gael ei roi i chi yn helaeth!*

1a- Y mae y naws a'r ffurf yn ei brofi, y brenin sydd yn llefaru yw yr un a drodd at Dduw Daniel. Mae ei ymadroddion yn debyg i ysgrifeniadau epistolau y cyfamod newydd. Mae'n cynnig heddwch, oherwydd ei fod ef ei hun bellach mewn heddwch, yn ei galon ddynol, gyda Duw cariad a chyfiawnder, y gwir, yr unig, yr unigryw.

Dan 4:2 *Yr oedd yn dda i mi ddangos yr arwyddion a'r rhyfeddodau a wnaeth y Duw Goruchaf tuag ataf.*

2a- Y mae'r brenin yn awr yn gweithredu fel y dywedodd Iesu wrth y deillion a'r crippled a iachawyd ganddo, “ *Ewch i ddangos eich hunain yn y deml, a gwnewch yn hysbys beth mae Duw wedi ei wneud i chi* ”. Mae'r brenin yn cael ei animeiddio gan yr un awydd a ysbrydolwyd gan Dduw. Oherwydd bod troedigaeth yn bosibl bob dydd, ond nid yw Duw yn rhoi i bob un ohonynt effaith yr hyn a brofir gan frenin brenhinoedd, ymerawdwr pwerus a chryf.

Dan 4:3 *Mor fawr yw ei arwyddion! Mor nerthol yw ei ryfeddodau ! Teyrnasiad tragwyddol yw ei deyrnasiad, a'i arglwyddiaeth sydd yn parhau o genhedlaeth i genhedlaeth.*

3a- Mae deall a sicrwydd o'r pethau hyn yn rhoi iddo'r heddwch a'r gwir hapusrwydd sydd eisoes ar gael yma isod. Dysgodd a deallodd y brenin bopeth.

Dan 4:4 *Myfi, Nebuchodonosor, oedd yn byw yn heddychlon yn fy nhŷ, ac yn ddedwydd yn fy mhlas.*

4a- Tawel a hapus? Ie, ond yn dal yn bagan heb ei drosi ar gyfer y gwir Dduw.

Dan 4:5 *Cefais freuddwyd a'm dychrynodd; y meddyliau a'm hymliidiwyd ar fy ngwely a gweledigaethau fy meddwl a'm llanwodd ag arswyd.*

5a- Mae'r brenin hwn Nebuchodonosor yn cael ei gyflwyno'n wirioneddol i ni fel y ddafad golledig y mae Duw yng Nghrist yn dod i geisio ei helpu a'i hachub rhag anffawd. Canys ar ôl yr amser daearol heddychlon a dedwydd hwn, byddai dyfodol y brenin yn golledigaeth a marwolaeth dragwyddol. Am ei iachawdwriaeth dragwyddol, daw Duw i'w aflonyddu a'i boenydio.

Dan 4:6 *A mi a orchmynnais ddwyn ger fy mron i holl ddoethion Babilon, fel y rhoddent imi esboniad y freuddwyd.*

6a- Yn amlwg, mae gan Nebuchodonosor broblemau cof difrifol. Pam nad yw'n galw ar Daniel ar unwaith?

Dan 4:7 *Yna y swynwyr, yr astrolegwyr, y Caldeaid, a'r dewiniaid. Dywedais y freuddwyd wrthynt, ac ni roddasant yr esboniad i mi.*

7a- Mae pethau'n digwydd fel gyda'r weledigaeth gyntaf, mae'n well gan y dewiniaid paganaidd adnabod eu hanallu yn hytrach na dweud chwedlau wrth y brenin sydd eisoes wedi bygwth eu bywydau.

Dan 4:8 *Yn olaf, Daniel a ymddangosodd ger fy mron i, a'i enw Beltesassar ar ôl enw fy Nuw , ac sydd ag ynddo ef ysbryd y duwiau sanctaidd. Rwy'n dweud y freuddwyd wrtho:*

8a- Rhoddir y rheswm dros anghofio. Roedd Bel yn dal i fod yn dduw i'r brenin. Cofiaf yma y bydd Dareius y Mede, Cyrus y Persiad, Dareius y Persiad, Artaxerxes Iaf yn ol Esd.1, 6 a 7, oll yn eu hamser yn gwerthfawrogi yr Iuddewon etholedig a'u hunig Dduw. Gan gynnwys Cyrus y mae Duw yn proffwydo amdano yn Isa.44:28, gan ddywedyd: *Dywedaf am Cyrus: Fy mugail yw efe, ac efe a wna fy holl ewyllys; bydd yn dweud am Jerwsalem, "Byddwch yn cael ei hailadeiladu! Ac o'r deml: Bydded ei sylfaenu! - Bydd y bugail proffwydol yn cyflawni ewyllys proffwydol Duw y mae'n cydnabod ufuddhau iddo. Mae'r testun arall hwn yn cadarnhau ei dröedigaeth broffwydol: Isa.45:2: Fel hyn y dywed yr Arglwydd wrth ei eneiniog, wrth Cyrus , ac yn adnod 13: Myfi a gyfododd Cyrus yn fy nghyfiawnder, ac a unionaf ei holl ffyrdd. ; Bydd yn*

ailadeiladu fy ninas, ac yn rhyddhau fy ngharcharorion heb bridwerth na llwgrwobrwyo, medd ARGLWYDD y Lluoedd. Ac y mae cyflawniad y cynllun hwn yn ymddangos yn Esd.6:3 i 5: *Ym mlwyddyn gyntaf y brenin Cyrus, y brenin Cyrus a roddodd y gorchymyn hwn ynghylch tŷ Dduw yn Jerwsalem: Adeiledir y tŷ drachefn, i fod yn fan aberthau. yn cael eu cynnig, a bod iddo seiliau cadarn. Bydd yn drigain cufydd o uchder, trigain cufydd o led, tair rhes o gerrig nadd ac un rhes o bren newydd. **Bydd y costau yn cael eu talu gan deulu'r brenin** . Hefyd, bydd llestri aur ac arian tŷ Dduw, y rhai a gymerodd Nebuchodonosor o'r deml yn Jerwsalem ac a gludwyd i Fabilon, yn cael eu dychwelyd, eu cludo i'r deml yn Jerwsalem i'r lle yr oeddent, a'i osod yn y tŷ. o Dduw. **Bydd y costau yn cael eu talu gan deulu'r brenin**.* Mae Duw yn rhoi iddo'r anrhydeddau a roddodd i'r Brenin Solomon. Fodd bynnag, byddwch yn ofalus! Ni fydd yr archddyfarniad hwn yn caniatáu i'r cyfrifiad a gynigir yn Dan.9:25 gael ei ddefnyddio i gael dyddiad dyfodiad cyntaf y Meseia; eiddo y Brenin Artaxerxes y Persiad fydd hi. Ailadeiladwyd y deml gan Cyrus, ond awdurdododd Artaxerxes ailadeiladu muriau Jerwsalem a dychwelyd yr holl Iddewon i'w gwlad genedlaethol.

Dan 4:9 *Beltesassar, pennaeth y swynwyr, yr hwn a wn sydd ag ysbryd y duwiau sanctaidd ynoch, a'r hwn nid yw gyfrinach yn anodd iddynt, rhoddwch i mi esboniad ar y gweledigaethau a welais mewn breuddwyd.*

9a- Mae angen i ni ddeall ble mae'r brenin. Yn ei feddwl ef, parhaodd yn bagan ac ni adnabu ond Duw Daniel fel duw arall, heblaw ei fod yn alluog i egluro breuddwydion. Ni ddigwyddodd y syniad o orfod newid duwiau iddo. Dim ond duw arall oedd Duw Daniel o'i gymharu â'r lleill.

Dan 4:10 *Dyma weledigaethau fy meddwl tra byddaf yn gorwedd. Edrychais, ac wele bren o daldra mawr yng nghanol y ddaear.*

10a- Yn y delwau y bydd Iesu yn eu defnyddio i roi ei wersi i'r bobl ysbrydol y mae am eu dysgu, y goeden fydd delw dyn, o'r gorsen sy'n plygu ac yn plygu i'r gedrwydden nerthol a mawreddog. Ac yn union fel y gall dyn werthfawrogi ffrwyth blasus coeden, mae Duw yn gwerthfawrogi neu beidio â'r ffrwyth a gludir gan ei greaduriaid, o'r mwyaf dymunol i'r lleiaf dymunol, hyd yn oed ffaidd a chas.

Dan 4:11 *A'r goeden hon a aeth yn fawr ac yn gryf, ei brig yn ymestyn i'r nefoedd, ac a welwyd o eithafoedd yr holl ddaear.*

11a- Yn ngweledigaeth y ddelw, yr oedd brenin y Caldeaid eisoes wedi ei gymharu â phren yn ol delw y gallu, y nerth, a'r ymerodraeth a roddasid iddo gan y gwir Dduw.

Dan 4:12 *Ei deiliant oedd brydferth, a'i ffrwyth yn helaeth; roedd yn cario bwyd i bawb; yr oedd bwystfilod y maes yn cysgodi dan ei gysgod, a phob creadur byw yn tynnu bwyd ohono.*

12a- Rhannodd y brenin pwerus hwn â holl rai ei ymerodraeth y cyfoeth a'r bwyd a gynhyrchwyd o dan ei gyfarwyddiadau.

12b- *ymgartrefodd adar yr awyr ymhlith ei changhennau,*

Atgynhyrchiad o Dan.2:38 yw'r ymadrodd. Yn yr ystyr llythrennol, mae'r adar hyn o'r awyr yn cynrychioli'r heddwch a'r tangnefedd sy'n teyrnasu o dan ei lywodraeth. Yn yr ystyr ysbrydol, maent yn golygu angylion nefol Duw, ond yn y cyfeiriad sengl hwn o Ecc.10:20, Duw ei hun sydd dan sylw, oherwydd ef yn unig

sy'n chwilio meddyliau pob person: Peidiwch â *melltithio'r brenin*, hyd yn oed yn eich meddwl, ac na felltithiwch y cyfoethog yn yr ystafell lle yr ydych yn cysgu; oherwydd byddai **aderyn yr awyr** yn cario dy lais, **yr anifail asgellog** a gyhoeddai dy eiriau. Yn y mwyafrif o ddyfyniadau, mae adar yr awyr yn ennyn eryrod ac adar ysglyfaethus, sy'n dominyddu ymhlith y rhywogaethau asgellog. Mae adar yn ymgartrefu lle mae eu bwyd yn helaeth; mae'r ddelwedd felly'n cadarnhau ffyniant a gorlif bwyd.

Dan 4:13 *Yng ngweledigaethau fy ysbryd, y rhai a welais wrth orwedd, mi a welais, ac wele, un o'r rhai sy'n gwylio ac yn sanctaidd, yn disgyn o'r nef.*

13a- Yn wir, nid oes angen i'r angylion nefol gysgu, y maent felly mewn gweithgaredd parhaol. Mae'r rhai sy'n *sanctaidd* ac yn gwasanaethu Duw yn *dod i lawr o'r nef* i gario Ei negeseuon at Ei weision daearol.

Dan 4:14 *Ac efe a lefodd yn nerthol, ac a lefarodd fel hyn: Torr i lawr y pren, a thor ymaith ei ganghennau; ysgwyd y dail, a gwasgar y ffrwythau; ffoed yr anifeiliaid oddi tano, a'r adar o fysg ei changhennau!*

14a- Mae'r weledigaeth yn cyhoeddi y bydd y brenin yn colli ei deyrnas a'i oruchafiaeth arno.

Dan 4:15 *Ond gadewch y coesyn lle mae'r gwreiddiau yn y ddaear, a rhwymwch ef â chadwynau o haearn a phres ymhlith glaswellt y maes. Bydded yn wlith y nef, ac fel yr anifeiliaid, bydded iddo laswellt y ddaear yn gyfran iddo.*

15a- *Ond gadewch y boncyff yn y ddaear lle mae'r gwreiddiau*

Bydd y brenin yn aros yn ei deyrnas; ni chaiff ei ddiarddel.

15b- *a rhwym ef â chadwynau o haearn a phres, ymysg glaswellt y maes*

Nid oes angen cadwyni o haearn na phres, oherwydd bydd Duw yn gwneud i'w greadur hydrin golli ei reswm a'i synnwyr cyffredin yn ei holl agweddau, corfforol, meddyliol a moesol. Bydd y brenin pwerus yn cymryd ei hun yn fwystfil y maes. Bydd mawrion ei deyrnas, felly, yn cael eu gorfodi i ddileu goruchafiaeth y deyrnas oddi arno.

15c- *Bydded iddo gael ei orchuddio â gwllith y nef, a bydded iddo, fel yr anifeiliaid, laswellt y ddaear yn gyfran iddo.*

Gallwn ddychmygu syndod ei oedolion a fydd yn ei weld yn bwyta glaswellt o'r ddaear, fel buwch neu ddafad. Bydd yn gwrthod anheddau gorchuddiedig, gan ddewis byw a chysgu yn y caeau.

Dan 4:16 *Ei galon ddynol a dynnir oddi wrtho, a chalon bwystfil a roddir iddo; a seithwaith a ânt drosto.*

Yn y profiad hwn, mae Duw unwaith eto yn rhoi prawf o'i wir hollalluogrwydd. Oherwydd Creawdwr bywydau ei holl greaduriaid, gall ar unrhyw adeg, er ei ogoniant, wneud un deallus neu, i'r gwrthwyneb, yn fud. Oherwydd ei fod yn parhau i fod yn anweledig i'w llygaid, mae dynion yn anwybyddu'r bygythiad hwn sy'n pwyso arnynt yn gyson. Ond y mae yn wir mai anaml y mae yn ymyraeth, a phan y gwna, y mae i reswm ac amcan neillduol.

Mesurir y gosb. Bydd yn berthnasol i'r Brenin Nebuchodonosor am **saith gwaith**, dim ond saith mlynedd. Nid oes dim cyfreithlondeb mewn defnyddio y hyd hwn ar ddim angen na'r brenin ei hun. Yma eto, trwy wneud y dewis hwn o'r rhif "7", mae'r creawdwr Duw yn rhoi ei "sêl frenhinol" ar y blaen gyda'r weithred sydd ar fin cael ei chyflawni.

Dan 4:17 *Y mae'r frawddeg hon yn archddyfarniad i'r rhai sy'n gwylio, y mae'r penderfyniad hwn yn orchymyn i'r saint, er mwyn i'r byw wybod fod y Goruchaf yn llywodraethu ar deyrnas dynion, ac yn ei rhoi i bwy bynnag a fynno, ac y mae'n ei hoffi. yn codi yno y vilest o ddynion.*

17a- *Mae'r frawddeg hon yn archddyfarniad y rhai sy'n gwylio*

Mae'r Ysbryd yn tanlinellu cymeriad eithriadol yr ymyriad dwyfol hwn y mae'n rhoi rôl "archddyfarniad" iddo yn ddyledus i'r *rhai sy'n gwylio*. Rhaid i ddyn ddysgu, er gwaethaf ymddangosiadau twyllodrus, ei fod yn cael ei wyllo'n gyson gan fodau nefol. Mae Duw eisiau gwneud yr esiampl hon yn wers i fodau dynol hyd ddiwedd y byd. Trwy ddyfynnu'r *rhai sy'n gwylio*, mae'n datgelu undod cyfunol perffaith angylion gwersyll Duw sy'n eu cysylltu yn ei brosiectau a'i weithredoedd.

17b- *er mwyn i'r byw wybod fod gan y Goruchaf arglwyddiaeth ar deyrnas dynion, ei fod yn ei rhoi i bwy bynnag a fynno.*

Mae Duw yn cyfarwyddo popeth ac yn rheoli popeth. Yn aml, gan anghofio'r realiti cudd hwn, mae dyn yn credu ei hun i fod yn feistr ar ei dynged a'i benderfyniadau. Mae'n meddwl ei fod yn dewis ei arweinwyr, ond Duw sy'n eu rhoi mewn swydd, yn ôl ei ewyllys da a'i farn ar bethau a bodau.

17c- *a'i fod ef yn cyfodi yno y drygionus o ddynion*

Mae'r dywediad yn wir: "mae gan bobl yr arweinwyr maen nhw'n eu haeddu". Pan fydd y bobl yn haeddu dyn drwg fel arweinydd, mae Duw yn ei orfodi arnyn nhw.

Dan 4:18 *Dyma'r freuddwyd a freuddwydiadis i, y Brenin Nebuchodonosor. Ti, Beltesassar, sy'n rhoi'r esboniad, gan na all holl ddoethion fy nheyrnas ei roi i mi; gallwch, am fod gennyh o'ch mewn ysbryd y duwiau sanctaidd.*

18a- Mae Nebuchodonosor yn cynnyddu, ond nid yw wedi cael tröedigaeth o hyd. Roedd yn dal i gofio bod Daniel yn gwasanaethu *duwiau sanctaidd*. Nid yw undduwiaeth eto yn cael ei ddeall ganddo.

Dan 4:19 *Yna Daniel, a'i enw Beltesassar, a syfrdanwyd am ennyd, a'i feddyliau a'i cynhyrfodd. Atebodd y brenin, "Beltesassar, paid â gadael i'r freuddwyd a'r esboniad dy boeni; A Beltesassar a atebodd, Fy arglwydd, bydded y breuddwyd i'th elynion, a'i hesboniad i'th wrthwynebwyr!*

19a- Mae Daniel yn deall y freuddwyd ac mae'r hyn sy'n mynd i ddigwydd mor ofnadwy i'r brenin fel y byddai'n well gan Daniel weld y peth yn cael ei gyflawni ar ei elynion.

Dan 4:20 *Y pren a welaist, a dyfodd yn fawr ac yn gryf, yr hwn a'i ben yn cyrhaeddyd i'r nefoedd, ac a welwyd ym mhob rhan o'r ddaear;*

Dan 4:21 *Y goeden hon, yr oedd ei ddail yn brydferth, a'i ffrwyth yn helaeth, yn dwyn bwyd i bawb, ac oddi tano yr oedd bwystfilod y maes yn cysgodi, ac y gwnaeth adar yr awyr gartref ymhlith ei changhennau,*

21a- *yr oedd y dail yn brydferth*

Ymddangosiad corfforol a dillad.

21b- *ffrwythau toreithiog*

Digonedd o lewyrch.

21c- *oedd yn cario bwyd i bawb*

Yr hwn a sicrhaodd gynhaliaeth bwyd ei holl bobl.

21d- *dan yr hwn yr oedd bwystfilod y maes yn cysgodi*
Y brenin amddiffynnydd ei weision.

21ain - *ac ymhlith ei ganghennau y gwnaeth adar yr awyr eu cartref*
Dan ei lywodraeth, yr oedd ei bobl yn byw mewn diogelwch mawr. Mae'r adar yn hedfan i ffwrdd ac yn gadael y goeden yn y perygl lleiaf.

Dan 4:22 *Tydi, O frenin, sydd wedi dod yn fawr ac yn gryf, y mae dy fawredd wedi ei helaethu a'i ddirchafu i'r nefoedd, ac y mae ei arglwyddiaeth yn ymestyn hyd eithafoedd y ddaear.*

Dan 4:23 A'r *brenin a ganfu un o'r gwylwyr sanctaidd yn dyfod i waered o'r nef, gan ddywedyd, Torr i lawr y pren, a distrywiwch ef; eithr gadewch y boncyff yn y ddaear lle y mae y gwreiddiau, a rhwymwch ef â chadwynau o haiarn a phres, ym mhlith gwellt y maes; gwisger ef â gwllith y nef, a bydded ei ran ef gyda bwystfilod y maes, hyd seithwaith yr ymdeithio arno.*

Dan 4:24 *Dyma'r esboniad, O frenin, dyma orchymyn y Goruchaf, yr hwn a gyflawnir ar fy arglwydd frenin.*

Dan 4:25 *Byddan nhw'n dy fwrw allan o fysg dynion, a byddi'n trigo gyda bwystfilod y maes, ac yn rhoi glaswellt i chi i'w fwyta fel ychen; fe'ch gwisgir â gwllith y nefoedd, a bydd seithwaith yn mynd drosoch, hyd nes y byddwch yn gwybod bod y Goruchaf yn rheoli teyrnas dynion ac yn ei rhoi i bwy bynnag a fynno.*

25a- *hyd oni wyddoch fod y Goruchaf yn llywodraethu ar deyrnas dynion ac yn ei rhoi i bwy bynnag a fynno.*

Mae Daniel yn sôn am Dduw fel “y Goruchaf”. Mae fel hyn yn cyfarwyddo meddyliau y brenin ar fodolaeth yr un Duw ; syniad y mae'r brenin yn cael anhawster mawr i'w ddeall, oherwydd y gwreiddiau amldduwiol hyn a etifeddwyd o dad i fab.

Dan 4:26 *Mae'r gorchymyn i adael y boncyff lle mae gwreiddiau'r goeden yn golygu y bydd eich teyrnas yn aros gyda chi pan fyddwch chi'n sylweddoli mai yn y nefoedd y mae'r un sy'n rheoli.*

26a- *Pan fydd yn cydnabod bod yr un sy'n rheoli yn y nefoedd, bydd y profiad o darostyngiad yn dod i ben oherwydd bydd y brenin yn cael ei argyhoeddi a'i dröedigaeth.*

Dan 4:27 *Felly, O frenin, bydded fy nghyngor yn dy foddhau. Rho derfyn ar dy bechodau trwy arfer cyfiawnder, ac ar dy anwireddau trwy dosturio wrth yr anffortunus, a gall dy ddedwyddwch barhau.*

27a- *Pan fydd y brenin yn rhoi ar waith y pethau y mae Daniel yn eu rhestru yn yr adnod hon, bydd yn cael tröedigaeth wirioneddol. Ond mae'r cymeriad hwn yn cael ei roi i falchder, mae ei allu diwrthwynebiad wedi ei wneud yn fympwyol ac yn aml yn anghyfiawn, fel y mae profiadau datgeledig blaenorol wedi'n dysgu ni.*

Dan 4:28 *Yr holl bethau hyn a gyflawnwyd ar y Brenin Nebuchodonosor.*

28a- *Mae'r datganiad hwn gan Daniel yn gwahardd unrhyw ddehongliad arall o'r broffwydoliaeth hon, sy'n condemnio i ddirymu'r seiliau proffwydol a ddysgwyd gan Dystion Jehofa ac unrhyw grŵp crefyddol arall sy'n mynd yn groes i'r rheol a ddiffiniwyd gan Daniel. At hynny, mae cynnwys y bennod gyfan yn brawf o hyn. Oherwydd bydd y stori yn ein dysgu pam mae'r brenin yn cael ei daro gan felltith ym mhroffwydoliaeth y goeden.*

Dan 4:29 *Ymhen deuddeng mis, tra yr oedd efe yn rhodio yn y palas brenhinol yn Babilon,*

29a- 12 mis, neu flwyddyn neu “ amser ” yn mynd rhwng y weledigaeth a'i chyflawniad.

Dan 4:30 *Y brenin a atebodd ac a ddywedodd, Onid hon yw Babilon fawr, yr hon a adeiledais yn drigfan brenhinol trwy nerth fy nerth, ac er gogoniant fy gwychder?*

30a- Dyma'r foment dyngedfennol pan fyddai'r brenin wedi gwneud yn well i aros yn dawel. Ond gallwn ei ddeall oherwydd bod ei Babilon yn wir ryfeddod pur a restrwyd o hyd fel un o “saith rhyfeddod y byd”. Gerddi crog yn ffrwythlon gyda gwyrddni, pyllau, sgwariau eang a rhagfuriau ar sgwâr o 40 km ar bob ochr. Rhagfuriau ar eu pen uchaf y gallai dau danc basio ei gilydd ar hyd yr holl ragfuriau; priffordd yr amser. Mae un o'i giatiau, a ailadeiladwyd yn Berlin, yng nghanol dwy wal wedi'u gwneud o gerrig enamel glas y mae arwyddlun y brenin wedi'u hysgythru arnynt: llew ag adenydd yr eryr y sonia Dan.7:4 amdano. Roedd ganddo rywbeth i fod yn falch ohono. Ond nid yw Duw yn gweld balchder yn ei eiriau, mae'n gweld balchder ond yn anad dim, anghofrwydd a dirmyg ar ei brofiadau blaenorol. Yn sicr, nid y brenin hwn yw'r unig fod balch ar y ddaear, ond mae Duw wedi gosod ei olygon arno, mae ei eisiau yn ei nefoedd a bydd yn ei gael. Mae hyn yn haeddu esboniad: mae Duw yn barnu ei greaduriaid y tu hwnt i ymddangosiadau. Y mae yn chwilio eu calonau a'u meddyliau, ac yn adnabod, heb gael eu camsynied byth, y defaid yn deilwng o iachawdwriaeth. Mae hyn yn ei arwain i fynnu ac weithiau i weithio gwyrthiau ond mae'r dull yn cael ei gyfiawnhau gan ansawdd y canlyniad terfynol a gafwyd.

Dan 4:31 *Tra oedd y gair eto yng ngenau'r brenin, llef a ddisgynnodd o'r nef: Clyw, y Brenin Nebuchodonosor, fod y deyrnas i gael ei chymryd oddi wrthyt.*

31a- Mae Nebuchodonosor yn ddiodeffwr cariad Duw a osododd fagl iddo a'i rybuddio amdano yn ei freuddwyd broffwydol. Gellir clywed y ddedfryd o'r nef, ond gadewch inni lawenhau oherwydd bydd y drwg y bydd Duw yn ei wneud iddo yn achub ei fywyd ac yn ei wneud yn dragwyddol.

Dan 4:32 *Byddan nhw'n dy fwrw allan o fysg dynion, byddwch chi'n trigo gyda bwystfilod y maes, ac yn rhoi glaswellt i chi i'w fwyta fel ychen; a bydd seithwaith yn mynd trosoch, hyd oni wyddoch fod y Goruchaf yn llywodraethu ar deyrnas dynion ac yn ei rhoi i bwy bynnag a fynno.*

32a- Am saith mlynedd, saith gwaith, mae'r brenin yn colli ei eglurder ac mae ei feddwl yn ei argyhoeddi o fod yn anifail yn unig.

Dan 4:33 *Yr un pryd y cyflawnwyd y gair ar Nebuchodonosor. Efe a fwriwyd allan o fysg dynion, efe a fwytaodd laswellt fel ychen, ei gorph a ddrylliwyd â gwlyth y nef; nes i'w gwallt dyfu fel plu eryrod, a'i hewinedd fel rhai adar.*

33a- Y brenin yn tystio fod pob peth a gyhoeddwyd yn y weledigaeth wedi ei gyflawni yn dda arno. Wrth ysgrifennu ei dystiolaeth, mae'r brenin tröedig yn dwyn i gof y profiad gwaradwyddus hwn, gan siarad amdano'i hun yn y trydydd person. Mae cywilydd yn dal i'w wthio i gamu'n ôl. Erys esboniad arall yn bosibl, sef fod y dystiolaeth hon wedi ei hysgrifenu ynghyd gan y brenin a Daniel, ei frawd newydd yn y gwir Dduw.

Dan 4:34 *Wedi'r amser penodedig, myfi, Nebuchodonosor, a ddyrchafodd fy llygaid tua'r nef, a rheswm a ddychwelodd ataf. Bendithiais y Goruchaf, clodforais a gogoneddais yr hwn sy'n byw byth, y mae ei arglwyddiaeth yn arglwyddiaeth dragwyddol, ac y mae ei deyrnas yn parhau o genhedlaeth i genhedlaeth.*

34a- Y Duw doeth a hollalluog sydd yn cael cariad y defaid colledig. Y mae hi wedi ymuno â'i braidd, ac yn amlhau ei mawl am ei ogoniant.

34b- *yr hwn y mae ei arglwyddiaeth yn arglwyddiaethu tragwyddol, ac y mae ei deyrnasiad yn parhau o genhedlaeth i genhedlaeth*

Mae'r fformiwla yn ymwneud â'r 5ed ^{deyrnas}, y tro hwn, tragwyddol, gweledigaeth Mab y dyn Dan.7:14: *Iddo ef y rhoddwyd arglwyddiaeth, gogoniant a theyrnas; a holl bobloedd, cenhedloedd, a gwŷr o bob iaith oedd yn ei wasanaethu. Arglwyddiaeth dragwyddol yw ei arglwyddiaeth ef, yr hon nid â heibio, a'i frenhiniaeth ni ddinistrir byth . A hefyd yng ngweledigaeth y ddelw yn Dan. 2:44 : *Yn nyddiau y brenhinoedd hyn y cyfyd Duw y nefoedd frenhiniaeth ni ddinistrir byth, ac ni chaff dan arglwyddiaeth pobl eraill; efe a ddryllia ac a ddifetha yr holl deyrnasoedd hyn, ac efe ei hun a bery byth .**

Dan 4:35 *Y rhai oll sydd yn trigo ar y ddaear, nid ydynt ddim yn ei olwg ef: fel y mynno efe â llu y nefoedd, ac â'r rhai sydd yn trigo ar y ddaear: ac nid oes neb a'r a all wrthsefyll ei law ef, a'r hwn a ddywed wrth iddo: Beth wyt ti'n wneud?*

35a- Gogoniant i'r Duw byw! Oherwydd y tro hwn roedd y brenin yn deall popeth a chafodd dröedigaeth.

Dan 4:36 *Y pryd hwnnw dychwelodd santeiddrwydd ataf; gogoniant fy nheyrnas, fy gwychder a'm hyspryd a adferwyd i mi ; fy nghynghorwyr a'm blaenoriaid a ofynasant i mi drachefn ; Adferwyd fi i'm teyrnas, a'm gallu yn unig a gynnyddodd.*

36a- Fel y Job cyfiawn ac uniawn, y rhoddes Duw feibion, merched a'i oesau i'r oes ar ddiwedd ei ddiodeffaint, y mae'r brenin yn adennill hyder ei fawrion ac yn ailafael yn ei deyrnasiad doeth yn awr ymhlith y gwir ddoethion a oleuwyd gan y Duw byw. . Mae'r profiad hwn yn profi bod Duw yn rhoi'r deyrnas i bwy bynnag a fynno. Ef a ysbrydolodd y Caldeaid mawr i ofyn am eu brenin eto.

Dan 4:37 *Yr wyf fi, Nebuchodonosor, yn clodfori ac yn mawrygu ac yn gogoneddu Brenhin y nefoedd, yr hwn y mae ei holl weithredoedd yn wir, ac y mae ei ffyrdd yn gyfiawn, ac a ddichon ddarostwng y rhai sy'n rhodio mewn balchder.*

37a- Gall ei ddywedyd, am ei fod yn talu i allu ei ddywedyd.

Er mwyn osgoi'r gwaethaf, gall tynnu dant allan brifo llawer; ond gall y polion gyfiawnhau y diodeffaint. Er mwyn ennill tragwyddoldeb, fe all fod yn rhaid mynd trwy dreialon caled neu galed iawn; bydd dadwreiddio balchder yn eu cyfiawnhau pan fydd yn bosibl. Gan wybod ei botensial, gwnaeth Iesu Grist Paul yn ddall ar y ffordd i Ddamascus, fel y byddai “erlidiwr ei frodyr” ysbrydol ddall yn dod yn dyst ffyddlon a selog iddo ar ôl adennill golwg ei lygaid, ond yn anad dim, golwg ei lygaid. ysbryd.

Daniel 5

Dan 5:1 Rhoddodd y Brenin Belsassar wledd fawr i'w bendefigion, fil o nifer, ac yfodd win yn eu gŵydd.

1a- Syrthiodd y Brenin Nebuchodonosor i gysgu yn nhangnefedd Duw pan oedd yn hen iawn, a'i fab Nabonidus yn ei olynu, yn gyndyn i lywodraethu, a gadawodd i'w fab Belsassar deyrnasu yn ei le. Peidiwch â drysu'r enw hwn sy'n golygu "Bel yn amddiffyn y brenin", her y mae Duw yn bwriadu ei chymryd, gyda'r un a roddodd Nebuchodonosor i Daniel: Belteshazzar sy'n golygu "Bydd Bel yn amddiffyn". Ar darddiad yr enwau hyn mae addoliad Bel neu Béalial y tu ôl iddo yw unig drefnydd amldduwiaeth: Satan, y diafol. Fel y gwelwn, ni ddilynodd olynwyr y brenin tröedig ef ar y llwybr hwn.

Dan 5:2 Wedi iddo flasau'r gwin, daeth Belsassar â'r llestri aur ac arian a gymerasai ei dad Nebuchodonosor o'r deml yn Jerwsalem, fel y byddai'r brenin a'i bendefigion, ei wragedd a'i ordderchwagedd, yn cael eu defnyddio ar gyfer yfed.

2a- I'r brenin paganaidd hwn, nid yw'r llestri aur ac arian hyn ond ysbail wedi eu cymryd oddi wrth yr Iddewon. Wedi dewis anwybyddu'r gwir Dduw y tröodd Nebuchodonosor ato, mae'n anwybyddu'r ffaith fod y Duw byw hwn yn barnu ei holl weithredoedd. Trwy ddefnyddio am sail a defnydd halogedig y pethau hyn wedi eu cysegru a'u sancteiddio yn ngwasanaeth y creawdwr Duw, y mae yn cyflawni cyfeiliornad olaf ei oes fer. Yn ei amser ef, roedd Nebuchodonosor yn gwybod sut i gymryd i ystyriaeth allu gweithredol Duw'r Iddewon oherwydd ei fod yn deall nad oedd ei dduwiau cenedlaethol mewn gwirionedd yn bodoli. Yr oedd yr holl bobloedd oedd yn ddarostyngedig i frenin Babilon wedi clywed ei dystiolaeth nerthol o blaid Brenin y nefoedd, yn enwedig ei deulu agos. Y mae gan Dduw felly bob rheswm i ddangos ei hun yn awr yn gyfiawn a didrugaredd.

Dan 5:3 Yna y dygasant y llestri aur a ddygwyd o'r deml, o dŷ DDUW yn Jerwsalem; a'r brenin a'i bendefigion, ei wragedd a'i ordderchwagedd, a'i defnyddiai i yfed.

3a- Daniel yn mynnu tarddiad y llestri hyn a symudwyd o'r deml, o dŷ Dduw yn Jerwsalem. Eisoës, gan weld bod y Duw Iddewig wedi caniatáu i'r pethau hyn gael eu symud o'i deml, dylai'r brenin ifanc fod wedi deall bod y gwir Dduw yn cosbi ac yn cosbi'r rhai sy'n ei wasanaethu'n ddrwg yn llym. Nid yw duwiau Paganaidd yn gwneud pethau o'r fath ac nid yw eu swyddogion ond yn ceisio plesio dynion y maent yn manteisio ar eu hygredded.

Dan 5:4 Hwy a yfasant win, ac a ganmolasant dduwiau aur, arian, pres, haearn, pren, a charreg.

4a- Y mae defnydd anweddaidd yn hen ffasiwn, defnydd eilunaddolgar ydyw, uchder ffieidd-dra gan Dduw. Manylion pwysig, mewn arddangosiad mawr o ddiotalwch, y mae y brenin yn gwledda gyda'i gyfeillion, tra y mae ei ddinas yn cael ei bygwth gan y Mediaid a'r Persiaid sydd yn gwarchae arni.

Dan 5:5 Y funud honno yr ymddangosodd bysedd llaw gŵr, ac a ysgrifenasant gyferbyn â'r canhwyllbren ar galchfaen mur y brenhinol. Gwelodd y brenin y pen hwn o'r llaw oedd yn ysgrifennu.

5a- Gwyrthiau amser Nebuchodonosor wedi eu dirmygu, nid yw y wyrth newydd hon yn amcanu tröedigaeth, ond i ddinystrio bucheddau yr euog fel y gwelwn. O flaen cyhuddwyr drwg a oedd am farwolaeth pechadur, bydd Iesu

Grist hefyd yn ysgrifennu yn y tywod â'i fys y pechodau y maent yn eu cyflawni yn y dirgel.

Dan 5:6 *Yna y brenin a newidiodd ei liw, a'i feddyliau a'i cynhyrfodd; ymlaciodd cymalau ei gefn, a'i liniau yn curo yn erbyn eu gilydd.*

6a- Y mae y wyrth ar unwaith yn cynnyrchu ei heffeithiau. Er gwaethaf y meddwdod, mae ei feddwl yn ymateb, mae wedi dychryn.

Dan 5:7 *A'r brenin a lefodd yn uchel dros yr astrolegwyr, y Caldeaid, a'r dewiniaid; a'r brenin a atebodd ac a ddywedodd wrth ddoethion Babilon, Pwy bynnag a ddarlleno'r ysgrythur hon, ac a rydd imi ei hesboniad, a wisgo mewn porffor, ac a wisgo gadwyn o aur am ei wddf, ac a gaiff drydydd yn y lle. llywodraeth y deyrnas. .*

7a- Unwaith eto, anwybyddir Daniel; gwatwarwyd ei dystiolaethau gan yr olyniaeth frenhinol. A thrachefn, mewn ing enbyd, y mae y brenin ieuanc yn addo yr anrhydeddau uchaf i'r hwn a brofa yn alluog i ddadganfod y genadwri a ysgrifenydd ar y mur mewn modd goruwchnaturiol. Bydd pwy bynnag sy'n gwneud hyn yn cael y trydydd safle yn y deyrnas oherwydd Nabonidus a Belsassar sy'n dod yn gyntaf ac yn ail.

Dan 5:8 *Holl ddoethion y brenin a ddaethant i mewn; ond nis gallent ddarllen yr ysgrifen a rhoddi yr esboniad i'r brenin.*

8a- Megis dan Nebuchodonosor, y mae hyn yn parhau yn anmhosibl i ddoethion paganauidd.

Dan 5:9 *Yna y brenin Belsassar a ofnodd yn ddirfawr, ac a newidiodd ei liw, a'i bendefigion a ddigalanasant.*

Dan 5:10 *A'r frenhines, oherwydd geiriau y brenin a'i bendefigion, a aeth i mewn i'r neuadd wledd, ac a lefarodd fel hyn: O frenin, bydd fyw byth. Na fydd eich meddyliau yn eich poeni, ac efallai na fydd eich wyneb yn newid lliw!*

Dan 5:11 *Y mae gŵr yn dy deyrnas ag ysbryd y duwiau sanctaidd ynddo; ac yn nyddiau dy dad y cafwyd ynddo oleuadau, deall, a doethineb fel doethineb y duwiau. Hefyd y Brenin Nebuchodonosor, dy dad, y brenin, dy dad, a'i gwnaeth ef yn arweinydd y swynwyr, yr astrolegwyr, y Caldeaid, y dewiniaid,*

Dan 5:12 *oherwydd ynddo ef, Daniel, a enwyd gan y brenin Beltesassar, darganfuwyd ysbryd uwchraddol, gwybodaeth a dealltwriaeth, y gallu i ddehongli breuddwydion, i egluro posau, ac i ddatrys cwestiynau anodd. Am hynny bydded i Daniel gael ei alw, ac efe a rydd yr esboniad.*

12a- Mae'r dystiolaeth hon gan y frenhines yn ddryslyd ac mae'n condemnio'r holl deulu brenhinol: roeddem yn gwybod hynny ... ond dewisasom beidio â'i chymryd i ystyriaeth.

Dan 5:13 *Yna y dygwyd Daniel o flaen y brenin. Y brenin a atebodd ac a ddywedodd wrth Daniel, Ai tydi yw y Daniel hwn, un o garcharorion Jwda, yr hwn a ddug fy nhad y brenin allan o Jwda?*

Dan 5:14 *Clywais amdanat fod gennych ysbryd y duwiau o'ch mewn, a bod ynoch oleuni, deall, a doethineb anghyffredin.*

Dan 5:15 *Y maent newydd ddod â'r doethion a'r astrolegwyr ger fy mron i, i ddarllen yr ysgrifen hon, ac i roi'r esboniad imi; ond nis gallent roddi esboniad ar y geiriau.*

Dan 5:16 *Rwyf wedi dysgu y gallwch roi esboniadau a datrys cwestiynau anodd; yn awr, os gellwch ddarllen yr ysgrhythyr hon a rhoddi yr eglurhad i mi, byddwch wedi eich gwisgo mewn porffor, gwisgwch gadwyn o aur am eich gwddf, a chewch y trydydd lle yn llywodraeth y deyrnas.*

16a- Y trydydd safle ar ôl Nabonidus ei dad ac yntau.

Dan 5:17 *Daniel a atebodd yng ngŵydd y brenin, Cedwch eich rhoddion, a rhoddwch eich rhoddion i rywun arall; er hynny darllenaf yr ysgrifen i'r brenin, a rhoddaf yr esboniad iddo.*

17a- Mae Daniel yn hen ac nid yw'n rhoi pwys ar anrhydedd nac i nwyddau a gwerthoedd arian ac aur, ond nid yw'r cyfle i atgoffa'r brenin ifanc hwn o'i feiau, ei bechodau y bydd yn rhaid iddo dalu am ei fywyd. gwrthod ac mae'n was Duw ar gyfer y math hwn o weithred.

Dan 5:18 *O frenin, y Duw goruchaf a roddes i Nebuchodonosor dy dad arglwyddiaeth, a mawredd, a gogoniant, a gwychder;*

18a- Bu teyrnasiad Nebuchodonosor yn waith a dawn y gwir Dduw, fel yr oedd ei fawredd a briodolai efe, ar gam, i'w nerth ei hun, allan o falchder, cyn bod yn wirion- edd gan Dduw am saith mlynedd.

Dan 5:19 *ac oherwydd y mawredd a roddasai efe iddo, yr holl bobloedd, y cenhedloedd, gwŷr pob iaith a ofnasant ac a ddychrynodd o'i flaen ef. Lladdodd y brenin y rhai a fynnai, a chaniataodd i'r rhai a fynnai fyw; cododd y rhai a fynnai, a gostyngodd y rhai a fynnai.*

19a- Rhoddodd y brenin i farwolaeth y rhai oedd ei eisiau

Yn benodol, arweiniodd y pŵer hwn a roddwyd gan Dduw iddo gosbi'r Iddewon gwrthryfelgar a rhoi llawer o'u cynrychiolwyr i farwolaeth.

19b- a gadawodd fywyd y rhai a fynnai

Elwodd Daniel a'r Iddewon caeth.

19c- cododd y rhai a fynnai

Codwyd Daniel a'i dri chydymaith ffyddlon uwchben y Caldeaid gan y Brenin Nebuchodonosor.

19d- a gostyngodd y rhai a fynnai

Roedd yn rhaid i fawrion ei deyrnas gydsynio i gael ei lywodraethu gan ddieithriaid ifanc o gaethiwed Iddewig. Trwy ei law nerthol ef y darostyngwyd a dinistriwyd balchder cenedlaethol Iddewig.

Dan 5:20 *Ond pan ddyrchafodd ei galon, a'i ysbryd galedu i drahaus, efe a daflwyd i lawr oddi ar ei orsedd frenhinol, ac a ddistrywiwyd o'i ogoniant;*

20a- Mae profiad y Brenin Nebuchodonosor yn caniatáu inni ddeall yr haerllugrwydd a briodolir i frenin y Pab Dan.7:8. Mae Daniel yn dangos i'r brenin fod pŵer llwyr yn cael ei roi gan Dduw i bwy bynnag y mae'n ei hoffi, yn ôl ei raglen. Ond, wrth ddwyn i gof golledigaeth y Brenin Nebuchodonosor, mae'n ei atgoffa, pa mor bwerus bynnag ydyw, fod brenin daearol yn dibynnu ar allu diderfyn y brenin nefol.

Dan 5:21 *Efe a fwriwyd allan o fysg meibion dynion, a'i galon a aeth fel calon anifeiliaid, a'i drigfan oedd ag asynnod gwylltion; rhoddwyd iddo laswellt i'w fwyta fel ychen, a'i gorff wedi ei ddrysau â gwllith y nefoedd, nes iddo gydnabod fod y Duw goruchaf yn rheoli teyrnas dynion ac yn ei roi i bwy bynnag a'i hoffo.*

21a- Sylwaf, yn yr adnod hon yn unig, y sôn am “*asynnod gwylltion*”. Mae'r asyn yn symbol nodweddiadol o ystyfnigrwydd: “styfnig fel asyn”, yn enwedig os yw'n “wyllt” a heb fod yn ddof. Y symbol sy'n cynrychioli ysbryd dyn sy'n gwrthod clywed y gwersi a roddir gan Dduw trwy brofiadau ei fywyd a thrwy ei ddatguddiadau Beiblaidd.

Dan 5:22 *A thithau, Belsassar ei fab, nid ymostyngaist dy galon, er iti wybod y pethau hyn oll.*

22a- Yn wir, Belsassar oedd yn ymddwyn fel “asyn gwyllt” heb gymryd unrhyw ystyriaeth o brofiad ei “dad” (ei daid).

Dan 5:23 *Dyrchefaist dy hun yn erbyn Arglwydd y nefoedd; dygwyd llestri ei dŷ ef o'th flaen, a defnyddiaist hwynt i yfed gwin, chwi a'ch henuriaid, eich gwragedd a'ch gordderchwragedd; clodforasoch dduwiau arian, aur, pres, haearn, pren, a charreg, y rhai ni welant, ac ni chlyw, ac ni wyddant ddim, ac ni ogoneddasoch y Duw sydd yn ei law ef, eich anadl a'ch holl ffyrdd.*

23a- Anrheithiodd Belsassar y llestri aur a sancteiddiwyd i Dduw y creawdwr ar gyfer gwasanaeth crefyddol ei deml. Ond trwy eu defnyddio i ganmol y gau dduwiau paganau, y mae wedi cyflawni uchder ***ffieidd-dra***. Y mae'r ddelw hon yn paratoi delw Dat.17:4: *Yr oedd y wraig hon wedi ei gwisgo â phorffor ac ysgarlad, ac wedi ei haddurno ag aur, a meini gwerthfawr a pherlau. Daliodd yn ei llaw gwpan aur, wedi ei lenwi o fffieidd-dra ac amhureddau ei phuteindra*. Mae hi'n derbyn yr enw “*Babilon fawr*” yn adnod 5.

Dan 5:24 *Am hynny efe a anfonodd y pen hwn o'r llaw oedd yn olrhain yr ysgrifen hon.*

24a- Yn ei dro, mae Belsassar yn darganfod yn rhy hwyr fodolaeth y gwir Dduw byw sy'n gweithredu ac yn ymateb mewn ffordd wyrthiol i ymddygiad dynion.

Dan 5:25 *Dyma'r ysgrifen a ysgrifennwyd: minnow, minnow, tekkel, oupharsin.*

25a- Cyfieithiad: cyfrif, cyfrif, pwyso a rhannu

Dan 5:26 *A dyma esboniad y geiriau hyn. Wedi eu rhifo: Duw a rifodd dy deyrnas, ac a roddodd derfyn arni.*

26a- Mae'r cyntaf “*cyfrif*” yn targedu dechrau'r teyrnasiad, a'r ail yn “*cyfrif*”, diwedd y teyrnasiad hwn.

Dan 5:27 *Pwyswyd: Pwyswyd chwi yn y fantol, a chawsoch ddiffyg.*

27a- Yma mae'r raddfa yn symbol o farn ddwyfol. Mae dynion wedi ei fabwysiadu i ddynodi gwasanaethau cyfiawnder; yn gyfiawnder amherffaith iawn. Ond y mae eiddo Duw yn berffaith ac yn seiliedig ar ddelw graddfa ddwbl, mae'n pwyso a mesur y gweithredoedd da a drwg y mae'r rhai sy'n cael eu barnu wedi'u cyflawni. Os yw gwastadedd y da yn ysgafnach na'r drygioni, y mae condemniad dwyfol yn gyfiawn. A dyma'r achos gyda'r Brenin Belsassar.

Dan 5:28 *Rhanedig: Bydd dy frenhiniaeth yn cael ei rhannu, a'i rhoi i'r Mediaid a'r Persiaid.*

28a- Tra yr oedd efe yn ymbleseru mewn pyliau ffaidd o yfed yn ei balas brenhinol, dan arweiniad y Brenin Dareius, daeth y Mediaid i mewn i Fabilon wrth wely'r afon, gan ddargyfeirio a sychu dros dro.

Dan 5:29 *A Belsassar a orchymynasant yn ebrwydd, ac a wisgasant Daniel mewn porffor, ac a roddasant gadwyn o aur am ei wddf, a chyhoeddwyd mai efe fyddai drydydd yn llywodraeth y deyrnas.*

Dan 5:30 *Y noson honno lladdwyd Belsassar brenin y Caldeaid.*

Dan 5:31 *A Dareius y Mede a feddiannodd y frenhiniaeth, yn fab trigain a dwy oed.*

31a- Nid yw'r union dystiolaeth llygad-dyst hon am Daniel yn cael ei chydabod gan haneswyr sy'n priodoli'r weithred hon i frenin Persia, Cyrus 2 y mawr yn – 539.

Daniel 6

Mae dysgeidiaeth y bennod hon 6 yn union yr un fath â dysgeidiaeth Daniel 3. Mae'n cyflwyno i ni, y tro hwn, Daniel mewn prawf o ffyddlondeb enghreifftiol, i efelychu ac atgynhyrchu ar gyfer yr holl etholedigion a alwyd gan Dduw yn Iesu Grist. Mae sylwadau yn ddefnyddiol, ond darllenwch a dysgwch y wers. Y mae'r Brenin *Dareius* yn gweithredu fel Nebuchodonosor yn ei amser ac, yn ei dro, yn *62 oed*, bydd yn cyffesu gogoniant Duw byw Daniel; troedigaeth a gafwyd trwy dystiolaeth Daniel o ffyddlondeb pan oedd Duw yn ei amddiffyn rhag y *llewod*. O ddechrau eu perthynas, mae ganddo hoffter a diddordeb mewn Daniel sy'n ei wasanaethu'n ffyddlon ac yn onest ac y mae'n dirnad ynddo. *meddwl uwchraddol*.

Dan 6:1 *Da oedd i Dareius osod ar y frenhiniaeth gant ac ugain o satrapau, y rhai a fyddai trwy yr holl deyrnas.*

1a- Mae'r Brenin Dareius yn datgelu ei ddoethineb trwy ymddiried llywodraethiad y deyrnas i 120 o lywodraethwyr a sefydlwyd dros 120 o daleithiau.

Dan 6:2 *Ac efe a osododd arnynt dri phennaeth, y rhai yr oedd Daniel yn eu plith, i roddi cyfrif iddynt, ac fel na ddioddefai y brenin ddim niwed.*

2a- Mae Daniel yn dal i fod ymhlith y prif arweinwyr sy'n goruchwylio'r satraps.

Dan 6:3 *Daniel a ragorodd ar y tywysogion a'r tywysogion, oherwydd yr oedd ysbryd goruchaf ynddo; a meddyliodd y brenin am ei sefydlu trwy yr holl deyrnas.*

3a- Mae Darius, yn ei dro, yn sylwi ar ragoriaeth Daniel o ran ei feddwl deallus a doeth. A bydd ei gynllun i'w sefydlu yn anad dim yn ennyn cenfigen a chasineb yn erbyn Daniel.

Dan 6:4 *Yna y llywodraethwyr a'r tywysogion a geisiodd gyfle i gyhuddo Daniel ynghylch materion y deyrnas. Ond ni chawsant ddim achlysur, na dim i'w geryddu, am ei fod yn ffyddlon, ac ni welid ynddo na bai na dim drwg.*

4a- Mae Daniel yn gwasanaethu Duw lle mae'n ei leoli, fel ei fod yn gwasanaethu'r brenin gyda'r un ymroddiad a ffyddlondeb. Ymddengys felly yn *annhraethol*; maen prawf a ddarganfuwyd ymhlith Seintiau "Adfentwyr y Dyddiau Diwethaf" yn ôl Dat.14:5.

Dan 6:5 *A'r gwŷr hyn a ddywedasant, Ni chawn achlysur yn erbyn y Daniel hwn, oni chawn un yng nghyfraith ei DDUW.*

5a- Y mae yr ymresymiaid hyn yn datguddio meddylddrych y gwersyll diabolaid o'r prawf daearol diweddaf o ffydd yn yr hwn, y bydd gweddill sabothol y seithfed dydd o gyfraith Duw yn caniatáu lladd ei weision ffyddlon, gan na chydysniant i anrhydeddu y ffydd. gweddill y dydd cyntaf a wnaed yn orfodol, Sul dan gyfraith grefyddol Rufeinig.

Dan 6:6 *Yna y tywysogion hyn a'r meistri hyn a ddaethant at y brenin mewn cynnwrf, ac a ddywedasant wrtho fel hyn, Dareius frenin, byw fyddo byth!*

6a- Nod y cofnod cythryblus hwn yw atgoffa'r brenin o gryfder y niferoedd, ei allu i greu aflonyddwch, ac felly'r angen iddo gryfhau ei dra-arglwyddiaeth.

Dan 6:7 *Y mae holl dywysogion y deyrnas, y stiwardiaid, y satraps, y cynghorwyr, a'r llywodraethwyr o'r farn y dylid cyhoeddi gorchymyn brenhinol, gyda gwaharddiad llym, ar unrhyw un o fewn deng niwrnod ar hugain, a weddio ar unrhyw un. duw neu i neb, oddieithr tydi, O frenin, a deflir i ffau y llewod.*

7a- Hyd hynny, ni cheisiodd y Brenin Dareius orfodi gwŷr ei deyrnas i wasanaethu un duw yn hytrach nag un arall. Mewn amldduwiaeth, mae rhyddid crefyddol yn gyflawn. Ac i'w argyhoeddi, y cynllwynwyr a'i gwatwasant ef, gan ei anrhydeddu, y Brenin Dareius, yn dduw. Yma eto, fel pob llywodraethwr mawr, y mae balchder yn deffro ac yn peri iddo gymmeradwyo y drefn hon, pa fodd bynag, ni ddaeth o'i feddwl ef.

Dan 6:8 *Yn awr, O frenin, cadarnha'r gwaharddiad, ac ysgrifenna'r archddyfarniad, fel y byddo yn ddiwrthdro, yn ôl cyfraith y Mediaid a'r Persiaid, yr hon sydd ddigyfnewid.*

8a- Mae'r archddyfarniad hwn yn proffwydo'n ganmoladwy yr un a fydd yn gwneud Sul y Rhufeiniaid yn orfodol ar ddiwedd dyddiau. Ond gadewch i ni sylwi fod y cymmeriad digyfnewid hwn o gyfraith y Mediaid a'r Persiaid a sefydlwyd gan ddynion ffaeledig a phechadurus yn gwbl anghyfiawn. Mae angyfnewidioldeb yn perthyn i'r gwir a'r bywiol Dduw, y Creawdwr.

Dan 6:9 *Ar hynny ysgrifennodd y Brenin Dareius y gorchymyn a'r archddyfarniad.*

9a- Y mae y cam hwn yn hanfodol, oblegid wedi iddo ei hun ysgrifenu yr archddyfarniad a'r amddiffyniad, bydd yn rhaid parchu cyfraith ddigyfnewid y Mediaid a'r Persiaid.

Dan 6:10 *Pan wybu Daniel fod y gorchymyn wedi ei ysgrifennu, efe a aeth i'w dŷ, lle yr oedd ffenestri'r oruwchystafell yn agored tua Jerwsalem; a thair gwaith yn y dydd efe a gliniodd, efe a weddiodd, ac efe a foliannodd ei Dduw, fel y gwnaethai gynt.*

10a- Nid yw Daniel yn newid ei ymddygiad, ac nid yw'n caniatáu iddo'i hun gael ei ddylanwadu gan y mesur dynol hwn. Wrth agor ei ffenestr, mae'n dangos ei fod eisiau i'w deyrngarwch i'r Hollalluog Dduw fod yn hysbys i bawb. Ar y adeg hon, Daniel yn troi i gyfeiriad Jerwsalem lle hyd yn oed dinistrio, y deml Duw wedi ei leoli. Canys yr Ysbryd a amlygodd Duw ei hun am amser maith yn y deml sanctaidd hon a wnaethai efe yn gartref iddo, yn drigfan daearol.

Dan 6:11 *Yna y gwŷr hyn a aethant i mewn mewn cynnwrf, ac a gawsant Daniel yn gweddio ac yn galw ar ei DDUW.*

11a- Y cynllwynwyr a orweddasant, ac a wylasant ef i'w ddal yn y weithred o anufudd-dod i'r archddyfarniad brenhinol; ar hyn o bryd yn "flagrant delicto".

Dan 6:12 *A hwy a safasant gerbron y brenin, ac a ddywedasant wrtho am yr amddiffyniad brenhinol, Onid wyt wedi ysgrifennu amddiffyniad, i ba un bynnag o fewn deng niwrnod ar hugain a weddiai ar dduw neu ar neb, oni bai i ti, O frenin, fod. taflu i ffau y llewod? Atebodd y brenin, "Y mae'r peth yn sicr, yn ôl cyfraith y Mediaid a'r Persiaid, sy'n ddigyfnewid."*

12a- Ni all y brenin ond cadarnhau'r archddyfarniad a ysgrifennodd ac a lofnododd ef ei hun.

Dan 6:13 *A hwy a lefarasant drachefn, ac a ddywedasant wrth y brenin, Daniel, un o gaethion Jwda, ni wrandawodd arnat, O frenin, na'r amddiffynfa a scrifennaist: gweddiodd dair gwaith yn y dydd.*

13a- Wedi ei ddal yn y weithred, yng ngweithred ei weddi, Daniel yn cael ei wadu. Mae'r brenin yn gwerthfawrogi Daniel am ei ymddygiad ffyddlon a gonest. Efe a wna ar unwaith y cysylltiad rhyngddo ei hun a'r Duw hwn y mae yn ei wasanaethu gyda chymaint o frwdfrydedd a ffyddlondeb gan ei fod yn gweddio arno yn gyson deirgwaith y dydd . Mae hyn yn egluro'r boen a'r cystudd y bydd condemniad Daniel yn ei achosi iddo a dechrau ei dröedigaeth i ddod.

Dan 6:14 *Y brenin a ofidiodd yn fawr pan glywodd efe hyn; cymerodd ar ei galon i waredu Daniel, a hyd fachlud haul ymdrechodd i'w achub.*

14a- Yna mae'r brenin yn sylweddoli ei fod wedi cael ei drin ac mae'n mynd i drafferth fawr i achub Daniel, rhywbeth y mae'n ei werthfawrogi'n fawr. Ond ofer fydd ei ymdrechion ac yn anffodus mae'r brenin yn darganfod cyn hynny i gyd: *mae'r llythyr yn lladd, ond mae'r ysbryd yn rhoi bywyd* . Trwy roddi y mynegiad hwn i ddynion yn ddiweddarach, y mae Duw yn dangos terfyn parch i'r deddfau. Ni ellir rheoleiddio bywyd ar lythyrau testunau cyfraith. Yn ei farn ddwyfol, mae Duw yn cymryd i ystyriaeth fanylion y mae llythyren farw ei gyfraith ysgrifenedig yn eu hanwybyddu ac nid oes gan ddynion heb Dduw y doethineb i wneud yr un peth.

Dan 6:15 *Ond y gwŷr hyn a fynnodd y brenin, ac a ddywedasant wrtho, Gwybydd, O frenin, fod cyfraith y Mediaid a'r Persiaid yn mynnu fod pob gwaharddiad neu orchymyn a gadarnhawyd gan y brenin yn ddiwrthdro.*

15a- Mae'r cynllwynwyr yn cofio natur anadferadwy (anghyfiawn) y penderfyniadau a gymerwyd gan frenin y Mediaid a'r Persiaid. Mae ef ei hun wedi'i gaethiwo gan ei ddiwylliant etifeddol. Ond mae'n deall ei fod wedi dioddef cynllwyn yn erbyn Daniel.

Dan 6:16 *Yna gorchmynnodd y brenin ddwyn Daniel a'i daflu i ffau'r llewod. Y brenin a atebodd ac a ddywedodd wrth Daniel, Bydded i'th Dduw, yr hwn yr wyt yn ei wasanaethu'n amyneddgar, dy waredu!*

16a- Gorfodir y brenin i daflu Daniel i ffau'r llewod, ond y mae'n dymuno â'i holl galon i'r Duw y mae'n ei wasanaethu mor ffyddlon ymyrryd i'w achub.

Dan 6:17 *Hwy a ddygasant faen, ac a'i gosodasant ar agoriad y pydew; seliodd y brenin hi â'i fodrwy ac â modrwy ei bendefigion, fel na newidid dim o ran Daniel.*

17a- Yma, mae profiad Daniel yn cyflwyno tebygrwydd â chladdedigaeth Crist, yr oedd ei ddrws carreg crwn hefyd wedi'i selio i atal ymyrraeth ddynol.

Dan 6:18 *Yna y brenin a aeth i'w balas; treuliodd y nos yn ymprydio, ni ddaeth â gordderchwraig ato, ac ni allai syrthio i gysgu.*

18a- Mae ymddygiad y brenin yn tystio i'w ddiwylliedd. Trwy wneud y pethau hyn, mae'n dangos ei fod eisiau plesio Duw Daniel a chael ei iachawdwriaeth ganddo. Dyma ddechreuad ei droedigaeth at yr un Duw.

Dan 6:19 *Ar doriad dydd y cyfododd y brenin, ac a aeth ar frys i ffau y llewod.*

19a- Paratoad o burdeb ac yna noson ddi-gwsg oherwydd ei feddwl yn cael ei boenydio gan feddwl am farwolaeth Daniel a'r rhuthr hwn tuag at ffau'r llewod gyda'r wawr nid gweithredoedd brenin paganaidd yw gweithredoedd brawd sy'n caru ei frawd. yn Nuw.

Dan 6:20 *Wrth agosáu at y pwll, galwodd ar Daniel mewn llais trist. Y brenin a atebodd ac a ddywedodd wrth Daniel, A all Daniel, gwas y Duw byw, dy Dduw di, yr hwn yr wyt yn ei wasanaethu yn amyneddgar, dy waredu rhag y llewod?*

20a- *Wrth ddynesu at y pydew, efe a alwodd at Daniel mewn llais trist*

Mae'r brenin yn gobeithio ond mae'n ofni ac yn ofni'r gwaethaf i Daniel. Fodd bynnag, mae ei obaith yn cael ei ddangos gan y ffaith ei fod yn ei galw ac yn gofyn cwestiwn iddi.

20b- *A oedd Daniel, gwas y Duw byw, eich Duw chwi, yr hwn yr ydych yn ei wasanaethu yn amyneddgar, yn gallu eich gwaredu rhag y llewod?*

Trwy ei ddynodi yn “ *Dduw byw* ”, tystia Dareius i ddechreuad ei dröedigaeth. Fodd bynnag, mae ei gwestiwn “ *a allodd efe dy waredu rhag y llewod?* » yn dangos i ni nad yw yn ei adnabod eto. Fel arall byddai wedi dweud “ *a oedd am eich gwaredu rhag y llewod?* ” ».

Dan 6:21 *A dywedodd Daniel wrth y brenin, Frenin, bydd fyw byth!*

21a- *Yng ngenau'r cynllwynwyr, yn adnod 6, nid oedd llawer o ystyr i'r ymadrodd, ond yn yr ymadrodd Daniel, roedd yn proffwydo mynediad i fywyd tragwyddol a neilltuwyd i etholedigion Duw.*

Dan 6:22 *Fy NUW a anfonodd ei angel, ac a ataliodd safnau'r llewod, y rhai ni wnaeth niwed i mi, am fy nghael yn ddieuog o'i flaen ef; ac ni wneuthum i ddim drwg o'th flaen di chwaith, O frenin.*

22a- *Yn y profiad hwn, mae'r Brenin Dareius yn sylweddoli pa mor dwp, anghyfiawn ac anghymeradwy o'r cysyniad digyfnawid o archddyfarniadau brenhinol dynol yw'r gwir Dduw Byw y mae Daniel yn ei wasanaethu heb guddio.*

Dan 6:23 *Yna y brenin a fu lawen iawn, ac a orchmynnodd ddwyn Daniel allan o'r pydew. Cymerwyd Daniel allan o'r pydew, ac ni chafwyd archoll arno, am ei fod yn ymddiried yn ei Dduw.*

23a- *Yna y brenin oedd lawen iawn*

Mae'r adwaith hwn o lawenydd naturiol a digymell yn datgelu dyfodol a ddewiswyd gan Dduw oherwydd bod gan y brenin bellach y sicrwydd o'i fodolaeth a'i allu.

23b- *Daniel a gymerwyd allan o'r pydew, ac ni chafwyd archoll arno*

Yn union fel na chafodd dillad tri chydymaith Daniel a daflwyd i'r ffwrnais orboethus eu llosgi.

23c- *am ei fod wedi ymddiried yn ei Dduw*

Amlygwyd yr hyder hwn yn ei benderfyniad i beidio ufuddhau i'r archddyfarniad brenhinol a fuasai yn amddifadu Duw o'i weddïau ; dewis amhosib ac annirnadwy ar gyfer y model cwbl ddynol hwn o ffydd.

Dan 6:24 *Gorchmynnodd y brenin ddwyn y gwŷr hynny oedd wedi cyhuddo Daniel, a'u taflu i ffau'r llewod, hwy a'u plant a'u gwragedd; a chyn cyrraedd gwaelod y pydew, y llewod a'u daliasant, ac a dorrasant eu hesgyrn i gyd.*

24a- *Trodd Duw y sefyllfa yn erbyn y drygionus a gynlluniodd ddrwg. Yn ystod amser brenhinoedd Persia a ddaw, bydd y profiad yn cael ei adnewyddu i'r Iddew Mordecai y bydd yr arweinydd Haman am ei roi i farwolaeth gyda'i bobl yn amser y Frenhines Esther. Yno hefyd, Haman fydd yn cael ei grogi ar grocbren Mordecai.*

Dan 6:25 *Ac wedi hyn yr ysgrifennodd y Brenin Dareius at yr holl bobloedd, ac at yr holl genhedloedd, ac at yr holl dafodau, y rhai sydd yn trigo yn yr holl ddaear, Tangnefedd i chwi yn helaeth.*

25a- Yr ysgrifen newydd hon oddi wrth y brenin yw un dyn wedi ei orchfygu gan y Duw byw. Gan ei fod yn awr mewn heddwch perffaith yn ei galon, y mae yn defnyddio ei safle arglwyddiaethol i lefaru wrth holl bobl ei deyrnas, y dystiolaeth o'i dangnefedd a gafodd gan y gwir Dduw.

Dan 6:26 *Yr wyf yn gorchymyn, trwy fy holl deyrnas, fod ofn ac ofn Duw Daniel. Canys efe yw y Duw byw, ac sydd yn dragywydd; ni ddinistrir ei frenhiniaeth ef byth, a bydd ei arglwyddiaeth yn para hyd y diwedd.*

26a- *Yr wyf yn gorchymyn hynny trwy gydol maint fy nheyrnas*
Mae'r brenin yn gorchymyn ond nid yw'n gorfodi neb.

26b- *ofn ac ofn rhag Duw Daniel*
Ond wedi'i gyfoethogi gan y profiad hwn, mae'n gosod ofn ac ofn Duw Daniel er mwyn perswadio awduron cynllwyn newydd yn erbyn Daniel.

26c- *Canys efe yw y Duw byw, ac efe sydd yn dragywydd*
Mae'n gobeithio y bydd y dystiolaeth hon yn cael ei derbyn yng nghalonau pobl y deyrnas, ac i wneud hynny mae'n ei chanmol a'i dyrchafu.

26d- *ni ddifethir ei frenhiniaeth ef byth, a'i arglwyddiaeth ef a bery hyd y diwedd*

Mae cymeriad tragywyddol 5ed^{deyrnas} y ddelw yn cael ei gyhoeddi unwaith eto.

Dan 6:27 *Yr hwn sydd yn gwaredu ac yn achub, sydd yn gwneuthur arwyddion a rhyfeddodau yn y nef ac ar y ddaear. Ef a waredodd Daniel o nerth y llewod.*

27a- *Ef sy'n gwaredu ac yn achub*
Tystia'r brenin i'r hyn a sylwodd ond nid yw'r waredigaeth hon a'r iachawdwriaeth hon ond yn ymwneud â'r corff corfforol, sef bywyd Daniel. Bydd yn rhaid i ni aros am ddyfodiad Iesu Grist i ddeall awydd Duw i ymwared ac achub rhag pechod. Ond gadewch inni nodi bod y brenin yn naturiol yn teimlo'r angen i buro ei hun er mwyn rhyngu bodd â'r Duw byw.

27b- *sy'n gwneud arwyddion a rhyfeddodau yn y nefoedd ac ar y ddaear*
Mae llyfr Daniel yn tystio i'r arwyddion a'r rhyfeddodau hyn, gweithredoedd goruwchnaturiol a gyflawnodd Duw, ond byddwch yn ofalus, gall y diafol a'i gythreuliaid hefyd ffugio rhai gwyrthiau dwyfol. Er mwyn nodi rhwng y ddau darddiad posibl, mae'n ddigon deall pwy sy'n elwa o'r neges a gyflwynir. A yw'n arwain at ufudd-dod i'r creawdwr Duw, neu i'w anufudd-dod?

Dan 6:28 *Daniel a lwyddodd yn nheyrnasiad Dareius, ac yn nheyrnasiad Cyrus y Persiad.*

28a- Deallwn, ni ddychwel Daniel i'w wlad enedigol, ond bydd y gwersi a ddysgodd Duw iddo yn Dan.9 wedi peri iddo dderbyn heb ddioddef y dynged hon a benderfynwyd gan ei Dduw.

Daniel 7

Dan 7:1 *Ym mlwyddyn gyntaf Belsassar brenin Babilon y breuddwydiodd Daniel a gwelodd weledigaethau tra oedd yn gorwedd. Yna efe a ysgrifennodd i lawr y freuddwyd, ac a adroddodd y prif bethau.*

1a- *Blwyddyn gyntaf Belsassar, brenin Babilon*

Hynny yw yn – 605. Ers gweledigaeth Dan.2, mae 50 mlynedd wedi mynd heibio. Marwolaeth, y brenin mawr Nebuchodonosor yn cael ei ddisodli gan ei wŷr Belsassar.

Dan 7:2 *Daniel a ddechreuodd ac a ddywedodd, Edrychais yn fy ngweledigaeth nos, ac wele pedwar gwynt y nefoedd yn byrlymu ar y môr mawr.*

2a- *pedwar gwynt y nef a dorrodd i mewn*

Dyma'r rhyfeloedd cyffredinol sy'n arwain y goruchafwyr i ymestyn eu grym i gyfeiriad y pedwar pwynt cardinal , tua'r Gogledd, y De, y Dwyrain a'r Gorllewin.

2b- *ar y môr mawr*

Nid yw'r ddelwedd yn fwy gwastad i ddynoliaeth, oherwydd mae'r môr, hyd yn oed yn fawr, yn symbol o farwolaeth. Nid ydyw, yn rhagluniaeth Duw, yr amgylchiad wedi ei barotoi i ddyn wedi ei wneuthur ar ei ddelw, yn ol Gen.1. Ei hamgylchedd yw'r ddaear. Ond y mae dynoliaeth wedi colli, er pechod gwreiddiol, trwy ei hanufudd-dod, ei delw ddwyfol ac nid yw mwyach yn ei llygaid pur a santaidd nag anifeiliaid morol amhur a gwrol sydd yn ysbeilio eu gilydd dan ysbrydoliaeth y diafol a'r cythreuliaid. Yn y weledigaeth hon, mae'r môr yn symbol o fâs dienw bodau dynol.

Ar ben hynny, mae'r ardal a gwmpesir gan y broffwydoliaeth yn ymwneud â phobl sy'n gysylltiedig â'u hagweddau arfordirol sy'n ffinio â Môr y Canoldir. Mae'r môr felly'n chwarae rhan fawr yng ngweithrediadau rhyfelgar concwestau'r dominyddion.

Dan 7:3 *A phedwar o fwystfilod mawr a ddaethant allan o'r môr, rhai gwahanol oddi wrth ei gilydd.*

3a- *A phedwar anifail mawr a ddaethant allan o'r môr*

Cawn mewn gweledigaeth newydd y ddysgeidiaeth a roddir yn Daniel 2, ond yno, mae anifeiliaid yn disodli rhannau corff y cerflun .

3b- *gwahanol l e oddi wrth ei gilydd*

Fel defnyddiau delw Dan.2.

Dan 7:4 *Y cyntaf oedd fel llew , ac adenydd eryrod iddo; Gwyliais nes rhwygo ei adenydd i ffwrdd; cymerwyd ef i fyny oddi ar y ddaear, a gwnaed iddo sefyll ar ei draed fel dyn, a rhoddwyd iddo galon dyn.*

4a- *Yr yn gyntaf oedd fel llew , ac adenydd eryrod*

Yma daw *pen aur* y Caldeaid brenin Dan.2 yn *llew ag adenydd eryrod* ; arwyddlun wedi ei ysgythru ar feini gleision Babilon, balchder y Brenin Nebuchodonosor yn Dan.4.

4b- *Edrychais, nes rhwygo ei adenydd*

Mae'r broffwydoliaeth yn cyfeirio at y saith mlynedd neu saith gwaith y gwnaed y Brenin Nebuchodonosor yn dwp gan Dduw. Yn ystod y 7 mlynedd (*saith gwaith*) o darostyngiad proffwydo yn Dan.4:16, *ei galon ddynol ei dynnu*, disodli gan galon bwystfil.

4c- *cymerwyd ef i fyny oddi ar y ddaear, a gwnaed iddo sefyll ar ei draed fel dyn, a rhoddwyd iddo galon dyn.*

Mae ei dröedigaeth i'r creawdwr Duw wedi'i gadarnhau yma. Mae ei brofiad yn ein galluogi i ddeall mai dim ond pan fydd ei galon yn dwyn delw Duw y mae dyn yn ddy. Bydd yn datgelu iddo yn ei ymgnawdoliad yn Iesu Grist y model dwyfol perffaith o gariad ac ufudd-dod.

Dan 7:5 *Ac wele ail fwystfil yn debyg i arth , ac yn sefyll o'r naill du; yr oedd ganddo dair asen yn ei enau rhwng ei ddannedd, a hwy a ddywedasant wrtho, Cyfod, bwyteuach lawer o gnawd.*

5a- *Ac wele ail fwystfil yn debyg i arth , ac yn sefyll o'r naill du*

Ar ôl brenin y Caldeaid, *mae cist arian ac arfau'r Mediaid a'r Persiaid yn dod yn arth* . Mae'r manylrwydd “ *a safai ar un ochr* ” yn dangos goruchafiaeth Persia a ymddangosodd yn ail ar ôl goruchafiaeth y Medeiaid, ond rhoddodd ei orchfygiadau a gafodd y Brenin Cyrus 2 y Persiad lawer mwy o rym iddi nag eiddo'r Mediaid.

5b- *yr oedd ganddo dair asen yn ei enau rhwng ei ddannedd, a hwy a ddywedasant wrtho, Cyfod, bwyteuach lawer o gnawd.*

Bydd y Persiaid yn dominyddu'r Mediaid ac yn gorchfygu tair gwlad: Lydia y brenin cyfoethog Croesus yn – 546, Babylonia yn – 539, a'r Aifft yn – 525.

Dan 7:6 *Wedi hyn mi a edrychais, ac wele un arall yn debyg i leopard , ac a oedd ganddo ar ei gefn fel aderyn; pedwar pen oedd gan yr anifail hwn, a goruchafiaeth a roddwyd iddo.*

6a- *Ar ôl hyn edrychais, ac wele un arall yn debyg i leopard*

Idem, y mae *bol pres a chluniau* y llywodraethwyr Groegaidd yn dyfod yn *lleopard a phedair adenydd* ; Mae smotiau'r *lleopard Groegaidd* yn ei wneud **yn symbol o bechod** .

6b- *ac roedd ganddo bedair adain ar ei gefn fel aderyn*

Mae'r *pedair adain aderyn* sy'n gysylltiedig â'r *lleopard* yn dangos ac yn cadarnhau cyflymder eithafol goresgyniadau ei frenin ifanc Alecsander Fawr (rhwng -336 a -323).

6c- *pedwar pen oedd gan yr anifail hwn, a rhoddwyd goruchafiaeth arno*

Yma, “ *pedwar pen* ” ond yn Dan.8 “ *pedwar corn mawr* ” fydd yn dynodi llywodraethwyr Groeg, olynwyr Alecsander Fawr: Seleucus, Ptolemy, Lysimachus, a Cassander.

Dan 7:7 *Ar ôl hyn edrychais yn fy ngweledigaethau nos, ac wele pedwerydd anifail, ofnadwy , ofnadwy, a hynod gryf; yr oedd ganddo ddannedd haiarn*

mawr, bwytaodd, torodd, a sathru dan draed yr hyn oedd ar ol ; yr oedd yn wahanol i bob anifail blaenorol, ac yr oedd ganddo ddeg corn.

7a- *Ar ôl hyn edrychais yn fy ngweledigaethau nos, ac wele, yr oedd pedwerydd bwystfil, ofnadwy, ofnadwy, ac eithriadol o gryf.*

Yma eto, mae *coesau haearn* yr Ymerodraeth Rufeinig yn dod yn anghenfil gyda *dannedd haearn a deg corn*. Oherwydd yn ôl Dat.13:2, yn unig y mae meini prawf y 3 ymerodraeth flaenorol: Cryfder y *llew*, wedi'i gadarnhau yn yr adnod hon lle nodir: *yn hynod o gryf*; *grym yr arth*, a chyflymder y *llewpard gydag etifeddiaeth ei bechod* yn cael ei symboleiddio gan ei staeniau.

7b- *roedd ganddo ddannedd haearn mawr, bwytaodd, torrodd, a sathru dan draed yr hyn oedd ar ôl;*

Mae'r manylion hyn yn priodoli iddo laddfa a chyflafanau a gyflawnwyd gan y symbol o *haearn Rhufeinig* a fydd yn parhau hyd ddiwedd y byd, gan ei dra-arglwyddiaeth Pab.

7c- *yr oedd yn wahanol i bob anifail blaenorol, ac yr oedd ganddo ddeg corn.*

Mae'r *deg corn* yn cynrychioli'r Ffranciaid, y Lombardiaid, yr Alemanni, yr Eingl-Sacsoniaid, y Visigothiaid, y Burgundiaid, y Suevi, yr Heruli, y Fandaliaid, a'r Ostrogothiaid. Dyma'r *deg* teyrnas Gristnogol a fydd yn cael eu ffurfio ar ôl cwmp yr Ymerodraeth Rufeinig o 395, yn ôl yr esboniadau a roddwyd gan yr angel i Daniel yn adnod 24.

Dan 7:8 *A mi a ystyriais y cyrn, ac wele gorn bychan arall yn dyfod allan o'u mysg hwynt, a thri o'r cyrn cyntaf wedi eu tynnu allan o flaen y corn hwnnw; ac wele, yr oedd ganddi lygaid fel llygaid dyn, a genau, yn llefaru yn drahaus.*

8a- *Edrychais ar y cyrn, ac wele gorn bychan arall yn dyfod allan o'u mysg hwynt*

Daw'r *corn bach* allan o un o'r *deg corn*, sy'n dynodi Eidal yr Ostrogothiaid lle lleolir dinas Rhufain a'r "gweledigaeth sanctaidd", fel y'i gelwir, ym Mhalas Lateran ar Fynydd Caelsius; Ystyr enw Lladin: yr awyr.

8b- *a rhwygo tri o'r cyrn cyntaf o flaen y corn hwn*

Mae'r *cyrn wedi'u rhwygo i ffwrdd* yn gronolegol: y *tri brenin gostwng* o adnod 24, sef, yr Heruli rhwng 493 a 510, yna yn olynol, y Fandaliaid yn 533, a'r Ostrogothiaid yn 538 a erlidiwyd o Rufain gan y cadfridog Belisarius ar orchymyn Justinian 1af, ac a orchfygwyd yn derfynol yn Ravenna yn ⁵⁴⁰. Oblegid rhaid i ni sylwi ar ganlyniad yr ymadrodd o *flaen y corn hwn*. Mae hyn yn golygu nad oes gan yr *Horn* unrhyw bŵer milwrol personol ac mae'n elwa o'r llu arfog o frenhinoedd sy'n ei ofni a'i bŵer crefyddol ac felly mae'n well ganddynt ei gefnogi ac ufuddhau iddo. Bydd y rhesymu hwn yn cael ei gadarnhau yn Dan.8:24 lle byddwn yn darllen: *bydd ei allu yn cynyddu, ond nid trwy ei gryfder ei hun* a bydd adnod 25 yn nodi: *oherwydd ei ffyniant a llwyddiant ei driciau, bydd ganddo haerllugrwydd yn y galon*. **Dangosir felly mai dim ond trwy grwpio negeseuon tebyg sydd wedi'u gwasgaru yn y gwahanol benodau yn llyfr Daniel ac yn ehangach o'r Beibl cyfan y mae'r gwirionedd yn cael ei gadarnhau.** Wedi'u gwahanu, mae penodau'r llyfr yn "selio" y broffwydoliaeth a'i negeseuon, mae'r rhai mwyaf cynnil a phwysicaf yn parhau i fod yn anhygyrch.

8c- *ac wele, yr oedd ganddi lygaid fel llygaid dyn*

Yn Dat.9, mae'r Ysbryd yn rhagflaenu ei ddisgrifiadau gyda'r term *tebyg i* . Yn y modd hwn, mae'n awgrymu ymddangosiad tebyg nad yw'n realiti. Yma, yr un modd, rhaid i ni sylwi ar y tebygrwydd â *dyn* yn ymgnawdoledig yn ei berffeithrwydd yn Iesu Grist, ond nid oes ganddo ond yr esgus o hono. Ond mae mwy, oherwydd bod y “ *llygaid* ” yn symbol o glirwelediad y proffwydi y mae Iesu hefyd yn fodel perffaith ohonynt. Ac mae'r Ysbryd yn cyfeirio at esgus proffwydol y babaeth a fydd yn y pen draw yn sefydlu ei phencadlys swyddogol yn ninas y Fatican, gair sy'n golygu: proffwydo, o'r Lladin “vaticinare”. Bydd y peth yn cael ei gadarnhau yn Dat.2:20, pan fydd yr Ysbryd yn cymharu'r eglwys Gatholig Rufeinig hon â'r *Jesebel* a laddwyd gan broffwydi YaHWéH, y wraig estron yn addoli'r Baaliaid, a briodwyd gan y Brenin Ahab. Y mae y gymhariaeth yn gyfiawn am fod pabyddiaeth yn peri i wir brophwydi Duw yng Nghrist farw wrth stanciau yr ymofyniad.

8d- *a genau, yr hon a lefarai yn haerllug.*

Yn y bennod hon 7, mae'r Gwneuthurwr Ffilm a'r Cyfarwyddwr dwyfol yn cyflwyno yn “chwyddo” yr oes Gristnogol sy'n peri pryder arbennig iddo, y cyfnod rhwng diwedd yr Ymerodraeth Rufeinig a dychweliad gogoneddus Crist ym Mihangel, ei enw nefol gydag Angylion. Mae'n cyhoeddi dyfodiad *brenin trahaus, erlidiwr y saint y Goruchaf* , sy'n ymosod ar normau crefyddol dwyfol gan geisio *newid amserau a'r gyfraith* , y deg gorchymyn ond hefyd ordinhadau dwyfol eraill. Mae'r Ysbryd yn cyhoeddi ei gosb derfynol; fe'i difa *trwy dân oherwydd ei eiriau trahaus* .” Felly, mae golygfa barn nefol y seithfed mileniwm yn cael ei chyflwyno ar unwaith ar ôl sôn am *ei eiriau trahaus* . Cyn iddi hi, roedd y Brenin Nebuchodonosor hefyd wedi dangos *haerllugrwydd* ond derbyniodd yn ostyngedig y wers o waradwydd a roddodd Duw iddo.

Farn Nefol

Dan 7:9 *Edrychais tra roedd gorseddau yn cael eu gosod. Ac eisteddodd Hynafol y Dyddiau. Yr oedd ei wisg yn wyn fel eira, a'r gwallt ar ei ben fel gwllân pur; yr oedd ei orsedd fel fflamau tân, a'r olwynion fel tân tanllyd.*

9a- *Edrychais, tra gosodid gorseddau*

Mae'r olygfa hon yn cynrychioli amser y farn a gyflawnir gan saint gwarededig Iesu Grist yn ei bresenoldeb, *yn eistedd ar orseddau* , **yn y nefoedd** yn ôl Dat.4, yn ystod y *mil o flynyddoedd* a ddyfynnwyd yn Dat.20. Mae'r dyfarniad hwn yn paratoi'r amodau ar gyfer y **dyfarniad terfynol** , y dangosir ei chyflawni yn adnod 11.

9b- *A'r hen ddyddiau a eisteddodd.*

Dyma'r Crist deified, yr unig Dduw creawdwr. Mae gweithred y ferf *eistedd* yn dynodi terfyniad gweithgaredd sefyll, dyma'r ddelwedd o orffwys. Mae'r awyr mewn heddwch llwyr. Ar y ddaear, dinistriwyd y drygionus ar dychweliad Crist.

9c- *Yr oedd ei wisg yn wyn fel eira, a gwallt ei ben fel gwllân pur*

Gwyn yw'r symbol o berffaith burdeb Duw sy'n ymwneud â'i holl natur ar lefel ei ddillad , symbolau o'i weithredoedd a gwallt ei ben sy'n goron o ddoethineb pur a pherffaith yn rhydd o bob *pechod* .

Mae'r adnod hon yn awgrymu Isa.1:18: *Dewch i ymbil! medd YaHWéH. Os bydd dy bechodau fel ysgarlad, byddant wyn fel eira; os ydynt yn goch fel porffor, dônt fel gwlân.*

9d- *yr oedd ei orsedd fel fflamau tân,*

Mae'r *orsedd* yn dynodi lle'r Barnwr mawr, barn meddwl Duw. Fe'i gosodir dan ddelwedd y *fflamau tân* a fydd yn *llygaid* Crist y cyfiawnder yn Dat.1:14 lle cawn ddisgrifiadau'r adnod hon. Y *tân* yn distrywio, yr hwn sydd yn rhoddi y farn hon i'r dyben o ddinystrio gelynyon Duw a'i etholedigion. Oherwydd eu bod eisoes wedi marw, mae'r dyfarniad hwn yn ymwneud â'r *ail farwolaeth* a fydd yn taro'r condemniedig yn bendant.

9th- *a'r olwynion fel tân tanllyd.*

Mae *olwynion gan yr orsedd* o'i gymharu â *thân tanbaid* a fydd yn cynnau ar y ddaear: Dat.20:14-15: *yr ail farwolaeth yw y llyn o dân . Mae'r olwynion felly yn awgrymu symud barnwyr o'r nefoedd i'r ddaear er mwyn cyflawni'r rheithfarnau a gyhoeddwyd. Mae'r Duw byw, y Barnwr mawr, yn symud a phan fydd y ddaear yn cael ei hadnewyddu a'i phuro, bydd yn symud eto i osod ei orsedd frenhinol yno yn ôl Dat.21:2-3.*

Dan 7:10 *Afon o dân a lifodd ac a ddaeth allan o'i flaen ef. Mil o filoedd yn ei wasanaethu, a deng mil o filiynau a safasant yn ei wýdd. Eisteddodd y beirniaid i lawr, ac agorwyd y llyfrau.*

10a- *Llifodd afon o dân a dod allan o'i flaen*

Y *tân puro* a ddaw i waered o'r nef i ddifa eneidiau'r meirwon syrthiedig ac yna a atgyfododd, yn ôl Dat.20:9: *A hwy a aethant i fyny ar wyneb y ddaear, ac a amgylchynasant wersyll y saint a'r ddinas annwyl . Ond daeth tân i lawr o'r nef a'u difa .*

10b- *Mil o filoedd yn ei wasanaethu*

Hynny yw, miliwn o eneidiau, o'r *etholedigion* a brynwyd oddi ar y ddaear.

10c- *a deng mil o filiynau yn ei wýdd*

Mae deg biliwn o eneidiau daearol *a alwyd* gan Dduw yn cael eu hatgyfodi a'u gwysio ger ei fron ef a'i farnwyr i ddiodeff y ddedfryd ddwyfol gyfiawn o'r *ail farwolaeth* , rhywbeth a gadarnhawyd yn Luc 19:27: *A'r gweddill, dygwch yma fy ngelynyon , nad ydynt wedi dymuno imi wneud hynny. teyrnasa arnynt, a lladd hwynt yn fy ngwýdd i .* Yn y modd hwn, mae'r Ysbryd yn cadarnhau'r geiriau a lefarodd trwy Iesu ym Matt.22:14: ***Oherwydd y mae llawer yn cael eu galw, ond ychydig sy'n cael eu dewis .*** Bydd hyn yn arbennig o wir yn y dyddiau diwethaf yn ôl Luc 18:8: *... Ond pan ddaw Mab y Dyn, a gaiff ffydd ar y ddaear?*

10d- *Eisteddodd y beirniaid i lawr, ac agorwyd y llyfrau*

Bydd y goruchaf lys yn barnu ar sail y tystiolaethau a ganiataodd y dyfarniad a'r ditiadau a addaswyd yn unigol ar gyfer pob enaid condemniedig. Mae ei *lyfrau* yn cynnwys bywyd creadur, a gedwir yn y cof gan Dduw, gydag angylion ffyddlon yn dystion, ar hyn o bryd yn anweledig i Earthlings.

Dan 7:11 *Yna mi a edrychais, oherwydd y geiriau trahaus a lefarodd y corn; ac wrth edrych, lladdwyd yr anifail.*

11a- *Yna edrychais, oherwydd y geiriau trahaus a lefarodd y corn*

Fel y geiriau “ *oherwydd geiriau trahaus* ” dynodwch, mae'r adnod hon am ddangos i ni'r berthynas achos ac effaith sy'n diffinio barn Duw. Nid yw yn barnu heb achos.

11b- *a thra edrychais, lladdwyd yr anifail*

Os dinistrir y *pedwerydd anifail* sydd yn cynnrychioli yr olyniaeth, sef Rhufain Ymerodrol — deg o deyrnasoedd Ewrop — Rhufain Babaid, gan dân, y mae hynny o *herwydd gweithgarwch llafar trahaus* Rhufain Pabaid ; gweithgaredd a fydd yn parhau hyd ddychweliad Crist.

11c- *a'i gorph wedi ei ddifetha* , *wedi ei roddi i'r tân i'w losgi*

Ar yr un pryd mae'r dyfarniad yn taro'r *corn bach* a'r *deg corn sifil* a oedd yn ei gynnal ac yn cymryd rhan yn ei bechodau yn ôl Dat.18:4. Bydd *Llyn Tân* yr *ail farwolaeth* yn eu hysu a'u *dinistrio* .

Dan 7:12 *Cafodd yr anifeiliaid eraill eu hamddifadu o'u gallu, ond cawsant estyn eu hoes hyd amser penodol.*

12a- *Cafodd yr anifeiliaid eraill eu tynnu o'u nerth*

Yma, fel yn Dat. 19:20 a 21, mae'r Ysbryd yn datgelu bod tynged gwahanol yn cael ei ddarparu ar gyfer pechaduriaid cyffredin paganiaeth, gan fod yn etifeddion y pechod gwreiddiol a drosglwyddwyd o Adda i'r lluoedd dynol trwy gydol hanes daearol.

12b- *ond caniatawyd estyniad bywyd iddynt hyd amser penodol*

Mae y manylrwydd hwn yn golygu mantais ymerodraethau blaenorol o beidio â chael profiad o ddiwedd eu tra-arglwyddiaeth ar ddiwedd y byd ag sydd yn wir am y 4ydd anifail ^{Rhufeinig} o dan ei ffurf olaf o lywodraeth gyffredinol Gristionogol yn amser dychweliad Iesu Grist. Mae diwedd y 4ydd ^{yn cael} ei nodi gan ei ddinistrion llwyr. Ar ôl hyn, bydd y ddaear yn parhau i fod yn *ddi-ffurf a gwag* ar lun yr *affwys* yn Gen.1:2.

Iesu Grist, mab dyn

Dan 7:13 *Edrychais yng ngweledigaethau'r nos, ac wele, yng nghymylau'r nefoedd un tebyg i fab dyn; daeth at Hynafol y Dyddiau, a daethant ag ef yn agos ato.*

13a- *Edrychais yn fy ngweledigaethau nos, ac wele, ar gymylau'r nef, un tebyg i fab dyn.*

Y mae yr olwg hon ar fab dyn yn taflu goleuni ar yr ystyr a roddir i'r farn a grybwyllwyd yn ddiweddar. Mae barn yn perthyn i Grist. Ond yn amser Daniel, nid oedd Iesu wedi dod eto, felly mae Duw yn darlunio'r hyn y bydd yn ei gyflawni trwy ei weinidogaeth ddaearol yn ystod ei ddyfodiad cyntaf i ddaear dynion.

13b- *daeth at yr hen ddyddiau, a daethant ag ef yn agos ato.*

Gwedi ei farwolaeth, efe a'i hatgyfodant ei hun, i gyflwyno ei berffaith gyfiawnder a aberthwyd yn offrwm i'r Duw tramgwyddus, i gael maddeuant ei etholedigion ffyddlon, wedi ei ddioli a'i ddethol ganddo ei hun. Mae'r darlun a gyflwynir yn dysgu'r egwyddor o iachawdwriaeth a gafwyd trwy ffydd yn aberth parod Duw yng Nghrist. Ac mae'n cadarnhau ei ddilysrwydd gyda Duw.

Dan 7:14 *A hwy a roddasant iddo arglwyddiaeth, a gogoniant, a theyrnas; a holl bobloedd, cenhedloedd, a gwŷr o bob iaith oedd yn ei wasanaethu. Arglwyddiaeth*

dragwyddol yw ei arglwyddiaeth ef, yr hon nid â heibio, a'i frenhiniaeth ni ddinistrir byth.

14a- *Rhoddwyd iddo arglwyddiaeth, gogoniant a theyrnas*

Crynhair data'r adnod hon yn yr adnodau hyn o Matt.28:18 i 20 sy'n cadarnhau bod y farn yn wir yn eiddo i Iesu Grist: *wedi nesáu, llefarodd Iesu wrthynt fel hyn: Rhoddwyd i mi bob awdurdod yn y nefoedd a'r ddaear* . Ewch gan hynny, a gwnewch ddisgyblion o'r holl genhedloedd, gan eu bedyddio yn enw'r Tad a'r Mab a'r Ysbryd Glân, a dysgwch iddynt gadw'r hyn oll a orchmynnais i chwi. Ac wele, yr wyf fi gyda chwi bob amser, hyd ddiwedd y byd .

14b- *a holl bobloedd, cenhedloedd, a gwŷr o bob iaith yn ei wasanaethu*

Mewn termau absoliwt, bydd ar y ddaear newydd, yr hen adnewyddu a gogoneddu ar ôl y seithfed mileniwm. Ond bydd y gwaredigion wedi eu dewis o blith yr holl *bobloedd, cenhedloedd, ac ieithoedd* trwy yr un iachawdwriaeth a gafwyd trwy Iesu Grist am iddynt ei *wasanaethu* yn ystod eu bywyd. Yn Dat.10:11 a 17:15 mae'r ymadrodd hwn yn cyfeirio at Ewrop Gristnogol a'r byd Gorllewinol. Yn y grŵp hwn rydyn ni'n dod o hyd i'r *miliwn* o etholwyr achubedig sy'n gwasanaethu Duw yn adnod 10.

14c- *ac ni ddinistrir ei deyrnasiad byth*

Mae'r manylion a ddyfynnwyd yn Dan.2:44 amdano yn cael eu cadarnhau yma: *ni chaiff ei deyrnasiad ei ddinistrir byth.*

Dan 7:15 *Amdanaf fi, Daniel, fy ysbryd a gynhyrfwyd o'm mewn, a gweledigaethau fy mhen a'm dychrynodd.*

15a- *Yr oedd gennyf fi, Daniel, ysbryd cythryblus ynof*

Mae helynt Daniel yn gyfiawn, mae'r weledigaeth yn cyhoeddi perygl i saint Duw.

15b- *a'r gweledigaethau yn fy mhen yn fy nychryn.*

Yn fuan byddai ei weledigaeth o Michael yn cael yr un effaith arno, yn ôl Dan.10:8: *Gadawyd fi ar fy mhen fy hun, a gwelais y weledigaeth fawr hon; methodd fy nerth fi, newidiodd fy wyneb liw a dadelfenwyd, a chollais bob egni.* Eglurhad: *mae mab dyn a Michael* yr un person dwyfol . *Bydd ofn* yn nodweddu teyrnasiad Rhufain, oherwydd yn y ddau oruchafiaeth olynol hyn, ni fydd yn rhoi pobl llywodraethwyr sanctaidd fel Nebuchodonosor, Dareius y Mede a Cyrus 2 y Persiad.

Dan 7:16 *A mi a nesais at un o'r rhai oedd yn sefyll yno, ac a ofynnais iddo y gwirionedd am yr holl bethau hyn. Dywedodd wrthyf, a rhoddodd yr esboniad i mi:*

16a- **Yma dechreuwch yr esboniadau ychwanegol a roddwyd gan yr angel**

Dan 7:17 *Y pedwar bwystfil mawr hyn, y pedwar brenin hyn a gyfodant oddi ar y ddaear;*

17a- Sylwer fod y diffiniad hwn yn un mor berthnasol i'r olyniaethau a ddatgelir yn Dan.2 gan ddelwedd y *cerflun* ag sydd yma yn Dan.7, gan eiddo'r *anifeiliaid* .

Dan 7:18 *Ond saint y Goruchaf a dderbyniant y frenhiniaeth, a hwy a feddiannant y frenhiniaeth am byth, o dragwyddoldeb hyd dragwyddoldeb.*

18a- Yr un sylw ag ar gyfer y pedwar olyniaeth. Eto, mae'r pumed yn ymwneud â *theyrnas dragwyddol* yr etholedigion y mae Crist yn adeiladu ar ei fuddugoliaeth **dros bechod** a marwolaeth.

Dan 7:19 *Yna mi a ddeisyfais gael gwybod y gwirionedd am y pedwerydd bwystfil, yr hwn oedd wahanol i'r lleill oll, yn hynod ofnadwy, a chanddo ddannedd haearn a hoelion pres, yr hwn a fwytasai ac a dorrodd ac a sathrudd dan draed yr hyn oedd weddill;*

19a- *oedd â dannedd haearn*

Rydym yn dod o hyd yma, yn y *dannedd*, yr *haearn* eisoes yn symbol o galedwch yr Ymerodraeth Rufeinig a ddynodwyd gan *goesau'r* cerflun o Dan.2.

19b- *a hoelion pres*.

Yn y wybodaeth ychwanegol hon, mae'r angel yn pennu: *a hoelion efydd*. Cadarnheir **treftadaeth pechod Groeg felly gan** y defnydd amhur hwn, aloi a oedd yn symbol o'r ymerodraeth Roegaidd ym ***mol a chluniau'r*** cerflun o Dan.2.

19c- *pwy a fwytasod, a dorrodd, ac a sathruodd yr hyn oedd yn weddill*

Bwyta, neu fanteisio ar bethau a orchfygwyd, beth sy'n gwneud iddynt dyfu - *torri*, gorfodi a dinistrio - *sathru ar*, dirmygu ac erlid - Dyma'r gweithredoedd y bydd y ddwy "Rhufain" olynol a'u chefnogwyr sifil a chrefyddol yn eu harfer hyd nes y byddant yn dychwelyd o Grist. Yn Dat.12:17: mae'r Ysbryd yn dynodi'r "Adventists" olaf trwy'r gair "*gweddillion*".

Dan 7:20 *Ac o'r deg corn y rhai oedd ar ei ben ef, ac o'r llall yr hwn a ddaeth allan, a chynt y syrthiodd tri, ar y corn hwnnw yr oedd ganddo lygaid, genau yn llefaru yn drahaus, ac ymddangosiad mwy na'r lleill.*

20a- Mae'r adnod hon yn dod â manylyn croes i adnod 8. Sut mae'r "*corn bach*" yn cymryd yma ***ymddangosiad mwy na'r lleill?*** Dyma ei holl wahaniaeth oddi wrth *frenhinoedd eraill y deg corn*. Mae hi'n wan iawn ac yn fregus ac eto, trwy hygoledd ac ofn Duw y mae'n honni ei bod yn ei chynrychioli ar y ddaear, mae hi'n dominyddu ac yn eu trin fel y myn, ac eithrio mewn eithriadau prin.

Dan 7:21 *Ac mi a welais y corn hwn yn rhyfela yn erbyn y saint, ac yn drech na hwynt,*

21a- Y paradocs yn parhau. Mae hi'n honni ei bod yn ymgorffori'r sancteiddrwydd uchaf ac mae Duw yn ei chyhuddo o erlid ei saint. Dim ond un esboniad felly: mae hi'n gorwedd fel mae hi'n anadlu. Y mae ei lwyddiant yn gelwydd twyllodrus a dinistr aruthrol, yn ddinistriol iawn o'r llwybr a ddilynwyd gan Iesu Grist.

Dan 7:22 *hyd Hynafol y Dyddiau ddod, a rhoi hawl i saint y Goruchaf, a daeth yr amser pan feddiannodd y saint y deyrnas.*

22a- Yn ffodus, mae'r newyddion da yn cael ei gadarnhau. Ar ôl gweithredoedd tywyll Rhufain y Pab a'i chefnogwyr sifil a chrefyddol, daw'r fuddugoliaeth derfynol i Grist a'i etholedigion.

Mae adnodau 23 a 24 yn nodi trefn yr olyniaeth

Dan 7:23 *Fel hyn y llefarodd efe wrthyf: Y pedwerydd bwystfil sydd bedwaredd frenhiniaeth a fyddo ar y ddaear, yn wahanol i bob teyrnas, ac a ysa yr holl ddaear, ac a'i sathrodd, ac a'i dryllia yn ddarnau.*

23a- Yr ymerodraeth Rufeinig baganaidd yn ei ffurf imperialaidd rhwng – 27 a 395.

Dan 7:24 *Y deg corn yw deg brenin a gyfyd o'r deyrnas hon. Bydd un arall yn codi ar eu hôl, yn wahanol i'r cyntaf, ac yn dod â thri brenin i lawr.*

24a- Diolch i'r manwl gywirdeb hwn y gallwn adnabod y *deg corn hyn* â'r **deg** teyrnas Gristnogol a ffurfiwyd ar diriogaeth orllewinol yr Ymerodraeth Rufeinig a chwalwyd ac a chwalwyd. Y diriogaeth hon yw ein Ewrop bresennol: yr UE (neu'r UE).

Dan 7:25 *Efe a lefara eiriau yn erbyn y Goruchaf, ac a orthrymma saint y Goruchaf, ac efe a obeithia newid yr amseroedd a'r gyfraith; a'r saint a draddodir i'w ddwylaw am amser, ac amseroedd, a haner amser.*

25a- *Efe a lefara eiriau yn erbyn y Goruchaf*

Mae Duw yn canolbwyntio yn yr adnod hon ei ymwadiad o'r pechodau y mae'n eu priodoli i'r gyfundrefn babaid Rufeinig ac i'w rhagflaenydd esgobion Rhufain gan y rhai y cafodd y drwg a gyflawnwyd ei boblogeiddio, ei gyfiawnhau a'i ddysgu i'r torfeydd anwybodus. Mae'r Ysbryd yn rhestru'r cyhuddiadau gan ddechrau gyda'r rhai mwyaf difrifol: *geiriau yn erbyn y Goruchaf* ei hun. Yn baradocsaid, mae pabau yn honni eu bod yn gwasanaethu Duw ac yn ei gynrychioli ar y ddaear. Ond yr union esgus hwn sy'n cyfrif am y bai oherwydd nid yw Duw mewn unrhyw fodd yn cymeradwyo'r esgus Pab hwn. Ac o ganlyniad, mae popeth y mae Rhufain yn ei ddysgu ar gam am Dduw yn effeithio arno'n bersonol.

25b- *gorthrymu saint y Goruchaf*

Erlidigaeth anghyfiawn y *saint* yn adnod 21 yn cael ei adalw a'i gadarnhau yma. Cyhoeddir dyfarniadau gan driwlysoedd crefyddol yn dwyn yr enw "Holy Inquisition". Defnyddir artaith i orfodi pobl ddiniwed i gyfaddef eu heuogrwydd.

25c- *a bydd yn gobeithio newid yr amseroedd a'r gyfraith*

Mae'r cyhuddiad hwn yn rhoi cyfle i'r darllenydd ailsefydlu'r gwirioneddau sylfaenol addoli a roddir i'r gwir, byw ac unig Dduw.

Newidiwyd y drefn hardd a sefydlwyd gan Dduw gan y mynachod Rhufeinig. Yn ôl Exodus 12:2, dywedodd Duw wrth yr Hebraid yn yr ymadawiad o'r Aifft: ***Y mis hwn fydd y cyntaf o'r misoedd i chwi; bydd yn fis cyntaf y flwyddyn i chi*** . Gorchymyn yw hwn, nid cynnig syml. A chan fod iachawdwriaeth yn dod oddi wrth yr Iddewon yn ôl Iesu Grist, ers yr Exodus, mae pob bod sy'n mynd i mewn i iachawdwriaeth hefyd yn mynd i mewn i deulu Duw lle mae'n rhaid i'w drefn deyrnasu a chael ei pharchu. Dyma wir athrawiaeth iachawdwriaeth, ac sydd wedi bod er amser yr apostolion. Yn Nghrist, yr oedd Israel Duw yn cymeryd arno agwedd ysbrydol, nid llai ei Israel ef y sefydlodd ei drefn a'i hathrawiaethau. Yn ôl Rhuf.11:24, mae'r tröedig paganaidd yn cael ei impio i wreiddyn a chefnffordd Hebraeg Abraham, nid y ffordd arall. Rhybuddir ef gan Paul rhag anghrediniaeth sydd wedi myned yn angheuol i luddewon gwrthryfelgar yr hen gyfamod a bydd yr un mor angheuol i Gristionogion gwrthryfelgar y newydd ; sy'n ymwneud yn uniongyrchol â'r ffydd Gatholig Rufeinig, a bydd astudiaeth Dan.8 yn ei gadarnhau, ers 1843, Cristnogion Protestannaidd.

Nid ydym ond ar ddechrau datguddiad proffwydol hir lle mae'r cyhuddiad dwyfol a wneir yn yr adnod hon yn hollbresennol oherwydd bod y canlyniadau yn ofnadwy a dramatig. Mae'r amseroedd a newidiwyd gan Rufain yn ymwneud â:

1 - gweddill sabothol 4ydd ^{gorchymyn} Duw. Mae'r seithfed diwrnod wedi'i ddisodli ers Mawrth 7, 321 gan y diwrnod cyntaf, a gynhelir fel diwrnod seciwlar a dechrau'r wythnos gan Dduw. Ar ben hynny, y diwrnod cyntaf hwn ei osod gan yr Ymerawdwr Rhufeinig Cystennin I ^{pan} oedd yn ymroddedig i addoliad y "haul unconquered hybarch", yr haul deified gan y paganiaid, sydd eisoes yn yr Aifft, symbol beiblaidd o bechod. Dangosodd Daniel 5 i ni sut mae Duw yn cosbi'r dieter a wneir iddo, felly mae dyn yn cael ei rybuddio ac mae'n gwybod beth sy'n aros amdano pan fydd Duw yn ei farnu wrth iddo farnu a lladd y Brenin Belsassar. Y mae i'r Sabboth a sancteiddiwyd gan Dduw o seiliad y byd y nodweddion deublyg o fod ynghylch **amser a** deddf ddwyfol, fel y crybwylla ein hadnod.

2 - Ar ddechrau'r flwyddyn, a ddigwyddodd yn wreiddiol yn y gwanwyn, newidiwyd gair sy'n golygu tro cyntaf i gymryd lle ar ddechrau'r gaeaf.

3 - Yn ôl Duw, mae newid dydd yn digwydd ar fachlud haul, yn nhrefn dydd nos, nid hanner nos, oherwydd ei fod yn rhythmig ac wedi'i nodi gan y sêr a greodd gyda'r bwriad hwn.

Mae y cyfnewidiad yn y ddeddf yn myned yn llawer dyfnach na phwnc y Sabboth. Ni halogodd Rhufain lestri aur y deml, awdurdododd ei hun i newid testun gwreiddiol y geiriau a ysgrifennwyd gan Dduw â'i fys ar y byrddau cerrig a roddwyd i Moses. Pethau mor sanctaidd nes i gyffwrdd â'r arch, yn yr hon y cafwyd hwynt, gael ei daro gan Dduw â marwolaeth ar unwaith.

25c- *a'r saint a draddodir i'w ddwylaw am amser, amserau, a haner amser*

Beth mae *amser yn ei olygu* ? Y mae profiad y Brenin Nebuchodonosor yn rhoi ateb i ni yn Dan.4:23 : " *Byddan nhw'n dy fwrw allan o fysg dynion, byddi'n trigo gyda bwystfilod y maes, yn rhoi glaswellt i chi i'w fwyta fel ychen; **a seithwaith a â trosoch**, hyd oni wyddoch fod y Goruchaf yn llywodraethu ar deyrnas dynion ac yn ei rhoddi i bwy bynnag a fynno.* Ar ôl y profiad caled hwn, dywedodd y brenin yn adnod 34: **Ar ôl yr amser penodedig, myfi, Nebuchodonosor, a ddyrchafodd fy llygaid i'r nefoedd, a dychwelodd rheswm ataf** . *Bendithiais y Goruchaf, clodforais a gogoneddais yr hwn sydd yn byw yn dragywydd, yr hwn y mae ei arglwyddiaeth yn arglwyddiaeth dragywyddol, ac y mae ei deyrnas yn parhau o genhedlaeth i genhedlaeth* . Gallwn gasglu bod y *saith gwaith hyn* yn cynrychioli saith mlynedd ers i'r hyd ddechrau a gorffen yn ystod ei fywyd. Yr hyn y mae Duw yn ei alw'n *amser* felly yw'r amser y mae'n ei gymryd i'r ddaear gwblhau un chwyldro cyflawn ar yr haul. Oddi yno mae llawer o negeseuon yn dod i'r amlwg. Mae Duw yn cael ei symboleiddio gan yr haul a phan fydd creadur yn codi mewn balchder, i'w roi yn ei le, mae Duw yn dweud wrtho: "Cylchwch o amgylch fy niwinyddiaeth a dysgwch pwy ydw i". I Nebuchodonosor, mae saith tro yn angenrheidiol ond yn effeithiol. Bydd gwers arall yn ymwneud â hyd teyrnasiad y Pab a broffwydir hefyd wrth y term " *amser* " yn yr adnod hon. O gymharu â phrofiad Nebuchodonosor, mae Duw yn cosbi balchder Cristnogol trwy ei draddodi i **hurtrwydd am gyfnod, amseroedd, a hanner amser** o flynyddoedd proffwydol. O Fawrth 7, 321, yr oedd balchder ac anwybodaeth mewn hurtrwydd yn peri i ddynion gytuno i barchu y drefn a

newidiai orchymyn Duw ; yr hyn ni all gwas gostyngedig Crist ei ufuddhau, oni bai ei fod yn ei dorri ei hun oddi wrth ei Dduw achubol.

Mae'r adnod hon yn ein harwain i geisio gwir werth a dyddiadau dechrau a diwedd y cyfnod proffwydol hwn. Byddwn yn darganfod ei fod yn cynrychioli 3 blynedd a chwe mis. Yn wir, bydd y fformiwla hon yn ailymddangos yn Dat.12:14 lle mae'n cael ei chyfateb â'r fformiwla *1260 diwrnod* o adnod 6. Bydd cymhwysu cod Ezé.4:5-6, *un diwrnod am flwyddyn*, yn ei gwneud hi'n bosibl i ddeall fod y rhai hyn mewn gwirionedd yn 1260 o flynyddoedd maith ac ofnadwy, o ddiodefaint a marwolaeth.

Dan 7:26 *Yna y daw barn, a'i arglwyddiaeth ef a dynnir oddi arno, a hi a ddifethir ac a ddifethir am byth.*

2a- Yn amlygu dyddordeb y manylrwydd hwn : y mae barn a diwedd tra-arglwyddiaeth y pabau yn digwydd ar yr un pryd. Mae hyn yn profi na fydd i'r farn a grybwyllwyd ddechreu cyn dychweliad Crist. Yn 2021, mae pabau yn dal i fod yn weithredol, felly ni ddechreuodd y dyfarniad a ddyfynnwyd yn Daniel yn 1844, brodyr Adventist.

Dan 7:27 *I bobl saint y Goruchaf y rhoddir brenhiniaeth ac arglwyddiaeth, a mawredd yr holl deyrnasoedd dan y nef. Teyrnasiad tragwyddol yw ei deyrnasiad, a bydd yr holl lywodraethwyr yn ei wasanaethu ac yn ufuddhau iddo.*

27a- Mae'r farn felly yn cael ei gweithredu'n dda ar ôl y dychweliad mewn gogoniant Crist a'r Rapture i nef ei etholedigion.

27b- *a bydd yr holl lywodraethwyr yn ei wasanaethu ac yn ufuddhau iddo*

Fel enghreifftiau, mae Duw yn dangos i ni y tri *rheolwr* a gyflwynir yn y llyfr hwn: y brenin Caldeidd Nebuchodonosor, y brenin Mede Dareius, a brenin Persia Cyrus 2.

Dan 7:28 *Yma y terfynodd y geiriau. Yr oeddwn i, Daniel, yn hynod o gythryblus gan fy meddyliau, newidiais liw, a chadwais y geiriau hyn yn fy nghalon.*

28a- Y mae helynt Daniel yn dal i gael ei chyfiawnhau, oblegid ar y lefel hon y mae proflenni hunaniaeth Rhufain y Pab yn dal yn ddiffygiol o nerth; mae ei hunaniaeth yn parhau i fod yn “ddamcaniaeth” argyhoeddiadol iawn, ond yr un peth, yn “ddamcaniaeth”. Ond dim ond yr ail o'r saith plât proffwydol a gyflwynir yn y llyfr hwn o Daniel yw Daniel 7. Ac eisoes, rydym wedi gallu gweld bod y negeseuon a gyflwynir yn Dan.2 a Dan.7 yn union yr un fath ac yn ategu ei gilydd. Bydd pob tudalen newydd yn dod ag elfennau ychwanegol i ni a fydd yn cael eu harosod ar yr astudiaethau a wnaed eisoes , a fydd yn atgyfnerthu ac yn atgyfnerthu neges Duw a ddaw yn fwyfwy clir.

Mae'r ddamcaniaeth mai “ *corn bach* ” y bennod hon 7 yw Rhufain y Pab eto i'w chadarnhau. Bydd y peth yn cael ei wneud. Ond gadewch inni gofio eisoes am yr olyniaeth hanesyddol hon sy'n ymwneud â Rhufain, “ *y 4ydd anifail gwrthun â dannedd haearn* ”. Mae'n dynodi'r Ymerodraeth Rufeinig ac yna'r “ *deg corn* ” o deyrnasoedd Ewropeaidd rhydd ac annibynnol a olynwyd, yn 538, gan y “ *corn bach* ” tybiedig papal, y “ *brenin gwahanol* ” hwn, a chyn hynny “ *tri chorn neu dri brenin* ”, dad-seilir yr Herules, y Fandaliaid a'r Ostrogothiaid rhwng 493 a 538 yn adnodau 8 a 24.

Daniel 8

Dan 8:1 *Yn y drydedd flwyddyn o deyrnasiad y Brenin Beltesassar, myfi Daniel a welais weledigaeth, heblaw yr un a welais o'r blaen.*

1a- Amser wedi mynd heibio: 3 blynedd. Daniel yn derbyn gweledigaeth newydd. Yn yr un hwn, nid oes ond dau anifail a nodir yn eglur yn adnodau 20 a 21 â'r *Mediaid a'r Persiaid a'r Groegiaid* ag oedd yn y gweledigaethau blaenorol yr 2il a'r 3edd ^{Ymerodraeth} o'r olyniaethau proffwydol. Dros amser, yn y gweledigaethau, mae'r anifeiliaid yn cydymffurfio fwyfwy â defodau'r Hebreaid. Dan.8 yn cyflwyno *hwrdd a gafr* ; yr anifeiliaid a offrymwyd yn aberth *Dydd y Cymod* o ddefod yr Iddewon. Gallwn felly sylwi ar y symbol o bechod yn arosodiad yr ymerodraeth Groeg: *bol pres a chluniau* Dan.2, *llewpard* Dan.7 a'r *gafr* o Dan.8.

Dan 8:2 *Pan welais y weledigaeth hon, ymddangos i mi fy mod yn Susan, y brifddinas, yn nhalaith Elam; ac yn ystod fy ngweledigaeth yr oeddwn yn ymyl yr afon Ulai.*

2a- Y mae Daniel yn Persia yn ymyl yr afon Karoun, sef yr Ulai yn ei amser ef. Mae prifddinas Persia a symbol *afon* pobl yn dynodi man cyfeirio daearyddol ar gyfer y weledigaeth y bydd Duw yn ei rhoi iddynt . Mae'r negeseuon proffwydol felly'n darparu data daearyddol gwerthfawr yn y bennod hon a oedd ar goll ym mhenodau 2 a 7.

Dan 8:3 *A chyfodais fy llygaid, ac edrychais, ac wele hwrdd yn sefyll o flaen yr afon, a chanddo gyrn; yr oedd y cynn hyn yn uchel, ond y naill yn uwch na'r llall, a chododd yn olaf.*

3a- Mae'r adnod hon yn crynhoi hanes Persia a ddarlunnir gan yr *hwrdd hwn* y mae ei *gorn mae'r uchaf* yn ei chynrychioli oherwydd ar ôl cael ei ddominyddu i

ddechrau gan ei gynghreiriad Mede, cododd uwch ei ben ddiwethaf trwy ddyfodiad y Brenin Cyrus 2 y Persiad i rym, yn 539, cyfoeswr olaf Daniel yn ôl Dan.10:1. Ond yma, yr wyf yn tynnu sylw at broblem o ddyddiad go iawn, oherwydd mae haneswyr yn llwyr anwybyddu tystiolaeth llygad-dyst Daniel sy'n priodoli, yn Dan.5:31, goncwest Babilon i'r brenin Mede Dareius a drefnodd Babilon yn 120 satrapies yn ôl Dan. 6:1. Daeth Cyrus i rym ar ôl marwolaeth Darius, felly nid yn 539 ond ychydig yn ddiweddarach, neu i'r gwrthwyneb, gallai'r goncwest gan Darius fod wedi digwydd ychydig cyn y dyddiad - 539.

3b- Ymddengys cynildeb dwyfol yn yr adnod hon, yn y ffurf a ddefnyddir i ddynodi corn bychan a mawr. Mae hyn yn cadarnhau bod yr ymadrodd “ *corn bach* ” sydd wedi'i osgoi'n ofalus wedi'i gysylltu'n benodol ac yn gyfan gwbl â hunaniaeth Rhufain.

Dan 8:4 *Gwelais yr hwrdd yn taro â'i gyrn i'r gorllewin, ac i'r gogledd, ac i'r de; ni allai un anifail ei wrthsefyll, ac nid oedd neb i waredu ei ddiodefswyr; gwnaeth yr hyn a fynnai, a daeth yn nerthol.*

4a- Mae delwedd yr adnod hon yn dangos cyfnodau olynol goresgyniadau Persia a'u harweiniodd at yr ymerodraeth, sef goruchafiaeth brenin y brenhinoedd.

Yn y *Gorllewin* : Gwnaeth Cyrus 2 gynghrair gyda'r Caldeaid a'r Eifftiaid rhwng - 549 a - 539.

Yn y *gogledd* : Lydia y Brenin Croesus yn cael ei goresgyn yn – 546

Am *hanner dydd* : Cyrus yn gorchfygu Babylonia trwy olynu'r brenin Mede Dareius ar ôl - 539 ac yn ddiweddarach bydd brenin Persia Cambyses 2 yn gorchfygu'r Aifft yn - 525.

4b- *a daeth yn nerthol*

Cyflawnodd y *pŵer imperialaidd* a wnaeth Persia yr ymerodraeth gyntaf a broffwydwyd yn y bennod hon 8. Hon oedd yr 2il ^{ymerodraeth} yng ngweledigaethau Dan.2 a Dan.7. Yn y pŵer hwn ymestynnodd Ymerodraeth Persia i Fôr y Canoldir ymosod ar Wlad Groeg a'i hatal yn Marathon yn – 490. Ailddechreuodd y rhyfeloedd.

Dan 8:5 *Wrth imi edrych yn fanwl, wele gafr yn dyfod o'r gorllewin, ac a redodd dros yr holl ddaear ar ei hwyneb, heb gyffwrdd ag ef; yr oedd gan yr afr hon gorn mawr rhwng ei llygaid.*

5a- Mae adnod 21 yn nodi'r gafr yn glir: *Yr afr yw brenin Jafan, Y corn mawr rhwng ei lygaid yw'r brenin cyntaf . Javan*, yn enw hynafol Groeg. Gan anwybyddu brenhinoedd gwan Groeg, mae'r Ysbryd yn adeiladu ei ddatguddiad ar y gorchfygwr Groegaidd mawr Aleksander Fawr.

5b- *wele gafr yn dyfod o'r gorllewin*

Rhoddir arwyddion daearyddol o hyd. Daw'r afr o'r Gorllewin mewn perthynas ag Ymerodraeth Persia a gymerwyd fel lleoliad cyfeirio daearyddol.

5c- *a theithiodd ar hyd y ddaear ar ei wyneb, heb gyffwrdd ag ef*

Mae'r neges yn cyfateb i bedair adain aderyn y llewpard o Dan.7:6. Mae'n tanlinellu cyflymdra eithafol concwestau'r brenin Macedonaidd ifanc hwn a fydd yn ymestyn ei oruchafiaeth cyn belled ag Afon Indus ymhen deng mlynedd.

5d- *roedd gan yr afr hon gorn mawr rhwng ei llygaid*

Rhoddir yr adnabyddiaeth yn adnod 21: *Y corn mawr rhwng ei lygaid yw'r brenin cyntaf. Y brenin hwn yw Aleksander Fawr (– 543 – 523). Mae'r Ysbryd yn*

rhoi ymddangosiad yr Unicorn iddo, anifail chwedlonol gwych. Mae felly yn gwadu dychymyg ffrwythlon dihysbydd cymdeithas Roegaidd a ddyfeisiodd chwedlau wedi eu cymhwyso at grefydd ac y mae ei hysbryd wedi croesi'r canrifoedd hyd ein cyfnod ni yn y Gorllewin Cristnogol twyllodrus. Mae'n agwedd ar *bechod* sy'n cael ei chadarnhau gan ddelwedd yr *afr*, yr anifail a chwaraeodd rôl *pechod* yn y ddefod flynyddol gysegredig o "ddydd y cymod". Cyflawnodd croeshoeliad y Meseia Iesu yn ei berffeithrwydd dwyfol y ddefod hon i ddod i ben ar ei ôl... trwy rym, trwy ddinistrio'r deml a'r genedl Iddewig gan y Rhufeiniaid yn 70.

Dan 8:6 *Ac efe a ddaeth at yr hwrdd a chanddo gyrn, yr hwn a welais yn sefyll o flaen yr afon, ac efe a redodd arno yn ei holl lid.*

6a- Alecsander Fawr yn lansio ei ymosodiad yn erbyn y Persiaid y mae eu brenin yn Dareius 3. Gorchfygwyd yr olaf yn Issus, mae'n ffoi gan adael ei fwa, ei darian, a'i glogyn, yn ogystal â'i wraig a'i etifedd, yn - 333 Bydd yn cael ei ladd yn ddiweddarach gan ddau o'i fawrion.

6b- *a rhedodd ato yn ei holl gynddaredd*

cynddaredd hwn wedi'i gyfiawnhau'n hanesyddol. Rhagflaenwyd y cyfnewid hwn rhwng Darius ac Alecsander: "Cyn i Alecsander gyfarfod â Darius, anfonodd brenin Persia anrhegion ato gyda'r bwriad o danlinellu eu priod safleoedd fel brenin a phlentyn – roedd Alecsander yn dal yn ddyn ifanc ar y pryd, yn dywysog nofis yn y grefft o rhyfel (cangen I, lesh 89). Mae Darius yn anfon bwled, chwipiad, brêc ceffyl a bocs arian yn llawn aur iddo. Mae llythyr sy'n cydfynd â'r trysor yn closio'r elfennau: mae'r bêl fel ei fod yn parhau i chwarae fel y plentyn ydyw, y brêc i'w ddysgu i reoli ei hun, y chwip i'w gywiro a'r aur yn cynrychioli'r deyrnged y mae'n rhaid i'r Macedoniaid ei thalu iddo. ymerawdwr Persia.

Nid yw Alexander yn dangos unrhyw arwydd o ddieter, er gwaethaf ofn y negeswyr. I'r gwrthwyneb, mae'n gofyn iddynt longyfarch Darius ar ei ddirwyon. Mae Darius, meddai, yn gwybod y dyfodol, gan iddo roi pêl i Alexander sy'n cynrychioli ei goncwest ar y byd yn y dyfodol, mae'r brêc yn golygu y bydd pawb yn ymostwng iddo, y chwip fydd cosbi'r rhai sy'n meiddio sefyll yn ei erbyn a'r mae aur yn awgrymu'r deyrnged a gaiff gan ei holl ddeiliaid." Manylion proffwydol, roedd gan Alecsander geffyl a rhoddodd yr enw "Bucephalus" iddo sy'n golygu, gyda rhagddodiad cynyddol, "pen". Yn ei holl frwydrau, fe fydd ar "ben" ei fyddin, arf yn ei law. Ac fe fydd am "ddeng mlynedd" yn "bennaeth" rheolaethol y byd sydd wedi'i orchuddio gan y broffwydoliaeth. Bydd ei enwogrwydd yn hyrwyddo diwylliant Groeg a'r *pechod* sy'n ei stigmatiddio.

Dan 8:7 *Gwelais ef yn dynesu at yr hwrdd ac yn digio wrtho; trawodd yr hwrdd a thorri ei ddau gorn, heb fod gan yr hwrdd y nerth i'w wrthsefyll; taflodd ef i'r llawr a'i sathru, ac nid oedd neb i achub yr hwrdd.*

7a- Y rhyfel a lansiwyd gan Alecsander Fawr: yn - 333, yn Issus, trechwyd gwersyll Persia.

Dan 8:8 *A'r bwch a aeth yn gryf iawn; ond pan oedd yn gryf, ei gorn mawr a dorrodd. Cyfododd pedwar corn mawr yn ei le, i bedwar gwynt y nef.*

8a- *torrodd ei gorn mawr*

Yn 323, bu farw'r brenin ifanc (- 356 - 323) heb etifedd yn 32 oed, ym Mabilon.

8b- *Pedwar corn mawr a gyfododd yn ei le, ym mhedwar gwynt y nef.*

Olynyddion y brenin marw oedd ei gadfridogion: y diadochi. Roedd deg ohonyn nhw pan fu farw Aleksander ac am 20 mlynedd buont yn ymladd ymhlith ei gilydd i'r pwynt mai dim ond pedwar goroeswr oedd ar ôl ar ddiwedd 20 mlynedd. Sefydlodd pob un ohonynt linach frenhinol yn y wlad yr oedd yn tra-arglwyddiaethu arni. Y mwyaf yw Seleucus a elwir yn Nicator, sefydlodd y llinach "Seleucid" a deyrnasodd dros deyrnas Syria. Yr ail yw Ptolemaios Lagos, sefydlodd y llinach "Lagid" a deyrnasodd dros yr Aifft. Y trydydd yw Cassandros sy'n teyrnasu dros Wlad Groeg, a'r pedwerydd yw Lysimachus (enw Lladin) sy'n teyrnasu dros Thrace.

Mae'r neges broffwydol sy'n seiliedig ar ddaearyddiaeth yn parhau. Mae pedwar pwynt cardinal pedwar gwynt y nefoedd yn cadarnhau hunaniaeth gwledydd y brwydrwyr dan sylw.

Dychweliad Rhufain, y corn bach

Dan 8:9 *O un ohonynt hwy y daeth corn bach , a dyfodd yn ddirfawr tua'r deau, tua'r dwyrain, a thua'r wlad harddaf.*

9a- Mae agwedd yr adnod hon yn disgrifio estyniadau teyrnas a ddaw yn ei thro yn ymerodraeth flaengar. Fodd bynnag, yn y gwersi blaenorol ac yn hanes y byd teyrnas olynol Groeg yw Rhufain. Cyfiawnheir yr adnabyddiaeth hon yn mhellach gan yr ymadrodd " corn bychan " yr hwn sydd y tro hwn, yn groes i'r hyn a wnaed am y corn Canolrif byrrach, a ddyfynwyd yn eglur. Mae hyn yn caniatáu inni ddweud bod y "corn bach" hwn yn symbol, yn y cyd-destun hwn, y gweriniaethol cynyddol Rhufain. Oherwydd, mae'n ymyrryd tua'r dwyrain, fel plismyn y byd, yn aml oherwydd ei fod yn cael ei alw i ddatrys gwrthdaro lleol rhwng gwrthwynebwyr. A dyma'r union reswm sy'n cyfiawnhau'r ddelwedd sy'n dilyn.

9b- *O un ohonyn nhw daeth corn bach*

Groeg oedd y goruchafiaeth flaenorol, ac o Wlad Groeg y daw Rhufain i dra-arglwyddiaethu yn y parth dwyreiniol hwn lle y mae Israel ; Groeg, un o'r pedwar corn.

9c- *sydd yn helaethu yn ddirfawr tua'r deau, tua'r dwyrain, a thua'r gwledydd prydferthaf.*

Mae twf Rhufeinig yn dechrau o'i leoliad daearyddol **tua'r de** yn gyntaf. Mae hanes yn cadarnhau hyn , Rhufain yn mynd i mewn i'r Rhyfeloedd Pwnig yn erbyn Carthage, Tiwnis heddiw, tua -250.

Mae'r cyfnod ymestyn canlynol yn digwydd **tua'r dwyrain** trwy ymyrryd yn **un o'r pedwar corn** : Gwlad Groeg, tua - 200. Fe'i galwyd yno gan gynghrair Groeg Aetolaidd i'w gefnogi yn erbyn cynghrair Achaean (Aetolia yn erbyn Achaia). Ar ôl cyrraedd pridd Groegaidd, ni fyddai'r fyddin Rufeinig byth yn ei gadael a byddai Gwlad Groeg gyfan yn dod yn wladfa Rufeinig o - 160.

O Wlad Groeg, bydd Rhufain yn parhau i ehangu trwy droedio Palestina a Jwdea a fydd yn dod i mewn - 63 talaith o Rufain a orchfygwyd gan fyddinoedd y Cadfridog Pompey. Y Jwdea hon, y mae'r Ysbryd yn ei dynodi trwy'r mynegiant

hardd hwn: *Y mwyaf prydfferth o wledydd*, mynegiant a ddyfynnir yn Dan.11:16 a 42, ac Eze.20:6 a 15.

Cadarnheir y ddamcaniaeth, y “*corn bach*” yw Rhufain

Y tro hwn, ni chaniateir amheuaeth bellach, nid yw trefn y Pab Dan.7 wedi'i hamlygu, felly, gan hepgor y canrifoedd diangen, mae'r Ysbryd yn ein harwain at yr awr drasig pan, wedi'i gadael gan yr ymerawdwyr, mae Rhufain yn ailddechrau ei goruchafiaeth o dan ffurf grefyddol o Ymddangosiad Cristnogol y mae'n priodoli iddo'r gweithredoedd a ddatgelir gan symbolau adnod 10 sy'n dilyn. Dyma weithredoedd y brenin “*gwahanol*” Dan.7.

Rhufain Ymerodrol yna Rhufain Pab yn erlid y saint

Dau ddarlleniad olynol ar gyfer y pennill sengl hwn

Dan 8:10 *Hi a gyfododd i lu y nefoedd, ac a ddygodd i waered ran o'r llu hwnnw, a rhai o'r sêr, i'r ddaear, ac a'u sathrodd hwynt dan draed.*

10a- *Cododd hi i fyddin y nef*

Trwy ddweud “*hi*”, mae'r Ysbryd yn cadw fel targed hunaniaeth Rhufain, yn y dilyniant cronolegol ei estyniadau, ar ôl gwahanol fathau o lywodraeth y mae'n cyfeirio ato yn Dat. 17:10, Rhufain cyrraedd yr ymerodraeth o dan deyrnasiad y Ymerawdwr Rhufeinig Octavian o'r enw Augustus. Ac yn ystod ei amser ef y ganwyd Iesu Grist o'r Ysbryd, yng nghorff llonydd Mair, gwraig ieuanc Joseff; y ddau wedi eu dewis oherwydd eu bod yn perthyn i linach y Brenin Dafydd yn unig. Ar ôl ei farwolaeth, unwaith wedi ei atgyfodi ganddo'i hun fel yr oedd wedi cyhoeddi, fe ymddiriedodd Iesu i'w apostolion a'i ddisgyblion y genhadaeth o gyhoeddi newyddion da iachawdwriaeth (yr Efengyl) er mwyn gwneud pobl etholedig ledled y byd. Y pryd hwn yr oedd Rhufain yn wynebu addfwynder a heddychiaeth Gristionogol; hi yn rôl y cigydd, disgyblion Crist yn rôl yr ŵyn a laddwyd. Ar gost llawer o dywallt gwaed merthyron, lledaenodd y ffydd Gristnogol ledled y byd ac yn enwedig ym mhrifddinas yr ymerodraeth, Rhufain. Mae erlid Rhufain ymerodrol yn codi yn erbyn Cristnogion. Yn yr adnod 10 hon, mae dwy weithred o Rufain yn gorgyffwrdd. Mae'r cyntaf yn ymwneud â'r imperial a'r ail, y Pab.

Yn y gyfundrefn imperialaidd gallwn eisoes briodoli'r gweithredoedd a ddyfynnwyd iddo:

Hi a gyfododd i fyddin y nef: hi a wynebodd y Cristionogion. Y tu ôl i'r mynegiant symbolaidd hwn, *wedi'i arfogi â'r nefoedd*, mae'r Etholedig Gristnogol yn unol â'r hwn yr oedd Iesu eisoes wedi enwi ei ffyddloniaid: *dinasyddion teyrnas nefoedd*. Ymhellach, mae Dan.12:3 yn cymharu'r gwir *saint* â'r *sêr* sydd hefyd yn *had* Abraham o Gen.15:5. Ar y darlleniad cyntaf, y mae beiddio merthyru meibion a merched Duw eisoes yn gyfystyr â Rhufain baganaidd yn weithred drahaus ac yn ddyrchafiad annheilwng ac anghyfiawn. Ar yr ail ddarlleniad, y mae honiad Esgob Rhufain i lywodraethu fel Pab Un Etholedig Iesu Grist o 538 hefyd yn weithred drahaus, ac yn ddirchafiad hyd yn oed yn fwy annheilwng ac anghyfiawn.

Hi a barodd i ran o'r fyddin hon a'r ser syrthio i'r llawr, a hi a'u sathrodd hwynt: Hi a'u herlidiodd, ac a'u rhoddes i farwolaeth i dynnu sylw ei phoblogaeth

yn ei arenâu. Yr erlidwyr yn bennaf yw Nero, Domitian a Diocletian yr erlidwr swyddogol olaf rhwng 303 a 313. Ar y darlleniad cyntaf, mae'r cyfnod dramatig hwn yn cael ei gwmpasu yn Apo.2 o dan yr enwau symbolaidd "Effesus", yr amser pan fydd John yn derbyn ei Datguddiad dwyfol o'r *enw* "Apocalypse" a "*Smyrna*". Ar yr ail ddarlleniad, a briodolir i Rufain y Pab, gosodir y gweithredoedd hyn yn Apo.2 o dan y cyfnodau a enwir "*Pergamum*" h.y. cynghrair toredig neu odineb a "*Thyatira*" h.y. ffieidd-dra a marwolaethau. Gan ddweud, *ac mae hi'n sathru arnynt*, mae'r Ysbryd imputes i'r ddwy Rufain yr un math o weithredoedd gwaedlyd. Priodolir y ferf *sathru* a'i mynegiant *dan draed i Rufain baganaidd yn Dan.7:19*. Ond bydd y weithred o *droedio* yn parhau hyd ddiwedd y 2300 *gyda'r nos - bore* o adnod 14 o'r bennod hon 8 yn ôl y datganiad yn adnod 13: *Hyd at pryd y bydd y sancteiddrwydd a'r fyddin yn cael eu sathru* ? Cyflawnwyd y weithred hon yn amser yr oes Gristnogol, a rhaid i ni felly ei phriodoli i Rufain Pabaidd a'i chynhaliath frenhinol; y mae hanes yn ei gadarnhau. Serch hynny, gadewch inni nodi gwahaniaeth pwysig. Dim ond yn llythrennol y mae Rhufain Baganaidd yn peri i saint Iesu Grist *syrthio i'r llawr*, tra bod Rhufain Babaid, trwy ei gau gyfarwyddyd crefyddol, yn peri iddynt *syrthio i'r llawr* yn ysbrydol, cyn eu herlid yn llythrennol yn eu tro.

Parhaodd yr erledigaethau ysbeidiol gyda phob yn ail heddwch hyd at ddyfodiad yr Ymerawdwr Cystennin I ^a roddodd derfyn ar yr erledigaethau yn erbyn Cristnogion gyda gorchymyn Milan, ei brifddinas Rufeinig, yn 313, sef term y cyfnod o "*ddeng mlynedd*" o erlidiau sy'n nodweddu cyfnod "*Smyrna*" Parch.2:8. Trwy'r heddwch hwn, ni fydd y ffydd Gristnogol yn ennill dim, a bydd Duw yn colli llawer. Oherwydd heb rwystr erledigaeth, y mae ymrwymadau'r rhai sydd heb eu trosi i'r ffydd newydd hon yn lluosogi ac yn amlhau trwy'r ymerodraeth ac yn enwedig yn Rhufain lle llifodd gwaed y merthyron fwyaf.

Felly at yr amser hwn y gallwn gysylltu dechreuad ail ddarlleniad yr adnod hon. Yr un lle mae Rhufain yn dod yn Gristnogol trwy ufuddhau i orchmynion yr Ymerawdwr Cystennin sydd, yn 321, newydd gyhoeddi gorchymyn sy'n gorchymyn newid y diwrnod o orffwys wythnosol: mae'r seithfed dydd Saboth yn cael ei ddisodli gan y dydd cyntaf o'r wythnos; ar y pryd, wedi ei gysegru gan y paganiaid i addoliad y duw "hybarch haul anorchfygol". Mae'r weithred hon mor ddifrifol ag yfed *i mewn llestri aur y deml*, ond y tro hwn, ni fydd Duw yn ymateb, bydd awr y farn derfynol yn ddigon. Gyda'i dydd newydd o orffwys, bydd Rhufain yn ymestyn ei hathrawiaeth Gristnogol ledled yr ymerodraeth, a'i hawdurdod lleol, bydd esgob Rhufain yn ennill bri a chefnogaeth, hyd nes y dyrchafiad goruchaf y mae'r teitl Pab yn ei roi iddo trwy archddyfarniad, yn 533, y Bysantaidd yr ymerawdwr Justinian ¹. Nid tan ddiarddeliad yr Ostrogothiaid gelyniaethus y cymerodd y pab teyrnasol cyntaf, Vigilius, ei sedd Pab yn Rhufain, yn y Palas Lateran a adeiladwyd ar Fynydd Caelius. Mae'r dyddiad 538 a dyfodiad y pab cyntaf yn nodi cyflawniad y gweithredoedd a ddisgrifir yn adnod 11 sy'n dilyn. Ond dyma hefyd ddechrau'r 1260 o flynyddoedd o deyrnasiad y pabau a phopeth sy'n ymwneud â nhw ac a ddatgelwyd yn Dan.7. Teyrnasiad parhaus pan fydd y saint, unwaith eto, *yn cael eu sathru dan draed*, ond y tro hwn, gan

oruchafiaeth grefyddol y Pab Rhufeinig a'i chefnogwyr sifil, y brenhinoedd, a'i huchder ... yn enw Crist.

Gweithredoedd penodol pabyddiaeth a sefydlwyd yn 538

Dan 8:11 *Hi a gyfododd at bennaeth y fyddin, ac a dynnodd oddi wrtho ef yr ~~aberth~~gwastadol , ac a ddymchwelodd i'r lle-sylfaen ei gysegr.*

11a- *Cododd hi i ben y fyddin*

Yr arweinydd hwn yn y fyddin yw Iesu Grist yn rhesymegol ac yn Feiblaidd, yn ôl Eph.5:23: *oherwydd y gŵr yw pen y wraig, fel y mae Crist yn ben ar yr Eglwys , sef ei gorff, ac y mae ef yn Gwaredwr.* Mae'r ferf “ *hi a gododd* ” wedi'i dewis yn dda, oherwydd yn union, yn 538, mae Iesu yn y nefoedd tra bod y babaeth ar y ddaear. Mae'r awyr y tu hwnt i'w chyrraedd ond “ *cododd* ” trwy wneud i ddynion gredu ei bod yn ei ddisodli ar y ddaear. O'r nefoedd, nid oes gan Iesu fawr o obaith o osgoi dynion o'r trap a osodwyd ar eu cyfer gan y diafol. Hefyd, paham y gwnelai efe, pan y mae efe ei hun yn eu traddodi i'r fagl hon a'i holl felltithion? Canys yr ydym wedi darllen yn dda, yn Dan.7:25, “ *y saint a draddodir i'w ddwylo am amser, (2 waith) a hanner amser* ”; fe'u traddodir yn fwriadol gan Dduw Crist, oherwydd yr *amseroedd cyfnewidiol a'r gyfraith* . Mae'r gyfraith a addaswyd yn 321 gan Cystennin ynghylch y Saboth, wrth gwrs, ond yn anad dim, *newidiodd y gyfraith* gan y pabyddiaeth Rufeinig, ar ôl 538 lle mae nid yn unig y Saboth yr effeithir arno ac yr ymosodir arno, ond y gyfraith gyfan sy'n cael ei hailweithio Rhufain fersiwn.

11b- *tynnu ymaith yr aberth ~~gwastadol oddi wrtho~~*

Yr wyf yn nodi absenoldeb y gair aberth yn y testun Hebraeg gwreiddiol. Wedi dweud hynny, mae ei bresenoldeb yn awgrymu cyd-destun yr hen gynghrair, ond nid yw hyn yn wir fel yr wyf newydd ei ddangos. O dan yr *aberth a'r offrwm cyfamod newydd* darfod, marwolaeth Crist, *ganol yr wythnos* a ddyfynnwyd yn Dan.9:27, wedi gwneud y defodau hyn yn ddiwerth. Fodd bynnag, roedd rhywbeth yn aros o'r hen gyfamod: gweinidogaeth yr archoffeiriad a'r cyfamod dros bechodau'r bobl a broffwydodd hefyd y weinidogaeth nefol a gyflawnodd Iesu o blaid ei etholedigion yn unig a brynwyd gan ei waed ers ei atgyfodiad. Dychwelodd Crist i'r nef, beth oedd ar ôl i'w gymryd oddi arno? Ei swyddogaeth offeiriadol yw ei rôl unigryw fel cyfathrachwr i faddau pechodau ei etholedigion. Yn wir, er 538, roedd sefydlu arweinydd Eglwys Crist ar y ddaear, yn Rhufain, yn gwneud gweinidogaeth nefol Iesu yn ofer ac yn ddiwerth. Nid yw gweddïau yn mynd trwyddo mwyach ac mae pechaduriaid yn parhau i fod yn gludwyr eu pechodau a'u heuogrwydd tuag at Dduw. Mae Heb.7:23 yn cadarnhau'r dadansoddiad hwn, gan ddweud: “ *Ond y mae ganddo ef, oherwydd ei fod yn aros am byth, offeiriadaeth nad yw'n drosglwyddadwy* .” Y mae cyfnewidiad lly wodraethwr ar y ddaear yn cyfiawnhau y ffrwythau ffaidd a ddygir gan y Gristionogaeth hon heb Grist ; ffrwythau a broffwydwyd gan Dduw i Daniel. Pam cafodd Cristnogion eu taro gan y felltith ofnadwy hon? Bydd yr adnod 12 ganlynol yn rhoi'r ateb: *oherwydd pechod* .

Bydd nodi'r gwastadol sydd newydd ei wneud yn sail i'r cyfrifiadau gan ddefnyddio'r cyfnodau 1290 a 1335 o flynyddoedd diwrnod a gynigir yn

Dan.12:11 a 12; y sail sefydledig oedd y dyddiad 538, pan y dygwyd yr offeiriadaeth *dragwyddol gan yr arweinydd pabaid daearol*.

11c- *ac a ddymchwelodd y lle-waelod ei gysegr*

Oherwydd cyd-destun y cyfamod newydd, rhwng dwy ystyr posibl y gair Hebraeg "mecon" a gyfieithwyd gan "lle" cadwais ei gyfieithiad "sylfaen" yr un mor gyfreithlon ac wedi'i addasu'n well i gyd-destun y cyfnod Cristnogol a dargedwyd gan y broffwydoliaeth. .

noddfa yn cael ei drafod yn aml, sy'n ddryslyd. Fodd bynnag, mae'n bosibl peidio â chael eich twyllo gan ddibynnu ar y ferf sy'n nodi'r weithred a wneir yn y *cysegr*

Yma yn Dan.7:11: ei *sail a ddymchwelir* gan y babaeth.

Yn Dan.11:30: caiff ei *ddirmygu* gan frenin Groeg, erliwiwr yr Iddewon Antiochos 4 Epiphanes yn – 168.

Yn Dan.8:14 a Dan.9:26 nid mater o ~~*noddfa ydyw*~~ ond *sancteiddrwydd*. Mae'r gair Hebraeg "qodesh" yn cael ei gam-gyfieithu'n systematig ym mhob cyfieithiad o'r fersiynau mwyaf cyffredin. Ond erys y testyn Hebraeg gwreiddiol heb ei newid i dystio i'r gwirionedd gwreiddiol.

Fe ddylech chi wybod bod y term "*noddfa*" yn cyfeirio'n gyfan gwbl at y man lle mae Duw yn sefyll yn bersonol. Ers i Iesu gael ei atgyfodi a'i ddychwelyd i'r nefoedd, nid oes unrhyw *noddfa ar y ddaear mwyach*. Mae *dymchwelyd sail ei noddfa* felly yn golygu tanseilio'r seiliau athrawiaethol sy'n ymwneud â'i weinidogaeth nefol sy'n darlunio holl amodau iachawdwriaeth. Yn wir, wedi iddo gael ei fedyddio, rhaid i'r sawl a elwir allu elwa o gymeradwyaeth Iesu Grist sy'n barnu ei ffydd ar ei weithredoedd ac yn cytuno neu beidio â maddau ei bechodau yn enw ei aberth. Mae bedydd yn nodi dechrau profiad sy'n cael ei fyw o dan farn gyfiawn Duw ac nid ei ddiwedd. Sy'n golygu, pan fydd y berthynas uniongyrchol rhwng yr etholedigion daearol a'i eiriolwr nefol yn cael ei dorri, iachawdwriaeth bellach yn bosibl, a'r cyfamod sanctaidd yn cael ei dorri. Mae'n ddrama ysbrydol ofnadwy a anwybyddwyd gan y llu dynol twyllodrus a hudo er Mawrth 7, 321 a'r flwyddyn 538 y cafodd offeiriadaeth *dragwyddol* Iesu Grist ei dileu gan y pab er ei les. *Mae dymchwelyd sail ei gysegr* hefyd yn golygu priodoli i'r 12 apostol sy'n cynrychioli sylfaen neu sylfaen yr Etholedig, tŷ ysbrydol, athrawiaeth gau Gristnogol sy'n cyfiawnhau ac yn cyfreithloni pechod yn erbyn y gyfraith ddwyfol; yr hyn na fuasai unrhyw apostol wedi ei wneud.

Dan 8:12 *A'r fyddin a draddodwyd i fyny â'r aberth gwastadol o achos pechod; taflodd y corn y gwirionedd i'r llawr, a llwyddodd yn ei ymgymeriadau.*

12a- *Gwardwyd y fyddin â'r aberth gwastadol*

Mewn iaith fwy symbolaidd mae i'r ymadrodd hwn yr un ystyr ag un Dan.7:25: *traddododd y fyddin ...* Ond yma y mae yr Ysbryd yn ychwanegu *gyda'r gwastadol*

12b - *oherwydd pechod*

Naill ai, yn ôl 1 Ioan 3:4, oherwydd camwedd y *gyfraith a newidiwyd* yn Dan.7:25. Canys Ioan a ddywedodd ac a ysgrifennodd, *Pwy bynnag sydd yn pechu sydd yn troseddu'r Gyfraith, a phechod sydd drosedd o'r Gyfraith*. Mae y camwedd hwn yn dyddio yn ol i Fawrth 7, 321 ac y mae yn ymwneyd, yn gyntaf,

â chefnu ar Sabboth sanctaidd Duw ; y Saboth **a sancteiddiwyd** ganddo, ers creadigaeth y byd, ar y “**seithfed dydd**” unigryw a gwastadol.

12c- *taflodd y corn y gwirionedd i'r llawr*

Gair ysbrydol yw gwirionedd o hyd sy'n dynodi'r gyfraith yn ôl Salmau 119: 142-151: *Y gwir yw dy gyfraith ... dy holl orchmynion yw'r gwirionedd .*

12d- *ac yn llwyddo yn ei ymdrechion*

Os cyhoeddodd Ysbryd y Creawdwr Duw ef ymlaen llaw, yna peidiwch â synnu eich bod wedi anwybyddu'r twyll hwn, y twyll ysbrydol mwyaf yn holl hanes dynion; ond hefyd, y mwyaf difrifol yn ei chanlyniadau o golli eneidiau dynol i Dduw. Bydd adnod 24 yn cadarnhau'r dywediad: *Bydd ei nerth yn cynyddu, ond nid trwy ei gryfder ei hun; bydd yn dryllio hafoc anhygoel, **bydd yn llwyddo yn ei ymrwymadau** , bydd yn dinistrio'r pwerus a phobl y saint.*

Paratoad ar gyfer sancteiddhad

Yn y gwersi a roddir gan ddefodau crefyddol yr hen gyfamod y mae y pwnc hwn o baratoad i sancteidd- rwydd yn ymddangos yn wastadol. Yn gyntaf, rhwng amser caethwasiaeth a mynediad i Ganaan, roedd dathlu'r Pasg yn angenrheidiol i sancteiddio'r bobl yr oedd Duw yn mynd i'w harwain i'w bridd cenedlaethol, Israel, gwlad yr addewid. Yn wir, cymerodd 40 mlynedd o brawf puro a sancteiddhad i'r mynediad i Ganaan gael ei gyflawni.

Yn yr un modd, ynghylch y Saboth a nodwyd ar y seithfed dydd o fachlud haul i'r llall, roedd angen amser paratoi ymlaen llaw. Roedd y chwe diwrnod o weithgareddau seciwlar yn gofyn am olchi'r corff a newid dillad, gosodwyd y pethau hyn hefyd ar yr offeiriad fel y gallai, heb berygl i'w fywyd, fynd i mewn i le sanctaidd y deml i weinyddu ei wasanaeth defodol yno . .

Mae wythnos saith diwrnod, 24 awr y greadigaeth wedi'i modelu ar saith mil o flynyddoedd o gynllun iachawdwriaeth Duw. Fel bod y 6 diwrnod cyntaf yn cynrychioli'r 6 mileniwm cyntaf pan fydd Duw yn dewis ei etholedigion. Ac y mae y 7fed ^{ar} mileniwm diweddar yn gyfystyr â'r Sabboth mawr pryd yr ymgynullodd Duw a'i etholedigion yn y nef i fwynhau gwir orphwysdra a chyflawn. Y pechaduriaid yn feirw dros dro; ac eithrio Satan, sy'n parhau i fod yn ynysig ar ddaear ddiboblogi yn ystod y cyfnod hwn o “fil o flynyddoedd” a ddatgelwyd yn Dat.20. Cyn mynd i mewn i'r “nef” rhaid i'r etholedigion gael eu puro a'u sancteiddio. Y mae puredigaeth yn gorphwys ar ffydd yn aberth gwirfoddol Crist, ond y mae sancteiddhad yn cael ei gael trwy ei gymmorth ef ar ol bedydd, o herwydd fod puredigaeth yn cael ei briodoli, neu ei gael o flaen llaw yn enw egwyddor ffydd, ond sancteiddhad yw y ffrwyth a geir mewn gwirionedd yn ei gyfanrwydd. enaid gan yr etholedigion trwy ei wir gydweithrediad â'r Duw byw Iesu Grist. Fe'i ceir trwy frwydr y mae yn ei dalu yn ei erbyn ei hun, yn erbyn ei natur ddrwg, er mwyn gwrthsefyll pechod.

Bydd Daniel 9:25 yn ein dysgu, daeth Iesu Grist i farw ar groes er mwyn cael ei etholedigion i bechu dim mwy, oherwydd daeth i roi **terfyn ar bechod** . Nawr rydyn ni newydd weld yn adnod 12, bod y Cristion a Ddewiswyd wedi'i drosglwyddo i ddespotiaeth y Pab oherwydd pechod. Y mae puredigaeth felly yn angenrheidiol i gael y sancteiddhad *hebdo ni fydd neb yn gweld Duw* fel y mae'n

ysgrifenedig yn Heb.12:14: *Erlid heddwch â phawb, a sancteiddhad, heb yr hwn ni chaiff neb weld yr Arglwydd.*

Wedi'i gymhwyso i 2000 o flynyddoedd y cyfnod Cristnogol o farwolaeth Iesu Grist hyd ei ddychweliad yn 2030, datgelir yr amser hwn o baratoi a sancteiddiad yn adnodau 13 a 14 sy'n dilyn. Yn groes i gred wreiddiol yr Adfentwyr, nid cyfnod y farn a ddisgrifia Daniel 7 mo'r cyfnod hwn ond cyfnod sancteiddhad a wnaed yn angenrheidiol oherwydd etifeddiaeth ganrifoedd oed pechodau a gyfreithlonwyd gan ddysegeidiaeth ffaidd Rhufain y Pab. Yr wyf yn nodi nad oedd gwaith y Diwygiad a gychwynwyd o'r 13eg ^{ganrif} yn cyflawni'r puredigaeth a'r sancteiddhad a ofynnwyd ym mhob cyfiawnder gan y Duw iachawdwr sanctaidd deirgwaith a pherffaith bur.

Dan 8:13 *Clywais sant yn llefaru; a sant arall a ddywedodd wrth yr hwn oedd yn llefaru, Pa hyd y cyflawnir y weledigaeth am yr ~~aberth tragwyddol~~ ac am y pechod dinistr? Am ba hyd y sathrir y cysegr a'r fyddin?*

13a- *Clywais sant yn llefaru; a sant arall a ddywedodd wrth yr hwn a lefarodd*
Dim ond gwir *saint* sy'n dod yn ymwybodol o'r pechodau a etifeddiwyd gan Rufain. Cawn hwy eto yn yr olygfa weledigaeth a gyflwynir yn Dan.12.

13b- *Am ba hyd y caiff y weledigaeth ei chyflawni?*

Mae'r saint yn mynnu dyddiad a fydd yn nodi diwedd ffeidd-dra Rhufeinig.

13c- *ar yr ~~aberth~~ gwastadol*

Mae'r saint yn gofyn am ddyddiad a fydd yn nodi ailddechrau'r offeiriadaeth *dragwyddol* gan Grist.

13d- *ac am bechod dinystriol ?*

Mae'r saint yn gofyn am ddyddiad a fydd yn nodi dychweliad y seithfed dydd Saboth, y mae ei drosedd yn cael ei gosbi gan ddifrod y Rhufeiniaid a rhyfeloedd; ac am ei throeddwy'r bydd y gosb hon yn para hyd ddiwedd y byd.

13eg- *Pa hyd y bydd y cysegr a'r fyddin yn cael eu sathru?*

Mae'r saint yn gofyn am ddyddiad a fydd yn nodi diwedd yr **erledigaethau Pabaidd** a wnaed yn eu herbyn, seintiau etholedig Duw.

Dan 8:14 *Ac efe a ddywedodd wrthyf, Dwy fil a thri chant o'r hwyr a'r bore; yna bydd y cysegr yn cael ei buro.*

14a- Ers 1991, mae Duw wedi cyfarwyddo fy astudiaeth ar yr adnod hon sydd wedi'i chyfieithu'n wael. Dyma ei wir gyfieithiad o'r testyn Hebraeg.

Ac efe a ddywedodd wrthyf, Hyd yr hwyr, dwy fil a thri chant a chyfiawnheir yn sancteiddrwydd.

Gallwch weld, mae tymor y 2300 gyda'r nos wedi'i anelu at **sancteiddiad** yr etholedigion a ddewiswyd gan Dduw o'r dyddiad a bennir ar gyfer y tymor hwn. Amheuir y cyfiawnder tragwyddol a gafwyd trwy fedydd hyd hyny. Mae gofyniad y Duw sanctaidd deirgwaith, fel Tad, Mab ac Ysbryd Glân, wedi ei newid a'i gryfhau gan yr angen i'r etholedigion beidio pechu mwyach yn erbyn y Saboth nac yn erbyn unrhyw ordinhad arall a ddaw o enau Duw. Felly mae llwybr *cul* iachawdwriaeth a ddysgwyd gan Iesu yn cael ei adfer. Ac mae'r model o'r etholedigion a gyflwynwyd yn **Noa, Daniel, a Job** yn cyfiawnhau'r miliwn a ddewiswyd ar gyfer y deg biliwn syrthiedig o farn olaf Dan.7:10.

Dan 8:15 *Tra y gwelais i, Daniel, y weledigaeth hon, ac yn ceisio ei deall, wele un yn sefyll o'm blaen ac arno olwg gŵr.*

15a- Yn rhesymegol, hoffai Daniel ddeall ystyr y weledigaeth a bydd hyn yn ennill iddo yn Dan.10:12, gymeradwyaeth gyfiawn gan Dduw, ond ni fydd byth yn cael ei ganiatáu yn llawn yn ei ddymuniad fel yr ymateb gan Dduw yn Dan. 12:9 yn ei ddangos: *Efe a atebodd, Dos, Daniel, canys cedwir y geiriau hyn yn ddirgel a seliedig hyd amser y diwedd .*

Dan 8:16 *A chlywais lais gŵr yng nghanol Ulai; efe a lefodd ac a ddywedodd, Gabriel, eglurwch iddo y weledigaeth.*

16a- Mae delw Iesu Grist yng nghanol Ulai yn rhagweld y wers a roddir yng ngweledigaeth Dan.12. Yr angel Gabriel, gwas agos i Grist, sy'n gyfrifol am egluro ystyr y weledigaeth gyfan o'i dechreuad. Gadewch inni felly ddilyn yn ofalus y wybodaeth ychwanegol a ddatgelir yn yr adnodau sy'n dilyn.

Dan 8:17 *Yna efe a nesaodd at y lle yr oeddwn; ac fel yr oedd efe yn nesau dychrynais, a syrthiais ar fy wyneb. Efe a ddywedodd wrthyf, Tal sylw, fab dyn, canys y mae y weledigaeth yn ymwneyd â'r amser a fydd yn ei ddiwedd.*

17a- Bydd gweledigaeth bodau nefol bob amser yn achosi'r effaith hon ar ddyn cnawd. Ond gadewch inni fod yn astud fel y mae'n ein gwahodd i wneud. Bydd yr amser gorffen perthnasol yn dechrau ar ddiwedd y weledigaeth gyfan.

Dan 8:18 *Wrth iddo siarad â mi, safais ar fy wyneb. Cyffyrddodd â mi, a gwnaeth i mi sefyll lle'r oeddwn.*

18a- Yn y profiad hwn, mae Duw yn tanlinellu melltith y cnawd nad yw'n cyfateb i burdeb cyrff nefol angylion ffyddlon.

Dan 8:19 *Yna efe a ddywedodd wrthyf, Mi a ddysgaf i ti beth a ddigwydd ar ddiwedd y digofaint, canys y mae amser wedi ei osod i'r diwedd .*

19a- Fe ddaw diwedd digofaint Duw, ond cyfiawnheir y digofaint hwn trwy anufudd-dod Cristnogol, etifeddiaeth athrawiaeth y Pab Rhufeinig. Bydd darfyddiad y digofaint dwyfol hwn a broffwydwyd felly yn rhannol oherwydd ni fydd yn dod i ben mewn gwirionedd ond ar ôl holl ddinistr y ddynoliaeth ar ddychweliad yng ngogoniant Crist.

Dan 8:20 *Yr hwrdd a welaist, a chanddo gyrn, yw brenhinoedd y Mediaid a'r Persiaid.*

20a- Mae'n gwestiwn o Dduw yn rhoi cyfeirbwyntiau i'r rhai a ddewiswyd ganddo fel eu bod yn deall egwyddor yr olyniaeth o symbolau a gyflwynir. Mae'r Mediaid a'r Persiaid yn nodi cyd-destun hanesyddol dechrau'r datguddiad. Yn Dan.2 a 7 roedden nhw yn yr ail safle.

Dan 8:21 *Yr afr yw brenin Jafan, a'r corn mawr rhwng ei lygaid ef yw'r brenin cyntaf.*

21a- Yn ei thro, Groeg yw'r ail olyniaeth; y trydydd yn Dan.2 a 7.

21b- *Y corn mawr rhwng ei lygaid yw'r brenin cyntaf*

Fel y gwelsom, mae'n ymwneud â'r gorchfygwr Groegaidd mawr, Alecsander Fawr. Y corn mawr, delw o'i gymeriad sarhaus a chwynr yr oedd y Brenin Dareius 3 yn anghywir i'w fychanu, oherwydd costiodd iddo ei deyrnas a'i fywyd. Trwy osod y corn hwn nid ar y talcen ond rhwng y llygaid, mae'r Ysbryd yn dangos ei chwant anniwall am goncwest na fydd ond ei farwolaeth yn peidio. Ond mae'r llygaid hefyd yn glirwelediad proffwydol, ac ers ei eni, mae tynged

eithriadol wedi'i gyhoeddi iddo gan glirweledydd ac mae'n credu yn ei dynged broffwydol ar hyd ei oes.

Dan 8:22 *Y pedwar corn sydd wedi codi yn lle'r corn drylliedig hwn, yw pedair teyrnas a gyfyd o'r genedl hon, ond ni fyddant mor gryf.*

22a- Cawn y pedair llinach Groegaidd a sylfaenwyd gan y pedwar cadfridog a olynodd Alecsander, yn dal yn fyw ar ol 20 mlynedd o ryfeloedd rhwng y deg ag oeddynt ar y dechreu.

Dan 8:23 *Ar ddiwedd eu teyrnasiad, pan ddarfyddo pechaduriaid, fe gyfyd brenin annoeth a direidus.*

23a- Gan hepgor yr amseroedd canolradd, mae'r angel yn dwyn i gof y cyfnod Cristnogol o oruchafiaeth Rhufain Pab. Wrth wneud hynny, mae'n nodi prif bwrpas y datguddiad a roddwyd. Ond y mae yr esboniad hwn yn dwyn dysgeidiaeth arall sydd yn ymddangos yn y frawddeg gyntaf o'r adnod hon : *Ar ddiwedd eu harglwyddiaeth, pan y byddo pechaduriaid wedi eu darfod.* Pwy yw y pechaduriaid treuliedig hyn sydd yn rhagflaenu amser y gyfundrefn babaidd ? Dyma'r Iddewon cenedlaethol gwrthryfelgar a wrthododd Iesu Grist fel Meseia a gwaredwr, rhyddhawr, ie, ond yn unig o bechodau a gyflawnwyd a dim ond o blaid y rhai y mae'n eu cydnabod gan ansawdd eu ffydd. Mewn gwirionedd yswyd hwynt yn 70 gan filwyr Rhufain, hwy a'u dinas yn Jerusalem, a hyn am yr ail waith ar ol y dinistr a wnaed dan Nebuchodonosor yn — 586. Trwy y weithred hon, rhoddodd Duw brawf fod yr hen gynghrair wedi darfod er hyny. marwolaeth Iesu Grist lle yn Jerusalem y rhwygwyd gorchudd gwahaniad y deml yn ddwy, o'r top i'r gwaelod, a thrwy hyny ddangos mai oddiwrth Dduw ei hun y daeth y weithred.

23b- *fe gyfyd brenin dirmygus a chelfydd*

Dyma ddisgrifiad Duw o'r pabyddiaeth a nodweddir yn ôl Dan.7:8 gan *ei haerllugrwydd* ac yma gan *ei anfoesgarwch* . *Ychwanega ac mae'n gelfydd* . Mae'r grefft yn cynnwys gorchuddio'r gwirionedd a chymryd golwg yr hyn nad ydym ni. Defnyddir yr artifice i dwyllo cymydog, dyma a wna pabau olynol.

Dan 8:24 *Ei nerth a gynydda, ond nid trwy ei nerth ei hun; bydd yn dryllio hafoc anhygoel, bydd yn llwyddo yn ei ymgymeriadau, bydd yn dinistrio'r pwerus a phobl y saint.*

24a- *Ei nerth a gynydd*

Yn wir, a ddisgrifir yn Dan.7:8 fel “ *corn bach* ”, mae adnod 20 yn priodoli iddo “ *ymddangosiad mwy na'r lleill* ”.

24b- *ond nid trwy ei nerth ei hun*

Yma eto, mae hanes yn cadarnhau na allai'r gyfundrefn babaidd fod wedi bodoli heb gefnogaeth arfog y brenhinoedd. Y gefnogaeth gyntaf oedd Clovis brenin y Ffranciaid o linach Merovingaidd ac ar ei ôl ef, cefnogaeth y llinach Carolingiaidd ac yn olaf, cefnogaeth y llinach Capetaidd, anaml y bu diffyg cefnogaeth brenhiniaeth Ffrainc. A byddwn yn gweld bod gan y cymorth hwn bris i'w dalu. Gwneir hyn fel enghraifft trwy ddiennyddio Brenin Ffrainc Louis 16, y Frenhines Marie-Antoinette, y llyswyr brenhinol a'r clergwyr Catholig sy'n bennaf cyfrifol, gan y gilotin a osodwyd yn Ffrainc yn y brifddinas a threfi taleithiol, gan chwyldroadwyr Ffrainc rhwng 1793 a 1794; dau gyfnod o “Dychryn” wedi'u harysgrifio mewn llythrennau gwaed er cof y ddynoliaeth. Yn

Dat.2:22 bydd y gosb ddwyfol hon yn cael ei phroffwydo yn y geiriau hyn: *Wele, mi a'i bwriaf hi ar wely, ac a anfonaf orthrymder mawr . wedi y rhai a odinebant â hi , oni edifarhaont am eu gweithredoedd. Rhoddaf ei phlant i farwolaeth ; a bydd yr holl eglwysi yn gwybod mai myfi yw'r hwn sy'n chwilio'r meddwl a'r calonnau, a rhoddaf wobwr i bob un yn ôl eich gweithredoedd.*

24c- *bydd yn dryllio hafoc anhygoel*

Ar y ddaear, ni all neb eu cyfrif, ond yn y nefoedd, mae Duw yn gwybod yr union nifer ac ar awr cosb y farn ddiwethaf, byddant i gyd yn cael eu diarddel, o'r lleiaf i'r mwyaf ofnadwy, gan eu hawduron.

24d- *bydd yn llwyddo yn ei ymgymeriadau*

Sut na allai lwyddo, pan roddodd Duw y rôl hon iddo i gosbi'r pechod a gyflawnwyd gan ei bobl sy'n honni iachawdwriaeth a enillwyd gan Iesu Grist?

24th- *dinistria efe y cedyrn a phobl y saint*

Trwy eu hamddifadu eu hunain fel cynrychiolydd Duw ar y ddaear a'u bygwth ag ysgymuno a fyddai'n cau eu mynediad i'r nefoedd, mae'r babaeth yn cael ymostyngiad mawrion a brenhinoedd gorllewinol y ddaear, a mwy fyth gan y bychan, y cyfoethog neu'r tlawd. , ond i gyd yn anwybodus, o herwydd eu hanghrediniaeth a'u difaterwch at wirioneddau dwyfol.

O ddechrau cyfnod y Diwygiad Protestannaidd a gychwynwyd ers Peter Valdo yn 1170, ymatebodd y gyfundrefn Babaid â chynddaredd trwy annog yn erbyn gweision ffyddlon Duw, yr unig wir seintiau sydd bob amser yn heddychlon a heddychlon, y cynghreiriau Catholig llofruddiol a gefnogir gan lysoedd y ymofyn â'i sancteiddrwydd gau. Bydd yn rhaid i'r barnwyr cwfl a orchmynnodd artaith ofnadwy i'r saint ac eraill, oll wedi eu cyhuddo o heresi yn erbyn Duw a Rhufain, i gyd roi cyfrif am eu huniondeb gerbron y gwir Dduw ar awr y farn derfynol a broffwydwyd yn gyfiawn yn Dan.7: 9 a Dat.20:9 i 15.

Dan 8:25 *Oherwydd ei ffyniant, a llwyddiant ei ddyfeisiadau, bydd ganddo drahauster yn ei galon, a bydd yn dinistrio llawer o'r rhai oedd yn byw yn heddychlon, ac yn ei ddyrchafu ei hun yn erbyn y penaethiaid; ond fe'i dryllir, heb ymdrech unrhyw law.*

25a- *Oherwydd ei ffyniant a llwyddiant ei driciau*

ffyniant hwn yn awgrymu ei gyfoethogi y mae'r adnod yn ei gysylltu â'i driciau . Rhaid inni, mewn gwirionedd, ddefnyddio twyll , pan fyddwn yn fach ac yn wan i gael y cyfoethog, yr arian a'r cyfoeth o bob math y mae Dat. 18:12 a 13 yn ei restru.

25b- *bydd haerllugrwydd yn ei galon*

Hyn, er gwaethaf y wers a roddwyd gan brofiad y Brenin Nebuchodonosor yn Dan.4 a hynny, yn fwy trasig, ei wŷr Belsassar yn Dan.5.

25c- *bydd yn dinistrio llawer o ddynion a oedd yn byw yn heddychlon*

Cymeriad heddychlon yn ffrwyth gwir Gristnogaeth, ond dim ond tan 1843. Ar gyfer cyn y dyddiad hwnnw, ac yn bennaf, hyd at ddiwedd y Chwyldro Ffrengig, ar ddiwedd y 1260 o flynyddoedd o deyrnasiad Pab proffwydo yn Dan.7:25 , ffydd ffug yn cael ei nodweddu gan greulondeb sy'n ymosod neu'n ymateb i greulondeb. Dim ond yn yr amseroedd hyn y mae addfwynder a heddwch yn gwneud gwahaniaeth. Nid yw'r rheolau a osodwyd gan Iesu wedi

newid ers y cyfnod apostolaidd, yr un a ddewiswyd yw dafad sy'n derbyn i gael ei aberthu, byth yn gigydd.

25d- *ac efe a gyfyd yn erbyn y penaethiaid*

Gyda'r manwl gywirdeb hwn, ni chaniateir amheuaeth mwyach. Yr *arweinydd*, a ddyfynnir yn adnodau 11 a 12, yn wir yw Iesu Grist, *Brenin y brenhinoedd ac Arglwydd yr arglwyddi* sy'n ymddangos yng ngogoniant ei ddychweliad yn Dat.19:16. Ac oddi wrtho ef y cymerwyd ymaith yr offeiriadaeth dragwyddol gyfreithlon gan babyddiaeth Rufeinig.

Dan 8:26 *A gwir weledigaeth yr hwyr a'r bore y dywedir amdanynt. O'ch rhan chi, cadwch y weledigaeth hon yn gyfrinachol, oherwydd mae'n ymwneud ag amseroedd pell.*

26a- *Ac y mae gweledigaeth yr hwyr a'r boreuau, dan sylw, yn wir*

Mae'r angel yn tystio i darddiad dwyfol proffwydoliaeth y "2300 hwyrol-bore" yn adnod 14. Mae'n tynnu sylw felly, yn olaf, at yr enigma hwn y mae'n rhaid ei oleuo a'i ddeall gan saint etholedig Iesu Grist pan fydd yr amser wedi cyrraedd. cyrraedd i wneud hynny.

26b- *O'th ran di, cadw'r weledigaeth hon yn ddirgel, oherwydd mae'n ymwneud ag amseroedd pell*

Yn wir, rhwng amser Daniel a ninnau, mae tua 26 canrif wedi mynd heibio. Ac felly yr ydym yn cael ein hunain yn ***amser y diwedd*** lle y mae yn rhaid i'r dirgelwch hwn gael ei oleuo ; gwneir y peth, ond nid cyn yr astudiaeth o Dan.9 a fydd yn darparu'r allwedd hanfodol i wneud y cyfrifiadau arfaethedig.

Dan 8:27 *Myfi, Daniel, a fum ddyddiau lawer yn llesg a chlaf; yna codais a rhoi sylw i faterion y brenin. Cefais fy syfrdanu gan y weledigaeth, a doedd neb yn gwybod amdani.*

27a- Nid yw'r manylyn hwn sy'n ymwneud ag iechyd Daniel yn ddim byd personol. Mae'n cyfieithu i ni y pwysigrwydd eithafol o dderbyn gwybodaeth oddi wrth Dduw am y 2300 o nosweithiau-boreau a broffwydwyd; oherwydd yn union fel y gall afiechyd arwain at farwolaeth, bydd anwybodaeth o'r enigma yn condemnio'r Cristnogion olaf a fydd yn byw yn ***amser y diwedd*** i farwolaeth ysbrydol dragwyddol .

Daniel 9

Dan 9:1 *Yn y flwyddyn gyntaf i Dareius mab Ahasferus, o hiliogaeth y Mediaid, yr hwn a ddaeth yn frenin ar frenhiniaeth y Caldeaid,*

1a- Yn ôl tystiolaeth llygad-dyst Daniel, felly yn ddiymwad, ni a ddysgwn fod y brenin Dareius o Dan. 5:30 yn fab i Ahasferus, o hil y Mediaid; felly nid yw brenin Persia, Cyrus 2, wedi cymryd ei le eto. Y flwyddyn gyntaf o'i deyrnasiad

oedd yr un y gorchfygodd Babilon, a thrwy hynny ei chymeryd oddi wrth y Caldeaid.

Dan 9:2 yn y flwyddyn gyntaf o'i deyrnasiad ef, myfi, Daniel, a welais wrth y llyfrau fod deng mlynedd a thrigain i fyned heibio i adfeilion Jerwsalem, yn ôl rhifedi y blynyddoedd a lefarasai yr Arglwydd wrth Jeremeia, y Prophwyd.

2a- Cyfeiria Daniel at ysgrifeniadau proffwydol Jeremeia, y prophwyd. Mae'n rhoi enghraifft hardd i ni o ffydd ac ymddiriedaeth sy'n uno gweision Duw dan ei olwg. Mae'n cadarnhau'r geiriau hyn yn 1 Cor.14:32: *Y mae ysbrydion y proffwydi yn ddarostyngedig i'r proffwydi*. Bu Daniel yn byw ym Mabilon am lawer o'r 70 mlynedd y bu'n proffwydo am alltudio'r Hebreaid. Mae ganddo ddi-ddordeb hefyd ym mhwc ei ddychweliad i Israel a ddylai, yn ôl ef, fod yn eithaf agos. Er mwyn cael atebion gan Dduw mae'n annerch gweddi odidog rydyn ni'n mynd i'w hastudio.

Gweddi enghreifftiol o ffydd sant

Gwers gyntaf y bennod 9 hon o Daniel yw deall pam roedd Duw eisiau iddi ymddangos yn y rhan hon o lyfr Daniel.

Yn Dan.8:23 trwy gyhoeddiad proffwydol y *pechaduriaid treuliedig*, cawsom gadarnhad fod Iddewon y genedl Israel wedi eu condemnio a'u dinistrio eto gan dân gan y Rhufeiniaid yn 70, oherwydd yr holl bethau y mae Daniel yn mynd i'w cyffesu yn ei gweddi. Yn awr pwy oedd yr Israel hon a gyflwynwyd yn y gynghrair gyntaf â'r Duw byw oddi wrth Abraham at y 12 apostol a disgybl i Iesu Grist, ei hun yn Iddewig? Dim ond sampl o'r holl ddynoliaeth, oherwydd ers Adda, mae dynion wedi bod yr un fath ar wahân i liw eu croen sy'n amrywio o ysgafn iawn i dywyll iawn. Ond beth bynnag yw eu hil, eu hethnigrwydd, pethau a drosglwyddir yn enetig o dad a mam i feibion a merched, mae eu hymddygiad meddwl yn union yr un fath. Yn ôl yr egwyddor o dynnu dail llygad y dydd, "Rwy'n dy garu di, ychydig, llawer, yn angerddol, yn wallgof, ddim o gwbl", mae dynion yn atgynhyrchu'r ystod hon o deimladau tuag at y Duw byw, creawdwr pob peth pan fydd yn darganfod ei bodolaeth. Hefyd, mae'r Barnwr mawr yn gweld ymhlith y rhai sy'n honni eu bod oddi wrtho, ffyddloniaid sy'n ei garu ac yn ufuddhau iddo, eraill sy'n honni eu bod yn ei garu, ond yn anufudd iddo, eraill sy'n byw eu crefydd mewn difaterwch, ac eraill sy'n dal i fyw gydag a. calon galed ac acerbig sy'n eu gwneud yn ffanatig ac yn y eithafol, ni allant sefyll gwrth-ddweud a hyd yn oed llai o waradwydd a chefnogi lladd y gwrthwynebydd annioddefol. Canfuwyd yr ymddygiadau hyn ymhlith yr Iddewon, gan eu bod i'w cael o hyd ymhlith dynion ledled y blaned Ddaear ac ym mhob crefydd nad ydynt, fodd bynnag, yn gyfartal.

Daw gweddi Daniel i'ch holi, ym mha rai o'r ymddygiadau hyn yr ydych yn adnabod eich hunain? Os nad eiddo un sy'n caru Duw ac yn ufuddhau iddo fel tystiolaeth o'i ffyddlondeb, cwestiynwch eich cysyniad o ffydd; edifarha a dyro i Dduw ffrwyth didwyll a gwirioneddol o edifeirwch fel y gwna Daniel.

Yr ail reswm dros bresenoldeb y weddi hon yn y bennod hon 9 yw, fod achos dinystr olaf Israel, yn y flwyddyn 70 gan y Rhufeiniaid, yn cael ei drin a'i ddadblygu yno : dyfodiad cyntaf y Messiah ar y ddaear o ddynion .

Ac wedi gwrthod y Messiah hwn a'i unig feiau oedd perffeithrwydd ei weithredoedd a'u condemniai, cynhyrfodd yr arweinwyr crefyddol y bobl yn ei erbyn, a chyhuddiadau athrodus oll wedi eu datgymalu a'u gwrth-ddweud gan y ffeithiau. Felly sylfaenasant eu cyhuddiad terfynol ar wirionedd dwyfol, gan ei gyhuddo, yn ddyn, o honni ei fod yn Fab Duw. Yr oedd eneidiau'r arweinwyr crefyddol hyn yn ddu fel glo aelwyd yn llosgi a fydd yn eu bwyta yn amser dicter cyfiawn. Ond nid ei ladd ef oedd bai pennaf yr Iddewon, ond am beidio â'i gydnabod ar ôl ei adgyfodiad dwyfol. Yn wyneb y gwyrthiau a'r gweithredoedd da a gyflawnwyd gan ei ddeuddeg apostol, caledasant eu hunain fel Pharo yn ei amser, a thystiasant i hyn trwy roi i farwolaeth y diacon ffyddlon Stephen, yr hwn a'i llabyddiasant eu hunain heb droi y tro hwn at y Rhufeiniaid.

Y trydydd rheswm am y weddi hon yw ei bod yn cymryd rhan sylw trist olaf ar ddiwedd profiad hir o fyw mewn perthynas â Duw ; tystiolaeth, math o destament a adawyd gan y gynghrair Iddewig i weddill y ddynoliaeth. Canys yn yr alltudiaeth hon i Babilon y mae yr arddangosiad a baratowyd gan Dduw yn darfod. Mae'n wir y bydd yr Iddewon yn dychwelyd i'w pridd cenedlaethol, ac y bydd Duw yn cael ei anrhydeddu a'i ufuddhau am gyfnod, ond bydd teyrngarwch yn diflannu'n gyflym, i'r pwynt na ellir cyfiawnhau eu goroesiad ond fel eu prawf olaf o ffydd yn seiliedig ar y cyntaf. dyfodiad y Meseia, oherwydd rhaid ei fod yn fab i Israel, yn Iddew ymhlith yr Iddewon.

Mae y pedwerydd rheswm dros y weddi hon yn sylfaenedig, fod y beiau a nodwyd ac a gyffeswyd oll wedi eu cyflawni a'u hadnewyddu gan Gristionogion yn eu hoes, o ymadawiad y Sabboth, Mawrth 7, 321 hyd ein hamser ni . Nid yw'r sefydliad swyddogol olaf a fendithiwyd ers 1873 ac yn unigol ers 1844 wedi dianc rhag melltith amser, ers i Iesu ei chwydu allan yn 1994. Bydd astudiaeth o benodau olaf Daniel a'r llyfr Datguddiad yn esbonio'r dyddiadau hyn a'r dirgelion olaf.

Nawr, gadewch i ni wrando'n ofalus ar Daniel yn siarad â'r Hollalluog Dduw.

Dan 9:3 Gosodais fy wyneb at yr Arglwydd DDUW, fel y gallwn droi at weddi ac ymbil, ac ympryd, a chymeryd sachliain a lludw.

3a- Mae Daniel yn awr yn hen, ond nid yw ei ffydd yn gwanhau, a'i gysylltiad â Duw yn cael ei gadw, ei faethu a'i gynnal. Yn ei achos ef, ei galon yn ddidwyll iawn, yr ympryd, y sachliain a'r lludw sydd ag ystyr gwirioneddol. Mae'r arferion hyn yn dangos cryfder awydd rhywun i gael ei glywed a'i ganiatáu gan Dduw. Mae ymprydio yn dangos y rhagoriaeth a roddir i ymateb Duw o'i gymharu â phleserau bwyta. Yn y dull hwn mae'r syniad o ddweud wrth Dduw nad wyf am fyw mwyach heb eich ateb, heb fynd mor bell â chyflawni hunanladdiad.

Dan 9:4 Gweddiais ar yr ARGLWYDD fy Nuw a chyffesais iddo: O ARGLWYDD, DUW mawr ac ofnadwy, sy'n cadw dy gyfamod ac yn trugarhau wrth y rhai sy'n dy garu ac yn cadw dy orchmynion.

4a- Arglwydd, Duw mawr ac ofnadwy

Mae Israel yn alltud ym Mabilon ac wedi talu i ddysgu bod Duw yn fawr ac yn anhygoel.

4b- *ti sy'n cadw dy gyfamod ac yn trugarhau wrth y rhai sy'n dy garu ac yn cadw dy orchmynion!*

Mae Daniel yn dangos ei fod yn adnabod Duw gan ei fod yn tynnu ei dddadleuon o destun yr ail o ddeg gorchymyn Duw, nad yw'r Pabyddion anffodus yn ei wybod dros ganrifoedd y tywyllwch, oherwydd yn sofran, cymerodd y babaeth y fenter o'i dynnu oddi ar ei fersiwn o'r deg gorchymyn, oherwydd ychwanegwyd gorchymyn yn canolbwyntio ar y cnawd i gadw'r rhif yn ddeg; enghraifft wych o anfoesgarwch a thwyll a wadwyd yn y bennod flaenorol.

Dan 9:5 *Pechasom, ni a wnaethom anwiredd, nynti a fuom annuwiol a gwrthryfelgar, ni a droasom oddi wrth dy orchmynion a'th farnedigaethau.*

5a- Nis gallasem fod yn fwy gwir a chliriach oblegid dyma y beiau a barodd Israel i alltudiaeth, oddieithr fod Daniel a thri o'i gymdeithion heb fod yn euog o'r math hwn o feiau; nid yw hyn yn ei rwystro i arddel achos ei bobl tra yn cario gydag ef faich ei euogrydd.

Yna mae'n rhaid inni sylweddoli yn 2021 ein bod ninnau hefyd, Gristnogion, yn gwasanaethu'r un Duw hwn nad yw'n newid yn ôl ei ddatganiad ym Mal.3:6: *Canys myfi yw'r ARGLWYDD, nid wyf yn newid; a chwithau, meibion Jacob, ni ddifethwyd* . Byddai'n briodol dweud "heb ei fwyta eto". Oherwydd ers i Malachi ysgrifennu'r geiriau hyn, ymddangosodd Crist, gwrthododd plant Jacob ef a'i roi i farwolaeth, ac yn unol â'r gair a broffwydwyd yn Dan.8:23, cawsant eu difa yn 70 gan y Rhufeiniaid. Ac os na fydd Duw yn newid, mae hyn yn golygu y bydd Cristnogion anffyddlon sy'n troseddu yn erbyn ei orchmynion, yn gyntaf oll, y Saboth sancteiddiol, yn cael eu taro'n galetach fyth na'r Hebreaid a'r Iddewon cenedlaethol yn eu hamser.

Dan 9:6 *Ni wrandawsom ar dy weision y proffwydi, y rhai a lefarasant yn dy enw wrth ein brenhinoedd, wrth ein tywysogion, wrth ein tadau, ac wrth holl bobl y wlad.*

6a- Y mae yn wir, fod yr Hebreaid yn euog o'r pethau hyn, ond beth a allwn ni ei ddywedyd am y Cristionogion sydd, hyd yn oed yn y sefydliad diweddaf a sefydlwyd ganddo ef, yn euog o'r un gweithredoedd ?

Dan 9:7 *Yr eiddoch, O Arglwydd, yw cyfiawnder, a'n gwarth sydd eiddom ni heddiw, i wŷr Jwda, ac i drigolion Jerwsalem, ac i holl Israel, y rhai agos a'r pellennig. yn yr holl wledydd lle yr ymlidiaist hwynt o herwydd anffyddlondeb pa rai yr oeddynt yn euog tuag atoch.*

7a- Roedd cosb Israel yn ofnadwy, bu llawer o farwolaethau a dim ond y goroeswyr a gafodd gyfle i gael eu halltudio i Babilon ac oddi yno ar wasgar ledled gwledydd yr ymerodraeth Caldeaid a'r ymerodraeth Persiaidd a'i holynodd. Mae'r genedl Iddewig wedi ei diddymu mewn gwledydd tramor ac eto, yn ôl ei addewid, bydd Duw yn fuan yn aduno'r Iddewon ar eu tir cenedlaethol, gwlad eu tadau. Pa allu a nerth sydd gan y Duw byw hwn ! Yn ei weddi, mae Daniel yn mynegi'r holl edifeirwch y mae'n rhaid i'r bobl hyn ei ddangos cyn dychwelyd i'w gwlad sanctaidd, ond dim ond pan fydd Duw wrth eu hochr.

Mae Daniel yn cyfaddef anffyddlondeb Iddewig yn cael ei gosbi gan Dduw ond wedyn pa gosb i Gristnogion sy'n gwneud yr un peth? alltudio, neu farwolaeth?

Dan 9:8 *Arglwydd, gwarth wyneb i ni, i'n brenhinoedd, i'n tywysogion, ac i'n tadau, am inni bechu yn dy erbyn.*

8a- Y gair ofnadwy, dyfynnir y gair “pechod”. Pwy all roi terfyn ar y pechod sy'n achosi dioddefaint mor fawr? Bydd y bennod hon yn rhoi'r ateb. Mae gwers yn werth ei dysgu a'i chofio: dioddefodd Israel ganlyniadau dewisiadau ac ymddygiad y brenhinoedd, yr arweinwyr a'r tadau oedd yn ei rheoli. Felly dyma enghraifft lle gellir annog anufudd-dod i arweinwyr llygredig i aros ym mendith Duw. Dyma'r dewis a wnaeth Daniel a'i dri chydymaith ac maent yn cael eu bendithio ar ei gyfer.

Dan 9:9 *Gyda'r Arglwydd ein Duw y byddo trugaredd a maddeuant, oherwydd buom anufudd iddo.*

10a- Mewn sefyllfa o bechod nid oes ond un gobaith; dibynnu ar y Duw da, trugarog fel ei fod yn caniatáu ei faddeuant. Mae'r broses yn un barhaus, mae gan Iddew'r hen gynghrair a Christion y newydd yr un angen am faddeuant. Yma eto mae Duw yn paratoi ymateb y bydd yn rhaid iddo dalu'n ddrud amdano.

Dan 9:10 *Ni wrandawsom ni ar lais yr ARGLWYDD ein Duw, i ddilyn ei gyfreithiau a osododd efe o'n blaen ni trwy ei weision y proffwydi.*

10a- Mae hyn hefyd yn wir am Gristnogion yn y flwyddyn 2021.

Dan 9:11 *Holl Israel a droseddasant dy gyfraith, ac a droesant oddi wrth glywed dy lais. Yna y tywalltwyd arnom felltithion ac anwireddau, y rhai sydd ysgrifenedig yng nghyfraith Moses, gwas Duw, am inni bechu yn erbyn Duw.*

11a- Yng nghyfraith Moses, Duw yn wir a rybuddiodd Israel rhag anufudd-dod. Ond ar ei ôl ef alltudiwyd y proffwyd Eseciel, cydoeswr â Daniel, 13 mlynedd ar ôl Daniel, hynny yw, 5 mlynedd ar ôl i'r Brenin Jehoiachin, brawd Jehoiacim, yr hwn a lwyddodd, ei gael ei hun yn gaeth wrth afon Chebar sydd rhwng afon Tigris a'r afon. Euphrates. Yno ysbrydolodd Duw ef a gwneud iddo ysgrifennu negeseuon rydyn ni'n dod o hyd iddyn nhw heddiw yn ein Beibl. Ac yn Ezé.26 y down o hyd i gyfres o gosbau y canfyddir eu model yn cael ei gymhwyso'n ysbrydol ond nid yn unig, yn saith trwmped yr Apocalypse yn Dat.8 a 9. Mae'r tebygrwydd rhyfeddol hwn yn cadarnhau nad yw Duw yn newid mewn gwirionedd. Cospir pechodau yn y cyfamod newydd fel yr oeddynt yn yr hen.

Dan 9:12 *Y mae wedi cyflawni'r geiriau a lefarodd yn ein herbyn ni ac yn erbyn ein llywodraethwyr oedd yn ein llywodraethu, ac y mae wedi dwyn arnom drychineb mawr , fel na ddigwyddodd erioed dan yr holl nefoedd, yr hwn a gyrhaeddodd Jerwsalem.*

12a- Nid yw Duw wedi gwanhau, y mae yn cyflawni ei gyhoeddiadau i fendithio neu felltith gyda'r un gofal, a bwriad y “ trallod ” a drawodd bobl Daniel yw rhybuddio'r cenedloedd sy'n dysgu'r pethau hyn. Ond beth ydyn ni'n ei weld? Er gwaethaf y dystiolaeth a ysgrifennwyd yn y Beibl, mae'r wers hon yn parhau i gael ei hanwybyddu hyd yn oed gan y rhai sy'n ei darllen. Cofiwch y neges hon: Mae Duw yn paratoi ar gyfer yr Iddewon ac ar eu hôl, ar gyfer y Cristnogion, ddau *drychineb mawr arall* a fydd yn cael eu datgelu yng ngweddill llyfr Daniel.

Dan 9:13 *Fel y mae yn ysgrifenedig yng nghyfraith Moses, Yr holl drychineb hwn a ddaeth arnom ni; ac ni weddiasom ar yr ARGLWYDD ein Duw, ac ni throesom oddi wrth ein camweddau, ac ni wrandawsom ar dy wirionedd.*

13a- Mae dirmyg am y pethau roedd Duw wedi'u hysgrifennu yn y Beibl yn dragwyddol hefyd, yn 2021 mae Cristnogion hefyd yn euog o'r bai hwn ac maen nhw'n credu nad yw Duw yn mynd i'w gwrth-ddweud. Nid ydynt ychwaith yn troi cefn ar eu hanwireddau ac nid ydynt yn fwy sylwgar i'r gwirionedd Beiblaidd ond mor bwysig ar gyfer ein hamser o'r diwedd, ei wirionedd proffwydol a ddatgelwyd yn ddwys ac yn ddealladwy, gan fod allweddi deall yn y Beibl ei hun hyd yn oed.

Dan 9:14 *Yr ARGLWYDD a wylodd dros y trychineb hwn, ac a'i dug arnom ni; oherwydd cyfiawn yw'r ARGLWYDD ein Duw ym mhopeth a wnaeth, ond ni wrandawsom ar ei lais.*

14a- Beth arall y gallaf ei ddweud? Mewn gwirionedd! Ond gwybyddwch yn dda fod trychineb llawer mwy wedi ei barotoi gan Dduw i ddynolryw yr oes bresennol, ac i'r un achos. Fe ddaw, rhwng 2021 a 2030, ar ffurf rhyfel niwclear a'i genhadaeth ddwyfol yw *lladd traean o ddyinion* yn ôl Parch.9:15.

Dan 9:15 *Ac yn awr, O Arglwydd ein Duw, yr hwn a ddug dy bobl allan o wlad yr Aifft trwy dy law nerthol, ac a wnaeth dy enw fel y mae heddiw, nyini a bechasom, ni a wnaethom anwiredd.*

15a- Daniel yn ein hatgoffa pam fod anghrediniaeth yn gondemniol gan Dduw. Ar y ddaear, mae bodolaeth y bobl Iddewig yn tystio i'r ffaith ryfeddol hon oherwydd pŵer goruwchnaturiol, yr ymadawiad o'r Aifft gan y bobl Hebraeg. Mae eu stori gyfan yn seiliedig ar y ffaith wyrthiol hon. Nid ydym yn cael y cyfle i fod yn dyst i'r ymadawiad hwn, ond ni all neb wadu bod disgynyddion y profiad hwn yn dal i fod yn ein plith heddiw. Ac i ecsbloetio'r fodolaeth hon yn well, traddododd Duw y bobl hyn i gasineb Natsiaidd yn ystod yr Ail Ryfel Byd. Felly cyfeiriwyd sylw'r ddynoliaeth at y goroeswyr a gafodd eu hailsefydlu ym 1948 ar bridd eu mamwlad hynafol a gollwyd ers 70. Dim ond geiriau eu tadau a ddywedodd wrth y llywodraethwr Rhufeinig Pontius Pilat am Iesu y gollyngodd Duw ar eu pennau. , er mwyn cael ei farwolaeth, dyfynnaf "bydded i'w waed ddisgyn arnom ni ac ar ein plant". Atebodd Duw hwy i'r llythyr. Ond mae Cristnogion o bob enwad wedi anwybyddu'r wers ddwyfol hon yn gywilyddus, a gallwn ddeall pam, gan eu bod i gyd yn rhannu eu melltith. Gwrthododd yr Iddewon y Meseia, ond dirmygodd y Cristnogion ei ddeddfau. Mae condemniad Duw o'r ddau felly yn berffaith gyfiawn.

Dan 9:16 *Arglwydd, yn ôl dy fawr drugaredd, troed dy ddig a'th gynddaredd oddi wrth dy ddinas Jerwsalem, oddi wrth dy fynydd sanctaidd; oherwydd oherwydd ein pechodau ac anwireddau ein tadau, y mae Jerwsalem a'th bobl yn waradwydd i bawb o'n cwmpas.*

16a- Yma y mae Daniel yn ymresymu â'r ddadl a gyflwynodd Moses i Dduw: beth a ddywed y bobl sydd yn dystion i gosbedigaeth ei bobl? Y mae Duw yn ymwybodol o'r broblem gan ei fod ef ei hun yn datgan am yr Iddewon, trwy enau Paul yn Rhuf.2:24: *Canys enw Duw a gablwyd ymhlith y Cenhedloedd o'ch achos chwi, fel y mae'n ysgrifenedig* . Y mae efe yn cyfeirio at destun Eze. 16:27 : *Ac wele, mi a estynais fy llaw i'ch erbyn, mi a leiheais y rhan a benodais i chwi, a'ch rhoddais i ewyllys eich gelynyon, merched y Philistiaid, y rhai oedd â chywilydd o'ch ymddygiad troseddol* . Yn ei dosturi, mae gan Daniel lawer i'w ddysgu o hyd am farn Duw ar ei ddinas Jerwsalem. Ond pan y mae yn dywedyd, " Y mae

Jerusalem a'th bobl yn waradwydd i bawb o'n hamgylch " nid cam yw efe, canys pe buasai cospedigaeth Israel wedi cynyrchu yn y paganiaid ofn iachusol a dymuniad i wasanaethu y gwir Dduw hwn, y gosbedigaeth a fuasai. roedd ganddo ddiddordeb gwirioneddol. ond ni ddygodd y profiad trist hwn fawr o ffrwyth, nid annesgrifiadwy, gan ein bod yn ddyledus iddo am dröedigaeth y Brenin Nebuchodonosor a'r Brenin Dareius y Mede.

Dan 9:17 *Yn awr gan hynny, O ein DUW, gwrando ar weddi a deisyfiad dy was, ac er mwyn yr Arglwydd llewyrched dy wyneb ar dy gysegr anghyfannedd.*

17a- Bydd yr hyn y mae Daniel yn ei ofyn yn cael ei ganiatáu ond nid oherwydd bod Duw yn ei garu, ond yn syml oherwydd bod y dychweliad hwn i Israel ac ailadeiladu'r deml yn ei brosiect. Fodd bynnag, nid yw Daniel yn ymwybodol y bydd y deml, a fydd mewn gwirionedd yn cael ei hailadeiladu, yn cael ei dinistrio eto yn 70 gan y Rhufeiniaid. Dyma pam y bydd y wybodaeth a gaiff yn y bennod hon 9 yn ei wella o'r pwysigrwydd Iddewig iawn y mae'n dal i roi i'r deml garreg a adeiladwyd yn Jerwsalem; bydd teml cnawd Crist yn fuan yn ei gwneyd yn ofer, ac am hyny fe'i dinystrir drachefn yn 70 gan fyddinoedd y Rhufeiniaid.

Dan 9:18 *Fy Nuw, gwrando a gwrando! Agor dy lygaid ac edrych ar ein hadfeilion, edrych ar y ddinas y gelwir dy enw arni! Canys nid oherwydd ein cyfiawnder yr ydym yn cyflwyno ein deisyfiadau i chwi, ond o achos eich mawr drugareddau.*

18a- Mae'n wir fod Duw wedi dewis Jerwsalem i'w gwneud yn lle sancteiddiedig trwy ei bresenoldeb gogoneddus. Ond dim ond pan saif Duw yno y mae'r lle yn sanctaidd, ac er y flwyddyn – 586, nid felly y bu mwyach. Ac, i'r gwrthwyneb, tystiai adfeilion Jerusalem a'i theml i ddiueddrwydd ei gyfiawnder. Yr oedd y wers hon yn anghenrheidiol i ddynion edrych ar y gwir Dduw fel bod byw sydd yn gweled, yn barnu, ac yn adweithio yn annhebyg i dduwiau paganaidd eilunaddolgar nad ydynt ond yn perthyn i angylion drwg gwersyll y diafol. Mae'r dyn ffyddlon yn gwasanaethu Duw ond mae'r dyn anffyddlon yn defnyddio Duw i roi cyfreithlondeb crefyddol iddo'i hun tuag at y rhai o'i gwmpas. Mae *tosturi* Duw y mae Daniel yn apelio ato yn real a bydd yn rhoi'r prawf harddaf ohono yn fuan, yn Iesu Grist.

Dan 9:19 *Arglwydd, gwrando! Arglwydd, maddeu! Arglwydd, rho sylw! Gweithredwch a phaid ag oedi, oherwydd cariad atat ti, O fy Nuw! Oherwydd y gelwir dy enw ar dy ddinas ac ar dy bobl.*

19a- Mae henaint Daniel yn cyfiawnhau ei fynnu, oherwydd, fel Moses, ei awydd personol anwylaf yw gallu profi'r dychweliad hwn i'w wlad "sanctaidd". Mae'n dymuno gweld ailadeiladu'r deml sanctaidd a fydd unwaith eto yn dod â gogoniant i Dduw ac Israel.

Dan 9:20 *Ac eto mi a lefarais, ac a weddiiais, ac a gyffesais fy mhechod, a phechod fy mhobl Israel, ac a gyflwynais fy neisyfiadau i'r ARGLWYDD fy Nuw yn fynydd sanctaidd fy Nuw;*

20a- Nid yw'n syndod bod Duw yn caru Daniel, mae'n fodel o ostyngeddwrwydd sy'n ei swyno ac yn bodloni'r maen prawf sancteiddrwydd y mae'n ei ofyn. Mae pob dyn yn ffaeledig cyhyd â'i fod yn byw mewn corff o gnawd ac nid yw Daniel yn eithriad. Mae'n cyffesu ei bechodau, yn ymwybodol

o'i wendid eithafol fel y mae'n rhaid i ni i gyd ei wneud. Ond ni all ei ansawdd ysbrydol personol orchuddio pechod y bobl, oherwydd nid yw ond dyn, ei hun yn amherffaith. Bydd yr ateb yn dod oddi wrth Dduw yn Iesu Grist.

Dan 9:21 *Yr oeddwn yn dal i lefaru mewn gweddi, pan ddaeth y gŵr Gabriel, yr hwn a welais o'r blaen mewn gweledigaeth, yn ehedeg tuag ataf ar amser yr offrwm hwyrol.*

21a- *Yr amser a ddewisodd Duw ar gyfer ymweliad Gabriel yw amser yr offrwm hwyrol, hynny yw, aberth gwastadol oen sy'n proffwydo gyda'r hwyr a'r bore offrwm gwirfoddol y dyfodol o gorff perffaith sanctaidd a diniwed Iesu Grist. Bydd yn marw wedi'i groeshoelio i wneud iawn am bechodau ei unig etholedigion sy'n ffurfio ei unig wir bobl. Mae'r cysylltiad â'r datguddiad a roddir isod, i Daniel, wedi'i sefydlu felly.*

Diwedd gweddi: ateb Duw

Dan 9:22 *Efe a'm dysgodd, ac a ymddiddanodd â mi. Dywedodd wrthyf, Daniel, yr wyf wedi dod yn awr i agor eich dealltwriaeth.*

22a- Mae'r ymadrodd "agor eich deallusrwydd" yn golygu bod cudd-wybodaeth wedi'i chau tan hynny. Mae'r angel yn siarad ar destun cynllun achubol Duw a gafodd ei gadw'n gudd hyd amser ei gyfarfod â phroffwyd dewisedig Duw.

Dan 9:23 *Pan ddechreuaist weddio, y gair a aeth allan, ac yr wyf wedi dod i ddweud wrthyf; canys anwylyd ydych. Rhowch sylw i'r gair, a deallwch y weledigaeth!*

23a- *Pan ddechreuaist weddio, daeth y gair allan*

Roedd Duw'r nefoedd wedi trefnu popeth, eiliad y cyfarfod ar awr y gwastadol ac mae'r angel Gabriel yn dynodi Crist wrth "y Gair" fel y gwna Ioan ar ddechrau ei Efengyl: gwnaed y gair yn *gnawd*. Daw'r angel i gyhoeddi iddo "y Gair" sy'n golygu ei fod yn dod i gyhoeddi iddo ddyfodiad Crist a broffwydodd oddi wrth Moses yn ôl Deut.18:15 i 19: Bydd yr Arglwydd, *eich Duw, yn eich cyfodi o'ch plith, ' yn mysg eich brodyr, brophwyd fel myfi : gwrandewch arno ! Fel hyn yr ateba'r deisyfiad a wnaethost gan yr A RGLWYDD dy Dduw yn Horeb ar ddydd y cynulliad, pan ddywedaist, Na wrandawaf mwyach ar lais yr A RGLWYDD fy Nuw, ac na welaf mwyach y tân mawr hwn, rhag marw. Dywedodd yr ARGLWYDD wrthyf, "Y mae'r hyn a ddywedasant yn dda. **mi a gyfodaf iddynt o fysg eu brodyr proffwyd fel tydi a roddaf fy ngeiriau yn ei enau ef, ac efe a lefara wrthynt beth bynnag a orchmynnwyf iddo . Ac os bydd neb yn gwrthod gwrandawro ar fy ngeiriau y mae'n eu llefaru yn fy enw i, byddaf yn ei ddal yn atebol . Ond y proffwyd sydd â'r gallu i lefaru yn fy enw i air na orchmynnais iddo ei lefaru, neu sy'n llefaru yn enw duwiau eraill, cosbir y proffwyd hwnnw â marwolaeth.***

Mae'r testun hwn yn sylfaenol i ddeall euogrwydd yr Iddewon yn eu gwrthodiad o'r Meseia Iesu oherwydd ei fod yn bodloni'r holl feini prawf a broffwydwyd am ei ddyfodiad. Wedi'i gymryd ymhlith dynion a throsglwyddydd y gair dwyfol, roedd Iesu'n cyfateb i'r disgrifiad hwn ac roedd y gwrthiau a gyflawnodd yn tystio i weithred ddwyfol.

23b- *canys anwylyd wyt*

Pam mae Duw yn caru Daniel? Yn syml iawn oherwydd bod Daniel yn ei garu. Cariad yw'r rheswm pam y creodd Duw fywyd i greaduriaid rhydd o'i flaen. Ei angen am gariad sydd wedi cyfiawnhau y pris uchel iawn y bydd yn rhaid iddo ei dalu i'w gael gan rai o'i greaduriaid daearol dynol. Ac am bris ei farwolaeth, y bydd yn rhaid iddo dalu, bydd y rhai a ddewisir ganddo yn dod yn gymdeithion tragwyddol iddo.

23c- *Rhowch sylw i'r gair, a deallwch y weledigaeth!*

Pa air ydyw, gair yr angel neu'r "Gair" dwyfol sydd wedi ei guddio yng Nghrist? Yr hyn sy'n sicr yw bod y ddau yn bosibl ac yn gyflenwol oherwydd bydd y weledigaeth yn ymwneud â "y Gair" a ddaw yn y cawd yn Iesu Grist. Mae deall y neges felly o'r pwys mwyaf.

Y Brophwydoliaeth 70 Wythnos

Dan 9:24 *Penodwyd deng wythnos a thrigain i'th bobl ac i'th ddinas sanctaidd, i atal camweddau, ac i roi terfyn ar bechodau, i wneud iawn dros anwiredd, ac i ddwyn cyfiawnder tragwyddol, i selio'r weledigaeth a'r proffwyd, ac i eninio. y Sanctaidd Sanctaidd.*

24a- *Saith deg wythnos wedi eu torri i ffwrdd oddi wrth dy bobl ac oddi wrth dy ddinas sanctaidd*

Ystyr y ferf Hebraeg "hatac" yn yr ystyr gyntaf yw torri neu dafellu ; ac yn ffigurol yn unig, "i benderfynu neu drwsio." Rwy'n cadw'r ystyr gyntaf, oherwydd mae'n rhoi ystyr i'r weithred hon o Abraham sy'n concretizes ei gynghrair â Duw trwy aberth, yn Gen. 15:10: *Abram cymryd yr holl anifeiliaid hyn, torri yn y canol, a rhoi pob darn un tuag at y llall; ond ni ranodd efe yr adar .* Roedd y ddefod hon yn dangos y gynghrair rhwng Duw a'i was. Dyma pam y bydd y ferf hon "torri" yn cymryd ei hystyr llawn yn "y gynghrair a wnaed â llawer am wythnos" yn adnod 27. Y "llawer" hyn yw'r Iddewon cenedlaethol y mae eu lles, er budd ffydd yng Nghrist wedi'i groeshoelio. cyflwyno gyntaf. Ail ddiddordeb y toriad berf hwn yw bod 70 wythnos o flynyddoedd y bennod hon 9 yn cael eu torri ar "2300 nos-bore" o Dan.8:14. Ac mae gwers yn dod i'r amlwg o'r gronoleg hon sy'n gosod y ffydd Gristnogol o flaen y ffydd Iddewig. Yn y modd hwn, mae Duw yn ein dysgu ei fod yn Iesu Grist yn rhoi ei fywyd i'w gynnig fel prynedigaeth i bob credadun sy'n deilwng o'i iachawdwriaeth yn yr holl ddynoliaeth. Bu'n rhaid i'r hen gyfamod ddiflannu pan dywalltodd Iesu ei waed i dorri ei gyfamod newydd ag etholedigion yr holl ddaear.

Amcan llyfr Daniel yw dysgu yr iachawdwriaeth gyffredinol hon trwy gyflwyno i ni dröedigaethau brenhinoedd cyfoes Daniel; Nebuchodonosor, Dareius y Mede a Cyrus y Persiad.

Mae'r neges yn rhybudd difrifol sy'n bygwth y bobl Iddewig a'u dinas sanctaidd Jerwsalem, y rhoddir dyddiad cau o 70 wythnos iddynt. Yma eto mae cod Ezé.4:5-6 yn rhoi un diwrnod am flyyddyn y mae'r hyd yn ei gynrychioli ym mhob un o'r 490 mlynedd. Rhaid i Daniel gael anhawster i ddeall ystyr bygythiad yn erbyn ei ddinas sydd eisoes yn adfeilion.

24b- *atal camweddau a rhoi terfyn ar bechodau*

Dychmygwch beth oedd yn mynd trwy feddwl Daniel yn clywed y pethau hyn pan oedd newydd alw ar Dduw mewn gweddi am faddeuant o'i bechodau a

pechodau ei bobl. Bydd yn deall yn gyflym beth ydyw. Ond yr ydym ni ein hunain yn deall yn dda y gofyniad dwyfol a fynegir. Mae Duw am gael gan ei etholedigion ei fod yn achub, nad ydynt mwyach yn pechu, eu bod yn rhoi terfyn ar eu troseddau o'i ddeddfau gan roi terfyn ar bechodau yn unol â'r hyn a fydd yn ysgrifenedig gan yr apostol Ioan yn 1 Ioan 3 : 4 : *Pwy bynnag sydd yn pechu, sydd yn troseddu y ddeddf, a phechod yw troseddiad y ddeddf* . Cyfeirir yr amcan hwn at ddyddion y mae yn rhaid iddynt ymladd eu natur ddrwg i beidio pechu mwyach.

24c- *i wneud iawn am anwiredd a dod cyfiawnder tragwyddol*

I'r Iddew Daniel , mae'r neges hon yn dwyn i gof ddefod "dydd y cymod" gŵyl flynyddol lle dathlwn waredu pechodau trwy aberth gafr. Roedd y symbol nodweddiadol hwn o bechod yn cynrychioli Gwlad Groeg yn Dan.8 a gosododd ei phresenoldeb y broffwydoliaeth yn awyrgylch ysbrydol "diwrnod y cymod" hwn. Ond sut y gall marwolaeth gafr ddileu pechodau os nad yw marwolaeth anifeiliaid eraill a aberthwyd ar hyd y flwyddyn wedi llwyddo i'w symud? Rhoddir yr ateb i'r cyfyng-gyngor hwn yn Heb.10:3 i 7: *Ond y mae coffadwriaeth pechodau yn cael ei adnewyddu bob blwyddyn gan yr aberthau hyn; canys y mae yn anmhosibl i waed teirw a geifr ddwyn ymaith bechodau* . Am hynny Crist, wrth fyned i'r byd, a ddywedodd: *Aberth ac offrwm ni fynni di, eithr corph a luniodd i mi* ; *Nid ydych wedi derbyn poethoffrymau nac ebyrth dros bechod. Yna dywedais, Wele, yr wyf yn dod* (yn sgrôl y llyfr y mae'n sôn amdanaf) *i wneud, O Dduw, dy ewyllys* . Mae'r esboniadau a roddwyd gan yr apostol Paul yn glir ac yn rhesymegol iawn. Mae'n dilyn bod Duw wedi neilltuo iddo'i hun, yn Iesu Grist, waith y cymod dros y pechodau a gyhoeddwyd gan yr angel Gabriel i Daniel. Ond ble roedd Iesu Grist yn y ddefod hon o "ddydd y cymod"? Roedd ei ddiniweidrwydd personol perffaith, a oedd yn symbolaidd yn ei wneud yn oen paschal Duw sy'n cymryd ymaith bechodau'r byd, yn gyfrifol am bechodau ei etholedigion a symbolwyd gan afr defod y cymod. Cuddiwyd yr oen gan yr afr fel bod yr oen wedi marw dros yr afr yr oedd wedi gofalu amdani. Trwy dderbyn ei farwolaeth ar y groes i wneud iawn dros bechodau ei etholedigion, pechodau yr oedd yn gyfrifol amdanynt, yng Nghrist rhoddodd Duw iddynt y prawf harddaf o'i gariad tuag atynt.

24d- *a dwyn cyfiawnder tragywyddol*

Dyma ganlyniad hapus marwolaeth y Gwardwr Meseia. Mae'r cyfiawnder hwn na allai dyn, gan fod Adda, yn gallu ei gynhyrchu yn cael ei briodoli i'r etholedigion, fel, trwy eu ffydd yn yr arddangosiad hwn o gariad dwyfol, trwy ras pur, y gellir priodoli cyfiawnder perffaith Iesu Grist iddynt, yn y lle cyntaf, hyd y frwydr . o ffydd yn gorchfygu pechod. A phan ddiplana hyn yn hollol, dywedir fod cyfiawnder Crist yn cael ei roddi. Daw'r myfyriwr fel ei Feistr. Ar y seiliau athrawiaethol hyn yr adeiladwyd ffydd apostolion Iesu. Cyn i amser a phwerau tywyll eu trawsnewid, gan ehangu'r llwybr cul a ddysgwyd gan Iesu Grist. Bydd y *cyfiawnder* hwn yn *dragwyddol* yn unig i'r etholedig ffyddlon, y rhai sy'n clywed ac yn ymateb mewn ufudd-dod i ofynion cyfiawn Duw.

24ain- *i selio y weledigaeth a'r prophwyd*

Neu, fel bod y weledigaeth yn cael ei chyflawni trwy ymddangosiad y proffwyd cyhoeddedig. Mae'r ferf i selio yn cyfeirio at sêl Duw sydd felly'n rhoi i'r broffwydoliaeth ac at y proffwyd a fydd yn cyflwyno iddo'i hun awdurdod a

chyfreithlondeb dwyfol gyflawn a diamheuol. Mae'r gwaith sydd ar fin cael ei gyflawni wedi'i selio â'i sêl frenhinol ddwyfol. Rhif symbolaidd y sêl hon yw "saith: 7". Mae hefyd yn dynodi'r cyflawnder sy'n nodweddu natur y creawdwr Duw ac eiddo ei Ysbryd. Sail y dewis hwn yw adeiladu ei brosiect dros saith mil o flynyddoedd, a dyna pam y rhannodd amser yn wythnosau o saith diwrnod fel y saith mil o flynyddoedd. Mae proffwydoliaeth y 70 wythnos felly yn rhoi rôl i rif (7), sêl y Duw byw yn Dat.7. Bydd yr adnodau sy'n dilyn yn cadarnhau pwysigrwydd y rhif hwn "7".

24f- *ac i eneinio Sanct Sanctaidd*

Dyma eneiniaid yr Ysbryd Glân y bydd Iesu yn ei dderbyn ar adeg ei fedydd. Ond gadewch i ni wneud dim camgymeriad, dim ond un nod oedd gan y golomen a laniodd arno o'r nef, sef argyhoeddi Ioan mai Iesu yn wir oedd y Meseia cyhoeddedig; nef yn dwyn tystiolaeth iddo. Ar y ddaear, Iesu oedd y Crist bob amser ac ar ffurf cwestiynau dethol a ofynnwyd i'r offeiriaid, mae ei ddysgeidiaeth yn y synagog yn 12 oed yn brawf o hyn. I'w bobl, y cafodd ei eni a'i fagu yn eu plith, ei genhadaeth swyddogol oedd dechrau ar ei fedydd yng nghwmp y flwyddyn 26 ac roedd i roi'r gorau i'w fywyd yng ngwanwyn y flwyddyn 30. Mae'r teitl Sanctaidd Holies yn dynodi ag urddas gan ei fod yn ymgorffori ar ffurf cnawd y Duw byw a ddychrynodd yr Hebreaid yn amser Moses. Ond roedd gan y Sanctaidd Sanctaidd fywiol symbol materol ar y ddaear; lle neu noddfa sancteiddiolaf y deml yn Jerwsalem. Roedd yn symbol o'r nefoedd, y dimensiwn hwn yn anhygyrch i ddynoliaeth lle mae Duw a'i angylion yn sefyll. Yn sedd y farn ddwyfol a lle ei orsedd, roedd Duw fel Barnwr yn aros am waed Crist i ddilysu maddeuant pechodau'r etholedigion a ddewiswyd yn ystod y 6 mileniwm a osodwyd ar gyfer y detholiad hwn. Felly cyflawnodd marwolaeth Iesu "wledd y cymod." Mae maddeuant wedi'i sicrhau ac mae'r aberthau hynafol a gymeradwywyd gan Dduw i gyd wedi'u dilysu. Gwnaethpwyd eneiniaid y Sanctaidd ar Ddydd y Cymod trwy daenellu gwaed yr afr a laddwyd ar y drugareddfa, allor a osodwyd uwchben yr arch yn cynnwys gorchmynion camwedd Duw. Am y weithred hon, unwaith yn y flwyddyn, yr oedd yr archoffeiriad yn cael ei awdurdodi i dreiddio y tu hwnt i wahanlen y gwahannod, i'r lle sancteiddiolaf. Felly ar ôl ei atgyfodiad, daeth Iesu â chymod ei waed i'r nefoedd er mwyn derbyn goruchafiaeth, y cyfreithlondeb i achub ei etholedigion trwy ensyniad ei gyfiawnder a'r hawl i gondemnio pechaduriaid anedifar, gan gynnwys angylion drwg a'u harweinydd Satan, y diafol . Bydd y Sanctaidd o Holies, hefyd yn dynodi nefoedd, y gwaed a dywalltwyd gan Iesu ar y ddaear, yn caniatáu iddo, yn Michael, i fwrw allan y diafol a'i gythreuliaid o'r nef, rhywbeth a ddatgelir yn Dat.12:9. Felly, camgymeriad y grefyddwyr Iddewig oedd peidio â deall cymeriad proffwydol "diwrnod y cymod" blynyddol. Roeddent yn credu'n anghywir y gallai'r gwaed anifeiliaid a gynigir yn y dathliad hwn ddilysu sied ystyr anifail arall yn ystod y flwyddyn. Dyn wedi ei wneuthur ar ddelw Duw ; yr anifail a gynhyrchir gan fywyd daearol, sut gallwn ni gyfiawnhau gwerth cyfartal i'r ddwy rywogaeth?

Gan ei fod yn Dduw, Iesu Grist ei hun oedd olew eneiniaid fel yr Ysbryd Glân ac wrth esgyn i'r nefoedd mae'n dod ag eneiniaid ei gyfreithlondeb a enillwyd ar y ddaear gydag ef.

Yr allwedd i gyfrifiadau

Dan 9:25 *Gwybydd felly, a deall! O'r amser y datganodd y gair y byddai Jerwsalem yn cael ei hailadeiladu i'r Eneiniog, i'r Arweinydd, saith wythnos a thrigain a phythefnos yn ôl, bydd y lleoedd a'r ffosydd yn cael eu hadfer, ond mewn amseroedd anodd.*

25a- *Gwybod hyn felly, a deall!*

Mae'r angel yn iawn i wahodd Daniel i sylw oherwydd ei fod yn mynd i'r afael â data sy'n gofyn am ganolbwyntio ysbrydol a deallusol mawr; oherwydd bydd yn rhaid gwneud cyfrifiadau.

25b- **O'r amser pan gyhoeddodd y gair y bydd Jerwsalem yn cael ei hailadeiladu i'r Eneiniog, i'r Arweinydd**

Mae'r rhan hon o'r adnod yn unig o'r pwys mwyaf oherwydd ei bod yn crynhoi pwrpas y weledigaeth. **Mae Duw yn rhoi modd i'w bobl sy'n disgwyl am eu Meseia wybod ym mha flwyddyn y bydd yn cyflwyno'i hun iddyn nhw**. A rhaid pennu'r foment hon pan gyhoeddodd y gair y bydd Jerwsalem yn cael ei hailadeiladu yn ôl hyd y 490 mlynedd a broffwydwyd. Am yr archddyfarniad hwn o ail-greu, yn llyfr Ezra, cawn dri archddyfarniad posibl a orchynnwyd yn olynol gan dri brenin Persia: Cyrus, Darius, ac Artaxerxes. Mae'n ymddangos bod yr archddyfarniad a sefydlwyd gan yr olaf yn - 458, yn caniatáu diwedd y 490 mlynedd yn y flwyddyn 26 o'n cyfnod. Felly yr archddyfarniad hwn o Artacserceses a fydd i'w chadw, gan gymryd i ystyriaeth y tymor y cafodd ei ysgrifennu: gwanwyn yn ôl Esd.7:9: *gadawodd Babilon ar y dydd cyntaf o'r mis cyntaf, a chyrhaeddodd Jerwsalem. y dydd cyntaf o'r pumed mis, a llaw dda ei Dduw arno*. Blwyddyn gorchymyn y brenin a roddir yn Esra.7:7 *Llawer o feibion Israel, yn offeiriaid ac yn Lefiaid, cantorion, porthorion, a Nethiniaid, a ddaethant hefyd i Jerwsalem yn y seithfed flwyddyn i'r brenin Artacserceses*.

Ymadawiad yr archddyfarniad yn ffynnon, mae'r Ysbryd yn targedu ei broffwydoliaeth, Pasg y gwanwyn lle bu farw Iesu Grist wedi'i groeshoelio. Bydd y cyfrifiadau yn ein harwain at yr amcan hwn.

25c-

saith wythnos a phythefnos a thrugain yn ol, bydd y lleoedd a'r ffosydd yn cael eu hadfer, ond mewn amser anhawdd.

Mae gennym ni 70 wythnos i ddechrau. Mae'r angel yn dwyn i gof 69 wythnos; 7 + 62. Y mae y 7 wythnos gyntaf yn terfynu yn amser adferiad Jerusalem a'r deml, mewn amseroedd anffodus o herwydd fod yr luddewon yn gweithio dan adfyd parhaol yr Arabiaid a ddaethant i ymsefydlu yn yr ardal a adawyd yn rhydd trwy eu halltudiaeth. Mae'r adnod hon o Neh.4:17 yn disgrifio'r sefyllfa'n dda: *Roedd y rhai oedd yn adeiladu'r wal, a'r rhai oedd yn cario neu'n llwytho'r beichiau, yn gweithio ag un llaw ac yn dal arf yn y llall*. Dyma fanylyn a nodir, ond ceir y prif un yn y 70ain^{wythnos} o gyfrif.

Y ^{70ain} wythnos

Dan 9:26 *Ac ymhen y pythefnos a thrigain y torr ymaith Un Eneiniog, ac ni bydd iddo olwynydd, dim iddo. Bydd pobl llywodraethwr a ddaw yn dinistrio'r ddinas a'r*

~~cysegr sancteidd~~, a bydd eu diwedd yn dod fel trwy lifogydd; Penderfynir y bydd y dinistriadau yn para hyd ddiwedd y rhyfel.

26a- *Ar ôl y chwe deg dwy wythnos, bydd Un Eneiniog yn cael ei dorri i ffwrdd*
Rhagflaenir y 62 wythnos hyn gan 7 wythnos , sy'n golygu mai'r neges wirioneddol yw "ar ôl y 69 wythnos" *bydd un eneiniog yn cael ei dorri i ffwrdd* , ond nid dim ond unrhyw un eneiniog, mae'r un a gyhoeddir felly yn ymgorffori'r eneiniad dwyfol ei hun. Gan ddefnyddio'r fformiwla “ *a eneiniog* ”, mae Duw yn paratoi'r bobl Iddewig ar gyfer eu cyfarfyddiad â dyn cyffredin ei olwg, ymhell o gyfyngiadau dwyfol. Yn unol â'i ddameg am y gwinwyr, mae Mab y Dyn, mab Meistr y winllan, yn ei gyflwyno ei hun i'r gwinwyr ar ôl anfon ei negeswyr a'i rhagflaenodd a'r rhai y gwnaethant eu cam-drin. O safbwynt dynol, dim ond *un eneiniog yw Iesu* sy'n cyflwyno'i hun ar ôl rhai eneiniog eraill.

Dywedodd yr angel “ *ar ôl* ” y cyfanswm o 69 wythnos gan ddangos y ^{70fed} . Felly, gam wrth gam, mae data'r angel yn ein cyfeirio tuag at Pasg gwanwyn y flwyddyn 30 a fydd wedi'i leoli yng nghanol y 70fed ^{wythnos hon} o flynyddoedd dydd.

26b- *ac ni bydd ~~o flynydd~~-iddo*

Mae'r cyfieithiad hwn hyd yn oed yn fwy anghyfreithlon gan fod ei hawdur, L.Segond, yn nodi ar ymyl mai'r cyfieithiad llythrennol yw: *neb iddo* . Ac i mi mae'r cyfieithiad llythrennol yn fy siwtio'n berffaith oherwydd mae'n dweud beth ddigwyddodd mewn gwirionedd ar awr ei groeshoelio. Mae'r Beibl yn tystio bod yr apostolion eu hunain wedi rhoi'r gorau i gredu mai Iesu oedd y Meseia disgwylidig oherwydd, fel gweddill y bobl Iddewig, roedden nhw'n aros am feseia rhyfelgar a fyddai'n taflu'r Rhufeiniaid allan o'r wlad.

26c- *Bydd pobl arweinydd a ddaw yn dinistrio'r ddinas a'r sancteiddrwydd cysegr*

Mae hyn yn gyfystyr ag ymateb Duw i'r anghrediniaeth genedlaethol Iddewig a welwyd: *neb ar ei gyfer* . Telir yn bendant am y dicter yn erbyn Duw trwy ddinystro Jerusalem a'i gau *sancteiddrwydd* ; oblegid er y flwyddyn 30, ni bu mwy o *sancteiddrwydd* ar bridd Iddewig ; nid yw'r cysegr bellach yn un. Ar gyfer y weithred hon, defnyddiodd Duw y Rhufeiniaid, y rhai y croeshoeliwyd y Meseia gan yr arweinwyr crefyddol Iddewig trwyddynt, heb fod yn feiddgar ac yn methu â'i wneud eu hunain, tra eu bod yn gwybod, hebddynt, i labyddio'r diacon Stephen “tair blynedd a chwe mis ” yn ddiweddarach.

26d- *a daw ei diwedd fel dilyw*

Felly yn 70, ar ôl sawl blwyddyn o warchae Rhufeinig, y syrthiodd Jerwsalem i'w dwylo, ac wedi'i llenwi â chasineb dinistriol, wedi'i fywiogi gan ddwyfol ardor, fe wnaethant ddinistrio'n wyllt, fel y cyhoeddwyd, y ddinas a'r sancteiddrwydd nad oedd mwyach, *hyd yno oni adawyd carreg ar un arall fel y cyhoeddodd yr Iesu cyn ei farwolaeth yn Matt.24:2 Eithr efe a ddywedodd wrthynt, A welwch chwi hyn oll? Yn wir, rwy'n dweud wrthyich, ni adewir un garreg ar y llall yma na chaiff ei rhwygo* .

26ain - *penderfynir y bydd y dinistriadau yn para hyd ddiwedd y* ^{rhyfel}

Ym Mathew.24:6, dywedodd yr Iesu: *Byddwch yn clywed am ryfeloedd a sibrydion am ryfeloedd: gofalwch rhag peri gofid, oherwydd rhaid i'r pethau hyn ddigwydd. Ond nid dyna fydd y diwedd eto. Ar ôl y Rhufeiniaid, parhaodd*

rhyfeloedd ar hyd dwy fil o flynyddoedd y cyfnod Cristnogol ac mae'r amser hir o heddwoch yr ydym wedi'i fwynhau ers diwedd yr Ail Ryfel Byd yn eithriadol ond wedi'i raglennu gan Dduw. Gall y ddynoliaeth felly gynhyrchu ffrwyth ei gwyrddroi hyd at ddiwedd ei ffantasiau cyn talu'r pris yn farwol.

Fodd bynnag, rhaid i ni beidio ag anghofio wrth siarad am y Rhufeiniaid y bydd eu olyniaeth pabaidd yn ymestyn gwaith y “ *dinistrwr* neu *ddiristwr* ” paganaidd ac yno hefyd hyd ddiwedd y rhyfel yn erbyn etholedigion Crist Duw.

Dan 9:27 *Efe a wna gyfamod cadarn â llawer am wythnos , ac am hanner yr wythnos y darfyddo aberth a bwydoffrwm; Ac [bydd] ar adain ffieidd-dra anrhaith, a hyd yn oed i ddistryw (neu ddistri llwyr), ac fe'i dryllir, [yn ôl] yn hyn a orchymynnwyd, yn y [ddaeear] anghyfannedd .*

27a- *Bydd yn gwneud cynghrair cryf â llawer am wythnos*

Y mae yr Ysbryd yn prophwydo sefydliad y *cyfamod newydd* ; mae'n *gadarn* oherwydd daw'n sail i'r iachawdwriaeth a gynigir hyd ddiwedd y byd. O dan y term llawer, mae Duw yn targedu gwladolion Iddewig, ei apostolion a'i ddisgyblion Iddewig cyntaf a fydd yn ymrwymo i'w *gyfamod yn ystod saith mlynedd* olaf y terfyn amser a roddwyd i'r genedl Iddewig dderbyn neu wrthod y Meseia croeshoeliedig yn swyddogol. Y cyfamod hwn sy'n cael ei “ *dorri* ” yn adnod 24 rhwng Duw a'r pechaduriaid Iddewig edifeiriol. Yn y cwmp o 33, bydd diwedd yr wythnos ddiwethaf hon yn cael ei nodi gan y weithred anghyfiawn ac atgas arall hon a gynrychiolir gan labyddio Stephen y diacon newydd. Ei unig gamwedd oedd dweud wrth yr Iddewon y gwirioneddau na allent oddef eu clywed, tra bod Iesu yn rhoi ei eiriau yn ei enau. Wrth weld un o ddilynwyr ei achos yn cael ei ladd, cofnododd Iesu y ffaith bod cenedlaethol swyddogol wedi gwrthod ei eiriolaeth. O gwmp y flwyddyn 33, bu'r gwrthryfelwyr Iddewig yn tanio'r dicter Rhufeinig a gafodd ei wagio o floc ar Jerwsalem yn y flwyddyn 70.

27b- *ac am hanner yr wythnos bydd yn peri i'r aberth a'r offrwm ddarfod*

Y foment hon yng nghanol neu *hanner yr wythnos* yw gwanwyn 30 wedi'i dargedu gan broffwydoliaeth y 70 wythnos. Dyma'r foment pan gyflawnir yr holl weithredoedd a ddyfynnir yn adnod 24: **Diwedd pechod, ei gymod, dyfodiad y proffwyd sy'n cyflawni'r weledigaeth trwy sefydlu ei gyfiawnder tragwyddol ac eneniad y Crist atgyfodedig sy'n esgyn i'r nefoedd Buddugol a Buddugol Hollalluog** . Crybwyllir yma am farwolaeth gymodlon y Messiah o dan yr agwedd o ganlyniad a olygir ganddo : terfyniad pendant aberthau *ac offrymau* anifeilaidd a wnaed gyda'r hwyr a'r boreu yn y deml Iddewig, ond hefyd o foreu hyd hwyr, dros bechodau y bobl. Mae marwolaeth Iesu Grist yn gwneud y symbolau anifeiliaid a'i rhagflaenodd yn yr hen gyfamod wedi darfod, a dyma'r newid hanfodol a ddaeth yn sgil ei aberth. Mae rhwygiad gorchudd y deml y mae Duw yn ei wneud ar hyn o bryd pan ddaw Iesu i ben yn cadarnhau bod defodau crefyddol daearol yn dod i ben yn derfynol, ac mae dinistrio'r deml, yn 70, yn atgyfnerthu'r cadarnhad hwn. Yn eu tro, bu raid i'r gwyliau Iddewig blynyddol, oll yn broffwydol o'i ddyfodiad, ddiflannu; ond mewn unrhyw achos, arfer y Saboth wythnosol sy'n derbyn yn y farwolaeth hon ei gwir ystyr: mae'n proffwydo gweddill nefol y seithfed mileniwm yr hwn, trwy ei fuddugoliaeth, y mae Iesu

Grist yn ei sicrhau i Dduw a'i wir etholedigion y mae'n priodoli ei berffaith cyfiawnder tragwyddol a ddyfynnir yn adnod 24.

Mae dechrau'r " *wythnos* " hon o ddyddiau-blynyddoedd yn digwydd yng nghwmp 26 gyda bedydd Iesu a fedyddiwyd gan Ioan Fedyddiwr.

27c- *Ac [bydd] ar aden ffieidd-dra anrhaith*

Mae'n ddrwg gennyf, ond mae'r rhan hon o'r pennill wedi'i chyfieithu'n wael yn fersiwn L.Segond oherwydd iddo gael ei gamddechongli. Gan ystyried y datguddiadau a ddarparwyd yn Apocalypse Ioan, cyflwynaf fy nghyfieithiad o'r testun Hebraeg y mae cyfieithiadau eraill yn ei gadarnhau. Mae'r ymadrodd " *ar yr adain* ", symbol o gymeriad nefol a goruchafiaeth, yn awgrymu cyfrifoldeb crefyddol sy'n targedu Rhufain Pab yn uniongyrchol, sy'n " *codi* " yn Dan.8:10-11, a'i chynghreiriaid crefyddol y dyddiau diwethaf. Mae *adenydd eryrod* yn symbol o ddrychiad goruchaf y teitl imperialaidd, er enghraifft y *llew ag adenydd eryr* sy'n ymwneud â'r Brenin Nebuchodonosor, neu Dduw ei hun, a gariodd ar *adenydd eryr* ei bobl Hebraeg a waredwyd ganddo rhag caethwasiaeth Eifftaidd. Mae pob ymerodraeth wedi mabwysiadu'r symbol hwn o'r eryr *gan gynnwys* , yn 1806 , Napoleon 1af ' a fydd yn cael ei gadarnhau gan Apo.8:13 , yna yr ymerawdwr Prwsia a'r Almaen , yr olaf yw'r unben A.Hitler . Ond ers hynny, mae UDA hefyd wedi cael yr eryr imperialaidd hwn ar gefn gwyrdd ei arian cyfred cenedlaethol: y ddoler.

Gan adael y pwnc blaenorol, mae'r Ysbryd yn dychwelyd i dargedu ei hoff elyn: Rhufain. Ar ôl y genhadaeth ddaearol Iesu Grist, yr actor wedi'i dargedu o'r *ffieidd-dra sy'n achosi'r* anghyfannedd terfynol y ddaear yn wir yn Rhufain y mae ei gyfnod imperialaidd paganaidd newydd ddinistriro Jerwsalem yn 70 yn adnod 26. A bydd y weithred o gyflawni " *ffieidd-dra anghyfannedd* " parhau mewn amser hyd ddiwedd y byd. Mae'r *ffieidd-dra*, yn y lluosog, felly i'w priodoli, yn gyntaf oll, i Rufain Ymerodrol a fydd yn erlid y ffyddloniaid etholedig trwy eu rhoi i farwolaeth mewn "camau" ysblennydd i ddiddanu'r bobl Rufeinig waedlyd, pethau a ddaw i ben yn 313. Ond un arall ffieidd-dra sydd yn dyfod nesaf a chynnwysa rodidi terfyn ar arferiad y seithfed dydd Sabbath, Mawrth 7, 321 ; mae'r weithred hon i'w phriodoli o hyd i'r Ymerodraeth Rufeinig a'i harweinydd imperialaidd Cystennin ¹. Gydag ef, daeth yr Ymerodraeth Rufeinig dan dra-arglwyddiaeth yr ymerawdwr Bysantaidd. Yn 538, yn ei dro, ^{cyflawnodd} yr ymerawdwr Justinian 1st *ffieidd-dra* arall trwy sefydlu ar ei sedd Rufeinig gyfundrefn Babaid Vigilius 1af ' a rhaid priodoli'r estyniad hwn o'r *ffieidd-dra* hyd ddiwedd y byd i'r cyfnod hwn o gyfraith Babaid sydd gan Dduw. ymwadu er Dan.7. Cofiw'n fod yr enw " *corn bach* " yn dynodi dau gyfnod tra-arglwyddiaethol Rhufain yn Dan.7 a Dan.8. Ni wêl Duw yn y ddau gyfnod olynol hyn ond parhad yr un gwaith ffaidd.

Mae astudiaeth y penodau blaenorol wedi ein galluogi i nodi y gwahanol fathau o ffieidd-dra y mae'r adnod hon yn eu priodoli iddo.

27d- *a hyd oni ddifethir* (neu *ddinistr llwyr*) *ac y dryllir hi* , [yn ôl] *yr hyn a orchymynnwyd, yn y [tir] anghyfannedd* .

" *Bydd hi wedi torri* [yn ôl] *yr hyn a orchymynnwyd* " ac a ddatguddiwyd yn Dan.7:9-10 a Dan.8:25: *Oherwydd ei lewyrch a llwyddiant ei ewyllys, bydd ganddo drahausder yn ei galon, efe a wna lawer. bydd dynion oedd yn byw yn*

heddychol yn darfod, ac yn codi yn erbyn y penaethiaid; ond fe'i dryllir, heb ymdrech unrhyw law.

Mae'r testun Hebraeg yn cynnig y meddwl dwyfol hwn yn wahanol i gyfieithiadau cyfredol.

Mae'r naws hwn yn seiliedig ar brosiect Duw i osod bai dynion ar y blaned Ddaear y maent yn byw arni; yr hyn y mae Dat.20 yn ei ddysgu i ni. Sylwn ar y ffaith fod y gau ffydd Gristionogol yn anwybyddu y prosiect dwyfol hwn a fydd yn cynnwys difodi dynion oddi ar wyneb y ddaear, ar dychweliad gogoneddus Crist. Gan anwybyddu'r datguddiadau a roddir yn Datguddiad 20, maent yn aros yn ofer am sefydlu teyrnas Crist ar y ddaear. Fodd bynnag, bwriedir dinistrio ei wyneb yn llwyr yma ac yn Dat.20. Bydd y dychweliad mewn gogoniant y Crist buddugol yn ei holl ddwyfoldeb yn dychwelyd i'r ddaear ei gwedd anhrefnus o ddechrau ei hanes a ddisgrifir yn Genesis 1. Bydd daeargrynfeydd enfawr yn ei ysgwyd a bydd yn dychwelyd o dan yr enw affwys i'w gyflwr anhrefnus “*formless* a *gwag*”, , “tohu wa bohu”, cychwynnol. Ni bydd dyn byw ar ol arni, ond hi fydd *carchar* y diafol wedi ei ynysu arni am *fil o flynyddoedd* hyd awr ei farwolaeth.

Ar y cam hwn o'r astudiaeth, rhaid i mi ddarparu gwybodaeth ychwanegol yn ymwneud yn gyntaf â'r “70fed^{wythnos}” sydd newydd ei hastudio. Mae ei gyflawniad mewn dyddiau-blynyddoedd proffwydol yn cael ei gyplysu â chyflawniad llythrennol. Oherwydd diolch i dystiolaeth calendr Iddewig, rydym yn gwybod cyfluniad wythnos y Pasg y flwyddyn 30. Ei ganol oedd nos Fercher o'r Saboth achlysurol a gyfiawnhawyd gan y Pasg Iddewig a syrthiodd yn y flwyddyn honno ddydd Iau. Felly gallwn ail-greu yn llwyr gwrs y Pasg hwn y bu farw Iesu ynddo. Wedi'i arestio nos Fawrth, Wedi'i farnu yn ystod y nos, Iesu ei groeshoelio fore Mercher am 9 o'r gloch. Daw i ben am 3 p.m. Cyn 6 p.m., gosododd Joseff o Arimathea ei gorff yn y bedd a rholio'r garreg a'i caeodd i ffwrdd. Mae Saboth y Pasg dydd Iau yn mynd heibio. Fore Gwener, mae merched duwiol yn prynu sbeisys y maen nhw'n eu paratoi yn ystod y dydd i eneinio corff Iesu. Ar nos Wener am 6 p.m. y mae y Sabboth wythnosol yn dechreu, un noswaith, y mae dydd yn myned heibio i orffwysra wedi ei sancteiddio gan Dduw. Ac ar nos Sadwrn am 6 p.m., mae diwrnod cyntaf yr wythnos seciwlar yn dechrau. Mae'r nos yn mynd heibio ac ar olau cyntaf y wawr, mae'r merched yn mynd at y beddrod gan obeithio dod o hyd i rywun i rholio'r garreg i ffwrdd. Maent yn dod o hyd i'r garreg wedi'i rholio i ffwrdd a'r beddrod ar agor. Wrth fynd i mewn i'r bedd, Mair Magdalen a Mair, mam Iesu, yn gweld angel yn eistedd sy'n dweud wrthynt fod Iesu wedi ei atgyfodi, yr angel yn dweud wrthynt am fynd i rybuddio ei frodyr, ei apostolion. Tra'n aros yn yr ardd, mae Mair Magdalen yn gweld dyn wedi'i wisgo mewn gwyn y mae'n ei gymryd fel garddwr; yn y cyfnewid mae'n adnabod Iesu. Ac yma, manylyn pwysig iawn sy'n dinistrio cred gyffredin iawn, mae Iesu'n dweud wrth Mair: “*Nid wyf eto wedi dychwelyd at fy Nhad*”. Ni ddaeth y lleidr a oedd ar y groes a Iesu ei hun i mewn i baradwys, teyrnas Dduw, ar yr un diwrnod o'u croeshoelio, ers 3 diwrnod cyfan yn ddiweddarach, nid yw Iesu eto wedi dychwelyd i'r nefoedd. Felly y dywedaf yn

enw yr Arglwydd, bydded y rhai sydd heb ddim i'w ddweud ganddo, yn ddistaw!
Rhag gorfod dioddef gwawd na chywilydd rhyw ddydd.

Yr ail beth yw manteisio ar y dyddiad - 458 sydd yn gyntaf yn nodi dechrau'r 70 wythnos o flynyddoedd dydd a bennwyd ar gyfer yr Iddewon y rhoddodd Duw ddau brif arwydd o hunaniaeth iddynt: y Saboth ac enwaediad y cnawd.

Yn ôl Rhuf.11, mae tröedigion paganaidd a ymrwymir i'r cyfamod newydd yn cael eu himpio i'r gwreiddyn a'r boncyff Hebraeg ac Iddewig. Ond Iddewig pur yw seiliau'r gynghrair newydd a gwnaeth Iesu bwynt o gofio hyn yn Ioan 4:22: *Yr ydych yn addoli'r hyn nad ydych yn ei wybod; addolwn yr hyn a wyddom, oherwydd oddi wrth yr Iddewon y daw iachawdwriaeth.* Heddiw, mae'r neges hon yn cymryd perthnasedd byw oherwydd mae Iesu'n ei chyfarch i baganiaid sydd wedi'u trosi'n ffug ym mhob oed. I'w difetha yn well, gwthiodd y diafol hwynt i gasau yr luddewon a'u cynghrair ; yr hwn a'u trodd hwynt oddi wrth orchymynion Duw a'i Sabboth sanctaidd. Rhaid inni felly unioni'r gwall hwn ac **edrych ar y cyfamod newydd â hunaniaeth Iddewig**. Yr apostolion a'r disgyblion Iddewig newydd troedig yw'r "llawer" hyn sy'n gwneud *cynghrair cadarn â Iesu*, yn Dan.9:27, ond mae eu sylfaen yn parhau i fod yn Iddewig, maen nhw hefyd yn pryderu erbyn dechrau cyfnod y "70 wythnos" a roddwyd gan Dduw i'r genedl Iddewig i dderbyn neu wrthod safon y cyfamod newydd sy'n seiliedig ar y gwaed dynol a dywalltwyd yn wirfoddol gan Iesu Grist. Wrth dynnu o'r rhesymiadau hyn daw'r dyddiad – 458 yn ddechrau "2300 nos-bore" Dan.8:14.

Ar ddiwedd y cyfnod proffwydol hir hwn, 2300 o flynyddoedd, roedd yn rhaid i dri pheth ddod i ben yn ôl Dan.8:13.

- 1- yr offeiriadaeth dragywyddol
- 2- y pechod dinistriol
- 3- erlidigaeth sancteiddrwydd a'r fyddin.

Nodir y tri pheth:

- 1- offeiriadaeth ddaearol dragywyddol y pab
- 2- ailenwyd gweddill y diwrnod cyntaf: Sunday.
- 3- Erlidigaeth sancteiddrwydd Cristionogol a seintiau, dinasyddion teyrnas nefoedd.

Nod y newidiadau hyn oedd:

- 1- Adfer i Iesu Grist ei sanctaidd offeiriadaeth nefol dragywyddol.
- 2- Adfer yr holl gyfraith ddwyfol gan gynnwys ^{gorffwys y 7^{fed} diwrnod sabothol}.
- 3- Gweld diwedd ar erlidigaethau sancteiddrwydd Cristnogol a saint.

Mae'r cyfrifiad a gynigir ar gyfer y "2300 hwyr-bore" yn dechrau o'r dyddiad - 458, diwedd y cyfnod hwn yn dod i ben yn y gwanwyn 1843: $2300 - 458 = 1842 + 1$. Yn y cyfrifiad hwn mae gennym 1842 o flynyddoedd cyfan y mae'n rhaid i ni ychwanegu +1 atynt i ddynodi'r gwanwyn ar ddechrau'r flwyddyn 1843 lle mae'r "2300 hwyr-bore" a broffwydwyd yn dod i ben. Mae'r dyddiad hwn yn nodi dechrau dychweliad ymyrraeth Duw sydd felly am ryddhau ei wir saint o'r celwyddau crefyddol a etifeddwyd oddi wrth Babyddiaeth Rufeinig am 1260 o flynyddoedd. Felly, gan gymryd yr awenau i greu deffroad ysbrydol yn UDA lle mae Protestaniaid wedi dod o hyd i loches, mae'r Ysbryd yn ysbrydoli diddordeb

William Miller ym mhroffwydoliaeth Daniel 8:14 ac mae dau ddyddiad arfaethedig olynol yn cyhoeddi dychweliad Iesu Grist, y cyntaf ar gyfer gwanwyn 1843, yr ail am gwmp 1844. Iddo ef, golyga puredigaeth y cysegr fod yr Iesu yn dychwelyd i buro y ddaear. Ar ol dwy siomedigaeth ar y dyddiadau a drefnwyd, y mae yr Ysbryd yn rhoddi arwydd i'r rhai mwyaf dyfal a gymerodd ran yn y ddau brawf ffydd. Cafwyd gweledigaeth nefol fore Hydref 23, 1844 gan un o'r saint oedd yn croesi'r meysydd. Agorodd y nef i olygfa yn dangos Iesu Grist fel Archoffeiriad yn gweinyddu yn y cysegr nefol. Yn y weledigaeth aeth o'r lle sanctaidd i'r lle sancteiddiolaf. Felly ar ôl 1260 o flynyddoedd o dywyllwch, ailgysylltu Iesu Grist â'i ffyddloniaid a drefnwyd gan y ddau dreial olynol.

- 1- **Ailddechrau'r gwastadol** . Felly trwy'r weledigaeth hon y cymerodd Duw reolaeth yn ôl yn swyddogol ar ei offeiriadaeth nefol dragwyddol ar Hydref 23, 1844.
- 2- **Dychweliad y Sabboth** . Yn yr un mis, dechreuodd un arall o'r Saint sylwi ar y seithfed dydd Sabboth, yn dilyn ymweliad gan Mrs. Rachel Oaks a roddodd bamffled iddo o'i heglwys : " The Seventh-day Baptists." Fesul un, dros amser, mabwysiadodd y saint a ddewiswyd gan y ddau brawf hefyd y seithfed dydd Sabboth. Dyma sut y rhoddodd Duw derfyn ar y pechod dinistriol a sefydlwyd gan Rufain baganaidd, ond a gyfreithlonwyd gan Rufain y Pab dan ei henw "Sul".
- 3- **Atal yr erlidiau** . Roedd y trydydd pwnc yn ymwneud â sancteiddrwydd a Christnogion yn cael eu herlid am 1260 o flynyddoedd. Ac yno drachefn, yn 1843 a 1844, yr oedd heddwch crefyddol yn teyrnasu yn mhob man yn y byd Gorllewinol dan sylw gan y brophwydoliaeth. Mae hyn oherwydd bod Ffrainc chwyldroadol wedi distewi gyda'i gilofn y rhai a oedd yn gyfrifol am y cam-drin crefyddol a gyflawnwyd. Felly ar ôl blynyddoedd gwaedlyd olaf cosbi *godinebwyr crefyddol* yn ôl Apo.2:22-23, ar ddiwedd y 1260 o flynyddoedd a ddechreuwyd yn 538, y dyddiad a gysylltir â chael gwared ar y *gwastadol* trwy sefydlu cyfundrefn y Pab, h.y. yn 1798, y mae yr heddwch crefyddol yn teyrnasu. Ac y mae y rhyddid cydwybod a sefydlwyd yn caniatáu i'r saint wasanaethu Duw yn ol eu dewisiad a'u gwybodaeth y cynyddu Duw. Yn 1843, *daeth y nid yw sancteiddrwydd a byddin y saint* , dinasyddion teyrnas nefoedd a ddewiswyd gan Iesu Grist, yn cael eu herlid mwyach, fel y cyhoeddodd proffwydoliaeth Daniel 8:13-14.

Trefnwyd ac arweiniwyd yr holl brofiadau hyn gan yr Hollalluog Dduw sydd mewn anweledigrwydd llwyr yn llywio meddyliau dynion fel eu bod yn cyflawni ei gynlluniau, ei raglen gyfan, hyd ddiwedd y byd pan fydd ei ddetholiad o etholedigion wedi dod i ben. Mae'n dod i'r amlwg o hyn i gyd nad yw dyn yn dewis anrhydeddu'r Sabboth a'i oleuni, Duw sy'n rhoi iddo'r pethau hyn sy'n perthyn iddo fel arwydd o'i gymeradwyaeth a'i wir gariad tuag ato fel y mae Ezé yn ei ddysgu. .20:12 -20 : *Rhoddais hefyd iddynt fy Sabothau yn arwydd rhyngof fi a hwynt, fel y gwyponnt mai myfi yw yr ARGLWYDD, yr hwn sydd yn eu sancteiddio hwynt. gwyddys mai myfi yw yr ARGLWYDD eich Duw* . Gan mai ef

sy'n chwilio am ei ddefaid coll, gadewch inni fod yn sicr na fydd unrhyw swyddog etholedig yn methu'r alwad.

Yn Dan.8, yn yr ateb unigryw a rydd Duw yn adnod 14 i'r cwestiwn yn adnod 13, mae'r gair " *sancteiddrwydd* " yn cyd-fynd yn berffaith oherwydd mae sancteiddrwydd yn gyffredinol yn ymwneud â phopeth sy'n eiddo i Dduw ac sy'n effeithio arno'n arbennig. Dyma oedd achos ei offeiriadaeth nefol *dragrwyddol* , o'i *Sabbath sancteiddiol* o seiliad y byd y dydd ar ol creadigaeth Adda, a'i *saint* , ei etholedigion ffyddlawn.

Cyflawnwyd y profiadau a broffwydwyd yn Daniel 8:13-14 rhwng 1843 pan ddaeth yr archddyfarniad dwyfol i rym a chwyp 1844, y ddau yn seiliedig ar ddisgwyliad dychweliad Iesu Grist ar y dyddiadau hynny, gan ddibynnu felly ar y syniad o Dyfodiad Iesu Grist, rhoddodd cyfoeswyr y profiad hwn yr enw "Adventist" i'r cyfranogwyr a oedd yn ddilynwyr y disgwyliadau hyn, o'r Lladin "adventus" sy'n golygu'n union "adfent". Fe gawn y profiad "Adventist" hwn ym mhennod 12 y llyfr hwn o Daniel, lle bydd yr Ysbryd yn tanlinellu pwysigrwydd y "cyfamod" ffurfiol olaf hwn.

Daniel 10

Dan 10:1 *Yn y drydedd flwyddyn i Cyrus brenin Persia, datguddiwyd gair i Daniel, a'i enw Beltesassar. Mae'r gair hwn, sy'n wir, yn cyhoeddi trychineb mawr. Gwrandawodd ar y gair hwn, a deallodd y weledigaeth.*

1a- *Yn y drydedd flwyddyn i Cyrus brenin Persia, datguddiwyd gair i Daniel, a'i enw Beltesassar.*

Teyrnasodd Cyrus 2 ers – 539. Felly dyddiad y weledigaeth yw – 536.

1b- *Mae'r gair hwn, sy'n wir, yn cyhoeddi trychineb mawr.*

Mae'r tymor hwn, *trychineb mawr*, yn cyhoeddi'r gyflafan ar raddfa fawr.

1c- *Gwrandawodd ar y gair hwn, a deallodd y weledigaeth.*

Os oedd Daniel yn deall yr ystyr, byddwn ni'n ei ddeall hefyd.

Dan 10:2 *Y pryd hwnnw roeddwn i, Daniel, yn galaru am dair wythnos.*

Mae'r galar personol hwn sy'n effeithio ar Daniel, yn cadarnhau natur angladdol y gyflafan a fydd yn digwydd pan fydd y trychineb mawr a gyhoeddwyd yn digwydd.

Dan 10:3 *Ni fwyteais ddim danteithion, ac ni ddaeth cig na gwin i mewn i'm genau, ac ni'm heneiniais fy hun hyd nes y cwblhawyd y tair wythnos.*

Mae'r paratoad hwn o Daniel sy'n ceisio mwy o sancteiddrwydd yn proffwydo'r sefyllfa ddramatig y bydd yr angel yn ei phroffwydo yn Dan.11:30.

Dan 10:4 *Ar y pedwerydd dydd ar hugain o'r mis cyntaf yr oeddwn ar lan afon fawr Hidecel.*

Hiddékel yr enw Tiger yn Ffrangeg. Dyma'r *afon* a ddyfrhaodd Mesopotamia gyda'r Ewffrates a groesodd ac a ddyfrhaodd y ddinas Caldeaid *Babilon* oherwydd balchder cosbedig y Brenin Nebuchodonosor. Ni allai Daniel ei ddeall, ond i mi yr oedd yr eglurhad hwn wedi'i fwriadu. Oherwydd dim ond ym 1991 y gwnes i wir esboniadau Daniel 12 lle bydd Afon **Tigris** yn chwarae rôl “ **teigr** ” yn bwyta eneidiau dynol. Mae prawf ffydd yn cael ei ddangos gan ei groesfan beryglus. Dim ond yr etholedigion all ei chroesi a pharhau ar eu taith gyda Iesu Grist. Unwaith eto, mae delwedd a gopiwyd o groesiad y Môr Coch gan yr Hebreaid, yn groesfan amhosibl ac angheuol i bechaduriaid yr Aiff. Ond mae'r un y mae Daniel 12 yn ei ddwyn i gof yn dewis yr “Adfentwyr” etholedig olaf y bydd eu cenhadaeth yn parhau nes dychweliad Crist. Bydd yr olaf o honynt yn profi y *trychineb mawr olaf*, ei ffurf eithafol a fydd yn gofyn ymyriad Crist mewn achubiaeth nerthol a gogoneddus a dialeddol.

Mae'r trychineb cyntaf a gyhoeddwyd i Daniel yn cael ei grybwyll yn Dan.11:30. Mae'n ymwneud â phobl Iddewig yr hynafiaeth, ond bydd *trychineb tebyg* yn cael ei gyhoeddi gan ddelwedd gyfatebol yn Dat.1. Bydd hyn yn cael ei gyflawni ar ôl y Trydydd Rhyfel Byd lle *bydd traean o ddynion yn cael eu lladd* . Ac mae'r gwrthdaro hwn yn cael ei gyflwyno yn Rev.9:13 i 21 gan symbolau, ond fe'i datblygir mewn iaith glir yn y llyfr hwn o Daniel ar ddiwedd pennod 11 yn adnodau 40 i 45. Fel y byddwn yn dod o hyd yn olynol, yn y bennod hon 11, trychineb mawr yr Iddewon, yna yn Dan.12:1, y trychineb mawr a fydd yn targedu etholedigion Cristnogaeth ac Iddewon ffyddlon yr amser diwedd a fydd yn tröedigaeth i Grist Mae'r trychineb hwn yn cael ei grybwyll yno dan y termau "amseroedd o helbul" a'r prif nod fydd arfer y Saboth sancteiddiol gan Dduw.

Cymhariaeth o'r ddwy weledigaeth o'r trychinebau a ragwelir

1- I feibion Daniel yr hen gyfamod: Dan.10:5-6.

2- I blant pobl Daniel y cyfamod newydd: Dat.1:13-14.

I werthfawrogi'n llawn y diddordeb y mae'n rhaid inni ei roi i'r ddau drychineb hyn, rhaid inni ddeall, er eu bod yn dilyn ei gilydd mewn amser, fod y cyntaf yn fath sy'n proffwydo'r ail, a dargedir at ddychwelyd Iesu Grist, y ffyddloniaid olaf. plant Duw o fath Daniel a'i dri chyfaill. Ar ôl degawdau o heddwch, ac yna rhyfel atomig ofnadwy ac ofnadwy o ddinistriol, bydd diwrnod gweddill Sul y Rhufeiniaid yn cael ei orfodi gan y llywodraeth gyffredinol a drefnwyd gan oroeswyr y trychineb. Yna eto, fe ddaw angau i figwth bywydau y ffyddloniaid etholedig, fel yn nyddiau Daniel, Hananias, Misael, ac Asareia; ac fel yn amser y "Maccabees" yn -168, yr hwn a gyhoeddodd y *trychineb* yn y bennod hon o darged Daniel; ac yn y diwedd, yr Adfentyddion diweddfaf yn aros yn ffyddlon hyd y seithfed dydd Sabboth yn 2029.

Ond cyn y dioddefaint olaf hwn, bydd teyrnasiad hir y Pab o 1260 o flynyddoedd eisoes wedi achosi i luoedd o greaduriaid farw yn enw Duw.

I grynhoi, bydd deall neges y weledigaeth hon a roddwyd i Daniel yn ein galluogi i ddeall ystyr yr un y mae'n ei rhoi i Ioan yn Dat.1:13 i 16.

Dan 10:5 *A chyfodais fy llygaid, ac edrychais, ac wele, gŵr wedi ei wisgo mewn lliain, ac a chanddo ar ei lwynau wregys o aur o Uffas.*

5a- *yr oedd dyn wedi ei wisgo mewn lliain*

Bydd gwaith cyfiawnder a symbolir gan y lliain yn cael ei gyflawni gan Dduw trwy fod dynol. Yn y ddelwedd a ddisgrifir mae Duw yn cymryd ymddangosiad y brenin Groeg Antichos 4 a elwir yn Epiphanes. Ef fydd erlidiwr yr Iddewon rhwng - 175 a - 164, hyd ei deyrnasiad.

5b- *cael gwregys aur o Uphas ar y llwynau*

Wedi'i osod ar yr arenau, mae'r gwregys yn dynodi gwirionedd gorfodol. Ar ben hynny, mae'r aur y mae wedi'i wneud ohono yn dod o Uphaz, sydd yn Jer.10:9 yn targedu ei ddefnydd paganaidd eilunaddolgar.

Dan 10:6 *Yr oedd ei gorff fel crysolit, ei wyneb yn disgleirio fel mellten, ei lygaid fel fflamau tân, ei freichiau a'i draed fel pres gloyw, a sain ei lais oedd fel sŵn tyrfa.*

6a- *Roedd ei gorff fel chrysolite*

Duw yw awdur y weledigaeth ond mae'n cyhoeddi dyfodiad duw pagan sy'n esbonio'r agwedd oruwchnaturiol ogoneddus hon.

6b- *disgleiriodd ei wyneb fel mellten*

Cadarnheir hunaniaeth Groegaidd y Duw hwn. Dyma Zeus, duw Groegaidd y Brenin Antiochos 4. Mellt yw symbol y duw Olympaidd Zeus; duw duwiau Olympaidd mytholeg Roeg

6c- *yr oedd ei lygaid fel fflamau tân*

Bydd yn dinistrio'r hyn y mae'n edrych arno ac nad yw'n ei gymeradwyo; bydd ei lygaid ar yr Iddewon yn ôl Dan.11:30: ... *bydd yn edrych ar y rhai sydd wedi cefnu ar y cyfamod sanctaidd*. Nid yw trychineb yn dod heb reswm, mae apostasy yn halogi'r bobl.

6d- *edrychai ei freichiau a'i draed fel pres caboledig*

Bydd y dienyddiwr a anfonir gan Dduw mor bechadurus a'i ddioddefwyr. Mae ei weithredoedd dinistriol a symbolwyd gan ei freichiau pres a thraed yn symbol o bechod Groeg yn y cerflun o Dan.2.

6ed- *a swm ei lais oedd fel swm tyrfa*

Ni fydd brenin Groeg yn gweithredu ar ei ben ei hun. Bydd ganddo ar ei ol ac o'i flaen liaws o filwyr mor bagan ag ef ei hun i ufuddhau i'w orchymynion.

Cyrhaeddir uchafbwynt ac uchafbwynt y cyhoeddiad proffwydol hwn ar awr cyflawniad Dan, 11:31 *Bydd milwyr yn ymddangos wrth ei orchymyn; anrheithiant y cysegr, y gaer, rhoddant derfyn ar yr ~~aberth-gwastadol~~, a gosodant ffieidd-dra y dinistriwr*. Er mwyn gonestrwydd beiblaidd, croesais allan y gair aberth nad yw wedi ei ysgrifennu yn y testun Hebraeg, oherwydd mae Duw wedi darparu ar gyfer y “ *perpetual* ” dwy rôl olynol wahanol yn yr hen gyfamod ac yn y newydd. Yn yr henfyd mae'n cynnwys offrymu oen gyda'r hwyr a'r bore yn boethoffrwm. Yn y stori fer, mae'n dynodi eiriolaeth nefol Iesu Grist sy'n dwyn i gof ei aberth i eiriol dros weddïau'r etholedigion. Yn y cyd-destun hwn yn Dan.11:31, sef yr hen gyfamod, bydd brenin Groeg yn rhoi terfyn ar offrymau gwastadol *cyfraith* Moses. Felly, dim ond cyd-destun yr amser y mae'n cael ei ddwyn i gof sy'n pennu dehongliad gweinidogaeth eiriolaeth dragwyddol offeiriad daearol neu weinidogaeth yr archoffeiriad nefol: Iesu Grist. Mae'r *gwastadol* felly'n gysylltiedig â gweinidogaeth ddynol neu, yn ail ac yn derfynol, â gweinidogaeth nefol ddwyfol Iesu Grist.

Dan 10:7 *Myfi, Daniel, a welais y weledigaeth yn unig, a'r gwŷr oedd gyda mi ni welsant hi, ond ofnasant yn fawr, a ffoesant ac ymguddio.*

7- Nid yw yr ofn cyfunol hwn ond y ddelw wan o gyflawniad y weledigaeth. Canys ar ddydd y lladdfa a ragfynegwyd, da a wnai y cyfiawn ffoi a chuddio, hyd yn oed pe byddai ym mol y ddaear.

Dan 10:8 *Gadawyd fi yn unig, a gwelais y weledigaeth fawr hon; methodd fy nerth fi, newidiodd fy wyneb liw a dadelfenwyd, a chollais bob egni.*

8a- Trwy ei deimladau, mae Daniel yn parhau i broffwydo canlyniadau'r anffawd a ddaw.

Dan 10:9 *Clywais sain ei eiriau ef; ac fel yr oeddwn yn clywed swm ei eiriau, syfrdanais, wyneb i waered ar lawr.*

9a- Yn nydd anffawd, bydd llais y brenin erlidgar yn achosi yr un effeithiau dychrynlyd; bydd y pengliniau'n gwrthdaro a'r coesau'n plygu, yn methu cario'r cyrff a fydd yn disgyn i'r ddaear.

Dan 10:10 *Ac wele, llaw a gyffyrddodd â mi, ac a ysgydodd fy ngliniau a'm dwylo.*

10a- Yn ffodus iddo ef, Daniel yn unig yw'r proffwyd sy'n gyfrifol am gyhoeddi i'w bobl ddyfodiad y ***trychineb mawr hwn*** ac nid yw ef ei hun yn cael ei dargedu gan ddigofaint cyfiawn Duw.

Dan 10:11 *Yna efe a ddywedodd wrthyf, Daniel, wr annwyl, rho sylw i'r geiriau a lefaraf wrthyf, a saf lle'r wyt; canys yr awrhon a anfonwyd fi atoch. Wedi iddo lefaru fel hyn wrthyf, sefais yn crynu.*

11a- *Daniel, wr annwyl, rho sylw i'r geiriau a lefaraf wrthyf, a saf lle'r wyt*

Nid oes gan anwylyd Duw unrhyw reswm i ofni ei ymyriadau nefol. Mae digofaint Duw yn erbyn pechaduriaid gwrthryfelgar ymosodol drygionus a chreulon. Mae Daniel yn wrthwyneb i'r bobl hyn, a rhaid iddo aros yn sefyll oherwydd dyna'r union arwydd o'r gwahaniaeth mewn tynged a fydd yn y pen draw yn disgyn i'r etholedig. Hyd yn oed yn gorwedd yn llwch marwolaeth ddaearol, byddant yn cael eu deffro a'u rhoi yn ôl ar eu traed. Bydd y drygionus yn gorwedd a bydd y drygionus yn cael ei ddeffro i'r farn derfynol gael ei dinistrio am byth. Mae'r angel yn nodi “yn y lle rydych chi”. A ble mae e? Ym myd natur ar lan yr afon “Hiddekel”, yn Ffrangeg, yr Ewffrates, a fydd yn dynodi Ewrop Gristnogol y gynghrair newydd yn y Datguddiad. Y wers gyntaf yw y gall dyn gwrdd â Duw yn unrhyw le a chael ei fendithio ganddo yno. Mae'r wers hon yn gwrthdroi'r rhagfarnau eilunaddolgar mai dim ond mewn eglwysi, adeiladau cysegredig, temlau, allorau y gellir dod ar draws Duw i lawer o bobl, ond yma, nid oes dim o hynny. Yn ei amser ef, bydd Iesu yn adnewyddu'r wers hon gan ddweud yn Ioan 4:21 i 24: *Wraig, dywedodd Iesu wrthi, credwch fi, mae'r awr yn dod pan na fyddwch ar y mynydd hwn nac yn Jerwsalem i addoli'r Tad . Rydych chi'n caru'r hyn nad ydych chi'n ei wybod; addolwn yr hyn a wyddom, oherwydd oddi wrth yr Iddewon y daw iachawdwriaeth. Ond y mae yr awr yn dyfod, ac eisoes wedi dyfod, pan y byddo y gwir addolwyr yn addoli y Tad mewn ysbryd a gwirionedd ; canys dyma yr addolwyr y mae y Tad yn eu gofyn. Ysbryd yw Duw, a rhaid i'r rhai sy'n ei addoli ei addoli mewn ysbryd a gwirionedd.*

Mae'r ail wers yn fwy cynnil, mae'n seiliedig ar yr afon Hiddekel oherwydd bod yr Ysbryd wedi cynllunio i agor dealltwriaeth ei lyfr yn unig i'w weision ffyddlon olaf y mae eu profiad a'r prawf a ddefnyddir i wneud eu detholiad yn cael eu darlunio gan y ddelwedd o croesiad peryglus yr afon Hiddékel yn Ffrangeg, y Tiger, fel yr anifail o'r enw hwn, hefyd yn y prawf ffydd, bwyntawr o eneidiau dynion.

11b- *canys yr awrhon a anfonwyd fi atoch. Wedi iddo lefaru fel hyn wrthyf, sefais yn crynu.*

Nid yw'r cyfarfyddiad bellach yn weledigaeth; caiff ei drawsnewid yn ddeialog, cyfnewidiad rhwng dau greadur Duw, un yn dod o'r nefoedd, a'r llall yn dal i fod o'r ddaear.

Dan 10:12 *Efe a ddywedodd wrthyf, Daniel, nac ofna; canys o'r dydd cyntaf y gosodaist dy galon i ddeall, ac i ymddarostwng o flaen dy Dduw, dy eiriau a glybu, ac oherwydd dy eiriau di yr wyf fi yn dyfod.*

Ar yr adnod gyfan hon, dim ond un peth sydd gennyf i'w ddweud. Pe baech yn colli'ch cof, o leiaf cofiwch yr adnod hon sy'n dweud wrthym sut i blesio ein Duw creawdwr.

Mae'r adnod yn enghraifft o'i bath; dilyniant rhesymegol yn seiliedig ar y ffaith bod pob achos yn cael ei effaith gyda Duw: y syched am ddealltwriaeth ynghyd â gwir ostyngeddwydd yn cael ei glywed a'i gyflawni.

Yma y dechreu a ddatguddiad maith na therfyna hyd ddiwedd Llyfr Daniel, sef pennod 12 .

Dan 10:13 *A llywodraethwr brenhiniaeth Persia a safodd yn fy erbyn un diwrnod ar hugain; ond wele Michael, un o'r blaenoriaid, a ddaeth i'm cynnorthwy, ac a arhosais yno gyda brenhinoedd Persia.*

13a- *a gwrthwynebodd arweinydd teyrnas Persia fi un diwrnod ar hugain*

Mae'r angel Gabriel yn cynnorthwyo Cyrus 2 brenin Persia ac mae ei genhadaeth dros Dduw yn cynnwys dylanwadu ar ei benderfyniadau, fel nad yw'r camau a gymerwyd yn gwrthwynebu ei brosiect mawr. Mae'r enghraifft o fethiant hwn yr angel yn profi bod creaduriaid Duw yn wir yn cael eu gadael yn rhydd ac yn annibynnol ac felly yn gyfrifol am eu holl ddewisiadau a'u gweithredoedd.

13b- *ond wele, Michael, un o'r blaenoriaid, a ddaeth i'm cynnorthwyo*

un o'r prif arweinwyr, Michael ", rhag ofn y bydd gwir angen, ymyrryd i orfodi'r penderfyniad. Mae'r cymorth uwchraddol hwn yn gymorth dwyfol gan fod Michael yn golygu: "Pwy sydd fel Duw". Ef a ddaw i'r ddaear i gael ei ymgawdoli yn Iesu Grist. Yn y nef, yr oedd i'r angylion gynrychiolaeth Ysbryd Duw gyda hwy. Yn yr achos hwn, gall yr ymadrodd "*un o'r prif arweinwyr*" ein synnu'n gyfreithlon. Wel, nid yw hyn yn syndod, oherwydd roedd y gostyngeddwydd, addfwynder, rhannu a chariad y bydd Iesu yn ei ddangos ar y ddaear, eisoes wedi'u rhoi ar waith yn ei fywyd nefol gyda'i angylion ffyddlon. Deddfau'r nefoedd yw'r rhai a ddangosodd E yn ystod Ei weinidogaeth ddaearol. Ar y ddaear, daeth yn was i'w weision. Ac yr ydym yn dysgu ei fod yn y nef wedi ei wneud ei hun yn gyfartal â phrif angylion eraill.

13c- *a mi a arhosais yno gyda brenhinoedd Persia*

Bydd goruchafiaeth llinach brenhinoedd Persia felly yn parhau am beth amser hyd dra-arglwyddiaeth Groeg.

Dan 10:14 *Nawr dw i'n dod i ddangos i chi beth fydd yn digwydd i'ch pobl yn y dyfodol; oherwydd mae'r weledigaeth yn ymwneud â'r amseroedd hynny o hyd.*

14a- Hyd ddiwedd y byd, bydd pobl Daniel yn bryderus, yn yr hen fel yn y cyfamod newydd, oherwydd ei bobl yw Israel y mae Duw yn eu hachub rhag pechod yr Aifft, rhag pechod Adda trwy Iesu Grist ac o'r pechod sefydlwyd gan Rufain mewn Cristnogaeth puro gan waed Iesu.

Pwrpas y datguddiad a ddygwyd gan yr angel i Daniel yw rhybuddio ei bobl am y trasiediau sydd i ddod. Gall Daniel ddeall yn barod nad yw'r hyn a ddatgelir iddo bellach yn ymwneud ag ef yn bersonol, ond mae hefyd yn sicr y

bydd y ddysgeidiaethau hyn yn fuddiol yn y dyfodol i weision ei bobl ac felly i bawb y mae Duw yn eu annerch ac yn eu tynghedu drwyddynt. fe.

Dan 10:15 *Tra oedd efe yn llefaru y geiriau hyn wrthyf, mi a edrychais tua'r ddaear, ac a ddistawais.*

15a- Mae gan Ioan weledigaeth ofnadwy o'r trychineb o hyd ac mae'n ceisio canolbwyntio ar glywed yr hyn mae'n ei glywed, nid yw bellach yn meiddio codi ei ben i edrych ar yr un sy'n siarad ag ef.

Dan 10:16 *Ac wele, un ar lun meibion dyn a gyffyrddodd â'm gwefusau. Agorais fy ngenau, a llefarais, a dywedais wrth yr hwn oedd yn sefyll o'm blaen, Fy arglwydd, y weledigaeth a'm llanwodd ag ofn, a mi a gollais bob nerth.*

1a- *Ac wele, un yr oedd gwedd meibion dyn arno, a gyffyrddodd â'm gwefusau*
Er bod y weledigaeth ofnadwy yn ddelwedd ffuglen afreal a grëwyd ym meddwl Daniel, i'r gwrthwyneb, mae'r angel yn cyflwyno ei hun ar ffurf ddynol yn union yr un fath â dyn daearol. Yn gyntaf, crewyd ef hefyd ar ddelw Duw, ond mewn corff nefol yn rhydd oddi wrth ddeddfau daearol. Mae ei natur nefol yn rhoi mynediad iddo i'r ddau ddimensiwn trwy gael gallu gweithredol ym mhob un. Mae'n cyffwrdd â gwefusau Daniel sy'n teimlo'r cyffyrddiad hwn.

Dan 10:17 *Sut y gall gwas fy arglwydd lefaru wrth fy arglwydd? Yn awr y mae fy nerth yn fy ngwahardd, ac nid oes gennyf anadl mwyach.*

17a- I'r bod dynol pur ddaearol, mae'r sefyllfa'n wahanol iawn, mae deddfau daearol yn cael eu gosod ac mae ofn wedi gwneud iddo golli ei nerth a'i anadl.

Dan 10:18 *Yna yr hwn oedd â gwedd gŵr a gyffyrddodd â mi drachefn, ac a'm nerthodd.*

18a- Gydag addfwynder, mae'r angel yn llwyddo i adfer nerth i Daniel trwy ei dawelu.

Dan 10:19 *Yna efe a ddywedodd wrthyf, Nac ofna, ŵr annwyl, tangnefedd gyda thi. dewrder dewrder ! Ac fel yr oedd efe yn llefaru wrthyf, mi a enillais nerth, ac a ddywedais, Llefara fy arglwydd, canys nerthaist fi.*

19a- Neges heddwch! Yr un fath â'r un y bydd Iesu'n ei annerch i'w ddisgyblion! Dim byd fel tawelu meddwl ofnus. Mae'r geiriau dewrder, dewrder, yn ei helpu i ddal ei anadl ac adennill ei gryfder.

Dan 10:20 *Ac efe a ddywedodd wrthyf, A wyddost paham y deuthum atat? Yn awr dychwelaf i ymladd yn erbyn tywysog Persia; a phan ymadawaf, wele tywysog Jafan yn dyfod.*

20a- *Yn awr dychwelaf i ymladd yn erbyn arweinydd Persia*

Yr arweinydd hwn o Persia yw Cyrus 2 Fawr y mae Duw yn ei ystyried yn eneinio; yr hyn nid yw yn ei rwystro rhag gorfod ymladd yn ei erbyn i gyfeirio ei benderfyniadau yn ei gyfeiriad.

20b- *a phan elwyf, wele, tywysog Jafan a ddaw*

Pan fydd yr angel yn gadael Cyrus 2, bydd ymosodiad gan arweinydd Groeg ar y pryd yn agor yr elyniaeth gynyddol rhwng y ddwy oruchafiaeth Persiaidd a Groegaidd.

Dan 10:21 *Ond gwnaf i chwi wybod yr hyn sydd ysgrifenedig yn llyfr y gwirionedd. Nid oes neb yn fy helpu yn erbyn y rhain, ac eithrio Michael, eich arweinydd.*

21a- Gelwir y datguddiad hwn a gaiff Daniel yn llyfr y gwirionedd. Heddiw yn 2021, gallaf gadarnhau cyflawniad popeth a ddatguddir ynddo, oherwydd mae ei ddealltwriaeth wedi'i rhoi'n llawn gan Ysbryd anfarwol Michael ein harweinydd, i Daniel yn yr hen gyfamod ac i mi, yn y cyfamod newydd, ers Iesu Grist yn hawlio yr enw hwn i farnu y cythreuliaid yn dal yn weithredol hyd ei ddychweliad Gogoneddus.

Daniel 11

Sylw! Er gwaethaf y newid yn y bennod, mae'r drafodaeth rhwng yr angel a Daniel yn parhau mewn dilyniant ag adnod olaf pennod 10 .

Dan 11:1 *A myfi, ym mlwyddyn gyntaf Dareius y Mede, a oeddwn gydag ef i'w gynorthwyo a'i gynnal.*

1a- Wedi'i greu gan Dduw i fyw'n dragwyddol, mae'r angel sy'n siarad â Daniel yn dweud wrtho iddo helpu a chefnogi Dareius, y brenin Median, a gipiodd Babilon yn 62 oed ac a oedd yn dal i deyrnasu yn Dan.6. Roedd y brenin hwn yn caru Daniel a'i Dduw ond, yn gaeth, fe roddodd ei fywyd mewn perygl trwy ei draddodi i'r llewod. Felly ef a gyfryngodd i gau safnau'r llewod ac achub ei fywyd. Felly hefyd yr hwn a helpodd y brenin hwn Dareius i ddeall mai Duw Daniel yw'r unig wir Dduw, creawdwr popeth sydd, sy'n byw ac nad oes arall tebyg iddo.

Dan 11:2 *Nawr fe wnaif i chi wybod y gwir. Wele, tri brenin fydd ym Mhersia o hyd. Bydd y pedwerydd yn casglu mwy o gyfoeth na'r lleill i gyd; a phan fyddo yn nerthol ei olud, efe a gyfyd y cwbl yn erbyn teyrnas Jafan.*

2a- *Yn awr fe wnaif i chwi wybod y gwir*

Dim ond i'r Gwir Dduw y mae'r gwirionedd yn hysbys a dyma'r enw y mae Duw yn ei roi iddo'i hun yn ei berthynas â'i rai olaf yng Nghrist yn ôl Dat.3:14. Nid yw y gwirionedd ond y ddeddf ddwyfol, ei hordinhadau a'i gorchymynion. Mae hefyd yn cwmpasu popeth y mae Duw yn ei gynllunio'n ofalus ac yn achosi iddo gael ei gyflawni yn Ei amser. Nid ydym ond yn darganfod bob dydd o'n bywyd, rhan o'r rhaglen wych hon yr ydym yn symud ymlaen ynddi hyd ddiwedd ein hoes ac ar y cyd, hyd at ddiwedd y prosiect arbed terfynol a fydd yn gweld yr etholedigion yn cael mynediad i dragwyddoldeb a addawyd.

2b- *Wele, tri brenin fydd eto ym Mhersia*

1af ar ôl Cyrus 2: Cambyses 2 (– 528 – 521) yn lladd ei fab Bardiya a gafodd y llysenw ^{Smerdis} gan y Groegiaid.

2il frenin: dim ond am ^{gyfnod} byr y mae'r Smerdis ffug, y mage Gaumâta usurper o'r enw Smerdis yn teyrnasu.

3ydd frenin: Darius 1af ^y Persiad (– 521 – 486) mab Hystape

2c- *Bydd y pedwerydd yn casglu mwy o gyfoeth na'r lleill i gyd*

4ydd brenin: Xerxes 1af^(-486 – 465). Yn union ar ei ôl ef, ^{bydd} Artaxerxes I yn teyrnasu ac yn rhyddhau holl garcharorion Iddewig **yn y seithfed flwyddyn** o'i deyrnasiad, yn y gwanwyn – 458 yn ôl Esd.7:7-9.

2d- *a phan fyddo yn nerthol gan ei gyfoeth, efe a gyfyd bob peth yn erbyn teyrnas Jafan*

^{Gwrthryfelodd} Xerxes I a'r heddwch a wrthryfelodd yr Aifft, yna rhyfelodd yn erbyn Groeg, goresgynnodd Attica a difetha Athen. Ond cafodd ei drechu yn Salamis yn – 480. Bydd Gwlad Groeg yn dal i fod yn drech na'i thiriogaeth. Ac arhosodd brenin Persia yn Asia, er hynny yn lansio ymosodiadau a brofodd ei awydd i orchfygu Groeg.

Dan 11:3 Ond fe gyfyd brenin cadarn, yr hwn a lywodraetha â nerth mawr, ac a wna beth bynnag a fynno.

3a- Wedi ei orchfygu ar ei diriogaeth, ^{bydd} y brenin Persiaidd Xerxes I a hela, yn marw, wedi ei lofruddio gan ddau o'i wŷr mawr. Gorchfygwyd ef gan ddydd ieuanc yr oedd wedi ei watwar yn dwyllodrus. Dewisodd Gwlad Groeg fel ei brenin, Alecsander Fawr, Macedonian ifanc 20 oed (a aned yn – 356, teyrnasodd yn – 336, – bu farw yn – 323). Mae'r broffwydoliaeth yn sôn amdano fel sylfaenydd y 3edd ^{ymerodraeth} ar y ddelw o Dan.2, trydydd anifail Dan.7 ac ail anifail Dan.8.

Dan 11:4 *A phan ddyrchefir ef, ei frenhiniaeth a ddryllir, ac a rennir tua phedwar gwynt y nefoedd; ni pherthyn i'w hiliogaeth, ac ni bydd mor nerthol ag y bu, canys fe'i rhwygo, ac a drosglwydda i eraill nag iddynt hwy.*

4a- Cawn yno, yr union ddiffiniad a roddir ar gorn toredig mawr yr afr Roegaidd Dan.8:8 a'i esboniad ar adnod 22: *Y pedwar corn a gododd i gymryd lle'r corn toredig hwn, dyma bedair teyrnas a gyfyd o'r genedl hon, ond yr hwn ni chaff gymmaint o nerth .*

Rwy'n cofio beth mae'r “ *pedwar corn mawr* ” yn ei gynrychioli.

^{Com} 1af : llinach Seleucid Groegaidd a sefydlwyd yn Syria gan Seleucus 1af^{Nicator} .

2il gorn: llinach Lagid Groeg a sefydlwyd yn yr Aifft gan Ptolemy^I Lagos .

3ydd corn: y llinach Groegaidd a sefydlwyd yn Trace gan Lysimachus .

4ydd^{com} : y llinach Groegaidd a sefydlwyd ym Macedonia gan Cassandra

Dan 11:5 *Bydd brenin y de yn cryfhau. Ond bydd un o'i arweinwyr yn gryfach nag ef, ac yn tra-arglwyddiaethu; bydd ei arglwyddiaeth yn nerthol.*

5a- *Bydd brenin y de yn dod yn gryf*

Ptolemy I Soter Lagos –383 –285 brenin yr Aifft neu “ *frenin y de* ”.

5b- *Ond bydd un o'i arweinwyr yn gryfach nag ef, ac yn goruchafu; bydd ei arglwyddiaeth yn nerthol.*

Seleucus 1af Nicator –312–281 brenin Syria neu “ *brenin y gogledd* ”.

Dan 11:6 *Ymhen ychydig flynyddoedd y byddant yn ffurfio cynghair, a merch brenin y de yn dod at frenin y gogledd i adfer cytgord. Ond ni chadwed hi gryfder ei braich, ac ni wrthwynebiad efe, na'i braich; fe'i gwaredir gyda'r rhai a'i dygodd, gyda'i thad a chyda'r un oedd yn gynhaliaeth iddi y pryd hwnnw.*

6a- Mae'r broffwydoliaeth yn hepgor teyrnasiad Antichos 1af^(-281–261), yr ail “ *brenin y gogledd* ” a gychwynnodd y “**Rhyfel Syria**” **cyntaf (-274-271)** yn erbyn “ *brenin y de* ” Ptolemy 2 Philadelphus (- 282 –286). Yna daw'r **2il "Rhyfel**

Syria" (- 260 - 253) sy'n gwrthwynebu'r Eifftiaid, " brenin y gogledd " newydd Antichos 2 Theos (- 261 - 246).

6b- *Ymhen ychydig flynyddoedd byddant yn cynghreirio eu hunain, a merch brenin y de yn dod at frenin y gogledd i adfer cytgord.*

Ymddygiad crafog yn dechrau. I briodi Berenice, mae Antichos 2 yn ysgaru ei wraig gyfreithlon o'r enw Laodice. Mae'r tad yn mynd gyda'i ferch ac yn aros gyda hi yn nhŷ ei fab-yng-nghyfraith.

6c- *Ond ni chadwed hi gryfder ei braich, ac ni wrthwynebiad efe, na'i braich; fe'i gwaredir gyda'r rhai a'i dygodd, gyda'i thad a chyda'r un oedd yn gynhaliaeth iddi y pryd hwnnw.*

Ond ychydig cyn ei farwolaeth, mae Antiochos 2 yn diheintio Bérénice. Mae Laodicea yn dial ac yn ei lladd gyda'i thad a'i merch fach (y fraich = plentyn). Nodyn : yn Rev.3:16, Iesu yn mynd i ysgaru ei wraig Adventist swyddogol a enwir yn symbolaidd Laodicea; yn fwy fyth gan fod Antichos 2 yn ei alw ei hun yn "Theos", sef Duw. Yn Lloegr, gwnaeth y Brenin Harri 8 yn well, fe ysgarodd trwy wahanu ei hun oddi wrth awdurdod crefyddol Rhufain, creodd ei eglwys Anglicanaidd ac achosi i'w saith gwraig farw un ar ôl y llall. Yna daw ^{3ydd} " **Rhyfel Syria" (-246-241).**

Dan 11:7 *Eginyn o'i wreiddiau a gyfyd yn ei le; bydd yn dod i'r fyddin, yn mynd i mewn i gaerau brenin y gogledd, yn eu gwaredu fel y mynno, ac yn gwneud ei hun yn rymus.*

7a- *Bydd eginyn o'i wreiddiau yn codi yn ei le*

Ptolemy 3 Evergetes -246-222 brawd Berenice.

7b- *efe a ddaw i'r fyddin, efe a â i mewn i gaerau brenin y gogledd*

Seleucus 2 Kallinicos -246-226

7c- *efe a'i gwared fel y mynno, ac a'i gwnelo ei hun yn nerthol*

Mae dominyddiaeth yn perthyn i frenin y de. Mae'r goruchafiaeth Aiphtaid hon yn ffafriol i'r Iddewon yn wahanol i'r Groegiaid Seleucid. Rhaid i ni ddeall ar unwaith mai rhwng y ddau lywodraethwr gwrthwynebol y mae tiriogaeth Israel y mae yn rhaid i'r ddau wersyll rhyfelgar ei chroesi yn eu hymosodiadau neu yn eu encilion.

Dan 11:8 *Bydd yn cymryd ymaith ac yn cludo i'r Aifft eu duwiau a'u delwau tawdd, a'u gwrthrychau gwerthfawr o arian ac aur. Yna bydd yn cadw draw oddi wrth frenin y gogledd am ychydig flynyddoedd.*

8a- Fel cydnabyddiaeth, bydd yr Eifftiaid yn ychwanegu at ei enw, Ptolemy 3, yr enw "Evergetes" neu gymwynaswr.

Dan 11:9 *Ac efe a â yn erbyn teyrnas brenin y deau, ac a ddychwel i'w wlad ei hun.*

9a- Methodd ymateb Seleucus 2 tan ddechrau'r **4ydd "Rhyfel Syria" (-219-217)** a ymosododd ar Antiochos 3 yn erbyn Ptolemy 4 Philopator

Dan 11:10 *Bydd ei feibion yn mynd allan ac yn casglu llu mawr o filwyr; daw un o honynt ymlaen, ymlodaenu fel llifeiriant, gorlif, yna dychwel ; a hwy a wthiant elyniaeth i gaer brenin y deau.*

10a- Antichos 3 Megas (-223 -187) yn erbyn Ptolemy 4 Philopator (-222-205). Y mae y llysenwau ychwanegol yn amlygu cyflwr gwawd y bobl Lagid, oblegid golyga Philopator yn Groeg, cariad y tad ; tad yr oedd Ptolemy wedi ei ladd...

Unwaith eto, methodd ymosodiadau Seleucid. Bydd dominiad yn aros yn y gwerysll hyll.

Dan 11:11 *Bydd brenin y deau yn ddig, ac yn mynd allan ac yn ymosod ar frenin y gogledd; bydd yn codi tyrfa fawr, a byddinoedd brenin y gogledd yn cael eu rhoi yn ei ddwylo.*

11a- Mae'r gorchfygiad anferth hwn o Seleucid yn beth da i'r Iddewon sy'n ffafrio'r Eifftiaid oherwydd eu bod yn eu trin yn dda.

Dan 11:12 *A'r dyrfa hon a fydd falch, a chalon y brenin a ddyrchefir; efe a ddyry filoedd, ond ni orfoledda.*

12a- Bydd y sefyllfa'n newid gyda'r 5ed "Rhyfel Syria" (-202-200) a fydd yn gosod Antichos 3 yn erbyn Ptolemy 5 Epiphanes (-205 -181) .

Dan 11:13 *Canys brenin y gogledd a ddaw drachefn, ac a gasgl dyrfa fwy na'r cyntaf; ymhen ychydig, ychydig flynyddoedd, bydd yn cychwyn gyda byddin fawr a chyfoeth mawr.*

13a- Yn anffodus, i'r Iddewon, dychwelodd y Groegiaid Seleucid i'w tiriogaeth i ymosod ar yr Aifft.

Dan 11:14 *Y pryd hwnnw cyfyd llawer yn erbyn brenin y deau, a gwŷr treisgar o blith dy bobl a wrthryfela i gyflawni'r weledigaeth, a hwy a syrthiant.*

14a- Mae brenin newydd de'r Aifft Ptolemy 5 Epiphanes - neu Illustrious (-205-181) yn bump oed yn cael ei roi mewn anhawster gan ymosodiad Antichos 3 gyda chefnogaeth gwrthwynebwyr. Ond mae Iddewon yn cefnogi brenin yr Aifft trwy ymladd yn erbyn y Seleucids. Mae nhw, nid yn unig gorchfygu a lladd, ond newydd wneud y Groegiaid Seleucid Syria yn elynion marwol am oes.

Y mae y gwrthryfel Iuddewig a ddatguddir yn yr adnod hon yn cael ei chyfiawnhau trwy ffafr Iuddewig at wersyll yr Aipht ; maent felly yn elyniaethus i wersyll Seleucid sy'n adennill goruchafiaeth ar y sefyllfa. Ond, oni rybuddiodd Duw ei bobl rhag cynghreirio â'r Eifftiaid? "Yr Aifft, y gorsen sy'n tyllu llaw'r hwn sy'n pwyso arni," yn ôl Eiseia.36:6: " *Wele, gosodaist hi yn yr Aifft, cymerais't yn gynhaliaeth y gorsen ddrylliedig hon, sy'n treiddio ac yn trywanu ei llaw. o bawb sy'n pwyso arni: dyma Pharo brenin yr Aifft i'r rhai sy'n ymddiried ynddo .*" Ymddengys fod y rhybudd hwn yn cael ei anwybyddu gan y bobl Iddewig ac mae eu perthynas â Duw ar ei waethaf; mae'r gosb yn agosáu ac yn taro. Mae Antiochus 3 yn gwneud iddynt dalu'n ddrud am eu gelyniaeth.

Sylwer : nod y gwrthryfel Iddewig hwn yw "cyflawni'r weledigaeth " yn yr ystyr ei fod yn paratoi ac yn adeiladu casineb Syriaid yn erbyn yr Iddewon. Felly daw'r ***trychineb mawr*** a gyhoeddwyd yn Dan.10:1 i'w taro.

Dan 11:15 *A brenin y gogledd a ddaw allan, ac a adeilada derasau, ac a gymer y dinasoedd cryfion. Ni fydd milwyr y de ac elitaidd y brenin yn gwrthsefyll, ni fydd ganddynt y cryfder i wrthsefyll.*

15a- Mae dominiad wedi newid ochr yn barhaol, mae yng ngwersyll Seleucid. O'i flaen, nid yw brenin yr Aifft ond pum mlwydd oed.

Dan 11:16 *Bydd pwy bynnag sy'n mynd yn ei erbyn ef yn gwneud beth bynnag a fynno, ac ni bydd neb yn ei wrthwynebu; efe a ymattal yn y wlad harddaf, gan ddifodi beth bynnag a ddaw dan ei law.*

16a- Antichos 3 yn dal i fethu â goresgyn yr Aifft ac mae ei syched am goncwest yn ei wneud yn flin, y bobl Iddewig yn mynd yn boen iddo. Mae'n

gwagio gwarged ei ddicter ar y genedl Iddewig ferthyredig y cyfeirir ati gan yr ymadrodd " y tiroedd harddaf " fel yn Dan.8:9.

Dan 11:17 *Efe a fwriada ddyfod â holl luoedd ei frenhiniaeth, a gwneuthur heddwch â brenin y deau; efe a rydd iddo ei ferch yn wraig, gyda'r bwriad o ddwyn oddiamgylch ei adfail ; ond ni fydd hyn yn digwydd, ac ni fydd yn llwyddo.*

17a- Gan nad yw'r rhyfel yn llwyddo, mae Antichos 3 yn ceisio llwybr cynghrair â gwersyll Lagid. Mae gan y newid hwn mewn strategaeth achos: daeth Rhufain yn amddiffynwr yr Aifft. Felly mae'n ceisio setlo'r gwahaniaethau trwy roi ei ferch Cleopatra, y cyntaf o'r enw, mewn priodas â Ptolemy 5. Mae'r briodas yn digwydd, ond mae'r pâr priod am gadw eu hannibyniaeth o wersyll Seleucid. Methodd cynllun Antiochus 3 i gipio'r Aifft eto.

Dan 11:18 *Efe a osod ei olygon ar yr ynysoedd, ac efe a gymer lawer ohonynt; ond bydd arweinydd yn rhoi terfyn ar yr oprobrium yr oedd am ei ddenu, ac yn gwneud iddo ddisgyn arno.*

18a- Bydd yn gorchfygu tiroedd yn Asia ond yn y diwedd yn dod o hyd i fyddin Rufeinig ar ei daith, a ddynodwyd yma fel yn Dan.9:26 gan y term " arweinydd "; hyn am fod Rhufain etto yn weriniaeth sydd yn anfon ei byddinoedd mewn gweithrediadau heddychu cyhyrol dan gyfarwyddyd y Legates yn cynnrychioli gallu y seneddwyr a'r bobl, y plebs. Ni fydd y newid i reolaeth imperialaidd yn newid y math hwn o sefydliad milwrol. Enw'r arweinydd hwn yw Lucius Scipio a adnabyddir fel Affricanaidd. Cymerodd y Brenin Antiochos y risg o'i wynebu ac fe'i gorchfygwyd ym Mrwydr Magnesia yn 189 a'i gondemnio i dalu dyled enfawr o 15,000 o dalentau i Rufain fel iawndal rhyfel. Yn ogystal, mae ei fab ieuengaf, y darpar Antiochos 4 Epiphanes, erlidiwr yr Iddewon a fydd yn cyflawni yn adnod 31 y " dristedd " a broffwydwyd yn Dan.10:1, yn cael ei gymryd yn wystl gan y Rhufeiniaid.

Dan 11:19 *Yna efe a â i amddiffynfeydd ei wlad; ac efe a dramgwydda ac a syrth, ac ni cheir ef mwyach.*

19a- Daeth breuddwydion goncwest i ben gyda marwolaeth y brenin, a disodlwyd gan ei fab hynaf Seleucus 4 (-187-175).

Dan 11:20 *Bydd pwy bynnag sy'n cymryd ei le yn dod ag unionwr i'r rhan harddaf o'r deyrnas, ond mewn ychydig ddyddiau fe'i dryllir, ac nid trwy ddigofaint na rhyfel.*

20a- Er mwyn setlo'r ddyled sy'n ddyledus i'r Rhufeiniaid, mae'r brenin yn anfon ei weinidog Heliodorus i Jerwsalem i gipio trysorau'r deml, ond yn ddioddefwr gweledigaeth ofnadwy yn y deml, mae'n cefnu ar y prosiect ofnus hwn. Yr unionwr hwn yw Heliodorus a fydd wedyn yn llofruddio Seleucus 4 a oedd wedi ei gyhuddo o'i genhadaeth i Jerwsalem. Mae'r bwriad yn werth ei weithredu, a gwnaeth Duw iddo dalu am yr anrheithio hwn o'i deml sanctaidd trwy farwolaeth ei arweinydd a llofruddiodd, ni fu farw trwy ddicter na rhyfel .

Antichos 4 y dyn a ddelweddwyd yn y weledigaeth o'r trychineb mawr

Dan 11:21 *Gŵr dirmygus a gymer ei le, heb ei wisgo ag urddas brenhinol; bydd yn ymddangos yng nghanol heddwch, ac yn cipio'r deyrnas trwy gynllwyn.*

21a- Dyma Antichos, mab ieuengaf Antichos 3. Yn gaeth a gwystl y Rhufeiniaid, gallwn ddychymygu yr effeithiau a gynyrchir yn ei gymmeriad. Wedi dod yn frenin, roedd ganddo ddialedd i gymryd bywyd. Ymhellach, roedd ei arhosiad gyda'r Rhufeiniaid yn caniatáu rhywfaint o ddealltwriaeth gyda nhw. Mae ei ddyfodiad i orsedd Syria yn seiliedig ar gynllwynion, oherwydd cafodd mab arall, Demetrius, hŷn, flaenoriaeth drosto. Wrth weled fod Demetrius wedi gwneyd cytundeb â Perseus, brenin Macedonia, gelyn y Rhufeiniaid, yr oedd yr olaf yn ffafrio ac yn gosod eu cyfaill Antiochos ar yr orsedd.

Dan 11:22 *A'r fyddin a dywalltwyd fel llifeiriant, a lethir o'i flaen ef, ac a ddifethir, fel tywysog y cyfamod.*

22a- *Bydd y fyddin sy'n ymledu fel llifeiriant yn cael eu boddi o'i flaen, a'u dinistrio*

Mae gelyniaeth yn aildechrau gyda **6ed “Rhyfel Syria” (-170-168)**.

Y tro hwn gadawodd y Rhufeiniaid i Antiochos 4 aildechrau rhyfel ei dad yn erbyn gwerysll hyll yr Aifft. Nid yw hi erioed wedi haeddu ei symbol o bechod cymaint, Groeg mae'n wir yn y cyd-destun hwn. Yn hytrach barnwch y ffeithiau, fel y gwnaeth Duw bryd hynny. Yng ngwerysll Lagid mae Ptolemy 6 wedi priodi'n losgachol â'i chwaer Cleopatra 2. Mae eu brawd iau Ptolemy 8 a elwir yn Physcon yn gysylltiedig â nhw. Yna gallwn ddeall pam mae Duw yn gadael i Antiochos wasgu eu byddin.

22b- *yn ogystal ag arweinydd y gynghrair.*

Y mae Menelaus, cydweithredwr y Seleucids, yn chwennych swydd yr archoffeiriad cyfreithlon Onias, wedi ei lofruddio gan Andronicus, ac yn cymeryd ei le. Ai Israel Duw yw hwn o hyd? Yn y ddrama hon, mae Duw yn dechrau dwyn i gof y gweithredoedd y bydd Rhufain yn eu perfformio dros y canrifoedd. Yn wir, bydd Rhufain Ymerodrol yn lladd y Meseia a bydd Rhufain Pab yn chwennych ac yn cymryd Ei offeiriadaeth dragwyddol i ffwrdd, yn union fel y lladdodd Menelaus Onias i gymryd ei le.

Dan 11:23 *Ac wedi iddo gydgysylltu ag ef, efe a arfer twyll; efe a gychwyna, ac efe a gaiiff y llaw uchaf ag ychydig bobl.*

23a- Antiochos yn ymgynghreirio â phawb, yn barod i'w torri os yw er ei les. Y mae y cymmeriad hwn yn unig yn ddelw o hanes brenhinoedd Ffrainc ac Ewrop; cynghreiriau a wnaed, cynghreiriau wedi'u torri, a rhyfeloedd gwaedlyd yn gymysg â chyfnodau byr o heddwch.

Ond y mae yr adnod hon hefyd yn parhau, mewn darlleniad dwbl, i roddi i ni fraslun o'r drefn babaid a fydd yn erlid y saint am 120 o flynyddoedd. Am fod brenin Groeg a phabyddiaeth yn debyg iawn : *twyll a thrwst* yn y ddau.

Dan 11:24 *Efe a â i mewn mewn heddwch i fannau ffrwythlonaf y dalaith; efe a wna yr hyn ni wnaethai ei dadau, na thadau ei dadau; bydd yn dosbarthu'r ysbail, ysbail a chyfoeth; bydd yn ffurfio prosiectau yn erbyn y caerau, a hyn am amser penodol.*

24a- Rhaid talu'r ddyled enfawr sy'n ddyledus i'r Rhufeiniaid. I'r perwyl hwn, mae Antiochos 4 yn trethu ei daleithiau ac felly ar y bobl Iddewig y mae'n tra-arglwyddiaethu drostynt. Mae'n cymryd lle nad yw wedi hau ac yn tynnu'r bobloedd caethweision a ddaeth o dan ei dra-arglwyddiaeth ar eu cyfoeth. Ni roddodd y gorau i'w nod o orchfygu'r Aifft trwy fachyn na thrwy gam. Ac i gael ei

werthfawrogi gan ei filwyr a chael eu cefnogaeth, mae'n rhannu'r ysbail gyda'i filwyr ac mae'n anrhydeddus ei dduwiau Groegaidd, y prif un ohonynt: yr Olympiad Zeus, duw duwiau mytholeg Groeg.

Mewn darlleniad dwbl, bydd y gyfundrefn babaid Rufeinig yn gweithredu yr un peth. Gan ei fod yn wan ei natur, rhaid iddo hudo a chyfoethogi mawrion y teyrnasoedd i gael ei gydnabod a'i gynnal ganddynt hwy a'u lluoedd arfog.

Dan 11:25 *Ar ben byddin fawr bydd yn defnyddio ei nerth a'i arwisg yn erbyn brenin y de. A bydd brenin y de yn rhyfela â byddin niferus a grymus iawn; ond ni wrtbwyneba, oblegyd bydd cynlluniau drwg yn cael eu cynllunio yn ei erbyn.*

25a- Yn - 170, mae Antichos 4 yn cipio Pelusium ac yn cymryd meddiant o'r Aifft i gyd ac eithrio ei phrifddinas Alexandria.

Dan 11:26 *Y rhai sy'n bwyta o'i fwrdd ef a'i difethant ef; bydd ei filwyr yn ymledu fel llifeiriant, a'r meirw yn disgyn yn niferoedd mawr.*

26a- Yna mae Ptolemi 6 yn trafod gyda'i ewythr Antichos 4. Mae'n ymuno â gwersyll Seleucid. Ond wedi ei anghymeradwyo gan yr Aiphitiaid, disodlwyd ef, yn Alexandria, gan ei frawd Ptolemy 8, a bradychwyd ef felly gan ei deulu oedd yn bwyta ymborth o'i fwrdd. Mae'r rhyfel yn parhau a'r meirw yn disgyn mewn niferoedd mawr.

Dan 11:27 *Y ddau frenin a geisiant ddrwg yn eu calonnau, ac ar yr un bwrdd y dywedant gelwydd. Ond ni lwydda hyn, oblegid ni ddaw y diwedd hyd yr amser penodedig.*

27a- Unwaith eto mae cynllwynion Antichos 4 yn methu. Mae ei berthynas â'i nai Ptolemy 6 a ymunodd ag ef yn seiliedig ar dwyll.

27b- *Ond ni lwydda hyn, oherwydd ni ddaw y diwedd ond ar yr amser penodedig.*

ba ddiben y mae'r adnod hon yn sôn? Mewn gwirionedd, mae'n awgrymu sawl diweddglo ac yn gyntaf, diwedd y rhyfel rhwng Antiochos 3 a'i neiaint a'i nith Eifftaidd. Y mae y diwedd hwn yn agos. Bydd *terfyniadau* eraill yn ymwneud â hyd y 1260 mlynedd o deyrnasiad y Pab yn Dan.12:6 a 7 ac amser diwedd adnod 40 o'r bennod gyfredol a fydd yn gweld cyflawniad y Trydydd Rhyfel Byd sy'n paratoi'r cyd-destun ar gyfer y trychineb cyffredinol **mawr** diwethaf.

Ond yn yr adnod hon, nid oes gan yr ymadrodd hwn unrhyw gysylltiad uniongyrchol ag “*amser y diwedd*” a ddyfynnir yn adnod 40 fel y byddwn yn ei ddarganfod a'i arddangos. Mae strwythur y bennod hon yn glyfar o dwyll.

Dan 11:28 *Efe a ddychwel i'w wlad â chyfoeth mawr; bydd yn elyniaethus yn ei galon i'r cynghrair sanctaidd, bydd yn gweithredu yn ei herbyn, yna yn dychwelyd i'w wlad.*

28a- *Bydd yn dychwelyd i'w wlad â chyfoeth mawr*

Yn gyfrifol am y cyfoeth a gymerwyd oddi ar yr Eifftaidd, mae Antiochos 4 yn dychwelyd i Antiochia, gan adael ar ei ôl Ptolemi 6 y mae wedi'i osod yn frenin dros hanner yr Aifft a orchfygwyd. Ond mae'r hanner buddugoliaeth hon yn cythruddo'r brenin anfodlon.

28b- Gwnaeth yr annifyrrwch a wynebodd y brenin yr Iddewon yn darged i'w ddicter. Hefyd, trwy ymweled â'u cartref, bydd yn awyru peth o'r dicter hwn arnynt, ond ni fydd yn cael ei dyhuddo.

Dan 11:29 *Ar amser penodedig yr â efe drachefn yn erbyn y deau; ond y tro olaf hwn ni ddigwydd pethau fel o'r blaen.*

29a- Yr ydym yn myned i mewn i flwyddyn y trychineb mawr.

Yn – 168, dysgodd Antiochos fod ei neiaint wedi cymodi yn ei erbyn eto, gwnaeth Ptolemi 6 heddwch â'i frawd Ptolemy 8. Dychwelodd tiroedd gorchfygedig yr Aifft i wersyll yr Aifft. Mae felly yn cychwyn eto ar ymgyrch yn erbyn ei neiaint, yn benderfynol o dorri pob gwrthwynebiad, ond...

Dan 11:30 *Llongau Chitim a ddeuant yn ei erbyn ef; digalonni, efe a dro yn ei ol. Yna, yn gandryll yn erbyn y gynghrair sanctaidd, ni fydd yn aros yn segur; pan fydd yn dychwelyd, bydd yn edrych ar y rhai sydd wedi cefnu ar y cyfamod sanctaidd.*

30a- *Llongau Chittim yn blaenori yn ei erbyn*

Felly mae'r Ysbryd yn dynodi'r fflyd Rufeinig yn seiliedig ar ynys bresennol Cyprus. Oddi yno maen nhw'n rheoli pobloedd Môr y Canoldir a phobloedd arfordirol Asia. Ar ôl ei dad mae Antiochos 3 yn wynebu'r fetu Rufeinig. Mae'n dioddef darostyngiad a fydd yn ei gythruddo. Mae'r cymynrodd Rufeinig Popilius Laenas yn tynnu cylch ar lawr o amgylch ei draed ac yn ei gyfarwyddo i beidio â'i adael oni bai ei fod yn penderfynu ymladd yn erbyn Rhufain neu ufuddhau iddi. Mae Antiochos, y cyn wystl, wedi dysgu'r wers a roddwyd i'w dad ac mae'n rhaid iddo ymwrthod â'i goncwest o'r Aifft, wedi'i osod yn gyfan gwbl dan warchodaeth y Rhufeiniaid. Yn y cyd-destun hwn o ddieter ffrwydrol, mae'n dysgu bod yr Iddewon, sy'n credu'n farw, yn llawenhau ac yn dathlu. Byddant yn dysgu'n ofnadwy y ffordd galed y mae'n dal yn fyw iawn.

Dan 11:31 *Byddinoedd yn dod wrth ei orchymyn; byddant yn anrheithio'r cysegr, y gaer, yn rhoi terfyn ar yr ~~aberth~~-gwastadol, ac yn gosod ffeidd-dra y dinistriwr (neu'r dinistriwr).*

31a- Mae'r adnod hon yn cadarnhau'r ffeithiau sy'n gysylltiedig yn adroddiad apocryffaidd 1 Macc.1:43-44-45: *Yna ysgrifennodd y brenin Antiochus at ei holl deyrnas, fel y byddai pawb yn dod yn un bobl, ac i bob un gefnu ar ei gyfraith benodol. Cydsyniodd yr holl genhedloedd â'r gorchymyn hwn gan y Brenin Antiochus, a chydsyniodd llawer yn Israel â'r caethiwed hwn, aberthasant i eilunod, a thorrodd (halogwyd) y Saboth. Cawn yn y disgrifiad hwn y treialon a brofodd Daniel a'i dri chydymaith yn Babilon. Ac y mae Duw yn cyflwyno i ni yn 1 Maccabees, ddisgrifiad o beth fydd y trychineb mawr olaf y bydd yn rhaid i ni sy'n fyw yng Nghrist yn wynebu ychydig cyn dychwelyd mewn gogoniant Iesu Grist. Rhwng ein hamser ni ac amser yr Iddewon Maccabeaidd, bu trychineb mawr arall i saint Iesu Grist farw am 120 o flynyddoedd.*

31b- *anrheithiant y cysegr, y gaer, rhoddant derfyn ar yr ~~aberth~~-gwastadol, a gosodant ffeidd-dra y dinistriwr.*

Bydd y gweithredoedd hyn yn cael eu cadarnhau yn y dystiolaeth hanesyddol hon a gofnodwyd gan yr hanesydd Iddewig a Rhufeinig Josephus. Mae pwysigrwydd y peth yn ei gyfiawnhau, felly gadewch inni edrych ar y dystiolaeth hon yn yr hon y cawn fanylion union yr un fath â chyfraith Sul y dyddiau diwethaf a gyhoeddwyd gan y drefn gyffredinol a ffurfiwyd gan orosywyr y Trydydd Rhyfel Byd.

Dyma fersiwn cynnar o 1 Macc.1:41 i 64:

1Ma 1:41 Gorchmynnodd y brenin fod pawb yn ei ymerodraeth i ddod yn un bobl :

1Ma 1:42 roedd pawb i ymwrthod â'u harferion. Ymostyngodd yr holl baganiaid i orchymyn y brenin

1Ma 1:43 a llawer o bobl Israel yn croesawu ei addoliad ef: aberthasant i eilunod, a halogi'r Saboth.

1Ma 1:44 Anfonodd y brenin genhadau i Jerwsalem ac i ddinasoedd Jwda i ddwyn ei orchymynion yno: o hyn allan bu raid cadw defodau dieithr i'r wlad,

1Ma 1:45 i roi terfyn ar boethoffrymau'r deml, yr ebyrth a'r diodoffrymau. Yr oedd Sabbothau a gwyliau i gael eu halogi,

1Ma 1:46 yn halogi'r cysegr a'r hyn oll sydd sanctaidd,

1Ma 1:47 yn codi allorau ac addoldai a themlau i eilunod, gan ladd moch ac anifeiliaid aflan.

1Ma 1:48 Yr oeddent i adael eu meibion yn ddiennwadedig, a thrwy hynny eu gwneud eu hunain yn atgas gan bob math o amhureddau a halogion.

1Ma 1:49 Mewn gair, yr oeddem i anghofio'r Gyfraith ac esgeuluso ei holl ddefodau:

1Ma 1:50 Rhaid i unrhyw un nad yw'n ufuddhau i orchymynion y brenin gael ei roi i farwolaeth.

1Ma 1:51 Felly yr anfonwyd llythyrau y brenin trwy ei deyrnas; penododd oruchwylywyr ar yr holl bobl, a gorchymyn i holl ddinasoedd Jwda offrymu ebyrth.

1Ma 1:52 Llawer o'r bobl a ufuddhasant, pawb a'r a adawsant y Gyfraith; gwnaethant ddrwg yn y wlad,

1Ma 1:53 yn gorfodi Israel i geisio lloches.

1Ma 1:54 Ar y pymthegfed dydd o fis Cisleu, yn y flwyddyn 145, y brenin a osododd ffeidd-dra Anrhaith ar allor y poethoffrymau, a hwy a godasant allorau yn ninasoedd cyfagos Jwda.

1Ma 1:55 Roedden nhw'n llosgi aroglarth yn nrysau'r tai ac yn y sgwariau,

1Ma 1:56 Pan gafwyd hyd iddynt, yr oedd llyfrau'r gyfraith wedi eu rhwygo a'u taflu i'r tân.

1Ma 1:57 A phe caed llyfr y cyfamod mewn neb, neu os ufuddhaent i gyfraith Duw, hwy a'i rhoddasant ef i farwolaeth, yn ôl gorchymyn y brenin.

1Ma 1:58 Dyma nhw'n cosbi'r Israeliaid oedd wedi'u dal yn eu trefi nhw fis ar ôl mis yn eu dinasoedd,

1Ma 1:59 ac ar y 25ain o bob mis yr offrymid ebyrth ar yr uchel allor yn lle allor y poethoffrymau.

1Ma 1:60 Yn ôl y gyfraith hon y rhoddasant i farwolaeth wragedd yr enwaedwyd arnynt,

1Ma 1:61 a'u babanod yn hongian am eu gyddfau; rhoddwyd hefyd eu perthnasau a'r rhai oedd wedi gwneud yr enwaediad i farwolaeth.

1Ma 1:62 Er gwaethaf hyn oll, arhosodd llawer yn Israel yn ffyddlon ac yn ddigon dewr i beidio â bwyta bwydydd aflan.

1Ma 1:63 Byddai'n well ganddynt farw na'u gwneud eu hunain yn aflan â bwydydd sy'n mynd yn groes i'r Cyfamod Sanctaidd, a'u rhoi i farwolaeth mewn gwirionedd.

1Ma 1:64 Roedd yn brawf mawr i Israel.

Yn y stori hon, gadewch inni nodi adnodau 45 i 47 sy'n cadarnhau darvoud offrymau'r eiriolaeth *wastadol* ac adnod 54 sy'n tystio i gysegredigrwydd y cysegr: *gosododd y brenin Ffieidd-dra Anrheithiedig ar allor y poethoffrymau.*

Ar darddiad y drygau hyn, y gwrthgiliad hwn gan Israel : *1Ma 1:11 Y pryd hwnnw y cododd cenedlaeth o bobl gyfeiliornus yn Israel a ddaeth â llawer o bobl ar eu hôl: "Gadewch inni wneud cynghrair â'r cenedloedd o'n cwmpas," meddent, "oherwydd ers inni wahanu oddi wrthynt, mae llawer o anffodion wedi digwydd. i ni ."* Roedd anffawd eisoes yn ganlyniad i'w hanffyddlondeb tuag at Dduw ac roedden nhw'n mynd i ddod â mwy fyth o anffawd arnyn nhw eu hunain trwy eu hagwedd wrthryfelgar.

Yn y drasiedi waedlyd hon, roedd goruchafiaeth Groeg yn cyfiawnhau ei symbol hollbresennol o bechod yn *efydd y cerflun* o Dan.2; *llewpard mannog* Dan.7; a *gafr* drewllyd Dan.8. Ond mae angen nodi un manylyn o hyd. Gelwir y person â gofal am y genhadaeth gosbol a anfonwyd gan Antichosion 4 i Jerwsalem yn – 168 yn Apollonius, a bydd yr enw Groegaidd hwn sy'n golygu "Destroyer" yn Ffrangeg yn cael ei ddewis gan yr Ysbryd i wadu yn Apo.9:11, y defnydd dinistriol o'r Bibl Sanctaidd gan Gristionogaeth Brotestanaidd gau, yr oes olaf ; neu, yr union rai a fydd yn trefnu'r *trychineb terfynol mawr eithaf* . Daeth Apolonius i Jerwsalem gyda 22,000 o filwyr ac **ar ddiwrnod Saboth** , yn ystod gwrthryfel cyhoeddus ysblennydd, cyflafanodd yr holl wylwyr Iddewig. Yr oeddent yn halogi'r Saboth â'r diddordeb halogedig hwn, a lladdodd Duw hwy. Ac nid yw ei ddiacter yn ymsuddo oherwydd y tu ôl i'r ffaith waedlyd hon mae Hellenization yr Iddewon yn cael ei orchymyn. Yr Athenian Gerontes, y dirprwywr brenhinol, a osododd ar yr holl bobl yr Hellenization o addoliad a moesau yn Jerwsalem fel yn Samaria . Yna cysegrwyd teml Jerwsalem i Zeus Olympaidd a Mynydd Gerizim i Zeus croesawgar. Gwelwn felly Dduw yn tynu ei noddod o'i deml ei hun, o Jerusalem, ac oddi wrth yr holl genedl. Mae'r ddinas sanctaidd yn llawn o warthau, pob un yn fwy ffaidd na'r olaf. Ond ewyllys Duw yn unig a gymhwysodd, mor fawr oedd yr ymlaciad moesol a chrefyddol ar ol y rhybudd a gynnrychiolwyd gan yr alltudiaeth i Babilon.

Dan 11:32 *Bydd yn twyllo bradwyr y cyfamod â gweniaith. Ond bydd y rhai sy'n adnabod eu Duw yn gweithredu'n ddiysgog,*

32a- *Bydd yn hudo bradwyr y gynghrair â gweniaith*

Y mae yr eglurhâd hwn yn cadarnhau fod y gosb ddwyfol yn haeddiannol ac yn gyfiawn. Mewn lleoedd sanctaidd, roedd dirmygu wedi dod yn arferol.

32b- *Ond bydd y rhai sy'n adnabod eu Duw yn gweithredu'n gadarn,*

Yn y drasiedi hon, roedd credinwyr didwyll a theilwng yn gwahaniaethu eu hunain trwy eu ffyddlondeb ac yn ffafrio marw fel merthyron yn hytrach nag ymwrthod ag anrhydeddu'r creawdwr Duw a'i ddeddfau sanctaidd.

Unwaith eto, ar yr ail ddarlleniad, mae'r profiad gwaedlyd hwn o 1090 o ddyddiau gwirioneddol yn ymdebygu i amodau teyrnasiad y Pab o 1260 o

flynyddoedd dydd a broffwydwyd yn olynol mewn gwahanol ffurfiau yn Dan.7:25, 12:7 a Dat.12:6-14; 11:2-3; 13:5.

Edrych yn ôl ar ddigwyddiadau cyfoes yng nghyd-destun hynafiaeth

Er mwyn deall yn glir beth sy'n digwydd, byddaf yn cymryd delwedd dyn camera sy'n ffilmio gyda'i gamera olygfa yr oedd yn ei dilyn yn agos. Ar y pwynt hwn mae'n chwyddo allan wrth godi uchder ac mae'r cae a welir yn ehangu fwyfwy. Fel y byddo yr Ysbryd, o'i gymhwyso at hanesiaeth grefyddol, yn arolygu holl hanes crefyddol Cristionogaeth, o'i dechreuad bychan, ei horiau o ddiodeffaint, amser y merthyrion, i'w diwedd gogoneddus a nodir gan ddychweliad y Gwaredwr disgwylidig.

Dan 11:33 *a'r doethaf yn eu plith a gyfarwydda'r llawer. Y mae rhai a fydd yn ildio am amser i'r cleddyf a'r fflam, i gaethiwed ac ysbeilio.*

33a- *a bydd y doethaf yn eu plith yn cyfarwyddo'r dyrfa*

Apostolion Iesu Grist, yn ogystal â Paul o Tarsus yr ydym yn ddyledus i 14 epistolau y cyfamod newydd. Mae gan y cyfarwyddyd crefyddol newydd hwn enw “yr Efengyl” neu, Newyddion Da yr iachawdwriaeth a gynigir trwy ras dwyfol i'r etholedigion. Yn y modd hwn, mae'r Ysbryd yn ein symud ymlaen mewn amser a'r targed newydd a archwiliwyd yn dod yn ffydd Gristnogol.

33b- *Y mae rhai yn ildio am amser i'r cleddyf a'r fflam, i gaethiwed ac ysbeilio.*

Am gyfnod dywedodd yr Ysbryd trwy'r angel a bydd y tro hwn yn 1260 o flynyddoedd hir broffwydo ond o dan ymerawdwyr Rhufeinig penodol Caligula, Nero, Domitian a Diocletian bod yn Gristion yn golygu gorfod marw fel merthyr. Yn Dat.13:10, mae'r Ysbryd yn dwyn i gof amseroedd yr ymrysonau Rhufeinig Pabaidd, gan ddweud: *Os bydd unrhyw un yn arwain i gaethiwed, bydd yn mynd i gaethiwed; os lladda neb â'r cleddyf, rhaid ei ladd â'r cleddyf. Dyma ddyfalbarhad a ffydd y saint .*

Dan 11:34 *Yn yr amser pan fethant, cânt ychydig o gymorth, a bydd llawer yn ymuno â hwy mewn rhagrith.*

34a- Yn wir yn yr amser hwn o oruchafiaeth greulon y babaeth yr ymddangosodd cynnorthwy rhagrithwyr yr adnod hon. Mae eu hadnabod yn seiliedig ar eu diystyru o'r gwerthoedd a'r gorchmynion a ddysgwyd gan Iesu Grist, ac yn yr achos hwn ar gyfer y cyfnod targed hwn, y gwaharddiad yn erbyn lladd â'r cleddyf. Wrth ailymweld â hanes, gallwch ddeall wedyn fod y mudiad Protestannaidd eang o'r 15fed ^{ganrif} hyd ein cyfnod ni wedi'i farnu'n rhagrithiol gan y Barnwr cyfiawn Iesu Grist. Felly, bydd yn haws deall a derbyn eu bod wedi'u gadael yn llwyr er 1843.

Dan 11:35 *Rhai o'r doethion a syrthiant, fel eu puro, eu puro, a'u gwneuthur yn wynion, hyd amser y diwedd, canys ni ddaw hyd yr amser penodedig.*

35a- *Bydd rhai o'r doethion yn syrthio, i'w puro, eu puro, a'u gwneuthur yn wynion, hyd amser y diwedd.*

A barnu oddi wrth y gosodiad hwn, safon y fuchedd Gristionogol yw prawf a detholiad, trwy allu i oddef a dioddef erledigaeth hyd ddiwedd y byd. Yn y modd hwn, nid yw dyn modern sy'n gyfarwydd â heddwch a goddefgarwch bellach yn deall dim. Nid yw'n cydnabod ei fywyd yn y negeseuon hyn. Dyna pam y rhoddir esboniadau ar y pwnc hwn yn Dat.7 a 9:5-10. Cafodd cyfnod hir o

heddwch crefyddol o 150 o flynyddoedd real, neu “bum mis proffwydol”, ei raglennu gan Dduw, ond ers 1995 mae'r cyfnod hwn wedi dod i ben ac mae rhyfeloedd crefyddol wedi dechrau eto. Islam yn lladd yn Ffrainc ac mewn mannau eraill ar draws y byd; ac y mae ei gweithrediad wedi ei fwriadu i ddwysau nes iddo danio yr holl ddaear.

35b- *oherwydd ni fydd ond yn cyrraedd ar yr amser penodedig*

Y diwedd hwn fydd diwedd y byd ac mae'r angel yn dweud wrthym nad oes unrhyw arwydd o heddwch na rhyfel yn caniatáu i unrhyw un ei weld yn dod. Mae'n dibynnu ar un ffactor: yr “*amser a nodir*” gan Dduw, diwedd y 6000 o flynyddoedd a neilltuwyd i'w ddetholiad o etholedigion daearol. Ac oherwydd ein bod lai na deng mlynedd o'r tymor hwn y mae Duw wedi rhoi'r gras inni wybod y dyddiad: Mawrth 20 y gwanwyn sy'n rhagflaenu Ebrill 3, 2030, hynny yw, 2000 o flynyddoedd yn ddiweddarach marwolaeth yr iawn Crist. Bydd yn ymddangos yn bwerus ac yn fuddugol i achub ei ddewis a dinistrio'r gwrthryfelwyr llofruddiol oedd yn bwriadu eu lladd.

Cyfundrefn Pabaidd Rhufain “Gristnogol”: Erlidiwr mawr hanes crefyddol y byd Gorllewinol.

Tuag ato ef y dylai model Antichos 4 ein harwain. Mae'r math wedi paratoi ei antitype a beth allwn ni ei ddweud am y gymhariaeth hon? Yn sicr ar raddfa anhygoel, gweithredodd yr erlidiwr Groegaidd am 1090 o ddiwrnodau real, ond bydd pabyddiaeth yn cynddeiriog am bron i 1260 o flynyddoedd real, gan ragori ar yr holl fodelau hanesyddol.

Dan 11:36 *Bydd y brenin yn gwneud beth bynnag a fynno; efe a ddyrchafa ei hun, efe a ogonedda goruwch yr holl dduwiau, a dywed bethau anhygoel yn erbyn Duw y duwiau; fe lwydda nes gorffen y digofaint, oherwydd cyflawnir yr hyn a benderfynir.*

36a- Mae geiriau'r adnod hon yn parhau i fod yn amwys a gellir eu haddasu o hyd i frenin Groeg a brenin y Pab Rhufeinig. Rhaid celu strwythur dadlennol y broffwydoliaeth yn ofalus rhag darllenwyr arwynebol. Mae manylyn bach serch hynny yn dynodi targed y Pab; trachywiredd ydyw : ***canys yr hyn a benderfynir a gyflawnir.*** Mae'r dyfyniad hwn yn adleisio Dan.9:26: *Ar ôl y chwe deg dwy wythnos, bydd Un Eneiniog yn cael ei dorri i ffwrdd, ac ni fydd ganddo ddim iddo'i hun. Bydd pobl llywodraethwr a ddaw yn dinistrio'r ddinas a'r eysegr ~~sanetaidd~~, a bydd eu diwedd yn dod fel trwy lifogydd; **Penderfynir** y bydd y dinistrau (neu'r anrhaith) yn para hyd ddiwedd y rhyfel.*

Dan 11:37 *Ni pharcha dduwiau ei dadau, na'r duw a ymhyfryda mewn gwagedd; ni bydd ganddo unrhyw ystyriaeth o unrhyw dduw, oherwydd bydd yn ei ogoneddu ei hun yn anad dim.*

37a- *Ni pharcha dduwiau ei dadau*

Dyma hi, y manylion bach sy'n egluro ein deallusrwydd. Mae gennym yma y prawf ffurfiol na all y brenin a dargedwyd gan ei eiriau fod yn Antichos 4 a oedd yn ystyried duwiau ei dadau ac yn eu plith y mwyaf, Zeus, duw duwiau Olympus y cynigiodd y deml Iddewig yn Jerwsalem iddo. Cawn felly brawf

diymwad mai'r brenin targededig yn wir yw cyfundrefn Pabaidd y cyfnod Cristnogol. O hyn allan bydd yr holl eiriau a ddatguddir felly yn ymwneyd â'r *brenin hwn yn wahanol* i Dan.7 ac *yn ddigywilydd a chyfrwys* i Dan.8; Ychwanegaf, y *brenin dinistriol neu ddinistriol hwn* o Dan.9:27. Mae'r "camau roced" i gyd yn cynnal y *pen o wr Pab*, *bychan a thrahaus* wedi ei osod ar frig goruchafiaethau.

A oedd Pab Rhufain yn parchu duwiau ei tadau? Yn swyddogol na, oherwydd arweiniodd ei thröedigaeth i Gristnogaeth iddi gefnu ar enwau duwiau Rhufeinig paganaidd. Fodd bynnag, cadwodd ffurfiau ac arddull eu haddoliad: y delweddau cerfiedig, cerfluniedig neu fowldio y mae ei haddolwyr yn plygu a phenlinio o'u blaen i weddïo. Er mwyn cadw'r ymddygiad hwn a gondemniwyd gan Dduw yn ei holl ddeddfau, gwnaeth hi'r Beibl yn anhygyrch i feidrolion cyffredin a dileu'r ail o ddeg gorchymyn y Duw byw oherwydd ei fod yn gwahardd yr arfer hwn ac yn datgelu'r gosb a gynlluniwyd ar gyfer ei droseddwyr. Pwy all fod eisiau cuddio'r gosb os nad y diafol? Mae personoliaeth y gyfundrefn babaidd felly yn disgyn i flwch y diffiniad a gynigir yn yr adnod hon.

37b- *nac i'r diwinyddiaeth sy'n swyno merched*

Trwy feddwl am y grefydd Rufeinig bagonaidd a adawyd gan babyddiaeth y mae Ysbryd Duw yn dwyn i gof y pwnc gwarthus hwn. Oherwydd iddi droi ei chefn ar ei threftadaeth rywiol agored i arddangos gwerthoedd sancteiddrwydd. Y duwdod awgrymedig hwn yw Priapus, y phallus gwrywaidd a anrhydeddwyd fel dwyfoldeb gan dadau eglwysig paganaidd Rhufain. Roedd yn dal i fod yn etifeddiaeth o bechod Groeg. Ac i dorri gyda'r dreftadaeth rywiol hon, mae hi'n amddiffyn yn ormodol burdeb y cnawd a'r ysbryd.

Dan 11:38 *Er hynny efe a anrhydedda dduw y caerau ar ei beden; i'r duw hwn, yr hwn nid adnabu ei dadau, efe a dâl wrogaeth ag aur ac arian, â meini gwerthfawr ac â gwrthrychau gwerthfawr.*

38a- *Er hynny bydd yn anrhydeddu duw'r caerau ar ei bedestal*

Genir duw paganaidd newydd : *duw y caerau*. Mae ei *bedestal* mewn meddyliau dynol ac mae ei uchder mor uchel â'r argraff a wneir.

Adeiladodd Rhufain Bagonaidd demlau paganaidd yn agored i bob gwynt; roedd priflythrennau a gefnogwyd gan golofnau yn ddigonol. Ond trwy gytuno i Gristnogaeth, nod Rhufain yw disodli'r model Iddewig sydd wedi'i ddinistrio. Yr oedd gan yr Iuddewon deml gaeedig o olwg nerthol a roddai ogoniant a bri iddynt. Bydd Rhufain felly yn ei efelychu ac yn ei dro yn adeiladu eglwysi Romanésg yn debyg i gestyll caerog, oherwydd bod ansicrwydd yn teyrnasu a'r Arglwyddi cyfoethocaf yn atgyfnerthu eu cartrefi. Mae Rhufain yn gwneud yr un peth. Adeiladodd ei heglwysi mewn arddull lym hyd at gyfnod yr eglwysi cadeiriol, ac yno, newidiodd popeth. Mae'r toeau crwn yn dod yn saethau sy'n pwyntio tuag at yr awyr, a hyn, yn uwch ac yn uwch. Mae'r ffasadau allanol yn cymryd golwg les, maent yn cael eu cyfoethogi gan ffenestri gwydr lliw o bob lliw sy'n dod â golau symudliw y tu mewn sy'n creu argraff ar y gweinyddion, y dilynwyr a'r ymwelwyr.

38b- *i'r duw hwn, yr hwn nid adnabu ei dadau, efe a dâl deyrnged ag aur ac arian, â meini gwerthfawr, ac â gwrthrychau gwerthfawr.*

Er mwyn eu gwneud hyd yn oed yn fwy deniadol, mae'r waliau mewnol wedi'u ***haddurno ag aur, arian, perlau gwerthfawr, gwrthrychau drud*** : *mae'r butain Babilon fawr* Dat.17:5 yn gwybod sut i arddangos ei hun i ddenu a denu ei chwsmeriaid.

Nid yw'r gwir Dduw yn caniatáu iddo'i hun gael ei hudo oherwydd nid yw'r gwychder hwn o fudd iddo. Yn ei broffwydoliaeth mae'n gwadu'r Rufain Pabaidd hon na chafodd **erioed** y berthynas leiaf â hi. Iddo ef, mae ei eglwysi Romanésg neu Gothig yn ddim ond mwy o dduwinyddiaethau paganaidd sydd ond yn gwasanaethu i hudo pobl ysbrydol y mae'n eu troi oddi wrtho: mae duw newydd yn cael ei eni: duw'r caerau ac mae'n hudo torfeydd sy'n credu eu bod wedi canfod Duw yn mynd i mewn i'w waliau. dan nenfydau anghymesur o uchel.

Dan 11:39 *~~Gyda'r duw estron y bydd yn gweithredu yn erbyn y lleoedd caerog~~ Ac efe a weithiodd ar amddiffynfeydd y caerau gyda'r duw estron, a bydd yn llenwi ag anrhydedd y rhai sy'n ei adnabod, bydd yn eu gwneud yn arglwyddiaethu ar lawer, bydd yn dosbarthu tiroedd iddynt am wobr.*

39a- *Ac efe a weithiodd ar amddiffynfeydd y caerau gyda'r duw estron*

I Dduw, nid oes ond un duw gweithredol yn ei wynebu, sef yr hwn sydd *estron iddo* : y diafol, Satan, y rhybuddiodd Iesu Grist ei apostolion a'i ddisgyblion yn ei erbyn. Yn y testun Hebraeg, nid yw'n gwestiwn o "weithredu yn erbyn" ond o "wneud i". Darllenir yr un neges yn Dat.13:3, ar y ffurf: ...y *ddraig a roddodd iddo ei gallu, a'i gorsedd, a'i hawdurdod mawr* . Y *ddraig* sef y diafol yn Dat.12:9 ond ar yr un pryd yn imperialaidd Rhufain yn ôl Dat.12:3.

Ar ben hynny, trwy drosi i'r grefydd Gristnogol, mabwysiadodd yr awdurdod Rhufeinig y gwir Dduw a oedd yn estron iddo gan mai Duw'r Iddewon ydoedd yn wreiddiol, o ddisgynyddion Hebraid Abraham.

39b- *a bydd yn llenwi ag anrhydedd y rhai sy'n ei adnabod*

Mae'r anrhydeddau hyn yn grefyddol. Mae Pabyddiaeth yn dwyn i'r brenhinoedd sy'n ei gydnabod fel cynrychiolydd Duw ar y ddaear, sêl awdurdod dwyfol dros eu hawdurdod eu hunain. Dim ond ar ôl i'r eglwys eu cysegru yn un o'i *chaerau* deifiol y daw brenhinoedd yn frenhinoedd , yn Ffrainc, Saint-Denis a Reims.

39c- *efe a wna iddynt arglwyddiaethu ar lawer*

Mae Popery yn dyfarnu'r teitl imperialaidd sy'n dynodi brenin suzerain sy'n dominyddu brenhinoedd fassal eraill. Yr enwocaf: Charlemagne, Siarl V, Napoleon I ' Hitler.

39d- *bydd yn dosbarthu tir iddynt yn wobr.*

Yr oedd yr arch-alluogrwydd daearol a nefol hwn , yn ol ei honiad, yn gweddu yn dda i frenhinoedd y ddaear. Oherwydd iddo ddatrys eu gwahaniaethau, yn enwedig o ran tiroedd a orchfygwyd neu a ddarganfuwyd. Dyma sut yn 1494, arweiniwyd Alecsander 6 Borgia, y gwaethaf o babau, llofrudd yn ei swydd, i drwsio llinell meridian er mwyn rhannu rhwng Sbaen a Phortiwgal y priodoliad a meddiant o diriogaeth De America a ailddarganfyddwyd ers yr hynafiaeth.

Y Trydydd Rhyfel Byd neu 6ed ^{trwmped} y Parch.9

Mae'n lleihau'r ddynoliaeth o draean o'i phoblogaeth ac yn rhoi terfyn ar annibyniaeth genedlaethol, mae'n paratoi'r drefn gyffredinol a fydd yn sefydlu'r

trychineb mawr eithaf a gyhoeddwyd yn Apo.1. Ymhlith yr actorion ymosodol mae Islam mewn gwledydd Mwslemaidd, felly rwy'n cynnig y farn feiblaidd i chi ar y pwnc hwn.

Rôl Islam

Mae Islam yn bodoli oherwydd bod ei angen ar Dduw. Nid i arbed, mae'r rôl hon yn dibynnu'n **gyfan gwbl** ar y gras a ddygwyd gan Iesu Grist, ond i daro, lladd, lladd ei elynion. Eisoes, yn yr hen gyfamod, i gosbi anffyddlondeb Israel, roedd Duw wedi troi at y bobl "Philistaidd". Yn y stori, i gosbi anffyddlondeb Cristnogol, mae'n apelio at Fwslimiaid. Ar darddiad Mwslemaid ac Arabiaid mae Ishmael, mab Abraham a Hagar, gwas Eifftaidd Sarah, ei wraig. Ac eisoes y pryd hwnnw, yr oedd Ishmael mewn anghydfod ag Isaac y mab cyfreithlon. Mae hyn cymaint fel bod Hagar ac Ishmael, gyda chytundeb Duw, wedi cael eu herlid allan o'r gwersyll gan Abraham, ar gais Sarah. A gofalodd Duw am y bobl a ddiarddelwyd y byddai eu disgynyddion, eu hanner brodyr, yn cynnal agwedd elyniaethus tuag at ddisgynyddion Abraham; y cyntaf, Iddewig; yr ail, yn lesu Grist, Cristion. Dyma sut y proffwydodd Duw am Ishmael a'i ddisgynyddion Arabaidd yn Gen.16:12: "*Bydd fel asyn gwyllt; ei law ef fydd yn erbyn pawb, a llaw pawb fydd yn ei erbyn ef; a bydd yn trigo gyferbyn â'i holl frodyr.*" Mae Duw eisiau gwneud ei feddyliau a'i farn ar bethau yn hysbys. Rhaid i etholedigion Crist wybod a rhannu'r cynllun hwn o Dduw sy'n defnyddio pobloedd a phwerau'r ddaear yn ôl ei oruchafiaeth. Dylid nodi bod y proffwyd Muhammad, sylfaenydd Islam, wedi ei eni ar ddiwedd y 6g^{ar} ôl sefydlu pabyddiaeth Gatholig Rufeinig yn 538. Roedd Islam yn ymddangos i ymosod ar Babyddiaeth baganaidd a'r Cristnogion yn gyffredinol pan fyddant yn cael eu taro gan felltith Duw. Ac mae hyn wedi bod er Mawrth 7, 321, ers i'r Ymerawdwr Cystennin I^{beri} i orffwysfa Saboth y seithfed dydd gael ei adael o blaid ei ddiwrnod cyntaf wedi'i gysegru i'r "haul anorchfygol" (Sol Invictus), ein Sul presennol. Fel llawer o Gristnogion heddiw, roedd Cystennin am nodi toriad rhwng Cristnogion ac Iddewon ar gam. Beirniadodd Gristnogion ei gyfnod am Iddewiaeth trwy anrhydeddu Saboth sanctaidd Duw. Talwyd am y dyfarniad anghyfiawn hwn gan frenin paganaidd a bydd yn parhau i gael ei dalu hyd y diwedd trwy gosbau'r "*saith utgorn*" a ddatgelwyd yn Datguddiad 8 a 9, sef olyniaeth ddi-dor o anffodion a thrasiedïau. Bydd y gosb derfynol yn dod ar ffurf dadrithiad ofnadwy, pan fydd yn ymddangos bod Iesu Grist yn tynnu Ei etholedigion oddi ar y ddaear. Ond y thema sydd newydd gael ei thrin, sef y "Trydydd Rhyfel Byd" yw ei hun, y chweched o'r cosbau dwyfol proffwydol hyn y mae Islam yn actor pwysig ynddynt. Canys proffwydodd Duw hefyd am Ishmael, gan ddywedyd yn Gen.17:20: "*Ynglŷn ag Ishmael, yr wyf wedi eich clywed. Wele, bendithiaf ef, a gwnaf ef yn ffrwythlon, ac amlhaf ef yn ddirfawr; efe a genhedlodd ddeuddeg tywysog, a gwnaf ef yn genedl fawr.*" Rwy'n cau'r cromfachau hwn i ailddechrau'r astudiaeth yn Dan.11:40.

Dan 11:40 *Yn amser y diwedd y tardda brenin y deau yn ei erbyn ef. A brenin y gogledd a chwyrlio arno fel ystorm, â cherbydau, ac â gwŷr meirch, ac â llongau lawer; bydd yn mynd i'r wlad ac yn ymledu fel llifeiriant a gorlif.*

40a- *Ar amser y diwedd*

Y tro hwn mae'n wir ddiwedd hanes dyn; diwedd amser cenedloedd presennol y ddaear. Cyhoeddodd Iesu y tro hwn, gan ddweud ym Matt.24:24: *Bydd y newyddion da hwn am y deyrnas yn cael ei bregethu trwy'r holl fyd fel tystiolaeth i'r holl genhedloedd. Yna bydd y diwedd yn dod.*

40b- *brenin y deau a drawa yn ei erbyn*

Yma mae'n rhaid i ni edmygu'r cynildeb dwyfol aruthrol sy'n caniatáu i'w weision ddeall yr hyn sy'n aros yn gudd rhag bodau dynol eraill. Yn ôl pob tebyg, ond dim ond o ran ymddangosiad, mae'n ymddangos bod y gwrthdaro rhwng brenhinoedd Seleuci a brenhinoedd Lagid yn ailddechrau ac yn parhau yn yr adnod hon, na allai fod yn fwy camarweiniol. Oherwydd mewn gwirionedd, gadawsom y cyd-destun hwn o adnodau 34 i 36 ac mae amser diwedd y gwrthdaro newydd hwn yn ymwneud â chyfnod Cristnogol y gyfundrefn Gatholig Pabaidd a Phrotestaniaeth gyffredinol a ddaeth i mewn i'w chynghrair eciwmenaid. Mae'r newid hwn yn y cyd-destun yn ei gwneud yn ofynnol i ni ailddosbarthu rolau.

Yn rôl “*ef*”: Ewrop Gatholig y Pab a'i chrefyddau Cristnogol cysylltiedig.

Yn rôl “*brenin y de*”: yr Islam gorchfygol sy'n gorfod trosi bodau dynol trwy rym neu eu rhoi yn gaethwasiaeth, yn ôl y gweithredoedd a arweiniwyd gan ei sylfaenydd Mohammed.

Gadewch inni nodi yma ddewis y ferf: *gwrthdaro* ; yn Hebraeg, “nagah” sy'n golygu taro â'ch cynn. Fel ansoddair, mae'n dynodi ymosodwr cynddeiriog sydd fel arfer yn taro. Mae'r ferf hon yn cyd-fynd yn berffaith ag Islam Arabaidd sydd wedi bod yn ymosodol yn erbyn y byd Gorllewinol heb ymyrraeth ers diwedd yr Ail Ryfel Byd. Mae'r berfau posib “ *i ymladd, i ymladd, i wrthdaro* ” yn dynodi agosrwydd iawn, a dyna pam y mae'r syniad o gymdogaeth genedlaethol neu gymdogaeth trefi a strydoedd. Mae'r ddau bosibilrwydd yn cadarnhau Islam, sydd wedi'i hen sefydlu yn Ewrop oherwydd diffyg diddordeb crefyddol Ewropeaidd. Mae brwydrau wedi dwysau ers dychweliad Iddewon i Balestina yn 1948. Mae cyflwr y Palestiniaid wedi gosod pobl Fwslimaidd yn erbyn trefedigaethau Cristnogol y Gorllewin. Ac, yn 2021, mae ymosodiadau Islamaidd yn cynyddu ac yn creu ansicrwydd ymhlith pobloedd Ewropeaidd, yn gyntaf ac yn bennaf Ffrainc, cyn wladychwr pobloedd Gogledd Affrica ac Affrica. A fydd gwrthdaro cenedlaethol mwy yn digwydd? Efallai, ond nid cyn i'r sefyllfa fewnol ddirywio i'r pwynt o greu gwrthdaro creulon grŵp-ar-grŵp ar bridd y metropolis ei hun. Ar y diwrnod hwnnw, bydd Ffrainc mewn sefyllfa o ryfel cartref; mewn gwirionedd, rhyfel sy'n wirioneddol grefyddol: Islam yn erbyn Cristnogaeth neu anghredinwyr heb Dduw.

40c- *A brenin y gogledd a chwyrnelli arno fel ystorm , â cherbydau a gwŷr meirch, ac â llongau lawer.*

Yn Esec.38:1, gelwir y *brenin gogleddol hwn yn Magog, tywysog Rosh* (Rwsia) *o Meshech* (Moscow) *a Tubal* (Tobolsk) a darllenwn yn adnod 9: *Ac fe ewch i fyny, fe ddeui fel storm , byddi fel cwmwl i orchuddio'r wlad, ti a'th holl fintai, a phobloedd lawer gyda thi.*

Ailddosbarthu rolau: Yn rôl “*brenin y gogledd*”, Rwsia Uniongred a'i *phobloedd* cynghreiriaid Mwslimaidd . Yma eto, mae dewis y ferf “ *tourera sur ef* ” yn awgrymu ymosodiad annisgwyl enfawr o'r awyr. Mae Moscow, prifddinas Rwsia,

mewn gwirionedd bellter da o Frwsel, prifddinas Ewrop, a Pharis, ei blaenwr milwrol. Mae ffyniant Ewropeaidd wedi gwneud ei harweinwyr yn ddall, i'r pwynt o danamcangyfrif potensial milwrol Rwsia bwerus. Bydd yn lansio yn ei ymddygiad ymosodol, awyrennau a miloedd o danciau ar lwybrau tir a llu o longau rhyfel morol a llong danfor. Ac er mwyn i'r gosb gael ei mynegi'n rymus, nid yw'r arweinwyr Ewropeaidd hyn wedi rhoi'r gorau i fychanu Rwsia a'i harweinwyr o'r Vladimir Zhirinovskiy tanlyd i'w "Tsar" presennol newydd, Vladimir Putin (Vladimir: tywysog y byd yn Rwsieg).

Ar ôl i'r actorion gael eu hadnabod, bydd y tri "brenin" dan sylw yn wynebu ei gilydd ar ffurf 7fed "Rhyfel yn Syria" y bydd yr Israeliaid cenedlaethol newydd yn rhan ohono; yr hwn a gadarnha yr adnod ganlynol. Ond am y foment, y "brenin" (*ef*) yr ymosodwyd arno gan Rwsia yw Ewrop Cytundeb Rhufain.

40d- *bydd yn symud ymlaen i'r tiroedd, yn ymledu fel llifeiriant a gorlif.*

Mae ei rhagoriaeth filwrol llethol yn caniatáu i Rwsia oresgyn Ewrop a meddiannu ei holl diriogaeth. Yn ei wynebu, nid yw milwyr Ffrainc yn cyfateb; maent yn cael eu malu a'u dinistrio.

Dan 11:41 *Efe a â i'r wlad harddaf, a llawer a syrth; ond Edom, Moab, a phennaeth meibion Ammon a waredir o'i law ef.*

41a- *Bydd yn mynd i mewn i'r wlad harddaf, a bydd llawer yn ildio*

Mae ehangu Rwsia yn digwydd tua'r de lle mae Israel wedi'i lleoli, cynghreiriad gwledydd y Gorllewin sydd yn ei dro yn cael ei goresgyn gan filwyr Rwsia; Bydd Iddewon yn dal i farw.

41b- *ond Edom, Moab, a phennaeth meibion Ammon a wared o'i law ef*

Mae hyn yn ganlyniad i'r cynghreiriau milwrol a fydd yn gosod yr enwau hyn sy'n cynrychioli Jordan modern ar ochr Rwsia. Yn 2021, mae Rwsia eisoes yn gynghreiriad swyddogol Syria, y mae'n ei harfogi a'i hamddiffyn.

Dan 11:42 *Ac efe a estyn ei law dros amryw wledydd, a gwlad yr Aifft ni ddihanga.*

42a- Dim ond ers 1979 y daeth y cyfluniad gwleidyddol hwn i gadarnhau'r broffwydoliaeth. Oherwydd y flwyddyn honno, yng Ngwersyll David yn UDA, gwnaeth Arlywydd yr Aifft Anwar El Sadat gynghrair yn swyddogol â Phrif Weinidog Israel Menachem Begin. Y dewis strategol a gwleidyddol a wnaed bryd hynny oedd cofleidio achos cryfaf y dydd oherwydd bod Israel yn cael ei chefnogi'n bwerus gan UDA. Yn yr ystyr hwn y mae Ysbryd Duw yn cymell iddo y fenter o geisio "dianc" rhag adfail a thrychineb. Ond dros amser, mae'r gêm yn newid dwylo, ac mae Israel a'r Aifft yn cael eu hunain, ers 2021, bron wedi'u gadael gan UDA. Mae Rwsia yn gosod ei chyfraith ar ranbarth Syria.

Dan 11:43 *Efe a feddianna drysorau aur ac arian, a holl werthfawr bethau yr Aifft; bydd y Libyaid a'r Ethiopiaid yn ei ddilyn.*

43a- *Bydd yn feistr ar drysorau aur ac arian, ac ar holl bethau gwerthfawr yr Aifft*

Diolch i'r refeniw o'r tollau a dalwyd i ddefnyddio Camlas Suez, cyfoethogwyd yr Aifft yn fawr. Ond nid yw'r cyfoeth hwn ond yn dda ar adegau o heddwch oherwydd ar adegau o ryfel mae llwybrau masnach yn mynd yn anghyffwrdd. Tyfodd yr Aifft yn gyfoethog trwy dwristiaeth. O bedair cornel y ddaear, daw pobl i fyfyrion ar ei byramidau, ei hamgueddfeydd wedi'u cyfoethogi

gan ddarganfyddiadau parhaus o feddrodau Eifftaidd sydd wedi'u cuddio o dan y ddaear ers yr hynafiaeth. Yn y beddrodau hyn, datgelodd beddrod y brenin ifanc Tutankhamun wrthrychau mewn aur solet o werth anhysbys. Bydd Rwsia felly yn dod o hyd i rywbeth yn yr Aifft i fodloni ei hawydd am ysbail rhyfel.

Ar ddiwedd Saboth Ionawr 22, 2022, daeth yr Ysbryd â dadl i mi sy'n cadarnhau **heb anghydfod posibl**, y dehongliad a roddaf i Daniel 11. Gadewch inni nodi yn y ddau adnod 42 a 43, bwysigrwydd y sôn clir heb ei chodio, o'r enw "*Yr Aifft*" sydd yn y cyd-destun hwn yn wlad wahanol i'r un a elwir yn "*frenin y de*". Fodd bynnag, yn adnodau 5 i 32, cuddiwyd "*Aifft*" lag y *Ptolemaid ond ei adnabod fel "*brenin y de*"*. **Felly mae'r newid yn y cyd-destun hanesyddol yn cael ei gadarnhau a'i brofi'n ddiwrthdro**. Gan ddechrau gyda chyd-destun hynafiaeth, mae stori Daniel 11 yn gorffen ag "*amser diwedd*" y byd, lle mae "*Yr Aifft*", cynghreiriad o wersyll Cristnogol ac agnostig y Gorllewin ers 1979, yn darged y newydd. "*brenin y de*" hynny yw, Islam rhyfelgar, ac yn enwedig "*brenin y gogledd*" newydd, Uniongrededd Rwsia.

43b- *bydd y Libyaid a'r Ethiopiaid yn ei ddilyn*

Mae'r cyfieithydd wedi cyfieithu'n gywir y geiriau "*Puth and Cush*" o'r broffwydoliaeth sy'n dynodi ar gyfer "Libya", y gwledydd Mwslimaidd sydd i'r gogledd o'r Sahara, gwledydd arfordirol arfordir Affrica ac ar gyfer Ethiopia, Affrica ddu, pob gwlad i'r de o y Sahara. Roedd nifer fawr ohonynt hefyd yn derbyn ac yn mabwysiadu Islam; yn achos Ivory Coast, gyda chydymffurfiaeth Arlywydd Ffrainc Nicolas Sarkozy, yr ydym hefyd yn ddyledus i anhrefn Libya.

Felly, wedi'i tharo gan Rwsia, mae "*Yr Aifft*" yn dod yn ysglyfaeth i'r holl ysglyfaethwyr, ac mae'r fwlturiaid Mwslimaidd, ei brodyr, yn disgyn arno, i lanhau ei gorff a chymryd eu cyfran o'r ysbail sy'n dal i fod, ar ôl y twll yn Rwsia.

Trwy ddyfynnu'n glir "*Libya ac Ethiopia*", mae'r Ysbryd yn dynodi cynghreiriaid crefyddol Affricanaidd o "*brenin y de*" y dylid eu uniaethu ag Arabia, lle ymddangosodd y proffwyd Mohammed yn 632, i ledaenu, ers Mecca, ei grefydd newydd o'r enw Islam. Fe'i cefnogir gan Dwrci pwerus, sydd wedi dychwelyd, yn y cyd-destun olaf hwn, i ymrwymiad crefyddol Mwslimaidd ffundamentalaid, gorchfygol a dialgar, ar ôl bychanu ei hymosodiad ennyd i werthoedd seciwlar y Gorllewin. Ond gall gwledydd Mwslimaidd eraill, nad ydyn nhw wedi'u lleoli yn y "*de*", fel Iran, Pacistan, Indonesia, ymuno â "*brenin y de*" i frwydro yn erbyn pobloedd y Gorllewin â gwerthoedd moesol sy'n cael eu casáu gan yr holl bobloedd Mwslimaidd. Dim ond casineb y gwir Dduw Iesu Grist a ddirmygir gan Gristnogion y Gorllewin yw'r casineb hwn mewn gwirionedd. Mae felly yn cosbi, trwy Islam ac Uniongrededd, Iddewig, Catholig, Uniongred, Protestannaidd, a hyd yn oed anffyddlondeb Adventist yn y byd Gorllewinol; yr holl ffydd undduwiol yn euog tuag ato.

Dan 11:44 *Newyddion o'r dwyrain ac o'r gogledd a ddaw, ac a'i dychryna ef, ac efe a â allan mewn digofaint mawr i ddifetha a distrywio torfeydd.*

44a- Daw *newyddion o'r dwyrain a'r gogledd i'w ddychryn*

Mae'r ddau bwynt cardinal hyn "*dwyrain a gogledd*" yn ymwneud â gwlad Rwsia yn unig, gan ddibynnu a yw'n cael ei grybwyll o Ewrop y Pab neu o Israel, oherwydd mae'r broffwydoliaeth yn dynodi bod Rwsia yn ymosod arnynt yn olynol gan Rwsia yn adnodau 40 a 41. Mae hyn yn golygu bod yr ofn a

ddyfynnwyd yn dod o diriogaeth Rwsia, ond beth all ddychryn y fath goncwerwr? Beth ddigwyddodd i'w wlad i'w ddychryn gymaint? Nid yw'r ateb yn llyfr Daniel, ond yn Datguddiad 9, sy'n datgelu ac yn targedu'r grefydd Brotestannaidd y mae ei chadarnle byd-eang yn UDA. Bydd y dirgelwch yn dod yn gliriach, gan ystyried bodolaeth UDA. Ers y flwyddyn 1917 pan fabwysiadodd Rwsia wrthryfelgar ei chyfundrefn sosialaidd a chomiwnyddol, mae bwlch wedi ei wahanu ers tro oddi wrth yr UDA cyfalafol imperialaidd. Ni all yr unigolyn gyfoethogi ei hun ar draul ei gymydog os yw'n gymunwr; dyma pam mae'r ddau opsiwn yn anghymodlon. O dan lwch heddd, mae tanau casineb yn mudlosgi ac yn erfyn am gael eu mynegi. Dim ond cystadleuaeth a'r bygythiad niwclear sydd wedi llwyddo i atal y gwaethaf. Cydbwysedd Terfysgaeth Niwclear ydoedd. Dim ond, heb ddefnyddio arfau niwclear, bydd Rwsia yn meddiannu Ewrop, Israel a'r Aifft. Mae'r cydbwysedd yn cael ei amharu, bydd UDA yn teimlo ei fod wedi'i dwyllo a'i fygwth, felly, er mwyn lleihau nifer ei farwolaethau, bydd yn mynd i mewn i'r rhyfel, gan daro'n galed yn gyntaf. Bydd dinistr niwclear o Rwsia yn achosi ofn ymhlith byddinoedd Rwsia sydd ar wasgar ar draws y tiriogaethau a feddiannir.

44b- *ac efe a â allan â llid mawr i ddifetha a difa torfeydd.*

Tan y foment honno, bydd Rwsia mewn ysbryd o goncwest a chymryd ysbail, ond yn sydyn bydd ei chyflwr meddwl yn newid, ni fydd gan fyddin Rwsia famwlad i ddychwelyd iddi mwyach a bydd ei hanobaith yn trawsnewid mewn awydd i “ddinistrio a exterminate torfeydd”; yr hwn fydd y “trydydd o'r gwŷr a laddwyd” ar *utgorn*^{6ed} y Parch.9. Felly bydd yr holl genhedloedd sydd ag arfau niwclear yn cael eu gorfodi gan y ffeithiau i'w defnyddio yn erbyn eu gelynyddion personol posibl.

Dan 11:45 *Efe a osod bebyll ei balas rhwng y moroedd, tua'r mynydd gogoneddus a sanctaidd; yna fe gyrrhaedd y diwedd, heb neb i'w gynorthwyo.*

45a- *Efe a osod bebyll ei balas rhwng y moroedd, tua'r mynydd gogoneddus a sanctaidd*

Pebyll rhwng y moroedd, oherwydd nid yw ei phalasaau bellach ar y ddaear. Disgrifir sefyllfa enbyd y milwyr Rwsiaidd yn eglur gan yr Ysbryd a'u condemniodd i'r dynged hon. Dan dân eu gwrthwynebwyr fe'u gwthir yn ôl i wlad Israel. Wedi'u casáu gan bawb, ni chawsant fudd o unrhyw gefnogaeth na thrueni a chawsant eu difa ar dir Iddewig. Bydd Rwsia felly yn talu anghydfod trwm y mae Duw yn ei briodoli iddi ers ei chefnogaeth i elynion ysbrydol Israel yn yr hen gynghrair, ar adeg ei halltud i Babilon. Gwerthodd hi geffylau i bobl Tyrus, dinas o chwant paganaidd. Esec.27:13-14 yn cadarnhau, Duw a ddywedodd wrth Tyrus: Roedd *Javan, Tubal (Tobolsk) a Meshech (Moscow) yn masnachu â chi; rhoddasant gaethweision ac offer pres yn gyfnewid am eich nwyddau. Roedd rhai o dŷ Togarma (Armenia) yn cyflenwi ceffylau, marchogion a mulod i'ch marchnadoedd.* Yr oedd hefyd yn faen tramgwydd masnachol i'r Iddewon oedd hefyd yn masnachu ag ef: Esec.27:17: Yr oedd *Jwda a gwlad Israel yn masnachu â chwi; rhoddasant wenith Minnith, y crwst, y mêl, yr olew a'r ffromlys, yn gyfnewid am eich nwyddau.* Felly cyfoethogodd teiars ei hun ar eu traul. Yn ddiweddarach, yn Esec.28:12, o dan y teitl “*brenin Tyrus*,” mae Duw yn siarad yn uniongyrchol â Satan. Deallwn mai efe a fanteisiodd ar y moethusrwydd a'r

cyfoeth a gronnwyd yn y dinasoedd mawr paganaudd a wasanaethodd iddo dan gochl duwiau paganaudd lluosog, braidd yn anymwybodol, ond bob amser ac ym mhobman mewn ffurfiau diwylliedig y mae Duw yn eu hystyried yn ffaidd. Mae'n cario pwysau rhwystredigaeth a gronnwyd yn ei galon, hefyd, dros hyd canrifoedd a miloedd o flynyddoedd yn hanes dyn. Mae'r rhwystredigaeth hon yn cyfiawnhau ei ddieter sy'n cael ei wagio'n rhannol ar ffurf y gwrthdaro rhyngwladol ofnadwy o ddinistriol diweddaraf hwn.

Ond mae'r dieter dwyfol hwn yn erbyn traffig masnachol yr hen amser yn ein gwahodd i ddeall beth mae Duw yn ei feddwl am draffig rhyngwladol cyfoes mewn cyd-destun rhyngwladol sydd wedi'i adeiladu'n gyfan gwbl ar economi'r farchnad. Rwy'n meddwl bod dinistrio tyrau Canolfan Masnach y Byd yn Efrog Newydd ar Fedi 11, 2001 yn ateb. Yn bwysicach fyth, gan fod y broffwydoliaeth, yn Dat. 18, yn tanlinellu swyddogaeth niweidiol cyfoethogi oherwydd masnach a chyfnewidiadau rhyngwladol y mae unrhyw reol neu hawl grefyddol ddwyfol yn cwympo mor fawr yw'r impiety cyn hynny.

Ar ddiwedd Dan.11, mae gwrthwynebydd etifeddol UDA, Rwsia, yn cael ei ddinistrio. Bydd hyn felly yn rhoi grym llwyr iddynt dros yr holl oroeswyr o'r gwrthdaro rhyngwladol. Gwae'r rhai sydd wedi'u goresgyn! Rhaid iddo ymgyrnu ac ymostwng i gyfraith y buddugwr pa le bynag y byddo ar y ddaear, yn goroesi.

Daniel 12

Dan 12:1 *Y pryd hwnnw cyfyd Mihangel, y tywysog mawr, amddiffynnydd meibion dy bobl; a bydd yn amser o helbul, y fath na fu er pan y bu cenhedloedd hyd yr amser hwnnw. Bryd hynny bydd y rhai o'th bobl sydd i'w cael yn ysgrifenedig yn y llyfr yn cael eu hachub.*

1a- *Y pryd hwnnw bydd Michael yn codi,*

*Y tro hwn yw diwedd y byd wrth gael y gair olaf, mae Iesu Grist yn dychwelyd yng ngogoniant a grym ei ddwyfoldeb wedi'i herio'n hir gan grefyddau sy'n cystadlu. Darllenwn yn Dat.1:7: *Wele, y mae efe yn dyfod gyda'r cymylau. A bydd pob llygad yn ei weld, sef y rhai a'i trywanodd; a holl lwythau y ddaear a alarant o'i blegid ef. Oes. Amen!* Rhaid inni ddod i arfer â'r syniad hwn, oherwydd ar gyfer pob un o'i rolau, rhoddodd Duw enw gwahanol iddo'i hun, a dyna pam yn Daniel a Parch. 12:7 y mae'n cyflwyno ei hun fel Michael, pennaeth goruchaf bywyd nefol angylaidd, **sy'n rhoi** iddo awdurdod ar y diafol a'r cythreuliaid. Nid yw ei enw, Iesu Grist, ond yn ei gynrychioli ar gyfer etholedigion y ddaear y daeth i'w hachub dan yr enw hwn.*

1b- *yr arweinydd gwych,*

*arweinydd mawr hwn felly yw YaHWÉH Michael Iesu Grist, ac oddi wrtho ef yn ei hanystyriaeth nodweddedig y cymerodd y gyfundrefn babaudd ymaith er ei lles, ei chenhadaeth fel cyfathrach nefol **gwastadol** hyd 1843, yr hon er y flwyddyn 538, yn dyddio o ddechreu y cyfundrefn y Pab a'i gosodiad yn ninas Rhufain, yn y Palas Lateran ar Fynydd Caelius. Ymdriniwyd â'r pwnc hwn yn Daniel 8.*

1c- *amddiffynnydd plant dy bobl ;*

Mae amddiffynnwr yn ymyrryd pan fydd ymosodiad. A bydd hyn yn wir am oriau olaf bywyd daearol y rhai etholedig a arhosodd yn ffyddlon, hyd yn oed

wedi'u condemnio i farwolaeth gan y gwrthryfelwyr diwethaf. Yma, gallwn ddod o hyd i'r holl fodelau a gynigir yn straeon Daniel oherwydd eu bod yn cael eu cyflawni mewn sefyllfa drasig derfynol. Yn *y trychineb mawr olaf hwn*, byddwn yn ail-fyw'r ymyriadau gwyrthiol a adroddir yn Dan.3, y *ffwrnais* a'i phedwar cymeriad byw, yn Dan.5, cipio *Babilon fawr* gan Dduw, yn Dan.6, gwnaeth y *llewod* yn ddiniwed ond hefyd diwedd y *trychineb mawr* a ragluniwyd gan yr hyn a drawodd yr Iuddewon yn — 168, ar Kisleu 15, hynny yw, Rhagfyr 18, ar ddydd Sabbath.

1d- *a bydd yn amser trallod, y fath na fu er pan oedd y cenhedloedd yn bod hyd yr amser hwnw.*

A barnu oddi wrth y gosodiad hwn, bydd y trychineb mawr olaf yn rhagori ar yr Iuddewon a drefnwyd gan y Groegiaid. Yn wir, dim ond Iddewon y daethant o hyd iddynt yn y strydoedd neu eu cartrefi y curodd y Groegiaid. Ar ddiwedd y byd, mae pethau'n wahanol iawn, ac mae technoleg fodern yn caniatáu rheolaeth lwyr dros y bobl sy'n byw ar y ddaear. Gan ddefnyddio technegau canfod dynol, gallwn felly ddod o hyd i unrhyw un yn unrhyw le, ym mha le bynnag y maent yn cuddio. Felly gellir sefydlu rhestrau o bobl sy'n gwrthsefyll y gorchmynion archddyfarnedig yn fanwl gywir. Yn y cyd-destun olaf hwn, bydd dileu'r etholedig yn bosibl yn ddynol. Er yn llawn ffydd a gobaith yn eu gwaredigaeth, Bydd yr etholedigion yn profi oriau poenus; i'r rhai a fydd yn dal yn rhydd, yn amddifad o bopeth, a'r lleill yng ngharchardai'r gwrthryfelwyr yn disgwyl eu dienyddiad. Bydd trallod yn teyrnasu yng nghalonau swyddogion etholedig sy'n cael eu camdrin os na chânt eu lladd.

1e- *Y pryd hwnnw, bydd y rhai o'th bobl a geir yn ysgrifenedig yn y llyfr yn cael eu cadw.*

Mae'n llyfr bywyd, oherwydd heb gyfrifiadur, gwnaeth Duw restr hefyd o'r holl greaduriaid a gynhyrchodd Adda ac Efa a'u disgynyddion. Ar ddiwedd oes pob person, penderfynwyd y dynged olaf gan Dduw a gadwodd ddwy restr: yr etholedigion a'r rhai sy'n syrthio, yn unol â'r ddau lwybr a gyflwynir i ddynoliaeth yn Deut.30:19-20 : *Galwaf nef a daear i dystiolaethu yn dy erbyn heddiw: rhoddais ger dy fron fywyd ac angau, bendith a mellith. Dewiswch fywyd, er mwyn i chi a'ch disgynyddion gael byw, i garu'r ARGLWYDD dy Dduw, i ufuddhau i'w lais, ac i lynu wrtho: oherwydd ar hyn y dibynna dy einioes ac hirhoedledd dy ddyddiau . wedi ei losgi yn tân , yn cael ei ddatguddio i ni yn Dan.7:9-10; hyn oherwydd ei eiriau trahaus tuag at Dduw y duwiau yn ôl Dan.11:36.*

Yn Dat.20:5, mae dychweliad Crist yn cyd-fynd ag atgyfodiad y meirw yng Nghrist a elwir, yr *atgyfodiad cyntaf* : *Gwyn eu byd a sanctaidd y rhai sy'n cymryd rhan yn yr atgyfodiad cyntaf*, oherwydd nid oes gan yr ail farwolaeth unrhyw rym arnynt .

Dan 12:2 *Bydd llawer o'r rhai sy'n cysgu yn llwch y ddaear yn deffro, rhai i fywyd tragwyddol, a rhai i waradwydd a gwarth tragwyddol.*

2a- Bydd *llawer o'r rhai sy'n cysgu yn llwch y ddaear yn deffro, rhai i fywyd tragwyddol,*

Gadewch inni nodi yn gyntaf, mewn normalrwydd cyffredin, fod y *meirw yn cysgu'n dda yn llwch y ddaear* ac nid mewn paradwys ryfeddol nac uffern ar

dân fel y mae gau grefyddau Cristnogol neu baganaidd yn ei ddysgu ac yn ei gredu. Mae'r eglurhad hwn yn adfer gwir statws y meirw fel y dysgir yn Ecc.9:5-6-10: *I bawb sy'n byw y mae gobaith; ac y mae hyd yn oed ci byw yn well na llew marw. Mae'r byw, mewn gwirionedd, yn gwybod y byddant farw; ond nid yw y meirw yn gwybod dim, ac nid oes mwy o dâl am danynt, gan fod eu cof yn angof. Y mae eu cariad, a'u casineb, a'u cenfigen, eisoes wedi darfod; ac ni bydd ganddynt byth eto ran mewn dim a wneir dan haul . . . Beth bynnag y mae dy law yn ei ganfod yn ymwneud â'th nerth, gwna; canys nid oes na gwaith, na meddwl, na gwybodaeth, na doethineb, yn uffern, i ba le yr wyt yn myned. (Preswylfa y meirw , sef **llwch y ddaear**).*

Nid oes meddwl ar ôl marwolaeth oherwydd bod meddwl yn byw yn ymennydd dyn, dim ond pan fydd yn dal yn fyw ac yn cael ei faethu gan y gwaed a anfonwyd trwy guriad ei galon. Ac mae'n rhaid i'r gwaed hwn ei hun gael ei buro gan resbiradaeth ysgyfeiniol. Ni ddywedodd Duw ddim arall, gan iddo ddywedyd wrth Adda, yr hwn a ddaeth yn bechadur trwy anufudd-dod, yn Gen.3:19: *Yn chwys dy wyneb y bwytei fara, nes dychwelyd i'r ddaear, o'r hon y cymerwyd di; canys llwch wyt, ac i lwch y dychweli* . I gadarnhau y cyflwr hwn o ddim byd y meirw, darllenwn yn Psa.30:9: *Beth a ennillwch trwy dywallt fy ngwaed, trwy beri i mi fyned i lawr i'r pydew? Ydy'r llwch wedi dy ganmol? A yw'n siarad am eich teyrngarwch?* Na, oherwydd ni all yn ôl Psa.115:17: *Nid y meirw sy'n dathlu'r Arglwydd, nid yw'n neb sy'n mynd i lawr i'r lle distawrwydd.* Ond nid yw hyn yn atal Duw rhag gallu ail-esgor ar fywyd a fodolai o'r blaen a'r gallu creadigol hwn sy'n ei wneud yn Dduw ac nid yn angel na dyn.

Mae gan y ddau lwybr ddau ganlyniad terfynol ac mae Dat.20 yn dweud wrthym eu bod yn cael eu gwahanu gan *fil o flynyddoedd* y seithfed mileniwm. Tra bod yr holl fywyd dynol yn diflannu oddi ar wyneb y ddaear ar ddechrau'r *mil o flynyddoedd hyn* , dim ond ar ôl eu barn a gyflawnwyd gan y saint a Iesu Grist yn ei deyrnas nefol y bydd y syrthiedig yn cael ei atgyfodi. Trwy'r neges hon sydd ynghlwm wrth y ^{7fed} *trwmped* , mae Dat.11:18 yn cadarnhau, gan ddweud: *Roedd y cenhedloedd yn ddig; a daeth dy ddigofaint , a daeth yr amser i farnu'r meirw , i wobrwyo dy weision y proffwydi , y saint a'r rhai sy'n ofni dy enw , bach a mawr , ac i ddinistrio'r rhai sy'n dinistrio'r ddaear* . Yn yr adnod hon, mae barn y meirw yn arwain Duw i atgyfodi, yn gyntaf, ei etholedigion meirw ffyddlon fel y gallant farnu'r drygionus a gedwir yn nhalaith angau.

2b- *a'r lleill er gwaradwydd, er gwarth tragwyddol.*

Ni pherthyn tragwyddoldeb ond i'r byw. Ar ôl eu dinistr olaf yn y Farn Olaf , bydd *gwaradwydd* a *chwylydd* y syrthiedig yn aros er cof tragwyddol yr etholedigion, yr angylion a Duw.

Dan 12:3 *Bydd y deall yn disgleirio fel disgleirdeb y nefoedd, a'r rhai sy'n dysgu cyfiawnder i lawer yn disgleirio fel y sêr yn oes oesoedd.*

3a- *Bydd y rhai deallus yn disgleirio fel ysblander y nefoedd*

Mae deallusrwydd yn dyrchafu dyn uwchlaw anifeiliaid. Fe'i datgelir gan ei allu i ymresymu, i ddod i gasgliadau trwy arsylwi ffeithiau neu drwy ddidyniadau syml. Pe na bai bodau dynol yn wrthryfelgar yn y rhyddid y mae Duw yn ei roi iddynt, byddai deallusrwydd yn arwain yr holl ddynoliaeth tuag at yr un gydnabyddiaeth o fodolaeth Duw a'i ddeddfau. Oherwydd ers Moses, mae

digwyddiadau mwyaf arwyddocaol ei ddatguddiad i ddynion wedi'u cofnodi'n ysgrifenedig gan Dduw. Dyma'r llwybr rhesymu i'w ddilyn. Ymddangosodd y ffydd undduwiol yn hanes y bobl Hebraeg. Mae ei dystiolaeth ef a'i ysgrifeniadau felly yn cael blaenoriaeth dros bob ysgrifen arall a briodolir i'r un Duw unigryw hwn. Mae ymladd yn erbyn pobl Dduw yn parhau i fod yn bosibilrwydd arferol, ond mae ymladd yn erbyn yr ysgrythurau sanctaidd yn dod yn waith diabolaidd. Mae'r ffydd a sefydlwyd gan Iesu Grist yn cymryd ei ffynonellau a'i chyfeiriadau o ysgrythurau Hebraeg yr hen gyfamod, sy'n rhoi cyfreithlondeb iddi. Ond nid yw'r athrawiaeth Gatholig Rufeinig yn parchu'r egwyddor hon, a dyna pam na all hi na Koran Islam honni mai ef yw'r Duw byw, creawdwr popeth sy'n byw ac yn bodoli. Cadarnhaodd Iesu yr egwyddor trwy ddwyn i gof yn Ioan 4:22 fod *iachawdwriaeth yn dod oddi wrth yr Iddewon : Yr ydych yn addoli yr hyn nad ydych yn ei wybod; yr ydym yn addoli yr hyn a wyddom, oherwydd oddi wrth yr Iddewon y daw iachawdwriaeth .*

Yn y grŵp cyntaf hwn o etholedigion, mae Duw yn dynodi dynion wedi'u hachub heb wybodaeth benodol oherwydd eu ffyddlondeb wedi'i amlygu mewn perygl o'u bywydau er Adda ac Efa; a hyn hyd 1843. Cânt eu hachub am fod eu gweithredoedd yn tystio i'w deallusrwydd a'u derbyniad o ddeddfau dwyfol wedi eu hamlygu gan eu hufudd-dod. Yn y fintai hon, elwodd y Protestaniaid mwyaf ffyddlawn a **heddychol** hyd wanwyn, 1843, oddiwrth amynedd Duw yr hwn yn unig a wnaeth arferiad o'i Sabboth santaidd yn orfodol o'r dyddiad hwnw. Bydd Dat.2:24-25 yn cadarnhau'r eithriad hwn: *I chwi, i bawb eraill yn Thyatira, y rhai nad ydynt yn derbyn yr athrawiaeth hon , ac nad ydynt wedi adnabod dyfnder Satan, fel y maent yn eu galw , yr wyf yn dweud wrthyhch: **peidio â gosod unrhyw faich arall arnoch chi'ch hun; dim ond dal gafael ar yr hyn sydd gennyhch nes i mi ddod.***

3b- *a bydd y rhai sy'n dysgu cyfiawnder i'r dyrfa yn disgleirio fel y sêr, byth bythoedd*

Mae'r ail grŵp hwn wedi'i osod ar wahân oherwydd y lefel uchel o sancteiddiad y mae'n ei gynrychioli ar y ddaear ers 1843. Wedi'i ddewis trwy brawf ffydd, yn seiliedig i ddechrau ar y gobaith o ddychwelyd Iesu Grist, yn olynol ar gyfer gwanwyn 1843 a'r cwmp 1844, gwnaed ei sancteidd- rwydd gan Dduw yn swyddogol trwy ei adferiad o'r Sabboth a ymarferodd drachefn, ar ol canrifoedd maith o dywyllwch, anghof a dirmyg amo.

Yn y rhaniad hwn yn ddau grŵp , yr hyn sy'n eu gwneud yn wahanol yw eu sefyllfa tuag at gyfiawnder Duw, eu statws tuag at ei ddeg gorchymyn a'i ordinhadau iechyd ac eraill. Yn ei destun gwreiddiol o Exo.20:5-6, mae'r ail orchymyn a ddilëwyd gan Rufain, yn datgelu'n glir y pwysigrwydd y mae Duw yn ei roi i ufudd-dod i'w orchmynion ac mae'n dwyn i gof y ddau lwybr a'r ddau dynged olaf gwrthwynebol: ... *genfigenus ydwyf Duw pwy cosbi anwiredd y tadau ar y plant hyd y drydedd a'r bedwaredd genhedlaeth ar y rhai sy'n fy nghasáu ac yn troseddu fy ngorchmynion, a thrugarha wrth y rhai sy'n fy ngharu ac yn cadw fy ngorchmynion hyd fil o genedlaethau .*

Yn yr adnod hon, mae Ysbryd yn datgelu'r rheswm dros fodolaeth sêr yn ein creadigaeth ddaearol. Nid oedd ganddynt ond rheswm i fodoli i wasanaethu fel symbol o'r etholedigion daearol a ddewiswyd gan Dduw; a Gen.1:17 sy'n datgelu

eu neges: *gosododd Duw hwy yn ehangder yr awyr, i roi goleuni i'r ddaear.* Yna mae Duw yn eu defnyddio i ddangos i Abraham y lliaws o'i *ddisgynyddion* yn Gen.15:5: *Rhifwch sêr y nefoedd os gallwch eu rhifo; y cyfryw fydd dy ddisgynyddion.*

Fodd bynnag, gall statws y *sêr ysbrydol hyn* newid yn dibynnu ar y gwaith a wneir gan y crediniwr gwarededig. Trwy syrthio yn ysbrydol trwy ei hanufuddod, y mae y *seren yn syrthio*, yn *disgyn o'r awyr*. Bydd y ddelw yn cael ei dwyn i lun cwmp y ffydd Brotestannaidd yn 1843, wedi ei chyhoeddi trwy arwydd nefol gwirioneddol yn 1833, ^{ym} 6ed sêl *Dat.6 : 13 : a ser y nefoedd yn disgyn i'r ddaear, fel pan 'a mae ffigysbren wedi ei ysgwyd gan wynt cryf yn taflu ei ffigys gwyrdd i ffwrdd.* A thrachefn yn *Dat.12:4: Ei gynffon a lusgodd draean o sêr yr awyr ymaith, ac a'u taflodd i'r ddaear.* Mae'r neges hon yn adnewyddu neges Dan.8:10: *Cododd hi i fyddin y nefoedd, a daeth â rhan o'r fyddin honno a'r sêr i lawr i'r ddaear, a hi a'u sathrudd hwynt*. Y mae yr Ysbryd yn priodoli i'r gyfundrefn babaidd Rufeinig gwmp ysbrydol traean o gredinwyr gwaredigion; pobl dwyllodrus a fydd yn credu yn ofer yn iachawdwriaeth Crist ac yn hawlio ei gyfiawnder.

Dan 12:4 *Tydi, Daniel, cadw'r geiriau hyn yn ddirgel, a seliwch y llyfr hyd amser y diwedd. Bydd llawer wedyn yn ei ddarlennu, a bydd gwybodaeth yn cynyddu.*

4a- Mae'r ***amser gorffen*** hwn yn gwybod sawl cam olynol ond dechreuodd, yn swyddogol, yng ngwanwyn 1843, gyda mynediad i gymhwyso'r archddyfarniad dwyfol a ysgrifennwyd ymlaen llaw yn Dan.8:14: Hyd hwyr-bore 2300 ***a bydd y sancteiddrwydd yn cyfiawnhau***. Ym 1994, nodwyd ail gyfnod y diwedd gan gondemniad y sefydliad Adventist cyffredinol. Er 1843, darlennwyd llyfr Daniel, ond nid yw erioed wedi'i ddechongli'n gywir cyn y gwaith hwn yr wyf yn dal i'w baratoi yn 2021 a hwn er 2020. Y dyddiad hwn felly sy'n nodi uchafbwynt ei wybodaeth ac felly yno, y amser terfynol gwirioneddol y ***diwedd*** a fydd yn dod i ben gyda gwir ddychweliad Iesu Grist, yn hysbys ac yn ddisgwyliedig, ar gyfer gwanwyn 2030. Gwelwn fod eleni 2020 eisoes wedi'i nodi'n dda gan Dduw ers i'r ddynoliaeth gyfan gael ei tharo gan farwoldeb y Feirws Covid-19 a ymddangosodd yn Tsieina yn 2019, ond yn Ewrop Gatholig Pabaidd, dim ond ers 2020. Yn 2021, mae firysau yn treiglo ac yn parhau i daro dynoliaeth euog a gwrthryfelgar.

Y Prawf Ffydd Adventist Wedi'i Ddarlunio

Dan 12:5 *A myfi, Daniel, a edrychais, ac wele ddau ŵr arall yn sefyll, un o'r tu yma i'r afon, a'r llall o'r ochr draw i'r afon.*

5a- Cofiwch! Mae Daniel ar lan yr afon "Hiddekel", y Teigr, y dyn hwn sy'n bwyta. Fodd bynnag, mae dau ddyn bob ochr i'r afon, sy'n golygu bod un wedi gallu ei chroesi a'r llall yn paratoi i wneud hynny. Eisoes yn Dan.8:13, bu trafodaeth rhwng dau sant.

Dan 12:6 *Ac un ohonynt a ddywedodd wrth y gŵr oedd wedi ei wisgo mewn lliain, yr hwn oedd yn sefyll uwchlaw dyfroedd yr afon, Pa bryd y bydd diwedd y rhyfeddodau hyn?*

6a- Yn Dan.8:14 roedd cwestiynau'r saint wedi derbyn gan Dduw ateb 2300 gyda'r hwyr-bore oedd yn pennu'r dyddiad 1843. Ailadroddir y dull yma ac mae'r cwestiwn y tro hwn yn ymwneud â diwedd y byd; y foment pan fydd proffwydoliaeth yn peidio â bod yn ddefnyddiol. Gofynir y cwestiwn i Grist a gynrychiolir gan y *dyn hwn wedi ei wisgo mewn lliain* a saif *uwchlaw yr afon* yn sylwi ar ei chroesi gan ddynion. Mae Duw yn defnyddio'r ddelwedd o groesi'r Môr Coch a achubodd yr Hebreaid ond a foddodd eu gelynion Eifftaidd.

Dan 12:7 *A chlywais y gŵr wedi ei wisgo mewn lliain, yn sefyll uwch ben dyfroedd yr afon; cododd ei law dde a'i law aswy i'r nef, a thyngodd i'r hwn sy'n byw byth y bydd mewn amser, ac amseroedd, a hanner amser, ac y bydd yr holl bethau hyn yn darfnod pan fydd nerth y bobl sant a dorrir yn llwyr.*

7a- *Ac mi a glywais y gŵr wedi ei wisgo mewn lliain, yr hwn a safai uwch ben dyfroedd yr afon; cododd ei law dde a'i law aswy i'r nefoedd,*

Yn swydd Cyflafareddwr, mae Iesu Grist yn codi ei law dde fendithiol a'i law chwith cosbol i'r awyr i wneud datganiad difrifol.

7b- *a thyngodd i'r hwn sydd yn byw byth y byddo mewn amser, amserau, a haner amser*

Wrth ddyfynnu hyd broffwydol teyrnasiad y Pab, y mae Crist yn dangos ac yn cofio ei farn a gondemniodd, yn y gorffennol, ei eglwys i ddiodef uniondeb y drefn babaidd a mellthion y goresgyniadau barbaraid a'i rhagflaenodd ; hyn oherwydd cefnu ar y Sabboth er Mawrth 7, 321. Mae credinwyr yn amser treialon Adventist yn cael eu rhybuddio felly. Ond y mae ail reswm yn arwain Duw i ennyn yr awen Pabaidd hon ; dyma ddyddiad ei ddechreuad, 538 OC. Mae'r dewis yn ddoeth gan y bydd y dyddiad hwn 538 yn sail i'r cyfrifiadau y bydd y broffwydoliaeth yn eu cynnig i ni trwy gyflwyno cyfnodau proffwydol newydd inni yn adnodau 11 a 12.

7c- *ac y bydd i'r holl bethau hyn derfynu pan ddryllir nerth y bobl sanctaidd yn llwyr*

Y mae y frawddeg fer hon yn crynhoi y tro hwn wir foment y diwedd : yr un lle ar ddiwedd y ***trychineb mawr diweddf*** , y bydd yr etholedigion yn cael eu hunain ar fin cael eu difodi, wedi eu dileu oddiar wyneb y ddaear ; yn nodi'r manwl gywirdeb: ***wedi'i dorri'n llwyr*** .

Dan 12:8 *Clywais, ond ni ddeallais; a dywedais, Fy arglwydd, beth fydd canlyniad y pethau hyn?*

8a- Daniel druan! Os yw dealltwriaeth ei lyfr yn dal i fod yn ddirgelwch i'r rhai oedd yn byw yn 2021, mor ddiwerth y tu hwnt i'w gyrraedd oedd y ddealltwriaeth hon er ei iachawdwriaeth ei hun!

Dan 12:9 *Ac efe a ddywedodd, Dos, Daniel, canys cedwir y geiriau hyn yn ddirgel, a'u selio hyd amser y diwedd.*

9a- Bydd ymateb yr angel yn gadael Daniel yn newynog ond mae'n cadarnhau cyflawniad hwyr y broffwydoliaeth a gadwyd ar gyfer *diwedd* y cyfnod Cristnogol.

Dan 12:10 *Llawer a lanheir, eu gwyngalchu a'u coethi; y drygionus a wna ddrwg, ac ni ddealla neb o'r drygionus, ond y rhai deallus a ddeallant.*

10a- *Bydd llawer yn cael eu puro, eu gwyngalchu a'u puro*

Trwy ailadrodd yma union ddyfyniad Dan.11:35, mae'r angel yn cadarnhau hunaniaeth y Pab o'r **brenin** trahaus ac despotic sy'n *dyrchafu ei hun uwchlaw'r holl dduwiau* a hyd yn oed yr un gwir **Dduw**, yn adnod 36 .

10b- *y drygionus a wna ddrwg, ac ni ddealla neb o'r drygionus,*

Mae'r angel yn dwyn i gof egwyddor a fydd yn parhau hyd ddiwedd y byd, mae ymestyn drygioni yn cael ei ddelweddu ym mhroffwydoliaethau Daniel trwy ymestyn "pres " pechod Groeg a " *haearn* " grym Rhufeinig hyd at ddychweliad Crist. . Bydd y drygionus yn cael eu rhwystro ddwywaith rhag deall: yn gyntaf gan eu diffyg diddordeb personol, ac yn ail, trwy *rym lledrith* a roddwyd gan Dduw sy'n eu galluogi i *gredu celwydd* yn ôl 2 Thess.2:11-12: *Hefyd mae Duw yn anfon gallu iddynt o ddryswch, fel y credont celwydd , fel y collfarnid, cynnifer ag a gredasant y gwirionedd, ond a gawsant bleser mewn anghyfiawnder .*

10c- *ond bydd y rhai sydd â deall yn deall.*

Mae'r enghraifft hon yn profi bod *deallusrwydd ysbrydol* yn anrheg arbennig a roddir gan Dduw, ond mae'n cael ei ragflaenu gan ddefnydd da o'r *deallusrwydd* sylfaenol a roddir i bob person normal. Oherwydd hyd yn oed yn y safon hon, mae bodau dynol yn drysu addysg a'i diplomâu â *deallusrwydd* . Felly cofiaf y gwahaniaeth hwn: mae cyfarwyddyd yn caniatáu i ddata gael ei fewnbynnu i gof dynol ond dim ond *deallusrwydd* sy'n caniatáu eu defnydd da a doeth.

Dan 12:11 *O'r amser y darfyddo yr ~~aberth-gwastadol~~, ac y sicrheir anghyfannedd-dra ffiائد, y bydd mil dau gant a naw deg o ddyddiau.*

11a- *O'r amser y ~~darfyddo~~aberth gwastadol*

nid yw'r gair "~~aberth~~" yn ~~ymddangos yn y testun Hebraeg gwreiddiol~~. Ac mae'r manwl gywirdeb hwn yn hollbwysig oherwydd bod y *gwastadol* hwn yn ymwneud ag offeiriadaeth nefol Iesu Grist. Trwy atgynhyrchu ei eiriolaeth ar y ddaear, mae pabyddiaeth yn tynnu oddi ar Iesu Grist ei rôl fel ymbiliwr dros bechodau ei etholedigion.

Dechreua y weinidogaeth ddaearol gyfochrog hon a drawsfeddiannwyd yn 538; dyddiad pan ymsefydlodd Vigilius I ' y pab cyntaf yn y teitl, yn Rhufain, yn y Lateran Palace, ar Fynydd Caelius (yr awyr).

11b- *a lle y sefydlir anghyfannedd-dra ffiائد*

Pab Rufeinig a ddyfynwyd yn Dan.9:27 : *a bydd ar adain y Pab. ffiائد-dra anghyfannedd, sef i ddinistr, ac fe'i dinistrir* [yn ôl] *yr hyn a orchymynnwyd, yn yr anrhaith* [ddaear] .

Yn y pennill hwn, gan dargedu'r dyddiad 538, mae'r Ysbryd yn targedu Rhufain Pab yn unig, sy'n esbonio singularization y gair "ffieidd-dra". Nid oedd hyn yn wir yn Dan.9:27, lle'r oedd y ddau gyfnod o Rufain, pagan ac yna papal, yn gysylltiedig.

Gadewch inni nodi diddordeb a phwysigrwydd y grwpio yn yr adnod hon o ddau beth: "*rhaith y gwastadol* " i Grist yn Dan.8:11 a'r "*adain*" *Pabaidd* sy'n cario "*yr anghyfannedd ffiائد* " a ddyfynnir yn Dan. 9:27. Trwy gysylltu y ddau weithred hyn â'r un dyddiad 538 a'r un endid, y mae yr Ysbryd yn cadarnhau ac yn profi mai pabyddiaeth Rufeinig yn wir yw awdwr y camweddau hyn.

Yn Dan.11:31, roedd y weithred a briodolwyd i'r brenin Groeg Antiochus 4 yn cyflwyno'r model nodweddiadol i ni o'r hyn y mae Duw yn ei alw'n " *ffieidd-*

dra anghyfannedd ." Mae Pabyddiaeth yn ei atgynhyrchu, ond am 1260 o flynyddoedd gwaedlyd hir.

11c- *bydd mil dau cant a naw deg o ddyddiau.*

Er mwyn gwneud y cyfnodau proffwydol a ddyfynnwyd sy'n ymwneud â'r amser diwedd yn anffaeledig, gosodir yr uned o flaen y rhif yn holl broffwydoliaethau Daniel: dyddiau 1290 ; *dyddiau 1335* (adnod nesaf); Dan.8:14: *hwyr-bore 2300* ; ac eisoes yn Dan.9:24: wythnosau 70 .

Dim ond cyfrifiad syml iawn sydd gennym i'w berfformio: 538 + 1290 = 1828.

Diddordeb y dyddiad hwn 1828 yw rhoi cymeriad cyffredinol i'r digwyddiad Adventist gan ei fod yn targedu trydydd o bum mlynedd y cynadleddau Adventist a gynhelir yn Albury Park yn Llundain ym mhresenoldeb teulu brenhinol Lloegr.

Dan 12:12 *Gwyn ei fyd y sawl sy'n aros ac yn cyrraedd hyd fil tri chant tri deg pump o ddyddiau.*

12a- Yr adnod hon yn unig sydd yn rhoddi i ni ystyr y ddau hyd prophwydol hyn. Y thema yw aros am ddychweliad Crist, ond aros penodol yn seiliedig ar gynigion rhifiadol a roddir yn y Beibl. Mae angen cyfrifiad newydd: 538 + 1335 = 1873. Mae'r angel yn cyflwyno dau ddyddiad i ni sy'n nodi dechrau a diwedd y prawf ffydd Adventist a gyflawnwyd rhwng y blynyddoedd 1828 a 1873. Yn y modd hwn, mae ein sylw yn a gyfarwyddwyd ar y dyddiadau 1843 a 1844 a oedd yn union achosion dau ddisgwyliad olynol o ddychweliad gogoneddus Iesu Grist i UDA, felly i diroedd Protestannaidd.

Yn y ddelwedd o groesi'r afon "Tiger", y teigr yn bwyta eneidiau dynol yw'r dyddiadau hyn 1843-1844 sy'n gwneud i'r Protestannaidd atgasedd basio o fywyd ysbrydol i farwolaeth ysbrydol. Ar y llaw arall, mae'r un sydd wedi pasio'r prawf yn dod i'r amlwg yn fyw ac wedi'i fendithio gan Dduw o'r groesfan beryglus hon. Mae'n cael curiad penodol gan Dduw: " *Gwyn ei fyd y sawl sy'n cyrraedd 1873!* »

Dan 12:13 *A thi, rhodia tua'th ddiwedd; byddwch yn gorffwys, a byddwch yn sefyll i'ch etifeddiaeth ar ddiwedd y dyddiau.*

13a- Bydd Daniel yn darganfod ar ôl yr atgyfodiad cyntaf yn yr hwn y bydd yn cael ei atgyfodi, ystyr yr holl bethau a drosglwyddodd i ni. Ond i'r Adfentydd sy'n dal yn fyw, bydd ei ddysgeidiaeth yn dal i gael ei hategu gan y datgeliadau a gynhwysir yn Apocalypse John.

Mae llyfr Daniel yn cuddio ei gyfoeth enfawr yn dda. Rydym wedi nodi'r gwersi o anogaeth y mae'r Arglwydd yn eu hanerch i'w rai dewisol o'r dyddiau olaf un oherwydd bydd y dyddiau olaf hyn yn dychwelyd at y norm o ofn ac ansicrwydd sydd wedi bodoli trwy holl hanes dyn ar y ddaear. Unwaith eto ond yr olaf, bydd y swyddogion etholedig yn cael eu henwi a'u dal yn gyfrifol am yr anffawd a ddaw i'r amlwg i oroeswyr gwrthryfelgar y Trydydd Rhyfel Byd a gyhoeddwyd yn Dan.11:40-45 a Dat.9:13. Mae Eseciel 14 yn cyflwyno'r modelau ffydd safonol: Noa, Daniel, a Job. Fel Noa, bydd yn rhaid inni ddianc a gwrthsefyll cerrynt meddwl y byd trwy adeiladu ein harch o ffyddlondeb i Dduw. Fel Daniel, rhaid inni barhau i fod yn gwbl ymroddedig i wneud ein dyletswydd fel swyddogion etholedig trwy wrthod y safon a sefydlwyd gan gau grefydd. Ac fel Job, bydd yn

rhaid inni dderbyn dioddefaint yn gorfforol ac yn feddyliol pryd bynnag y bydd Duw yn caniatáu hynny, gan gael mantais dros Job: trwy ei brofiad ef, fe ddysgon ni pam mae Duw yn caniatáu'r treialon hyn.

Roedd llyfr Daniel hefyd yn caniatáu inni ddeall yn well y bywyd nefol anweledig. Hyn, trwy ddarganfod y cymeriad hwn a enwir Gabriel, enw sy'n golygu "yr un sy'n gweld wyneb Duw". Y mae yn bresennol yn holl genadaethau pwysig cynllun yr iachawdwriaeth ddwyfol. A rhaid inni sylweddoli, yn nheyrnas nefol Dduw, iddo ef a'r holl angylion da gael eu hamddifadu o bresenoldeb Michael, mynegiant angylaidd Duw, yn ystod amser ei ymgnawdoliad daearol, sef, 35 mlynedd. Wrth rannu cariad yn fawr, mae Micaël hefyd yn rhannu ei awdurdod, gan gytuno i fod yn "un o'r prif arweinwyr" yn unig. Ond cyflwynodd Gabriel ef hefyd i Daniel, yr un a ddewiswyd ymhlith y rhai a ddewiswyd, fel "*Arweinydd dy bobl*". Ac mae Dan.9 yn datgelu i ni yn glir iawn bopeth y daw Iesu i'w gyflawni i achub ei etholedig ffyddlon. Felly mae'r prosiect achub dwyfol yn cael ei gyhoeddi'n glir, yna ei gyflawni ar Ebrill 3, 30 gan groeshoeliad Iesu Grist.

Dangosodd llyfr Daniel i ni mai dim ond oedolyn sy'n gallu dangos ffydd. A bod y plentyn, yn ôl Duw, yn dod yn oedolyn ar ddechrau ei drydedd flwyddyn ar ddeg. Felly ni allwn ond gweld y ffrwyth chwerw a gludir gan fedydd babanod ac etifeddiaeth geni crefyddol ym mhob crefydd ffug. Dywedodd Iesu ym Marc 16:16: "*Y sawl sy'n credu ac yn cael ei fedyddio, bydd yn cael ei achub; pwy bynnag ni chredo a gondemnir*". Mae hyn yn golygu felly, cyn bedydd, fod yn rhaid i ffydd fod yn bresennol ac yn cael ei dangos. Ar ôl bedydd, rhoddodd Duw brawf arni. Hefyd, perl arall a ddatgelwyd yn Daniel, mae'r geiriau hyn o Iesu o Matt.7:13 yn cael eu cadarnhau: *Ewch i mewn trwy'r porth cul. Canys llydan yw'r porth, llydan yw'r ffordd sy'n arwain i ddistryw ac y mae llawer yn myned y ffordd hono*; a hefyd yn Matt.22:14: *Canys llawer a alwyd, ond ychydig a ddewisir*; yn ôl Dan.7:9, *deg biliwn wedi eu galw i gyfrif i Dduw am filiwn yn unig o'r etholedigion gwaredigion wedi eu hachub, am y byddant yn wir wedi gwasanaethu y Creawdwr Duw yn dda, yng Nghrist yn yr Ysbryd Glân*.

Mae Pennod 12 newydd osod y sylfeini ar gyfer strwythur y llyfr Apocalypse trwy ddwyn i gof y dyddiadau 538, 1798, 1828, 1843-1844 cudd ac awgrymedig ond sylfaenol ar gyfer rhannu amser yn Apocalypse, a 1873. Dyddiad arall, 1994, bydd cael ei adeiladu er anffawd rhai a hapusrwydd eraill.

Cyflwyniad i symbolaeth broffwydol

Ym mhob dameg feiblaidd, mae'r Ysbryd yn defnyddio elfennau daearol y gall eu meini prawf penodol symboleiddio endidau dienw sy'n cyflwyno meini prawf cyffredin. Rhaid felly archwilio pob symbol a ddefnyddir yn ei holl agweddau, er mwyn tynnu allan ohono y gwersi a guddiwyd gan Dduw. Cymerwch er enghraifft y gair " *môr* ". Yn ôl Gen.1:20, gwnaeth Duw ei boblogi ag anifeiliaid o bob math, yn ddirifedi ac yn ddiennw. Mae ei amgylchedd yn angheuol i'r dyn sy'n byw trwy ei anadlu yn yr awyr. Felly mae'n dod yn symbol o farwolaeth i ddyn sydd, yn gywir, hefyd yn gallu ofni ei halltedd sy'n gwneud y ddaear yn ddi-haint. Yn amlwg, nid yw'r symbol hwn yn ffafriol i ddynoliaeth ac, oherwydd ei ystyr o farwolaeth, bydd Duw yn rhoi ei enw i'r tanc ablution Hebraeg sy'n rhag-lunio dyfroedd bedydd. Yn awr i fedyddio moddion i drochi, i farw wedi boddi i fyw eto yn Iesu Grist. Mae yr hen ddyn anghyfiawn yn cyfodi drachefn yn dwyn cyfiawnder Crist. Gwelwn yno, holl gyfoeth un elfen o'r greadigaeth ddwyfol: *y môr*. O dan y ddysgeidiaeth hon, byddwn yn deall yn well yr ystyr y mae Duw yn ei roi i'r adnod hon o Daniel 7:2-3: "... *ac wele pedwar gwynt y nefoedd yn byrlymu ar y môr mawr*. A phedwar bwystfil mawr a ddaeth allan o'r môr, yn wahanol i'w gilydd. Gwybod bod " *pedwar gwynt y nefoedd* " yn awgrymu'r rhyfeloedd cyffredinol sy'n dod â'r bobloedd buddugol i rym dominyddol. Yma, mae " *y môr mawr* " yn symbol o luoedd dynol pobloedd baganaidd nad ydynt, yn anrhydeddu Duw, yn ei olwg ef, yn gyfartal ag anifeiliaid " *y môr* ". Yn y mynegiant, " *pedwar gwynt y nefoedd* ", mae " *pedwar* " yn cynrychioli 4 pwynt cardinal y cyfeiriad Gogledd, De, Dwyrain a Gorllewin. Daw " *gwyntoedd y nefoedd* " â newidiadau yng ngwedd yr awyr, gan chwythu cymylau, achosi stormydd a dod â glaw; gwthio o'r neilltu y cymylau, maent yn hyrwyddo heulwen. Yn yr un modd, mae rhyfeloedd yn achosi newidiadau gwleidyddol cymdeithasol mawr, cynnwrf enfawr sy'n rhoi goruchafiaeth i'r bobl fuddugol newydd a ddewisir gan Dduw, ond heb iddynt gael eu bendithio ganddo. Oherwydd ei fod wedi ei ddynodi yn " *anifail* ," nid oes ganddo hawl i'r bendithion a fwriedir eu cyflwyno i wir ddynion; ei ffyddlon etholedigion sydd yn rhodio yn y goleuni dwyfol er Adda ac Efa, a hyn hyd ddiwedd y byd. A phwy yw ei swyddogion etholedig? Y rhai y mae'n adnabod ei ddelw ynddynt er pan wnaethpwyd dyn ar ddelw Duw yn ôl Gen.1:26. Sylwer ar y gwahaniaeth hwn : y mae dyn yn cael ei wneuthur neu ei greu gan Dduw ar ei ddelw, tra y mae yr anifail yn cael ei gynyrchu gan ei amgylchedd, morol, daearol, neu nefol, trwy y drefn a roddwyd gan Dduw. Mae'r dewis o ferf yn nodi'r gwahaniaeth mewn statws.

Fel ail enghraifft, gadewch i ni gymryd y gair " *daear* ". Yn ôl Gen.1:9-10, rhoddir yr enw hwn " *daear* " ar y tir sych a ddaeth allan o'r " *môr* "; delwedd y bydd Duw yn ei hecsbloetio yn Dat.13, i symboleiddio'r ffydd Brotestannaidd a ddaeth allan o'r ffydd Gatholig. Ond gadewch i ni edrych ar agweddau eraill ar y " *ddaear* ". Mae'n ffafriol i ddyn pan fydd yn ei maethu, ond yn anffafriol pan fydd yn cymryd ffurf anialwch cras. Mae felly yn dibynnu ar ddyfrhau da o'r awyr i fod yn fendith i ddyn. Gall y dyfrhau hwn hefyd ddyfod o'r afonydd sydd yn ei chroesi

; dyma pam mae gair Duw ei hun yn cael ei gymharu â “ *ffynnon o ddyfroedd bywiol* ” yn y Beibl. Presenoldeb neu absenoldeb y “ *dwyr* ” hwn sy'n pennu natur y “ *ddaear* ”, ac yn ysbrydol, ansawdd ffydd dyn sy'n cynnwys 75% o ddwr.

Fel trydydd enghraifft, gadewch i ni gymryd y sêr yn yr awyr. Yn gyntaf, “ *yr haul* ”, ar yr ochr gadarnhaol, mae'n goleuo; yn ôl Gen.1:16, mae'n goleuo'r “ *dydd* ”, mae'n cynhesu ac yn hyrwyddo twf y planhigion y mae dyn yn gwneud ei fwyd ohonynt. Ar yr ochr negyddol, mae'n llosgi cnydau oherwydd gwres gormodol neu ddiffyg glaw. Roedd Galileo yn iawn, mae yng nghanol ein bydysawd ac mae'r holl blanedau yn ei system yn troi o'i gwmpas. Ac yn fwy na dim ef yw'r mwyaf, mae'r Beibl yn cyfeirio ato fel “ *y mwyaf* ” yn Gen.1:16, y poethaf ac nid yw'n fforddiadwy. Mae'r holl feini prawf hyn yn ei wneud yn ddelw berffaith o Dduw y mae'r holl nodweddion hyn i'w cael ynddo. Ni all neb weld Duw a byw, mwy nag y gall osod ei draed ar yr “ *haul* ”; yr unig seren wrywaidd, y lleill i gyd yn blanedau neu'n sêr benywaidd. Ar ei ôl ef, “ *y lleuad* ”, “ *y lleiaf* ”: yn ôl Gen. 1:16, goleuo'r nos yw'r tywyllwch y mae'n llywyddu arno. Felly dim ond neges negyddol sydd gan “ *y lleuad* ” *amdani*. Er ei bod yr agosaf atom, mae'r seren hon wedi cadw dirgelwch ei hochr gudd ers tro. Nid yw'n disgleirio ar ei ben ei hun ond fel pob planed arall, mae'n anfon yn ôl atom, mewn cylch cynyddol, y golau gwan y mae'n ei dderbyn o'r “haul”. Yn ôl yr holl feini prawf hyn, “y lleuad” yw'r symbol perffaith i gynrychioli, yn gyntaf, y grefydd Iddewig, ac yn ail, gau grefydd Gristnogol y pabyddiaeth Gatholig Rufeinig, o 538 hyd heddiw, a Phrotestaniaeth Lutheraidd, Calfinaidd ac Anglicanaidd, er 1843. Mae hefyd yn yr awyr, y “ *sêr* ” sydd yn ôl Gen.1:14-15-17 â dwy rôl y maent yn eu rhannu â “ *yr haul a'r lleuad* ” sef “ *nodi cyfnodau, dyddiau a blynyddoedd* ”, a “ *goleuo'r ddaear* ”. Dim ond ar adegau o dywyllwch y mae'r mwyafrif ohonyn nhw'n disgleirio, gyda'r nos. Y symbol delfrydol ydyw i gynnrychioli gweision Duw, y rhai gwir, nes y mae y brophwydoliaeth yn priodoli cwmp iddynt ; sy'n dynodi newid yn eu statws ysbrydol. Dyma fydd y neges y bydd Duw yn ei defnyddio i ddwyn i gof gwmp Cristnogaeth a ddiodefodd y celwydd Rhufeinig yn Dan.8:10 a Dat.12:4; a chwmp Protestaniaeth gyffredinol yn Dat.6:13 ac 8:12. Yn ynysig, *mae'r “seren* ” yn dynodi'r babaeth Gatholig yn Dat.8:10-11, y ffydd Brotestannaidd yn Dat.9:1; ac a gasglwyd yn goron i rif 12, y Gymanfa Ddewisol fuddugol, yn Dat.12:1. Mae Dan.12:3 yn eu dynodi yn symbol o'r “ *rhai sy'n dysgu cyfiawnder i'r dyrfa* ”, hynny yw, “ *y rhai sy'n goleuo'r ddaear* ” gyda'r golau a roddir gan Dduw.

Bydd y pum symbolau hyn yn chwarae rhan bwysig ym mhroffwydoliaeth yr Apocalypse. Felly gallwch chi ymarfer darganfod y negeseuon cudd sy'n cael eu cario gan feini prawf y symbolau a gyflwynir. Ond byddai rhai yn anodd eu darganfod, felly mae Duw ei hun yn nodi'r allwedd i'r dirgelwch, mewn adnodau o'r Beibl, megis y geiriau “*pen a chynffon* ” na ellir ond eu deall gan yr ystyr y mae Duw yn ei roi iddynt yn Isa.9: 14, lle darllenwn : “ *yr ynad neu yr hynaf yw y pen, y prophwyd sydd yn dysgu celwydd yw y gynffon* .” Ond mae adnod 13 yn cynnig ochr yn ochr, ac felly'n cario'r un ystyron, “ *y gangen palmwydd a'r gorsen* ”; “ *corsen* ” a fydd yn cynrychioli'r babaeth Rufeinig yn Dat.11:1.

Mae yna hefyd ystyr symbolaidd i ffigurau a rhifau. Fel rheol sylfaenol, mae gennym ni mewn trefn esgynnol:

Ar gyfer y rhif "1": unigrywiaeth (dwyfol neu rifiadol)

Am y rhif "2": amherffeithrwydd.

Am y rhif "3": perffeithrwydd.

Ar gyfer y rhif "4": cyffredinolrwydd (4 pwynt cardinal)

Ar gyfer y rhif "5": dyn (y bod dynol gwrywaidd neu fenywaidd).

Ar gyfer y rhif "6": yr angel nefol (y bod nefol neu negesydd).

Am y rhif "7": llawnder. (Hefyd: sêl y creawdwr Duw)

Uwchben y ffigwr hwn mae gennym gyfuniadau o ychwanegiadau o'r saith digid sylfaenol cyntaf; enghreifftiau: $8 = 6+2$; $9 = 6+3$; $10 = 7+3$; $11 = 6+5$ a $7+4$; $12 = 7+5$ a $6+6$; $13 = 7+6$. Mae ystyr ysbrydol i'r dewisiadau hyn mewn perthynas â'r themâu a drinnir yn y penodau hyn o'r Datguddiad. Yn llyfr Daniel cawn y negeseuon proffwydol am y cyfnod Cristnogol Meseianaidd ym mhenodau 2, 7, 8, 9, 11 a 12.

Yn y llyfr Datguddiad a ddatgelwyd i'r Apostol Ioan, mae cod symbolaidd rhifau'r penodau yn ddadlennol dros ben. Rhennir y cyfnod Cristnogol yn ddwy brif ran hanesyddol.

Mae'r cyntaf, sydd ynghlwm wrth y rhif "2", yn cwmpasu'r rhan fwyaf o amser "amherffeithrwydd" athrawiaethol y ffydd Gristnogol a gynrychiolir o 538 gan y pabyddiaeth Gatholig Rufeinig, etifedd y norm crefyddol a sefydlwyd ers Mawrth 7, 321 gan yr ymerawdwr Rhufeinig paganaidd Constantine ¹. Mae Pennod 2 yn ymdrin â'r holl amser rhwng 94 a 1843.

Mae'r ail ran a gynrychiolir gan y rhif "3" yn ymwneud, o 1843, yr amser "Adventist", cyfnod pan fo Duw yn mynnu "perffeithrwydd" athrawiaethol apostolaidd wedi'i adfer yn unol â'r rhaglen a broffwydwyd gan yr archddyfarniad dwyfol a ddyfynnwyd yn Dan.8:14. Bydd y perffeithrwydd hwn yn cael ei gyflawni'n raddol hyd nes y dychweliad Crist a ddisgwylir yng ngwanwyn 2030.

Uwchben y rhif 7, mae'r rhif 8, $2+6$, yn dwyn i gof amser amherffeithrwydd (2) gweithiau diabolaidd (6). Mae'r rhif 9, $3+6$, yn dynodi amser perffeithrwydd (3) a gweithiau yr un mor ddiarebol (6). Mae rhif 10, $3+7$, yn proffwydo am amser perffeithrwydd (3), cyflawnder (7) y gwaith dwyfol.

Mae'r rhif "11" neu, yn bennaf, $5+6$, yn targedu amser anffyddiaeth Ffrainc lle mae dyn (5) yn gysylltiedig â'r diafol (6).

Mae'r rhif "12", h.y. $5+7$, yn datgelu cysylltiad dyn (5) â'r creawdwr Duw ($7 =$ llawnder a'i sêl frenhinol).

Mae'r rhif "13" neu $7+6$, yn dynodi cyflawnder (7) y grefydd Gristnogol sy'n gysylltiedig â'r diafol (6); pab yn gyntaf (*môr*) a Phrotstant (*tir*) yn y dyddiau diwethaf.

Mae'r rhif "14" neu $7+7$, yn ymwneud â gwaith yr Adfentydd a'i negeseuon cyffredinol (*Efengyl Dragwyddol*).

Mae'r rhif "15", h.y. $5+5+5$ neu 3×5 , yn dwyn i gof amser perffeithrwydd dynol (3) (5). Dyma'r un sy'n nodi diwedd amser gras. Mae'r " *gwenith* " ysbrydol yn aeddfed i'w gynaeafu a'i storio yn yr ysguboriau nefol. Mae paratoi'r

etholedigion wedi'i gwblhau oherwydd eu bod wedi cyrraedd y lefel sy'n ofynnol gan Dduw.

Mae'r rhif "16" yn ymwneud â Datguddiad, yr amser pan fydd Duw yn tywallt " *saith bowlen olaf ei ddigofaint* " ar ei elynion crefyddol, Cristnogaeth anffyddlon ym mhennod 13.

Mae'r rhif "17" yn cymryd ei ystyr, fel yr un blaenorol, o'r thema y mae Duw yn ei rhoi iddo yn ei broffwydoliaeth: yn Datguddiad 17, symbol "barn y butain fawr " gan Dduw. Yn y Beibl, mae'r defnydd cyntaf o'r rhif symbolaidd hwn yn ymwneud ag wythnos y Pasg sy'n dechrau ar y 10fed^{diwrnod} o fis cyntaf y flwyddyn ac yn gorffen ar yr 17eg^{dydd}. Wedi'i gyflawni â'r llythyren ar lefel y dyddiau ar gyfer marwolaeth " *oen Duw* " Iesu Grist, mae'r Pasg yn cael ei broffwydo mewn blynyddoedd dydd yn y 70fed^{o'r} " *70 wythnos* " o flynyddoedd Dan.9:24 i 27. Mae proffwydoliaeth y 70fed^{wythnos} o adnod 27 felly yn cwmpasu amser y saith mlynedd rhwng dyddiadau 26 a 33. Y targed a nodir gan y broffwydoliaeth yw'r Pasg a leolir yn y gwanwyn, " *yng nghanol* " y saith mlynedd hyn o'r wythnos broffwydol a ddyfynnir yn Dan.9:27.

Ar gyfer y gwir olaf "Adfentyddion", bydd y rhif 17 yn ymwneud â 17 canrifoedd o arfer o Sul y Rhufeiniaid, pechod a sefydlwyd ar Fawrth 7, 321. Dyddiad pen-blwydd diwedd y 17 canrif hyn, Mawrth 7, 2021 agorodd "amser y *diwedd* " proffwydo yn Dan.11:40. Mae'r " *amser* " hwn yn ffafriol i gyflawni'r gosb rybuddio olaf hon sydd, yn dynodi'r Trydydd Rhyfel Byd, hefyd yn cael ei phroffwydo gan Dduw gan y " *chweched trwmped* " a ddatgelwyd yn Parch.9:13 i 21. Yr adfail economaidd a achoswyd gan y Covid Mae firws -19 yn nodi'r flwyddyn 2020 (Mawrth 20, 2020 i Fawrth 20, 2021) fel blwyddyn dechrau cosbau dwyfol.

Thema pennod "18" yw cosb " *Babilon Fawr* ".

Mae Pennod "19" yn targedu cyd-destun y dychweliad i ogoniant Iesu Grist a'i wrthdaro â gwrthryfelwyr dynol.

Mae Pennod "20" yn dwyn i gof y seithfed mileniwm, ar y ddaear anghyfannedd lle mae'r diafol yn cael ei ddal yn garcharor ac yn y nefoedd, lle mae'r etholedigion yn mynd rhagddynt i farnu bywydau a gweithredoedd y gwrthryfelwyr meirw drygionus a wrthodwyd gan Dduw.

Mae pennod "21" yn canfod y symbolaeth 3x7, hynny yw, perffeithrwydd (3) sancteiddhad dwyfol (7) a atgynhyrchwyd yn ei etholedigion a brynwyd o'r ddaear.

Gwelwn felly fod y broffwydoliaeth yn cymryd fel ei thema ethol Adfentiaeth yn Dat. 3, 7, 14 = 2x7 a 21 = 3x7 (twf tuag at berffeithrwydd sancteiddhad).

Mae Pennod "22" yn agor yr amser pan, ar y ddaear adfywiedig ac adnewyddedig, y mae Duw yn gosod ei orsedd ac etholedigion ei deyrnas dragwyddol.

Adventism

Pwy gan hynny yw meibion a merched Duw? Gallem hefyd ei ddweud ar unwaith, oherwydd bydd y ddogfen hon yn darparu'r holl brawf dymunol, mae'r Datguddiad dwyfol hwn yn cael ei gyfeirio gan Dduw at Gristnogion "Adventist". Er ei bod hi neu beidio, mae ewyllys Duw yn sofran, ac ers gwanwyn 1843, pan ddaeth archddyfarniad a broffwydodd yn Daniel 8:14 i rym, safon "Adfentydd y Seithfed Dydd" yw'r sianel unigryw sy'n dal i gysylltu Duw. a'i weision dynol. Ond byddwch yn ofalus! Mae'r norm hwn yn esblygu'n gyson, ac mae gwrthod yr esblygiad hwn, a ewyllysiwyd gan Dduw, wedi achosi i'w gynrychiolaeth sefydliadol swyddogol gael ei chwydu gan Iesu Grist ers 1994. Beth yw Adventism? Daw'r gair hwn o'r Lladin "adventus" sy'n golygu: adfent. Disgwyliid eiddo Iesu Grist, am ei ddychweliad terfynol mawr yng ngogoniant y Tad, yng ngwanwyn 1843, yng nghwmp 1844, ac yng nghwmp 1994. Serch hynny, roedd y disgwyliadau ffug hyn y darparwyd ar eu cyfer ym mhrosiect Duw yn ddifrifol. canlyniadau ysbrydol trasig i'r rhai a ddirmygasant y cyhoeddiadau proffwydol hyn a'u disgwyliadau, oherwydd eu bod wedi'u trefnu, yn sofran, gan y creawdwr mawr, Duw. Felly, bydd unrhyw un sy'n cydnabod yn y ddogfen hon y goleuadau a gynigir gan Iesu Grist yn dod, o ganlyniad uniongyrchol, yn "Adventist", "o'r seithfed dydd", os nad ymhlith dynion, bydd hyn yn wir i Dduw; hwn, cyn gynted ag y mae yn cefnu ar orphwysfa grefyddol y dydd cyntaf, i ymarfer y gweddill o'r seithfed dydd, a elwir y Sabboth, wedi ei sancteiddio gan Dduw er creadigaeth y byd. Mae perthyn i Dduw yn awgrymu gofynion dwyfol cyflenwol; gyda'r Sabboth, bydd yn rhaid i'r Adventist etholedig sylweddoli bod ei gorff corfforol hefyd yn eiddo Duw, ac fel y cyfryw, bydd yn rhaid iddo feithrin a gofalu amdano fel meddiant dwyfol gwerthfawr, noddfa gnawdol. Oherwydd y mae Duw wedi rhagnodi i ddydd, yn Gen.1:29, ei ddeiet delfrydol: " *A dywedodd Duw: Wele, yr wyf yn rhoi i chwi bob llysiuyn sy'n dwyn had, sydd ar wyneb yr holl ddaear, a phob coeden sydd ynddo. ffrwyth y goeden a had: hwn fydd eich bwyd chwi.* "

Mae meddwl Adventist yn anwahanadwy oddi wrth y prosiect Cristnogol a ddatgelwyd gan Dduw. Mae dychweliad Iesu Grist yn cael ei grybwyll mewn nifer o ddyfyniadau Beiblaidd: Psa.50:3: " ***Mae'n dod, ein Duw ni*** , *nid yw'n aros yn dawel; o'i flaen ef y mae tân ysol, o'i amgylch ystorm ddirfawr* "; Psa.96:13: " *...o flaen yr Arglwydd! Canys y mae efe yn dyfod, canys y mae yn dyfod i farnu y ddaear ; efe a farn y byd mewn cyfiawnder, a'r bobloedd yn ôl ei ffyddlondeb.* » ; Ese.35:4: " *Dywed wrth y rhai sy'n ofidus o galon: Cymerwch ddewrder, peidiwch ag ofni; dyma'ch Duw, dialedd a ddaw, dialedd Duw; **Ef ei hun a ddaw i'ch achub** "; Hos.6:3: " *Gadewch inni wybod, ceisiwn adnabod yr ARGLWYDD; y mae ei ddyfodiad mor sicr a dyfodiad y wawr. Fe ddaw i ni fel glaw , fel glaw* "*

ffynnon sy'n dyfrio'r ddaear ”; darllenwn yn ysgrythurau'r cyfamod newydd: Matt.21:40: “ Yn awr **pan ddaw Arglwydd y winllan** , beth a wna i'r tenantiaid hyn? » ; 24:50: “ ... **fe ddaw meistyr y gwas hwn mewn diwrnod nad yw'n ei ddisgwyl, ac ar awr ni wyr,** ”; 25:31: “ **Pan ddaw Mab y Dyn yn ei ogoniant** , gyda'r holl angylion, bydd yn eistedd ar orsedd ei ogoniant. » ; Jea.7:27: “ Fodd bynnag, rydyn ni'n gwybod o ble mae hwn yn dod; **ond Crist, pan ddelo** , ni wyr neb o ba le y mae. » ; 7:31 : “ Llawer o'r dyrfa a gredasant ynddo, ac a ddywedasant, A wna **Crist, pan ddêl** , weithredoedd mwy nerthol nag a wnaeth hwn? » ; Heb.10:37: “ Ychydig eto: **yr hwn sydd i ddod a ddaw** , ac nid oeda .” Tystiolaeth olaf Iesu: Ioan 14:3: “ A phan elwyf a pharatoi lle i chwi , **fe ddof eto, ac fe'ch cymeraf chwi ataf fy hun** , er mwyn i chwithau fod yno hefyd ”; Tystiolaeth yr angylion: Act.1:11: “ A dyma nhw'n dweud, “Wŷr Galilea, pam yr ydych yn peidio ag edrych i'r nef? **Bydd yr Iesu hwn, sydd wedi ei gymryd i fyny o'ch plith i'r nef, yn dod yn yr un modd ag y gwelsoch ef yn mynd i'r nef.** ” . Mae prosiect Adventist y Meseia yn ymddangos yn: Eiseia.61:1-2: “ Y mae ysbryd yr Arglwydd, yr **ARGLWYDD, arnaf, oherwydd mae'r ARGLWYDD wedi fy eneinio i ddod â newyddion da i'r tlodion; Efe a'm hanfonodd i iachau y drylliedig, i gyhoeddi rhyddid i'r caethion, a gwardigaeth i'r carcharorion; i gyhoeddi blwyddyn o ffafr yr YaHWéH, ...** ” Yma, wrth ddarllen y testun hwn yn synagog Nasareth, yr Iesu a ataliodd ei ddarllen, ac a gaeodd y llyfr, gan fod y gweddill, ynghylch “ dydd o nid oedd dial ” i'w gyflawni ond 2003 o flynyddoedd yn ddiweddarach, am ei ddychweliad dwyfol gogoneddus : “ **a dydd dial oddi wrth ein Duw** ; i gysuro yr holl gystuddiedig ; »

Mae gan Adventism heddiw wynebaw lluosog, ac yn gyntaf, yr agwedd sefydliadol swyddogol a wrthododd yn 1991, y goleuadau olaf a gynigiodd Iesu iddi, trwy'r offeryn dynol gostyngedig yr wyf i. Bydd manylion yn ymddangos lle bo'n briodol yn y ddogfen hon. Mae nifer o grwpiau Adfentaidd anghytuno yn bodoli ar wasgar ar draws y ddaear. Mae'r golau hwn yn cael ei gyfeirio atynt fel blaenoriaeth. Hi yw'r “golau mawr” yr oedd ein chwaer ysbrydol hŷn, Ellen White, eisiau arwain y bobl Adventist tuag ato. Cyflwynodd ei gwaith fel yr “golau bach” sy'n arwain at yr “un mawr”. Ac yn ei neges gyhoeddus olaf, gan frandio'r Beibl Sanctaidd yn y ddwy law, datganodd: “Frodyr, rwy'n argymhell y llyfr hwn i chi.” Caniatwyd ei ddymuniad yn awr ; Mae Daniel a Datguddiad yn cael eu dehongli'n llwyr gan ddefnydd llym o godau Beiblaidd. Mae cytgorff perffaith yn datgelu doethineb mawr Duw. Ddarllenydd, pwy bynnag ydych, yr wyf yn eich annog i beidio â gwneud camgymeriadau y gorffennol, mae'n rhaid i chi addasu i'r cynllun dwyfol, oherwydd ni fydd yr Hollalluog yn addasu i'ch safbwynt. Pechod marwol yw gwrthod goleuni heb ddim rhwymedi ; nid yw'r gwaed a dywalltwyd gan Iesu Grist yn ei orchuddio. Rwy'n cau'r cromfachau pwysig hwn ac yn dychwelyd i'r “ **dristedd** ” a gyhoeddwyd.

Cyn nesáu at stori'r Apocalypse, rhaid imi egluro ichi pam, yn gyffredinol, mae'r proffwydoliaethau a ysbrydolwyd gan Dduw i ni, yn fodau dynol, yn hanfodol i'r graddau mwyaf, gan y bydd eu gwybodaeth neu eu dirmyg yn arwain

at fywyd tragwyddol neu farwolaeth barhaol. Mae'r rheswm fel a ganlyn: mae bodau dynol yn hoffi sefydlogrwydd ac o'r herwydd, maen nhw'n ofni newid. O ganlyniad, mae'n amddiffyn y sefydlogrwydd hwn ac yn trawsnewid ei grefydd yn draddodiad, gan daflu popeth sy'n ei gyflwyno ei hun mewn agwedd o newydddeb. Dyma sut, i'w difetha, y gweithredodd Iddewon yr hen gynghrair ddwyfol yn gyntaf, nad yw Iesu'n petruso rhag ei wadu fel “ *synagog Satan* ” yn Dat. 2:8 a 3:9. Trwy gadw at draddodiad y tadau, credent y byddent trwy hyn yn llwyddo i amddiffyn eu perthynas â Duw. Ond beth sy'n digwydd yn yr achos hwn? Nid yw dyn bellach yn gwrando ar Dduw pan fydd yn siarad ag ef, ond mae'n gofyn i Dduw wrando arno'n siarad. Yn y sefyllfa hon, nid yw Duw bellach yn dod o hyd i'w hanes, yn fwy byth oherwydd, os yw'n wir nad yw ef ei hun yn newid yn ei gymeriad a'i farn sy'n aros yr un fath yn dragwyddol, mae hefyd yn wir fod ei brosiect yn tyfu ac yn tyfu'n barhaus. newid yn barhaus. Y mae un adnod yn ddigon i gadarnhau y syniad hwn : “ *Mae llwybr y cyfiawn fel y goleuni rhagorol, y mae ei ddisgleirdeb yn cynyddu hyd ganol dydd.* (Pro 4:18).” Mae “ *llwybr* ” yr adnod hon yn cyfateb i'r “ *ffordd* ” a ymgorfforir yn Iesu Grist. Mae hyn yn profi fod gwirionedd ffydd yn Nghrist hefyd yn dadblygu dros amser, yn ol dewisiad Duw, yn unol a'i gynllun. Dylai ymgeiswyr am dragwyddoldeb roi'r ystyr y maent yn ei haeddu i eiriau Iesu pan ddywedodd wrthynt: “ *I'r hwn sy'n cadw fy ngweithredoedd hyd y diwedd y rhoddaf ...* (Dat.2:26)”. Mae llawer o bobl yn meddwl ei fod yn ddigon i gadw'r hyn yr ydych wedi'i ddysgu o'r dechrau hyd y diwedd; a hyn oedd cyfeiliornad yr Iuddewon gwladol a gwers yr Iesu yn ei ddameg am y doniau. Ond hyn yw anghofio fod gwir ffydd yn berthynas barhaol ag Ysbryd y Duw byw sy'n gofalu am roi i'w blant y bwyd hwn sy'n dod allan o'i enau bob amser a phob amser. Nid yw gair Duw yn gyfyngedig i ysgrythurau sanctaidd y Beibl, ar ei ôl, erys yn barhaol, y “Logos” byw, y Gair wedi'i wneud yn gnawd am ennyd, Crist yn gweithredu yn yr Ysbryd Glân i barhau â'i ddeialog gyda'r rhai sydd ag ef. caru a cheisio ef â'u holl enaid. Gallaf dystio i'r pethau hyn gan fy mod wedi elwa'n bersonol o'r cyfraniad hwn o oleuni newydd yr wyf yn ei rannu â'r rhai sy'n ei garu cymaint â mi. Mae'r newydddeb a dderbynnir o'r nefoedd yn gyson yn gwella ein dealltwriaeth o'i brosiect datguddiedig a rhaid inni wybod sut i benderfynu a rhoi'r gorau i ddehongliadau hen ffasiwn pan fyddant yn dod yn ddarfodedig. Mae'r Beibl yn ein gwahodd ni i wneud hyn: “ *Archwiliwch bopeth; glynwch wrth yr hyn sydd dda;* (1Th.5:21).”

Mae barn Duw yn cael ei haddasu'n barhaus i'r esblygiad cynyddol hwn o'r golau a ysbrydolwyd ac a ddatguddir i adneuon etholedig ei oraclau. Felly, mae parch llym at draddodiad yn achosi colled, oherwydd ei fod yn atal bodau dynol rhag addasu i esblygiad y rhaglen arbed a ddatgelir yn raddol tan ddiwedd y byd. Y mae ymadrodd yn cymeryd arno ei lawn werth yn y parth crefyddol, ydyw : gwirionedd yr amser presennol neu y gwirionedd presennol . Er mwyn deall y meddwl hwn yn well, rhaid i ni edrych i'r gorffennol, lle yn amser yr apostolion yr oedd gennym berffaith athrawiaeth ffydd. Yn ddiweddarach, mewn amseroedd proffwydol o dywyllwch eithafol, disodlwyd athrawiaeth yr apostolion gan rai'r ddwy "Rhufain"; yr ymerodrol a'r Pab, dau gam yr un prosiect dwyfol a baratowyd i'r diafol. Felly, mae gwaith diwygio yn cyfiawnhau ei enw, oherwydd ei fod yn cynnwys dadwreiddio athrawiaethau ffug ac ailblannu hadau da a

ddinistriwyd o athrawiaeth apostolaidd. Gydag amynedd mawr, rhoddodd Duw amser, llawer o amser, i'w oleuni gael ei adfer i'w gwblhau'n llawn. Yn wahanol i'r duwiau paganaidd nad ydynt yn adweithio, oherwydd nad ydynt yn bodoli, mae'r creawdwr Duw yn byw yn dragwyddol, ac mae'n dangos ei fod yn bodoli, trwy ei ymweithrediadau a'i weithredoedd anhywedd; yn anffodus i ddyn, dan gochl cosbau llym. Yr hwn sy'n gorchymyn natur, sy'n cyfarwyddo mell, taranau a mell, sy'n deffro llosgfynyddoedd ac yn eu tanio ar ddynoliaeth euog, sy'n achosi daeargrynfeydd ac yn achosi tonnau llanw dinistriol, hefyd yw'r un sy'n dod i sibrwd ym meddyliau ei swyddogion etholedig, cynnydd ei brosiect, yr hyn y mae'n paratoi i'w wneud, fel yr oedd wedi cyhoeddi ymlaen llaw, ymhell cyn hynny. “ *Oherwydd nid yw'r Arglwydd DDUW yn gwneud dim nes iddo ddatgelu ei gyfrinach i'w weision y proffwydi* ,” yn ôl Amos 3:7.

Yr olwg gyntaf ar yr Apocalypse

Yn ei gyflwyniad, mae Ioan, apostol yr Arglwydd Iesu Grist, yn disgrifio i ni'r delweddau y mae Duw yn eu rhoi iddo mewn gweledigaeth a'r negeseuon y mae'n eu clywed. O ran ymddangosiad, ond mewn ymddangosiad yn unig, nid yw Datguddiad, cyfieithiad o'r "apocalupsis" Groeg yn datgelu dim, oherwydd ei fod yn cadw ei agwedd ddirgel yn annealladwy i'r lliaws o gredinwyr sy'n ei ddarllen. Mae'r dirgelwch yn eu digalonni, ac maent yn cael eu lleihau i anwybyddu'r cyfrinachau a ddatgelir.

Nid yw Duw yn gwneud hyn heb reswm. Trwy weithredu fel hyn, y mae Efe yn ein dysgu pa mor sanctaidd yw ei Ddatguddiad ac, fel y cyfryw, y mae wedi ei fwriadu ar gyfer ei etholedigion yn unig. A dyma lle y mae'n briodol bod yn eglur ar y pwnc, nid y rhai sy'n honni eu bod felly yw ei etholedigion ef, ond yn unig y rhai y mae ef ei hun yn eu cydnabod fel ei weision, oherwydd eu bod yn sefyll allan, gau gredinwyr, trwy eu ffyddlondeb a'u hufudd-dod. .

*“ Datguddiad Iesu Grist, yr hwn a roddodd Duw iddo i ddangos i'w weision y pethau sydd raid ddigwydd **ar fyrder**, ac a'i gwnaeth yn hysbys, trwy anfon ei angel, at ei was Ioan, yr hwn a dystiolaethodd air Duw a thystiolaeth Iesu Grist, y cwbl a welodd. (Dat.1:1-2).”*

Felly'r hwn a ddywedodd yn Ioan 14:6, *“ Myfi yw'r ffordd, a'r gwirionedd, a'r bywyd; nid oes neb yn dod at y Tad ond trwof fi ”*, yn dod, trwy ei Apocalypse, ei Datguddiad, i ddangos i'w weision lwybr y gwirionedd sy'n caniatáu iddynt gael bywyd tragwyddol a gynigir ac a gynigir yn ei enw. Felly, dim ond y rhai y mae'n barnu eu bod yn deilwng o'i dderbyn a fydd yn ei gael. Ar ôl dangos yn bendant trwy ei weinidogaeth ddaearol beth yw model gwir ffydd, bydd Iesu'n cydnabod y rhai sy'n deilwng ohono ac o'i aberth cymodlon gwirfoddol, yn yr ystyr eu bod wedi ymrwymo eu hunain yn wirioneddol i'r model hwn o lwybr y cerddodd o'u blaenau. Ei gyflawn gysegriad i wasanaeth Duw yw y safon a gynnygir. Os dywedodd y Meistr wrth Peilat: *“ ...Dw i wedi dod i'r byd i dystiolaethu i'r gwirionedd... (Ioan 18:37),”* yn yr un byd hwn, mae'n rhaid i'r rhai sydd wedi'u dewis wneud yr un peth.

Mae gan bob dirgelwch ei esboniad, ond i'w gael mae'n rhaid i chi ddefnyddio'r allweddi sy'n agor ac yn cau mynediad i'r cyfrinachau. Ond gwaetha'r modd i'r chwilfrydig arwynebol, y prif allwedd yw Duw ei hun, yn bersonol. Wrth ei hamdden ac yn ôl ei farn anffaeledig a pherffaith gyfiawn, mae'n agor neu'n cau deallusrwydd dynol. Mae'r rhwystr cyntaf hwn yn gwneud y llyfr datguddiedig yn annealladwy a daw'r Beibl Sanctaidd yn gyffredinol, pan fydd gau gredinwyr yn ei ddarllen, yn gasgliad o erthyglau o alibis crefyddol. Ac y mae'r gau gredinwyr hyn yn niferus iawn, a dyna pam, ar y ddaear, yr oedd Iesu

wedi amlhau ei rybuddion am y gau Gristion a fyddai'n ymddangos hyd ddiwedd y byd, yn ôl Matt.24:5-11-24 a Matt. .7 :21 i 23, lle y mae yn rhybuddio yn erbyn cam-gyhuddiadau y rhai sydd yn crochleffain drosto.

Yr Apocalypse felly yw datguddiad o hanes y wir ffydd a gydnabyddir gan Iesu Grist yn y Tad ac yn yr Ysbryd Glân yn dod oddi wrth y Tad, yr unig Dduw creawdwr. Mae'r wir ffydd hon yn cymhwysu ei rhai dewisol sy'n mynd trwy gyfnodau o ddryswch crefyddol eithafol dros y canrifoedd tywyll. Mae'r sefyllfa hon yn cyfiawnhau'r symbol o *sêr* y mae Duw yn ei briodoli i'r etholedigion y mae'n eu hadnabod, hyd yn oed am eiliad, oherwydd fel nhw, yn ôl Gen.1:15, maen nhw'n disgleirio yn y tywyllwch, " *i oleuo'r ddaear* ." »

Mae ail allwedd y Datguddiad yn guddiedig yn llyfr y proffwyd Daniel, un o lyfrau'r hen gyfamod, sef y cyntaf o " *ddau dyst* " Duw a ddyfynnir yn Dat.11:3; yr ail oedd Datguddiad a llyfrau y cyfamod newydd. Yn ystod ei weinidogaeth ddaearol, tynnodd Iesu sylw ei ddisgyblion at y proffwyd Daniel hwn y mae ei dystiolaeth wedi'i dosbarthu yn y llyfrau hanesyddol yn y "Torah" Iddewig sanctaidd.

Mae Datguddiad Dwyfol ar ffurf dwy golofn ysbrydol. Mae mor wir fod llyfrau Daniel a llyfrau'r Apocalypse a roddwyd i Ioan yn gyd-ddibynnol ac yn gyflenwol i gario, fel dwy golofn, brifddinas datguddiad nefol dwyfol.

Datguddiad felly yw'r stori o wir ffydd y mae Duw yn ei diffinio yn yr adnod hon: " *Gwyn ei fyd y sawl sy'n darllen a'r rhai sy'n clywed geiriau'r broffwydoliaeth, ac sy'n cadw'r pethau sydd wedi'u hysgrifennu ynddi! Oherwydd y mae'r amser yn agos* (Dat.1:3).

Mae gan y ferf "darllen" ystyr manwl gywir i Dduw sy'n cysylltu'r ffaith o ddeall y neges a ddarllenwyd. Mynegir y meddwl hwn yn Eiseia.29:11-12: "Y mae pob datguddiad i chwi fel geiriau sgrôl seliedig a roddir i ddyn sy'n gwybod sut i ddarllen, gan ddweud, Darllen hwn! A phwy a ateb, Ni allaf fi, oherwydd y mae wedi ei selio; neu fel llyfr y mae rhywun yn ei roi i ddyn nad yw'n gwybod sut i ddarllen, gan ddweud: Darllenwch hwn! A phwy sy'n ateb: Dydw i ddim yn gwybod sut i ddarllen ." Trwy'r cymariaethau hyn, mae'r Ysbryd yn cadarnhau'r amhosibilrwydd o ddeall y negeseuon dwyfol sydd wedi'u codi ar gyfer y rhai sy'n " ei anrhydeddu â genau a gwefusau, ond y mae eu calonnau ymhell oddi wrtho ", yn ôl Isa.29:13: " Dywedodd yr Arglwydd: Pan fydd hyn daw pobl ataf, a'm hanrhydeddu â'u genau a'u gwefusau; ond y mae ei galon ef ymhell oddi wrthyf, ac nid yw ei ofn arnaf ond gorchymyn traddodiad dynol " .

Mae trydedd allwedd yn ymuno â'r gyntaf. Fe'i ceir hefyd yn Nuw sy'n dewis yn sofran o blith ei etholedigion, yr un y bydd yn ei alluogi i "ddarllen" y broffwydoliaeth i oleuo ei frodyr a'i chwiorydd yn Iesu Grist. Oherwydd yr oedd Paul yn ei gofio yn 1 Cor.12:28-29: " *Ac mae Duw wedi penodi yn yr eglwys yn gyntaf apostolion, yn ail broffwydi, yn drydydd athrawon, yna y rhai sydd â dawn gwyrthiau, yna y rhai sydd â doniau iachâd, o helpu, llywodraethu, siarad ieithoedd amrywiol. Ai apostolion yw pob un? Ydy pob proffwyd? Ydyn nhw i gyd yn feddygon?* " .

Yn y drefn a arweinir gan Dduw, nid yw rhywun yn byrffyrrio fel proffwyd trwy benderfyniad dynol personol. Mae popeth yn digwydd fel y dysgodd Iesu yn y ddameg, rhaid inni beidio â rhuthro i gymryd y lle cyntaf ar flaen y llwyfan, ond i'r gwrthwyneb, rhaid inni eistedd yng nghefn yr ystafell, ac aros, os bydd hynny'n digwydd. , fod Duw yn ein gwahodd i fynd i'r rhes flaen. Nid oeddwn yn dyheu am unrhyw ran benodol yn ei waith, ac nid oedd gennyf ond awydd mawr i ddeall ystyr y negeseuon rhyfedd hyn a ddarllenais yn y Datguddiad. A Duw oedd, cyn i mi ddeall yr ystyr, a'm galwodd mewn gweledigaeth. Felly peidiwch â synnu at gymeriad hynod o oleuol y gweithiau yr wyf yn eu cyflwyno; mae'n ffrwyth cenhadaeth apostolaidd ddilys.

Felly mae'r anallu ennyd i ddeall ei gyfrinachau a ddatgelir mewn cod yn normal ac yn ddisgwyliedig yn y drefn a sefydlwyd gan Dduw. Nid yw anwybodaeth yn gyfystyr â bai, ar yr amod nad yw'n ganlyniad gwrthod y golau a roddwyd. Yn achos gwrthod yr hyn y mae'n ei ddatgelu trwy'r proffwydi y mae'n ei gomisiynu ar gyfer y dasg hon, mae'r ddedfryd ddwyfol yn syth: rhwyg perthynas, amddiffyniad a gobaith ydyw. Felly, derbyniodd proffwyd cenhadol, Ioan, weledigaeth godio gan Dduw, ar yr amser diwedd, mae proffwyd cenhadol arall yn cyflwyno i chi heddiw weledigaethau datgodedig Daniel a Datguddiad, gan gynnig i chi bob gwarant o fendith ddwyfol trwy eu heglurder aruchel. Am y dadguddiad hwn, nid oes ond un ffynon : y Bibl, dim ond y Bibl, ond y Bibl cyfan, dan oleu yr Ysbryd Glan. Mae sylw Duw a'i gariad yn canolbwyntio ar y creaduriaid dynol symlaf, fel plant ufudd, sydd wedi mynd yn brin yn amser y diwedd. Dim ond mewn cydweithrediad agos a dwys rhwng Duw a'i was y gellir deall meddwl dwyfol. Nis gellir dwyn y gwirionedd ; mae hi'n ei haeddu. Fe'i derbynnir gan y rhai sy'n ei garu fel esgyniad dwyfol, yn ffrwyth, yn hanfod i'r Arglwydd annwyl ac addoli.

Y mae adeiladaeth gyflawn y Datguddiad mawr a ddygir i mewn yn nghyda'r llyfrau Daniel a'r Datguddiad yn anferth ac yn dwyllodrus o gymhleth. Oherwydd mewn gwirionedd, mae Duw yn aml yn sôn am yr un pynciau o dan agweddau a manylion gwahanol a chyflenwol. Ar lefel y meistrolaeth sydd gennyf o'r pwnc heddiw, datgelwyd hanes crefyddol mewn gwirionedd yn syml iawn i'w grynhoi.

Erys pedwerydd allwedd: ni yw hi. Rhaid inni gael ein dewis, oherwydd mae'n rhaid i'n henaid a'n personoliaeth gyfan rannu â Duw ei holl gysyniadau o dda a drwg. Os nad yw rhywun yn perthyn iddo, mae'n sicr y bydd yn herio ei athrawiaeth ar ryw bwynt neu'i gilydd. Nid yw y Datguddiad gogoneddus ond yn ymddangos yn eglur yn meddyliau sancteiddiol yr etholedigion. Y mae y gwirionedd yn gyfryw nas gellir bargeinio am dano, nis gellir ei drafod, rhaid ei gymeryd fel y mae neu ei adael. Fel y dysgodd Iesu, "ie" neu "na" sy'n penderfynu popeth. A daw'r hyn y mae dyn yn ei ychwanegu o'r Un Drwg.

Erys maen prawf sylfaenol sy'n ofynnol gan Dduw: gostyngeddwydd llwyr. Mae balchder mewn gwaith yn gyfreithlon ond ni fydd balchder byth: "*Mae Duw yn gwrthsefyll y balch ond mae'n rhoi gras i'r gostyngedig* (Jac.4:6). Balchder yn wreiddyn y drygioni a barodd gwmp y diafol a'i ganlyniadau gwrthun iddo ei hun ac i holl greaduriaid nefol a daearol Duw, y mae yn anhosibl i fod balch gael etholiad yng Nghrist.

Mae gostyngeiddrwydd, gwir ostyngeiddrwydd, yn cynnwys cydnabod ein gwendid dynol a chredu geiriau Crist pan fydd yn dweud wrthym: “ *hebof fi ni allwch wneud dim* (Ioan 15:5)”. Yn y “ *dim* ” hwn a geir, yn bennaf, y posibilrwydd o ddeall ystyr ei negeseuon proffwydol codedig. Byddaf yn dweud wrthych pam ac yn rhoi'r esboniad ichi. Yn ei ddoethineb, ei barch dwyfol, ysbrydolodd yr Arglwydd Daniel gyda'i broffwydoliaethau mewn elfennau wedi'u gwahanu gan ddegawdau. Cyn iddo fy ysbrydoli gyda'r syniad o wneud synthesis cymharol o'r holl broffwydoliaethau hyn wedi'u gwahanu'n benodau, nid oedd neb wedi ei wneud o'm blaen. Oherwydd dim ond trwy'r dechneg hon y mae'r cyhuddiadau a gyflwynir gan Dduw yn ennill manylder ac eglurder. Mae cyfrinach golau yn seiliedig ar synthesis yr holl destunau proffwydol, yr astudiaeth gyfochrog o'r data o'i benodau ar wahân, ac yn anad dim i chwilio trwy'r Beibl am ystyr ysbrydol y symbolau y daethpwyd ar eu traws. Hyd nes y defnyddid y dull hwn, llyfr Daniel, heb law yr hwn y mae prophwydoliaeth y Datguddiad yn parhau yn gwbl annealladwy, nid oedd y cyhuddiadau dwyfol a grybwyllwyd yn poeni yn ormodol y rhai y perthynent iddynt. Er mwyn newid y sefyllfa hon yr ysbrydolodd Ysbryd Glân Iesu Grist fi i wneud yn glir beth oedd hyd hynny yn aneglur. Felly mae adnabod pedwar prif nod digofaint dwyfol yn cael ei ddatgelu mewn modd diamheuol. Nid yw Duw yn cydnabod unrhyw awdurdod heblaw eiddo ei air ysgrifenedig, a dyma sy'n gwadu ac yn cyhuddo, o dan y teitl “ *dau dyst* ” yn ôl Dat. 11:3, pechaduriaid daearol a nefol. Gadewch inni edrych yn awr ar y stori broffwydol ddatguddiedig hon yn gryno.

Rhan un : hanes Israel yn cael ei halltudiod ers – 605

Daniel yn cyrraedd Babilon (-605) Dan.1

Gweledigaethau Daniel o reolwyr olynol

1-Ymerodraeth y Caldeaid: Dan.2:32-37-38; 7:4.

2-Ymerodraeth y Medeiaid a Phersia: Dan.2:32-39; 7:5; 8:20.

3-Ymerodraeth Groeg: Dan.2:32-39; 7:6; 8:21; 11:3-4-21.

4-Yr ymerodraeth Rufeinig: Dan.2:33-40; 7:7; 8:9; 9:26; 11:18-30.

5-Teyrnasoedd Ewrop: Dan.2:33; 7:7-20-24.

6-Y drefn Pabaidd: Dan.7:8; 8:10; 9:27; 11:36.

Rhan Dau : Daniel + Datguddiad

Proffwydoliaeth am ddyfodiad cyntaf y Meseia a wrthodwyd gan yr Iddewon: Daniel 9.

Erlidiau ar yr Iddewon gan y brenin Groeg Antichos IV Epiphanes (-168): cyhoeddiad o *drychineb mawr* : Dan.10:1. Y cyflawniad: Dan.11:31. Erlidiau Rhufeinig (70): Dan.9:26.

Ar ôl y Caldeaid, y Mediaid a'r Persiaid, y Groegiaid, goruchafiaeth Rhufain, imperial, yna papal, o 538. Yn Rhufain, mae'r ffydd Gristnogol yn cwrdd â'i gelyn marwol yn ei dau gyfnod ymerodrol a phabaidd olynol: Dan.2 :40 i 43 ; 7:7-8-19 i 26; 8:9-12; 11:36-40; 12:7; Parch.2; 8:8-11; 11:2; 12:3 i 6-13 i 16; 13:1-10; 14:8.

O 1170 (Pierre Valdo), gwaith y Diwygiad Protestannaidd hyd dychweliad Crist: Apo.2:19-20-24 i 29; 3:1 i 3; 9:1-12; 13:11 i 18.

Rhwng 1789 a 1798, gweithred gosbol anffyddiaeth chwyldroadol Ffrainc: Dat.2:22; 8:12; 11:7-13.

Ymerodraeth Napoleon I : Apo.8:13.

O 1843, prawf y ffydd Adventist a'i chanlyniadau: Daniel 8:14; 12:11-12; Parch.3. Cwmp Protestaniaeth draddodiadol: Dat.3:1 i 3; ei gosb: Dat.9:1 i 12 (y ^{5ed} *trwmped*). Arloeswyr Adventist Bendigedig: Dat.3:4-6.

O 1873 ymlaen, bendith swyddogol sefydliad cyffredinol Adventist y Seithfed Dydd: Daniel 12:12; Dat.3:7; sêl *Duw* : Dat.7; ei genhadaeth gyffredinol neu ei negeseuon gan y tri angel: Dat.14:7 i 13.

O 1994, yn destun prawf ffydd broffwydol, disgynnodd y ffydd Adventist sefydliadol: Dat.3:14 i 19. Y canlyniad: ymunodd â'r gweryll Protestannaidd a wrthodwyd ers 1844: Parch.9:5-10. Ei gosb: Dat.14:10 (bydd *yntau hefyd yn yfed ...*).

Rhwng 2021 a 2029, Rhyfel Byd III: Daniel 11:40 i 45; Dat.9:13 i 19 (y ^{6ed} *trwmped*).

Yn 2029, diwedd amser gras cyfunol ac unigol: Apo.15.

Y prawf ffydd cyffredinol: y gyfraith ar y Sul a osodwyd: Dat.12:17; 13:11-18; 17:12-14; y saith pla olaf: Parch.16.

Yng ngwanwyn 2030, “ *Armageddon* ”: archddyfarniad marwolaeth a dychweliad gogoneddus Crist: Daniel 2:34-35-44-45; 12:1; Dat.13:15; 16:16. Y *seithfed trwmped* : Dat.1:7; 11:15-19; 19:11 i 19. Y *seithfed pla olaf* : Dat.16:17. *Cynhaeaf* neu rapture yr etholedigion: Dat.14:14 i 16. *Hen ffasiwn* neu gosbi athrawon crefyddol ffug: Dat.14:17 i 20; 16:19; 17; 18; 19:20-21.

O wanwyn 2030, y seithfed mileniwm neu Saboth mawr i Dduw a'i etholedigion: wedi'i orchfygu, mae Satan wedi'i gadwyno ar y ddaear anghyfannedd am fil o *flynyddoedd* : Dat.20:1 i 3. Yn y nefoedd, yr etholedig farnwr y syrthiedig: Daniel 7 : 9; Parch.4; 11:18; 20:4-6.

Oddeutu 3030, y Farn Olaf : gogoniant yr etholedigion : Apo.21. Yr *ail farwolaeth* ar y ddaear: Daniel 7:11; 20:7 i 15. Ar y ddaear adnewyddol: Dat.22; Dan.2:35-44; 7:22-27.

Symbolau Rhufain mewn Prophwydoliaeth

Mae agwedd aneglur y proffwydoliaethau yn seiliedig ar y defnydd o symbolau gwahanol er eu bod yn ymwneud â'r un endid. Maent felly yn dod yn gyflenwol, yn lle eithrio ei gilydd. Mae hyn yn caniatáu i Dduw gadw agwedd ddirgel y testunau ac i lunio mewn braslun, y gwahanol agweddau ar y pwnc targed. Felly y mae gyda'i brif darged: Rhufain.

Yn Dan.2, yng ngweledigaeth y cerflun, dyma'r bedwaredd ymerodraeth gyda'r symbol “ *coesau haearn* ”. Mae'r “ *haearn* ” yn adlewyrchu ei gymeriad llym a'i arwyddair Lladin “DVRA LEX SED LEX”, wedi'i gyfieithu fel: “mae'r gyfraith yn galed, ond y gyfraith yw'r gyfraith”. Yn ogystal, mae'r “ *coesau haearn* ” yn dwyn i gof ymddangosiad llengfilwyr Rhufeinig wedi'u gorchuddio â dwyfronneg haearn ar y torso , ar y pen , ar yr ysgwyddau , ar y breichiau ac ar y coesau , gan symud ymlaen ar droed *mewn* colofnau hir, trefnus a disgybledig. .

Yn Dan.7, Rhufain, yn ei dau gyfnod paganauidd, y gweriniaethol a'r ymerodraethol, yw'r bedwaredd ymerodraeth a ddisgrifir o hyd fel “ *anghenfil ofnadwy â dannedd haearn* ”. Mae *haearn* ei *dannedd* yn ei chysylltu â *choesau haearn* Dan.2 . Mae ganddi hefyd “ *ddeg corn* ” sy'n cynrychioli deg teyrnas Ewropeaidd annibynnol a fydd yn ffurfio ar ôl cwmp yr Ymerodraeth Rufeinig. Dyma'r ddysgeidiaeth a roddir yn Dan.7:24.

Mae Dan.7:8 yn disgrifio ymddangosiad unfed “ *corn* ” ar ddeg a ddaw yn y broffwydoliaeth, yn brif darged pob digofaint dwyfol. Mae'n derbyn yr enw “ *corn bach* ” ond, yn barodocsaid, mae Dan.7:20 yn priodoli iddo “ *ymddangosiad mwy na'r lleill* ”. Rhoddir yr esboniad yn Dan.8:23-24, “ *Bydd y brenin dirmygus a chelfyddydol hwn... yn llwyddo yn ei ymrwymadau; bydd yn dinistrio'r cedyrn a phobl y saint* .” Nid yw hyn ond rhan o'r gweithredoedd y mae Duw yn eu priodoli i'r ail oruchafiaeth Rufeinig hon, yr hon a gyflawnwyd o 538 ymlaen, gyda sefydliad y gyfundrefn babauidd a osododd y ffydd Babauidd trwy awdurdod ymerodrol Justinian ¹ . Bydd yn rhaid inni gymryd sylw o'r holl gyhuddiadau y mae Duw yn eu cyflwyno ar wasgar, drwy gydol y broffwydoliaeth, yn erbyn y drefn unbenaethol ac anrhaith, ond crefyddol, y mae pabyddiaeth Rufeinig yn ei chynrychioli. Os yw Dan.7:24 yn ei alw'n “ *wahanol i'r cyntaf* ”, yn union oherwydd bod ei allu yn grefyddol a'i fod yn dibynnu ar grediniaeth y pwerus sy'n ei ofni ac yn ofni ei ddylanwad gyda Duw; y mae Dan.8:25 yn ei briodoli i “ *lwyddiant ei wiles* ”. Dichon y bydd rhai yn ei chael yn annormal fy mod yn cysylltu brenin Daniel 7 â brenin Daniel 8. Rhaid imi felly ddangos cyfiawnhad y cysylltiad hwn.

Yn Dan.8, nid ydym bellach yn dod o hyd i'r pedair olyniaeth imperialaidd o Dan.2 a 7, ond dim ond dwy o'r ymerodraethau hyn, sydd hefyd wedi'u nodi'n glir yn y testun: yr ymerodraeth Mede a Phersia, a ddynodwyd gan “*hwrdd*” ac ymerodraeth Groeg wedi'i ddelweddu gan “ *gafr* ” sy'n rhagflaenu'r ymerodraeth

Rufeinig. Yn 323, bu farw'r gorchfygwr Groegaidd mawr Alecsander Fawr, "torrodd corn mawr yr afr". Ond heb etifedd, rhennir ei ymerodraeth rhwng ei gadfridogion. Ar ôl 20 mlynedd o ryfel rhyngddynt, dim ond 4 teyrnas sydd ar ôl "cododd pedwar corn i bedwar gwynt y nefoedd i'w ddisodli". Y pedwar corn hyn yw, yr Aifft, Syria, Groeg a Thrace. Yn y bennod hon 8, mae'r Ysbryd yn cyflwyno i ni enedigaeth y bedwaredd ymerodraeth hon a oedd, i ddechrau, yn ddinas orllewinol yn unig, yn frenhinwr yn gyntaf, yna'n weriniaethwr ers - 510. Yn ei chymfundrefn weriniaethol yr enillodd Rhufain rym yn raddol trwy drawsnewid y bobloedd a apeliodd am ei chymorth i drefedigaethau Rhufeinig. Fel hyn, yn adnod 9, o dan yr enw "corn bach" sydd eisoes yn dynodi cyfundrefn y Pab Rhufeinig yn Dan.7, dyfodiad Rhufain weriniaethol yn hanes y Dwyrain lle mae Israel, wedi ei gyflawni trwy ei hymyriad yng Ngwlad Groeg, "un o'r pedwar corn". Fel yr wyf newydd ei ddweud, fe'i galwyd i mewn - 214 i setlo anghydfod rhwng dwy gynghrair Groeg, cynghrair Achaean a'r gynghrair Aetolaidd, a'r canlyniad oedd i Wlad Groeg, colli ei hannibyniaeth, a chaethiwed trefedigaethol i'r Rhufeiniaid yn - 146. Mae adnod 9 yn dwyn i gof y concwestau olynol a fydd yn gwneud y dref fechan hon o'r Eidal y bedwaredd ymerodraeth a ddelweddwyd gan "haearn" mewn proffwydoliaethau blaenorol. Lleoliad daearyddol y rhesymu yw'r Eidal lle mae Rhufain wedi'i lleoli. Mae genedigaeth ei sylfaenwyr Romulus a Remus yn cynnwys blaidd hi a fyddai wedi eu bwydo ar y fron. Yn Lladin y gair Louve yw "lupa" sy'n golygu ei bod yn blaidd ond hefyd yn butain. Felly o'i chreadigaeth cafodd y ddinas hon ei nodi gan Dduw am ei thynged broffwydol ddwbl. Cawn hi fel blaidd yng nghorlan Iesu, a bydd yn ei chymharu â phutain yn Dat.17. Yna, cyflawnwyd ei estyniad tua'r "de", trwy orchfygu De'r Eidal (- 496 i - 272), a ddaeth i'r amlwg yn fuddugol yn y rhyfeloedd a ymladdwyd yn erbyn Carthage, Tiwnis heddiw, o 264 BCE. Y cam nesaf tuag at ei "dwyrain" yw ei ymyrraeth yng Ngwlad Groeg fel yr ydym newydd ei weld. Yno y'i disgrifir fel "codi o un o bedwar corn" yr ymerodraeth Roegaidd chwaledig a etifeddwyd gan Alecsander Fawr. Yn gynyddol bwerus, yn - 63, bydd Rhufain yn y pen draw yn gosod ei phresenoldeb a'i phŵer trefedigaethol ar Jwdea y mae'r Ysbryd yn ei galw'n "wlad harddaf" oherwydd dyma yw ei gwaith ers ei chreu ar ôl ymadawiad ei bobl o'r Aifft. Ailadroddir yr ymadrodd hwn yn Esec.20:6-15. Cywirdeb hanesyddol: unwaith eto, galwyd Rhufain gan Hyrcanus i ymladd yn erbyn ei frawd Aristobulus. Mae'r tair goncwest Rufeinig a ddisgrifiwyd, yn yr un ffurf ddaearyddol â rhai "hwrdd" Medo-Persia yn yr un bennod, yn gyson â'r dystiolaeth hanesyddol. Felly mae'r nod a osodwyd gan Dduw yn cael ei gyflawni: mae'r ymadrodd "corn bach" yn Dan.7:8 a Dan.8:9 yn ymwneud â hunaniaeth Rufeinig yn y ddau gyfeiriad. Mae'r peth yn cael ei arddangos a diamheuol. Ar y sicrwydd hwn, bydd yr Ysbryd dwyfol yn gallu cwblhau ei ddysgeidiaeth a'i gyhuddiadau a ddygir yn erbyn y gyfundrefn grefyddol babaid hon, yr hon sydd yn canolbwyntio holl daranau y nef arno ei hun. Mae'r olyniaeth o Rufain y Pab i Rufain ymerodraethol wedi ei ddangos yn Dan.7, yma, yn Dan.8, mae'r Ysbryd yn hepgor y canrifoedd sy'n eu gwahanu, ac o adnod 10, mae'n targedu'r endid Pabaid, ei hoff elyn marwol, eto; ac nid heb achos. Oherwydd ei fod yn cyrchu crefydd Gristnogol dinasyddion teyrnas nefoedd a gynullwyd gan Iesu Grist: "cyfododd i fyddin y nefoedd".

Cyflawnwyd y peth yn 538 trwy archddyfarniad ymerodrol Justinian I^a gynigiodd awdurdod crefyddol i Vigilius¹ a gorseddfainc Pabaidd y Fatican. Ond wedi'i arfogi â'r pŵer hwn, mae'n gweithredu yn erbyn saint Duw, y mae'n ei erlid yn enw'r grefydd Gristnogol, fel y bydd ei olynwyr hanesyddol yn ei wneud am bron i 1260 o flynyddoedd (rhwng 538 a 1789-1793). Mae manwl gywirdeb hanesyddol yn cadarnhau cywirdeb y cyfnod hwn, gan wybod bod yr archddyfarniad wedi'i ysgrifennu yn 533. Daeth y blynyddoedd 1260 i ben felly, yn y cyfrifiad hwn, yn 1793, y flwyddyn pan yn y chwyldro "Arswyd", archddyfarnwyd diddymu'r eglwys Rufeinig. “ *Fe achosodd hi i rai o'r sêr ddisgyn i'r llawr a'u sathru nhw.* ” Bydd y llun yn cael ei dynnu i fyny yn Dat.12:4: “ *Mae ei gynffon yn llusgo i ffwrdd traean o sêr yr awyr ac yn eu taflu i'r ddaear* ”. Rhoddir yr allweddi yn y Beibl. Ynglŷn â'r sêr, y maent yn Gen.1:15: “ *Gosododd Duw hwy yn ehangder yr awyr i roi goleuni i'r ddaear* ”; yn Gen.15:5 maent yn cael eu cymharu â had Abraham: “ *Edrychwch i fyny tua'r nef a chyfrifwch y sêr, os gallwch eu rhifo; y cyfryw fydd eich dyfodol* ”; yn Dan.12:3: “ *Bydd y rhai sy'n dysgu cyfiawnder i lawer yn disgleirio fel y sêr bythoedd* ”. Bydd y gair “ *cynffon* ” yn cymryd pwysigrwydd mawr yn Apocalypse Iesu Grist, gan ei fod yn symbol ac yn dynodi “ *y proffwyd sy'n dysgu celwydd* ”, fel y mae Eiseia 9:14 yn ei ddatgelu i ni, gan agor ein dealltwriaeth o'r neges godio ddwyfol. Mae cyfundrefn babaidd Rhufain felly, ar hyd y canrifoedd o'i harglwyddiaeth ac ers ei tharddiad, yn cael ei harwain gan gau broffwydi, yn ôl y farn sanctaidd a chyfiawn a ddatguddiwyd gan Dduw.

Yn Dan.8:11, mae Duw yn cyhuddo'r babaeth o atgyfodi yn erbyn Iesu Grist, yr unig “ *Bennaeth ar y llywodraethwyr* ”, fel yr eglurir yn adnod 25, a ddyfynnir hefyd fel “ *Brenin y brenhinoedd ac Arglwydd yr arglwyddi* ”, yn y Parch. 17:14; 19:16. Rydyn ni'n darllen: “ *Cododd hi at gapten y fyddin, a thynnu'r bythol oddi arno, a dymchwel gwaelod ei gysegr.* ” Mae'r cyfieithiad hwn yn wahanol i gyfieithiadau cyfredol, ond mae'n werth parchu'r testun Hebraeg gwreiddiol yn llym. Ac yn y ffurf hon y mae cenadwri Duw yn cymeryd arno gysondeb a manylrwydd. Nid yw'r term “ *perpetual* ” yn ymwneud ag “ *aberth* ” yma, oherwydd nid yw'r gair hwn wedi'i ysgrifennu yn y testun Hebraeg, mae ei bresenoldeb yn anghyfreithlon ac nid yw'n gyfiawn; ar ben hynny, mae'n ystumio ystyr y broffwydoliaeth. Yn wir, mae'r broffwydoliaeth yn targedu'r oes Gristnogol lle, yn ôl Dan.9:26, diddymwyd *aberthau ac offrymau*. Mae'r term “ *tragwyddol* ” hwn yn ymwneud ag eiddo unigryw Iesu Grist sef ei offeiriadaeth, ei allu fel cyfryngwr o blaid dim ond ei etholedigion y mae'n eu hadnabod ac yn eu dewis. Fodd bynnag, trwy gipio'r honiad hwn, mae'r gyfundrefn Babaidd yn bendithio'r rhai melltagedig ac yn melltithio'r rhai a fendithiwyd gan Dduw y mae'n eu cyhuddo ar gam o heresi, gan osod ei hun i fyny fel model o ffydd ddwyfol; honiad a wrthwynebir yn llwyr gan Dduw yn ei ddatguddiad proffwydol sy'n ei gyhuddo, yn Dan.7:25, o “ *ffurfio'r cynllun i newid yr amseroedd a'r gyfraith* ”. Y mae heresi gan hynny yn holl waith y gyfundrefn babaidd, yn cael ei gwneyd felly yn annheilwng o gario na tharo unrhyw farn grefyddol. Mae'r *tragwyddol* felly yn unol â dysgeidiaeth Heb.7:24, “ *offeiriadaeth anhrosglwyddadwy* ” Iesu Grist. Dyma paham na all pabyddiaeth hawlio trosglwyddiad o'i nerth a'i hawdurdod oddiwrth Dduw yn lesu Grist; ni allai felly

ond ei ddwyn oddi arno yn anghyfreithlon gyda'r holl ganlyniadau a fydd i'r fath ladrad, iddo ef a'r rhai y mae'n eu hudo. Datgelir y canlyniadau hyn yn Dan.7:11. Yn y farn ddiweddaf, efe a ddyoddef yr " *ail farwolaeth, wedi ei thaflu yn fyw i'r llyn o dân a sylffwr* ", â'r hwn y mae wedi hir fygwth ei hun, breninesau a phawb, fel y byddent yn ei wasanaethu a'i ofni. " *Edrychais gan hyny o herwydd y geiriau trahaus yr oedd y corn yn eu llefaru, ac fel yr oeddwn yn edrych, y bwystfil a laddwyd, a'i gorph wedi ei ddifetha, wedi ei roddi i'r tân i'w losgi.* " Yn ei dro, bydd Datguddiad yr Apocalypse yn cadarnhau'r frawddeg hon o farn gyfiawn y gwir Dduw cythryblus a rhwystredig, yn Dat.17:16; 18:8; 19:20. Dewisais gyfieithu, " *a dymchwelais waelod ei gysegr* " oherwydd natur ysbrydol y cyhuddiadau yn erbyn y gyfundrefn Babaid. Yn wir, gellir cyfieithu'r gair Hebraeg "mecon" fel: *lle neu sylfaen* . Ac yn yr achos a gyfyd, y mae yn wir *sail* y cyssegr ysbrydol a ddymchwelir. Mae'r term " *sylfaen* " hwn yn ymwneud, yn ôl Eff.2:20-21, Iesu Grist ei hun, " *prif faen y gongl* ", ond hefyd, yr holl sylfaen apostolaidd o'i chymharu ag adeilad ysbrydol, sef, " *cysegr* " eiddo Iesu Grist, wedi ei adeiladu gan Dduw arno. Mae treftadaeth honedig Sant Pedr felly yn cael ei gwrth-ddweud gan Dduw ei hun. I Popery, unig etifeddiaeth Pedr yw parhad gwaith ei ddiennyddwyr a'i croeshoeliodd ar ôl ei Feistr dwyfol. Atgynhyrchoedd ei gyfundrefn ymholi yn ffyddlon y model paganaidd cychwynnol. Wedi " *newid yr amseroedd a'r gyfraith* " a sefydlodd Duw, mae'r drefn anoddefgar a chreulon hon, yr oedd rhai penaethiaid Pabaid yn llofruddion ohoni, yn droseddwyr drwg-enwog, fel Alecsander VI Borgia a'i fab Cesar, dienyddiwr a Chardinal, yn tystio i natur ddiarebol annatod. y sefydliad Pabaid Pabaid. Rhyddhawyd cyflafanau anferth o bobl heddychol gan yr awdurdod grefyddol hon, trwy dröedigaeth dan orfod, dan gosb marwolaeth, ac arweiniodd urddau crefyddol y croesgadau yn erbyn y Moslemiaid oedd yn meddiannu gwlad Israel; gwlad a felltithiwyd gan Dduw er y flwyddyn 70, lle daeth y Rhufeiniaid i ddinistrio " *y ddinas a'r sancteiddrwydd* ", yn unol â'r hyn a gyhoeddir, yn Dan.9:26, o ganlyniad i wrthod y Meseia gan yr Iddewon . Mae " *sail ei gysegr* " yn ymwneud â'r holl wirioneddau athrawiaethol a dderbyniwyd gan yr apostolion a'u trosglwyddodd i'r cenedlaethau a ddaw trwy ysgrythurau'r cyfamod newydd; yr ail o " *ddau dyst* " Duw , yn ôl Dat.11:3. Oddi wrth y tyst distaw hwn, nid yw Popery ond wedi cadw enwau arwyr y ffydd feiblaidd y mae'n eu haddoli ac yn eu gwasanaethu'n niferus gan ei lliaws o ddilynwyr. Mae'r gwirionedd yn ôl Rhufain yn cael ei gofnodi, yn rhannol, yn ei "challed" (y canllaw i'r offeren), sy'n disodli " *dau dyst* " Duw ; ysgrifeniadau y cyfammodau hen a newydd sydd gyda'u gilydd yn cyfansoddi y Bibl Sanctaidd y bu hi yn ymladd yn ei erbyn trwy ladd ei chanlynwyr ffyddlawn.

Bydd adnod 12 o Dan.8 yn datgelu i ni pam y gorfodwyd Duw ei hun i greu'r grefydd atgas a ffaidd hon. " *Trosglwyddwyd y fyddin gyda'r tragwyddol oherwydd pechod.* " Felly roedd gweithredoedd erchyll a ffaidd y gyfundrefn hon yn bodoli, trwy ddymuniad Duw, er mwyn cosbi " *pechod* " sef, yn ôl 1 Ioan 3:4, troseddiad y gyfraith. Ac y mae'n weithred y gellir ei phriodoli eisoes i Rufain ond yn ei chyfnod ymerodrol paganaidd, oherwydd i'r pechod mor ddifrifol, sy'n haeddu cosb o'r fath, gyffwrdd â Duw ar ddau bwynt hynod sensitif: ei ogoniant fel creawdwr Duw a Victor yng Nghrist. Gwelwn yn Dat. 8:7-8 mai sefydlu'r gyfundrefn babaid yn 538 yw'r ail gosb, a achoswyd gan Dduw, ac a

broffwydwyd gan symbol rhybudd yr “ *ail utgorn* ”. Mae cosb arall yn ei rhagflaenu, a gyflawnwyd gan y goresgyniadau barbaraid ar Ewrop a oedd wedi dod yn anffyddlon Gristnogol. Y gweithredoedd hyn, yn ymestyn rhwng 395 a 476, y mae achos y cosbau a achoswyd etto i'w ganfod cyn 395. Felly, cadarnheir dyddiad Mawrth 7, 321, yn yr hwn, yr ymerawdwr Rhufeinig paganaidd, Cystennin I, trwy yr hwn y cynnygiwyd heddwch¹ Cristnogion yr ymerodraeth, a orchynnwyd trwy orchymyn i roi'r gorau i arfer y Saboth a ddisodlwyd ganddo weddill y dydd cyntaf. Yn awr, ymroddwyd y dydd cyntaf hwn i addoliad paganaidd yr haul deifiol anorchfygol. Dioddefodd Duw ddieter dwbl yn sydyn : colled ei Sabboth, coffadwriaeth o'i waith fel creawdwr a'i fuddugoliaeth derfynol ar ei holl elynion, ond hefyd, yn ei le, estyniad yr anrhydedd paganaidd a roddwyd ar y dydd cyntaf, yn yr iawn. rhengoedd dysgyblion Iesu Grist. Ychydig iawn o bobl fydd yn deall pwysigrwydd y bai, oherwydd mae'n rhaid inni sylweddoli nad Duw yn unig yw creawdwr bywyd, ef hefyd yw creawdwr a threfnydd amser, a dim ond at y diben hwn y creodd sêr yr awyr. Mae'r haul yn ymddangos ar y pedwerydd dydd i nodi'r dyddiau, y lleuad i nodi'r nos, a'r haul eto a'r sêr i nodi'r blynnyddoedd. Ond nid yw'r wythnos yn cael ei nodi gan y sêr, mae'n seiliedig yn unig ar benderfyniad sofran y creawdwr Duw. Felly bydd yn cynrychioli arwydd ei awdurdod a bydd Duw yn ei weld.

Goleuni ar y Sabboth

Mae trefniadaeth fewnol yr wythnos hefyd yn fynegiant o'i ewyllys dwyfol a bydd Duw yn cofio hyn ymhen amser yn nhestun ei bedwerydd gorchymyn: “ *Cofia ddydd gorffwys i'w gadw'n sanctaidd. Y mae gennyich chwe diwrnod i wneud eich holl waith, ond y seithfed yw dydd yr ARGLWYDD eich Duw; na wnewch ddim gwaith y dydd hwnnw, na thithau, na'ch gwraig, na'ch plant, na'ch anifeiliaid, na'r dieithryn sy'n byw. sydd o fewn dy byrth, oherwydd mewn chwe diwrnod y gwnaeth yr ARGLWYDD nefoedd, a daear, a môr, a'r hyn oll sydd ynddynt; am hynny bendithiodd y seithfed dydd a'i **sancteiddio** ” .*

chwech a saith ” ydyw ; ni chrybwyllir y gair sabbath hyd yn oed. Ac yn ei “ *seithfed* ” , *sef* rhif trefnol , mae Deddfwr y Creawdwr yn mynnu y safbwynt bod y *seithfed hwn diwrnod prysur* . Pam y taerineb hwn? Rhoddaf reswm i chwi newid, os bydd raid, eich barn ar y gorchymyn hwn. Mynai Duw adnewyddu trefn yr amser a sefydlodd er seiliad y byd. Ac os yw'n mynnu cymaint, mae hynny oherwydd bod yr wythnos wedi'i hadeiladu yn nelwedd amser llawn ei brosiect arbed: 7000 o flynyddoedd neu fwy manwl gywir, 6000 + 1000 o flynyddoedd. Oherwydd wedi ystumio ei gynllun iachawdwriaeth, trwy daro craig Horeb ddwywaith, rhwystrwyd Moses rhag myned i Ganaan ddaearol. Dyma oedd y wers roedd Duw eisiau ei rhoi am ei anufudd-dod. Er 1843-44, mae gweddill y diwrnod cyntaf yn dwyn yr un canlyniadau, ond y tro hwn mae'n atal mynediad i Ganaan nefol, y wobr am ffydd yr etholedigion a gynigir trwy farwolaeth y cymod Iesu Grist. Mae'r farn ddwyfol hon yn disgyn ar y gwrthryfelwyr, oherwydd, fel gweithred Moses, nid yw gweddill y dydd cyntaf yn unol â'r cynllun a raglennwyd gan Dduw. Gellir newid enwau heb lawer o ganlyniadau, ond cymeriad rhifau yw eu hansymudedd. I'r Creawdwr Duw, sy'n goruchwyllo ei greadigaeth, mae dilyniant cynyddol amser yn cael ei gyflawni gan gyfres o wythnosau o saith diwrnod. Yn ddigyfnewid, bydd y diwrnod cyntaf yn parhau i fod y diwrnod cyntaf a'r " *seithfed* " yn aros y " *seithfed* ". Bydd pob dydd yn cadw'r gwerth a roddodd Duw iddo o'r dechrau am byth. Ac y mae Genesis yn ein dysgu, ym mhennod 2, fod y seithfed dydd yn wrthrych tynged neilltuol: “ *sancteiddiol* ” hynny yw, wedi ei osod ar wahân. Hyd yn hyn, mae dynoliaeth wedi anwybyddu gwir achos y gwerth arbennig hwn, ond heddiw, yn ei enw, rwy'n rhoi esboniad Duw. Yn ei oleuni, mae dewis Duw yn cael ei egluro a'i gyfiawnhau: mae'r seithfed dydd yn proffwydo seithfed mileniwm y prosiect byd-eang dwyfol o 7000 o flynyddoedd solar, y bydd y "mil o flynyddoedd" diwethaf a ddyfynnir yn Apo.20, yn gweld etholedigion Iesu - Grist ewch i mewn i lawenydd a

phresenoldeb eu hanwyl Feistr. A bydd y wobwr hon wedi'i sicrhau diolch i fuddugoliaeth Iesu dros bechod a marwolaeth. Nid yw'r Saboth sancteiddiol bellach yn ddim ond coffadwriaeth o greadigaeth ein bydysawd daearol gan Dduw, mae hefyd yn nodi bob wythnos y cynnydd tuag at fynediad i deyrnas nefoedd lle, yn ôl Ioan.14:2-3, mae Iesu "yn paratoi *lle* " dros ei etholedigion annwyl. Dyma reswm prydfferth iawn i'w garu a'i anrhydeddu ar y seithfed dydd santaid hwn, pan yr ymddengys ei fod yn nodi diwedd ein hwythnosau, ar fachlud haul, yn niwedd y 6ed^{dydd}.

O hyn allan, pan fyddwch yn darllen neu'n clywed geiriau'r pedwerydd gorchymyn hwn, rhaid ichi glywed y tu ôl i eiriau'r testun, Duw yn dweud wrth fodau dynol: "Y mae gennych 6000 o flynyddoedd i gynhyrchu gweithredoedd ffydd yr etholedigion, oherwydd mae gennych. cyrraedd y diwedd o'r amser hwn, ni fydd amser **1000 o flynyddoedd** o'r **seithfed mileniwm** yn perthyn i chi mwyach; dim ond i'm hetholwyr sydd wedi mynd i mewn i'm tragwyddoldeb nefol y bydd yn parhau, trwy'r wir ffydd a gydnabyddir gan Iesu Grist."

Mae'r Saboth felly yn ymddangos fel arwydd symbolaidd a phroffwydol o fywyd tragwyddol a neilltuwyd i brynwyr y ddaear. Hefyd, fe'i darluniodd Iesu gan "*berl gwerthfawr*" ei ddameg a ddyfynnir ym Matt.13:45-46: "*Mae teyrnas nefoedd yn dal yn debyg i fasnachwr sy'n ceisio perlau hardd. **Daeth o hyd i berl gwerthfawr** ; ac efe a aeth ac a werthodd yr hyn oll oedd ganddo, ac a'i prynodd hi .*" Gall yr adnod hon dderbyn dau esboniad gwrthdro. Mae'r ymadrodd "*teyrnas nefoedd*" yn dynodi prosiect achubol Duw. Wrth ddarlunio ei brosiect, mae Iesu Grist yn cymharu ei hun â "*pherl*" "*masnachwr*" sy'n chwilio am y *perl*, y mwyaf prydfferth, y mwyaf perffaith ac, o'r herwydd, yr un sy'n cael y pris uchaf. I ddod o hyd i'r *perl*, ac felly gwerthfawr, hwn, gadawodd Iesu'r nefoedd a'i gogoniant ac ar y ddaear am bris ei farwolaeth ofnadwy, prynodd y perlau ysbrydol hyn yn ôl fel y byddent yn dod yn eiddo iddo am dragwyddoldeb. Ond i'r gwrthwyneb, y *masnachwr* yw'r un dewisedig sy'n sychedu am yr absoliwt, am y perffeithrwydd dwyfol a fydd yn wobwr i wir ffydd. Yma eto, i ennill y wobwr hon o'r alwedigaeth nefol, mae'n cefnu ar werthoedd daearol ofer ac anghyfiawn i ymroddi i roi addoliad sy'n plesio Duw i'r creawdwr. Yn y fersiwn hon, y *perl o bris mawr* yw bywyd tragwyddol a gynigir gan Iesu Grist i'w etholedigion yng ngwanwyn y flwyddyn 2030.

y *perl gwerthfawr* hwn ond ymwneud â chyfnod olaf Adventism; yr un y bydd ei gynrychiolwyr olaf yn byw hyd at wir ddychwelyd Iesu Grist. Dyma paham y mae y *perl gwerthfawr hwn* yn dwyn ynghyd y Sabboth, dychweliad Crist a sancteiddrwydd yr etholedigion diweddaf. Y mae y perffeithrwydd athrawiaethol a geir yn yr oes ddiweddaf hon yn rhoddi delw y *perl i'r saint*. Mae eu profiad penodol o ddod i mewn i dragwyddoldeb yn fyw yn cadarnhau'r ddelwedd *berl* hon. Ac mae eu hymlyniad wrth y seithfed dydd Sabboth y gwyddant ei fod yn proffwydo'r seithfed mileniwm yn rhoi i'r Sabboth a'r seithfed mileniwm ddelwedd o em werthfawr unigryw na ellir cymharu dim ag ef ond "*perl o bris mawr*". Bydd y syniad hwn yn ymddangos yn Dat.21:21: "***Y deuddeg porth oedd deuddeg perl ; yr oedd pob drws o un glain . Roedd sgwâr y dref yn aur pur, fel gwydr tryloyw .***" Mae'r pennill hwn yn pwysleisio unigrywiaeth y safon sancteiddhad sy'n ofynnol gan Dduw, ac ar yr un pryd, y

wobr unigryw o gael bywyd tragwyddol trwy eu mynediad i Saboth y seithfed mileniwm trwy "byrth" symbolaidd sy'n darlunio treialon ffydd *Adventist* . Nid yw y gwaredigion diweddf ddim gwell na'r rhai a'u rhagflaenodd. Dim ond y gwirionedd athrawiaethol a hysbysodd Duw iddynt sydd yn cyfiawnhau eu delw o *berl* sydd yn llwyddo yr un o *feini gwerthfawr wedi eu torri* . Nid yw Duw byth yn gwneud eithriad i bobl ond, yn dibynnu ar yr amser dan sylw, mae wedi cadw'r hawl i wneud eithriad ar safon y sancteiddrwydd sy'n ofynnol i gael iachawdwriaeth. Mae'r cyfnod Cristnogol a archwiliwyd yn ymwneud yn bennaf â'r amser a nodwyd gan ddychweliad pechod, wedi'i ffurfioli'n grefyddol ers sefydlu'r gyfundrefn Pabaidd Rufeinig, hynny yw, er 538. Hefyd, mae dechreuadau'r Diwygiad Protestannaidd yn cael eu cwmpasu gan ei dosturi a'i drugaredd, a'r camwedd Nid yw'r Saboth ei briodoli cyn i'r archddyfarniad o Dan.8:14 ddod i rym, ers gwanwyn 1843. Mewn cyfeiriad cynnil, prynu y perl yn cael ei gynnig gan Iesu yn Dat.3:18: " Yr wyf yn eich *cyngori i prynwch oddi wrthyf* aur wedi ei brofi yn y *tân*, fel y *byddoch gyfoethog*, a *gwisgoedd gwynion*, fel y'ch *gwisger*, ac na *byddo gwarth eich noethni yn ymddangos*, ac yr *salwch i eneinio eich llygaid*, fel y *gwelwch*. " Y pethau hyn, y mae Iesu'n eu cynnig i'r rhai sy'n ddiffygiol, yw'r elfennau sy'n rhoi i'r un a ddewiswyd ei agwedd symbolaidd o "*berl*" yng ngolwg a barn yr Arglwydd Iesu Grist. Rhaid "*prynu*" y "*perl*" ganddo, ni cheir ef am ddim. Y pris yw hunan-ymwadiad, sail y frwydr dros ffydd. Yn y drefn briodol, mae Iesu'n cynnig gwerthu ffydd a brofwyd trwy brawf sy'n rhoi ei gyfoeth ysbrydol i'r un a ddewiswyd; ei gyfiawnder pur a disylw sydd yn gorchuddio noethni ysbrydol y pechadur maddeuol; cymorth yr Ysbryd Glân sy'n agor llygaid a deallusrwydd dyn pechadurus i'r prosiect a ddatgelwyd gan Dduw yn ei Ysgrythurau sanctaidd o'r Beibl.

Yn amser 6000 o flynyddoedd o'r oes Gristnogol, arhosodd Duw hyd ddiwedd y cylch daearol hwn i wneud i'w etholedigion olaf ddarganfod gwychder ei seithfed dydd sanctaidd neu Saboth wedi'i sancteiddio i'w orffwysfa. Mae gan y swyddogion etholedig sy'n deall ei ystyr yn awr bob rheswm i'w garu a'i anrhydeddu yn anrheg gan Iesu Grist. O ran y rhai nad ydyn nhw'n ei hoffi ac yn ei ymladd, mae ganddyn nhw a bydd ganddyn nhw bob rheswm i'w gasáu oherwydd bydd yn nodi diwedd eu bodolaeth ddaearol anifeiliaid.

Archddyfarniad Daniel 8:14

Y mae Dan.8:12 yn parhau, gan ddywedyd, “ *bwriodd y corn y gwirionedd i lawr, a llwyddodd yn ei addewidion .* ” Y “ *gwirionedd* ” yw, yn ôl Psa.119:142, “ *y gyfraith .* ” Ond y mae hefyd i’r gwrthwyneb llwyr i’r “ *celwydd* ” sydd, yn ôl *Isa.9:14*, yn nodweddu “ *gau broffwyd* ” y Pab wrth y term “ *cynffon* ” sy'n ei gyhuddo'n uniongyrchol yn *Dat.12:4*. Yn wir, mae hi'n taflu'r gwirionedd i'r llawr i osod ei “ *chelwyddau* ” crefyddol yn ei le. Ni allai ei “ *ymrwymiaidau* ” ond “ *llwyddo* ”, gan i Dduw ei hun achosi ei ymddangosiad i gosbi anffyddlondeb Cristnogol a arferwyd er Mawrth 7, 321.

Bydd adnodau 13 a 14 yn cymryd pwysigrwydd hanfodol hyd ddiwedd y byd. Yn adnod 13, mae'r saint yn pendroni pa mor hir y bydd cribddeiliaeth “ *tragwyddol* ” a “ *pechod dinistriol* ” yn para; pethau yr ydym newydd eu nodi. Ond gadewch i ni aros ychydig ar y “ *pechod dinistriol* ” hwn. Y dinistr dan sylw yw eneidiau neu fywydau dynol. Yn y pen draw, bydd yr holl ddynoliaeth ddirywiedig yn gadael, yn ystod “ *mil o flynyddoedd* ” y seithfed mileniwm, y blaned ddaear yn ei ffurf wreiddiol “ *ddiffurf a gwag* ” a fydd yn werth iddi, yn *Apo.9:2-11*, *11: 7*, *17:8* a *20:1-3*, sef yr enw “ *dwfn* ” yn *Gen.1:2*.

Mae'r “ *seintiau* ” hefyd yn gofyn am ba hyd y bydd “ *Cristion* ” “ *sancteiddrwydd a llu* ” yn cael ei sathru? ” . Yn yr olygfa hon, mae'r “ *seintiau* ” hyn yn ymddwyn fel gweision ffyddlon Duw, wedi'u hanimeiddio fel Daniel, a roddir fel esiampl yn *Dan.10:12*, o'r dymuniad cyfreithlon “ *i deall* » y prosiect dwyfol. Maent yn cael ar gyfer y tri phwnc a grybwyllwyd, un ateb a roddir yn adnod 14.

Yn ol y cywiriadau a'r gwelliantau yr arweiniodd Duw fi i'w gwneuthur o'r testun Hebraeg gwreiddiol, yr ateb a roddwyd yw: “ *Hyd yr hwyr fore, dwy fil a thri chant, a sancteiddrwydd a gyfiawnheir .* ” Nid yw yno bellach, testun aneglur y traddodiad: “ *Hyd at ddwy fil tri chant o nosweithiau a boreau a'r cysegr yn cael ei buro* ”. Nid mater o *nodded ydyw mwyach* , ond *sancteiddrwydd* ; ar ben hynny, mae'r ferf “ *puro* ” yn cael ei disodli gan “ *cyfiawnhau* ” , ac mae'r trydydd newid yn ymwneud â'r ymadrodd “ *bore hwyr* ” sydd yn wir yn hynod yn y testun Hebraeg. Yn y modd hwn, mae Duw yn tynnu pob cyfiawnhad oddi wrth y rhai sy'n ceisio newid y cyfanswm trwy ei rannu â dau, gan honni gwahanu'r nosweithiau oddi wrth y boreau. Mae ei ddull yn cynnwys cyflwyno'r uned gyfrifo

y “ *bore hwyrol* ” sy'n diffinio diwrnod 24 awr yn Gen.1. Dim ond wedyn y bydd yr Ysbryd yn datgelu rhif yr uned hon: “2300”. Mae cyfanswm y dyddiau proffwydol a ddyfynnir yn cael ei warchod felly. Mae gan y ferf “ *cyfiawnhau* ” fel ei gwraidd, yn Hebraeg, y gair “cyfiawnder” “tsedek”. Mae'r cyfieithiad a gynigaf felly yn ddo'i hun yn gyfiawn. Yna, mae gwall ynglŷn â'r gair Hebraeg “qodesh” yn gwneud y term hwn yn “ *noddfa* ” sef “miqdash” yn Hebraeg. Mae'r gair “ *noddfa* ” wedi'i gyfieithu'n dda yn adnod 11 o Daniel 8, ond nid oes iddo le yn adnodau 13 a 14 lle mae'r Ysbryd yn defnyddio'r gair “qodesh” y mae'n rhaid ei gyfieithu fel “sancteiddrwydd ”.

Pan wyddom fod y “ *pechod dinistriol* ” yn targedu cefnu ar y Saboth yn benodol, ei hun yn wrthrych **sancteiddrwydd** dwyfol penodol, mae'r gair hwn “ *sancteiddrwydd* ” yn goleuo ystyr y neges broffwydol yn sylweddol. Mae Duw yn cyhoeddi, ar ddiwedd y “ *2300 o nosweithiau a boreuau* ” a ddyfynwyd, y bydd parch i weddill ei wir “ *seithfed dydd* ” yn cael ei fynnu ganddo ef, oddi wrth bob un sy'n hawlio sancteiddrwydd a “ *chyfiawnder tragywyddol* ” a gafwyd trwy Iesu Grist. Mae diwedd y “ *pechod dinistriol* ” yn cynnwys ymwrthod â addoliad crefyddol y Sul, y diwrnod cyn yr haul, a sefydlwyd gan Cystennin I y ymerawdwr paganaidd. Mae Duw felly yn ailsefydlu, yn ei dro, normau athrawiaethol iachawdwriaeth a oedd yn bodoli yn amser yr apostolion. Mae'r term “ *sancteiddrwydd* ” yn unig yn cwmpasu holl wirioneddau athrawiaethol sylfeini'r ffydd Gristnogol. Gan ei bod yn fodel a tharddiad y ddysgeidiaeth a roddwyd i'r Iddewon, dim ond newydd, disodli aberthau anifeiliaid, a ddaw yn sgil y ffydd Gristnogol, trwy dywallt gwaed Iesu Grist ar y drugareddfa a guddiwyd mewn ogof danddaearol sydd wedi'i lleoli o dan ei draed yn Golgotha, fel roedd yn bleser gan ein Gwardwr ddatgelu a dangos, i'w was Ron Wyatt, yn 1982. Mae darganfod y pynciau dan sylw gan y gair “ *sancteiddrwydd* ” yn flaengar ac yn ymestyn dros gyfnod o oes, ond ers 2018, mae'r amser hwn yn cael ei gyfrif a cyfyngedig, a heddiw, yn 2020, dim ond 9 mlynedd sydd ar ôl i adfer pob agwedd.

Mae Daniel 8:14 yn archddyfarniad lladd enaid, oherwydd mae newid barn Duw yn arwain at golli cynnig Crist o iachawdwriaeth i bob Cristion ar y Sul Catholig sy'n ymarfer. Bydd ysbryd y traddodiad etifeddol felly yn achosi marwolaeth dragwyddol torfeydd, y rhai amlaf heb wybod am eu condemniad gan Dduw. Yma y mae arddangosiad cariad at y gwirionedd yn caniatáu i Dduw nodi “ *y gwahaniaeth* ”, ynghylch y dynged sy'n effeithio ar “ *y rhai sy'n ei wasanaethu a'r rhai nad ydynt yn ei wasanaethu* (Mal.3:18)”.

Bydd rhai ysbrydion gwrthryfelgar am herio'r union syniad o newid y gellir ei briodoli i Dduw y mae ei hun yn datgan: “ *Nid wyf yn newid* ”, ym Mal.3:6. Yna mae'n rhaid i ni sylweddoli nad yw'r newid a gyflawnwyd ym 1843-44 ond yn cynnwys ailsefydlu norm gwreiddiol sydd wedi'i wyrddroi a'i drawsnewid ers tro. Dyna pam y mae bendith etholedigion y Diwygiad Protestannaidd, a gyfrifir er gwaethaf eu gweithredoedd amherffaith, yn cyflwyno cymeriad eithriadol, na ellir cyflwyno ei wedd athrawiaethol fel model o'r wir ffydd. Mae'r farn arbennig hon ar gyfer y diwygwyr cynnar mor eithriadol nes bod Duw yn ei godi a'i ddatgelu yn Dat.2:24 lle dywedodd wrth y Protestaniaid,

cyn 1843, “Nid wyf yn gosod unrhyw faich arall arnoch, dim ond yr hyn sydd gennych yn ei gadw hyd *nes dwi'n dod* .”

“ *gwae* ” sydd ynghlwm wrth fynediad i rym yr archddyfarniad hwn o Dan.8:14 mor “ *fawr* ” nes bod Duw yn ei arwyddo trwy gyhoeddi tri “ *gwae mawr* ” yn Dat.8:13. A chyda chanlyniadau mor ddifrifol, mae'n fater brys i wybod y dyddiad y daw i rym. Dyna yn union oedd pryder y “ *seintiau* ” yn Dan.8:13. Datgelir yr hyd bellach fel “ *2300 diwrnod* ” proffwydol, neu 2300 o flynyddoedd solar go iawn, yn ôl y cod a roddwyd i Eseciel, proffwyd cyfoes Daniel (Esec.4:5-6). Bydd y bennod hon 8, y mae ei thema'n cynnwys rhoi terfyn ar “ *bechod* ” Rhufeinig, yn dod o hyd i'r elfennau sy'n ddiffygiol yn Dan.9 lle, yno hefyd, bydd yn gwestiwn o “ *roi terfyn ar bechod* ”, ond y tro hwn, i “ *bechod gwreiddiol* ” a achosodd golled bywyd tragwyddol, er Adda ac Efa. Bydd y gweithrediad yn seiliedig ar weinidogaeth ddaearol y Meseia Iesu ac ar offrwm gwirfoddol ei fywyd perffaith, mewn prynedigaeth dros bechodau ei etholedigion, a nodaf, ohonynt yn unig. Mae amser ei ddyfodiad yn mysg dynion wedi ei osod trwy brophwydoliaeth yn nyddiau prophwydol. Mae'r neges yn ymwneud â'r bobl Iddewig sy'n flaenoriaeth gan eu bod mewn cynghrair â Duw. Mae'n rhoi i'r Iddewon, i “ *roi terfyn ar bechod* ”, gyfnod o “ *saith deg wythnos* ” sy'n cynrychioli 490 o flynyddoedd dydd go iawn. Ond mae hefyd yn nodi'r modd o ddyddio man cychwyn y cyfrifiad. “ *Ers i'r gair gyhoeddi y byddai Jerwsalem yn cael ei hadeiladu, tan yr eneniog, mae... (7 + 62 = 69 wythnos)* .” Rhoddodd tri brenin Persiaidd yr awdurdodiad hwn, ond dim ond y trydydd, Artaxerxes I a gyflawnodd yn gyfan gwbl yn ôl Esra 7:7. Cyhoeddwyd ei archddyfarniad brenhinol yng ngwanwyn 458 CC. Mae'r tymor o 69 wythnos yn gosod dechrau gweinidogaeth Iesu Grist yn y flwyddyn 26. Gan dargedu'n arbennig y “saith mlynedd” olaf a neilltuwyd i waith Iesu, a sefydlodd, trwy ei farwolaeth atoning, sylfeini'r cyfamod newydd, y Y mae Ysbryd yn cyflwyno yn adnod 27 o Dan.9, yr “ *wythnos* ” hon o ddyddiau-blynyddoedd “ *yn ei chanol* ” y mae, trwy ei farwolaeth wirfoddol, “ *yn peri darfod i'r aberth a'r offrwm* ”; y pethau a offrymwyd hyd lesu Grist, er cymod pechodau. Ond mae ei farwolaeth yn dod uwchlaw popeth arall i “ *roi terfyn ar bechod* ”. Sut dylen ni ddeall y neges hon? Mae Duw yn cynnig arddangosiad o'i gariad a fydd yn dal calonnau ei etholedigion a fydd, trwy ddychwelyd cariad a chydnabyddiaeth, yn ymladd â'i help yn erbyn pechod. 1 Ioan 3:6 yn cadarnhau, gan ddweud, “ *Pwy bynnag sy'n aros ynddo ef, nid yw'n gwneud pechod; pwy bynnag sy'n pechu, nid yw wedi ei weld, nac yn ei adnabod* .” Ac mae'n atgyfnerthu ei neges gyda llawer o ddyfyniadau eraill.

Ar lefel athrawiaethol, dim ond yr hen un y mae'r gynghrair newydd a adeiladwyd gan Iesu Grist yn ei disodli. Felly, mae'r ddau gyfamod yn gorwedd ar yr un sail broffwydol a ddatgelwyd yn Dan.9:25. Gall y dyddiad - 458 felly fod yn sail ar gyfer cyfrifo'r 70 wythnos a bennwyd ar gyfer y bobl Iddewig, ond hefyd ar gyfer y 2300 o flynyddoedd dydd gwirioneddol Dan.8:14 sy'n ymwneud â'r ffydd Gristnogol. Diolch i'r trachywiredd dyddiedig hwn, gallwn sefydlu ar gyfer y flwyddyn 30 marwolaeth y Meseia ac ar gyfer y flwyddyn 1843 y mynediad i gymhwyso archddyfarniad Dan.8:14. Daw'r ddwy neges i “ *roi terfyn ar bechod* ” gyda chanlyniadau marwol tragwyddol i'r rhai sy'n parhau i'w hanwybyddu, y

naill fel y llall, hyd nes y bydd marwolaeth yn eu taro, neu ar ôl diwedd amser y gras cyfunol ac unigol a fydd yn rhagflaenu'r dychweliad gogoneddus lesu Grist. Hyd at y pwynt olaf hwn, mae bywyd yn caniatáu trawsnewidiadau didwyll sy'n caniatáu mynediad i statws yr etholedigion.

Paratoi ar gyfer Apocalypse

Mae ysgriflen y llyfr yn cael ei wneud yn gyfan gwbl gan Dduw. Ef sy'n dewis y geiriau ac yn Dat.22:18-19, mae'n rhybuddio'r cyfieithwyr a'r ysgrifenyddion a fydd yn gyfrifol am drosglwyddo neu drawsgrifio'r stori wreiddiol, o genhedlaeth i genhedlaeth, y bydd y newid lleiaf yn y geiriau yn effeithio arnynt. Bydd yn werth colli iachawdwriaeth . Felly yma y mae genym waith neillduol iawn o sancteiddrwydd uchel iawn. Gallaf ei gymharu â “phos” enfawr na fyddai'n bosibl cwblhau'r gwasanaeth pe bai'r darn gwreiddiol lleiaf yn cael ei addasu. Y mae y gwaith felly yn ddwyfol anferth ac yn ol ei natur, y mae pob peth a ddywed Duw ynddo yn wir, ond yn wir er gorpheniad ei amcan achubol ; oherwydd ei fod yn annerch y broffwydoliaeth hon i'w “weision”, yn fwy manwl gywir, “ *ei gaethweision* ”, diwedd y byd. Dim ond pan fydd yr elfennau a broffwydwyd ar fin cael eu cyflawni neu, ar y cyfan, ar fin cael eu cyflawni, y bydd modd dehongli'r broffwydoliaeth.

Mae hyd yr amser cyffredinol yr oedd y prosiect achub dwyfol i bara bob amser wedi cael ei anwybyddu gan ddynion. Fel hyn, bob amser, y gallasai gwas Duw obeithio tystio diwedd y byd, ac y mae Paul yn tystio hyn trwy ei eiriau : “ *Hyn yr wyf yn ei ddywedyd, frodyr, **fod yr amser yn fyr** ; fel o hyn allan y byddo y rhai sydd a gwragedd ganddynt fel pe na byddai ganddynt, y rhai sy'n wylo fel heb wylo, y rhai sy'n llawenhau fel rhai heb fod yn gorfoleddu, y rhai sy'n prynu fel rhai heb feddu, a'r rhai sy'n defnyddio'r byd fel nad ydynt yn ei ddefnyddio, am y siâp y byd hwn yn marw* (1 Cor.7:29 i 31).

Mae gennym ni, dros Paul, y fantais o ddod o hyd i ni ein hunain yn yr amser hwn pan fydd Duw yn mynd i roi terfyn ar ei ddetholiad o etholedigion tragwyddol. A heddiw dylai ei gyngor ysbrydoledig gael ei weithredu gan wir etholedigion ein hoes olaf. Bydd y byd yn mynd heibio, a dim ond bywyd tragwyddol yr etholedigion a fydd yn parhau. Hefyd, mae geiriau Duw yng Nghrist, “ *Yr wyf yn dod **ar fyrder*** ”, yn Dat.1:3, yn wir, wedi eu cyfiawnhau a'u

haddasu'n berffaith ar gyfer yr amser olaf hwn sy'n eiddo i ni; naw mlynedd ar ol ei ddychweliad, ar adeg ysgrifenu y testyn hwn.

Gwelsom yn Dan.7:25 mai pwrpas Rhufain oedd " *newid yr amseroedd a'r gyfraith ddwyfol.*" Mae'r ddealltwriaeth o ddirgelion Apocalypse Iesu Grist, a roddwyd i'r apostol Ioan sy'n cael ei gadw ar ynys Patmos, yn seiliedig yn ei hanfod ar y wybodaeth o'r amser gwirioneddol a sefydlwyd gan Dduw. Mae pwnc amser felly yn sylfaenol i ddeall yr Apocalypse, y mae Duw yn ei strwythuro ar y syniad hwn o amser. Bydd felly'n chwarae ar anfanwlrwydd y data hwn fel bod y llyfr yn cadw ei gymeriad dirgel diniwed a fydd yn caniatáu iddo groesi 20 canrif o'n cyfnod heb gael ei ddinistrio gan yr endidau a gyhuddir ac a gyhuddir. Nid yw'r amseroedd newidiol, ac yn enwedig y calendr a sefydlwyd gan Rufain ar ddyddiad ffug sy'n gysylltiedig â genedigaeth Iesu, wedi caniatáu i'r etholedigion gael eu twyllo pan fyddant yn dehongli proffwydoliaethau dwyfol; hyn oherwydd bod Duw yn cyflwyno yn ei broffwydoliaethau, gyfnodau y mae eu dechreuad a'u diwedd wedi'u seilio ar weithredoedd hanesyddol y mae'n hawdd eu hadnabod a'u dyddio gan haneswyr arbenigol.

Ond yn yr Apocalypse, mae'r syniad o amser yn hanfodol, oherwydd mae strwythur cyfan y llyfr yn dibynnu arno. Felly, o ganlyniad, roedd ei ddealltwriaeth yn dibynnu ar y dehongliad cywir o'r Saboth a fynnis ac a adferwyd gan Dduw yn 1844. Nod fy ngweinidogaeth, a ddechreuwyd yn 1980, oedd datgelu pwysigrwydd rôl broffwydol y Saboth, sy'n proffwydo gweddill mawr y seithfed mileniwm, o Dduw a'i etholedigion, thema Parch.20. Yn ôl adnod 2 Pe.3:8, " *mae un diwrnod yn debyg i fil o flynyddoedd, a mil o flynyddoedd yn debyg i un diwrnod* ", y cyswllt a sefydlwyd rhwng delw saith diwrnod y greadigaeth a ddatgelir yn Gen.1 a 2 a'r saith. mil o flynyddoedd o amser cyffredinol y prosiect dwyfol, yn unig a wnaeth yn bosibl fy nealltwriaeth o'r cynulliad o strwythur y llyfr. Gyda'r wybodaeth hon, mae'r broffwydoliaeth yn dod yn gliriach ac yn datgelu, berl wrth berl, ei holl gyfrinachau.

Felly, dim ond os gellir cysylltu'r neges â dyddiad yn hanes y cyfnod Cristnogol y daw proffwydoliaeth yn fyw ac yn effeithiol. Dyma beth y caniatodd ysbrydoliaeth Ysbryd Glân Duw yn Iesu Grist i mi ei sylweddoli. Hefyd, a gaf ddatgan y " *llyfr bach hwn, yn agored* ", yn cadarnhau cyflawniad y cynllun dwyfol a gyhoeddwyd yn Parch.5:5 a 10:2.

O ran ei bensaernïaeth, mae gweledigaeth yr Apocalypse yn cwmpasu amser y cyfnod Cristnogol rhwng diwedd yr amser apostolaidd, tua 94 a diwedd y seithfed mileniwm a fydd yn olynu dychweliad terfynol Iesu Grist yn 2030. Felly mae'n rhannu gyda Daniel penodau 2, 7, 8, 9, 11 a 12 trosolwg o'r cyfnod Cristnogol. I Gristnogion, y brif ddysgeidiaeth a geir o astudio'r llyfr hwn yw dyddiad canolog gwanwyn 1843 a sefydlwyd gan Dan.8:14, ond hefyd cwmp 1844 pan ddaeth treial ffydd i ben. Unwaith eto o gwmp 1844 y gosododd Duw sylfeini ffydd Adventist y Seithfed Dydd. Mae'r ddau ddyddiad hyn mor bwysig fel y bydd Duw yn eu defnyddio i strwythuro ei weledigaeth o'r Datguddiad. Er mwyn deall yn iawn werth y ddau ddyddiad cau hyn, mae'n rhaid i ni ymwneud â 1843 ddechrau prawf ffydd ar gyfer y gair proffwydol. Syrthiodd y dioddefwyr ysbrydol cyntaf ar y dyddiad hwn trwy eu gwrthodiad dirmygus o gyhoeddiad

Adventist cyntaf William Miller. Ond mae amser y treial yn cynnig ail gyfle iddynt gyda'i ail gyhoeddiad o ddychweliad Iesu ar gyfer Hydref 22, 1844. Ar Hydref 23 daw'r treial i ben a gellir llunio a datgelu barn Duw felly. Mae'r prawf cyfunol drosodd, ond mae trosi unigol yn dal yn bosibl. Ar ben hynny, mewn gwirionedd, mae Adfentwyr i gyd yn arsylwi gorffwys y Sul Rhufeinig nad yw wedi'i nodi eto fel pechod. Ac mae'r Saboth yn cael ei fabwysiadu'n raddol gan Adfentwyr yn unigol, heb i'r holl Adfentwyr sylweddoli ei brif rôl. Y mae yr ymresymiad hwn yn fy arwain i ffafr am ddiwedd y gau ffydd Brotestanaidd, sef dyddiad gwanwyn 1843 ac am ddechreuad Adventism bendigedig gan Dduw, sef dyddiad hydref Hydref 23, 1844. Eisoes, ymhlith yr Hebreaid, roedd y gwanwyn a'r Hydref yn gysylltiedig trwy esgor ar wyliau a oedd yn dathlu themâu cyflenwol cwbl groes; cyfiawnder tragwyddol "oer" lladdedig "Pasg" y gwanwyn, ar y naill law, a diwedd pechod yr "affr" a laddwyd ar gyfer "dydd y cymod" pechodau, yr hydref, yn rhywle arall. Cafodd y ddwy wyl grefyddol eu cyflawni yn ystod Pasg y flwyddyn 30 pan roddodd y Meseia Iesu ei fywyd. Mae gwanwyn 1843 a Hydref 22, 1844 hefyd yn gysylltiedig mewn ystyr gan mai nod y prawf ffydd yw "rhoi *terfyn ar bechod*" yn ôl Dan.7:24; yr hyn a gyfansodda yr arferiad atgas o orphwysdra wythnosol ar y dydd cyntaf, tra yr ordeiniodd Duw hi am y seithfed a sancteiddiodd efe i'r defnydd hwn, o ddiwedd wythnos gyntaf y greadigaeth ddaearol; yn 2021, 5991 o flynyddoedd o'n blaenau.

Gallwn hefyd ffafrio dyddiad archddyfarniad Daniel 8:14 sy'n diffinio dyddiad gwanwyn 1843. I gyfiawnhau'r dewis hwn, rhaid inni ystyried bod y foment hon yn torri'r holl berthnasoedd a sefydlwyd hyd hynny rhwng Duw a'i greaduriaid; Duw sydd wedi ymgymryd, ers y dyddiad hwn, detholiad terfynol yn adeiladu ar ddau gyhoeddiad Adventist olynol. O wanwyn 1843, yr oedd y Sabboth yn ddyledus, ond nid oedd Duw yn myned i'w roddi i fuddugwyr y prawf hyd gwmp 1844, fel arwydd bendigedig a sancteiddiol eu bod yn perthyn iddo, yn unol a dysgeidiaeth Feiblaidd Mr. Eze.20:12-20, fel y gwelsom yn gynharach.

Yn y llyfr hwn, mae pennod 5 yn anelu at ein hatgoffa, heb y fuddugoliaeth a dalwyd mor ddrud gan Iesu Grist, "*Oer Duw*", byddai pob cymorth dwyfol, pob golau datguddiedig wedi bod yn amhosibl, ac felly, ni fyddai unrhyw enaid dynol yn gallu bod. cadwedig. Mae ei oleuni proffwydol yn achub ei etholedigion gymaint â'i groeshoeliad a dderbyniwyd yn wirfoddol. Mae ffydd yn ei aberth yn priodoli i ni ei "*gyfiawnder tragwyddol*" yn ôl Dan.7:24, ond mae ei Ddatguddiad yn goleuo ein llwybr ac yn dangos i ni y maglau ysbrydol a osodwyd gan y diafol, i wneud inni rannu ei dynged ofnadwy. Yn yr achos hwn, mae iachawdwriaeth ar ffurf bendant.

Dyma enghraifft o'r trapiau cynnil hyn. Mae'r Beibl yn cael ei weld yn gywir a'i ystyried yn Air ysgrifenedig Duw. Fodd bynnag, ysgrifennwyd y geiriau hyn gan ddynion wedi'u trochi yng nghyd-destun eu hamser. Fodd bynnag, os nad yw Duw yn newid, mae ei elyn y diafol, Satan, yn newid ei strategaeth a'i ymddygiad tuag at etholedigion Duw, dros amser. Dyma pam fod y diafol yn gweithredu fel delwedd "*draig*" o'i ryfel erlidgar agored, yn ei amser, ond dim ond am yr amser hwnnw, gallai Ioan ddatgan yn 1 Ioan 4:1 i 3: "*Anwylyd, peidiwch â chredu ym mhob ysbryd; eithr profwch yr ysbrydion, ai o Dduw y maent, canys y mae gau broffwydi lawer wedi myned allan i'r byd. Cydnabyddwch*

*Ysbryd Duw yn hyn : o Dduw y mae pob ysbryd sydd yn cyffesu Iesu Grist yn dyfod yn y cnawd ; a phob ysbryd nad yw'n cyffesu Iesu, nid yw o Dduw, ysbryd anghrist y clywsoch am ei ddyfodiad, ac sydd yn awr eisoes yn y byd. » Yn ei eiriau ef, y mae loan yn nodi “ *deuwch yn y cnawd* ” yn unig i adnabod Crist o dystiolaeth ei lygad-dyst. Ond y mae ei gadarnhad “ *pob ysbryd sydd yn cyffesu Iesu Grist yn dyfod yn y cnawd o Dduw* ” wedi colli ei werth er pan syrthiodd y grefydd Gristionogol i wrthgiliad a phechod o Fawrth 7, 321, trwy gefnu ar yr arferiad o wir Sabboth y gwir seithfed dydd sancteiddiol. gan Dduw. Lleihaodd yr arferiad o bechod, hyd 1843, y gwerth o “ *gyffesu Iesu Grist ddyfod yn y cnawd* ” ac er yr un dyddiad, y mae wedi ei dynu o bob gwerth; mae gelynyon olaf Iesu Grist yn honni eu bod yn defnyddio ei “ *enw* ” fel y cyhoeddodd yn Matt.7:21 i 23: “ *Nid pawb sy'n dweud wrthyf, Arglwydd, Arglwydd, sy'n mynd i mewn i deyrnas nefoedd, ond dim ond yr hwn sy'n gwneud y ewyllys fy Nhad yr hwn sydd yn y nefoedd. Llauer a ddywedant wrthyf y dydd hwnnw, Arglwydd, Arglwydd, oni phroffwydasom **yn dy enw di** ? Onid **trwy dy enw di yr ydym wedi bwrw allan gythreuliaid** ? Ac oni wnaethom wyrthiau lawer **trwy dy enw di** ? Yna dywedaf wrthynt yn agored: **Nid adnabûm chwi erioed , ewch oddi wrthyf, chwi sy'n gweithio anwiredd.**” “ **Byth yn hysbys** ”! Felly cyflawnwyd y “ *gwyrthiau* ” hyn gan y diafol a'i gythreuliaid.**

Yr Apocalypse yn gryno

Yn y rhaglith i bennod 1, dechreuad Ei Ddatguddiad gogoneddus, y mae yr Ysbryd yn cyflwyno i ni fwydlen y wledd a baratowyd. Yno cawn thema cyhoeddiad dychweliad gogoneddus Iesu Grist, a drefnwyd eisoes yn 1843 a 1844, i brofi ffydd Brotestannaidd gyffredinol ac Americanaidd yn bennaf; y mae y thema hon yn hollbresenol : adnod 3, *Canys agos yw yr amser* ; adnod 7, *wele efe yn dyfod gyda'r cymylau ...* ; adnod 10, *Cymerwyd fi gan yr Ysbryd ar ddydd yr Arglwydd, a chlywais y tu ôl i mi lais uchel fel sain utgorn* . Wedi'i gludo gan yr Ysbryd, mae Ioan yn ei gael ei hun ar ddydd dychweliad gogoneddus Iesu, sef *Dydd yr Arglwydd* , " *diwrnod mawr ac ofnus* " yn ôl Mal.4:5 , ac mae ganddo **ef y tu ôl iddo** , orffennol hanesyddol y cyfnod Cristnogol a gyflwynir o dan y symbol o saith enw a fenthycwyd o *saith dinas yn Asia* (Twrci heddiw). Yna, fel yn Daniel, bydd y tair thema , *sef llythyrau, seliau a thrwmpedau*, yn cwmpasu'r oes Gristnogol gyfan ochr yn ochr, ond mae pob un ohonynt wedi'i rannu'n ddwy bennod. Bydd astudiaeth fanwl yn datgelu bod y rhaniad hwn yn digwydd ar y dyddiad canolog o 1843 a sefydlwyd yn Dan.8:14. O fewn pob thema, mae negeseuon wedi'u haddasu i'r safonau ysbrydol a sefydlwyd yn Daniel, ar gyfer y cyfnodau targed, yn nodi 7 eiliad o'r amser a gwmpesir; 7, nifer y **sancteiddhad dwyfol** a wasanaetha fel ei " *sel* " ac a fydd yn thema y Parch.7.

Ni wnaed yr esboniad a ddaw erioed yn effeithiol o herwydd mai trwy ystyr enwau y " *saith eglwys* " a ddyfynwyd yn y bennod gyntaf yn unig y datguddir y syniad o amser. Yn thema'r llythyrau, o Dat. 2 a 3, ni chanfyddwn unrhyw fanylder yn y ffurf: "yr angel cyntaf, yr ail angel ... etc. » ; fel y byddo yn achos " *y seliau, yr utgyrn, a saith bla diweddaf digofaint Duw* ." Yn y modd hwn roedd rhai yn gallu credu bod y negeseuon wedi'u cyfeirio, mewn gwirionedd ac yn llythrennol, at Gristnogion a oedd yn byw yn ninasoedd hynafol Cappadocia, Twrci heddiw. Mae'r drefn y mae'r broffwydoliaeth yn cyflwyno'r enwau

dinasoedd hyn yn dilyn yn gronolegol y drefn y cafodd ffeithiau hanesyddol crefyddol eu cyflawni trwy gydol y cyfnod Cristnogol. Ac yn ol y dadguddiadau a gafwyd eisoes trwy lyfr Daniel, y mae Duw yn diffinio y cymmeriad a rydd efe i bob oes wrth ystyr enw ei ddinas. Yn olynol, mae'r gorchymyn a ddatgelwyd yn cael ei gyfieithu fel a ganlyn:

1- *Effesus* : ystyr: lansiad (cynulliad neu noddfa Duw).

2- *Smyrna* : sy'n golygu: myrr (arogl dymunol ac pêr-eneinio'r meirw i Dduw; erledigaethau Rhufeinig ar yr etholedigion ffyddlon rhwng 303 a 313).

3 - *Pergamon* : sy'n golygu: godineb (ers rhoi'r gorau i'r Saboth ar 7 Mawrth, 321. Yn 538, mae'r gyfundrefn Pab a sefydlwyd yn grefyddol ffurfiol gweddill y diwrnod cyntaf a ailenwyd yn Sul).

4- *Thyatira* : ystyr: ffeidd-dra a dioddefaint marwol (yn dynodi amser y Diwygiad Protestannaidd a wadodd yn agored natur diabolaid y ffydd Gatholig; amser yn ymwneud â'r 16eg ^{ganrif} pan ffafriwyd gwasgariad y Beibl, diolch i argraffu mecanyddol).

5- *Sardis* : ystyron dwbl a chyferbyniol: maen convulsive a gwerthfawr. (Mae'n datgelu'r farn bod Duw yn cynnal prawf ffydd 1843-1844: mae'r ystyr dirdynol yn ymwneud â'r ffydd Brotestannaidd a wrthodwyd: "Yr ydych wedi marw" , ac mae'r garreg werthfawr yn dynodi enillwyr etholedig y prawf: " byddant yn cerdded gyda fi mewn dillad gwyn oherwydd eu bod yn deilwng .")

6- *Philadelphia* : sy'n golygu: Cariad brawdol (mae meini gwerthfawr *Sardis* wedi'u casglu yn sefydliad Adventist y Seithfed Dydd ers 1863; mae'r neges yn cael ei dyfarnu ar gyfer y flwyddyn 1873 a ddiffinnir gan Dan.12:12. Bendigedig ar yr adeg hon, mae hi'n fodd bynnag fe'i rhybuddiwyd yn erbyn y risg o gael "*cymryd goron* ").

7- *Laodicea* : ystyr: barnodd pobl: "*nid oer na phoeth, ond llugoer* " (*Philadelphia* sydd wedi "*cymryd ei goron* ": "*Yr ydych yn anhapus, yn ddiflas, yn dlawd, yn ddall, ac yn noeth* ." Nid oedd y sefydliad wedi dychmygu hynny byddai'n cael ei brofi a'i brofi, rhwng 1980 a 1994, gan brawf ffydd union yr un fath â'r hyn a enillodd ei fendith ddwyfol i'w arloeswyr yn 1844: yn 1994, syrthiodd y sefydliad, ond parhaodd y neges gan Adfentyddion gwasgaredig y mae Duw yn eu hadnabod ac yn eu dewis wrth eu cariad at ei oleuni proffwydol datguddiedig, a chan y natur addfwyn ac ymostyngol sydd yn nodweddu gwir ddysgyblion i Iesu Grist yn mhob oes).

" *Yn mharhad* " amser daearol a ddaeth i ben gyda dychweliad gogoneddus Crist Duw, bydd Apo.4 yn delweddu wrth symbol "24 gorsedd", golygfa o farn nefol (yn y nefoedd) *lle* bydd Duw yn dwyn ynghyd ei etholedigion fel bod ' y maent yn barnu y meirw drygionus. Ochr yn ochr â Diwygiad 20, mae'r bennod hon yn ymdrin â "mil o flynyddoedd" y seithfed mileniwm. Eglurhad: pam 24, ac nid 12, gorseddau? Oherwydd rhaniad y cyfnod Cristnogol yn ddwy ran ar y dyddiadau 1843-1844 o ddechrau a diwedd prawf ffydd yr amser.

Yna, fel mater o'r neilltu, bydd Dat.5 yn amlygu pwysigrwydd deall llyfr y proffwydoliaethau; a fydd yn bosibl yn unig gan y fuddugoliaeth a gafwyd gan ein dwyfol Arglwydd a Gwardwr Iesu Grist.

Bydd amser y cyfnod Cristnogol yn cael ei adolygu eto yn Dat.6 a 7 dan syllu ar thema newydd; sef y "saith sêl". Bydd y chwech cyntaf yn cyflwyno'r prif

actorion ar y llwyfan ac arwyddion yr amseroedd sy'n nodweddu dwy ran rhaniad yr oes Gristnogol: hyd 1844, am Apo.6; ac o 1844, am Apo.7.

Yna daw'r thema o " *utgyrn* " sy'n symbol o gosbau rhybuddio am y chwech cyntaf o Dat. 8 a 9, a chosb ddiffiniol, am " *y seithfed trwmped* ", bob amser wedi'i gosod ar wahân, yn Dat. 11:15 am 19.

Y tu ôl i Apo.9, mae Apo.10 yn targedu amser diwedd y byd, gan ddwyn i gof sefyllfa ysbrydol dau elyn mawr Iesu Grist sy'n honni mai ef yw ef: y ffydd Gatholig a'r ffydd Brotestannaidd, ynghyd ag Adventism swyddogol a syrthiodd ers hynny 1994. Pennod 10 yn cloi rhan gyntaf datguddiadau'r llyfr. Ond bydd prif bynciau pwysig yn cael sylw a'u datblygu yn y penodau sy'n dilyn.

Felly bydd Apo.11 yn aildechrau trosolwg o'r cyfnod Cristnogol ac yn datblygu, yn bennaf, rôl bwysig y Chwyldro Ffrengig, y mae ei anffyddiaeth genedlaethol sefydledig yn cael ei ddefnyddio gan Dduw, o dan yr enw symbolaidd "y bwystfil sy'n codi o'r dyfnder" , i dinistrio grym y gyfundrefn Gatholig o " *y bwystfil sy'n codi o'r môr* ", yn Dat.13:1. Bydd heddwch crefyddol Universal, a grybwyllir yn Apo.7, yn cael ei sicrhau a'i nodi felly yn 1844. Yna, gan gymryd y ^{*drefn chwyldroadol hon*} fel delwedd o'r Trydydd Rhyfel Byd sydd ar ddod neu "6ed trwmped" o Apo.9:13 , sy'n gyfystyr â'r gwir " *ail wae* " *trwy gyhoeddiad Dat.8:13*, cyflwynir thema olaf y " *seithfed utgorn* ", a gyflawnir *trwy ddychwelyd mewn gogoniant Iesu Grist*.

Yn Dat.12, mae'r Ysbryd yn cyflwyno trosolwg arall inni o'r cyfnod Cristnogol. Mae yn cwblhau ei wybodaeth, yn enwedig ar sefyllfa y diafol a'i gefnogwyr angylaidd. Mae'n ein dysgu ni, ar ôl ei fuddugoliaeth ar y groes, yn enw nefol *Michael* a ddyfynnwyd eisoes yn Dan.10:13, 12:1, yr enw a roddodd yn y nefoedd cyn ei ymgawdoliad dynol yn Iesu, i'n Harglwydd lanhau'r nefoedd oddi wrth eu presenoldeb drwg a'u bod am byth wedi colli mynediad i'r dimensiynau nefol a grëwyd gan Dduw. Dyma ychydig o newyddion da! Cafodd buddugoliaeth Iesu ganlyniadau nefol dedwydd i'n brodyr nefol wedi'u gwaredu o demtasiynau a meddyliau cythreuliaid. Maent, ers y diarddeliad hwn, wedi'u cyfyngu i'n dimensiwn daearol, lle byddant yn cael eu lladd â gelynyion daearol Duw, yn 2030 ar ddychweliad gogoneddus Crist Duw. Yn y trosolwg hwn, mae'r Ysbryd yn darlunio olyniaeth y " *ddraig* " a'r " *sarff* " sy'n dynodi, yn y drefn honno, ddwy strategaeth ymladd y diafol: *rhyfel agored*, Rhufain ymerodrol neu Babaidd wadu, a *swyn* crefyddol twyllodrus y Rhufeiniaid Babaeth y Fatican, heb ei guddio, bron yn ddyneiddiol. Mewn delweddau cynnil a fenthycwyd o brofiadau'r Hebraid, " *mae'r ddaear yn agor ei safn* " i lyncu ymosoddedd Pabaidd y cynghreiriau Catholig. Fel yr ydym newydd weld, bydd y gwaith yn cael ei wneud gan y chwyldroadwyr anffyddiwr Ffrengig. Ond bydd hefyd yn cael ei gychwyn gan filwyr Protestannaidd ffug Gristnogaeth ymosodol, rhyfelgar. Daw'r trosolwg i ben gyda'r sôn am " *weddill y fenyw* ". Yna mae'r Ysbryd yn rhoi ei ddiffiniad o wir saint yr amser olaf: " *Dyma ddyfalbarhad y saint sy'n cadw gorchmynion Duw ac yn cadw tystiolaeth Iesu* ". Mae'r Ysbryd yn dynodi yn y termau hyn y rhai sydd, fel myfi, yn glynu wrth ei Ddatguddiad proffwydol ac nad yw'n gadael i neb ei gipio, gan gasglu hyd y diwedd y perlau a roddwyd gan y nef.

Mae Pennod 13 yn cyflwyno'r ddau elyn crefyddol ymosodol sy'n cario'r ffydd Gristnogol. Fel y cyfryw, mae'n eu delweddu, gan ddau "fwystfil" y daeth yr ail i'r amlwg o'r cyntaf fel yr awgrymir gan berthynas y geiriau "môr a daear" o stori Genesis sy'n eu diffinio yn y bennod hon 13. Y cyntaf a weithredwyd o'r blaen 1844 ac ni fydd yr ail ond yn ymddangos yn y flwyddyn olaf o amser daearol, a thrwy hynny nodi diwedd yr amser gras a gynigir i fodau dynol. Y ddau "bwystfil" hyn ydynt, ar gyfer y cyntaf, Gatholig, y fam eglwys, ac ar gyfer yr ail, yr eglwysi Diwygiedig Protestannaidd a ddaeth ohoni, ei merched.

Gan gwmpasu dim ond ail ran y cyfnod Cristnogol er 1844, mae Dat. 14 yn dwyn i gof dair neges gwirioneddau Adventist y Seithfed Dydd i amodau tragwyddol: gogoniant Duw sy'n mynnu adfer arfer ei Saboth sanctaidd, ei gondemniad o Babyddiaeth, a'i gondemniad o Brotestaniaeth sy'n anrhydeddu ei Sul y mae'n ei ddynodi'n "nod" o awdurdod dynol a diabolaid Rhufain imperialaidd a phabaidd. Pan ddaw amser y genhadaeth baratoadol i ben, yn olynol, gyda rapture y seintiau etholedig a ddelweddwyd gan "y cynhaeaf", a dinistr yr athrawon gwrthryfelgar a'r holl anghredinwyr, gweithredoedd a ddelweddwyd gan "y vintage", bydd y ddaear yn dod yn y byd eto. "Affwys" dydd cyntaf y greadigaeth, yn amddifad o bob math o fywyd daearol. Bydd yn cadw yn fyw, fodd bynnag, am "fil o flynyddoedd", preswlydd o ddewis, Satan, y diafol ei hun, yn aros ei ddinistrio ar y farn ddiwethaf yn ogystal â'r holl wrthryfelwyr eraill, dynion ac angylion.

Mae Diwygiad 15 yn canolbwyntio ar amseriad diwedd y cyfnod prawf.

Datguddia Dat. 16 "y saith bla olaf o ddigofaint Duw" sydd yn taro, ar ol diwedd amser y prawf, y gwrthryfelwyr olaf anghrediniol sydd yn myned yn fwyfwy ymosodol, i'r pwynt o orchymyn marwolaeth sylwedyddion y Dr. Sabbath dwyfol cyfiawn, cyn y seithfed pla.

Mae Diwygiad 17 yn llwyr ymroi i adnabod y "putain fawr" a elwir yn "Babilon Fawr". Yn y termau hyn y mae'r Ysbryd yn dynodi'r "ddinas fawr" imperialaidd a phabaidd, sef Rhufain. Felly y mae barn Duw arni yn cael ei hamlygu yn eglur. Mae'r bennod hefyd yn cyhoeddi ei barn dyfodol a'i dinistr trwy dân, oherwydd bydd yr Oen a'i etholedig ffyddlon yn ei goresgyn.

Mae Datguddiad 18 yn targedu amser "cynhaeaf" neu gosb "Babilon Fawr".

Mae Dat. 19 yn darlunio dychweliad gogoneddus Iesu Grist a'i wrthdaro â lluoedd ofnus y gwrthryfelwyr daearol.

Mae Diwygiad 20 yn targedu amser y mil o flynyddoedd o'r seithfed mileniwm a brofwyd yn dra gwahanol, yn y nefoedd gan yr etholedigion, ac ar y ddaear anghyfannedd, yn ynysig gan Satan. Ar ddiwedd y mil o flynyddoedd, bydd Duw yn trefnu'r farn olaf: dinistrio gan dân nefol a daearol tanddaearol yr holl wrthryfelwyr angylaid dynol a nefol.

Mae Apo.21 yn darlunio gogoniant y Gymanfa a ffurfiwyd trwy gynnull yr etholedigion a brynwyd trwy waed Iesu Grist. Mae perffeithrwydd y rhai a ddewiswyd yn cael ei ddangos trwy gymariaethau â'r hyn y mae'r ddaear yn ei gynnig yn fwyaf gwerthfawr i ddynion: aur, arian, perllau a meini gwerthfawr.

Mae Apo.22 yn dwyn i gof ar y ddelwedd y dychweliad i'r Eden goll, wedi'i chanfod a'i gosod am dragwyddoldeb ar ddaear pechod wedi'i hadfywio

a'i thrawsnewid i ddod yn orsedd gyffredinol yr unig Dduw, creawdwr, deddfwr a gwaredwr mawr sy'n tra-arglwyddiaethu dros ei holl fydysawdau â'i brynedigaeth ddaearol.

Yma mae'r trosolwg cyflym hwn o'r llyfr Datguddiad yn dod i ben, y bydd ei astudiaeth fanwl ohono yn cadarnhau ac yn atgyfnerthu'r hyn sydd newydd ei ddweud.

Ychwanegaf yr esboniad tra ysbrydol hwn sydd yn datguddio ymresymiad cuddiedig meddwl Duw. Mae'n cyflwyno negeseuon diamheuol trwy gyfeiriadau cynnil y bydd y Beibl yn ein goleuo. Trwy ddilyn, wrth adeiladu'r Apocalypse, yr un prosesau a ddefnyddiodd ar gyfer adeiladu ei ddatguddiadau a roddwyd i Daniel, mae Duw yn cadarnhau nad yw "yn newid " ac y bydd " *yr un peth am byth* ". Hefyd, darganfyddais yn yr Apocalypse yr un dull o gyfochri tair thema sef y " *llythyrau at y Cynulliadau* ", y " *seliau* " a'r " *utgyrn* ". Yn ôl Apo.5, lle mae'r Apocalypse wedi'i ddelweddu gan lyfr sydd wedi'i gau gan " *saith sêl* ", dim ond agor y " *seithfed sêl* " fydd yn awdurdodi mynediad i'r dystiolaeth a fydd yn cadarnhau ym mhenodau 8 i 22, y dehongliadau a'r amheuon a godwyd gan yr astudiaeth o benodau 1 i 6. Pennod 7 felly yw'r allwedd i ddod i ddeall y dirgelion a ddatgelir. A pheidiwch â synnu, oherwydd ei thema yn union yw'r Saboth, sydd wedi gwneud pob gwahaniaeth rhwng gwir a gau sancteiddrwydd er 1843. Cawn gan hynny yn Apo.7, y gwirionedd mawr a oedd yn britho'r grefydd Brotestannaidd yn ngwanwyn 1843. Y Bydd Apocalypse ond yn cadarnhau'r ddysgeidiaeth sylfaenol hon a ddatgelwyd i Daniel. Ond, ar gyfer Adventism, a ddaeth i'r amlwg ar y dyddiad hwn fel buddugol, bydd yr Apocalypse yn datgelu ar gyfer 1994, prawf a fydd yn ei sifftio yn ei dro. Bydd y goleuni newydd hwn, unwaith eto, " *eto* ", yn gwneud " *y gwahaniaeth rhwng y rhai sy'n gwasanaethu Duw a'r rhai nad ydynt yn ei wasanaethu* ", neu fwy.

Rhan dau: astudiaeth fanwl o'r Apocalypse

Datguddiad 1: Prolog – Dychweliad Crist – y thema Adventist

Y cyflwyniad

Adnod 1: “ *Datguddiad Iesu Grist, a roddodd Duw iddo i ddangos i’w weision ~~caethweision~~ y pethau sy’n rhaid iddynt ddigwydd ar fyrder, ac a wnaeth yn hysbys, trwy anfon ei angel, at ei was Ioan,...* ”.

Ioan, yr apostol a garodd Iesu, yw dyddordeb y Datguddiad dwyfol hwn y mae’n ei gael gan y Tad yn enw Iesu Grist. Mae Ioan, yn Hebraeg “Yohan”, yn golygu: Duw a roddodd; a dyma fy enw cyntaf hefyd. Oni ddywedodd Iesu: “ *I’r hwn sydd ganddo, fe roddir* ”? “ *Rhoddir* ” y neges hon gan “ *Dduw* ” y Tad, felly gyda chynnwys diderfyn. Oherwydd ers ei atgyfodiad, mae Iesu Grist wedi ailafael yn ei briodoleddau dwyfol, ac fel Tad nefol y gall, o’r nef, weithredu o blaid ei weision neu’n fwy manwl gywir ei “ *gaethweision* ”. Fel mae'r dywediad yn mynd, “rhybuddiodd yn flaengar”. Y mae Duw o'r farn hon ac y mae yn ei phrofi, trwy anerch i’w weision ddadguddiadau am y dyfodol. Gall yr ymadrodd “ *beth sy’n rhaid digwydd yn brydlon* ” fod yn syndod pan wyddom fod y neges wedi’i rhoi yn 94 OC a’n bod bellach yn 2020-2021, sef yr amser yr ysgrifennwyd y ddogfen hon. Ond wrth ddarganfod ei negeseuon, byddwn yn deall bod hyn “ yn brydlon » yn cymryd arno ystyr llythrennol, oherwydd bydd eu derbynwyr yn gyfoes â dychweliad gogoneddus Iesu Grist. Bydd y thema hon yn y Datguddiad hollbresennol, oherwydd mae Datguddiad yn cael ei gyfeirio at yr “Adventists” olaf a ddewiswyd gan Dduw, trwy ffydd a ddangosir mewn prawf terfynol wedi’i

adeiladu ar ddata Dat.9:1-12, sy'n ymdrin â thema'r “ *pumed trwmped* ”. Yn y bennod hon, mae adnodau 5 a 10 yn dyfynnu cyfnod proffwydol o “ *bum mis* ” wedi ei gamddehongli tan fi. Yn fy astudiaeth o'r pwnc, pennodd y cyfnod hwn ddyddiad newydd i fod i gyhoeddi dychweliad Iesu ar gyfer 1994, blwyddyn go iawn 2000 o wir enedigaeth Crist. Mae'r prawf ffydd hwn wedi profi, am y tro olaf, Adfentiaeth swyddogol, sydd wedi dod yn llugoe'r a ffurfiol, ac a oedd yn paratoi i ymrwymo i gytundeb gyda'r rhai y mae Duw yn datgelu eu bod yn elynion iddo yn ei Apocalypse. Ers 2018, rwyf wedi gwybod dyddiad dychweliad gwirioneddol Iesu Grist ac nid yw'n seiliedig ar unrhyw ddata o broffwydoliaethau Daniel a Datguddiad, y cyflawnwyd eu cyfnodau meintiol i gyd trwy gyflawni eu rôl sifftio ar yr amseroedd penodedig. Gellir deall gwir dychweliad Iesu o gyfrif Genesis, gan gredu fod saith niwrnod ein hwythnosau wedi eu hadeiladu ar ddelw y 7,000 o flynyddoedd o'r holl gynllun a ddyluniwyd gan Dduw, i ddileu pechod a phechaduriaid, a dwyn i mewn i'w dragwyddoldeb ei rhai hoffus a ddewiswyd yn ystod y 6000 o flynyddoedd cyntaf. Fel y cyfrannau o'r cysegr Hebraeg neu'r tabernacl, mae'r amser o 6000 o flynyddoedd yn cynnwys tair rhan o dair o 2000 o flynyddoedd. Yr oedd dechreu y drydedd olaf wedi ei nodi, Ebrill 3, 30, trwy farwolaeth gymodlon ein Hiachawdwr Iesu Grist. Mae calendr Iddewig yn cadarnhau'r dyddiad hwn. Felly mae ei dychweliad wedi'i osod ar gyfer gwanwyn 2030, 2000 o flynyddoedd yn ddiweddarach. Gan wybod fod dychweliad Crist o'n blaen ni, mor agos, y gair “ *prydlon* ” » geiriau Iesu yn cael eu cyfiawnhau yn berffaith. Felly, er iddo barhau i fod yn hysbys ac yn cael ei ddarllen dros y canrifoedd, arhosodd llyfr Datguddiad ar gau, wedi'i rewi, wedi'i selio, hyd amser y diwedd, sy'n ymwneud â'n cenhedlaeth.

Adnod 2: “ *... yr hwn a dystiolaethodd air Duw a thystiolaeth Iesu Grist, y cwbl a welodd .* ”

Mae Ioan yn tystio iddo dderbyn ei weledigaeth gan Dduw. Gweledigaeth sy'n ffurfio tystiolaeth Iesu Grist y mae Dat.19:10 yn ei ddiffinio fel “ *ysbryd proffwydoliaeth* ”. Mae'r neges yn seiliedig ar ddelweddau “ *a welwyd* ” a geiriau a glywyd. Yr oedd Ioan wedi ei rwygo oddi wrth wrthddrychau daearol gan Ysbryd Duw a ddadguddiodd iddo mewn delwau themâu mawrion hanes crefyddol yr oes Gristionogol ; daw i ben gyda'i dychweliad gogoneddus ac arswydus i'w elynion.

Adnod 3: “ *Gwyn ei fyd yr hwn sy'n darllen ac yn clywed geiriau'r broffwydoliaeth, ac yn cadw'r pethau sydd wedi'u hysgrifennu ynddi! Oherwydd mae'r amser yn agos .* ”

Cymeraf i mi fy hun y rhan sy'n ddyledus i mi, y curiad ar gyfer “ *yr hwn sy'n darllen* ” geiriau'r broffwydoliaeth, oherwydd mae'r Arglwydd yn rhoi ystyr rhesymegol manwl gywir i'r ferf a ddarllenir. Mae'n rhoi'r esboniad yn Esea.29:11-12: “ *Mae pob datguddiad i chi fel geiriau llyfr seliedig a roddir i ddyn sy'n gwybod sut i ddarllen, gan ddweud: Darllenwch hwn! A phwy a ateb, Ni allaf fi, oherwydd y mae wedi ei selio; neu fel llyfr y mae rhywun yn ei roi i ddyn nad yw'n gwybod sut i ddarllen, gan ddweud: Darllenwch hwn! A phwy sy'n ateb: Dydw i ddim yn gwybod sut i ddarllen .* ” Mae adnod 13, sy'n dilyn, yn datgelu achos yr anallu hwn: “ *Dywedodd yr Arglwydd: Pan ddaw'r bobl hyn ataf, y maent yn fy anrhydeddu â'u genau ac â'u gwefusau; ond y mae ei galon ef*

ymhell oddi wrthyf, a'r ofn sydd ganddo arnaf yn unig yw gorchymyn y traddodiad dynol.” Mae'r term “*selio*” neu *selio* yn disgrifio'r agwedd ar yr Apocalypse, yn annarllenadwy oherwydd ei fod wedi'i *selio*. Felly i'w agor a'i ddad-*selio* yn hollol y galwyd fi, loan arall o'r amser diweddfaf, gan Dduw ; hyn er mwyn i'w holl wir etholedigion “*glywed a chadw*” y gwirioneddau a ddatguddir yng ngeiriau a delwau y broffwydoliaeth. Mae'r berfau hyn yn golygu “deall a rhoi ar waith”. Yn yr adnod hon, mae Duw yn rhybuddio ei etholedigion y byddant yn derbyn, gan un o'u brodyr yng Nghrist, “*yr hwn sy'n darllen*”, y goleuni sy'n egluro dirgelion y broffwydoliaeth fel y gallant hwythau, yn eu tro, lawenhau a rhoi ei ddysgeidiaeth ar waith. Fel yn amser Iesu, bydd ffydd, ymddiriedaeth a gostyngieddrwydd yn angenrheidiol felly. Trwy'r dull hwn, mae Duw yn sifftio ac yn symud pobl sy'n rhy falch i gael eu haddysgu. Felly, dywedaf wrth yr etholedig: “Anghofiwch ddyn, y cyfieithydd a'r trosglwyddydd bach swyddogol hwn, ac edrychwch ar y gwir Awdur: yr Hollalluog Dduw Iesu Grist.”

Adnod 4: “*Ioan at y saith eglwys sydd yn Asia: Gras i chwi a thangnefedd oddi wrth yr hwn sydd, a'r hwn oedd, a'r hwn sydd i ddyfod, ac oddi wrth y saith ysbryd sydd gerbron ei orseddfainc, ...*”

Mae'r sôn am “*saith Cynulliad*” yn amheus, oherwydd mae'r *Cynulliad* sydd â phrifddinas A yn un, yn barhaus. Mae “*Saith Cynulliad*” felly o reidrwydd yn dynodi *Cymanfa unedig* Iesu Grist mewn saith cyfnod amlwg ac olynol. Bydd y peth yn cael ei gadarnhau ac rydym eisoes yn gwybod bod Duw yn rhannu'r oes Gristnogol yn 7 amser penodol. Mae'r cyfeiriad at Asia yn ddefnyddiol ac yn gyfiawn, gan mai'r enwau a gyflwynir yn adnod 11 yw'r rhai ar ddinasoedd sy'n bodoli yn Asia Leiaf, yn Anatolia hynafol a leolir i'r gorllewin o Dwrci heddiw. Mae yr Ysbryd eisoes yn cadarnhau terfyn Ewrop a dechreuad cyfandir Asia. Ond mae'r gair *Asia* fel y gair Anatolia yn cuddio neges ysbrydol. Maent yn golygu: **haul yn codi** yn Akkadian a Groeg, ac felly yn awgrymu gwrsyll Duw yr ymwelodd Iesu Grist ag ef, yr “*haul yn codi*”, yn Luc 1:78-79: “*Diolch i ymysgaroedd trugaredd ein Duw, yn erbyn rhinwedd yr hwn y mae'r cyfodiad haul wedi ymweled â ni o'r uchelder, i roddi goleuni i'r rhai sydd yn eistedd mewn tywyllwch ac yng nghysgod angau, i gyfeirio ein camrau yn ffordd tangnefedd.*» Efe hefyd yw “*haul cyfiawnder*” Mal.4:2: “*Ond i chwi sy'n ofni fy enw, haul cyfiawnder a gyfyd, a iachâd fydd dan ei adenydd; byddi'n mynd allan ac yn neidio fel lloi o stabl.*” Mae fformiwla'r cyfarchiad yn gyson â'r llythyrau a gyfnewidiodd Cristnogion yn amser Ioan. Fodd bynnag, mae Duw wedi ei ddynodi gan fynegiant newydd, hyd yn hyn yn anhysbys: “*oddi wrth yr hwn sydd, pwy oedd, a phwy sydd i ddod*”. Nid yw'r ymadrodd hwn ond yn adlewyrchu, yn yr iaith Roeg wreiddiol a chyfieithiadau eraill, ystyr enw Hebraeg Duw: “YaHWéH”. Dyma'r ferf “i fod” yn cael ei chyfuno yn y trydydd person unigol yn amser amherffaith yr Hebraeg. Mae yr amser hwn a elwir yn amherffaith yn mynegi y cyfeiliomus sydd yn ymestyn mewn amser, am nad yw yr amser presenol yn bod yn y cydlyniad Hebraeg. “*a phwy a ddaw*”, yn cadarnhau ymhellach thema dychweliad Iesu Grist, Adventism. Cadarnheir felly agoriad y ffydd Gristionogol i baganiaid ; iddynt hwy y mae Duw yn addasu ei enw. Yna, mae newydd-deb arall yn dynodi'r Ysbryd Glân: “*y saith Ysbryd sydd o flaen ei orsedd*”. Bydd y dyfyniad hwn yn ymddangos yn Dat.5:6. Mae rhif 7 yn dynodi

sancteiddhad, yn yr achos hwn, yr Ysbryd Dwyfol a dywalltwyd yn ei greaduriaid, felly, “ *o flaen ei orsedd* ”. Yn Dat.5:6, mae'r “*oen lladdedig*” yn gysylltiedig â'r symbolau hyn, mae'r broffwydoliaeth felly yn cadarnhau hollalluogrwydd dwyfol Iesu Grist. Mae “ *saith ysbryd Duw* ” yn cael eu symboleiddio gan “ *ganhwyllbren saith cangen* ” y tabernacl Hebraeg sy'n proffwydo cynllun iachawdwriaeth Duw. Amlinellwyd ei raglen yn glir felly. Gan fod Adda, 4000 o flynyddoedd, a thrwy ei farwolaeth Iesu yn diarddel pechodau'r etholedigion ar Ebrill 3, 30, mae felly'n rhwygo gorchudd pechod ac yn agor mynediad i'r nefoedd i'r etholedigion a brynwyd yn ystod y ddwy fil olaf o'r chwe mil o flynyddoedd a raglennwyd. canys dewisiad yr etholedigion ar wasgar, hyd ddiwedd y byd, yn mysg cenedloedd yr holl ddaear.

Adnod 5: “ *...ac oddi wrth Iesu Grist, y tyst ffyddlon, cyntafanedig y meirw, a thywysog brenhinoedd y ddaear! I'r hwn sydd yn ein caru ni, yr hwn a'n gwardodd ni oddi wrth ein pechodau trwy ei waed ef.* ”

enw “ *Iesu Grist* ” yn gysylltiedig â'r weinidogaeth ddaearol y daeth Duw i'w chyflawni ar y ddaear. Mae'r adnod hon yn ein hatgoffa o'i weithredoedd a gyflawnwyd i gael iachawdwriaeth trwy ras y mae'n ei gynnig i'w etholedigion yn unig. Yn ei ffyddlondeb perffaith i Dduw a'i werthoedd, Iesu oedd “ *y tyst ffyddlon* ” a gynigiwyd fel y model i'w efelychu, i'w apostolion a'i ddisgyblion bob amser, gan gynnwys ein rhai ni. Proffwydwyd ei farwolaeth trwy farwolaeth yr anifail cyntaf a laddwyd i wisgo noethni Adda ac Efa ar ôl eu pechod. Trwyddo ef, efe yn wir oedd “ *cyntaf-anedig y meirw* ”. Ond y mae hefyd, oherwydd ei ddwyfol bwysigrwydd, ei farwolaeth ef yn unig a gafodd yr effeithiolrwydd a'r gallu i gondemnio diafol, pechod a phechaduriaid. Erys y “ *cyntaf-anedig* ” uwchlaw pob “*cyntaf-anedig*” mewn hanes crefyddol. Wrth feddwl am ei farwolaeth, a wnaed yn angenrheidiol i achub pechod ei etholedigion, y rhoddodd Duw i farwolaeth holl fodau dynol ac “ *cyntafanedig* ” yr Aipht wrthryfelgar, delw pechod, i “ *waredu* ” ei bobl Hebraidd rhag caethiwed, eisoes yn symbol a delwedd o “ *bechod* ”. Fel y “ *cyntafanedig* ”, y mae'r enedigaeth-fraint ysbrydol yn perthyn iddo. Trwy gyflwyno ei hun yn “ *Dywysog brenhinoedd y ddaear* ” daw Iesu yn was i'w brynedig. “ *Brenhinoedd y ddaear* ” yw'r rhai sy'n mynd i mewn i'w deyrnas wedi eu prynu trwy ei waed; byddant yn etifeddu'r ddaear adnewyddedig. Peth rhyfeddol yw darganfod lefel y gostyngeddwrwydd, tosturi, cyfeillgarwch, brawdgarwch a chariad bodau nefol sydd wedi aros yn ffyddlon i safonau dwyfol bywyd nefol. Ar y ddaear, golchodd Iesu draed ei apostolion, gan gadarnhau mai ef yw'r “ *Meistr a'r Arglwydd* ”. Yn y nefoedd, bydd yn “ *dywysog* ” ei “ *frenhinoedd* ” am byth. Ond bydd “ *brenhinoedd* ” hefyd yn weision i'w brodyr. Hefyd, trwy roi'r teitl “ *tywysog* ” iddo'i hun, mae Iesu'n rhoi ei hun ar lefel y diafol, ei wrthwynebydd a'i gystadleuydd gorchfygedig, y mae'n ei alw, “ *tywysog y byd hwn* ”. Ysgogwyd ymgnawdoliad Duw yn Iesu gan wyneb yn wyneb y ddau “ *dywysog* ”; mae tynged y byd a'i greaduriaid yn dibynnu ar rym y buddugwr mawr Iesu Michael YaHWéH. Ond mewn rhan yn unig y mae Iesu yn ddyledus i'w ddwyfoldeb, am iddo ymladd yn erbyn y diafol ar delerau cyfartal, mewn corff o gnawd union yr un fath â'n corff ni, 4000 o flynyddoedd ar ôl y frwydr a gollwyd gan yr Adda cyntaf. Ei gyflwr meddwl a'i benderfyniad i ennill i achub ei rai dewisol yn unig a roddodd ei fuddugoliaeth iddo. Agorodd y ffordd

i'w ddewiswyr gan ddangos y gall “ oen ” di-fai drechu “ y bleiddiaid ” gan ysgaru cnawd ac ysbrydion, gyda chymorth y ffyddlon a'r gwir Dduw.

Adnod 6: “ *A phwy a'n gwnaeth ni yn deyrnas, yn offeiriaid i Dduw ei Dad, iddo ef y bo'r gogoniant a'r gallu byth bythoedd! Amen!* »

Ioan sy'n diffinio beth yw Cynulliad yr etholedigion. Yn Iesu Grist, mae Israel hynafol yn parhau mewn ffurfiau ysbrydol a broffwydwyd yn defodau'r hen gyfamod. Trwy wasanaethu “ *Brenin y brenhinoedd ac Arglwydd yr arglwyddi* ,” y mae y gwir etholedigion yn rhan o'i frenhiniaeth, a chydag ef, y maent yn ddinasyddion teyrnas nefoedd. Y maent hefyd yn “ *offeiriaid* ” ysbrydol, oherwydd y maent yn gweinyddu yn nhehl eu corff, yn yr hon y maent yn gwasanaethu Duw, gan offrymu eu hunain mewn sancteiddrwydd at ei wasanaeth. A thrwy eu gweddiâu at Dduw, maent yn trosglwyddo'r persawrau a offrymwyd ar allor arogldarth teml hynafol Jerwsalem. Mae'r gwahaniad rhwng Iesu a'r Tad yn gamarweiniol, ond mae'n cyfateb i'r cysyniad sydd gan lawer o gau Gristnogion o'r pwnc. Mae hyn at y pwynt o honni i “anrhydeddu” y Mab ar draul y Tad. Dyma fai, neu bechod, y ffydd Gristionogol er Mawrth 7, 321. I lawer, y mae gorphwysfa Sabbothol yn ordinhad nad oedd yn ymwneud ond Iuddewon o'r hen gyfamod, sef gollyngdod y Tad. Gan mai dim ond un person yw'r Tad a'r Iesu, byddan nhw'n dioddef digofaint Iesu yr oedden nhw'n meddwl eu bod yn ei anrhydeddu. Yn ei natur ddwyfol fel Tad, mae Iesu'n dal, a thros dragwyddoldeb, “ *y gogoniant a'r gallu, byth bythoedd! Amen!* » “ *Amen* ” sy'n golygu: mae'n wir! Mewn gwirionedd!

Thema'r Adfentydd

Adnod 7: “ *Wele, mae'n dod gyda'r cymylau. A bydd pob llygad yn ei weld, sef y rhai a'i trywanodd; a holl lwythau y ddaear a alarant o'i blegid ef. Oes. Amen!* »

Yn union, pan fydd yn dychwelyd, bydd Iesu yn dangos ei ogoniant a'i allu. Yn ôl Actau 1:11, bydd yn dychwelyd “ *yr un modd ag yr esgynodd i'r nefoedd* ,” ond bydd ei ddychweliad mewn gogoniant nefol eithafol a fydd yn dychryn ei elynion; “ *y rhai a'i tyllodd* ” trwy wrthwynebu ei brosiect go iawn. Oherwydd bod y mynegiant hwn yn ymwneud â bodau dynol sy'n gyfoes â'i ddyfodiad yn unig. Pan fydd ei weision yn cael eu bygwth â marwolaeth neu eu rhoi i farwolaeth, mae Iesu yn rhannu eu tynged oherwydd ei fod yn uniaethu â nhw: “ *A bydd y brenin yn eu hateb: Yn wir, rwy'n dweud wrthyich, mor aml ag yr ydych wedi gwneud y pethau hyn i un o'r rhai lleiaf hyn. fy mrodyr, gwnaethoch hwynt i mi.* (Mth.25:40).” Nid yw'r Iddewon a'r milwyr Rhufeinig a'i croeshoeliodd wedi'u cynnwys yn y neges hon. Mae Ysbryd Duw yn priodoli'r weithred hon i bob bod dynol sy'n rhwystro Ei waith o iachawdwriaeth ac yn rhwystredig drostynt eu hunain ac eraill Ei gynnig o ras ac iachawdwriaeth dragwyddol. Trwy ddyfynnu “ *llwythau'r ddaear* ,” mae Iesu'n targedu'r gau Gristnogion y mae llwythau Israel i fod i gael eu hymestyn i'r cyfamod newydd trwyddynt. Gan ddarganfod ar ôl dychwelyd eu bod yn paratoi i ladd ei wir etholedigion, bydd ganddynt reswm cyfiawn i alaru, gan ddarganfod eu hunain yn elynion i'r Duw oedd i'w hachub. Bydd manylion rhaglen y dyddiau olaf un yn

cael eu datgelu ar wasgar ym mhenodau llyfr y Datguddiad. Ond gallaf ddweud bod Dat.6:15-16 yn disgrifio'r olygfa yn y geiriau hyn: “ *Yr ymguddiodd brenhinoedd y ddaear, y mawrion, y cadlywyddion milwrol, y cyfoethog, y cedyrn, yr holl gaethweision a'r rhyddion. mewn ogofeydd ac mewn creigiau mynydd. A hwy a ddywedasant wrth y mynyddoedd ac wrth y creigiau, Syrthiwch arnom, a chuddiwch ni rhag wyneb yr hwn sydd yn eistedd ar yr orsedd, a rhag digofaint yr Oen;* ” .

Adnod 8: “ *Myfi yw'r alffa a'r omega, medd yr Arglwydd Dduw, yr hwn sydd, a'r hwn oedd, a'r hwn sydd i ddod, yr Hollalluog.* »

Yr hwn sy'n mynegi ei hun fel hyn yw'r Iesu melys a gafodd ei ogoniant dwyfol yn y nefoedd, “ *yr Hollalluog* ” yw ef. Digon yw cysylltu'r adnod hon â rhai Dat.22:13-16 i gael prawf: “ *Myfi yw'r alffa a'r omega, y cyntaf a'r olaf, y dechrau a'r diwedd ... /... Myfi, Iesu, sydd gennyf anfon fy angel i gadarnhau y pethau hyn i chi yn yr Eglwysi. Myfi yw gwraidd a had Dafydd, y seren fore ddisglair .*” Fel yn adnod 4, mae Iesu'n cyflwyno ei hun o dan briodoleddau'r creawdwr Duw, ffrind Moses, a'i enw Hebraeg yw “YaHWéH” yn ôl Exo.3:14. Ond rwy'n nodi bod enw Duw yn newid yn dibynnu ai ef sy'n enwi ei hun neu a yw dynion yn ei enwi: mae “Fi” yn dod yn “Mae” yn y ffurf “YaHWéH”.

Nodyn a ychwanegwyd yn 2022: Mae'r ymadrodd “ *alffa ac omega* ” yn crynhoi'r holl ddatguddiad a gynigir gan Dduw yn ei Feibl, o Genesis 1 i Datguddiad 22. Fodd bynnag, ers 2018, mae ystyr proffwydol “chwe mil” o flynyddoedd wedi'i roi i chwe diwrnod y Cadarnhawyd wythnos heb amau ei werth fel chwe diwrnod go iawn, yn ystod y rhai y creodd Duw y ddaear a'r bywyd yr oedd i'w gynnal. Ond, gan gadw eu hystyr broffwydol, roedd y chwe diwrnod neu'r “6000” o flynyddoedd hyn yn ei gwneud hi'n bosibl diffinio ar gyfer gwanwyn 2030 dychweliad buddugoliaethus olaf Iesu Grist ac rapture ei saint ffyddlon. Trwy'r ymadrodd “ *alffa ac omega* ”, mae Iesu'n rhoi allwedd i'w Saint y Dyddiau Diwethaf a fydd yn caniatáu iddyn nhw ddarganfod amser real ei ail ddyfodiad. Ond bu'n rhaid aros tan wanwyn 2018 i ddeall sut i ddefnyddio'r 6000 o flynyddoedd hyn, ac ar Ionawr 28, 2022, i'w cysylltu â'r ymadroddion hyn: “alpha ac omega”, “y dechrau a'r diwedd ” .

Adnod 9: “ *Fi Ioan, dy frawd, sy'n rhannu gyda thi'r gorthrymder a'r deyrnas a'r dyfalbarhad yn Iesu, oedd ar yr ynys a elwir Patmos, oherwydd gair Duw a thystiolaeth Iesu.* »

Am wir gaethwas i Iesu Grist, mae'r tri pheth hyn yn gysylltiedig: rhan y gorthrymder, cyfran y deyrnas, a rhan dyfalbarhad Iesu. Mae Ioan yn tystio i'r cyd-destun lle cafodd ei weledigaeth ddwyfol. Gan ei fod yn ymddangos yn annistrywiol, fe'i ynysu o'r diwedd gan y Rhufeiniaid, yn alltud ar ynys Patmos, er mwyn cyfyngu ei dystiolaeth i ddynion. Ar hyd ei oes, ni pheidiodd â thystio am air Duw er mwyn gogoneddu Iesu Grist. Ond gallwn ddeall hefyd ddarfod i Ioan gael ei gymmeryd at Patmos i dderbyn, mewn llonyddwch, dystiolaeth yr Iesu sydd yn cyfansoddi Datguddiad, yr hon a dderbyniodd yno gan Dduw.

Sylwn wrth fyned heibio fod dau awdwr y ddwy brophwydoliaeth Daniel a Datguddiad wedi eu hamddiffyn yn wyrthiol gan Dduw ; Daniel yn cael ei achub o ddannedd llewod a John yn cael ei ryddhau'n ddianaf o gawlen wedi'i llenwi ag olew berwedig. Mae eu profiad yn dysgu gwers i ni: mae Duw yn gwneud

gwahaniaeth ymhlith ei weision trwy amddiffyn mewn ffordd bwerus a goruwchnaturiol y rhai sy'n ei ogoneddu fwyaf ac yn cyflwyno'r agwedd o fodel y mae'n arbennig o awyddus i'w hannog. Mae'r weinidogaeth broffwydol yn cael ei dynodi felly yn 1Cor.12:31 fel y "*ffordd fwy rhagorol*". Ond y mae prophwydi a phrophwydi. Nid yw pob proffwyd yn cael ei alw i dderbyn gweledigaethau neu broffwydoliaethau gan Dduw. Ond anogir yr holl etholedigion i broffwydo, hynny yw, i ddwyn tystiolaeth i wirioneddau'r Arglwydd i'w cymdogion i'w harwain i iachawdwriaeth.

Barn John am gyfnod yr Adventist

Adnod 10: "*Roeddwn i yn yr Ysbryd ar ddydd yr Arglwydd, a chlywais y tu ôl i mi lais uchel, fel sain utgorn.*"

yr ymadrodd "*dydd yr Arglwydd*" yn ffafrio dehongliadau trasig. Yn ei gyfieithiad o'r Beibl, nid yw JN Darby yn oedi cyn ei gyfieithu wrth y gair "Sul", y mae Duw yn ei ystyried yn "nod" gwywo ar "*y bwystfil*" dan arweiniad y diafol yn Dat.13:16; mae hwn yn gwrthwynebu ei "*sêl*" frenhinol yn uniongyrchol, ei seithfed dydd o orffwys sancteiddiol. Yn etymolegol, mae'r gair "Sul" yn golygu "diwrnod yr Arglwydd", ond mae'r broblem yn deillio o'r ffaith ei fod yn neilltuo diwrnod cyntaf yr wythnos i orffwys, nad yw Duw erioed wedi ei orchymyn, ar ôl iddo gael ei sancteiddio am byth, modd gwastadol. defnydd hwn ar y seithfed dydd. Felly beth mae "*dydd yr Arglwydd*" a ddyfynnir yn yr adnod hon yn ei olygu mewn gwirionedd? Ond mae'r ateb eisoes wedi'i roi yn adnod 7 gan ddweud, "*Dyma fe'n dod gyda'r cymylau.*" » Dyma "*Dydd yr Arglwydd*" wedi ei dargedu gan Dduw: "*Wele fi yn anfon atat ti Elias y proffwyd, cyn dyfod dydd yr ARGLWYDD, y dydd mawr ac ofnadwy hwnnw.*" (Mal.3:5); yr un a greodd Adventism a'i dri "disgwyliad" o ddychweliad Iesu, a gyflawnwyd eisoes gyda'r holl ganlyniadau da a drwg a ddygwyd gan y tri threialon hyn, yn 1843, 1844, a 1994. Felly yn byw yn 94, mae John yn cael ei gludo gan y Ysbryd ar ddechrau'r seithfed mileniwm, lle mae Iesu yn dychwelyd yn ei ogoniant dwyfol. Felly beth sydd ganddo "*y tu ôl*" iddo? Holl orffennol hanesyddol y cyfnod Cristnogol; ers marwolaeth Iesu, 2000 o flynyddoedd o grefydd Gristnogol; 2000 o flynyddoedd pan safodd Iesu ymhlith ei etholedigion, gan eu helpu, yn yr Ysbryd Glân, i drechu drygioni gan ei fod ef ei hun wedi trechu diafol, pechod, a marwolaeth. "*Y llais uchel*" a glywir "*y tu ôl iddo*" yw llais yr Iesu sydd, fel "*utgorn*", yn ymyrryd, i rybuddio ei ddewiswyr a datgelu iddynt natur y maglau crefyddol diabolaid y byddant yn dod ar eu traws yn eu bywydau ym mhob achos. "saith" cyfnod y bydd yr adnod ganlynol yn eu henwi.

Adnod 11: "*Pwy a ddywedodd, Yr hyn a weli, ysgrifenna mewn llyfr, a'i anfon at y saith eglwys, i Effesus, i Smyrna, i Pergamum, i Thyatira, i Sardis, i Philadelphia, ac i Laodicea.*"

Ymddengys fod ffurf ymddangosiadol y testyn yn cyflwyno fel anerchwyr, yn llythyrenol, ddinasoedd a enwyd yn Asia yn amser loan; mae gan bob un ei neges ei hun. Ond ymddangosiad twyllodrus yn unig oedd hwn gyda'r bwriad o guddio'r gwir ystyr y mae Iesu yn ei roi i'w negeseuon. Trwy gydol y Bibl, y mae i'r enwau priodol a briodolir i ddynion ystyr cuddiedig yn eu gwreiddyn, o'r

Hebraeg, Caldeaid, neu Roeg. Mae'r egwyddor hon hefyd yn berthnasol i enwau Groeg y saith dinas hyn. Mae pob enw yn datgelu cymeriad y cyfnod y mae'n ei gynrychioli. Ac y mae y drefn y cyflwynir yr enwau hyn ynnddi yn cyfateb i drefn y dyrchafiad mewn amser a raglenwyd gan Dduw. Cawn weld yn astudiaeth Dat. 2 a 3, lle mae trefn yr enwau hyn yn cael ei pharchu a'i chadarnhau, ystyr y saith enw hyn, ond mae rhai'r cyntaf a'r olaf, "Effesus a Laodicea", yn datgelu iddynt yn *unig*, y defnydd a wna yr Ysbryd o honynt. Yn golygu, yn y drefn honno, "lansio" a "pobl farnedig," rydym yn dod o hyd i " *yr alffa a'r omega, y dechrau a'r diwedd*," o gyfnod gras Cristnogol. Nid yw'n syndod i Iesu gyflwyno ei hun yn adnod 8, o dan y diffiniad hwn: " *Fi yw'r alffa a'r omega* ". Felly mae'n cofrestru ei bresenoldeb gyda'i gaethweision ffyddlon, trwy gydol yr oes Gristnogol.

Adnod 12: " *Fe wnes i droi i wybod pa lais oedd yn siarad â mi. Ac wedi troi o gwmpas, gwelais saith canhwylbren aur,*

Mae'r weithred o " *droi o gwmpas* " yn arwain Ioan i edrych ar yr holl oes Gristnogol ers iddo ef ei hun gael ei gludo i'r foment y dychwelodd Iesu mewn gogoniant. Ar ol y manylrwydd " *tu ol* ", cawn yma " *Troais o gwmpas* ", a thrachefn, " *ac, ar ol troi o gwmpas* "; y mae yr Ysbryd yn mynnu yn gryf yr edrychiad hwn tua'r gorffennol, fel y dilynwn ef yn ei resymeg. A beth felly mae Jean yn ei weld? " *Saith canhwylbren aur* ". Yma eto mae'r peth yn cael ei ddrwgdybio fel y " *saith Cynulliad* ". Ar gyfer y model " *canhwylbren* " a ddarganfuwyd yn y tabernacl Hebraeg ac roedd ganddi saith cangen a oedd eisoes gyda'i gilydd yn symbol o sancteiddiad Ysbryd Duw a'i oleuni. Mae'r sylw hwn yn golygu, fel y " *saith Mae gwasanaethau* ", y " *saith canhwylbren* " yn symbol o sancteiddiad golau Duw, ond mewn saith eiliad a nodir yn ystod yr holl gyfnod Cristnogol. Mae'r canhwylbren yn cynrychioli etholedigion cyfnod, mae'n derbyn olew Ysbryd Duw y mae'n dibynnu arno i oleuo'r etholedigion â'i oleuni.

Cyhoeddiad o drychineb mawr

Adnod 13: " *Ac yng nghanol y saith canhwylbren, un tebyg i fab dyn, wedi ei wisgo mewn gwisg hir, a gwregys o aur ar ei fron.* »

Yma mae'r disgrifiad symbolaidd o'r Arglwydd Iesu Grist yn dechrau. Mae'r olygfa hon yn darlunio addewidion Iesu: Luc 17:21: " *Ni fydd neb yn dweud: Y mae yma, neu: Y mae yno. Canys wele, teyrnas Dduw sydd yn eich plith chwi.* " » ; Mathew.28:20: " *A dysgwch iddynt gadw yr hyn oll a orchmynnais i chwi. Ac wele, yr wyf fi gyda chwi bob amser, hyd ddiwedd y byd.* " . Mae'r weledigaeth hon yn debyg iawn i weledigaeth Daniel 10 lle mae adnod 1 yn ei chyflwyno fel cyhoeddiad o " *drwgfyd mawr* " i'w bobl Iddewig. Mae Datguddiad 1 felly hefyd yn cyhoeddi " *dristedd mawr* ", ond y tro hwn, ar gyfer y Gymanfa Gristnogol. Mae cymhariaeth y ddwy weledigaeth yn adeiladol iawn, oherwydd mae manylion yn cael eu haddasu i bob un o'r ddau gyd-destun hanesyddol gwahanol iawn. Mae'r disgrifiadau symbolaidd a gyflwynir yn ymwneud ag Iesu Grist yng nghyd-destun ei ddychweliad gogoneddus olaf. Mae'r ddau " *drychineb* " yn gyffredin eu bod yn digwydd ar ddiwedd y ddwy gynghrair a sefydlwyd yn

olynol gan Dduw. Gadewch inni yn awr gymharu'r ddwy weledigaeth: "... *mab dyn* " yn yr adnod hon oedd "*dyn* " yn Daniel, oherwydd nid oedd Duw wedi ymgnawdoli eto yn Iesu. I'r gwrthwyneb, yn "*mab dyn* ", cawn "*mab y dyn* " y mae Iesu yn ei enwi'n gyson wrth siarad amdano yn yr Efengylau. Os mynnai Duw gymaint ar yr ymadrodd hwn, y rheswm am hynny yw ei fod yn cyfreithloni ei allu i achub dynion. Y mae yma "*wedi ei wisgo mewn gwisg hir* ," "*wedi ei wisgo mewn lliain* " yn Daniel. Rhoddir yr allwedd i ystyr y *wisg hir hon yn Dat.7:13-14*. Mae'n cael ei gludo gan y rhai sy'n marw fel merthyron y wir ffydd: "*Ac un o'r henuriaid a atebodd ac a ddywedodd wrthyf, Y rhai sydd wedi eu gwisgo mewn gwisgoedd gwynion, pwy ydynt, ac o ble y maent wedi dod? Dywedais wrtho, Fy arglwydd, ti sy'n ei wybod. Ac efe a ddywedodd wrthyf, Dyma'r rhai sy'n dod o'r gorthrymder mawr; y maent wedi golchi eu gwisgoedd, a'u gwneud yn wynion yng ngwaed yr oen.* " . Mae Iesu yn gwisgo "*gwregys o aur ar ei frest* " neu, ar ei galon, ond "*ar ei lwynau* ", symbolau cryfder, yn Daniel. Ac y mae'r "*gwregys aur* " yn symbol **o'r gwirionedd** yn ôl Eff.6:14 : "*Safwch felly : gwregysa y gwirionedd am eich lwynau ; gwisgwch ddwyfronneg cyfiawnder ;* " . Fel Iesu, dim ond y rhai sy'n ei garu y mae'r gwirionedd yn cael ei anrhydeddu.

Adnod 14: "*Roedd ei ben a'i wallt yn wyn fel gwlan gwyn, fel eira; yr oedd ei lygaid fel fflam dân; »*

Mae gwyn, symbol o burdeb perffaith, yn nodweddu'r Duw Iesu Grist sydd, o ganlyniad, ag arswyd pechod. Fodd bynnag, dim ond y nod o gosbi pechaduriaid all cyhoeddi "*drwgfyd mawr* ". Mae'r achos hwn yn ymwneud â'r ddau drychineb, felly fe welwn, yma ac yn Daniel, Dduw, y Barnwr mawr, y *mae ei "lygaid fel fflamau tân* ". Mae ei olwg yn llyncu'r pechod neu'r pechadur, ond mae'r un a ddewiswyd gan Iesu yn dewis ymwrthod â phechod, yn wahanol i'r Iddew ffug a'r gau wrthryfelwr Cristnogol y bydd barn Iesu Grist yn ei fwyta yn y pen draw. Ac y mae cyd-destun olaf yr "*trychineb* " hwn yn dynodi ei elynion hanesyddol, y cyfan wedi ei nodi ym mhenodau'r llyfr hwn, ac yn eiddo Daniel. Mae Apo.13 yn eu cyflwyno i ni dan wedd dau "*fwystfil* " a nodir wrth eu henwau "*môr a daear* " sy'n dynodi'r ffydd Gatholig a'r ffydd Brotestannaidd sy'n dod ohoni, fel y mae eu henwau'n awgrymu yn ôl Gen.1:9-10 . Wedi dychwelyd, daw y ddau fwystfil cynghreiriol yn un, yn unedig i ymladd ei Sabboth a'i ffyddloniaid. Bydd ei elynion yn ofnus, yn ôl Dat.6:16, ac ni fyddant yn sefyll.

Adnod 15: "*Roedd ei draed fel efydd yn llosgi, fel pe bai'n llosgi mewn ffwrnais; a'i lais oedd fel swm dyfroedd lawer.* »

Mae traed Iesu mor bur â gweddill ei gorff, ond yn y ddelw hon y maent yn cael eu halogi trwy sathru ar waed pechaduriaid gwrthryfelgar. Fel yn Dan.2:32, mae "*pres* ", metel aloi amhur, yn symbol o bechod. Yn Dat.10:2 darllenwn: "*Roedd ganddo lyfr bach agored yn ei law. Gosododd ei droed de ar y môr , a'i droed chwith ar y ddaear ;* " . Rhydd Dat.14:17 i 20 yr enw "*cynhaeaf grawnwin* " ar y weithred hon; thema a ddatblygwyd yn Eiseia 63. Mae'r "*dyfroedd niferus* " yn symbol, yn Dat. 17:15, "*pobloedd, torfeydd, cenedloedd, a thafodau* " sy'n creu cynghrair â "*phuteiniaid Babilon Fawr* "; enw sy'n dynodi eglwys Gatholig Rufeinig y Pab. Bydd y gynghrair unfed awr ar ddeg hon yn eu huno i wrthwynebu'r Sabboth a sancteiddiwyd gan Dduw. Byddan nhw'n mynd mor bell â

phenderfynu lladd ei arsylwyr ffyddlon. Deallwn felly symbolau ei ddieter cyfiawn. Yn y weledigaeth, mae Iesu'n dangos i'w rai dewisol fod ei un " llais " dwyfol personol yn fwy pwerus na holl bobloedd y ddaear gyda'i gilydd.

Adnod 16: " *Roedd ganddo saith seren yn ei law dde. O'i enau daeth cleddyf llym, daufiniog; a'i wyneb oedd fel yr haul pan lewyrchai yn ei nerth.* »

Mae symbol y " *saith seren* " sydd " *yn ei law dde* " yn dwyn i gof ei dra-arglwyddiaeth barhaol a allai yn unig roi bendith Duw; mor aml ac aruthrol a hawlir ar gam gan ei elynion anffyddlon. *Y seren* yw symbol y negesydd crefyddol oherwydd fel *seren* Gen.1:15, ei rôl yw " *goleuo'r ddaear* ", yn ei achos ef, cyfiawnder dwyfol. Ar y diwrnod y bydd yn dychwelyd, bydd Iesu yn atgyfodi (ail-ddechrau, neu'n codi eto ar ôl dinistr ennyd llwyr o'r enw marwolaeth) ei etholedigion o bob oes a symbolwyd gan enwau'r saith *Cynulliad* . Yn y cyd-destun gogoneddus hwn, iddo ef a'i ffyddlon etholedig, mae'n cyflwyno'i hun fel " *Gair Duw* " y dyfynnir ei symbol " *o gleddyf llym daufiniog* " yn Heb.4:12. Dyma'r awr y bydd y *cleddyf hwn* yn rhoi bywyd a marwolaeth, yn ôl y ffydd a ddangosir yn y gair dwyfol hwn a ysgrifennwyd yn y Beibl y mae Dat. 11:3 yn ei symboli fel " *y ddau dyst* " i Dduw. Mewn bodau dynol, dim ond ymddangosiad yr wyneb sy'n eu hadnabod ac yn caniatáu iddynt gael eu gwahaniaethu; felly dyma'r elfen o adnabod par rhagoriaeth. Yn y weledigaeth hon, mae Duw hefyd yn addasu ei wyneb i'r cyd-destun targedig. Yn Daniel, yn y weledigaeth, mae Duw yn symbol o'i wyneb trwy " *fellten* ", symbol nodweddiadol o'r duw Groegaidd Zeus, oherwydd gelyn y broffwydoliaeth fydd pobl Groegaidd Seleucid y Brenin Antiochos IV, a gyflawnodd y broffwydoliaeth yn - 168 In gweledigaeth yr Apocalypse, mae wyneb Iesu hefyd yn cymryd ar olwg ei elyn sydd y tro hwn yn " *yr haul pan mae'n tywynnu yn ei nerth* ". Mae yn wir fod yr ymgais olaf hon, i ddileu o'r ddaear unrhyw sylwedydd o'r Sabboth dwyfol sanctaidd, yn gyfansoddiad apogee y frwydr wrthryfelgar o blaid parchu " dydd yr haul anorchfygol" a sefydlwyd Mawrth 7, 321, gan yr ymerawdwr. Cystennin 1er . Bydd y gweryll gwrthryfelgar hwn yn canfod o'i flaen " *haul cyfiawnder dwyfol* " yn ei holl allu dwyfol, a hwn, ar ddiwrnod cyntaf gwanwyn 2030.

Adnod 17: " *Pan welais ef, syrthiais wrth ei draed fel pe bai wedi marw. Gosododd ei law dde arnaf, gan ddywedyd, Paid ag ofni!* »

Trwy ymateb fel hyn, nid yw Ioan ond yn rhagweld tynged y rhai a fydd yn ei wynebu pan fydd yn dychwelyd. Yr un ymddygiad oedd gan Daniel, ac yn y ddau achos, mae Iesu yn tawelu meddwl ac yn cryfhau ei was ffyddlon, ei gaethwas. Mae " *Ei law dde* " yn cadarnhau ei fendith ac yn ei ffyddlondeb, yn wahanol i wrthryfelwyr y gweryll arall, nid oes gan yr un etholedig unrhyw reswm i ofni Duw sy'n dod i'w achub o gariad. Mae'r ymadrodd " *Peidiwch ag ofni* " yn cadarnhau'r cyd-destun terfynol a nodweddir ers 1843 gan y neges Adventist hon gan yr angel cyntaf Dat. 14:7: " *Dywedodd â llais uchel: **Ofnwch Dduw, a rhoddwch ogoniant iddo** , oherwydd yr awr ei barn wedi dyfod; ac ymgrymwch o flaen yr hwn a wnaeth y nef, a'r ddaear, a'r môr, a ffynhonnau dyfroedd.* » ; hyny yw, Duw y creawdwr.

Adnod 18: " *Fi yw'r cyntaf a'r olaf, a'r un byw. Roeddwn i wedi marw; ac wele fi yn byw byth bythoedd. Rwy'n dal yr allweddi i farwolaeth ac uffern.* »

Yn wir, Iesu, y gorchfygwr dros y diafol, pechod a marwolaeth sy'n mynegi ei hun yn y termau hyn. Mae ei eiriau " y *cyntaf a'r olaf* " yn cadarnhau cenadwri dechreuad a diwedd amser a gwmpesir gan y broffwydoliaeth, ond ar yr un pryd, mae Iesu yn cadarnhau ei ddwyfoldeb sy'n rhoi bywyd o'i gyntaf i'r olaf o'i greaduriaid dynol. Mae gan y sawl sy'n " *ddal allweddi marwolaeth* " y pŵer i benderfynu pwy ddylai fyw a phwy ddylai farw. Awr ei ddychweliad yw pan fydd ei saint yn cael eu hatgyfodi yn yr " *atgyfodiad cyntaf* " a neilltuwyd ar gyfer y " *meibion bendigedig yng Nghrist* " yn ôl Dat.20:6. Gad inni wacáu holl chwedlau traddodiadau gau Gristnogaeth o etifeddiaeth Roeg a Rhufain, a deall mai " *bedd y meirw* " yn bur syml yw pridd y ddaear a gasglodd y meirw wedi ei drawsnewid yn llwch, fel y mae yn ysgrifenedig yn Gen. . .3:19: " *Yn chwys dy wyneb y bwytei fara, nes dychwelyd i'r ddaear y cymerwyd ohonot; canys llwch wyt, ac i lwch y dychweli.* " . Ni fydd y gweddillion hyn byth eto o unrhyw ddefnydd, oherwydd bydd eu Creawdwr yn eu hatgyfodi â'u holl bersonoliaeth wedi'i hysgythru yn ei gof dwyfol, mewn corff nefol *anllygredig* (1Cor.15:42) union yr un fath â chorff yr angylion sy'n aros mewn ffyddlondeb i Dduw: " *Oherwydd yn yr atgyfodiad ni fydd dynion yn priodi nac yn priodi, ond byddant fel angylion Duw yn y nefoedd.* Mathew.22:30".

Mae'r neges broffwydol am y dyfodol yn cael ei chadarnhau

Adnod 19: " *Ysgrifennwch gan hynny y pethau a welaist, a'r rhai sydd, a'r rhai a ddaw i ben ar eu hôl.* "

Yn y diffiniad hwn, mae Iesu'n cadarnhau'r ymdriniaeth broffwydol o gyfnod byd-eang y cyfnod Cristnogol a fydd yn dod i ben gyda'i ddychweliad mewn gogoniant. Mae'r amser apostolaidd yn ymwneud â'r ymadrodd " *a welsoch* " ac felly mae Duw yn dynodi Ioan yn llygad-dyst dilys o'r weinidogaeth apostolaidd. Roedd yn dyst i " *gariad cyntaf* " yr Un Dewisol a ddyfynnir yn Dat.2:4. Mae "... y *rhai sydd* " yn ymwneud â diwedd yr amser apostolaidd hwn y mae Ioan yn dal yn fyw ac yn weithgar ynddo. Mae "... , *a'r rhai sydd i ddod ar eu hôl* " yn dynodi'r digwyddiadau crefyddol a fydd yn cymryd lle hyd amser dychweliad Iesu Grist, a thu hwnt, hyd ddiwedd y seithfed mileniwm.

Adnod 20: " *Dirgelwch y saith seren a welaist yn fy llaw dde, a'r saith canhwylbren aur. Angylion y saith eglwys yw'r saith seren, a'r saith canhwylbren yw'r saith Eglwys.* " .

" *Angylion y saith Cynulliad* " yw etholedigion y saith oes hyn i gyd. Oherwydd bod y gair " *angel* ", o'r Groeg "aggelos", yn golygu cennad, ac mae'n dynodi'r angylion nefol dim ond os yw'r gair "nefoedd" yn ei egluro. Yn yr un modd, mae'r " *saith canhwylbren* " a'r " *saith Cynulliad* " a ddrwgdybir yn fy sylwebaeth yn cael eu dwyn ynghyd yma. Mae'r Ysbryd felly yn cadarnhau fy nehongliad: mae'r " *saith canhwylbren* " yn cynrychioli sancteiddiad goleuni Duw yn y saith cyfnod a ddynodwyd gan enwau'r " *saith Cynulliad* " .

Datguddiad 2: Cymanfa Crist **o'i lansiad hyd 1843**

Yn y thema *llythyrau*, canfyddwn yn Datguddiad 2 bedair neges yn targedu'r amser rhwng 94 a 1843, ac yn Datguddiad 3, tair neges yn ymdrin â'r amser rhwng 1843-44 a 2030. Gadewch inni nodi â diddordeb y manylder dadlennol hwn ynghylch yr enwau o'r *llythyrau cyntaf ac olaf*: “*Effesus a Laodicea*” sy'n golygu, yn ôl eu trefn: pobl taflu, a barnu; dechreuad a diwedd oes gras Cristionogol. Yn Dat.2, ar ddiwedd y bennod, mae'r Ysbryd yn dwyn i gof ddechrau'r “thema Adventist o ddychwelyd Crist” sy'n targedu'r dyddiad 1828 a sefydlwyd ymlaen llaw yn Dan.12:11. Hefyd, yn olynol, gellir cysylltu dechrau pennod 3 o'r Datguddiad yn gyfreithlon â'r dyddiad 1843 a oedd yn nodi dechrau'r prawf ffydd Adventist. Daw neges wedi'i haddasu i gosbi'r ffydd Brotestannaidd brofedig: “*Yr ydych wedi marw*”. Roedd yr esboniadau hyn yn angenrheidiol i gadarnhau cysylltiad y negeseuon â'r dyddiadau a sefydlwyd yn Daniel. Ond mae gweledigaeth y Datguddiad yn dod â datguddiadau am ddechrau'r cyfnod Cristnogol na ddatblygodd Daniel. Mae'r llythyrau neu'r negeseuon y mae Iesu'n eu cyfeirio at ei weision ar hyd ein hoes yn chwalu'r camddealltwriaeth grefyddol o rithiau ffug a chamarweiniol sy'n ymwneud â thyrfaoedd o gredinwyr Cristnogol. Yno rydym yn dod o hyd i'r Iesu go iawn gyda'i ofynion cyfreithlon a'i

waradwydd bob amser yn gyfiawn. Mae pedwar *llythyr* Dat.2 yn targedu, yn olynol, bedwar cyfnod a leolir rhwng 94 a 1843.

Cyfnod 1af : Effesus

Yn 94, y tyst olaf i lansiad Cymanfa Crist

Adnod 1: “ *Ysgrifenna at angel y gynulleidfa yn Effesus : Dyma mae'r hwn sy'n dal y saith seren yn ei law dde yn ei ddweud, sy'n cerdded ymhlith y saith canhwylbren aur:* ”

Wrth yr enw *Effesus*, o'r cyfieithiad cyntaf, o'r Groeg "Effesis" sy'n golygu lansio, mae Duw yn siarad â'i weision o adeg lansiad Cynulliad Crist, ar amser yr ymerawdwr Rhufeinig Domitian (81-96). Felly mae'r Ysbryd yn targedu'r amser pan fydd Ioan yn cael y datguddiad y mae'n ei ddisgrifio i ni gan Dduw. Ef yw'r apostol olaf i aros yn wyrthiol yn fyw ac ef yn unig sy'n cynrychioli'r llygad-dyst olaf i lansiad Cynulliad Iesu Grist. Mae Duw yn cofio ei allu dwyfol; Ef yn unig sy'n “ *dal yn ei law dde* ”, symbol o'i fendith, bywyd ei etholedigion, y “ *sêr* ”, y mae'n barnu eu gweithredoedd, ffrwyth eu ffydd. Yn dibynnu ar yr achos, mae'n bendithio neu'n melltithio. Duw “ *yn cerdded* ”, deall ei fod yn symud ymlaen yn amser ei brosiect trwy gyfeilio, genhedlaeth ar ôl cenhedlaeth, bywyd ei etholedigion a digwyddiadau y byd y mae'n ei drefnu neu ymladd: “ *a dysg iddynt gadw at bopeth a ragnodwyd gennyf i chi. Ac wele, yr wyf fi gyda chwi bob amser, hyd ddiwedd y byd.* Mathew.28:20.” Hyd ddiwedd y byd, bydd yn rhaid i'w etholedigion gyflawni'r gweithredoedd y mae wedi eu paratoi ymlaen llaw ar eu cyfer: “ *Oherwydd ei grefft ef ydym ni, wedi ein creu yng Nghrist Iesu i weithredoedd da, y rhai a baratôdd Duw o flaen llaw, er mwyn inni allu. ymarfer nhw.* Eff.2:10.” A bydd yn rhaid iddynt addasu i'r amodau penodol sy'n ofynnol ym mhob un o'r saith cyfnod. Canys y wers a roddir yn “ *Effesus* ” sydd ddilys am y saith oes; y “ *saith seren yn cael eu dal yn ei law dde* ” efe a all ollwng a syrthio i'r llawr, y rhai a berthynant i Gristnogion gwrthryfelgar. Cofiwch y syniad bod “ *canhwylbren* ” ond yn ddefnyddiol pan fydd yn goleuo, ac i oleuo, rhaid ei lenwi ag olew, symbol yr Ysbryd dwyfol.

Adnod 2: “ *Rwy'n gwybod eich gweithredoedd, eich llafur, a'ch dyfalbarhad. Rwy'n gwybod na allwch chi sefyll guys drwg; dy fod wedi profi y rhai sy'n galw eu hunain yn apostolion a'r rhai nad ydynt, a bod gennych dod o hyd i gelwyddog;* »

Sylw! Mae amserau cydlyniad berfol yn hynod bwysig, gan eu bod yn pennu amser targed yr oes apostolaidd. Yn yr adnod hon cyfeiria'r ferf a gydredir yn yr amser presennol at y flwyddyn 94 tra y mae y rhai yn yr amser gorffennol yn cyfeirio at amser yr erlidiau a achoswyd gan yr ymerawdwr Rhufeinig Nero, rhwng y flwyddyn 65 a 68.

Yn 94, mae Cristnogion yn caru'r gwirionedd sy'n dal yn gyfan a heb ei ystumio, ac maen nhw'n casáu'r paganiaid “ *drwg* ” ac yn enwedig yn eu plith, Rhufeiniaid goruchafol yr oes. Y mae rheswm am hyn, a hyny am fod yr Apostol Ioan etto yn fyw, fel y mae llawer o hen dystion ereill i'r gwirionedd a ddysgir gan Iesu Grist. Felly mae “ *celwyddogiaid* ” yn hawdd eu datguddio. Canys ym mhob oes, y mae yr efrau anaddas yn ceisio ymgymysgu â'r gwenith, am fod ofn Duw yn fawr o hyd, a neges iachawdwriaeth yn ddeniadol a deniadol. Maent yn

cyflwyno syniadau ffug i'r athrawiaeth. Ond ym mhrawf cariad y gwirionedd, y maent yn methu ac yn cael eu dinoethi gan yr etholedigion gwirioneddol oleuedig. Yn yr un modd, ynglŷn â gorffennol yr oes apostolaidd, “*rydych chi wedi profi*”, mae'r Ysbryd yn cofio sut y gwnaeth treial marwolaeth ddwyn i lawr fasgiau twyllodrus gau Gristnogion, y gwir “*gelwyddog*” a dargedwyd yn yr adnod hon, rhwng 65 a 68, pan oedd Nero traddododd Etholedigaeth Crist i'r bwystfilod gwylltion yn ei Colosseum, i offrymu spectol waedlyd i drigolion Rhufain. Ond gadewch inni nodi, mae Iesu yn dwyn i gof y sêl hon o oes a fu.

Adnod 3: “*bod gennyh amynedd, eich bod wedi dioddef er mwyn fy enw i, ac nad ydych wedi blino.*” »

Yma eto, rhowch sylw i amserau cyfuniadau berfol!

Os bydd y dystiolaeth o ddyfalbarhad yn cael ei chadw, nid yw hynny o ddiodefaint mwyach. Ac y mae yn ddyledswydd ar Dduw ddwyn i gof y derbyniad o ddyoddefaint a amlygwyd ac a anrhydeddwyd yn aruchel tua 30 mlynedd yn gynt, rhwng 65 a 68, pan y traddododd y Rhufeiniwr gwaedlyd, Nero, Gristionogion i farwolaeth, wedi eu cynnyg yn olygfa, i'w bobl wrthnysig a llygredig. Dim ond ar yr adeg hon y “*dioddefodd*” y gwersyll a Ddewiswyd yn ei “*enw*” ac nad oedd yn “*blino*”.

Adnod 4: “*Ond yr hyn sydd gennyf yn dy erbyn yw dy fod wedi cefnu ar dy gariad cyntaf.*” »

Daw'r bygythiad a awgrymir yn gliriach a chaiff ei gadarnhau. Y pryd hwn yr oedd y Cristionogion yn ffyddlawn, ond yr oedd yr zel a ddangoswyd dan Nero wedi gwanhau, neu heb fodoli mwyach ; yr hyn a eilw Iesu yn “*colli dy gariad cyntaf*”, ac felly yn awgrymu ar gyfer y cyfnod 94, bodolaeth ail gariad, llawer israddol i'r cyntaf.

Adnod 5: “*Cofia gan hynny o ba le y syrthiaist, ac edifarha, a gwna dy weithredoedd blaenorol; os na, dof atat, a symud dy ganhwyllbren o'i le, oni edifarha.*” »

Nid yw parch yn unig neu gydnabyddiaeth syml o'r gwirionedd yn dod ag iachawdwriaeth. Mae Duw yn mynnu mwy gan y rhai y mae'n eu hachub i'w gwneud yn gymdeithion tragwyddol iddo. Y mae ffydd yn y bywyd tragwyddol yn awgrymu dibrisdod y bywyd cyntaf. Mae neges Iesu yn aros yr un peth am byth yn ôl Matt.16:24 i 26: “*Yna dywedodd Iesu wrth ei ddisgyblion: Os oes unrhyw un eisiau dod ar fy ôl i, ymwaded ag ef ei hun, gadewch iddo gymryd cyfrifoldeb am ei groes, a gadewch iddo dilyn fi. Oherwydd bydd pwy bynnag sy'n dymuno achub ei einioes yn ei cholli, ond bydd pwy bynnag sy'n colli ei einioes er fy mwyn i yn ei chael. A pha les a fydd i ddyn ennill yr holl fyd, os coll efe ei enaid ? Neu, beth a roddai dyn yn gyfnewid am ei enaid ?*” » Mae'r bygythiad i dynnu ei Ysbryd, sy'n cael ei symboleiddio gan y “*canhwyllbren*”, yn dangos, i Dduw, fod gwir ffydd ymhell o fod yn label syml sy'n sownd ar enaid. Yn yr oes Effesaidd, roedd canhwyllbren symbolaidd Ysbryd Duw yn y Dwyrain, yn Jerwsalem lle ganwyd y ffydd Gristnogol ac yn yr eglwysi a grëwyd gan Paul yng Ngwlad Groeg a Thwrci heddiw. Bydd y ganolfan grefyddol yn cael ei symud yn fuan i'r Gorllewin ac yn bennaf i Rufain yn yr Eidal.

Adnod 6: “*Eto hyn sydd gennyf ti, dy fod yn casáu gweithredoedd y Nicolaiaid, gweithredoedd yr wyf fi hefyd yn eu casáu.*” »

Yn y llythyr hwn, mae'r Rhufeiniaid yn cael eu henwi'n symbolaidd, ar ôl " yr *annuwiol* ": " y *Nicolaitans* ", sy'n golygu, pobl fuddugol neu bobl Buddugoliaeth, dominyddion y cyfnod. Mewn Groeg, y term "Nike" yw'r enw buddugoliaeth wedi'i bersonoli. Beth gan hynny y mae " *gweithredoedd y Nicolaiaid* " yn eu casáu gan Dduw a'i etholedigion? Paganiaeth a syncretiaeth grefyddol. Anrhydeddant luoedd o dduwiau paganaidd, a'r mwyaf o honynt yn cael dydd o'r wythnos wedi ei gysegru iddynt. Mae ein calendr presennol, sy'n rhoi enwau saith seren, planedau neu sêr ein cysawd yr haul i saith diwrnod yr wythnos, yn dreftadaeth uniongyrchol i'r grefydd Rufeinig. A bydd cwlt y diwrnod cyntaf sy'n ymroddedig i'r "haul heb ei orchfygu" yn rhoi mewn amser, o 321 ymlaen, reswm penodol i'r creawdwr Duw gasáu " *gweithredoedd* " *crefyddol* y Rhufeiniaid.

Adnod 7: " *Bydded i'r hwn sydd â chlustiau ganddo glywed beth mae'r Ysbryd yn ei ddweud wrth yr eglwysi: I'r hwn sy'n gorchfygu, fe roddaf i fwyta o bren y bywyd, sydd ym mharadwys Duw.* »

Mae dwy neges yn yr adnod hon yn dwyn i gof amser daearol buddugoliaeth, " *yr hwn sydd yn gorchfygu* ", ac amser nefol ei wobr.

Y fformiwla hon yw'r neges olaf y mae Iesu'n ei chyfeirio at ei weision yn un o'r saith cyfnod a dargedwyd gan y broffwydoliaeth. Mae yr Ysbryd yn ei gyfaddasu i amodau neillduol pob oes. Mae cyfnod Effesus yn nodi dechrau'r amser a gwmpesir gan y broffwydoliaeth, felly mae Duw yn cyflwyno iachawdwriaeth dragwyddol iddo ar ffurf dechreuad hanes daearol. Tynnwyd llun Iesu yno o dan *bren bywyd* yr ardd ddaearol a greodd Duw i osod dyn diniwed a phur yno. Mae Apo.22 yn proffwydo'r adferiad hwn o Eden o'r newydd er hapusrwydd yr etholedigion buddugol ar y ddaear newydd. Mae'r fformiwla a gyflwynir bob tro yn ymwneud ag agwedd ar fywyd tragwyddol a gynigir gan Iesu Grist i'w etholedigion yn unig.

2il ^{gyfnod} : **Smyrna**

Rhwng 303 a 313, yr erledigaeth "imperialaidd" Rufeinig ddiwethaf

Adnod 8: " *Ysgrifenna at angel y gynulleidfa yn Smyrna : Dyma eiriau'r cyntaf a'r olaf, yr hwn oedd wedi marw ac yn fyw eto.* "

Wrth yr enw " *Smyrna* " o'r ail lythyren, wedi'i gyfieithu o'r gair Groeg "smurna" sy'n golygu " *myrr* ", mae Duw yn targedu amser erledigaeth ofnadwy dan arweiniad yr ymerawdwr Rhufeinig Diocletian. Persawr yw " *Myrr* " a bersaerodd draed Iesu ychydig cyn ei farwolaeth ac a ddygwyd ato yn offrwm adeg ei eni gan y doethion o'r Dwyrain. Mae Iesu yn canfod yn y dioddefaint hwn sêl ffydd wirioneddol na ddaeth o hyd iddo bellach yn 94. Rhaid i'r rhai sy'n cytuno i farw yn ei enw wybod bod Iesu wedi gorchfygu marwolaeth, ac y bydd yn gallu eu hatgyfodi fel y gwnaeth unwaith eto. ' a wnaeth drosto ei hun. Mae'r broffwydoliaeth wedi'i chyfeirio at Gristnogion yn unig y mae Iesu ei hun yn gynrychiolydd " *cyntaf* " ohonynt. Trwy gymathu ei berson i fywyd ei weision, bydd hefyd yn cael ei gynrychioli gan " y *Cristion olaf* ".

Adnod 9: " *Rwy'n gwybod eich gorthrymder a'ch tlodi (er eich bod yn gyfoethog), ac athrod y rhai sy'n galw eu hunain yn Iddewon ac nad ydynt, ond sy'n synagog Satan.* »

Wedi'u herlid gan y Rhufeiniaid, roedd Cristnogion yn cael eu hamddifadu o'u heiddo a'u rhoi i farwolaeth amlaf. Ond y mae y tlodi materol a chnawdol hyn yn eu gwneyd yn gyfoethog yn ysbrydol ym meini prawf ffydd barn Duw. Ar y llaw arall, nid yw'n cuddio ei farn ac yn datgelu, mewn termau clir iawn, y gwerth y mae'n ei roi i'r grefydd Iddewig a wrthododd safon ddwyfol iachawdwriaeth, trwy beidio â chydabod Iesu Grist, fel y proffwydodd y Messiah gan yr Ysgrythurau sanctaidd. Wedi'u gadael gan Dduw, mae'r Iddewon yn cael eu meddiannu gan y diafol a'i gythreuliaid ac maen nhw'n dod i Dduw a'i wir etholedigion, "*synagog Satan*".

Adnod 10: "*Peidiwch ag ofni beth fyddwch chi'n ei ddioddef. Wele, bydd y diafol yn bwrw rhai ohonoch i garchar, fel y'ch profir, a'ch gorthrymder am ddeng niwrnod. Byddwch ffyddlon hyd angau, a rhoddaf i chwi goron y bywyd.*" »

Yn y pennill hwn, gelwir y diafol yn Diocletian, roedd gan yr ymerawdwr Rhufeinig creulon hwn a'i "tetrarchiaid" cysylltiedig gasineb ffyrnig yn erbyn y Cristnogion yr oeddent am eu difodi. Parhaodd yr erledigaeth neu'r "gorthrymder" cyhoeddedig am "ddeng niwrnod" neu "ddeng mlynedd" mewn gwirionedd rhwng 303 a 313. I rai ohonynt a fu'n "*ffyddlon hyd angau*" fel merthyron bendigedig, fe rydd Iesu "*goron y bywyd*"; bywyd tragwyddol yn arwydd o'u buddugoliaeth.

Adnod 11: "*Y sawl sydd â chlustiau ganddo, gwrandawed beth y mae'r Ysbryd yn ei ddweud wrth yr eglwysi: Ni chaff yr un sy'n gorchfygu ddioddef yr ail farwolaeth.*" »

Thema'r neges diwedd cyfnod yw: marwolaeth. Y tro hwn, mae'r Ysbryd yn dwyn i gof iachawdwriaeth trwy ein hatgoffa y bydd yn rhaid i'r rhai nad ydynt yn derbyn marwolaeth gyntaf merthyrdod dros Dduw ddioddef, heb allu dianc, "ail farwolaeth" "llyn tân" y farn ddiwethaf. "*Ail farwolaeth*" na fydd yn cyffwrdd â'r etholedigion oherwydd byddant wedi mynd i mewn i fywyd tragwyddol am byth.

3ydd cyfnod : Pergamum

Yn 538, sefydlwyd y gyfundrefn babaidd yn Rhufain

Adnod 12: "*Ysgrifenna at angel y gynulleidfa yn Pergamos : Fel hyn y mae'r un sydd â'r cleddyf llym daufiniog yn ei ddweud:*" »

Wrth yr enw *Pergamos*, mae Duw yn dwyn i gof amser *godineb ysbrydol*. Yn yr enw *Pergamum*, mae dau wreiddyn Groeg, "pérao, a gamos", yn cyfieithu fel "i droseddu priodas". Dyma'r awr dyngedfennol o ddechrau'r *anffodion* a fydd yn taro pobloedd Cristnogol hyd ddiwedd y byd. Trwy dargedu'r dyddiad 313, awgrymodd y cyfnod blaenorol fynediad i rym a theyrnasiad paganauidd yr Ymerawdwr Cystennin I' mab y tetrarch Constantius Chlorus, a buddugoliaeth yn erbyn Maxentius. Trwy archddyfarniad imperialaidd Mawrth 7, 321, cefnodd ar weddill wythnosol Saboth sanctaidd y seithfed dydd dwyfol, ein dydd Sadwrn presennol, gan ddewis y diwrnod cyntaf a gysegrwyd, bryd hynny, i gwlt paganauidd y duw solar, y "Sol". *Invictus*, yr Haul Anorchfygol. Trwy ufuddhau iddo, cyflawnodd Cristnogion "godineb ysbrydol", a fyddai o 538 ymlaen yn norm swyddogol pabyddiaeth Rufeinig yn gysylltiedig â chyfnod *Pergamon*. Mae'r Cristnogion anffyddlon yn dilyn Vigilius, yr arweinydd crefyddol newydd

a sefydlwyd gan yr Ymerawdwr Justinian¹. Manteisiodd y chwilfrydydd hwn ar ei berthynas â Theodora, y butain a briodwyd gan yr ymerawdwr, i gael y sefyllfa Pabaidd hon a helaethwyd gan ei allu crefyddol cyffredinol newydd, hynny yw, Catholig. Felly, o dan yr enw *Pergamum*, mae Duw yn gwadu'r arfer o "Sul", enw newydd ac achos o *odineb ysbrydol*, lle mae'r hen "dydd yr haul" a etifeddwyd gan Cystennin yn parhau i gael ei anrhydeddu gan eglwys Gristnogol Rufeinig. Mae'n honni ei fod yn Iesu Grist ac yn ei hawlio, wrth deitl ei ben Pab, "ficer Mab Duw" (Disodli neu amnewidiad Mab Duw), yn Lladin "VICARIVS FILII DEI", nifer y llythyrau o sef "666"; nifer sy'n gyson â'r hyn y mae Dat.13:18 yn ei briodoli i elfen grefyddol "y *bwystfil*." Mae'r cyfnod a elwir yn *Pergamos* felly yn dechrau gyda'r teyrnasiad Pab anoddefgar a thrawsfeddiannol sy'n tynnu oddi ar Iesu Grist, y Duw hollalluog ymgawdoledig, ei deitl Pennaeth y Gymanfa, yn ôl Dan.8:11; Eph.5:23: "Canys y gŵr yw pen y wraig, megis y mae Crist yn ben ar yr eglwys, sef ei gorff, a'r hon yw Gwardedwr. "Ond byddwch yn ofalus! Mae'r weithred hon wedi'i hysbrydoli gan Dduw ei hun. Mewn gwirionedd, ef a dynnodd yn ôl a throsglwyddo'r ffydd Gristnogol a oedd wedi dod yn swyddogol anffyddlon i'r gyfundrefn Babaidd. Mae *impudence* y drefn hon, a wadwyd yn Dan.8:23, yn mynd cyn belled ag i wneud iddi gymryd y fenter i "newid yr amseroedd a'r gyfraith" a sefydlwyd gan Dduw, yn bersonol, yn ôl Dan.7:25. Ac ar ben hynny, gan ddiystyru ei rybudd i beidio â galw unrhyw fod dynol yn ysbrydol "dad", mae'n gwneud ei hun yn addoli gyda'r teitl "Tad Mwyaf Sanctaidd", a thrwy hynny yn dyrchafu ei hun uwchben y creawdwr Duw, deddfwr, a bydd yn ei chael yn broffidiol un diwrnod: "Ac na alw dy dad ar y ddaear; canys un yw eich Tad chwi, yr hwn sydd yn y nefoedd. (Mth.23:9)." Mae gan y brenin dynol hwn olynwyr y bydd y gyfundrefn a'i gormodedd yn parhau trwyddynt hyd ddydd y farn a raglennwyd gan y mwyaf, y cryfaf a'r mwyaf cyfiawn, y gwir "Dad Sanctaidd Nefol".

Felly sefydlodd yr Ymerawdwr Justinian I y drefn grefyddol hon yr oedd Duw yn ei hystyried yn "odineb" tuag ato. Rhaid felly nodi pwysigrwydd y dichter a'i ysgythru mewn hanes. Nodwn yn 535 a 536, yn ystod ei deyrnasiad, ddau ffrwydrad folcanig anferth a fydd yn tywyllu'r awyrgylch ac yn achosi yn 541 epidemig angheuol o bla na fydd yn marw hyd 767, gyda uchafbwynt o ymosodiad mwyaf, yn 592 Gallai'r felltith ddwyfol. na chymerwch ffurf mwy ofnadwy, a darperir manylion ar y testyn hwn yn yr adnod sydd yn canlyn.

Adnod 13: "Rwy'n gwybod ble rydych chi'n byw, gwn fod yna orsedd Satan. Yr ydych yn cofio fy enw, ac ni wadasoch fy ffydd, hyd yn oed yn nyddiau Antipas, fy nhyst ffyddlon, a roddwyd i farwolaeth yn eich plith, lle y mae gan Satan ei drigfan. »

Mae'r broffwydoliaeth yn pwysleisio'r "orsedd" a lleoliad ei lleoliad oherwydd ei enwogrwydd a'r anrhydeddau y mae pechaduriaid yn dal i'w talu heddiw. "Rhufain" eto sy'n ailddechrau ei goruchafiaeth, y tro hwn, o dan yr agwedd gau Gristnogol a chwbl-grefyddol baganaidd hon. Nid yw'r un sy'n honni ei fod yn "ddisodliad" (neu ficer), y pab, hyd yn oed yn cael Duw i annerch yn bersonol. Mae derbynnydd y broffwydoliaeth yn un dewisedig, nid yn un syrthiedig, nac yn drawsfeddiannwr yn gogoneddu defodau paganaidd. Mae gan y lle uchel hwn o'r ffydd Gatholig Rufeinig ei *orsedd Pabaidd* yn Rhufain, yn y

Palas Lateran a gynigodd, yn hael, Cystennin I¹ Esgob Rhufain. Saif y palas Lateran hwn ar Fynydd Caelius, un o "saith bryn Rhufain" sydd yn ne-ddwyrain y ddinas; Mae'r enw Caelius yn golygu: awyr. Y bryn hwn yw'r hiraf a'r mwyaf o'r saith, o ran arwynebedd. Ger yr Eglwys Lateran, sy'n dal i gynrychioli heddiw, ar gyfer y babaeth a'i chlerigwyr, yr eglwys Gatholig bwysicaf yn y byd, saif yr obelisc mwyaf sy'n bodoli yn Rhufain lle mae 13, gan ei fod yn cyrraedd uchder o 47 metr. Wedi'i ddarganfod o dan 7 metr o bridd a'i dorri'n dair rhan, fe'i gosodwyd yn ei le yn 1588 gan y Pab Sixtus V a drefnodd, ar yr un pryd, oruchafiaeth Talaith y Fatican yn yr oes broffwydol ganlynol o'r enw *Thyatira*. Mae gan y symbol hwn o gwlt solar yr Aifft arysgrif fawr ar y stele sy'n dwyn i gof arlwy Constantine. Mewn gwirionedd, ei fab Constantius II a ddaeth ag ef, ar ôl marwolaeth ei dad, o'r Aifft i Rufain, i gyflawni'n rhannol ddymuniad ei dad a oedd am ddod ag ef i Constantinople. ^{Y mae} y cysegriad hwn i ogoniant Cystenyn I yn fwy dyledus i ddymuniad Duw nag i fab Cystenyn. Oherwydd bod yr obelisc cyfan gyda'i bedestal uchel yn cadarnhau'r cyswllt a broffwydwyd, sy'n gwneud Cystennin I^{2r} awdurdod sifil sy'n gosod gweddill "diwrnod yr haul", a'r pab, ar y pryd yn esgob syml eglwys Gristnogol Rhufain, yr awdurdod grefyddol, a fyddo yn gosod, yn grefyddol, y dydd paganaid hwn dan yr enw " Sul " neu, ddydd yr Arglwydd. Ar frig yr obelisc hwn mae pedwar symbol dadlennol sy'n dilyn ei gilydd yn y drefn esgynnol hon: 4 llew yn eistedd ar ei flaen, wedi'u gogwyddo at y pedwar pwynt cardinal, uwchben y mae pedwar mynydd wedi'u gorchuddio â phelydrau solar, ac uwch ben hyn gyda'i gilydd yn dominyddu Cristion. croes. Wedi'i gyfeirio at y pedwar pwynt cardinal, mae symbol y llewod yn dynodi breindal yn ei rym cyffredinol; sy'n cadarnhau, ei ddisgrifiad a ddatgelir yn Dan.7 ac 8. Bydd Dat. 17:18 yn cadarnhau'r dywediad am Rufain: " *A'r wraig a welaist, hi yw'r ddinas fawr sydd â breindal ar frenhinoedd y ddaear.* » Yn ogystal, mae'r cartouche Eifftaidd sydd wedi'i ysgythru ar yr obelisc yn dwyn i gof "y dymuniad amhur y mae brenin yn ei annerch at Amon" duw'r haul. Mae'r holl bethau hyn yn datgelu gwir natur y ffydd Gristnogol sydd wedi dominyddu yn Rhufain er Cystennin I³ er 313, dyddiad ei fuddugoliaeth. Mae'r obelisc hwn, a'r symbolau sydd arni, yn tystio i " *lwyddiant* " gwas y diafol a broffwydodd yn Dan.8:25, a lwyddodd, trwy Cystennin I⁴ i roi gwedd syncretiaeth grefyddol i'r ffydd Gristnogol a gondemniwyd yn gadarn gan Dduw yn lesu Grist. Crynhaf neges y symbolau hyn: "croes": ffydd Gristnogol; "pelydrau solar": addoliad solar; "mynyddoedd": gallu daearol; "pedwar llew": breindal a chryfder cyffredinol; "Obelisc": Yr Aifft fyddo, pechu, ers gwrthryfel Pharo yr ecsodus, a thros y pechod sy'n gyfystyr ag addoliad eilunaddolgar y duw solar Amon. Mae Duw yn priodoli'r meini prawf hyn i'r ffydd Gatholig a ddatblygwyd gan Cystennin¹ Ac at y symmudiadau hyn, trwy y cartouche Aiphtaidd, ychwanega ei farn ar ymrwymiad crefyddol esgobion Rhufain, ill dau y mae yn eu hystyried yn amhur; maent eisoes yn cael eu galw'n "babau" gan frodyr crefyddol y ddinas. Mae cysylltiad y ffydd Gristnogol â'r cwlt solar a ymarferwyd ac a anrhydeddwyd eisoes gan Constantine ei hun, ar darddiad melltith ofnadwy y bydd dynoliaeth yn ei thalu, yn barhaus, hyd ddiwedd y byd. Nid yw yr *orsedd Lateranaidd* hon mewn cystadleuaeth â'r ymerawdwr Rhufeinig, oblegid er Cystennin I⁵ nid ydynt mwyach yn preswyllo yn Rhufain, ond yn Nwyrain yr ymerodraeth, yn

Constantinople. Felly, trwy anwybyddu'r datguddiad proffwydol a roddwyd gan Iesu Grist i Ioan, mae torfeydd o fodau dynol yn dioddef y twyll crefyddol mwyaf erioed. Ond y mae eu hanwybodaeth yn bechadurus am nad ydynt yn caru'r gwirionedd ac felly, gan Dduw ei hun, yn cael eu rhoi drosodd i gelwydd a chelwyddog o bob math. Mae diffyg addysg poblogaethau cyfnod *Pergamon* yn egluro llwyddiant y gyfundrefn babaidd a osodwyd ac a gefnogwyd gan ymerawdwr Rhufeinig olynol y cyfnod. Nad yw'n atal rhai swyddogion gwirioneddol etholedig rhag gwrthod a gwrthod yr awdurdod anghyfreithlon newydd hwn; sy'n arwain Iesu i'w cydnabod fel ei wir weision. Wedi gwneud lleoliad Rhufeinig yr etholedigion, sylwch fod yr Ysbryd a ddarganfuwyd yno yn 538 o weision a oedd yn cadw'r ffydd yn enw Iesu wrth anrhydeddu Sul. Fodd bynnag, yn y lle hwn o Rufain, dim ond yn ystod amser Nero, yn 65-68 a Diocletian rhwng 303 a 313, y gwelwyd y merthyron olaf neu'r "tystion ffyddlon". Wrth dargedu dinas Rhufain, mae'r Ysbryd yn cofio ffyddlondeb "*Antipas*" ei "*dyst ffyddlon*" o'r oes a fu. Mae'r enw Groeg hwn yn golygu: yn erbyn pawb. Ymddengys ei fod yn dynodi'r apostol Paul, yr argyhoeddiad cyntaf o Efengyl Iesu Grist yn y ddinas hon lle y bu farw yn ferthyr, wedi'i ddiennyddio, yn 65, dan yr ymerawdwr Nero. Mae Duw felly yn herio teitl ffug a chamarweiniol "ficer Mab Duw" y pabau. Y gwir ficer oedd y Paul ffyddlon, ac nid y Vigilius anffyddlon, na neb o'i olynwyr.

Y mae y creawdwr hollalluog Dduw wedi ysgythru mewn natur y momentau pwysig o hanes crefyddol yr oes Gristionogol ; eiliadau pan fydd y felltith yn cymryd ar gymeriad dwys gyda chanlyniadau difrifol i'r bobl Gristnogol. Eisoes yn ystod ei weinidogaeth ddaearol, rhoddodd Iesu Grist i'w ddeuddeg apostol rhyfedd a rhyfeddol, brawf o'i reolaeth ar ystorm ar Lyn Galilea; ystorm a dawelodd mewn amrantiad, wrth ei orchymyn. Yn ystod ein hoes ni, cymerodd y cyfnod rhwng 533 a 538 y cymeriad hynod felltgedig hwn, oherwydd trwy sefydlu cyfundrefn y Pab gan yr Ymerawdwr Justinian I, roedd Duw^{eisiau} cosbi'r Cristnogion a ufuddhaodd i'r archddyfarniad a gyhoeddwyd gan yr Ymerawdwr Cystennin Iaf , a wnaeth orffwys yn orfodol ar "Ddiwrnod yr Haul Unconquered" y dydd cyntaf o'r wythnos, er Mawrth 7, 321. Yn y cyfnod hwn, wedi ei felltithio ganddo, fe achosodd Duw ddeffroad dau losgfynydd a oedd yn mygu hemisffer i'r gogledd o'r blaned ac yn gadael olion ar y Hemisffer y de hefyd cyn belled ag Antarctica. Ychydig fisoedd ar wahân, wedi'u lleoli wrth antipodes ei gilydd yn ardal y cyhydedd, roedd lledaeniad y tywyllwch yn effeithiol iawn ac yn farwol iawn. Ymledodd biliynau o dunelli o lwch i'r atmosffer, gan amddifadu bodau dynol o olau a'u cnydau bwyd arferol. Yr haul ar ei anterth yn cynnig yr un golau â'r lleuad lawn a ddiflannodd ei hun yn gyfan gwbl. Mae haneswyr wedi nodi'r dystiolaeth hon yn ôl pa un y cymerodd byddinoedd Justinian Rufain o'r Ostrogothiaid diolch i storm eira ganol Gorffennaf. Mae'r llosgfynydd cyntaf o'r enw "Krakatoa" wedi'i leoli yn Indonesia ac fe ddeffrodd ym mis Hydref 535 gyda maint annirnadwy gan drawsnewid ardal fynyddig yn ardal forwrol dros 50 km. Ac mae'r ail, o'r enw "Ilopango" wedi'i leoli yng Nghanolbarth America ac fe ffrwydrodd ym mis Chwefror 536.

Adnod 14: “ Ond y mae gennyf rywbeth yn dy erbyn, oherwydd y mae gennyf yno bobl sy'n arddel athrawiaeth Balaam, y rhai a ddysgasant i Balac osod maen tramgwydd gerbron yr Israeliaid, er mwyn iddynt fwyta pethau a aberthwyd i eilunod, a gwneud anfoesoldeb rhywiol. . »

Mae'r Ysbryd yn disgrifio'r sefyllfa ysbrydol a sefydlwyd yn Rhufain. Ers 538, mae swyddogion etholedig ffyddlon y cyfnod wedi bod yn dyst i sefydlu awdurdod crefyddol y mae Duw yn ei gymharu â'r proffwyd “ Balaam ”. Yr oedd y dyn hwn yn gwasanaethu Duw, ond yn caniatáu iddo ei hun gael ei hudo gan enill elw a nwyddau daearol ; pob peth a rennir gan y gyfundrefn babaidd Rufeinig. Heblaw hyn, “ Balaam ” a barodd gwmp Israel trwy ddangos i “ Balac ” y moddion i'w dwyn i lawr : yr oedd yn ddigon i'w gwthio i dderbyn priodasau rhwng Iuddewon a phaganiaid ; pethau a gondemniodd Duw yn gryf. Trwy ei gymharu â “ Balaam ”, mae Duw yn rhoi braslun i ni o drefn y Pab. Yna mae'r un a ddewiswyd yn deall ystyr y gweithredoedd y mae Duw ei hun yn achosi i'r diafol a'i bartneriaid nefol a daearol eu cyflawni. Mae melltith yr eglwys Gristnogol yn dibynnu ar fabwysiadu'r "dydd haul anorchfygol" paganaidd, a welwyd er 321 gan Gristnogion anffyddlon. A bydd cyfundrefn y Pab, fel “ Balaam ”, yn gweithio tuag at eu cwmp ac yn dwysáu eu melltith ddwyfol. “ Cigoedd a aberthir i eilunod ” yw'r ddelwedd yn unig o'i gymharu â “diwrnod yr haul” paganaidd. Mae Rhufain yn dod â phaganiaeth i mewn i'r grefydd Gristnogol. Ond yr hyn y mae'n rhaid i chi ei ddeall yw eu bod o'r un natur ac yn dwyn yr un canlyniadau difrifol o dan farn Duw.... Yn enwedig gan y bydd y melltithion a achosir gan “ Balam ” y cyfnod Cristnogol yn parhau tan ddiwedd y byd, wedi'i nodi gan ddychweliad mewn gogoniant Iesu Grist. Mae anffyddlondeb Cristnogion hefyd yn cael ei gymharu ag anffyddlondeb yr Hebraeid a roddodd eu hunain drosodd i “ godineb ” ar ôl i Dduw wneud iddyn nhw ddeall ei ddeg gorchymyn. Rhwng 321 a 538, roedd Cristnogion anffyddlon yn ymddwyn fel nhw. Ac mae'r weithred hon yn parhau hyd heddiw.

Adnod 15: “ Er hynny, mae gennyf chi hefyd bobl sy'n glynu wrth athrawiaeth y Nicolaiaid. »

Yn y neges hon, mae enw'r “ Nicolaitaniaid ” a ddyfynnwyd yn *Effesus* yn ailymddangos yn y llythyr hwn. Ond daw “ y gweithredoedd ” sy'n ymwneud â hwy yn *Effesus* yn “ athrawiaeth ” yma. Mae rhai Rhufeiniaid mewn gwirionedd, ers *Effesus* , wedi dod yn Gristnogion, yna'n Gristnogion anffyddlon ers 321, a hyn, mewn ffordd grefyddol swyddogol ers 538, trwy anrhydeddu'r " athrawiaeth " Gatholig Rufeinig .

Adnod 16: “ Edifarhewch felly; os na, dof atat ar fyrder , ac ymladdaf yn eu herbyn â chleddyf fy ngenau. »

Trwy ddwyn i gof “ yr ymladd ” dan arweiniad ei “Gair”, “ cleddyf ei enau ”, mae'r Ysbryd yn paratoi'r cyd-destun ar gyfer y bedwaredd neges a ddaw. Yn yr 16eg ^{ganrif}, bydd y Beibl, ei air ysgrifenedig sanctaidd, ei “ ddau dyst ” yn ôl Dat. 11:3, yn lluosogi gwirionedd dwyfol ac yn datguddio'r ffydd Gatholig ffug.

Adnod 17: “ Gadewch i'r hwn sydd â chlustiau ganddo glywed beth mae'r Ysbryd yn ei ddweud wrth yr eglwysi: I'r hwn sy'n gorchfygu rhoddaf fanna cudd, ac iddo ef y rhoddaf garreg wen; ac ar y maen hwn yr ysgrifenydd enw newydd, yr hwn ni wyr neb ond y neb a'i derbynio. »

Fel bob amser, mae'r Ysbryd yn dwyn i gof agwedd ar fywyd tragwyddol. Yma mae'n ei gyflwyno i ni ar y ddelw a broffwydwyd gan y manna a roddwyd i'r Hebraid newynog yn yr anialwch cras, diffrwyth a sych. Yna dysgodd Duw y gallai amddiffyn ac estyn bywydau ei etholedigion trwy ei allu creadigol; yr hyn a gyflawna efe wrth roddi bywyd tragwyddol i'w etholedigion gwardedigion. Dyma fydd penllanw ei brosiect arbed cyfan.

Bydd yr un a ddewisir o'r amser yn cael bywyd tragwyddol fel gwobr y mae'r Ysbryd yn ei ddisgrifio mewn delwau. Mae delw " *Manna* " o fwyd nefol yn guddiedig yn nheyrnas nefoedd, a Duw ei hun yn gynhyrhydd iddi. Mewn symbolaeth hynafol, roedd manna yn y lle mwyaf sanctaidd a oedd eisoes yn symbol o'r nefoedd lle mae Duw yn teyrnasu'n sofran ar ei orsedd. Mewn arferion Rhufeinig, roedd y " *cerrig gwyn* " yn cynrychioli'r bleidlais "ie", roedd yr un du yn dynodi "na". Mae'r " *carreg wen* " hefyd yn dynodi purdeb bywyd yr un dewisedig sydd wedi dod yn dragwyddol. Mae ei fywyd tragwyddol yn ie dwyfol sy'n adlewyrchu croeso brwdfrydig ac anferth gan Dduw. Oherwydd bod yr un a ddewiswyd yn cael ei atgyfodi mewn corff nefol, mae ei gyflwr newydd yn cael ei gymharu ag " *enw newydd* ". Ac mae'r natur nefol hon, i'r rhai a ddewiswyd, yn ddirgel ac yn unigol am byth: " *nid oes neb yn ei wybod* ". Bydd yn rhaid i ni, felly, etifeddu a mynd i mewn i'r natur hon i ddarganfod beth ydyw.

4edd^{oes} : Thyatira

Rhwng 1500 a 1800, rhyfeloedd crefydd

Adnod 18: " *Ysgrifenna at angel y gynulleidfa yn Thyatira : Dyma mae Mab Duw yn ei ddweud, y mae ei lygaid fel fflam dân, ac y mae ei draed fel efydd yn llosgi.* "

Mae'r bedwaredd lythyren yn dwyn i gof o dan yr enw " *Thyatira* " adeg pan oedd ffydd Gristnogol y cynghreiriau Catholig a Phrotestannaidd yn cynnig golygfa ffaidd trwy eu gwrthdaro gwaedlyd. Ond mae'r neges hon yn peri syndod mawr. Yn yr enw *Thyatira* , mae dau wreiddiau Groegaidd "thuaio, téiro" yn cyfieithu "y ffieidd-dra ac i ddod â marwolaeth gyda dioddefaint". Mae'r term Groeg sy'n cyfiawnhau'r dehongliad hwn o ffieidd-dra yn dynodi, yng ngeiriadur Groeg Bailly, y mochyn neu'r baedd gwyllt pan fyddant mewn gwres. Ac yma, mae angen eglurhad. Nodwyd yr 16eg^{ganrif} gan ddeffroad y Protestaniaid a heriodd awdurdod y gyfundrefn Pabaidd Rufeinig. Hefyd, er mwyn cryfhau ei hawdurdod tymhorol, sefydlodd y babaeth a gynrychiolir gan y Pab Sixtus V ei Wladwriaeth y Fatican a fydd yn rhoi cyfreithlondeb sifil iddo yn gysylltiedig â'i awdurdod crefyddol. Dyna pam, ers yr 16eg^{ganrif} , trosglwyddodd y gyfundrefn babaidd ei phencadlys, a leolwyd yn flaenorol yn y Lateran Palace, i'w heiddo yn y Fatican, a oedd eisoes yn dalaith Pab annibynnol. Ond dichell yn unig yw'r trosglwyddiad hwn, oherwydd mae'r un sy'n honni ei fod o Dalaeth y Fatican yn dal i eistedd yn y Lateran Palace; oherwydd yno, yn y Lateran, y mae'r pabau'n croesawu'r emissaries o daleithiau tramor sy'n ymweld â hi. Ac felly, yn 1587, darganfuwyd yr obelisc atgyweiriedig a ailgodwyd ger y Palas Lateran ers Awst 3, 1588 o dan 7 metr o bridd ac mewn tri darn. Lleolir Talaith y Fatican y tu allan i Rufain, ar fryn y Fatican, ar lan orllewinol y Tiber sy'n ffinio â'r ddinas o'r Gogledd i'r De. Wrth i ni edrych ar gynllun y ddinas hon yn y Fatican, cefais fy

syfrdanu wrth ddarganfod siâp pen mochyn, y clustiau i'r gogledd, a'r trwyn i'r de-orllewin. Felly mae neges y "thuao" Groeg yn cael ei chadarnhau a'i chyfiawnhau ddwywaith gan Dduw, trefnydd y pethau hyn. Mae'r ffydd Gatholig a etifeddwyd gan *Pergamum* yn cyrraedd uchafbwynt ei ffeidd-dra. Mae hi'n ymateb yn dreisgar gyda chasineb a chreulondeb yn erbyn y rhai sydd, wedi'u goleuo gan y Beibl, a ledaenodd o'r diwedd diolch i'r wasg argraffu, yn gwadu ei bechodau a'i gamddefnydd. Yn well fyth, hyd hynny, yn warcheidwad yr Ysgrythurau Sanctaidd a atgynhyrchodd hi gan ei mynachod mewn mynachlogydd ac abatai, hi a erlidiodd y Beibl a oedd yn gwadu ei hanwiredd. Ac y mae hi yn rhoi'r ymwadwyr i farwolaeth trwy nerth brenhinoedd dall a hunanfodlon; ysgutorion doeth ei ewyllys. Mae'r ymadroddion y mae Iesu yn cyflwyno ei hun oddi tanynt yn dyfynnu, "*Y sawl sydd â llygaid fel fflam dân ac y mae ei draed yn debyg i bres tanllyd*", datguddio ei weithred gosbol tuag at ei elynion crefyddol y rhai a ddinystria efe ar ei ddychweliad i'r ddaear. Dyma'n union y ddwy ideoleg Gristnogol a ymladdodd ei gilydd i farwolaeth "trwy gleddyf" a drylliau yn y cyddestun hanesyddol hwn o oes *Thyatira*. Bydd "*Ei draed*" wedyn yn gorffwys ar "*y môr ac ar y ddaear*" symbol y ffydd Gatholig a'r ffydd Brotestannaidd yn Dat.10:5 a Dat.13:1-11. Disgrifir Catholigiaeth a Phrotestaniaeth, ill dau yn bechadurus (pechod = *pres*), yn edifeiriol, fel "*pres llosgi*" sy'n denu digofaint barn Duw Iesu Grist. Trwy gymryd y ddelwedd hon y mae'n ei defnyddio i gyhoeddi'r "*trallod*" mawr yn Dat. 1:15, mae Duw yn datgelu'r awr y bu i'r erlidwyr diwethaf, a unodd yn erbyn ei blant ffyddlon, ymladd yn erbyn ei gilydd i'r farwolaeth fel "anifeiliaid" gwyllt a fydd yn eu symboleiddio mewn yr holl broffwydoliaeth. O François 1af ¹ Louis XIV, mae rhyfeloedd crefyddol wedi dilyn ei gilydd. Ac mae'n rhaid i ni nodi sut mae Duw yn datgelu melltith pobl Ffrainc, cefnogaeth arfog y babaeth ers Clovis, brenin cyntaf y Ffranciaid. I nodi apogee y felltith hon, gosododd Duw y Louis XIV ifanc, "pump" oed, ar orsedd Ffrainc. Mae'r adnod hon o Ecc.10:16 yn mynegi ei neges: "*Gwae chwi, wlad y mae ei brenin yn blentyn, ac y mae ei thywysogion yn bwyta yn y bore!*" » Dinistriodd Louis XIV Ffrainc gyda'i wariant anferth ar Balas Versailles a'i ryfeloedd costus. Gadawodd ar ei ôl Ffrainc blymio i dlodi a bu ei olynydd Louis XV fyw dim ond oherwydd y rhyddfrydiaeth a rennir gyda'i gydymaith anwahanadwy mewn debauchery, Cardinal Dubois. Cymeriad ffaidd, Louis Trwy dargedu dyn addfwyn a heddychlon fel targed y dicter hwn, datgelodd Duw ei fwriad i daro'r gyfundrefn frenhinol etifeddol, am yr ymddiriedaeth ddall y mae wedi'i gosod yn anghyfiawn mewn rhagdybiaethau crefyddol Pabaidd ers Clovis.

Adnod 19: "*Gwn am eich gweithredoedd, eich cariad, eich ffydd, eich gwasanaeth ffyddlon, eich dyfalbarhad, a'ch gweithredoedd olaf yn fwy na'r rhai cyntaf.*" »

Y geiriau hyn, y mae Duw yn annerch ei weision yn "*ffyddlon hyd angau*", gan offrymu eu hunain yn aberth ar ddelw eu Meistr; derbynnir eu "*gweithredoedd*" gan Dduw oherwydd eu bod yn tystio i'w "*cariad*" dilys at eu Gwaredwr. Bydd eu "*ffydd*" yn cael ei gyfiawnhau gan fod "*gwasanaeth ffyddlon*" yn cyd-fynd ag ef. Mae'r gair "*cysondeb*", a ddyfynnir yma, yn cymryd pwysigrwydd hanesyddol sylweddol. Yn "Tŵr Constance" yn nhref Aigues-mortes y bu Marie Durand fyw ei chaethiwed am 40 mlynedd hir a

threiddgar, fel model o ffydd. Rhoddodd llawer o Gristnogion eraill yr un dystiolaeth, yn aml yn parhau i fod yn anhysbys i hanes. Mae hyn oherwydd bod nifer y merthyron wedi cynyddu dros amser. Mae'r gweithiau diweddaraf yn ymwneud ag amser teyrnasiad (1643 i 1715) y Brenin Louis Sylwch yn glir ar rôl ddadlennol yr enw “ *draig* ” sy'n dynodi “y diafol” a gweithred ymosodol agored Rhufain ymerodrol a Rhufain y Pab yn Dat.12:9-4-13-16. Daeth yr un a alwodd ei hun yn “frenin yr haul” â'r frwydr dros Babyddiaeth i'w hanterth, amddiffynnwr “diwrnod yr haul” a etifeddwyd ers Cystennin¹ Fodd bynnag, i dystio yn ei erbyn, plymiodd Duw holl gyfnod ei deyrnasiad hir i dywyllwch, gan wadu iddo gynhesrwydd a golau llawn y gwir haul gyda chanlyniadau difrifol i ymborth pobl Ffrainc.

Adnod 20: “ *Onid yr hyn sydd gennyf yn dy erbyn yw gadael i'r wraig Jesebel, sy'n galw ei hun yn broffwydes, ddysgu a hudo fy ngweision i gyflawni anfoesoldeb rhywiol a bwyta cigoedd wedi'u haberthu i eilunod.* »

Ym 1170, cafodd y Beibl ei gyfieithu i'r iaith Provençal gan Pierre Vaudès gan Dduw. Ef oedd y Cristion cyntaf i ailddarganfod yr athrawiaeth o wirionedd apostolaidd annatod, gan gynnwys parch at y gwir Saboth a mabwysiadu llysieuaeth. Yn cael ei adnabod o dan yr enw Pierre Valdo, mae yn darddiad y “Vaudois” a ymsefydlodd yn Alpine Piedmont Eidalaid. Gwrthwynebwyd gwaith y Diwygiad a gynrychiolent gan babyddiaeth a diflannodd y neges. Yn gymaint felly nes i Dduw drosglwyddo Ewrop gyfan i ymosodiad llofrudd Mongol a ddilynwyd gan epidemig ofnadwy o bla a achoswyd gan y Mongoliaid a ddinistriodd, o 1348, draean a bron i hanner ei phoblogaeth. Mae neges yr adnod hon, “ *rydych yn gadael y wraig Jesebel...* ”, yn waradwydd a gyfeiriwyd at y diwygwyr na roddodd y pwysigrwydd yr oedd yn ei haeddu i waith Pierre Valdo, oherwydd yr oedd yn berffaith. Rhwng 1170 a 1517, anwybyddwyd yr athrawiaeth berffaith o wirionedd iachawdwriaeth Gristnogol ac mae eu Diwygio a gyflawnwyd ar ddiwedd yr oes hon yn rhannol ac yn anghyflawn iawn.

Sylwer: mae'r perffeithrwydd athrawiaethol a ddeallwyd ac a gymhwyswyd gan Pierre Valdo yn dangos bod Duw ynddo ef wedi cyflwyno rhaglen gyflawn y Diwygiad Protestannaidd yr oedd angen ei chyflawni. Mewn gwirionedd, cyflawnwyd pethau mewn dau gam, nid yw gofyniad y Saboth yn dechrau tan 1843-1844, yn unol â'r amser a nodir gan archddyfarniad Dan.8:14.

Er mwyn darlunio ffydd Gatholig y Pab, mae Duw yn ei chymharu â gwraig estron y Brenin Ahab, y “ *Jesebel* ” ofnadwy a laddodd broffwydi Duw ac a dywalltodd waed diniwed. Mae'r copi yn cydymffurfio â'r model ac mae ganddo hefyd yr anfantais o bara'n hirach o lawer. Trwy enwi ei “ *phroffwydes* ”, mae Duw yn targedu enw lle newydd ei “orsedd”: y Fatican, sy'n golygu yn Hen Ffrangeg a Lladin, “vaticinare”: i broffwydo. Mae manylion hanesyddol y lle yn ddadlennol dros ben. Yn wreiddiol, cafodd y lle hwn ei nodi gan bresenoldeb teml Rufeinig wedi'i chysegru i'r duw “ *sarff* ” Aesculapius. Bydd y symbol hwn yn dynodi'r diafol a'r gyfundrefn babaid yn Dat.12:9-14-15. Gosododd yr Ymerawdwr Nero ei gylchedau rasio cerbydau yno, a chladdwyd “Simon the Magician” mewn mynwent yno. Ei weddillion ef, fe ymddengys, a fyddent yn cael eu hanrhydeddu fel rhai yr Apostol Pedr a groeshoeliwyd yn Rhufain. Yma

eto, roedd basilica a gynigiwyd gan Constantine yn dathlu gogoniant Cristnogol. Roedd yr ardal yn gorsiog yn wreiddiol. Bydd y celwydd a adeiladwyd felly yn cyfiawnhau enw newydd y basilica Fatican hwn a fydd, wedi'i ehangu a'i addurno yn y 15fed ganrif, yn cymryd yr enw camarweiniol "Basilica Sant Pedr o Rufain". Bydd yr anrhydedd hwn, a roddir mewn gwirionedd i **ddewin** ac i'r "sarff" Aesculapius, yn cyfiawnhau'r enw "**hud**" y mae'r Ysbryd yn ei briodoli i ddefodau crefyddol Catholig yn Dat.18:23 lle mae fersiwn beiblaidd Darby yn dweud wrthym: "*A'r golau o'r lamp ni bydd yn disgleirio ynot mwyach; ac ni chlywir ynot ti lais y priodfab a'r wraig mwyach; canys mawrion y ddaear oedd eich marsiandwyr; oherwydd trwy dy hud yr arweiniwyd yr holl genhedloedd ar gyfeiliorn.* » Yn union, bydd cwblhau'r gwaith ar y basilica hwn "Saint-Pierre de Rome", a oedd angen symiau enfawr o arian, yn arwain y prelate Tetzl i werthu ei "faddeuebau". Wrth weld maddeuant pechodau yn cael ei werthu am arian, darganfu'r athro mynach Martin Luther wir natur ei eglwys Gatholig Rufeinig. Gwadodd felly ei natur ddiarebol a rhai o'i wallau trwy arddangos ei 95 o draethodau ymchwil enwog yn 1517 ar ddrws yr eglwys Almaenig yn Augsburg. Felly ffurfiolodd waith y Diwygiad Protestannaidd a gynigiwyd gan Dduw i Pierre Valdo er 1170.

Wrth siarad yn uniongyrchol â'i weision diwygiedig y cyfnod, y gwir ddiodefwr heddychlon a ymddiswyddodd, mae'r Ysbryd yn eu ceryddu am ganiatáu i *Jesebel ddysgu a hudo ei weision*. Gallwn ddarllen yn y cerydd hwn holl amherffeithrwydd athrawiaethol y dechreuad hwn o ddiwygiad. Mae hi'n "*dysgu ac yn hudo*" ei "*gweision*", sef rhai Iesu, sy'n ei gwneud hi'n eglwys Gristnogol. Ond ei ddysgeidiaeth ef yw cyfnod *Pergamon* lle'r oedd y cyhuddiad o "*godineb*" a delwedd "*cig aberthwyd i eilunod*" eisoes wedi eu gwadu. Er gwaethaf ymddangosiadau twyllodrus, nid y *fenyw Jesebel yw'r endid pwysig yn yr adnod hon* ond y Cristion Protestannaidd ei hun. O'r dechrau trwy ddweud wrtho "*rydych yn gadael y wraig Jesebel...*" mae'r Ysbryd yn awgrymu beiau a rennir gan y Protestaniaid cyntaf. Yna mae'n datgelu cymeriad y bai hwn: eilunaddoliaeth baganaidd. Wrth wneud hynny, mae'n datgelu natur y "*baich*" na osododd arno eto, y pryd hwnnw, ond y bydd yn ei fynnu o 1843 ymlaen. Ac yn y neges hon, mae Duw'r creawdwr yn targedu'r "Sul" Rhufeinig y mae ei arfer yn ei olwg ef waith eilunaddolgar paganaidd sy'n anrhydeddu duwdod haul ffug o'r paganiaeth hynaf yn hanes dyn. O 1843 ymlaen, byddai'n rhaid iddo ymwrthod â "Sul" neu ei berthynas â Iesu Grist, unig Waredwr pechaduriaid daearol.

Adnod 21: "*Rhoddais amser iddi, er mwyn iddi edifarhau, ac nid edifarha hi am ei phuteindra.* »

Datgelir yr amser hwn ers Dan.7:25 ac fe'i cadarnheir mewn tair ffurf yn yr Apocalypse ym mhenodau 11, 12, a 13. Dyma'r ymadroddion: "*amser o weithiau a hanner amser; 1260 o ddyddiau, neu 42 mis*" sydd i gyd yn dynodi teyrnasiad anoddefgar y Pab ar waith rhwng 538 a 1798. Roedd lluosogi'r gwirionedd trwy gyfrwng y Beibl a phregethu gwir ddiwygwyr yn cynnig cyfle olaf i'r ffydd Gatholig edifarhau a chefnu ar un. pechodau. Ni wnaeth hi ddim, ac erlidiodd ac arteithiodd, yn enw ei gallu ymholgar, negeswyr heddychol y Duw byw. Felly, efe a atgynhyrchoedd weithredoedd gwrthryfelgar yr Iddewon gan roi ail gyflawniad i ddamag yr Iesu: damag y gwinwyr sydd yn lladd y cyntaf a anfonwyd oddi wrth

Dduw, ac yna'n lladd, pan fydd yn cyflwyno ei hun iddynt, mab y Meistr y winllan i ddwyn ei etifeddiaeth.

Adnod 22: “ *Wele, mi a'i bwriaf hi ar wely, ac a anfonaf orthrymder mawr ar y rhai sy'n godinebu gyda hi, oni bai eu bod yn edifarhau am eu gweithredoedd.* »

Bydd Duw yn ei thrin hi fel “ *putain* ” “ *wedi'i bwrw ar wely* ”, sy'n caniatáu inni gysylltu “ *y wraig Jesebel* ” o'r thema hon â “ *phuteiniaid Babilon fawr* ” Dat.17:1. Daw'r “ *gorthrymder mawr* ” a ragwelir ar ôl methiant y cyhoeddiad Beiblaidd. Bydd yr un neges hon yn cadarnhau adnabyddiaeth y “ *gorthrymder mawr* ” hwn â “ *y bwystfil sy'n esgyn o'r dyfnder* ” yn Dat.11:7. Cyfyd ar ol gwaith “ *dau dyst* ” Duw, sef ysgrifeniadau yr hen gyfammod dwyfol a'r newydd o'r Bibl Sanctaidd. Cadarnheir ac enwir “ **godineb** ” **ysbrydol** a “ *y rhai* ” y mae Duw yn eu cyhuddo o'i gyflawni â “ *Jezebel* ” yw brenhinoedd a brenhinwyr Ffrainc. Ynghyd â'r offeiriaid Catholig, bydd y brenhinwyr yn dod yn brif dargedau digofaint anffyddiaeth genedlaethol chwyldroadol a oedd yn fynegiant yn unig o ddigofaint y Duw hollalluog Iesu Grist. Nid oeddent yn edifarhau, felly tarodd y digofaint dwbl hwynt ar yr amser a benodwyd gan Dduw ar gyfer diwedd teyrnasiad y Pab rhwng 1793 a 1798.

Mae'r gair “ *gorthrymder* ” yn dynodi canlyniad y felltith ddwyfol yn ôl Rhuf.2:19: “ *Cystudd ac ing ar holl enaid dyn sy'n gwneud drwg, ar yr Iddew yn gyntaf, ac yna ar y Groegwr!* ” . Ond y “ *gorthrymder* ” sy'n cosbi pechodau'r frenhiniaeth Gatholig a'i chynghreiriad yr Eglwys Gatholig Rufeinig a symbolwyd yn Dat.17:5, wrth yr enw “ *Babilon y mawr* ”, yw, yn rhesymegol, yn “ *gorthrymder mawr* ”.

Adnod 23: “ *Byddaf yn lladd ei phlant hi i farwolaeth; a bydd yr holl eglwysi yn gwybod mai myfi yw'r hwn sy'n chwilio'r meddwl a'r calonnau, a rhoddaf wobwr i bob un yn ôl eich gweithredoedd.* »

“ *To die a death* ” yw'r ymadrodd y mae'r Ysbryd yn ei ddefnyddio i ddwyn i gof y ddau “ *ddychnyn* ” o gyfundrefn chwyldroadol 1793 a 1794. Gyda'r ymadrodd hwn, mae'n diystyru unrhyw syniad am farwolaeth ysbrydol syml a fydd yn peri pryder i'r Protestaniaid yn 1843 yn y neges a draddodwyd i angel y cyfnod “ *Sardes* ” yn Dat.3:1. Nid yw dynoliaeth erioed wedi gwybod am waith gwaedlyd o'r fath a wneir gan beiriannau lladd, a ddyfeisiwyd gan Doctor Louis, ond a werthfawrogir gan Doctor Guillotin y priodolwyd ei enw i'r offeryn ei hun, a alwyd o hynny ymlaen: y gilotîn . Yna roedd dyfarniadau cryno yn datgan lluo o orchmynion marwolaeth, gan ychwanegu'r egwyddor o daro marwolaeth at farnwyr a chyhuddwyr y diwrnod cynt. Yn ôl yr egwyddor hon, roedd yn ymddangos bod yn rhaid i ddynoliaeth ddiflannu ac am y rheswm hwn y galwodd Duw y drefn chwyldroadol ddinistriol hon yn “ *abyss* ”. Yn y pen draw, fe fyddai wedi gwneud y ddaear yn “ *yr affwys* ” heb unrhyw fath o fywyd o ddiwrnod cyntaf y Greadigaeth, yn ôl Gen.1:2. Ond yn y nef yn unig, yn ystod y farn nefol a arferir gan yr etholedigion cynnulledig y bydd “ *yr holl Eglwysi (neu Gymanfaoedd)* ” yn etholedigion y saith oes, yn darganfod y ffeithiau hanesyddol hyn gyda'r ystyr a roddodd Duw iddynt. Mae cyfiawnder Duw yn berffaith; y rhai oedd yn barnu anwir, a drawyd gan ei gyfiawnder ef, “ *yn ol eu* ” *gweithredoedd* “ *eu hunain* .” Parasant i bobl farw yn anghyfiawn, ac fe'u trawyd gan farwolaeth

trwy gyfiawnder dwyfol perffaith: “ *a byddaf yn talu pob un ohonoch yn ôl eich gweithredoedd.* ”

Adnod 24: “ *I ti ac i weddill Thyatira, y rhai nid ydynt yn derbyn yr athrawiaeth hon, ac nad ydynt wedi adnabod dyfnder Satan, fel y maent yn eu galw, rwy'n dweud wrthyh: ni osodaf faich arall arnoch; »*

Ni all y rhai sy'n gwadu'r ffydd Gatholig ac yn rhoi'r enw " *dyfnder Satan* " fod ond y diwygwyr a ymddangosodd o tua 1200 hyd chwyldro Ffrainc ym 1789. Beth bynnag oedd eu hymddygiad, roedd eu hathrawiaeth yn bell iawn o'r gwirionedd pur a ddysgwyd gan yr Ysbryd at apostolion a dysgyblion Iesu Grist. Ni nodwn er mantais iddynt ond tri pheth cadarnhaol : ffydd yn aberth yr Iesu yn unig, ymddiried yn y Bibl yn unig, a dawn eu person a'u bywyd ; etifeddwyd pob pwynt athrawiaethol arall oddi wrth Babyddiaeth ac felly'n destun cwestiynu. Felly, er eu bod yn amherffaith ar lefel athrawiaeth gwirionedd y ffydd Gristnogol, roedd y diwygwyr etholedig yn gwybod sut i draddodi eu bywydau a gynigiwyd i Dduw mewn aberthau byw, a thra'n aros am 1844, dyddiad dod i rym yr archddyfarniad o Dan. 8:14, mae Duw wedi cymeradwyo eu gwasanaeth dros dro. Mae'n mynegi hyn yn glir iawn pan fydd yn dweud: “ *Nid wyf yn gosod unrhyw faich arall arnat ti.* ” Mae sefyllfa barn ddwyfol eithriadol yn amlwg yn y geiriau hyn.

Adnod 25: “ *Dim ond yr hyn sydd gennych chi, daliwch ati nes i mi ddod.* ”
»

Rhaid i'r rhesymau sy'n caniatáu i Dduw fendithio'r ffydd Brotestannaidd amherffaith gael eu cadw a'u harfer gan yr etholedigion hyd at ddychweliad Iesu Grist.

Adnod 26: “ *I'r hwn sy'n gorchfygu, ac yn cadw fy ngweithredoedd hyd y diwedd, a roddaf awdurdod ar y cenhedloedd.* »

Mae'r adnod hon yn datgelu beth fydd yn achosi colled iachawdwriaeth o amser hwn y Diwygiad Protestannaidd hyd ddychweliad Crist. Rhaid i'r etholedigion gadw hyd y diwedd y gweithredoedd a baratowyd ac a ddatguddiwyd gan Iesu Grist yn barhaus hyd ddiwedd y byd. Y cwmp a elwir trwy wrthod gofynion newydd Duw. Fodd bynnag, ni chuddiodd erioed ei fwriad i gynyddu ei oleuni yn raddol hyd amser ei ddyfodiad mewn gogoniant. “ *Y mae llwybr y cyfiawn fel y goleuni godidog, y mae ei ddisgleirdeb yn cynyddu hyd ganol dydd (Pro.4:18)*”; mae'r adnod hon o'r Beibl yn ei brofi. Ac felly o fewn fframwaith ei brosiect, o 1844 ymlaen, y bydd y gofynion dwyfol yn ymddangos ar y dyddiadau a gynlluniwyd ac a broffwydwyd gan ei air proffwydol Beiblaidd unigryw. Dim ond fel barnwr nefol y bydd yr un a ddewisir yn derbyn “awdurdod dros y cenhedloedd” gan Dduw.

Adnod 27: “ *Bydd yn eu llywodraethu â gwialen haearn, fel y mae rhywun yn torri llestri clai, yn union fel yr wyf fi fy hun wedi derbyn pŵer gan fy Nhad.* »

Mae'r ymadrodd hwn yn awgrymu'r hawl i ddedfrydu i farwolaeth. Yn union y bydd yr etholedigion yn rhannu gyda Iesu Grist yn eu barn am yr annuwiol a sefydlwyd ar gyfer y farn ddiwethaf, yn ystod “ *mil o flynyddoedd* ” Saboth mawr y seithfed mileniwm.

Adnod 28: “ *A rhoddaf iddo seren y bore.* »

Bydd Duw yn rhoi ei olau dwyfol llawn iddo wedi'i symboleiddio ar ein daear bresennol gan yr haul. Ond dywedodd Iesu, "Myfi yw'r goleuni." Felly mae'n cyhoeddi golau bywyd nefol, lle mae Duw ei hun yn ffynhonnell golau nad yw bellach yn dibynnu ar seren nefol fel ein haul ni.

Adnod 29: “ *Y sawl sydd â chlustiau ganddo, gwrandawed beth mae'r Ysbryd yn ei ddweud wrth yr eglwysi!* »

Mae adeiladu'r Apocalypse fel twr sy'n cynnwys saith llawr, a'r seithfed fydd amser cyfarfod Duw. Yn y lluniad hwn, mae penodau 2 a 3 yn ffurfio fframwaith sylfaenol yr oes Gristnogol gyfan rhwng 94 a 2030. Mae'r holl themâu a grybwyllir yn yr Apocalypse yn dod o hyd i'w lle yn y fframwaith sylfaenol hwn. Ond yn y fframwaith hwn dim ond y lloeriau cyntaf sy'n chwarae rôl y grisiau sy'n arwain at y llawr uchaf. Mae pwysigrwydd y datguddiad yn ymddangos ar lefel 3 o'r enw *Pergamum* . Atgyfnerthir y pwysigrwydd hwn ymhellach ar lefel 4 o'r enw *Thyatira* . Yn yr oes hon y mae'r ffydd Gristnogol yn mynd yn ddryslud ac yn gamarweiniol. Bydd i farn Duw ar sefyllfa ysbrydol yr oes hon ganlyniadau hyd ddiwedd y byd. Dyna pam, er mwyn cadarnhau eich dealltwriaeth o'r farn hon, y byddaf yn crynhoi'r neges hon a anerchwyd gan Dduw at ei Brotestaniaid etholedig yn ystod teyrnasiad Louis XIV.

Crynodeb : Adeg y Diwygiad Protestannaidd, roedd ymddygiadau Cristnogol yn lluosog. Rydym yn canfod gwir saint yn cael eu herlid, ond bob amser yn heddychlon, a phobl sy'n drysu crefydd a gwleidyddiaeth, sy'n arfogi eu hunain ac yn dychwelyd yn ergyd i'r byddinoedd Catholig brenhinol. Yn Daniel 11:34, mae'r Ysbryd yn eu dynodi'n "rhagrithwyr." Ychydig o grefyddwyr sydd wedi deall mai dynwared yr Iesu ym mhob peth yw bod yn Gristion, i ufuddhau i'w orchmynion ac ymostwng i'w waharddiadau; y mae defnyddio arfau yn un o honynt, a hon oedd ei wers olaf a roddwyd ar adeg ei arestiad. Mae gwaradwydd Iesu yn cael ei gyfiawnhau gan y ffaith bod Protestaniaid eu hunain, trwy barhau i ymarfer y dreftadaeth Gatholig, yn hyrwyddo, trwy eu hesiampl, y ddysgeidiaeth a'r swngyfaredd sy'n perthyn i'r Jesebel Gatholig . Y mae eu harferiad crefyddol amherffraith yn eu hanrheithio ym marn Duw y maent yn ei waradwyddo o flaen ei elynion. Arweiniodd y cyfnod hwn yn nechreu y Diwygiad ef i wneuthur barnau eithriadol ; y mae'n ei bwysleisio trwy ddweud: “ *Nid wyf yn rhoi unrhyw faich arall arnat, dim ond cadw'r hyn sydd gennych nes i mi ddod .*” Ond mae amherffeithrwydd athrawiaethol yn gyfreithlon ar y dechrau hwn ac mae Duw yn derbyn gwasanaeth y rhai sy'n derbyn erledigaeth a marwolaeth yn ei enw. Ni allent roi mwy, gan roi'r uchafswm: eu bywydau. Mae Duw yn tanlinellu'r ysbryd aberth hwn y mae'n ei ddynodi fel “ *yn gweithio'n amlach na'r cyntaf* (adnod 19)”. Cymharwyd paganiaeth Pabyddiaeth â *chigoedd a aberthir i eilunod* . Dechreuodd gwadu twyll Rhufeinig gyda gweithiau cwbl oleuedig Pierre Valdo (Vaudés) a ysgrifennodd, o 1170 ymlaen, fersiwn o'r Beibl mewn iaith heblaw Lladin, Provençal. Yr oedd ei wybodaeth a'i ddealltwriaeth o ofynion dwyfol yn rhyfeddol o gyflawn ac ar ei ôl ef dirywiodd y ffydd Brotestannaidd. O dan ysbrydoliaeth John Calvin, caledodd y ffydd Brotestannaidd hyd yn oed, gan gymryd delwedd ei gwrthwynebydd Catholig. Ac y mae'r ymadrodd “Rhyfeloedd Crefydd” yn tystio i ffeidd-dra Duw, oherwydd nid yw etholedigion Iesu Grist, y rhai cywir, yn dychwelyd yr ergydion a roddwyd iddynt. O'r Arglwydd ei hun y

daw eu dial hwynt. Trwy arfogi eu hunain, dangosodd y Protestaniaid, yr oedd eu harwyddair yn “sola scriptura”, “Yr Ysgrythur yn unig”, ddirmyg tuag at y Beibl a oedd yn gwahardd eu trais. Aeth Iesu yn bell iawn yn yr ardal hon trwy ddsygu ei ddisgyblion y dylen nhw droi'r “foch arall” at yr un sy'n eu taro.

Mae'r cyfnod hwn pan achosodd erledigaeth Gatholig i weision ffyddlon Iesu farw yn cael ei danlinellu'n driphlyg yn yr Apocalypse, yma yn y cyfnod hwn *Thyatira*, ond hefyd yn y ^{5ed} sêl pennod 6 ac yn y ^{3ydd} *trwmped* pennod 8. Yma, yn adnod 22, mae Iesu'n annog ei weision merthyredig, gan gyhoeddi iddynt ei fwriad i ddial am eu marwolaeth neu eu dioddefaint a achoswyd gan Rufain a'i gweision brenhinol. Mae'r gair allweddol sydd wedi'i guddio yn yr enw *Pergamum* yn ymddangos yn glir, mae'r grefydd Gatholig yn euog o *odineb* yn erbyn Duw, a bydd y rhai sy'n ei gyflawni ag ef, y brenhinoedd Catholig, eu cynghreiriau a'u ffug uchelwyr yn talu, o dan gilotîn y chwyldroadwyr Ffrengig, tywallt gwaed yn anghyfiawn. Dat.2:22-23: “ *Wele, mi a'i bwriaf hi ar wely, ac a anfonaf orthrymder mawr ar y rhai sy'n godinebu gyda hi, oni bai eu bod yn edifarhau am eu gweithredoedd. Rhoddaf ei phlant i farwolaeth; a bydd yr holl eglwysi yn gwybod mai myfi yw'r hwn sy'n chwilio'r meddwl a'r calonnau, a rhoddaf wobwr i bob un ohonoch yn ôl eich gweithredoedd.* ” Ond byddwch yn ofalus! Oherwydd ar ôl 1843, bydd “ **y rhai sy'n godinebu gyda hi** ” **hefyd yn Brotestaniaid**, felly bydd Duw yn paratoi gyda'r niwclear “ trydydd rhyfel byd ”, cosb newydd o *odineb* Catholig, Uniongred, Anglicanaidd, Protestannaidd ac eraill. Adventist. Yn gyfochrog, dywed yr Ysbryd yn y ^{5ed} sêl: Dat 6:9 i 11: “ *Pan agorodd efe y bumed sêl, gwelais dan yr allor eneidiau y rhai a laddwyd oherwydd gair Duw ac oherwydd y dystiolaeth a ddygasant. Hwythau a lefasant â llef uchel, gan ddywedyd, Pa hyd, O sanctaidd a gwir Feistr, yr wyt yn oedi wrth farnu, ac i ddial ein gwaed ar y rhai sy'n trigo ar y ddaear? Rhoddwyd gwisg wen i bob un o honynt; a dywedwyd wrthynt am aros yn llonydd am beth amser yn hwy, hyd nes y byddai rhifedi eu cyd-weision a'u brodyr oedd i'w rhoddi i farwolaeth fel hwythau, yn gyflawn.* ”.

yr olygfa hon o'r 5ed ^{sêl} fod yn ddryslyd ac yn gamarweiniol i feddwl an-oleuedig. Boed i bethau fod yn glir, mae'r ddelwedd hon yn datgelu i ni feddwl cyfrinachol Duw, oherwydd yn ôl Ecc.9:5-6-10, mae'r meirw yng Nghrist yn cysgu mewn cyflwr lle mae eu cof yn angof, heb gymryd rhan ym mhopeth mwyach. . *beth a wneir dan haul*. Y mae y Bibl yn rhoddi i'r farwolaeth gyntaf ystyr dinystrio yr holl fod; mae'r person marw fel pe na bai erioed wedi bod gyda'r gwahaniaeth a oedd wedi bodoli, mae ei holl fodolaeth yn parhau i fod wedi'i ysgythru yn meddwl Duw. Felly i'w weision byw y mae Duw yn mynd i'r afael â'r neges gysur hon i'w hannog. Mae yn eu hadgofio, yn ol ei addewidion, ar ol cwsg angau, fod amser wedi ei bennodi i'w deffroad, pan y byddont, trwyddo ef, yn cael eu hadgyfodi. Cânt gyfle wedyn i farnu, dan syllu a barn Duw yn Iesu Grist, eu poenydwyr yr un mor atgyfodedig, ond ar ddiwedd y *mil o flynyddoedd*. Yn neges *Thyatira*, bydd y *farwolaeth* a gyhoeddwyd ar gyfer y *rhai sy'n godinebu gyda Jesebel* y Catholig yn cael cyflawniad dwbl. Ar y ddaear, gwaith y chwyldroadwyr yw'r cam cyntaf, ond ar ei ôl fe ddaw, yn ei amser ac yn yr ail gyfnod, ail *farwolaeth* y farn olaf, awr pan fydd “ *pob Cynulliad* ” yn anffyddlon

neu'n ffyddloniaid o bob cyfnod o'r oes Gristnogol bydd barn gyfiawn Duw yn cael ei chymhwyso yn erbyn *godineb ysbrydol* .

Yn ei ddelwedd symbolaidd, y ^{4ydd} Mae *trwmped* pennod 8 yn cadarnhau gweithred y “ *gorthrymder mawr* ” a raglennwyd i gosbi *godineb* y pabyddiaeth a'r brenhinwyr a'i cefnogodd. *Mae'r haul* , y golau dwyfol , y *lleuad* , y grefydd Gatholig dywyll, a'r *sêr* , y bobl grefyddol , *yn cael eu taro mewn traean* neu, yn rhannol, gan erledigaeth anffyddiaeth y chwyldroadwyr Ffrengig yn 1793 a 1794.

Ar ddiwedd y neges a gyfeiriwyd at Brotestaniaid heddychlon, mae'r Ysbryd yn cadarnhau ei gondemniad o ddefnyddio arfau trwy ddwyn i gof mai dim ond ar gyfer y farn olaf a baratowyd yn ystod barn nefol y seithfed mileniwm y bydd yr un a ddewiswyd yn cael ei ddial. Nid yw felly wedi ei awdurdodi i ddial arno ei hun, o flaen y farn nefol hon lle y bydd wedi hynny yn barnu ei erlidwyr, ag lesu Grist, ac yn cyfranogi o'r rheithfarn o ddedfryd marwolaeth. “ *Bydd yn eu llywodraethu â gwialen haearn, fel y mae rhywun yn torri llestri clai* .” Pwrpas y dyfarniad hwn fydd pennu amser dioddefaint y tramgwyddwyr a gondemniwyd i ail farwolaeth y farn ddiwethaf. Mae adnod 29 yn sôn am: *seren y bore* . “ *A rhoddaf iddo seren y bore* .” Mae'r mynegiant hwn yn dynodi'r haul, delwedd o olau dwyfol. Bydd yr enillydd yn mynd i mewn i oleuni dwyfol am dragwyddoldeb. Ond cyn y cyd-destun tragwyddol hwn, mae'r term hwn yn paratoi'r pumed llythyr a ddaw. Dyfynnir *seren y bore* yn 2 *Pedr 1:19-20-21*: “ *Ac yr ydym yn dal y gair proffwydol yn fwy sicr fyth , yr hwn yr ydych yn ei wneud yn dda i roi sylw, ynghylch lamp sy'n disgleirio mewn lle tywyll, hyd y dydd. gwawrio dydd a seren y bore yn codi yn eich calonau; gan wybod yn gyntaf ohonoch eich hunain na all yr un proffwydoliaeth o'r Ysgrythur fod yn wrthrych o ddehongliad preifat, oherwydd nid trwy ewylllys dyn y dygwyd proffwydoliaeth erioed, ond fe'i cynhyrchir gan yr Ysbryd Glân y mae dynion wedi llefaru oddi wrth Dduw* . Mae'r adnod hon yn tanlinellu pwysigrwydd y gair proffwydol oherwydd bydd cyd-destun y cyfnod sydd i ddod yn cael ei gyflyru'n ysbrydol gan fynediad i gymhwysiad yr archddyfarniad dwyfol a broffwydwyd yn Dan.8:14. “ *Hyd at 2300 p.m. a bydd sancteiddrwydd yn cael ei gyfiawnhau* .” Ond ar y pryd, nid oedd yr adnod hon yn hysbys ond yn y cyfieithiad : “ *Hyd 2300 gyda'r hwyr a'r bore a'r cysegr wedi ei buro* .” Hyd yn oed yn y cyfieithiad hwn, roedd neges Duw yr un fath, ond yn llai manwl gywir, gellid yn y ffurf hon ei dehongli fel cyhoeddi diwedd y byd trwy ddychwelyd mewn gogoniant ein Harglwydd a'n Gwaredwr Iesu Grist. Defnyddiodd Duw Brotestant Americanaidd William Miller i gynnal y ddau brawf ffydd Adventist yng ngwanwyn 1843 a chwymp 1844. Fel y mae Daniel 12:11-12 yn ein dysgu, rhwng y ddau ddyddiad hyn, ym 1843, mae archddyfarniad dwyfol yn tynnu'n ôl oddi wrth Brotestaniaid syrthiedig. y cyfiawnder achubol a gynnygiwyd gan lesu Grist ; am nad ydynt mwyach yn cyfarfod â safon y sancteiddrwydd newydd a ofynir gan Dduw. Mae cyfiawnder Iesu yn dragwyddol, ond nid yw ond o fudd i'r gwir etholedigion a ddewiswyd gan Iesu ei hun, a hyn, ym mhob amser a hyd ddiwedd y byd.

Yma, rhwng *Thyatira* a *Sardis* , ar ddiwrnod cyntaf gwanwyn 1843, daw archddyfarniad Dan.8:14 i rym a chawn ddarganfod ei ganlyniadau yn y negeseuon a anfonwyd gan yr Ysbryd at Gristnogion y dyddiad hwnnw.

Datguddiad 3: Y Gymanfa er 1843 – adfer y ffydd Gristnogol apostolaidd

5ed^{oes} : Sardis

Y dyfarniad a gyhoeddwyd gan Iesu Grist ar ôl treialon Adventist gwanwyn 1843 a Hydref 22, 1844

Adnod 1: “ *Ysgrifenna at angel cynulleidfa Sardis : Dyma mae'r un sydd â saith ysbryd Duw a'r saith seren yn ei ddweud: Dw i'n gwybod dy weithredoedd. Gwn y credir dy fod yn fyw, a'th fod wedi marw.* »

“ *Sardis* ”, thema'r pumed llythyr, yn dwyn allan ddau ymddygiad Cristnogol Protestannaidd, gwrthgyferbyniadau a briodolir: i'r syrthiedig, y mae Iesu'n datgan iddynt: “ *Ystyrir chwi yn fyw, a meirw ydych* ”; ac at yr etholedigion, yn adnod 4: “ *Byddant yn cerdded gyda mi mewn gwisgoedd gwynion oherwydd eu bod yn deilwng.* ” Fel cynnwys ei ddwy neges, mae gan yr enw “ *Sardis* ” ystyr dwbl y mae ei ystyron yn hollol gyferbyniol. Rwy'n cadw prif syniadau'r gwreiddyn Groeg hwn: maen dirgrynol a gwerthfawr, marwolaeth a bywyd. Mae grimacing a convulsive yn diffinio chwerthin sardonic; mewn Groeg, y sardonion yw rhaff uchaf rhwyd hela; pysgodyn yw'r sardîn; ac yn y gwrthwyneb, y mae y sardo a'r sardonix yn feini gwerthfawr ; sardonix sef amrywiaeth o chalcedony brown. Ar ddechrau'r llythyr hwn, mae Iesu'n cyflwyno'i hun fel “ *yr hwn sydd â saith ysbryd Duw a'r saith seren ganddo* ” hynny yw, sancteiddiad yr Ysbryd a barn ei weision yn y saith oes. Fel yn Dan.12, saif uwchlaw yr afon laddol, prawf y ffydd Adventist, ac yma y mae yn traddodi ei farn. Gadewch i ni sylwi ar y cynefindra sy'n dangos bod cydweithiwr yn un yn yr ystyr gyfunol. Mae'r norm Protestannaidd cyfan yn bryderus. Iesu yn rhoi terfyn ar yr eithriad Protestannaidd a nodir yn neges *Thyatira* . Mae'r “ *baich* ” newydd (fel y mae'r credinwyr gwrthryfelgar yn ei ddeall) bellach yn cael ei osod a'i ofyn. Rhaid rhoi'r gorau i arfer Sul y Rhufeiniaid a rhoi'r Saboth Sadwrn yn ei le. Mae'r archddyfarniad hwn o Dan.8:14 yn gwrthdroi'r sefyllfa a sefydlwyd ers Mawrth 7 , 321 gan yr Ymerawdwr Cystennin¹ Ym 1833, 11 mlynedd cyn 1844, trwy gawod barhaus o sêr saethu, yn para o hanner nos hyd 5 a.m., ac yn weladwy ledled yr Unol Daleithiau, roedd Duw wedi darlunio a phroffwydo cwmp enfawr Cristnogion Protestannaidd. I'ch argyhoeddi o'r dehongliad hwn, dangosodd Duw sêr yr awyr i Abraham, gan ddweud wrtho: “ *Felly bydd dy ddisgynyddion.* ” Roedd cwmp sêr 1833 felly'n proffwydo cwmp enfawr o'r disgyniad hwn o Abraham.^{Dyfynnir yr arwydd nefol hwn} yn thema'r *bed sêl* yn Dat.6:13. Dywedodd Iesu: “ *Dywedir eich bod yn fyw a marw* ”. Y mae gan yr un y sonia am dano, felly, yr enw o gynrychioli Duw, ac y mae y manylyn hwn yn cyfateb i Brotestaniaeth sydd, wrth gredu yn ei Diwygiad, yn meddwl ei fod wedi ei gymodi â Duw. Mae'r dyfarniad dwyfol yn disgyn: “ *Rwy'n gwybod eich gweithredoedd* ”, “ *ac yr ydych wedi marw* ”. O Dduw ei hun, y Barnwr mawr, y daw y farn hon. Gall y Protestant anwybyddu'r farn hon, ond ni all ddianc rhag ei chanlyniadau. Ym 1843, daeth archddyfarniad Daniel 8:14 i rym ac ni ddisgwylir i unrhyw Gristion fod yn anwybodus o gyfraith y Duw byw. Mae'r anwybodaeth hwn i fod i ddirmyg ar y

gair proffwydol Beiblaidd y mae'r apostol Pedr yn ein hannog i roi ein holl sylw iddo yn 2 Pet.1:19-20: “ *Ac yr ydym yn dal y gair proffwydol yn fwy sicr fyth, yr hwn yr ydych yn gwneud yn dda iddo. i dalu sylw, fel i lamp yn llewyrchu mewn lle tywyll, nes y dydd wawrio a seren y bore yn codi yn eich calonnau; gan wybod yn gyntaf oll na all unrhyw broffwydoliaeth o'r Ysgrythur fod yn wrthrych dehongliad preifat.* » Gan fyned heibio yn ddisylw yn nghanol holl destynau Beibl y cyfamod newydd, y mae yr adnodau hyn yn gwneyd, yn neillduol o 1843, y gwahaniaeth rhwng bywyd a marwolaeth.

Adnod 2: “ *Byddwch wylwadwrus, a chryfhewch y gweddill sydd ar fin marw; canys ni chefais dy weithredoedd yn berffaith ger bron fy Nuw.* »

Os nad ydynt yn cwrdd â safon newydd sancteiddrwydd, bydd “ *gweddill* ” Protestaniaeth “yn *marw* .” Oherwydd, mae Duw yn ei gondemnio am ddau reswm. Y cyntaf yw arfer Sul y Rhufeiniaid a gondemniwyd gan fynediad i rym archddyfarniad Dan.8:14; yr ail yw diffyg diddordeb yn y gair proffwydol, oherwydd heb gymryd i ystyriaeth y wers a roddwyd gan Dduw trwy'r profiad Adventist, bydd disgynyddion Protestannaidd yn cario'r euogrwydd a etifeddwyd gan eu tadau. Ar y ddau bwynt, dywedodd Iesu, “ *Nid wyf wedi cael dy weithredoedd yn berffaith gerbron fy Nuw.* ” Trwy ddweud “ *gerbron fy Nuw* ”, mae Iesu'n atgoffa Protestaniaid o norm y deg gorchymyn a ysgrifennwyd gan fys Duw, y Tad y maent yn ei ddirmygu o blaid y Mab sydd i fod i'w hachub. Nid oes gan ei ffydd berffaith ufudd, a roddodd fel model, ddim yn gyffredin â'r ffydd Brotestannaidd, etifedd pechodau Catholig niferus, gan gynnwys, yn gyntaf oll, y gorffwys wythnosol ar y diwrnod cyntaf. Mae drws iachawdwriaeth yn cau am byth ar y norm crefyddol Protestannaidd cyfunol, mae “ *sêr* ” y “ *chweched sêl* ” yn cwmpo.

Adnod 3: “ *Cofiwch felly sut y derbyniasoch ac a glywsoch, a chadwch ac edifarhewch. Os na wylwch, fe ddof fel lleidr, ac ni wyddoch pa ham y deuaif arnat.* »

Mae'r ferf hon, “ *cofiwch*, ” yn awgrymu myfyrdod beirniadol ar weithiau'r gorffennol. Ond dim ond y rhai gwirioneddol ddewisol sy'n ddigon gostyngedig i feirniadu eu gweithiau eu hunain. Ymhellach, mae'r gorchymyn hwn “ *cofiwch* ” yn dwyn i gof y “ *cofiwch* ” ar ddechrau'r pedwerydd gorchymyn sy'n gorchymyn gorffwys sancteiddiedig y seithfed dydd. Yma eto, yn ddwbl felly, gwahoddir Protestaniaeth swyddogol i ailystyried y derbyniad a roddodd i'r negeseuon proffwydol a lanswyd gan William Miller yng ngwanwyn 1843 ac yng nghwmp 1844, ond hefyd i destun y 4ydd o'r 10 gorchymyn^{Duw} ei fod wedi bod yn troseddu i bechod marwol er 1843. Mae canlyniad difrifol ei doriad â Iesu Grist yn cael ei lunio: “ *Os na wylwch, fe ddof fel lleidr, ac ni wyddoch pa awr y deuaif ar ti.* » Byddwn yn gweld sut ers 2018, mae'r neges hon wedi dod yn realiti byw. Heb wylwadwriaeth, heb edifeirwch a ffrwyth edifeirwch, y mae y ffydd Brotestannaidd yn bendant farw.

Adnod 4: “ *Eto mae gennyh rai dynion yn Sardis nad ydynt wedi halogi eu dillad; byddant yn cerdded gyda mi mewn [dillad] gwyn, oherwydd eu bod yn deilwng.* »

Bydd sancteiddrwydd newydd yn dod i'r amlwg. Yn y neges hon, mae Iesu'n fodlon tystio i fodolaeth “ *ychydig o ddynion* ”, yn ôl y manylion a

ddatgelwyd i Ellen.G.White a oedd yn eu plith, dim ond 50 o ddynion a gafodd gymeradwyaeth Duw. Mae'r "ychydig ddynion" hyn yn dynodi gwŷr a gwragedd sydd wedi eu cymeradwyo a'u bendithio, yn unigol, er tystiolaeth eu ffydd yn unol â disgwyliad yr Arglwydd. Dywedodd Iesu: "Er hynny y mae gennych rai dynion yn Sardis nad ydynt wedi halogi eu dillad; a byddant yn rhodio gyda mi mewn [gwisgoedd] gwynion, oherwydd teilwng ydynt." Pwy all anghytuno ag urddas a gydnabyddir gan Iesu Grist ei hun? I fuddugwyr profion ffydd 1843 a 1844, mae Iesu yn addo bywyd tragwyddol a chydabyddiaeth ddaearol gyflawn a fydd yn cymryd ffurf swyddogol yn y neges sydd i ddod o *Philadelphia*. Priodolir halogiad "dillad" i ymddygiad rhydd bodau dynol. Y "dilledyn" sef y cyfiawnder a briodolir gan Iesu Grist, yn yr achos hwn yn "wyn", y mae ei halogiad yn dynodi colled y cyfiawnder hwn i'r gwrsyll Protestanaidd traddodiadol. Yma, i'r gwrthwyneb, mae absenoldeb halogiad yn dynodi parhad priodoli "cyfiawnder tragwyddol" Iesu Grist yn ôl Dan.9:24. Cyn bo hir, bydd gwybodaeth ac ymarfer y Saboth yn rhoi gwir sancteiddrwydd iddynt, ffrwyth ac arwydd cyfiawnder rhoddedig Iesu Grist. Bydd y dewis doeth a deallus hwn yn eu gwneud yn dragwyddol yn fuan yn y sancteiddhad a'r gogoneddiad nefol a ddelweddir gan y "dillad gwynion" yn adnod 5 a ddaw. Bydd yr Ysbryd yn eu datgan yn "ddi-fai": "ac yn eu genau ni chafwyd celwydd, oherwydd y maent yn ddi-fai (Dat. 14:5)". Fe gânt, "heddwch â phawb a sancteiddrwydd, heb yr hwn ni wêl unrhyw gnawd yr Arglwydd", yn ôl Paul, yn Heb.12:14. Yn bendant, bydd y "dillad gwyn" hyn ar ffurf cael gwared ar bechod sy'n gyfystyr ag arfer Sul y Rhufeiniaid. Gan iddynt ddisgwyl yn ffyddlon am dano ddwywaith, yn ei le, fel arwydd o'i gymmeradwyaeth, sêl Duw a roddir iddynt erbyn y Sabboth sydd yn dyfod i wyngalchu etholedigion yr Arglwydd yr hwn sydd yn cadw ei gyfiawnder ef. Felly y cyflawnwyd "glanhad y cysegr," y ffurf y cyfieithwyd Daniel 8:14 ar y pryd. O dan y syllu hon, o Hydref 23, 1844, rhoddodd Iesu mewn gweledigaeth nefol i'r buddugwyr dewisol ddelw ei daith o'r lle sanctaidd i le sancteiddiaf y cysegr daearol. Cofiai felly mewn darluniad, y foment y bu farw ar y groes, y gwnaed iawn dros bechod ei etholedigion, a thrwy hynny yn cyflawni "dydd y cymod", yr Hebraeg "Yom kippur". Wedi i'r digwyddiad hwn ddigwydd eisoes, ni fwriadwyd i'r adnewyddiad o weithredu yn y weledigaeth ond bwrw amheuaeth ar gyflawniad cyntaf cyfiawnder tragwyddol a gafwyd trwy farwolaeth Iesu. Sydd yn cael ei gyflawni yn llythrennol ar gyfer pobl syrthiedig Sardis y mae eu ffydd arddangos yn anfodhaol i'r creawdwr Duw. Am ddau reswm, gall Duw eu gwrthod oherwydd diffyg cariad at ei wirionedd proffwydol cyhoeddedig, ac am drosedd y Saboth sydd wedi dod yn ddyledus er 1843 trwy ddod i rym archddyfarniad Daniel 8:14.

Adnod 5: "Bydd y sawl sy'n gorchfygu yn cael ei wisgo â dillad gwyn; Ni ddileaf ei enw ef o lyfr y bywyd, eithr cyffesaf ei enw ef gerbron fy Nhad a cherbron ei angylion. »

Mae'r etholedigion a brynwyd gan Iesu Grist yn fod ufudd, yn ymwybodol o ddyledus ei fywyd a'i dragwyddoldeb i'r Creawdwr, da, doeth, a chyfiawn Dduw. Dyma gyfrinach ei fuddugoliaeth. Ni all ddadlau ag ef, oherwydd y mae'n cymeradwyo popeth y mae'n ei ddweud ac yn ei wneud. Hefyd efe ei hun yw llawenydd ei Waredwr sy'n ei adnabod ac yn ei alw wrth ei enw, er seiliad y byd

lle y gwelodd ef trwy ei ragwybodaeth. Mae'r adnod hon yn dangos sut mae honiadau ffug pobl grefyddol ffug yn ofer ac yn gamarweiniol hyd yn oed i'r rhai sy'n eu gwneud. Bydd y gair olaf yn eiddo i Iesu Grist sy'n dweud wrth bawb: “*Mi a adwaen dy weithredoedd di*”. Yn ol y gweithredoedd hyn y mae yn rhanu ei braidd, gan osod ar ei ddeheu, *ei ddefaid*, ac ar ei aswy, y geifr gwrthryfelgar a'r *bleiddiaid cigfrain* a dynghedwyd i *dân ail farwolaeth y farn ddiweddaf*.

Adnod 6: “*Y sawl sydd â chlustiau ganddo, gwrandawed beth mae'r Ysbryd yn ei ddweud wrth yr eglwysi!*»

Os gall pawb yn llythrennol glywed geiriau proffwydol yr Ysbryd, i'r gwrthwyneb, dim ond ei etholedigion, y mae'n eu hysbrydoli a'u haddysgu, a all ddeall eu hystyr. Mae'r Ysbryd yn cyfeirio at ffeithiau manwl gywir, wedi'u cyflawni mewn amser hanesyddol, mae'n rhaid i'r un a ddewisir felly fod â diddordeb mewn hanes crefyddol a seciwlar, ac yn y Beibl cyfan yn cynnwys straeon o dystiolaethau, mawl, a phroffwydoliaethau.

Sylwer: Yn adnod 3, dywedodd Iesu Grist wrth y Protestant syrthiedig: “*Cofiwch felly sut y derbyniasoch ac a glywsoch, a gochel ac edifarhau. Os na wylwch, fe ddof fel lleidr, ac ni chewch wybod pa amser y deuf arnat.*” I'r gwrthwyneb, ar gyfer etifeddion y buddugwyr, ers gwanwyn 2018, mae'r neges hon wedi'i thrawsnewid i: "Os gwylwch, ni fyddaf yn dod fel lleidr, a byddwch yn gwybod faint o'r gloch y byddaf yn dod **atoch**". Ac mae'r Arglwydd wedi cadw ei addewidion, ers heddiw yn 2020, roedd gan ei etholedig wybodaeth am ddyddiad ei wir ddychwelyd a ddatgelwyd ar gyfer gwanwyn 2030. Ond, mae'r ffydd Brotestannaidd yn cael ei gondemnio i anwybyddu'r cywirdeb hwn, a gadwyd yn ôl, yn unig, trwy Iesu, i'w etholedigion. Oherwydd yn wahanol i'w ymddygiad tuag at weision drygionus, “*nid yw'r Arglwydd yn gwneud dim heb rybuddio ei weision y proffwydi*” Amo.3:7.

6ed cyfnod : Philadelphia

Mae Adventism yn mynd i genhadaeth gyffredinol

Rhwng 1843 a 1873, cafodd Saboth dwyfol dydd Sadwrn, y gwir seithfed dydd a ordeiniwyd gan Dduw, ei adfer a'i fabwysiadu gan arloeswyr Adventism y Seithfed Dydd a gymerodd ffurf sefydliad crefyddol Cristnogol Americanaidd swyddogol a elwir er 1863: "y Seithfed - Eglwys Adventist dydd. Yn unol â'r ddysgeidiaeth a baratowyd yn Dan.12:12, mae neges Iesu yn cael ei chyfeirio at ei etholedigion a sancteiddiwyd gan orffwys y Saboth, ar ddyddiad y flwyddyn 1873. Ar yr un pryd, mae'r rhain yn etholedigion yn elwa ar guriad Dan. :12: “*Gwyn ei fyd yr hwn sydd yn aros hyd 1335 o ddyddiau!*” .

Daeth y safonau newydd a sefydlwyd ers 1843 yn gyffredinol ym 1873

Adnod 7: “*Ysgrifenna at angel y gynulleidfa yn Philadelphia : Dyma mae'r Sanctaidd yn ei ddweud, y Gwir Un, sydd ag allwedd Dafydd, sy'n agor a neb yn cau, sy'n cau, a neb yn cau.' agored : »*

Wrth yr enw “*Philadelphia*”, mae Iesu yn dangos ei Un Dewisol. Dywedodd, “*Trwy hyn bydd pawb yn gwybod eich bod yn ddisgyblion i mi, os bydd gennych gariad at eich gilydd. Ioan 13:35*” A dyma achos *Philadelphia* y mae ei wreiddiau Groegaidd yn golygu: cariad brawdol. Mae wedi dewis yr

etholedigion sy'n ei gyfansoddi, trwy roi eu ffydd ar brawf, ac i'r buddugwyr hyn, mae ei gariad yn gorlifo. Mae'n cyflwyno ei hun yn y neges hon, gan ddweud: “ *Dyma mae'r Sanctaidd, y Gwir, yn ei ddweud.* ” *Y Sanctaidd*, oherwydd mae'n amser pan fo angen sancteiddiad y Saboth a'r etholedigion yn ôl archddyfarniad Dan.8:14 sydd wedi dod i rym er gwanwyn 1843. *Y Gwir*, oherwydd yn yr awr broffwydol hon, deddf y gwirionedd yn cael ei hadferu; Mae Duw yn ailddarganfod sancteiddrwydd ei 4ydd ^{gorchymyn} a sathrwyd gan Gristnogion er Mawrth 7, 321. Dywed eto: “ *yr hwn sydd ag allwedd Dafydd* ”. Nid dyma allweddau St. Pedr a hawlir fel meddiant o Rufain. Mae “ *Allwedd Dafydd* ” yn perthyn i “ *mab Dafydd* ”, Iesu ei hun, yn bersonol. Ni all neb ond efe roi iachawdwriaeth dragwyddol, oherwydd cafodd yr allwedd hon trwy ei chario “ *ar ei ysgwydd* ” ar ffurf ei groes, yn ôl Isa.22:22: “ *Rhoddaf ar ei ysgwydd allwedd y tŷ o Ddafydd: pan agoro, ni chai neb; pan fydd yn cau, fydd neb yn agor.* ” Yr allwedd hon sydd yn dynodi croes ei boenedigaeth, yn nghyflawniad yr adnod hon, yr ydym yn darllen yma: “ *Yr hwn sydd yn agoryd, ac ni chau neb, yr hwn a gauo, ac nid agoro neb.* ” Mae drws iachawdwriaeth wedi bod yn agored i danadeiladu Adfentiaeth y Seithfed Dydd ac wedi cau i ymlynwyr crefyddol Sul y Rhufeiniaid er gwanwyn 1843. Am eu bod wedi cytuno i ymostwng i'r gwirioneddau athrawiaethol a gyflwynwyd ac wedi anrhydeddu â'u ffydd ei air yn broffwydol, y Dywedodd Ysbryd Iesu wrth saint y cyfnod *Philadelphia*: “ *Rwy'n gwybod eich gweithredoedd. Wele, am mai ychydig o allu sydd gennyt, a chadw fy ngair, ac na wadaist fy enw, gosodais o'rh flaen ddrws agored, na ddichon neb ei gau.* ” Nid oedd y grŵp crefyddol bychan hwn, yn swyddogol, ond yn America er 1863. Ond yn 1873, yn ystod cynhadledd gyffredinol a gynhaliwyd yn Battle Creek, agorodd yr Ysbryd iddo ddrws cenhadol cyffredinol a oedd i barhau hyd ddychweliad gwir Iesu Grist. Ni fydd neb yn ei atal a bydd Duw yn ei weld. Rhaid inni nodi'r ffaith bod popeth da y mae Iesu'n ei weld ymhlith y gwir saint hefyd yn diffinio'r achosion y syrthiodd y ffydd Brotestannaidd drostynt yn 1843. Mae'r neges hon yn union i'r gwrthwyneb i'r hyn y mae Iesu'n ei gyfeirio at y syrthiedig o Sardis yn adnod 3, *oherwydd* y mae gwaith wedi'i dargedu yn cael ei wrthdroi eu hunain.

Y 12 Llwyth Parch.7 Tyfu

Adnod 8: “ *Rwy'n gwybod eich gweithredoedd. Wele, gan mai ychydig o allu sydd gennyt, a chadw fy ngair, ac na wadaist fy enw, mi a osodais ger dy fron ddrws agored, yr hwn ni ddichon neb ei gau.* »

Mae'r un a ddewiswyd ar y pryd yn cael ei farnu'n ffafriol ar ei weithredoedd y mae Iesu'n eu priodoli iddo fel cyfiawnder. Mae ei “ *grym bach* ” yn cadarnhau genedigaeth y grŵp yn seiliedig ar yr “ *ychydig ddynion* ” yn adnod 4. Ym 1873, cyhoeddodd Iesu i'r Adfentwyr eu cynnydd tuag at ddychwelyd trwy symbol y drws nefol agored a fydd yn agor yng ngwanwyn 1873. 2030, h.y. mewn 157 o flynyddoedd. Yn y neges sy'n dilyn, yr un a gyfeiriwyd at Laodicea, bydd Iesu'n sefyll o flaen y drws hwn, ac felly'n nodi agosrwydd ei ddychweliad: “ *Wele, yr wyf yn sefyll wrth y drws, ac yn curo. Os bydd rhywun yn clywed fy llais ac yn agor y drws, dof i mewn ato, a chiniaw gydag ef, ac yntau gyda mi.* Dat.3:20 »

Mynediad i'r ffydd Gristnogol a ganiateir i Iddewon

Adnod 9: “ *Wele, yr wyf yn rhoi i chi o'r rhai o synagog Satan, sy'n dweud eu bod yn Iddewon ac nid ydynt, ond celwydd; wele, mi a wnaif iddynt ddyfod, ac addolaf wrth dy draed, a gwybod mai myfi a'th garais di.* »

Trwy nodi mynediad gwir Iddewon yn ôl hil a chnawd i'r grŵp Adventist, mae'r adnod hon yn cadarnhau adferiad gorffwys Saboth; Nid yw dydd Sul bellach yn rhwystr i'w trosi. Oherwydd ers 321, mae ei gefnu hefyd wedi arwain at atal Iddewon diffuant rhag mabwysiadu'r ffydd Gristnogol. Nid barn bersonol Paul, y tyst ffyddlon, oedd ei farn ar yr Iddewon hiliol; Iesu Grist sy'n ei gadarnhau yn y Datguddiad hwn, sydd eisoes yn Dat.2:9, yn y neges a gyfeiriwyd at ei weision a enllibiwyd gan yr Iddewon ac a erlidiwyd gan y Rhufeiniaid o gyfnod *Smyrna* . Sylwch y bydd yn rhaid i Iddewon hiliol gydnabod iachawdwriaeth Gristnogol yn y safon Adventist i elwa ar ras Duw. Mae Adventism Cyffredinol yn unig yn cario'r golau dwyfol y mae wedi dod **yn storfa swyddogol unigryw** ers 1873. Ond byddwch yn ofalus! Y goleuni hwn, ei athraw- iaeth, a'i negesau ydyw eiddo Iesu Grist ; ni all dyn nac un sefydliad wrthod ei dadblygiad heb beryglu eu hiachawdwriaeth. Yn olaf yn yr adnod hon, mae Iesu'n datgan “ *fy mod i wedi dy garu di* ”. A allai hyn olygu, ar ôl yr amser hwn o fendith, efallai na fydd yn ei charu mwyach? Ie, a dyma fydd ystyr y neges a briodolir i “ *Laodicea* ”.

Gorchmynion Duw a ffydd Iesu

Adnod 10: “ *Am iti gadw gair yr amynedd ynof fi, fe'th gadwaf hefyd yn awr y prawf sydd i ddod ar y ddaear hysbys, i brofi'r rhai sy'n byw ar y ddaear.* »

Mae'r term amynedd yn cadarnhau cyd-destun aros Adventist a grybwyllir yn Daniel 12:12: “ *Gwyn ei fyd yr hwn sy'n aros, ac sy'n cyrraedd hyd at fil tri chant tri deg pump o ddyddiau!* ” . Mae'r prawf yn ymwneud â ffydd “trigolion y ddaear”, y rhai sy'n byw yn y “ *ddaear hysbys* ” hynny yw, sy'n cael ei chynabod gan Iesu Grist, y Duw creawdwr. Daw i brofi ewyllys dynol a dadfagu ysbryd gwrthryfelgar y gwersyll “eciwmennaidd” sy'n dynodi gan y Groeg “oikomèné” “ *wlad hysbys* ” yr adnod hon.

Nid yw'r addewid hwn ond yn rhwymo Iesu ar yr amod yn unig fod y sefydliad yn cadw ansawdd ffydd y dechreuad. Os yw neges yr Adfentydd i barhau hyd amser y prawf cyffredinol eithaf o ffydd a broffwydwyd yn yr adnod hon, ni fydd o reidrwydd mewn ffurf sefydliadol. Oherwydd bod y bygythiad yn hofran yn y neges hon yn adnod 11 sy'n dilyn, tan hynny yn gwbl gadarnhaol a bendithiol gan Dduw. Bydd addewid Iesu yn ymwneud â'i genedlaethau a arhosodd yn fyw yn 2030. Bryd hynny, bydd gwir etholedigion 1873 wedi syrthio i gysgu “ *yn yr Arglwydd* ” yn ôl Dat. 14:13 : “ *A chlywais lais o'r nef yn dweud: Ysgrifennwch. : Gwyn eu byd o hyn allan y meirw y rhai sydd yn marw yn yr Arglwydd ! Ie, medd yr Ysbryd, fel y gorffwysont oddi wrth eu llafur, oherwydd y mae eu gweithredoedd yn eu dilyn.* » Dyma, felly, yr ail guriad a ddyfarnwyd gan Iesu Grist i'r Etholedigion rhagorol hwn. Ond yr hyn y mae Iesu yn ei fendithio yw ymddygiad a ddangosir gan weithredoedd. Bydd etifeddion “ *Philadelphia* ” yn atgynhyrchu'n ffyddlon, yn 2030, ei gweithredoedd, ei ffydd, ei derbyniad o'r

gwirioneddau a roddwyd gan Dduw'r nefoedd yn y ffurfiau diweddaraf a roddodd iddynt; oblegid byddant yn myned dan gyfnewidiadau mawrion hyd y diwedd pan y bydd y deall o'r cynllun dwyfol yn berffaith.

Addewid Adventist Iesu Grist a'i Rybudd

Adnod 11: “ *Rwy'n dod yn gyflym . Daliwch eich gafael ar yr hyn sydd gennych, rhag i neb gymryd eich coron.* »

Mae'r neges “ *Rwy'n dod yn gyflym ”* o'r math Adventist. Mae Iesu felly yn cadarnhau cefnu ar unrhyw gyffes grefyddol arall. Bydd y disgwyliad am ei ddychweliad mewn gogoniant yn aros hyd ddiwedd y byd, yn un o'r prif feini prawf sy'n nodi ei wir etholedigion. Ond mae gweddill y neges yn fygythiad mawr: “ *Daliwch yr hyn sydd gennych chi, rhag i neb gymryd eich coron.* » A phwy all gymmeryd ei goron ond ei elynion ? Felly bydd yn rhaid i'w ddisgynyddion, yn gyntaf, eu hadnabod, a'r rheswm am hynny yw nad ydynt wedi gwneud hynny, y bydd dioddefwyr eu hysbryd dyneiddiol yn ffurfio cynghrair â nhw, gan ddechrau ym 1966.

Adnod 12: “ *Pwy bynnag sy'n gorchfygu, gwnaf ef yn golofn yn nheml fy Nuw, ac ni ddaw allan byth; Ysgrifennaf arno enw fy Nuw, ac enw dinas fy Nuw, y Jerwsalem newydd sy'n disgyn o'r nef oddi wrth fy Nuw, a'm henw newydd.* »

Yn ei eiriau olaf o fendith a gysegrwyd i'r buddugwyr, mae Iesu'n dwyn ynghyd holl ddelweddau'r iachawdwriaeth a gafwyd. Mae “ *colofn yn nheml fy Nuw* ” yn golygu : cefnogaeth gadarn i gario fy ngwirionedd yn fy Nghynulliad, yr Etholedig. “ *...ac ni ddaw allan mwy* ” : ei iachawdwriaeth fydd dragwyddol. “ *...; Ysgrifennaf arno enw fy Nuw* ”: ysgythraf ynddo ddelw cymeriad Duw a gollwyd yn Eden. “ *...ac enw dinas fy Nuw* ”: bydd iddo ran yng ngogoniant yr Etholedig a ddisgrifir yn Dat.21. “ *... o'r Jerwsalem newydd sy'n disgyn o'r nef oddi wrth fy Nuw,* ”: “*Y Jerwsalem newydd* ” yw enw cynulliad yr etholedigion gogoneddus sydd wedi dod yn hollol nefol fel angylion nefol Duw. Mae Dat. 21 yn ei ddisgrifio mewn delwedd symbolaidd o feini a pherlau gwerthfawr sy'n tystio i gryfder y cariad y mae Duw yn ei deimlo tuag at ei brynedig o'r ddaear. Mae hi'n disgyn i'r ddaear adnewyddedig i fyw'n dragwyddol ym mhresenoldeb Duw sy'n gosod ei orsedd yno. “ *... a fy enw newydd* ”: mae Iesu yn cysylltu newid ei enw â'i daith o natur ddaearol i natur nefol. Bydd yr un a ddewiswyd yn cael ei achub, yn aros yn fyw neu'n atgyfodi, yn byw'r un profiad ac yn derbyn corff nefol, wedi'i ogoneddu, yn anllygredig ac yn dragwyddol.

Yn yr adnod hon, y mae mynnu y gymhariaeth â Duw yn cael ei gyfiawnhau gan y ffaith fod Iesu ei hun yn cael ei ganfod gan yr etholedigion yn ei agwedd ddwyfol.

Adnod 13: “ *Y sawl sydd â chlustiau ganddo, gwrandawed beth mae'r Ysbryd yn ei ddweud wrth yr eglwysi!* »

Roedd yr un a ddewiswyd yn deall y wers, ond ef yw'r unig un sy'n gallu ei deall. Mae'n wir mai dim ond iddo ef y paratowyd y neges hon. Mae'r neges hon yn cadarnhau'r ffaith bod dehongliad a dealltwriaeth o'r dirgelion datguddiedig yn dibynnu'n llwyr ar Dduw sy'n profi ac yn dewis ei weision.

Nid yw Adfentiaeth amser diwedd swyddogol wedi dysgu'r wers ac wedi'i barnu gan Iesu, mae'n cael ei chwydu am iddo wrthod neges y 3ydd disgwyliad ^{Adventist}

“*Byddaf yn dod yn gyflym*. Dal gafael ar yr hyn sydd gennynt, rhag i neb gymryd dy goron.” Ysywaeth, ar gyfer Adventism swyddogol y cyfnod, mae'r diwedd yn dal i fod ymhell i ffwrdd, a chyda blinder amser, 150 mlynedd yn ddiweddarach, ni fydd y ffydd yr un peth mwyach. Roedd cyfiawnhad dros rybudd Iesu ond ni chafodd ei nodi na'i ddeall. Ac yn 1994, bydd y sefydliad Adventist mewn gwirionedd yn colli ei "goron", trwy wrthod y "golau mawr" olaf a broffwydwyd gan Ellen G. White, negesydd Iesu Grist yn ei llyfr "Ysgrifau Cyntaf" yn y bennod "Ma gweledigaeth gyntaf", ar dudalennau 14 a 15: Mae'r testun canlynol yn ddyfyniad o'r tudalennau hyn. Nodaf ymhellach amdano ei fod yn proffwydo tynged gwaith yr Adfentydd **ac yn crynhoi ynddo'i hun yr holl dddsgeidiaeth a gyflwynwyd gan dri Chynulliad y Parch. 3: 1843-44 Sardis, 1873 Philadelphia, 1994 Laodicea**.

Tynged Adventism
datgelwyd yng ngweledigaeth gyntaf Ellen G. White

“Wrth i mi weddio mewn addoliad teuluol, gorffwysodd yr Ysbryd Glân arnaf, ac roeddwn i'n ymddangos fel pe bawn yn codi fwyfwy uwchlaw'r byd hwn o dywyllwch. Troais i ffwrdd i weld fy mrodyr Adventist a oedd yn aros yn y byd hwn, ond ni allwn ddod o hyd iddynt. Yna dywedodd llais wrthyf: "Edrychwch eto, ond ychydig yn uwch." Edrychais i fyny, a gwelais Iwybr serth a chul, ymhell uwchlaw y byd hwn. Dyma lle symudodd yr Adfentwyr tuag at y ddinas sanctaidd. Y tu ôl iddynt, ar ddechrau'r llwybr, roedd golau llachar, a dywedodd yr angel wrthyf oedd y gwaedd hanner nos. Roedd y golau hwn yn goleuo hyd cyfan y llwybr fel na fyddai eu traed yn baglu. Cerddodd Iesu ar eu pen i'w harwain; a chyhyd ag yr edrychent arno, yr oeddynt yn ddiogel.

Ond cyn bo hir aeth rhai ohonyn nhw'n flinedig a dweud bod y ddinas dal yn bell iawn i ffwrdd a'u bod nhw wedi meddwl cyrraedd yno'n gynt. Yna anogodd Iesu hwy trwy godi ei fraich dde ogoneddus a ddeilliodd o oleuni a ymlododd dros yr Adfentwyr. Dyma nhw'n gweiddi: “Halelwia! » Ond gwrthododd rhai ohonynt y goleuni hwn, gan ddweud nad Duw oedd wedi eu harwain. O'r diwedd aeth y goleuni o'r tu ol iddynt allan, a chawsant eu hunain mewn tywyllwch dwfn. Fe wnaethon nhw faglu a cholli golwg ar y gôl a Iesu, yna syrthio o'r llwybr a suddo i'r byd drygionus islaw.”

Mae stori'r weledigaeth gyntaf hon a roddwyd gan Dduw i Ellen Gould-Harmon ifanc yn gyfystyr â phroffwydoliaeth god sydd yr un mor werthfawr â rhai Daniel neu'r Datguddiad. Ond i elwa ohono, rhaid inni ei ddehongli'n gywir. Felly rhoddaf yr esboniad.

Mae'r ymadrodd “cri hanner nos” yn dynodi'r cyhoeddiad am ddyfodiad y priodfab yn “ddameg y deg morwyn” o Matt.25:1 i 13. Prawf aros am ddychweliad Crist yng ngwanwyn 1843 a phrawf o Hydref 1844 oedd y

cyflawniad cyntaf a'r ail; gyda'i gilydd, mae'r ddau ddisgwyliad hyn yn cynrychioli "golau cyntaf" y stori a osodwyd "y tu ôl" i'r grŵp o "Adfentwyr y Seithfed Dydd" a oedd yn symud ymlaen mewn amser, ar y llwybr neu'r llwybr a fendithiwyd gan Iesu Grist. Ar gyfer arloeswyr Adventist, roedd 1844 yn cynrychioli dyddiad diwedd y byd a'r dyddiad beiblaidd olaf y gallai'r gair proffwydol ei gynnig i etholwyr yr amser hwnnw. Ar ôl mynd heibio'r dyddiad olaf hwn, roedden nhw'n aros am ddychweliad Iesu gan feddwl ei fod ar fin digwydd. Ond aeth amser heibio ac ni ddychwelodd Iesu o hyd; yr hyn y mae'r weledigaeth yn ei ddwyn i gof trwy ddweud: "cawsant fod y ddinas yn bell iawn i ffwrdd a'u bod wedi meddwl cyrraedd yno yn gynt"; hyny yw, yn 1844 neu yn fuan ar ol y dyddiad hwnnw. Hefyd, enillwyd digalondid drostynt tan tua'r flwyddyn 1980 pan ddeuthum i mewn i'r olygfa, gan dderbyn y golau newydd a gogoneddus hwn sy'n adeiladu'r **trydydd disgwyliad Adventist** . Y tro hwn mae dychweliad Iesu wedi'i osod **ar gyfer Fall 1994** . Yn sicr, roedd cyhoeddiad y neges hon yn ymwneud â microcosm o Adventism cyffredinol yn Ffrainc yn Valence-sur-Rhône yn unig. Dewis Duw ar gyfer y dref fechan hon yn Neddwyrain Ffrainc sydd â'i hesboniad. Yno y bu farw'r Pab Pius VI yn y ddalfa ym 1799, gan gyflawni'r ffaith a broffwydwyd yn Dat.13:3. Ymhellach, Valencia oedd y ddinas lle sefydlodd Duw ei eglwys Adventist gyntaf ar dir Ffrainc. Yno felly y daeth â'i olau olaf dwyfol gogoneddus ac ar ddiwedd 2020, rwy'n cadarnhau fy mod wedi derbyn yn gyson ac yn ffyddlon ganddo ei ddatguddiadau diweddaraf a mwyaf gwerthfawr yr wyf yn eu cyflwyno yn y ddogfen hon. Roedd microcosm Adventist Valentinian yn gam cyffredinol i gyflawni'r rhan sy'n ymwneud â'r golau gogoneddus olaf yng ngweledigaeth ein chwaer Ellen. Mae'r weledigaeth hon yn datgelu i ni y farn a wna Iesu ar y profiad o fyw yn Valencia, trydydd cyflawniad o ddameg y deg morwyn. Mae Iesu yn cydnabod y gwir Adventist trwy ei ymddygiad tuag at y golau a gyflwynir. Mae'r gwir Adventist yn mynegi ei lawenydd gyda "Haleliwia!" » ; wedi ei fendithio gan yr Ysbryd, efe a lanwodd ei lestr ag olew. I'r gwrthwyneb, mae Adfentyddion ffug yn "gwrthod y golau hwn yn arw." Y mae y gwrthodiad hwn o'r goleuni dwyfol yn angeuol iddynt, oblegid y mae Duw yn eu rhybuddio rhag y gwrthweithiad negyddol hwn mewn negesau ysbrydoledig, wedi eu bwriadu ar eu cyfer, at ei gennad ; byddant yn mynd yn lestri gweigion wedi'u hamddifadu o'r olew sy'n cynhyrchu "golau" y lamp. Cyhoeddir y canlyniad anochel: "mae'r golau oedd y tu ôl iddynt yn mynd allan yn y pen draw"; maent yn gwadu sylfaen sylfaenol Adventism. Cymhwysa Iesu ei egwyddor: "*Oherwydd i'r hwn sydd ganddo, i'r hwn sydd ganddo, y rhoddir, a bydd ganddo ddigonedd, ond oddi wrth yr hwn nid oes ganddo, hyd yn oed yr hyn sydd ganddo, a gymerir ymaith.* Mathew.25:29." "...maent yn y diwedd yn colli golwg ar y gôl a Iesu", maent yn dod yn ansensitif i negeseuon Adventist sy'n cyhoeddi dychweliad Crist neu, yn gwadu nod y mudiad Adventist sydd wedi'i ymgorffori yn yr union enw "Adventist"; "yna syrthiodd o'r llwybr a suddo i'r byd drygionus oedd yn gorwedd isod", yn 1995 maent yn ymrwymo eu hunain yn swyddogol i'r gynghrair Protestannaidd ac eciwmeniaeth. Collasant Iesu felly, a'r fynedfa i'r nefoedd a oedd yn nod i'r ffydd Adventist. Ymunasant yn ôl Dan.11:29, " y rhagrithwyr ", a'r " meddwon ", fel y cyhoeddodd Iesu yn Matt.24:50; pethau a ddangoswyd ar ddechrau'r gwaith.

Heddiw mae'r geiriau proffwydol hyn yn cael eu cyflawni. Cawsant eu cyflawni rhwng 1844, dyddiad y golau cyntaf "wedi'i leoli y tu ôl iddynt", a 1994, dyddiad y golau proffwydol mawr a wrthodwyd gan yr eglwys Adventist gyntaf a sefydlwyd yn Ffrainc, yn nhref Valence-sur-Rhône, y mae Duw ei ddefnyddio ar gyfer ei arddangosiad. Heddiw, mae Adfentiaeth swyddogol yn "nhywyllwch dwfn" eciwmeniaeth gyda gelynyon y gwirionedd, Protestaniaid a Chatholigion.

7fed^{oes} : Laodicea

Diwedd Adventism sefydliadol - gwrthod y trydydd disgwyliad Adventist.

Adnod 14: “ *Ysgrifenna at angel cynulleidfa Laodicea : Fel hyn y dywed yr Amen, y tyst ffyddlon a chywir, dechreuad creadigaeth Duw: ”*

Laodicea yw enw y seithfed a'r cyfnod olaf; sef diwedd bendith Adfentyddiaeth sefydliadol. Mae gan yr enw hwn ddau wreiddyn Groegaidd "laos, dikéia" sy'n golygu: "pobl farnedig". O'm blaen i, cyfieithodd yr Adfentyddion: "pobl o farn", ond ni wyddai'r sefydliad y byddai'r dyfarniad hwn yn dechrau ag ef, fel y mae 1 Pedr 4:17 yn dysgu: "Oherwydd dyma'r foment y bydd y dyfarniad yn dechrau gyda thŷ'r Arglwyddi . **Dduw.** *Yn awr, os dechreuad gyda ni, beth fydd diwedd y rhai nad ydynt yn ufuddhau i efengyl Duw? »* Mae Iesu'n cyflwyno'i hun gan ddweud: “ *Dyma mae'r Amen yn ei ddweud, y tyst ffyddlon a chywir, dechreuad creadigaeth Duw: ”* Ystyr y gair *Amen* yn Hebraeg: mewn gwirionedd. Yn ôl tystiolaeth yr Apostol Ioan, roedd Iesu'n ei ddefnyddio'n aml (25 o weithiau), gan ei ailadrodd ddwywaith, ar y dechrau, cyn ei ddatganiadau. Ond mewn arfer crefyddol traddodiadol, mae wedi dod yn derm am atalnodi ar ddiwedd gweddïau neu ddatganiadau. Yna caiff ei ddehongli'n aml yn yr ystyr "felly byddo" a etifeddwyd gan Babyddiaeth. Ac mae'r Ysbryd yn defnyddio'r cysyniad hwn “ *mewn gwirionedd* ” i roi i'r gair *Amen* ei ystyr dwbl wedi'i gyfiawnhau'n berffaith. *Laodicea* yw'r awr pan fydd Iesu'n cynnig goleuni mawr i oleuo'n llawn y proffwydoliaethau a baratowyd ar gyfer yr amser diwedd. Mae'r gwaith rydych chi'n ei ddarllen yn brawf o hyn. Yr hyn a fydd yn achosi'r rhwyg rhwng Iesu a'r sefydliad Adventist swyddogol yw gwrthod ei oleuni. Mewn dewis rhesymegol a chyfiawn, darostyngodd Duw, rhwng 1980 a 1994, Adventism i brawf ffydd wedi'i fodlu ar y model a oedd, o ganlyniad, wedi colli'r Protestaniaid a bendith yr arloeswyr Adventist. Roedd y prawf eisoes yn seiliedig ar ffydd yn y dychweliad Iesu a gyhoeddwyd ar gyfer gwanwyn 1843, yna ar gyfer cwmp 1844. Yn fy nhro, o 1983, dechreuais rannu cyhoeddiad o ddychwelyd Iesu ar gyfer 1994, ar ôl defnyddio'r “ *pum mis* ” a *ddyfynnir yn y neges “ pumed utgorn ”* yn Dat.9:5-10. Trwy briodoli'r thema hon i felltith Protestaniaeth 1844, arweiniodd y cyfnod o “ *bum mis* ” a ddyfynnwyd, h.y. 150 o flynyddoedd real, at 1994. Gweld dim ond dychwelyd Iesu Grist i nodi diwedd y cyfnod hwn, a'i ddallu'n rhannol gan Dduw ar fanylyn o'r testyn, amddiffynais yr hyn a ddaliais yn wirionedd dwyfol. Ar ôl rhybuddion swyddogol, cyhoeddodd y sefydliad fy niswydd ym mis Tachwedd 1991; hyn, tra yr oedd tair blynedd eto yn weddill i brofi a gwadu fy nghyhoeddiadau. Dim ond yn ddiweddarach, tua 1996,

y daeth gwir ystyr y profiad hwn yn amlwg i mi. Roedd y geiriau a wnaeth Iesu yn ei lythyr at “*Laodicea*” newydd gael eu cyflawni ac yn awr yn cymryd ar union ystyr. Erbyn 1991, nid oedd Adfentyddion llugoer bellach yn caru'r gwirionedd cymaint ag yr oeddent yn 1873. Mae'r byd modern hefyd wedi eu gwanhau trwy eu hudo ac ennill eu calonnau. Fel yn oes “*Effesus*”, mae Adventism swyddogol wedi colli ei “*gariad cyntaf*.” Ac mae Iesu “*yn cymryd ei chanhwyllbren hi a'i choron*,” oherwydd nid yw hithau bellach yn deilwng ohono. Yng ngoleuni'r ffeithiau hyn, daw'r neges yn oleuedig gydag eglurder. Mae'r gair “*Amen*” yn cadarnhau'r galw am wirionedd cyflawn a diwedd perthynas fendigedig. Y “*tyst ffyddlon a gwir*” yn gwrthod yr Un anffyddlon a chelwyddog a Ddewiswyd. Daw “*Egwyddor creadigaeth Duw*”, felly y Creawdwr, i gloi ar y cyd ddeallusrwydd yr annheilwng ac yn unigol agored eiddo ei etholedigion i'r gwirioneddau a gynhwysir ac a guddiwyd yn stori Genesis. Ar yr un pryd, trwy ddwyn i gof “*egwyddor creadigaeth Duw*” y mae'n ei gysylltu â'r gair “*Amen*”, mae'r Ysbryd yn cadarnhau dychweliad terfynol agos iawn o Iesu Grist: “*yn brydlon*”. Fodd bynnag, bydd 36 mlynedd yn dal i fynd heibio rhwng 1994 a 2030, dyddiad diwedd dynoliaeth ar y ddaear.

llugoer marwol

Adnod 15: “*Rwy'n gwybod eich gweithredoedd. Rwy'n gwybod nad ydych chi'n oer nac yn boeth. Boed i chi fod yn oer neu'n boeth!*»

Cyfeirir yr anerchiad anffurfiol at y sefydliad. Dyma ffrwyth crefyddau a etifeddwyd o dad i fab a merch, lle mae ffydd yn dod yn draddodiadol, yn ffurfiol, yn arferol ac yn ofni unrhyw beth newydd; y cyflwr na all Iesu ei bendithio mwyach pan fydd ganddo gymaint o oleuni newydd i'w rannu â hi.

Adnod 16: “*Felly oherwydd eich bod chi'n llugoer, a heb fod yn oer nac yn boeth, fe'ch chwydaf allan o'm genau.*»

Sefydlwyd yr arsylwi gan Iesu ym mis Tachwedd 1991, pan gafodd y proffwyd a oedd yn cario ei neges ei ddileu gan y sefydliad swyddogol. Yng ngwanwyn 1994, bydd yn cael ei chwydu allan, fel y cyhoeddodd Iesu. Darparodd brawf o hyn ei hun trwy fynd i mewn, ym 1995, i'r gynghrair eciwmenaidd a drefnwyd gan yr Eglwys Gatholig, lle ymunodd â'r gwrthryfelwyr Protestannaidd, gan ei bod bellach yn rhannu eu mellith.

Rhithiau twyllodrus yn seiliedig ar dreftadaeth ysbrydol

Adnod 17: “*Oherwydd eich bod yn dweud, 'Yr wyf yn gyfoethog, yr wyf wedi fy nghyfoethogi, ac nid oes arnaf angen dim, ac oherwydd na wyddoch eich bod yn druenus, yn druenus, yn dlawd, yn ddall ac yn noeth.*”

“... *cyfoethog*”, roedd yr Adventist Etholedig yn 1873, ac roedd y datguddiadau niferus a roddwyd i Ellen G. White yn ei chyfoethogi'n ysbrydol ymhellach. Ond ar lefel broffwydol, roedd dehongliadau'r amser yn hen ffasiwn yn gyflym, fel y meddyliodd James White, gŵr negesydd yr Arglwydd, yn gywir. Cynlluniodd Iesu Grist, y Duw byw, ei broffwydoliaethau ar gyfer eu cyflawniad terfynol perffaith a di-fai. Dyna pam mae treigl amser, sy'n dod â newidiadau enfawr i'r byd, yn cyfiawnhau cwestiynu parhaol o'r dehongliadau a dderbyniwyd ac a addysgir. Bendith yr Arglwydd sydd gadwedig; Dywedodd Iesu: “*I'r hwn a gadwo fy ngweithredoedd hyd y diwedd*.” Fodd bynnag, yn 1991, dyddiad ei

wrthod y golau, roedd y diwedd yn dal i fod ymhell i ffwrdd. Roedd yn rhaid iddi felly fod yn astud i unrhyw oleuni newydd a gynigiwyd gan yr Arglwydd trwy'r modd y mae ef ei hun yn ei ddewis. Dyna wrthgyferbyniad rhwng rhithiau'r sefydliad a'r cyflwr y mae Iesu'n ei weld ac yn ei farnu! O'r holl dermau a ddyfynwyd, y gair "noeth" yw y mwyaf difrifol am sefydliad, oblegid y mae yn golygu ddarfod i'r Iesu dynu ei gyfiawnder tragwyddol oddi wrthi, y mae yn ei enau, ddedfryd o farwolaeth ac ail farwolaeth y farn ddiweddaf; yn ôl yr hyn sydd yn ysgrifenedig yn 2 Cor.5:3: "*Felly yr ydym yn griddfan yn y babell hon, gan ddymuno gwisgo ein cartref nefol, os yn unig y'n ceir yn ddillad ac nid yn noeth.*"

»

Cyngor y tyst ffyddlon a chywir

Adnod 18: "*Rwy'n eich cyngori i brynu oddi wrthyf aur wedi ei brofi yn y tân, er mwyn ichwi ddod yn gyfoethog, a gwisgoedd gwynion, fel y'ch gwisger, ac fel na byddo gwarth eich noethni yn ymddangos, ac yn salf i eneinio eich. llygaid, fel y gwelwch.*" »

Yn dilyn canfyddiadau 1991, roedd gan y sefydliad dair blynedd o hyd i atgyweirio ei ffyrdd a chynhyrchu ffrwyth edifeirwch na ddaeth. Ac i'r gwrthwyneb, mae ei gysylltiadau â Phrotestaniaid syrthiedig wedi cryfhau i'r pwynt o wneud cynghrair swyddogol a gyhoeddwyd yn 1995. Mae Iesu'n cyflwyno ei hun fel masnachwr unigryw'r wir ffydd, yr "aur a brofwyd gan dân" y *prawf*. Ceir tystiolaeth o'i gondemniad o'r eglwys yn absenoldeb y "*dillad gwynion*" yr oedd ei harloeswyr yn "*deilwng*" ohonynt yn Dat.3:4. Trwy'r gymhariaeth hon, mae Iesu'n dangos y ffaith ei fod, cyn 1994, wedi cyflwyno Adfentwyr "*Laodicea*" i ddisgwyliad Adventist union yr un fath â'r rhai a ragflaenodd y dyddiadau 1843 a 1844; er mwyn profi ffydd yn y tri phrofiad, fel y dysgir yn y neges a anerchwyd yn 1844 at Adfentyddion "*Sardis*". Mewn agwedd gaeedig wrthryfelgar, ni allai y sefydliad ddeall beth oedd yr Iesu yn ei geryddu; roedd hi'n "*ddall*," fel Phariseaid gweinidogaeth ddaearol Iesu. Ni allai ddeall felly am wahoddiad Crist i brynu "*y perl o bris mawr*" o ddameg Matt.13:45-46 sy'n gosod y darlun o safon y bywyd tragwyddol sy'n ofynnol gan Dduw. .

Yr alwad drugarog

Adnod 19: "*Cynnifer ag yr wyf yn eu caru, yr wyf yn ceryddu ac yn cosbi. Felly byddwch yn selog ac edifarhau.*" »

Mae'r gosb ar gyfer y rhai y mae Iesu'n *eu caru* nes iddo eu chwydu allan. Ni wrandawyd ar yr alwad a wnaed, sef gwahoddiad i edifeirwch. Ac nid yw cariad yn cael ei etifeddu, mae'n cael ei ennill trwy urddas. Wedi i'r sefydliad galedu, mae Iesu'n lansio apêl unigol yn dweud wrth ymgeiswyr yr alwedigaeth nefol:

Yr apêl gyffredinol

Adnod 20: "*Dyma fi'n sefyll wrth y drws ac yn curo. Os bydd rhywun yn clywed fy llais i ac yn agor y drws, dof i mewn ato a chiniaw gydag ef, ac yntau gyda mi.*"

Yn y Datguddiad, gwelir y gair " *gate* " yn Dat.3:8, yma yn Dat.3:20, yn Dat.4:1 ac yn Dat.21:21. Mae Dat.3:8 yn ein hatgoffa bod *drysau* yn agor ac yn cau mynediad. Maent felly yn dod yn symbol o'r profion ffydd sy'n agor neu'n cau mynediad at Grist, at ei gyfiawnder a'i ras.

mae gan y gair " *drws* " *dri ystyr gwahanol ond cyflenwol*. Mae'n pwyntio at Iesu ei hun: " *Fi ydy'r drws* . Ioan 10:9"; *agorodd drws y nef* yn Dat 4:1: " *Agorwyd drws yn y nef* . » ; a *drws* y galon ddynol y daw Iesu i gnocio yn ei erbyn i wahodd yr un etholedig i agor ei galon iddo er mwyn rhoi prawf o'i gariad.

Digon yw i'w greadur agor ei galon i'w wirionedd datguddiedig i gymundeb mynwesol fod yn bosibl rhyngddo ef a'i greawdwr dwyfol. Rhennir swper gyda'r hwyr, pan ddaw'r nos i roi terfyn ar waith y dydd . Cyn bo hir bydd dynoliaeth yn mynd i mewn i'r math hwn o noson " *lle na all neb weithio mwyach* ." (Ioan 9:4)." Bydd diwedd amser gras yn rhewi am byth ddewisiadau crefyddol olaf bodau dynol, dynion a merched yr un mor gyfrifol ac yn gwbl ategol ar lefel y cnawd.

O'i gymharu â neges *Philadelphia*, mae'r un a ddewiswyd yn y cyfnod *Laodiceaidd* , ar fin dychwelyd Iesu Grist. Y " *drws agored yn y nefoedd* " yn agor fel parhad o'r neges hon yn Dat.4:1.

Anogaeth derfynol yr Ysbryd

I'r enillydd unigol, mae Iesu'n datgan:

Adnod 21: " *Pwy bynnag sy'n gorchfygu, fe'i rhoddaf i eistedd gyda mi ar fy ngorsedd, yn union fel y gorchfygais ac yr eisteddais gyda'm Tad ar ei orsedd.* »

Mae'n cyhoeddi felly weithgaredd y farn nefol sy'n dilyn y neges hon ac a fydd yn thema Parch.4. Ond nid yw'r addewid hwn ond yn ei ymrwymo i enillydd gwirioneddol etholedig.

Adnod 22: " *Y sawl sydd â chlustiau ganddo, gwrandawed beth mae'r Ysbryd yn ei ddweud wrth yr eglwysi!* »

thema " *llythyrâu* " yn gorffen gyda'r methiant sefydliadol newydd hwn. Yr olaf, oherwydd o hyn ymlaen, bydd y golau yn cael ei gario gan ddyn ysbrydoledig, yna gan grŵp bach. Fe'i trosglwyddir yn unigol o berson i berson a thrwy'r Rhyngwyd y bydd Iesu ei hun yn ei gyfarwyddo trwy arwain ei etholedigion tuag at ffynhonnell trylediad ei wirioneddau diweddaraf, mor sanctaidd â'i berson dwyfol. Fel hyn, ble bynnag y byddo ar y ddaear: " *Bydded i'r sawl sydd â chlust glywed beth mae'r Ysbryd yn ei ddweud wrth y cynulliadau!* " »

Bydd y thema ganlynol yn cynnwys y mileniwm nefol o farn yr annuwiol a gyflawnwyd gan y saint fel ei gyd-destun. Mae'r pwnc cyfan yn seiliedig ar ddysgeidiaeth wasgaredig yn Parch. 4, 11, a 20. Ond mae Dat. 4 yn cadarnhau'n glir gyd-destun nefol y gweithgaredd hwn sy'n dilyn cyfnod olaf y Ddaearol Ddewisol yn gronolegol.

Datguddiad 4: Farn Nefol

Adnod 1: “ *Ar ôl hyn edrychais, ac wele ddrws wedi ei agor yn y nef. Y llais cyntaf a glywais, fel sain utgorn, yr hwn a lefarodd wrthyf, a ddywedodd: Tyred i fyny yma, a mi a ddangosaf i ti beth a ddigwydd wedi hyn.* ”

Wrth ddywedyd, “ *Y llais cyntaf a glywais, fel sain utgorn,* ” y mae yr Ysbryd yn diffinio neges yr oes “ *Laodiceaidd* ” hon fel yr hon y cludodd loan iddi yn Dat. 1:10 : “ *Yr oeddwn yn yr ysbryd ar dydd yr Arglwydd, a chlywais o'm tu ôl i lais uchel, fel sain utgorn.* ” *Laodicea felly yw'r cyfnod y mae “ dydd yr Arglwydd ” yn nodi ei ddiwedd, sef ei ddychweliad mawr gogoneddus.*

Yn ei eiriau ef, mae'r Ysbryd yn cefnogi'n gryf y syniad o olyniaeth y thema hon â neges *Laodicea*. Y mae yr eglurhâd hwn yn bwysig, oblegid ni allodd y sefydliad erioed brofi i'w wrthwynebwyr ei hathrawiaethau o farn nefol. Heddiw, darparaf brawf o hyn, a wnaed yn bosibl gan y diffiniad cywir o'r dyddiadau sydd ynghlwm wrth negeseuon llythyrau *Parch.2* a *3*. Rhwng *Laodicea* a *Parch.4*, gyda'r “ *seithfed trwmped* ” o *Dat.11*, Iesu wedi cymryd oddi wrth y diafol a dynion gwrthryfelgar eu “ *arglwyddiaeth ddaearol ar deyrnas y byd.* ” Gyda “ *cynhaeaf* ” *Dat. 14*, y mae wedi mynd â'i etholedigion i'r nef ac yn ymddiried iddynt y dasg o farnu gydag ef fywyd daearol y meirw drygionus. Yna “ *bydd yr hwn sy'n gorchfygu yn llywodraethu'r cenhedloedd â gwialen haearn* ” fel y cyhoeddwyd yn *Dat.2:27*. Pe bai'r erlidwyr, fel finnau, yn sicr o'r dynged a neilltuwyd iddynt, nid oes amheuaeth y byddent yn addasu eu hymddygiad. Ond yn union eu dymuniad ffyrnig i anwybyddu unrhyw rybudd sy'n eu harwain at y gweithredoedd gwaethaf ac maent felly'n paratoi, drostynt eu hunain, y gosb waethaf na ellir ei hatgynhyrchu o dan amodau daearol presennol. Dychwelwn gan hynny at destun y bennod hon 4. “ *Y llais cyntaf a glywais, fel sain utgorn, ac a lefarodd wrthyf, a ddywedodd: Tyred i fyny yma, a dangosaf i ti beth sydd raid ddigwydd o hyn ymlaen.* ” Cyfeiria loan at adnod 10 o *Dat.1* : “ *Yr oeddwn yn yr Ysbryd ar ddydd yr Arglwydd, a chlywais o'm tu ol i mi lais uchel, fel sain utgorn.* ” Sonnir eisoes am y thema hon o ddychweliad Crist mewn gogoniant yn adnod 7 lle mae'n ysgrifenedig: “ *Wele, y mae'n dod gyda'r cymylau. A bydd pob llygad yn ei weld, sef y rhai a'i trywanodd; a holl lwythau y ddaear a alarant o'i blegid ef. Oes. Amen!* » Mae'r cysylltiad a awgrymir rhwng y tri thestun hyn yn cadarnhau cyd-destun gogoneddus olaf dydd dychweliad yr Arglwydd Iesu, a elwir hefyd yn *Michael* gan ei etholedigion a'i angylion ffyddlon. Os cymherir llais Iesu â thrwmped, y rheswm am hynny yw, fel yr offeryn soniarus hwn o fyddinoedd, ar ben ei fyddinoedd angylaidd nefol, y mae Iesu'n canu ei filwyr i lansio'r frwydr. At hynny, fel *utgorn*, nid yw ei lais wedi peidio â rhybuddio ei etholedigion i'w rhybuddio er mwyn eu paratoi i orchfygu wrth iddo ef ei hun orchfygu pechod a marwolaeth. Trwy ddwyn i gof y gair hwn “ *trwmped* ”, mae Iesu yn dangos i ni thema fwyaf dirgel a phwysig ei holl Ddatguddiad. Ac mae'n wir bod y thema hon yn cuddio prawf dileu i'w weision olaf. Yma, yn *Dat.4:1*, mae'r olygfa a ddisgrifir yn anghyflawn oherwydd ei fod yn targedu'r rhai y mae'n dod i'w hachub rhag marwolaeth yn unig. Bydd ymddygiad y drygionus yn yr un cyd-destun yn cael ei ddisgrifio yn *Dat.6:16* yn y termau dadlennol hyn: “ *A dywedasant wrth y mynyddoedd ac wrth y creigiau: Syrthiwch arnom, a chuddia ni rhag wyneb yr*

hwn sy'n eistedd arno. yr orsedd , ac o flaen digofaint yr oen ; canys y mae dydd mawr ei ddigofaint wedi dyfod, a phwy a saif ? » I'r cwestiwn hwn sydd wedi'i atal, mae'n debyg, heb ateb, bydd Duw yn cyflwyno ym mhennod 7 sy'n dilyn y rhai sy'n gallu gwrthsefyll: yr etholedigion seliedig wedi'u symboleiddio gan y rhif 144,000, lliaws o 12 sgwâr, neu 144. Ond dim ond yr etholedigion a arhosodd yn fyw ar ddychweliad Crist act yno. Nawr, yn y cyd-destun hwn o Dat. 4, mae'r rapture i'r nefoedd hefyd yn ymwneud â'r etholedigion a fu farw ers Abel, y mae Iesu'n ei atgyfodi i roi iddynt hefyd y wobr a addawyd am eu ffydd: bywyd tragwyddol. Hefyd, pan ddywedodd Iesu wrth Ioan: “ *Tyrd i fyny yma!* ”, nid yw'r Ysbryd ond yn rhagweld, trwy'r ddelw hon, esgyniad yr holl etholedigion a brynwyd trwy waed Iesu Grist i deyrnas nefol Dduw. Mae'r esgyniad hwn i'r nef yn nodi diwedd y natur ddaearol ddynol, mae'r etholedigion yn cael eu hatgyfodi yn debyg i angylion ffyddlon Duw, yn unol â dysgeidiaeth Iesu yn Matt.22:30. Mae'r cnawd a'i felltith ar ben, Gadawant hwy ar ôl yn ddiedifar. Mae'r foment hon yn hanes dyn mor ddymunol nes bod Iesu'n ei gofio'n barhaus yn ei ddatguddiad ers Daniel. Fel y ddaear, yn felldigedig o achos dyn, y mae y gwir etholedig yn hiraethu am eu gwardigaeth. Ymddengys adnod 2 wedi'i chopio o Dat.1:10; mewn gwirionedd, mae'r Ysbryd yn cadarnhau'n gryfach gysylltiad y ddau sy'n cyfeirio at yr un digwyddiad yn hanes prosiect Duw, ei ddychweliad yn ei “ *ddydd mawr* ” a broffwydwyd yn Dat.16:16.

Adnod 2: “ *Ar unwaith roeddwn i yn yr ysbryd. Ac wele, yr oedd gorseddfaingc yn y nef, ac ar yr orseddfainc yr eisteddai .* ”

Fel ym mhrofiad Ioan, y mae dyrchafiad yr etholedigion i'r “ *nef* ” yn eu swyno yn yr ysbryd ” ac yn cael eu taflu i'r dimensiwn nefol sydd yn parhau yn dragwyddol anhygyrch i ddynion, am fod Duw yn teyrnasu yno ac yntau yn weledig.

Adnod 3: “ *Yr oedd yr hwn oedd yn eistedd yn edrych fel carreg iasbis a sardonys; ac amgylchynwyd yr orsedd gan enfys fel emrallt .* ”

Yno maent yn cael eu hunain yn wynebu gorseddfainc Duw, ar yr hon y mae yr un creawdwr Duw yn eistedd yn ogoneddus. Serch hynny, mae'r gogoniant nefol annisgrifiadwy hwn yn cael ei fynegi gan feini gwerthfawr y mae dynion yn sensitif iddynt. Mae'r “ *cerrig iasbis* ” yn cymryd ymlaen agweddau a lliwiau gwahanol iawn, gan felly ddelweddu lluosogrwydd y natur ddwyfol. Mewn lliw coch, mae'r “ *sardoine* ” yn debyg iddo. Mae “ *yr enfys* ” yn ffenomen naturiol sydd wedi rhyfeddu dynion erioed, ond mae angen i ni gofio ei darddiad o hyd. Roedd yn arwydd o'r cyfamod yr addawodd Duw i ddynolryw byth eto ei ddinistrio â dyfroedd y dilyw, yn ôl Gen.9:9 i 17. Hefyd, bob tro y mae'r glaw yn cwrdd â'r haul, delwedd symbolaidd o Dduw, yr enfys, yn ymddangos i dawelu ei greaduriaid daearol. Ond wrth ddwyn i gof y dilyw o ddyfroedd, mae Pedr yn cofio bod “ *dilyw o dân a sylffwr* ” yn y cynllun dwyfol (2Pet.3:7). Yn union, yn wyneb y “ *dilyw o dân* ” dinistriol hwn, y mae Duw yn trefnu, yn ei nefoedd, farn yr annuwiol, a'i barnwyr fydd yr etholedigion gwardedigion a Iesu, eu Gwardwr.

Adnod 4: “ *O amgylch yr orsedd gwelais bedair gorsedd ar hugain , ac ar y gorseddau bedwar henuriad ar hugain yn eistedd, wedi eu gwisgo mewn dillad gwynion, ac ar eu pennau goronau aur .* ”

Yma felly, wedi ei symboleiddio gan *24 o hen wyr*, y gwaredigion y ddau gyfnod proffwydol a ddatgelwyd yn ôl yr egwyddor ganlynol: rhwng 94 a 1843, sylfaen y 12 apostol; rhwng 1843 a 2030, seliwyd “Adventist” ysbrydol Israel o’r “*12 llwyth*” â “*sêl Duw*”, ar y 7fed dydd Saboth yn Apo.7. Cadarnheir y cyfluniad hwn, yn Dat.21, yn y desgrifiad o’r “*Jerusalem Newydd yr hon a ddisgyn o’r nef*” i ymsefydlu ar y ddaear adnewyddol; cynrychiolir y “*12 llwyth*” gan “*12 drws*” ar ffurf 12 “*perl*”. Diffinnir thema barn yn Dat. 20:4, lle darllenwn: “*A gwelais orseddau; ac i’r rhai oedd yn eistedd yno y rhoddwyd awdurdod i farnu*. Ac mi a welais eneidiau'r rhai oedd wedi eu torri i ffwrdd oherwydd tystiolaeth Iesu, ac oherwydd gair Duw, a'r rhai nad oedd wedi addoli'r bwystfil na'i ddelw, ac heb dderbyn y nod ar eu talcennau ac ar eu talcennau. dwylaw. Daethant yn fyw, a theyrnasasant gyda Christ fil o flynyddoedd.” Teyrnasiad barnwyr yw teyrnasiad yr etholedigion. Ond pwy ydyn ni'n barnu? Mae Dat.11:18 yn rhoi'r ateb inni: “*Roedd y cenhedloedd wedi gwylltio; a daeth dy ddigofaint, a daeth yr amser i farnu'r meirw*, i wobrwyo dy weision y proffwydi, y saint, a'r rhai sy'n ofni dy enw, bach a mawr, ac i ddifetha'r rhai sy'n dinistrio'r ddaear.” Yn yr adnod hon, mae'r Ysbryd yn dwyn i gof yr olyniaeth o dair thema a ddatgelwyd ar gyfer amser y diwedd: “y *chweched utgorn*” yn lle “y *cenhedloedd blin*”, amser y “*saith pla olaf*” am “*daeth dy ddigofaint*”, a barn nefol “*fil o flynyddoedd*” oherwydd, “*mae'r amser wedi dod i farnu'r meirw*”. Mae diwedd yr adnod yn nodi'r rhaglen derfynol a gyflawnir gan farn derfynol y *llyn o dân a brwmstan* a fydd yn dinistrio'r drygionus. Byddant i gyd yn cymryd rhan yn yr ai awgrymwyd *atgyfodiad*, ar ddiwedd y “*mil o flynyddoedd*”, yn ôl y Parch. 20:5: “*Nid yw gweddill y meirw yn dod yn ôl yn fyw hyd nes y mil o flynyddoedd yn cyflawni*”. Mae'r Ysbryd yn rhoi ei ddiffiniad o’r drygionus inni: “*y rhai sy'n dinistrio'r ddaear*”. Y tu ôl i'r weithred hon y mae “*y pechod dinistriol neu ddistriol*” a ddyfynnir yn Dan.8:13; pechod sy'n achosi marwolaeth ac anrhaith y ddaear; yr hwn a arweiniodd Dduw i draddodi Cristionogaeth i'r gyfundrefn babaid Rufeinig greulon rhwng 538 a 1798; sy'n cyflwyno traean o ddynion i dân niwclear ar ôl neu yn 2021. Ni fyddai neb wedi dychmygu, ers Mawrth 7, 321, y byddai camwedd Saboth sanctaidd y seithfed dydd yn dod â chymaint o ganlyniadau ofnadwy a thrasig. Dim ond ar lefel archddyfarniad Daniel 8:14 y gwahaniaethir yr *henuriaid 24*, oherwydd mae ganddynt yn gyffredin eu bod yn cael eu hachub gan yr un gwaed Iesu Grist. Dyna pam, a ganfyddir yn deilwng, yn ôl Dat.3:5, y maent oll yn gwisgo'r “*dillad gwynion*”, a “*choron y bywyd*” a addawyd i'r buddugwyr ym mwrwydr ffydd, yn Dat.2:10. Mae “*aur*” *coronau* yn symbol o ffydd wedi ei buro trwy brawf yn ôl 1 Pet.1:7.

Yn y bennod hon 4, mae'r term “*eistedd*” yn ymddangos 3 gwaith. Gan fod y rhif 3 yn symbol o berffeithrwydd, mae'r Ysbryd yn gosod y thema hon o farn y seithfed mileniwm dan arwydd gweddill perffaith y gorchfygwyr, fel y mae'n ysgrifenedig: “Eistedd ar fy neheulaw nes imi osod dy elynion yn droedfainc i chi.” Salm 110:1 a Mathew.22:44. Ef a'r rhai sy'n eistedd yn **gorffwys** ac wrth y ddelw hon, mae'r Ysbryd yn cyflwyno'n dda, y seithfed mileniwm, fel y Saboth mawr neu orffwys a broffwydwyd, ers y greadigaeth, trwy orffwys sancteiddiedig y seithfed dydd o'n hwythnosau.

Adnod 5: “ *O'r orsedd y daw mellt, lleisiau a tharanau. Cyn i'r orsedd losgi saith lamp o dân, sef saith ysbryd Duw .*”

amlygiadau sy'n “ *dod allan o'r orsedd* ” yn cael eu priodoli'n uniongyrchol i'r creawdwr Duw ei hun. Yn ôl Exo.19:16, roedd y ffenomenau hyn eisoes wedi nodi, yn arswyd yr Hebraid, bresenoldeb Duw ar Fynydd Sinai. Mae'r awgrym hwn felly yn dwyn i gof y rhan y bydd deg gorchymyn Duw yn ei chwarae yn y weithred hon o farnu'r meirw drygionus. Mae'r atgof hwn hefyd yn dwyn i gof y ffaith bod Duw nad yw wedi newid ei natur, yn anweledig mewn perygl o farwolaeth anochel i'w greaduriaid yn y gorffennol, yn cael ei weld heb berygl gan ei etholedigion adgyfodedig a gogoneddus gwarededig. **Sylw! Bydd y frawddeg fer hon, sydd bellach wedi'i dehongli, yn dod yn garreg filltir yn strwythur y llyfr Datguddiad. Bob tro y mae'n ymddangos, rhaid i'r darlennydd ddeall bod y broffwydoliaeth yn dwyn i gof gyd-destun dechrau barn y seithfed mileniwm a fydd yn cael ei nodi gan ymyrraeth uniongyrchol a gweladwy Duw yn Michael, Iesu Grist.** Trwy hyn, bydd strwythur y llyfr cyfan yn cynnig trosolwg olynol i ni o'r oes Gristnogol o dan wahanol themâu wedi'u gwahanu gan y mynegiant allweddol hwn: “*roedd mellt, lleisiau, a tharanau*”. Fe'i cawn yn Dat.8:5 lle ychwanegir “*daeargryn*” at yr allwedd. Bydd yn gwahanu thema eiriolaeth nefol barhaus Iesu Grist oddi wrth thema *utgyrn*. Yna, yn Dat.11:19, bydd “*cenllysg cryf*” yn cael ei ychwanegu at yr allwedd. Fe ddaw'r esboniad yn Dat.16:21 lle mae'r “*cenllysg mawr*” hwn yn cloi thema'r *seithfed o saith pla olaf Duw*. Yn yr un modd, mae “*y daeargryn*” yn dod, yn Dat.16:18, yn “*ddaeargryn mawr*.” Mae'r allwedd hon yn sylfaenol i ddyysgu rheoli dysgeidiaeth y llyfr Datguddiad a deall egwyddor ei strwythur.

Wrth ddychwelyd at ein hadnod 5, nodwn, wedi eu gosod y tro hwn “*gerbron yr orsedd*”, “*saith lamp yn llogi tân*”. Maent yn symbol o “*saith ysbryd Duw*”. Y rhif “*saith*» yn symbol o sancteiddiad, yma, sef Ysbryd Duw. Trwy ei Ysbryd sydd yn cynnwys pob bywyd y mae Duw yn rheoli ei holl greaduriaid; y mae efe ynddynt, ac yn eu gosod “*gerbron ei orsedd*”, am iddo eu creu yn rhydd, gyferbyn ag ef. Mae delwedd y “*saith lamp losgi*” yn symbol o sancteiddiad goleuni dwyfol; mae ei oleuni perffaith a dwys yn dileu pob posibilrwydd o dywyllwch. Canys nid oes le i dywyllwch ym mywyd tragwyddol y gwaredigion.

Adnod 6: “*O flaen yr orsedd y mae môr o wydr o hyd, fel grisial. Yng nghanol yr orsedd ac o amgylch yr orsedd, mae pedwar bod byw yn llawn llygaid o flaen a thu ôl.*”

Mae'r Ysbryd yn siarad â ni yn ei iaith symbolaidd. Beth sydd “*cyn y gorsedd*” yn dynodi ei greaduriaid nefol sy'n cynorthwyo ond nad ydynt yn cymryd rhan yn y farn. Mewn niferoedd mawr, mae'r rhain yn cymryd ar ymddangosiad môr y mae ei burdeb ei gymeriad mor bur fel ei fod yn ei gymharu â *grisial*. Dyma gymeriad sylfaenol creaduriaid nefol a daearol sydd wedi aros yn ffyddlon i Dduw y creawdwr. Yna y mae yr Ysbryd yn galw ar symbol arall sydd yn ymwneyd â Duw, yn nghanol yr *orsedd*, a'i greaduriaid nefol o fydoedd eraill, a dimensiynau eraill, *o amgylch yr orsedd*; *amgylch* yn dynodi creaduriaid gwasgareddig dan syllu y Duw eistedd ar yr *orsedd*. Mae'r ymadrodd “*pedwar bodau byw*” yn cyfeirio at safon gyffredinol bodau byw. Mae'r gair lliaws yn

cyfiawnhau'r lliaws o *lygaid*, ac mae eu safle " *blaen a chefn* " yn symbol o sawl peth. Yn gyntaf, mae'n rhoi golwg amlgyfeiriad, aml-ddimensiwn *i'r bodau byw hyn*. Ond yn fwy ysbrydol, mae'r ymadrodd " *cynt a thu ôl* " yn cyfeirio at y gyfraith ddwyfol wedi ei hysgythru â bys Duw ar Fynydd Sinai, ar bedwar wyneb y ddau fwrdd carreg. Mae'r Ysbryd yn cymharu bywyd cyffredinol â'r gyfraith gyffredinol. Mae'r ddau yn waith Duw sy'n ysgythru ar garreg, ar gnawd, neu mewn ysbrydion, safon bywyd perffaith ar gyfer hapusrwydd ei greaduriaid sy'n ei ddeall a'i garu. Mae'r torfeydd hyn o lygaid yn gwylio ac yn dilyn gydag angerdd a thosturi yr hyn sy'n digwydd ar y ddaear. Yn 1 Cor.4:9, mae Paul yn datgan: " *Canys y mae Duw, fe ymddengys i mi, wedi ein gwneud ni, yr apostolion, y rhai isaf o ddyinion, wedi ein condemnio i farwolaeth mewn ffordd, gan inni fod yn olygfa i'r byd, i yr angylion ac at ddyinion.* " Y gair " *byd* " yn yr adnod hon yw'r "cosmos" Groeg. Y cosmos hwn yr wyf yn ei ddiffinio fel bydoedd aml-ddimensiwn. Ar y ddaear dilynir yr etholedigion a'u brwydrau gan wylwyr anweledig sy'n eu caru â'r un cariad dwyfol a ddatguddiwyd gan Iesu Grist. Maent yn llawenhau yn eu llawenydd ac yn crio gyda'r rhai sy'n crio oherwydd bod yr ymladd mor galed a thrallodus. Ond mae'r cosmos hwn hefyd yn dynodi'r byd anghrediniol fel y bobl Rufeinig, gwylwyr lladd Cristnogion ffyddlon yn eu meysydd.

Bydd Datguddiad 5 yn cyflwyno i ni y tri grŵp hyn o wylwyr nefol: *y pedwar bod byw, yr angylion, a'r henuriaid*, i gyd yn fuddugol, maent wedi'u huno dan syllu cariadus y creawdwr mawr Duw am dragwyddoldeb.

Y mae y cysylltiad sydd yn cysylltu y " *lliams o lygaid* " â'r ddeddf ddwyfol yn yr enw " *tystiolaeth* " y mae Duw yn ei roddi i gyfraith y deg gorchymyn. Cofiw'n i'r gyfraith hon gael ei chadw yn "y lle sancteiddiolaf" yn arbennig i Dduw ac wedi ei gwahardd i ddyinion heblaw am wledd "Dydd y Cymod". Arhosodd y gyfraith gyda Duw fel " *tystiolaeth* " a bydd ei " *dau fwrdd* " yn rhoi ail ystyr i'r " *dau dyst* " symbolaidd a ddyfynnir yn Dat. 11:3. » Yn y wers hon, mae'r " *lliams o lygaid* " yn datgelu bodolaeth llw o dystion anweledig a fu'n dyst i ddigwyddiadau daearol. Mewn meddwl dwyfol, y mae y gair tyst yn anwahanadwy oddiwrth y gair ffyddlondeb. Mae'r gair Groeg " *martus* " a gyfieithir fel " *merthyr* " yn ei ddiffinio'n berffaith, oherwydd nid oes terfynau i'r ffyddlondeb a fynnir gan Dduw. Ac o leiaf, rhaid i " *dyst* " Iesu anrhydeddu cyfraith ddwyfol ei ddeg gorchymyn y mae Duw yn ei gymharu ac yn ei farnu.

GYFRAITH DIVINE yn prophwydo

Yma, rwy'n agor cromfachau, i ddwyn i gof y golau dwyfol a dderbyniwyd yng ngwanwyn 2018. Mae'n ymwneud â chyfraith deg gorchymyn Duw. Arweiniodd yr Ysbryd fi i sylweddoli pwysigrwydd yr eglurhâd a ganlyn: " *Dychwelodd Moses, a daeth i lawr o'r mynydd a dwy lech y dystiolaeth yn ei law; yr oedd y byrddau wedi eu hysgrifenu ar y ddwy ochr, wedi eu hysgrifenu ar un ochr a'r ochr arall. Gwaith Duw oedd y byrddau, a'r ysgrifen oedd ysgrifen Duw, wedi ei ysgythru ar y byrddau* (Exo.32:15-16)." Synnais ar y cyntaf nad oedd neb erioed wedi cymryd yr eglurhâd hwn i ystyriaeth yn ol pa un yr oedd

tablau gwreiddiol y gyfraith wedi eu hysgrifenu ar eu pedwar wyneb, hyny yw, “ blaen a chefn ” fel “ llygaid y pedwar *bod* byw ” o yr adnod flaenorol a astudiwyd. Roedd gan yr eglurhad hwn a ddyfynnwyd yn ddi-baid reswm y caniatuodd yr Ysbryd i mi ei ddarganfod. Yn wreiddiol, dosbarthwyd y testun cyfan yn gyfartal ac yn gytbwys ar draws pedair ochr y ddau fwrdd carreg. Roedd blaen y cyntaf yn dangos y gorchymyn cyntaf a hanner yr ail; roedd ei gefn yn dwyn ail ran yr ail a'r drydedd i gyd. Ar yr ail fwrdd, dangosodd y blaen y pedwerydd gorchymyn yn llawn; roedd y chwe gorchymyn olaf ar ei gefn. Yn y cyfluniad hwn, y mae y ddwy ochr weledig yn cyflwyno i ni y gorchymyn cyntaf a'r ail, yn ei hanner, a'r bedwaredd sydd yn ymwneud â gweddill sancteiddiol y seithfed dydd. Y mae golwg ar y pethau hyn yn amlygu y tri gorchymyn hyn sydd yn arwyddion o sancteiddrwydd yn 1843, pan yr adferwyd ac yr oedd y Sabboth yn ofynedig gan Dduw. Ar y dyddiad hwn, syrthiodd Protestaniaid ddiodefwyr y Sul Rhufeinig etifeddol. Bydd canlyniadau dewis yr Adventist a'r dewis Protestannaidd felly i'w gweld ar gefn y ddau fwrdd. Ymddengys, heb barch i'r Sabboth, er 1843, fod y trydydd gorchymyn hefyd wedi ei droseddu : “ *Enw Duw a gymmerir yn ofer* ”, yn llythyrenol “ *gau* ,” gan y rhai a'i galwant heb gyfiawnder Crist neu ar ol y. 'wedi colli. Maent felly yn adnewyddu'r bai a gyflawnwyd gan yr Iddewon y mae eu honiad eu bod yn perthyn i Dduw yn cael ei ddatgelu fel celwydd gan Iesu Grist yn Dat. 3:9: “ *y rhai o synagog Satan, sy'n galw eu hunain yn Iddewon ac nid ydynt, ond sy'n dweud celwydd .* ” Yn 1843, yr oedd hyn yn wir am y Protestaniaid, etifeddion y Pabyddion. Ond cyn y trydydd gorchymyn, y mae yr ail ran o'r ail yn amlygu y farn fod Duw yn rhoddi ar y ddau brif wersyll gwrthwynebol. Wrth etifeddion Protestanaidd Pabyddiaeth, dywed Duw: “ *Duw eiddigus ydwyf fi, yr hwn sydd yn cosbi anwiredd y tadau ar y plant hyd y drydedd a'r bedwaredd genhedlaeth o'r rhai a'm casant,* ”; yn anffodus iddo, bydd Adventism swyddogol “ *chwydu* ” yn 1994 yn rhannu eu tynged; ond dywed hefyd, i'r gwrthwyneb, wrth y saint a gadwant ei Sabboth sanctaidd a'i oleuni proffwydol o 1843 hyd 2030 : “ *ac a drugarhaont hyd fil o genedlaethau ar y rhai a'm carant ac a gadwant fy ngorchymynion* ”. Mae'r rhif “ *mil* ” a ddyfynnwyd yn gynnwys yn dwyn i gof “ *fil o flynyddoedd* ” seithfed mileniwm Diwygiad 20 a fydd yn wob'r buddugwyr dethol sydd wedi mynd i dragwyddoldeb. Daw gwers arall i'r amlwg. Wedi'u hamddifadu o gymorth Ysbryd Glân Iesu Grist, o ganlyniad, ni fydd y Protestaniaid a'r Adfentwyr yn gollwng gafael ar Dduw yn olynol ym 1843 a 1994 yn gallu anrhydeddu'r chwe gorchymyn olaf a ysgrifennwyd ar gefn tabl 2, gan gynnwys y blaen yw cysegredig i weddill dwyfol y seithfed dydd. Ar y llaw arall, bydd sylwedyddion y gweddill hwn yn cael cymorth Iesu Grist i ufuddhau i'r gorchymynion hyn sy'n ymwneud â dyletswyddau dyn tuag at ei gymydog dynol. Mae gweithredoedd Duw mor bell yn ôl â throsglwyddo tablau'r gyfraith i Moses yn cymryd arno ystyr, rôl, a defnydd mor syndod ag y maent yn annisgwyl yn amser y diwedd, yn 2018. A thrwy hynny mae neges adferiad y Sabboth yn cael ei chryfhau a'i chadarnhau gan yr Hollalluog Dduw Iesu Grist.

Yma yn awr y mae y ffurf y mae y deg gorchymyn yn ymddangos ynddi.

Tabl 1 – Blaen: presgripsiynau

Duw yn cyflwyno ei hun

“ *Myfi yw'r ARGLWYDD eich Duw, a ddaeth â chwi allan o wlad yr Aifft, o dŷ'r caethiwed .*” (Mae'r holl etholedigion a achubwyd rhag pechod ac a achubwyd trwy'r tywallt gwaed cymodlon a dywalltwyd gan Iesu Grist wedi'u cynnwys; pechod yw *tŷ'r caethiwed* ; ffrwyth dynwarddol y diafol).

1af : pechod Catholig er 538 ' Protestannaidd er 1843, ac Adfentydd ers 1994).

“ *Paid â duwiau eraill o'm blaen i .*”

2il orchymyn: Rhan ^{1af}: Pechod Catholig er 538.

“ *Paid â gwneud i ti unrhyw ddelw gerfiedig, nac unrhyw ddarlun o'r pethau sydd yn y nefoedd uchod, ac sydd ar y ddaear isod, ac sydd yn y dyfroedd islaw'r ddaear. Paid ag ymgrymu iddynt, ac nac yn eu gwasanaethu; ” .*

Tabl 1 – Cefn: Y canlyniadau

2il orchymyn: ^{2il} ran .

“... *canys myfi, yr ARGLWYDD, dy Dduw di, wyf Dduw cenfigennus, sy'n cosbi anwiredd y tadau ar y plant hyd y **drydedd a'r bedwaredd** genhedlaeth o'r rhai sy'n fy nghasáu, (**Pabyddion er 538; Protestaniaid er 1843; Adfentyddion er 1994**) ac sy'n dangos trugaredd i **fil o** genedlaethau i'r rhai sy'n fy ngharu ac yn cadw fy ngorchmynion . (**Adfentyddion y Seithfed Dydd, er 1843; y diweddaraf, er 1994**) .*

3ydd gorchymyn: wedi ei droseddu gan Gatholigion er 538, Protestaniaid er 1843, ac Adfentyddion er 1994) .

“ *Paid â chymryd enw'r ARGLWYDD dy Dduw ar gam; canys ni adaw yr Arglwydd yr hwn a gymmero ei enw ef yn gelwyddog, yn ddigosp .* »

Tabl 2 – Blaen: presgripsiwn

4ydd gorchymyn: mae ei drosedd gan y Gymanfa Gristnogol er 321 yn ei wneud yn “ *bechod dinistriol* ” Dan.8:13 ; y mae wedi ei droseddu gan y ffydd Gatholig er 538, a'r ffydd Brotestanaidd er 1843. Ond y mae wedi ei anrhydeddu gan ffydd Adventist y Seithfed dydd er 1843 a 1873.

“ *Cofia'r dydd Saboth, i'w gadw'n sanctaidd. Gweithiwch chwe diwrnod, a gwnewch eich holl waith. Ond y seithfed dydd yw Saboth yr ARGLWYDD eich Duw: na wna waith, na'th fab, na'th ferch, na'th ŵr, na'th forwyn, na'th anifeiliaid, na'r dieithr sydd yn dy ddrysau. Canys mewn chwe diwrnod y gwnaeth yr ARGLWYDD y nefoedd, y ddaear, a'r môr, a'r hyn oll sydd ynddynt, ac a orffwysodd ar y seithfed dydd: am hynny bendithiodd yr ARGLWYDD y dydd Saboth, a'i sancteiddio .* »

Tabl 2: Gwrthdroi: y canlyniadau : Mae'r chwe gorchymyn olaf hyn wedi'u torri gan y ffydd Gristnogol er 321; gan y ffydd Gatholig er 538; gan y ffydd Brotestannaidd, er 1843, a chan y ffydd Adventist “ *chwydu* ” yn 1994. Ond maent yn cael eu parchu yn y ffydd Adventist Seithfed dydd bendithio gan Ysbryd Glân Iesu Grist, er 1843 a 1873; y “rhaf olaf” o 1994 tan 2030.

5ed gorchymyn -

“ *Anrhydedda dy dad a'th fam, fel y byddo dy ddyddiau yn hir yn y wlad y mae'r ARGLWYDD dy Dduw yn ei rhoi iti.* »

6ed gorchymyn -
 “ ~~Na ladd~~. *Peidiwch â llofruddio .* ” (o’r math llofruddiaeth trosedd dihiryn neu yn enw gau grefydd)
 7fed gorchymyn -
 “ *Paid â godineb.* »
 8fed gorchymyn -
 “ *Peidiwch â dwyn.* »
 9fed gorchymyn -
 “ *Paid â dwyn camdystiolaeth yn erbyn dy gymydog .* »
 10fed gorchymyn -
 “ *Paid â chwennych tŷ dy gymydog; na chwennych wraig dy gymydog, na’i was, na’i forwyn, na’i ych, na’i asyn, na dim a’r sydd eiddo dy gymydog.* »

Rwy'n cloi'r cromfachau aruchel a hanfodol bwysig yma.

Adnod 7: “ *Mae'r creadur byw cyntaf fel llew, mae'r ail creadur byw yn debyg i lo, mae gan y trydydd creadur byw wyneb dyn, a'r pedwerydd creadur byw fel eryr yn hedfan.* ”

Gadewch i ni ei ddweud ar unwaith, dim ond symbolau yw'r rhain. Cyflwynir yr un neges yn Esec.1:6 gydag amrywiadau yn y disgrifiad. Mae pedwar anifail union yr un fath, pob un â phedwar wyneb gwahanol. Yma, mae gennym bedwar anifail o hyd, ond dim ond un wyneb sydd gan bob un, yn wahanol yn y pedwar anifail. Nid yw'r bwystfilod hyn felly yn real, ond mae eu neges symbolaidd yn aruchel. Mae pob un ohonynt yn cyflwyno safon o fywyd cyffredinol tragwyddol sy'n ymwneud, fel y gwelsom, â Duw ei hun a'i greaduriaid cyffredinol aml-ddimensiwn. Yr hwn a ymgnewdolodd yn ei berffeithrwydd dwyfol, y pedwar maen prawf hyn o fywyd cyffredinol, yw Iesu Grist, yn yr hwn y ceir brenhiniaeth a chryfder yr *lesu* yn ôl Barn. 14:18; ysbryd aberth a gwasanaeth y *llo* ; delw dyn o Dduw; a goruchafiaeth goruchel ddrychiad nefol yr *eryr ehedog* . Mae'r pedwar maen prawf hyn i'w cael trwy gydol bywyd nefol tragwyddol cyffredinol. Maent yn ffurfio'r norm sy'n esbonio llwyddiant y prosiect dwyfol a ymladdwyd gan ysbrydion gwrthryfelgar. A chyflwynodd Iesu y model perffaith i'w apostolion a'i ddisgyblion yn ystod ei weinidogaeth ddaearol barhaus; gan fyned cyn belled ag i olchi traed ei ddysgyblion, cyn traddodi ei gorff i artaith y croeshoeliad, i wneud iawn, yn eu lle, fel “ *llo* ” , dros bechodau ei holl etholedigion. Hefyd, gadewch i bawb archwilio eu hunain i wybod a yw diddymu'r norm hwn o fywyd tragwyddol yn unol â'u natur, eu dyheadau a'u dymuniadau. Dyma safon y cynnyg o waredigaeth i'w gymeryd i fyny neu i'w wrthod.

Adnod 8: “ *Mae gan bob un o'r pedwar creadur byw chwe adain, ac maen nhw'n llawn llygaid o gwmpas ac o fewn. Nid ydynt byth yn peidio â dweud ddydd a nos: Sanct, sanctaidd, sanctaidd yw'r Arglwydd Dduw, yr Hollalluog, oedd, ac sydd, ac sydd i ddod!* »

Yn erbyn cefndir y farn nefol, mae'r olygfa hon yn darlunio egwyddorion a gymhwysir yn barhaus yn y nefoedd ac ar y ddaear gan fodau sy'n aros yn ffyddlon i Dduw.

Nid oes angen i gyrff nefol creaduriaid o fydoedd eraill symud adenydd oherwydd nad ydynt yn ddarostyngedig i ddeddfau'r dimensiwn daearol. Ond mae'r Ysbryd yn mabwysiadu symbolau daearol y gall dyn eu deall. Trwy briodoli iddynt “ *chwe adain* ”, mae'n datgelu i ni werth symbolaidd y rhif 6 sy'n dod yn rhif y cymeriad nefol a rhif yr angylion. Mae'n ymwneud â'r bydoedd sy'n weddill heb bechod a'r angylion y crewyd Satan, yr angel gwrthryfelgar ohonynt, gyntaf. Ar ôl i Dduw neilltuo'r rhif "saith" iddo'i hun fel ei "sêl" frenhinol bersonol, gellir ystyried rhif 6 yn "sêl", neu yn achos y diafol, "marc", ei bersonoliaeth, ond mae'n rhannu hyn rhif 6 gyda'r bydoedd yn parhau'n bur a'r holl angylion a grëwyd gan Dduw, y da a'r drwg. Islaw'r angel daw'r dyn y bydd ei rif yn “5”, sy'n cael ei gyfiawnhau gan ei 5 synnwyr, 5 bys ei law a 5 bys ei droed. Isod daw rhif 4 y cymeriad cyffredinol a ddynodwyd gan y 4 pwynt cardinal, Gogledd, De, Dwyrain a Gorllewin. Isod daw rhif 3 perffeithrwydd, yna rhif 2 amherffeithrwydd, a'r 1 undod, neu undeb perffaith. Mae llygaid y pedwar bod byw “ *o gwmpas ac oddi mewn* ,” ac ymhellach, “ *o'r blaen ac o'r tu ôl* .” Ni all dim ddianc rhag syllu ar y bywyd cyffredinol aml-ddimensiwn nefol hwn y mae'r Ysbryd dwyfol yn ei archwilio yn ei gyfanrwydd oherwydd bod ei darddiad ynddo ef. Y mae y ddysgeidiaeth hon yn ddefnyddiol oblegid, ar y ddaear heddyw, o herwydd pechod a drygioni pechaduriaid, trwy eu cadw “ *o fewn* ” ei hun, y gall dyn guddio ei feddyliau dirgel a'i ffyrdd drygionus rhag dynion ereill, a'u cynnygiadau wedi eu cyfeirio yn erbyn ei gymydog. Yn y bywyd nefol y mae pethau o'r fath yn anmhosibl. Mae bywyd nefol yn dryloyw fel grisial ers i ddrygioni gael ei ddiarddel ohono, ynghyd â'r diafol a'i angylion drwg, wedi'i daflu i'r ddaear, yn ôl Dat.12:9, ar ôl buddugoliaeth Iesu dros bechod a meirw. Mae cyhoeddiad sancteiddrwydd Duw yn cael ei gyflawni yn ei berffeithrwydd (3 gwaith: *sanctaidd*) gan drigolion y bydoedd pur hyn. Ond nid trwy eiriau y cyflawnir y cyhoeddiad hwn ; perffeithrwydd eu sancteiddrwydd unigol a chyfunol sydd yn cyhoeddi mewn gweithredoedd parhaol berffeithrwydd sancteiddrwydd y Duw a'u creodd. Mae Duw yn datguddio ei natur a'i enw yn y ffurf a ddyfynnir yn Dat. 1:8: “ *Myfi yw'r alffa a'r omega, medd yr Arglwydd Dduw, sydd, a phwy oedd, a phwy sydd i ddod, yr Hollalluog.* ” Mae'r ymadrodd “ *pwy sydd, pwy oedd, a phwy sydd i ddod* ” yn diffinio'n berffaith natur dragwyddol y creawdwr Duw. Gan wrthod ei alw wrth yr enw a roddodd ei hun, “YaHWéH”, mae dynion yn ei alw'n “yr Arglwydd”. Mae'n wir nad oedd angen enw ar Dduw, gan ei fod yn unigryw a heb gystadleuydd dwyfol, nid oes angen enw arno i'w wahaniaethu oddi wrth dduwiau eraill nad ydynt yn bodoli. Serch hynny, cytunodd Duw i ymateb i gais Moses yr oedd yn ei garu ac a oedd yn ei garu. Felly rhoddodd iddo'i hun yr enw “YaHWéH” sy'n cyfieithu wrth y ferf “i fod”, wedi'i gyfuno yn y trydydd person unigol o'r Hebraeg amherffaith. Mae'r amser “amherffaith” hwn yn dynodi cyflawniad sy'n ymestyn mewn amser, felly, amser yn fwy na'n dyfodol ni, mae'r ffurf “sydd, a oedd, ac a fydd” yn trosi'n berffaith ystyr yr amherffeithrwydd Hebraeg hwn. Mae'r fformiwla “ *yr hwn sydd, pwy oedd, a phwy sydd i ddod* ” felly yn ffordd Duw o gyfieithu ei enw Hebraeg "YaHWéH", pan fydd yn rhaid iddo ei addasu i ieithoedd Gorllewinol, neu unrhyw iaith heblaw Hebraeg. Mae'r rhan "a sy'n dod" yn dynodi cyfnod Adventist olaf y ffydd Gristnogol, a sefydlwyd yng nghynllun Duw gan yr archddyfarniad o Dan.8:14 ers 1843. Mae

felly yng nghnawd yr Adfentyddion etholedig y cyhoeddir y sancteiddrwydd triphlyg o Dduw yn gyflawn. Mae dwyfoldeb Iesu Grist wedi cael ei dadleu yn fynych, ond y mae yn ddiammheuol. Mae'r Beibl yn dweud am hyn yn Heb.1:8: “ *Ond dywedodd wrth y Mab, Y mae dy orsedd, O Dduw, yn dragwyddol; teyrnwialen tegwch yw teyrnwialen dy deyrnasiad; ”* . Ac i Philip sy'n gofyn i Iesu ddangos y Tad iddo, mae Iesu'n ymateb: “ *Dw i wedi bod gyda chi cyhyd, ac nid ydych chi wedi fy adnabod i, Philip! Y mae'r hwn sydd wedi fy ngweld i wedi gweld y Tad ; pa fodd y dywedwch : Dangos i ni y Tad ?* (Ioan 14:9).”

Adnodau 9-10-11: “ *Pan fydd y byw yn rhoi gogoniant ac anrhydedd a diolch i'r hwn sy'n eistedd ar yr orsedd, i'r hwn sy'n byw yn oes oesoedd, y mae'r pedwar henuriad ar hugain yn syrthio o flaen yr hwn sy'n eistedd ar yr orsedd ac yn addoli –ac ymgrymma o flaen yr hwn sy'n byw byth bythoedd, a thafasant eu coronau gerbron yr orsedd, gan ddywedyd: Teilwng wyt ti, ein Harglwydd a'n Duw ni, i dderbyn gogoniant ac anrhydedd a gallu; oherwydd ti a greodd bob peth, a thrwy dy ewyllys di y maent yn bodoli ac yn cael eu creu .”*

Mae Pennod 4 yn gorffen gyda golygfa o ogoneddu Duw'r Creawdwr. Mae'r olygfa hon yn dangos bod y gofyniad dwyfol, “ *ofnwch Dduw a rhowch iddo ogoniant ...*”, a fynegir yn neges angel cyntaf Dat. 14:7, wedi'i glywed a'i ddeall yn dda gan y rhai olaf a ddewiswyd er 1843; ond yn anad dim, gan yr etholedigion a barhaodd yn fyw adeg y dychweliad mewn gogoniant Iesu Grist ; oherwydd dim ond iddynt hwy y paratowyd y Datguddiad Apocalypse a'i oleuo'n llawn ar yr amser a ddewiswyd gan Dduw, ers gwanwyn 2018. Mae'r gwaredigion felly yn mynegi mewn addoliad a mawl, eu holl ddiolchgarwch tuag at Iesu Grist, y ffurf y mae, y Ymwelodd Hollalluog â hwynt i'w hachub rhag pechod a marwolaeth, ei gyflog. Nid yw dynoliaeth anghrediniol ond yn credu yr hyn a wêl, fel yr apostol Thomas, a chan fod Duw yn anweledig, fe'i condemnir i anwybyddu ei wendid eithafol sydd ond yn ei wneud yn degan y mae'n ei drin yn ôl ei ewyllys dwyfol. Mae ganddi o leiaf yr esgus, na fydd yn ei chyfiawnhau, o beidio ag adnabod Duw, esgus nad oes gan Satan, gan ei fod yn adnabod Duw, dewisodd i fynd i frwydr yn ei erbyn; prin ei fod yn gredadwy, ond yn wir, ac mae hefyd yn ymwneud â'r angylion drwg a oedd yn ei ddilyn. Yn baradocsaid, mae'r llu o ffrwythau gwahanol a hyd yn oed gwrthwynebol o ddewis rhydd yn tystio i'r rhyddid dilys a llwyr y mae Duw wedi'i roi i'w greaduriaid nefol a daearol.

Datguddiad 5: Mab y Dyn

Pan gyflwynodd Iesu i'r dyrfa, dywedodd Peilat, “ *Dyma'r Dyn* .” Yr oedd yn rhaid i Dduw ei hun ddyfod a chymeryd ffurf y cnawd, er mwyn i “ *Ddyn* ” ymddangos yn ôl ei galon a'i ddymuniadau. Roedd marwolaeth wedi taro'r pâr cyntaf o fodau dynol, oherwydd y pechod o anufudd-dod yn erbyn Duw. Fel arwydd o'u cyflwr cywilyddus newydd, roedd Duw wedi gwneud iddyn nhw ddarganfod eu noethni corfforol oedd yn ddim ond arwydd allanol o'u noethni ysbrydol mewnol. O'r dechreuad hwn, gwnaed y cyhoeddiad cyntaf o'u prynedigaeth trwy roddi iddynt ddillad wedi eu gwneuthur o grwyn anifeiliaid. Felly ei ladd yr anifail cyntaf yn hanes dynol, gallwn feddwl ei fod yn hwrdd ifanc neu oen oherwydd y symbolaeth. 4,000 o flynyddoedd yn ddiweddarach, daeth Oen Duw, sy'n cymryd ymaith bechodau'r byd, i gynnig ei fywyd cyfreithiol perffaith i achub yr etholedigion ymhlith dynolryw. Mae'r iachawdwriaeth hon a gynigir mewn gras pur gan Dduw felly yn dibynnu'n llwyr ar farwolaeth Iesu sy'n caniatáu i'w etholedigion elwa o'i gyfiawnder perffaith; ac ar yr un pryd, ei farwolaeth yn cymod am eu pechodau o ba rai y gwnaeth ei hun yn gludydd gwirfoddol. Ers hynny, mae Iesu Grist wedi dod yn unig enw a all achub pechadur yn ein daear gyfan, ac mae ei iachawdwriaeth yn berthnasol ers Adda ac Efa.

Am yr holl resymau hyn, mae'r bennod hon 5, a osodir o dan y ffigwr “ *Dyn* ”, wedi'i neilltuo iddo. Nid yn unig y mae Iesu'n achub ei etholedigion trwy ei farwolaeth gymodlon, ond mae'n eu hachub trwy eu hamddiffyn trwy gydol eu taith o fywyd daearol. Ac i'r perwyl hwn y mae efe yn eu rhybuddio am y peryglon ysbrydol y mae y diafol wedi eu gosod yn eu llwybr. Nid yw ei dechneg wedi newid: fel yn amser yr apostolion, Iesu yn siarad â hwy mewn damhegion, fel bod y byd yn clywed ond nid yw'n deall; nid yw hyn yn wir am ei swyddogion etholedig sydd, fel yr apostolion, yn derbyn ei esboniadau yn uniongyrchol ganddo. Erys ei ddatguddiad “Apocalypse” o dan yr enw Groeg heb ei gyfieithu, y ddameg enfawr hon na ddylai'r byd ei deall. Ond i'w rai dewisol, ei “ **Datguddiad** ” yn wir yw'r broffwydoliaeth hon.

Adnod 1: “ *Yna gwelais ar ddeheuulaw yr hwn oedd yn eistedd ar yr orsedd lyfr wedi ei ysgrifennu oddi mewn a thu allan, wedi ei selio â saith sêl .* ”

Ar yr orsedd saif Duw ac y mae ganddo yn ei law dde, felly o dan ei fendith, lyfr wedi ei ysgrifennu “ *tu fewn a thu allan* ”. Yr hyn sydd wedi ei ysgrifennu “ *o fewn* ” yw'r neges ddatgeledig a gadwyd i'w rai dewisol sy'n parhau i fod yn gaeedig ac yn cael ei chamddeall gan bobl y byd, gelynyion Duw. Yr hyn a ysgrifennir “ *y tu allan* ” yw'r testun wedi'i amgryptio, sy'n weladwy ond yn annealladwy i'r lliaws dynol. Mae llyfr y Datguddiad wedi ei selio â “ *saith sêl* .” Yn yr eglurhad hwn, mae Duw yn dweud wrthym mai dim ond agor y “ *seithfed sêl* ” fydd yn caniatáu ei agoriad llwyr. Cyhyd ag y bydd sêl i'w selio, ni ellir agor y llyfr. Bydd agoriad cyfan y llyfr felly yn dibynnu ar yr amser a osodwyd gan Dduw ar gyfer thema'r “ *seithfed sêl* ”. Bydd yn cael ei grybwyll dan y teitl “ *sêl y Duw byw* ” yn Dat.7, lle dynodi gweddill y seithfed dydd, ei Saboth sanctaidd, bydd ei adfer yn cael ei atodi i'r dyddiad 1843 a fydd felly hefyd yn amser y agoriad y “ *seithfed sêl* ” sy'n dwyn, i mewn i addysgeg y llyfr, thema'r “ *saith utgorn* ”, sydd mor bwysig i ni, ei rhai dewisol.

Adnod 2: “ *Ac mi a welais angel nerthol yn llefain â llef uchel, Pwy sydd deilwng i agoryd y llyfr, ac i dorri ei seliau? »*

Mae'r olygfa hon yn gromfach ym montage y broffwydoliaeth. Nid yn y nefoedd, cyd-destun y bennod flaenorol 4, y dylid agor llyfr y Datguddiad. Mae ei angen ar yr etholedigion cyn dychweliad Iesu Grist, tra eu bod yn agored i faglau'r diafol. Mae'r gallu yng ngwersyll Duw, a'r angel pwerus yw angel YaHWÉH, Duw yn ei ffurf angylaidd Michael. Mae'r llyfr seliedig yn hynod bwysig a sanctaidd oherwydd mae angen urddas uchel iawn i dorri ei seliau a'i agor.

Adnod 3: “ *Ac ni allai neb yn y nef, nac ar y ddaear, na than y ddaear, agor y sgrôl, nac edrych arni.* »

Wedi ei ysgrifennu gan Dduw ei hun, ni all y llyfr gael ei agor gan unrhyw un o'i greaduriaid nefol neu ddaearol.

Adnod 4: “ *A mi a wylais yn fawr oherwydd na chafwyd neb yn deilwng i agor y llyfr nac i edrych arno.* »

Mae Ioan, fel ninnau, yn greadur daearol ac mae ei ddaagrau yn mynegi siom y ddynoliaeth yn wyneb y maglau a osodwyd gan y diafol. Ymddengys ei fod yn dweud wrthym, “heb ddatguddiad, pwy all fod yn gadwedig?” ”. Y mae felly yn amlygu gradd uchel anwybodaeth o'i gynnwysiad, a'i ganlyniad marwol : marwolaeth ddwbl.

Adnod 5: “ *A dywedodd un o'r hen wŷr wrthyf, Nac wylo; wele llew o lwyth Jwda, Gwreiddyn Dafydd, wedi gorchfygu i agor y sgrôl a'i saith sêl.* »

Mae'r “ *hen ddynion* ” a brynwyd oddi ar y ddaear gan Iesu mewn sefyllfa dda i ddirchafu enw Iesu Grist uwchlaw pob bod byw. Maent yn cydnabod ynddo yr arglwyddiaeth y datganodd ef ei hun ei fod wedi'i dderbyn gan y Tad a'r bodau nefol yn Matt.28:18: “ *Daeth Iesu a siarad â nhw fel hyn: Mae pob awdurdod yn y nefoedd wedi ei roi i mi ac ar y ddaear* . Trwy dargedu ei ymgnawdoliad yn Iesu yr ysbrydolodd Duw Jacob a ddywedodd, wrth broffwydo dros ei feibion, am Jwda: “ *Llew ifanc yw Jwda. Rydych chi wedi dod yn ôl o'r lladdfa, fy mab! Y mae'n plygu ei liniau, yn gorwedd fel llew, fel llew: pwy a'i gwna iddo godi? Ni chili y deyrnwialen o Jwda, na'r wialen benarglwyddiaethol rhwng ei draed, nes dyfod Seilo, a'r bobloedd ufuddhau iddo. Y mae efe yn clymu ei asyn wrth y winwydden, ac ebol ei asyn wrth y winwydden orau; Y mae yn golchi ei wisg mewn gwin, a'i glogyn yn ngwaed grawnwin. Y mae ei lygaid yn goch gan win, a'i ddannedd yn wyn gan laeth* (Gen.49:8 i 12). Gwaed y grawnwin fydd thema'r “ *cynhaeaf* ” a gyhoeddwyd yn Dat.14:17 i 20, sydd hefyd yn cael ei broffwydo yn Eiseia 63. Ynglŷn â “ *Gwraidd Dafydd* ”, darllenwn yn Eiseia.11:1 i 5 : “ *Yna bydd cangen yn dod allan o foncyff Jesse, a bydd eginyn yn cael ei eni o'i wreiddiau. Ysbryd yr Arglwydd a orffwys arno: Ysbryd doethineb a deall, Ysbryd cyngor a nerth, Ysbryd gwybodaeth ac ofn yr Arglwydd. Efe a anadla ofn yr Arglwydd; Ni farna wrth wedd, Ni phenderfyna ar achlust. Ond efe a farn y tlawd mewn cyfiawnder, ac a farn mewn cyfiawnder ar dlodion y ddaear; Bydd yn taro'r ddaear â'i air fel gwialen, ac ag anadl ei wefusau fe ladd yr annuwiol. Cyfiawnder fydd gwregys ei ystlysau, a ffyddlondeb yn wregys ei lwynau .*” Mae buddugoliaeth Iesu dros bechod a marwolaeth, ei gyflog, yn rhoi iddo'r hawl gyfreithiol a chyfreithlon i agor llyfr y Datguddiad, er mwyn i'w etholedigion gael eu rhybuddio a'u hamddiffyn rhag y maglau crefyddol marwol y mae'n eu gosod, gan y diafol, mewn trefn. i hudo anghredinwyr. Bydd y llyfr felly yn cael ei agor yn llawn ar yr amser pan ddaw archddyfarniad Daniel 8:14 i rym, sef, y dydd

cyntaf o wanwyn yn y flwyddyn 1843; hyd yn oed os bydd angen ailystyried ei ddealltwriaeth amherffaith dros amser, tan 2018.

Adnod 6: “ *Ac mi a welais, yng nghanol yr orsedd a'r pedwar creadur byw, ac yng nghanol yr henuriaid, oen oedd yno fel pe bai wedi'i ladd. Yr oedd ganddo saith gorn a saith llygad, sef saith ysbryd Duw a anfonwyd trwy'r holl ddaear.* »

Rhaid inni nodi presenoldeb yr oen " yng nghanol yr orsedd ", oherwydd ei fod yn Dduw yn ei sancteiddiad amlffurf, gan ei fod i gyd ar unwaith, y creawdwr unigryw Duw, yr archangel Michael, Iesu Grist Oen Duw, a'r Sanctaidd Ysbryd neu “ *saith ysbryd Duw a anfonwyd i'r holl ddaear.* ” Mae ei “ *saith corn* ” yn symbol o sancteiddiad ei allu a'i “ *saith llygad* ”, sancteiddiad ei olwg, sy'n craffu'n fanwl ar feddyliau a gweithredoedd ei greaduriaid.

Adnod 7: “ *Daeth a chymryd y sgrôl o law dde'r hwn oedd yn eistedd ar yr orsedd.* »

Mae'r olygfa hon yn dangos geiriau Dat. 1:1: “ *Datguddiad Iesu Grist a roddodd Duw iddo i ddangos i'w gaethweision yr hyn sy'n rhaid iddo ddigwydd ar fyrder*, *ac a wnaeth yn hysbys, trwy anfon ei angel, at ei gaethwas Ioan.* ” Mae'r neges hon yn ceisio dweud wrthym y bydd cynnwys y *Datguddiad* yn ddiderfyn gan ei fod wedi'i roi gan Dduw, y Tad, ei hun; a hyn trwy osod arni, ei holl fendith wedi ei nodi gan ei “ *ddeheulaw* ”.

Adnod 8: “ *Wedi iddo gymryd y sgrôl, syrthiodd y pedwar creadur byw a'r pedwar henuriad ar hugain i lawr gerbron yr Oen, pob un â thelyn a ffiolau aur o aroglarth, sef gweddïau'r saint.* »

Gad inni gadw o'r adnod hon, yr allwedd symbolaidd hon: “ *cwpanau aur wedi'u llenwi â phersawrau, sef gweddïau'r saint* ”. Mae pob creadur nefol a daearol a etholwyd trwy eu ffyddlondeb yn ymgrymu o flaen yr “ *oen* ” Iesu Grist i'w addoli. Mae'r “ *telynu* ” yn symbol o *gytgord cyffredinol* mawl ac addoli ar y cyd.

Adnod 9: “ *A chanasant gân newydd, gan ddywedyd, Teilwng wyt i gymryd y sgrôl, ac i agor ei seliau; canys ti a laddwyd, ac â'th waed a brynaist i Dduw ddynion o bob llwyth, iaith, pobl, a chenedl;* »

“ *gân newydd* ” hon yn dathlu gwardigaeth rhag pechod ac, dros dro, diflaniad ysgogwyr y gwrthryfel. Oherwydd ni fyddant ond yn diflannu am byth ar ôl y dyfarniad olaf. Daw gwardigion Iesu Grist o bob tarddiad, o bob lliw a hil ddynol, “ *o bob llwyth, iaith, pobl, a chenedl* ”; *sy'n profi mai dim ond yn enw Iesu Grist y cynigir y prosiect achubol*, yn unol â'r hyn y mae Act.4:11-12 yn ei ddatgan: “ *Iesu yw'r garreg a wrthodwyd gennyh chi sy'n adeiladu, ac sydd wedi dod yn brif un o'r gongl. . Nid oes iachawdwriaeth yn neb arall ; canys nid oes enw arall dan y nef wedi ei roddi ym mhlith dynion, trwy yr hwn y mae yn rhaid i ni fod yn gadwedig.* ” . Mae **pob** crefydd arall felly yn dwyll anghyfreithlon a diabolaidd. Yn wahanol i gau grefyddau, trefnir y gwir ffydd Gristnogol gan Dduw mewn modd rhesymegol gydlynol. Y mae yn ysgrifenedig nad yw Duw yn ddieithr i neb ; yr un yw ei ofynion ar ei holl greaduriaid, ac yr oedd gan yr iachawdwriaeth a gynnygiodd efe bris y daeth ef ei hun i'w dalu. Wedi dioddef am y prunedigaeth hon, ni fydd ond yn achub y bobl hynny y mae'n eu barnu sy'n deilwng o elwa o'i ferthyrdod.

Adnod 10: “ *Gwnaethost hwy yn deyrnas ac yn offeiriaid i'n Duw ni, a byddan nhw'n teyrnasu ar y ddaear.* ”

Mae teyrnas nefoedd a bregethwyd gan Iesu wedi cymryd siâp. Derbyn “ *yr hawl i barnwr* ”, mae'r etholedigion yn cael eu cymharu â brenhinoedd yn ôl Dat.20:4. Yn eu hen weithgareddau cyfamod, cynigiodd yr “ *offeiriaid* ” *ddioddefwyr anifeiliaid symbolaidd am bechod*. Yn ystod “ *mil o flynyddoedd* ” y farn nefol, bydd yr etholedigion hefyd, trwy eu barn, yn paratoi dioddefwyr olaf aberth cyffredinol mawr, a fydd yn dinistrio, ar yr un pryd, yr holl creaduriaid nefol a daearol syrthiedig. Bydd tân “ *llyn tân yr ail farwolaeth* ” yn eu dileu ar ddydd y farn. Dim ond ar ôl y dinistr hwn, wedi'i hadfywio gan Dduw, y bydd y ddaear adnewyddedig yn derbyn yr etholedigion gwaredigion. Dim ond wedyn gyda Iesu Grist, *Brenin y brenhinoedd ac Arglwydd arglwyddi* Dat. 19:16, “ *byddant yn teyrnasu ar y ddaear* ”.

Adnod 11: “ *Edrychais, a chlywais lais llawer o angylion o amgylch yr orsedd a'r creaduriaid byw a'r henuriaid, a'u rhifedi oedd filoedd ar filoedd a miloedd o filoedd.* ”

Mae'r adnod hon yn cyflwyno i ni, yn unedig, y tri grŵp o wylwyr sy'n dyst i frwydrau ysbrydol daearol. Mae'r Ysbryd y tro hwn yn sôn yn glir am yr angylion fel grŵp arbennig y mae ei nifer yn uchel iawn: “ *myrdd o filoedd a miloedd o filoedd* ”. Mae angylion yr Arglwydd ar hyn o bryd yn ymladdwyr agos, wedi'u gosod yng ngwasanaeth ei brynedig, ei etholedigion daearol, y maent yn eu gwarchod, yn eu hamddiffyn ac yn cyfarwyddo yn ei enw. Ar y rheng flaen, mae'r tystion cyntaf hyn i Dduw yn cofnodi hanes unigol a chyfunol bywyd ar y ddaear.

Adnod 12: “ *Dywedasant â llais uchel, Teilwng yw yr Oen a laddwyd i dderbyn gallu, a chyfoeth, a doethineb, a nerth, ac anrhydedd, a gogoniant, a mawl.* »

Bu'r angylion yn cynorthwyo ar y ddaear gyda gweinidogaeth eu harweinydd Michael a dynnodd ei hun o'i holl alluoedd dwyfol i ddod yn Ddyn perffaith a'i hoffrymodd ei hun ar ddiwedd ei weinidogaeth, yn aberth gwirfoddol, er mwyn gwneud iawn am bechodau a gyflawnwyd gan ei etholedigion. swyddogion. Ar ddiwedd ei offrwm o ras, atgyfododd yr etholedigion ac aethant i mewn i'r tragwyddoldeb a addawyd, a'r angylion yn adfer i ddwyfol Grist Duw, yr holl briodoleddau oedd ganddo ym Mihangel: “ *gallu, cyfoeth, doethineb, nerth, anrhydedd, gogoniant, a mawl.* »

Adnod 13: “ *A phob creadur sydd yn y nef, ac ar y ddaear, a than y ddaear, ac yn y môr, a'r hyn oll sydd ynddo, mi a'u clywais hwynt yn dywedyd, I'r hwn sydd yn eistedd ar yr orsedd-faingc, ac i'r Oen y byddo. mawl, anrhydedd, gogoniant, a nerth, byth bythoedd!* »

Mae creaduriaid Duw yn unfryd. Roeddent i gyd wrth eu bodd â'r arddangosiad o'i gariad a amlygwyd trwy rodd ei berson yn Iesu Grist. Mae'r prosiect a gynlluniwyd gan Dduw yn llwyddiant gogoneddus. Mae ei ddeholiad o fodau cariadus yn gyflawn. Mae'r adnod ar ffurf neges yr angel cyntaf oddi wrth Dat. 14:7: “ *Dywedodd â llais uchel: Ofna Dduw, a rho ogoniant iddo, oherwydd daeth awr ei farn; ac ymgrymchwch o flaen yr hwn a wnaeth nefoedd, a daear, a môr, a ffynhonnau dyfroedd.* ” Mae y detholiad olaf a wnaed er 1843 wedi ei

seilio ar ddeall yr adnod hon. A'r etholedigion a glywsant ac a attebasant trwy adferu yn y ffydd Gristionogol yr arferiad o orphwysdra y seithfed dydd a arferid gan apostolion a dysgyblion yr Iesu hyd ei adawiad er Mawrth 7, 321. Anrhydeddwyd y creawdwr Duw trwy barch i'r pedwerydd gorchymyn, sef Mr. agos at ei galon. Y canlyniad yw golygfa o ogoniant nefol lle mae ei holl greaduriaid, gan ddilyn i lythyr neges angel cyntaf Dat. 14:7, yn dweud: "I'r hwn sy'n eistedd ar yr *orsedd, ac i'r Oen, y byddo mawl, anrhydedd, gogoniant, a nerth, yn oes oesoedd!* ". Sylwch fod y geiriau yn ailadrodd, ar y cefn, y geiriau a ddyfynnwyd gan yr angylion yn adnod 13 blaenorol. Ers ei atgyfodiad, mae Iesu wedi adennill ei fywyd nefol: ei " *allu, ei gyfoeth, a'i ddoethineb* " dwyfol. Ar ddaear gwrthododd ei elynion olaf iddo " *y mawl, yr anrhydedd, y gogoniant a'r nerth* " oedd yn ddyledus iddo fel Duw creawdwr. Gan alw ar " *ei nerth,* " trechodd hwy oll yn y pen draw a'u gwasgu dan ei draed. Hefyd, wedi eu llenwi â chariad a diolchgarwch, ynghyd, y mae ei greaduriaid sanctaidd a phur yn adferu yn gyfreithlon ei destynau o ogoniant iddo.

Adnod 14: " *A dyma'r pedwar creadur byw yn dweud, "Amen! A daeth yr hen ddyinion ymlaen ac ymgrymu."* "

Mae trigolion y bydoedd pur yn cymeradwyo'r adferiad hwn, gan ddweud: "Yn wir! Mae'n wir! » Ac y mae'r etholedigion daearol, a brynwyd trwy gariad aruchel, yn ymgrymu o flaen eu Duw creawdwr Hollalluog, a ddaeth i ymgrawdoli yn Iesu Grist.

Datguddiad 6: Actorion, cosbau dwyfol ac arwyddion o amserau yr oes Gristionogol

Cofiaf y wers a roddwyd yn Dat.5: dim ond pan dynnir y “ *seithfed sêl* ” y *gellir agor y llyfr*. I wneyd yr agoriad hwn, rhaid i'r hwn a ddewisodd Crist gymmeradwyo **yn hollol** arferiad y seithfed dydd Sabboth ; ac y mae y dewisiad ysbrydol hwn yn ei gymhwyso, i dderbyn gan Dduw yr hwn sydd yn ei gymmeradwyo, ei ddoethineb a'i ddirnadaeth ysbrydol a phrophwydol. Felly, heb fod y testun ei hun yn ei fanylu, bydd yr un a ddewisir yn adnabod “ *sêl Duw* ” a ddyfynnir yn Dat.7:2, gyda'r “ *seithfed sêl* ”, sy'n dal i gau llyfr y Datguddiad, ac fe gysyllta, â'r rhain. dwy “ *sêl* ”, y seithfed dydd wedi ei sancteiddio gan Dduw. Mae ffydd yn gwneud gwahaniaeth rhwng goleuni a thywyllwch. Felly, i unrhyw un nad yw'n cymeradwyo'r Sabboth sancteiddiol, bydd y broffwydoliaeth yn parhau i fod yn llyfr caeedig, hermetig. Dichon ei fod yn adnabod rhai pynciau amlwg, ond ni fydd yn deall y datguddiadau hanfodol a thoreithiog sy'n gwneud y gwahaniaeth rhwng bywyd a marwolaeth. Bydd pwysigrwydd y “ *seithfed sêl* ” yn ymddangos yn Dat.8:1-2 lle mae'r Ysbryd yn rhoi'r rôl iddo o agor thema'r “ *saith trwmped* ”. Nawr yn union yn negeseuon y “ *saith utgorn* ” hyn y daw prosiect Duw yn glir. Oherwydd daw thema trwmpedau *Dat.8* a *9*, ochr yn ochr, i gwblhau'r gwirioneddau a broffwydwyd yn themâu “ *llythyrau* ” *Dat.2* a *3*; a “ *seliau* ”, *Dat.6* a *7*. Mae'r strategaeth ddwyfol yn union yr un fath â'r un a ddefnyddiodd i lunio ei ddatguddiad proffwydol a roddwyd i Daniel. Wedi bod yn gymhwys i'r swydd hon trwy fy nerbyn i arfer y Sabboth sancteiddiol a thrwy ei ddewis penarglwyddiaethol, agorodd yr Ysbryd i mi lyfr ei Ddatguddiad trwy ddad-selio y “ *seithfed sêl* ”. Gadewch inni ddarganfod yn awr hunaniaeth ei “ *seliau* ”.

Adnod 1: “ *Edrychais, pan agorodd yr Oen un o'r saith sêl, a chlywais un o'r pedwar creadur byw yn dweud fel â llais taran, Tyrd.* »

bod byw ” cyntaf hwn yn dynodi breindal a chryfder y “ *llew* ” yn *Dat.4:7*, yn ôl *Barn. 14:18*. Mae *llais y taranau* hwn yn ddwyfol ac *yn dod o orsedd Duw* yn *Dat.4:5*. Felly yr Hollalluog Dduw sydd yn llefaru. Mae agoriad pob “ *sêl* ” yn wahoddiad oddi wrth Dduw ataf i weld a deall neges y weledigaeth. Roedd Iesu eisoes wedi dweud wrth Philip: “ *Tyrd i weld* ” i'w annog i'w ddilyn.

Adnod 2: “ *Edrychais, ac wele geffyl gwyn yn ymddangos. Yr oedd gan yr un a'i marchogodd fwa; rhoddwyd iddo goron, ac efe a gychwynnodd yn fuddugoliaethus ac i orchfygu.* ”

Gwyn yn dynodi ei phurdeb perffaith; y *ceffyl* yw delw'r bobl etholedig y mae'n ei arwain ac yn ei ddysgu yn ôl *Iago 3:3*: “ *Os rhodwn y tamaid yng ngenau meirch er mwyn iddynt ufuddhau inni, yr ydym ninnau hefyd yn llywodraethu eu holl gorff*”; mae ei “ *fwa* ” yn symbol o saethau ei air dwyfol; ei “ *goron* ” yw “ *coron y bywyd* ” a gafwyd trwy ei ferthyrdod a dderbyniwyd ganddo yn wirfoddol ; bu ei fuddugoliaeth yn ddiysgog er ei ddechreuad o'r vis-à-vis cyntaf ; Diau mai disgrifiad yr Hollalluog Dduw Iesu Grist yw hwn. Mae ei fuddugoliaeth derfynol yn sicr oherwydd ei fod eisoes, yn Golgotha, wedi trechu diafol, pechod a marwolaeth. Mae *Sechareia 10:3-4* yn cadarnhau'r delwau hyn gan ddweud, “ *Fy nig a enynnodd yn erbyn y bugeiliaid, a chosbaf y geifr; oherwydd y mae ARGLWYDD y Lluedd yn ymweld â'i braidd, sef tŷ Jwda, ac yn*

eu gwneud yn farch gorfoledd mewn rhyfel; oddi wrtho ef y daw yr ongl, oddi wrtho ef yr hoelen, oddi wrtho ef y bwa rhyfel ; oddi wrtho ef y daw yr holl arweinwyr ynghyd. » Bu buddugoliaeth y Crist dwyfol yn cael ei chyhoeddi trwy “ **sancteiddiad y seithfed dydd** ” o’n hwythnosau ni, o greadigaeth y byd; y Saboth, yn proffwydo gweddill y “ *seithfed* ” mileniwm, a elwir yn “ *fil o flynyddoedd* ” yn Dat.20:4-6-7, i'r hwn, trwy ei fuddugoliaeth, y bydd Iesu yn dod â'i etholedigion am dragwyddoldeb. Mae sefydlu'r Saboth o sefydlu'r byd daearol yn cadarnhau'r ymadrodd hwn: “ *wedi dechrau fel buddugwr* ”. Y Saboth yw'r arwydd proffwydol o'r fuddugoliaeth ddwyfol a dynol hon yn erbyn pechod a'r diafol ac o'r herwydd, arno mae Duw yn seilio ei raglen gyfan o "sancteiddhad" naill ai, o'r hyn sy'n perthyn iddo a'i fod yn cipio'r diafol.

Adnod 3: “ *Pan agorodd yr ail sêl, clywais yr ail creadur byw yn dweud, "Tyrd."* ”

“ *ail creadur byw* ” yn cyfeirio at “ *y llo* ” yn aberthau Dat.4:7. Roedd ysbryd aberth yn animeiddio Iesu Grist a'i wir ddisgyblion y datganodd wrthyn nhw: “ *Os oes unrhyw un eisiau fy nghanlyn i, ymwaded ag ef ei hun a chymer i fyny ei groes a dilyn.* ”

Adnod 4: “ *A daeth ceffyl arall allan, coch. Yr hwn oedd yn eistedd arno a dderbyniodd allu i gymmeryd heddwch oddi ar y ddaear, fel y byddai i ddynion ladd gyddfau ei gilydd; a rhoddwyd iddo gleddyf mawr.* ”

Mae'r “ *coch* ”, neu'r “ *coch tanllyd* ”, yn dynodi'r pechod a annogwyd gan y Prif Ddinistr, sef Satan, ar ddelw'r “ *Abaddon Apollyon* ” yn Dat.9:11; “ *tân* ” sef y modd a symbol dinistr. Mae hefyd yn arwain ei wersyll drwg sy'n cynnwys angylion drwg syrthiedig a phwerau daearol hudo a thrin. Creadur yn unig yw efe sydd yn “ *derbyn* ” gan Dduw “ *y gallu i gymryd heddwch oddi ar y ddaear, er mwyn i ddynion ladd ei gilydd.* ” Priodolir y weithred hon i Rufain, “ *y butain Babilon fawr* ” yn Dat. 18:24: “ *ac oherwydd bod gwaed y proffwydi a'r saint a **phawb a laddwyd** ar y ddaear wedi ei ganfod ynddi* ”. Felly mae “ *Distryw* ” Cristnogion ffyddlon yn cael ei adnabod yn ogystal â'i ddiodefwr. Mae “ *y cleddyf* ” y mae'n ei dderbyn yn dynodi'r cyntaf o'r *pedair* cosb ddwyfol ofnadwy a nodir yn Eze.14:21-22: “ *Ie, fel hyn y dywed yr Arglwydd, ARGLWYDD: Er fy mod yn anfon yn erbyn Jerwsalem fy **mhedair cosb ofnadwy**, 'cledd, newyn, bwystfilod gwylltion a phla, i ddinistrion dynion ac anifeiliaid, er hynny bydd gweddill a fydd yn dianc, a ddaw allan ohono, yn feibion a merched...'* ”.

Adnod 5: “ *Pan agorodd y drydedd sêl, clywais y trydydd creadur byw yn dweud, "Tyrd. Edrychais, ac wele geffyl du yn ymddangos. Yr oedd yr un a'i marchogodd yn dal cen yn ei law."* ”

Y “ *trydydd creadur byw* ” yw “ *dyn* ” a wnaed ar ddelw Duw Dat.4:7. Mae'r cymeriad hwn yn ffuglen, ond ef yw'r ail gosb ddwyfol am bechod yn ôl Esec.14:20. Gan weithredu yn erbyn ymborth dynion, y tro hwn mae'n ymwneud â *newyn*. Yn ystod ein hoes, bydd yn cael ei orfodi yn llythrennol ac yn ysbrydol. Yn y ddau gymhwysiad y mae yn dwyn canlyniadau marwol, ond yn ei hystyr ysbrydol o amddifadrwydd o oleuni dwyfol, ei chanlyniad uniongyrchol yw marwolaeth yr “ *ail farwolaeth* ” a gadwyd i'r syrthiedig, yn y farn ddiweddar. Mae neges y trydydd marchog hwn yn cael ei chrynhof fel a ganlyn: gan nad yw dyn mwyach ar ddelw Duw, ond ar ddelw anifeiliaid, yr wyf yn ei amddifadu o'r

hyn sy'n ei wneud yn fyw: ei faeth cnawdol a'i faeth ysbrydol. Mae'r cloriannau yn symbol o gyfiawnder, dyma un Duw sy'n barnu gweithredoedd ffydd Cristnogion.

Adnod 6: “ *Ac mi a glywais lais yng nghanol y pedwar creadur byw yn dywedyd, Mesur o wenith ar gyfer denariws, a thri mesur o haidd ar gyfer denariws; ond paid â gwneud niwed i'r olew a'r gwin .* ”

Y llais hwn yw llais Crist sy'n cael ei ddirmygu a'i rwystro gan anffyddlondeb gau gredinwyr. Am yr un pris, gwelwn swm llai o wenith nag am haidd. Y tu ôl i'r offrwm hael hwn o haidd mae neges o lefel ysbrydol uchel iawn yn guddiedig. Yn wir, yn Rhif 5:15, mae'r gyfraith yn cyflwyno offrwm o “ *haidd* ” i ddatrys problem *cenfigen* a deimlir gan ŵr tuag at ei wraig. Felly darllenwch yn fanwl, yn gyfan gwbl, y weithdrefn hon a ddisgrifir yn adnodau 12 i 31 os ydych chi am ddeall. Yn ei oleuni, deallais fod Duw ei hun, y *priodfab* yn Iesu Grist o'r Gymanfa, ei *briodferch*, yn ffeilio yma gŵyn am “ *amheuaeth o genfigen* ”; a gadarnheir gan y sôn am y “ *dyfroedd chwerwon* ” a ddyfynnir yn y “ *trydydd trwmped* ” yn Dat.8:11. Yn nhrefn Rhifau 5, roedd y wraig i yfed dŵr llychlyd, heb ganlyniad, os yn ddiuog ond, gan ddod yn chwerw os yn euog, bydd yn cael ei tharo â mellith. Cyhuddwyd *godineb* y *Wraig yn Dat.2:12* (*wedi ei chuddio wrth yr enw Pergamum*: tros briodas) a Parch.2:22, ac felly fe'i cadarnheir eto trwy gysylltiad a sefydlwyd rhwng *3ydd sêl* a'r *3ydd utgorn*. - Eisoës, yn Daniel, achosodd yr un dull i Daniel 8 “gadarnhau” hunaniaeth Rufeinig “*corn bach*” Dan.7 a gyflwynwyd fel “damcaniaeth”. Y cyfochrog hwn â Daniel 2, 7 ac 8 oedd y newydd-deb a'm galluogodd i brofi hunaniaeth y Rhufeiniaid; hyn am y tro cyntaf ers bodolaeth Adventism. Yma yn y Datguddiad, mae pethau'n edrych yr un ffordd. Rwy'n arddangos trosolwg o'r cyfnod Cristnogol cyfochrog o'r tair prif thema, sef llythyrau, seliau a thrwmpedau. Ac yn y Datguddiad, mae thema “ *utgyrn* ” yn cyflawni'r un rôl â Daniel 8 ar gyfer llyfr Daniel. Mae'r ddwy elfen hyn yn darparu tystiolaeth na fyddai'r broffwydoliaeth ond yn cynnig yr “ *amheuaeth* ” a alwais yn “ddamcaniaeth” yn astudiaeth Daniel. Felly, mae'r geiriau hyn, “ *amheuaeth o genfigen* ” a ddatgelir yn Rhif 5:14, yn berthnasol i Dduw a'r Gymanfa o Dat.1 i Dat.6; yna gydag agoriad y llyfr yn bosibl trwy adnabod y “ *seithfed sêl* ” gyda'r seithfed dydd Saboth, thema Dat.7, bydd “ *amheuaeth o odineb* ” y Gymanfa yn cael ei “gadarnhau” ar y thema “ *utgyrn* ” a penodau 10 i 22 sy'n ei ddilyn. Mae'r Ysbryd felly yn rhoi, ym mhennod 7, rôl post tollau, lle mae'n rhaid cael awdurdod i fynd i mewn. Yn achos y Datguddiad, yr awdurdod hwnnw yw Iesu Grist, y Duw Hollalluog a'r Ysbryd Glân, ei Hun. Y mae drws y mynediad yn agored iddo, meddai, yr hwn sydd yn “ *gwrando fy llais* ” yr hwn sydd yn agor i mi pan guro ar ei ddrws (drws y galon), *a'r hwn sydd yn swper gyda mi a minnau gydag ef*,” yn ol Apo. 3:20. “ *Gwin ac olew* ” yw'r symbolau priodol o'r gwaed a dywalltwyd gan Iesu Grist ac Ysbryd Duw. Yn ogystal, mae'r ddau yn cael eu defnyddio i wella clwyfau. Mae'r gorchymyn a roddir i “ *beidio â gwneud niwed iddynt* ” yn golygu bod Duw yn cosbi, ond mae'n dal i wneud hynny gyda chymysgedd o'i drugaredd. Nid felly y bydd hi yn achos “ *saith pla olaf* ” ei “ *ddigofaint* ” yn y dyddiau daearol diweddaf yn ôl Dat. 16:1 a 14:10.

Adnod 7: “ *Pan agorodd ef y bedwaredd sêl, clywais lais y pedwerydd creadur byw yn dweud, "Tyrd. »*

Y “ *pedwerydd bod byw* ” yw “ *eryr* ” y drychiad nefol goruchaf. Mae'n cyhoeddi ymddangosiad pedwerydd cosb Duw: marwoldeb.

Adnod 8: “ *Edrychais, ac wele geffyl gwelw yn ymddangos. Yr hwn oedd yn ei farchogaeth a elwid Marwolaeth, a Hades gydag ef. Rhoddwyd iddynt nerth dros chwarter y ddaear, i ddifetha dynion trwy y cleddyf, trwy newyn, trwy farwolaeth, a thrwy fwystfilod y ddaear.* ”

Cadarnheir y cyhoeddiad, ei fod yn wir yn “ *farwolaeth* ”, ond yn ei ystyr marwoldeb a osodir mewn cosbau amgylchiadol. Mae marwolaeth yn effeithio ar yr holl ddynoliaeth ers pechod gwreiddiol, ond yma “ *chwarter y ddaear* ” yn unig sy'n cael ei tharo ganddi, “ *gan y cleddyf, newyn, marwoldeb* ” oherwydd clefydau epidemig, a “ *bwystfilod gwyllt* ” yn anifeiliaid ac yn ddynol. Mae'r “ *chwarter y ddaear* ” hwn yn targedu Ewrop Gristnogol anffyddlon a'r cenhedloedd pwerus a ddaw allan ohoni tua'r 16eg^{ganrif}: dau gyfandir America ac Awstralia.

Adnod 9: “ *Pan agorodd ef y bumed sêl, gwelais o dan yr allor eneidiau'r rhai a laddwyd am air Duw ac am y dystiolaeth a roddwyd ganddynt.* ”

Dyma ddiodefwyr gweithredoedd “gorau” a gyflawnwyd yn enw'r ffydd Gristnogol ffug. Fe'i dysgir gan y drefn Gatholig Pabaidd, a symbolwyd eisoes yn Dat.2:20, gan y *wraig Jesebel* y mae'r Ysbryd yn priodoli'r weithred *o ddysgu* ei gweision iddi neu'n llythrennol: “ *ei chaethweision* ”. Maent yn cael eu gosod “ *o dan yr allor* ”, felly dan nawdd croes Crist sy'n caniatáu iddynt elwa o'i “ *gyfiawnder tragwyddol* ” (gw. Dan.9:24). Fel y bydd Dat. 13:10 yn nodi, mae'r etholedigion yn ddiodefwyr merthyron a byth yn ddienyddwyr, nac yn lladd bodau dynol. Roedd yr etholedigion dan sylw yn yr adnod hon, a gydnabyddir gan Iesu, yn ei efelychu hyd yn oed mewn marwolaeth fel merthyron: “ *am air Duw ac am y dystiolaeth a roddwyd ganddynt* ”; oherwydd bod gwir ffydd yn weithredol, byth yn label syml calonogol ffug. Roedd eu “ *tyst* ” yn cynnwys yn union ildio eu bywydau er gogoniant Duw.

Adnod 10: “ *A llefasant â llef uchel, gan ddywedyd, Am ba hyd, O Feistr sanctaidd a chywir, yr wyt yn oedi cyn barnu a dial ein gwaed ar y rhai sy'n trigo ar y ddaear?* »

Na thwyllled y ddelw hon chwi, oherwydd dim ond eu gwaed a dywalltwyd ar y ddaear sydd yn gwaeddi dialedd yng nghlustiau Duw, fel y gwnaeth gwaed Abel a laddwyd gan ei frawd Cain yn ôl Gen.4:10: “ *A dywedodd Duw : Beth wyt ti wedi gwneud? Y mae llais gwaed dy frawd yn llefain o'r ddaear arnaf.* ” . Datgelir gwir gyflwr y meirw yn Ecc.9:5-6-10. Ar wahân i Enoch, Moses, Elias, a'r saint a atgyfodwyd ar adeg marwolaeth Iesu Grist, nid yw'r lleill “ *yn rhannu mwyach ym mhopeth a wneir dan haul, oherwydd mae eu meddwl a'u cof wedi darfod.* ” “ *Nid oes na doethineb, na deall, na gwybodaeth yn uffern. oherwydd anghofir eu cof.* ” **Dyma'r meini prawf a ysbrydolwyd gan Dduw ynghylch marwolaeth** . Mae gau gredinwyr yn ddiodefwyr gau athrawiaethau a etifeddwyd o baganiaeth yr athronydd Groegaidd Plato nad oes lle i'w farn ar farwolaeth yn y ffydd Gristnogol sy'n ffyddlon i Dduw y gwirionedd. Gadewch inni roi yn ôl i Plato yr hyn sy'n perthyn iddo ac i Dduw yr hyn sy'n perthyn iddo: y gwir am bopeth, a gadewch inni fod yn rhesymegol, oherwydd y gwrthwyneb llwyr i fywyd yw marwolaeth, ac nid ffurf newydd ar fodolaeth.

Adnod 11: “ *Rhoddyd gwisg wen i bob un ohonynt; a dywedwyd wrthynt am aros yn llonydd am beth amser yn hwy, hyd oni fyddai rhifedi eu cyd-weision a'u brodyr oedd i'w rhoddi i farwolaeth fel hwythau, yn gyflawn* .

“ *wisg wen* ” yn symbol o burdeb y merthyron a wisgodd Iesu gyntaf yn Dat.1:13. Y “ *wisg wen* ” yw delw ei gyfiawnder priodol yn amser erledigaeth grefyddol. Mae amser y merthyron yn mynd o amser Iesu hyd 1798. Ar ddiwedd y cyfnod hwn, yn ôl Parch.11:7, “ *y bwystfil sy'n codi o'r affwys* ”, symbol y Chwyldro Ffrengig a'i anffyddwyr brawychus o 1793 a 1794, yn rhoi terfyn ar yr erledigaethau a drefnwyd gan y frenhiniaeth a'r pabyddiaeth Gatholig, a ddynodwyd eu hunain yn “ *bwystfil sy'n codi o'r môr* ” yn Apo.13:1. Ar ôl y gyflafan chwyldroadol, bydd heddwch crefyddol yn cael ei sefydlu yn y byd Cristnogol. Darllenasom eto : “ *A dywedwyd wrthynt am aros yn llonydd am ychydig yn hwy, hyd oni fyddai rhifedi eu cyd-weision a'u brodyr oedd i'w rhoddi i farwolaeth fel hwythau, yn gyflawn* . ” Bydd gweddill y meirw yng Nghrist yn parhau hyd ei ddychweliad gogoneddus olaf. Gan dybio bod neges y “ *pumed sêl* ” hon yn cael ei chyfeirio at y Protestaniaid a erlidiwyd gan y cwestiynu Pabaidd o'r cyfnod “ *Thyatira* ”, daw amser lladd yr etholedig i ben oherwydd y gweithredu chwyldroadol yn Ffrainc a fydd yn fuan, rhwng 1789 a 1798, gan ddinistrio grym ymosodol clymblaid y babaeth a brenhiniaeth Ffrainc. Bydd y “ *chweched sêl* ” a agorir felly yn ymwneud â'r gyfundrefn chwyldroadol Ffrengig hon y mae Dat. 2:22 a 7:14 yn ei galw'n “ *gorthrymder mawr* ”. Yn yr amherffeithrwydd athrawiaethol sydd yn ei nodweddu, bydd y ffydd Brotestanaidd hefyd yn dioddef o anoddefgarwch y gyfundrefn chwyldroadol anffyddiol. Trwy ei weithred ef y cyrhaeddir rhifedi y rhai oedd i'w rhoddi i farwolaeth.

Adnod 12: “ *Edrychais pan agorodd y chweched sêl; a bu daeargryn mawr, aeth yr haul yn ddu fel sachliain, aeth y lleuad i gyd fel gwaed* .

Mae'r “ *daeargryn* ” a roddwyd fel arwydd o amser y “ *bed sêl* ” yn caniatáu inni osod y weithred ar ddydd Sadwrn Tachwedd 1, ¹⁷⁵⁵ tua 10 a.m. Ei chanolfan ddaearyddol oedd dinas hynod Gatholig Lisbon lle'r oedd 120 o eglwysi Catholig. Felly dangosodd Duw dargedau ei ddigofaint fod y “ *daeargryn* ” hwn hefyd yn proffwydo ar ddelw ysbrydol. Bydd y weithred brophwydol yn cael ei chyflawni yn 1789 gyda gwrthryfel y Ffrancod yn erbyn eu brenhiniaeth; Wedi i Dduw ei chondemnio hi a'i chynghreiriad pabyddiaeth Pabyddol, tarawodd y ddau i farwolaeth yn 1793 a 1794 ; dyddiadau'r “ddau Terfysg chwyldroadol”. Yn Dat.11:13 mae gweithredu chwyldroadol Ffrainc yn cael ei gymharu â “ *daeargryn* ”. Trwy allu dyddio'r gweithredoedd a ddyfynnwyd, mae'r broffwydoliaeth yn dod yn fwy manwl gywir. “ *... daeth yr haul yn ddu fel sach o farch* ”, ar Fai 19, 1780, a chafodd y ffenomen hon a brofwyd yng Ngogledd America yr enw “diwrnod tywyll”. Roedd yn ddiwrnod heb unrhyw olau solar a broffwydodd hefyd y weithred a gyflawnwyd gan anffyddiaeth chwyldroadol Ffrainc yn erbyn goleuni gair ysgrifenedig Duw a symbolwyd yma gan yr “*haul* ” ; llosgwyd y Bibl Sanctaidd yn auto-da-fé. “ *Daeth y lleuad gyfan fel gwaed* ”, ar ddiwedd y diwrnod tywyll hwn, datgelodd y cymylau trwchus y lleuad mewn lliw coch amlwg. Trwy'r ddelwedd hon, cadarnhaodd Duw y dynged a gadwyd i

wersyll tywyllwch y Pab-brenhinol, rhwng 1793 a 1794. Byddai eu gwaed yn cael ei dywallt yn helaeth gan lafn miniog y gilotîn chwyldroadol.

Nodyn : Yn Dat.8:12, trwy daro “ *traean o’r haul, traean o’r lleuad, a thraean o’r sêr* ”, bydd neges y “ *pedwerydd utgorn* ” yn cadarnhau’r ffaith mai dioddefwyr y chwyldroadwyr yn wir etholedigion a syrthiedig wedi eu gwrthod gan Dduw yn Iesu Grist. Mae hyn hefyd yn cadarnhau ystyr y neges “ *pumed sêl* ” rydyn ni newydd ei gweld. Trwy weithrediad anffyddiaeth y cyflawnir lladdiadau olaf yr etholedig ffyddlawn.

Adnod 13: “ *A syrthiodd sêr y nefoedd i’r ddaear, fel pan fydd ffigysbren wedi’i ysgwyd gan wynt cryf yn taflu ei ffigys gwyrdd i ffwrdd.* »

Cyflawnwyd y trydydd arwydd hwn o’r amserau, nefol y tro hwn, yn llythrennol Tachwedd 13, 1833, i’w weld ledled yr Unol Daleithiau rhwng hanner nos a 5 a.m. Ond fel yr arwydd blaenorol, yr oedd yn cyhoeddi digwyddiad ysbrydol o faintioli annirnadwy. Pwy allai fod wedi cyfrif nifer y sêr hyn a ddisgynnodd ar siâp ambarél ar draws holl ehangder yr awyr o hanner nos tan 5 a.m.? Dyma’r ddelwedd y mae Duw yn ei rhoi i ni o gwmp credinwyr Protestannaidd yn 1843, pan oeddent yn ddioddefwyr archddyfarniad Dan.8:14 a ddaeth i rym. Rhwng 1828 a 1873, cadarnheir gweithred yr afon “Tiger” (Dan.10:4), enw’r bwystfil dyn-laddol, yn Dan.12:5 i 12. Yn yr adnod hon mae’r delweddau “ffigybren ” ffyddlondeb pobl Dduw, oddieithr fod y ffyddlondeb hwn yn cael ei amau gan ddelw y “ *ffigys gwyrdd* ” a daflwyd ar y ddaear. Yn yr un modd, derbyniwyd y ffydd Brotestannaidd gan Dduw gydag amheuan ac amodau dros dro, ond daeth dirmyg at negesau proffwydol William Miller a gwrthod adferiad y Saboth yn 1843. Trwy’r gwrthodiad hwn y parhaodd y “ffigys ” . “ *gwyrdd* ”, gan wrthod aeddfedu trwy dderbyn goleuni Duw, bydd yn marw. Bydd hi’n aros yn y statws hwn, wedi disgyn o ras yr Arglwydd tan amser ei dychwelyd gogoneddus, yn 2030. Ond byddwch yn ofalus, gan ei gwrthod y goleuadau olaf, ers 1994, Adventism swyddogol wedi dod yn, “mae’n rhy ” , “ *ffigys werdd* ” i farw ddwywaith.

Adnod 14: “ *Ciliodd y nefoedd fel sgrôl wedi ei threiglo; a symudwyd yr holl fynyddoedd a’r ynysoedd o’u lle.* »

Mae’r daeargryn hwn yn gyffredinol y tro hwn. Ar awr ei ymddangosiad gogoneddus, bydd Duw yn ysgwyd y ddaear a phopeth sydd ynddi mewn dynion ac anifeiliaid. Bydd y weithred hon yn digwydd ar adeg “*y seithfed o’r saith pla olaf o ddigofaint Duw* ”, yn ôl Dat.16:18. Awr eu hatgyfodiad fydd i’r gwir etholedig, “ *y gyntaf*”, sef y “ *bendigedig* ”, yn ôl Dat.20:6.

Adnod 15: “*Cuddiodd brenhinoedd y ddaear, y mawrion, yr arweinwyr milwrol, y cyfoethog, y cedyrn, yr holl gaethweision a’r rhyddion, eu hunain yn yr ogofeydd ac yng nghreigiau’r mynyddoedd.* »

Pan fydd y Creawdwr Duw yn ymddangos yn ei holl ogoniant a gallu, ni all unrhyw allu dynol sefyll, ac ni all unrhyw gysgod amddiffyn ei elynion rhag ei ddigofaint cyfiawn. Mae’r adnod hon yn ei nodi: Mae cyfiawnder Duw yn dychryn pob categori euog o ddynoliaeth.

Adnod 16: “ *A dywedasant wrth y mynyddoedd ac wrth y creigiau, Syrthiwch arnom, a chudd ni rhag wyneb yr hwn sy’n eistedd ar yr orsedd, a rhag digofaint yr Oen;* »

Yr oen ei hun sydd yn eistedd ar yr orsedd ddwyfol, ond yr awr hon nid yr oen lladdedig sydd yn cyflwyno ei hun iddynt, " Brenin y *brenhinoedd ac Arglwydd yr arglwyddi* " sydd yn dyfod i fathru ei elynion diweddaf.

Adnod 17: " *Oherwydd y mae dydd mawr ei ddigofaint wedi dod, a phwy all sefyll?* »

Yr her yn wir yw " *bodoli* ", hynny yw, goroesi ar ôl ymyrraeth farnwrol Duw.

Y rhai sy'n gallu " *goroesi* " yn yr awr ofnadwy hon yw'r rhai oedd yn mynd i farw, yn unol â chynllun yr archddyfarniad ar y Sul y soniwyd amdano yn Dat. 13:15, ac yn ôl yr hwn, roedd sylwedyddion y Saboth sanctaidd dwyfol i gael eu dinistrio ar y ddaear. Mae arswyd y rhai oedd yn mynd i'w lladd, a ddatgelwyd yn yr adnod flaenorol, yn cael ei esbonio. Ac felly y rhai a fydd yn gallu goroesi ar ddiwrnod dychwelyd i ogoniant Iesu Grist fydd thema Dat.7, lle bydd Duw yn datgelu i ni ran o'i brosiect sy'n ymwneud â nhw.

Datguddiad 7: Adfentiaeth y Seithfed Dydd wedi ei selio â sel Duw : y Sabbath

Adnod 1: " *Ar ôl hyn gwelais bedwar angel yn sefyll ym mhedair congl y ddaear; Daliasant bedwar gwynt y ddaear yn ôl, fel na chwythodd unrhyw wynt ar y ddaear, nac ar y môr, nac ar unrhyw goeden.* »

Y " *pedwar angel* " hyn yw angylion nefol Duw sy'n cymryd rhan mewn gweithred gyffredinol a symbolir gan " *bedair cornel y ddaear* ". Mae'r " *pedwar*

gwynt ” yn symbol o ryfeloedd cyffredinol, gwrthdaro; maent felly'n cael eu “ *atal* ”, eu rhwystro, eu rhwystro, sy'n arwain at heddwch crefyddol cyffredinol. Mae symbol “ *y môr* ” o Gatholigiaeth a symbol “ *y ddaear* ” o'r ffydd Ddiwygiedig mewn heddwch â'i gilydd. Ac mae'r heddwch hwn hefyd yn ymwneud â “ *y goeden* ”, delwedd dyn fel unigolyn. Mae hanes yn ein dysgu i'r heddwch hwn gael ei orfodi gan y gwanhau yng ngrym y Pab a gafodd ei wasgu gan anffyddiaeth genedlaethol Ffrainc rhwng 1793 a 1799, y dyddiad y bu farw'r Pab Pius VI yn cael ei gadw yng ngharchar Citadel yn Valence-sur-Rhône, lle cefais fy ngeni a'm preswyllo. Priodolir y weithred hon i “ *y bwystfil sy'n esgyn o'r dyfnder* ” yn Dat.11:7. Fe'i gelwir hefyd yn “ *4ydd trwmped* ” yn Dat.8:12. Ar ei hôl hi, yn Ffrainc, bydd cyfundrefn imperialaidd Napoleon I ^{a symbolwyd} gan “ *eryr* ” yn Apo.8:13, yn cynnal ei hawdurdod dros y grefydd Gatholig a ailsefydlwyd gan y Concordat.

Adnod 2: “ *Ac mi a welais angel arall yn esgyn tuag at godiad haul, yn dal sêl y Duw byw; efe a lefodd â llef uchel ar y pedwar angel y rhoddwyd ef iddynt i niweidio y ddaear a'r môr, ac efe a ddywedodd :*

yr “ *haul yn codi* ” yn cyfeirio at Dduw yn ymweld â'i braidd daearol yn Iesu Grist yn Luc 1:78. Mae “ *sêl y Duw byw* ” yn ymddangos yng ngwersyll nefol Iesu Grist. Gyda “ *llais uchel* ” sy'n cadarnhau ei awdurdod, mae'r angel yn rhoi gorchymyn i'r pwerau angylaidd demonic cyffredinol sydd wedi derbyn awdurdod gan Dduw “ *i wneud niwed* ”, i “ *y ddaear* ” ac i “ *y môr* ” fod, i'r Protestaniaid ffydd ac i'r ffydd Gatholig. Nid yw'r dehongliadau ysbrydol hyn yn atal cymhwysiad llythrennol a fydd yn ymwneud â “ *y ddaear, y môr a'r coed* ” ein creadigaeth; a fyddai'n anodd ei osgoi gyda'r defnydd o arfau niwclear adeg y “ *chweched trwmped* ” yn Parch.9:13 i 21.

Adnod 3: “ *Peidiwch â gwneud niwed i'r ddaear, nac i'r môr, nac i'r coed, nes inni selio talcennau gweision ein Duw.* »

Mae y manyl- rwydd hwn yn ein galluogi i osod dechreuad y weithred o selio yr etholedigion o wanwyn 1843 hyd gwmp 1844. Ar ol Hydref 22, 1844, y seliwyd yr Adfentydd cyntaf, Capten Joseph Bates, trwy fabwysiadu, yn unigol, gorffwys y Saboth seithfed dydd. Byddai'n cael ei ddynwared yn fuan, yn raddol, gan ei holl frodyr a chwiorydd Adventist y foment. Dechreuodd y selio ar ôl Hydref 22, 1844, a byddai'n parhau am y “ *pum mis* ” a broffwydwyd yn Dat.9:5-10; “ *pum mis* ” neu 150 o flynyddoedd real yn unol â chod blwyddyn dydd Eze.4:5-6. Proffwydwyd y 150 mlynedd hyn am heddwch crefyddol. Roedd yr heddwch sefydledig yn ffafrio cyhoeddi a datblygiad cyffredinol y neges “Adfentydd y Seithfed Diwrnod”, a gynrychiolir heddiw ym mhob un o wledydd y Gorllewin a lle bynnag y bo modd. Mae cenhadaeth yr Adventist yn gyffredinol, ac o'r herwydd, mae'n dibynnu'n gyfan gwbl ar Dduw. Felly nid oes ganddo ddim i'w dderbyn oddi wrth gyffesiadau Cristnogol eraill ac mae'n rhaid iddo, i'w fendithio, ddibynnu'n llwyr ar yr ysbrydoliaeth a roddir gan Iesu Grist, ei Benaethiaid nefol, sy'n rhoi dealltwriaeth i ddarlleniad y “Beibl Sanctaidd”; y Beibl, gair ysgrifenedig Duw sy'n cynrychioli ei “ *ddau dyst* ” yn Dat.11:3. Wedi'i ddechrau ym 1844, bydd yr amser o heddwch a warantwyd gan Dduw yn dod i ben yng Nghwmp 1994 fel y bydd astudiaeth Dat.9 yn ei ddangos.

Nodyn pwysig ynglŷn â “sêl Duw”: Nid yw'r Saboth yn unig yn ddigon i gyfiawnhau ei rôl fel “ *sêl Duw* .” Mae'r selio yn awgrymu bod y gweithredoedd a baratowyd gan Iesu ar gyfer ei saint yn cyd-fynd ag ef: cariad y gwirionedd **a'r gwirionedd proffwydol** , a thystiolaeth y ffrwyth a gyflwynir yn 1 Cor.13. Bydd llawer sy'n cadw'r Saboth heb fodloni'r meini prawf hyn yn cefnu arno pan fydd bygythiad marwolaeth yn ymddangos am ei arfer. Nid yw'r Saboth yn etifeddol, Duw sy'n ei roi i'r dewisedig, fel arwydd **ei fod yn perthyn iddo** . Yn ôl Esec.20:12-20: “ *Rhoddais hefyd fy Sabothau iddynt yn arwydd rhyngof fi a hwy, er mwyn iddynt wybod mai myfi yw'r ARGLWYDD sy'n eu sancteiddio... /... sancteiddia fy Sabothau, ac iddynt fod yn arwydd rhyngof fi a thithau, trwy yr hwn y byddo hysbys mai myfi yw yr ARGLWYDD eich Duw .* ” . Heb wrth-ddweud yr hyn sydd newydd ei ddweud, ond yn hytrach i'w gadarnhau, darllenwn yn 2 Tim.2:19: “ *Er hynny, y mae sylfaen gadarn Duw yn dal i sefyll, gyda'r geiriau hyn sy'n gwasanaethu fel ei sêl: Mae'r Arglwydd yn adnabod y rhai sy'n perthyn . iddo ; a : Pwy bynag a alwo ar enw yr Arglwydd, cilio oddi wrth anwiredd.* »

Adnod 4: “ *A chlywais rif y rhai a seliwyd, cant pedwar deg a phedair o filoedd, o holl lwythau meibion Israel.* ”

Dangosodd yr apostol Paul yn Rhuf.11, trwy ddelw, fod paganiaid tröedig yn cael eu himpio at wreiddyn y patriarch Abraham y mae yr Iuddewon yn honni eu bod. Wedi'u hachub trwy ffydd, fel yntau, mae'r paganiaid tröedig hyn yn estyniad ysbrydol o 12 llwyth Israel. Syrthiodd Carnal Israel, arwydd ei enwaediad, a'i draddodi i'r diafol, am iddo wrthod y Meseia Iesu. Mae'r ffydd Gristnogol a syrthiodd i apostasy ers Mawrth 7, 321 hefyd yn Israel ysbrydol sydd wedi disgyn ers y dyddiad hwnnw. Yma, mae Duw yn cyflwyno i ni Israel ysbrydol ddilys wedi'i bendithio ganddo o 1843. Mae'n un sy'n cario cenhadaeth gyffredinol Adfentiaeth y Seithfed Dydd. Ac yn barod, mae'r rhif, “ *144,000* ”, a ddyfynnwyd, yn haeddu esboniad. Nis gellir ei gymmeryd yn llythyrenol, canys ar ol cymharu oes Abraham â “ *ser y nefoedd* ” y mae y rhif yn ymddangos yn llawer rhy fychan. I Dduw'r Creawdwr, mae niferoedd yn siarad cymaint â llythrennau. Mae'n rhaid inni ddeall wedyn na ddylid dehongli'r term “ *rhif* ” yn yr adnod hon fel swm rhifiadol, ond fel cod ysbrydol sy'n dynodi ymddygiad crefyddol y mae Duw yn ei fendithio ac yn ei osod ar wahân (y mae'n ei sancteiddio). Felly eglurir “ *144,000* ” fel a ganlyn: $144 = 12 \times 12$, a $12 = 7$, rhif Duw + 5, nifer dyn = cynghrair rhwng Duw a dyn. Mae ciwb y rhif hwn yn symbol o berffeithrwydd a'i sgwâr, sef ei arwyneb. Bydd y cyfrannau hyn yn rhai y Jerwsalem newydd a ddisgrifir yn Dat.21:16 mewn cod ysbrydol. Mae'r term “ *mil* ” sy'n dod nesaf yn symbol o lu dirifedi. Mewn gwirionedd mae “ *144,000* ” yn golygu lliaws o ddynion prunedig perffaith a wnaeth gyfamod â Duw. Ni ddylai'r cyfeiriad hwn at lwythau Israel ein synnu oherwydd ni roddodd Duw y gorau i'w brosiect er gwaethaf methiannau olynol ei gynghreiriau â dynion. Nid oedd y model Iddewig a gyflwynwyd ers yr ymadawiad o'r Aifft yn ymestyn i Grist heb reswm. A thrwy ei wirionedd Cristionogol a'i barch i'w holl orchymynion, gan gynnwys y Sabboth yn neillduol, a'i ordinhadau moesol, iechyd, ac eraill adferedig, y mae Duw yn canfod, yn Adventism ffyddlon y dyddiau diweddfaf, fod model Israel yn cydymffurfio â'i. delfrydol. Gadewch inni ychwanegu, yn nhestun y 4ydd ^{gorchymyn}, fod Duw yn dweud am y Saboth i'w Ddewisiad: “ *Y mae gennyich chwe diwrnod*

i wneud eich holl waith ... ond y 7fed^{yw} dydd yr ARGLWYDD eich Duw". Mae'n ymddangos bod 6 diwrnod 24 awr yn adio i 144 awr. Gallwn gasglu felly fod y 144,000 a seliwyd yn sylwedyddion ffyddlon i'r ordinhad ddwyfol hon. Atalnodir eu bywydau gan y parch hwn am y chwe diwrnod a awdurdodwyd ar gyfer eu gwaith seciwlar. Ond ar y 7fed^{dydd} y maent yn anrhydeddu gwrthrych gorffwys sancteiddiol y gorchymyn hwn. Bydd cymeriad ysbrydol yr "Adventist" Israel hwn yn cael ei ddangos yn adnodau 5 i 8 sy'n dilyn. Nid enwau y patriarchiaid Hebreig a ddyfynwyd yw y rhai a gyfansoddasant Israel gnawdol. Nid yw'r rhai y mae Duw wedi'u dewis ond yno i gario neges gudd yn y cyfiawnhad o'u tarddiad. Yn yr un modd ag enwau'r " *saith cynulliad* ", mae neges ddwbl i rai'r " *deuddeng llwyth* ". Datgelir y symlaf gan eu cyfieithiad. Ond mae'r cyfoethocaf a'r mwyaf cymhleth yn seiliedig ar y datganiadau a wneir gan bob mam pan fydd hi'n cyfiawnhau rhoi enw i'w plentyn.

Adnod 5: " *o lwyth Jwda, deuddeng mil wedi eu selio; o lwyth Reuben, deuddeng mil; o lwyth Gad, deuddeng mil; »*

Ar gyfer pob enw, mae'r rhif " *deuddeng mil wedi'i selio* " yn golygu: lliaws o ddynion yn perthyn i Dduw wedi eu selio erbyn y Saboth.

Jwda : moliant i'r ARGLWYDD; geiriau mamol Gen.29:35: " *Canmolaf yr YaHWéH* ".

Ruben : Gwel mab; geiriau mamol o Gen.29:32: " *Y mae YaHWéH wedi gweld fy bychanu* "

Gad : hapusrwydd; geiriau mamol o Gen.30:11: " *Pa hapusrwydd!* »

Adnod 6: " *o lwyth Aser, deuddeng mil; o lwyth Nafftali, deuddeng mil; o lwyth Manasse, deuddeng mil; »*

Ar gyfer pob enw, mae'r rhif " *deuddeng mil wedi'i selio* " yn golygu: lliaws o ddynion yn perthyn i Dduw wedi eu selio erbyn y Saboth.

Asher : Hapus: geiriau mamol o Gen.30:13: " *Mor hapus ydwi!* »

Nafftali : Brwydro: geiriau mamol o Gen.30:8: " *Ymladdais yn ddwyfol yn erbyn fy chwaer a mi a orfu.* "

Manasse : Anghofio: geiriau tadol o Gen.41:51: " *Gwnaeth Duw imi anghofio fy holl ofidiau* ".

Adnod 7: " *o lwyth Simeon, deuddeng mil; o lwyth Lefi, deuddeng mil; o lwyth Issachar, deuddeng mil; »* Ar gyfer pob enw, ystyr y rhif " *deuddeng mil wedi eu selio* " yw: lliaws o ddynion yn perthyn i Dduw wedi eu selio erbyn y Saboth.

Simeon : Clywch: geiriau mamol o Gen.29:33: " *Clywodd YaHWéH nad oeddwn yn fy ngharu* ".

Lefi : Ynghlwm: geiriau mamol o Gen.29:34: " *Am y tro hwn, bydd fy ngŵr yn glynu wrthyf.* "

Issachar : Cyflog: geiriau mamol o Gen.30:18: " *Duw a roddodd fy nghyflog i mi* ".

Adnod 8: " *o lwyth Sabulon, deuddeng mil; o lwyth Joseff, deuddeng mil; o lwyth Benjamin, deuddeng mil wedi eu selio.* »

Ar gyfer pob enw, mae'r rhif " *deuddeng mil wedi'i selio* " yn golygu: lliaws o ddynion yn perthyn i Dduw wedi eu selio erbyn y Saboth.

Sabulon : Anedd: geiriau mamol Gen.30:20: “ *Y tro hwn bydd fy ngŵr yn byw gyda mi* ”.

Joseff : Mae'n dileu (neu mae'n ychwanegu): geiriau mamol o Gen.30:23-24: “*Mae Duw wedi dileu fy ngwaradwydd... / (...bydded i YaHWêH ychwanegu mab arall ataf)* ”

Benjamin : Mab y dde: geiriau mamol a thad o Gen.35:18: “ *A chan ei bod ar fin rhoi'r gorau i'r ysbryd oherwydd ei bod yn marw, rhoddodd yr enw Ben-oni iddo ond y galwodd ei dad ef Benjamin* (Mab yr Iawn).

Mae'r 12 enw hyn, a geiriau mamol a thad, yn mynegi'r profiad a gafodd ei fyw gan y cynulliad olaf o Adventists a ddewiswyd gan Dduw; “ *paratowyd y briodferch* ” ar gyfer ei Priodfab Crist yn Dat.19:7. O dan yr enw olaf a gyflwynwyd, sef “ *Bejamin* ”, mae Duw yn proffwydo sefyllfa derfynol ei Un Dewisol, dan fygythiad o farwolaeth gan ddynion gwrthryfelgar. Mae'r newid enw a osodwyd gan y tad, Israel, yn proffwydo ymyrraeth Duw o blaid ei etholedigion. Mae ei ddychweliad gogoneddus yn gwrthdroi'r sefyllfa. Mae'r rhai oedd yn mynd i farw yn cael eu gogoneddu a'u cymryd i fyny i'r nefoedd lle maen nhw'n ymuno â Iesu Grist, y creawdwr hollalluog a gogoneddus Duw. Cymer yr ymadrodd “*Meibion yr iawn*” ei hystyr brophwydol lawn : yr iawn oedd yr Etholedig, neu yr Israel ysbrydol olaf, a'i meibion, yr etholedigion gwardedigion sydd yn ei gyfansoddi. Hefyd, dyma'r defaid sydd wedi eu gosod ar ddeheulaw'r Arglwydd (Math.25:33).

Adnod 9: “ *Ar ôl hyn edrychais, ac wele, yr oedd tyrfa fawr, na allai neb eu rhifo, o bob cenedl, a llwyth, a phobl, ac iaith. Yr oeddent yn sefyll o flaen yr orsedd ac o flaen yr Oen, wedi eu gwisgo mewn gwisg wen, a changhennau palmwydd yn eu dwylo.* »

Mae'r “*dorf fawr hon , na allai neb ei chyfrif* ” yn cadarnhau natur symbolaidd y “ *rhifau* ” “144,000” a “12,000” a ddyfynnir yn yr adnodau blaenorol, wedi'u codio'n ysbrydol. Ymhellach, mae cyfeiriad yn cael ei wneud at y dyfodol Abraham gan yr ymadrodd: “ *Ni allai neb eu rhifo* ”; fel ar gyfer “ *sêr y nefoedd* ” a ddangosodd Duw iddo gan ddweud: “ *cyfryw fydd eich disgynyddion* ”. Mae eu tarddiad yn lluosog, *o bob cenedl, pob llwyth, pob person, a phob iaith*, ac o bob oes. Fodd bynnag, mae thema'r bennod hon yn targedu'n benodol y neges Adventist ddiweddaraf am gyffredinolrwydd a roddir gan Dduw. Gwisgant “ *wisg wen* ” am eu bod yn barod i farw fel merthyron, yn cael eu condemnio i farwolaeth gan archddyfarniad a gyhoeddwyd gan y gwrthryfelwyr diwethaf yn ôl Dat.13:15. Mae'r “ *clodrau* ” a ddelir yn eu dwylo yn symbol o'u buddugoliaeth yn erbyn gwersyll pechaduriaid.

Adnod 10: “ *A hwy a lefasant â llef uchel, gan ddywedyd, I'n Duw ni sydd yn eistedd ar yr orsedd, ac i'r Oen y perthyn iachawdwriaeth.* »

Mae'r weithred yn dwyn i gof gyd-destun y dychweliad i ogoniant Iesu Grist, ochr yn ochr â'r disgrifiad o ymateb y gwersyll gwrthryfelwyr a ddisgrifir yn Parch.6:15-16. Yma, mae sylwadau'r swyddogion etholedig a achubwyd i'r gwrthwyneb llwyr i rai'r gwrthryfelwyr. Ymhell o'u dychryn, y mae dychweliad Crist yn eu llawenhau, yn eu cysuro, ac yn eu hachub. Y cwestiwn a ofynnwyd gan y gwrthryfelwyr “ *Pwy all oroesi?* ” » yn derbyn ei ateb yma: yr Adfentyddion a arhosodd yn ffyddlon i'r genhadaeth a ymddiriedodd Duw iddynt hyd ddiwedd y

byd mewn perygl o'u bywydau, os oedd angen. Y mae y fyyddlondeb hwn yn sylfaenedig ar eu hymlyniad wrth barchu y Sabboth santaidd a sancteiddiwyd gan Dduw er seiliad y byd, a'u cariad a amlygir at ei air prophwydol. Mae hyn yn fwy fyth felly gan eu bod yn gwybod yn awr fod y Sabboth yn proffwydo gweddill mawr y seithfed mileniwm y byddant, yn fuddugoliaethus ar ôl Iesu Grist, yn gallu mynd i mewn iddo trwy dderbyn y bywyd tragwyddol a addawyd yn ei enw ef.

Adnod 11: “ *A'r holl angylion oedd yn sefyll o amgylch yr orsedd a'r henuriaid a'r pedwar creadur byw; ac ymgrymasant ar eu hwynebau gerbron yr orsedd, gerbron Duw* ,

Mae yr olygfa a gyflwynir i ni yn dwyn i gof fynediad i orphwysfa nefol fawr Duw. Rydym yn dod o hyd i ddelweddau o benodau 4 a 5 sy'n ymdrin â'r thema hon.

Adnod 12: “ *gan ddweud: Amen! Clod, gogoniant, doethineb, diolchgarwch, anrhydedd, gallu, a chadernid, i'n Duw ni yn oes oesoedd. Amen!* »

Yn hapus gyda'r diwedd hyfryd hwn o brofiad iachawdwriaeth ddaearol, mae'r angylion yn mynegi eu llawenydd a'u diolchgarwch tuag at Dduw y daioni sy'n Greawdwr i ni, nhw, ein rhai ni, yr un a gymerodd y fenter wrth adbrynu pechodau'r etholedigion daearol , yn dyfod i ymgnewdoli yng ngwendid y cnawd dynol, i ddioddef marwolaeth erchyll a fynir gan ei gyfiawnder. Dilynodd y tyrfaeodd hyn o lygaid anweledig bob cam o'r cynllun hwn o iachawdwriaeth a rhyfeddu at yr arddangosiad aruchel o gariad Duw. Y gair cyntaf maen nhw'n ei ddweud yw “ *Amen!*” Mewn gwirionedd! Mae'n wir! Canys Duw yw Duw y gwirionedd, y Gwir Un. Yr ail air yw “ *y mawl* ” hefyd oedd enw cyntaf y 12 llwyth: “ *Jwda* ” = Mawl. Y trydydd gair yw “ *y gogoniant* ” ac y mae Duw yn iawn ymwneud â'i ogoniant oherwydd bydd yn ei ddwyn i gof yn Apo.14:7 i'w fynnu, yn y teitl Duw creawdwr unigryw, oddi wrth y rhai sydd wedi hawlio ei iachawdwriaeth er 1843. Y pedwerydd gair yw “ *doethineb* ” . Nod astudiaeth y ddogfen hon yw cael ei holl swyddogion etholedig i'w darganfod. Mae'r doethineb dwyfol hwn y tu hwnt i'n dychymyg. Cynnil, gemau meddwl, mae popeth yno mewn fformat dwyfol. Yn bumed daw “ *diolchgarwch* .” Y ffurf grefyddol o ddiolchgarwch a gyflawnir mewn *geiriau a gweithredoedd sanctaidd*. Yn chweched daw “*anrhydedd*”. *Dyma beth roedd y gwrthryfelwyr yn rhwystredig i Dduw fwyaf. Fe wnaethant ei drin â dirmyg trwy herio ei ewyllys datguddiedig. I'r gwrthwyneb, rhoddodd y swyddogion etholedig iddo, i raddau eu posibilrwydd, yr anrhydedd sy'n gyfreithlon ddyledus iddo. Yn y seithfed a'r wythfed daw “ gryn a nerth ”. Yr oedd y ddau beth rhwymol hyn yn anghenrheidiol i ddymchwel gormeswyr y ddaear, i fathru y gwrthryfelwyr trahaus tra y byddont o hyd yn llywodraethu y ddaear. Heb y pŵer a'r cryfder hwn , byddai'r rhai olaf a ddewiswyd wedi marw fel cymaint o ferthyron eraill yn ystod y cyfnod Cristnogol.*

Adnod 13: “ *Ac un o'r henuriaid a atebodd ac a ddywedodd wrthyf, Y rhai sydd wedi eu gwisgo â gwisgoedd gwynion, pwy ydynt, ac o ble y daethant?* »

Bwriad y cwestiwn yw datgelu i ni hynodrwydd y symbol o “ *wisg wen* ” mewn perthynas â dillad “ *gwyn* ” Dat.3:4 a'r “ *lliain main* ” sy'n dynodi, yn

Dat.19:8, “ *gweithredoedd cyfiawn y saint* ” y “ *briodasferch barod* ” fydded, diwedd-amser ffyddlon Adventism yn barod i'w hadfywio i'r nef.

Adnod 14: “ *Dywedais wrtho: Fy arglwydd, ti'n ei wybod. Ac efe a ddywedodd wrthyf, Dyma'r rhai sy'n dod o'r gorthrymder mawr; y maent wedi golchi eu gwisgoedd, a'u gwneud yn wynion yng ngwaed yr oen.* »

Y “ *wisg wen* ” sy'n cael ei gwisgo gan rai hen ddynion, gall Jean, mewn gwirionedd, obeithio am ymateb gan un ohonyn nhw. A daw'r ateb disgwylidig: “ *Hwy yw'r rhai sy'n dod o'r gorthrymder mawr* ”, hynny yw, y rhai a ddewiswyd, yn ddiodefwyr a merthyron rhyfeloedd crefyddol ac anffyddiaeth fel y'i datgelir i ni gan y “ *5ed sêl* ”, yn Dat.6:9 i 11: “ *Rhoddwyd gwisg wen i bob un ohonynt; a dywedwyd wrthynt am aros yn llonydd am beth amser yn hwy, hyd nes y byddai rhifedi eu cyd-weision a'u brodyr oedd i'w rhoddi i farwolaeth fel hwythau, yn gyflawn.* » Yn Dat.2:22, mae'r “ *gorthrymder mawr* ” yn dynodi lladd y gyfundrefn chwyldroadol anffyddiwr Ffrengig a gyflawnwyd rhwng 1793 a 1794. I gadarnhau, yn Dat.11:13, darllenwn: “... lladdwyd *saith mil o ddynion yn hyn o beth. daeargryn* ”; “ *Saith* ” i grefyddwyr, a “ *mil* ” i luosog. Mae'r Chwyldro Ffrengig yn debyg i ddaeargryn daear sydd hefyd yn lladd gweision Duw. Ond nid oedd y “ *gorthrymder mawr* ” hwn ond y ffurf gyntaf ar y cyflawniad hwn. Cyflawnir ei hail ffurf gan “ *6ed utgorn* ” Dat.9, bydd cynildeb o'r golygu yn Dat.11 yn datgelu'r ffaith hon. Bydd llu o Gristnogion anffyddlon yn cael eu rhoi i farwolaeth yn ystod y Trydydd Rhyfel Byd y mae'r “ *6ed trwmped* ” yn symbol ohono ac yn ei gadarnhau. Ond er 1843, mae Duw wedi dewis yr etholedigion y mae'n eu sancteiddio ac mae'r rhai olaf y mae'n eu gosod ar wahân yn rhy werthfawr yn ei olwg i gael eu dinistrio. Y mae yn eu paratoi ar gyfer y dystiolaeth ddiweddaf o hanes iachawdwriaeth ddaearol ; yn brawf o ffyddlondeb y byddant yn ei dalu iddo trwy aros yn ffyddlon i'w seithfed dydd Saboth, hyd yn oed pan fydd gwersyll y gwrthryfelwyr yn bygwth marwolaeth. Datgelir y prawf terfynol hwn o gynllun Duw yn y neges a draddodwyd i “ *Philadelphia* ” yn Dat.3:10 ac yn Dat.13:15 (archddyfarniad marwolaeth). I Dduw, mae bwriad yn werth ei weithredu, ac i'r graddau, o'u rhoi ar brawf, eu bod yn derbyn y risg o farwolaeth, maent yn cael eu cymathu ganddo i'r grŵp o ferthyron ac felly yn cael eu priodoli i'r “ *wisg wen* ” merthyron go *iawn* . Byddant yn dianc rhag marwolaeth yn unig oherwydd ymyrraeth achubol Iesu Grist. Yn y prawf diweddaf hwn, ar ol yr ail “ *gorthrymder mawr* ”, trwy dystiolaeth eu ffyddlondeb, byddant hwythau, yn eu tro, yn “ *golchi eu gwisgoedd, a'u gwynnu yn ngwaed yr oen* ” gan aros yn ffyddlon hyd y diwedd. byddan nhw dan fygythiad. Ar ddiwedd y prawf olaf hwn ar ffydd, bydd nifer y rhai oedd i farw felly fel merthyron yn gyflawn a bydd “ *gweddill* ” marwol y seintiau merthyredig o'r “ *pumed sêl* ” yn dod i ben gyda'u hatgyfodiad. Er 1843 ac yn enwedig er 1994, mae'r gwaith sancteiddio a wneir gan Dduw yn ei wneud yn ddiwerth, mae marwolaeth y gwir etholedigion a barhaodd yn fyw ac yn ffyddlon hyd yr awr y dychwelodd a diwedd amser y gras sy'n ei ragflaenu yn ei wneud yn fwy byth. diwerth.

Adnod 15: “ *Am hynny y maent gerbron gorseddfainc Duw, ac yn ei wasanaethu ef ddydd a nos yn ei deml. Bydd y sawl sy'n eistedd ar yr orsedd yn gosod ei babell drostynt;* »

Rydym yn deall i Dduw fod y math hwn o etholedigion yn cynrychioli elitaidd arbennig o uchel. Bydd yn rhoi anrhydeddau arbennig iddo. Yn yr adnod hon, mae'r Ysbryd yn defnyddio dau amser cydgyssylltiedig, y presennol a'r dyfodol. Y mae y berfau a gyfunir yn yr amser presenol “ *ydynt* ” ac a “ *gwasanaethwch ef* ” yn amlygu parhad eu hymddygiad yn eu corff o gnawd sef teml Dduw sydd yn trigo ynddynt. A bydd y cam hwn yn cael ei barhau yn y nefoedd ar ôl eu rapture gan Iesu Grist. Yn yr amser dyfodol, mae Duw yn rhoi ei ateb i'w ffyddlondeb: “ *Bydd yr hwn sydd ar yr orsedd yn gosod ei babell drostynt* ” am dragwyddoldeb.

Adnod 16: “ *Ni newynant mwyach, ac ni sychedant mwyach, ni bydd yr haul yn eu taro, na gwres.* »

Mae'r geiriau hyn yn golygu i Adfentyddion etholedig y diwedd eu bod yn “ *newynog* ” ar ôl cael eu hamddifadu o fywyd ac yn “ *sychedig* ” oherwydd eu bod yn cael eu hamddifadu o ddŵr gan eu poenydwyr a'u carcharorion. Bydd “ *tân yr haul* ,” y mae ei “ *wres* ” wedi ei ddwysáu yn y pedwerydd o saith bla olaf Duw, wedi eu llosgi a pheri iddynt ddiodef. Ond hefyd trwy dn coelcerthi yr ymofyniad Pabaidd, y math arall o “ *wres* ” y darfu neu y poenydiwyd merthyron y “ *bumed sel* ”. Mae'r gair “ *gwres* ” hefyd yn ymwneud â thân arfau confensiynol ac atomig a ddefnyddir yng nghyd-destun y *chweched trwmped* . Bydd goroeswyr y gwrthdaro olaf hwn wedi mynd trwy'r tân. Ni ddigwydd y pethau hyn byth eto yn y bywyd tragwyddol, yr hwn yn unig a gaiff yr etholedigion i mewn.

Adnod 17: “ *Oherwydd bydd yr Oen sydd yng nghanol yr orsedd yn eu bwydo ac yn eu harwain at ffynhonnau dyfroedd bywyd, a bydd Duw yn sychu pob deigr yn o'u llygaid.* »

“ *Yr Oen* ” mewn gwirionedd, hefyd, yw'r Bugail Da a fydd yn bugeilio ei ddefaid annwyl. Mae ei ddwyfoldeb yn cael ei chadarnhau yma eto gan ei safle “ *yng nghanol yr orsedd* ”. Mae ei allu dwyfol yn arwain ei etholedigion “ *i ffynhonnau dyfroedd bywyd* ”, delwedd symbolaidd o fywyd tragwyddol. A chan dargedu'r cyd-destun terfynol lle, ar ôl iddo ddychwelyd, y bydd ei rai olaf a ddewiswyd mewn dagrau, bydd yn “ *sychu pob deigr yn o'u llygaid* ”. Ond y mae dagrau hefyd wedi bod yn rhan o'i holl ddewiswyr a gafodd eu cam-drin a'u herlid trwy gydol hanes yr oes Gristnogol, yn aml hyd eu hanadl olaf.

Nodyn : Er gwaethaf yr ymddangosiadau camarweiniol a welwyd yn ein hamser yn 2020, lle mae'n ymddangos bod gwir ffydd wedi diflannu, mae Duw yn proffwydo tröedigaeth ac iachawdwriaeth “torfeydd” sy'n dod o holl darddiad hiliol, ethnig ac ieithyddol y ddaear. Braint wirioneddol y mae'n ei rhoi i'w swyddogion etholedig yw gwybod, yn ôl Dat. 9:5-10, mai dim ond ers “150” o flynyddoedd y mae'r amser o ddealltwriaeth a heddwch crefyddol cyffredinol wedi ei raglennu *ganddo* . mis) rhwng 1844 a 1994. Dyfynnir y maen prawf nodedig hwn o'r gwir etholedigion gan yr Ysbryd yn ei neges Dat.17:8: “ *Y bwystfil a welaist oedd, ac nid yw mwyach . Rhaid iddi esgyn o'r affwys, a mynd i ddistryw. A'r rhai sy'n trigo ar y ddaear, nad yw eu henwau wedi eu hysgrifennu yn llyfr y bywyd er seiliad y byd, a ryfeddant pan welant y bwystfil , am ei fod, ac nad yw mwyach, ac yr ailymddengys.* » **Ni fydd y rhai gwirioneddol etholedig**

yn synnu pan welant y pethau a gyhoeddodd Duw iddynt trwy ei air proffwydol yn dod i ben.

Datguddiad 8: Y pedwar utgorn cyntaf

Pedair cosb gyntaf Duw

Adnod 1: “ *Pan agorodd y seithfed sêl, bu distawrwydd yn y nef am tua hanner awr.* »

Mae agor y “ *seithfed sêl* ” yn hynod o bwysig, oherwydd ei fod yn awdurdodi agoriad llwyr y llyfr Datguddiad “ *wedi ei selio â saith sêl* ” yn ôl Dat.5:1. Mae'r distawrwydd sy'n nodi'r agoriad hwn yn rhoi difrifwch eithriadol i'r weithred. Mae ganddo ddau gyfiawnhad. Y cyntaf yw y syniad am rwygiad perthynas rhwng nef a daear, a achoswyd trwy gefnu ar y Sabboth, Mawrth 7, 321. Eglurir yr ail fel y canlyn : trwy ffydd, yr wyf yn nodi y “ *seithfed sel* ” hon â'r “ *seithfed sel* ” *sêl y Duw byw* ” ym mhennod 7 sy'n dynodi, yn fy marn i, y Saboth sanctaidd a sancteiddiwyd gan Dduw er seiliad y byd. Adgofiodd ei bwysigrwydd trwy ei wneud yn destun y pedwerydd o'i ddeg gorchymyn. Ac yno, darganfyddais dystiolaeth sy'n datgelu ei bwysigrwydd eithafol i Dduw, ein Creawdwr aruchel. Ond eisoes yn y cyfrif Genesis, sylwais fod y seithfed diwrnod yn cael ei gyflwyno ar wahân ym mhennod 2. Mae'r chwe diwrnod cyntaf yn cael eu trin ym mhennod 1. Ar ben hynny, nid yw'r seithfed diwrnod yn cael ei gau, fel y rhai blaenorol, gan y fformiwla “*roedd yna hwyr a bore*”. Mae'r hynodrwydd hwn yn cael ei gyfiawnhau gan ei rôl broffwydol yn seithfed mileniwm prosiect achubol Duw. Wedi ei gosod dan arwydd tragwyddoldeb yr etholedigion a brynwyd trwy waed Iesu Grist, y mae y seithfed mileniwm ei hun fel diwrnod heb ddiwedd. I gadarnhau'r pethau hyn, yn ei gyflwyniad yn y Beibl Hebraeg, y Torah, mae testun y pedwerydd gorchymyn wedi'i wahanu oddi wrth y lleill a'i ragflaenu gan arwydd sy'n mynnu amser o dawelwch parchus. Yr arwydd hwn yw'r llythyren “Pé” o'r Hebraeg ac felly wedi'i ynysu gan nodi toriad yn y testun, mae'n cymryd yr enw “pétuhot”. Felly mae gan weddill sabothol y seithfed dydd bob cyfiawnhad dros gael ei farcio gan Dduw mewn ffordd arbennig. Ers gwanwyn 1843, mae wedi achosi colli'r ffydd Brotestannaidd draddodiadol, etifedd y “Sul” Gatholig. Ac ers yr un ddiodeffaint, ond yn Hydref 1844, mae wedi dod yn arwydd o berthyn i Dduw y mae Eze.20:12-20 yn ei roi iddo: “*Rhoddais hefyd fy Sabothau iddynt yn arwydd rhyngof fi a hwy, i hynny. fe allant wybod mai myfi yw'r ARGLWYDD sy'n eu sancteiddio ... / ... sancteiddia fy Sabothau, ac fel y byddont yn arwydd rhyngof fi a thithau, trwy yr hwn y gwybyddir mai myfi yw yr ARGLWYDD eich Duw chwi.* » Dim ond trwyddo ef y gall yr un a ddewiswyd wedyn fynd i mewn i gyfrinach Duw a darganfod union raglen ei brosiect datguddiedig.

Wedi dweud hynny, ym mhennod 8, mae Duw yn dwyn i gof ddilyniannau o negeseuon melltith. Sy'n fy arwain i edrych ar wirionedd y Saboth o dan yr agwedd ar y melltithion y mae ei gefnu, gan Gristnogion er Mawrth 7, 321, wedi ennyn mewn cadwynau yn ystod yr oes Gristnogol. Dyma hefyd y bydd yr adnod a ddaw yn ei gadarnhau trwy gysylltu thema'r Saboth â'r “ *saith utgorn* ”, symbolau “saith cosb ddwyfol” a fydd yn taro anffyddlondeb Cristnogol Mawrth 7, 321.

Adnod 2: “ *A gwelais y saith angel yn sefyll gerbron Duw, a saith utgorn wedi eu rhoi iddynt.* »

Y cyntaf o'r breintiau a gafwyd trwy sancteiddiad y seithfed dydd Saboth, sydd ei hun wedi'i sancteiddio gan Dduw, yw deall yr ystyr y mae'n ei roi i thema'r “*saith utgorn*”. Yn ôl ffurf y dull a roddir iddo, mae'r thema hon yn agor deallusrwydd yr un a ddewiswyd yn llwyr. Am ei fod yn darparu prawf o'r cyhuddiad o “*bechod*” a ddyfynnir yn Dan.8:12 yn erbyn y Gymanfa Gristnogol, gan Dduw. Yn wir, ni fyddai'r “*saith cosb*” hyn yn cael eu gorfodi gan Dduw pe na bai'r pechod hwn yn bodoli. Ymhellach, yng ngoleuni Lefiticus 26, mae'r cosbau hyn yn cael eu cyfiawnhau trwy gasineb at ei orchmynion. Yn yr hen gyfamod, yr oedd Duw eisoes wedi mabwysiadu yr un egwyddor, i gosbi anwiredd Israel gnawdol anffyddlon a llygredig. Mae'r creawdwr Duw a'r deddfwr nad yw'n newid, yn rhoi prawf hardd o hyn i ni. Mae'r ddau gyfamod yn ddarostyngedig i'r un gofynion o ufudd-dod a ffyddlondeb.

mynediad i'r thema “ *utgyrn* ” yn ei gwneud hi'n bosibl dangos condemniadau olynol yr holl grefyddau Cristnogol: Catholig, Uniongred, Protestannaidd ers 1843, ond hefyd Adfentyddion ers 1994. Mae hefyd yn datgelu cosb gyffredinol y “ *chweched trwmped* ” a fydd yn taro nhw at ei gilydd cyn diwedd y cyfnod prawf. Gallwn felly fesur ei bwysigrwydd. Bydd y “ *seithfed trwmped* ” sy'n gysylltiedig â dychweliad Crist, gweithred uniongyrchol Duw, yn cael ei drin ar wahân, fel y Saboth, ym mhennod 11, yna bydd yn cael ei ddatblygu'n eang ym mhenodau 18 a 19.

Dros y 17 canrifoedd diwethaf ers 321, neu'n fwy manwl gywir 1709 o flynyddoedd, mae 1522 o flynyddoedd wedi'u nodi gan y melltithion a achosir gan droseddu'r Saboth hyd nes y caiff ei adfer a drefnwyd ar gyfer y flwyddyn 1843 yn archddyfarniad Dan.8:14. Ac o'r dyddiad hwnnw o'i adfer hyd at ddychweliad Iesu Grist yn 2030, dim ond am 187 mlynedd y cynigiodd y Saboth ei fendith. Y mae y Sabboth felly er ys amser hwy wedi dwyn niwed i ddynion anffyddlon nag i ddaioni i'r etholedigion ffyddlawn. Y felltith sy'n ennill ac felly mae gan y thema hon ei lle yn y bennod hon 8 sy'n cyflwyno melltithion dwyfol.

Adnod 3: “ *Ac angel arall a ddaeth, ac a safodd ar yr allor, a thuser aur; a rhoddasant iddo arogl-darth lawer, i'w offrymu, gyda gweddiau'r holl saint, ar yr allor aur sydd o flaen yr orsedd.* »

Yn Daniel 8:13, ar ôl dyfynnu “ *y pechod dinystriol* ”, roedd saint y weledigaeth yn dwyn i gof y “ *gwastadol* ” a oedd yn ymwneud ag *offeiriadaeth* “ *anhrosglwyddadwy* ” nefol ” Iesu Grist, yn ôl Heb.7:23. Ar y ddaear, ers 538, mae cyfundrefn y Pab wedi ei thynnu i ffwrdd yn ôl Dan.8:11. Ym 1843, roedd cymod â Iesu Grist yn gofyn am ei adfer. Dyma bwrpas y thema rydyn ni'n mynd i'r afael â hi yn yr adnod 3 hon sy'n agor y nefoedd ac yn dangos Iesu Grist i ni yn ei rôl symbolaidd fel archoffeiriad nefol dros bechodau ei etholedigion, a nhw yn unig. Cofiwch, ar y ddaear, rhwng 538 a 1843, bod yr olygfa hon a'r rôl hon yn cael eu parodi a'u trawsfeddiannu gan weithgarwch y pabau Catholig sy'n olynu ei gilydd dros amser, gan rwystro Duw yn barhaus am ei hawl goruchafiaethol gyfreithlon.

Oherwydd ei fod yn cael ei gyflwyno yn y bennod hon 8 ac oherwydd iddo ddod i ben ar yr un pryd â chefnu ar y Saboth, mae'r thema hon o eiriolaeth Iesu

Grist hefyd yn cael ei chyflwyno i ni dan yr agwedd melltith ar ddarfod yr eiriolaeth hon dros y Cristion. tyrfaeodd yn ddiodefwyr anymwybodol “diwrnod yr haul” paganaidd y Rhufeiniaid; hyn, hyd yn oed ac yn arbennig, ar ôl ei newid enw twyllodrus a deniadol: “Sul”: Dydd yr Arglwydd. Ie, ond o ba arglwydd? Ysywaeth! Yr un isod.

Adnod 4: “ *Esgynnodd mwg yr aroglarth gyda gweddïau’r saint o law’r angel gerbron Duw.* »

Mae’r “ *persawrau* ” sy’n cyd-fynd â “ *gweddïau’r saint* ” yn symbol o arogl dymunol aberth Iesu Grist. Ei arddangosiad o gariad a ffyddlondeb sy’n gwneud gweddïau ei etholedigion yn dderbyniol i’w farn ddwyfol. Rhaid inni nodi yn yr adnod hon bwysigrwydd cysylltiad y geiriau “ *mwg* ” a “ *gweddïau’r saint* ”. Defnyddir y manylyn hwn yn Dat.9:2 i ddynodi gweddïau gau Gristnogion Protestannaidd, ers y sefyllfa newydd a sefydlwyd ym 1843.

Yr hyn a ddengys Duw yn yr adnod hon yw y sefyllfa oedd rhwng yr amser apostolaidd a’r dyddiad cyfeiliornus, sef Mawrth 7, 321. Cyn cefnu ar y Sabboth, derbyniodd Iesu weddïau yr etholedigion ac ymbiliodd yn ei enw drostynt. Mae’n ddelwedd ddysgeidiaeth sy’n dynodi bod y berthynas fertigol rhwng Duw a’i etholedigion yn cael ei chynnal. Bydd mor belled ag y byddant yn tystio ffyddlondeb i’w berson a’i ddysgeidiaeth o wirionedd, hyd at 321. Yn 1843, bydd offeiriadaeth Iesu yn *ailddechrau* ei holl weithgaredd bendigedig o blaid y seintiau Adventist etholedig. Fodd bynnag, rhwng 321 a 1843, cafodd diwygwyr fudd o’i bardwn, megis y rhai o gyfnod *Thyatira* .

Adnod 5: “ *A’r angel a gymerodd y tuser, ac a’i llanwodd â tân oddi ar yr allor, ac a’i bwriodd ar y ddaear. A bu lleisiau, a tharanau, a mell, a daeargryn.* »

Mae’r weithred a ddisgrifir yn amlwg yn dreisgar. Yr Iesu Grist ydyw ar ddiwedd ei weinidogaeth ymbiliau pan ddaw yr amser i ddiwedd amser gras. Y mae swyddogaeth yr “ *allor* ” yn terfynu, ac y mae “ *y tân* ”, delw o farwolaeth y cymod Iesu Grist, yn cael ei “ *bwrw i’r ddaear* ”, gan fynnu cosp gan y rhai a’i diystyrai, ac i rai a ddirmygasant. Mae diwedd y byd a nodir gan ymyrraeth uniongyrchol Duw yn cael ei ddwyn i gof yma gan y fformiwla allweddol a ddatgelir yn Dat.4:5 ac Exo.19:16. Daw’r trosolwg o’r oes Gristnogol i ben gyda dyfodiad yr “Adventist” hwn o Iesu Grist.

Yn yr un modd â’r Sabboth, cyflwynir thema eiriolaeth nefol Iesu Grist o dan yr agwedd ar felltith ei farn rhwng 321 a 1843. Roedd gan y saint sy’n cwestiynu’r Ysbryd amdano, yn Dan.8:13, resymau da dros eisiau gwybod ar ba adeg y byddai Iesu Grist yn cymryd yr offeiriadaeth “ *barhaol* ” drosodd.

Nodyn : Heb fwrw amheuaeth ar y dehongliad blaenorol, mae ail esboniad yn gwneud synnwyr. Yn yr ail ddehongliad hwn, gellir cysylltu diwedd thema eiriolaeth Iesu Grist â’r dyddiad Mawrth 7, 321, y foment pan arweiniodd cefnu ar y Sabboth gan Gristnogion i Dduw fynd i ddieter a fyddai’n cael ei ddiarddel gan y Gorllewin. Cristnogaeth, trwy gyfrwng y “ *saith utgorn* ” sy’n dod o adnod 6 sy’n dilyn. Mae’r esboniad dwbl hwn yn fwy cyfiawn byth gan fod gan gefnu ar y Sabboth ganlyniadau hyd ddiwedd y byd, yn 2030, y flwyddyn y bydd Iesu Grist, trwy ei ddychweliad gweladwy gogoneddus, yn tynnu allan am byth o’r gyfundrefn Pabaidd Rufeinig a’i Americanaidd olaf. Cefnogaeth Protestannaidd,

eu honiad ffug i'w wasanaethu a'i gynrychioli. Bydd Iesu wedyn yn ailafael yn ei deitl “ *Pennaeth* ” yr Eglwys wedi'i drawsfeddiannu gan y babaeth. Yn wir, yn wahanol i'r etholedig ffyddlon, bydd Cristnogion anffyddlon syrthiedig yn anwybyddu archddyfarniad Dan.8:14 a'i ganlyniadau hyd ddiwedd y byd; sy'n cyfiawnhau eu braw pan fydd Iesu'n dychwelyd yn ôl dysgeidiaeth Dat.6:15-16. Cyn 2030, bydd y chwe “ *trwmped* ” cyntaf yn cael eu cyflawni rhwng 321 a 2029. Trwy'r “ *chweched trwmped* ”, y gosb rybuddio olaf cyn y difodiant terfynol, mae Duw yn cosbi'r Cristnogion gwrthryfelgar yn llym iawn. Ar ôl y chweched gosb hon, bydd yn trefnu'r amodau ar gyfer y prawf cyffredinol olaf o ffydd ac yn y cyd-destun hwn, bydd y golau datguddiedig yn cael ei gyhoeddi a'i adnabod i'r holl oroeswyr. Yn wyneb gwirionedd amlwg y bydd yr etholedigion a'r syrthiedig wedyn, trwy eu dewis rhydd, yn symud ymlaen yn wyneb bygythiad marwolaeth tuag at eu tynged derfynol a fydd: bywyd tragwyddol i'r etholedigion, marwolaeth ddiffiniol ac absoliwt. ar gyfer y rhai syrthiedig. .

Adnod 6: “ *A pharatoodd y saith angel oedd â'r saith utgorn i seinio.* »

O'r adnod hon, mae'r Ysbryd yn cynnig trosolwg newydd inni o'r oes Gristnogol, gan gymryd fel ei thema y “ *saith utgorn* ” hynny yw, “saith cosb olynol” a ddsberthir trwy gydol yr oes Gristnogol er Mawrth 7, 321, blwyddyn y “ *pechod* ” ei sefydlu yn swyddogol ac **yn sifil** . Cofiaf, ym mhrolog Datguddiad 1, fod “*llais* ” Crist ei hun eisoes wedi'i gymharu â sain “ *utgorn* ”. Mae'r offeryn hwn a ddefnyddir i rybuddio pobl Israel yn cario ynddo'i hun ystyr llawn y datguddiad Apocalypse. Mae'r rhybudd yn rhybuddio am faglau a osodwyd gan y gelyn.

Adnod 7: “ *Ffoniodd y cyntaf. A bu cenllysg a thân yn gymysg o waed, yr hwn a daflwyd ar y ddaear; a thraean o'r ddaear a losgwyd, a thraean o'r coed a losgwyd, a phob llysiuyn gwyrddlas a losgwyd.* »

Y gosb gyntaf : fe'i cyflawnwyd rhwng 321 a 538, gan wahanol ymosodiadau ar yr Ymerodraeth Rufeinig gan bobloedd “barbaraidd” fel y'u gelwir. Rwy'n cofio'n arbennig am bobl yr “Huns” y dywedodd ei harweinydd Attila ei fod, yn gywir ddigon, yn “ffrewyll Duw”. Ffrwyll a barodd ran o Ewrop ar dân; gogledd Gâl, gogledd yr Eidal a Pannonia (Croatia a gorllewin Hwngari). Ei arwyddair oedd, O mor enwog! “Lle mae fy march yn mynd heibio, nid yw'r glaswellt yn tyfu'n ôl.” Crynhoir ei weithrediadau yn berffaith yn yr adnod 7 hon ; does dim byd ar goll, mae popeth yno. “ *Henffych* ” yw'r symbol o ddinistrio cnydau a “ *tân* ” yw'r symbol o ddinistrio defnyddiau traul. Ac wrth gwrs, “ *tywallt gwaed ar y ddaear* ” yw'r symbol o fywydau dynol yn cael eu lladd yn dreisgar. Mae'r ferf “ *taflu* ” yn dynodi digofaint y creawdwr, y deddfwr, a'r gwaredwr sy'n ysbrydoli ac yn cyfarwyddo gweithredu ar ôl “*taflu tân o'r allor* ” yn adnod 5.

Ar yr un pryd, yn Lef.26:14 i 17, darllenwn: “ *Ond os na wrandewch arnaf, ac na wnewch yr holl orchmynion hyn, os dirmygwch fy neddfau, ac os ffeiddia eich enaid fy marnedigaethau, fel y Nid ydych yn gwneud fy holl orchmynion ac yn torri fy nghyfamod, yna fe'i gwnaf i chwi. Anfonaf arswyd, treuliant a thwymyn arnat, a wna i'th lygaid wanhaus a'th enaid ddiodef; a thi a heu dy hadau yn ofer: dy elynion a'u difa hwynt. Gosodaf fy wyneb yn dy erbyn, a*

thi a orchfygir o flaen dy elynion; bydd y rhai sy'n dy gasáu yn arglwyddiaethu arnat, a byddwch yn ffoi heb gael eich erlid. »

Adnod 8: “ *Ffoniodd yr ail. A rhywbeth tebyg i **fynydd mawr yn llosgi** â thân wedi ei daflu i'r môr; ac aeth traean o'r môr yn waed ,*

Yr Ail Gosb : Mae allwedd y delwau hyn yn Jer.51:24-25: “ *Fe dalaf i Fabilon a holl drigolion Caldea am yr holl ddrwg a wnaethant i Seion o flaen eich llygaid, medd yr ARGLWYDD. Wele fi yn dy erbyn, O fynydd dinistr, medd yr ARGLWYDD, ti a ddinistriodd yr holl ddaear! Estynnaf fy llaw arnat, treiglaf di i lawr o'r creigiau, **a gwnaf di yn fynydd o dân.** »* Yn yr adnod 8 hon y mae'r Ysbryd yn dwyn i gof y gyfundrefn babaid Rufeinig o dan ei henw symbolaidd “ *Babilon* ” a fydd yn ymddangos yn y ffurf “ *Babilon y gwych* ” yn Dat.14:8, 17:5 a 18:2. Mae “y tân” yn glynu at ei phersonoliaeth, gan ddwyn i gof gymaint yr hyn a fydd yn ei bwyta ar ddychweliad Crist a'r farn olaf, â'r hyn y mae'n ei ddefnyddio i lidio â chasineb y rhai sy'n ei chymeradwyo a'i chynnal: brenhinoedd Ewrop a'u pobloedd Catholig . . Yma fel yn Daniel, y mae " y môr " yn cynrychioli y ddynoliaeth sydd a wnelo â'r gorchudd proffwydol; dynoliaeth pobloedd dienw a arhosodd yn baganaidd yn y bôn er gwaethaf tröedigaethau Cristnogol ymddangosiadol. Canlyniad cyntaf sefydlu cyfundrefn y Pab yn 538 oedd ymosod ar bobl er mwyn eu trosi gan lu arfog arfog. Mae'r gair “ *mynydd* ” yn dynodi anhawster daeryddol pwerus. Yr un sydd briodol i ddiffinio y gyfundrefn babaid sydd, er hynny, yn elyn i Dduw, yn cael ei chyffroi gan ei ewyllys dwyfol ; hyn er mwyn caledu bywyd crefyddol Cristnogion anffyddlon gan arwain at erledigaeth, dioddefaint a marwolaeth yn eu plith a phobl o'r tu allan i grefyddau gwahanol. Mae crefydd orfodol yn newydd-deb o herwydd camwedd Sabboth sanctaidd Duw. Mae'n ddyledus iddo am gyflafanau diangen y trosiadau gorfodol a gyflawnwyd gan Siarlymaen a gorchmynion y Croesgadau a gyfeiriwyd yn erbyn pobl Fwslimaidd, a lansiwyd gan y Pab Urban II; pob peth a broffwydwyd yn yr “ *ail utgorn* ” hwn.

Adnod 9: “ *A bu farw traean o'r creaduriaid oedd yn byw yn y môr, a bu farw traean o'r llongau .* ”

Mae'r canlyniadau yn gyffredinol a byddant yn para tan ddiwedd y byd. Bydd y geiriau “ *môr* ” a “ *llongau* ” yn dod o hyd i'w hystyr yn y gwrthdaro â Mwslemiaid Môr y Canoldir, ond hefyd â phobloedd Affrica a De America lle bydd y ffydd Gatholig orchfygol a osodwyd yn arwain at gyflafanau erchyll o boblogaethau brodorol .

Ar yr un pryd darllenwn yn Lef.26:18 i 20: “ *Os, er gwaethaf hyn, nad ydych yn gwrando arnaf, fe'ch cosbaf seithwaith yn fwy am eich pechodau. Drylliaf falchder dy nerth, **gwnaf dy nefoedd yn haearn** , a'th ddaear yn efydd. Dihysbyddir dy nerth yn ofer, ni rydd dy dir ei chynnyrch, **ac ni rydd coed y ddaear eu ffrwyth.** »* Yn yr adnod hon, mae Duw yn cyhoeddi calediad crefyddol a gyflawnir yn yr oes Gristnogol trwy symud Rhufain o baganiaeth i babyddiaeth. Gadewch inni nodi'r diddordeb, ar achlysur y newid hwn, fod tra-arglwyddiaeth y Rhufeiniaid wedi gadael y "Capitol" i osod y babaeth yn y palas Lateran sydd wedi'i leoli'n union ar y "Caelius", hynny yw, yr awyr. Y mae y gyfundrefn babaid lem yn cadarnhau y caledi crefyddol a brophwydwyd. Mae ffrwyth y

ffydd Gristnogol yn cael ei newid. Disodlir addfwynder Crist gan ymddygiad ymosodol a chreulon ; ac y mae ffyddlondeb i'r gwirionedd yn cael ei drawsnewid yn anffyddlondeb ac yn sêl dros anwiredd crefyddol.

Adnod 10: “ *Ffoniodd y trydydd. Syrthiodd o'r nef seren fawr yn llosgi fel fflagl; a syrthiodd ar draean o'r afonydd ac ar ffynhonnau dyfroedd.* »

Trydydd cosb : Mae'r drwg a gynhyrchir yn dwysáu ac yn cyrraedd ei anterth tua diwedd yr Oesoedd Canol. Roedd datblygiadau mewn argraffu mecanyddol yn ffafrio cyhoeddi'r Beibl Sanctaidd. Trwy ei ddarllen, mae swyddogion etholedig yn darganfod y gwirioneddau y mae'n eu dysgu. Mae hi felly'n cyfiawnhau rôl y “ *ddau dyst* ” y mae Duw yn ei rhoi iddi yn Dat. 11:3: “ *Rhoddaf i'm dau dyst y gallu i broffwydo, wedi eu gwisgo mewn sachliain, am fil dau gant a thrigain o ddyddiau .* » A hithau'n ffafrio ei dogmas crefyddol ei hun, dim ond ar y Beibl y mae'r ffydd Gatholig yn dibynnu i gyfiawnhau enwau'r saint y mae'n eu caru. Oherwydd bod meddiant Beibl yn cael ei gondemnio ganddo ac mae'n amlygu'r deiliad i artaith a marwolaeth. Darganfyddiad gwirionedd Beiblaidd sy'n cyfiawnhau'r ddelw a roddir yn yr adnod hon: “ *A syrthiodd o'r nef seren fawr yn llosgi fel fflagl .* ” Mae'r tân yn dal i lynu at y ddelwedd o Rufain a symbolwyd y tro hwn gan “ *seren danllyd fawr* ” fel y “ *mynydd mawr sy'n llosgi* ”. Mae'r gair “ *seren* ” yn datgelu ei hawl i “ *oleuo'r ddaear* ” yn grefyddol yn ôl Gen.1:15; a hyn yn enw Iesu Grist, yr hon y mae hi'n honni mai hi yw delw'r “ *tortsh* ” go iawn, y mae'n cael ei gymharu ag ef yn Apo.21:23. Mae hi dal mor “ *wych* ” â phan ddechreuodd, ond mae ei tân erlidgar wedi chwyddo, gan fynd o gyflwr “ *losgi* ” i gyflwr “ *llosgi* ”. Mae'r esboniad yn syml, wedi'i wadu gan y Beibl, mae ei dicter yn fwy byth wrth iddi gael ei gorfodi i wrthwynebu rhai etholedig Duw yn agored. Sydd yn ôl Dat.12:15-16 yn ei gorfodi i symud o strategaeth y “ *sarff* ” gyfrwys a thwyllodrus i strategaeth y “ *draig* ” agored erlidgar. Mae ei wrthwynebwyr nid yn unig yn etholedigion heddychlon a doeth Duw, mae hefyd ac yn anad dim o'i flaen, Brotestaniaeth ffug, mwy gwleidyddol na chrefyddol, oherwydd ei fod yn anwybyddu'r gorchmynion a roddwyd gan Iesu Grist ac yn cymryd arfau, mae'n lladd ac yn lladd cymaint a gwersyll y Pabyddion. Dioddefodd y “ *traean o'r afonydd* ” hynny yw, rhan o boblogaethau Ewrop Gristnogol, ymddygiad ymosodol Catholig fel y gwnaeth “ *ffynonellau'r dyfroedd* ”. Model y ffynhonnau dŵr hyn yw Duw ei hun yn ôl Jer.2:13: “ *Oherwydd pechod dwbl y mae fy mhobl wedi fy ngadael, sef ffynnon o ddŵr bywiol, i gloddio iddynt eu hunain pydewau, pydewau hollt, nad ydynt yn cadw dŵr.* » Yn y lluosog, yn yr adnod hon, y mae yr Ysbryd yn dynodi trwy “ *ffynhonnau dyfroedd* ” yr etholedigion a ffurfiwyd ar ddelw Duw. Mae Ioan 7:38 yn cadarnhau, gan ddweud, “ *Pwy bynnag sy'n credu ynof fi, bydd afonydd o ddŵr bywiol yn llifo allan ohono, fel mae'r Ysgrythur yn dweud.* ” » Mae'r ymadrodd hwn hefyd yn cyfeirio at yr arfer o fedyddio plant sy'n derbyn label crefyddol o'u genedigaeth, heb ymgynghori â nhw, a fydd yn eu gwneud yn destun achos crefyddol nas dewiswyd. Wrth iddyn nhw dyfu i fyny, byddan nhw ryw ddydd yn cymryd arfau ac yn lladd gwrthwynebwyr oherwydd bod eu moesau crefyddol yn mynnu hynny ganddyn nhw. Mae'r Beibl yn condemnio'r egwyddor hon oherwydd ei bod yn datgan: “ *Bydd pwy bynnag sy'n credu ac yn cael ei fedyddio yn cael ei achub, ond pwy bynnag nad yw'n credu, fe'i condemnir* (Marc 16:16).

Adnod 11: “ *Enw'r seren hon yw Wormwood; a thrydedd ran y dyfroedd a newidiwyd yn wermod, a llawer o wŷr a fuant feirw wrth y dyfroedd, am iddynt chwerwi.* »

Mewn gwrthwynebiad i'r dwfr pur a sychedig sydd yn dynodi y Beibl, gair ysgrifenedig Duw, cymherir dysgeidiaeth Gatholig â “ *wermod* ”, diod chwerw, gwenwynig, a hyd yn oed marwol; mae hyn yn cael ei gyfiawnhau gan mai canlyniad terfynol y ddysgeidiaeth hon fydd tân “ *ail farwolaeth y dyfarniad olaf* ”. Mae rhan, “ *traean* ” o ddynion, yn cael ei thrawsnewid gan y ddysgeidiaeth Gatholig neu Brotestannaidd ffug a dderbyniwyd. Mae “ *y dyfroedd* ” yn ddynion ac yn ddysgeidiaeth Feiblaidd. Yn yr 16eg ^{ganrif}, roedd grwpiau arfog Protestannaidd yn camddefnyddio'r Beibl a'i ddysgeidiaeth, ac ar ddelwedd yr adnod hon, lladdwyd dynion gan ddynion a chan ddysgeidiaeth grefyddol ffug. Mae hyn oherwydd bod dynion a dysgeidiaeth grefyddol wedi mynd yn chwerw. Trwy ddatgan fod y “ *dyfroedd wedi mynd yn chwerw* ”, mae Duw yn ateb cyhuddiad o “ *amheuaeth o genfigen* ” sydd heb ei ddatrys ers Dat.6:6 yn y *3ydd sêl*. Mae'n cadarnhau, ar yr adeg pan ddaw ei air ysgrifenedig i wneud hynny, y cyhuddiad o odineb y mae'n ei ddwyn yn erbyn y Gymanfa ers Mawrth 7, 321 a ragflaenodd amser y godineb swyddogol a enwir yn grefyddol Pergamum yn Apo 2:12 am 538.

Ar yr un pryd, rydyn ni'n darllen yn Lef.26:21-22: “ *Os byddwch chi'n fy ngwrthwynebu ac yn gwrthod gwrando arnaf, fe'ch trawaf seithwaith yn fwy yn ôl eich pechodau. Anfonaf yn dy erbyn anifeiliaid y maes, y rhai a'th ysbeiliant o'th blant, y rhai a ddifethant eich anifeiliaid, ac a'ch lladdant yn ychydig; a'th lwybrau yn anghyfannedd.* » Mae astudiaeth gyfochrog Lef.26 a *3ydd trwmped* y Datguddiad yn amlygu'r farn y mae Duw yn ei dilyn ar ddechrau cyfnod y Diwygiad Protestannaidd. Mae ei wir etholedigion yn aros yn heddychlon ac wedi ymddiswyddo, gan dderbyn marwolaeth neu gaethiwed fel gwir ferthyron. Ond heblaw eu hesiampl aruchel, ni wêl ond “ *bwystfilod* ” creulon yn wynebu eu gilydd, fynychaf, o falchder personol, ac yn lladd dynion â ffyrnigrwydd anifeiliaid gwylltion cigysol. Bydd y syniad hwn yn cael ei ffurfio yn Dat.13:1 ac 11. Dyma uchafbwynt yr amser, yn arferol o **gystudd**, yr arweinir yr Un Dewisol “ *i'r anialwch* ” (= treial) yn Dat.12:6 - 14 gyda “ *dau dyst* ” Beiblaidd ysgrifenedig Duw oddi wrth Dat.11:3. Bydd teyrnasiad anoddefgar y babaeth a broffwydwyd am 1260 o flynyddoedd yn dod i ben.

Adnod 12: “ *Ffoniodd y pedwerydd. A thraean o'r haul a drawwyd, a thraean o'r lleuad, a thraean o'r ser, fel y tywyllwyd traean, a'r dydd a gollodd draean o'i oleuni, a'r nos yr un modd.* »

Pedwerydd cosb: Yma mae'r Ysbryd yn darlunio'r “ *gorthrymder mawr* ” a gyhoeddwyd yn Dat.2:22. Mewn symbolau, mae'n datgelu ei effeithiau i ni: yn rhannol, mae “ *yr haul* ”, symbol golau Duw, yn cael ei daro. Hefyd, yn rhannol, “ *y lleuad* ”, symbol y gwersyll crefyddol o dywyllwch a oedd yn ymwneud, yn 1793, rhagrithiol Catholigion a Phrotestaniaid, hefyd yn taro. O dan y symbol “ *sêr* ”, mae rhan o'r Cristnogion sy'n cael eu galw *i oleuo'r ddaear* yn cael eu taro'n unigol hefyd. Pwy gan hynny a all daro y gwir a'r gau oleuni crefyddol Cristionogol? Ateb: roedd ideoleg anffyddiaeth yn ystyried goleuni mawr yr amser. Mae ei olau yn eclipses pawb arall. Mae awduron sy'n ysgrifennu llyfrau ar

y pwnc hwn yn uchel eu parch ac yn cael eu galw'n "oleuedigaeth" eu hunain, fel Voltaire a Montesquieu. Fodd bynnag, mae'r golau hwn yn dinistrio, yn gyntaf, fywydau dynol mewn cadwyn, gan dywallt ffrydiau gwaed. Ar ôl pennaeth y Brenin Louis XVI a'i wraig Marie-Antoinette, roedd rhai ymarferwyr Catholig a Phrotestannaidd yn eu tro yn dod o dan gilotinâu'r chwyldroadwyr. Nid yw y weithred hon o gyfiawnder dwyfol yn cyfiawnhau anffyddiaeth ; ond y mae y diwedd yn cyfiawnhau y moddion, ac ni all Duw ond dymchwelyd gormeswyr trwy eu gwrthwynebu â gormes goruchel, cryfach, a chryfach. " *Grym a nerth* " yw eiddo'r Arglwydd yn Dat.7:12.

Ar yr un pryd, darllenwn yn Lef.26:23 i 25: " *Os na fydd y cosbau hyn yn eich cywiro ac os byddwch yn fy ngwrthwynebu, byddaf hefyd yn eich gwrthsefyll a byddaf yn eich taro saith gwaith yn fwy am eich pechodau. **Dygaf y cleddyf yn dy erbyn, yr hwn a ddial fy nghyfamod** ; Pan fyddi'n ymgynnull yn dy ddinasoedd, byddaf yn anfon pla yn eich plith, a byddwch yn cael eich rhoi yn nwylo'r gelyn. " . " *Y cleddyf a ddial fy nghynghrair* " yn wir yw'r rôl a roddodd Duw i gyfundrefn anffyddiol genedlaethol Ffrainc trwy draddodi iddi y pennau a oedd yn euog o odineb ysbrydol a gyflawnwyd yn ei herbyn. Fel pla yr adnod, fe wnaeth y gyfundrefn anffyddiwr hon gychwyn egwyddor dienyddio torfol fel bod dienyddwyr ddoe yn ddiodefswyr yfory. Yn ol yr egwyddor hon, yr oedd y gyfundrefn anweddaidd hon yn ymddangos yn debyg o amlyncu yr holl ddynoliaeth mewn marwolaeth. Dyma pam y bydd Duw yn rhoi'r enw " *abyss* " iddo, y " *bwystfil sy'n codi o'r affwys* ", yn Dat. 11:7 lle mae'n datblygu ei thema. Mae hyn oherwydd yn Gen.1:2, mae'r enw hwn yn dynodi'r ddaear heb fywyd, heb ffurf, anhrefnus ac y byddai'r dinistr systematig a wneir gan y gyfundrefn anffyddiwr yn ei atgynhyrchu yn y tymor hir. Er enghraifft, canfyddwn fod tynged y Vendée Catholig a brenhinol wedi'i ailenwi'n "Venge" gan y chwyldroadwyr y bwriadwyd ei wneud yn wlad anghyfannedd ac anghyfannedd.*

Adnod 13: " *Ac mi a edrychais, ac a glywais eryr yn ehedeg yng nghanol y nef, yn dweud â llais uchel, Gwae, gwae, gwae y rhai sy'n trigo ar y ddaear, oherwydd seiniau eraill utgyrn y tri angel. a fydd yn ffonio! »*

Cynhyrchodd y Chwyldro Ffrengig ei effeithiau llofruddiol ond cyflawnodd y nod a ddymunir gan Dduw. Rhoddodd derfyn ar ormes crefyddol, ac ar ei ol, goddefgarwch a orfu. Dyma'r foment, yn ôl Dat.13:3, y cafodd " *bwystfil y môr* " Catholig ei " *glwyfo i farwolaeth ond ei iacháu* " oherwydd awdurdod pwerus yr "eryr" *Napoleonaidd* , a gyflwynir yn yr adnod hon, pwy a'i hailsefydlodd trwy ei Goncordat. Mae "... *eryr yn hedfan yng nghanol yr awyr* " yn symbol o apogee tra-arglwyddiaeth yr Ymerawdwr Napoleon ¹ Estynnodd ei oruchafiaeth dros holl bobloedd Ewrop a methodd yn erbyn Rwsia. Mae'r dewis hwn yn cynnig manylder mawr i ni wrth ddyddio digwyddiadau, ac felly awgrymir y cyfnod 1800 i 1814. Mae canlyniadau enfawr y teyrnasiad hwn yn feincnod cadarn sydd felly'n cyfiawnhau dyfodiad ar ddyddiad canolog Daniel 8:14, 1843. Mae'r drefn bwysig hon yn hanes gwlad Ffrainc yn dod, i Dduw, yn gludwr cyhoeddiad ofnadwy, oherwydd ar ei ôl ef, bydd y ffydd Gristnogol gyffredinol yn mynd i mewn i'r amser y bydd yn cael ei daro gan Dduw gan dri mawr " *anffodion* ". Wedi'i ailadrodd deirgwaith, mae'n ymwneud â pherffeithrwydd " *anffawd* "; hyn oherwydd i mewn i'r flwyddyn 1843, fel y mae

Apo.3:2 yn ei ddysgu, mae Duw yn mynnu bod Cristnogion, sy'n hawlio iachawdwriaeth Iesu Grist, yn cwblhau'r Diwygiad Protestannaidd a gychwynnwyd ers 1170 o'r diwedd, dyddiad pan adferodd Pierre Valdo wirionedd beiblaidd yn llawn, a chynhyrchant “ *gweithredoedd perffaith* ”; mae'r perffeithrwydd hwn yn ofynnol yn Dat.3:2 a thrwy archddyfarniad Daniel 8:14. Mae canlyniadau ei roi ar waith yn ymddangos yma ar ffurf tair “ *anffawd* ” mawr y byddwn yn awr yn eu hastudio ar wahân. Hoffwn nodi eto mai'r hyn sy'n gwneud y cyfnod hwn o heddwch crefyddol, yn baradocsaidd, yn “ *anffawd* ” fawr, yw treftadaeth anffyddiaeth genedlaethol Ffrainc sy'n treiddio ac a fydd, hyd ddiwedd y byd, yn treiddio trwy feddyliau bodau dynol y Gorllewin. Ni fydd hyn yn eu helpu i gyflawni'r diwygiadau a ofynnwyd gan Dduw o 1843. Ond eisoes, roedd “ *chweched sêl* ” Dat.6:13 wedi darlunio'r gyntaf o'r “ *anffodion* ” hyn trwy ddelwedd “ *sêr yn disgyn* ” o gymharu â” *ffigys gwyrdd* ”, felly heb dderbyn yr aeddfedrwydd ysbrydol cyflawn a ofynnwyd gan Dduw o 1843. A rhoddwyd arwydd nefol o rybudd Duw ar Dachwedd 13, 1833 yn gyfochrog â'r amser a awgrymwyd o gyhoeddiad y tri mawr “ *anffawd* ” yr adnod a astudiwyd.

Yn ei ddatguddiad, mae'r Ysbryd yn dwyn i gof yr ymadrodd “ *trigolion y ddaear* ” i ddynodi'r bodau dynol a dargedwyd gan y tri mawr. *proffwydodd* “ *anffawd* ”. Wedi eu torri i ffwrdd oddi wrth Dduw a'u gwahanu gan eu hanghrediniaeth a'u pechod, mae'r Ysbryd yn eu cysylltu â'r “ *ddaear* ”. Mewn cyferbyniad, mae Iesu yn dynodi ei wir ffyddlon etholedig wrth yr ymadrodd “ *dinasyddion teyrnas nefoedd* ”; nid “ *daear* ” yw eu mamwlad, ond “ *nefoedd* ” lle y “*paratôdd Iesu le* ” iddynt yn ôl Ioan 14:2-3. Felly bob tro mae'r ymadrodd hwn “ *trigolion y ddaear* ” yn cael ei ddyfynnu yn yr Apocalypse, mae i ddynodi dynoliaeth wrthryfelgar sydd wedi'i gwahanu oddi wrth Dduw yn Iesu Grist.

Datguddiad 9: y ^{5ed} a'r ^{6ed} trwmpedau
Yr “ cyntaf ” a'r “ ail anffawd fawr ”

Y 5ed trwmped : Y “ gwaer mawr ^{cyntaf} ”
ar gyfer Protestaniaid (1843) ac Adfentyddion (1994)

Sylwer : Ar y darlleniad cyntaf, mae'r thema hon o'r “ 5ed trwmped ” yn cyflwyno mewn delweddau symbolaidd y farn fod Duw yn arddel y crefyddau Protestannaidd sydd wedi mynd i warth ers gwanwyn 1843. Ond mae'n dod â dysgeidiaeth ychwanegol sy'n cadarnhau'r cyhoeddiadau proffwydol a roddwyd i ^{ein} chwaer Adfentydd ar y Seithfed Dydd, Mrs. Ellen Gould White, yr oedd Iesu wedi'i dewis yn negesydd iddo. Yr oedd ei waith prophwydol yn goleuo yn neillduol amser y prawf terfynol diweddaf ar ffydd ; bydd ei ragfynegiadau yn cael eu cadarnhau yn y neges hon. Ond yr hyn nad oedd ein chwaer yn ei wybod oedd bod trydydd disgwyliad Adventist wedi'i gynllunio gan Dduw i brofi eglwys Adventist y Seithfed Dydd ei hun. Yn sicr, nid yw'r trydydd disgwyliad hwn wedi cymryd datblygiad cyhoeddus y ddau flaenorol, ond mae maint y gwirioneddau datguddiedig newydd sydd ynghlwm wrtho yn gwneud iawn am y gwendid ymddangosiadol hwn. Dyna pam, ar ôl iddo gael ei brofi gan Iesu Grist rhwng 1983 a 1991 yn Valence-sur-Rhône, Ffrainc, ac ar Mauritius, ar ôl iddo wrthod ei oleuadau proffwydol diwethaf, y cafodd dysgeidiaeth Adventism sefydliadol swyddogol ei “chwydu” gan Waredwr *eneidiau* yn 1994, dyddiad a luniwyd trwy ddefnyddio'r “ *pum mis* ” proffwydol o adnodau 5 a 10 o'r bennod hon 9. Dyma pam, yn yr ail ddarlleniad, y mae'r farn ddarluniadol hon a gariwyd gan yr Arglwydd yn erbyn amrywiol agweddau'r ffydd Brotestannaidd yn berthnasol i sefydliadol Adventism Seithfed dydd syrthio i apostasy, yn ei dro, trwy wrthod dwyfol goleuni proffwydol; hyn, er gwaethaf y rhybuddion a roddwyd gan Ellen G. White yn y bennod “gwadu golau” ei llyfr a gyfeiriwyd at athrawon Adventist “The Evangelical Ministry”. Ym 1995, cadarnhaodd y gynghrair swyddogol Adventism â Phrotestaniaeth y farn gyfiawn a broffwydwyd gan Dduw. Sylwch fod yr un achos i'r ddau gwmp : y gwrthodiad a'r dirmyg ar y gair prophwydol a gynnygiwyd gan Dduw, gan was a ddewisodd efe i'r gorchwyl hwn.

“ *Anffawd* ” yw awr y drygioni a'i symbylydd a'i ysbrydoliaeth yw Satan, gelyn Iesu a'i saint dewisol. Bydd yr Ysbryd yn datgelu i ni mewn delwau yr hyn a ddaw yn ddisgybl i Iesu Grist pan gaiff ei wrthod ganddo i'w draddodi i'r diafol; sydd wedyn yn gyfystyr ag “ *anffawd* ” wirioneddol fawr.

Adnod 1: “ *Ffoniodd y pumed. A gwelais seren wedi disgyn o'r nef i'r ddaear. Rhoddwyd yr allwedd i bwll yr affwys iddo ,*

“ *Pumed* ”, ond rhybudd mawr sydd wedi ei gyfeirio at etholedigion Crist a osodwyd ar wahân er 1844. “ Nid y seren a ddisgynnodd o'r nef yw “ y seren

Absinthe " o'r bennod flaenorol nad oedd yn " *syrthio* " , " *ymlaen yno ddaear* ", ond " *ymlaen YR afonydd Ac YR ffynonellau o ddyfroedd* ". Dyna'r oes " *Sardis* " lle mae Iesu'n cofio ei fod " *yn dal y saith seren yn ei ddwylo* ". Am ei " *weithredoedd* " a ddatganwyd yn " *amherffaith* ", bwriodd Iesu " *seren* " y negesydd Protestannaidd i'r llawr.

Cafodd y ddiodeffaint Adventist ei nodi yng ngwanwyn 1843 erbyn diwedd y disgwyliad cyntaf o ddychwelyd Iesu Grist. Daeth ail waitb i'r dychweliad hwn i ben Hydref 22, 1844. Dim ond ar ddiwedd yr ail brawf hwn y rhoddodd Duw wybodaeth ac ymarferiad ei Sabboth sanctaidd i'r buddugwyr. Yna cymerodd y Sabboth hwn rôl " *sêl Duw* " a ddyfynnir yn adnod 4 o'r bennod hon 9. Felly dechreuodd selio ei weision ar ôl diwedd yr ail brawf, yn nghwmp 1844. Mae'r syniad fel a ganlyn: mae'r ymadrodd " *a oedd wedi disgyn* " yn targedu dyddiad gwanwyn 1843, tymor yr archddyfarniad Dan.8:14 a diwedd y treial Adventist cyntaf, yn erbyn yr hydref 1844 sy'n nodi dechrau selio'r buddugwyr a ddewiswyd a thema'r " *5ed trwmped* " hwn, y mae ei nod i Dduw yw datgelu cwmp y ffydd Brotestannaidd ac Adventism a fydd yn gwneud cynghrair ag ef ar ôl 1994, diwedd y " *pum mis* " a broffwydwyd yn adnodau 5 a 10. Felly, tra bod " *pum mis* " y thema hon yn cychwyn yng nghwmp 1844, roedd cyd-destun dechrau'r selio, yn brif destun, y ffydd Brotestannaidd " *wedi disgyn* " cyn y dyddiad hwn , *o'r* gwanwyn 1843. Yna gwelwn fel y mae datguddiad dwyfol yn parchu yn union ffeithiau hanesyddol medrus. Mae gan y ddau ddyddiad 1843 a 1844 rôl benodol yn gysylltiedig â nhw.

Wedi'i gadael yn wag gan Iesu a'i traddododd i'r diafol, syrthiodd y ffydd Brotestannaidd i'r " *ffynnon* " Gatholig neu " *ddyfnder Satan* " a wadodd y Diwygwyr eu hunain adeg y Diwygiad Protestannaidd yn Dat. 2:24. Yn gynnil, trwy ddweud ei fod yn disgyn " *ar y ddaear* ", mae'r Ysbryd yn cadarnhau hunaniaeth y ffydd Brotestannaidd a symbolwyd gan y gair " *daear* " sy'n dwyn i gof ei ymadawiad o Babyddiaeth o'r enw " *môr* " yn Dat.13 a 10:2. Yn y neges " *Philadelphia* " , mae Iesu yn cyflwyno " *drysau* " sydd ar agor neu ar gau. Yma, mae allwedd yn agor llwybr gwahanol iawn iddynt gan ei fod yn caniatáu iddynt gael mynediad i'r symbol " *abyss* " o ddiflaniad bywyd. Dyma'r awr, iddyn nhw, " *y daw goleuni yn dywyllwch* " a " *mae tywyllwch yn dod yn oleuni* ". Gan fabwysiadu fel eu treftadaeth egwyddorion meddyliau athronyddol gweriniaethol, maent yn colli golwg ar wir sancteiddrwydd y ffydd a buro gan waed Iesu Grist. Gadewch inni nodi'r manwl gywirdeb " *a roddwyd iddo* ". Yr hwn sydd fel hyn yn rhoddi i bob un yn ol ei weithredoedd, yw Iesu Grist, y Barnwr dwyfol. Canys efe hefyd yw ceidwad yr allweddau; " *Allwedd Dafydd* " i'r etholedig fendigaidd yn 1873 a 1994, yn ôl Dat.3:7, ac " *allwedd y pydew diwaelod* " i'r rhai a fu farw yn 1843 a 1994.

Adnod 2: " *A dyma hi'n agor pwll y dyfnder. Daeth mwg o'r ffynnon fel mwg ffwrnais fawr; a thywyllwyd yr haul a'r awyr gan fwg y ffynnon.* »

Mae'r ffydd Brotestannaidd yn newid meistr a thynged, a'i gweithredoedd hefyd yn cael eu newid. Mae hi felly'n cyrchu'r dynged anniddig o orfod diodeff dinistr y farn olaf trwy " *dân* " yr " *ail farwolaeth* " y sonnir amdano yn Dat. 19:20 a 20:10. Gan gymryd y ddelwedd o " *lyn o dân a sylffwr* " bydd y " *tân* " hwn o'r farn olaf yn " *ffwrnais fawr* " sy'n bygwth troseddwyd gorchmynion Duw

ers eu cyhoeddiad ar Fynydd Sinai yn ôl Exo.19:18: “ *Yr oedd Mynydd Sinai i gyd mewn mwg, oherwydd disgynnodd yr ARGLWYDD yno yng nghanol tân; cododd y mwg hwn fel mwg o ffwrnais* , a chrynodd yr holl fynydd yn ffyrnig. » Yna mae'r Ysbryd yn defnyddio'r dechneg sinematograffig a elwir yn "ôl-fflach", yr ôl-fflachiad, sy'n datgelu'r gweithiau a grëwyd tra'n dal yn fyw, y rhai a syrthiodd yn gwasanaethu'r diafol. Mae i'r gair “ *mwg* ” yma ystyr dwbl: sef tân “ *y ffwrnais fawr* ” y darllenwn amdano yn Dat. 14:11: “ *A mwg eu poenedigaeth sydd yn esgyn byth bythoedd; ac nid oes iddynt orffwysfa ddydd na nos, y rhai a addolant y bwystfil a'i ddelw, a phwy bynnag a dderbyniant nod ei enw ef* , ond hefyd “ *gweddïau'r saint* ” yn ôl Dat. 5:8, yma, y rhai saint ffug. Am fod gweithgarwch crefyddol toreithiog a amlygir gan weddïau yn cyfiawnhau y geiriau hyn a anerchodd Iesu ato yn *Sardis* , yn 1843 : “ *Ystyrir dy fod yn fyw; ac yr ydych wedi marw* .” Marwolaeth, a dwywaith farw, gan mai “ *ail farwolaeth* ” y “ *farn olaf* ” yw'r farwolaeth a awgrymir. Mae'r gweithgaredd crefyddol hwn yn twyllo pawb heblaw Duw a'i etholedigion y mae'n eu goleuo. Mae'r twyll eang hwn yn “ffug” fel y dywed y byd modern. Ac yn wir y syniad o feddwod y mae'r Ysbryd yn ei awgrymu trwy'r ddelw o “ *fwg* ” sy'n ymledu yn “ *yr awyr* ” i'r pwynt o guddio “ *yr haul* ”. Os mai'r olaf yw symbol y gwir oleuni dwyfol, mae “ *aer* ” yn dynodi parth neilltuedig y diafol, a elwir yn “ *dywysog gallu'r awyr* ” yn Eff.2:2, ac y mae Iesu yn ei alw'n “ *dywysog* ”. *y byd hwn* ” yn Ioan 12:31 a 16:11. Yn y byd, nod gwybodaeth anghywir yw cuddio gwirioneddau y mae'n rhaid iddynt aros yn gyfrinachol. Ar lefel grefyddol, yr un peth ydyw: dim ond ar gyfer yr un a ddewiswyd y mae'r gwir. Mae'r lluosogiad o grwpiau Protestannaidd mewn gwirionedd wedi cael yr effeithiolrwydd o guddio bodolaeth y ffydd Adventist Seithfed Dydd; hyn tan 1995 pan gawsant ei chroesawu i'w rhengoedd am ei “ *anffawd fawr* ”. Yn y sefyllfa ysbrydol newydd hon, byddant yn ddiodefwr yr *ail farwolaeth* a fydd yn trawsnewid wyneb y ddaear yn *ffwrnais danllyd* . Mae'r neges yn arswydus a gallwn ddeall pam na wnaeth Duw ei chynnig yn glir. Fe'i cedwir ar gyfer y rhai a ddewiswyd fel eu bod yn deall pa dynged y maent wedi dianc.

Adnod 3: “ *Daeth locustiaid allan â mwg a gwasgaru ar y ddaear; a nerth a roddwyd iddynt megis nerth ysgorpionau y ddaear.* »

Daw'r gweddïau a symbolir gan “ *fwg* ” o safnau a meddyliau Protestaniaidd syrthiedig, felly mae dynion a merched yn cael eu symboleiddio gan “ *locustiaid* ” oherwydd eu nifer fawr. Mewn gwirionedd tyrfaoedd o greaduriaid dynol a syrthiodd yn 1843 ac fe'ch atgofiaf, yn 1833, ddeng mlynedd yn gynharach, fod yr Arglwydd wedi rhoi syniad o'r lliaws hwn trwy “gwym y sêr” a gyflawnwyd ar noson Tachwedd 13. , 1833 rhwng hanner nos a 5 a.m., yn ol tystiolaeth hanesyddol llygad-dyst. Unwaith eto, mae'r ymadrodd “ *ar y ddaear* ” yn cario ystyr dwbl estyniad daearol a hunaniaeth Brotestannaidd. Pwy sy'n hoffi ysbeilio a dinistriol “ *locustiaid* ”? Nid y ffermwyr, ac nid yw Duw yn fwy hoff o gredinwyr sy'n ei fradychu ac yn gweithio gyda'r gwrthwynebydd i ddinistrio Ei gnwd o'r etholedigion, felly mae'r symbol hwn yn cael ei gymhwyso iddynt. Yna, yn Eseciel 2, y bennod fer hon o 10 adnod, mae'r gair “ *gwrthryfelwr* ” yn cael ei ddyfynnu 6 gwaith i ddynodi'r “ *gwrthryfelwyr* ” Iddewig y mae Duw yn eu trin fel “ *drain, drain a drain ac sgorpionau* ”. Yma, mae'r term hwn “ *sgorpion* ” yn

ymwneud â gwrthryfelwyr Protestannaidd. Yn adnod 3, mae'r cyfeiriad at ei bŵer yn paratoi'r defnydd o symbol cynnil pwysicaf. Pŵer “ *sgorpionau* ” yw pigo eu dioddefwyr yn angheuol â pigiad eu “ *cynffon* ”. Ac mae'r gair hwn “ *cynffon* ” yn cymryd ystyr sylfaenol yn y meddwl dwyfol a ddatgelir yn Eseia 9:14: “ *y proffwyd sy'n dysgu celwydd yw'r gynffon* ”. Mae anifeiliaid yn defnyddio eu “ *cynffonau* ” i fynd ar ôl a chwipio pryfed a phryfed parasitig eraill sy'n eu gwylltio. Yma rydyn ni'n dod o hyd i ddelwedd y “ *proffwydes Jesebel* ” ffug sy'n treulio ei amser yn bwrw ac yn achosi dioddefaint i Dduw a'i weision anffyddlon twyllodrus. Mae'r arfer o fflagio gwirfoddol i wneud iawn dros bechod hefyd yn rhan o ddysgeidiaeth y ffydd Gatholig. Yn Dat.11:1 mae'r Ysbryd yn cadarnhau'r gymhariaeth hon drwy ddefnyddio'r gair “ *corsen* ” y mae'r allwedd Eseia 9:14 yn rhoi'r un ystyr iddo â'r gair “ *cynffon* ”. Mae'r ddelwedd hon o'r eglwys Pab hefyd yn berthnasol, er 1844, i gredinwyr Protestannaidd syrthiedig sydd wedi dod yn broffwydi i Dduw sy'n dysgu celwydd, neu gau broffwydi. Bydd y gair “ *cynffon* ” a awgrymir yn cael ei ddyfynnu'n glir yn adnod 10.

Adeiladu'r 3ydd disgwyliad Adventist
(y tro hwn, o'r seithfed dydd)

Adnod 4: “ *Dywedwyd wrthynt am beidio â niweidio glaswellt y ddaear, nac unrhyw beth gwyrdd, nac unrhyw goeden, ond dim ond y rhai nad oedd â **sêl Duw ar eu talcennau** . »*

locustiaid ” hyn yn difa gwyrddni, ond y maent yn niweidiol i ddynion nad dydynt yn cael eu hamddiffyn gan “ *sêl Duw* ”. Y mae y crybwylliad hwn am “ *sel Duw* ” yn cadarnhau cyd-destun yr amseroedd a drafodwyd eisoes yn Dat.7. Mae'r negeseuon felly'n gyfochrog, pennod 7 yn ymwneud â'r rhai etholedig a seliwyd a phennod 9, y rhai a adawyd wedi marw. Yr wyf yn eich atgoffa, yn ôl Matt.24:24, ei bod yn amhosibl hudo etholwr dilys. Mae gau broffwydi felly yn twyllo ei gilydd.

Mae'r trachywiredd, “ *sêl Duw ar y talcen* ”, yn dynodi dechrau selio gweision Adventist etholedig Duw, ar Hydref 23, 1844. Sonnir am y manylion ychydig cyn y dyfyniad o'r cyfnod proffwydol "pum mis" o yr adnod yn canlyn ; cyfnod o 150 o flynyddoedd real a fydd yn seiliedig ar y dyddiad hwn.

Adnod 5: “ *Rhodddwyd iddynt, nid i'w lladd, ond i'w poenydio am **bum mis** ; ac yr oedd y poenedigaeth a achosasant yn debyg i boenydio yr ysgorpion pan yn pigo dyn. »*

Mae cenadwri Duw yn dwyn ynghyd ar ei ddelw weithredoedd a gyflawnwyd mewn gwahanol amserau; sy'n drysu ac yn gwneud dehongliad darluniadol yn anodd. Ond mae'r dechneg hon yn cael ei deall a'i derbyn, mae'r neges yn dod yn glir iawn. Yr adnod 5 hon oedd sail fy nghyhoeddiad ynghylch dychweliad Iesu Grist ar gyfer 1994. Yno fe welwn y “ *pum mis* ” proffwydol gwerthfawr sydd, gan ddechrau ym 1844, yn ei gwneud hi'n bosibl sefydlu'r dyddiad 1994. Fodd bynnag, i gyflawni'r prosiect O Dduw, roedd yn rhaid i mi

gysylltu dychweliad gogoneddus Iesu Grist i'r dyddiad hwn. Fel hyn, wedi fy nallu yn rhannol gan fanylder yn y testun a fyddai wedi gwneud y gobaith hwn yn amhosibl, fe wnes i ddyfalbarhau yn y cyfeiriad a ddymunir gan fy Nghrëwr. Yn wir, mae'r testun yn nodi: “*fe'i rhoddwyd iddynt, nid i'w lladd, ond i'w poenydio am bum mis*”. Nid oedd yr eglurhad “*na i'w lladd*” yn caniatáu thema y ^{6ed} *trwmped*”, rhyfel lladd gwrthun, yn yr amser a gwmpesir gan y ^{5ed} *trwmped*”; yr amser o 150 o flynyddoedd go iawn. Ond yn ei amser ef, yr oedd William Miller eisoes wedi ei ddallu yn rhannol i gyflawni gweithred a ddymunir gan Dduw; darganfyddwch gyfeiliornad yn ein galluogi i adfywio gobaith dychweliad Crist am gwmp 1844; gwall ffug, gan fod y cyfrifiadau dechreuol yn sefydlu gwanwyn 1843 yn cael eu cadarnhau heddiw yn ein cyfrifiadau diweddaraf. Mae ewyllys a gallu Duw yn benarglwyddiaethol ac yn ffodus dros ei etholedigion, ni all dim ac ni all neb rwystro ei brosiect. Y ffaith yw bod y camgymeriad hwn o gyhoeddiad wedi arwain Adventism swyddogol i ddangos, yn 1991, agwedd o ddirmyg tuag at obaith o ddychwelyd Iesu Grist a gyhoeddwyd ar gyfer 1994. A'r gwaethaf i Adfentyddion yw eu bod wedi cael eu hamddifadu o'r golau proffwydol diwethaf a yn goleuo, yn ei gyfanrwydd, y 34 pennod o lyfrau Daniel a Datguddiad, fel y gall pawb gael prawf heddiw wrth ddarllen y ddogfen hon. Wrth wneud hynny, maent hefyd yn cael eu hamddifadu o'r goleuadau newydd eraill y mae Duw wedi'u rhoi i mi ers gwanwyn 2018 am ei gyfraith ac am ddychweliad Crist a fydd yn dychwelyd, gwyddom bellach, yng ngwanwyn 2030; a hyn ar seiliau newydd wedi eu gwahanu oddiwrth adeiladaeth brophwydol Daniel a Datguddiad. Rhwng 1982 a 1991, i mi, roedd y *pum mis* yn gysylltiedig â gweithgaredd y gau broffwydi a oedd i barhau nes dychweliad Iesu Grist. Wedi fy argyhoeddi gan y rhesymu hwn, a chyfiawnhad hefyd, ni welais y cyfyngiad amser a osodwyd gan y gwaharddiad ar “*ladd*”. Ac ar y pryd roedd y dyddiad 1994 yn cynrychioli'r flwyddyn 2000 o wir enedigaeth Iesu Grist. Yr wyf yn ychwanegu nad oedd neb o'm blaen yn nodi achos fy nghyfeiliornad ; sy'n cadarnhau cyflawniad yn unol ag ewyllys Duw. Gadewch inni droi ein sylw yn awr at yr eglurhad “*ond i'w poenydio am bum mis*”. Mae'r fformiwla yn hynod gamarweiniol oherwydd nid yw'r “*poenyd*” dan sylw yn cael ei ddiodeff gan y diodeffwyr yn ystod y “*pum mis*” a broffwydwyd. Bydd y “*torment*” y mae'r Ysbryd yn cyfeirio ato yn cael ei achosi ar y syrthiedig yn y farn olaf, lle bydd yn cael ei achosi gan losgi'r “*llyn tân*”, cosb yr “*ail farwolaeth*”. Cyhoeddir y “*torment*” hwn yn neges trydydd angel Dat.14:10-11 a atgyfnerthodd yr adnod flaenorol trwy ddyfynnu “*mwg*” “*eu poenydio*”; neges y mae Adfentwyr yn ei hadnabod yn dda gan ei bod yn elfen o'u cenhadaeth gyffredinol. Gan wybod ymlaen llaw am gwmp yr Adfentiaeth swyddogol hon, mae'r Ysbryd yn dweud yn gynnil yn y neges hon “*Bydd yntau hefyd yn yfed o win digofaint Duw wedi ei dywallt yn ddigymysg i gwpan ei ddigofaint, a bydd yn cael ei boenydio mewn tân a brwmstan o flaen y angylion sanctaidd a cherbron yr Oen .*” Mae'r eglurhad hwn “*ef hefyd*” yn targedu, yn olynol, y ffydd Brotestannaidd, yna'r Adventism anffyddlon swyddogol a wrthodwyd yn 1994 gan Iesu Grist ei hun. Ers y dyddiad hwn, i gadarnhau ei felltith, mae'r “*gwrthryfelwr*” newydd hwn wedi ymuno â'r gynghrair eciwmenaidd sy'n dwyn ynghyd Gatholigion a Phrotestaniaid sydd eisoes wedi'u torri i ffwrdd oddi wrth Dduw. Ond cyn cwmp Adfentiaeth

swyddogol, roedd y fformiwla " *ef hefyd* " yn berthnasol i Brotestaniaid syrthiedig, oherwydd ar ôl cwmpo ym 1844, byddent bellach yn rhannu tynged Catholigion, Iddewon Uniongred a ffug. Yn wir, y mae " *efe hefyd* " yn ymwneyd â phawb nad ydynt yn Gatholigion sy'n anrhydeddu Eglwys Gatholig Rhufain, trwy ymrwymo i'w chynghrair eciwmenaid, a thrwy anrhydeddu ordinadau Cystennin I ei Sul a "diwrnod yr haul" geni, (Nadolig ar Rhagfyr 25). Wrth ddewis ffurf yr unigol " *ef hefyd* ", yn hytrach na'i lluosog "nhw hefyd", mae'r Ysbryd yn ein hatgoffa mai dewis unigol yw'r dewis crefyddol sy'n gwneud i rywun fod yn gyfrifol, yn cyfiawnhau neu'n gwneud i rywun deimlo'n euog tuag at Dduw, yr unigolyn, ac nid, y gymmydogaeth ; fel " *Noa, Daniel a Job* na fyddent yn achub meibion na merched " yn ôl Esec.14:18.

Poenydiau ail farwolaeth y farn ddiweddar

Adnod 6: " *Yn y dyddiau hynny bydd dynion yn ceisio marwolaeth, ac ni fyddant yn ei chael; byddant yn chwenychu marw, a marwolaeth yn ffoi oddi wrthynt.* »

Mae'r syniadau'n llifo'n rhesymegol iawn. Ac yntau newydd ddwyn i gof " *poenydiau'r ail farwolaeth* ", mae'r Ysbryd yn proffwydo yn yr adnod 6 hon, am ddyddiau ei chymhwyso, a ddaw ar ddiwedd y 7fed ^{mileniwm}, wedi'i dargedu gan yr ymadrodd " *yn y dyddiau hynny* ". Yna mae'n datgelu i ni nodweddion arbennig y gosb derfynol hynod arswydus hon. " *Dynion a geisiant angau, ond ni chânt hi; dymunant farw, a bydd marwolaeth yn ffoi oddi wrthynt.* " Yr hyn nad yw bodau dynol yn ei wybod yw y bydd gan gorff yr atgyfodiad y drygionus nodweddion gwahanol iawn i rai cyrff cnawdol heddiw. Am eu cosb derfynol, bydd y creawdwr Duw yn ail-greu eu bywyd trwy ei wneud yn gallu parhau mewn cyflwr ymwybodol hyd at ddinistrio eu atom olaf. Ar ben hynny, bydd hyd y dioddefaint yn cael ei addasu'n unigol ar gyfer pob unigolyn, yn dibynnu ar y dyfarniad a nodir ar eu heuogrwydd unigol. Mae Marc 9:47-48 yn cadarnhau yn y geiriau hyn: " *... i'w bwrw i uffern, lle nad yw eu llyngyr yn marw, a'r tân heb ei ddiffodd.* » Dylid hefyd nodi bod y ffydd Brotestannaidd yn rhannu llawer o dogmas crefyddol ffug gyda'r Eglwys Gatholig, yn ogystal â dydd Sul, y diwrnod cyntaf neilltuo i orffwys, mae cred yn anfarwoldeb yr enaid, sy'n arwain Protestaniaid i gredu yn y bodolaeth uffern a ddysgir gan y Pabyddion. Felly, roedd gan fygythiad Catholig uffern lle, yn dragwyddol, y damnedig yn cael eu poenydio mewn tân, bygythiad a ddarostyngodd holl frenhinoedd tiroedd Cristnogol iddo, ychydig o wirionedd, ond yn anad dim llawer o anwiredd. Oherwydd, yn gyntaf, dim ond ar ddiwedd " *mil o flynyddoedd* " barn nefol yr annuwiol gan y saint y bydd yr uffern a baratowyd gan Dduw yn cymryd siâp. Ac yn ail, ni fydd y dioddefaint yn dragwyddol, er ei fod yn hirfaith, o'i gymharu â'r amodau daearol presennol. Ymhlith y rhai a fydd yn gweld marwolaeth yn ffoi oddi wrthynt, bydd dilynwyr ac amddiffynwyr selog y dogma Groeg paganaidd o anfarwoldeb yr enaid. Bydd Duw felly yn cynnig y profiad iddynt o ddychmygu beth fyddai eu tynged pe bai eu henaid wedi bod yn wirioneddol anfarwol. Ond yn anad dim, addolwyr "dydd yr haul anorchfygol" a gyfarfyddant â'u dwyfoldeb; y ddaear ei hun oedd yn eu cario, wedi dod yn "haul" trwy ymasiad magma tân a sylffwr.

Yr edrychiad marwol dwyllodrus

Adnod 7: “ *Roedd y locustiaid hyn fel meirch wedi eu paratoi ar gyfer brwydr; Ar eu pennau yr oedd coronau fel aur, a'u hwynebau fel wynebau dynion.* »

Gyda'i symbolau, mae adnod 7 yn dangos cynllun gweithredu'r gwersyll Protestannaidd a fu farw. Cesglir y grwpiau crefyddol (*ceffylau*) *ar gyfer “ brwydr ”* ysbrydol a fydd ond yn cael ei chyflawni ar ddiwedd amser gras ond mae'r nod terfynol yno. Mae'r frwydr hon yn derbyn yr enw “ *Armageddon* ” yn Dat. 16:16 . Yna y mae yn briodol nodi taerineb yr Ysbryd ar ei gymhariaeth â gwirionedd pethau ; y mae'n ei wneud trwy luosi'r defnydd o'r term “ *like* ”. Dyma ei ffordd o wadu honiadau ffug y bobl grefyddol dan sylw. Nid yw popeth ond gwedd dwyllodrus: y “ *goron* ” a addawyd i orchfygwr y ffydd , a'r ffydd (*aur*) ei hun nad oes ganddi ond “ *tebygrwydd* ” i'r wir ffydd. Mae “ *wynebau* ” y gau-gredinwyr hyn eu hunain yn dwyllodrus oherwydd y cyfan sydd ganddynt ar ôl yw ymddangosiad dynol. Y mae'r sawl sy'n mynegi'r farn hon yn chwilio'r awenau a'r calonau. Mae'n gwybod meddyliau cyfrinachol bodau dynol ac yn rhannu ei weledigaeth o realiti gyda'r rhai a ddewiswyd ganddo.

Adnod 8: “ *Yr oedd ganddynt wallt fel gwallt merched, a'u dannedd fel dannedd llewod.* »

Yn ôl 1Cor.11:15, gwallt merched yn gwasanaethu fel gorchudd. A rôl gorchudd yw cuddio'r wyneb, hunaniaeth y gwrthrych cudd. Mae'r adnod 8 hon yn gwadu trwy ei symbolau ymddangosiad camarweiniol grwpiau crefyddol Cristnogol. Y mae iddynt felly olwg allanol (*gwallt*) eglwysi (*merched* , yn Eph.5:23-32), ond animeiddir eu hysbryd gan ffyrnigrwydd (*dannedd*) “ *llewod* ”. Rydym yn deall yn well pam mai dim ond ymddangosiad dynol sydd ar eu hwyneb. Nid heb reswm y mae Iesu yn eu cymharu â llewod. Felly mae'n dwyn i gof gyflwr meddwl y bobl Rufeinig y cafodd y Cristnogion cyntaf eu difa gan lewod yn eu meysydd. Ac mae'r gymhariaeth hon yn cael ei chyfiawnhau oherwydd ar ddiwedd y byd, byddant unwaith eto am roi i farwolaeth y gwir etholedig olaf Iesu Grist.

Adnod 9: “ *Yr oedd ganddynt ddwyfronneg fel dwyfronneg haearn, ac yr oedd sain eu hadenydd fel sŵn cerbydau a llawer o feirch yn rhedeg i ryfel.* »

Mae'r adnod hon yn targedu ffugio panoply gwir filwr Iesu Grist sy'n gwisgo “ *dwyfronneg* ” cyfiawnder (Eff.6:14), ond yma, mae'r cyfiawnder hwn yn galed fel “ *haearn* ” sydd eisoes yn symbol o'r ymerodraeth Rufeinig yn Daniel. Mae “ *locustiaid* ” yn gwneud sŵn gyda “ *eu hadenydd* ” pan fyddant yn actif. Mae'r gymhariaeth a ddaw felly yn ymwneud â gweithredu. Mae'r eglurhad canlynol yn cadarnhau'r cysylltiad â Rhufain yr oedd ei cherbydau'n rhedeg gyda “ *amryw o geffylau* ” wrth fodd y Rhufeiniaid ar eu cylchoedd. Yn y ddelw hon, golyga “ *llawer o geffylau* ” : ymgynullodd amryw grwpiau crefyddol i dynu y “ *cerbyd* ” Rhufeinig , i ogoneddu awdurdod Rhufain ; Rhufain a wyddai sut i drin arweinwyr crefyddol eraill i'w darostwng trwy ei swynion. Dyma sut mae'r Ysbryd yn crynhoi gweithredoedd y gwersyll gwrthryfelwyr. Ac mae'r cynulliad hwn o blaid Rhufain yn eu paratoi ar gyfer “ *brwydr Armagedon* ” olaf wedi'i chyfeirio yn erbyn gwrthwynebwyr y Sul, arsylwyr ffyddlon y Saboth a

sancteiddiwyd gan Dduw, ac yn anymwybodol, yn erbyn Crist, eu Hamddiffynnwr Amddiffynnydd.

Adnod 10: “ *Roedd ganddyn nhw gynffonau fel sgorpionau a phigiadau, ac yn eu cynffonau roedd y gallu i niweidio dynion am bum mis.* »

Mae'r pennill hwn yn codi gorchudd adnod 3, lle awgrymwyd y gair “ *cynffon* ” o dan y teitl “ *grym y sgorpionau* ”. Fe'i dyfynnir yn glir er nad yw ei ystyr yn glir i'r un nad yw'n chwilio amdano yn Eiseia 9:14. Nid fy achos i yw hyn, felly rwy'n cofio'r allwedd bwysig hon: “ *y proffwyd sy'n dysgu celwydd yw'r gynffon* ”. Egluraf y neges godiedig yn y termau hyn: yr oedd gan y grwpiau hyn broffwydi celwyddog (*cynffonnau*) a gwrthryfelgar (*sgorpionau*) a thafodau celwyddog (*pigau*), ac yn y gau broffwydi (*cynffonnau*) yr oedd y *gallu i wneud niwed i ddynion* ychwaith, i eu hudo a'u hargyhoeddi i anrhydeddu Sul y Rhufeiniaid am 150 mlynedd (*pum mis*) o heddwch crefyddol a warantwyd gan Dduw; yr hyn sydd yn eu hamlygu yn anadferadwy i “ *boenydiau ail farwolaeth* ” y farn ddiweddfaf yn niwedd y 7fed ^{mileniwm}. Pan fyddaf yn meddwl nad yw torfeydd yn gweld pwysigrwydd y dydd o orffwys! Pe baent yn credu yn y neges ddatgodiedig hon, byddent yn newid eu meddyliau.

Adnod 11: “ *Yr oedd ganddynt fel eu brenin angel y pydew diwaelod, a enwyd yn Hebraeg Abaddon, ac yn Groeg Apollyon.* »

Yn fwy a mwy manwl gywir, mae'r cyhuddiad dwyfol yn cyrraedd ei anterth: mae gan y grwpiau crefyddol hyn fel brenin, Satan, “ *angel yr affwys* ” a fydd yn rhwym yn y tir diffaith am “ *fil o flynyddoedd* ” yn ôl Dat.20:3. Mae'r gair “ *dwfn* ” yn Gen.1:2 yn cyfeirio at y ddaear cyn iddi ddwyn yr arwydd lleiaf o fywyd. Mae y term hwn felly yn dynodi y ddaear a wnaed yn anghyfannedd, a phob math o fywyd yn cael ei ddileu gan ddychweliad gogoneddus Crist. Bydd hi yn y cyflwr hwn am “ *fil o flynyddoedd* ”, a'r unig breswilydd yw'r angel Satan a ddaliwyd yn garcharor arni. Yr un y mae Duw yn ei alw yn Dat. 12, y “ *ddraig* ,” a'r *sarff* , y *diafol a Satan* ”, yn derbyn yma yr enw Dinistrwr, ystyr y geiriau “ *Hebraeg a Groeg , Abaddon ac Apollyon* ”. Yn gynnil, mae'r Ysbryd yn dweud wrthym sut mae'r angel hwn yn mynd ati i ddinistrio gwaith Duw y mae'n ei ymladd. “ *Hebraeg a Groeg* ” yw ieithoedd yr ysgrifen feiblaidd wreiddiol. Felly, ers i'r ffydd Brotestannaidd ddisgyn, yn 1844, cychwynnodd thema'r “ ^{5ed hwn.} *trwmped* ,” cafodd y diafol hi yn ôl gyda'i ddiddordeb adnabyddus yn y Beibl Sanctaidd. Ond mewn cyferbyniad i ddechreuad gogoneddus y Diwygiad, fe'i defnyddir yn awr i ddistrywio cynllun Duw. Mae Satan yn cymhwyso gyda'r ffydd Ddiwygiedig syrthiedig, y tro hwn yn llwyddiannus, yr hyn a geisiodd yn ofer i beri i Grist ei hun syrthio, ar awr ei brawf o wrthwynebiad.

Adnod 12: “ *Mae'r gwae cyntaf wedi mynd heibio. Dyma ddwy anffawd arall ar ôl hyn.* »

Yma y terfyna, yn adnod 12, y thema neillduol iawn hon o'r “ ^{5ed} *trwmped* .” Mae'r foment hon yn dangos bod dynoliaeth wedi cyrraedd blwyddyn 1994 ei chalendr arferol. Tan hynny, mae heddwch crefyddol wedi parhau rhwng pob crefydd undduwiol. Ni laddwyd neb am gymhelliad ysbrydol o ymrwymiad crefyddol. Felly roedd y gwaharddiad yn erbyn lladd yn adnod 5 yn cael ei barchu a'i gyflawni fel yr oedd Duw wedi'i gyhoeddi.

Ond ar Awst 3, 1994, lladdodd yr ymosodiad crefyddol Mwslimaidd cyntaf gan y GIA bum swyddog Ffrengig ger llysgenhadaeth Ffrainc yn Algiers, a ddilynwyd ar y noson cyn Nadolig Cristnogol ar Ragfyr 24, 1994, gan ymosodiad yn erbyn awyren Ffrengig, sy'n lladd tri o bobl yn Algiers, gan gynnwys Ffrancwr. Yr haf canlynol, lansiodd grwpiau Islamaidd arfog GIA Algeriaidd ymosodiadau marwol ar RER Paris, prifddinas Ffrainc. Ac yn 1996, dienyddiwyd 7 offeiriad Catholig o Ffrainc yn Tibhirine yn Algeria. Mae'r tystiolaethau hyn felly yn rhoi prawf bod y “ *pum mis* ” a broffwydwyd wedi mynd y tu hwnt. Felly gall rhyfeloedd crefyddol ailddechrau a pharhau hyd ddiwedd y byd a nodir gan ddychweliad y Crist gogoneddus.

Y 6ed^{trwmped} : Yr ail fawr “ *anffawd* ” **Y Chweched Cosp ar Holl Anwiredd Cristionogol**

Y Trydydd rhyfel byd

Adnod 13: “ *Ffoniodd y chweched. A chlywais lais o bedwar corn yr allor aur sydd gerbron Duw* ,

Y chweched cosb rhybudd hwn yw'r “ail” “ *gwae* ” mawr a gyhoeddwyd yn Dat. 8:13. Mae'n rhagflaenu diwedd amser gras cyfunol ac unigol a bydd felly'n cael ei gyflawni rhwng 2021 a 2029. Gyda'r adnod 13 hon, mae'r mynediad i thema'r “ 6ed^{trwmped} ” yn cadarnhau dychweliad rhyfel a'r awdurdodiad “ *i ladd* ”. Mae'r thema newydd hon yn ymwneud â'r un grwpiau crefyddol â rhai'r “ 5ed^{trwmped} » blaenorol. Mae'r symbolau a ddefnyddir yn union yr un fath. Hefyd gellir egluro pethau fel hyn : pobloedd y “ 5ed^{trwmped} ” wedi dod yn gyfarwydd â “ *peidio â lladd* ” , gan fynd cyn belled ag i wahardd y gosb eithaf , yn Ewrop ac mewn rhai taleithiau yn UDA . Daethant o hyd i ffordd i wneud i fasnach ryngwladol weithio'n fanteisiol, a oedd yn eu cyfoethogi. Felly nid ydynt bellach yn gefnogwyr rhyfel, ond yn amddiffynwyr heddwch ar bob cyfrif. Mae rhyfel rhwng Cristnogion yn ymddangos felly wedi'i gau allan, ond yn anffodus mae trydedd grefydd undduwiol yn llawer llai heddychlon, Islam sy'n cerdded ar ddwy goes: un y terfysgwyr sy'n gweithredu a'r dilynwyr eraill sy'n cymeradwyo eu gweithredoedd llofruddiol. Mae'r cydgysylltydd hwn felly yn gwneud y rhagolwg o heddwch parhaol yn amhosibl, a bydd yn ddigon i'r Creawdwr Dduw “ *seinio* ” ei awdurdodiad i wrthdaro gwareiddiadau a chrefyddau ddigwydd gydag effeithiau marwol sylweddol. Ar weddill y ddaear, bydd gan bob person ei elyn traddodiadol hefyd, y rhaniadau a baratowyd gan y diafol a'i gythreuliaid ynghylch y blaned gyfan.

Fodd bynnag yma, mae'r broffwydoliaeth yn targedu tiriogaeth benodol, y Gorllewin Cristnogol anffyddlon.

Daw y gosb olaf, cyn y “ *saith pla diweddaf* ” sydd yn rhagflaenu dychweliad Crist, yn enw y “ 6ed^{trwmped} .” Eisoës, cyn mynd i fanylion y thema,

fe wyddom mai'r thema hon yn wir yw'r ail o'r " *anffodion mawr* " a gyhoeddwyd gan " *eryr* " yr ymerodraeth Napoleon yn Apo.8:13. Fodd bynnag, mewn montage a addaswyd gyda'r bwriad hwn, mae proffwydoliaeth Apo.11 yn priodoli'r enw hwn " *ail wae* " i'r Chwyldro Ffrengig a elwir yn " *y bwystfil sy'n codi o'r affwys* ". Dyma hefyd thema "4ydd ^{trwmped}" y Parch.8. Mae yr Ysbryd felly yn awgrymu i ni fodolaeth perthynas agos rhwng y dygwyddiadau dan sylw erbyn y " ^{4ydd} a'r ^{6ed} *trwmped* ." Byddwn yn darganfod beth yw'r perthnasoedd hyn.

Pan fydd y " ^{6ed} *utgorn* " synau, *llais* Crist, cyfathrachwr o flaen *allor* yr arogldarth yn mynegi trefn. (Yn ôl delw'r tabernacl daearol a broffwydodd ei rôl nefol yn y dyfodol fel cyfryngwr dros weddïau'r etholedigion).

Targed Gorllewin Ewrop o ddigofaint Iesu Grist

Adnod 14: " *A dweud wrth y chweched angel yr oedd yr utgorn ganddo, Rhyddhewch y pedwar angel sydd wedi eu rhwymo yn afon fawr Ewffrates.* »

Mae Iesu Grist yn datgan: " *Rhyddwch y pedwar angel sy'n rhwym ar yr afon fawr yr Ewffrates* ": rhyddhau'r pwerau demonic cyffredinol sy'n canolbwyntio ar Ewrop a symbolwyd gan yr enw Ewffrates; Gorllewin Ewrop a'i estyniadau Americanaidd ac Awstralia lle maent wedi'u cadw ers 1844, yn ôl Dat.7:2; Dyma'r *pedwar angel* y *rhoddwyd ef iddynt i niweidio'r ddaear a'r môr* . Mae'r allwedd dehongli yn syml ac yn rhesymegol. "Yr Ewffrates" yw'r afon a ddyfrhaodd hen Fabilon Daniel. Yn Dat.17, mae " *y butain* " a elwir " *Babilon fawr* " yn eistedd " *ar ddyfroedd lawer* ," symbolau " *pobloedd, cenhedloedd ac ieithoedd* ." " *Babilon* " sy'n dynodi Rhufain, y bobloedd dan sylw yw'r bobloedd Ewropeaidd. Trwy ddynodi Ewrop fel prif darged ei ddieter llofruddiol, mae Crist Dduw yn bwriadu cosbi'r rhai sy'n ei fradychu a thalu cyn lleied o sylw i'r dioddefaint a ddioddefodd ar ei groes boenus, y mae'r adnod flaenorol newydd ei gofio, wrth ddyfynnu'r gair " *allor* ", a'i proffwydodd yn defodau symbolaidd yr hen gyfamod.

Trwy dargedu Ewrop, mae'r Ysbryd yn cyfeirio ei ddialedd yn erbyn dwy wlad sy'n canolbwyntio eu heuogrwydd tuag ato. Mae'n ymwneud â'r ffydd Gatholig, y fam eglwys, a'r ferch hynaf, fel y mae hi'n galw Ffrainc sydd wedi ei chynnal cymaint dros y canrifoedd, ers ei dechreuad, gan Clovis, brenin 1af y Ffranciaid .

Mae'r cyswllt cyntaf â'r " ^{4ydd} *utgorn* " yn ymddangos, Ffrainc ydyw, pobl chwyldroadol a hauodd ei had o anghrediniaeth ymhlith holl genhedloedd Cristionogol y ddaear, trwy daenu ysgrifeniadau ei hathronwyr, meddylwyr rhydd anffyddlawn. Ond Rhufain Pabaidd hefyd oedd y Chwyldro Ffrengig i ddistrywio a thawelu. Mae astudiaeth gymharol o'r trwmpedau gyda'r cosbau rhybudd a gyflwynwyd i'r Hebreaid yn Lefiticus 26 yn rhoi i'r pedwerydd rôl " *cleddyf* " dwyfol sy'n " *dial ei gyfamod* ". Y tro hwn, erbyn y " ^{6ed} *trwmped* ", bydd Iesu yn dial ar ei gynghrair ei hun trwy daro'r ddau berson euog a'u cynghreiriaid Ewropeaidd. Oherwydd yn ôl Apo.11, roedd anffyddiaeth Ffrainc wedi " *llawenhau* " ac wedi plymio'r bobl o'u cwmpas i " *lawenydd* ": " *byddant yn anfon anrhegion i'w gilydd* " darllenwn yn Apo.11:10 . Yn ei dro, bydd y Crist dwyfol yn dod â'i roddion iddynt: bomiau confensiynol ac atomig; pob un o'i flaen

gan firws heintus marwol a ymddangosodd ar ddiwedd 2019 yn Ewrop. Ymhlith y rhoddion nodedig mae cynnig y Cerflun o Ryddid gan Ffrainc i ddinas Efrog Newydd yn UDA. Roedd y model mor wych nes bod gwledydd Ewropeaidd eraill wedi dod yn weriniaethau yn dilyn Ffrainc. Yn 1917, bydd Rwsia yn ailadrodd y model gyda'r un lladd.

Rhyfel niwclear byd-eang

Adnod 15: “ *A’r pedwar angel, y rhai oedd barod ar gyfer yr awr, a’r dydd, a’r mis, a’r flwyddyn, a ollyngwyd, i ladd traean o ddynion.* »

Yn barod i “ *frifo’r ddaear a’r môr* ” yn ôl Dat.7:2, “ *rhyddheir y pedwar angel i ladd traean o ddynion* ” ac mae’r weithred wedi’i chynllunio a’i hir ddisgwyl, fel y mae’n dangos y manylyn hwn: “ *pwy yn barod ar gyfer yr awr, y dydd, y mis a’r flwyddyn* ”. Yn awr, pa bryd y daeth y gosb hon yn angenrheidiol? Er Mawrth 7, 321, y dyddiad y cyflawnwyd mabwysiad y dydd o’r haul a osodwyd gan Cystenyn¹. Yn ôl Dat.17, ei thema yw “ *barn y butain Babilon Fawr* ”, mae rhif 17 yn symbol o farn ddwyfol. Wedi’i gymhwyso mewn nifer o ganrifoedd o Fawrth 7, 321, mae’r rhif 17 hwn yn arwain at Fawrth 7, 2021; o’r dyddiad hwn, bydd y 9 mlynedd olaf o’r felltith ddwyfol yn caniatáu cyflawniad y “^{6ed} *trwmped*” o Dat.9:13.

Gadewch inni nodi’r sôn am “ *y trydydd o ddynion* ” sy’n ein hatgoffa, mor ofnadwy ag ydyw, fod y gwrthdaro dinistriol hwn yn y trydydd byd yn cadw cymeriad rhybudd rhannol (*trydydd*); mae’n ddefnyddiol felly i sicrhau trosiadau crefyddol ac arwain swyddogion etholedig i ymrwymo’n llawn i’r gwaith Adventist a arweinir gan Iesu Grist. Daw’r dinistr hwn i gosbi a gwahodd i edifeirwch, dynoliaeth sydd wedi elwa o “150 o flynyddoedd real” o heddwch crefyddol, a broffwydwyd gan “ *bum mis* ” y “ *pumed utgorn* ”.

Er mwyn deall yn iawn ystyr y gosb hon, y drydedd yn y rhyfeloedd byd er 1914, rhaid inni ei chyfochri a’i chymharu â thrydydd alltudiaeth yr Iddewon i Babilon. Yn yr ymyriad rhyfelgar olaf hwn, yn – 586, dinistriodd y Brenin Nebuchodonosor deyrnas Jwda, gweddill olaf cenedl Israel; Mae Jerwsalem a’i theml sanctaidd wedi mynd yn adfeilion. Bydd yr adfeilion a adawyd gan y Trydydd Rhyfel Byd yn brawf bod y gynghrair Gristnogol wedi gwrthystio cymaint â chynghrair Iddewig y bobl Hebraeg. Felly, ar ol yr arddangosiad hwn, bydd yr anghredadun neu y goroeswyr crefyddol yn cael eu darostwng i’r prawf cyffredinol olaf o ffydd sydd yn rhoddi siawns derfynol o iachawdwriaeth i gredinwyr pob crefydd undduwiol; ond dim ond un gwirionedd y mae Duw’r Creawdwr yn ei ddysgu sy’n ymwneud â Iesu Grist a’i Saboth Sadwrn sanctaidd, yr unig wir seithfed dydd.

Mae’r lladd a gyhoeddwyd ar gyfer y rhyfel cyffredinol hwn yn ffurfio agwedd arall ar yr “ *ail anffawd* ” sy’n ei gysylltu ag anffawd chwyldroadol Ffrainc o’r “ *pedwerydd trwmped* ”. Mae Ffrainc ac yn enwedig ei phrifddinas, Paris, yng ngwallt croes yr Hollalluog Dduw. Yn Dat.11:8, mae’n priodoli iddo’r enwau “ *Sodom a’r Aiff* ”, enwau gelynion hynafol a ddinistriwyd er enghraifft mewn ffordd fythgofiadwy gan Dduw, y naill gan dân o’r nef, a’r llall trwy ei allu dallu. Mae hyn yn ein galluogi i ddeall y bydd yn gweithredu yn ei herbyn yn yr un ffordd ofnadwy a diffiniol. Rhaid inni sylweddoli ein cyfrifoldeb enfawr yn

diflaniad y wir ffydd. Wedi iddo gasau crefydd, syrthiodd y gyfundrefn weriniaethol i ddwyllaw despotic Napoleon I ^{yt} hwn nid oedd crefydd ond ffoil ddefnyddiol i'w ogoniant personol. I'w falchder a'i fanteisiaeth ef y mae'r ffydd Gatholig yn ddyledus i'w goroesiad trwy sefydlu'r Concordat a oedd yn dinistrio egwyddor y gwirionedd dwyfol.

Cywirdeb demograffig: dau gan miliwn o ymladdwyr

Adnod 16: “ *Dau fyrdd o fyrddiynau oedd nifer marchogion y fyddin: clywais eu rhifedi.* »

Mae adnod 16 yn rhoi eglurhad pwysig i ni ar nifer y ymladdwyr sy'n cymryd rhan yn y gwrthdaro: “ *dau fyrdd o fyrdd* ” neu ddau gan miliwn o filwyr. Hyd at 2021 pan fyddaf yn ysgrifennu'r ddogfen hon, nid oes unrhyw ryfel wedi cyrraedd y nifer hwn yn ei wrthdaro. Fodd bynnag, heddiw, gyda phoblogaeth fyd-eang o saith biliwn a hanner o fodau dynol, gellir cyflawni'r broffwydoliaeth. **Mae manylder yr adnod hon yn condemnio pob dehongliad sydd wedi priodoli'r gwrthdaro hwn i weithredoedd y gorffennol.**

Rhyfel ideolegol

Adnod 17: “ *Ac felly gwelais y meirch yn y weledigaeth, a'r rhai oedd yn eistedd arnynt, a chanddynt ddwyfronneg, lliw tân, hiasinth, a brwmstan. Yr oedd pennau y meirch fel pennau llewod; ac o'u safnau y daeth tân, a mwg, a brwmstan.* »

Yn yr adnod 17 hon, nifer y farn ddwyfol, rydym yn dod o hyd i symbolau'r "5ed ^{trwmped} " : y grwpiau (*ceffylau*) a'r rhai sy'n eu gorchymyn (*y marchogion*). Eu hunig gyfiawnder (*dwyfronneg*) yw gweithred llosgi â tân, a pha dân! Tân niwclear sy'n debyg i dân magma daearol o dan y ddaear. Y mae yr Ysbryd yn priodoli iddynt nodweddion yr *Hyacinth* sydd yn cyfateb yn yr adroddiad o'r ymadrodd yn niwedd yr adnod i *fwg* . Mae hyn eisoes yn symbol o weddïau'r saint yn y thema flaenorol, cymeriad ei bersawr y mae'n rhaid i ni ei gofio, ac yno, rydym yn deall beth mae ei grybwyll yn ei olygu. Mae'r planhigyn hwn yn wenwynig, yn cythruddo'r croen, ac mae ei arogl yn rhoi cur pen. Mae'r set hon o feini prawf yn diffinio gweddïau'r ymladdwyr dan sylw. Nid yw yr un o'r gweddïau hyn yn cael eu derbyn gan Dduw y creawdwr ; maent yn ei wneud yn gyfoglyd ac yn ei ysbrydoli â ffeidd-dod dwfn. Rhaid deall mai dim ond crefyddau sy'n gysylltiedig â'r gwrthdaro crefyddol ac ideolegol hwn yn ei hanfod, wedi'i dorri'n llwyr oddi wrtho, ond serch hynny yn bennaf undduwiol: Iddewiaeth, Catholigiaeth, Protestaniaeth, Uniongrededd, Islam. Mae symbol allweddol newydd o Eiseia 9:14 yn cael ei ddyfynnu yma: " *y pennaeth yw'r ynad neu'r hynaf.* " Mae yna felly ar ben y grwpiau sy'n wynebu ei gilydd ynadon a elwir heddiw yn "lywyddion" yn y gweriniaethau. Ac mae'r llywyddion hyn wedi'u cynysgaeddu â chryfder y “ *llew* ”, brenin yr anifeiliaid a brenin y Jyngl. Rhoddir ystyr cryfder iddo yn Barnwyr 14:18. Yn ei neges, mae'r Ysbryd yn proffwydo ymrwymiad rhyfelgar sy'n cael ei dreialu o bell gan benaethiaid gwladwriaethau pwerus iawn, awdurdodaidd, a chrefyddol ymroddedig, gan ei fod o'u “ *genau* ” nhw. gadewch allan eu gweddïau wedi'u darlunio gan y gair “ *mwg* ”. O'u un “ *ceg* ” daw gorchmynion dinistr gan “ *dân* ”, gweddïau gan “ *fwg* ”, a

difodi tyrfaoedd, yn gorchymyn defnyddio bomiau niwclear a ddelweddwyd gan “ sylffwr ”. Yn amlwg, mae'r Ysbryd am dynnu sylw at bwysigrwydd y grym niwclear hwn sydd ar gael i ddyn sengl. Nid yw byth yn hanes y ddaear wedi pŵer mor ddinistriol yn dibynnu ar benderfyniad un person. Y mae y peth yn wir yn hynod ac yn deilwng o bwyslais. Ond, i ni sy'n byw yn y math hwn o sefydliad gwleidyddol, nid yw'r anfertholiaethau hyn hyd yn oed yn ein synnu. Rydym i gyd yn ddiodefwrwyr math o wallgofrwydd cyfunol.

Adnod 18: “ *Lladdwyd traean o ddyinion gan y tri phla hyn, gan dân, gan fwg, a chan brwmstan, a ddaeth allan o'u safnau.* »

Mae adnod 18 yn pwysleisio'r ffaith hon o'r adnod flaenorol gan nodi bod “ *tân , mwg a sylffwr* ” yn gyfystyr â phlâu a ewylllysiwyd gan Dduw; yr hwn a gadarnhaodd yr adnod trwy briodoli i'r Crist sy'n dial y drefn i ladd traean o ddyinion.

Pŵer niwclear penaethiaid y cenedloedd

Adnod 19: “ *Oherwydd nerth y meirch oedd yn eu cegau ac yn eu cynffonnau; eu cynffonnau oedd fel seirff â phennau, a chyda hwy y gwnaethant ddrwg.* »

Mae adnod 19 yn cadarnhau cymeriad ideolegol crefyddol y gwrthdaro trwy ddweud: Oherwydd roedd pŵer y grwpiau ymladd (*y ceffylau*) yn eu gair (*eu cegau*) ac yn eu gau broffwydi (*y cynffonnau*) a oedd mewn ymddangosiad yn dwyllwyr (*seirff*) yn ddylanwadol ar y penaethiaid gwladwriaeth, yr ynadon (*y penaethiaid*) y gwnaethant (*y ymladdwyr*) niwed drwyddynt. Mae'r egwyddor a ddiffinnir felly yn cyfateb yn union i'r drefn o bobloedd sy'n bodoli heddiw yn amser y diwedd.

Y Trydydd Rhyfel Byd hwn pwy sy'n dod mae cau thema “ *utgyrn* ” neu gosbau rhybuddio mor bwysig nes i Dduw ei chyhoeddi yn gyntaf i Iddewon yr hen gyfamod, yn olynol yn Dan.11:40-45 ac Eseciel 38 a 39, ac yna, i Gristnogion y newydd. cyfamod, yn y llyfr hwn Datguddiad fel y “ *chweched utgorn* ”, fel y rhybudd dwyfol diweddaf cyn diwedd amser gras. Felly gadewch i ni ddod o hyd i'r gwersi cyflenwol cyfoethog hyn.

Daniel 11:40-45

Mae'r ymadrodd, “ *amser y diwedd* ”, yn ein harwain i astudio'r gwrthdaro olaf hwn o'r cenedloedd, a ddatgelwyd ac a ddatblygwyd ym mhroffwydoliaeth Dan.11:40 i 45. Yma rydym yn darganfod prif gamau ei drefniadaeth. Yn wreiddiol, wedi'i gosod yn bennaf ar diriogaeth Gorllewin Ewrop, roedd Islam ymosodol o'r enw “ *brenin y de* ” yn gwrthdaro â'r bobl Ewropeaidd Gatholig i raddau helaeth; y ffydd Gatholig Rufeinig yw'r testun y mae proffwydoliaeth yn ei dargedu ers Dan.11:36. Cyflwynir yr arweinydd Pabaidd Rhufeinig y cyfeiriwyd ato hyd yma o dan y term “ *ef* ”; yn y teitl “ *brenin* ”, mae “ *brenin y de* ”, Islam a fydd yn “ *gwrthdaro yn ei erbyn* ” yn ymosod arno. Mae dewis y ferf “ *gwrthdaro* ” yn fanwl gywir ac yn ddoeth, oherwydd dim ond y rhai sydd ar yr un diriogaeth sy'n “ *gwrthdaro yn erbyn ei gilydd* ”. Yna, wrth fanteisio ar yr hwb a gynigiwyd, ar ôl i'r sefyllfa blymio Gorllewin Ewrop i anhrefn a phanig llwyr, bydd “ *brenin y gogledd* ” (neu'r gogledd) yn “ *chwyrlïo fel storm* ” dros yr ysglyfaeth hon mewn

anhawster, i'w chipio. a'i meddiannu. Mae'n defnyddio " *llawer o longau* " , " *tanciau* " a diffoddwyr sy'n ddim mwy na " *marchogion* " ac yn byw yn y gogledd, ac nid yng ngogledd Gorllewin Ewrop, ond yng ngogledd cyfandir Ewro-Asiaidd. Ac yn fwy manwl gywir i'r gogledd o Israel y mae adnod 41 yn ei awgrymu drwy ei galw'n " *y gwledydd prydfferthaf* ". Mae'r Rwsia dan sylw yn bobl o " *wyr meirch* " (y Cossacks), bridwyr a chyflenwyr ceffylau i elynion hanesyddol Israel. Y tro hwn, yn seiliedig ar yr holl ddata hwn, mae'n dod yn hawdd adnabod y " *brenin gogleddol* " hwn â Rwsia Uniongred bwerus, gwrthwynebydd crefyddol dwyreiniol Rwmaniaeth Pabaidd Orllewinol ers rhwyg crefyddol Cristnogol swyddogol 1054.

Rydym newydd ddod o hyd i rai o actorion rhyfelgar y Trydydd Rhyfel Byd. Ond mae gan Ewrop gynghreiriaid pwerus sydd wedi ei esgeuluso rhywfaint oherwydd cystadleuaeth economaidd sydd wedi dod yn drychinebus ers dyfodiad firws, y coronafirws covid-19. Mae economïau di-waed yn ymladd am eu goroesiad, pob un yn troi i mewn fwyfwy. Fodd bynnag, pan fydd y gwrthdaro yn dechrau yn Ewrop, bydd y cynghreiriad Americanaidd yn rhoi o'i amser i weithredu.

Yn Ewrop, nid yw milwyr Rwsia yn wynebu llawer o wrthwynebiad. Un ar ôl y llall, meddiannwyd pobloedd Ewropeaidd y gogledd. Ffrainc yn unig a roddodd i fyny wrthwynebiad milwrol gwan a daliwyd byddinoedd Rwsia yn ôl yn rhan ogleddol y wlad. Mae'r rhan ddeheuol yn profi problemau difrifol gydag Islam sydd eisoes wedi'i sefydlu mewn niferoedd mawr yn yr ardal hon. Mae math o gytundeb o ddiddordeb cyffredin yn cysylltu'r ymladdwyr Mwslemaidd a'r Rwsiaid. Mae'r ddau yn farus am loot ac mae Ffrainc yn wlad gyfoethog, hyd yn oed wedi'i difetha'n economaidd. Mae'r Arabiaid yn ysbeilwyr gan dreftadaeth draddodiadol.

Ar ochr Israel mae'r sefyllfa'n drychinebus, mae'r wlad yn cael ei meddiannu. Mae'r bobloedd Arabaidd Mwslimaidd sy'n ei amgylchynu yn cael eu harbed: Edom, Moab, plant Ammon: yr Iorrdonen heddiw.

Rhywbeth na ellid bod wedi ei gyflawni cyn 1979 pan adawodd yr Aifft y gwrsyll Arabaidd i ffurfio cynghrair ag Israel, trodd y dewis a wnaed ar y pryd, gyda chefnogaeth bwerus UDA, i'w anfantais; fe'i meddiannir gan y Rwsiaid. A thrwy nodi " *ni ddihanga hi* ", mae'r Ysbryd yn datgelu natur fanteisgar y dewis a wnaed yn 1979. Drwy ochri â chryfaf yr oes, credai y byddai'n dianc rhag yr anffawd a'i goddiweddodd. Ac mae'r anffawd yn fawr, mae hi'n cael ei thynnu o'i chyfoeth gan y Rwsiaid meddiannu. Ac fel pe na bai hynny'n ddigon, mae'r Libyaid a'r Ethiopiaid hefyd yn ysbeilio ar ôl y Rwsiaid.

Cyfnod niwclear gwrthdaro'r byd

Mae adnod 44 yn nodi newid mawr yn sefyllfa pethau. Wrth feddiannu Gorllewin Ewrop, Israel a'r Aifft, mae milwyr Rwsiaidd yn cael eu dychryn gan " *newyddion* " sy'n ymwneud â'u tiriogaeth Rwsiaidd eu hunain. Mae'r Ysbryd yn dyfynnu " *y dwyrain* " mewn cyfeiriad at feddiannaeth Gorllewin Ewrop ond hefyd " *y gogledd* " mewn cyfeiriad at feddiannaeth Israel; Roedd Rwsia i'r " *dwyrain* " o'r cyntaf ac " *i'r gogledd* " o'r ail. Mae'r newyddion mor ddifrifol fel ei fod yn sbarduno gwallgofrwydd llofruddiol. Yma mae UDA yn mynd i mewn

i'r frwydr, gan ddewis dinistrio tiriogaeth Rwsia gyda tân niwclear. Yna dechreuodd cyfnod niwclear y gwrthdaro. Mae madarch marwol yn codi mewn sawl man, i ddinistrio a " *difodi torfeydd* " o fywyd dynol ac anifeiliaid. Yn y weithred hon y mae " *traean o ddyinion yn cael eu lladd* " yn unol â chyhoeddiad y " *bed trwmped* ". Wedi'u gwthio'n ôl i " *fynyddoedd* " Israel, dinistriwyd milwyr Rwsiaidd " *brenin y gogledd* " heb dderbyn y cymorth lleiaf: " *heb i neb ddod i'w gynorthwyo* ".

Eseciel 38 a 39

Mae Eseciel 38 a 39 hefyd yn dwyn i gof y gwrthdaro olaf hwn mewn hanes yn eu ffordd eu hunain. Ceir manylion diddorol fel y manylder hwn sy'n datgelu bwriad Duw i " *roi bwcl yng ngên* " brenin Rwsia i'w dynnu i mewn a'i ymgysylltu â'r gwrthdaro. Mae'r ddelwedd hon yn dangos cyfle demtasiwn i ddod yn gyfoethog gyda'i bobl, na fydd yn gallu ei wrthsefyll.

Yn y broffwydoliaeth hir hon, mae'r Ysbryd yn rhoi enwau i ni fel pwyntiau cyfeirio: *Gog*, *Magog*, *Rosch* (Rwsia), *Meshech* (Moscow), *Tubal* (Tobolsk). Mae cyd-destun y dyddiau diwethaf yn cael ei gadarnhau gan fanylion am y bobloedd yr ymosodwyd arnynt: " *Dywedwch: Af i fyny yn erbyn gwlad agored, dof ar wŷr tawel, diogel yn eu trigfannau, oll mewn tai heb furiau, heb na bolltau na drysau* (Esec.38:11)." Mae dinasoedd modern yn wir yn gwbl agored. Ac mae'r lluoedd gwrthwynebol yn drasig o anghyfartal. Mae'r Ysbryd yn rhoi yma yng ngenau " *brenin y gogledd* " Daniel, y tro hwn bydd y ferf " *Middof* " sy'n awgrymu ymosodedd enfawr, cyflym ac awyrol yn ôl y ferf a'r ddelw " *yn chwyrlïo fel storm.* " o Dan .11:40, o leoliad eithaf pell. Yn y brophwydoliaeth hon o Eseciel nid oes dim dirgelwch am y gwledydd dan sylw; Mae Rwsia ac Israel wedi'u nodi'n glir. Dim ond yn Dan.11:36 i 45 yr oedd y dirgelwch yn ymwneud â'r babaeth Rufeinig a'i thiriogaeth Ewropeaidd. A thrwy roi'r enw " *brenin y gogledd* " ar Rwsia sy'n ymosod ar Ewrop Gatholig y Pab, mae Duw yn cyfeirio at ei ddatguddiad a roddwyd i Eseciel. Oherwydd fy mod yn eich atgoffa, yn bennaf mewn perthynas â lleoliad daearyddol Israel y lleolir Rwsia yn y " *gogledd* ". Mewn gwirionedd, mae i'r " *dwyrain* " o safle Pab Pabaidd Gorllewin Ewrop. Felly i gadarnhau safle milwyr Rwsia yn yr Ewrop Pabaidd hon y maent yn ei feddiannu ac yn dominyddu, y mae'r Ysbryd yn lleoli dyfodiad newyddion drwg o'r " *dwyrain* ". " *Byddaf yn glawio tân a brwmstan arno ef a'i fyddin* (Esec.38:22)"; " *Anfonaf dân i Magog* ," darllenwn yn Eze.39:6. Dyma felly achos y newyddion drwg sy'n cythruddo " *brenin y gogledd* " Dan.11:44. Fel yn achos Daniel, bydd ymosodwr Rwsia yn cael ei gornelu a'i ddinistrio ar fynyddoedd Israel: " *Byddi di a'th holl filwyr yn syrthio ar fynyddoedd Israel* (Esec.39:4)". Ond mae'r dirgelwch yn cwmpasu hunaniaeth UDA ar darddiad y weithred hon. Gwelaf fanylion diddorol iawn yn Eze.39:9. Mae'r testun yn dwyn i gof y posibilrwydd o gynnu tân am " *saith mlynedd* " trwy losgi'r arfau a ddefnyddiwyd yn y gwrthdaro byd-eang ofnadwy hwn. Nid pren yw'r deunydd crai ar gyfer arfau modern bellach, ond mae'r " *saith mlynedd* " a ddefnyddiwyd yn adlewyrchu dwyster y rhyfel hwn a nifer yr arfau. O Fawrth 7, 2021, dim ond naw mlynedd sydd nes dychweliad Crist; y 9 mlynedd olaf o felltith Duw pan fydd y gwrthdaro rhyngwladol olaf yn digwydd; rhyfel ofnadwy

o ddinistriol i fywydau ac eiddo. Yn ôl adnod 12, bydd cyrff Rwsia yn cael eu claddu am “*saith mis*.”

Cyfiawnder dwyfol ofnadwy a implacable

Bydd llawer o gorffluoedd ac mae Duw yn cyflwyno i ni yn Eseciel 9 syniad o'r milain gyflafan y bydd yn ei threfnu. Oherwydd y trydydd rhyfel byd a ddisgwylir ar gyfer y cyfnod rhwng 2021 a 2029 yw gwrthdeip y 3ydd^{rhyfel} a arweiniwyd gan Nebuchodonosor yn erbyn yr hen Israel yn – 586. Dyma beth a orchmynnodd y creawdwr mawr Duw, a'i rhwystredigaeth a'i dirmyg gan ei bobl yn Esec.9: 1 i 11:

“Esec.9:1 Yna efe a lefodd â llef uchel yn fy nghlustiau: Tyred yn nes, ti sy'n gorfod cosbi'r ddinas, pob un â'i offeryn dinistr yn ei law!

Esec.9:2 Ac wele, chwech o wŷr a ddaethant ar hyd ffordd y porth uchaf o du y gogledd, pob un a'i offeryn dinistr yn ei law. Yn eu plith yr oedd dyn wedi ei wisgo mewn lliain, ac yn cario câs ysgrifen yn ei wregys. Daethant a sefyll ger yr allor bres.

Esec.9:3 Gogoniant DUW Israel a gyfododd o'r ceriwb ar yr hwn yr ydoedd, ac a aeth at drothwy y tŷ; ac efe a alwodd ar y gŵr oedd wedi ei wisgo mewn lliain, ac yn cario câs ysgrifen yn ei wregys.

Esec.9:4 Dywedodd yr ARGLWYDD wrtho, Ewch trwy ganol y ddinas, trwy ganol Jerwsalem, a gwna farc ar dalcen y gwŷr sy'n ocheneidio ac yn griddfan, oherwydd yr holl ffieidd-dra a wneir yno.

Esec.9:5 Ac yn fy nghlyw efe a ddywedodd wrth y lleill, Ewch ar ei ôl ef i'r ddinas, a tharo; bydded dy lygad yn ddi-drugaredd, ac heb drugaredd!

Esec.9:6 Lladd a difa yr hen wŷr, y gwŷr ieuainc, y gwryfon, y plant a'r gwragedd; ond paid a nesau at neb sydd a'r nod arno; a dechreuwch gyda fy nghysegr! Dechreusant gyda'r blaenoriaid oedd o flaen y tŷ.

Esec.9:7 Ac efe a ddywedodd wrthynt, Halogwch y tŷ, a llanwch y cynteddau â lladdedigion; Dewch allan!... Aethant allan a tharo yn y ddinas.

Esec.9:8 Fel yr oeddynt yn taro, a minnau'n dal i aros, syrthiais ar fy wyneb, a gwaeddais, Ah! Arglwydd DDUW, a ddifethi di yr holl weddillion o Israel trwy dywallt dy gynddaredd ar Jerwsalem?

Esec.9:9 Ac efe a ddywedodd wrthyf, Mawr yw anwiredd tŷ Israel a Jwda, yn fawr; y wlad yn llawn o lofruddiaeth, y ddinas yn llawn anghyfiawnder, oherwydd y maent yn dweud, Yr ARGLWYDD wedi gadael y wlad, yr ARGLWYDD yn gweld dim.

Esec.9:10 Myfi hefyd ni bydd drugarog, ac ni bydd drugarog; dygaf eu gweithredoedd ar eu pennau.

Esec.9:11 Ac wele, y gŵr oedd wedi ei wisgo mewn lliain, ac a chanddo wregys yn ei wregys, a roddes ateb hwn: Gwneuthum fel y gorchymynnaist i mi. »

Nid yw pawb sy'n cael eu lladd am resymau crefyddol yn ferthyr i'r ffydd. Mae yna lawer o ffanatigïaid yn y categori hwn sy'n barod i roi eu bywydau, o bosibl, dros eu crefydd, ond hefyd am unrhyw ideoleg wleidyddol neu ideoleg arall. Y mae gwir ferthyr y ffydd, yn gyntaf, ac yn unig, yn lesu Grist. Yna y mae, o angenrheidrwydd, yn etholedigaeth nad yw ei fywyd a offrymir yn aberth ond

rhyngu bodd i'r Creawdwr Duw, os rhagflaenid ei farwolaeth gan fywyd yn cydffurfio a'i ofynion datguddiedig am ei amser.

Gad i ni yn awr ganfod, yn thema y “^{6ed} *trwmped*” atgof o gyd-destun moesol yr amseroedd yn dilyn y rhyfel.

An edifeirwch goroeswyr

Yn groes i'r hyn y mae'r rhan fwyaf o bobl yn ei feddwl ac yn ei ofni, mor ddinistriol ag y maent, ni fydd arfau niwclear yn dinistrio dynoliaeth; oherwydd bydd “*goroeswyr*” yn aros ar ôl diwedd y gwrthdaro. Ynglŷn â rhyfeloedd, dywedodd Iesu ym Mathew.24:6: “*Clywch am ryfeloedd a sion am ryfeloedd: peidiwch â phoeni, oherwydd rhaid i'r pethau hyn ddigwydd. Ond nid dyna fydd y diwedd eto.*» Bydd dinistrio dynoliaeth yn ganlyniad i weithred y creawdwr Duw ar ôl ei ddychweliad gogoneddus ym mherson Iesu Grist. Oherwydd bod yn rhaid i'r goroeswyr fod yn destun prawf terfynol o ffydd. Er 1945, dyddiad y defnydd cyntaf o arfau atomig, mae mwy na dwy fil o ffrwydradau a gynhaliwyd ar gyfer profion gan y pwerau daearol sy'n meddu arnynt wedi'u cynnal; mae'n wir, yn olynol, dros gyfnod o 75 mlynedd ac mae'r ddaear yn aruthrol, er ei bod yn gyfyngedig, mae'n goddef ac yn cynnal yr ergydion y mae dynoliaeth yn ei rhoi arni. Yn y rhyfel niwclear sydd i ddod, i'r gwrthwyneb, bydd llu o ffrwydradau yn digwydd mewn cyfnod byr a bydd gwasgariad ymbelydredd yn gwneud parhad bywyd ar y ddaear yn amhosibl. Erbyn iddo ddychwelyd, bydd y Crist dwyfol yn rhoi terfyn ar ddiodeffaint dynoliaeth wrthryfelgar sy'n marw.

Adnod 20: “*Nid edifarhaodd y gweddill o'r gwŷr ni laddwyd gan y pla hwn am weithredoedd eu dwylo, rhag addoli cythreuliaid, ac eilunod aur, arian, efydd, carreg a phren, y rhai ni allant weled, na clywch, na cherddwch;*»

Yn adnod 20, mae'r Ysbryd yn proffwydo caledi'r bobloedd sydd wedi goroesi. “*Gwŷr eraill na laddwyd gan y plâu hyn ni edifarhaodd am weithredoedd eu dwylo.*” Y mae yr “*ail wae*” a gyhoeddwyd yn amser yr ymerodraeth yn wir yn “*bla*” dwyfol, ond y mae yn rhagflaenu y “*saith olaf*” a ddisgyn ar bechaduriaid euog, ar ol diwedd cyfnod gras y Dat. 15. Mae'n dal yn angenrheidiol ein hatgoffa yma fod y “*plau*” hyn i gyd wedi cosbi ymosoddedd y Rhufeiniaid yn erbyn trefn amser a grëwyd gan Dduw Hollalluog y Creawdwr.

“*... ni pheidiasant ag addoli cythreuliaid, ac eilunod o aur, arian, efydd, carreg a phren, na all weld, na chlywed, na cherdded.*”

Yn y cyfrif hwn, mae'r Ysbryd yn targedu'r delweddau diwylliedig o'r ffydd Gatholig sy'n wrthrychau addoliad ar ran dilynwyr y grefydd eilunaddolgar hon. Mae'r delwau hyn yn cynrychioli, yn gyntaf, y “Forwyn Fair”, a thu ôl iddi, mewn niferoedd mawr, seintiau mwy neu lai dienw, oherwydd mae'n gadael llawer o ryddid i bawb ddewis eu hoff sant. Mae'r farchnad fawr ar agor 24 awr y dydd, ac rydym yn cynnig padiau ar gyfer pob math o arfau, o bob math a maint. Ac y mae y math hwn o arferiad yn cythruddo yn neillduol yr hwn a ddiodeffodd ar groesbren Golgotha; hefyd, ofnadwy fydd ei ddialedd. Ac eisoes, ar ôl hysbysu ei swyddogion etholedig yn 2018 am ei ddychweliad pwerus a gogoneddus ar gyfer y flwyddyn 2030, o 2019, trawodd pechaduriaid y ddaear â firws heintus marwol. Dim ond arwydd bach iawn o'i ddieter sydd i ddod yw hyn, ond mae ganddo'r effeithiolrwydd ar ei ochr yn barod, gan ein bod ni eisoes yn ddyledus

iddo adfail economaidd heb gynsail yn hanes y Gorllewin gwreiddiol Cristnogol. A phan fyddant yn cael eu difetha, cenhedloedd yn ffraeo, yna ymladd ac ymladd.

Y mae'r cerydd a anerchir gan Dduw yn fwy cyfiawn fyth oherwydd yng ngolwg Iesu Grist, daeth y gwir Dduw yn y cnawd, ymhlith dynion ac yno fel un ohonynt, fe "welodd, clywodd, a marchnad", yn wahanol i eilunod cerfiedig neu *fowliedig* . na allant wneud hynny.

Adnod 21: " *Ac nid edifarhasant am eu llofruddiaethau, na'u swyngyfaredd, na'u puteindra, na'u lladradau.* »

Gydag adnod 21, daw'r thema i ben. Trwy ddwyn i gof " *eu llofruddiaethau* ," mae'r Ysbryd yn darlunio'r gyfraith farwol ar y Sul a fydd yn y pen draw yn gofyn am farwolaeth arsylwyr ffyddlon y Saboth sanctaidd a sancteiddiwyd gan Dduw. Trwy ddyfynnu " *eu swyngyfaredd* ", mae'n targedu'r llu Catholig a anrhydeddir gan y rhai sy'n cyfiawnhau ei "Sul", diwrnod ffug hwn yr Arglwydd a "diwrnod yr haul" paganaidd dilys. Wrth ddwyn i gof " *eu hanrhydedd* ", mae'r Ysbryd yn tynnu sylw at y ffydd Brotestannaidd fel etifedd " *godineb* " Gatholig y " *proffwydes Jesebel* " ffug yn Dat. 2:20. A thrwy gyfrif iddynt " *eu lladradau* ", mae'n awgrymu'r lladradau ysbrydol a gyflawnwyd, yn gyntaf, yn erbyn Iesu Grist, ei hun, oddi wrth yr hwn, yn ôl Dan.8:11, y cymerodd brenin y Pab ymaith yr offeiriadaeth *dragwyddol* a'i theitl cyfreithlon wedi ei gyfiawnhau o " *Pennaeth y Gymanfa* ," o Eph.5:23; ond hefyd, ei threfn " *amser a'i chyfraith* ", yn ôl Dan.7:25. Nid yw'r dehongliadau tra ysbrydol hyn yn cau allan gymwysiadau llythrennol cyffredin, ond maent yn mynd ymhell y tu hwnt iddynt ym marn Duw a'i chanlyniadau i'r awduron euog.

Datguddiad 10: y llyfr bach agored

Dychweliad Crist a chosb y gwrthryfelwyr

Y llyfr bach agored a'i ganlyniadau

Dychweliad Crist ar ddiwedd y pedwerydd arosiad Adventist

Adnod 1: “ *Gwelais angel nerthol arall yn dod i lawr o'r nef, wedi ei amgylchynu mewn cwmwl; uwch ei ben yr oedd yr enfys, a'i wyneb fel yr haul, a'i draed fel colofnau tân.* »

Mae Pennod 10 yn cadarnhau'r sefyllfa ysbrydol a sefydlwyd hyd at y pwynt hwnnw. Mae Crist yn ymddangos o dan wedd Duw y gynghrair ddwyfol sanctaidd, o dan ddelw'r “*enfys*” a roddwyd ar ôl y dilyw i Noa a'i ddisgynyddion. Roedd yn arwydd o addewid Duw byth eto i ddiwedd bywyd ar y ddaear gyda dyfroedd toreithiog. Bydd Duw yn cadw ei addewid, ond trwy enau Pedr fe gyhoeddodd fod y ddaear yn awr “*wedi ei chadw i dân*”; llifogydd o dân. Dim ond ar gyfer dyfarniad olaf y seithfed mileniwm y cyflawnir y peth. Nid yw tân wedi gorffen diwedd bywydau, fodd bynnag, oherwydd ei fod yn arf y mae Duw eisoes wedi'i ddefnyddio yn erbyn dinasoedd dyffryn Sodom a Gomorra. Yn y bennod bresennol hon, y mae yr Ysbryd yn darlunio yn fyr y dygwyddiadau yn dilyn y “^{6ed} *trwmped*.” Mae'r bennod yn agor gyda delwedd dychweliad gogoneddus y Crist dialgar.

Y Brophwydoliaeth Yn Hollol Heb Ei Selio

Adnod 2: “ Roedd ganddo *lyfr bach agored* yn ei law . *Gosododd ei droed de ar y môr, a'i droed aswy ar y ddaear;* »

O ddechrau'r llyfr, yn ôl Dat. 1:16, daw Iesu i frwydro yn erbyn addolwyr yr “*haul*” deified . Daw rôl symbolau yn gliriach: “*roedd ei wyneb fel yr haul*” a beth ddaw i'w elynion, addolwyr yr “*haul*”? Ateb : ei gamrau, a gwae hwynt ! Oherwydd “*mae ei draed fel colofnau tân*”. Bydd yr adnod hon o'r Beibl, felly, yn cael ei chyflawni: “*Eistedd ar fy neheulaw nes imi osod dy elynion yn droedfainc i ti* (Psa.110:1; Matt.22:44)”. Cynyddodd eu heuogrwydd gan y ffaith i Iesu “*agor llyfr bach*” y Datguddiad trwy ddadseilio, er 1844, y “*seithfed sêl*” a'i daliodd ar gau yn Dat.5:1 i 7. Rhwng 1844 a 2030, blwyddyn y cyd-destun a drafodir yn y bennod hon 10, mae dealltwriaeth ac ystyr y Saboth wedi esblygu i oleuni llawn. Hefyd, mae dynion yr oes hon heb esgus pan fyddant yn dewis peidio â'i anrhydeddu. Yna “*agorwyd*” y “*llyfr bach*” gan Ysbryd Glân Crist ac nid oedd gan addolwyr yr *haul* ddim i'w wneud ag ef. Yn adnod 2, dangosir eu tynged. Er mwyn deall ystyr y symbolau “*môr a thir*” a geir yn yr adnod hon, rhaid inni astudio Dat. 13 lle mae Duw yn eu cysylltu â dau “*bwystfil*” ysbrydol a fydd yn ymddangos yn y 2000 mlynedd o'r oes Gristnogol. Mae'r “*bwystfil, sy'n codi o'r môr*” cyntaf , yn symbol o gyfundrefn annynol, felly orau, y glymblaid o bwerau sifil a chrefyddol, yn eu ffurf hanesyddol gyntaf o frenhiniaethau a phabyddiaeth Gatholig Rufeinig. Mae'r brenhiniaethau hyn yn cael eu symboleiddio gan y “*deg corn*” sy'n gysylltiedig â'r symbol sy'n dynodi Rhufain

yn Dan.7 gan " y *corn bach* " a Parch. 12 , 13 a 17 gan " y *saith pen* " . Mae'r " *bwystfil* " hwn, yn ôl barn gwerthoedd dwyfol, yn arddangos y symbolau a ddyfynnwyd yn Daniel 7: rhagflaenydd ymerodraethau yr ymerodraeth Rufeinig, yn y drefn wrthdroi oddi wrth un Dan.7: llewpard, arth, *llew* . " *Y bwystfil* " felly ei hun yw anghenfil Rhufeinig Dan.7:7. Ond yma, yn Dat. 13, mae symbol " *corn bach* " y Pab, sy'n olynu'r " *deg corn* ", yn cael ei ddisodli gan symbol " *saith pen* " hunaniaeth Rufeinig. Ac mae'r Ysbryd yn priodoli " *cabledd* " iddo, hynny yw, celwydd crefyddol. Mae presenoldeb " *coronau* " ar y " *deg corn* " yn dynodi'r amser pan ddaeth " *deg corn* " Dan.7:24 i deyrnasiad. Felly dyma hefyd yr amser pan fydd y " *corn bach* " neu'r " *brenin gwahanol* " ei hun yn weithredol. " *Y bwystfil* " a nodwyd, mae'r dilyniant yn cyhoeddi ei ddyfodol. Bydd yn gweithredu'n rhydd am " *amser, amserau (2 waith) a hanner amser* ". Mae'r ymadrodd hwn yn dynodi 3 blynedd a hanner proffwydol, neu 1260 o flynyddoedd real, yn Dan.7:25 a Dat.12:14; rydym yn ei chael ar ffurf " *1260 diwrnod* " - mlynedd neu " *42 mis* " proffwydol yn Dat.11:2-3, 12:6 a Dat.13:5. Ond yn adnod 3 o'r bennod hon 13, mae'r Ysbryd yn cyhoeddi y bydd hi'n cael ei tharo ac " *fel pe bai wedi'i chlwyfo i farwolaeth* ", yn union gan anffyddiaeth Ffrainc rhwng 1789 a 1798. A diolch i Goncordat Napoleon I " *bydd ei chlwyf marwol yn wedi gwella* ." Felly, bydd y rhai nad ydyn nhw'n caru gwirionedd dwyfol yn gallu parhau i anrhydeddu'r celwyddau sy'n lladd yr enaid a'r corff.

Ar ddiwedd y dyddiau, bydd delw o'r " *bwystfil a ddaeth i fyny o'r môr* " cyntaf yn ymddangos. Mae'r *bwystfil* newydd hwn yn cael ei wahaniaethu gan y ffaith y bydd yn " *codi o'r ddaear* " y tro hwn. Wrth ymddibynu ar ddelw Genesis, lle y mae " y *ddaear* " yn dyfod allan o'r " *môr* ", yn gynnil, y mae yr Ysbryd yn dywedyd wrthym mai o'r cyntaf y daeth yr ail " *bwystfil* " hwn, gan ddynddi yn hyn a elwir yn *Eglwys Gatholig ddiwygiedig*; union ddiffiniad o'r ffydd Ddiwygiedig Brotestannaidd. Yn 2021, mae eisoes yn cynrychioli'r pŵer milwrol mwyaf ar blaned y ddaear ac mae wedi bod yn awdurdod ers ei buddugoliaeth yn erbyn Japan a'r Almaen Natsïaidd ym 1944-45. UDA yw hon wrth gwrs, yn wreiddiol yn Brotestannaidd yn bennaf, ond yn Gatholig i raddau helaeth heddiw, oherwydd yr ymfudo Sbaenaidd cryf a groesewir. Trwy ei gyhuddo o wneud " *yr addoliad bwystfil cyntaf yn ei bresenoldeb* ," mae'r Ysbryd yn gwadu ei etifeddiaeth ar Sul y Rhufeiniaid. Mae hyn yn dangos bod labeli crefyddol yn gamarweiniol. Mae'r ffydd Brotestannaidd fodern mor gysylltiedig â'r dreftadaeth Rufeinig hon fel y bydd yn mynd mor bell â chyhoeddi deddf rwymol, gan wneud gorffwys ar y Sul yn orfodol dan gosb o sancsiynau: boicot masnachol i ddechrau, a dedfryd o farwolaeth, yn y pen draw. Dynodir y Sul yn " *nod* " awdurdod y " *bwystfil Rhufeinig* ," y " *bwystfil* ". A'r rhif " *666* " yw'r swm a geir gyda llythrennau'r teitl "VICARIVS FILII DEI", yr hyn a eilw yr Ysbryd yn " *rhif y bwystfil* ". Gwnewch y mathemateg, mae'r rhif yno:

VICIVILIIDI

$$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$$

$$112 + 53 + 501 = 666$$

Eglurhad pwysig : Ni dderbynnir y marc ond " *ar y llaw* " neu " *ar y talcen* " i'r graddau bod " *y llaw* " yn symbol o'r gwaith, y weithred, ac mae " *y talcen* " yn dynodi ewylllys personol pob creadur yn rhydd o'i waith. dewisiadau fel y

dywed Ezé.3:8 wrthym: “ *Caledaf dy dalcen er mwyn iti ei wrthwynebu i'w dalcen* ”.

Yma nodir yn glir “ *droed troed* ” Iesu Grist, y Barnwr Dwyfol Cyfiawn. Ac yn gynnill, trwy nodi'r flaenoriaeth “ *troed dde* ” neu'r “ *troed chwith* ”, mae'r Ysbryd yn dynodi pwy mae'n ei ystyried yn fwy euog. Mae'r “ *troed dde* ” llosgi ar gyfer y ffydd Gatholig Pabaidd y mae Duw yn priodoli iddi *dywallt gwaed* “ *pawb a laddwyd ar y ddaear* ,” yn ôl Dat.18:24. Mae ei flaenoriaeth ar gyfer dicter yn haeddiannol felly. Yna, yr un mor euog, am ei fod yn ei dro wedi ei efelychu, trwy greu “ *delwedd* ” y “ *bwystfil* ” Catholig cyntaf , y ffydd Brotestannaidd , a elwir “ *y ddaear* ” , yn derbyn y tân o “ *droed chwith* ” Iesu-Grist sy'n felly yn dial gwaed y saint etholedig olaf a oedd yn mynd i gael ei dywallt heb ei ymyrraeth achubol.

Adnod 3: “ *Ac efe a lefodd â llais uchel, fel llew yn rhuo. Pan lefodd, y saith daran a lefasant eu llef.* »

Mae'r gyfrinach a guddiwyd neu a seliwyd yn adnodau 4 i 7, a gyhoeddwr trwy “ *lais y saith daran* ” bellach yn cael ei datgelu. Felly mae “ *llais* ” Duw yn cael ei gymharu â swm “ *taranau* ” sy'n gysylltiedig â'r rhif “ *saith* ” sy'n symbol o'i sancteiddhad. Mae'r llais hwn yn cyhoeddi neges sydd wedi'i chuddio ers amser maith a'i hanwybyddu gan ddynion. Dyma flwyddyn dychwelyd mewn gogoniant ein Harglwydd dwyfol ac aruchel, Iesu Grist. Datgelwyd y dyddiad i'w swyddogion etholedig yn 2018; Dyma wanwyn 2030, ac ers marwolaeth yr atoning Iesu ar Ebrill 3, 30, bydd y trydydd traean o 2000 o flynyddoedd o'r 6000 o flynyddoedd a raglennwyd gan Dduw ar gyfer ei ddetholiad o etholedigion yn dod i ben.

Adnod 4: “ *A phan lefarodd y saith daran eu lleisiau, mi a euthum i ysgrifennu; a chlywais lais o'r nef yn dywedyd, Selia yr hyn a lefarodd y saith daran, ac nac ysgrifenna.* »

Yn yr olygfa hon, mae gan Dduw ddau nod. Y cyntaf yw bod yn rhaid i'w etholedigion wybod fod Duw yn wir wedi penodi amser i ddiwedd y byd; nid yw'n wirioneddol gudd, gan ei fod yn dibynnu ar ein ffydd yn rhaglen y 6000 o flynyddoedd a broffwydwyd gan chwe diwrnod halogedig ein hwythnosau. Yr ail nod yw digalonni chwilio am y dyddiad hwn hyd nes y bydd ei hun yn agor y ffordd i ddeall. Cyflawnwyd hyn, ar gyfer pob un o'r tri phrawf Adventist a oedd yn ddefnyddiol ar gyfer sgrinio a dewis yr etholedigion a ganfuwyd yn deilwng o elwa o'r cyfiawnder tragwyddol a gynigir gan Iesu Grist, ym 1843, 1844 a 1994.

Adnod 5: “ *A'r angel, a welais yn sefyll ar y môr ac ar y ddaear, a ddyrchafodd ei law dde tua'r nef.* ”

Yn yr agwedd hon o eiddo y Barnwr buddugol mawr, ei draed wedi ei osod ar ei elynion, bydd Iesu Grist yn llunio llw difrifol sydd yn ei rwymo yn ddwyfol.

Adnod 6: “ *A thyngodd yr hwn sy'n byw yn oes oesoedd, yr hwn a greodd y nefoedd a'r pethau sydd ynddi, y ddaear a'r pethau sydd ynddo, a'r môr, a'r pethau sydd ynddo, y byddai mwy o amser.* , '

Mae llw Iesu Grist yn cael ei wneud yn enw Duw'r creawdwr ac mae wedi'i gyfeirio at ei etholedigion sy'n anrhydeddu urdd yr angel cyntaf, Dat.14:7; hyn, trwy ddangos trwy eu hufudd-dod, eu “ *hofn* ” o Dduw, trwy gadw ei

bedwerydd gorchymyn sydd yn rhoddi gogoniant i'w weithred greadigol. Mae'r datganiad " *na fyddai mwy o amser* " yn cadarnhau bod Duw yn ei raglen wedi cynllunio'r tri disgwyliad Adventist ofer o 1843, 1844, a 1994. Fel y dywedais eisoes, roedd y disgwyliadau ofer hyn yn ddefnyddiol wrth hidlo credinwyr Cristnogol. Oherwydd tra'n ofer roedd eu canlyniadau i'r rhai a brofwyd ganddynt, yn ddramatig ac yn farwol yn ysbrydol neu, i'r etholedigion, yn achosion eu bendith a'u sancteiddiad gan Dduw.

Cyhoeddiad o'r 3ydd anffawd ^{fawr} a broffwydwyd yn Parch.8:13.

Adnod 7: " *Ond yn nyddiau llais y seithfed angel, pan fydd yn canu (yr utgorn), byddai dirgelwch Duw yn cael ei gyflawni, wrth iddo gyhoeddi i'w weision y proffwydi.* »

Mae'r amser ar gyfer llunio dyddiadau proffwydol ar ben. Mae'r rhai a sefydlwyd gan y data proffwydol wedi cyflawni eu rôl, i brofi, yn olynol, ffydd y Protestaniaid yn 1843-44, a ffydd yr Adfentyddion ym 1994. Ni fydd felly o hyn ymlaen mwy o ddyddiadau ffug, dim mwy o ddisgwyliadau ffug. ; bydd y newyddion, a gychwynwyd er 2018, yn dda, a bydd yr etholedigion yn clywed, er eu hiachawdwriaeth, sain y " *seithfed utgorn* " a fydd yn nodi ymyrraeth Crist Cyfiawnder Dwyfol; yr amser pan yn ôl Dat.11:15: " *trosglwyddir teyrnas y byd i'n Harglwydd ni ac i'w Grist ef*", ac felly wedi ei gymryd oddi wrth y diafol.

Canlyniadau ac amseroedd y weinidogaeth broffwydol

Adnod 8: " *A'r llais a glywais o'r nef a lefarodd wrthyf drachefn, ac a ddywedodd, Dos, cymer y llyfr bychan yn agored yn llaw yr angel sydd yn sefyll ar y môr ac ar y ddaear.* »

Mae adnodau 8 i 11 yn dangos profiad cenhadaeth y gwas sy'n gyfrifol am gyflwyno'r broffwydoliaeth godedig mewn iaith glir.

Adnod 9: " *A dyma fi'n mynd at yr angel, yn dweud wrtho am roi'r llyfr bach i mi. Ac efe a ddywedodd wrthyf, Cymer, a llyngc ef; bydd yn chwewr i'th fewn, ond yn dy enau bydd yn felys fel mêl.* " .

Wrth ddyfod yn gyntaf, y mae " *poenau yr ymysgaroedd* " yn darlunio yn dda iawn y dyoddefaint a'r cystudd a achoswyd trwy wrthod y goleuni arfaethedig ar ran Cristionogion gwrthryfelgar. Bydd y dyoddefiadau hyn yn cyrhaeddyd eu huchder ar gyfer prawf diweddaf y ffydd, adeg y ddeddf ar y Sul, lie y bydd bywydau yr etholedigion dan fygythiad marwolaeth. Oherwydd tan y diwedd, bydd y diafol a'i gythreuliaid nefol a daearol yn ymladd y golau a'i adneuon, yn gynghreiriaid ymwybodol neu anymwybodol o'r "Distrywiwr", "yr Abaddon *neu'r Apollyon* " o Dat.9:11. " *Mae melynster mêl* " hefyd yn darlunio'n berffaith hapusrwydd deall dirgelion Duw y mae'n eu rhannu gyda'i wir etholedigion sy'n sychedig am wirionedd. Nid oes unrhyw gynnyrch arall ar y ddaear yn canolbwyntio ei felyster naturiol melyn fel ef. Fel rheol, mae bodau dynol yn gwerthfawrogi ac yn chwilio am y blas melyn hwn sy'n ddymunol iddynt. Hefyd, mae'r un etholedig Crist yn ceisio yn Nuw melynster perthynas gariadus a heddychlon yn ogystal â'i gyfarwyddiadau.

Trwy roddi ei ddatguddiad "Apocalypse" (= Datguddiad) " *melysder mêl* ", y mae Ysbryd Duw yn ei gymharu â'r " *manna nefol* " oedd â " *blas mêl* " ac a fu'n maethu'r Hebraeid, yn yr anialwch, yn ystod y cyfnod. 40 mlynedd cyn eu mynediad i wlad yr addewid a gymerwyd oddi wrth y Canaanaeid. Yn union fel na allai Hebraeg fod wedi goroesi heb fwyta'r " *manna* " hwn, er 1994, diwedd y " *pum mis* " a broffwydwyd yn Dat.9:5-10, dim ond trwy faethu ei hun o'r ysbrydol broffwydol olaf hwn y mae ffydd yr Adfent yn goroesi. *bwyd* " (*Mth.24:45*) " *wedi ei baratoi ar gyfer amser priodol dyfodiad gogoneddus*" Iesu Grist. Byddai'r ddysgeidiaeth hon y mae Duw'r gwirionedd yn ei rhoi i mi ei gwireddu ar y bore Saboth hwn yn unig ar y 4ydd^{awr} o Ionawr 16, 2021 (ond 2026 i Dduw) wedi bod yn ddefnyddiol i ateb yr un a ofynnodd i mi un diwrnod am astudio proffwydoliaethau " Beth sydd ynddo i mi?" » Mae ateb Iesu yn fyr ac yn syml: bywyd ysbrydol i ddianc rhag marwolaeth ysbrydol. Os nad yw'r Ysbryd yn meddiannu'r ddelw o " *deisen* ", ond dim ond " *melysni mêl* ", mae hynny oherwydd bod bywyd corfforol yr Hebraeg yn ymwneud â'r bwyd " *manna* " hwn. Ynglŷn â'r Datguddiad, dim ond i ysbryd yr etholedigion y mae bwyd. Ond, yn y gymhariaeth hon, y mae yn ymddangos yn angenrheidiol, yn anheggorol a gofynol gan y Duw byw fel amod i gynnal bywyd ysbrydol. Ac mae'r gofyniad hwn yn gwneud synnwyr, oherwydd ni pharatoodd Duw y bwyd hwn i'w anwybyddu a'i ddirmygu gan Ei weision y dyddiau diwethaf. Dyma'r elfen sancteiddiaf ers aberth Iesu Grist a ffurf olaf a chyflawniad terfynol y Swper Sanctaidd"; Iesu'n rhoi ei ddewisol ar gyfer bwyd, ei gorff a'i gyfarwyddyd proffwydol.

Adnod 10: " *Cymerais y sgrôl fach o law'r angel, a'i llyncu; yr oedd yn fy ngenau yn felys fel mêl, ond wedi i mi ei lynu, fy tu mewn a lanwyd o chwerwder.* »

Yn y profiad byw, darganfu'r gwas mewn unigedd, y golau disglair a broffwydwyd gan Iesu ac mewn gwirionedd, yn gyntaf, daeth o hyd i " *felysedd mêl* ", pleser dymunol tebyg i felysedd melys mêl. Ond yr oerni a ddangoswyd gan yr aelodau Adventist a'r athrawon yr oeddwn am ei gyflwyno iddynt a gynhyrchodd yn fy nghorff poenau abdomen dilys a elwir yn colitis. Felly yr wyf yn tystio am gyflawniad ysbrydol a llythrennol y pethau hyn.

Fodd bynnag, mae esboniad arall yn ymwneud â'r cyfnod olaf y mae'r golau proffwydol wedi'i oleuo ynddo. Mae'n dechrau mewn cyfnod o heddwch, ond bydd yn gorffen mewn cyfnod o ryfel a braw llofruddiol. Proffwydodd Dan.12:1 fel " *amser o helbul, na fu er pan ddechreuodd y cenhedloedd hyd yr amser hwn* "; mae hyn yn ddigon i achosi " *poen yn y coluddion* ". Yn enwedig ers inni ddarllen yn Lam.1:20: " *O ARGLWYDD, edrych ar fy ngofid! Y mae fy tu mewn yn berwi, y mae fy nghalon wedi cynhyrfu y tu mewn i mi, oherwydd bûm yn wrthryfelgar. Y tu allan i'r cleddyf wedi dryllio ei hafoc, o fewn marwolaeth.* » Hefyd yn Jer.4:19: " *Fy ngholuddion ! Fy tu mewn : Yr wyf yn dioddef y tu mewn i'm calon, Mae fy nghalon yn curo, ni allaf fod yn dawel; oherwydd clywi, fy enaid, sain yr utgorn, gwaedd rhyfel.* » Mae chwerwder y " *innards* " yn tynnu cymhariaeth rhwng y genhadaeth Adventist olaf a'r hyn a ymddiriedwyd i'r proffwyd Jeremeia. Yn y ddau brofiad, mae'r swyddogion etholedig yn gweithio yn elyniaeth amgylchynol llywodraethwyr gwrthryfelgar eu cyfnod. Mae Jeremeia

a'r gwir Adfentyddion olaf yn gwadu'r pechodau a gyflawnwyd gan arweinwyr sifil a chrefyddol eu hamser ac wrth wneud hynny, mae digofaint yr euog yn cael ei droi yn eu herbyn, hyd ddiwedd y byd a nodir gan dychweliad mewn gogoniant Iesu Grist, “ *Brenin y brenhinoedd ac Arglwydd yr arglwyddi* ” Dat.19:16.

Diwedd rhan gyntaf y Datguddiad

Yn y rhan gyntaf hon, canfyddwn y rhaglith a'r tair thema gyfochrog, y Llythyrau wedi eu cyfeirio at angylion y saith Eglwys, y saith sel neu arwydd yr amseroedd, a'r chwe thrwmped neu gosbau rhybudd a gyffrowyd gan ddigofaint Duw.

Adnod 11: “ *A dywedasant wrthyf, Rhaid iti broffwydo eto am bobloedd lawer, a chenhedloedd, a thafodau, a brenhinoedd.* »

Mae adnod 11 yn cadarnhau holl ymdriniaeth y 2000 olaf o'r 6000 o flynyddoedd o raglen barod Duw. Wrth gyrraedd adeg dychweliad gogoneddus Iesu Grist, bydd atgof proffwydoliaeth yn ailddechrau'r trosolwg o'r oes Gristnogol ym mhennod 11 o dan thema wahanol: “Rhaid i chi *broffwydo eto am lawer o bobloedd, cenhedloedd, tafodau, a brenhinoedd.*”

Agoriad yr ail ran o'r Dadguddiad

Yn yr ail ran hon, mewn trosolwg cyfochrog o'r oes Gristnogol, bydd yr Ysbryd yn targedu digwyddiadau pwysig a grybwyllwyd eisoes yn rhan gyntaf y llyfr, ond yma, yn yr ail ran, bydd yn datgelu i ni ei farn mewn ffordd fwy datblygedig ar pob un o'r themâu hyn. Yma eto, bydd pob pennod yn defnyddio symbolau a delweddau gwahanol ond bob amser yn gyflenwol. Trwy grwpio'r holl ddysgeidiaethau hyn y mae'r broffwydoliaeth yn nodi'r pynciau targed. Ers llyfr Daniel, mae'r egwyddor hon o gydweddu penodau'r proffwydoliaethau wedi'i chymhwyso gan yr Ysbryd Datguddiad, fel y gwelwch.

Datguddiad 11, 12 a 13

Mae'r tair pennod hyn yn ymdrin ag amser y cyfnod Cristnogol yn gyfochrog, gan daflu goleuni ar wahanol ddigwyddiadau, ond sydd bob amser yn dal yn gyflenwol iawn. Byddaf yn crynhoi, wedyn yn manylu ar y themâu.

Datguddiad 11

Teyrnasiad Pabaidd - Anffyddiaeth genedlaethol - Y seithfed trwmped

Adnodau 1 i 2: Teyrnasiad 1260 mlynedd y gau broffwyd Pabyddol: Yr erlidiwr.

Adnodau 3 i 6: yn ystod y teyrnasiad anoddefgar ac erlidgar hwn bydd " y ddau dyst " i Dduw, ysgrythurau sanctaidd y ddau gyfamod, yn cael eu cystuddio a'u herlid, gan " y bwystfil ", y glymblaid grefyddol Rufeinig sy'n gysylltiedig â brenhiniaethau Gorllewin Ewrop. .

Testun adnodau 7 i 13 yw " y bwystfil sy'n codi o'r affwys " neu, y "Chwyldro Ffrengig" a'i anffyddiaeth genedlaethol sy'n ymddangos am y tro cyntaf yn hanes dynoliaeth.

Thema adnodau 15 i 19 fydd datblygiad rhannol o'r " seithfed trwmped ".

Rôl teyrnasiad y Pab

Adnod 1: " Rhoddwyd i mi gorsen fel gwialen, gan ddweud, "Cod, a mesur teml Dduw, yr allor, a'r rhai sy'n addoli ynddi." »

Mae'r amser a dargedir yn gyfnod o gosb a ddatgelir gan y gair " gwialen ". Mae'r gosb yn cael ei chyfiawnhau " oherwydd pechod " wedi'i hadfer yn sifil ers 321 ac yn grefyddol ers 538. Ers yr ail ddyddiad hwn, mae pechod wedi'i osod gan y gyfundrefn bab a symbolir yma gan "y gorsen " sy'n dynodi " y gau

broffwyd sy'n dysgu celwydd " yn Isa .9:13-14. Mae'r neges hon yn darlunio neges Dan.8:12: " *trosglwyddwyd y fyddin â'r tragwyddol oherwydd pechod* ", lle mae " *y fyddin* " yn dynodi'r Gymanfa Gristnogol, " *y gwastadol* ", offeiriadaeth Iesu a gymerwyd ymaith gan y trefn y Pab, a " *phechod* ", cefnu ar y Sabboth er 321. Nid yw hyn ond ailadrodd neges a ailadroddir lawer gwaith mewn gwahanol agweddau a symbolau. Mae'n cadarnhau'r rôl gosbol a roddodd Duw i sefydlu'r gyfundrefn babaid Rufeinig. Mae'r ferf " *mesur* " yn golygu "barnwr". Mae cosb felly yn ganlyniad barn Duw yn erbyn " *y deml Duw* ", cyd-Gynulliad Crist, symbol " *allor* " croes ei aberth, a'r " *rhai sy'n addoli yno* " sef y Cristnogion sy'n hawlio ei iachawdwriaeth.

Adnod 2: " *Ond cyntedd allanol y deml, gadewch ef tu allan, ac na fesurwch ef; oherwydd y mae wedi ei rhoi i'r cenhedloedd, a byddant yn sathru'r ddinas sanctaidd dan draed am ddau fis a deugain.* »

Y gair pwysig yn yr adnod hon yw " *y tu allan* ." Mae'n unig yn dynodi ffydd arwynebol y Gatholig Rufeinig dan sylw yn y ddelwedd o'i deyrnasiad o 1260 o flynyddoedd dydd a gyflwynir yma fel " *42 mis* ". Bydd " *y ddinas sanctaidd* " delwedd y gwir etholedig " *yn cael ei sathru dan draed gan y cenhedloedd* " ynghyd â chyfundrefn despot y Pab neu frenhinoedd teyrnasoedd Ewrop " *sy'n godinebu gyda* " y " *Jezebel* " Gatholig yn ystod ei theyrnasiad anoddefgar hir yn 1260 blynyddoedd real rhwng 538 a 1798. Yn yr adnod hon, mae Duw yn nodi'r gwahaniaeth rhwng gwir a gau ffydd trwy ddibynnu ar symbolaeth y cysegr Hebraeg: tabernacl Moses a'r deml a adeiladwyd gan Solomon. Cawn yn y ddau achos, ar " *y cyntedd, y tu allan i'r deml* ", ddefodau crefyddol cnawdol: allor yr ebyrth a basn abluthau. Gwir sancteiddrwydd ysbrydol a geir y tu mewn i'r deml: yn y cysegr lle y mae: y canhwylbren a saith o lampau, bwrdd y 12 bara gosod, ac allor yr aroglarth wedi ei gosod o flaen y gorchudd sydd yn cuddio y cysegr sancteiddiolaf, delw y nef lle Mae Duw yn eistedd ar ei orsedd frenhinol. Dim ond i Dduw y mae didwylledd ymgeiswyr am iachawdwriaeth Gristnogol yn hysbys, ac ar y ddaear, mae dynoliaeth yn cael ei thwylo gan y grefydd ffasâd " *allanol* " y mae'r ffydd Gatholig yn ei chynrychioli gyntaf yn hanes crefydd Gristnogol ein cyfnod.

Erlidiodd y Bibl Sanctaidd, gair Duw

Adnod 3: " *Rhoddaf i'm dau dyst awdurdod i broffwydo, wedi'u gwisgo mewn sachliain, fil dau gant chwe deg o ddyddiau.* »

Yn ystod y teyrnasiad hir hwn a gadarnhawyd yma yn y ffurf " *1260 diwrnod* ", bydd y Beibl a symbolir gan y " *dau dyst* " yn cael ei anwybyddu'n rhannol hyd at amser y Diwygiad Protestannaidd pan fydd hyd yn oed yn cael ei erlid gan y cynghreiriau Catholig sy'n ffafriol i'r pabau y maent yn eu cefnogi â chleddyfau . Mae'r ddelwedd " *wedi'i gorchuddio â sachliain* " yn dynodi cyflwr o gystudd y bydd y Beibl yn ei ddiodeff hyd 1798. Oherwydd ar ddiwedd y cyfnod hwn, bydd anffyddiaeth chwyldroadol Ffrainc yn ei llosgi mewn manau cyhoeddus, gan hefyd geisio ei dinistrio a'i gwneud yn diflannu'n llwyr.

Adnod 4: " *Dyma'r ddwy olewydden a'r ddau ganhwylbren sy'n sefyll gerbron Arglwydd y ddaear.* »

“ *dwyllydd a dwyllydd* ” hyn yn symbolau o'r ddwy gynghrair olynol y mae Duw wedi'u trefnu yn ei gynllun iachawdwriaeth. Dau oddefeb grefyddol yn olynol yn cario ei Ysbryd y mae eu hetifeddiaeth yn y Beibl a'i thestunau o'r ddwy gynghrair. Proffwydwyd prosiect y ddwy gynghrair yn Zec.4:11 i 14, gan “ *ddwyllydd wedi'u gosod ar ochr dde a chwith y canhwyllydd* ”. Ac eisoes, o flaen “ *y ddau dyst* ” o adnod 3, dywedodd Duw amdany'n nhw yn nhystiolaeth Sechareia: “ *Dyma'r ddau fab olew sy'n sefyll gerbron Arglwydd yr holl ddaear.* » Yn y symbolaeth hon mae “ *olew* ” yn dynodi'r Ysbryd dwyfol. Mae “ *y canhwyllydd* ” yn proffwydo Iesu Grist a fydd, mewn corff dynol, yn dod â golau'r Ysbryd yn ei sancteiddiad (= 7) ac yn lledaenu'r wybodaeth ohono ymhlith dynion, yn union fel y mae'r canhwyllydd symbolaidd yn tryledu golau trwy losgi'r olew sydd ynddo “ *saith* ” ffiol.

Sylwch : Mae “ *y canhwyllydd* ” gyda “ *saith* ” o lampau wedi ei ganoli ar y ffiol ganol; hwn, fel canol yr wythnos sydd yn gwneyd, y 4ydd^{dydd} o wythnos y Pasg, y dydd y darfu i Iesu Grist, trwy ei gymod farwolaeth, “ *yr aberth a'r offrwm* ”, y ddefod grefyddol Hebraeg, yn unol a y cynllun dwyfol a broffwydwyd yn Dan.9:27. Felly roedd y “ *canhwyllydd* ” saith lamp hefyd yn cario neges broffwydol.

Adnod 5: “ *Os bydd unrhyw un yn dymuno eu niweidio, daw tân allan o'u genau ac ysodd eu gelynion; ac os myn neb eu niweidio, rhaid ei ladd fel hyn.* »

Yma, fel yn Dat. 13:10, mae Duw yn cadarnhau i'w wir etholedigion ei waharddiad rhag cosbi eu hunain am niwed a wneir i'r Beibl a'i achos. Mae'n weithred y mae'n ei neilltuo iddo'i hun yn unig. Bydd drygioni yn dod allan o enau'r Duw creawdwr. Mae Duw yn uniaethu ei hun â'r Beibl rydyn ni'n ei alw'n “ *air Duw* ”, fel bod pwy bynnag sy'n ei niweidio yn ymosod arno'n uniongyrchol.

Adnod 6: “ *Y mae ganddynt yr awdurdod i gau'r awyr, rhag i law ddisgyn yn nyddiau eu proffwydoliaeth; ac y mae ganddynt allu i droi y dyfroedd yn waed, ac i daro y ddaear â phob rhyw bla, pa bryd bynag y mynont.* »

Mae'r Ysbryd yn dyfynnu ffeithiau a adroddir yn y Beibl. Yn ei amser ef, cafodd y prophwyd Elias gan Dduw na ddisgynai gwlaw oddieithr wrth ei air ; o'i flaen ef derbyniodd Moses gan Dduw y gallu i newid y dyfroedd yn waed ac i daro'r ddaear â 10 pla. Mae'r tystiolaethau Beiblaidd hyn yn bwysicach fyth oherwydd yn y dyddiau diwethaf, bydd dirmyg at air ysgrifenedig ac ysbrydoledig Duw yn cael ei gosbi gan blâu o'r un math, yn ôl Dat.16.

Anffyddiaeth genedlaethol y Chwyldro Ffrengig

Y goleuadau tywyll

Adnod 7: “ *Pan fyddan nhw wedi gorffen eu tystiolaeth, bydd y bwystfil sy'n dod i fyny o'r dyfnder yn rhyfela yn eu herbyn, ac yn eu gorchfygu, ac yn eu lladd.* »

Y mae yr Ysbryd yn datguddio i ni yma, beth pwysig i'w nodi ; mae'r dyddiad 1793 yn nodi diwedd y dystiolaeth Feiblaidd, ond i bwy? Am ei elynion yr oes oedd wedi erlid y Bibl yn gwrthod ei awdurdod ddwyfol mewn materion o gynaliaeth y ffydd ; hynny yw, y brenhinoedd, yr aristocratiaid brenhinol, y gyfundrefn Pabaidd Gatholig a'i holl glerigwyr. Ar y dyddiad hwn, mae Duw

hefyd yn condemnio'r gau gredinwyr Protestannaidd nad ydynt yn ymarferol eisoes yn cymryd ei ddysgeidiaeth i ystyriaeth. Yn Dan.11:34, yn ei farn ef, mae Duw yn priodoli “ **rhagrith** ” iddyn nhw: “ *Yn yr amser pan fyddan nhw'n cwmpo, fe'u cynorthwyr ychydig, a bydd llawer yn ymuno â nhw mewn rhagrith* . » Dim ond y rhan gyntaf o dystiolaeth y Beibl sy'n cael ei chwblhau, oherwydd yn 1843, bydd ei rôl yn parhau i fod yn hollbwysig trwy wahodd yr etholedig i ddarganfod proffwydoliaethau'r Adventist. Bydd sefydlu anffyddiaeth genedlaethol yn Ffrainc yn targedu'r Beibl ac yn ceisio gwneud iddo ddiffannu. Mae'r defnydd gwaedlyd helaeth o “ei gilotîn” yn ei wneud yn “ **bwystfil** ” newydd a oedd, y tro hwn, i “ *godi o'r affwys* ”. Erbyn y term hwn a fenthycwyd o stori'r creu yn Genesis 1:2, mae'r Ysbryd yn ein hatgoffa pe na bai Duw, ei Creawdwr, yn bodoli, ni fyddai unrhyw fywyd wedi datblygu ar y ddaear. “ *Yr affwys* ” yw symbol y ddaear sydd wedi'i hamddifadu o breswlydd, pan mae'n “ *ddiffurf a gwag* ”. Felly y bu yn y *dechreuad* , yn ol Gen.1:2, ac fe ddaw felly eto am “ *fil o flynyddoedd* ”, ar ddiwedd y byd, ar ôl dychweliad gogoneddus Iesu Grist, sef y thema yn dilyn hyn yn y bennod hon 11. Mae'r gymhariaeth hon â'r anhrefn gwreiddiol yn gwbl haeddiannol i gyfundrefn weriniaethol a aned mewn anhrefn gwleidyddol a'r anhrefn mwyaf. Gan fod dynion gwrthryfelgar yn gwybod sut i uno i ddinistrio ond y maent yn rhanedig iawn ar y ffurfiau a ddylai gael eu rhoi i adluniad. Y mae y dystiolaeth hon gan hynny yn cynnyg arddangosiad o'r ffrwyth a ddichon dynolryw ei ddwyn pan yn gwbl dori ymaith oddiwrth Dduw ; amddifad o'i weithred lesol.

Ond trwy ei enwi'n “ **abys** ” mae Ysbryd y Creawdwr Duw hefyd yn awgrymu cyd-destun a chyflwr creadigaeth wreiddiol ein daear. Felly, gan dargedu diwrnod cyntaf y creadigaeth hon, mae'n dangos inni ddaear wedi plymio i “ *dywyllwch* ” llwyr oherwydd ar y foment honno, nid oedd Duw wedi rhoi golau unrhyw seren i'r ddaear eto. Ac mae'r syniad hwn yn cysylltu'r “ *bwystfil hwn sy'n codi o'r affwys* ” yn ysbrydol â “ *phedwaredd sêl* ” Dat.6:12 a ddisgrifir fel “ *haul ddu fel sachliain* ”. Gwneir y cysylltiad hefyd â “ *4ydd trwmped* ” Dat. 8:12 a ddisgrifiwyd gan “ *drawiad y trydydd, yr haul, traean y lleuad, a thraean y sêr* ”. Trwy'r delweddau hyn, mae'r Ysbryd yn priodoli cymeriad arbennig o “ **dywyll** ” iddo . Fodd bynnag, yn yr agwedd hon a'r cyflwr “ **tywyll** ” hwn y bydd Ffrainc yn gogoneddu ei meddylwyr rhydd trwy roi'r teitl “ **goleuedigaeth** ” iddynt. Cofiwn wedyn eiriau Iesu Grist a ddyfynnwyd ym Mathew.6:23: “ *ond os drwg yw dy lygad, bydd dy holl gorff mewn tywyllwch. Felly os tywyllwch fydd y goleuni sydd ynoch, mor fawr fydd y tywyllwch hwnnw!* » *Felly mae meddwl rhydd tywyll yn mynd i ryfel yn erbyn yr ysbryd crefyddol a bydd yr ysbryd rhyddfrydol* newydd hwn yn ymestyn dros amser ac yn ymestyn dros y byd Gorllewinol... a elwir yn Gristnogol a bydd yn cadw ei ddylanwad drwg hyd ddiwedd y byd. Gyda'r Chwyldro Ffrengig, setlo “tywyllwch” am byth â phechod. Oblegid, gydag ef, y mae y llyfrau a ysgrifenyddwyd gan athronwyr meddwl rhydd yn ymddangos ; sy'n ei gysylltu â'r “pechod” sy'n nodweddu Groeg ym mhroffwydoliaethau Daniel 2-7-8. Bydd y llyfrau newydd hyn yn cystadlu â'r Beibl ac yn llwyddo i'w ffigu, i raddau helaeth. Mae'r “ *rhyfel* ” a gyhuddir felly yn anad dim yn ideolegol. Ar ôl y Chwyldro ac ar ôl yr Ail Ryfel Byd, bydd y tywyllwch hwn yn cymryd agwedd y ddyneiddiaeth uchaf yn gyferbyniol ac

felly'n torri â'r anoddefgarwch gwreiddiol, ond mae'r " rhyfel " ideolegol yn parhau. Bydd bodau dynol y gorllewin yn barod i aberthu popeth am y "rhyddid" hwn. Mewn gwirionedd, byddant yn aberthu eu cenedloedd, eu diogelwch, ac ni fyddant yn dianc rhag y farwolaeth a gynlluniwyd gan Dduw.

Adnod 8: " A bydd eu cyrff meirw yn sgwâr y ddinas fawr, a elwir, mewn ystyr ysbrydol, yn Sodom a'r Aiff, hyd yn oed lle y croeshoeliwyd eu Harglwydd. »

Y " corfflu " a ddyfynnir yw rhai'r " dau dyst " y dienyddiwyd eu hymosodwyr cyntaf hefyd yn " sgwâr " yr un " ddinas ". Y " ddinas " hon yw Paris, a galwyd y " lle " a ddyfynnwyd, yn olynol, yn "place Louis XIV", "place Louis XV", "place de la Révolution", ac mae'n dynodi'r "place de la Concorde" presennol. Nid yw anffyddiaeth yn gwneud unrhyw ffurf grefyddol unrhyw ffafrau. Mae'r dioddefwyr gilotinaidd yn cael eu curo'n union am eu hymlyniad crefyddol. Ac fel y mae neges y " 4ydd Trwmped " yn ei ddysgu, y targedau yw'r gwir oleuni (haul), y casgliad ffug (lleuad), ac unrhyw negesydd crefyddol unigol (seren). Ymhellach, derbynnir rhai ffurfiau crefyddol llwgr ar yr amod eu bod yn cydymffurfio â normau anffyddiaeth dominyddol. Mae rhai offeiriaid felly yn derbyn yr enw "dadfrodio" yn wawd. Mae'r Ysbryd yn cymharu Paris, prifddinas Ffrainc, â " Sodom " a'r " Aiff ". Ffrwyth cyntaf rhyddid oedd gormodedd rhywiol ynghyd â chwalfa o gonfensiynau cymdeithasol a theuluol traddodiadol. Bydd gan y gymhariaeth hon ganlyniadau trasig dros amser. Mae'r Ysbryd yn dweud wrthym y bydd y ddinas hon yn dioddef tynged " Sodom " a " yr Aiff " sydd wedi dod i Dduw yn symbol nodweddiadol o bechod a gwrthryfel yn ei erbyn. Mae'r cysylltiad a sefydlwyd uchod â'r " pechod " athronyddol "Groegaidd" a wadwyd yn Daniel 2-7-8 wedi'i gadarnhau yma. I ddeall yn iawn y gwarth dwyfol hwn ar bechod Groeg, gadewch i ni gymryd i ystyriaeth y ffaith, wrth geisio defnyddio geiriau athronyddol i gyflwyno'r Efengyl i drigolion Athen, methodd yr apostol Paul a chael ei erlid o'r lle. Dyna pam y bydd meddwl athronyddol yn parhau i fod yn elyn i Dduw y creawdwr am byth. Dros amser a hyd at ei diwedd, bydd y ddinas hon o'r enw "Paris" yn cadw, ac yn tystio trwy'r gweithredoedd hyn, i gywirdeb ei chymhariaeth â'r ddau enw hyn, symbolau pechod rhywiol a chrefyddol. Y tu ôl i'w enw "Paris", mae treftadaeth y "Parisi", gair y mae ei darddiad Celtaidd yn golygu "rhai'r crochan", enw hynod broffwydol. Yng nghyfnod y Rhufeiniaid roedd y lle yn gadarnle i addolwyr paganaidd Isis, duwies yr Eifftiaid, yn fanwl gywir, ond hefyd, y llwyfan a delwedd sinigaidd Paris, mab brenin Troy, yr hen Priam. Awdur godineb gyda'r hardd Helena, gwraig y brenin Groeg Menelaus, bydd yn gyfrifol am ryfel yn erbyn Gwlad Groeg. Ar ôl gwarchae aflwyddiannus, tynnodd y Groegiaid yn ôl, gan adael ceffyl pren enfawr ar y traeth. Gan feddwl mai duw Groegaidd ydoedd, daeth y Trojans â'r ceffyl i'r ddinas. A chanol nos, pan ddaeth y gwin a'r wledd i ben, milwyr Groegaidd a ddaethant allan o'r meirch, ac a agorasant y pyrth i'r milwyr Groegaidd oedd yn dychwelyd yn ddistaw; a holl drigolion y ddinas a gyflafan, o'r brenin i'r testyn isaf. Bydd y weithred Trojan hon yn achosi colli Paris yn y dyddiau diwethaf oherwydd, gan anwybyddu'r wers, bydd yn ailadrodd ei wallau trwy osod ei gelynyion yr oedd wedi'u gwladychu ar ei diriogaeth. Cyn cymryd yr enw Paris, galwyd y ddinas yn "Lutèce" sy'n golygu "cors drewllyd";

holl raglen ei dynged drist. Gellir cyfiawnhau'r gymhariaeth â'r " *Aiff* " oherwydd trwy fabwysiadu'r gyfundrefn weriniaethol, Ffrainc yw'r gyfundrefn bechadurus gyntaf yn y byd Gorllewinol yn swyddogol. Cadarnheir y dehongliad hwn yn *Dat.17:3* gan liw " *ysgarlad* " yr " *bwystfil* ", delwedd clymbleidiau brenhinol a gweriniaethol y dyddiau diwethaf, a adeiladwyd ar fodel Ffrainc. Trwy ddweud: " *hyd yn oed lle croeshoeliwyd eu Harglwydd* ", mae'r Ysbryd yn tynnu'r gymhariaeth rhwng gwrthodiad y ffydd Gristnogol o anffyddiaeth Ffrengig a gwrthodiad cenedlaethol Iddewig y Meseia Iesu Grist; gan fod y ddwy sefyllfa yn union yr un fath a byddant yn dwyn yr un canlyniadau a'r un ffrwyth anwiredd ac anwiredd. Bydd y gymhariaeth hon yn parhau yn yr adnodau sy'n dilyn.

Trwy alw ei brifddinas yn " *Yr Aiff* ", mae Duw yn cymharu Ffrainc â'r Pharo, model nodweddiadol o wrthwynebiad dynol yn hytrach na'i ewyllys. Bydd yn cynnal y sefyllfa wrthryfelgar hon nes ei dinistrio. Ni bydd byth edifeirwch ar ei ran. Gan alw yn " *ddrwg dda a da drwg* ", hi a gyflawna y pechodau gwaethaf a gyflawnwyd gan Dduw; hyn trwy alw "goleuadau", y meddylwyr "tywyll" a sefydlodd "ei hawliau dynol", sy'n wrthwynebus i hawliau Duw. A chan lawer o bobloedd, bydd ei model yn cael ei efelychu, hyd yn oed, ym 1917, gan y Rwsia bwerus a fydd yn ei dinistrio ag ergyd atomig ar adeg y " *chweched trwmped* ", sef yr hyn a broffwydodd ei henw "Parisii" yn y Geltaidd. iaith, sy'n golygu "y rhai yn y crochan". Bydd hi felly yn aros hyd ei diwedd yn analluog i weld Duw yn y treialon a fydd yn ei difetha i'r pwynt o'i dinistrio. Oherwydd ei fod wedi ei thargedu ac ni fydd yn gadael iddi fynd nes nad yw mwyach.

Adnod 9: " *Tri diwrnod a hanner bydd dynion o blith y bobloedd, llwythau, tafodau, a chenhedloedd yn gweld eu cyrff marw, ac ni fyddant yn caniatáu i'w cyrff marw gael eu gosod mewn bedd.* »

Yn Ffrainc, ymunodd y bobl â'r Chwyldro ym 1789, ac ym 1793 dienyddiwyd eu brenin ac yna eu brenhines, y ddau wedi'u dienyddio'n gyhoeddus yn sgwâr canolog mawr y ddinas a elwir yn olynol yn "Lle Louis XV", "Place de la Révolution", a ar hyn o bryd, "place de la Concorde". Wrth briodoli " *tri diwrnod a hanner* " i amser y gweithredu dinistriol, mae'r Ysbryd i'w weld yn cynnwys Brwydr Valmy lle yn 1792, wynebodd a threchodd y chwyldroadwyr byddinoedd brenhinol teyrnasodd Ewrop a ymosododd ar Ffrainc Weriniaethol gan gynnwys Awstria, cartref o deulu tarddiad y Frenhines Marie Antoinette. Er mwyn deall tarddiad y casineb hwn, rhaid inni gadw mewn cof bod 1,260 o flynyddoedd o gamddefnydd o bob math gan y glymblaid Pab-Frenhinol wedi cythruddo pobl Ffrainc a gafodd eu hecsbloetio, eu cam-drin, eu herlid a'u difetha'n llwyr. Dau deyrnasiad olaf Louis Sylw! Nid yw ac ni fydd y Weriniaeth yn fendith i Ffrainc. Bydd hi hyd ei diwedd, yn ei phumed ffurf, yn dwyn melltithion Duw, a hithau'n cyflawni'r gwallau a fydd yn peri iddi gwmp. Bydd y gyfundrefn waedlyd hon, o'i gwreiddiau, yn dod yn wlad "hawliau dynol" a dyneiddiaeth a fydd yn y pen draw yn amddiffyn yr euog ac yn rhwystredig, trwy ei hanghyfiawnder, y dioddefwr. Bydd hyd yn oed yn croesawu ei elynion ac yn eu gosod ar ei diriogaeth, gan ddynwared, i'r gwaethaf, yr enghraifft enwog o'r ddinas Trojan sy'n enwog am gyflwyno'r ceffyl pren a adawyd gan y Groegiaid, fel y gwelwyd yn flaenorol.

Adnod 10: “ *Ac o'u herwydd hwy y bydd trigolion y ddaear yn llawenhau ac yn llawen, ac yn anfon rhoddion at ei gilydd, am fod y ddau broffwyd hyn yn poenydio trigolion y ddaear.* »

Yn yr adnod hon, mae'r Ysbryd yn targedu'r amser pan fydd drygioni athronyddol Ffrainc, fel gangrene neu ganser, yn lluosogi ac yn lledaenu fel pla yng ngwledydd eraill y Gorllewin. ^{Mae'n} nodi “arwydd yr amseroedd” gyda'r “ *bed sêl* ”; yr un lle mae'r “ *haul yn mynd yn ddu fel sach o farch* ”: mae goleuni'r Beibl yn diflannu, wedi'i fygu gan lyfrau athronyddol meddylwyr rhydd.

Mewn darllen ysbrydol, yn wahanol i “ *ddinasyddion teyrnas nefoedd* ” sy'n diffinio etholedigion Iesu, mae “ *trigolion y ddaear* ” yn dynodi Protestaniaid Americanaidd ac yn fwy cyffredinol, bodau dynol yn wrthryfelgar tuag at Dduw a'i wirionedd. Mae pobl o deyrnasoedd Ewropeaidd a hyd yn oed mwy Americanaidd yn edrych tuag at Ffrainc. Yno, mae pobl yn gwasgu ei brenhiniaeth a'r grefydd Gristnogol Gatholig sy'n bygwth y bobl sy'n darllen y Beibl, y “ *ddau dyst* ”, â “ *phoenydiau* ” ei “uffern”; “ *poenydiau* ” go iawn sydd, fodd bynnag, yn cael eu cadw ar gyfer y dyfarniad olaf yn unig, i ddinistrio'r gau grefyddwyr sydd eu hunain yn defnyddio'r math hwn o fygythiad yn dwyllodrus, yn ôl Dat. 14:10-11. Mae tramorwyr, hefyd, dioddefwyr yr un cam-drin y tu allan i Ffrainc, yn gobeithio elwa o'r fenter hon. Mae hyn, yn fwy byth, oherwydd gyda chefnogaeth Ffrainc a roddwyd gan Louis XVI, yn y byd, ychydig flynyddoedd ynghynt, canfu Unol Daleithiau newydd Gogledd America eu hannibyniaeth, gan ryddhau eu hunain rhag tra-arglwyddiaeth Lloegr. Mae rhyddid ar symud a bydd yn ennill dros lawer o bobl yn fuan. Fel arwydd o'r cyfeillgarwch hwn, “ *byddant yn anfon anrhegion at ei gilydd.* ” Un o'r rhoddion hyn oedd rhodd Ffrainc i'r Americanwyr o'r “Statue of Liberty” a godwyd yn 1886 ar ynys gyferbyn ag Efrog Newydd. Dychwelodd yr Americanwyr yr ystum trwy gynnig atgynhyrchiad iddo sydd, a godwyd yn 1889, wedi'i leoli ym Mharis ar ynys yng nghanol y Seine ger Tŵr Eiffel. Mae Duw yn targedu'r math hwn o rodd sy'n datgelu'r rhannu a'r cyfnewid sy'n gyfystyr â melltith **rhyddid gormodol** sy'n ceisio anwybyddu ei ddeddfau ysbrydol.

Adnod 11: “ *Ac ar ôl y tridiau a hanner yr aeth ysbryd bywyd oddi wrth Dduw i mewn iddynt, a hwy a safasant ar eu traed; a daeth ofn mawr ar y rhai a'u gwelsant.* »

Ar Ebrill 20, 1792, bygythiwyd Ffrainc gan Awstria a Phrwsia a dymchwelodd ei brenin, Louis XVI, ar Awst 10, 1792. Bu'r Chwyldroadwyr yn fuddugol yn Valmy ar Fedi 20, 1792. Gilotinwyd y Brenin Louis XVI ar Ionawr 21, 1793. Cafodd yr unben Robespierre a'i gyfeillion eu gilotin yn eu tro ar Orffennaf 28, 1794. Disodlwyd y “Confensiwn” gan y “Directoire” ar Hydref 25, 1795. Ni pharhaodd y ddau “Arswyd” ym 1793 a 1794 gyda'i gilydd ond un flwyddyn. Rhwng Ebrill 20, 1792 a Hydref 25, 1795, rwy'n dod o hyd yn eithaf manwl gywir y cyfnod hwn o “ *dri diwrnod a hanner* ” wedi'i broffwydo neu “dri diwrnod a hanner” o flynyddoedd real. Ond credaf fod y hyd hefyd yn cario neges ysbrydol. Mae'r cyfnod hwn yn cynrychioli hanner wythnos, a all ddwyn i gof gyfeiriad at weinidogaeth ddaearol Iesu Grist a barhaodd yn union “dridiau a hanner proffwydol” ac a ddaeth i ben gyda marwolaeth y Meseia Iesu Grist. Mae'r Ysbryd yn cymharu ei weithred ag un y Beibl, ei “ *ddau dyst* ”, a oedd hefyd yn

gweithredu ac yn dysgu cyn cael ei losgi ar y Place de la Révolution ym Mharis. Trwy'r gymhariaeth hon, y Beibl yw'r ffydd hon, wedi'i chysylltu ag Iesu Grist sydd, ynndi, wedi ei chroeshoelio eilwaith a'i " *thyllu* " fel y nodir yn Dat. 1:7. Daeth y llyfogydd o dywallt gwaed i ben i ddychryn pobl Ffrainc. Hefyd, ar ôl dienyddio ei arweinydd Confensiwn Bloodthirsty, Maximilien Robespierre, a'i ffrindiau Couthon a Saint-Just, daeth y dienyddiadau cryno a systematig i ben. Deffrôdd Ysbryd Duw syched ysbrydol dynion a daeth arfer crefydd unwaith eto yn gyfreithlon, ac yn anad dim, yn rhydd. Mae "ofn Duw" llesol wedi ailymddangos a diddordeb yn y Beibl wedi'i amlygu eto ond hyd ddiwedd y byd bydd yn cael ei ymladd a'i gystadlu ag ef gan lyfrau athronyddol a ysgrifennwyd gan feddylwyr rhydd y mae eu model Groegaidd yn flaengar yn ffynhonnell y cyfan ei amrywiol ffurfiau.

Adnod 12: “ *A chlywsant lais o'r nef yn dywedyd wrthynt, Deuwch i fyni yma; A hwy a esgynnodd i'r nef yn y cwmwl; a'u gelynyon a'u gwelsant.* »

Mae'r datganiad dwyfol hwn yn berthnasol i'r " *dau dyst* " beiblaidd ar ôl 1798.

Mae'r gymhariaeth â'r Iesu yn parhau, oherwydd dyna'r hwn a welodd ei rai dewisol (ar ôl y proffwyd Elias) yn esgyn i'r nefoedd cyn eu syllu. Ond, yn ei dro, bydd ei ddewis o'r amser olaf yn gweithredu yn yr un modd. Bydd eu gelynyon hefyd yn eu gweld yn esgyn i'r nefoedd yn y cwmwl lle bydd Iesu'n eu tynnu ato'i hun. Yr un yw'r gefnogaeth y mae Duw yn ei rhoi i'w achos, i Iesu Grist, ei etholedigion, ac yn y cyd-destun hwn o'r Chwyldro Ffrengig, y Beibl ar ôl 1798. I gadarnhau diwedd y cyfnod proffwydol o "1260 diwrnod" -blynyddoedd, yn 1799, bu farw Pab Pius VI garcharu yn Valence-sur-Rhône, a thrwy hynny wneud yn bosibl, rhwng 1843-44 a 1994, cyfnod hir o heddwch o 150 mlynedd proffwydo ar ffurf "pum mis" yn Apo.9: 5 -10 . Mae marwolaeth Louis XVI, terfyniad y frenhiniaeth, a marwolaeth pab carcharor yn ergyd farwol i anoddefgarwch crefyddol " *y bwystfil sy'n codi o'r môr* " yn Dat.13:1-3. Mae Concordat y Cyfeiriadur yn iachau ei chlwyf ond nid yw bellach yn elwa o'r gefnogaeth frenhinol a ddinistriwyd, ni fydd yn erlid mwyach tan y diwedd pan fydd anoddefiad Protestannaidd yn ymddangos o dan yr enw "y bwystfil sy'n codi o'r ddaear" yn Apo .13:11.

Adnod 13: “ *Yr awr honno bu daeargryn mawr, a syrthiodd degfed ran y ddinas; lladdwyd saith mil o wŷr yn y daeargryn hwn, a dychrynodd y gweddill a rhoi gogoniant i Dduw'r nefoedd.* »

Yn y cyfnod hwn (*yr awr hon*) y cyflawnwyd, mewn ffurf ysbrydol, y " *daeargryn* " a broffwydwyd eisoes trwy gyflawniad Lisbon yn 1755, yn ymwneud â thema " *chweched sêl* " Apo. 6:12. Yn ôl Ysbryd Duw, collodd dinas Paris " *degfed* " o'i phoblogaeth. Ond gall ystyr arall fod yn berthnasol yn ôl Dan.7:24 a Dat.13:1, y ddegfed ran o'r " *deg corn* " neu deyrnasoedd Cristnogol gorllewinol sy'n destun Pabyddiaeth Pabaidd. Syrthiodd Ffrainc, a ystyrir gan Rufain fel "merch hynaf" yr Eglwys Gatholig Rufeinig, i anffyddiaeth, amddifadodd hi o'i chynhaliaeth, ac aeth mor bell ag i ddinistrio ei hawdurdod. Datgelodd y 4ydd ^{utgorn}, " *traean yr haul wedi ei tharo* "; mae'r neges " *lladdwyd saith mil o ddynion yn y daeargryn hwn* " yn cadarnhau'r peth trwy ddweud: lladdwyd lliaws (*mil*) o

“ *ddynion* ” crefyddol (*saith: sancteiddiad crefyddol y cyfnod*), yn y *daeargryn cymdeithasol gwleidyddol hwn*.

Adnod 14: “ *Mae'r ail wae wedi mynd heibio. Wele, y trydydd gwaie yn dyfod ar frys ” .*

Felly, gwnaeth y tywallt gwaed dwys adfywio ofn Duw, a daeth y “Arswyd” i ben, a disodlwyd gan ymerodraeth Napoleon I , yr “ *eryr* ” yn cyhoeddi'r tri “ *utgorn* ” olaf , tri “ *anffawd fawr* ” . » i'r trigolion o'r ddaear. O ystyried bod y cyhoeddiad yn dilyn y Chwyldro Ffrengig o 1789 i 1798, ni all “ yr *ail anffawd* ” a briodolir iddo yn adnod 14 ymwneud yn uniongyrchol ag ef. Ond am yr Ysbryd, dyma'r ffordd o ddweud wrthym y bydd ffurf newydd ar y Chwyldro Ffrengig yn ymddangos ychydig cyn dychwelyd mewn gogoniant Iesu Grist. Fodd bynnag, yn ôl Dat.8:13, mae'r “ *ail wae* ” yn amlwg yn ymwneud â thema'r 6^{ed} *utgorn* Dat.9:13 a fydd, yn union, yn “ *lladd traean o ddynion* ” cyn i Iesu Grist dychwelyd i ddial am gondemniad anghyfiawn ei weision ffyddlon sanctaidd trwy ddifa eu gelynion marwol, y gwrthryfelwyr olaf. Gallwn ddeall, fel y lladd a achosir gan y Chwyldroadwyr Ffrengig, fod Duw yn trefnu lladd y Trydydd Rhyfel Byd, y tro hwn niwclear, a fydd yn lleihau nifer trigolion y ddaear yn sylweddol, cyn ei ddileu yn gyflawn a fydd yn ei adfer i'w ymddangosiad “ *abys* ” gwreiddiol, ar ôl ymyrraeth ddinistriol olaf Iesu Grist.

Mae ystyr dwbl “ *ail wae* ” yn cysylltu'r *pedwerydd utgorn* â'r *chweched* am reswm ysbrydol. Mae strwythur y Datguddiad yn gwahanu amser y cyfnod Cristnogol yn ddwy ran. Yn y cyntaf, mae “ *anffawd* ” yn cosbi'r euog a gosbwyd cyn 1844 ac yn yr ail, y rhai a gosbwyd ar ôl 1844, ychydig cyn diwedd y byd. Nawr, mae'r ddwy weithred gosbol yn rhannu'r ystyr y mae Duw yn ei roi i'w bedwaredd gosb yn Lefiticus 26:25: “*Fe anfonaf y cleddyf a fydd yn dial fy nghyfamod .*” Roedd y gosb gyntaf yn disgyn ar bobl na dderbyniodd neges y Diwygiad Protestannaidd, y gwaith a baratowyd gan Iesu ar gyfer ei etholedigion, a'r ail, ar y rhai na ymatebodd i alwad Duw i gwblhau'r Diwygiad hwn o 1843 ymlaen. Y golau a ddatgelwyd gan y mae Duw yn ei lunio y Diwygiad parhaol hwn yn cael ei gyflwyno hyd yr awr y bydd amser gras yn dod i ben.

Trwy gymeryd i fynu y pethau a'r gweithredoedd a briodolodd Duw i ddynion y Chwyldroad Ffrengig o 1789 hyd 1795, yr ydym yn cael y rhai y gall efe eu priodoli i ddynion Gorllewinol y dyddiau diweddf. Cawn yr un dirmyg, yr un atgasedd a chasineb at ordinhadau crefyddol a'r rhai sydd yn eu dysgu ; ymddygiad sydd y tro hwn yn deillio o ddatblygiad rhyfeddol gwyddoniaeth a thechnoleg. Yn ystod y blynyddoedd o heddwch, cymerodd anffyddiaeth a gau grefydd drosodd y byd Gorllewinol. Mae gan Dduw reswm da felly i gynnig inni, ar gyfer y thema hon, ddarlleniad dwbl; ymddygiad y “ *goroeswyr* ” yn gwneud y prif wahaniaeth rhwng y cyfnod chwyldroadol ac amser gwyddonol dyddiau olaf y ddynoliaeth. I fod yn gliriach, yn ôl Dat. 11:11 i 13, “ *edifarhaodd* ” *goroeswyr* ” y darlleniad cyntaf sy'n ymwneud â'r “ *pedwerydd trwmped* ” , tra bod “ *goroeswyr* ” yr ail sy'n ymwneud â'r “ *chweched trwmped* ” yn *edifarhau* . *ddim* ,” yn ôl Dat.9:20-21.

Y trydydd “ *gwaie mawr* ” (i bechaduriaid): Dychweliad gogoneddus Crist y Ynad

Adnod 15: “ *Canodd y seithfed angel. A bu lleisiau uchel yn y nef, yn dywedyd, Teyrnasoedd y byd a ymroddasant i'n Harglwydd ni ac i'w Grist ef; ac efe a deyrnasa byth bythoedd.* »

Thema olaf y bennod yw thema'r “ *seithfed utgorn* ” sy'n dynodi, yr wyf yn eich atgoffa, y foment y mae'r creawdwr anweledig Duw yn ei wneud ei hun yn weladwy i lygaid ei elynion yn cadarnhau Apo.1:7: “ *Wele, y mae yn dyfod gyda bydd y cymylau a phob llygad yn ei weld; hyd yn oed y rhai a'i tyllodd.* ” “ *Y rhai a'i tyllodd* ”, a dyllodd Iesu, yw ei elynion o bob cyfnod o'r oes Gristnogol gan gynnwys rhai'r olaf. Hwyl a'i trywanasant ef, gan erlid ei ddisgyblion ffyddlon, am y rhai y datganodd: “ *Yn gymaint a'ch bod wedi gwneud y pethau hyn i un o'r lleiaf o'r brodyr hyn, yr ydych wedi eu gwneud i mi* (Mth. 25:40). O'r awyr, codir lleisiau uchel i ddathlu'r digwyddiad. Dyma rai trigolion y nefoedd sydd eisoes wedi mynegi eu hunain i ddathlu diarddeliad y diafol a'i gythreuliaid o'r nef gan y Crist buddugol, a elwir “ *Mihangel* ” yn Dat. 12:7 i 12. Cymerant ran mewn llawenydd o etholedig, yn ei dro yn rhyddhau ac yn fuddugol gan Iesu Grist. Bydd hanes pechod daearol yn darfod am ddiffyg pechaduriaid a ddinistriwyd gan enau y Crist dwyfol. Mae'r diafol, “ *tywysog y byd hwn* ” yn ôl Iesu, yn colli ei feddiant o'r byd pechadurus a ddinistriwyd gan Dduw. Bydd yn aros am fil o flynyddoedd eraill ar y ddaear anghyfannedd heb niweidio neb, tra'n aros ei ddileu yn llwyr ar y farn olaf gyda'r holl bechaduriaid eraill y bydd Duw yn atgyfodi i'r diben hwn.

Dedwyddwch mawr nefol yr etholedigion a brynwyd trwy waed Iesu Grist

Adnod 16: “ *A'r pedwar henuriad ar hugain, y rhai oedd yn eistedd gerbron Duw ar eu gorseddau, a syrthiasant ar eu hwyneb, ac a addolasant Dduw,* ”

Mae'r etholedigion wedi mynd i mewn i deyrnas nefol Dduw, yn eistedd ar orseddau yng ngŵydd Duw, byddant yn teyrnasu neu'n barnu'r drygionus yn ôl Dat.20:4. Mae'r adnod hon yn dwyn i gof gyd-destun dechreuad nefol y gwaredigion yn Dat.4. Mae'r adnod hon yn cyflwyno'r ffurf y dylai gwir addoliad Duw fod. Puteindra, penlinio, wyneb i lawr, yw'r ffurf a gyfreithlonir gan Dduw.

Adnod 17: “ *Gan ddywedyd: Diolchwn i ti, Arglwydd Dduw Hollalluog, yr hwn sydd a phwy oedd, am iti feddiannu dy allu mawr a meddiannu dy deyrnas.* »

Mae'r gwaredigion yn adnewyddu eu diolch ac yn ymbrithio gerbron Iesu Grist, “ *yr Hollalluog Dduw sydd a phwy oedd* ” “ **a'r hwn sydd wedi dod** ”, fel y cyhoeddodd Dat.1:4. “ *Yr wyt wedi gafaél yn dy allu mawr* ” yr hwn a ymwrthodaist ag ef i achub dy etholedigion, ac a ddyrchafodd trwy dy farwolaeth bris eu pechodau yn dy weinidogaeth “ *Oen* ”; “ *Oen Duw sy'n tynnu ymaith bechodau'r byd.* ” Yr ydych wedi “ *cymryd meddiant o'ch teyrnas* ”; y cyd-destun a awgrymir yn wir yw lle'r oedd yr Ysbryd yn cario Ioan i ffwrdd yn Dat.1:10; mae hanes Cymanfa Crist ar y ddaear yn y gorffennol. Ar hyn o bryd, mae'r “ *saith cynulliad* ” y tu ôl i'r swyddogion etholedig. Mae teyrnasiad Iesu, gwrthrych gobaith ffydd yr etholedigion, wedi dod yn realiti.

Adnod 18: “ *Roedd y cenedloedd wedi digio; a daeth dy ddigofaint, a daeth yr amser i farnu'r meirw, i wobrwyo dy weision y proffwydi, y saint, a'r rhai sy'n ofni dy enw, bach a mawr, ac i ddifetha'r rhai sy'n dinistrio'r ddaear.* »

Cawn yn yr adnod 18 hon wybodaeth ddefnyddiol iawn am y dilyniant o ddigwyddiadau proffwydol. Y ^{6ed} *trwmped* wedi'i ladd _ *mae traean o ddynton* yn, “ *Cafodd y cenedloedd eu cythruddo* ”, ac o flaen ein llygaid, yn 2020-2021, rydym yn dyst i achosion y llid hwn: Covid-19 a'r adfail economaidd a achoswyd, ymddygiad ymosodol Islamaidd, ac yn brydlon, sarhaus Rwsia gyda'i chynghreiriaid. Ar ol yr ymryson ofnadwy a dinystriol hwn, wedi i " *bwystfil y ddaear* " gyhoeddi deddf y Sabboth , hyny yw, y glymblaidd Protestanaidd a Phabyddol o oroeswyr America ac Ewrop, tywalltodd Duw arnynt " *saith pla olaf ei ddigofaint* " a ddisgrifir yn Parch.16. Ar adeg y seithfed, roedd yn ymddangos bod Iesu yn achub ei etholedigion ac yn dinistrio'r rhai a fu farw. Yna daw'r rhaglen a baratowyd ar gyfer “ *mil o flynyddoedd* ” y seithfed mileniwm. Yn y nef, yn ôl Dat.4:1, bydd barn y drygionus yn digwydd: “ *ac mae'r amser wedi dod i farnu'r meirw.* ” Y saint a gânt eu gwobr : y bywyd tragywyddol a addawodd Iesu Grist i'w etholedigion. O'r diwedd maent yn cael y seren foreol a'r goron a addawyd i'r etholedigion a gafwyd yn fuddugol ym mrwydr ffydd: “ *i wobrwyo dy weision y proffwydi* ”. Mae Duw yn cofio yma bwysigrwydd proffwydoliaeth i bob oed (Yn ôl 2 Pet.1:19) ac yn fwy arbennig yn y dyddiau diwethaf. “ *Y saint a'r rhai sy'n ofni dy enw* ” yw'r rhai a ymatebodd yn gadarnhaol i negeseuon tri angel Dat.14:7 i 13; o'r hwn y mae y cyntaf yn dwyn i gof y ddoethineb sydd yn gynnwysedig o'i ofni ef, gan ufuddhau iddo a pheidio gwrthwynebu ei orchymynion, gan ddywedyd : “ *Ofnwch Dduw a rhoddwch ogoniant iddo,* ” yn ei agwedd o Dduw y creawdwr, “ *canys y mae awr ei farn wedi dyfod, ac addolwch yr hwn a wnaeth nefoedd, a môr, a daear, a ffynhonnau dyfroedd.* ”

Adnod 19: “ *Ac agorwyd teml Dduw yn y nefoedd, ac ymddangosodd arch ei gyfamod yn ei deml. A bu mell, a lleisiau, a tharanau, a daeargryn, a chenllysg mawr.* »

Mae'r holl themâu a ddaw i'r amlwg yn llyfr y Datguddiad hwn yn cydgyfarfod tuag at yr eiliad hanesyddol hon o ddychweliad mawr gogoneddus ein Harglwydd Iesu Grist, dwyfol. Mae'r adnod hon yn targedu'r cyd-destun lle mae'r themâu canlynol yn cael eu cyflawni a'u cwblhau:

Parch.1: Adventism:

Adnod 4: “ *Ioan at y saith eglwys sydd yn Asia: Gras i chwi a thangnefedd oddi wrth yr hwn sydd, a'r hwn oedd, **a'r hwn sydd i ddyfod**, ac oddi wrth y saith ysbryd sydd gerbron ei orseddfainc ef.* ”

Adnod 7: “ **Wele, mae'n dod gyda'r cymylau.** A bydd pob llygad yn ei weld, sef y rhai a'i trywanodd; a holl lwythau y ddaear a alarant o'i blegid ef. Oes. Amen! »

Adnod 8: “ *Myfi yw'r alffa a'r omega, medd yr Arglwydd Dduw, yr hwn sydd, a'r hwn oedd, **a'r hwn sydd i ddod**, yr Hollalluog.* »

Adnod 10: “ **Roeddwn i yn yr Ysbryd ar ddydd yr Arglwydd**, a chlywais y tu ôl i mi lais uchel, fel sain utgorn. ”

Apo.3: Y seithfed cynulliad: diwedd oes y “*Laodiceaidd*” (= pobl farnedig).

Dat.6:17: Dydd mawr digofaint Duw yn erbyn bodau dynol gwrthryfelgar “ **oherwydd daeth dydd mawr ei ddigofaint** , a phwy a saif? »

Apo.13: “ y bwystfil a gyfyd oddi ar y ddaear ” (clymblaid Protestannaidd a Phabyddol) a’i chyfraith Sul; adnod 15: “ A rhoddwyd iddo wneud i ddelw’r bwystfil ddod yn fyw, fel y llefarai delw’r bwystfil, **ac fel y lladder cynnifer ac nid addolent ddelw’r bwystfil.** »

Apo.14: Y ddwy thema, sef “ y cynhaeaf ” (diwedd y byd ac adfywiad yr etholedigion) a’r “ vintage ” (cyflafan y bugeiliaid ffug gan eu dilynwyd hudo a thwyll).

Dat.16: Adnod 16: “ **diwrnod mawr y frwydr Armagedon** ”

Yn yr adnod 19 hon, cawn fformwla allweddol ymyrraeth uniongyrchol a gweladwy Duw, “ a bu mellt, lleisiau, taranau, daeargryn ”, a ddyfynnwyd eisoes yn Dat.4:5 ac 8:5. Ond yma y mae yr Ysbryd yn chwanegu “ a chenllysg trwm ” ; “ cenllysg ” y mae thema’r seithfed **o’r** “ saith pla olaf ” yn Dat.16:21 yn dod i ben â hi.

Mae cyd-destun dychweliad Iesu Grist felly yn cael ei nodi gan y thema Adventist olaf y mae'r tro hwn yn dod â hi , yng ngwanwyn 2030, y gwir iachawdwriaeth a gynigir i'r etholedigion, a gafwyd trwy'r gwaed a dywalltwyd gan Iesu Grist. Dyma awr ei wrthdaro â'r gwrthryfelwyr sy'n paratoi i ladd ei rai dewisol sy'n gwrthod y Sul Rhufeinig ac yn cadw eu ffyddlondeb i'r Saboth a sancteiddwyd gan Dduw o wythnos gyntaf ei greadigaeth o'r byd. Mae “ *chweched sêl* ” Dat. 6 yn dangos ymddygiad a digalondid y gwrthryfelwyr hyn a ddaliwyd gan yr Arglwydd yn hil-laddiad bwriadol ei etholedig fendigedig ac annwyl. Mae testun anghytundeb yn cael ei godi yn yr adnod hon 19. Mae'n ymwneud â'r gyfraith ddwyfol a gedwir yn “ *arch y dystiolaeth* ” yn lle sancteiddiaf y tabernacl a'r “ *deml* ” Hebraeg . Y mae yr arch yn ddyledus am ei bri a'i sancteiddrwydd tra uchel yn unig am ei bod yn cynnwys byrddau y gyfraith wedi eu hysgythru gan fys Duw ei hun, yn bersonol, yn ngwydd Moses, ei was ffyddlon. Mae'r Beibl yn ein galluogi i ddeall beth sy'n achosi braw y gwrthryfelwyr ar adeg dychweliad Iesu Grist. Oherwydd dyma mae adnodau 1 i 6 o Salm 50 yn ei ddatgan:

“ *Salm Asaff. Duw, Duw, YaHWéH, sydd yn llefaru, ac yn gwysio y ddaear, o godiad haul hyd fachludiad haul. O Seion, prydferthwch perffaith, mae Duw yn disgleirio. Daw, ein Duw ni, nid erys mewn distawrwydd ; o'i flaen ef y mae tân ysol, ac o'i amgylch ystorm fawr . Y mae yn llefain ar y nefoedd fry, ac ar y ddaear, i farnu ei bobl : Cesglwch ataf fy ffyddloniaid, y rhai a wnaethant gyfamod â mi trwy aberth ! — **A'r nefoedd a fynega ei gyfiawnder** ef, canys Duw sydd farnwr. »*

Mewn cyd-destun o arswyd, bydd y gwrthryfelwyr yn gweld testun y pedwerydd o ddeg gorchymyn Duw yn cael ei arddangos yn yr awyr mewn llythrennau tân. A thrwy'r weithred ddwyfol hon, byddant yn gwybod bod Duw yn eu condemnio i'r *farwolaeth gyntaf* a'r “ *ail* ”.

Mae'r adnod olaf hon o thema'r " *seithfed trwmped* " yn datgelu ac yn cadarnhau'r pwysigrwydd y mae Duw yn ei roi i'w gyfraith sy'n cael ei herio gan Gristnogaeth ffug wrthryfelgar. Y mae deddf ddwyfol wedi ei bychanu dan yr esgus o wrthwynebiad honedig i gyfraith a gras. Mae'r gwall hwn yn ganlyniad i gamddarllen y geiriau a wnaed gan yr apostol Paul yn ei lythyrau. Felly yma byddaf yn chwalu'r amheuaeth trwy ddarparu esboniadau clir a syml. Yn Rhuf.6, mae Paul yn cyferbynnu y rhai " *dan gyfraith* " â'r rhai " *dan ras* " yn unig oherwydd cyd-destun ei amser pan ddechreuwyd y cyfamod newydd. Yn ôl y fformiwla " *o dan y gyfraith* ", mae'n dynodi Iddewon yr hen gyfamod sy'n gwrthod y cyfamod newydd ar sail cyfiawnder perffaith Iesu Grist. Ac mae'n dynodi'r swyddogion etholedig sy'n ymuno â'r gynghrair newydd hon yn ôl y fformiwla " *gyda'r gyfraith* ". Oherwydd dyma'r budd a ddaw trwy ras, yn enw'r hwn y mae Iesu Grist, yn yr Ysbryd Glân, yn cynorthwyo ei ddewisol, ac yn ei ddysgu i garu ac ufuddhau i'r gyfraith ddwyfol sanctaidd. Trwy ufuddhau iddo, y mae wedi hyn " *gyda'r gyfraith* " a chan fod " *dan ras* ", *nid yw " dan y Gyfraith "* ychwaith . Yr wyf yn cofio eto fod Paul yn dywedyd am y ddeddf ddwyfol ei bod yn " *sanctaidd a bod y gorchymyn yn gyfiawn a da* "; yr hyn yr wyf yn ei rannu ag ef yn Iesu Grist. Tra bod Paul yn ysbeilio pechod, gan geisio argyhoeddi ei ddarllenwyr nad oes yn rhaid iddynt bechu mwyach tra yng Nghrist, mae gwrthryfelwyr modern yn defnyddio ei destunau i'w wrth-ddweud trwy wneud Iesu Grist, y maent yn honni ei fod, yn "weinidog pechod" sefydledig gan Rufain ar Mawrth 7, 321. Tra yr oedd Paul yn datgan yn Gal.2:17 : " *Ond tra yr ydym yn ceisio cael ein cyfiawnhau trwy Grist, pe cawn ninnau ein hunain yn bechaduriaid , a fyddai Crist yn weinidog pechod ? Ymhell oddi wrtho ! » Gadewch inni nodi pwysigrwydd manwl gywirdeb, " *ymhell oddi wrtho* ", sy'n condemnio'r cysyniad crefyddol o'r ffydd wrthryfelgar Gristnogol fodern ffug, a hon ers Mawrth 7, 321, y dyddiad pan ddaeth " *pechod* " Rhufeinig i mewn i'r ffydd Gristnogol Orllewinol a Dwyreiniol trwy awdurdod yr ymerawdwr Rhufeinig paganaidd, Cystennin¹ _*

Yn y cyd-destun hwn o'r " *seithfed trwmped* " daw'r chwe mil o flynyddoedd cyntaf a neilltuwyd gan Dduw ar gyfer ei ddetholiad o etholedigion daearol i ben, yn ei brosiect cyffredinol o saith mil o flynyddoedd. Yna mae seithfed mileniwm, neu " *fil o flynyddoedd* " Dat.20, yn agor, wedi ei chysegru i farn nefol y gwrthryfelwyr gan yr etholedigion a brynwyd gan Iesu Grist, ar thema Dat.4.

Datguddiad 12: Y Cynllun Canolog Mawr

**Y wraig - Y ymosodwr Rhufeinig - Y wraig yn yr anialwch - Parenthesis:
ymladd yn y nefoedd - Y wraig yn yr anialwch - Y Diwygiad Protestannaidd -
Anffyddiaeth-
Gweddillion yr Adfentydd**

Y wraig fuddugol, priodferch Crist, Oen Duw

Adnod 1: “ *Ymddangosodd arwydd mawr yn y nef: gwraig wedi ei gorchuddio â'r haul, a'r lleuad dan ei thraed, a choron o ddeuddeg seren ar ei phen.* »

Yma eto, mae sawl thema yn dilyn ei gilydd mewn sawl paentiad neu olygfa. Mae'r tabl cyntaf yn dangos y Gymanfa Ddewisol a fydd yn elwa o fuddugoliaeth Iesu Grist, ei hunig Bennaeth, yn ôl Eff.5:23. O dan y symbol o “wraig,” mae “*Priodferch*” Crist wedi'i gorchuddio yn “*haul cyfiawnder*” a broffwydwyd ym Mal.4:2. Mewn cymhwysiad dwbl, mae symbol “*y lleuad*” o *dywyllwch* “*o dan ei draed*”. Mae y gelynydd hyn yn hanesyddol ac mewn trefn amseryddol, yn luddewon yr hen gyfamod, a'r Cristionogion syrthiedig, Pabyddion, Uniongred, Protestaniaid, ac Adfentyddion, o'r newydd. Ar ei ben, mae “*coron o ddeuddeg seren*” yn symbol o'i fuddugoliaeth yn y gynghrair â Duw, y 7, gyda dyn, y 5, ystyr rhif 12.

Y wraig a erlidiwyd cyn y fuddugoliaeth derfynol

Adnod 2: “*Yr oedd hi yn feichiog, a hi a lefodd, gan fod mewn esgor a phoenau esgor.* »

Yn adnod 2, mae “*poenau geni*” yn dwyn i gof yr erledigaeth ddaearol a ragflaenodd amser gogoniant nefol. Defnyddiwyd y ddelwedd hon gan Iesu yn Ioan 16:21-22: “*Mae gwraig wrth esgor yn galaru, oherwydd daeth ei hawr; ond pan roddodd enedigaeth i'r plentyn, nid yw yn cofio y dyoddefaint mwyach, o herwydd y llawenydd sydd ganddi wrth fod dyn wedi ei eni i'r byd. Yr ydych chwithau hefyd yn awr mewn tristwch; ond mi a'th welaf eto, a'th galon a lawenydycha, ac ni chymer neb dy lawenydd oddi wrthydych.* »

Erlidiwr paganaidd merched: Rhufain, y ddinas fawr imperialaidd

Adnod 3: “ *Ac arwydd arall a ymddangosodd yn y nef; ac wele, draig goch fawr ydoedd, a chanddi saith ben a deg corn, ac ar ei phennau saith goron.* »

Mae adnod 3 yn nodi ei erlidiwr: y diafol, wrth gwrs, ond mae'n gweithredu trwy bwerau daearol cnawdol sy'n erlid yr etholedigion, yn ôl ei ewyllys. Yn ei weithred, mae'n defnyddio dwy strategaeth olynol; sef y " *ddraig* " a'r " *sarff* ". Y cyntaf, sef y " *ddraig* " , yw'r ymosodiad agored a ddefnyddir gan Rufain imperialaidd paganaidd . Felly rydym yn dod o hyd i'r symbolau a welwyd eisoes yn Dan.7:7 lle ymddangosodd Rhufain yn ymddangosiad pedwerydd anifail gwrthun gyda “ *deg corn* ”. Cadarnheir y cyd-destun paganaidd gan bresenoldeb y “ *diadema*u ” a osodir yma ar y “ *saith pen* ”, symbol y ddinas Rufeinig yn ôl Apo.17. Mae'r trachywiredd hwn yn haeddu ein sylw llawn, oherwydd mae'n dynodi i ni, bob tro y cyflwynir y ddelwedd hon, gan leoliad y “ *tiaras* ”, y cyd-destun hanesyddol a broffwydwyd.

Erlidiwr crefyddol merched: Rhufain Gatholig Pabaidd

Adnod 4: “ *Llusgodd ei gynffon draean o sêr yr awyr i ffwrdd, a'u taflu i'r ddaear. Safodd y ddraig o flaen y wraig oedd ar fin rhoi genedigaeth, er mwyn difa ei phlentyn pan roddodd enedigaeth.* »

Mae'r adnod hon yn cymryd i fyny, o dan symbolau newydd, neges y Parch. 11:1 i 3 lle mae Rhufain Pab wedi'i hawdurdodi gan Dduw, o dan y teitl " *gwialen* ", i " *sathru dan draed y ddinas sanctaidd am 42 mis* ".

Yn Daniel, roedd “ *deg corn* ” yr ymerodraeth Rufeinig i gael eu holynu gan y “ *corn bach* ” Pabaidd (o 538 hyd 1798). Cadarnheir yr olyniaeth hon yma yn Dat.12, yn adnod 4.

Y term “ *cynffon* ” sy'n targedu'r ffug “ *proffwydes Mae Jezebel* ” o Dat.2:20, yn darlunio'r olyniaeth hon o Rufain Pabaidd Gristnogol ffug. Mae'r cyhuddiad a ddyfynnir yn Dan.8:10 yn cael ei adnewyddu yma. Mae dioddefwyr ei driciau a'i swynion, sy'n deilwng o “ *sarff* ” Genesis, yn cael eu sathru dan draed dan y symbol o “ *sêr y nefoedd* ” neu, o dan y teitl “ *dinasyddion teyrnas nefoedd* ” y mae Iesu'n ei briodoli i'w ddisgyblion. . “ *Mae'r trydydd parti yn cael ei lusgo i'w gwmp* . ” Ni chyfeirir at y trydydd am ei ystyr llythrennol ond, fel ym mhob man mewn proffwydoliaeth, fel rhan bwysig o gyfanswm y Cristnogion a brofwyd. Gall dioddefwyr hyd yn oed fod yn fwy na'r gyfran hon o draean llythrennol.

Adnod 5: “ *Ges iddi fab, a ddylai reoli'r holl genhedloedd â gwialen haearn. A chafodd ei phlentyn ei ddal i fynu at Dduw ac at ei orsedd.* »

Mewn cais dwbl, mae'r broffwydoliaeth yn cofio sut y bu'r diafol yn ymladd achos y Meseia o'i enedigaeth hyd ei farwolaeth fuddugol. Ond y fuddugoliaeth hon yw buddugoliaeth y cyntafanedig y bydd ei holl ddewiswyr yn llwyddo ar ei ôl, i barhau â'r un frwydr hyd nes y ceir y fuddugoliaeth derfynol. Y foment honno, gan dderbyn corff nefol, byddant yn rhannu ag ef, ei farn ar yr annuwiol, ac yno gyda'i gilydd, "byddant yn *bugeilio'r cenhedloedd â gwialen haearn* " a rydd farn " *poenedigaethau'r ail farwolaeth* " y farn ddiweddaf. Y mae profiad Crist ac eiddo ei etholedigion yn ymdoddi i un profiad cyffredin, a delw y “ *plentyn a ddygwyd i fynu at Dduw ac at ei orsedd* ,” felly i'r nef, yw delw “ *gwaredigaeth* ” ddaearol yr etholedigion yr hon yn cael ei gyflawni yn 2030, ar

ddydweliad y Crist dialgar. Cânt eu gwaredu rhag “*poenau genedigaeth*”. Mae'r plentyn yn symbol o dröedigaeth Gristnogol ddilys lwyddiannus a buddugol.

Adnod 6: “*A'r wraig a ffodd i'r anialwch, lle'r oedd ganddi le wedi ei baratoi gan Dduw, er mwyn iddi gael ei maeth yno am fil dau gant chwe deg o ddyddiau.* »

Mae'r Gymanfa erlidiedig yn heddychlon a diarfog, ei hunig arf yw'r Beibl, gair Duw, cleddyf yr Ysbryd, ni all ond ffoi o flaen ei ymosodwyr. Mae adnod 6 yn dwyn i gof amser teyrnasiad y Pab erlidigol am “*1260 diwrnod*” proffwydol, neu 1260 o flynyddoedd real yn ôl cod Ezé.4:5-6. Mae'r amser hwn i'r ffydd Gristnogol yn gyfnod o brawf poenus a awgrymir gan y sôn am y gair “*anialwch*” lle mae “yn cael ei arwain gan Dduw”. Mae hi felly yn rhannu cystudd y “*ddau dyst*” Dat. 11:3. Yn Dan.8:12, lluniwyd y frawddeg ddwyfol hon fel hyn: “*trosglwyddwyd y fyddin gyda'r tragwyddol oherwydd pechod*”; y pechod a gyflawnwyd trwy gefnu ar barch i'r dydd o orphwysdra Sabbothol er Mawrth 7, 321.

Agor y cromfachau: ymladd yn yr awyr

Adnod 7: “*Ac roedd rhyfel yn y nefoedd. Ymladdodd Michael a'i angylion yn erbyn y ddraig. A'r ddraig a'i hangylion yn ymladd,*

Mae rapture cyhoeddedig y saint yn haeddu esboniad y mae'r Ysbryd yn ei gyflwyno i ni mewn rhyw fath o gromfachau. Bydd hyn yn bosibl oherwydd buddugoliaeth Iesu Grist dros bechod a marwolaeth. Cadarnhawyd y fuddugoliaeth hon ar ôl ei adgyfodiad, ond mae'r Ysbryd yn datgelu i ni yma y canlyniadau a gafodd i drigolion y nefoedd a rwbio ysgwyddau â chythreuliaid a Satan ei hun hyd y foment hon.

Pwysig iawn : mae'r gwrthdaro nefol hwn a oedd yn parhau i fod yn anweledig i lygaid dynol yn taflu goleuni ar ystyr y geiriau enigmatig a lefarwyd gan Iesu pan oedd ar y ddaear. Yn Ioan 14:1-3, dywedodd Iesu, “*Peidiwch â phoeni am eich calon. Credwch yn Nuw, a chredwch ynof fi. Mae llawer o blastai yn nhŷ fy Nhadau. Pe na bai, byddwn wedi dweud wrthyich. Byddaf yn paratoi lle i chi. A phan af a pharatoi lle i chwi, fe ddof drachefn, ac a'ch cymeraf chwi ataf fy hun, fel y byddoch chwithau hefyd lle'r wyf fi.* » Bydd yr ystyr a roddir i “baratoad” y “lle” hwn yn ymddangos yn yr adnod sy'n dilyn.

Adnod 8: “*Ond nid oeddent yn gryf, ac ni chafwyd eu lle mwyach yn y nefoedd.* »

Nid oes gan y rhyfel nefol hwn ddim yn gyffredin â'n rhyfeloedd daearol ; nid yw yn achosi marwolaethau ar unwaith, ac nid yw y ddau wersyll gwrthwynebol yn gyfartal. Mae'r Duw creawdwr mawr sy'n cyflwyno ei hun yn wedd ostyngedig a brawdol yr archangel “*Mihangel*” i gyd yr un fath y Duw hollalluog y dylai ei holl greaduriaid ymgrymu o'i flaen ac ufuddhau. Satan a'i gythreuliaid yw'r creaduriaid gwrthryfelgar hynny, y rhai sy'n ufuddhau yn unig dan orfodaeth, ac yn olaf, ni allant wrthsefyll ac yn cael eu gorfodi i ufuddhau, pan fydd y Duw mawr yn eu gyrru allan o'r nefoedd gan ei hollalluogrwydd. Yn ystod ei weinidogaeth ddaearol, ofnwyd Iesu gan yr angylion drwg a ufuddhaodd iddo a thystiodd ei fod yn wir yn “*Fab Duw*” i'r prosiect dwyfol, a thrwy hynny ei ddynodi.

Yn yr adnod hon mae'r Ysbryd yn nodi: " *ni ddarganfuwyd eu lle mwyach yn y nefoedd* ". Bu'n rhaid rhyddhau'r " *lle* " hwn a feddiannwyd gan y gwrthryfelwyr nefol yn nheyrnas Dduw er mwyn i'r deyrnas nefol hon gael ei " *buro* " a'i " *pharatoi* " i dderbyn etholedigion Crist ar ddydd ei frwydr olaf yn erbyn y gwrthryfelwyr daearol yn ystod ei ddyfodiad. mewn gogoniant. Yna, wrth gymryd ei etholedigion gydag ef, " byddant bob amser gydag ef, pa le bynnag y byddo " neu, yn yr awyr buro "yn *barod* " i'w derbyn. Bydd y rhan o'r ddaear wedyn yn anghyfannedd o'r math a broffwydwyd gan y gair " *dwfn* " er Gen.1:2. Yng ngoleuni'r frwydr hon, mae'r brosiect achub dwyfol yn cael ei oleuo ac mae pob gair allweddol o'i gynllun yn datgelu ei ystyr. Dyma'r achos gyda'r adnodau hyn a ddyfynnir yn Heb.9:23: " *Roedd yn angenrheidiol felly, gan fod y delweddau pethau sydd yn y nefoedd oedd i gael eu puro fel hyn, pa un a oedd y pethau nefol eu hunain trwy aberthau yn fwy rhagorol na'r rhai hyn.* » Felly, yr " aberth mwy rhagorol " angenrheidiol oedd marwolaeth wirfoddol y Meseia o'r enw Iesu, a offrymwyd i wneud iawn dros bechodau ei etholedigion, ond yn anad dim, i gael i'w greaduriaid ac iddo'i hun yr hawl gyfreithiol gyfreithlon i gondemnio i farwolaeth y gwrthryfelwyr nefol a daearol. Fel hyn y cafodd " *cysegr nefol* Duw ei " *buro* ", yn gyntaf ac yna, ar ddychweliad y Crist buddugol, tro'r ddaear a ddynodir ganddo yn " *droedfainc* " ond nid fel ei " *droedfainc* " fydd hi. noddfa" yn Isa.66:1-2: " *Fel hyn y dywed yr ARGLWYDD: Nefoedd yw fy ngorsedd, a'r ddaear yw troedfainc i mi. Pa dŷ allech chi ei adeiladu i mi, a pha le fydddech chi'n ei roi i mi fyw ynddo? Yr holl bethau hyn a wnaeth fy llaw i, a daethant oll i fodolaeth, medd yr ARGLWYDD. Dyma'r un yr edrychaf arno: at yr hwn sy'n dioddef ac yn wan ei ysbryd, i'r sawl sy'n ofni fy ngair.* » ; neu, yn ôl Esec.9:4, ar " *y rhai sy'n ochneidio ac yn griddfan oherwydd y ffeidd-dra* " a gyflawnwyd.

Adnod 9: " *A'r ddraig fawr a fwriwyd allan, yr hen sarff honno, a elwid diafol, a Satan, yr hwn sydd yn twyllo'r holl ddaear: efe a fwriwyd allan i'r ddaear, a'i angylion a fwriwyd allan gydag ef.* »

Y bodau nefol oedd y rhai cyntaf i elwa o'r glanhau ysbrydol a gyflawnwyd gan y Crist buddugol. Bwriodd allan o'r nef y diafol a'i gythreuliaid angylaidd a " *fwriwyd* " ar y ddaear am ddwy fil o flynyddoedd. Felly mae'r diafol yn gwybod " *yr amser* " sy'n weddill iddo'n bersonol ac i'w gythreuliaid weithredu yn erbyn y saint dewisol a'r gwirionedd dwyfol.

Nodyn : Nid yn unig y datgelodd Iesu gymeriad Duw i ddynoliaeth, fe gyflwynodd hefyd y cymeriad arswydus hwn sef y diafol na ddywedodd yr hen gyfamod fawr ddim amdano, gan ei adael bron â chael ei anwybyddu. Ers buddugoliaeth Iesu yn erbyn y diafol, mae'r frwydr rhwng y ddau wersyll wedi chwyddo oherwydd caethiwed cythreuliaid sydd bellach yn byw mewn ffordd anweledig ymhlith dynion ar y ddaear a ledled ein dimensiwn daearol sy'n cynnwys planedau a sêr yr awyr. Dyma'r unig bethau allfydol yn ein dimensiwn daearol.

Rhaid i mi yma eich atgoffa bod y ddealltwriaeth gywir o brosiect arbed cyffredinol y rhaglen a gynlluniwyd gan Dduw yn fraint unigryw a gedwir ar gyfer ei etholedigion. Oherwydd bod ffydd ffug yn cael ei gydnabod yn yr ystyr ei fod bob amser yn anghywir yn ei ddehongliadau o'i brosiect. Mae hyn wedi'i

ddangos er pan broffwydodd yr Iddewon a roddodd i'r Meseia swyddogaeth dod â gwaredigaeth gnawdol yn yr Ysgrythurau Sanctaidd, tra nad oedd Duw wedi cynllunio ond ymwared ysbrydol; sef pechod. Yn yr un modd, heddiw, mae'r ffydd Gristnogol ffug yn aros gyda dychweliad Iesu Grist, sefydlu ei deyrnas a'i allu ar y ddaear; pethau nad yw Duw wedi eu rhoi yn ei raglen fel y mae ei Ddatguddiad proffwydol yn ei ddysgu inni. I'r gwrthwyneb, bydd ei ddyfodiad gogoneddus yn nodi diwedd eu hoes, sy'n parhau i fod yn gludwr eu pechodau a'u holl euogrydd tuag ato.

Mae'r un etholedig Crist yn gwybod bod bywyd rhydd wedi dechrau yn y nefoedd ac ar ôl y cromfachau daearol a wnaed yn angenrheidiol ar gyfer arddangosiad perffaith o'i gariad a'i gyfiawnder, y bydd Duw'r creawdwr yn estyn bywyd ei greaduriaid sy'n aros yn ffyddlon yn y nefoedd ac ar y ddaear, yn dragywyddol yn ei ffurf nefol. Yna bydd y gwrthryfelwyr nefol a daearol wedi cael eu barnu, eu dinistrio a'u dinistrio.

Mae teyrnas nefoedd yn cael ei rhyddhau

Adnod 10: “ *Ac mi a glywais lef uchel yn y nef yn dywedyd, Yn awr y daeth iachawdwriaeth, a gallu, a theyrnas ein Duw ni, ac awdurdod ei Grist ef; canys cyhuddwr ein brodyr wedi ei fwrw i lawr, yr hwn a'i cyhuddasant hwynt gerbron ein Duw ni ddydd a nos.* »

Nawr ” hwn yn targedu dyddiad Ebrill 7, 30, diwrnod cyntaf yr wythnos yn dilyn dydd Mercher, Ebrill 3, pan dderbyniodd Iesu groes, trechodd y diafol, pechod a marwolaeth. Ar y diwrnod cyntaf hwnnw o'r wythnos, dywedodd wrth Mair: “ *Paid â chyffwrdd â mi; Nid wyf eto wedi esgyn at fy Nhad .*” Roedd yn rhaid gwneud ei fuddugoliaeth yn swyddogol yn y nefoedd o hyd ac o hynny ymlaen, yn ei holl allu dwyfol, dan ei enw angylaidd “ *Mihangel* ” wedi ei ailddarganfod, erlidiodd y diafol a'i gythreuliaid o'r nef. Rhaid inni nodi'r dyfyniad “ *cyhuddwr ein brodyr, yr un a'u cyhuddodd gerbron ein Duw ddydd a nos* ”. Mae'n datgelu i ni frawdoliaeth gyffredinol aruthrol gwrsyll Duw sy'n rhannu ei wrthod o'r gwrsyll gwrthryfelwyr ag etholedigion y ddaear. Pwy yw'r “ *brodyr* ” hyn? Y rhai yn y nef a'r rhai ar y ddaear, megis Job a draddodir yn rhannol i'r diafol i brofi iddo fod ei “ gyhuddiadau ” yn ddi-sail.

Adnod 11: “ *Fe wnaethon nhw ei orchfygu oherwydd gwaed yr Oen ac oherwydd gair eu tystiolaeth, ac nid oeddent yn caru eu bywydau cymaint ag ofni marwolaeth.* »

Mae'r patrwm a drafodir yn yr adnod hon i'w ganfod yn neges y cyfnod “ *Smyrna* ”, ac mae'r neges hon yn dynodi safon y ffydd sy'n ofynnol gan Iesu Grist ar gyfer pob oes a broffwydwyd hyd ei dychweliad gogoneddus.

Mae buddugoliaeth “ *Mihangel* ”, enw dwyfol nefol ein Hiachawdwr Iesu Grist, yn cyfiawnhau ei ddatganiadau difrifol a wnaed yn Matt.28:18 i 20: “ *Daeth Iesu a siarad â nhw fel hyn: **Mae pob awdurdod wedi ei roi i mi yn y nefoedd a ar y ddaear**. Ewch gan hynny, a gwnewch ddisgyblion o'r holl genhedloedd, gan eu bedyddio yn enw'r Tad a'r Mab a'r Ysbryd Glân, a dysgwch iddynt gadw'r hyn oll a orchmynnais i chwi. Ac wele, yr wyf fi gyda chwi bob amser, hyd ddiwedd y byd.* »

Felly, ar sylfaen ei gyfamod cyntaf, datgelodd Duw i Moses hanes gwreiddiau ein dimensiwn daearol, ond dim ond i ni sy'n byw yn nyddiau olaf y ddynoliaeth y mae'n datgelu dealltwriaeth ei brosiect achub cyffredinol, trwy cau cromfach y profiad o bechod daearol a fydd wedi para chwe mil o flynyddoedd. Rhannwn felly â Duw y disgwyliad am aduniad tragwyddol o'i holl etholedigion nefol a daearol ffyddlon. Braint etholedig felly yw canolbwyntio ein sylw ar yr awyr a'i thrigolion. O'u rhan hwy, nid ydynt wedi peidio â bod â diddordeb yn nhynged yr etholedigion a'n hanes daearol, o'r Greadigaeth hyd ddiwedd y byd, fel y mae'n ysgrifenedig yn 1Cor.4:9: "I Dduw, fe ymddengys i mi . . . , *wedi ein gwneuthur ni, yr apostolion, yr olaf o ddynion, wedi ein condemnio i farwolaeth mewn ffordd, er pan **fuom yn olygfa i'r byd, i angylion, ac i ddynion.*** »

Mae sefyllfa'r ddaear yn gwaethygu

Adnod 12: " *Llawenhewch, felly, y nefoedd, a'r rhai sy'n trigo yn y nefoedd. Gwae'r ddaear a'r môr! Oherwydd y mae diafol wedi disgyn atoch mewn digofaint mawr, gan wybod nad oes ganddo lawer o amser.* »

Y " *preswylwyr yn y nefoedd* " oedd y rhai cyntaf i " *lawenhau* " ym muddugoliaeth Crist. Ond gwrthran y llawenydd hwn yw dwysáu " *anffawd* " i " *breswylwyr y ddaear* ". Oherwydd bod y diafol yn gwybod ei fod yn cael ei ddedfrydu i farwolaeth ar barôl, ac nad oes ganddo " *fawr o amser* " i weithredu yn erbyn ei gynllun iachawdwriaeth. Mae'r gweithredoedd a gyflawnwyd am 2000 o flynyddoedd gan y gwersyll demonig sydd wedi'i gyfyngu ar y ddaear i gyd yn cael eu datgelu gan Iesu Grist yn ei Datguddiad neu ei Apocalypse. Dyma destun y gwaith hwn yr wyf yn ei ysgrifennu i chi. Ac ers 2018, mae etholedigion Iesu Grist wedi rhannu'r wybodaeth hon am ddiwedd yr amser a neilltuwyd i'r diafol ar gyfer ei waith o swyno; daw i ben yng ngwanwyn 2030 gyda dychweliad gogoneddus eu Meistr dwyfol. Mae cromfachau'r thema hon yn cloi gydag adnod 12.

Cau cromfach y frwydr yn yr awyr

Ailddechrau thema'r fenyw yn gyrru yn yr anialwch

Adnod 13: " *Pan welodd y ddraig ei bod wedi cael ei thaflu i'r ddaear, dyma fe'n erlid y wraig oedd wedi rhoi genedigaeth i'r bachgen.* »

Mae'r cromfachau hwn yn caniatáu i'r Ysbryd dderbyn thema teyrnasiad y Pab o adnod 6. Mae'r term " *draig* " yn yr adnod hon yn dal i ddynodi'r diafol, Satan, ei hun. Ond mae ei frwydr yn erbyn " *menyw* " yn digwydd trwy weithred y Rhufeiniaid, yn olynol, imperial, yna pab.

Adnod 14: " *A dwy adain yr eryr mawr a roddwyd i'r wraig, fel yr ehedai i'r anialwch, i'w lle, lle y mae hi yn cael ei maeth am amser, ac amseroedd, a hanner amser, ymhell oddi wrth y wyneb y sarff.* »

Yn yr adnod 14 hon, mae'n ailafael yn y neges trwy nodi hyd teyrnasiad y Pab ar ffurf " *tair blynedd a hanner*", " *amser, amseroedd a hanner* ", a ddefnyddiwyd eisoes yn Dan.7:25. Yn yr ailddechrau hwn, bydd manylion newydd yn cael eu datgelu mewn dilyniant cronolegol o ddigwyddiadau. Rhaid nodi un manylyn: mae " *y ddraig* " yn adnod 4 yn cael ei disodli gan y " *sarff* " yn

yr un modd ag y mae “ y *ddraig* ” yn adnod 3 yn cael ei disodli gan y “ *gynffon* ”. Mae'r termau “ *sarff a chynffon* ” yn datgelu i ni newid mewn tactegau gweithredol y mae Duw, yr “ *eryr mawr* ”, yn eu hysbrydoli yn y diafol a'i gythreuliaid. Ar ôl ymddygiad ymosodol agored y “ *ddraig* ” dilyna ruthr a chelwydd crefyddol y “ *sarff* ” a gyflawnir gan deyrnasiad y Pab o 1260 o flynyddoedd proffwydol. Mae sôn am y “ *sarff* ” yn caniatáu i Dduw awgrymu cymhariaeth i ni ag amgylchiadau pechod gwreiddiol. Yn union fel y cafodd Efa ei hudo gan “ y *sarff* ” yr oedd y diafol yn siarad drwyddi; “ y *wraig* ”, “ *priodfab* ” Crist, yn cael ei ddarostwng i brawf y geiriau celwyddog y mae'r diafol yn eu cyflwyno iddi trwy “ *genau* ” ei asiantau Pabyddiaeth Gatholig.

Adnod 15: “ *A'r sarff a anfonodd ddŵr allan o'i safn fel afon ar ôl y wraig, i'w thynnu hi i ffwrdd wrth yr afon.* »

Mae adnod 15 yn dangos yr erledigaeth Gatholig y mae'r ffydd Gristnogol anffyddlon yn destun iddi; fel “ *dŵr afon* ” sy'n “ *cludo* ” *popeth o fewn ei chyrraedd*. Lansiodd “ *ceg* ” y Pab Catholig ei chynghreiriau Catholig ffanadol a chreulon yn erbyn eu gwrthwynebwyr crefyddol. Cyflawniad perffaith y weithred hon yw creu corfflu “*dreigiau*” gan Louis XIV a gynghorwyd gan yr Esgob Le Tellier. Roedd gan y corff milwrol hwn, a grëwyd i fynd ar drywydd gwrthwynebiad heddychlon Protestannaidd, y nod o “ *hyfforddi* ” holl etholedigion gwan ac addfwyn Crist i'w ddogmâu, trwy eu gorfodi i ddewis rhwng trosi i Babyddiaeth neu gael eu harwain i gaethiwed neu i farwolaeth ar ôl camdriniaeth erchyll. ac artaith.

Adnod 16: “ *A'r ddaear a gynorthwyodd y wraig, ac agorodd y ddaear ei safn a llyncu'r afon a fwriodd y ddraig o'i safn.* »

Mae'r Ysbryd yn cynnig dau ddehongliad arosodedig i ni ar gyfer yr adnod sengl hon. Sylwch fod “ y *wraig* ” a “ y *ddaear* ” yma yn ddau endid gwahanol, ac y gall “ y *ddaear* ” symboleiddio'r ffydd Brotestannaidd neu'r ddaear llythrennol, pridd ein planed. Bydd hyn yn rhoi i'r adnod hon ddau ddehongliad sy'n dilyn ei gilydd yn gronolegol yn y Datguddiad dwyfol.

1af : ffug Brotestaniaeth ffug : Mewn trefn ^{gronolegol}, yn gyntaf, mae “ y *fenyw* ” yn cyfateb i'r disgrifiad darluniadol o Brotestaniaid heddychlon y Diwygiad Protestannaidd y bu eu “ *ceg* ” swyddogol (sef Martin Luther yn 1517) yn gwadu pechodau'r Pabyddion; a gyfiawnhaodd eu henw: “*Protestanaidd*” fyddo'r rhai sy'n protestio yn erbyn anghyfiawnder crefyddol Catholig sy'n pechu yn erbyn Duw ac yn lladd ei wir weision. Fe wnaeth elfen ragrithiol arall o Brotestaniaeth a symbolwyd gan y gair “ *daear* ” hefyd agor ei “ *geg* ” i wadu'r ffydd Gatholig, ond cymerodd arfau ac fe “*lyncodd* ” *ei ergydion treisgar* ran sylweddol o ymladdwyr y cynghreiriau Catholig. Mae'r gair “ *tir* ” yma yn symbol o'r enwog “*Huguenots*”, ymladdwyr Protestannaidd y Cévennes, a'r rhai o gadarnleoedd milwrol fel La Rochelle yn ystod y “*rhyfeloedd o grefyddau*” lle nad oedd Duw yn gwasanaethu nac yn anrhydeddu gan y ddau grŵp o bobl gwrthwynebol. ymladdwyr.

2il ^{neges} : cleddyf dial anffyddiaeth genedlaethol Ffrainc. Ar yr ail ddarlleniad, ac mewn trefn gronolegol, mae'r adnod 16 hon yn datgelu sut y bydd y Chwyldro Ffrengig yn llyncu ymosodedd y Pab ar y brenhiniaethau Catholig yn llwyr. Dyma brif neges yr adnod hon. A dyma'r un y mae Duw yn ei roi i rôl y “

^{4ydd} *utgorn* " Dat.8:12, a " *bwystfil sy'n codi o'r affwys* " o Dat.11:7, mewn cyfatebiaeth â Lef.26:25, fe ddaw, medd Duw, fel " *cleddyf, i ddial fy nghynghrair* " bradychu gan bechaduriaid Catholig gwrthryfelgar. Seiliwyd y ddelwedd hon ar gosb y gwrthryfelwr " *Corah* " yn Num.16:32: " *Y ddaear a agorodd ei safn , ac a'u llyncodd hwynt, a'u tai, â holl bobl Corah a'u holl eiddo .* " Mewn cydgordiad perffaith â Datguddiad dwyfol a chyflawniad hanesyddol, mae'r ddelwedd gymharol hon yn dwyn i gof y gwrthryfelwyr yn y ddwy sefyllfa yn gwrthod cyfraith ddwyfol.

Gelyn Olaf y Ddraig : Gweddillion Merched Adfentydd

Adnod 17: " *A digiodd y ddraig wrth y wraig, ac aeth i ryfela yn erbyn gweddill ei disgynyddion, sy'n cadw gorchmynion Duw ac sydd â thystiolaeth Iesu.* »

Wrth basio drosodd mewn distawrwydd 150 mlynedd o weithgarwch y Protestaniaid a gafodd eu taro gan y felltith ddwyfol, thema'r " *5ed trwmped* ", mae'r Ysbryd yn dwyn i gof frwydr ddaearol olaf y diafol a'i wŷr nefol a daearol, ac mae'n dangos y targedau inni o'u casineb cyffredin. Y targedau olaf hyn fydd yr Etholedig, disgynyddion olaf ac etifeddion arloeswyr Adfentaidd 1873 y cyhoeddwyd y prawf olaf hwn iddynt yn ôl Dat.3:10. Arloeswyr y byddant yn cwblhau eu cenhadaeth, gan gario eu un fendith ddwyfol. Bydd yn rhaid iddynt gefnogi'n gadarn ac yn ffyddlon y gwaith a ymddiriedodd Iesu iddynt: gwrthod anrhydeddu mewn unrhyw fodd " *nod y bwystfil* " ar Sul y Rhufeiniaid, trwy gadw, yn ffyddlon, a beth bynnag fo'r gost, yr arferiad o orffwys sabothol, yn ystod Dydd Sadwrn, y seithfed dydd gwirioneddol o'r wythnos, amser wedi'i drefnu a'i sefydlu gan y creawdwr mawr a holl-bwerus Duw. Y gwirionedd hwn a ymddengys yn y desgriafiad hwn o " *weddill had y wraig* " yn yr adnod hon : " *y rhai a gadwant orchmynion Duw ,* " y deg ac nid y naw ; " *a phwy sydd yn cadw tystiolaeth yr Iesu* ", am nad ydynt yn gadael i neb ei chymryd oddi arnynt; na " *y dreigiau* ", na " *y seirff* ". A'r " *dystiolaeth Iesu* " hon sydd fwyaf gwerthfawr, oherwydd, yn ôl Dat. 19:10, " *ysbryd proffwydoliaeth yw tystiolaeth Iesu* ". Y dystiolaeth broffwydol hon sy'n ei gwneud yn " *amhosibl i ddiabol dwyllo gwir etholedigion* " Crist, Duw'r gwirionedd, fel y mae Matt.24:24 yn ei ddysgu: " *Canys cyfododd gau Gristiau a gau broffwydi; gwnant ryfeddodau a gwyrthiau mawrion, hyd yn nod o hudo, pe byddai yn bosibl, hyd yn oed yr etholedigion .* "

Buddugoliaeth bron... Iwyr i Satan

Adnod 18: " *Ac efe a safodd ar dywod y môr.* " »

Dengys yr adnod olaf hon i ni ddiabol gorfoleddus sydd wedi llwyddo i ddwyn gydag ef yn ei gwmp a'i gondemniad marwol, **yr holl sefydliadau crefyddol Cristionogol** y mae yn tra-arglwyddiaethu arnynt ac yn eu dal dan ei awdurdod. Yn Isa.10:22, mae Duw yn datgan: " *Er bod dy bobl, O Israel, fel tywod y môr, dim ond gweddill a ddaw yn ôl; dinistr yn cael ei ddatrys, bydd yn achosi cyfiawnder i orlifo.* » Felly, yn ol y broffwydoliaeth hon, yn niwedd y byd, nid oes ond Adfentwyr disail, sef " *gweddill y wraig* ," " *Dewisedig, Priodferch Crist* ", ac " *Israel* " ysbrydol Duw, yn dianc i hyn. tra-arglwyddiaeth satanaidd.

Cofiaf fod yr Ysbryd o dan yr enw “Adventist”, yn diffinio safon ffydd er iachawdwriaeth yr olaf a ddewiswyd er 1843; yn 2020, mae'n ymddygiad crefyddol, ond nid yw bellach yn sefydliad y barnodd Duw, a'i condemniodd a'i wrthod (" *chwydu* ") ym 1994.

Datguddiad 13: Brodyr ffug y grefydd Gristnogol

Bwystfil y môr - bwystfil y ddaear

Mae'r rhif 13 yn cynrychioli swyn lwcus neu swyn lwc ddrwg i bobl eilunaddolgar ofergoelus yn dibynnu ar farn a gwledydd pob person. Yma, yn Ei Ddatguddiad gogoneddus, mae Duw yn datgelu i ni Ei god rhif ei hun, yn seiliedig ar y rhifau 1 i 7 a'u cyfuniadau amrywiol. Ceir y rhif 13 trwy ychwanegu'r rhif “6”, rhif yr angel Satan, a'r rhif “7”, rhif Duw ac felly'r grefydd gyfreithlon a roddwyd i'r creawdwr Duw yn Iesu Grist. Felly cawn yn y bennod hon “frodyr ffug y grefydd Gristnogol” ond gelynyon marwol gwirioneddol y rhai etholedig gwirioneddol. Mae'r “ *tarsh* ” hwn yn cuddio yng nghanol y “ *grawn da* ” dan ymddangosiadau crefyddol camarweiniol y mae'r bennod hon yn eu datgelu.

bwystfil cyntaf : yr hwn a gyfyd o'r môr

y Ddraig Sarff

Adnod 1 : “ *Yna gwelais fwystfil yn dod i fyny o'r môr, a chanddo ddeg corn a saith pen , ac ar ei gyrn ddeg croesiad , ac ar ei bennau enwau cableddus* ”

Fel y gwelsom yn astudiaeth Dat. 10, cawn yn y bennod hon ddau “ *bwystfil* ” Cristnogol ein cyfnod. Mae'r cyntaf, “ *sy'n codi o'r môr* ”, fel yn Dan.7:2, yn ymwneud â'r ffydd Gatholig a'i theyrnasiad erlidgar o “ *42 mis* ” proffwydol, neu 1260 o flynyddoedd real. Wrth gymryd symbolau'r ymerodraethau sy'n ei rhagflaenu yn Dan.7, cawn deyrnasiad y “ *corn bach* ” a oedd i ymddangos ar ôl i'r “ *deg corn* ” dderbyn eu teyrnasiad yn ôl Dan.7:24. Mae'r “ *tiaras* ” a roddir ar y “ *deg corn* ” yn dangos mai'r cyd-destun hanesyddol

hwn sy'n cael ei dargedu. Yma, mae Rhufain Pab yn cael ei symboleiddio gan “*saith pen*” sy'n ei nodweddu'n arbennig mewn ystyr dwbl. Y mwyaf llythrennol yw'r “*saith bryn*” y mae Rhufain wedi'i hadeiladu arnynt yn ôl Dat.17:9. Y llall, mwy ysbrydol, sydd â blaenoriaeth; mae'r ymadrodd “*saith pen*” yn dynodi sancteiddiad yr ynadaeth : “*saith*” sef rhif y sancteiddhad, a “*phennau*” yn dynodi yr ynad neu yr hynaf yn Isa.9:14. Gellir priodoli'r ynadaeth oruchel hon i Rufain y Pab oherwydd ei bod ar ffurf gwladwriaeth annibynnol, sifil a chrefyddol, a'i phen yw'r pab. Mae'r Ysbryd yn pennu: “*ac ar ei bennau enwau cabledd*”. Mae'r gair “*cabledd*” yn yr unigol a rhaid i ni gyfieithu fel: “*enwau celwyddau*”, yn ôl ystyr y gair “*cabledd*”. Mae Iesu Grist yn priodoli'r “*celwydd*” i'r gyfundrefn Pabaidd Rufeinig. Mae'n priodoli iddo felly'r teitl “*tad y celwyddau*” trwy ba un y dynododd ef y diafol, Satan ei hun yn Ioan 8:44: “**Yr wyt yn perthyn i'ch tad y diafol**, ac yr ydych am wneud dymuniadau eich tad. Llofrudd ydoedd o'r dechreuad, ac nid yw yn sefyll yn y gwirionedd, am nad oes gwirionedd ynddo. Pan y mae yn dywedyd celwydd, y mae yn llefaru o'i galon ei hun ; **am ei fod yn gelwyddog a tad celwydd.**”

Adnod 2: “*Roedd y bwystfil a welais yn debyg i leopard ; ei draed oedd fel rhai arth , a'i enau fel genau llew . Rhoddodd y ddraig iddo ei gallu, a'i orsedd, ac awdurdod mawr.* »

“*pedwerydd bwystfil*” Dan.7:7 yn dweud bod “*ofnadwy, ofnadwy, ac eithriadol o gryf*” yn cael disgrifiad manylach yma. Mewn gwirionedd mae'n unig yn cyflwyno meini prawf y tair ymerodraeth a'i rhagflaenodd ers yr ymerodraeth Caldeiaidd. Mae ganddo ystwythder y “*llewpard*”, grym llethol yr “*arth*” a chryfder cigysol creulon y “*llew*”. Yn Dat.12:3, roedd “*y ddraig*” o adnod 3, lle'r oedd “*y diadems*” ar y “*saith pen*” yn cynrychioli Rhufain yn ei chyfnod ymerodrol paganaidd yn erlid y Cristnogion cynnar. Felly, yn union fel y mae “*corn bach*” Dan.7:8-24 yn olynu Dan.8:9, yma mae'r babaeth yn derbyn ei grym oddi wrth yr ymerodraeth Rufeinig; y mae hanes yn ei gadarnhau gan yr archddyfarniad imperial sy'n ddyledus i Justinian I ^{yn} 533 (ysgrifennu) a 538 (cais). Ond byddwch yn ofalus! Mae'r “*ddraig*” hefyd yn cyfeirio at “*y diafol*” yn Dat. 12:9, sy'n golygu bod y babaeth yn derbyn ei nerth, “*ei nerth, ei gorsedd a'i hawdurdod mawr*” oddi wrth y diafol ei hun. Rydyn ni'n deall pam mae Duw yn gwneud y ddau endid yn “*dadau celwydd*” yn yr adnod flaenorol.

Nodyn : Ar y lefel filwrol, mae Rhufain y Pab yn cadw cryfder a grym ei ffurf imperialaidd, oherwydd bod byddinoedd brenhinol Ewrop yn ei gwasanaethu ac yn bodloni ei phenderfyniadau. Fel y mae Dan.8:23 i 25 yn ei ddysgu, y mae ei nerth yn dibynnu ar “*lwyddiant ei riwiau*” sy'n cynnwys honni ei fod yn cynrychioli Duw ar y ddaear, ac fel y cyfryw, yn gallu agor neu gau mynediad i'r bywyd tragwyddol arfaethedig. Efengyl Crist : “*Ar ddiwedd eu harglwyddiaeth, pan ddelo pechaduriaid, fe gyfyd brenin annoeth a chelfyddydol . Ei allu a gynydda, ond nid trwy ei nerth ei hun ; bydd yn dryllio hafoc anhygoel, bydd yn llwyddo yn ei ymrwymadau , bydd yn dinistrio'r pwerus a phobl y saint. O herwydd ei lewyrch a llwyddiant ei gampau , bydd ganddo drahausder yn ei galon, efe a ddinistria lawer o wŷr a fu fyw yn heddychol, ac efe a gyfyd yn erbyn y pennaf o lywodraethwyr; ond fe'i dryllir, heb ymdrech unrhyw law.* »

Ar ddiwedd y 1260au, rhoddodd anffyddiaeth y Chwyldro Ffrengig ddiwedd ar ei grym despotic a sefydlwyd er 538 .

Adnod 3: “ *A gwelais un o'i bennau fel pe bai wedi ei glwyfo i farwolaeth; ond ei farwol glwy a iachawyd. Ac yr oedd yr holl ddaear mewn braw y tu ôl i'r bwystfil.* »

Heb fod yn edifeiriol yn ei holl hanes, trwy gyfyngiad y bydd yn rhaid i'r ynadaeth Pabaidd ymwrthod â'i nerth erlidigaeth. Bydd hyn yn cael ei gyflawni o 1792 pan fydd y frenhiniaeth, ei chefnogaeth arfog, yn cael ei dymchwel a'i diystyru gan anffyddiaeth Ffrainc. Fel y cyhoeddwyd yn Dat.2:22, mae'r anffyddiwr “ *gorthrymder mawr* ” hwn am ddinistrio grym crefyddol Rhufeinig “ *y wraig Jesebel* ” a'i dargedau yw “ *y rhai sy'n godinebu gyda hi* ”; brenhinoedd, brenhinwyr ac offeiriaid Catholig. Dyma sut mae'n rhaid ei bod hi “ *fel pe bai wedi ei chlwyfo i farwolaeth* ”. Ond am resymau manteisgar, ^{fe'i hailsefydlodd} yr Ymerawdwr Napoleon I yn 1801 yn enw ei Goncordat. Ni fydd hi byth yn erlid yn uniongyrchol eto. Ond bydd ei rym deniadol yn parhau i dyrfaoedd o gredinwyr Catholig a fydd i gyd yn credu yn ei gelwyddau a'i esgusodion hyd nes y dychweliad yng ngogoniant Iesu Grist: “ *A'r holl ddaear oedd mewn edmygedd y tu ôl i'r bwystfil* ”. “ *Dilynodd yr holl ddaear y bwystfil* ”, ac mae'r gair hwn *daear* , mewn ystyr dwbl, yn ymwneud â'r blaned, ond hefyd y ffydd Brotestannaidd Ddiwygiedig a ddaeth ohoni. Mae'r gynghrair eciwmenaidd (= daearol, mewn Groeg) a wnaed ers hynny yn cadarnhau'r cyhoeddiad hwn. Pe buasai yr Ysbryd am fynegi y genadwri hon mewn iaith eglur, buasem yn darllen : “ *dilynai yr holl grefydd Brotestanaidd y crefydd Gatholig anoddefgar* . Bydd y gosodiad hwn yn cael ei gadarnhau gan yr astudiaeth o'r ail “ *bwystfil* ” sydd y tro hwn “ *yn dod i fyny o'r ddaear* ” yn adnod 11 o'r bennod hon 13.

Adnod 4: “ *A dyma nhw'n addoli'r ddraig, oherwydd iddo roi awdurdod i'r bwystfil; addolasant y bwystfil, gan ddywedyd, Pwy sydd debyg i'r bwystfil, a phwy a all ymladd yn ei erbyn ef?* »

Gan ddynodi Rhufain ymerodrol ond hefyd Satan, yn ôl Dat. 12:9, y *ddraig*, felly y *diafol* ei hun, yn cael ei *addoli* gan y rhai sy'n anrhydeddu y gyfundrefn Pab; hyn o ganlyniad ac mewn anwybodaeth llwyr, gan mai efe a “ *roddodd ei allu i'r bwystfil* ”. Felly, mae hanes yn cadarnhau “ *llwyddiant y fenter* ” Pab a broffwydwyd yn Dan.8:24. Y mae hi yn teyrnasu uwchlaw y brenhinoedd trwy ei nerth crefyddol, mewn modd hollol, hir ddiwrthwynebiad. Mae hi'n dyrannu tiroedd ac anrhydeddau â theitlau y rhai sy'n ei gwasanaethu i'w gwobrwyo, fel y gallwn ni ddarllen yn Dan.11:39: “ *Gyda'r duw estron y bydd yn gweithredu yn erbyn y lleoedd caerog; a bydd yn llenwi ag anrhydedd y rhai sy'n ei adnabod, yn eu gwneud yn llywodraethwyr ar lawer, yn rhannu tiroedd yn wobwr iddynt* .” Cyflawnwyd y peth yn llythrennol mewn ffordd adnabyddus pan rannodd y Pab Alecsander VI Borgia (llofrudd drwg-enwog) y tir ym 1494 a'i ddyrannu i Bortiwgal, pwynt datblygedig dwyreiniol Brasil ac India, ac i Sbaen, gweddill y rhai newydd eu darganfod. tiroedd. Mae'r Ysbryd yn mynnu. **Mae'n rhaid i'r un a ddewiswyd gan Iesu Grist fod yn gwbl argyhoeddedig bod y ffydd Gatholig yn ddiarebol, a bod ei holl weithredoedd ymosodol neu ddyneiddiol yn cael eu cyfeirio gan Satan, gwrthwynebydd Duw a'r**

etholedigion. Cyfiawnheir y pwyslais hwn gan ei fod yn proffwydo yn Dan.8:25, “ *llwyddiant ei fentrau a llwyddiant ei wiles* ”. Mae ei awdurdod crefyddol a gydnabyddir gan y brenhinoedd, y pwerus, ac mae pobl Gristnogol Ewrop yn rhoi bri iddo yn seiliedig ar ymddiriedaeth, felly mewn gwirionedd yn hynod fregus. Ond pan fydd Duw a'r diafol yn ymuno â'i gilydd ar gyfer gweithredu cosbol, mae'r torfeydd, llu dynol y bobl yn ufudd yn dilyn y llwybr ffug a olrheiniwyd ac yn anad dim, a osodwyd. Ar y ddaear, mae pŵer yn galw am bŵer, oherwydd mae pobl yn hoffi teimlo'n bwerus, ac yn y parth hwn, mae'r gyfundrefn Pab, sy'n honni ei bod yn cynrychioli Duw, yn feistr ar y genre. Fel yn Dat.6, mae'r thema yn codi cwestiwn: “ *Pwy sydd fel y bwystfil, a phwy all ymladd yn ei erbyn?* ” . Rhoddodd Penodau 11 a 12 yr ateb: Duw yng Nghrist a fydd yn arwain ym 1793 i anffyddiaeth chwyldroadol Ffrainc a fydd yn ei hamlyncu mewn bath gwaed. Ond tan ymddangosiad y “ *cleddyf dial* ” hwn (rôl a briodolir i'r 4ydd^{gob} yn Lef.26:25), roedd Protestaniaid arfog eisoes yn ei hymladd, heb fodd bynnag yn gallu ei threchu. Bydd dynion, Protestaniaid, Ffrancwyr ac Almaeneg, ac Anglicaniaid, i gyd mor galed â hi, yn ei hymladd o'r 16eg^{ganrif ymlaen}, gan ddychwelyd ei ergydion marwol, oherwydd bod eu ffydd yn anad dim, yn wleidyddol.

Adnod 5: “ *A rhoddwyd iddo geg yn llefaru geiriau trahaus a chabledl; a chafodd allu i weithredu am ddau fis a deugain.* »

Mae'r geiriau hyn yn union yr un fath â'r rhai a ddarllenwn yn Dan.7:8 sy'n ymwneud â “ *corn bach* ” y Pab Rhufeinig sy'n codi ar ôl “ *deg corn* ” teyrnasoedd Ewrop. Yma cawn ei “ *haerllugrwydd* ” ond yma y mae yr Ysbryd yn chwanegu “ *cabledlau* ” neu gau esgusion a chelwydd crefyddol ar ba rai yr adeiladwyd “ *ei Iwyddiant* ”. Mae Duw yn cadarnhau ei deyrnasiad o “ *1260* ” o flynyddoedd gwirioneddol a gyflwynir yn y ffurf broffwydol feiblaidd “ *deugain a dau fis* ”, yn ôl y cod “ *diwrnod am flwyddyn* ” o Eze.4:5-6.

Adnod 6: “ *A hi a agorodd ei safn i draethu cabledl yn erbyn Duw, i gablu ei enw ef, a'i dabernacl, a'r rhai sy'n trigo yn y nefoedd.* »

Rhaid imi dynnu sylw yma at yr ystyr cyffredin y mae dynoliaeth yn ei roi i'r gair “ *cabledl* ” neu sarhad. Y mae y cenhedliad hwn yn gamarweiniol am nad yw dynodi celwydd, “ *cabledlau* ” o gwbl yn cymeryd ar yr agwedd o sarhad, ac o ran y rhai y mae Duw yn eu cymell i Rufain Pabaidd, y mae iddynt, i'r gwrthwyneb, ymddangosiad sancteiddrwydd ffug a thwyllodrus.

Y mae genau y Pab “ *yn traethu cabledlau yn erbyn Duw* ”; sy'n cadarnhau ei hunaniaeth yn Dan.11:36 lle rydyn ni'n darllen: “ *Bydd y brenin yn gwneud beth mae'n ei ddymuno; efe a ddyrchafa ei hun, efe a ogonedda goruwch yr holl dduwiau, a dywed bethau anhygoel yn erbyn Duw y duwiau; fe lwydda nes gorffen y digofaint, oherwydd cyflawnir yr hyn a benderfynir.* » Y mae yr Ysbryd yn priodoli celwydd, neu “ *gabledlau* ” i'r gyfundrefn babaidd, sydd yn nodweddu ei holl athrawiaethau crefyddol; “ *yn erbyn Duw, i gablu ei enw,* ” y mae hi yn cymryd enw Duw yn ofer, yn ystumio ei gymeriad, yn cyfrif ei weithredoedd diabolaid llofruddiol iddo; “ *ei dabernacl* ”, hynny yw, ei gysegr ysbrydol, sef ei Gymanfa, ei Etholedig; “ *a'r rhai sy'n trigo yn y nefoedd* ”, oherwydd mae'n cyflwyno'r nefoedd a'i thrigolion yn ei ffordd dwyllodrus, gan ddwyn i gof yn ei dogmâu, yr uffernoedd nefol, etifeddiaeth y Groegiaid a'u

gosododd dan y ddaear, paradwys a phurdan. Mae “ *trigolion y nefoedd* ”, pur a sanctaidd, yn dioddef ac yn ddiog wrth y ffaith bod y model o ddrygioni a chreulondeb a ysbrydolwyd mewn dynion gan y gwersyll demonig daearol yn cael ei briodoli'n anghyfiawn iddynt.

Adnod 7: “ *A rhoddwyd iddo ryfela yn erbyn y saint, a'u gorchfygu. A rhoddwyd iddo awdurdod ar bob llwyth, pobl, iaith, a chenedl.* »

Mae'r adnod hon yn cadarnhau neges Dan.7:21: “ *Gwelais y corn hwn yn rhyfela yn erbyn y saint, ac yn drech na hwy.* ” Cristnogaeth Ewropeaidd a bydeang yw'r targed yn wir, gan fod y ffydd Gatholig Rufeinig wedi'i gosod ar holl bobloedd Ewrop a gyfansoddwyd, i bob pwrpas, o “ *lwythau, pobloedd, ieithoedd, a chenedloedd* ” a oedd yn sifil annibynnol. Mae ei “ *hawdurdod dros bob llwyth, pobl, tafod, a chenedl* ” yn cadarnhau ei delw fel “ *y butain Babilon fawr* ”, o Dat. 17:1 sy'n ei chyflwyno “ *yn eistedd ar ddyfroedd lawer* ”; “ *dyfroedd* ” sy'n symbol o “ *bobl, torfeydd, cenedloedd a thafodau* ” yn ôl Dat.17:15. Gallwn nodi, gyda diddordeb, absenoldeb y gair “ *llwyth* ” yn y bennod hon 17. Y rheswm yw cyd-destun olaf y cyfnod targed sy'n ymwneud ag Ewrop a Christnogaeth Orllewinol lle disodlwyd y ffurf lwythol gan y gwahanol ffurfiau cenedlaethol.

Ar y llaw arall, yng nghyd-destun dechrau sefydlu'r gyfundrefn babaidd, roedd poblogaethau Ewropeaidd yn eu hanfod wedi'u trefnu'n “ *lwythau* ” fel Gâl Rhufeinig, wedi'u daduno a'u rhannu gan wahanol “ *ieithoedd* ” a thafodieithoedd. Yn gronolegol, poblogwyd Ewrop gan “ *lwythau* ”, yna gan “ *bobl* ” yn ddarostyngedig i frenhinoedd, ac yn olaf, gyda'r 18fed ^{ganrif}, gan “ *genhedloedd* ” gweriniaethol, megis Unol Daleithiau Gogledd America, sy'n ffurfio ei alldyfiant pwysig. Mae cyfansoddiad y “bobloedd” i fod i ymostwng i'r gyfundrefn Pabaidd Rufeinig, oherwydd ef sy'n cydnabod ac yn sefydlu awdurdod brenhinoedd Ewrop Gristnogol, ers Clovis 1af brenin y ^{Ffranciaid}.

Adnod 8: “ *A bydd pawb sy'n byw ar y ddaear yn ei addoli, nad yw ei enw wedi ei ysgrifennu er seiliad y byd yn llyfr bywyd yr Oen a laddwyd.* »

Yn yr amser diwedd, lle mae'r symbol “ *daear* ” yn dynodi'r ffydd Brotestannaidd, mae'r neges hon yn cymryd union ystyr: bydd yr holl Brotestaniaid yn addoli'r ffydd Gatholig; oll, heblaw ~~y~~-etholedigion y mae yr Ysbryd yn cynnil yn rhoddi y deffiniad hwn iddynt: “ *y rhai ~~nad~~-ysgrifenyd eu henw er seiliad y byd yn llyfr bywyd yr Oen a laddwyd.* » Ac yr wyf yn eich atgoffa yma, ei gynrychiolwyr etholedig yw “ *dinasyddion teyrnas nefoedd* ” yn hytrach na'r gwrthryfelwyr sy'n “ *breswylwyr y ddaear* ”. Tystia y ffeithiau i wirionedd y cyhoeddiad prophwydol hwn a luniwyd gan Ysbryd Duw. Oherwydd ers dechrau'r Diwygiad Protestannaidd, ac eithrio achos Pierre Valdo yn 1170, mae Protestaniaid wedi addoli'r ffydd Gatholig trwy anrhydeddu ei "Dydd Sul" a etifeddwyd gan yr ymerawdwr paganaidd Constantine 1 ers Mawrth 7, 321. Mae'r cyhuddiad hwn yn paratoi ^{thema'r} yr ail “ *bwystfil* ” a gyflwynir yn adnod 11.

Adnod 9: “ *Os oes gan unrhyw un glustiau, gadewch iddo glywed!* »

y sawl sydd â “ *chlust* ” dirnadaeth wedi'i hagar gan Dduw yn deall y neges a gynigir gan yr Ysbryd.

Cyhoeddiad o'r gosb a gyflawnwyd gan gleddyf dial anffyddiaeth genedlaethol Ffrainc

Adnod 10: “ *Os bydd unrhyw un yn arwain i gaethiwed, bydd yn mynd i gaethiwed; os lladda neb â'r cleddyf, rhaid ei ladd â'r cleddyf. Dyma ddyfalbarhad a ffydd y saint.* »

Mae Iesu Grist yn cofio'r tawelwch heddychlon y mae'n ei fynnu gan ei etholedigion bob amser. Fel y merthyron cyntaf, rhaid i swyddogion etholedig teyrnasiad creulon y Pab dderbyn y dynged y mae Duw wedi ei pharatoi ar eu cyfer. Ond mae'n cyhoeddi beth fydd ei gyfiawnder a fydd yn cosbi ymhen amser, uniondeb crefyddol brenhinoedd a phabau yn ogystal â'u clerigwyr. Ar ôl “ *arwain* ” y swyddogion etholedig i gaethiwed, byddan nhw eu hunain yn mynd i garchardai chwyldroadwyr Ffrainc. Ac ar ôl “ *lladd â'r cleddyf* ” y rhai dethol yr oedd Iesu'n eu caru, byddan nhw eu hunain yn cael eu lladd gan “ *gledddyf* ” dialgar Duw y bydd ei rôl yn cael ei chyflawni gan gilotîn yr un chwyldroadwyr Ffrengig. Trwy'r Chwyldro Ffrengig y bydd Duw yn ymateb i'r awydd am **ddialedd** a fynegir gan waed y merthyron yn Dat. 6:10: “ *Gwnaethant weiddi â llais uchel, gan ddweud: Pa mor hir, sanctaidd a gwir Feistr, oedi yr ydych i farnu, ac i ddial am ein gwaed ar y rhai sydd yn trigo ar y ddaear?* ” . A bydd y gilotîn chwyldroadol yn “ *taro plant Catholig â marwolaeth* ” y frenhiniaeth a'r clerigwyr Pabaidd fel y cyhoeddwyd yn Dat.2:22. Ond ymhlith ei ddiodefwrwr fe welwn hefyd Brotestaniaid rhagrithiol oedd yn drysu'r ffydd gyda barn wleidyddol sifil ac yn amddiffyn, “ *cleddyf* ” mewn llaw, eu barn bersonol a'u treftadaeth grefyddol a materol. Yr ymddygiad hwn oedd ymddygiad John Calvin a'i gydweithwyr sinistr a gwaedlyd yn Genefa. Gan ddwyn i gof y gweithredoedd a gyflawnwyd ym 1793 a 1794, mae'r broffwydoliaeth yn dod â ni i gyd-destun yr heddwch crefyddol hir a sefydlwyd ar gyfer y “150” o flynyddoedd a broffwydwyd gan “bum mis” proffwydol Dat.9 :5-10. Ond ar ôl 1994, diwedd y cyfnod hwn, o 1995, ailsefydlwyd yr hawl i “ *ladd* ” am resymau crefyddol. Mae'r gelyn posib wedyn yn amlwg yn dod yn grefydd Islamaidd nes ei estyniad rhyfelgar a fydd yn arwain at y “Trydydd Rhyfel Byd” rhwng 2021 a 2029. Ychydig cyn dychweliad Crist a ddisgwyllir ar gyfer gwanwyn 2030, bydd yr ail “bwystfil” yn ymddangos . yn y bennod hon 13.

Yr ail fwystfil : yr hwn sydd yn cyfodi oddiar y ddaear

Stondin Olaf y Ddraig-Oen

Adnod 11: “ *Yna gwelais fwystfil arall yn dod i fyny o'r ddaear, a chanddo ddau gorn tebyg i rai oen, ac a siaradai fel draig.* »

Mae allwedd adnabod y gair “ *daear* ” i'w gael yn Gen.1:9-10: “ *Dyweddodd Duw, Cesgler y dyfroedd sydd o dan y nefoedd i un lle, ac ymddangosed tir sych. Ac felly y bu. Galwodd Duw y tir sych yn ddaear, a'r màs o ddŵr a alwodd yn fôr. Gwelodd Duw ei fod yn dda.* »

Felly, yn union fel y daeth y “ *ddaear* ” sych allan o'r “ *môr* ” ar ail ddiwrnod y greadigaeth ddaearol, yr ail “ *bwystfil* ” hwn a ddaeth allan o'r cyntaf. Mae'r “ *bwystfil* ” cyntaf hwn sy'n dynodi'r grefydd Gatholig, yr ail, sy'n dod allan ohoni, yn ymwneud â'r grefydd Brotestannaidd, hynny yw, yr eglwys Ddiwygiedig. Ni ddylai'r datguddiad rhyfeddol hwn, fodd bynnag, ein synnu mwyach, gan fod astudiaethau'r penodau blaenorol wedi datgelu i ni, mewn modd cyflenwol, y statws ysbrydol y mae Duw yn ei roi yn ei farn ddwyfol i'r grefydd

Brotestannaidd hon sydd, ar ôl y cyfnod a elwir " Thyatira", *nid* yw'n cytuno i gwblhau'r Diwygio a wnaed. Eto yr oedd y cwblhad hwn yn ofynol yn ol archddyfarniad Dan.8:14, y mae hi yn ddyledus i neges Duw o Dat.3:1: “ *Dywedir dy fod yn fyw; ac yr ydych wedi marw* .” Mae'r farwolaeth ysbrydol hon yn ei thafllu i ddwylo'r diafol sy'n ei pharatoi trwy ei ysbrydoliaeth ar gyfer ei “ *frwydr Armagedon* ”, Dat. 16:16, awr olaf pechod daearol. Yn awr y prawf olaf hwn o ffydd , a broffwydwyd yn y neges a gyfeiriwyd at ei gweision Adventist ar y pryd yn *Philadelphia* , y bydd yn cymryd mentrau anoddefgar a fydd yn ei gwneud hi'n “ *bwystfil sy'n codi o'r ddaear* ” . Mae ganddi “ *ddau gorn* ” y bydd adnod 12 a ganlyn yn eu cyfiawnhau a'u nodi. Ar gyfer unedig yn y gynghrair eciwmenaidd, y crefyddau Protestannaidd a Chatholig yn unedig yn eu brwydr yn erbyn y dydd o orffwys sancteiddio gan Dduw ar y seithfed dydd dilys o'r wythnos; dydd Sadwrn neu Saboth yr Iddewon, ond hefyd Adda, Noa, Moses, a Iesu Grist na wnaethant ei gwestiynu yn ystod ei weinidogaeth a'i ddysgeidiaeth ar y ddaear oherwydd bod y cyhuddiadau o droseddau'r Saboth a ddygwyd yn erbyn Iesu gan yr Iddewon gwrthryfelgar yn ddi-sail ac anghyfiawn. Trwy berfformio gwrthiau ar y Saboth yn fwriadol, ei gymhelliad oedd ailddiffinio gwir gysyniad Duw o orffwys Saboth. Mae'r ddwy grefydd hon, sy'n honni iachawdwriaeth a gafwyd gan “ *yr oen sy'n cymryd ymaith bechodau'r byd* ”, yn haeddu, oherwydd eu meini prawf disgrifiadol, y ddelwedd o “ *oen sy'n siarad fel y ddraig* ”. Oherwydd bod anoddefgarwch tuag at arsylwyr Saboth y byddant yn mynd mor bell â'u condemnio i farwolaeth, yn wir yn rhyfel agored, strategaeth y “ *draig* ”, sy'n ailymddangos.

Adnod 12: “ *Roedd hi'n arfer holl awdurdod y bwystfil cyntaf yn ei phresenoldeb, ac fe barodd i'r ddaear a'i thrigolion addoli'r bwystfil cyntaf, yr oedd ei glwyf marwol wedi ei iacháu.* »

Yr ydym yn tystio rhyw fath o gyfnewidiad, nid y ffydd Gatholig sydd yn tra-arglwyddiaethu mwyach, ond y mae ei hawdurdod blaenorol yn cael ei rhoddi i'r grefydd Brotestanaidd. Mae hyn, oherwydd bod y grefydd Brotestannaidd hon yn swyddogol y wlad fwyaf pwerus ar y ddaear: Unol Daleithiau Gogledd America neu UDA Mae cyfuniad o grefyddau Protestannaidd Ewrop ac America eisoes wedi'i gyflawni, hyd yn oed yn cynnwys y sefydliad Adventist ar y seithfed dydd, ers 1995. Mae “ *Babel* ” newydd y ddaear yn cael eu gorfodi i gymysgu crefyddol gan eu bod yn cael eu hadeiladu trwy groesawu mewnfudwyr o wahanol gyffesiadau crefyddol. Os bydd dynion yn canfod y pethau hyn yn arferol, o herwydd eu meddyliau arwynebol a'u diffyg diddordeb crefyddol, o'i ran ef, nid yw y creawdwr Duw nad yw yn newid, yn newid ei feddwl ychwaith, ac y mae yn cospi yr anufudd-dod hwn sydd yn anwybyddu ei wersi hanesyddol a dystiolaethir yn y Bibl. . Trwy amddiffyn yn ei dro, Sul Rhufeinig y diwrnod cyntaf, y diwrnod gorffwys a sefydlwyd gan Cystennin I ^{gwnaeth} yr ail “ *bwystfil* ” Protestannaidd “ *addoliad bwystfil Catholig cyntaf* ”, *a oedd yn ei gydnabod fel statws crefyddol swyddogol ac a roddodd ei enw iddo.* “Dydd Sul” yn gamarweiniol. Mae'r Ysbryd yn ein hatgoffa bod y gynghrair ddiweddaraf hon rhwng Protestaniaid a Chatholigion wedi'i gwneud yn bosibl oherwydd bod “ *y clwyf marwol* ” a achoswyd gan y “ *bwystfil sy'n esgyn o'r affwys* ” wedi ei “ *iacháu* .” Mae'n ei

alw'n ôl oherwydd ni fydd gan yr ail fwystfil y siawns hon o gael ei iacháu. Bydd yn cael ei ddiristrio gan ddyfodiad gogoneddus Iesu Grist.

Adnod 13: “ *Gwnaeth ryfeddodau mawr, hyd yn oed gwneud i dân ddisgyn o'r nef i'r ddaear yng ngolwg dynion.* »

Ers ei buddugoliaeth yn erbyn Japan yn 1945, America Brotestannaidd yw'r pŵer niwclear cyntaf ar y ddaear. Mae ei dechnoleg uchel iawn yn cael ei efelychu'n gyson ond byth yn gyfartal; mae bob amser un cam ar y blaen i'w gystadleuwyr neu ei wrthwynebwyr. Bydd yr uchafiaeth hon yn cael ei chadarnhau yng nghyd-destun y “Trydydd Rhyfel Byd” lle yn ôl Dan.11:44, bydd yn diristrio ei gelyn, Rwsia, gwlad “brenin y gogledd” yn y broffwydoliaeth hon. Bydd ei fri wedyn yn aruthrol, a goroeswyr y gwrthdaro, syfrdanu ac edmygedd, yn ymddiried eu bywydau iddo ac yn cydnabod ei awdurdod dros holl fywyd dynol. Roedd “ *y tân o'r nefoedd* ” yn eiddo i Dduw yn unig, ond ers 1945, America sydd wedi ei feddiannu a'i reoli. Mae arni ei buddugoliaeth a'i holl fri presennol a fydd yn tyfu ymhellach gyda'i buddugoliaeth yn y rhyfel niwclear sydd i ddod.

Adnod 14: “ *A thwyllodd y rhai sy'n trigo ar y ddaear trwy'r arwyddion y rhoddwyd hi i'w gwneud yng ngŵydd y bwystfil, gan ddweud wrth y rhai sy'n trigo ar y ddaear am wneud delw i'r bwystfil yr oedd arno glwyf y cleddyf. a phwy oedd byw.* »

Mae'r “ *prodigies* ” technegol a berfformir yn ddirifedi. Mae “ *trigolion y ddaear* ” wedi dod yn ddibynnol ar ei holl ddyfeisiadau sy'n amsugno eu bywydau a'u meddyliau. Cyn belled nad yw America yn gofyn iddynt amddifadu eu hunain o'r teclynnau hyn sy'n meddiannu eu heneidiau, fel pobl sy'n gaeth i gyffuriau, mae “pobl y ddaear ” yn barod i gyfreithloni anoddefiad crefyddol tuag at “grŵp bach iawn”, *gweddillion y fenyw.* ” Dat. 12:17. mae “... *gwneud delwedd o'r bwystfil* ” yn golygu copio gweithredoedd y grefydd Gatholig a'u hatgynhyrchu dan awdurdod Protestannaidd. Bydd y dychweliad hwn i galedwch meddwl yn seiliedig ar ddau weithred. Bydd y “ *goroeswyr* ” wedi goroesi gweithredoedd erchyll o ryfel, a bydd Duw yn eu taro yn barhaus ac yn raddol â “ *saith pla olaf ei ddigofaint* ”, a ddisgrifir yn Dat.16.

Dyfarniad marwolaeth y Sul

Adnod 15: “ *A rhoddwyd iddo wneud i ddelw'r bwystfil ddod yn fyw, i ddelw'r bwystfil lefaru, ac i gynifer ag nad addolent ddelw'r bwystfil gael eu lladd.* »

Bydd cynllun y diafol, a ysbrydolwyd gan Dduw, yn cymryd siâp ac yn cael ei gyflawni. Mae yr Ysbryd yn amlygu ffurf y mesur eithafol a gymmerir yn y chweched o'r “ *saith pla diweddaf.*” Trwy archddyfarniad swyddogol a dderbynnir gan yr holl wrthryfelwyr sydd wedi goroesi ar y ddaear, penderfynir, ar ddyddiad rhwng dechrau'r gwanwyn ac Ebrill 3, 2030, y bydd yr Adfentyddion olaf sy'n weddill ar gyfer cadw Saboth yn cael eu lladd. Yn rhesymegol, mae'r dyddiad hwn yn nodi blwyddyn dychwelyd er gogoniant Iesu Grist. Gwanwyn y flwyddyn hon 2030 o reidrwydd yw'r foment y mae'n ymyrryd i atal cynllun trychinebus y gwrthryfelwyr rhag cael ei weithredu yn erbyn ei ddewiswyr y mae'n dod i'w hachub trwy “fyrhau dyddiau ” eu “ *trallod mawr* ” (Math.24 :22).

Adnod 16: “ *A pharodd i bawb, yn fychan a mawr, yn gyfoethog a thlawd, yn rhydd ac yn gaethweision, dderbyn nod ar eu llaw dde neu ar eu talcen.* ”

Mae'r mesur mabwysiedig yn rhannu goroeswyr y cyfnod yn ddau wersyll. Mae un y gwrthryfelwyr yn cael ei adnabod gan “ *marc* ” awdurdod dynol sy'n dynodi “Sul” Catholig, “diwrnod yr haul heb ei orchfygu” hynafol a osodwyd gan un o'i addolwyr, yr ymerawdwr Rhufeinig Cystennin I, ers Mawrth 7, ³²¹. Mae'r “ *marc* ” yn cael ei dderbyn “ *ar y llaw* ,” oherwydd ei fod yn gyfystyr â “gwaith” dynol y mae Iesu yn ei farnu ac yn ei gondemnio. Fe'i derbynnir hefyd “ *ar y talcen* ” sy'n symbol o ewyllys personol pob creadur dynol y mae ei gyfrifoldeb felly yn ymwneud yn llwyr â barn gyfiawn Duw y creawdwr. I ddilysu o'r Beibl y dehongliad hwn o symbolaeth y “ *llaw* ” a'r “ *talcen* ”, mae'r adnod hon o Deut.6:8, lle mae Duw yn dweud am ei orchmynion: “ *Byddwch yn eu rhwymo fel arwydd ar eich dwylo , a byddant fel blaenau rhwng dy lygaid.* »

dialau blaenorol

Adnod 17: “ *Ac na allai neb brynu na gwerthu heb fod ganddo'r nod, enw'r bwystfil, na rhif ei enw.* »

Y tu ôl i'r gair hwn mae “ *person* ” yn gorwedd gwersyll y seintiau Adventist sydd wedi aros yn ffyddlon i'r Saboth a sancteiddiwyd gan Dduw. Oherwydd gwrthod anrhydeddu “ *y marc* ”, ar ddydd Sul, gweddill y diwrnod paganaidd cyntaf, maent yn cael eu rhoi o'r neilltu. I ddechrau, roeddent yn ddioddefwyr “boicot” adnabyddus mewn mesurau Americanaidd yn erbyn gwrthwynebwyr a oedd yn eu gwrthwynebu. Er mwyn cael yr hawl i fasnachu, rhaid anrhydeddu “ *y marc* ”, ar ddydd Sul, sy'n ymwneud â Phrotestaniaid, “ *enw'r bwystfil* ”, “*ficer Mab Duw*”, sy'n ymwneud â Chatholigion, neu “ *rif ei enw* ”, neu'r rhif 666.

Adnod 18: “ *Dyma ddoethineb. Bydded i'r sawl sydd â dealltwriaeth gyfrifo rhif y bwystfil. Canys rhifedi gŵr yw, a'i rhifedi yw chwe chant chwe deg a chwech.* »

Nid yw doethineb ddynol yn ddigon i ddeall neges Ysbryd Duw. Rhaid ei hetifeddu ganddo, fel achos Solomon yr oedd ei ddoethineb yn rhagori ar ddoethineb pawb ac a wnaeth ei enw da trwy'r ddaear hysbys. Cyn mabwysiadu rhifolion Arabaidd, yn mysg yr Hebraeid, y Groegiaid, a'r Rhufeiniaid, yr oedd i lythyrenau eu gwyddor hefyd werth ciphers, fel mai ychwanegu gwerth y llythyrenau sydd yn gwneyd gair i benderfynu ei rhif. Rydyn ni'n ei gael trwy “gyfrifiad” fel y mae'r adnod yn ei nodi. “... *rhif ei enw* ” yw “ *666* ”, hynny yw, y *rhif* a geir drwy ychwanegu gwerth rhifiadol y llythrennau Rhufeinig a gynhwysir yn ei enw Lladin “VICARIVS FILII DEI”; rhywbeth a amlygwyd yn astudiaeth pennod 10. Yr enw hwn ynddo'i hun yw “ *cabledd* ” neu “ *gelwydd* ” mwyaf ei honiadau, oherwydd ni roddodd Iesu “amnewidiad” iddo'i hun mewn unrhyw ffordd, ystyr y gair “ficer”.

Datguddiad 14: Amser Adfentiaeth y Seithfed Dydd

Negeseuon y tri angel – y cynhaeaf – y vintage

Dyma bennod sy'n targedu'r amser rhwng 1843 a 2030.

Ym 1843, arweiniodd y defnydd arbennig o broffwydoliaeth Dan.8:14 yr "Adventists" i aros am ddychweliad Iesu Grist a bennwyd ar gyfer gwanwyn y dyddiad hwnnw. Dyma ddechrau cyfres o brofion ffydd lle bydd diddordeb yn ysbryd proffwydoliaeth, sef " *tystiolaeth Iesu* " yn ôl Dat. 19:10, yn cael ei ddangos yn unigol gan Gristnogion sy'n honni eu bod yn iachawdwriaeth Iesu. Crist o dan labeli crefyddol lluosog. Mae'r "**gweithiau**" a ddangosir yn unig yn caniatáu'r dewis ai peidio. Gellir crynhoi'r gweithiau hyn mewn dau ddewis posibl: derbyn neu wrthod y golau a dderbynnir a'i ofynion dwyfol.

Ym 1844, ar ôl disgwyliad newydd wedi'i osod ar gyfer cwmp 1844, bydd Iesu'n arwain ei etholedig etholedig tuag at genhadaeth o gwblhau gwaith y Diwygiad Protestannaidd sy'n dechrau gydag adfer yr arferiad o'r Sabboth a sancteiddiwyd gan Dduw ers creu'r byd. . Dyma y pwnc pwysicaf o " *sancteiddrwydd* " a " *gyfiawnheir* " o 1844, pan y dygwyd y camwedd hwn i sylw ei weision. Mae'r cyfieithiad hwn o Dan.8:14, a gyfieithwyd i'm gweinidogaeth fel: " *dwy fil tri chant o foreau hwyr a glanheir y cysegr* ", yn ddilys, yn unol â'r testun Hebraeg gwreiddiol: " *dwy fil tri chant o foreau hwyr a bydd sancteiddrwydd yn cael ei gyfiawnhau* . Gall pawb ddarganfod fod camwedd y Sabboth dwyfol er 321 yn cyd-fynd â llu o gefnau eraill ar wirioneddau athrawiaethol a sefydlwyd gan Dduw yn amser yr apostolion. Ar ôl 1260 o flynyddoedd o deyrnasiad celwydd, olynwyr dinistriol y ffydd, gadawodd

pabyddiaeth yn yr athrawiaeth Brotestannaidd lawer o gelwyddau annioddefol i Dduw'r gwirionedd. Dyma pam, ym mhennod 14, y mae'r Ysbryd yn cyflwyno tair prif thema, sef, yn olynol: cenhadaeth neu neges Adventist y “ *tri angel* ”; “ *cynhaeaf* ” diwedd y byd, didoli ac ysbeilio'r etholedigion; “ *cynhaeaf grawnwin* ” grawnwin digofaint, cosb derfynol y gau fugeiliaid, gau athrawon crefyddol Cristnogaeth.

Wedi'i ddysgu er 1844 i amddiffyn yr etholedigion rhag digofaint dwyfol, cedwir y prawf olaf ar gyfer diwedd eithafol yr amser a roddir i ddynoliaeth i leoli ei hun rhwng yr ewylllys ddwyfol ddatguddiedig a'r galw dynol gwrthryfelgar a syrthiodd i apostasy y mwyaf llwyr. Ond, y mae i'r dewisiad a wneir ganlyniadau i bawb sydd wedi marw er 1844. Dim ond yr etholedigion goleuedig a ffyddlon sydd yn “ *marw yn yr Arglwydd* ” yn ol dysgeidiaeth adnod 13 lle y datgenir hwynt yn “ *fendithiol* ” hynny yw, buddiolwyr gras Mr. Crist, gyda'i holl fendith eisoes wedi ei chadarnhau yn y neges a gyfeiriwyd at angel “ *Philadelphia* ” sy'n ymwneud â hwy, oherwydd nid yw'n ddigon i gael ei fedyddio'n “Adventist” i gael ei ystyried, gan Dduw, yn etholedig.

Os erys manylion y gadawiaid i'w darganfod, ar y llaw arall, mae'r pwyntiau hanfodol yn cael eu tanlinellu a'u crynhoi gan yr Ysbryd ar ffurf “negeseuon y tri angel” yn adnodau 7 i 11. Mae'r negeseuon hyn yn dilyn ei gilydd yn dilyniant o ganlyniadau.

Rwy'n ei gofio yma, ar ôl y nodyn ar y clawr ar dudalen 2 o'r gwaith hwn, mae'r tair neges hyn yn amlygu tair neges a ddatgelwyd eisoes mewn delweddau symbolaidd yn llyfr Daniel yn Dan.7 ac 8. Mae eu hatgoffa, yn y bennod hon 14 o Datguddiad, yn tanlinellu ac yn cadarnhau'r pwysigrwydd eithafol y mae Duw yn ei roi iddynt.

Yr Adfentyddion a brynwyd yn fuddugol

Adnod 1: “ *Edrychais, ac wele yr Oen yn sefyll ar Fynydd Seion, a chydag ef gant pedwar deg a phedair o filoedd [o bobl], a'i enw ef ac enw ei Dad yn ysgrifenedig ar eu talcennau.* »

“ *Mynydd Seion* ” yn cyfeirio at y lle yn Israel lle cafodd Jerwsalem ei hadeiladu. Mae'n symbol o obaith iachawdwriaeth a ffurf yr iachawdwriaeth hon ar ddiwedd treialon ffydd ddaearol a nefol. Bydd y prosiect hwn yn cael ei gyflawni'n llawn ar adnewyddiad pob peth sy'n ymwneud â'r *ddaear a'r awyr* yn ôl Dat.21:1. Mae'r “ *144,000 [pobl]* ” yn symbol o etholedigion Crist a ddewiswyd rhwng 1843 a 2030, sef Cristnogion Adventist a brofwyd, a brofwyd a chymeradwywyd gan Iesu Grist y mae eu barn yn berthnasol ar y cyd ac yn unigol. Mae'r farn gyfunol yn barnu'r sefydliad ac mae'r farn unigol yn ymwneud â phob creadur. Mae'r “ *144,000 [pobl]* ” yn cynrychioli'r etholedigion a ddewiswyd gan Iesu Grist o blith dilynwyr y ffydd Adventist. Mae'r rhif hwn yn gwbl symbolaidd ac mae nifer gwirioneddol y rhai a ddewiswyd yn gyfrinach sy'n hysbys ac yn cael ei gwarchod gan Dduw. Gallwn ddeall y rheswm dros eu dewis o'r diffiniad o'r ddelwedd arfaethedig. Mae “ *Ar eu talcennau* ”, symbol o'u hewylllys a'u meddyliau, “ *enw'r oen* ”, Iesu, ac “ *enw ei Dad* ”, y Duw a ddatguddiwyd yn yr hen gynghrair, wedi'u harysgrifio. Golyga hyn eu bod wedi canfod ac adgenhedlu y ddelw o Dduw a roddes y creawdwr Duw i'r dyn cyntaf cyn pechod, pan yn ei ffurfio ef ac yn rhoddi bywyd iddo; a'r ddelw hon yw eiddo

ei gymeriad. Maent yn ffurfio'r ffrwyth yr oedd Duw eisiau ei gael trwy brynu yn Iesu Grist bechodau ei unig etholedig ffyddlon. Ymddengys ar dalcen yr etholedigion detholedig, naill ai, yn eu hysbryd, eu meddwl a'u hewylllys i'w cael, sêl Duw Dat.7:3 neu, Saboth pedwerydd gorchymyn y Decalogue a'r cymeriad anwahanadwy o'r oen Iesu Grist a'i ddatguddiad yn yr hen gyfamod fel Tad, Duw creawdwr. Felly nid yw'r wir ffydd Gristnogol yn gwrthwynebu'r normau crefyddol sydd ynghlwm wrth y Mab a'r Tad fel y mae dilynwyr Sul y Rhufeiniaid yn honni, os nad mewn geiriau, ar waith o leiaf.

Adnod 2: “ *A chlywais lais o'r nef, fel sŵn dyfroedd lawer, fel sŵn taranau mawr; ac yr oedd y llais a glywais yn debyg i lais telynorion yn canu ar eu telynau.* »

Mae'r cymeriadau gwrthgyferbyniol y sonnir amdanynt yn yr adnod hon yn gyflenwol mewn gwirionedd. Mae'r “ *dyfroedd mawr* ” yn symbol o luoedd o greaduriaid byw sydd, wrth fynegi eu hunain, yn edrych fel “ *taran fawr* ”. I'r gwrthwyneb, trwy ddelwedd y “ *delyn* ”, mae Duw yn datgelu'r harmoni perffaith sy'n uno ei greaduriaid buddugol.

Adnod 3: “ *A dyma nhw'n canu cân newydd o flaen yr orsedd, ac o flaen y pedwar creadur byw a'r henuriaid. Ac ni allai neb ddysgu'r gân, oddieithr y cant pedwar deg a phedair o filoedd, y rhai a brynwyd oddi ar y ddaear.* »

Mae Duw yn cadarnhau ac yn tanlinellu yma sancteiddiad uchel iawn y ffydd “Adventist” a sefydlwyd er 1843-44. Mae ei gynrychiolwyr etholedig yn wahanol i grwpiau symbolaidd eraill; “ *yr orsedd, y pedwar creadur byw a'r henuriaid* ”; mae'r olaf yn dynodi'r holl rai a brynwyd o'r profiad a oedd yn byw ar y ddaear. Ond nid yw'r Datguddiad dwyfol o'r enw Datguddiad ond yn targedu'r ddwy fil o flynyddoedd o ffydd Gristnogol y mae archddyfarniad Dan.8:14 yn eu gwahanu yn ddau gyfnod olynol. Hyd at 1843-44, symbolwyd yr etholedigion gan 12 “ *henuriad* ” allan o'r “ 24 ” a ddyfynnir yn Parch.4:4. Y 12 “ *blaenor* ” arall yw'r Adfentydd “ 12 llwyth ” “ *wedi eu selio* ” yn Parch.7:3-8 o 1843-44.

Adnod 4: “ *Dyma'r rhai sydd heb eu halogi eu hunain â merched, oherwydd gwryfod ydynt; maent yn dilyn yr oen i ble bynnag y mae'n mynd. Gwaredwyd hwynt o fysg dynion, yn flaenffrwyth i Dduw ac i'r Oen;* »

Mewn ystyr ysbrydol yn unig y mae geiriau yr adnod hon yn gymwys ; y gair “ *merched* ” yn dynodi eglwysi Cristnogol sydd wedi disgyn i apostasi ers eu tarddiad, megis y ffydd Gatholig Rufeinig, neu ers 1843-44, ar gyfer y ffydd Brotestannaidd, ac ers 1994, ar gyfer y ffydd sefydliadol Adventist. Mae'r “ *halogiad* ” a grybwyllir yn targedu'r pechod sy'n deillio o drosedd y gyfraith ddwyfol ac y mae ei “ *gyflog yw marwolaeth* ”, yn ôl Rhuf.6:23. Er mwyn eu hachub rhag yr arfer o bechod y sancteiddiodd Iesu Grist, ar wahân i'r “ *144,000 [pobl]* ” symbolaidd. Mae eu “ *gwryfod* ” hefyd yn ysbrydol ac mae'n eu dynodi'n fodau “pur” y mae eu cyfiawnder wedi'i wynnu gan y gwaed a dywalltwyd gan Iesu Grist ar eu rhan. Etifeddion pechod a'i halogi, fel holl ddisgynyddion Adda ac Efa, eu ffydd a gydnabyddir gan Iesu Grist yn eu “puro” yn berffaith. Ond er mwyn i'r ffydd hon gael ei chydabod yn effeithiol gan Iesu Grist, rhaid i'r puro hwn fod yn real ac wedi'i goncrit yn eu “ *gweithredoedd* ”. Mae hyn felly yn awgrymu cefnu ar bechodau a etifeddwyd oddi wrth gau grefyddau Cristnogol neu Iddewig neu, yn fwy cyffredinol, grefyddau undduwiol.

Ac yn ei ddatguddiad proffwydol, mae Duw yn targedu'n arbennig y methiant i barchu'r drefn amser a sefydlodd o wythnos gyntaf ei greadigaeth o'r ddaear a'i chyfundrefn nefol.

Y tu ôl i'r ddelwedd o "*ganu cân newydd*" mae profiad penodol a brofir gan y "*144,000 [pobl]*" a seliwyd yn unig. Ar ôl "*cân Moses*" a ddathlodd yr ymadawiad gogoneddus o'r Aifft, symbol o bechod, mae "*cân*" yr etholedig "*144,000*" yn dathlu eu rhyddhad rhag pechod oherwydd iddynt ufuddhau i archddyfarniad Dan.8:14 a chydweithio yn eu sancteiddhad a ddymunir, a hyd yn oed ei ofyn, gan Dduw er 1843-44. Ar y dyddiad hwn, roedd gweledigaeth nefol yn dwyn i gof y puro pechodau a gyflawnwyd ar groes Golgotha trwy farwolaeth Iesu Grist. Roedd y neges hon yn gyfystyr â gwaradwydd a dysgeidiaeth a gyflwynodd Duw i fath o gredwr Protestannaidd a oedd yn etifedd y Sul Rhufeinig a rhai o'i bechodau celwyddog eraill. Yn nheipoleg defodau Hebraeg, roedd y "*puro pechodau*" hwn yn wyl grefyddol yn yr hydref pan ddygwyd gwaed yr afr a laddwyd i'r lle cysegredig ar y drugareddfa a osodwyd yn y lle anhygyrch hwn ac a waharddwyd am weddill y wlad. blwyddyn.amser y flwyddyn. Roedd gwaed yr afr hwn, delwedd symbolaidd o bechod, yn proffwydo gwaed Iesu Grist a oedd ei hun wedi dod yn gludwr pechodau ei etholedigion er mwyn expiate yn eu lle y gosb y maent yn ei haeddu; Gwnaethpwyd Iesu ei hun yn bechod. Yn y seremoni hon, mae'r afr yn cynrychioli pechod ac nid y Crist sy'n ei ddwyn. Y symudiad corfforol hwn gan yr archoffeiriad o'r lle sanctaidd awdurdodedig i'r lle sancteiddiaf gwaharddedig am weddill y flwyddyn y mae'r adnod hon yn cyfeirio ato pan ddywed: "canlynant yr oen i ba le bynnag y mae'n mynd." Wrth ddwyn i gof yr olygfa hon yn ngweledigaeth Hydref 23, 1844, adgoffa Ysbryd Crist ei etifeddion anymwybodol dewisol o anwireddau athrawiaethol, sef y gwaharddiad ar bechu. Felly, o'r flwyddyn 1844, y mae'r pechod o darddiad gwirfoddol a arferir, sef yr achos ar Sul y Rhufeiniaid, yn gwneud y berthynas â Duw yn amhosibl, ac mae'r pechod a adawyd yn caniatáu ymestyn y berthynas hon sy'n arwain y dewisedig dan sylw i gyflawnder ei sancteiddiad trwy'r derbyn, deall a gweithredu gwirionedd dwyfol datguddiedig.

O'u hystyried yn "*flaenffrwyth i Dduw ac i'r Oen*", maent yn ffurfio'r gorau y mae Duw wedi'i ganfod yn ei ddetholiad o etholedigion daearol. Mewn defodau Hebraeg, cyhoeddwyd "*y blaenffrwyth*" yn "*sanctaidd*". Roedd offrymau o'r ffrwythau cyntaf anifeiliaid neu lysiau hyn wedi'u neilltuo i Dduw er mwyn ei anrhydeddu ac i nodi diolchgarwch dynol tuag at ei ddaioni a'i fawredd. Rheswm arall, mewn gwirionedd am y "*blaenffrwyth santaidd*", yw eu derbyniad o'r goleuni dwyfol a ddatguddir iddynt yn ei gyfanrwydd oherwydd eu bod yn byw yn amser y diwedd lle mae'r goleuni datguddiedig yn cyrraedd ei apogee, ei anterth ysbrydol.

Adnod 5: "*Ac ni chafwyd celwydd yn eu genau, oherwydd y maent yn ddi-fai.*" »

Ni all y gwir etholedig, yr un a aned o'r gwirionedd trwy'r enedigaeth newydd, ond casáu'r "celwydd" nad yw'n cael unrhyw bleser ynddo. Mae dweud celwydd yn ffaidd gan ei fod yn dod â chanlyniadau niweidiol yn unig ac yn gwneud i bobl dda ddiodef. Y mae'r sawl sy'n credu yn y "*celwydd*" wedyn yn profi poen siom, chwerwder cael ei dwyllo. Ni all unrhyw un a ddewisir gan Grist

ymhyfrydu mewn hudo a thwylo ei gyd-ddyn. Ar y llaw arall, mae'r gwirionedd yn tawelu meddwl, mae'n adeiladu perthynas gadarnhaol â gwir frodyr, ond yn anad dim, gyda Duw creawdwr a gwaredwr ein hiachawdwriaeth sy'n hawlio ac yn dyrchafu ei enw fel "Duw y gwirionedd". Felly, heb arfer pechod athrawiaethol mwyach, trwy ufuddhau i wirionedd datguddiedig, bernir yr etholedigion yn "*anadnabyddus*" gan Dduw y gwirionedd ei hun.

Neges gan yr angel cyntaf

Adnod 6: "*Gwelais angel arall yn hedfan trwy ganol y nef, a chanddo efengyl dragwyddol, i'w phregethu i'r rhai sy'n trigo ar y ddaear, i bob cenedl, i bob llwyth, i bob tafod, ac i bob pobl.*" »

"*angel arall*" neu negesydd arall yn cyhoeddi golau dwyfol llawn wedi'i symboleiddio gan "*ganol yr awyr*" neu anterth yr haul. Mae'r goleuni hwn yn gysylltiedig â'r "*Efengyl*" neu'r "*newyddion da*" am iachawdwriaeth a ddygwyd gan Iesu Grist. Fe'i gelwir yn "*dragwyddol*" oherwydd bod ei neges yn ddilys ac nid yw'n amrywio dros amser. Yn y modd hwn, mae Duw yn ei ardystio fel un sy'n cydymffurfio â'r hyn a ddysgwyd i apostolion Iesu Grist. Daeth y dychweliad hwn i wirionedd o 1843 ar ôl yr ystumiadau niferus a etifeddwyd gan y ffydd Gatholig Rufeinig. Mae'r proclamasiwn yn gyffredinol mewn cyfatebiaeth i'r neges a gyflwynwyd yn Daniel 12:12 sy'n datgelu bendith ddwyfol gwaith Adventist. Mae "*yr efengyl dragwyddol*" yn cael ei chrybwyll yma o dan yr agwedd ar wir ffrwyth ffydd, yn dilyn y gofyniad dwyfol a ddatguddir gan archddyfarniad Daniel 8:14. Mae diddordeb yn y gair proffwydol yn ffrwyth cyfreithlon norm "*yr efengyl dragwyddol*".

Adnod 7: "*Dywedodd â llais uchel, Ofnwch Dduw, a rhowch ogoniant iddo, oherwydd daeth awr ei farn; ac addolwch yr hwn a wnaeth nefoedd, a daear, a môr, a ffynhonnau dyfroedd.*" »

Yn adnod 7, mae'r angel cyntaf yn gwadu camwedd y Saboth sy'n gogoneddu, yn y decalogue dwyfol, ogoniant y creawdwr Duw. Mynnodd felly ei hadferiad o Hydref 1844, ond beiodd ei gamwedd ar y Protestaniaid er gwanwyn 1843.

Neges gan yr ail angel

Adnod 8: "*Ac un arall, ail angel a ddilynodd, gan ddywedyd, Babilon fawr a syrthiodd, hi a wnaeth i'r holl genhedloedd yfed â gwin digofaint ei phuteindra.*" »

Yn adnod 8, mae'r ail angel yn datgelu euogrwydd enfawr yr Eglwys Gatholig Pabaidd sydd wedi hudo a thwylo dynion trwy ailenwi "diwrnod yr haul" paganaidd Cystennin I ar ôl cyfieithiad "Dydd yr Arglwydd" o'r Lladin ^{montage} sy'n yw tarddiad ei "Sul": dies dominica. Wedi ei ailadrodd ddwywaith, y mae yr ymadrodd, "*Cwmpodd, syrthiodd Babilon Fawr,*" yn cadarnhau, iddi hi a'r rhai sy'n ei hetifeddu, fod amser dwyfol amynedd wedi dod i ben yn bendant. Yn unigol, mae trosi yn parhau i fod yn bosibl, ond ar gost cynhyrchu ffrwythau, neu "**weithiau**" edifeirwch, yn unig.

Nodyn i'ch atgoffa: mae "*wedi syrthio*" yn golygu: mae'n cael ei gymryd a'i orchfygu gan Dduw'r **gwirionedd** wrth i ddinas syrthio i ddwylo ei gelyn.

Mae'n codi ac yn goleuo ar ôl 1843, rhwng 1844 a 1873, i'w weision Adfentaidd ffyddlon y Seithfed Dydd, y "*dirgelwch*" sy'n ei nodweddu yn Dat.17:5. Mae swyno ei **gelwyddau** yn colli ei effeithiolrwydd.

Yn adnod 8, cadarnheir y dyfarniad a wnaed yn y negeseuon blaenorol, gyda rhybudd enbyd. Y mae dewisiad ymwybodol a **gwirfoddol** y dydd gorphwysiad a sefydlwyd gan Cystenyn I^{yn} 321, er 1844, yn peri i'r gwrthryfelwyr sydd yn ei chyfiawnhau, oddef y condemniad dwyfol o boenydiau *ail farwolaeth* y farn ddiweddaf. I guddio ei gyhuddiad yn erbyn Sul, mae Duw yn ei guddio dan yr enw "*marc*" drwg-enwog sy'n gwrthwynebu ei "*sêl*" ddwyfol ei hun. Mae'r arwydd hwn o awdurdod dynol, sy'n bwrw amheuaeth ar ei drefn amser, yn gyfystyr â dicter enfawr yn deilwng o gael ei gosbi ganddo. A bydd y gosb a gyhoeddir, mewn gwirionedd, yn ofnadwy: "*bydd yn cael ei boenydio â thân a brwmstan*" a fydd yn dinistrio'r gwrthryfelwyr, ond dim ond ar ennyd y farn ddiwethaf.

Neges gan y trydydd angel

Adnod 9: "*Ac un arall, trydydd angel a'u canlynodd, gan ddywedyd â llais uchel, Os bydd rhywun yn addoli'r bwystfil a'i ddelw, ac yn derbyn nod ar ei dalcen neu ar ei law, »*

Mae natur gyflenwol ac olynol y drydedd neges hon â'r ddwy neges flaenorol wedi'i nodi gan y fformiwla "*eu dilyn*". Mae'r "*llais uchel*" yn cadarnhau awdurdod dwyfol uchel iawn y sawl sy'n ei gyhoeddi.

Mae'r bygythiad wedi'i gyfeirio at wrthryfelwyr dynol sy'n cefnogi ac yn cymeradwyo rheolaeth y "*bwystfil sy'n codi o'r ddaear*" ac sy'n mabwysiadu ac yn anrhydeddu, trwy eu hufudd-dod, ddydd Sul, "*nod*" ei awdurdod, a ddyfynwyd yn Dat. 13 : 16 sef, yn bresenol, yr holl boblogaeth Gristionogol.

Cadarnheir gwrthwynebiad uniongyrchol y "*marc*" hwn i "*sêl Duw*" sef, o'r Sul y dydd cyntaf hyd Sabboth y seithfed dydd, gan y ffaith fod y ddau yn cael eu derbyn "**ar y blaen**", sedd y Parch. ewylllys, yn ôl Dat.7:3 a 13:16. Sylwch fod "*sêl Duw*" Dat.7:3 yn dod yn Dat.14:1: "*enw'r Oen ac enw ei Dad*". Mae'r derbyniad "**ar y llaw**" yn cael ei egluro yn yr adnodau hyn o Deut.6:4 i 9:

" *Gwranddo, Israel! YaHWéH, ein Duw ni, yw yr unig YaHWéH . Câr yr ARGLWYDD dy Dduw â'th holl galon ac â'th holl enaid ac â'th holl nerth . A'r gorchmynion hyn, yr wyf yn eu rhoi ichi heddiw, a fyddant yn eich calon . Yr wyt i'w gosod yn dy blant, a byddi'n siarad amdany'n nhw pan fyddi yn dy dŷ, pan fyddi'n mynd ar daith, pan orweddi, a phan gyfodaist. Yr wyt i'w rhwymo **yn arwydd ar dy ddwylo**, a byddant **fel blaenau rhwng dy lygaid**. Yr wyt i'w hysgrifenu ar byst dy dŷ ac ar dy ddrysau. »* Mae'r "*llaw*" yn dynodi gweithred, ymarfer, a'r "*blaen*", ewylllys meddwl. Yn yr adnod hon mae'r Ysbryd yn dweud: "*Câr yr ARGLWYDD dy Dduw â'th holl galon ac â'th holl enaid ac â'th holl nerth*"; yr hyn y mae Iesu'n ei ddyfynnu ym Mathew.22:37 ac y mae'n ei gyflwyno fel y "*gorchmyn cyntaf a mwyaf*". Rhaid felly i'r swyddogion etholedig sydd â "*sêl Duw*" fodloni'r tri maen prawf hyn: "*Caru Duw â'u holl galon*"; i anrhydeddu trwy ei ymarfer y Sabbath gweddill ei sancteiddiol seithfed

dydd ; a chanddo “ *Enw yr Oen* ” Iesu Grist “ *ac enw ei Dad* ” IaHWÉH yn ei feddwl. Trwy nodi “ *ac enw ei Dad* ,” y mae yr Ysbryd yn cadarnhau yr angen i ufuddhau i ddeg gorchymyn Duw a’r gorchymynion a’r ordinhadau sydd yn hyrwyddo sancteiddrwydd yr etholedigion yn yr hen gyfamod. Hyd yn oed yn ei ddydd, cadarnhaodd yr apostol Ioan y pethau hyn trwy ddweud yn 1 Ioan 5:3-4:

“ *Oherwydd hyn yw cariad Duw, i gadw ei orchmynion. Ac nid yw ei orchmynion ef yn rhai blin, canys beth bynnag a aned o Dduw, sydd yn gorchfygu y byd; a'r fuddugoliaeth sy'n trechu'r byd yw ein ffydd.* »

Adnod 10: “ *Bydd hefyd yn yfed o win digofaint Duw, wedi'i dywallt yn ddigymysg i gwpan ei ddigofaint, a bydd yn cael ei boenydio â tân a brwmstan gerbron yr angylion sanctaidd a cherbron yr Oen.* »

Bydd digofaint Duw yn cael ei gyfiawnhau’n fawr oherwydd bod y rhai sy’n derbyn “ *marc yr anifail* ” yn anrhydeddu pechod dynol wrth hawlio cyfiawnder Iesu Grist. Yn Dat.6:15-17, dangosodd yr Ysbryd ganlyniadau eu gwrthdaro terfynol â digofaint cyfiawn dinistriol Iesu Grist.

Nodyn hynod bwysig : Er mwyn deall y digofaint dwyfol hwn yn well, rhaid inni sylweddoli pam mae diystyru'r Saboth sanctaidd yn ennyn cymaint o ddigofaint Duw. Mae yna bechodau venial, ond mae'r Beibl yn ein rhybuddio rhag pechod a gyflawnwyd yn erbyn yr Ysbryd Glân, gan ddweud wrthym nad oes mwyach unrhyw aberth i gael maddeuant dwyfol. Adeg yr apostolion, yr unig enghraifft a roddwyd i ni o’r math hwn o bechod oedd gwrthodiad Crist gan Gristion tröedig. Ond enghraifft yn unig yw hyn, oherwydd mewn gwirionedd mae cabledd yn erbyn yr Ysbryd Glân yn cynnwys gwadu a gwrthod tystiolaeth a roddwyd gan Ysbryd Duw. Er mwyn argyhoeddi a dysgu bodau dynol, ysbrydolodd yr Ysbryd ysgrythurau sanctaidd y Beibl. Felly, pwy bynnag sy'n dadlau y dystiolaeth a roddir gan yr Ysbryd yn y Beibl, eisoes yn cyflawni cabledd yn erbyn Ysbryd Duw. A all Duw wneud yn well i wneud ei ewyllys yn hysbys nag i arwain y rhai a elwir at y Beibl a'i ysgrifeniadau? A all fynegi ei ewyllys, ei feddyliau a'i farn sofran yn gliriach? Yn yr 16g yr oedd y dirmyg hwn at y Beibl y rhyfelodd yn ei erbyn yn nodi diwedd pendant amynedd Duw dros y grefydd Gatholig; diwedd ei amynedd am athrawiaeth ni adnabu. Yna, yn 1843, roedd dirmyg at y gair proffwydol yn nodi diwedd derbyn y ffydd Brotestannaidd yn ei holl ffurfiau lluosog, yn etifeddion Sul y Rhufeiniaid, hynny yw, “*nod y bwystfil* .” Ac yn olaf, yn ei dro, fe wnaeth Adfentiaeth gabledd yn erbyn yr Ysbryd Glân trwy wrthod y datguddiad proffwydol eithaf a gyflwynodd Iesu iddo trwy ei was gostyngedig yr wyf yn ei ymgawdoli; cabledd sydd wedi'i gadarnhau a'i chwyddo gan eu cynghrair â sylwedyddion y Sul er 1995. Mae cabledd yn erbyn yr Ysbryd yn cael bob tro gan Dduw yr ymateb cyfiawn y mae'n ei haeddu; dedfryd gyfiawn o gondemniad i'r *farwolaeth gyntaf* a'r “*ail*” a gadarnheir yn yr adnod hon 10.

Adnod 11: “ *A mwg eu poenedigaeth yn esgyn byth bythoedd; ac nid oes iddynt orffwysfa ddydd na nos, y rhai a addolant y bwystfil a'i ddelw ef, a phwy bynnag a dderbynio nod ei enw ef.* »

Dim ond ar amser y farn olaf y bydd y “ *mwg* ”, yr awr y bydd y *gwrthryfelgar syrthiedig yn cael ei “boenydio yn nhân a brwmstan”* y “*llyn tân*” yn Dat. 19:20 a 20:14; hyn, yn niwedd y seithfed mileniwm. Ond eisoes cyn y

foment offnadwy hon, bydd awr dychweliad gogoneddus Iesu Grist yn cadarnhau eu tyngeid olaf. Mae neges yr adnod hon yn cyffwrdd â'r testun " gorffwys ." O'u rhan hwy, y mae yr etholedigion yn talu sylw i'r amser gorffwys a sancteiddiwyd gan Dduw, ond nid oes gan y syrthiedig, ar y llaw arall, yr un pryder, oherwydd nid ydynt yn rhoi datganiadau dwyfol o'r pwysigrwydd a'r difrifoldeb y maent yn ei haeddu. Felly, mewn ymateb i'w dirmyg, yn awr eu cosb derfynol, ni fydd Duw yn caniatáu unrhyw orffwys iddynt i leddfu eu dioddefaint.

Adnod 12: " *Dyma ddyfalbarhad y saint, sy'n cadw gorchmynion Duw a ffydd Iesu.* »

Mae'r geiriau " *dyfalbarhad neu amynedd* " yn nodweddu gwir saint y Meseia dwyfol Iesu o 1843-44 hyd ei dychweliad mewn gogoniant. Yn yr adnod hon, mae " *enw'r Tad* " yn adnod 1 yn dod yn " *orchmynion Duw* ," a " *ffydd Iesu* " yn cymryd lle " *enw'r Oen* ". Mae trefn y blaenoriaethau hefyd yn cael ei newid. Yn yr adnod hon, y mae yr Ysbryd yn dyfynnu yn gyntaf " *orchmynion Duw* ," ac yn ail, " *ffydd yr Iesu* " ; sydd yn hanesyddol ac ar lefel gwerth y drefn a gymeradwywyd gan Dduw yn ei brosiect iachawdwriaeth. Rhoddodd pennill 1 flaenoriaeth i " *enw yr Oen* " i gysylltu'r " *144,000* " etholedig â'r ffydd Gristnogol.

Adnod 13: " *A chlywais lais o'r nef yn dweud, Ysgrifennwch: Gwyn eu byd y meirw sy'n marw yn yr Arglwydd o hyn allan! Ie, medd yr Ysbryd, fel y gorffwysont oddi wrth eu llafur, oherwydd y mae eu gweithredoedd yn eu dilyn.* »

Mae'r ymadrodd " *o hyn ymlaen* " yn haeddu esboniad manwl gan ei fod mor bwysig. Ar ei gyfer mae'n targedu dyddiad gwanwyn 1843 a dyddiad cwmp 1844 lle, yn y drefn honno, daw archddyfarniad Daniel 8:14 i rym, a daw'r ddau dreial Adventist a drefnwyd gan William Miller i ben.

Dros amser , mae Adventism sefydliadol swyddogol wedi colli golwg ar oblygiadau'r ymadrodd hwn " *nawr* ." Dim ond arloeswyr sylfaen y ffydd Adventist oedd yn deall canlyniadau gofyniad Duw o'r Saboth o 1843. I fabwysiadu'r arferiad hwn o'r seithfed dydd, fe'u harweiniwyd i sylweddoli bod y Sul a ymarferwyd tan hynny wedi'i felltithio gan Dduw. Ar eu hôl hwy, daeth Adfentiaeth etifeddol yn draddodiadol a ffurfiol, ac i'r mwyafrif llethol o ymlynwyr ac athrawon, gosodwyd y Sul a'r Saboth yn annheg ar lefel gyfartal. Arweiniodd y golled hon o'r ymdeimlad o'r cysegredig a'r gwir sancteiddrwydd at ddiffyg diddordeb yn y gair proffwydol a'r drydedd neges Adventist a draddodais rhwng 1983 a 1994. Ers i'r dirmyg hwn ddod i'r amlwg yn Adventism yn Ffrainc, mae sefydliad y byd Adventist wedi ymrwymo i gynghrair â y clan eciwmenaid yn 1995, am ei felltith fwyaf. Mae bygythiad " *torments* " yn adnod 10 yn peri pryder iddi hi yn ei thro, trwy awgrym yr ymadrodd " bydd hefyd yn yfed "; er 1994, barnwyd a chondemniwyd Adventism sefydliadol, ar ôl y ffydd Brotestannaidd, er 1843.

Fel y mae'r adnod hon yn awgrymu, mae archddyfarniad Daniel 8:14 yn achosi gwahanu Cristnogion Protestannaidd 1843 yn ddau wersyll gan gynnwys y grŵp Adventist, buddiolwyr y curiad ynganu: "Gwyn eu byd o hyn ymlaen y meirw sy'n marw yn yr Arglwydd! " " . Afraid dweud na all Iesu yn cyhoeddi yn " *Laodicea* " ei fod yn mynd i'w " *chwydu* ", y sefydliad Adventist, negesydd

swyddogol Crist yn 1991, dyddiad gwrthod swyddogol y golau, a elwir yn " *noeth* " elwa mwyach. rhag y gwynfyd hwn.

Amser cynhaeaf

Adnod 14: “ *Edrychais, ac wele gwmwl gwyn, ac ar y cwmwl eisteddodd un tebyg i fab dyn, a chanddo goron o aur ar ei ben, a chryman miniog yn ei law.* »

Mae'r disgrifiad hwn yn dwyn i gof Iesu Grist ar adeg ei ddychweliad gogoneddus. Mae'r " *cwmwl gwyn* " yn dwyn i gof amodau ei ymadawriad a'i esgyniad i'r nefoedd a brofwyd ddwy fil o flynyddoedd ynghynt. Mae'r " *cwmwl gwyn* " yn dynodi ei burdeb, ei " *goron aur* " yn symbol o'i ffydd fuddugol, ac mae " *y cryman miniog* " yn darlunio " *gair toreithiog* " Duw o Heb.4:12, wedi ei weithredu gan " *ei law* ".

Adnod 15: “ *Ac angel arall a ddaeth allan o'r deml, gan lefain â llef uchel ar yr hwn oedd yn eistedd ar y cwmwl, Tyn allan dy gryman, a medi; oherwydd y mae awr y cynhaeaf wedi dod, oherwydd y mae cynhaeaf y ddaear yn aeddfed.* »

O dan agwedd " *y cynhaeaf* ", fel yn ei ddameg, mae Iesu yn cofio yn hyn o beth, y byddai'r amser yn dod i wahanu " *y gwenith oddi wrth y us* " yn bendant. Trwy ei Ddatguddiad, y mae yn peri i ni ddarganfod y pwnc hwn sydd yn gwahanu y ddau wersyll : Sabboth yr etholedigion a Sul y syrthiedig, oblegid y tu ol i'r enw crefyddol hwn y mae yn cuddio addoliad ac awdurdod duwinyddiaeth solar baganaidd. Ac er gwaethaf esblygiad amser dynol, mae Duw yn parhau i edrych arno am yr hyn ydyw iddo mewn gwirionedd. Nid yw gwahanol farnau dynion yn dylanwadu ar ei farn ; yn ei drefn amser, y mae y dydd cyntaf yn halogedig, nis gall mewn un modd gymeryd arno sancteiddrwydd dwyfol. Cysylltir hyn yn unig â'r seithfed dydd sancteiddiol yn ei drefn o amser wedi ei hysgythru o ddechreuad amser daearol gwastadol ; hyn am gyfnod o 6000 o flynyddoedd solar.

Adnod 16: “ *A thaflodd yr hwn oedd yn eistedd ar y cwmwl ei gryman i lawr ar y ddaear. A'r tir a gynaeafwyd.* »

Mae'r Ysbryd yn cadarnhau cyflawniad " *cynhaeaf y ddaear* " yn y dyfodol. Bydd Crist y Gwardwr a'r Dial yn gwylio drosto ac yn ei gyflawni yn unol â'i gyhoeddiad a wnaed mewn dameg, i'w apostolion, ym Matt.13:30 i 43. Mae'r " *cynhaeaf* " yn ymwneud yn *bennaf* ag adfywiad yr etholedig saint a arhosodd i'r nefoedd. ffyddlon i Dduw Creawdwr.

Amser cynhaeaf (a dial)

Adnod 17: “ *Ac angel arall a ddaeth allan o'r deml sydd yn y nef, a chanddo hefyd gryman miniog.* »

Os oedd gan yr " *angel* " blaenorol genhadaeth ffafriol i'r etholedigion, i'r gwrthwyneb, mae gan yr " *angel arall* " hwn genhadaeth gosbol wedi'i chyfeirio yn erbyn y gwrthryfelwyr syrthiedig. Mae'r ail " *gryman* " hwn hefyd yn symbol o " *air miniog Duw* " a roddwyd ar waith trwy ei ewyllys, ond nid trwy ei law oherwydd, yn wahanol i'r cynhaeaf, ar gyfer y cynhaeaf grawnwin, nid yw'r ymadrodd " *yn ei law* " yn absennol. Bydd gweithredu cosbol felly yn cael ei

ymddiried i asiantau sy'n gweithredu'r ewyllys ddwyfol; mewn gwirionedd, y dioddefwyr ei seductions.

Adnod 18: “ *Ac angel arall, yr hwn oedd ag awdurdod ar y tân, a aeth allan oddi ar yr allor, ac a lefarodd â llef uchel wrth yr hwn oedd â'r cryman miniog, gan ddywedyd, Dyrna dy gryman miniog, a chasgl rawnwin o'r dŷn. gwinwydden y ddaear; canys grawnwin y ddaear sydd aeddfed.* »

Yna daw, ar ôl rapture yr etholedigion i'r nefoedd, eiliad y “ *cynhaeaf grawnwin* ”. Yn Isa.63:1 i 6, mae'r Ysbryd yn datblygu'r weithred a dargedir gan y term symbolaidd hwn. Yn y Beibl, mae sudd grawnwin coch yn cael ei gymharu â gwaed dynol. Mae ei ddefnydd gan Iesu yn y Swper Sanctaidd yn cadarnhau'r syniad hwn. Ond mae “ *y vintage* ” yn gysylltiedig â “ *digofaint Duw* ” a bydd yn ymwneud â'r rhai a weithiodd yn annheilwng yn null ei weision, oherwydd nid oedd y gwaed a dywalltwyd yn wirfoddol gan Grist yn haeddu eu bradychu niferus. Oherwydd gall Iesu deimlo ei fod yn cael ei fradychu gan y rhai sy'n ystumio ei brosiect achubol i'r pwynt o gyfiawnhau'r pechod y rhoddodd ei fywyd drosto a dioddefaint fel y byddai ei arfer yn dod i ben. Felly y mae yn rhaid i droseddwy'r ewyllysgar ei gyfraith ateb iddo. Yn eu gwallgofrwydd dall, byddant yn mynd mor bell ag y bydd eisiau rhoi i farwolaeth eu gwir etholedigion, er mwyn dileu oddi ar y ddaear, yr arferiad o'r seithfed dydd Sabbath sancteiddiol ac yn ofynnol gan Dduw er 1843-44. Nid oedd gan yr etholedigion awdurdod Duw i ddefnyddio grym yn erbyn eu gelynion crefyddol ; Roedd Duw wedi cadw'r weithred hon iddo'i hun yn unig. “ *Myfi sydd i ddial, eiddof fi dial,* ” dywedodd wrth ei swyddogion etholedig, ac y mae'r amser wedi dod i roi'r dialedd hwn ar waith.

Yn y bennod hon 14, mae adnodau 17 i 20 yn dwyn i gof y thema hon o'r “ *cynhaeaf* ”. Mae'r grawnwin pechadurus yn cael eu datgan yn aeddfed oherwydd eu bod wedi dangos yn llawn trwy eu gweithredoedd eu gwir natur. Bydd eu gwaed yn llifo fel sudd grawnwin i mewn i gawod pan fyddant yn cael eu sathru gan draed casglwyr grawnwin.

Adnod 19: “ *A thaflodd yr angel ei gryman i lawr ar y ddaear. Ac efe a gasglodd winwydden y ddaear, ac a daflodd y winllan i winwryf mawr digofaint Duw.* »

Mae'r weithred wedi'i hardystio gan y cyhoeddiad hwn a ddatgelir gan yr olygfa hon. Mae Duw yn proffwydo gyda sicrwydd y gosb o haerllugrwydd Catholig a Phrotestannaidd. Byddant yn dioddef canlyniadau digofaint Duw, wedi'i ddarlunio gan y gaw y mae'r grawnwin wedi'i gynaeafu yn cael eu malu gan draed y mathrwyr.

Adnod 20: “ *A'r gwinwryf a sathrwyd allan o'r ddinas; a gwaed a ddaeth allan o'r gawod, hyd ffrwynau'r meirch, am bellter o fil a chwe chant o stadia.* »

Mae Isa.63:3 yn nodi: “ *Roeddw'n i ar fy mhen fy hun i droedio'r gwinwryf; doedd neb gyda mi...* ”. Mae'r vintage yn cyflawni cosb Babilon y ddinas Fawr yn Dat.16:19. Mae hi wedi llenwi'r cwpan â digofaint dwyfol y mae'n rhaid iddi nawr yfed i'r dregs. “ *Y gwinwryf a sathrwyd y tu allan i'r ddinas* ” hynny yw, heb bresenoldeb yr etholedigion eisoes wedi ei gymryd i fyny i'r nef. Yn Jerwsalem, cafodd y rhai a gondemniwyd i farwolaeth eu dienyddio y tu allan i furiau'r ddinas sanctaidd er mwyn peidio â'i halogi. Roedd hyn yn wir am groeshoeliad Iesu Grist

sy'n atgoffa, trwy'r neges hon, y pris i'w dalu i'r rhai a oedd yn tanbrizio ei farwolaeth ei hun. Mae'r amser wedi dod i'w elynion yn eu tro dywallt eu gwaed i wneud iawn am eu pechodau niferus. “ *A gwaed a ddaeth allan o'r gaer i ddarnau'r meirch* .” Athrawon crefyddol Cristnogol yw targedau dicter, a chyfeiria Duw atynt wrth ddelw'r “ *darn* ” y mae marchogion yn ei roi “ *ynghenau ceffylau* ,” i'w cyfarwyddo. Cynigir y ddelwedd hon yn Iago 3:3, a'i thema'n union yw: athrawon crefyddol. Mae Iago yn manylu ar ddechrau pennod 3: “ *Fy mrodyr, peidiwch â gadael i lawer yn eich plith ddechrau dysgu, oherwydd fe wyddoch y cawn ein barnu yn llymach* .” Mae gweithred y “ *cynhaeaf* ” yn cyfiawnhau'r rhybudd doeth hwn. Wrth fanylu ar “ *hyd at ddarnau'r meirch* ”, awgryma'r Ysbryd fod y llwch yn ymwneud, yn gyntaf, â chlerigwyr Pabyddol “ *Babilon Fawr* ”, ond ei fod yn ymestyn i'r athrawon Protestannaidd sydd, er 1843 , yn gwneud defnydd “dinistriol” o y Beibl Sanctaidd yn ôl y cyhuddiad a wnaed gan yr Ysbryd yn Dat.9:11. Yma cawn gymhwysiad y rhybudd a roddwyd yn Dat. 14:10: “ *Bydd hefyd yn yfed o win digofaint Duw wedi ei dywallt yn ddigymysg i gwpan ei ddigofaint... ”*

Ar gyfer y neges “ *dros fil o chwe chant o stadia* ”, yn unol â'r neges flaenorol, mae'r gosb yn ymestyn i'r ffydd Ddiwygiedig ers yr 16eg^{ganrif} y mae'r rhif 1600 yn cyfeirio ati. Dyma'r adeg y ffurfiolodd Martin Luther y cyhuddiad yn erbyn y ffydd Gatholig yn 1517. Ond yn yr 16eg^{ganrif} hefyd y ffurfiwyd yr athrawiaethau Protestannaidd o “ *gau Cristion* ” a *gau Gristnogion* a oedd yn cyfreithloni'r trais a'r cleddyf a waharddwyd gan Iesu Grist . Mae'r Apocalypse yn cynnig ei allwedd dehongli ei hun ac mae'r 16eg^{ganrif} hon wedi'i dynodi yn Parch. 2:18 i 29 o dan yr enw symbolaidd o'r cyfnod “ *Thyatira* ”. Mae'r gair “ *stadiwm* ” yn datgelu eu gweithgaredd crefyddol, eu cyfranogiad yn y ras y mae eu gwobr yn y fantol yn goron buddugoliaeth a addawyd i'r enillydd. Dyma ddysgeidiaeth Paul yn 1 Cor.9:24: “ *Oni wyddoch fod y rhai sy'n rhedeg yn y stadiwm i gyd yn rhedeg, ond un yn cael y wobr? Rhedwch fel eich bod yn ei hennill* .” Felly nid mewn un modd yn unig y mae gwobr yr alwedigaeth nefol yn cael ei hennill ; ffyddlondeb a dyfalbarhad mewn ufudd-dod yw'r unig ffordd i ennill ym mrwydr ffydd. Mae'n cadarnhau yn Phi.3:14 gan ddweud, “ *Yr wyf yn pwyso tuag at y nod am wobr galwad i fyny Duw yng Nghrist Iesu* .” Adeg y “ *cynhaeaf* ” bydd y geiriau hyn gan Iesu yn cael eu gwirio: “ *Canys llawer a elwir, ond ychydig a ddewiswyd (Mth.22:14)*”.

Datguddiad 15: Diwedd y cyfnod prawf

Cyn i'r " *cynhaeaf a'r vintage* " gael ei gyflawni daw'r foment ofnus, diwedd amser gras. Un lle mae dewisiadau dynol wedi'u hysgythru mewn carreg amser, heb unrhyw bosibilrwydd o wrthdroi'r dewisiadau hyn. Ar y pwynt hwnnw, mae'r cynnig o iachawdwriaeth yng Nghrist yn dod i ben. Dyma thema'r bennod fer iawn hon 15 o Apocalypse Iesu Grist. Digwydd diwedd amser gras ar ôl chwe " *utgorn* " cyntaf penodau 8 a 9, a chyn " *saith pla olaf Duw* " ym mhennod 16. Afraid dweud ei fod yn dilyn dewis olaf y llwybr y mae Duw yn rhoi dyn i wneud. O dan nawdd awdurdodol " *y bwystfil sy'n esgyn o'r ddaear* " Dat. 13:11 i 18, mae'r ddau lwybr olaf yn arwain, un, at ddydd Sadwrn sancteiddiol neu Saboth Duw, a'r llall, i ddydd Sul, awdurdod y Pab Rhufeinig. . Nid yw'r dewisiadau rhwng bywyd a da, marwolaeth a drygioni erioed wedi bod mor glir. Pwy mae dyn yn ei ofni fwyaf? Duw, neu ddyn? Dyma'r a roddir o'r sefyllfa. Ond gallaf ddweud hefyd: Pwy mae dyn yn ei garu fwyaf? Duw neu ddyn? Bydd yr etholedigion yn ymateb yn y ddau achos: Duw, gan wybod trwy ei ddatguddiad proffwydol fanylion diwedd ei brosiect. Bydd bywyd tragwyddol wedyn yn agos iawn, o fewn eu cyrraedd.

Adnod 1: " *Yna gwelais arwydd arall yn y nef, mawr a rhyfeddol: saith angel yn dal saith pla olaf, oherwydd ynddynt hwy y cyflawnwyd digofaint Duw.* »

Mae'r adnod hon yn cyflwyno'r " *saith pla olaf* " a fydd yn taro gau gredinwyr am eu dewis o ddydd Sul y Rhufeiniaid. Mae thema'r bennod hon, sef diwedd cyfnod y prawf, yn agor amser " *saith pla olaf digofaint Duw* ".

Adnod 2: " *Ac mi a welais fel môr o wydr, wedi ei gymysgu â than, a'r rhai a orchfygodd y bwystfil, a'i ddelw, a rhifedi ei enw, yn sefyll ar y môr o wydr, wedi telynau Duw.* »

Er mwyn annog ei weision, ei rai dewisol, mae'r Arglwydd wedyn yn cyflwyno golygfa sy'n dwyn i gof eu buddugoliaeth ar fin digwydd trwy amrywiol ddelweddau a gymerwyd o ddarnau eraill o'r broffwydoliaeth. " *Ar y môr o wydr, wedi ei gymysgu â than, y safant* ," oherwydd aethant trwy brawf ffydd yn yr hon yr erlidiwyd hwynt (*yn gymysg â than*) ac a ddaethant yn fuddugol. Mae'r " *môr o wydr* " yn cyfeirio at burdeb y bobl ddewisol, fel yn Dat.4:1.

Adnod 3: " *A chanasant gân Moses gwas Duw, a chân yr Oen, gan ddywedyd: Mawr a rhyfeddol yw dy weithredoedd, O Arglwydd Dduw Hollalluog; Cyfiawn a gwir yw dy ffyrdd, Frenin y Cenhedloedd!* »

" *Cân Moses* " ymadawiad gogoneddus Israel o'r Aifft, gwlad a symbol nodweddiadol pechod. Roedd y mynediad i Ganaan ddaearol a ddilynodd 40 mlynedd yn ddiweddarach yn rhagweld mynediad yr etholedigion olaf i Ganaan nefol. Yn ei dro, ar ôl rhoi ei einioes i wneud iawn dros bechodau'r etholedigion, esgynodd Iesu, " *yr oen* ", i'r nef, yn ei ogoniant a'i allu dwyfol nefol. Mae tystion ffyddlon olaf Iesu, pob Adfentydd trwy ffydd a gwaith, yn eu tro yn profi'r esgyniad i'r nefoedd pan fydd Iesu'n dychwelyd i'w hachub. Gan ddyrchafu ei " *weithredoedd mawr a chlodwiw* ", y mae'r etholedigion yn rhoi gogoniant i'r

creawdwr Duw a ymgawdolodd ei werthoedd yn Iesu Grist: ei “ gyfiawnder ” perffaith a’i “ wirionedd ”. Mae atgofio’r gair “ gwir ” yn cysylltu cyd-destun y weithred â diwedd yr oes “ Laodiceaidd ” pan gyflwynodd ei hun fel “ yr Amen a’r Gwir ”. Yna dyma’r awr o “ waredigaeth ” sy’n nodi diwedd amser “ y wraig yn rhoi genedigaeth ” yn Dat.12:2. Dygir “ y plentyn ” i’r byd ar ffurf purdeb y cymeriad nefol a ddatguddir yn a thrwy Iesu Grist. Gall yr etholedigion foli Duw am ei gyflwr “ hollalluog ” oherwydd i’r gallu dwyfol hwn y mae eu hiachawdwriaeth a’u gwaredigaeth yn ddyledus iddynt. Wedi casglu a dethol ei brynedigion o blith yr holl genhedloedd daearol, Iesu Grist yn wir yw “ Brenin y cenhedloedd ”. Nid yw’r rhai a’i gwrthwynebodd ef a’i swyddogion etholedig mwyach.

Adnod 4: “ Pwy nid ofna, Arglwydd, a gogonedda dy enw? Canys ti yn unig sydd sanctaidd. A daw'r holl genhedloedd i'th addoli, oherwydd y mae dy farnedigaethau wedi eu datguddio. »

Yn syml, mae hyn yn golygu: Pwy fyddai’n gwrthod dy ofni di, Dduw’r Creawdwr, ac yn meiddio dy dwyllo o dy ogoniant cyfiawn trwy wrthod anrhydeddu dy Saboth sanctaidd ar gyfer y seithfed dydd? Oherwydd **tydi yn unig sydd sanctaidd**, ac yn unig yr wyt wedi sancteiddio dy seithfed dydd a’r rhai y rhoddaist ef iddynt, yn arwydd o’u cymeradwyaeth ac yn perthyn i’th sancteiddrwydd. Yn wir, trwy ddwyn i gof “ ei ofn ”, mae’r Ysbryd yn cyfeirio at neges “ angel ” cyntaf Dat. 14:7: “ Ofnwch Dduw a rhowch iddo ogoniant oherwydd daeth awr ei farn; ac ymgrymwich i’r hwn a wnaeth nefoedd a daear, a môr a ffynhonnau dyfroedd .” Yng nghynllun Duw, bydd y cenhedloedd gwrthryfelgar a ddinistriwyd yn cael eu hatgyfodi i bwrpas dwbl: sef darostwng eu hunain gerbron Duw a rhoi gogoniant iddo, a dioddef ei gosb olaf a fydd yn eu dinistrio’n bendant, yn y “llyn tân. ” sylffwr ” y farn ddiwethaf, a gyhoeddwyd yn neges “ trydydd angel ” Dat.14:10. Cyn cyflawni’r pethau hyn, bydd yn rhaid i’r etholedigion fynd trwy amser y dyfarniadau dwyfol a fydd yn cael eu hamlygu gan weithrediadau’r “ saith pla ” a gyhoeddwyd yn yr adnod gyntaf.

Adnod 5: “ Ar ôl hyn edrychais, ac agorwyd teml pabell y dystiolaeth yn y nef. »

Mae’r agoriad hwn i’r “ deml ” nefol yn arwydd o ddarfyddiad eiriolaeth Iesu Grist, oherwydd mae amser galwad iachawdwriaeth yn dod i ben. Mae “ y dystiolaeth ” yn cyfeirio at ddeg gorchymyn Duw a osodwyd yn yr arch sanctaidd. Felly, o’r foment hon ymlaen, mae’r gwahaniad rhwng y rhai a ddewiswyd a’r rhai coll yn derfynol. Ar y ddaear, mae’r gwrthryfelwyr newydd benderfynu, trwy archddyfarniad cyfreithiol, y rhwymedigaeth i barchu gweddill wythnosol y diwrnod cyntaf a gadarnhawyd yn sifil ac yn grefyddol, yn olynol, gan yr ymerawdwyr Rhufeinig, Cystennin I, a Justinian I a wnaeth Vigilius I ^{yn} y pab cyntaf, pennaeth tymhorol y ffydd Gristnogol gyffredinol, sef, Catholig, yn 538. Proffwydwyd yr archddyfarniad olaf o farwolaeth yn y Parch. 13:15 i 17 a’i osod o dan weithred dominyddol y ffydd Brotestannaidd Americanaidd a gefnogir gan y ffydd Gatholig Ewropeaidd .

Adnod 6: “A'r saith angel oedd â'r saith bla ganddyn nhw, a aethant allan o'r deml, wedi eu gwisgo â lliain pur, llachar, a gwregysau aur o amgylch eu bronau. »

Yn symbolaeth y broffwydoliaeth, mae'r " *saith angel* " yn cynrychioli Iesu Grist yn unig neu " *saith angel* " yn ffyddlon i'w wersyll tebyg iddo. " *Y lliain main, pur, llachar* " darluniau " *gweithredoedd cyfiawn y saint* " yn Dat.19:8. Mae'r " *gwregys aur o amgylch y frest* ", felly ar anterth y galon, yn dwyn i gof y cariad at y gwirionedd a ddyfynnwyd eisoes ar ddelw Crist a gyflwynir yn Dat.1:13. Mae Duw'r gwirionedd yn paratoi i gosbi gwersyll y celwydd. Trwy'r atgof hwn, mae'r Ysbryd yn awgrymu " *y trychineb mawr* " y datgelwyd ei ffurf gan ei wyneb o'i gymharu â "yr *haul pan dywynna yn ei nerth* ". Mae awr y gwrthdaro olaf rhwng Iesu Grist a'r gwrthryfelwyr paganaidd sy'n addoli'r haul wedi cyrraedd.

Adnod 7: " *A rhoddodd un o'r pedwar creadur byw i'r saith angel saith ffiol aur, yn llawn o ddigofaint Duw sy'n byw byth bythoedd.* »

Iesu ei hun oedd y model a ddelweddwyd gan " *bedwar bod byw* " Dat.4. Efe hefyd, " *y Duw sydd yn byw yn oes oesoedd* " wedi ei " *ddigio* ". Mae ei ddwyfoldeb felly yn priodoli iddo yr holl rolau : Creawdwr, Gwaredwr, Ymyrwr, ac yn barhaol, Farnwr, yna gan roi terfyn ar ei eiriolaeth, mae'n dod yn Dduw yn union sy'n taro ac yn cosbi â marwolaeth ei wrthwynebwyr gwrthryfelgar, oherwydd eu bod wedi cyflawni " *y cwpan* " ei " *ddigofaint* " cyfiawn. Y mae " *y cwpan* " yn awr yn llawn, a bydd y dicter hwn yn cymryd ffurf y " *saith cosb olaf* " lle na chaiff trugaredd ddwyfol ei lle mwyach.

Adnod 8: " *A llanwyd y deml o fwg oherwydd gogoniant Duw a'i allu; ac ni allai neb fyned i mewn i'r deml nes cyflawni saith bla y saith angel.* »

I ddarlunio'r thema hon o ddarfyddiad gras, mae'r Ysbryd yn cyflwyno yn yr adnod hon y ddelwedd o " *deml wedi'i llenwi â mwg oherwydd* " presenoldeb " *O Dduw* " ac y mae'n manylu: " *ac ni allai neb fynd i mewn i'r deml, nes cyflawni saith pla y saith angel* ". Mae Duw felly yn rhybuddio ei rai etholedig y byddan nhw'n aros ar y ddaear yn ystod " *saith pla olaf* " ei ddigofaint. Bydd yr olaf a ddewiswyd yn ail-fyw profiad yr Hebreaid adeg y " *deg pla* " a drawodd yr Aifft wrthryfelgar. Nid yw'r *pla* ar eu cyfer, ond i'r gwrthryfelwyr, yn dargedau digofaint dwyfol. Ond cadarnheir felly agosrwydd eu mynediad i'r " *deml* ", fe roddir y posibilrwydd, o ddiwedd y " *saith pla olaf* ".

Datguddiad 16: Y Saith Pla Olaf o ddigofaint Duw

Mae Pennod 16 yn cyflwyno tywalltiad y “ *saith pla olaf* ” hyn y mae “ *digofaint Duw* ” yn cael ei fynegi trwyddynt.

bydd targedau “ *digofaint Duw* ” yn union yr un fath â'r rhai a gafodd eu taro gan gosbau'r chwe “ *utgorn* ” cyntaf. Mae'r Ysbryd fel hyn yn datgelu bod cosbau'r “ *saith bla olaf* ” a rhai'r “ *saith utgorn* ” yn cosbi'r un pechod: camwedd gweddill sabothol y “ *seithfed dydd sancteiddiedig* ” gan Dduw er seiliad y byd.

Rwy'n agor cromfach yma, yn hwyr iawn. Sylwch ar y gwahaniaeth sy'n nodweddu'r “ *utgyrn* ” dwyfol a'r “ *plau neu blâu* ”. Mae'r “ *utgyrn* ” i gyd yn lladdiadau dynol sy'n cael eu cyflawni gan ddynion ond wedi'u gorchymyn gan Dduw, a'r pumed yn rhywbeth ysbrydol. Mae “ *pla* ” yn weithredoedd annymunol a osodir yn uniongyrchol gan Dduw trwy foddion naturiol ei greadigaeth fyw. Mae Datguddiad 16 yn cyflwyno i ni y “ *saith pla olaf* ” sydd yn awgrymu i ni, yn gynnil, eu bod wedi eu rhagflaenu gan “ *blaau* ” eraill a ddioddefwyd gan ddynion cyn diwedd amser gras sydd yn gwahanu, yn ysbrydol, yn ddwy ran, “ *yr amser o'r diwedd* ” a nodir yn Dan.11:40. Yn y cyntaf, y dyben hwn yw diwedd amser cenhedloedd, ac yn yr ail, yr amser y llywodraeth fyd-eang gyffredinol a drefnwyd o dan arolygiaeth a menter UDA. Yn y diweddariad hwn, a gynhaliwyd ar Saboth Rhagfyr 18, 2021, gallaf gadarnhau'r esboniad hwn, ers dechrau 2020, mae'r ddynoliaeth gyfan wedi'i tharo gan adfail economaidd oherwydd firws heintus, y Covid-Coronavirus. yn Tsieina. Mewn cyd-destun o gyfnewidiadau a gwybodaeth fyd-eang, gan ehangu ei effeithiau gwirioneddol yn feddyliol, mewn panig, mae arweinwyr y bobl wedi atal datblygiad a thwf parhaus economi Gorllewin Ewrop ac America gyfan. Wedi'i ystyried, yn annheg, fel pandemig, mae'r Gorllewin, a oedd yn meddwl y byddai'n goncro marwolaeth un diwrnod, yn siomedig ac yn ofidus. Mewn panig, mae'r Di-Dduw wedi ildio corff ac enaid i'r grefydd newydd sy'n ei disodli: y wyddoniaeth feddygol holl-bwerus. Ac fe fanteisiodd gwlad y Crooks, y cyfoethocaf ar y ddaear, ar y cyfle i wneud dynion yn gaeth ac yn gaethweision o'u diagnosis, eu brechlynnau, eu meddyginiaethau, a'u penderfyniadau corfforaethol. Ar yr un pryd, rydym yn clywed cyfarwyddebau yn Ffrainc, yn baradocsaidd a dweud y lleiaf, yr wyf yn eu crynhoi fel a ganlyn: “fe'ch cynghorir i awyru'r fflatiau a gwisgo'r mwgwd amddiffynnol am oriau, y mae'r gwisgwr yn mygu y tu ôl iddo. ” Amlygwch “synnwyr cyffredin” arweinwyr ifanc Ffrainc a gwledydd dynwaredol eraill. Sylwn gyda dyddordeb mai Israel yn gyntaf oedd y wlad oedd yn arwain yr ymddygiad dinystriol hwn ; y wlad gyntaf wedi ei melltithio gan Dduw, mewn hanes crefyddol. Yna gwnaed gwisgo mwgwd, a waharddwyd gyntaf pan nad oedd ar gael, yn orfodol, i amddiffyn rhag salwch sy'n effeithio ar y system resbiradol. Mae melltith Duw yn dwyn ffrwyth annisgwyl, ond dinistriol o effeithiol iawn. Yr wyf yn

argyhoeddedig y bydd rhwng 2021 a dechrau'r " *chweched utgorn* ", *Rhyfel Byd III*, " *plau Duw* " eraill yn taro dynoliaeth euog mewn amrywiol leoedd ar y ddaear, ac yn enwedig yn y Gorllewin. "pla" fel " *newyn* " a phandemigau cyffredinol go iawn eraill, a elwir eisoes yn pla a cholera. Mae Duw yn honni'r math hwn o gosb yn Eze.14:21: "*Ie, fel hyn y dywed yr Arglwydd, ARGLWYDD: Er fy mod yn anfon yn erbyn Jerwsalem fy mhedair cosb ofnadwy, sef y cleddyf, y newyn, y bwystfilod gwyllt a'r pla, i ddifodi dynion a bwystfilod* . Sylwch nad yw'r rhestr hon yn hollgynhwysfawr, oherwydd yn y cyfnod modern, mae cosbau dwyfol ar sawl ffurf: Canser, AIDS, Chikungunya, Alzheimer's ... ac ati ... Rwyf hefyd yn nodi ymddangosiad ofn oherwydd cynhesu byd-eang. Mae lluo ddynoliaeth yn ofnus ac yn mynd i banig wrth feddwl am yr iâ yn toddi a'r llifogydd a allai ddeillio o hynny. Eto, ffrwyth y felltith ddwyfol sy'n taro meddyliau dynol ac yn adeiladu waliau o ymwahaniad a chasineb. Terfynaf y cromfachau hwn i ailddechrau astudio yn y cyd-destun hwn o ôl-ddiwedd gras sy'n nodweddu " *saith pla olaf digofaint Duw* ".

Mae rheswm arall yn cyfiawnhau'r dewis o dargedau. Mae'r " *saith pla olaf* " yn cyflawni dinistr y greadigaeth ar ddiwedd y byd. I Dduw, y Creawdwr, mae'r amser wedi dod i ddinistrio ei waith. Felly mae'n dilyn y broses o greu, ond yn lle creu, mae'n dinistrio. Gyda " *y seithfed pla diweddfaf* ", ar y ddaear, fe ddiffoddir bywyd dynol, gan adael ar ei ol, y ddaear drachefn yn myned yn " *affwys* " mewn cyflwr anhrefnus, gyda'r unig breswylydd, Satan, awdwr pechod ; bydd y wlad anghyfannedd yn garchar iddo am " *fil o flynyddoedd* " hyd y dyfarniad olaf lle y dinistrir ef a'r holl wrthryfelwyr eraill yn ôl Dat.20.

Adnod 1: " *Ac mi a glywais lais uchel yn dod o'r deml, yn dweud wrth y saith angel, Ewch, a thywalltwch saith ffiol digofaint Duw ar y ddaear.* »

Y " *llais uchel hwn a ddaeth o'r deml* " yw llais y creawdwr y rhwystrodd Duw yn ei hawl fwyaf cyfreithlon. Fel y creawdwr Duw, mae gan ei awdurdod gymeriad goruchaf ac nid yw'n gyfiawn nac yn ddoeth i herio ei awydd i gael ei addoli a'i ogoneddu trwy arsylwi'r dydd o orffwys y mae wedi'i "sancteiddio" i'r diben *hwn* . Yn ei ddoethineb mawr a dwyfol, mae Duw wedi sicrhau y bydd unrhyw un sy'n herio ei hawliau a'i awdurdod yn anwybyddu ei gyfrinachau pwysicaf cyn mynd i'r " *ail farwolaeth* " am bris ei ddieter yn erbyn Duw Hollalluog.

Adnod 2: " *Y cyntaf a aeth ac a dywalltodd ei bowlen ar y ddaear. A thrawodd wlsar malaen a phoenus y dynion oedd â nod y bwystfil ac oedd yn addoli ei ddelw.* »

Gan ei fod yn brif bŵer ac awdurdod arweiniol y gwrthryfel diwethaf, y targed blaenoriaeth yn y cyd-destun hwn yw symbol " *y ddaear* " o'r ffydd Brotestannaidd syrthiedig.

Mae'r ffrewyll gyntaf yn " *wlsar malaen* " sy'n achosi dioddefaint corfforol i gyrff y gwrthryfelwyr sydd wedi dewis ufuddhau i'r diwrnod gorffwys a osodwyd gan ddynion. Y targedau yw'r Catholigion a'r Protestaniaid sydd wedi goroesi'r gwrthdaro niwclear sydd, gyda'r dewis hwn o'r diwrnod cyntaf, Sul Rhufeinig, " *y marc y bwystfil* ."

Adnod 3: " *Yr ail a dywalltodd ei ffiol i'r môr; a daeth yn waed, fel gwaed dyn marw; a bu farw pob peth byw, pob peth oedd yn y môr.* "

Mae'r "ail" yn taro "y môr" ac yn ei drawsnewid yn "waed", fel y gwnaeth i'r Nîl Eifftaidd yn amser Moses; "y môr", symbol o Gatholigiaeth Rufeinig, sy'n targedu Môr y Canoldir. Ar y foment honno, mae Duw yn dileu holl fywyd anifeiliaid yn "y môr." Mae'n ymwneud â phroses y greadigaeth i'r gwrthwyneb, yn y pen draw, bydd "y ddaear" unwaith eto'n mynd yn "ffurf a gwag"; bydd yn dychwelyd i'w gyflwr "affwysol" gwreiddiol.

Adnod 4: "Arllwysodd y trydydd ei bowlen i'r afonydd a'r ffynhonnau dŵr. A daethant yn waed. »

Mae'r "trydydd" yn taro "dŵr" ffres yr "afonydd a'r ffynhonnau" a ddaw yn sydyn yn eu tro yn "waed". Mwy o dŵr i dorri syched. Mae'r gosb yn llym ac yn haeddiannol oherwydd eu bod yn paratoi i daflu "gwaed" yr etholedigion. Y gosb hon oedd y gyntaf i Dduw ei rhoi trwy wialen Moses ar yr Eifftiaid, "yfwyr gwaed" yr Hebraeid a gafodd eu trin fel anifeiliaid yn y caethwasiaeth lem lle bu farw llawer.

Adnod 5: "Ac mi a glywais angel y dyfroedd yn dywedyd, Cyfiawn wyt ti, yr hwn wyt, a phwy oedd; yr wyt yn sanctaidd, oherwydd yr wyt wedi arfer y farn hon. »

Sylwch yn barod, yn yr adnod hon, y termau "cyfiawn" a "sanctaidd" sy'n cadarnhau fy nghyfieithiad cywir o destun archddyfarniad Dan.8:14: "2300 hwyrol fore a sancteiddrwydd a gyfiawnheir"; "sancteiddrwydd" sy'n cwmpasu popeth y mae Duw yn ei ddal yn sanctaidd. Yn y cyd-destun olaf hwn, mae'r ymosodiad ar ei Saboth "sanctaidd" yn haeddiannol iawn i farn Duw sy'n troi'r "dŵr" i fod yn "waed". Mae'r gair "dyfroedd" yn symbolaidd ac yn ddwbl yn dynodi masau dynol a dysgeidiaeth grefyddol. Wedi'u gwyrddroi gan Rufain y Pab, yn Dat.8:11 newidiwyd y ddau i "wermod". Trwy ddweud "rydych yn gyfiawn ... oherwydd eich bod wedi arfer y farn hon" mae'r angel yn cyfiawnhau'r mesur sy'n ofynnol gan y gwir gyfiawnder perffaith na all dim ond Duw ei gyflawni. Yn gynnwl, ac yn fanwl iawn, y mae'r Ysbryd yn peri i'r ffurf "a phwy a ddaw" ddiplannu oddi wrth enw Duw, am ei fod wedi dod; ac y mae ei wedd yn agoryd anrheg parhaol iddo ef a'i brynedig, heb anghofio, y bydoedd a barhaodd yn bur a'r angylion sanctaidd a barhaodd yn ffyddlon iddo.

Adnod 6: "Oherwydd tywalltasant waed y saint a'r proffwydi, a rhoddaist waed iddynt i'w yfed: teilwng ydynt. »

Gan fod y gwrthryfelwyr yn barod i ladd yr etholedigion y mae eu hiachawdwriaeth yn ddyledus i ymyrraeth Iesu yn unig, mae Duw hefyd yn priodoli iddynt y troseddau yr oeddent am eu cyflawni. Am yr un achosion, maent felly yn cael eu trin fel Eifftiaid yr Exodus. Dyma'r eildro i Dduw ddweud, "Teilwng ydyn nhw." Yn y cyfnod olaf hwn, canfyddwn fel ymosodwr etholedigion yr Adfentydd, y negesydd o Sardis y dywedodd Iesu wrtho: "Ystyrir dy fod yn fyw, a'th fod wedi marw". Ond ar yr un pryd, dywedodd am swyddogion etholedig 1843-1844: "byddant yn cerdded gyda mi, mewn dillad gwyn, oherwydd eu bod yn deilwng". Felly, y mae gan bob person yr urddas a ddaw iddynt yn ôl gweithredoedd ei ffydd: "gwisgoedd gwynion" i'r etholedigion ffyddlon, "gwaed" i'w yfed i'r gwrthryfelwyr syrthiedig, anffyddlon.

Adnod 7: “ *A chlywais angel arall oddi ar yr allor yn dweud, Ie, Arglwydd Dduw Hollalluog, gwir a chyfiawn yw dy farnedigaethau.* »

Y llais hwn sy'n dod o'r “allor”, symbol y groes, yw llais y Crist croeshoeliedig sydd â rheswm arbennig i gymeradwyo'r farn hon. Canys y rhai y mae efe yn eu cospi y foment hon, a feiddiasant hawlio ei iachawdwriaeth, tra yr oeddynt yn cyfiawnhau pechod erchyll, trwy well ganddynt ufuddhau i orchymyn dyn; hyn er gwaethaf rhybuddion yr Ysgrythurau Sanctaidd: yn Eseia.29:13 “ *Dywedodd yr Arglwydd: Pan ddaw'r bobl hyn ataf, y maent yn fy anrhydeddu â'u genau ac â'u gwefusau; ond y mae ei galon ef ymhell oddi wrthyf, ac nid yw yr ofn sydd ganddo arnaf **ond gorchymyn traddodiad dynol** .* Mat.15:19: “ *Yn ofer y maent yn fy anrhydeddu i, gan ddysgu gorchmynion dynion.* »

Adnod 8: “ *Y pedwerydd a dywalltodd ei ffiol ar yr haul. A rhoddwyd iddo losgi dynion â thân;* »

Mae'r pedwerydd yn gweithredu “ *ar yr haul* ” ac yn gwneud iddo gynhesu mwy nag arfer. Mae cnawd y gwrthryfelwyr yn cael ei “ *losgi* ” gan y gwres dwys hwn. Ar ôl cosbi camwedd “ *sancteiddrwydd* ”, bydd Duw yn awr yn cosbi eilunaddoliaeth “dydd yr haul” a etifeddwyd gan Constantine ^{1st}. “ *Yr haul* ” y mae llawer yn ei anrhydeddu heb yn wybod iddo ar hyn o bryd yn dechrau “ *llogsi* ” croen y gwrthryfelwyr. Y mae Duw yn troi yr eilun yn erbyn yr eilunaddolwyr. Dyma benllanw yr “ *trychineb mawr* ” a gyhoeddwyd yn Dat.1. Y foment y mae'r un sy'n gorchymyn yr “ *haul* ” yn ei ddefnyddio i gosbi ei addolwyr.

Adnod 9: “ *A llogwyd y dynion â gwres mawr, a chablasant enw'r Duw sydd ag awdurdod ar y plâu hyn, ac nid edifarhasant i roi gogoniant iddo.* »

Yn lefel y caledwch y maent wedi'i gyrraedd, nid yw'r gwrthryfelwyr yn edifarhau am eu bai ac nid ydynt yn bychanu eu hunain gerbron Duw, ond maent yn ei sarhau trwy “ *gablu* ” ei “ *enw* ”. Yr oedd eisoes yn eu natur ymddygiad arferol, yr hwn a geir yn mysg credinwyr arwynebol ; nid ydynt yn ceisio gwybod ei wirionedd ac yn dehongli ei dawelwch dirmygus i'w mantais. A phan gyfyd anawsterau, maent yn mellithio ei “ *enw* ”. Mae'r anallu i “ *edifarhau* ” yn *cadarnhau* cyd-destun “ *goroeswyr* ” y “ *chweched utgorn* ” yn Dat.9:20-21. Mae anghredinwyr gwrthryfelgar yn bobl, boed yn grefyddol neu beidio, nad ydyn nhw'n credu yn yr Hollalluog Dduw creawdwr. Yr oedd eu llygaid yn fagl angau iddynt.

Adnod 10: “ *Arllwysodd y pumed ei ffiol ar orsedd y bwystfil. A'i frenhiniaeth ef a orchuddiwyd â thywyllwch; a dynion yn brathu eu tafodau mewn poen,*

Mae'r “ *pumed* ” yn cymryd fel ei darged penodol, “ *gorsedd y bwystfil* ” hynny yw, y rhanbarth o Rufain lle mae'r Fatican wedi'i lleoli, talaith grefyddol fechan o babyddiaeth lle saif Basilica Sant Pedr. Fodd bynnag, fel y gwelsom, mae gwir “ *orsedd* ” y Pab wedi'i lleoli yn Rhufain hynafol, ar Fynydd Caelius ym mam eglwys holl eglwysi'r byd, Basilica Sant Ioan Lateran. Mae Duw yn ei blymio i “ *dywyllwch* ” inky sy'n gosod pob person sy'n gweld yn sefyllfa dyn dall. Mae'r effaith yn ofnadwy o boenus, ond ar gyfer y man cychwyn hwn o'r celwydd crefyddol a gyflwynir o dan y teitl golau yr un Duw ac yn enw Iesu

Grist, mae'n gwbl haeddiannol a chyfiawn. Nid yw " *edifeirwch* " bellach yn bosibl, ond mae Duw yn pwysleisio caledi meddylliau ei dargedau byw.

Adnod 11: " *A chablasant Dduw'r nefoedd oherwydd eu poenau a'u cornwydydd, ac nid edifarhasant am eu gweithredoedd.* »

Mae'r adnod hon yn caniatáu inni ddeall bod y pla yn cael eu hychwanegu ac nad ydynt yn stopio. Ond trwy fynnu absenoldeb " *edifeirwch* " a pharhad " *cabledau* ", mae'r Ysbryd yn rhoi inni ddeall mai dim ond cynyddu dicter a drygioni y gwrthryfelwyr. Y nod a geisir gan Dduw sy'n eu gwthio i'r terfyn, fel eu bod yn dyfarnu marwolaeth yr etholedigion.

Adnod 12: " *Arllwysodd y chweched ei bowlen ar yr afon fawr Ewffrates. A'i dwfr a sychasant, fel y paratoi ffordd brenhinoedd yn dyfod o'r Dwyrain.* »

Mae'r " *chweched* " yn targedu Ewrop, a ddynodwyd gan yr enw symbolaidd "Afon Ewffrates" sydd felly yn dynodi, yng ngoleuni delw Dat. 17:1-15, y bobloedd sy'n addoli " *y butain Babilon Fawr* ", y Pab Catholig Rhuf. Gallai " *sychu ei dŵr* " awgrymu difodiant ei phoblogaeth sydd ar fin digwydd, ond mae'n dal yn rhy gynnar i hyn fod. Mewn gwirionedd, mae'r peth yn atgof hanesyddol, gan mai trwy sychu'n rhannol yr " *Afon Ewffrates* " y cipiodd y brenin Mede, Darius, y Caldeaid " *Babilon* ". Neges yr Ysbryd felly yw'r cyhoeddiad bod " *Babilon* " Gatholig Rufeinig ar fin cael ei threchu'n llwyr, sy'n dal i gadw cefnogaeth ac amddiffynwyr, ond am gyfnod byr. " *Babilon fawr* " a " *syrthia* " y tro hwn, wedi ei gorchfygu gan yr Hollalluog Dduw Iesu Grist.

Ymgynghoriad y tri gwirodydd amhur

Adnod 13: " *A gwelais yn dod allan o enau'r ddraig, ac o enau'r bwystfil, ac o enau'r gau broffwyd, dri ysbryd aflan, fel llyffantod.* »

Mae adnodau 13 i 16 yn dangos y paratodau ar gyfer " *brwydr Armagedon* " sy'n symbol o'r penderfyniad i roi i farwolaeth geidwaid Saboth ystyfnig sy'n ddigyfaddawd o ffyddlon i Dduw y creawdwr. Yn wreiddiol, trwy ysbrydegaeth, roedd yn ymddangos bod y diafol, gan efelychu person Iesu Grist, yn argyhoeddi'r gwrthryfelwyr bod cyfiawnhad dros eu dewis o ddydd Sul. Mae'n eu hannog felly i gymryd bywydau ymladdwyr ffyddlon sy'n anrhydeddu'r Saboth. Mae'r triawd diabolaid felly yn dwyn ynghyd yn yr un frwydr, y diafol, y ffydd Gatholig, a'r ffydd Brotestannaidd, sef, " *y ddraig, y bwystfil a'r gau broffwyd* ". Yma y cyflawnir y " *frwydr* " y *sonnir amdani yn Dat.9:7-9*. Mae'r sôn am " *genau* " yn cadarnhau'r cyfnewidiadau llafar o'r ymgynghoriadau sy'n arwain at orchymyn lladd y gwir etholedig; yr hyn y maent yn ei anwybyddu neu'n ei herio'n llwyr. Mae " *llyffantod* " yn ddiamau, i Dduw, yn anifeiliaid a ddosberthir yn amhur, ond yn y neges hon, mae'r Ysbryd yn cyfeirio at y llamu mawr y gall yr anifail hwn eu gwneud. Rhwng y " *bwystfil* " Ewropeaidd a'r " *ffug broffwyd* " Americanaidd mae Cefnfor eang yr Iwerydd ac mae cyfarfod y ddau yn golygu gwneud llamu mawr. Ymhlith y Saeson a'r Americanwyr, mae'r Ffrancwyr yn cael eu gwawdio fel " *llyffantod* " a " *bwyntawyr broga* ". Arbenigedd o Ffrainc yw'r amhur, y mae ei gwerthoedd moesol wedi cwmpo dros amser, ers ei Chwyldro ym 1789 lle gosododd ryddid uwchlaw popeth arall. Yr ysbryd amhur sy'n animeiddio'r triawd yw'r ysbryd o ryddid sydd eisiau " *nid Duw na*

Meistr”. Maent oll wedi gwrthsefyll ewyllys ac awdurdod Duw, ac felly yn unedig ar y mater hwn. Maent yn dod at ei gilydd oherwydd eu bod yn edrych fel ei gilydd.

Adnod 14: “ *Oherwydd ysbrydion cythreuliaid ydyn nhw, sy'n gwneud rhyfeddodau, ac sy'n dod at frenhinoedd yr holl ddaear, i'w casglu ynghyd i frwydr dydd mawr yr Hollalluog Dduw.* »

Ers mellith archddyfarniad Dan.8:14, mae ysbrydion cythreuliaid wedi amlygu eu hunain yn llwyddiannus iawn yn Lloegr ac UDA. Roedd ysbrydegaeth yn ffasiynol ar y pryd, a daeth dynion i arfer â'r math hwn o berthynas ag ysbrydion anweledig, ond gweithredol. Yn y ffydd Brotestannaidd, mae llawer o grwpiau crefyddol yn cynnal perthynas â chythreuliaid, gan gredu bod ganddyn nhw berthynas â Iesu a'i angylion. Mae cythreuliaid yn ei chael hi'n hawdd iawn twyllo Cristnogion a wrthodwyd gan Dduw, a byddant yn dal i allu eu hargyhoeddi'n hawdd i gasglu ynghyd i ladd, hyd at yr un olaf, Gristnogion ac Iddewon duwiol sy'n arsylwi'r Saboth. Bydd y mesur eithafol hwn sy'n bygwth marwolaeth i'r ddau grŵp yn eu huno ym mendith Iesu Grist. I Dduw, bwriad y cynulliad hwn yw *dwyn ynghyd* y gwrthryfelwyr “ *ar gyfer brwydr dydd mawr yr Hollalluog* .” Bwriad y cynulliad hwn yw rhoi bwriad i ladd i'r gwrthryfelwyr a fydd yn eu gwneud eu hunain yn deilwng o ddiodef marwolaeth gan ddwylo'r rhai sydd wedi'u hudo a'u twyllo gan eu celwyddau crefyddol. Y prif reswm am y frwydr oedd, yn union, oedd dewis y diwrnod gorffwys, ac yn gynnig, mae'r Ysbryd yn nodi nad yw'r dyddiau a gynigir yn gyfartal. Canys nid yw yr hyn a berthyn i'r Sabboth sancteiddiol yn ddim llai yn ol ei natur na “ *dydd mawr yr Hollalluog Dduw* .” Nid yw'r dyddiau'n gyfartal ac nid yw'r lluoedd gwrthwynebol ychwaith. Wrth iddo ddiarddel y diafol a'i gythreuliaid o'r nef, bydd Iesu Grist, yn “ *Mihangel* ” pwerus, yn gosod ei fuddugoliaeth ar ei elynion.

Adnod 15: “ *Dyma fi'n dod fel lleidr. Gwyn ei fyd y sawl sy'n gwyllo ac yn cadw ei ddillad, rhag iddo rodio'n noeth a gweld ei gywilydd!* »

Mae'r gwersyll sy'n ymladd yn erbyn gwylwyr y Saboth dwyfol yn wersyll gau Gristnogion anffyddlon gan gynnwys y rhai o Brotestaniaeth y dywedodd Iesu wrthynt, yn Dat. 3:3: “Cofiwch felly sut y derbyniasoch ac a glywsoch, a gochel *ac edifarhau. Os na wylwch, fe ddof fel lleidr, ac ni wyddoch pa amser y deuaf arnat* .” Mewn cyferbyniad, mae'r Ysbryd yn datgan i'r etholedigion Adventist sy'n elwa o'i oleuni proffwydol llawn yn y cyfnod olaf o “ *Laodicea* ” : “ *Bendigedig yw'r hwn sy'n gwyllo, ac yn cadw ei ddillad* ”, ac yn cyfeirio at y sefydliad Adventist a chwydwyd ers 1994, mae'n hefyd yn dweud: “ *fel nad yw'n cerdded yn noeth, ac fel na welwn ei gywilydd!*” ” . Wedi'i datgan a'i gadael yn “noeth”, ar ddychweliad Crist, bydd hi yng ngwersyll cywilydd a gwrthodiad, yn unol â 2 Cor.5:2-3: “Felly yr ydym yn griddfan *yn y babell hon, gan ddymuno gwisgo ein nefol. adref, os o leiaf y cawn ni yn ddillad ac heb fod yn noethion* .”

Adnod 16: “ *Fe wnaethon nhw eu casglu ynghyd i'r lle a elwir yn Armageddon yn Hebraeg.* »

Nid yw'r “cynulliad” dan sylw yn ymwneud â lleoliad daearyddol, oherwydd mae'n “gasgliad” ysbrydol sy'n dwyn ynghyd yn ei brosiect marwol

wersyll gelynyon Duw. Ymhellach, mae'r gair "har" yn golygu mynydd ac mae'n ymddangos bod dyffryn Megido yn Israel ond dim mynydd o'r enw hwnnw.

Mae'r enw " *Armageddon* " yn golygu: "mynydd gwerthfawr", enw sy'n dynodi, ar gyfer Iesu Grist, ei Gymanfa, ei Ddewisiad sy'n dwyn ynghyd ei holl etholedigion. Ac mae adnod 14 wedi datgelu i ni bron yn glir beth yw pwrpas y frwydr " *Armageddon* "; ar gyfer y gwrthryfelwyr, y targed yw y Saboth dwyfol a'i sylwedyddion; ond i Dduw, y targed yw gelynyon ei etholedigion ffyddlon.

Mae'r "mynydd gwerthfawr" hwn yn dynodi, ar yr un pryd, "fynydd Sinai" y cyhoeddodd Duw ei gyfraith ohono i Israel am y tro cyntaf ar ôl yr ymadawiad o'r Aifft. Oherwydd mai targed y gwrthryfelwyr yw'r seithfed dydd Saboth wedi'i sancteiddio trwy ei bedwerydd gorchymyn a'i wylwyr ffyddlon. I Dduw, mae cymeriad "gwerthfawr" y "mynydd" hwn y tu hwnt i anghydfod, oherwydd nid oes ganddo ddim cyfartal yn holl hanes dyn. Er mwyn ei amddiffyn rhag eilunaddoliaeth ddynol, caniaaodd Duw i ddynion anwybyddu ei leoliad go iawn. Wedi'i leoli'n ffug yn ne penrhyn yr Aifft mewn traddodiad, mae mewn gwirionedd, i'r Gogledd-ddwyrain o " *Midian* ", lle roedd " *Jethro* " tad " *Zephora* ", gwraig Moses, yn byw, mae'n cael ei ddweud yn Gogledd Saudi Arabia heddiw. Mae ei thrigolion yn rhoi'r enw "al Lawz" ar Fynydd Sinai go iawn, sy'n golygu "y Gyfraith"; enw cyfiawn sydd yn tystio o blaid yr hanes beiblaidd a ysgrifenyddwyd gan Moses. Ond nid yn y " *lle* " daearyddol hwn y bydd y gwrthryfelwyr yn wynebu'r Crist gogoneddus a dwyfol yr enillydd. Oherwydd bod y gair hwn " *lle* " yn gamarweiniol ac mewn gwirionedd mae'n cymryd agwedd gyffredinol, gan fod yr etholedigion, ar hyn o bryd, yn dal ar wasgar ledled y ddaear. Bydd yr etholedigion byw a'r rhai sy'n cael eu hatgyfodi yn cael eu "casglu" gan angylion da Iesu Grist i ymuno â Iesu ar gymylau'r nefoedd.

Adnod 17: " *Arllwysodd y seithfed ei ffiol i'r awyr. A daeth allan o'r deml, oddi ar yr orseddfainc, lef uchel yn dywedyd, Gorphenwyd!* »

Dan arwydd y " *seithfed pla a dywalltwyd i'r awyr* ", cyn i'r gwrthryfelwyr weithredu eu cynllun troseddol, yr ymddengys Iesu Grist, y gwir Un, yn hollalluog a gogoneddus, mewn gogoniant nefol unigryw, ynghyd â myrdd o angylion. **Cawn foment y " *seithfed utgorn* "** lle yn ôl Dat.11:15, mae Iesu Grist, y Duw Hollalluog, yn cymryd teyrnas y byd oddi ar y diafol. Yn Eff.2:2, mae Paul yn cyfeirio at Satan fel "tywysog *nerth yr awyr* ." " *Aer* " yw'r elfen sy'n rhannu'r holl ddynoliaeth ddaearol y mae'n tra-arglwyddiaethu drosti hyd nes y dychwelir mewn gogoniant Iesu Grist. Moment ei ddyfodiad gogoneddus yw pan fydd ei allu dwyfol yn ymaflyd yr arglwyddiaeth a'r pŵer hwn dros fodau dynol oddi wrth y diafol ac yn rhoi diwedd arno.

Sylweddoli amynedd Duw sydd wedi bod yn aros am 6000 o flynyddoedd am y foment pan fydd yn dweud: " *Mae wedi gwneud!* » ac yna deall y gwerth y mae yn ei roddi i'r " seithfed dydd sancteiddiol" sydd yn prophwydo dyfodiad y foment hon pan ddarfyddo y rhyddid a adawyd i'w greaduriaid anffyddlon. Bydd y creaduriaid gwrthryfelgar yn peidio â'i rwystro, yn ei lidio, yn ei ddirmygu, ac yn ei ddilorni oherwydd cânt eu dinistrio. Yn Dan.12:1 proffwydodd yr Ysbryd y dyfodiad gogoneddus hwn y mae'n ei briodoli i " *Mihangel* ", enw angyliaidd nefol Iesu Grist: " Y pryd hwnnw cyfyd *Mihangel* , yr arweinydd mawr, amddiffynnydd plant dy bobl; a bydd yn amser o helbul, y fath na fu er pan y bu

cenhedloedd hyd yr amser hwnw. Bryd hynny bydd y rhai o'th bobl sydd i'w cael yn ysgrifenedig yn y llyfr yn cael eu hachub .” Nid yw Duw yn hwyluso'r ddealltwriaeth o'i brosiect achubol oherwydd nid yw'r Beibl yn sôn am yr enw "Iesu" i ddynodi'r Meseia ac mae'n rhoi iddo enwau symbolaidd sy'n datgelu ei ddwyfoldeb cudd: "Emmanuel" (Duw gyda ni) Ese.7 : 14 : “ *Am hynny yr Arglwydd ei hun a rydd arwydd i chwi, wele yr eneth yn beichiogi ac yn esgor ar fab, a hi a eilw ei enw ef Emmanuel* ” ; “ **Tad tragwyddol** ” yn Esea.9:5: “ *Canys i ni blentyn y ganed, i ni y rhoddir mab, a'r arglwyddiaeth fydd ar ei ysgwydd ef; gelwir ef Rhyfeddol, Cynghorwr, Duw nerthol, **Tad Tragwyddol** , Tywysog Tangnefedd .”*

Adnod 18: “ *A bu mellt, a lleisiau, a tharanau, a daeargryn mawr, y fath na fu erioed er pan fu dyn ar y ddaear, cymaint o ysgwyd. »*

Yma cawn yr ymadrodd o adnod cyfeirio allweddol Dat.4:5 a adnewyddwyd yn Dat.8:5. Mae Duw wedi dod allan o'i anweledigrwydd, credinwyr anffyddlon ac anghredinwyr, ond hefyd, Adventists ffyddlon etholedig, yn gallu gweld y creawdwr Duw Iesu Grist yn y gogoniant ei ddychwelyd. Datguddiodd Dat. 6 a 7 ymddygiadau gwrthwynebol y ddau wersyll yn y cyd-destun ofnadwy a gogoneddus hwn.

Ac yn profi daeargryn pwerus, maent yn tystio mewn braw ar yr atgyfodiad cyntaf a neilltuwyd i etholedigion Crist, yn ôl Dat. 20:5, a'u harfaethiad i'r nefoedd lle maent yn ymuno â Iesu. Y mae pethau'n digwydd fel y rhagfynegwyd hwy yn 1 Thess.4:15-17: “ *Dyma'r hyn yr ydym yn ei fynegi i chwi **yn ôl gair yr Arglwydd** : Ni sy'n fyw ac yn aros er dyfodiad yr Arglwydd, nid awn. o flaen y rhai sydd wedi marw. Canys yr Arglwydd ei hun a ddisgyn o'r nef â gorchymyn, â llais yr archangel, ac â thrwmped Duw, a'r meirw yng Nghrist lesu a gyfodant yn gyntaf. Yna byddwn ni sy'n fyw ac yn aros **yn cael ein dal ynghyd** â nhw yn y cymylau **i gyfarfod â'r Arglwydd yn yr awyr** , ac felly byddwn bob amser gyda'r Arglwydd .”* Yr wyf yn manteisio ar yr adnod hon i amlygu'r cysyniad apostolaidd o gyflwr y “ meirw ” : “ *nyni y rhai byw, yn aros er dyfodiad yr Arglwydd, **nid awn yn ein blaenau. y rhai fu farw** .”* Nid oedd Paul a'i gyfoeswyr yn meddwl fel Cristnogion ffug heddiw fod yr etholedigion “ *marw* ” ym mhresenoldeb Crist, oherwydd mae ei fyfyrddod yn dangos i'r gwrthwyneb, bod pawb yn meddwl y byddai'r etholedigion “ *byw* ” yn mynd i mewn i'r nefoedd cyn y “ *meirw* ”.

Adnod 19: “ *A rhannwyd y ddinas fawr yn dair rhan, a syrthiodd dinasoedd y cenhedloedd, a chofiodd Duw Babilon fawr, i roi iddi gwpan gwin ei ddigofaint ffyrnig. »*

Mae'r “ *tair rhan* ” yn ymwneud â “ *y ddraig, yr anifail, a'r gau broffwyd* ” a gasglwyd yn adnod 13 o'r bennod hon. Seiliwyd ail ddehongliad ar y testun hwn o Zac.11:8: “ *Distrywiaf y tri gweinidog mewn un mis; Yr oedd fy enaid yn ddiamynedd yn eu cylch, a'u heneidiau hwythau wedi ffeiddio wrthyf .”* Yn yr achos hwn, mae'r “ *tri gweinidog* ” yn cynrychioli tair cydran pobl Israel: y brenin, y clerigwyr a'r proffwydi. Gan gymryd i ystyriaeth y cyd-destun terfynol, lle mae'r ffydd Brotestannaidd a'r ffydd Gatholig yn perthyn ac yn unedig, mae " y *tair rhan* " yn cael eu hadnabod gan: " y *ddraig* " = y diafol; “ y *bwystfil* ” = y

bobloedd hudo Catholig a Phrotestannaidd; “ y gau broffwyd ” = y clerigwyr Catholig a Phrotestannaidd.

Yn y gwersyll gorchfygedig y mae'r deall da yn darfod, “ rhannwyd y ddinas fawr yn dair rhan ”; ymhlith y dioddefwyr sy'n cael eu twyllo a'u hudo, gwerysilloedd y bwystfil a'r gau broffwyd, mae casineb a dicter yn ysgogi dial yn erbyn y seducers twyllodrus sy'n gyfrifol am golli iachawdwriaeth. Yna cyflawnir thema'r “ cynhaeaf ” gan setiad gwaedlyd o ugeiniau a'u prif dargedau, ym mhob rhesymeg a chyfiawnder, yw'r athrawon crefyddol. Mae'r rhybudd hwn gan Iago 3:1 wedyn yn cymryd ei ystyr llawn: “ Fy mrodyr, peidiwch â gadael i lawer yn eich plith ddechrau dysgu, oherwydd fe wyddoch y cawn ein barnu yn llymach ”. Yn yr amser hwn o “ blaau ”, mae'r weithred hon yn cael ei hysgogi gan y dyfyniad hwn: “ A chofiodd Duw Babilon Fawr i roi cwpan gwin ei ddigofaint ffyrnig iddi ”. Bydd Apo.18 yn gwbl gysegredig i ddwyn i gof y gosb hon ar grefyddwyr diamheuol.

Adnod 20: “ A ffodd yr holl ynnysoedd, ac ni chafwyd hyd i'r mynyddoedd. »

Mae'r adnod hon yn crynhoi'r newid yn y ddaear sydd, yn destun crynododau aruthrol, yn cymryd agwedd o anhrefn cyffredinol, sydd eisoes yn “ ddi-ffurf ” ac yn fuan yn “ wag ” neu'n “ anial ”. Canlyniad, canlyniad, “ pechod anghyfannedd ” a gyhuddir yn Daniel 8:13 ac y proffwydir ei gosb derfynol yn Dan.9:27.

Adnod 21: “ A chenllysg mawr, yr oedd ei chenllysg yn pwyso dawn , yn disgyn o'r nef ar ddynion; a dynion a gablasant Dduw o herwydd ffrewyll y cenllysg, am fod y fflangell yn fawr iawn. »

Wedi cyflawni eu gorchwyl sinistr, bydd trigolion y ddaear, yn eu tro, yn cael eu dileu gan ffrewyll yr hwn y bydd yn amhosibl iddynt ddianc ohoni: bydd cerrig “cenllysg” yn disgyn arnynt . Mae'r Ysbryd yn priodoli iddyn nhw bwysau “ un dalent ”, h.y., 44.8 kg. Ond mae'r gair hwn “ dawn ” yn fwy o ymateb ysbrydol sy'n seiliedig ar “ddameg y doniau ”. Fel hyn, mae'n priodoli i'r syrthiedig rôl y rhai na wnaeth ddwyn ffrwyth y “ doniau ” hynny yw, y rhoddion, a roddodd Duw iddynt yn y ddameg. Ac y mae yr ymddygiad drwg hwn yn y diwedd yn costio eu hoes iddynt, y cyntaf, a'r ail nad oedd ond yn gyraeddadwy i'r gwir etholedig. Hyd at eu hanadl olaf o fywyd, maen nhw'n parhau i “ gablu ” (sarhau) “ Duw ” y nefoedd sy'n eu cosbi.

“dameg y doniau ” wedi ei chyflawni'n llythrennol. Duw a rydd i bob person, yn ol tystiolaeth gweithredoedd ei ffydd ; i Gristnogion anffyddlon, efe a rydd farwolaeth ac a ym- ddengys ei hun mor llym a chreulon ag y tybient ac a farnasant ef. Ac i'r etholedig ffyddlon y rhydd efe fywyd tragywyddol yn ol y ffydd a osodasant yn ei berffaith gariad a'i ffyddlondeb wedi ei fawrhau yn lesu Grist drostynt ; hyn oll yn ôl yr egwyddor a ddyfynnwyd gan Iesu ym Mathew.8:13: “ Yn ôl eich ffydd y gwneir i chwi ”.

Ar ôl y pla olaf hwn, mae'r ddaear yn mynd yn anghyfannedd, wedi'i hamddifadu o bob math o fywyd dynol. Mae felly'n dod o hyd i nodwedd “ dibyn ” Gen.1:2.

Pennod 17: Mae'r butain heb ei guddio a'i hadnabod

Adnod 1: “ *Yna daeth un o'r saith angel oedd yn dal y saith ffiol, a siarad â mi, gan ddweud, "Tyrd, fe ddangosaf i ti farn y butain fawr sy'n eistedd ar ddyfroedd lawer. »*

O'r adnod gyntaf hon, mae'r Ysbryd yn nodi nod y bennod hon 17: “ **barn** ” y “ **putain fawr** ” sydd “ **yn eistedd ar ddyfroedd lawer** ” neu, sy'n tra-arglwyddiaethu, yn ôl adnod 15, “ *pobloedd, torfeydd, cenhedloedd ac ieithoedd* ” sydd, o dan y symbol “ *Ewffrates* ”, eisoes wedi dynodi Ewrop a'i estyniadau planedol o'r grefydd Gristnogol yn y “ *chweched trwmped* ” y Parch.9:14: UDA, De America, Affrica ac Awstralia. Mae gwaith y farn yn gysylltiedig â chyd-destun y “ *saith pla olaf* ”, neu “ *saith ffiol* ” a dywalltwyd gan y “ *saith angel* ” yn y bennod 16 flaenorol.

Y “ *farn* ” dan sylw yw'r un a ddygwyd gan yr Hollalluog Dduw y mae ac y bydd gan bob creadur yn y nef ac ar y ddaear fod yn atebol iddo; Mae hyn yn dangos a yw'r bennod hon yn bwysig. Gwelsom yn neges y 3ydd^{angel} ym mhennod 14 fod yr adnabyddiaeth hon yn arwain at fywyd tragwyddol neu farwolaeth. Cyd-destun y “ *farn* ” hon felly yw cyd-destun y “ *bwystfil sy'n codi o'r ddaear* ” ym mhennod 13.

Er gwaethaf rhybuddion hanesyddol a phroffwydol, yn ei dro, y ffydd Brotestannaidd yn 1843, a'r ffydd Adventist swyddogol yn 1994, syrthiodd barnu gan Dduw yn annheilwng o'r iachawdwriaeth a gynigir gan Iesu Grist. I gadarnhau'r dyfarniad hwn, ymrwymodd y ddau i'r gynghrair eciwmenaidd a gynigiwyd gan y ffydd Gatholig Rufeinig, tra bod arloeswyr y ddau grŵp wedi gwadu ei natur diabolaid. Er mwyn osgoi gwneud y camgymeriad hwn, rhaid i'r un a ddewisir gael ei argyhoeddi'n llwyr o hunaniaeth prif elyn Iesu Grist: Rhufain, yn ei holl hanes paganaidd a phabaid. Mae euogrwydd y crefyddau Protestannaidd ac Adfentaidd yn fwy byth oherwydd bod arloeswyr y ddau wedi gwadu a dysgu natur ddieflig Gatholigiaeth Rufeinig. Mae'r newid calon hwn gan y ddau yn gyfystyr â gweithred o frad yn erbyn Iesu Grist, yr unig Waredwr a'r Barnwr mawr. Sut daeth hyn yn bosibl? Nid oedd y ddwy grefydd ond yn rhoddi pwys ar heddwch daearol a deall da rhwng dynion ; hefyd unwaith na fydd y ffydd Gatholig yn erlid mwyach, fe ddaw iddynt hwy, yn fynych neu'n well fyth, yn gysylltiedig â'r pwynt o wneud cytundeb a gwneud cynghrair ag ef. Felly y mae barn ddatguddiedig a barn gyfiawn Duw yn cael eu dirmygu a'u sathru dan draed. Y cyfeiliornad oedd credu fod Duw yn hanfod yn ceisio heddwch yn mysg dynion, oblegid mewn gwirionedd, y mae yn condemnio y camweddau a wneir i'w berson, i'w gyfraith, ac i'w egwyddorion daioni a ddatguddir yn ei ordinhadau. Mae'r ffaith yn fwy difrifol byth oherwydd mynegodd Iesu ei hun yn glir iawn ar y pwnc trwy ddweud ym Mat.10:34 i 36: “*Peidiwch â meddwl fy mod wedi dod i ddod â heddwch ar y ddaear; Ni ddeuthum i ddwyn heddwch, ond y cleddyf. Canys mi a ddeuthum i osod ymraniad rhwng gŵr a'i dad, rhwng merch a'i mam,*

a rhwng merch-yng-nghyfraith a'i mam-yng-nghyfraith; a gelynion dyn fydd y rhai o'i deulu ei hun .” O'i ran ef, ni chlywodd Adfentiaeth swyddogol Ysbryd Duw a ddangosodd iddo, trwy adfer y seithfed dydd Saboth rhwng 1843 a 1873, y Sul Rhufeinig y mae wedi'i alw'n "nod y bwystfil" ers ei sefydlu ar *Fawrth . 7, 321*. Methodd cenhadaeth Adfentiaeth sefydliadol oherwydd wrth i amser fynd heibio, daeth ei farn ar y Sul Rhufeinig yn gyfeillgar a brawdol, yn wahanol i farn Duw sy'n aros yr un peth yn ddieithriad, y Sul Cristnogol a etifeddwyd gan baganiaeth solar yw prif achos ei **ddicter** . Yr unig farn sy'n bwysig yw barn Duw ac mae ei Ddatguddiad proffwydol yn ceisio ein cysylltu â'i farn ef. O ganlyniad, rhaid i heddwch beidio â chuddio llid cyfreithlon y Duw byw. A rhaid inni farnu wrth iddo farnu a nodi cyfundrefnau sifil neu grefyddol yn ôl ei olwg ddwyfol. Mewn canlyniad i'r dull hwn, gwelwn " y *bwystfil* " a'i weithredoedd, hyd yn oed ar adegau o heddwch twyllodrus.

Adnod 2: “ *Gyda hi y mae brenhinoedd y ddaear wedi puteinio, a chyda gwin ei phuteindra hi y mae trigolion y ddaear wedi meddwi.* »

Yn yr adnod hon, sefydlir cysylltiad â gweithredoedd y “ *wraig Jesebel* ” a gyhuddwyd gan Iesu Grist o wneud i'w weision yfed “ *gwin godineb (neu ddistryw)* ” ysbrydol yn Dat.2:20; pethau a gadarnhawyd yn Dat.18:3. Mae'r gweithredoedd hyn hefyd yn cysylltu “ *y butain* ” â “*seren Wormwood* ” yn Dat.8:10-11; wermod yw ei win gwenwynig y mae'r Ysbryd yn cymharu ei ddysgeidiaeth grefyddol Gatholig Rufeinig.

Yn yr adnod hon, mae'r gwaradwydd y mae Duw yn ei wneud yn erbyn y grefydd Gatholig yn cael ei gyfiawnhau hyd yn oed yn ein hamser o heddwch oherwydd bod y bai a geryddir yn ymosod ar ei awdurdod dwyfol. Mae ysgrifeniadau'r Beibl Sanctaidd sy'n ffurfio ei “ *ddau dyst* ”, yn tystio yn erbyn gau ddysgeidiaeth grefyddol y grefydd Rufeinig hon. Ond y mae yn wir y bydd i'w gau ddysgeidiaeth y canlyniadau gwaethaf i'w ddiodefwyr hudo: marwolaeth dragywyddol; a fydd yn cyfiawnhau eu gweithred ddialgar o “ *gynhaef* ” Dat.14:18 i 20.

Adnod 3: “ *Daeth fi i ffwrdd yn yr ysbryd i anialwch. A gwelais wraig yn eistedd ar ffwystfil ysgarlad, yn llawn o enwau cabledd, a chanddi saith ben a deg corn.* »

“ *... mewn anialwch* ”, symbol o brawf ffydd ond hefyd o hinsawdd ysbrydol “*cras*” cyd-destun “*ein hamser gorffen (Dan.11:40)*”, y tro hwn, prawf olaf ffydd y daearol hanes, mae'r Ysbryd yn darlunio'r sefyllfa ysbrydol sy'n bodoli yn y cyd-destun terfynol hwn. “ *Mae'r wraig yn dominyddu bwystfil ysgarlad* ”. Yn y ddelwedd hon, mae Rhufain yn dominyddu'r “ *bwystfil sy'n codi o'r ddaear* ” sy'n dynodi'r UDA Protestannaidd ar hyn o bryd pan fyddant yn gwneud i'r Catholigion “ *addoli nod y bwystfil* ” trwy orfodi ei ddiwrnod gorffwys a etifeddwyd gan yr Ymerawdwr Cystennin ¹. Yn y cyd-destun terfynol hwn, nid oes dim mwy o diademau, nac ar “ *saith pen* ” Rhufain grefyddol, nac ar symbolau “ *deg corn* ”, yn yr achos hwn, o ddominyddion sifil y bobloedd Cristnogol Ewropeaidd a byd y mae hi'n eu trin. Ond mae'r cysylltiad cyfan hwn â lliw pechod: “ *ysgarlad* ”.

Yn Dat.13:3 darllenwn: “ *A gwelais un o'i bennau fel wedi ei glwyfo i farwolaeth; ond ei farwol glwy a iachawyd. Ac yr oedd yr holl ddaear*

wedi dychryn y tu ôl i'r bwystfil .” Gwyddom fod yr iachâd hwn yn ddyledus i Goncordat Napoleon ¹. O'r eiliad hon ymlaen, nid yw pabyddiaeth Gatholig Rufeinig yn erlid mwyach, fodd bynnag, gadewch inni nodi mewn pwysigrwydd, mae Duw yn parhau i'w alw'n “ y bwystfil ”: “ *Ac roedd yr holl ddaear mewn edmygedd y tu ôl i'r bwystfil* ”. Mae hyn yn cadarnhau'r esboniad a roddir uchod. Mae gelyn Duw yn parhau yn elyn iddo oherwydd nid yw ei phechodau yn erbyn ei gyfraith yn darfod, ar adegau o heddwch ag ar adegau rhyfel. A gelyn Duw felly hefyd yw gelyn ei etholedigion ffyddlon ar adegau o heddwch neu ryfel.

Adnod 4: “ *Yr oedd y wraig wedi ei gwisgo mewn porffor ac ysgarlad, ac wedi ei haddurno ag aur, a meini gwerthfawr a pherlau. Daliodd yn ei llaw gwpan aur, wedi ei lenwi â ffieidd-dra ac amhureddau ei phuteindra.* »

Yma eto, mae'r disgrifiad a gyflwynir yn targedu gwallau athrawiaethol ysbrydol. Mae Duw yn condemnio ei ddefodau crefyddol ; ei llu a'i Ewcharistiaid atgas ac yn gyntaf oll, ei chwaeth am foethusrwydd a chyfoeth sy'n ei harwain at y cyfaddawdau a ddymunir gan frenhinoedd, uchelwyr a holl gyfoethogion y ddaear. Rhaid i'r “ *putain* ” fodloni ei “chleientiaid” neu ei chariadon.

Mae tarddiad y lliw “ *ysgarlad* ” hwn yn y “ *putain* ” ei hun: “ *porffor ac ysgarlad* ”. Mae'r term “ *gwraig* ” yn dynodi “ *eglwys* ”, yn gynulliad crefyddol, yn ôl Eph.5:23 ond hefyd, “ *y ddinas fawr sydd â breindal ar frenhinoedd y ddaear* ”, fel y mae adnod 18 o'r bennod hon yn dysgu 17. Yn Yn gryno, gallwn adnabod lliwiau gwisgoedd “cardinaliaid ac esgobion” y Fatican Rufeinig. Mae Duw yn darlunio masau Catholig, gyda'r defnydd o'r cwpan “ *auraidd* ” lle mae gwin alcoholaidd i fod i gynrychioli gwaed Iesu Grist. Ond beth yw barn yr Arglwydd amdano? Mae'n dweud wrthym: yn lle ei brynedigaeth waed, dim ond “ *ffieidd-dra ac amhureddau ei buteindra* ” y mae'n eu gweld. Yn Dan.11:38, soniwyd am “ *aur* ” fel addurn ei eglwysi y mae'r Ysbryd yn ei briodoli i “ *dduw'r caerau* ”.

Adnod 5: “ *Ar ei thalcen yr oedd enw, dirgelwch: Babilon fawr, mam godinebwyr a ffieidd-dra'r ddaear.* »

“ *Dirgelwch* ” yn unig yw'r “ *dirgelwch* ” a ddyfynnir yn yr adnod hon i'r rhai nad yw Ysbryd Iesu Grist yn eu goleuo; maent hefyd, yn anffodus, y mwyaf niferus. Canys, “ *llwyddiant a llwyddiant gwiliaid* ” y gyfundrefn babaidd a gyhoeddwyd er Dan.8:24-25 a gadarnheir hyd awr ei farn, ar ddiwedd y byd. I Dduw, “ *dirgelwch anwiredd* ” yw hwn a gyhoeddwyd ac a weithredwyd eisoes gan y diafol yn amser yr apostolion, yn ôl 2 Thess.2:7: “ *Canys y mae dirgelwch anwiredd eisoes yn gweithio; does ond angen bod yr un sy'n dal i'w ddal yn ôl wedi diflannu.* ” Mae'r “ *dirgelwch* ” yn gysylltiedig â'r enw “ *Babilon* ” ei hun, sy'n gwneud synnwyr, gan nad yw'r ddinas hynafol o'r enw hwnnw mwyach. Ond rhoddodd Pedr yr enw hwn yn ysbrydol i Rufain yn barod, yn 1 Pedr 5:13 ac yn anffodus i'r torfeydd twyllo, dim ond yr etholedigion sy'n rhoi sylw i'r manylder hwn a gynnigir gan y Beibl. Byddwch yn ofalus o ystyr dwbl y gair “ *tir* ” sydd hefyd yn dynodi yma, yr ufudd-dod Protestannaidd, oherwydd yn gymaint a bod y ffydd Gatholig yn unedig, y ffydd Brotestannaidd yn lluosog, i'w dynodi yn “puteiniaid, merched eu Catholig ” *mam* ”. Mae'r merched yn rhannu “ *ffieidd-dra* ” eu “ *mam* ”. A'r prif un o'r “ *ffieidd-dra* ” hyn yw'r Sul, “ *marc* ” ei awdurdod crefyddol sydd ynghlwm wrtho.

ystyr llythrennol y gair " *land* " hefyd wedi'i gyfiawnhau oherwydd mai anoddefiad crefyddol Catholig sy'n ysgogi ymosodiadau crefyddol rhyngwladol mawr. Halogodd hi a gwnaeth hi'n gas gan y ffydd Gristnogol trwy annog brenhinoedd i drosi pobloedd y ddaear i'w hufudd-dod. Ond ar ôl colli ei allu, parhaodd ei " *ffieidd-dra* " trwy fendithio'r rhai y mae Duw yn eu melltithio a melltithio'r rhai y mae'n eu bendithio. Datgelir ei natur baganaidd pan mae'n galw Mwslimiaid yn "frawd" y mae eu crefydd yn cyflwyno Iesu Grist fel un o'r proffwydi lleiaf.

Adnod 6: " *A gwelais y wraig yn feddw ar waed y saint ac ar waed tystion Iesu. Ac, wrth ei gweld, fe'm hatafaelwyd gyda syndod mawr.* »

Mae'r adnod hon yn cymryd dyfyniad o Dan.7:21, yn nodi yma mai " *y saint* " y mae hi'n ymladd ac yn tra-arglwyddiaethu arnynt, yw " *tystion Iesu* ". Mae hyn yn taflu goleuni mawr ar ddirgelwch " *Babilon Fawr* ". Mae'r grefydd Rufeinig yn yfed " *gwaed* " yr etholedigion hyd at feddwdod. Pwy fyddai'n amau eglwys Gristnogol, fel Rhufain y Pab heddiw, o fod y " *putain* " hwn wedi ei " *feddwi ar y gwaed a dywalltwyd gan dystion Iesu* "? Y swyddogion etholedig, ond nhw yn unig. Canys, trwy broffwydoliaeth, y gwnaeth yr Ysbryd iddynt gynlluniau llofruddiog eu gelyn. Y dychweliad hwn i'w natur annuwiol a chreulon fydd canlyniad gweledig diwedd amser gras. Ond bydd y drygioni hwn uwchlaw pawb, mewn modd mwy rhyfeddol fyth, yn natur y ffydd Brotestanaidd oruchaf yr amser hwn o ddiwedd y byd. Mae'r Ysbryd yn dyfynnu " *y saint* " a " *thystion Iesu* " ar wahân. Dioddefodd y " *seintiau* " cyntaf erlidiau gweriniaethol ac ymerodraethol paganaidd; " *Tystion Iesu* " yn cael eu taro gan Rufain baganaidd imperialaidd a Pabaidd. Canys dinas yw'r butain: Rhufain; " *y ddinas fawr sydd â breindal ar frenhinoedd y ddaear* " er ei dyfodiad i Israel, yn Jwdea yn – 63, yn ôl Dan.8:9: " *y harddaf o wledydd* ". Bydd hanes iachawdwriaeth yn gorffen gyda phrawf ffydd yn yr hwn y bydd " *tystion Iesu* " yn ymddangos ac yn gweithredu i gyfiawnhau'r ymadrodd hwn; byddant felly yn rhoi rheswm da i Dduw ymyrryd i'w hachub rhag marwolaeth gynlluniedig. Yn ei amser ef, roedd gan Ioan reswm da dros synnu at y " *dirgelwch* " a oedd yn ymwneud â dinas Rhufain. Nid oedd yn ei hadnabod ond yn ei hagwedd ymerodrol baganaidd lem a didrugaredd a oedd wedi ei hanfon i'r ddalfa ar ynys Patmos. Gallai symbolau crefyddol fel y " *cwpan aur* " a ddelir gan y " *putain* " felly ei syfrdanu.

Adnod 7: " *A dyma'r angel yn dweud wrtha i: Pam wyt ti'n rhyfeddu? Dywedaf wrthyhych ddirgelwch y wraig a'r bwystfil sy'n ei chario, yr hwn sydd ganddo saith ben a deg corn.* »

" *dirgelwch* " bara am byth, ac o adnod 7, bydd yr Ysbryd yn rhoi manylion a fydd yn caniatáu i Ioan a ninnau godi'r " *dirgelwch* " ac adnabod yn glir ddinas Rhufain, a'i rôl yn nelw o adnod 3 y dyfynnir ei symbolau eto.

" *Y wraig* " sy'n dynodi natur grefyddol Rhufain y Pab, ei hawl i fod yn " *wraig yr Oen* ", Iesu Grist. Ond mae Duw yn gwadu'r honiad hwn trwy ei galw'n " *butain* ."

" *Y bwystfil sy'n ei gario* " yn cynrychioli'r cyfundrefnau a'r bobloedd sy'n cydnabod ac yn cyfreithloni ei honiadau crefyddol. Mae eu tarddiad hanesyddol yn " *deg corn* " y teyrnasoddedd a ffurfiwyd yn Ewrop ar ôl iddynt gael eu rhyddhau o oruchafiaeth Rhufain imperialaidd yn ôl y llun a roddir yn Dan.7:24. Maent yn

olyu Rhufain ymerodrol y “ *pedwerydd anifail* ”. Ac mae'r tiriogaethau hyn yn aros yr un fath hyd y diwedd. Mae ffiniau'n symud, mae cyfundrefnau'n newid, gan symud o frenhiniaeth i weriniaethau, ond mae norm Cristnogaeth Pabaidd ffug Rufeinig yn eu huno er gwaeth. Yn ystod yr 20fed ^{ganrif}, concritwyd yr undeb hwn o dan nawdd y Rhufeiniaid gan yr Undeb Ewropeaidd a sefydlwyd yng “Nghytuniadau Rhufain” Mawrth 25, 1957 a 2004.

Adnod 8: “ *Y bwystfil a welaist oedd, ac nid yw mwyach.* ” **Rhaid iddi esgyn o'r affwys**, a mynd i ddistryw . *A'r rhai sy'n trigo ar y ddaear, nad yw eu henwau wedi eu hysgrifennu yn llyfr y bywyd er seiliad y byd, a ryfeddant pan welant y bwystfil, oherwydd ei fod ef, ac nad yw mwyach, ac y bydd yn ailymddangos.* »

“ *Y bwystfil a welaist oedd ac nid yw mwyach.* ” Cyfieithiad: Roedd anoddefgarwch crefyddol Cristnogol ers 538, ac nid yw'n fwy, ers 1798. Mae'r Ysbryd yn awgrymu hyd proffwydo mewn gwahanol ffurfiau ar gyfer y rheol Pab anoddefgar ers Dan.7:25: "amser, amseroedd, a hanner curiad ; 42 mis; 1260 diwrnod ." Er i'w anoddefgarwch gael ei derfynu gan weithred " y *bwystfil sy'n codi o'r dyfnder* ", sy'n cyfeirio at y Chwyldro Ffrengig a'i anffyddiaeth genedlaethol yn Dat. 11:7, yma cyflwynir y term " *dwfn* " fel *gweithgaredd sy'n gysylltiedig â'r diafol*, y “ *Distrywiwr* ”, sy'n dinistrio bywydau ac yn dad-ddyneiddio'r blaned ddaear, ac y mae Dat.9:11 yn ei alw'n “ *angel yr affwys* ”. Bydd Dat.20:1 yn rhoi'r esboniad: bydd y “ *diafol* ” yn rhwym am “ *fil o flynyddoedd* ” ar y ddaear ddad-ddyneiddiol a elwir yn “ *yr affwys* ”. Trwy briodoli ei tharddiad iddi yn “ *yr affwys* ,” datguddia Duw na fu gan y ddinas hon **erioed** berthynas ag ef; p'un ai, yn ystod ei dra-arglwyddiaeth paganaidd, sy'n rhesymegol iawn, ond hefyd, trwy gydol ei weithgaredd crefyddol Pabaidd, yn groes i'r hyn y mae torfeydd o fodau dynol twyllodrus yn ei gredu am eu cwmp, gan y byddant yn rhannu ag ef, datgelir ei “drwg ” *olaf yma* . Ar ôl dirmygu'r gair proffwydol, bydd dioddefwyr seductions Rhufain yn synnu oherwydd bydd anoddefgarwch crefyddol yn “ *ailymddangos* ” yn y cyd-destun terfynol hwn a gyhoeddwyd ac a ddatgelir. Mae Duw felly yn ein hatgoffa ei fod wedi adnabod enwau'r etholedigion ers “ *seiliad y byd* ”. Ysgrifennwyd eu “ *henwau* ” yn “ *llyfr bywyd yr Oen* ” Iesu Grist. Ac i'w hachub, agorodd eu meddyliau i ddirgelion ei broffwydoliaethau Beiblaidd.

Cynigias yma ail ddadansoddiad o'r adnod hon ynglŷn â'r gair “ *abyss* ”. Yn y myfyrdod hwn, yr wyf yn cymryd i ystyriaeth y cyd-destun terfynol a dargedwyd gan yr Ysbryd yn ôl ei ddisgrifiad o'r “ *bwystfil ysgarlad* ” yn adnod 3. Yr ydym wedi ei weld, absenoldeb y “ *diadems* ” ar y “ *deg corn* ” a'r “ *saith ben* ” yn ei osod yn “ *amser y diwedd* ”; hynny o'n hamser ni. Rwyf wedi ystyried ers tro y gallai'r syniad “ *dwp* ” ymwneud â gweithred anoddefgar ac anrhaith yn unig, ac na ellid, o ganlyniad, ond ei briodoli i gyfundrefn anoddefgar y dyddiau olaf un a nodwyd gan y prawf olaf o ffydd gyffredinol. Ond mewn gwirionedd, ar ddiwedd gaeaf 2020 mewn amser dwyfol, mae syniad arall wedi'i ysbrydoli gennyf. Mae'r “ *bwystfil* ” mewn gwirionedd yn lladd eneidiau dynol yn gyson, ac mae dioddefwyr ei ddysgeidiaeth ddyneiddiol gorliwiedig a gwarthus yn llawer mwy niferus na rhai ei anoddefgarwch. O ble mae'r ymddygiad dyneiddiol deniadol a thwyllodrus newydd hwn yn dod? Mae'n ffrwyth treftadaeth meddwl rhydd sy'n

dod oddi wrth yr athronwyr chwyldroadol y mae Duw yn eu targedu yn Dat. 11:7 dan yr enw “y *bwystfil sy'n codi o'r affwys*”. Mae'r lliw “*ysgarlad*” sydd ynghlwm wrth “*bwystfil*” ein hoes, o adnod 3 o'r bennod hon, yn gwadu'r pechod a gynhyrchir gan y gormodedd o ryddid y mae dyn wedi ei roi iddo'i hun. Pwy mae hi'n ei gynrychioli? Dominyddion Gorllewinol o darddiad Cristnogol y mae eu seiliau crefyddol wedi'u hetifeddu o Babyddiaeth Ewropeaidd: UDA ac Ewrop wedi'u hudo'n llwyr gan y grefydd Gatholig. Y “*bwystfil*” y mae Duw yn ei ddangos inni yw canlyniad terfynol y gweithredoedd a broffwydwyd yn neges y “*pumed utgorn*”. Mae'r ffydd Brotestannaidd, wedi'i hudo gan y ffydd Gatholig a wnaed yn heddychlon, yn dwyn ynghyd Brotestaniaeth a Chatholigiaeth wedi'i mellithio gan Dduw, ynghyd ag Adfentiaeth sefydliadol swyddogol ym 1994, ar gyfer "paratoi ar gyfer brwydr" y Parch.9:7-9, " *Armageddon* ", yn ôl Dat.16:16, y maent yn cyd-fynd, ar ôl y " *chweched utgorn* ", i arwain yn erbyn ffyddlon weision Duw, sy'n cadw ac yn ymarfer ei Saboth; gweddill y seithfed dydd wedi ei orchymyn wrth y pedwerydd o'i ddeg gorchymyn. Ar adegau o heddwch, mae eu hareithiau yn dyrchafu cariad brawdol a rhyddid cydwybod. Ond y mae y rhyddid gwarthus a dichellgar hwn a wnaed yn rhyddfrydwr yn arwain at yr “*ail farwolaeth*” y torfeydd sydd yn poblogi y byd Gorllewinol ; a nodweddir, mewn rhan, gan anffyddiaeth, mewn rhan, gan ddifaterwch, ac mewn rhan lai, gan ymrwymiaidau crefyddol a wneir yn ddiwerth, am eu bod yn cael eu condemnio gan Dduw, oherwydd eu gau ddysgeidiaeth grefyddol. Yn y modd hwn, mae gwreiddiau'r “*bwystfil*” *dyneiddiol hwn yn yr “abyss*” fel y mae'r Ysbryd yn ei ddatgelu yn yr adnod hon, yn yr ystyr bod y grefydd Gristnogol wedi dod yn ddelwedd a chymhwysiad meddwl dyneiddiol. . **Fel cusan Jwdas i Iesu, mae'r ffug gariad dyneiddiol deniadol at amser heddwch yn lladd mwy na'r cleddyf** . Y mae “*bwystfil*” ein heddwch ni hefyd yn etifeddu y cymeriad “*tywyllwch*” a rydd y gair “*dwfn*” iddo yn Gen. 1:2 : “*Yr oedd y ddaear yn ddi-ffurf a gwag : yr oedd tywyllwch ar wyneb y dyfnder , a'r Ysbryd o Dduw a symudodd uwch y dyfroedd*” . Ac mae'r cymeriad “*tywyllwch*” hwn o gymdeithasau o darddiad Cristnogol ei hun wedi'i etifeddu'n baradocsiaid o'r “**goleuedigaeth**”, yr enw a roddir i feddylwyr rhydd chwyldroadol Ffrainc.

Trwy gynnig y synthesis hwn, mae'r Ysbryd yn cyflawni ei nod sy'n cynnwys datgelu i'w weision ffyddlon ei farn ar ein byd Gorllewinol a'r gwaradwydd y mae'n ei gyfeirio ato. Mae felly yn gwadu ei bechodau niferus a'i fradychus tuag at Iesu Grist, yr unig Waredwr y mae eu gweithredoedd yn eu hamddifadu.

Adnod 9: “*Dyma ddeall sydd â doethineb: y saith pen yw saith mynydd, y mae'r wraig yn eistedd arnynt.* »

Mae'r adnod hon yn cadarnhau'r ymadrodd y dynodwyd Rhufain ers tro: “Rhufain, dinas saith bryn”. Cefais yr enw hwn a ddyfynnwyd mewn atlas daearyddol hen ysgol o 1958. Ond nid yw'r peth yn ddadleuol; y “*saith mae mynyddoedd*” a elwir "bryniau" yn aros hyd heddyw yn dwyn yr enwau : Capitoline, Palatine, Caelius, Aventine, Viminal, Esquiline, a Quirinal. Yn ei gyfnod paganaidd, roedd y bryniau hyn “lleoedd uchel” i gyd yn cefnogi temlau a gysegrwyd i eilunod deifiol a gondemniwyd gan Dduw. Ac i anrhydeddu “*duw'r caerau*”, cododd y ffydd Gatholig yn ei thro ei basilica, ar y Caelius yn dynodi

“nefoedd” yn ôl Rhufain. Ar y Capitol, mae'r “pen”, yn codi Palas Neuadd y Dref, sef agwedd sifil y farnwriaeth. Gadewch inni nodi bod cynghreiriad y dyddiau diwethaf, America, hefyd yn dominyddu o “Capitol” sydd wedi'i leoli yn Washington. Yma eto, mae'r symbol “pen” yn cael ei gyfiawnhau gan yr ynadaeth uchel hon a fydd yn disodli Rhufain, ac yn tra-arglwyddiaethu, yn ei thro, ar drigolion y ddaear, “*yn ei phresenoldeb*” yn ôl Dat.13:12.

Adnod 10: “*Y mae hefyd saith brenin: pump wedi syrthio, un yw, nid yw'r llall eto wedi dod, a phan ddaw, bydd yn aros am amser byr.* »

Yn yr adnod hon, trwy yr ymadrodd “*saith brenin*”, y mae yr Ysbryd yn priodoli i Rufain “*saith*” gyfundrefn lywodraethol sydd yn olynol, am y chwech cyntaf : y frenhiniaeth o — 753 hyd — 510 ; y Weriniaeth, y Gonswliaeth, yr Unbennaeth, y Triumvirate, yr Ymerodraeth ers Octavian, Cesar Augustus y ganwyd Iesu oddi tano, a'r Tetrarchy (4 ymerawdwr cysylltiedig) yn y seithfed safle rhwng 284 a 324, sy'n cadarnhau'r manwl gywirdeb "rhaid iddo bara *a amser byr*"; 30 mlynedd mewn gwirionedd. Bydd yr ymerawdwr newydd Constantine¹ yn gadael Rhufain yn gyflym ac yn ymgartrefu yn y Dwyrain yn Byzantium (Constantinople a ailenwyd yn Istanbul gan y Tyrciaid). Ond o 476, torrodd ymerodraeth orllewinol Rhufain i fyny ac enillodd “*deg corn*” Daniel ac Apocalypse eu hannibyniaeth trwy ffurfio teyrnasoedd Gorllewin Ewrop. Er 476, parhaodd Rhufain dan feddiannaeth barbariaid yr Ostrogoth, o ba rai y traddodwyd hi yn 538, gan y cadfridog Belisarius a anfonwyd gyda'i fyddinoedd gan yr ymerawdwr Justinian yr hwn a breswyliai yn y Dwyrain yn Constantinople.

Adnod 11: “*A'r bwystfil a fu, ac nid yw mwyach, y mae ei hun yn wythfed brenin, ac sydd o rif y saith, ac yn mynd i ddistryw.* »

yn 538 gan archddyfarniad imperial ffafriol yr Ymerawdwr Justinian¹ Ymatebodd felly i gais gan ei wraig Théodora, cyn “putain”, a ymyrodd ar ran Vigile, un o'i ffrindiau. Fel y mae adnod 11 yn nodi, mae trefn y Pab yn ymddangos ar adeg y “saith” llywodraethiant a ddyfynnwyd tra'n ffurfio ffurf newydd, ddigynsail y nododd Daniel ei bod yn frenin “*gwahanol*”. Yr hyn sy'n rhagddyddio amser y “saith” brenhinoedd blaenorol yw teitl yr arweinydd crefyddol Rhufeinig sydd eisoes wedi'i briodoli i'w ymerawdwyr ac ers ei wreiddiau: “Pontifex Maximus”, ymadrodd Lladin a gyfieithwyd fel “Sovereign Pontiff”, sydd hefyd wedi bod, ers hynny. 538, teitl swyddogol y Pab Pabyddol. Y drefn Rufeinig sy'n bodoli ar yr adeg y mae Ioan yn derbyn y weledigaeth yw'r Ymerodraeth, y chweched llywodraethiad Rhufeinig; ac yn ei amser ef, gwisgwyd y teitl “*sovereign pontiff*” gan yr ymerawdwr ei hun.

Mae dychweliad Rhufain i'r olygfa hanesyddol i'w briodoli i'r brenin Ffrancaidd, Clovis I a “droswyd” i gau ffydd Gristnogol yr oes, yn 496; hynny yw, i Babyddiaeth a oedd wedi ufuddhau i Cystennin I^{ac} a gafodd ei tharo eisoes gan felltith Duw er Mawrth 7, 321. Ar ôl goruchafiaeth ymerodraethol, goresgynnwyd Rhufain a'i dominyddu gan bobloedd tramor yn cyrraedd ymfudiad enfawr. Y camddealltwriaeth o wahanol ieithoedd a diwylliannau yw sail yr aflonyddwch a'r brwydrau mewnol a ddinistriodd undod a chryfder y Rhufeiniaid. Cymhwysir y weithred hon gan Dduw heddiw yn Ewrop i'w gwanhau a'i chyflwyno i'w gelynyon. Mae melltith profiad “Tŵr Babel” felly yn cadw ar hyd y

canrifoedd a'r mileniaid ei holl effeithiau a'i effeithiolrwydd wrth arwain dynoliaeth i anffodion. Ynglŷn â Rhufain, yn olaf, daeth o dan dra-arglwyddiaeth yr Ostrogothiaid Ariaidd a oedd yn wrthwynebus yn athrawiaethol i'r ffydd Gatholig Rufeinig a gefnogir gan yr ymerawdwr Bysantaidd. Felly bu'n rhaid ei rhyddhau o'r goruchafiaeth hon fel bod sefydlu cyfundrefn y Pab Rufeinig yn 538 yn bosibl ar ei phridd. I gyflawni hyn yn ôl Dan.7:8-20, " *tri chorn a ddygwyd yn isel o flaen pabyddiaeth (y corn bach)*; yn pryderu pobloedd yn elyniaethus i Babyddiaeth Esgobion Rhufain, yn olynol, yn 476, yr Heruli, yn 534, y Fandaliaid, ac ar Orffennaf 10, 538, "gan storm eira", a ryddhawyd o feddiannaeth yr Ostrogothiaid gan y cadfridog Danfonwyd Belisarius gan Justinian I ' gallai Rhufain fynd i mewn i'w chyfundrefn Babaid unigryw, drechaf ac anoddefgar, a sefydlwyd gan yr ymerawdwr hwn, ar gais y chwilfrydwr Vigilus, y pab cyntaf yn y teitl. O'r foment hon, y mae Rhufain wedi **dyfod yn " ddinas fawr ag iddi frenhiniaeth ar frenhinoedd y ddaear "**, o adnod 18, **yr hon sydd yn myned i " golledigaeth "**, fel y noda yr Ysbryd, yma, yr ail waith, ar ol adnod 8.

Nid yw Pabyddiaeth felly yn mynd yn ôl at Sant Pedr fel y mae'n honni ond i archddyfarniad Justinian I, ^{yr} ymerawdwr Bysantaidd a roddodd iddo ei deitl a'i awdurdod crefyddol. Felly, gorchmynnwyd y Sul gan yr Ymerawdwr Rhufeinig Cystennin I ^{af} Fawrth 7, 321 a gosodwyd y pabwaith sy'n cyfiawnhau hynny gan yr Ymerawdwr Bysantaidd Justinian I ^{yn} y flwyddyn 538; dau ddyddiad gyda'r canlyniadau mwyaf ofnadwy i'r holl ddynoliaeth. Yn 538 hefyd y cymerodd Esgob Rhufain y teitl Pab am y tro cyntaf.

Adnod 12: " *Y deg corn a welaist yw deg brenin, nad ydynt eto wedi derbyn brenhiniaeth, ond sy'n derbyn awdurdod fel brenhinoedd am un awr gyda'r bwystfil.* »

Yma, yn wahanol i Dan.7:24, mae'r neges yn targedu amser byr iawn a leolir ar ddiwedd yr " *amser gorffen* ".

Fel yn amser Daniel, yn amser Ioan, nid oedd " *deg corn* " yr ymerodraeth Rufeinig wedi ennill nac adennill eu hannibyniaeth eto. Ond, gan mai'r cyd-destun a dargedir yn y bennod hon 17 yw diwedd y byd, rôl y " *deg corn* " yn yr union gyd-destun hwn sy'n cael ei ennyn gan yr Ysbryd, fel y bydd yr adnodau sy'n dilyn yn cadarnhau. Mae'r "awr" a broffwydwyd yn cyfeirio at amser y prawf terfynol o ffydd a gyhoeddwyd, yn y Parch. 3:10, i arloeswyr ffyddlon Adventism Seithfed dydd yn 1873. Y neges oedd i ni, eu hetifeddion, ffyddloniaid yr Adventist goleuni a roddwyd gan Iesu Grist i'w etholedigion yn 2020.

Yn ôl y cod proffwydol a roddwyd i'r proffwyd Eseciel (Esec.4:5-6), mae " *diwrnod* " proffwydol yn werth " *blwyddyn* " go iawn , ac felly, mae " *awr* " broffwydol yn werth 15 diwrnod real. Mae taerineb mawr neges yr Ysbryd a fydd yn dyfynnu deirgwaith yr ymadrodd " *mewn un awr* " *ym mhennod 18, yn fy arwain i ganfod bod yr " awr " hon yn targedu'r amser rhwng dechrau'r 6ed ^{or} saith pla olaf* " a dychweliad mewn gogoniant ein Harglwydd Iesu dwyfol, sy'n dychwelyd yng ngogoniant yr Archangel " *Mihangel* " i achub ei etholedigion rhag y farwolaeth raglunedig. Yr " *awr* " hon felly yw'r un y mae " *brwydr Armagedon* " yn para ynddi.

Adnod 13: " *Un pwrpas sydd ganddyn nhw, ac maen nhw'n rhoi eu gallu a'u hawdurdod i'r bwystfil.* »

Gan dargeddu amser y prawf terfynol hwn, mae'r Ysbryd yn dweud am y “*deg corn*”: “*Un pwrpas sydd ganddyn nhw, ac maen nhw'n rhoi eu gallu a'u hawdurdod i'r bwystfil.*” Mae'r nod hwn y maent yn ei rannu yn cynnwys sicrhau bod gorffwys ar y Sul yn cael ei barchu gan bawb sydd wedi goroesi'r Trydydd Rhyfel Byd Niwclear. Gostyngodd Adfeilion rym milwrol cenhedloedd hynafol Ewrop yn fawr. Ond, buddugolwyr y gwrthdaro, y Protestaniaid Americanaidd a gafwyd oddi wrth y goroeswyr, yn rhoi'r gorau llwyr eu sofraniaeth. Mae'r cymhelliad yn ddiarebol, ond nid yw'r syrthiedig yn ymwybodol ohono, ac ni all eu hysbryd a roddwyd i Satan ond cyflawni ei ewyllys.

Dim ond o glymblaid y “*draig*”, y “*bwystfil*” a'r “*gau broffwyd*” y mae'r “*deg corn*” yn ildio eu hawdurdod i'r “*bwystfil*”. Ac mae'r ymwadiad hwn yn cael ei achosi gan ddwysder y dioddefaint y mae fflangelloedd Duw yn ei wneud arny'n nhw. Rhwng cyhoeddi'r archddyfarniad marwolaeth a'i gymhwyso, rhoddir cyfnod o 15 diwrnod i arsylwyr Saboth fabwysiadu “*nod y bwystfil*”, ei “Sul” Rhufeinig wedi'i halogi gan addoliad solar paganaidd. Mae dychweliad Iesu Grist yn cael ei gynllunio ar gyfer y gwanwyn cyn Ebrill 3, 2030, oni bai bod gwall wrth ddehongli'r term “*awr*”, dylid cyhoeddi'r archddyfarniad marwolaeth ar gyfer y dyddiad hwn neu ddyddiad a leolir rhyngddo a'r diwrnod. o wanwyn 2030 o'n calendr arferol cyfredol.

I ddeall yn iawn beth fydd y sefyllfa amser olaf, ystyriwch y ffeithiau canlynol. Nid yw diwedd amser gras i'w nodi ond gan y swyddogion etholedig sydd yn ei gysylltu â chyhoeddiad y gyfraith Sabbothol; yn fwy manwl, ar ei hôl hi. Am y casgliad o bobloedd anghrediniol a gwrthryfelgar etto yn fyw, nid yw ym- gyhoeddiad y gyfraith Sabbothol yn ymddangos ond fel mesur o ddyddordeb cyffredinol heb ganlyniadau iddynt. A dim ond ar ôl dioddef y pum pla cyntaf y mae eu dicter dialgar yn eu harwain i gymeradwyo'n llwyr y penderfyniad i “*ladd*” y rhai a gyflwynir iddynt fel y rhai sy'n gyfrifol am eu cosb nefol.

Adnod 14: “*Byddant yn ymladd yn erbyn yr Oen, a bydd yr Oen yn eu gorchfygu, oherwydd ef yw Arglwydd yr arglwyddi a Brenin y brenhinoedd, a bydd y rhai sydd wedi'u galw ac yn etholedig ac yn ffyddlon sydd gydag ef hefyd yn eu gorchfygu.*»

“*Byddant yn ymladd yn erbyn yr Oen, a bydd yr Oen yn eu goresgyn ...*”, oherwydd ef yw'r Duw Hollalluog na all unrhyw allu ei wrthsefyll. Bydd “*Brenin y brenhinoedd ac Arglwydd yr arglwyddi*” yn gosod ei rym dwyfol ar frenhinoedd ac arglwyddi mwyaf pwerus y ddaear. A bydd y rhai etholedig sy'n deall hyn yn goresgyn gydag ef. Mae'r Ysbryd yma yn cofio'r tri maen prawf sy'n ofynnol gan Dduw gan y rhai y mae'n eu hachub ac sydd wedi ymrwymo eu hunain i lwybr iachawdwriaeth sy'n cychwyn iddynt gyda statws ysbrydol “a elwir” ac sydd wedyn yn cael ei drawsnewid, pan fydd hyn yn wir, yn statws “*etholedig*”, trwy “*ffyddlondeb*” a amlygir tuag at Dduw y creawdwr a'i holl oleuni Beiblaidd. Y frwydr y cyfeirir ati yw brwydr “*Armageddon*”, Dat.16:16; “*yr awr*” pan roddir “*ffyddlondeb*” yr “*etholedig*” “*a elwir*” ar brawf. Yn Dat.9:7-9, datgelodd yr Ysbryd baratoad y ffydd Brotestannaidd ar gyfer y “*rhyfela*” ysbrydol hwn. Wedi'u condemnio i farw, oherwydd eu ffyddlondeb i'r Saboth, mae'r etholedigion yn tystio i'r hyder a roddwyd yn yr addewidion a broffwydwyd gan Dduw ac mae'r dystiolaeth hon a roddwyd iddo yn rhoi iddo'r

“gogoniant” y mae’n ei ofyn yn neges yr angel cyntaf . o 'Dat.14:7. Bydd amddiffynwyr a chefnogwyr dydd Sul yn orfodol yn canfod, yn y profiad hwn, y farwolaeth y byddant yn paratoi i'w rhoi i etholedigion Iesu Grist. Atgoffaf yma, i'r rhai sy'n amheus ac yn amau bod Duw yn rhoi cymaint o bwys ar ddyddiau o orffwys, fod ein dynoliaeth wedi colli ei thragwyddoldeb oherwydd y pwysigrwydd a roddodd i “ddwy goeden” yr ardd ddaearol. Mae “ *Armageddon* ” yn seiliedig ar yr un egwyddor yn lle'r “ddwy goeden” heddiw mae gennym ni “ddydd gwybodaeth y da a'r drwg”, y Sul, a “dydd y bywyd sancteiddiol”, sef y Saboth neu Ddydd Sadwrn.

Adnod 15: “ *Ac efe a ddywedodd wrthyf, Y dyfroedd a welaist, y rhai y mae'r butain yn eistedd arnynt, yw pobloedd, a thyrfaoedd, a chenhedloedd, a thafodau.* »

Mae adnod 15 yn rhoi'r allwedd i ni sy'n caniatáu inni briodoli i'r “ *dyfroedd* ” y mae “ *y butain yn eistedd* ”, hunaniaeth y bobl Ewropeaidd a elwir yn “Gristnogion”, ond yn anad dim, yn ffug ac yn dwyllodrus yn “Gristnogion”. Mae gan Ewrop y nodwedd o ddod â phobloedd sy'n siarad “ *ieithoedd* ” gwahanol at ei gilydd; sy'n gwanhau'r undebau a'r cynghreiriau a wneir. Ond yn y cyfnod diweddar, mae'r iaith Saesneg yn gweithredu fel pont ac yn hyrwyddo cyfnewidiadau rhyngwladol; mae addysg eang bodau dynol yn lleihau effeithiolrwydd arf y felltith ddwyfol ac yn gwrthwynebu cynllun ei Greawdwr. Bydd ei ymateb felly yn fwy ofnadwy: marwolaeth trwy ryfel ac yn y diwedd, gan ysblander ei ddyfodiad gogoneddus.

Adnod 16: “ *Bydd y deg corn a welaist a'r bwystfil yn casáu'r butain, ac yn ei thynnu hi ac yn ei thynnu'n noeth, ac yn bwyta ei chnawd, ac yn ei difa â thân.* »

Mae adnod 16 yn cyhoeddi rhaglen y bennod 18 sydd i ddod. Mae'n cadarnhau gwrthdroad y “ *deg corn a'r bwystfil* ” sydd, ar ôl ei chynnal a'i chymeradwyo, yn y diwedd yn dinistrio “ *y butain* ”. Cofiaf yma mai “ *y bwystfil* ” yw trefn y cysylltiad rhwng pwerau sifil a chrefyddol a'i fod yn dynodi yn y cyddestun hwn bŵer y bobl Americanaidd Brotestannaidd swyddogol a'r bobloedd Ewropeaidd Catholig a Phrotestannaidd, tra bod “y butain » yn dynodi y clerigwyr, hynny yw, awdurdodau dysgu pŵer crefyddol Catholig: mynachod, offeiriaid, esgobion, cardinaliaid a'r Pab. Felly, yn y gwrthdroad, mae pobloedd Catholig Ewrop a'r bobl Brotestannaidd America, y ddau ddiweddefwr celwydd Rhufeinig, yn sefyll yn erbyn clerigwyr Pabyddiaeth Gatholig Rufeinig. A byddan nhw'n ei “ *hysu â thân* ” pan fydd Iesu, trwy ei ymyriad gogoneddus, yn rhwygo ei fwgwd swynol twyllodrus diabolical i lawr. Bydd y “ *deg corn* ” “ *yn ei thynnu ac yn ei gosod yn noeth* ” am ei bod yn byw mewn moethusrwydd, fe'i tynnir, ac oherwydd iddi wisgo gwedd sancteiddrwydd, bydd yn ymddangos yn “ *noeth* ” ychwaith, mewn cywilydd ysbrydol, heb ddim. cyfiawnder nefol i'w wisgo. Mae'r manylrwydd, “ *byddant yn bwyta ei gnawd* ”, yn mynegi ffyrnigrwydd gwaedlyd ei gosb. Mae'r adnod hon yn cadarnhau thema “ *vintage* ” Dat. 14:18 i 20: Gwae grawnwin digofaint!

Adnod 17: “ *Canys Duw a'i rhoddodd yn eu calonnau i gyflawni ei fwriad ac i gyflawni un pwrpas, ac i roi eu teyrnas i'r bwystfil, hyd oni chyflawnir geiriau Duw.* »

Mae adnod 17, o dan rif y farn, yn amlygu i ni feddwl pwysig am y Duw nefol fod dynion yn anghywir i'w dirmygu neu ei drin yn ddifater. Mae Duw yn mynnu yma, fel bod ei rai dewisol yn argyhoeddedig, mai ef yw unig Feistr y “gêm ofnadwy” a fydd yn cael ei rhoi ar waith ar yr amser disgwylidig. Nid y diafol y cynlluniwyd y rhaglen, ond gan Dduw ei hun. Mae popeth a gyhoeddodd yn ei Ddatguddiad mawr ac aruchel sy'n ymwneud â Daniel a'r Datguddiad naill ai eisoes wedi'i gyflawni, neu'n parhau i'w gyflawni. A chan fod “ *diwedd peth yn well na'i ddechreuad* ” yn ôl Ecc.7:8, mae Duw yn targedu aton ni, y prawf olaf hwn o ffyddlondeb a fydd yn ein gwahanu oddi wrth gau Gristnogion ac yn ein gwneud yn deilwng o fynd i mewn i'w dragwyddoldeb nefol wedi hynny. dinistrio niwclear y Rhyfel Byd Cyntaf. Felly does ond rhaid i ni aros yn hyderus gan fod popeth a drefnir ar y ddaear yn “ *gynllun* ” a ddyluniwyd gan Dduw ei hun. Ac os yw Duw trosom, pwy fydd yn ein herbyn, oni bydd y rhai y mae eu “ *cynlluniau* ” llofruddiog yn troi yn eu herbyn?

ystyr “ *hyd oni chyflawnir geiriau Duw* ” ? Mae'r Ysbryd yn cyfeirio at y dynged derfynol a neilltuwyd i'r “ *corn bach* ” Pabaidd fel y proffwydwyd eisoes, yn Dan.7:11: “ *Yna edrychais, oherwydd y geiriau trahaus a lefarodd y corn; a thra edrychais, lladdwyd yr anifail, a dinistriwyd ei gorff, a draddodwyd i'r tân i'w losgi* ”; yn Dan.7:26: “ *Yna daw barn, a'i arglwyddiaeth a dynnir oddi arno, a bydd yn cael ei dinistrio a'i dinistrio am byth* ”; a Dan.8:25: “ *Oherwydd ei lewyrch a llwyddiant ei ewyllys, bydd ganddo drahausder yn ei galon, a bydd yn distrywio llawer oedd yn byw yn heddychlon, ac yn codi yn erbyn y Penaethiaid; ond fe'i dryllir, heb ymdrech dim llaw.* ” Cyflwynir y gweddill o “ *eiriau Duw* ” ynghylch diwedd Rhufain yn Dat. 18, 19 a 20.

Adnod 18: “ *A'r wraig a welaist, hi yw'r ddinas fawr sydd â goruchafiaeth ar frenhinoedd y ddaear.* »

Mae adnod 18 yn cynnig y prawf mwyaf argyhoeddiadol inni mai Rhufain yw'r “ *ddinas fawr* ” yn wir. Gadewch i ni sylweddoli, mae'r angel yn siarad â John yn bersonol. Hefyd, trwy ddweud wrtho: “ *A'r wraig a welaist yw'r ddinas fawr sydd â breindal ar frenhinoedd y ddaear* ”, arweiniwyd Ioan i ddeall fod yr angel yn siarad am Rufain, “dinas y saith bryn”, yr hwn, yn ei amser, oedd yn tra-arglwyddiaethu yn ymerodrol ar wahanol deyrnasoedd ei holl Ymerodraeth drefedigaethol aruthrol. Yn ei agwedd imperialaidd, mae ganddi eisoes “ *freindal ar frenhinoedd y ddaear* ” a bydd yn ei chadw dan ei goruchafiaeth Pabaidd.

Yn y bennod hon 17, gallwch weld, mae Duw wedi crynhoi ei ddatguddiadau gan ganiatáu inni uniaethu â sicrwydd y “ *putain* ”, ei elyn i “drychineb y canrifoedd” Cristnogol. Felly mae'n rhoi synnwyr dilys o'i farn i'r rhif 17. Y sylw hwn a'm harweiniodd i brisio pen-blwydd yr 17eg^{ganrif} ers sefydlu pechod sy'n gyfystyr â mabwysiadu dydd haul Mawrth 7, 321 (dyddiad swyddogol ond 320 i Dduw) a brofasom yn y flwyddyn hon 2020. sydd bellach wedi mynd heibio. Gallwn weld bod Duw yn wir wedi ei nodi â melltith ddigynsail yn hanes y cyfnod Cristnogol (Covid-19) sydd wedi achosi cwmp economaidd byd-eang yn fwy trychinebus na'r Ail Ryfel Byd. Daw melltithion eraill barn gyfiawn ddwyfol nesaf, fe'u darganfyddwn, o ddydd i ddydd.

Datguddiad 18: y butain yn derbyn ei chosb

Ar ôl datgelu'r manylion sy'n caniatáu adnabod y butain, bydd pennod 18 yn mynd â ni i gyd-destun penodol iawn diwedd "brwydr *Armageddon*". Mae geiriau yn datgelu ei chynnwys: "*awr cosbi Babilon fawr, mam puteiniaid y ddaear*"; amser y "*cynhaeaf*" gwaedlyd.

Adnod 1: "*Ar ôl hyn gwelais angel arall yn dod i lawr o'r nef, a chanddo awdurdod mawr; a'r ddaear a oleuwyd â'i ogoniant ef.* »

Mae'r angel sy'n cario awdurdod mawr ar ochr Duw, mewn gwirionedd, Duw ei hun. Mae Michael, pennaeth yr angylion, yn enw arall a roddodd Iesu Grist yn y nefoedd cyn ei weinidogaeth ddaearol. Dan yr enw hwn, a thrwy yr awdurdod a gydnabyddir iddo gan yr angylion santaidd, y diarddelodd efe y diafol a'i gythreuliaid o'r nef, ar ol ei fuddugoliaeth ar y groes. Felly dan y ddau enw hyn y mae efe yn dychwelyd i'r ddaear, yn ngogoniant y Tad, i gilio oddiwrtho ei etholedigion gwerthfawr ; gwerthfawr oherwydd eu bod yn ffyddlon ac mae'r ffyddlondeb profedig hwn wedi'i ddangos. Yn y cyd-destun hwn y daw i anrhydeddu â'i ffyddlondeb y rhai a ufuddhaodd yn ddoeth trwy roi iddo'r "*gogoniant*" a fynnodd er 1844 yn ôl Dat.14:7. Trwy gadw'r Saboth, fe'i gogoneddodd ei etholedigion ef fel y Duw creawdwr y mae ef yn unig yn ei feddu'n gyfreithlon ers creu bywydau nefol a daearol.

Adnod 2: "*Gwaeddodd â llais uchel, gan ddweud, "Mae Babilon fawr wedi syrthio, mae hi wedi syrthio! Daeth yn drigfa i gythreuliaid, yn ffau pob ysbryd aflan, yn ffau i bob aderyn aflan ac atgas.*"

"*Mae hi wedi syrthio, mae wedi disgyn, Babilon fawr!*" . Rydym yn dod o hyd i'r dyfyniad o Dat. 14:8 yn yr adnod 2 hwn, ond y tro hwn, nid yw'n cael ei siarad yn broffwydol, mae'n oherwydd bod y proflenni o'i gwmp yn cael eu rhoi i'r bodau dynol sydd wedi goroesi yr eiliad olaf hon o'i gweithgaredd twyllodrus hudo. Mae mwgwd sancteiddrwydd Babilon Pabaidd Rhufeinig hefyd yn cwmpo. Y mae mewn gwirionedd yn "*drigfa o gythreuliaid, yn ffau pob ysbryd aflan, yn ffau pob aderyn aflan ac atgas.*" Mae'r sôn am "yr aderyn" yn ein hatgoffa mai ysbrydoliaeth nefol yr angylion drwg o wersyll Satan, eu harweinydd, a gwrthryfelwr cyntaf y greadigaeth ddwyfol y tu ôl i weithredoedd daearol.

Adnod 3: "*Oherwydd bod yr holl genhedloedd wedi yfed gwin digofaint ei phuteindra, a brenhinoedd y ddaear wedi puteinio â hi, a masnachwyr y ddaear wedi eu cyfoethogi gan nerth ei moethusrwydd.* »

"... oherwydd bod yr holl genhedloedd wedi yfed gwin llid ei buteindra, ..."
» Ymddangosodd ymddygiad ymosodol crefyddol ar anogaeth y gallu Pabyddol

Pabyddol a oedd, gan honni ei fod yng ngwasanaeth Iesu Grist, yn dangos dirmyg llwyr ar y gwersi ymddygiadol a wnaeth. dysgu ei ddisgyblion a'i apostolion ar y ddaear. Iesu llawn addfwynder, Y pabau'n llawn cynddaredd; Iesu, model o ostyngieiddrwydd, y pabau, modelau o oferedd a balchder, Iesu yn byw mewn tloidi materol, y pabau yn byw mewn moethusrwydd a chyfoeth. Achubodd Iesu fywydau, rhoddodd y pabau, yn anghyfiawn ac yn ddiangen, luoedd dirifedi o fywydau dynol i farwolaeth. Felly nid oedd gan y Gristnogaeth Gatholig Rufeinig hon unrhyw debygrwydd i'r ffydd a roddwyd fel model gan Iesu. Yn Daniel, proffwydodd Duw “ *lwyddiant ei wiles* ,” ond pam y cafwyd y llwyddiant hwn? Mae'r ateb yn syml: oherwydd Duw a'i rhoddodd iddo. Canys rhaid i ni gofio mai dan y teitl o gosb “ *yr ail utgorn* ” o Dat. 8:8, y cynhyrfodd y drefn greulon a llym hon i gosbi camwedd y Saboth a adawyd er Mawrth 7, 321. Mewn cymhariaeth astudio gyda'r pla a fyddai'n taro Israel am eu anffyddlondeb i orchmynion Duw, yn Lef.26:19, dywedodd Duw: “Byddaf yn *torri balchder eich cryfder, byddaf yn adfer eich nefoedd fel haearn* , a'ch *tir fel pres* .” Yn y cyfamod newydd, cyfodwyd y drefn babaidd i fyny i gyflawni yr un felltithion hyn. Yn ei brosiect, mae Duw ar yr un pryd yn Ddiodefwyr, yn Farnwr ac yn Ddiennyddiwr i fodloni gofynion cyfraith ei gariad a'i gyfiawnder perffaith. Ers 321, mae camwedd y Saboth wedi costio'n ddrudd i ddynoliaeth, sydd wedi talu ei bris mewn rhyfeloedd a chyflafanau diangen, ac mewn epidemigau marwol dinistriol a grëwyd gan y creawdwr Duw. Yn yr adnod hon, ysbrydol yw “ *godineb* ” (neu “ *debauchery* ”), ac mae'n disgrifio ymddygiad crefyddol annheilwng. Mae'r “ *gwin* ” yn symbol o'i dysgeidiaeth sy'n distyllu, yn enw Crist, “ *gynddaredd* ” a chasineb diabolaidd ymhlith yr holl bobl sydd wedi dod, o'i herwydd, yn ddiodefwyr ymosodiad neu'n ymosodwyr.

Ni ddylai euogrwydd dysgeidiaeth Gatholig guddio euogrwydd y ddynoliaeth gyfan, ac nid yw bron pob un ohonynt yn rhannu'r gwerthoedd a ddyrchafwyd gan Iesu Grist. Os oedd brenhinoedd y ddaear yn yfed “ *gwin godineb* ” (*debauchery*) o “ *Babilon* ” , y rheswm am hynny fel “ *putain* ” , ei hunig bryder oedd plesio'r cleientiaid; dyna'r rheol, rhaid i'r cwsmer fod yn fodlon neu ni fyddant yn dod yn ôl. Ac fe ddyrchafodd Pabyddiaeth i'r lefel uchaf trachwant, hyd at droseddu, a chariad at gyfoeth a bywyd moethus. Fel y dysgodd Iesu, fel praidd gyda'i gilydd. Byddai dynion drygionus a balch wedi eu colli beth bynnag gyda hi neu hebddi. Nodyn i'ch atgoffa: daeth drygioni i mewn i fywyd dynol trwy Cain llofrudd ei frawd Abel o ddechrau hanes daearol. “ *Y mae masnachwyr y ddaear wedi eu cyfoethogi gan nerth ei moethusrwydd* .” Mae hyn yn egluro llwyddiant y gyfundrefn Pabaidd Gatholig. Dim ond mewn arian y mae masnachwyr y ddaear yn credu, nid ydynt yn ffanatigau crefyddol ond os yw crefydd yn eu cyfoethogi, mae'n dod yn bartner derbyniol, a hyd yn oed sylweddol. Mae cyd-destun olaf y thema yn fy arwain i adnabod masnachwyr Protestannaidd Americanaidd yn bennaf gan fod y wlad yn dynodi'r ffydd Brotestannaidd yn ysbrydol. Ers yr 16eg ^{ganrif} , mae Gogledd America, Brotestannaidd yn ei hanfod yn ei wreiddiau, wedi croesawu Catholigion Sbaenaidd ac ers hynny, mae'r ffydd Gatholig wedi'i chynrychioli cymaint â'r ffydd Brotestannaidd. Ar gyfer y wlad hon, lle mai dim ond “busnes” sy'n cyfrif, nid yw gwahaniaethau crefyddol o bwys mwyach. Wedi'u hennill gan y pleser o

ddod yn gyfoethog yr oedd y diwygiwr o Genefa, John Calvin, yn ei annog, canfu masnachwyr Protestannaidd yn y ffydd Gatholig fodd i gyfoethogi nad oedd y norm Protestannaidd gwreiddiol yn ei gynnig. Mae temlau Protestannaidd yn wag gyda waliau noeth, tra bod eglwysi Catholig yn cael eu gorlwytho â chreiriau wedi'u gwneud o ddeunyddiau gwerthfawr, aur, arian, ifori, yr holl ddeunyddiau y mae'r thema hon yn eu rhestru yn adnod 12. Mae cyfoeth addoliad Catholig felly, i'r Arglwydd Dduw, y esboniad ar wanhau ffydd Brotestannaidd America. Mae y Doler, y Mammon newydd, wedi dyfod i ddisodli Duw mewn calonau, ac y mae pwnc athrawiaethau wedi colli pob dyddordeb. Mae'r gwrthwynebiad yn bodoli ond dim ond ar ffurf wleidyddol.

Adnod 4: “ *Ac mi a glywais lais arall o'r nef yn dywedyd, Dewch allan o'i mysg hi, fy mhobl, rhag i chwi gyfranogi o'i pechodau, na chyfranogwyr o'i phlâu hi.* »

Mae adnod 4 yn dwyn i gof y foment o wahanu eithaf: “ *Dewch allan o'i mysg, fy mhobl* ”; dyma'r awr y bydd yr etholedigion yn cael eu dal i fyny i'r nef, i gyfarfod â'r Iesu. Yr hyn y mae'r adnod hon yn ei ddangos yw amser y “ *cynhaeaf* ”, sef thema Dat. 14:14 i 16. Maent yn cael eu cymryd i fyny, oherwydd fel y mae'r adnod yn nodi, ni ddylent “*gael rhan*” yn y “*cynhaeaf*”. ” a fydd yn taro Rhufain y Pab a'i chlerigwyr. Ond, mae'r testun yn nodi, i fod ymhlith y rhai etholedig a gymerwyd i ffwrdd, na ddylai rhywun fod wedi “ *cyfranogi yn ei bechodau* ”. A chan mai gorffwys dydd Sul yw'r pechod sylfaenol, “ *marc y bwystfil* ” sy'n cael ei anrhydeddu gan Gatholigion a Phrotestaniaid yn y prawf olaf ar ffydd, ni all credinwyr yn y ddau grŵp crefyddol mawr hyn gymryd rhan yn rapture yr etholedigion. **Mae'r angen i “Ddod allan o Babilon” yn gyson**, fodd bynnag yn yr adnod hon mae'r Ysbryd yn targedu'r foment pan ddaw'r cyfle olaf i ufuddhau i'r gorchymyn hwn gan Dduw oherwydd bod cyhoeddi cyfraith y Sul yn nodi diwedd amser gras. Mae'r cyhoeddiad hwn yn hybu ymwybyddiaeth ymhlith yr holl oroeswyr o'r “ *chweched trwmped* ” (Rhyfel Byd III), sy'n grymuso eu dewis o dan lygad barcud Duw y creawdwr.

Adnod 5: “ *Oherwydd y mae ei pechodau wedi cronni i'r nefoedd, a Duw wedi cofio ei hanwireddau.* »

Yn ei eiriau ef, mae'r Ysbryd yn awgrymu delwedd “tŵr Babel” y mae ei enw wedi'i wreiddio yn “Babilon”. Er 321 a 538, mae Rhufain, “ *y ddinas fawr* ” lle mae gan y “ *putain* ” ei “ *gorsedd* ”, ei sedd “sanctaid” pab er 538, wedi amlhau ei pechodau yn erbyn Duw. O'r nef cadwodd gyfrif a chofnododd ei bechodau cronedig am 1709 o flynyddoedd (er 321). Erbyn ei ddychweliad gogoneddus, dadorchuddiodd Iesu y gyfundrefn babaid ac i Rufain a'i sancteiddrwydd ffug, mae'n bryd talu am eu troseddau.

Adnod 6: “ *Talwch hi fel y talodd, ac ad-dalwch ddwywaith iddi yn ôl ei gweithredoedd. I mewn i'r cwpan lle mae hi'n arllwys, arllwys ei dwbl.* »

Yn dilyn dilyniant i themâu Dat.14, ar ôl y *cynhaeaf* daw'r *vintage*. Ac i'r drygionus mwyaf o'r rhai Catholig a Phrotestannaidd sy'n dioddef celwydd Pabyddiaeth y mae Duw yn annerch ei eiriau: “ *Talwch hi fel y talodd, a rhowch yn ôl yn ddwbl yn ôl ei gweithredoedd* ”. Cofiwn o hanes fod ei weithiau yn betbau ac yn artaith ei lysoedd ymfyngar. Y math hwn o dynged felly y bydd athrawon crefyddol Catholig yn dioddef ddwywaith cymaint, os yw'n bosibl.

Mae'r un neges yn cael ei hailadrodd ar y ffurf: “ *I mewn i'r cwpan lle mae hi wedi tywallt, tywalltwch ddwbl iddi .*” Defnyddiwyd y ddelwedd o'r cwpan yfed gan Iesu i ddynodi'r artaith yr oedd ei gorff yn mynd i'w ddiodeff, tan y ing olaf ar groes, a godwyd eisoes gan Rufain, wrth droed Mynydd Golgotha. Trwy hyn, mae Iesu'n cofio bod y ffydd Gatholig yn dangos dirmyg atgas tuag at y dioddefiadau y cytunodd i'w diodeff, felly ei dro ef yw eu profi. Bydd hen ddihareb yn cymryd ei llawn werth ar y pwynt hwn: peidiwch byth â gwneud i eraill yr hyn na hoffech i eraill ei wneud i chi. Yn y weithred hon, y mae Duw yn cyflawni cyfraith dial: llygad am lygad, dant am ddant; deddf hollol gyfiawn y cadwodd ddefnydd unigol ohoni. Ond ar y lefel gyfunol, awdurdodwyd ei gymhwysio i fodau dynol, a oedd er hynny yn ei gondemnio, gan feddwl y gallent fod yn fwy cyfiawn a da na Duw. Mae'r canlyniad yn drychinebus, yn ddrwg ac mae ei ysbryd gwrthryfelgar wedi gwaethygu a dominyddu pobl y Gorllewin o darddiad Cristnogol.

Yn Dat. 17:5, daliodd “ *Babilon fawr* ,” “ *y butain* ,” “ *gwpan aur yn llawn o'i ffeidd-dra* .” Mae'r eglurhad hwn yn targedu ei weithgarwch crefyddol a'i ddefnydd arbennig o gwpan yr Ewcharist. Enillodd ei ddiffyg parch at y ddefod gysegredig hon a ddysgwyd ac a sancteiddiwyd gan Iesu Grist gosb yr un mor arbennig iddo. Mae Duw cariad yn ildio i Dduw cyfiawnder ac mae meddwl ei farn yn cael ei ddatgelu'n glir i ddynion.

Adnod 7: “ *Yn gymaint ag y mae hi wedi ei ogoneddu ei hun ac wedi ymgolli mewn moethusrwydd, felly rhowch boenedigaeth a galar iddi. Am ei bod yn dweud yn ei chalon: "Yr wyf yn eistedd fel brenhines, nid wyf yn wraig weddw, ac ni welaf alar!"* »

Yn adnod 7, mae'r Ysbryd yn amlygu gwrthwynebiad bywyd a marwolaeth. Mae bywyd heb ei gyffwrdd gan anffawd angau yn siriol, diofal, gwamal, wrth chwilio am bleserau newydd. Ceisiodd “Babilon” Rufeinig y Pab y cyfoeth sy'n prynu bywoliaeth foethus. Ac i'w gael gan y pwerus a'r brenhinoedd, mae hi'n defnyddio ac yn dal i ddefnyddio enw Iesu Grist i werthu maddeuant pechodau fel “maddeuebau”. Mae hwn yn fanylyn sy'n pwyso'n drwm iawn yng ngraddfeydd barn Duw y mae'n rhaid iddi nawr wneud iawn amdano yn seicolegol ac yn gorfforol. Mae'r gwaradwydd am y cyfoeth a'r moethusrwydd hwn yn dibynnu ar y ffaith bod Iesu a'i apostolion yn byw yn dlawd, gan fod yn fodlon â'r hyn oedd yn angenrheidiol. Mae “ *torment* ” a “ *galar* ” felly yn disodli “ *cyfoeth a moethusrwydd* ” y clerigwyr Pabaidd.

Yn ystod ei gweithgarwch twyllodrus, dywedodd Babilon yn ei chalon, “ *Eisteddaf fel brenhines* ”; sy'n cadarnhau “ *ei frenhiniaeth ar frenhinoedd y ddaear* ” yn Dat.17:18. Ac yn ôl Dat.2:7 a 20, y mae ei “ *orsedd* ” yn y Fatican (fatacinaid = proffwydoliaeth), yn Rhufain. “ *Nid wyf yn weddw* ”; ei gwr, Crist, y mae ei wraig y mae hi yn honni ei bod, yn fyw. “ *Ac ni welaf ddim galar* .” Nid oes iachawdwriaeth y tu allan i'r Eglwys, meddai wrth ei holl wrthwynebwyr. Ailadroddodd hi gymaint nes iddi gredu'r peth yn y diwedd. Ac mae hi'n wirioneddol argyhoeddedig y bydd ei theyrnasiad yn para am byth. Ers iddi breswyllo yno, onid yw Rhufain wedi cael yr enw "dinas dragwyddol"? Ar ben hynny, yn cael ei chefnogi gan bwerau Gorllewinol y ddaear, roedd ganddi reswm da i gredu ei bod yn ddynol anghyfyrrdadwy ac yn ddiamddiffyn. Nid oedd hi

ychwaith yn ofni gallu Duw oherwydd iddi honni ei wasanaethu a'i gynrychioli ar y ddaear.

Adnod 8: “ *Oherwydd hyn, mewn un diwrnod fe ddaw ei phlâu, marwolaeth, galar a newyn, a bydd hi'n cael ei difa â than. Canys cadarn yw'r Arglwydd Dduw a'i barnodd hi.* »

Mae'r adnod hon yn rhoi terfyn ar ei holl rithiau: “ *oherwydd hyn, mewn un diwrnod* ”; yr un lle mae Iesu yn dychwelyd mewn gogoniant, “ *bydd ei blâu yn cyrraedd* ” neu, bydd cosb gan Dduw yn cyrraedd; “ *marwolaeth, galar, a newyn* ” mewn gwirionedd, yn y drefn gyferbyniol y cyflawnir pethau. Nid ydym yn marw o newyn mewn un diwrnod, felly, yn gyntaf, “ *newyn* ” ysbrydol yw colli bara'r bywyd sy'n sail i'r ffydd grefyddol Gristnogol. Yna mae “ *galar* ” yn cael ei wisgo i nodi marwolaeth pobl sy'n agos atom ni, rydyn ni'n rhannu teimladau teuluol â nhw. Ac yn olaf, y mae “ *marwolaeth* ” yn taro y pechadur euog, gan mai “ *cyflog pechod yw marwolaeth* ,” yn ôl Rhuf.6:23. “ *A than a yfa efe* ,” yn unol â'r cyhoeddiadau proffwydol a ailadroddir yn Daniel a'r Datguddiad. **Hi ei hun a barodd i gynifer o greaduriaid gael eu llosgi ar ei choelcerthi, yn anghyfiawn, fel mai mewn cyfiawnder dwyfol perffaith y darfu iddi hi ei hun farw yn y tân.** “ *Canys cadarn yw'r Arglwydd a'i barnodd hi* ”; yn ystod ei gweithgaredd deniadol, roedd y ffydd Gatholig yn addoli Mair, mam Iesu a ymddangosodd yn unig ar ffurf y plentyn bach a ddaliai yn ei breichiau. Roedd yr agwedd hon yn apelio at feddyliau dynol a oedd yn dueddol o fod yn sentimental. Gwraig, well fyth, fam, mor galonogol y daeth crefydd! Ond awr y gwirionedd ydyw, a'r Crist a'i barnodd newydd ymddangos yn ngogoniant Duw Hollalluog ; ac y mae y gallu dwyfol hwn o eiddo lesu Grist, yr hwn a'i dadguddiodd, yn ei ddifetha, gan ei draddodi i ddigofaint dialgar ei ddioddefwyr twyllodrus.

Adnod 9: “ *A bydd holl frenhinoedd y ddaear, sydd wedi cyflawni anfoesoldeb rhywiol a moethusrwydd gyda hi, yn wylo ac yn wylo o'i herwydd, pan welant fwg ei llosgi.* »

Mae'r adnod hon yn datgelu ymddygiad “ *brenhinoedd y ddaear a roddodd eu hunain drosodd i godineb a moethusrwydd.* ” Yn gynnwysedig y mae brenhinoedd, llywyddion, dysgawdwyr, pob arweinydd o genhedloedd sydd wedi hyrwyddo llwyddiant a gweithgarwch y ffydd Babaid, ac a gymmeradwyasant, yn yr ordeal diweddf, y penderfyniad i ladd ceidwaid y Sabbath. Byddant “ *yn wylo ac yn wylo o'i herwydd, pan welant fwg ei llosgi.* ” Yn amlwg, mae brenhinoedd y ddaear yn gweld y sefyllfa yn llithro oddi wrthynt. Nid ydynt bellach yn arwain neb a dim ond yn nodi tân Rhufain wedi'i oleuo gan y dioddefwyr twyllodrus, offerynnau gweithredu dial dwyfol. Mae eu dagrau a'u galarnadau yn cael eu cyfiawnhau gan y ffaith bod gwerthoedd y byd, a'u harweiniodd i'r pŵer uchaf, yn cwmpo'n sydyn.

Adnod 10: “ *Sefyll i ffwrdd, rhag ofn ei boenydio, byddan nhw'n dweud: Gwae! Anffawd! Y ddinas fawr, Babilon, y ddinas nerthol! Mewn un awr mae dy farn wedi dod!* »

Mae'r “ddinas dragwyddol” yn marw, mae'n llosgi ac mae *brenhinoedd y ddaear* yn cadw draw o Rufain. Maen nhw nawr yn ofni gorfod rhannu ei dynged. Mae'r hyn sy'n digwydd yn **anffawd** enfawr **iddyn nhw** : “ *Anffawd ! Anffawd! Y ddinas fawr, Babilon* ,” *gwae* a ailadroddir ddwywaith, “ *hi a syrthiodd, y*

syrthiodd, Babilon fawr .” “ *Y ddinas nerthol!*” » ; mor nerthol fel yr oedd hi yn llywodraethu y byd trwy ei dylanwad ar arweinwyr y cenhedloedd Cristionogol ; yn union oherwydd y cysylltiad hwn a gondemniwyd gan Dduw, y gosododd y Brenin Louis XVI a'i wraig o Awstria Marie-Antoinette sgaffald y gilofîn, yn ogystal â'u cefnogwyr, dioddefwyr y "gorthrymder mawr", fel yr oedd yr Ysbryd wedi cyhoeddi *hynny* . , yn Parch.2:22-23. “ *Mewn un awr mae dy farn wedi dod!*” » ; mae dychweliad Iesu yn nodi amser diwedd y byd. Roedd y prawf olaf yn nodi “*awr*” *symbolaidd* a broffwydwyd yn Dat.3:10, ond bydd yn ddigon i Iesu Grist ymddangos er mwyn gwrthdroi'r holl sefyllfa bresennol, a'r tro hwn, “*awr*” yn yr ystyr llythrennol fydd digon i gael y cyfnewidiad rhyfeddol hwn.

Adnod 11: “ *Ac mae masnachwyr y ddaear yn wylo ac yn galaru o'i herwydd, am nad oes neb yn prynu eu llwyth mwyach.* ”

Mae'r Ysbryd y tro hwn yn targedu “ *masnachwyr y ddaear* ” gan dargedu'n arbennig yr ysbryd masnachol Americanaidd a fabwysiadwyd gan oroswyr ledled y ddaear fel y crybwyllwyd yn astudiaeth y bennod flaenorol 17. Y maent hwythau “ *yn llefain ac yn galaru o'i herwydd hi, am nad oes neb yn prynu eu cargo mwyach ; ...*”. Mae'r adnod hon yn tanlinellu euogrwydd hoffter y Protestaniaid at y ffydd Gatholig y mae'n galaru amdani , a thrwy hynny yn tystio i'w hymlyniad personol iddi *allan* o ddiddordeb economaidd. Yna, yn gwbl groes, i waith y diwygiad gael ei godi i fyny gan Dduw i wadu euogrwydd Pabaidd Pabaidd ac adfer gwirioneddau dealledig; yr hyn a wnaeth gwir ddiwygwyr yn eu hamser megis Pierre Valdo, John Wicleff a Martin Luther. Mae'r masnachwyr hefyd yn gweld gyda thristwch y gwerthoedd y maent wrth eu bodd yn dadfeilio o flaen eu llygaid, gan eu bod yn byw yn unig er mwyn y pleser o gyfoethogi eu hunain trwy eu gweithgareddau masnachol; mae gwneud busnes yn crynhoi pleserau eu bodolaeth.

Adnod 12: “ *Llwyth o aur, o arian, o feini gwerthfawr, o berlau, o liain main, o borffor, o sidan, o ysgarlad, o bob math o bren melys, o bob math o wrthrychau gwrthrychau ifori, o bob math o wrthrychau gwneud o bren gwerthfawr iawn, pres, haearn a marmor ,*

Cyn rhestru y gwahanol ddefnyddiau sydd yn sail i'r grefydd eilunaddolgar Babyddol, yr wyf yn cofio yma y pwynt neillduol hwn o'r wir ffydd a ddysgir gan Iesu Grist. Roedd wedi dweud wrth y wraig o Samaria: “ *Wraig,*” *meddai Iesu wrthi, “credwch fi, mae'r awr yn dod pan na fyddwch chi'n addoli'r Tad ar y mynydd hwn nac yn Jerwsalem. Rydych chi'n caru'r hyn nad ydych chi'n ei wybod; yr ydym yn addoli yr hyn a wyddom, oherwydd oddi wrth yr Iddewon y daw iachawdwriaeth . Ond y mae yr awr yn dyfod, ac eisoes wedi dyfod, pan y byddo y gwir addolwyr yn addoli y Tad mewn ysbryd a gwirionedd ; canys dyma yr addolwyr y mae y Tad yn eu gofyn. Ysbryd yw Duw, a rhaid i'r rhai sy'n ei addoli ei addoli mewn ysbryd a gwirionedd . (Ioan 4:21-23).*” Felly, nid oes angen unrhyw ddeunyddiau na defnydd ar wir ffydd, oherwydd ei fod yn seiliedig ar gyflwr meddwl yn unig. Ac o ganlyniad, nid yw'r wir ffydd hon o fawr ddiddordeb i'r byd trachwantus a lladron, oherwydd nid yw'n cyfoethogi neb ond, yn ysbrydol, yr etholedigion. Mae'r etholedigion yn addoli Duw mewn ysbryd, felly yn eu meddyliau, ond hefyd, mewn gwirionedd , sy'n golygu bod yn rhaid adeiladu eu meddyliau ar y safon a nodir gan Dduw. Mae unrhyw beth y tu allan

i'r safon hon yn fath o baganiaeth eilunaddolgar lle mae'r gwir Dduw yn cael ei wasanaethu fel eilun. Yn ystod ei goresgyniadau, mabwysiadodd Rhufain Weriniaethol grefyddau'r gwledydd gorchfygedig. Ac yr oedd llawer o'i dogmas crefyddol o darddiad Groegaidd, y gwareiddiad mawr cyntaf o hynafiaeth. Yn ein hoes ni, ar ffurf y Pab, fe welwn yr holl dreftadaeth hon wedi'i chysylltu â'r "saint" "Cristnogol" newydd, gan ddechrau gyda 12 apostol yr Arglwydd. Ond, wedi myned mor bell ag attal ail orchymyn Duw, yr hwn sydd yn condemnio yr arferiad eilunaddolgar hwn, y mae y ffydd Babaid yn parhau addoliad delwau cerfiedig, peintiedig, neu ymddangos mewn gweledigaethau cythreulig. Felly yn defodau ei gyltiau y canfyddwn yr eilunod cerfiedig hyn sydd yn gofyn defnyddiau i ymffurfio; deunyddiau y mae Duw ei hun yn cyflwyno'r rhestr ohonynt: "...; ... *cargo o aur, arian, meini gwerthfawr, perlau, lliain main, porffor, sidan, ysgarlad, pob math o bren melys, pob math o ifori, pob math o wrthrychau wedi'u gwneud o bren gwerthfawr iawn, pres, haearn a marmor, ...* ". " *Aur, arian, meini gwerthfawr, a gwrthrychau costus* " " *gwrogaeth i dduw caeru* " brenin y Pab Dan.11:38. Nesaf, mae " *porffor ac ysgarlad* " yn gwisgo'r butain Babilon Fawr yn Dat.17:4; " *aur, meini gwerthfawr, a pherlau* " yw ei haddurniadau ; Mae " *lliain main* " yn dynodi ei hawl i sancteiddrwydd, yn ôl Dat. 19:8: " *Canys lliain main yw gweithredoedd cyfiawn y saint .* " Y defnyddiau eraill a ddyfynnir yw'r rhai y gwnaeth ei delwau cerfiedig ohonynt. Mae'r deunyddiau moethus hyn yn mynegi lefel uchel defosiwn yr addolwr Catholig eilunaddolgar.

Adnod 13: " *sinamom, peraroglau, persawrau, myrr, thus, gwin, olew, blawd mân, gwenith, ychen, defaid, ceffylau, cerbydau, cyrff ac eneidiau dynion.* »

Y " *persawrau, myrr, thus, gwin, ac olew,* " dyfynnwyd yn awgrymu ei defodau crefyddol. Mae'r pethau eraill yn faetholion a nwyddau sy'n cyfeirio at deyrnasiad Solomon, mab Dafydd, adeiladwr y deml gyntaf a adeiladwyd i Dduw, yn ôl 1 Brenhinoedd 4:20 i 28. Yn y modd hwn, mae'r Ysbryd yn gwadu ei ymgais yn anghyfreithlon i atgynhyrchu adeiladwaith " *templ Dduw* " y mae'n ei " *gablu* ", yn Dat.13:6, ac y mae'n ei " *ddymchwel* ", yn Dan.8:11. Mae manylrwydd terfynol yr adnod, sy'n ymwneud â " *chyrff ac eneidiau dynion* ", yn gwadu ei chydweithrediad â'r brenhinoedd y mae'n rhannu pŵer tymhorol â nhw, yn anghyfreithlon. Yn enw Crist, hi a gyfiawnhaodd yn grefyddol weithredoedd ffiaidd, megis caethwasiaeth, artaith, a lladd creaduriaid Duw; peth y mae Duw yn ei gadw iddo ei hun yn y parth crefyddol ; hyn i'r pwynt ei fod yn crynhoi ei weithredoedd yn y termau hyn: " *gwaed pawb a laddwyd ar y ddaear a gafwyd ynddi* ", yn adnod 18 o'r bennod hon 18. Gan ddyfynnu " *eneidiau dynion* » , mae Duw yn priodoli iddo colled " *eneidiau* " a draddodwyd i'r diafol trwy ei weithgarwch a'i ffug-ragfarnau crefyddol.

Nodyn i'ch atgoffa : Yn y Beibl a meddwl dwyfol, mae'r gair " *enaid* " yn dynodi person yn ei holl agweddau, ei gorff corfforol a'i feddwl meddyliol neu seicig, ei ddeallusrwydd a'i deimladau. Mae'r ddamcaniaeth sy'n cyflwyno'r " *enaid* " fel elfen o fywyd, sy'n ymwahanu oddi wrth y corff adeg marwolaeth ac yn ei oroesi, o darddiad paganaidd Groegaidd yn unig. Yn yr hen gyfamod, mae Duw yn adnabod "yr enaid â gwaed" ei greaduriaid dynol neu anifail: Lef.17:14: " *Oherwydd enaid pob cnawd yw ei waed sydd ynddo. Am hynny y dywedais wrth*

feibion Israel, Na fwyteuach waed unrhyw gnawd; canys enaid pob cnawd yw ei waed : pwy bynnag a'i bwytao, a dorrir ymaith. " . Felly mae'n cymryd y farn groes i ddamcaniaethau Groeg yn y dyfodol ac yn paratoi gorymdaith Feiblaidd yn erbyn y meddyliau athronyddol a fydd yn cael eu geni ymhlith pobloedd paganaidd. Mae bywyd dynol ac anifeiliaid yn dibynnu ar weithrediad y gwaed. Wedi'i sarnu, neu'n cael ei faeddu gan fygu, nid yw'r gwaed bellach yn cyflenwi ocsigen i elfennau'r corff corfforol gan gynnwys yr ymennydd, sef cefnogaeth meddwl. Ac os na fydd yr olaf yn ocsigenedig, mae'r egwyddor o feddwl yn peidio ac nid oes dim yn aros yn fyw ar ôl y cam olaf hwn; os nad y cof am gyfansoddiad yr " enaid " marw yn meddwl tragwyddol Duw gyda golwg ar ei " adgyfodiad " yn y dyfodol, pa bryd y bydd yn ei " ddadebru " neu, pa bryd y bydd yn " ei gyfodi drachefn," yn ol. yr achos, am fywyd tragwyddol neu ar gyfer dinistr diffiniol yr " ail farwolaeth ".

Adnod 14: " *Y ffrwyth yr oedd dy enaid yn ei ddymuno wedi mynd ymhell oddi wrthyh; ac y mae pob peth eiddil a phrydferth yn golledig i ti, ac ni chei hwynt byth eto.* »

Mewn cadarnhad o'r hyn a eglurwyd yn yr adnod flaenorol, y mae yr Ysbryd yn priodoli " *dymuniadau* " Rhufain i'w " *henaid* ," ei phersonoliaeth ddeniadol a thwyllodrus. Yn etifedd athroniaethau Groegaidd, y ffydd Gatholig oedd y gyntaf i ofyn y cwestiwn o briodoliad yr enaid i anifeiliaid a dynion a ddarganfuwyd ar diroedd newydd. Mewn gwirionedd mae gan y cwestiwn ei ateb; y mae yn seiliedig ar ddewisiad y ferf gynnorthwyol gywir : nid oes **gan ddyn** enaid, am ei **fod** yn enaid.

Mae'r Ysbryd yn crynhoi canlyniadau gwir farwolaeth a sefydlodd ac a ddatgelodd Ef yn Ecc.9:5-6-10. Ni fydd y manylion hyn yn cael eu hadnewyddu yn ysgrifeniadau'r gynghrair newydd. Gwelwn felly bwysigrwydd astudio'r Beibl cyfan. Wedi ei dinistrio, bydd " *Babilon* " wedi " *colli* " am byth " *y ffrwythau a ddymunai ei henaid* " a'r " *holl bethau cain a godidog* " a werthfawrogodd ac a geisiai. Ond mae'r Ysbryd hefyd yn nodi: " *dros och chi* "; oherwydd bydd yr etholedigion, yn wahanol iddi hi, yn gallu estyn, yn dragwyddol, y gwerthfawrogiad o'r rhyfeddodau y bydd Duw yn eu rhannu â nhw.

Adnod 15: " *Bydd masnachwyr y pethau hyn, sy'n cael eu cyfoethogi ganddi, yn eu cadw eu hunain ymhell, rhag ofn ei boen; byddan nhw'n wylo ac yn galaru,* "

Yn adnodau 15 i 19, mae'r Ysbryd yn targedu " *y masnachwyr a gyfoethogwyd ganddo* ." Mae ailadroddiadau yn datgelu pwyslais ar yr ymadrodd " *mewn un awr* ", a ailadroddir deirgwaith yn y bennod hon, yn ogystal â'r gri " *Gwae! Anffawd!* " . Mae'r rhif 3 yn symbol o berffeithrwydd. Mae Duw yn mynnu felly, i gadarnhau cymeriad anadferadwy y cyhoeddiad proffwydol; bydd y gosb hon yn cael ei chyflawni yn ei holl berffeithrwydd dwyfol. Y waedd, " *Gwae! Anffawd!* ", a lansiwyd gan y masnachwyr, yn adleisio'r waedd rybuddio a lansiwyd gan y rhai a ddewiswyd yn Parch. 14:8: " *Mae hi wedi cwmpo! Syrthiodd hi ! Babilon Fawr* ." Mae'r masnachwyr hyn yn gwyllo ei dinistr o bell, " *rhag ofn ei boenydio* ". Ac y maent yn iawn i ofni y ffrwyth hwn o ddigofaint cyfiawn y Duw byw, oherwydd trwy edifarhau ei ddinistr, maent yn gosod eu hunain yn ei wersyll, a byddant yn eu tro yn cael eu dinistr gan ddieter dynol

llofruddiol dioddefwyr anorchfygol twyll crefyddol. Mae'r adnod hon yn ein gwneud yn ymwybodol o gyfrifoldeb aruthrol buddiannau masnachol am lwyddiant yr Eglwys Gatholig Rufeinig. Cefnogodd y “ *marsiandwyr* ” y *butain a'i phenderfyniadau creulon ac anrheithiedig gwaethaf, yn gyfan gwbl allan o archwaeth am gyfoethogi ariannol a materol*. Troesant lygad dall at ei holl gamdriniaethau ffaidd iawn ac maent yn haeddu rhannu ei dynged olaf. Mae enghraifft hanesyddol yn ymwneud â Pharisiaid a gymerodd ochr y ffydd Gatholig yn erbyn y ffydd Ddiwygiedig o ddechrau'r Diwygiad Protestannaidd yn amser y Brenin Ffransis I^{ac} ar ei ôl.

Adnod 16: “ *A bydd yn dweud: Gwae! Anffawd! Y ddinas fawr, wedi ei gwisgo â lliain main, porffor ac ysgarlad, ac wedi ei haddurno ag aur, a meini gwerthfawr, a pherlau! Mewn un awr dinistriwyd cymaint o gyfoeth!* »

Mae'r adnod hon yn cadarnhau'r targed; “ *Babilon fawr, wedi ei gwisgo mewn lliain main, porffor ac ysgarlad* ”; lliwiau clogynnau brenhinoedd, gan mai dyna'r rheswm y gwnaeth y milwyr Rhufeinig gwatwarus orchuddio ysgwyddau Iesu â chlogyn “*porffor*” . Ni allent ddychmygu'r ystyr a roddodd Duw i'w gweithred: fel dioddefwr alltud, daeth Iesu yn gludwr pechodau ei etholedigion a ddynodwyd gan y lliwiau hyn, rhuddgoch, *neu borffor* , yn ôl Isa.1:18. Bydd “ *awr unigol* ” yn ddigon i ddinistrio Rhufain, ei phab, a'i chlerigwyr, ar ôl dychweliad mewn gogoniant Iesu Grist, yr hwn sy'n dod i atal marwolaeth ei etholedigion. Yn y prawf olaf hwn, bydd eu ffyddlondeb yn gwneud byd o wahaniaeth, felly gallwn ddeall pam fod Duw yn arbennig yn mynnu cryfhau eu ffydd a'r ymddiriedaeth absoliwt y mae'n rhaid iddynt ddod i arfer â'i gosod ynddo. Am amser maith, ni ellid ond argyhoeddi dyn fod y fath ddinistr “ *mewn un awr* ” yn wyrth ac felly yn ymyriad uniongyrchol gan Dduw, fel gyda Sodom a Gomorra. Yn ein cyfnod pan mae dyn wedi meistrolï tan niwclear, mae hyn yn llai o syndod.

Adnod 17: “ *A'r holl beilotiaid, pawb sy'n hwylio i'r lle hwn, y morwyr, a phawb sy'n gweithio ar y môr, a safasant ymhell.* ”

Mae'r adnod hon yn targedu'n benodol “ *y rhai sy'n ecsbloetio'r môr, y peilotiaid, y morwyr sy'n hwylio i'r lle hwn, pob un wedi'u cadw ymhell i ffwrdd* ”. Trwy fanteisio ar awydd brenhinoedd i gyfoethogi eu hunain y cyfoethogwyd yr eglwys babaidd ei hun. Cefnogodd a chyfiawnhaodd y concwest o diroedd anhysbys i ddynion hyd at yr amser eu darganfyddiad pan gyflawnodd ei gweision Catholig gyflafan erchyll o boblogaethau yn enw Iesu Grist. Roedd hyn yn bennaf yn wir yn Ne America a'r cyrchoedd gwaedlyd a arweiniwyd gan y Cadfridog Cortés. Dychwelodd yr aur a echdynnwyd o'r tiriogaethau hyn i Ewrop i gyfoethogi'r brenhinoedd Catholig a'r babaeth gydgyssylltiedig. Ymhellach, mae'r taerineb ar yr agwedd forol yn ein hatgoffa mai fel trefn o'r “ *bwystfil sy'n codi o'r môr* ” y cryfhawyd ei gysylltiad â “ *y morwyr* ” er mwyn eu cyfoethogi cyffredin.

Adnod 18: “ *A hwy a lefasant pan welsant fwg ei losgiad, Pa ddinas oedd fel y ddinas fawr?* »

“ *Pa ddinas oedd fel y ddinas fawr?* » gwaeddwch y morwyr pan welant “ *mwg ei ymlediad* ”. Mae'r ateb yn gyflym ac yn syml: dim. Oherwydd nad oes yr un ddinas wedi crynhoi cymaint o rym, sifil fel dinas imperialaidd, yna grefyddol

ers 538. Mae Catholigiaeth wedi'i hallforio i bob gwlad ar y blaned ac eithrio yn Rwsia lle gwrthododd ffydd Uniongred y Dwyrain hi. Ar ôl ei groesawu, roedd Tsieina hefyd yn ymladd ac yn ei erlid. Ond heddiw mae'n dal i ddominyddu'r Gorllewin cyfan a'i ehangder yn America, Affrica ac Awstralia. Dyma'r safle twristiaeth crefyddol cyntaf yn y byd sy'n denu ymwelwyr o bob rhan o'r byd. Daw rhai i weld "adfeilion hynafol", mae eraill yn mynd yno i weld y man lle mae'r Pab a'i gardinaliaid yn byw.

Adnod 19: " *A hwy a bwriasant lwch ar eu pennau, ac a wylasant, ac a alarasant, ac a lefasant, ac a ddywedasant, Gwae! Anffawd! Y ddinas fawr, lle y cyfoethogwyd pawb oedd â llongau ar y môr gan ei haelioni, a ddinistriwyd mewn un awr!* »

Dyma'r trydydd ailadroddiad lle mae'r holl ymadroddion blaenorol yn cael eu dwyn ynghyd, yn ogystal â'r eglurhad " *mewn un awr, cafodd ei ddinistrio* ". " *Y ddinas fawr lle mae pawb sydd â llongau ar y môr wedi dod yn gyfoethog trwy ei bywiogrwydd.* " Daw y cyhuddiad yn dra amlwg, mai trwy afiaith y gyfundrefn babaidd y daeth y perchenogion llongau morwrol yn gyfoethog trwy ddwyn cyfoeth y byd i Rufain. Mae Rhufain yn deillio ei chyfoethogi o rannu eiddo ei gwrthwynebwyr a laddwyd gan ei chynghreiriad gwastadol, y pŵer brenhinol sifil, ei adain arfog. Fel enghraifft hanesyddol, cawn farwolaeth y "Templars", y rhannwyd eu heiddo rhwng coron Philippe Le Bel a'r clerigwyr Catholig. Yn ddiweddarach byddai hyn yn wir am y "Protestaniaid".

Adnod 20: " *Nefoedd, llawenhewch drosti! A chwithau hefyd, saint, apostolion, a phrophwydi, llawenhewch! Oherwydd y mae Duw wedi gwneud cyfiawnder â thi wrth ei barnu hi.* »

Mae yr Ysbryd yn gwahodd trigolion y nef a'r gwir saint, apostolion, a phrophwydi, y ddaear, i lawenhau yn ninystr Babilon Rufeinig. Bydd gorfoledd gan hyn yn gymesur â'r poenau a'r dyoddefiadau a wnaeth neu a fynai i beri i weision Duw y gwirionedd ddiodef, gyda golwg ar y rhai olaf etholedig yn ffyddlon i'r Sabboth sancteiddiol.

Adnod 21: " *Yna angel nerthol a gymerodd faen fel maen melin mawr, ac a'i bwriodd i'r môr, gan ddywedyd, Felly y taflir Babilon, y ddinas fawr, â thrais, ac ni cheir hi mwyach.* »

Mae cymharu Rhufain â " *carreg* " yn awgrymu tri syniad. Yn gyntaf, mae pabyddiaeth yn cystadlu â Iesu Grist sydd ei hun yn cael ei symboleiddio gan " *garreg* " yn Dan.2:34: " *Roeddech chi'n edrych, pan oedd carreg yn cael ei rhyddhau heb gymorth unrhyw law, ac yn taro traed haearn a chlai'r delw, ac a'i torrodd yn ddarnau.* » Mae adnodau eraill o'r Beibl hefyd yn priodoli'r symbol hwn o " *garreg* " iddo yn Zac.4:7; " *prif gornel* " yn Salm 118:22; Mat.21:42; ac Act.4:11: " *Iesu yw'r maen a wrthodwyd gennyh chwi sy'n adeiladu, ac a ddaeth yn ben ar y gongl* ". Yr ail syniad yw'r cyfeiriad at honiad y Pab i olynu'r apostol " *Pedr* "; prif achos " *llwyddiant ei fentrau a llwyddiant ei wiles* ", pethau a wadwyd gan Dduw yn Dan.8:25. Mae hyn yn fwy byth gan nad oedd yr Apostol Pedr erioed yn bennaeth ar yr Eglwys Gristnogol oherwydd mae'r teitl hwn yn mynd i Iesu Grist ei hun. Mae " *ruse* " y Pab felly hefyd yn " *gelwydd* ". Mae'r trydydd awgrym yn ymwneud ag enw cadarnle crefyddol y Pab, ei basilica mawreddog o'r enw "Sant Pedr o Rufain", yr arweiniodd ei adeiladwaith drud

iawn at werthu “maddeuebau” a’i dadorchuddiodd yng ngolwg y mynach diwygiol Martin Luther. Erys yr esboniad hwn yn perthyn yn agos i’r ail syniad. Roedd safle’r Fatican yn fynwent ond mewn gwirionedd roedd bedd tybiedig Pedr Apostol yr Arglwydd yn feddrod “Simon Pedr y Dewin”, addolwr ac offeiriad i’r duw sarff o’r enw Aesculapius.

Gan ddod yn ôl i’n dydd ni, mae’r Ysbryd yn proffwydo yn erbyn “*Babilon*” Rufeinig. Mae’n cymharu ei dministrio yn y dyfodol â’r ddelwedd o “*faen melin mawr*” o “*garreg*” y mae “*angel yn ei daflu i’r môr*”. Wrth y darluniad hwn, y mae yn dwyn yn erbyn Rhufain gyhuddiad a nodir yn Matt.18:6 : “*Ond os gwarthruddo neb o’r rhai bychain hyn sydd yn credu ynof fi, gwell fyddai iddo pe crogid **maen melin am ei wddf**, **felin, a thaflu hi i waelod y môr*** . Ac yn ei achos ef, ni wnaeth hi warth dim ond un o’r rhai bach hyn sy’n credu ynddo, ond torfeydd. Mae un peth yn dal i fod yn sicr, unwaith y bydd wedi “*ei dministrio, ni fydd byth yn dod o hyd iddo eto*”. Ni fydd hi byth yn brifo neb eto.

Adnod 22: “*Ac ni chlywir seiniau telynau, cerddorion, ffliwtiau, a thrwmpedau yn eich plith mwyach; ni cheir neb o unrhyw grefftwr yn eich plith; ‘ni chlyw mwyach sw’n y maen melin yn eich cartref,’*

Yna y mae yr Ysbryd yn dwyn i gof y seiniau cerddorol oedd yn mynegi diofalwch a gorfoledd trigolion Rhufain. Unwaith y cânt eu dinistrio, ni fyddant yn cael eu clywed yno mwyach. Mewn ystyr ysbrydol mae’n cyfeirio at negeswyr Duw y clywyd eu geiriau gyda’r un effaith â seiniau cerddorol y “*ffliwt neu utgorn*”; delwedd a roddir mewn dameg yn Matt.11:17. Mae hefyd yn sôn am y “*synau*” a wnaed gan grefftwyr wedi’u gorlwytho â gorchmynion gwaith, oherwydd o ddinas hynafol dim ond “*seiniau*” o weithgareddau proffesiynol a ddaeth allan, gan gynnwys “*sw’n y maen melin*” a drodd i falu grawn, neu i hogi. offer torri fel cryman a phladur, cyllyll a chleddyfau; hyn, eisoes yn Babilon Caldeaid hynafol, yn ôl Jer.25:10.

Adnod 23: “*Ni lewyrcha goleuni’r lamp yn eich plith mwyach, ac ni chlywir llais y priodfab a’r wraig mwyach yn eich plith, oherwydd mawrion y ddaear oedd eich masnachwyr, oherwydd yr holl genhedloedd oedd wedi’ch swyno gan eich swynion ,*

“*Ni fydd golau’r lamp yn disgleirio yn eich cartref mwyach.* » Mewn iaith ysbrydol, mae’r Ysbryd yn rhybuddio Rhufain na ddaw goleuni’r Beibl mwyach i gynnig cyfle iddi gael ei goleuo er mwyn gwybod y gwirionedd yn ôl Duw. Ailadroddir y delweddau o Jer.25:10 ond daw “*caneuon y priodfab a’r briodferch*” yma “*yn llais y priodfab a’r briodferch na chlywir mwyach yn dy dy*”. Yn ysbrydol, maent yn lleisiau’r galwadau a wnaed gan Grist a’i Gymanfa Ddewisol i eneidiau coll i gael eu tröedigaeth a’u hachub. Bydd y posibilrwydd hwn wedi diflannu am byth, ar ôl ei dministrio. “*Canys mawrion y ddaear oedd dy fasnachwyr di.*” Trwy ei hudo o bobl fawr y ddaear y llwyddodd Rhufain i estyn ei chrefydd Gatholig i lawer o bobloedd y ddaear. Roedd hi’n eu defnyddio fel cynrychiolwyr ei busnes crefyddol. A’r canlyniad yw bod “*yr holl genhedloedd wedi eu twyllo gan dy hudoliaethau.*” Yma, mae Duw yn disgrifio lluoedd Catholig fel “*cyfaredd*” sy’n nodweddu cyltiau paganaid dewiniaid a gwrachod drwg. Mae’n wir, trwy ddefnyddio fformiwlâu ffurfiolaidd ailadroddus, ailadroddiadau ofer, nad yw’r grefydd Gatholig yn gadael fawr o le i Dduw y

creawdwr fynegi ei hun. Nid yw hyd yn oed yn ceisio gwneud hynny, oherwydd ei fod yn priodoli " *dduw estron* " iddi yn Dan.11:39 ac nid yw erioed wedi ei chydabod yn was; nid ficer iddo felly yw "ficer Mab Duw", sef teitl y Pab. Bydd yr adnod ganlynol yn rhoi'r rheswm.

Adnod 24: " *A chan fod gwaed y proffwydi a'r saint, a phawb a laddwyd ar y ddaear, wedi ei ganfod ynddi.* »

"... *ac oherwydd bod gwaed y proffwydi, y seintiau wedi ei ganfod ynddo*": Yn llym, yn anhyblyg, yn ansensitif ac yn greulon trwy gydol ei hanes, mae Rhufain wedi gwneud ei ffordd trwy waed ei dioddefwyr. Roedd hyn yn wir am Rufain baganaidd ond hefyd am Rufain Pabaidd lle roedd y brenhinoedd wedi lladd ei gwrthwynebwyr, y gweision a oleuwyd gan Dduw a feiddiodd wadu ei natur ddireidi. Roedd rhai yn cael eu hamddiffyn gan Dduw fel Valdo, Wyclif a Luther, eraill ddim a daethant â'u bywydau i ben fel merthyron y ffydd, ar stanciau, blociau, pileri neu grocbren. Nis gall y rhagolwg prophwydol o weled ei gweithrediad yn terfynu yn bendant ond gorfoleddu trigolion y nef a gwir saint y ddaear. "... *ac o bawb a laddwyd ar y ddaear* ": Mae pwy bynnag sy'n gwneud y farn hon yn gwybod am beth mae'n siarad, oherwydd mae wedi bod yn dilyn gweithredoedd Rhufain ers ei sefydlu yn 747 BCE. Sefyllfa fyd-eang y dyddiau diweddfaf yw y ffrwyth olaf a ddygir gan Orllewin gorchfygol a goruchafiaeth pobloedd ereill y ddaear. Anrheithiodd Rhufain frenhinol ar y pryd gweriniaethol bobloedd y ddaear a ddarostyngodd. Mae model y gymdeithas hon wedi aros yr un fath â 2000 o flynyddoedd o Gristnogaeth wir a gau. Wedi hynny, dinistriodd Rhufain baganaidd, Rhufain y Pab y ddelwedd o heddwch Crist a thynnu oddi wrth ddynoliaeth y model a fyddai wedi dod â hapusrwydd i bobl. Trwy gyfiawnhau lladd gwir ddisgyblion cig oen Iesu Grist, mae wedi agor y ffordd i'r gwrthdaro crefyddol sy'n arwain y ddynoliaeth i ryfel byd hil-laddiad dychrynlyd. Nid heb reswm y mae'r norm o hollti gwddf yn cael ei arddangos yn gyhoeddus gan grwpiau arfog Islamaidd. Mae'r casineb hwn at Islam yn ymateb hwyr i ryfeloedd y Croesgadau a lanswyd gan Urban II o Clermont-Ferrand ar Dachwedd 27, 1095.

Datguddiad 19: Y Frwydr Armagedon Iesu Grist

Adnod 1: “ *Ar ôl hyn clywais fel llais uchel tyrfa fawr yn y nefoedd yn dweud, "Alelwia! Mae iachawdwriaeth, gogoniant, a gallu yn eiddo i'n Duw ni."* ”

Gan barhau o'r bennod flaenorol 18, mae'r etholedigion gwarededig ac achubedig yn cael eu hunain yn y nefoedd, yn gludwyr yr “ *enw newydd* ” sy'n dynodi eu natur nefol newydd. Mae llawenydd a llawenydd yn teyrnasu, a'r angylion nefol ffyddlon yn dyrchafu'r Gwaredwr Duw. Y *dorf hon* mae “*niferus*” yn wahanol i'r “*dyrfa na allai neb ei chyfrif*” a ddyfynnir yn Dat.7:9. Mae'n cynrychioli cynulliad o angylion nefol sanctaidd Duw sy'n dyrchafu ei “*ogoniant*” oherwydd yn adnod 4, bydd yr etholedigion daearol a symbolwyd gan y “*24 henuriad*” yn ymateb ac yn cadarnhau eu hymlyniad wrth y sylwadau a wnaed, trwy ddweud: “*Amen!*» Sy'n golygu: Yn wir!

i drefn y termau “*iachawdwriaeth, gogoniant, pŵer*” ei rhesymeg. “*Iachawdwriaeth*” a roddwyd i'r angylion etholedig a sanctaidd daearol a roddodd “*ogoniant*” i'r Duw creawdwr a oedd, i'w hachub, yn galw ar ei “*allu*” dwyfol i ddinistrio gelynyion cyffredin.

Adnod 2: “*Oherwydd bod ei farnedigaethau yn gywir ac yn gyfiawn; canys efe a farnodd y butain fawr a lygrodd y ddaear trwy ei phuteindra hi, ac a ddialodd waed ei gweision trwy ei ofyn o'i law ei hun.*»

Y mae y swyddogion etholedig ag oedd yn gyffredin yn sychedu am wirionedd a gwir gyfiawnder yn awr yn gwbl foddolawn a chyflawn. Yn ei gwallgofrwydd dall, torodd y ddynoliaeth i ffwrdd oddi wrth Dduw yn meddwl y gallai ddod â hapusrwydd i'r bobloedd olaf trwy feddal safon ei gyfiawnder; dim ond drwg fanteisiodd ar y dewis hwn ac fel madredd, ymosododd ar gorff cyfan y ddynoliaeth. Mae'r Duw da a thrugarog yn dangos yn ei farn am “*Babilon fawr*” fod yn rhaid i'r sawl sy'n rhoi marwolaeth ddiodef marwolaeth. Nid gweithred o falais yw hon, ond gweithred o gyfiawnder. Felly, pan nad yw bellach yn gwybod sut i gosbi'r euog, daw cyfiawnder yn anghyfiawnder.

Adnod 3: “*A dyma nhw'n dweud yr eildro, Haleliwia! ...a'i mwg yn codi byth bythoedd.*»

Mae'r ddelwedd yn gamarweiniol, oherwydd bydd “*mwg*” y tân a ddinistriodd Rufain yn diflannu ar ôl ei ddinistrio. Mae'r “*oesoedd*” yn dynodi egwyddor tragwyddoldeb sy'n ymwneud yn unig â buddugwyr y treialon nefol a daearol cyffredinol. Yn yr ymadrodd hwn, y mae y gair “*mwg*” yn awgrymu dinistr ac y mae yr ymadrodd “*canrifoedd o ganrifoedd*” yn rhoddi iddo effaith dragwyddol, hyny yw, dinistr pendant ; fydd hi byth yn codi eto. Mewn gwirionedd, o'r gwaethaf, fe all “*mwg*” godi ym meddyliau'r byw fel cof am

weithred ddwyfol ogoneddus a gyflawnwyd gan Dduw yn erbyn Rhufain, y gelyn gwaedlyd.

Adnod 4: “ *A syrthiodd y pedwar henuriad ar hugain a'r pedwar creadur byw i lawr ac addoli Duw oedd yn eistedd ar yr orsedd, gan ddweud, Amen! Haleliwial!* »

Mewn gwirionedd! Mawl i YaHWÉH! ...dywedwch gyda'ch gilydd brynedigion y ddaear a'r bydoedd sydd wedi aros yn bur. Addoliad Duw yn cael ei nodi gan puteindra; ffurflen gyfreithlon a neilltuwyd ar ei gyfer yn unig.

Adnod 5: “ *A daeth llais oddi ar yr orsedd yn dweud, "Molwch ein Duw ni, ei holl weision, sy'n ei ofni, bach a mawr!"* »

Y llais hwn yw llais “ *Mihangel* ”, Iesu Grist, y ddau ymadrodd nefol a daearol y mae Duw yn eu datguddio ei hun i'w greaduriaid oddi tanynt. Dywed Iesu: “ *Chwi sy'n ei ofni* ”, mae'n dwyn i gof yr “ *ofn* ” a fynnwyd gan Dduw yn neges angel cyntaf Dat.14:7. Nid yw “ *ofn Duw* ” ond yn crynhoi agwedd ddeallus creadur tuag at ei Greawdwr sydd â gallu bywyd a marwolaeth drosto. Fel y mae'r Beibl yn ei ddysgu yn 1 Ioan 4:17-18: “ *Mae cariad perffaith yn bwrw allan ofn* ”: “ *Fel y mae ef, felly hefyd ninnau yn y byd hwn: yn hwn y mae cariad yn berffaith ynom ni, fel y byddom hyder yn y dydd. o farn. Nid yw ofn mewn cariad, ond y mae cariad perffaith yn bwrw allan ofn; oherwydd cosb yw ofn, ac nid yw'r sawl sy'n ofni yn berffaith mewn cariad.* ” Felly, po fwyaf y mae'r dewisedig yn caru Duw, mwyaf oll y bydd yn ufuddhau iddo, a lleiaf o reswm sydd ganddo i'w ofni. Mae rhai etholedig yn cael eu dewis gan Dduw ymhlith y rhai bach, fel yr apostolion a'r disgyblion gostyngedig, ond hefyd o blith y rhai mawr fel y brenin mawr Nebuchodonosor. Mae y brenin brenhinoedd hwn o'i amser yn esiampl berffaith, ni waeth pa mor fawr ydyw ymhlith dynion, nid yw brenin ond creadur gwan gerbron Duw creawdwr yr Hollalluog.

Adnod 6: “ *Ac mi a glywais fel llais tyrfa fawr, fel sŵn dyfroedd lawer, ac fel sŵn taranau uchel, yn dweud, Alelwia! Oherwydd y mae'r Arglwydd ein Duw Hollalluog wedi mynd i mewn i'w deyrnas.* »

Mae'r adnod hon yn dwyn ynghyd ymadroddion a welwyd eisoes. Cynrychiolir y “ *tyrfa niferus* ” o gymharu â “ *swn dyfroedd lawer* ” gan ei Chreawdwr yn Dat.1:15. Mae'r “ *lleisiau* ” sy'n mynegi eu hunain mor “ *niferus* ” fel mai dim ond â'r sïon y gellir eu cymharu, sef “ *sŵn y taranau* .” “ *Haleliwial! Oherwydd y mae'r Arglwydd ein Duw Hollalluog wedi mynd i mewn i'w deyrnas.* » Roedd y neges hon yn nodi gweithred y “ *seithfed utgorn* ” yn Dat. 11:17: “ *gan ddweud: Diolchwn i ti, O Arglwydd Dduw Hollalluog, yr hwn wyt a phwy oedd, oherwydd yr wyt wedi gafael yn dy allu mawr ac wedi meddiannu dy deyrnas.* ”

Adnod 7: “ *Gadewch inni lawenhau a bod yn llawen, a rhoi gogoniant iddo; oherwydd y mae priodas yr Oen wedi dod, a'i briodferch wedi ymbaratoi,*

“ *llawenhau* ” a'r “ *llawenydd* ” yn gwbl gyfiawn, oherwydd mae'r amser ar gyfer “ *ymladd* ” wedi mynd heibio. Yn y “ *gogoniant* ” nefol, y “ *briodasferch* ”, y mae Cymanfa etholedigion prynedig y ddaear wedi ymuno â'i “ *Bridegroom* ”, Crist, y Duw byw “ *Mihangel* ”, YaHWÉH. Ym mhresenoldeb eu holl ffrindiau nefol, bydd y gwaredigion a Iesu Grist yn dathlu'r wledd “ *briodas* ” sy'n eu huno. “ *Paratôdd y briodferch ei hun* ” trwy adfer yr holl wirioneddau dwyfol a barodd i'r ffydd Gatholig ddiplannu yn ei fersiwn hi o'r ffydd Gristnogol. Mae'r “ *paratoi*

” wedi bod yn hir, wedi'i adeiladu dros 17 canrif o hanes crefyddol, ond yn enwedig ers 1843, dyddiad cychwyn y galw dwyfol am y gwahanol adferiadau sydd wedi dod yn hanfodol, h.y. yr holl wirioneddau nas adferwyd gan y diwygwyr Protestannaidd erlidiedig. Cyflawnwyd y paratoad hwn gan Adfentyddion y Seithfed Dydd anghytuno diwethaf a arhosodd yng nghymeradwyaeth Duw a'r golau a roddodd Iesu iddo hyd y diwedd ac eisoes tan ddechrau 2021 pan fyddaf yn ysgrifennu'r fersiwn hon o'i oleuadau.

Adnod 8: “ *A rhoddwyd iddo wisgo lliain main, llachar a phur. Canys lliain main yw gweithredoedd cyfiawn y saint.* »

“ *lliain main* ” yn dynodi “ *gweithredoedd cyfiawn y seintiau* ” gwir olaf ”. Mae'r “ *gweithredoedd* ” hyn y mae Duw yn eu galw'n “ *gyfiawn* ” yn ffrwyth datguddiadau dwyfol a ddygwyd yn olynol er 1843 a 1994. Y gwaith hwn yw'r ffrwyth diweddaraf sy'n datgelu'r ysbrydoliaeth ddwyfol a roddwyd er 2018 i'r rhai y mae'n eu caru a'u bendithio ac yn “paratoi » ar gyfer y “ *priodas* ” a grybwyllir yn yr adnod hon. Os bendithia Duw “ *weithredoedd cyfiawn* ” ei wir “ *seintiau* ”, i'r gwrthwyneb, efe a felltithio ac a ymladdodd, nes ei ddinistrio, wersyll y gau-seintiau yr oedd eu “ *gweithredoedd* ” yn “anghyfiawn”.

Adnod 9: “ *A dywedodd yr angel wrthyf, Ysgrifenna: Gwyn eu byd y rhai sy'n cael eu galw i swper priodas yr Oen! Ac efe a ddywedodd wrthyf, Y geiriau hyn yw gwir eiriau Duw.* ”

Dyfernir y curiad hwn i'r seintiau a brynwyd gan waed Iesu Grist yr oedd eu harloeswyr yn pryderu am eiddo Dan.12:12 (*Gwyn eu byd y rhai sy'n aros tan 1335 o ddyddiau*) yr arloeswyr a fydd yn cael eu symboleiddio'n union gan y “ *144,000* ” neu 12 X 12 X 1000 o Apo.7. Mae mynd i mewn i'r nefoedd am dragwyddoldeb yn wir yn rheswm dros hapusrwydd mawr a fydd yn gwneud y rhai sy'n cael y cyfle hwn yn ddwyfol “ *hapus* ”. Nid lwc yw'r unig ffactor sy'n elwa o'r fraint hon, ond mae'r cynnig o iachawdwriaeth yn cael ei gynnig i ni gan Dduw fel “ail gyfle” ar ôl etifeddiaeth a chondemniad pechod gwreiddiol. Mae addewid iachawdwriaeth a llawenydd nefol y dyfodol wedi'i ardystio fel addewid llafar Duw sy'n deilwng o'n ffydd oherwydd ei fod yn cadw ei ymrwymadau yn barhaol. Bydd treialon y dyddiau diwethaf yn gofyn am sicrwydd na fydd gan amheuaeth le mwyach. Bydd yn rhaid i'r etholedigion ddibynnu ar ffydd sy'n seiliedig ar addewidion datguddiedig Duw oherwydd bod yr hyn a ysgrifennwyd yn cael ei ddweud yn flaenorol. Dyma pam y gelwir y Beibl, yr Ysgrhythur Lân : Gair Duw.

Adnod 10: “ *A syrthiais wrth ei draed i'w addoli; ond dywedodd wrthyf: Byddwch yn ofalus i beidio â gwneud hynny! Myfi yw dy gyd-was, a gwas dy frodyr sydd â thystiolaeth Iesu. Addolwch Dduw. Canys ysbryd proffwydoliaeth yw tystiolaeth Iesu.* »

Mae Duw yn manteisio ar gamgymeriad Ioan i ddatgelu i ni ei gondemniad o'r ffydd Gatholig sy'n dysgu ei aelodau fel hyn o addoliad o'r creadur. Ond mae hefyd yn targedu'r ffydd Brotestannaidd sydd hefyd yn cyflawni'r bai hwn trwy anrhydeddu “diwrnod yr haul” paganaidd a etifeddwyd o Rufain. Heb os, yr angel sy'n siarad ag ef yw “Gabriel” yr arweinydd cenhadol dwyfol sy'n agos at Dduw a ymddangosodd eisoes i Daniel a Mair, mam “menthyciol” Iesu. Yr un mor uchel ei statws ag ef, mae “Gabriel” yn dangos yr un gostyngeddwydd â Iesu. Dim ond

tan yr Adfentwyr Ymneilltuol etholedig olaf yn yr amser diwedd y mae'n hawlio'r teitl “ *cydymaith mewn gwasanaeth* ” John. Er 1843, mae gan yr etholedig “ *dystiolaeth Iesu* ” sydd, yn ôl yr adnod hon, yn dynodi “ysbryd proffwydoliaeth”. Mae'r Adfentwyr, er colled iddynt, wedi cyfyngu'r “ *ysbryd proffwydoliaeth* ” hwn i'r gwaith a gyflawnwyd gan Ellen G. White, negesydd yr Arglwydd rhwng 1843 a 1915. Y maent hwy eu hunain felly wedi gosod terfyn ar y goleuni a roddwyd gan Iesu. Fodd bynnag, rhodd barhaol yw “ *ysbryd proffwydoliaeth* ” sy'n deillio o berthynas ddilys rhwng Iesu a'i ddisgyblion ac sydd wedi'i seilio yn anad dim ar ei benderfyniad i ymddiried cenhadaeth i was y mae'n ei ddewis â holl awdurdod ei ddwyfoldeb. Mae'r gwaith hwn yn tystio i hyn: mae “*ysbryd y broffwydoliaeth* ” yn dal i fod yn weithgar iawn a gall barhau hyd ddiwedd y byd.

Adnod 11: “ *Yna gwelais y nef wedi ei hagog, ac wele geffyl gwyn yn ymddangos. Gelwir yr hwn a farchogodd arno Ffyddlon a Gwir, ac y mae efe yn barnu ac yn ymladd mewn cyfiawnder.* »

Yn yr olygfa hon, mae'r Ysbryd yn mynd â ni yn ôl i'r ddaear cyn buddugoliaeth a dinistr olaf “ *Babilon Fawr* .” Mae'r Ysbryd yn dangos y foment pan fydd y Crist gogoneddus, ar ei ddychweliad, yn wynebu'r gwrthryfelwyr daearol. Yn Iesu Grist wedi ei ogoneddu, mae Duw yn dod allan o'i anweledigrwydd: “ *mae'r nefoedd yn agored* ”. Ymddengys ar ddelw “ *sêl gyntaf* ” Dat. 6:2, fel marchog, Arweinydd, yn gosod allan “ *fel buddugoliaeth ac i orchfygu* ” wedi ei osod ar ddelw “ *ceffyl gwyn* ” o'i wersyll wedi ei nodi gan burdeb a sancteiddrwydd. Mae'r enw “ *ffyddlon a Gwir* ” y mae'n ei roi iddo'i hun yn yr olygfa hon yn gosod y weithred yn estyniad y tro olaf a broffwydwyd wrth yr enw “ *Laodicea* ” yn Dat.3:14. Mae'r enw hwn yn golygu “pobl farnedig” a gadarnheir yma gan y manwl gywirdeb: “ *Mae'n barnu* ”. Trwy nodi ei fod yn “ *ymladd â chyfiawnder* ”, mae'r Ysbryd yn dwyn i gof foment “ *brwydr Armagedon* ” Dat. 16:16, lle mae'n ymladd yn erbyn gwersyll anghyfiawnder a arweinir gan y diafol ac yn unedig gan yr anrhydedd a roddwyd i'r “diwrnod yr haul” a etifeddwyd gan Cystennin I^{ar} pabau Catholig.

Adnod 12: “ *Roedd ei lygaid fel fflam tân; ar ei phen yr oedd amryw ddialedd; yr oedd ganddo enw ysgrifenedig, na wyr neb ond ef ei hun;* »

O wybod cyd-destun yr olygfa, gallwn ddeall bod “ *ei lygaid* ” o gymharu â “ *fflam o dân* ” yn edrych ar dargedau ei ddieter, y gwrthryfelwyr unedig “ *a baratowyd ar gyfer brwydr* ” ers Dat.9:7-9 h.y., ers hynny 1843. Rhoddir ystyr “ *amryw diademau* ” a wisgir ar “ *ei ben* ” yn adnod 16 o'r bennod hon: *efe yw “ Brenin y brenhinoedd ac Arglwydd yr arglwyddi* ”. Mae ei “ *enw ysgrifenedig nad oes neb yn ei adnabod ond ei hun* ” yn dynodi ei natur ddwyfol dragwyddol.

Adnod 13: “ *Ac yr oedd wedi ei wisgo mewn dilledyn wedi ei liwio â gwaed. Ei enw yw Gair Duw.* »

Mae'r “ *dilledyn lliw gwaed* ” hwn yn dynodi dau beth. Y cyntaf yw ei gyfiawnder a gafodd trwy dywallt ei “ *waed* ” ei hun er prynedigaeth ei etholedigion. Ond y mae yr aberth hwn a wneir yn wirfoddol ganddo i achub ei rai dewisol yn gofyn am farwolaeth eu hymosodwyr a'u herlidwyr. Bydd ei “ *wisg* ” eto wedi ei gorchuddio â “ *gwaed* ”, ond y tro hwn bydd yn eiddo ei elynion “ *wedi ei sathru yng ngwinwin grawnwin digofaint Duw* ” yn ôl Eiseia 63 a Dat. 14:17 i 20. Mae'r enw hwn “ *Gair Duw* ” yn datgelu pwysigrwydd hanfodol

gweinidogaeth ddaearol Iesu a'i ddatguddiadau a roddwyd yn olynol ar y ddaear ac o'r nefoedd ar ôl ei atgyfodiad. Ein Hiachawdwr oedd Dduw ei Hun yn guddiedig mewn gwedd ddaearol. Bydd ei ddysgeidiaeth barhaol a dderbynnir gan ei swyddogion etholedig yn gwneud byd o wahaniaeth rhwng y gwersyll a achubwyd a'r gwersyll coll.

Adnod 14: “ *Y byddinoedd sydd yn y nefoedd yn ei ddilyn ar feirch gwynion, wedi eu gwisgo mewn lliain main, gwyn, pur.* »

Mae'r ddelwedd yn ogoneddus, mae “ *gwyn* ” purdeb yn nodweddu sancteiddrwydd gwersyll Duw a'i lu o angylion sydd wedi aros yn ffyddlon. Mae'r “ *llaiin main* ” yn amlygu eu “ *cyfiawn* ” a'u *gweithredoedd* pur .

Adnod 15: “ *O'i enau ef y daeth cleddyf llym i daro'r cenhedloedd; bydd yn eu bugeilio â gwialen haearn; a bydd yn sathru gwinwryf digofaint tanbaid yr Hollalluog Dduw .* ”

“ *Gair Duw* ” oedd yn dynodi'r *Beibl*, ei “ *air* ” sanctaidd a oedd yn dwyn ynghyd ei ddysgeidiaeth a oedd yn arwain yr un etholedig yn ei wirionedd dwyfol. Ar ddiwrnod ei ddychweliad, daw “ *Gair Duw* ” fel “ *cleddyf llym* ” i ladd ei elynion gwrthryfelgar, gwrthdystiol, brawychus, yn barod i dywallt gwaed ei etholedigion olaf. Mae dinistr ei elynion yn goleuo'r ymadrodd “ *bydd yn eu llywodraethu â gwialen haearn* ” sydd hefyd yn dynodi gwaith barn a wneir gan yr etholedigion a fydd yn goresgyn yn ôl Dat.2:27. Mae'r cynllun o ddialedd dwyfol a elwir yn “ *vintage* ” yn Dat. 14:17 i 20 yn cael ei gadarnhau yma eto. Datblygir y thema hon yn Eiseia.63 lle mae'r Ysbryd yn pennu bod Duw yn gweithredu ar ei ben ei hun heb neb gydag ef. Y rheswm yw nad yw'r swyddogion etholedig sydd eisoes wedi'u cymryd i'r nefoedd yn dyst i'r ddrama sy'n taro'r gwrthryfelwyr.

Adnod 16: “ *Roedd ganddo ar ei wisg ac ar ei glun enw yn ysgrifenedig: Brenin y brenhinoedd ac Arglwydd yr arglwyddi.* »

Mae'r “ *dillad* ” yn dynodi gweithredoedd bod byw ac mae “ *ei glun* ” yn awgrymu ei gryfder a'i allu, oherwydd manylyn pwysig, mae'n ymddangos fel marchog, ac i sefyll ar farch, cyhyrau'r “ *cluniau* ”, y y rhan fwyaf o ddyn, yn cael eu rhoi ar brawf ac yn gwneud gweithredu'n bosibl ai peidio. Roedd ei ddelwedd fel marchog yn arwyddocaol yn y gorffennol gan mai dyma'r ymddangosiad a gymerodd ymladdwyr rhyfelgar. Heddiw cawn ein gadael gyda symbolaeth y ddelwedd hon sy'n dweud wrthym fod y marchog yn athro sy'n dominyddu grŵp o fodau dynol a symbolir gan y “ *ceffyl* ” mowntiedig. Mae'r un y mae Iesu'n ei esgyn yn ymwneud â'r rhai a ddewiswyd ganddo ar hyn o bryd ar wasgar ledled y ddaear. Mae ei enw “ *Brenin y brenhinoedd ac Arglwydd yr arglwyddi* ” yn destun gwir gysur i'w etholedigion annwyl yn ddarostyngedig i orchymyn anghyfiawn brenhinoedd ac arglwyddi'r ddaear. Mae'r pwnc hwn yn haeddu eglurhad. Nid ar egwyddorion a gymeradwywyd gan Dduw y cynlluniwyd y model o frenhiniaeth ddaearol. Yn wir caniatodd Duw i Israel, **yn ol ei gais**, gael ei llywodraethu ar y ddaear gan frenin, dyfynnaf, “fel y cenhedloedd paganaidd ereill” oedd yn bod y pryd hyny. Ymatebodd Duw i gais eu calonnau drygionus yn unig. Oherwydd ar y ddaear, dim ond “ffiaidd” yw'r gorau o frenhinoedd sy'n “ *medi lle na hauodd* ” ac nid yw'r sawl sy'n adnabod Duw yn aros i gael ei ddymchwel gan ei bobl cyn diwygio ei hun. Mae'r model a gyflwynwyd gan Iesu yn condemnio'r model a

drosglwyddir ar y ddaear o genhedlaeth i genhedlaeth gan bobl dwp, anwybodus a drygionus. Ym myd nefol Duw, mae'r arweinydd yn was i'w bobl, ac mae'n deillio ei holl ogoniant oddi wrthynt. Mae'r allwedd i hapusrwydd perffaith yno, oherwydd nid oes unrhyw fod byw yn dioddef oherwydd ei gyd-ddyn. Yn ei ddychweliad gogoneddus, daw Iesu i dministrio brenhinoedd ac arglwyddi drygionus, a'u drygioni, y maent yn ei briodoli iddo trwy honni bod eu teyrnasiad yn hawl ddwyfol. Bydd Iesu yn eu dysgu nad yw hyn yn wir; iddynt hwy, ond hefyd i'r llu dynol sy'n cyfiawnhau eu hanghyfiawnder. Dyma'r esboniad ar "ddameg y doniau" sy'n cael ei chyflawni a'i chymhwyso wedyn.

Ar ôl y gwrthdaro

Adnod 17: " *A gwelais angel yn sefyll yn yr haul. Ac efe a lefodd â llef uchel, gan ddywedyd wrth yr holl adar oedd yn ehedeg yng nghanol yr awyr, Deuwch, ymgwsglwch i swper mawr Duw ,*

Iesu Grist " *Mihangel* " yn dod ar y ddelw y symbol haul o olau dwyfol i frwydro yn erbyn y Cristnogion ffug addolwyr y duw haul sy'n cyfiawnhau newid y diwrnod o orffwys a wnaed gan yr Ymerawdwr Cystennin^{1af}. Yn eu gwrthdaro â Christ Duw, byddant yn darganfod bod y Duw byw yn fwy arswydus na'u duw haul. Gyda llais uchel, mae Iesu Grist yn galw cynulliad o adar rheibus.

Sylwer : Rhaid i mi fanylu eto yn y fan hon nad yw y gwrthryfelwyr yn dymuno addoli duwinyddiaeth yr haul mewn modd ymwybodol a gwirfoddol, ond y maent yn diystyru y ffaith, i Dduw, fod y dydd cyntaf a anrhydeddant am eu gorphwysfa wythnosol yn cadw halogiaid ei baganiaid. defnydd o'r amser gorffennol. Yr un modd, y mae eu dewisiad yn amlygu dirmyg mawr ar y drefn amser a sefydlodd efe o ddechreuad ei greadigaeth ar y ddaear. Mae Duw yn cyfrif y dyddiau a nodir gan gylchdro'r ddaear ar ei hechel. Yn ystod ei ymyriadau ar gyfer ei bobl Israel, cofiodd drefn yr wythnos trwy nodi, trwy ei enwi, y seithfed diwrnod a elwir yn "sabothol". Mae llawer yn credu y gallant gael eu cyfiawnhau gan Dduw oherwydd eu didwylledd. Nid yw didwylledd nac argyhoeddiad o werth i'r rhai sy'n herio'r gwirionedd a fynegir yn glir gan Dduw. Ei gwirionedd yw'r unig safon sy'n caniatáu cymod trwy ffydd yn aberth gwirfoddol Iesu Grist. Nid yw barn bersonol yn cael ei chlywed na'i chydabod gan Dduw y creawdwr, mae'r Beibl yn cadarnhau'r egwyddor hon gyda'r adnod hon o Eiseia 8:20: " *I'r gyfraith ac i'r dystiolaeth! Os na lefarwn fel hyn, ni bydd gwawr i'r bobl .*"

dwy " *wledd* " yn cael eu paratoi gan Dduw: " *swper priodas yr Oen* " y mae ei westeion yn etholedigion eu hunain yn unigol, gan eu bod, gyda'i gilydd, yn cynrychioli " *y Briodferch* ". Mae'r ail " *wledd* " o'r math macabre a dim ond " *adar* " ysglyfaethus, fwlturiaid, condoriaid, barcudiaid, a rhywogaethau eraill o'r genre yw'r rhai sy'n elwa ohono.

Adnod 18: " *I fwyta cnawd brenhinoedd, cnawd penaethiaid milwrol, cnawd gwŷr cedyrn, cnawd meirch a'r rhai sy'n marchogaeth arnynt, cnawd pawb, rhydd a chaeth, bychan a mawr.* " »

Ar ôl dinistr yr holl ddynoliaeth, ni fydd neb ar ôl i roi'r cyrff dan y ddaear ac yn ôl Jer.16:4, " *byddant yn cael eu taenu fel dom ar y ddaear .*" Gad inni ddod o hyd i'r adnod gyfan sy'n dysgu inni'r dynged y mae Duw'n ei chadw i'r rhai y mae'n eu melltithio: " *Byddan nhw'n marw gan afiechyd; ni roddir iddynt*

ddagrau na chladdedigaeth ; byddant fel tail ar y ddaear; difethir hwynt trwy'r cleddyf a thrwy newyn; a bydd eu celaneddau yn fwyd i adar yr awyr ac i fwystfilod y ddaear .” Yn ol y cyfrif a gyflwynir gan yr Ysbryd yn yr adnod 18 hon, nid oes neb yn dianc rhag marwolaeth. Rwy'n cofio bod y “ *ceffylau* ” yn symbol o'r bobl sy'n cael eu harwain gan eu harweinwyr sifil a chrefyddol yn ôl Iago 3:3: “ *Os ydyn ni'n rhoi'r darn yng ngheg y ceffylau fel eu bod nhw'n ufuddhau i ni, rydyn ni hefyd yn cyfarwyddo eu corff cyfan.* »

Adnod 19: “ *A gwelais y bwystfil, a brenhinoedd y ddaear, a'u byddinoedd wedi ymgynnull i ryfela yn erbyn yr hwn oedd yn eistedd ar y march ac yn erbyn ei fyddin.* »

Rydym wedi gweld bod “ *brwydr Armagedon* ” yn ysbrydol a bod ei hagwedd ar y ddaear yn cynnwys gorchymyn marwolaeth holl wir gaethweision olaf Iesu Grist. Gwnaed y penderfyniad hwn cyn dychwelyd Iesu Grist ac roedd y gwrthryfelwyr yn sicr o'u dewis. Ond ar adeg ei fynediad i mewn i'r cymhwysiad, agorodd yr awyr gan ddatguddio Crist dialgar dwyfol a'i fyddinoedd angylaidd. Felly nid oes unrhyw frwydr yn bosibl mwyach. Ni all neb ymladd yn erbyn Duw pan fydd yn ymddangos a'r canlyniad yw'r hyn a ddatgelodd Dat.6:15-17 i ni: “ *Brenhinoedd y ddaear, y rhai mawr, y cadlywyddion milwrol, y cyfoethog, y cedyrn, yr holl gaethweision a cuddiodd y dynion rhydd yn yr ogofeydd ac yng nghreigiau'r mynyddoedd. A hwy a ddywedasant wrth y mynyddoedd ac wrth y creigiau, Syrthiwch arnom, a chuddiwch ni rhag wyneb yr hwn sydd yn eistedd ar yr orsedd, a rhag digofaint yr Oen; canys y mae dydd mawr ei ddigofaint wedi dyfod, a phwy a saif ?* » I'r cwestiwn olaf, yr ateb yw: y swyddogion etholedig a oedd yn mynd i gael eu lladd gan y gwrthryfelwyr; etholedigion wedi eu sancteiddio trwy eu ffyddlondeb i'r Saboth sanctaidd a broffwydodd fuddugoliaeth Iesu ar ei holl elynion a'i gwaredigion.

Adnod 20: “ *A chymerwyd y bwystfil, a chydag ef y gau broffwyd, yr hwn a wnaeth arwyddion o'i flaen, trwy y rhai yr oedd efe wedi twyllo y rhai oedd yn cymryd nod y bwystfil ac yn addoli ei ddelw ef. Taflwyd y ddau yn fyw i'r llyn yn llosgi â tân a brwmstan.* »

Sylw! Mae'r Ysbryd yn datgelu i ni dynged olaf y farn olaf wrth i Dduw ei pharatoi ar gyfer “ *y bwystfil a'r gau broffwyd* ” h.y. y ffydd Gatholig a'r ffydd Brotestannaidd a ymunodd y ffug Adfentyddion er 1994. Am “ *y llyn yn llosgi â tân ac o sylffwr* ” yn gorchuddio'r ddaear yn unig ar ddiwedd y seithfed mileniwm i ddinistrio a dinistrio pechaduriaid, yn bendant, ar ôl y farn ddiwethaf. Mae'r adnod hon yn datgelu i ni yr ymdeimlad rhyfeddol o gyfiawnder perffaith ein Duw creawdwr. Mae'n sefydlu'r gwahaniaeth rhwng y troseddwr go iawn a'r dioddefwyr sy'n cael eu twyllo ond sy'n euog oherwydd eu bod yn gyfrifol am eu dewis. Mae llywodraethwyr crefyddol yn cael eu “ *taflu'n fyw i'r llyn tân* ” oherwydd yn ôl Dat. 14:9, fe wnaethant gymell gwŷr a gwagedd y ddaear i anrhydeddu “ *marc yr anifail* ” y cyhoeddwyd eu cosb.

Adnod 21: “ *A lladdwyd y gweddill â'r cleddyf a ddaeth allan o enau'r hwn oedd yn eistedd ar y march; a digon oedd yr adar i gyd â'u cnawd.* ”

“ *eraill* ” hyn yn ymwneud â bodau dynol nad ydynt yn Gristnogion neu bobl nad ydynt yn credu a ddilynodd y mudiad rhyngwladol ac a ufuddhaodd i'r drefn gyffredinol heb ymwneud personol â'r weithred a gyflawnwyd gan y

gwrthryfelwyr crefyddol Cristnogol. Heb gael eu gorchuddio gan gyfiawnder y gwaed a dywalltwyd gan Iesu Grist, nid ydynt yn goroesi dychweliad Crist ond yn cael eu lladd serch hynny gan ei air a symbolwyd gan " y *cleddyf a ddaeth o'i enau* ". Bydd y bodau syrthiedig hyn sy'n llygad-dystion i ymddangosiad y gwir Dduw yn dod i'r farn olaf ond ni fyddant yn dioddef marwolaeth hirfaith y " *llyn tân* " a neilltuwyd ar gyfer y tramgwyddwyr crefyddol mawr sy'n weithgar yn y gwrthryfel. Ar ôl cael eu hwynebu â gogoniant y Creawdwr mawr Duw, y Barnwr Mawr, byddant yn cael eu dinistrio yn sydyn.

Datguddiad 20: **y mil blynyddoedd y seithfed mileniwm** **a'r farn ddiweddfaf**

Cosb y Diafol

Adnod 1: " *Yna gwelais angel yn dod i lawr o'r nef, a chanddo allwedd i'r pydew diwaelod a chadwyn fawr yn ei law.* »

Mae " *Angel* " neu negesydd Duw " *yn disgyn o'r nef* " i'r ddaear sy'n cael ei hamddifadu o bob math o fywyd daearol, dynol ac anifeiliaid ac yma mae'n cymryd ei enw " *abyss* " sy'n ei ddynodi yn Gen.1:2. Mae " *Yr allwedd* " yn agor neu'n cau mynediad i'r tir anghyfannedd hwn. Ac y mae " *y gadwyn fawr* " a ddelir yn " *ei law* " yn gadael inni ddeall y bydd bod byw yn cael ei gadwyno ar y ddaear anghyfannedd a ddaw yn garchar iddo.

Adnod 2: " *Gafaelodd yn y ddraig, yr hen sarff, sef diafol a Satan, a rhwymodd ef am fil o flynyddoedd.* »

Dyfynnir yma eto yr ymadroddion sy'n dynodi " *Satan* ", yr *angel gwrthryfelgar*, yn *Dat. 12:9*. Maent yn ein hatgoffa o'i gyfrifoldeb uchel iawn am y dioddefaint a achosir gan ei gymeriad gwrthryfelgar; dioddefaint corfforol a moesol a phoen a osodwyd ar fodau dynol gan y dominyddion yn amodol ar ei ysbrydoliaeth a'i ddylanwadau oherwydd eu bod cynddrwg ag ef. Fel " *draig* " bu'n arwain Rhufain ymerodrol baganaidd, ac fel " *sarff* ", Rhufain Gristnogol y Pab ond heb ei hamlygu adeg y Diwygiad Protestannaidd, ymddygodd eto fel " *draig* " a wasanaethid gan y cynghreiriau Catholig a Phrotestannaidd arfog a'r " *dreigiau* . " o Louis XIV. O wersyll yr angylion cythreulig, " *Satan* " yw'r unig oroeswr, tra'n aros am ei farwolaeth gymodlon ar y farn ddiwethaf, bydd yn aros yn fyw am " *fil o flynyddoedd* " arall, yn ynysig, heb unrhyw gysylltiad ag unrhyw greadur, ar y ddaear sydd wedi dod yn garchar di-siâp ac anial, yn wag, yn cael ei boblogi gan gorffau ac esgyrn dynion ac anifeiliaid sy'n dadelfennu.

Angel yr affwys ar y ddaear anghyfannedd: Dinistriwr y Parch.9:11 .

Adnod 3: " *Fe'i bwriodd ef i'r pydew di-waelod, a chau a selio'r fynedfa uwch ei ben, fel na fyddai mwyach yn twyllo'r cenhedloedd nes bod y mil o flynyddoedd wedi'i gyflawni. Ar ôl hynny, rhaid iddo fod yn ddatgymalu am ychydig.* »

Mae y ddelw a roddir yn fanwl gywir, gosodir Satan ar y ddaear anial dan orchudd sydd yn ei rwystro i gyrchu i'r nef ; fel ei fod yn cael ei hun yn ddarostyngedig i gyfyngiadau'r norm dynol yr achosodd neu a anogodd ei gollod. Mae'r bodau byw eraill, angylion nefol a dynion sydd wedi dod yn angylion yn eu tro uwch ei ben, yn y nefoedd nad oes ganddo bellach fynediad iddi ers buddugoliaeth Iesu Grist dros bechod a marwolaeth. Ond mae ei sefyllfa wedi gwaethygu oherwydd nad oes ganddo bellach gwmni, dim angel, na dyn. Yn y nefoedd y mae “ y *cenhedloedd* ” y mae'r adnod hon yn eu dyfynnu heb sôn am “y ddaear”. Mae hyn oherwydd bod gwaredigion y *cenhedloedd* hyn i gyd yn y nefoedd yn nheyrnas Dduw. Felly datgelir rôl y “ *gadwyn* ”; mae'n ei orfodi i aros ar ei ben ei hun ac yn ynysig ar y ddaear. Yn y rhaglen ddwyfol, bydd y diafol yn parhau i fod yn garcharor am “ *fil o flynyddoedd* ” ac ar ddiwedd y cyfnod bydd yn cael ei ryddhau, gyda mynediad a chyswllt â'r meirw drygionus a atgyfodir mewn ail atgyfodiad, ar gyfer “ *ail farwolaeth* ” yr olaf. barn, ar y ddaear a fydd, gan hynny, yn cael ei phoblogi drachefn. Bydd eto yn darostwng y *cenhedloedd* gwrthryfelgar condemniedig mewn ymdrechion ofer i ymladd yn erbyn yr angylion sanctaidd gwarededig a Iesu Grist y Barnwr mawr.

Barnwr y gwaredigion y drygionus

Adnod 4: “ *A gwelais orseddau; ac i'r rhai oedd yn eistedd yno y rhoddwyd awdurdod i farnu. Ac mi a welais eneidiau'r rhai oedd wedi eu torri i ffwrdd oherwydd tystiolaeth Iesu, ac oherwydd gair Duw, a'r rhai nad oedd wedi addoli'r bwystfil na'i ddelw, ac heb dderbyn y nod ar eu talcennau ac ar eu talcennau. dwylaw. Daethant yn fyw, a theyrnasasant gyda Christ fil o flynyddoedd.* ”

“ *y rhai sy'n eistedd ar orseddau* ” “ *bw^er brenhinol* ” *i farnu* . Mae hyn yn allwedd bwysig i ddeall yr ystyr y mae Duw yn ei roi i'r gair “ *brenin* ”. Nawr, yn ei deyrnas, yn Iesu Grist “ *Mihangel* ”, mae Duw yn rhannu ei farn â'i holl greaduriaid dynol a brynwyd oddi ar y ddaear. Bydd barn y drygionus daearol a nefol yn cael ei rhannu gyda Duw. Dyma yr unig agwedd ar freniniaeth yr etholedigion gwaredigion. Nid yw tra-arglwyddiaeth yn cael ei gadw ar gyfer categori o etholedigion, ond i bawb, ac mae'r Ysbryd yn ein hatgoffa, yn yr amser a aeth heibio ar y ddaear, y bu erledigaethau llofruddiol ofnadwy cyntaf y mae'n eu dwyn i gof gan ddyfynnu: “*Eneidiau'r rhai a gafodd eu dienyddio oherwydd am dystiolaeth Iesu ac oherwydd gair Duw* ”; Roedd Paul yn un ohonyn nhw. Mae'r Ysbryd felly yn dwyn i gof ddiodefwr Cristnogol paganiaeth Rufeinig a'r ffydd Pabaidd Rufeinig anoddefgar a fu'n weithredol rhwng y flwyddyn 30 a 1843. Yna mae'n targedu'r rhai olaf a ddewiswyd sydd dan fygythiad o farwolaeth gan y "bwystfil sy'n codi o'r ddaear" Apo .13 : 11 -15, yn yr awr olaf o amser daear; yn ystod y flwyddyn 2029 hyd at ddiwrnod cyntaf y gwanwyn cyn y Pasg yn y flwyddyn 2030.

Yn unol â chyhoeddiad y “ *seithfed utgorn* ” yn Dat. 11:18, “ *mae'r amser wedi dod i farnu'r meirw* ” a dyma ddefnyddioldeb amser y “ *mil o flynyddoedd* ” a nodir yn yr adnod hon 4. Bydd hyn yn byddo galwedigaeth y gwaredigion sydd wedi myned i mewn i dragywyddoldeb nefol Duw. Bydd yn rhaid iddyn nhw “ *farnu* ” dynion drwg ac angylion nefol syrthiedig. Dywed Paul yn 1 Cor.6:3: “ *Oni*

wyddoch y barnwn ni'r angylion? A pha faint mwy na ddylem ni farnu pethau y bywyd hwn? »

Yr ail atgyfodiad i'r gwrthryfelwyr syrthiedig

Adnod 5: “ *Ni chafodd gweddill y meirw fyw eto nes i'r mil o flynyddoedd ddod i ben. Dyma'r adgyfodiad cyntaf.* »

Gwyliwch allan am y trap! Mae'r ymadrodd “ *Ni ddaeth y meirw eraill yn ôl yn fyw nes cwblhau'r mil o flynyddoedd* ” yn ffurfio cromfach ac mae'r ymadrodd sy'n ei ddilyn “ *Hwn yw'r atgyfodiad cyntaf*”, yn ymwneud â'r meirw cyntaf yng Nghrist a atgyfodwyd ar ddechrau'r “ *mil o flynyddoedd* ” dyfynnwyd. Mae'r cromfachau'n dwyn i gof, heb ei enwi, gyhoeddiad o ail “ *atgyfodiad* ” wedi'i neilltuo ar gyfer y meirw drygionus a fydd yn cael eu hatgyfodi ar ddiwedd y “ *mil o flynyddoedd* ” am y farn olaf a chosb farwol “ *y llyn tân a sylffwr*”; sy'n cyflawni'r “ *ail farwolaeth* ”.

Adnod 6: “ *Gwyn eu byd a'r rhai sanctaidd sy'n rhannu yn yr atgyfodiad cyntaf! Nid oes gan yr ail farwolaeth ddim gallu arnynt; ond byddant yn offeiriaid i Dduw ac i Grist, ac yn teyrnasu gydag ef fil o flynyddoedd.* »

Mae'r adnod hon yn syml iawn yn crynhoi barn gyfiawn ddatguddiedig Duw. Cyfeirir curiad at y gwir etholedigion sy'n cymryd rhan ar ddechrau'r “ *mil o flynyddoedd* ” yn “ *atgyfodiad y meirw yng Nghrist* ”. Ni ddônt i farn, ond hwy eu hunain fydd y barnwyr yn y farn a drefnwyd gan Dduw, yn y nefoedd, am “ *fil o flynyddoedd* ”. Dim ond “ *teyrnasiad* ” o weithgaredd barnwyr yw “ *teyrnasiad* ” cyhoeddedig “ *mil o flynyddoedd* ” ac mae'n gyfyngedig i'r “ *mil o flynyddoedd* ” hyn. Wedi mynd i mewn i dragwyddoldeb, nid oes raid i'r etholedigion ofni na dioddef “ *yr ail farwolaeth* ”, oherwydd i'r gwrthwyneb, hwy a wna i'r meirw drygionus a fernir ei ddioddef. A gwyddom mai y rhai hyn yw y tramgwyddwyr crefyddol mwyaf a mwyaf drygionus, creulon, a llofruddiog. Bydd yn rhaid i'r barnwyr etholedig bennu hyd yr amser o ddiodeffaint y mae'n rhaid i bob un o'r bodau a fernir, yn unigol, ei brofi, yn y broses o ddinistrio “*yr ail farwolaeth*”, *nad* oes ganddo ddim yn gyffredin â'r farwolaeth ddaearol gyntaf bresennol. . Canys Duw y creawdwr sy'n rhoi ffurf ei weithred ddinistriol ar dân. Nid yw tân yn cael unrhyw effaith yn erbyn cyrff nefol a chyrrff daearol a warchodir gan Dduw fel y mae profiad tri chydymaith Daniel yn ei brofi yn Daniel 3. Ar gyfer y dyfarniad olaf, bydd corff yr atgyfodiad yn ymateb yn wahanol i'r corff daearol presennol. Ym Marc 9:48, mae Iesu'n datgelu ei hynodrwydd i ni gan ddweud: “ *lle nad yw eu mwydyn yn marw, a lle nad yw'r tân wedi diffodd* ”. Yn union fel y mae modrwyau corff mwydod yn parhau i fod wedi'u hanimeiddio'n unigol, bydd corff y damnedig yn meddu ar fywyd hyd at ei atom olaf. Bydd cyflymder eu treuliant felly yn dibynnu ar hyd yr amser diodeffaint a benderfynir gan y barnwyr sanctaidd a Iesu Grist.

Y gwrthdaro terfynol

Adnod 7: “ *Pan fydd y mil o flynyddoedd wedi dod i ben, bydd Satan yn cael ei ryddhau o'i garchar.* »

Ar ddiwedd y “mil o flynyddoedd”, am gyfnod byr, bydd yn dod o hyd i gwmni eto. Dyma foment yr ail “ *atgyfodiad* ” a neilltuwyd ar gyfer gwrthryfelwyr daearol.

Adnod 8: “ *A bydd yn mynd allan i dwyllo'r cenhedloedd sydd ym mhedair congl y ddaear, Gog a Magog, i'w casglu ynghyd i ryfel; eu rhif sydd fel tywod y môr.* ”

Y cwmni hwn yw cwmni'r “ *cenhedloedd* ” a atgyfodwyd ledled y ddaear fel y nodir gan fformiwla'r “pedair *cornel*”. y *ddaear* ” neu bedwar pwynt cardinal sy'n rhoi cymeriad cyffredinol i'r weithred. Nid oes gan gynulliad o'r fath ddim i'w gymharu, ac eithrio ar lefel strategaeth ryfel tebygrwydd i wrthdaro'r Rhyfel Byd III o “ *chweched trwmped* ” Dat.9:13. Y gymhariaeth hon sy'n arwain Duw i roi'r enwau "Gog a Magog" a ddyfynnwyd yn wreiddiol yn Esec.38:2 i'r rhai a gasglwyd yn y farn derfynol, a chyn hynny yn Gen.10:2 lle mae "Magog" yn ail fab i Jaffeth. ; ond y mae manylyn bychan yn amlygu dim ond agwedd gymhariaethol yr atgofiad hwn, oblegid yn Eseciel, Magog yw gwlad y Gog, ac y mae yn dynodi Rwsia a fydd yn rhoddi ar waith, yn ystod y Trydydd Rhyfel Byd, y nifer fwyaf o filwyr o bob amser dynol. hanes rhyfel; sy'n cyfiawnhau ei ehangiad enfawr a'i goncwest cyflym o diroedd cyfandir Gorllewin Ewrop.

Mae'r Ysbryd yn eu cymharu â “ *thywod y môr* ” ac felly'n pwysleisio pwysigrwydd nifer dioddefwyr y farn ddiwethaf. Mae hefyd yn gyfeiriad at eu ymostyngiad i'r diafol a'i asiantau dynol a ddatgelwyd yn y Parch. 12:18 neu 13:1 (yn dibynnu ar y fersiwn Beiblaidd): yn siarad am y “ *ddraig* ” rydym yn darllen: “ *Ac efe a safodd ar y tywod o'r môr.* ”

Yn wrthryfelwr anhydrin, mae Satan yn dechrau gobeithio eto y bydd yn gallu trechu byddin Dduw ac mae'n hudo'r bobl eraill sydd wedi'u condemnio trwy eu hargyhoeddi i ymladd yn erbyn Duw a'i rai dewisol.

Adnod 9: “ *A hwy a aethant i fyny ar wyneb y ddaear, ac a amgylchynasant wersyll y saint a'r ddinas annwyl. Ond daeth tân i lawr o'r awyr a'u difa.* » Ond nid yw goncwest tir yn golygu dim mwyach pan na allwn ddal y gelyn oherwydd ei fod wedi mynd yn anghyffyrddadwy; fel cymdeithion Daniel, ni all tân na dim arall eu niweidio. Ac i'r gwrthwyneb, y mae “ *tân o'r nef*” yn eu taro hyd yn oed yng “ *gwerysll y saint* ” nad yw'n effeithio arno. Ond y mae'r tân hwn yn “ *difa* ” gelynydd Duw a'i etholedigion. Yn Sechareia 14, mae'r Ysbryd yn proffwydo'r ddau ryfel sydd wedi'u gwahanu gan y “ *mil o flynyddoedd* .” Mae'r hyn sy'n rhagflaenu ac yn cael ei gyflawni gan y “chweched utgorn” yn cael ei gyflwyno yn adnodau 1 i 3, mae'r gweddill yn ymwneud â'r ail ryfel a gynhaliwyd ar awr y farn ddiwethaf, ac ar ei ôl, y drefn gyffredinol a sefydlwyd ar y ddaear newydd. Yn adnod 4, y mae y brophwydoliaeth yn dwyn i gof ddisgyniad Crist a'i etholedigion i'r ddaear yn y termau hyn : “ *Ei draed a saif y dydd hwnw ar fynydd yr olewydd, yr hwn sydd gyferbyn â Jerusalem, ar ochr y' dwyrain; mynydd yr olewydd a hollt yn y canol, i'r dwyrain ac i'r gorllewin, a ffurfir dyffryn mawr iawn: hanner y mynydd a gilia tua'r gogledd, a'r hanner tua'r deau.* » Mae gwerysll saint y farn ddiweddfaf yn cael ei nodi a'i leoli. Sylwch mai dim ond ar ddiwedd y “ *mil o flynyddoedd* ” nefol y bydd “ *traed* ” Iesu yn “ *osod* ” ar y ddaear, “ *ar fynydd yr olewydd sydd gyferbyn â Jerwsalem, ar ochr y dwyrain* ” .

Wedi'i chamddehongli, arweiniodd yr adnod hon at y gred gyfeiliornus o deyrnasiad daearol Iesu Grist yn ystod y "mileniwm."

Adnod 10: " *A'r diafol, yr hwn a'u twyllodd hwynt, a daflwyd i'r llyn tân a brwmstan, lle y mae'r bwystfil a'r gau broffwyd. A byddant yn cael eu poenydio ddydd a nos yn oes oesoedd.* »

Mae'r amser wedi dod i weithredu'r dyfarniad o wrthryfelwyr crefyddol a ddatgelwyd yn Dat.19:20. Yn unol a chyhoeddiad yr adnod hon, y mae " *y diafol, y bwystfil, a'r gau brophwyd* " gyda'u gilydd, " *wedi eu taflu yn fyw i'r llyn o dân a sylffwr* " yr hwn sydd yn canlyn gweithrediad y " *tân o'r nef* " at yr hwn y chwanegwyd Mr. i hwn yw'r magma tawdd tanddaearol a ryddhawyd gan holltau yng nghramen y Ddaear dros wyneb cyfan y blaned. Yna mae'r ddaear yn cymryd golwg yr "haul" y mae ei "dân" yn ysodd gnawd y gwrthryfelwyr, eu hunain yn addolwyr (anymwybodol ond yn euog) yr haul a grëwyd gan Dduw. Yn y weithred hon y mae'r drwgweithredwyr daearol a nefol yn dioddef " *poenydiau* " yr " *ail farwolaeth* " a broffwydwyd er Dat.9:5-6. Y gefnogaeth annheg a roddwyd i'r diwrnod ffug o orffwys a achosodd y diwedd ofnadwy hwn. Oherwydd yn ffodus i'r rhai a gondemniwyd, pa mor hir bynnag y bo, y mae diwedd hefyd ar yr " *ail farwolaeth* ". Ac nid yw'r ymadrodd " *yn oes oesoedd* " yn berthnasol i'r " *torments* " eu hunain ond i ganlyniadau dinistriol y " *tân* " sy'n eu hachosi, oherwydd dyma'r canlyniadau a fydd yn ddiffiniol a thragwyddol.

Egwyddorion y farn ddiweddfaf

Adnod 11: " *Yna gwelais orsedd wen fawr, a'r hwn oedd yn eistedd arni. Ffodd y ddaear a'r awyr oddi ar ei wyneb, ac ni chafwyd lle iddynt.* "

" *Gwyn* " purdeb perffaith, ei " *orsedd fawr* " yw delw cymeriad perffaith bur a sanctaidd Duw creawdwr pob bywyd a pheth. Ni all ei pherffeithrwydd oddef presenoldeb " *y ddaear* " yn ei hagwedd ddinistriol a threulio a roddodd y farn ddiwethaf iddi. Ar ben hynny, mae dihirod o bob tarddiad wedi'u dinistrio, mae amser symbolau drosodd ac nid oes gan y bydysawd nefol a'i biliynau o sêr bellach unrhyw reswm i fodoli; Felly mae " *awyr* " ein dimensiwn daearol a phopeth sydd ynddo yn cael eu dileu, yn diflannu i ddim byd. Mae'n amser i fywyd tragwyddol mewn diwrnod tragwyddol.

Adnod 12: " *A gwelais y meirw, bach a mawr, yn sefyll o flaen yr orsedd. Agorwyd llyfrau. Ac agorwyd llyfr arall, sef llyfr y bywyd. A barnwyd y meirw yn ôl eu gweithredoedd, yn ôl yr hyn oedd yn ysgrifenedig yn y llyfrau hyn.* »

y " *marw* " hyn a gafwyd yn euog eu hatgyfodi ar gyfer y dyfarniad terfynol. Nid yw Duw yn gwneud unrhyw eithriad i neb, mae ei farn gyfiawn yn effeithio ar y " *mawr* " a'r " *bach* ", y cyfoethog a'r tlawd ac yn gosod yr un dynged arnynt, sef marwolaeth, am y tro cyntaf yn eu bywydau, yn gydradd.

Mae'r adnodau hyn sy'n dilyn yn rhoi manylion am weithred y dyfarniad olaf. Wedi proffwydo eisoes yn Dan.7:10, mae " *llyfrau* " tystiolaethau'r angylion yn " *agored* " a nododd y tystion anweledig hyn y beiau a'r troseddau a gyflawnwyd gan y condemniedig ac ar ôl dyfarniad pob achos gan yr etholedigion a Iesu Grist, mabwysiadwyd rheithfarn derfynol derfynol na ellir ei had-dalu yn unfrydol. Ar adeg y dyfarniad terfynol bydd y rheithfarn a ddatganwyd yn cael ei chyflawni.

Adnod 13: “ *Y môr a ildiodd y meirw oedd ynndo; rhoddodd angau ac uffern i fyny y meirw oedd ynddynt; a barnwyd pob un yn ol ei weithredoedd.* »

Mae'r egwyddor a ddiffinnir yn yr adnod hon yn berthnasol i'r ddaau atgyfodiad. Mae'r “ *marw* ” yn diflannu i'r “ *môr* ” neu ar y “*tir*”; Y ddaau bosibilrwydd hyn a ddynodir yn yr adnod hon. Gadewch inni nodi'r ffurf “ *wedi* ” y mae'r endid “*daear*” yn cael ei ddwyn i gof. Canys yn wir, cyfiawnheir yr enw hwn, *wedi* i Dduw ddatgan wrth ddyn pechadurus: “ *Llwch ydych ac i lwch y dychwelwch* ” yn Gen.3:19. Yr “ *oedd* ” felly yw “ *llwch* ” y “*ddaear*”. Mae marwolaeth weithiau *wedi* bwyta bodau dynol gan dân nad ydyn nhw felly'n cael eu “ *dychwelyd i'r llwch* ” yn ôl y ddefod claddu arferol. Dyma pam, heb eithrio'r achos hwn, y mae'r Ysbryd yn pennu y bydd “ *marwolaeth* ”, ei hun, yn dychwelyd y rhai y mae *wedi*'u taro ym mha bynnag ffurf; trwy ddeall y dadelfeniad a achosir gan dân niwclear nad yw'n gadael unrhyw olion o gorff dynol sydd *wedi* chwalu'n llwyr.

Adnod 14: “ *A bwriwyd marwolaeth ac uffern i'r llyn tân. Dyma'r ail farwolaeth, y llyn tân.* »

“ *marwolaeth* ” yn egwyddor hollol wrthwynebol i fywyd a'i phwrpas oedd dileu creaduriaid y barnwyd a chondemniwyd eu profiad bywyd gan Dduw. Unig bwrpas bywyd yw cyflwyno i Dduw ymgeisydd newydd ar gyfer ei ddetholiad o ffrindiau tragwyddol. *Wedi* i'r detholiad hwn gymmeryd lie, a'r drygionus *wedi* eu dinystrio, nid oes gan “ *angau* ” a'r “ *ddaear* ” y “*meirw* ” ddim rheswm i fodoli mwyach. Mae egwyddorion dinistriol y ddaau beth hyn eu hunain yn cael eu dinistrio gan Dduw. Ar ôl y “*llyn o dân*”, gwneir lle i fywyd a'r golau dwyfol sy'n goleuo ei creaduriaid.

Adnod 15: “ *Pwy bynnag nas cafwyd yn ysgrifenedig yn llyfr y bywyd a daflwyd i'r llyn tân.* ” »

Mae'r adnod hon yn ei chadarnhau, mae Duw *wedi* gosod gerbron dyn dim ond dau lwybr, dau ddewis, dau dynged, dwy dynged (Deu.30:19). Mae enwau'r etholedigion *wedi*'u hadnabod gan Dduw ers sylfaen y byd neu hyd yn oed ymhellach, o raglennu ei brosiect sy'n anelu at ddarparu cwmni rhydd ac annibynnol i creaduriaid. Roedd y dewis hwn yn mynd i gostio iddo ddiodefaint ofnadwy mewn corff o gnawd ond roedd ei awydd am gariad yn fwy na'i ofn, lansiodd ei brosiect a gwyddai ymlaen llaw gyflawniad manwl ein stori o fywyd nefol a bywyd daearol. Roedd yn gwybod y byddai ei greadur cyntaf un diwrnod yn dod yn elyn marwol iddo. Ond rhoddodd iddo, er gwaethaf y wybodaeth hon, bob cyfle i roi'r gorau i'w brosiect. Roedd yn gwybod ei fod yn amhosibl ond fe adawodd iddo ddiwydd. Roedd yn gwybod felly enwau'r etholedigion, eu gweithredoedd, tystiolaeth eu bywydau cyfan a'u harwain a'u harwain ato bob un yn ei amser a'i gyfnod. Dim ond un peth sy'n amhosibl i Dduw: syndod.

Roedd hefyd yn gwybod enwau'r lliaws o creaduriaid dynol difater, gwrthryfelgar, eilunaddolgar y mae'r broses atgenhedlu dynol *wedi*'u creu. Mae'r gwahaniaeth ym marn Duw a ddatgelir yn Dat.19:19-20 yn berthnasol i'w holl creaduriaid. Bydd rhai o'r rhai sy'n llai euog yn cael eu lladd gan “ *air Duw* ” heb brofi “ *tormentaen tân yr ail farwolaeth* ” sydd *wedi*'u bwriadu ar gyfer tramgwyddwyr crefyddol Cristnogol ac Iddewig yn unig. Ond y mae'r ail “ *atgyfodiad* ” yn ymwneud â'i holl creaduriaid dynol a anwyd ar y *ddaear* ac a

grewyd yn angylaidd yn y nef, oherwydd y dywedodd Duw yn Rhuf. 14:11: “Oherwydd y mae'n ysgrifenedig, Cyn wired â'm bod yn fyw, medd yr Arglwydd, bydd pob glin yn ymgrymu o'm blaen i., a phob tafod a rydd ogoniant i Dduw.”

Datguddiad 21: symbol y Jerwsalem Newydd gogoneddus

Adnod 1: “ Yna gwelais nef newydd a daear newydd; canys yr oedd y nef gyntaf a'r ddaear gyntaf wedi myned heibio, ac nid oedd y môr mwyach. »

Mae'r Ysbryd yn rhannu gyda ni y teimladau a ysbrydolwyd gan sefydlu'r drefn amlddimensiwn newydd ar ôl diwedd y 7fed mileniwm. O'r foment hon, ni fydd amser yn cael ei gyfrif mwyach, mae popeth sy'n byw yn mynd i mewn i dragwyddoldeb diddiwedd. Mae popeth yn newydd neu'n fwy manwl gywir wedi'i adnewyddu. Mae “ nef a daear ” o oes pechod wedi diflannu, ac nid yw symbol “ marwolaeth ”, y “ môr ” bellach. Fel Creawdwr, newidiodd Duw olwg y blaned Ddaear, gan wneud i bopeth a oedd yn cynrychioli risg neu berygl ddiffannu i'w thrigolion; felly dim mwy o gefnforoedd, dim mwy o fynyddoedd gyda chopau creigiog serth. Y mae wedi dyfod yn ardd fawr fel yr “ Eden ” gyntaf lle y mae pob peth yn ogoniant a thangnefedd; a gadarnheir yn Dat.22.

Adnod 2: “ A gwelais y ddinas sanctaidd, Jerwsalem newydd, yn dod i lawr o'r nef oddi wrth Dduw, wedi ei pharatoi yn briodferch wedi ei haddurno i'w gŵr. »

Bydd y hamdden newydd hwn yn croesawu cynulliad y seintiau pryndedig etholedig o'r wlad a enwir yn yr adnod hon “ dinas sanctaidd ”, fel yn y Parch. Y mae hi yn “ dod i waered o'r nef ”, o deyrnas Dduw, lle yr aeth i mewn ar ddychweliad yng ngogoniant ei Gwardwr. Yna disgynnodd i'r ddaear am y tro cyntaf ar ddiwedd “ mil o flynyddoedd ” y farn nefol ar gyfer y farn olaf. Wedi hynny, gan fynd yn ôl i'r nef, arhosodd nes bod y “ nefoedd newydd a'r ddaear newydd ” yn barod i'w derbyn. Sylwer fod y gair “ nefoedd ” yn yr unigol, am ei fod yn dwyn i gof undod perffaith, mewn gwrthwynebiad i'r lluosog, “ nefoedd ”, yr hwn a awgrymai yn Gen.1:1, raniad bodau nefol yn ddau wersyll gwrthwynebol.

Adnod 3: “ Ac mi a glywais lais uchel oddi ar yr orsedd yn dweud, Wele tabernacl Duw gyda dynion! Bydd yn trigo gyda nhw, a byddan nhw'n bobl iddo, a Duw ei hun gyda nhw. »

“ *ddaear newydd* ” yn croesawu gwestai nodedig, gan fod “ *Duw ei hun* ”, gan gefnu ar ei orsedd nefol hynafol, yn dod i osod ei orsedd newydd ar y ddaear lle mae wedi trechu diafol, pechod a marwolaeth. Mae “ *Pabell Duw* ” yn dynodi corff nefol Duw Iesu Grist yn “ *Mihangel* ” (= yr hwn sydd debyg i Dduw). Ond mae hefyd yn symbol o Gymanfa'r etholedigion y mae Ysbryd Iesu Grist yn teyrnasu drosto. “ *Tabernacl, teml, synagog, eglwys* ”, mae'r termau hyn i gyd yn symbolau o bobl y saint gwarededig cyn iddynt gael eu hadeiladu gan ddynt; mae pob un ohonynt yn nodi cam yng nghynnydd y prosiect dwyfol. Ac yn gyntaf, mae “ *y tabernacl* ” yn dynodi ymadawiad yr Hebraeid o'r Aifft wedi'i arwain a'i arwain i'r anialwch gan Dduw wedi'i amlygu'n amlwg gan y cwmwl a ddisgynnai fel colofn dros y babell gysegredig. Yr oedd ar y pryd eisoes “ *gyda dynion* ”; sy'n cyfiawnhau defnyddio'r term hwn yn yr adnod hon. Yna mae'r “ *deml* ” yn nodi adeiladwaith cadarn y “ *tabernacl* ”; gwaith a orchmynnwyd ac a gyflawnwyd dan y Brenin Solomon. Yn Hebraeg, yn gyfan gwbl, mae'r gair “ *synagog* ” yn golygu: cynulliad. Yn Dat.2:9 a 3:9, mae Ysbryd Crist yn cyfeirio at y genedl Iddewig wrthryfelgar fel “ *synagog Satan* .” Mae'r gair olaf “ *eglwys* ” yn dynodi'r cynulliad mewn Groeg (ecclesia); iaith lledaeniad dysgeidiaeth Gristionogol y Bibl. Cymharodd Iesu “ *ei corff* ” yn “ *deml* ” “ *Jerusalem* ”, ac yn ol Eph.5:23, y Gymanfa, ei “ *Eglwys* ”, yw “ *ei gorff* ” : “ *canys y gwr yw pen y wraig, fel y mae Crist yn pen yr Eglwys, yr hwn yw ei gorph, ac o'r hon y mae efe yn Waredwr* . Cofiwn y tristwch a brofodd apostolion Iesu pan adawodd iddynt esgyn i'r nef. Y tro hwn, “ *bydd fy ngŵr yn byw gyda mi* ” yn gallu dweud yr Un a Ddewiswyd yn ei gosodiad ar y “ *ddaear newydd* ”. Yn y cyd-destun hwn y mae negeseuon deuddeg enw “ *deuddeg llwyth* ” Dat.7 yn gallu mynegi llawenydd a hapusrwydd dilyffethair eu buddugoliaeth.

Adnod 4: “ *Fe sych ymaith bob deigr yn oddi ar eu llygaid, ac ni bydd marwolaeth mwyach, ac ni bydd mwyach na galar, na llefain, na phoen, oherwydd aeth y pethau blaenorol heibio.* ” »

Cadarnheir y cysylltiad â Dat.7:17 trwy ganfod yma yr addewid dwyfol y terfyna Dat.7 â hi: “ *Efe a sych ymaith bob deigr yn o'u llygaid* ”. Llawenydd a llawenydd yw'r iachâd ar gyfer crio. Rydym yn siarad am yr awr pan fydd addewidion Duw yn cael eu cadw a'u cyflawni. Edrychwch yn ofalus ar y dyfodol rhyfeddol hwn, oherwydd o'n blaenau mae'r amser a drefnwyd ar gyfer “ *marwolaeth, galar, llefain, poen* ” na fydd mwyach, yn unig, yn adnewyddiad pob peth gan ein Duw creawdwr aruchel a rhyfeddol. Nodaf mai dim ond ar ôl y dyfarniad olaf a gyflawnir ar ddiwedd y “mil o flynyddoedd” y bydd y pethau ofnadwy hyn yn diflannu. I'r etholedigion, ond hwy yn unig, bydd effeithiau drygioni yn darford wrth ddychwelyd i ogoniant yr Arglwydd Dduw Hollalluog.

Adnod 5: “ *A dywedodd yr hwn oedd yn eistedd ar yr orsedd, Wele fi yn gwneuthur pob peth yn newydd. Ac efe a ddywedodd, Ysgrifena; canys sicr a gwir yw y geiriau hyn.* ” »

Mae Duw'r creawdwr, yn bersonol, yn ymrwymo ei hun mewn addewid, ac mae'n tystio i'r gair proffwydol hwn: “ *Wele fi yn gwneud pob peth yn newydd* ”. Nid oes diben chwilio am ddelwedd yn ein newyddion daearol i geisio cael syniad o'r hyn y mae Duw yn ei baratoi, oherwydd ni ellir disgrifio'r hyn sy'n newydd. A than hynny, nid yw Duw ond wedi ein hatgoffa o bethau poenus ein

hoes trwy ddweud wrthym na fyddant mwyach yn y “ *ddaear newydd a'r awyr newydd* ” sydd felly'n cadw eu holl ddirgelwch a'u syndod. Ychwanega'r angel at y gosodiad hwn: “ *Canys sicr a gwir yw'r geiriau hyn.* ” Mae galwad gras Duw yn Iesu Grist yn gofyn am ffydd ddiwyro i gael gwobr addewidion Duw. Mae'n llwybr anodd sy'n mynd yn groes i normau'r byd. Mae yn gofyn am ysbryd mawr o aberth, o hunan-ymwadiad, mewn gostyngeddwydd caethwas ymostwng i'w Feistr. Mae ymdrechion Duw i gryfhau ein hyder felly wedi eu cyfiawnhau yn dda: “sicrwydd yn y gwirionedd a ddatguddir ac a fynegir” yw safon gwir ffydd.

Adnod 6: “ *A dywedodd wrthyf: Mae wedi gwneud! Fi yw'r alffa a'r omega, y dechrau a'r diwedd. I'r un sy'n sychedig rhoddaf o ffynnon ddŵr y bywyd yn rhad ac am ddim.* ”

Mae'r creawdwr Duw Iesu Grist yn creu “ *popeth newydd* ”. “ *Mae wedi gwneud!* ” » ; Salm 33:9: “ *Canys efe a ddywedodd, a'r peth a ddigwyddodd; mae'n gorchymyn, ac mae'n bodoli.* ” Cyflawnir ei air creadigol cyn gynted ag y daw'r geiriau allan o'i enau. Ers y flwyddyn 30, y tu ôl i ni, mae rhaglen y cyfnod Cristnogol a ddatgelwyd yn Daniel a'r Datguddiad wedi'i chyflawni hyd at y manylion lleiaf. Mae Duw yn ein gwahodd i edrych eto i'r dyfodol y mae wedi ei baratoi ar gyfer ei etholedigion; bydd y pethau a gyhoeddwyd yn cael eu cyflawni yn yr un modd, gyda sicrwydd llwyr. Dywed Iesu wrthym fel yn Dat.1:8: “ *Myfi yw'r alffa a'r omega, y dechrau a'r diwedd* ”. Nid yw'r syniad o “ *dechrau a diwedd* ” ond yn gwneud synnwyr yn ein profiad o bechod daearol a ddaw i ben yn gyfan gwbl ar “ *ddiwedd* ” y seithfed mileniwm ar ôl dinistr pechaduriaid a marwolaeth. I feibion Duw sydd ar wasgar ar draws gwlad fasnachol, mae Iesu'n cynnig, “ *yn rhydd,* ” “ *o ffynnon dŵr y bywyd.* ” Ef ei hun yw “ *ffynhonnell* ” y “ *dŵr bywyd* ” hwn sy'n symbol o fywyd tragwyddol. Mae rhodd Duw yn rhad ac am ddim, mae'r eglurhad hwn yn condemnio gwerthu “maddeuebau” Catholig a ddynododd bardwn a gafwyd am bris gan y babaeth.

Adnod 7: “ *Bydd yr hwn sy'n gorchfygu yn etifeddu'r pethau hyn; Byddaf yn Dduw iddo, a bydd yn fab i mi.* ”

Mae etholedigion Duw yn gydetifeddion â Iesu Grist. Yn gyntaf, trwy ei “ *fuddugoliaeth* ,” *etifeddodd Iesu* ogoniant brenhinol a gydnabyddir gan ei holl greaduriaid nefol. Ar ei ôl ef, bydd ei etholedigion, hefyd yn “ *fuddugwyr* ”, ond trwy ei “ *fuddugoliaeth* ”, “ *yn etifeddu y pethau newydd hyn* ” a grëwyd yn arbennig gan Dduw ar eu cyfer. Cadarnhaodd Iesu ei ddwyfoldeb i'r apostol Philip, yn Ioan 14:9: “ *Dywedodd Iesu wrtho: Yr wyf wedi bod gyda chwi cyhyd, ac nid ydych wedi fy adnabod, Philip! Y mae'r hwn sydd wedi fy ngweld i wedi gweld y Tad; pa fodd y dywedwch : Dangos i ni y Tad ?* » Cyflwynodd y meseia ei hun fel y “ *Tad Tragwyddol* ”, gan gadarnhau'r cyhoeddiad a broffwydwyd yn Eiseia.9:6 (neu 5) a oedd yn ymwneud ag ef. Mae Iesu Grist felly dros ei etholedigion, eu brawd a'u Tad. A hwy eu hunain ydynt ei frodyr a'i feibion. Ond mae'r alwad yn unigol, felly mae'r Ysbryd yn dweud, fel ar ddiwedd 7 cyfnod y thema “Llythyrau”: “ *i'r hwn sy'n gorchfygu* ”, “ *fe fydd yn fab i mi* ”. Mae angen buddugoliaeth dros bechod er mwyn elwa o statws “ *mab* ” y Duw byw.

Adnod 8: “ *Ond y llwfr, yr anghrediniol, y ffiaidd, y llofruddion, y rhywiol anfoesol, y swynwyr, yr eilunaddolwyr, a'r holl gelwyddog, bydd eu rhan yn y llyn sy'n llosgi â tân a brwmstan, sef yr ail farwolaeth.* . »

Mae'r meini prawf hyn o gymeriadau dynol i'w cael ledled y ddynoliaeth baganaidd, fodd bynnag, mae'r Ysbryd yn targedu yma ffrwyth y gau grefydd Gristnogol; y condemniad o'r grefydd Iddewig yn cael ei fynegi a'i ddatgelu'n glir gan Iesu yn Dat.2:9 a 3:9.

Yn ôl Dat.19:20, "... y llyn yn llosgi â *thân a brwmstan* " fydd, yn y farn olaf, y rhan a neilltuwyd i'r "*bwystfil a'r gau broffwyd*": y ffydd Gatholig a'r ffydd Brotestannaidd. Nid yw'r gau grefydd Gristnogol yn ddim gwahanol i'r gau grefydd Iddewig. Mae ei werthoedd blaenoriaeth i'r gwrthwyneb i rai Duw. Felly, tra bod y Phariseaid Iddewig yn ceryddu disgyblion Iesu am beidio â golchi eu dwylo cyn bwyta (Mth. 15:2), nid oedd Iesu erioed wedi gwneud y gwaradwydd hwn iddynt ac yna dywedodd, ym Mat.15:17 i 20: "*Gwnewch Onid ydych yn deall fod beth bynnag a elo i'r genau yn myned i'r bol, ac yna yn cael ei daflu i'r dirgel leoedd? Ond yr hyn a ddaw allan o'r genau sydd yn dyfod o'r galon, a hyn sydd yn halogi dyn. Canys allan o'r galon y daw meddyliau drwg, llofruddiaeth, godineb, godineb, lladrata, cam-dystiolaeth, athrod. Dyma y pethau sydd yn halogi dyn; ond nid yw bwyta heb olchi eich dwylaw yn halogi dyn "*. Yn yr un modd, mae'r gau grefydd Gristnogol yn cuddio ei phechodau yn erbyn yr Ysbryd trwy fwrw pechodau'r cnawd yn bennaf. Rhoddodd Iesu ei farn trwy ddweud wrth yr Iddewon ym Mat.21:3: "*Bydd y casglwyr trethi a'r puteiniaid yn mynd o'ch blaen chi i deyrnas nefoedd*"; yn amlwg, ar yr amod bod pawb yn edifarhau ac yn trosi at Dduw a'i burdeb. Ffug-grefydd y mae Iesu'n ei thrin â'r "*tywysogion dall*" y mae'n eu ceryddu ym Mat.23:24, am "*hidlo'r gwybedog a llyncu'r camel*", neu fel arall, am "*weld gwellt yn llygad y cymydog heb weld y. trawst sydd ynddo i hun*" yn ôl Luc 6:42 a Mat.7:3 i 5.

Nid oes fawr o obaith i unrhyw un sy'n uniaethu â'r holl feini prawf personoliaeth hyn y mae Iesu'n eu rhestru. Os mai dim ond un sy'n cyfateb i'ch natur, bydd yn rhaid i chi ymladd yn ei erbyn a goresgyn eich diffyg. Mae brwydr ffydd gyntaf yn eich erbyn eich hun; a dyma'r adfyd anhawddaf i'w orchfygu.

Yn y cyfrif hwn, gan ffafrio eu hystyr ysbrydol, mae Iesu Grist, y barnwr dwyfol mawr, yn dyfynnu'r beiau a gyhuddir o'r ffydd Gristnogol ffug o'r math o Babyddiaeth Pabaidd. Trwy dargedu "y llwfrgwn," mae'n dynodi'r rhai sy'n gwrthod ennill yn eu brwydr ffydd, oherwydd bod ei addewidion i gyd wedi'u cadw "*i'r un sy'n gorchfygu*." Fodd bynnag, nid oes buddugoliaeth bosibl i'r rhai sy'n gwrthod ymladd. Rhaid i'r "*tyst ffyddlon*" fod yn ddewr; gadael y llwfrgi. "*Heb ffydd y mae'n amhosibl plesio Duw*" (Heb.11:6); allanfa, "*yr anghredadun*". Ac nid yw ffydd nad yw'n cydymffurfio â ffydd Iesu a roddwyd fel model i'w hefelychu, ond anghrediniaeth. Y mae "*ffieidd-dra*" yn ffaidd gan Dduw, ac y maent yn parhau yn ffrwyth y paganiaid; ymadael, "*y ffaidd*". Mae'n ollyngiad a briodolir i "*Babilon fawr, mam puteiniaid a ffaidd-dra'r ddaear*" yn ôl Dat.17:4-5. Mae "*llofruddwyr*" yn troseddu'r chweched gorchymyn; allanfa, "*y llofrudd*". Priodolir y llofruddiaeth i ffydd Gatholig a ffydd Brotestannaidd y "*rhagrithwyr*" yn ôl Dan.11:34. Gall y rhai "*anwylaidd*" newid eu hymddygiad a goresgyn eu drygioni, fel arall; gadael "*yr un digywilydd*". Ond mae'r "*amhidrwydd*" ysbrydol a briodolir i'r ffydd Gatholig o'i gymharu â "*phutain*" yn cau'r drws i'r nefoedd yn llwyr amdani. Ar ben hynny, mae Duw yn condemnio yn ei "*hanchastity*" sy'n arwain at "*godineb*" ysbrydol: masnach

gyda'r diafol. Mae “ *dewiniaid* ” yn offeiriaid Catholig ac yn ddilynwyr Protestannaidd i ysbrydegaeth ddemoniaidd; allanfa, “ *y consuriwr* ”; priodolir y weithred hon i “ *Babilon fawr* ” yn Dat.18:23. Y mae “ *yr eilunod* ” hefyd yn dynodi y ffydd Gatholig, ei delwau cerfiedig yn wrthrychau addoliad a gweddi; allanfa, “ *yr eilunaddolwr* ”. Ac yn olaf, mae Iesu'n dyfynnu “ *y celwyddog* ” y mae ganddyn nhw fel eu tad ysbrydol “ *y diafol, celwyddog a llofrudd o'r dechreuad a thad celwydd* ” yn ôl Ioan 8:44; gadael “ *y celwyddog* ”.

Adnod 9: “ *Yna daeth un o'r saith angel oedd yn dal saith ffiol y saith pla diwethaf, a siarad â mi, gan ddweud, "Tyrd, fe ddangosaf i chi'r briodferch, gwraig yr Oen.* »

Yn yr adnod hon, mae'r Ysbryd yn anfon neges o anogaeth i'r etholedigion a fydd yn mynd trwy gyfnod trasig ac ofnadwy y “ *saith pla olaf* ” dwyfol yn fuddugoliaethus. Eu gwobr fydd gweld (“ *dangosaf i chi* ”) y gogoniant a neilltuwyd i'r etholedigion buddugol sy'n cyfansoddi ac yn cynrychioli, yn y cyfnod hanesyddol olaf hwn o wlad pechod, “ *y briodferch, gwraig yr Oen* ”, Iesu Grist . .

y “ *saith angel a ddaliodd y saith ffiol a lenwir â'r saith pla olaf* ” yn targedu bodau dynol a oedd yn bodloni meini prawf y gau grefydd Gristnogol a ddyfynnwyd yn yr adnod flaenorol. Y “ *saith bla olaf* ” hyn oedd y gyfran y byddai Duw yn ei rhoi yn fuan i'r gwersyll syrthiedig. Bydd yn awr yn dangos i ni, mewn delweddau symbolaidd, y rhan a fydd yn mynd i'r etholedigion buddugol a brynwyd. Mewn symbolaeth sy'n datgelu'r teimladau sydd gan Dduw tuag atyn nhw, bydd yr angel yn dangos i'r etholedigion y mae eu cynulliad, gyda'i gilydd, yn “ *briodasferch yr oen* ”. Trwy fanylu, “ *gwraig yr Oen* ”, mae'r Ysbryd yn cadarnhau'r ddysgeidiaeth a roddir yn Effesiaid 5:22 i 32. Mae'r apostol Paul yn disgrifio perthynas gŵr a gwraig ddelfrydol a fydd, yn anffodus, yn cael ei chyflawni ym mherthynas yr Etholedig â Christ yn unig. . A rhaid inni ddysgu ailddarllen stori Genesis, yng ngoleuni'r wers hon a roddwyd gan Ysbryd y Duw byw, creawdwr pob bywyd, a dyfeisiwr disglair ei werthoedd perffaith. Mae'r gair “ *gwraig* ” yn cysylltu “ *y briodferch* ”, “ *Dewisedig Un* ” Crist â delw'r “ *wraig* ” a gyflwynir yn Datguddiad 12.

Disgrifiad cyffredinol o'r Gogoneddus a Ddewiswyd

Adnod 10: “ *Ac fe aeth â fi i ffwrdd yn yr ysbryd i fynydd mawr ac uchel. Ac efe a ddangosodd i mi y ddinas sanctaidd Jerwsalem, yr hon a ddisgynnodd o'r nef oddi wrth Dduw, a chanddi ogoniant Duw.* »

Mewn ysbryd, mae Ioan yn cael ei gludo i'r foment y mae Iesu Grist a'i etholedigion yn disgyn o'r nef ar ôl barn nefol “ *mil o flynyddoedd* ” y seithfed mileniwm. Yn Dat.14:1, dangoswyd yr Adfentydd “ *seliedig* ” “ *144,000* ” o'r “ *deuddeng llwyth* ” ysbrydol Cristnogol ar “ *fynydd Seion* .” Ar ôl y “ *mil o flynyddoedd* ” mae'r peth a broffwydwyd yn cael ei gyflawni yn realiti'r “ *ddaear newydd* ”. Ers dychweliad Iesu Grist, mae'r etholedigion wedi derbyn gan Dduw gorff nefol gogoneddus a wnaed yn dragwyddol. Maent felly yn adlewyrchu “ *gogoniant Duw* ”. Cyhoeddir y trawsnewid hwn gan yr apostol Paul yn 1 Cor.15:40 i 44: “ *Y mae hefyd gyrff nefol a chyrff daearol; ond y mae disgleirdeb cyrff nefol yn wahanol, a disgleirdeb cyrff daearol yn wahanol. Un yw disgleirdeb yr haul, un arall yw disgleirdeb y lleuad, ac un arall yw disgleirdeb y sêr; mae*

hyd yn oed seren yn wahanol o ran disgleirdeb i seren arall. Felly y mae gydag atgyfodiad y meirw. Heuir y corff yn llygredig; cyfyd yn anllygredig; fe'i heuir yn ddirmygus, mae'n codi'n ogoneddus; efe a heuir yn fethedig, efe a gyfyd yn llawn o nerth; heuir ef fel corff anifeilaidd, y mae yn adgyfodi fel corph ysbrydol. Os oes corff anifail, y mae hefyd gorff ysbrydol .”

Adnod 11: “ Yr oedd ei ddisgleirdeb fel carreg werthfawr iawn, carreg iasbis yn dryloyw fel grisial. »

Dyfynnir yn yr adnod flaenorol, “ gogoniant Duw ” sydd yn ei nodweddu a gadarnheir gan fod y “ *carreg iasbis* ” hefyd yn dynodi agwedd “ *Yr hwn sydd yn eistedd ar yr orsedd* ” yn Dat.4:3. Rhwng y ddau bennill, nodwn wahaniaeth ers hynny yn Dat.4, ar gyfer cyd-destun y farn, mae'r “ *carreg iasbis* ” hon sy'n symbol o Dduw hefyd yn edrych fel “ *sardonyx* ”. Yma, wedi datrys problem pechod, mae'r Un Dewisol yn cyflwyno ei hun mewn agwedd o burdeb perffaith “ *tryloyw fel grisial* ”.

Adnod 12: “ *Roedd ganddo wal fawr ac uchel. Yr oedd iddo ddeuddeg drws, ac ar y drysau ddeuddeg angel, ac enwau wedi eu hysgrifennu, sef deuddeg llwyth meibion Israel :*

Mae'r ddelwedd a gynigir gan Ysbryd Iesu Grist yn seiliedig ar symbolaeth y “ **deml sant** ” ysbrydol a grybwyllir yn Eff.2:20 i 22.: “ *Cawsoch eich adeiladu ar sylfaen yr apostolion a'r proffwydi, a Iesu Grist ei hun yw'r conglaen. Ynddo ef y cyfyd yr holl adeilad, wedi ei gyd-drefnu yn dda, i fod yn deml sanctaidd yn yr Arglwydd. Ynddo ef yr ydych chwithau hefyd yn cael eich adeiladu yn drigfan i Dduw yn yr Ysbryd. ” . Ond nid oedd y diffiniad hwn ond yn ymwneud ag Etholedigion yr amser apostolaidd. Mae'r “ *wal uchel* ” yn darlunio esblygiad y ffydd Gristnogol o'r flwyddyn 30 i'r flwyddyn 1843; gadewch i ni sylwi, hyd y dyddiad hwn, fod safon y gwirionedd a ddeallwyd ac a ddysgir gan yr apostolion yn parhau heb ei newid. Dyma pam mae'r newid yn y diwrnod gorffwys a sefydlwyd yn 321 **yn torri'r** cyfamod sanctaidd a wnaed â Duw trwy waed Iesu Grist. Ynglŷn â gwir dderbynwyr Datguddiad y broffwydoliaeth hon, mae'r symbolau sy'n delweddu'r ffydd Adventist, a osodwyd ar wahân gan Dduw er 1843, yn cael eu darlunio gan “ddeuddeg drws”, “agored” *gerbron* swyddogion etholedig “ *Philadelphia* ” (Dat.3: 7) a “ *caeedig* ” o flaen “ *marw byw* ” syrthiedig “ *Sardis* ” (Dat.3:1). Y maent yn “ *dwyn enwau y 12 llwyth sydd wedi eu selio â sel Duw* ” yn Dat.*

Adnod 13: “ *I'r dwyrain tri phorth, i'r gogledd tri phorth, i'r de tri phorth, ac i'r gorllewin tri phorth. »*

Mae cyfeiriadedd y “ *drysau* ” i'r pedwar pwynt cardinal yn dangos ei gymeriad cyffredinol; sy'n condemnio ac yn gwneud yn anghyfreithlon y grefydd sy'n honni cyffredinoliaeth a gyfieithwyd gan y gwreiddyn Groegaidd “katholikos” neu “gatholig”. Felly, er 1843, i Dduw, Adfentiaeth yw'r **unig** grefydd Gristnogol y mae wedi ymddiried ei “ *Efengyl dragwyddol* ” iddi (Dat. 14:6) am genhadaeth gyffredinol o ddysgu poblogaethau'r ddaear. **Heblaw y gwirionedd a ddatguddir ganddo i'w Ddewisiad ysbrydol hyd ddiwedd y byd, nid oes iachawdwriaeth** . Ganwyd Adventism ar ffurf mudiad adfywiad crefyddol wedi'i ysgogi gan y cyhoeddiad am ddychwelyd Iesu Grist a ddisgwylir, y tro cyntaf, am wanwyn 1843; a rhaid iddo gynnal y cymeriad hwn hyd at

ddydweliad terfynol gwirioneddol Iesu Grist a drefnwyd ar gyfer gwanwyn 2030. Oherwydd bod “symudiad” yn weithgaredd mewn esblygiad cyson, fel arall nid “symudiad” mohono mwyach, ond sefydliad “wedi'i rwystro” a marw. sy'n ffafrio traddodiad a ffurfioldeb crefyddol; neu, bob peth y mae Duw yn ei gasau ac yn ei gondemnio ; ac eisoes wedi condemnio ynmysg yr luddewon gwrthryfelgar, yr anghredinwyr cyntaf.

Disgrifiad manwl mewn trefn gronolegol

Hanfodion y ffydd Gristnogol

Adnod 14: “ *Roedd gan fur y ddinas ddeuddeg sylfaen, ac arnynt ddeuddeg enw deuddeg apostol yr Oen.* »

Mae'r adnod hon yn darlunio'r ffydd Gristnogol apostolaidd sy'n cwmpasu, fel y gwelwch, y cyfnod rhwng 30 a 1843, ac y cafodd ei dysgeidiaeth ei ystumio gan Rufain yn 321 a 538. Ffurfiwyd y “wal uchel” gan y cynulliad *canrifoedd* oed o “ **feini bywiol** ” yn ôl 1 Pie.2:4-5: “ *Neswch ato, **faen bywiol**, a wrthodwyd gan ddynion, ond etholedig a gwerthfawr gerbron Duw; a chwithau, **fel meini bywiol**, yn adeiladu eich hunain i ffurfio tŷ ysbrydol, offeiriadaeth sanctaidd, i offrymu dioddefwyr ysprydol, cymeradwy gan Dduw trwy Iesu Grist.* ”

Adnod 15: “ *Roedd gan yr hwn a siaradodd â mi gorsen aur fel mesur, i fesur y ddinas, ei phyrth, a'i mur.* »

Yma, fel yn Dat. 11:1, mae'n gwestiwn o “ *fesur* ” neu basio barn ar werth yr Etholedig gogoneddus, ar y cyfnod Adventist (y 12 pyrth), ac ar y ffydd apostolaidd (y sylfaen a'r wal). Os oedd " *cyrs* " Dat. 11:1 " *fel gwialen* ", yn offeryn cosbi, i'r gwrthwyneb llwyr, mae " *corsen aur* " yn yr adnod hon; “ *aur* ” sy'n symbol o “ *ffydd wedi ei buro trwy brawf* ”, yn ôl 1 Pet.1:7: “ *fel bod profi eich ffydd, sy'n fwy gwerthfawr nag aur darfodus (sy'n cael ei brofi gan dân), yn esgor ar foliant, gogoniant ac anrhydedd, pan yr ymddangoso Iesu Grist.* ” Ffydd felly yw safon barn Duw.

Adnod 16: “ *Roedd y ddinas ar siâp sgwâr, a'i hyd yn hafal i'w lled. Mesurodd y ddinas â'r gorsen, a chafodd ddeuddeng mil o stadia; roedd hyd, lled ac uchder yn gyfartal.* »

Mae'r “ *sgwâr* ” mewn arwynebedd arwyneb y siâp delfrydol perffaith. Fe'i darganfyddir yn wreiddiol yn yr agwedd “sanctaidd o sancteiddrwydd” neu'r “lle sancteiddiaf” ar y tabernacl a adeiladwyd yn amser Moses. Mae siâp y “ *sgwâr* ” yn brawf o ymglymiad deallus, nid yw natur yn cyflwyno unrhyw “ *sgwâr* ” perffaith. Mae deallusrwydd Duw yn ymddangos yn niensiynau'r cysegr Hebraeg a ffurfiwyd trwy aliniad o dri “ *sgwar* ”. Defnyddiwyd dau ar gyfer y “ *lle sanctaidd* ” a'r trydydd am “ *y sancteiddiol* ” neu “ *y lle sancteiddiolaf* ”, a neilltuwyd yn gyfan gwbl ar gyfer presenoldeb Duw ac felly, wedi'i wahanu gan “ *orchudd* ”, delwedd pechod sy'n Bydd Iesu yn gwneud iawn yn ei awr. Y cyfrannau hyn o dair rhan o dair oedd delwedd y 6000 neu dair gwaith 2000 o flynyddoedd a neilltuwyd i dethol yr etholedigion yn y prosiect achub a gynlluniwyd gan Dduw. Ar ddiwedd y detholiad hwn, mae'r rhai a ddewiswyd yn cael eu delweddu felly gan “ *sgwar* ” y “ *lle sancteiddiaf* ” a broffwydodd ganlyniad prosiect yr iachawdwriaeth; y lle ysbrydol hwn yn dyfod yn hygyrch

oherwydd y cymod a ddaeth yn sgil y cyfamod yng Nghrist. Ac felly y cafodd “sgwâr” ysbrydol y deml a ddisgrifiwyd ei sylfaenu ar Ebrill 3, 30, pan ddechreuodd iachawdwriaeth gyda marwolaeth cymod gwirfoddol ein Gwaredwr Iesu Grist. Nid yw delwedd y “sgwâr” yn ddigon i berffeithio'r diffiniad hwn o wir berffeithrwydd, a'i rif symbolaidd yw “tri”. Hefyd, “ciwb” sy'n cael ei gyflwyno inni. Gyda'r un mesur, mewn “hyd, lled, ac uchder”, mae gennym y tro hwn, symbol “tri” y perffeithrwydd “ciwbig” perffaith, o gynulliad yr etholedigion a brynwyd gan Iesu Grist. Yn 2030, bydd y gwaith o adeiladu “y ddinas sgwâr (a hyd yn oed giwbig: “ei huchder”), ei sylfaen a'i deuddeg porth” yn cael ei gwblhau. Trwy roi ffurf giwbig iddi, mae'r Ysbryd yn gwahardd dehongliad llythrennol o “ddinas” y mae torfeydd yn ei rhoi iddi.

Mae'r nifer a fesurwyd, “12,000 stadia,” yn dwyn yr un ystyr â “12,000 o rai seliedig” yn Dat.7. I'ch atgoffa: 5 + 7 x 1000, hynny yw, dyn (5) + Duw (7) x mewn lliaws (1000). Mae'r gair “stadia” yn awgrymu eu cyfranogiad yn y ras sydd â'r nod o “ennill gwobr yr alwad nefol” yn ôl dysgeidiaeth Paul, yn Phi.3:14: “Rwy'n rhedeg tuag at y nod, i ennill y wobr o galwedigaeth nefol Duw yn Iesu Grist.”; ac yn 1 Cor.9:24: “Oni wyddoch fod y rhai sy'n rhedeg yn y stadiwm i gyd yn rhedeg, ond dim ond un sy'n cael y wobr? Rhedeg er mwyn ei hennill.» Rhedodd ac enillodd y buddugol y wobr a roddwyd gan Dduw yn Iesu Grist.

Adnod 17: “Ac efe a fesurodd y mur, ac a gafodd gant pedwar cufydd a deugain, sef mesur dyn, sef mesur yr angel.»

Y tu ôl i'r “cufyddau”, mesuriadau camarweiniol, mae Duw yn datgelu ei farn i ni ac mae'n datgelu i ni mai dim ond dynion sy'n cael eu symboleiddio gan y rhif “5” sydd wedi gwneud cynghrair â Duw, a'i rif yw “7”. Mae cyfanswm y ddau rif hyn yn rhoi “12” sydd, o'i “sgwario”, yn rhoi'r rhif “144”. Mae manwl gywirdeb “mesur dyn” yn cadarnhau barn “dynion” etholedig a brynwyd trwy'r gwaed a dywalltwyd gan Iesu Grist. Mae'r rhif “12” felly yn bresennol ym mhob cam o brosiect y gynghrair sanctaidd a gwblhawyd gyda Duw: 12 patriarchiaid Hebraeg, 12 apostol Iesu Grist, a 12 llwyth i ddelwedd y ffydd Adventist a sefydlwyd ers 1843-1844.

Adnod 18: “Roedd y wal wedi'i gwneud o iasbis, a'r ddinas yn aur pur, fel gwydr pur.»

Trwy'r symbolau hyn, mae Duw yn datgelu ei werthfawrogiad o'r ffydd a ddangoswyd gan ei etholedig etholedig hyd 1843. Yn aml nid oedd ganddynt lawer o olau, ond roedd eu tystiolaeth i Dduw yn gwneud iawn amdano ac yn ei lenwi â chariad. Mae “aur pur a gwydr pur” yr adnod hon yn dangos purdeb eu heneidiau. Maent yn aml wedi ildio eu bywydau er mwyn ymddiried yn addewidion Duw a ddatguddiwyd trwy Iesu Grist. Ni chaiff yr ymddiriedaeth a roddir ynddo ei siomi, bydd ef ei hun yn eu croesawu i'r “atgyfodiad cyntaf”, sef y gwir “feirw yng Nghrist”, yng ngwanwyn 2030.

Y sylfaen apostolaidd

Adnod 19: “Yr oedd sylfeini mur y ddinas wedi eu haddurno â meini gwerthfawr o bob math: y sylfaen gyntaf oedd o iasbis, yr ail o saffir, y trydydd o galcedon, y pedwerydd o emrallt.”

Adnod 20: “ y pumed o sardonys, y chweched sardonys, y seithfed o chrysolite, yr wythfed o beryl, nawfed topas, y degfed o chrysopras, yr unfed ar ddeg o hiasinth, y deuddegfed o amethyst. »

Mae Duw yn gwybod meddyliau bodau dynol a beth maen nhw'n ei deimlo wrth edmygu harddwch cerrig gwerthfawr pan maen nhw'n cael eu torri neu eu caboli. Er mwyn caffael y pethau hyn, mae rhai yn gwario ffortiwn i'w difetha eu hunain, cymaint yw eu hoffter tuag atynt. Yn yr un broses, bydd Duw yn defnyddio'r teimlad dynol hwn i fynegi'r teimladau sydd ganddo tuag at ei etholedigion annwyl a bendigedig.

Mae'r gwahanol “ *feini gwerthfawr* ” hyn yn ein dysgu nad yw'r rhai a ddewiswyd yn glonau union yr un fath, oherwydd bod gan bob person ei bersonoliaeth ei hun, ar y lefel gorfforol, yn amlwg, ond yn enwedig ar y lefel ysbrydol, ar lefel eu cymeriad. Mae'r esiampl a roddwyd gan “ *ddeuddeg apostol* ” Iesu yn cadarnhau hyn. Rhwng Jean a Pierre, am wahaniaeth! Fodd bynnag, roedd Iesu'n eu caru gyda'u gwahaniaethau ac oherwydd eu gwahaniaethau. Mae gwir gyfoeth bywyd a grëwyd gan Dduw yn gorwedd yn yr amrywiaeth hwn o bersonoliaethau sydd i gyd wedi gallu rhoi lle cyntaf iddo yn eu calonau ac yn eu holl eneidiau.

Adventism

Adnod 21: “ *Y deuddeg porth oedd ddeuddeg perl; yr oedd pob drws o un perl. Aur pur oedd sgwâr y dref, fel gwydr tryloyw.* »

Er y flwyddyn 1843, nid yw yr etholedigion detholedig wedi dangos ffydd fwy nag eiddo y rhai a'u rhagflaenodd yn nyfarniad y Barnwr Gwaredol. Mae'r symbol “ *un perl* ” yn ganlyniad i fynediad bendigedig Adventism i ddealltwriaeth lawn o gynllun iachawdwriaeth Duw. I Dduw, ers 1843, mae'r etholedig Adventist a ddewiswyd wedi dangos eu bod yn deilwng o dderbyn ei holl oleuni. Ond y mae hyn yn cael ei gyflwyno mewn twf cyson, dim ond yr Adfentyddion dadleuol olaf sy'n derbyn y ffurf berffaith olaf o esboniadau proffwydol. Yr hyn yr wyf yn ei olygu yw na fydd yr Adventist olaf a ddewiswyd o werth mwy na'r lleill a brynwyd o'r oes apostolaidd. Mae'r “ *perl* ” yn arwydd o benllanw'r prosiect achub a roddwyd ar waith gan Dduw. Mae'n datgelu profiad penodol a oedd yn cynnwys adfer **yr holl** wirioneddau athrawiaethol a wyrwyd ac yr ymosodwyd arnynt gan y ffydd Gatholig Pabaidd a'r ffydd Brotestannaidd a oedd wedi syrthio i wrthgiliwr. Ac yn olaf, mae'n datgelu i ni y pwysigrwydd aruthrol y mae Duw yn ei roi i fynediad i gymhwyso archddyfarniad Daniel 8:14 yng ngwanwyn 1843: “Hyd nes *dwy fil tri chant gyda'r hwyr a chyfiawnheir sancteiddrwydd*”. “ *Y perl* ” yw delw y “ *sancteiddrwydd cyfiawn* ” hwn, yr hwn, yn wahanol i feini gwerthfawr eraill, ni ddylid ei thorri i amlygu ei harddwch. Yn y cyd-destun terfynol hwn mae cynulliad yr etholedigion sancteiddiol yn ymddangos yn gytûn, yn “ *anadnabyddus* ” yn ôl Dat. 14:5, gan roi'r holl ogoniant y mae'n ei haeddu i Dduw. Mae'r Saboth proffwydol a'r seithfed mileniwm a broffwydwyd ganddo yn dod ynghyd ac yn cael eu cyflawni yn holl berffeithrwydd y prosiect achubol a genhedlwyd gan y creawdwr mawr Duw. Mae ei “ *berl gwerthfawr* ” o Matt.13:45-46 yn mynegi'r holl ysblander yr oedd am ei roi iddo.

Cyfnewidiadau mawr y Jerusalem newydd

Mae'r Ysbryd yn nodi: “ *Roedd sgwâr y dref wedi'i wneud o aur pur, fel gwydr tryloyw.* » Trwy ddyfynnu'r “ *lle aur pur* ” hwn neu ffydd bur, mae'n awgrymu cymhariaeth â Pharis sy'n dwyn delw pechod trwy dderbyn yr enwau “ *Sodom a'r Aiffi* ” yn Dat.11:8.

Adnod 22: “ *Ni welais deml yn y ddinas; canys yr Arglwydd Dduw Hollalluog yw ei deml, fel y mae yr Oen.* »

Mae'r amser ar gyfer symbolau wedi mynd heibio, mae'r etholedigion wedi ymrwymo i wir gyflawniad y prosiect achub dwyfol. Fel rydyn ni'n ei ddeall heddiw ar y ddaear, ni fydd “ *teml* ” ymgynnull yn cael unrhyw ddefnydd mwyach. Bydd mynediad i dragwyddoldeb a realiti yn gwneud “ *y cysgodion* ” yn ddiwerth a broffwydodd yn ôl Col. 2: 16-17: “ *Felly na fydded i neb eich barnu ynghylch bwyta nac yfed, nac ynghylch gwledd, lleuad newydd, neu'r Sabothau. : cysgod y pethau i ddyfod ydoedd, ond y mae y corff yn Nghrist Iesu.* ” Sylw! Yn yr adnod hon, mae fformiwla “ *y sabothau* ” yn ymwneud â “ *y Sabothau* ” a achosir gan wyliau crefyddol ac nid “ *y Saboth wythnosol* ” a sefydlwyd ac a sancteiddiwyd gan Dduw ar y seithfed dydd ers creadigaeth y byd. Yn union fel y gwnaeth dyfodiad cyntaf Crist wneud y defodau Nadoligaidd a'i proffwydodd yn yr hen gyfamod yn ddiwerth, bydd mynediad i dragwyddoldeb yn gwneud symbolau daearol yn anarferedig a bydd yn caniatáu i'r etholedigion weld, clywed a dilyn yr ‘Oen, Iesu Grist, y “ *deml* ” dwyfol wir santaidd a fydd, yn dragwyddol, yn fynegiad gweledig o'r Ysbryd creadigol.

Adnod 23: “ *Nid oes angen yr haul na'r lleuad ar y ddinas i'w goleuo; canys gogoniant Duw sydd yn ei oleuo, a'r Oen yn ffagl iddo.* »

Yn nhragwyddoldeb dwyfol, mae'r etholedigion yn byw mewn golau parhaol heb ffynhonnell o olau fel ein haul presennol y mae ei fodolaeth yn cael ei gyfiawnhau gan yr ail “ *ddydd a nos* ” yn unig; “ *nos neu dywyllwch* ” wedi ei gyfiawnhau oherwydd pechod. Gyda phechod wedi eu datrys a mynd, dim ond lle sydd ar ôl i'r “ *golau* ” a ddywedodd Duw yn “ *dda* ” yn Gen.1:4.

Mae Ysbryd Duw yn parhau i fod yn anweledig a Iesu Grist yw'r agwedd y gall ei greaduriaid ei weld. Am y rheswm hwn y cyflwynir ef fel “ *tortsh* ” y Duw anweledig.

Ond mae dehongliad ysbrydol yn datgelu newid mawr. Wrth ddod i mewn i'r nefoedd, bydd yr etholedigion yn cael eu haddysgu'n uniongyrchol gan Iesu, yna ni fydd arnynt angen yr “ *haul* ”, symbol y gynghrair newydd, na'r “ *lleuad* ”, symbol yr hen gynghrair Iddewig; Mae'r ddau, yn ôl Dat. 11:3, yn yr Ysgrythur, yn “ *ddau dyst* ” beiblaidd i Dduw, yn ddefnyddiol i oleuo dynion yn eu darganfyddiad a'u dealltwriaeth o'i brosiect achubol. I grynhoi, ni fydd angen y Beibl Sanctaidd ar yr etholedigion mwyach.

Adnod 24: “ *Bydd y cenhedloedd yn cerdded yn ei goleuni, a brenhinoedd y ddaear yn dod â'u gogoniant i mewn iddi.* »

“ *Y cenhedloedd* ” dan sylw yw'r “ *cenhedloedd* ” sy'n nefol neu wedi dod yn nefol. Wedi i'r “ *ddaear newydd* ” hefyd ddod yn deyrnas newydd i Dduw, yno y gall pob creadur byw ddod o hyd i Dduw y creawdwr. Bydd “ *brenhinoedd y ddaear* ” sef yr etholedigion yn “ *dwyn gogoniant* ” purdeb eu henaidd yn y bywyd

tragwyddol hwn sydd wedi ei osod ar y “*ddaeear newydd*”. Mae’r ymadrodd hwn “*brenhinoedd y ddaear*” sy’n targedu, yn ddirmygus amlaf, yr awdurdodau daearol gwrthryfelgar, yn dynodi, mewn ffordd gynnil, yr etholedigion yn Dat. 4:4 a 20:4 lle cânt eu cyflwyno “yn eistedd” ar “*gorseddau*”. Yn yr un modd, darllenwn yn Dat.5:10: “*Gwnaethost hwy yn deyrnas ac yn offeiriaid i'n Duw ni, a hwy a deyrnasant ar y ddaear.*”

Adnod 25: “*Ni chau ei phyrth yn ystod y dydd, oherwydd ni fydd nos yno.*”

»

Mae'r neges yn amlygu diflaniad yr ansicrwydd presennol. Bydd heddwch a diogelwch yn berffaith yng ngoleuni diwrnod tragwyddol heb ddiwedd. Yn hanes bywyd, dim ond ar y ddaear y crëwyd y ddelwedd o dywyllwch oherwydd y frwydr rhwng “*golau*” dwyfol a “*thywyllwch*” gwerysll y diafol.

Adnod 26: “*Bydd gogoniant ac anrhydedd y cenedloedd yn cael eu dwyn yno.*»

Ers 6000 o flynyddoedd mae dynion wedi trefnu eu hunain yn llwythau, yn bobloedd ac yn genhedloedd. Yn ystod y cyfnod Cristnogol, yn y Gorllewin, newidiodd pobl eu teyrnasoedd yn genhedloedd a dewiswyd yr etholedig Gristnogol o’u plith oherwydd y “*gogoniant a’r anrhydedd*” a roddasant i Dduw yn Iesu Grist.

Adnod 27: “*Ni chaiff dim aflan fynd i mewn iddi, na neb sy'n arfer ffeidd-dra na chelwydd; dim ond y rhai sydd wedi eu hysgrifennu yn llyfr bywyd yr Oen fydd yn mynd i mewn.*”

Mae Duw yn ei gadarnhau, mae iachawdwriaeth yn destun galw mawr ar ei ran. Dim ond eneidiau perffaith bur, sy’n dangos cariad at wirionedd dwyfol, y gellir eu dewis ar gyfer bywyd tragwyddol. Unwaith eto, mae'r Ysbryd yn adnewyddu ei wrthodiad o'r “*halogedig*” sy'n dynodi'r ffydd Brotestannaidd syrthiedig yn neges “*Sardes*” yn Dat.3:4, a'r ffydd Gatholig y mae ei dilynwr “*yn ei thraddodi ei hun i ffeidd-dra ac i gelwyddau crefyddol a sifil.*” Oherwydd bod y rhai nad ydyn nhw'n perthyn i Dduw yn caniatáu iddyn nhw eu hunain gael eu trin gan y diafol a'i gythreuliaid.

Unwaith eto, mae'r Ysbryd yn ein hatgoffa bod syrpreisys yn cael eu cadw i ddynion oherwydd bod Duw wedi gwybod ers seiliad y byd enwau ei etholedigion oherwydd eu bod “wedi eu hysgrifennu yn llyfr ei fywyd”. A thrwy nodi “*yn llyfr bywyd yr oen*”, mae Duw yn cau allan unrhyw grefydd anghristnogol o'i gynllun iachawdwriaeth. Wedi datgelu yn ei Datguddiad gau gau grefyddau Cristnogol allan, mae'r llwybr at iachawdwriaeth yn ymddangos yn “*gul a chul*” fel y datganodd Iesu ym Mathew.7:13-14: “*Ewch i mewn trwy'r porth cyfyng. Canys llydan yw'r porth, a llydan yw'r ffordd sy'n arwain i ddistryw, a llawer sy'n mynd i mewn trwyddo. Ond cul yw'r porth a chul yw'r ffordd sy'n arwain i fywyd, ac ychydig sy'n ei chael hi.*”

Datguddiad 22: Dydd Annherfynol Tragwyddoldeb

Daeth perffeithrwydd amser daearol detholiad dwyfol i ben gydag Apo.21: 7 x 3. Mae rhif 22 yn baradocsaidd yn nodi dechrau hanes er ei fod yn ffurfio, yn y llyfr hwn, ei epilog. Mae'r adnewyddiad hwn, sy'n ymwneud â " *phopeth* " yn ôl Duw, yn gysylltiedig â'r " *ddaear newydd a'r nefoedd newydd* ", sydd ill dau yn dragwyddol.

Adnod 1: " *Ac efe a ddangosodd imi afon o ddŵr y bywyd, yn glir fel grisial, yn dod allan o orsedd Duw a'r Oen.* »

Yn y ddelwedd aruchel, fywiog hon o ffresni, mae'r Ysbryd yn ein hatgoffa bod cynulliad yr etholedigion sydd wedi dod yn dragwyddol, wedi'i ddelweddu gan "afon *dŵr y bywyd* ", yn greadigaeth, yn waith Duw a ail-grewyd yn ysbrydol yng Nghrist y mae ei bresenoldeb yn weladwy yn cael ei awgrymu gan ei " *orsedd* "; a hyn, trwy aberth yr " *oen* ", lesu Grist; tragwyddoldeb yn ffrwyth yr enedigaeth newydd a gynnyrchodd yr aberth hwn yn yr etholedigion.

" *yr afon* " yn llif cyfaint uchel o ddŵr croyw. Mae'n darlunio bywyd sydd, fel yntau, mewn gweithgaredd cyson. Mae dŵr croyw yn cyfrif am 75% o'n corff daearol dynol; mae hyn yn golygu bod dŵr croyw yn hanfodol iddo, a dyma'r rheswm pam mae Duw yn cymharu ei air, yr un mor hanfodol er mwyn cael bywyd tragwyddol, â " *ffynhonnell dyfroedd bywyd* " yn ôl Apo.7:17, gan mai ef ei hun yw hwn. " *ffynhonnell dŵr bywiol* " yn ôl Jer.2:13. Yn ei Ddatguddiad, gwelsom yn Dat.17:15 fod y " *dyfroedd* " yn symbol o " *bobl* "; yma, mae'r " *afon* " yn symbol o'r etholedigion gwaredigion yn dod yn dragwyddol.

Adnod 2: " *Yng nghanol sgwâr y ddinas ac ar ddwy lan yr afon yr oedd pren y bywyd, yn dwyn ffrwyth ddeuddeg gwaith, yn dwyn ei ffrwyth bob mis, a'i ddail yn iachau'r cenhedloedd.* »

Yn yr ail ddelw hon, Iesu Grist, " *pren y bywyd* " a geir " *yng nghanol* " ei gynulliad o etholedigion wedi ymgasglu o'i amgylch yn " *man* " y crynhoad. Mae

“ yn eu canol ” ond hefyd ar eu hochrau, a gynrychiolir gan “ ddwy lan yr afon ”. Canys dwyfol Ysbryd Iesu Grist sydd hollbresennol; bresennol ym mhobman ac ym mhawb. Ffrwyth y “ coed ” hwn yw “ bywyd ” a adnewyddir yn gyson, gan fod “ ei ffrwyth ” yn cael ei sicrhau ym mhob un o “ 12 mis ” ein blwyddyn ddaearol. Dyma ddarlun hardd arall o fywyd tragwyddol ac yn ein hatgoffa ei fod yn cael ei gadw yn dragwyddol gan ewyllys Duw.

Roedd Iesu'n aml yn cymharu dyn â “ choed ” ffrwythau rydyn ni “ yn eu barnu wrth eu ffrwythau .” Priodolodd iddo'i hun, o'r dechrau yn Gen.2:9, y ddelwedd symbolaidd o “ bren bywyd ”. Ond mae gan goed fel “ dillad ” addurniad eu “ dail ”. I Iesu, mae ei “ wisg ” yn symbol o'i weithredoedd cyfiawn ac felly ei brynedigaeth oddi wrth bechodau ei etholedigion y mae eu hiachawdwriaeth yn ddyledus iddo. Felly yn union fel y mae “ dail ” “ coed ” yn gwella salwch, mae'r gweithredoedd cyfiawn a gyflawnwyd gan Iesu Grist yn “ gwella ” salwch marwol pechod gwreiddiol a etifeddwyd gan yr etholedigion ers Adda ac Efa a oedd wedi defnyddio “ dail ” coed i orchuddio eu corfforol. a noethni ysbrydol a ddarganfuwyd trwy brofiad pechod.

Adnod 3: “ Ni fydd mwy o felltithion. Bydd gorseddffainc Duw a'r Oen yn y ddinas ; bydd ei weision yn ei wasanaethu ac yn gweld ei wyneb. ”

O'r adnod hon, y mae yr Ysbryd yn ei fynegi ei hun yn yr amser dyfodol, gan roddi i'w genadwri ystyr annogaeth i'r etholedigion a fyddont o hyd yn gorfod ymladd yn erbyn drygioni a'i ganlyniadau hyd ddychweliad Crist a'u gwared o'r ddaear o bechod.

Anathema ” yw hi , melltith y pechod a gyflawnwyd gan Efa ac Adda, a oedd wedi gwneud Duw yn anweledig i lygaid dynol. Nid oedd creadigaeth Israel yr hen gyfamod wedi newid dim, am fod pechod yn dal i wneud Duw yn anweledig. Yr oedd yn rhaid iddo ymguddio o hyd dan wedd cwmwl liw dydd yn dod yn wenfflam gyda'r nos. Yr oedd lle sancteiddiolaf y cysegr yn cael ei gadw iddo ef yn unig, dan gosb marwolaeth i droseddwr. Ond nid yw yr amodau daearol hyn mwyach. Ar y ddaear newydd, mae Duw yn weladwy i'w holl weision, mae beth fydd eu gwasanaeth yn dal i fod yn ddirgelwch, ond bydd ganddynt gysylltiad ag ef wrth i'r apostolion rwbio ysgwyddau â Iesu Grist a sgwrsio ag ef; gwyneb i wyneb.

Adnod 4: “ A bydd ei enw ar eu talcennau. »

Enw Duw yw gwir “ sêl y Duw byw .” Nid yw gweddill Sabboth ond yr “arwydd” allanol o hyn. Oherwydd bod “ enw ” Duw yn dynodi ei gymeriad y mae'n ei symboleiddio gan wynebau'r “ pedwar anifail ”: “ y llew, y llo, y dyn, a'r eryr ” sy'n dangos yn berffaith gyferbyniadau cytûn cymeriad Duw : brenhinol a chryf, ond parod i aberth, gwedd ddynol, ond natur nefol. Mae geiriau Iesu wedi eu cyflawni; y rhai sydd fel ei gilydd yn praid ynghyd. Hefyd, mae'r rhai sy'n rhannu gwerthoedd dwyfol wedi'u dewis gan Dduw ar gyfer bywyd tragwyddol ac yn cael eu casglu ato. Mae'r “ talcen ” yn gartref i ymennydd y dyn, canolbwynt modur ei feddwl a'i bersonoliaeth. Ac mae'r ymennydd animeiddiedig hwn yn astudio, yn adlewyrchu ac yn cymeradwyo neu'n gwrthod safon y gwirionedd y mae Duw yn ei gyflwyno iddo i'w achub. Roedd ymennydd yr etholedigion wrth eu bodd â'r arddangosiad o gariad a drefnwyd gan Dduw yn Iesu Grist ac

ymladdasant, yn ôl y rheolau sefydledig, i orchfygu drygioni gyda'i gymorth, er mwyn cael yr hawl i fyw gydag ef.

Yn y pen draw, mae pawb sy'n rhannu cymeriad Duw a ddatgelwyd gan Iesu Grist yn cael eu hunain gydag ef i'w wasanaethu am byth. Mae presenoldeb “*enw*” Duw “*sydd wedi ei ysgrifennu ar eu talcennau*” yn egluro eu buddugoliaeth; a hyn, yn enwedig, yn y prawf diweddaf o ffydd Adventist, lle y dewisodd dynion ysgrifennu “*eu talcen*”, “*Enw Duw*” neu enw'r “*bwystfil*” gwrthryfelgar.

Adnod 5: “*Ni bydd nos mwyach; ac ni bydd arnynt angen na lamp na goleuni, oherwydd yr Arglwydd Dduw a rydd iddynt oleuni. A byddan nhw'n teyrnasu byth bythoedd.*»

Yn ôl Gen.1:5, y tu ôl i'r gair “*nos*” saif y gair “*tywyllwch*”, symbol o bechod a drygioni. Mae'r “*lamp*” yn dynodi'r Beibl, gair sanctaidd Duw sy'n datgelu safon “*ei oleuni*”, sef y da a'r da. Ni fydd yn ddefnyddiol mwyach, bydd gan yr etholedigion fynediad uniongyrchol at ei ysbrydoliaeth ddwyfol, ond ar hyn o bryd mae'n cadw, ar ddaear pechod, ei rôl “*oleuol*” hanfodol sydd yn unig yn arwain at fywyd tragwyddol.

Adnod 6: “*Ac efe a ddywedodd wrthyf, Y geiriau hyn sydd sicr a chywir; ac mae'r Arglwydd, Duw ysbrydion y proffwydi, wedi anfon ei angel i ddangos i'w weision beth sy'n rhaid iddo ddigwydd ar frys”.*

Am yr eildro cawn y cadarnhad dwyfol hwn: “*Sicr a gwir yw'r geiriau hyn.*” Mae Duw yn ymdrechu i argyhoeddi'r darlennydd o'r broffwydoliaeth, oherwydd mae ei fywyd tragwyddol yn y fantol yn ei ddewisiadau. Yn wyneb ei gadarnhad dwyfol, mae'r bod dynol yn cael ei gyflyru gan y pum synnwyr a roddodd ei Greawdwr iddo. Mae y temtasiynau yn lluosog ac effeithiol i'w droi ymaith oddiw'rth ysbrydolrwydd. Felly, mae mynnu Duw yn cael ei gyfiawnhau'n llawn. Mae'r perygl i eneidiau yn real ac yn fythol bresennol.

Priodol yw diweddarau ein darlenniad o'r adnod hon sy'n cyflwyno cymeriad llythrennol prin yn y broffwydoliaeth hon. Nid oes symbol yn yr adnod hon, ond y cadarnhad mai Duw yw ysbrydoliaeth y proffwydi a ysgrifennodd lyfrau'r Beibl ac fel datguddiad terfynol, iddo anfon "Gabriel" at Ioan, fel ei fod yn datgelu iddo mewn delweddau beth, yn 2020, yn digwydd “*yn brydlon*”, neu eisoes wedi'i gyflawni, i raddau helaeth. Ond rhwng 2020 a 2030, bydd yn rhaid croesi'r cyfnod mwyaf ofnadwy; amseroedd ofnadwy a nodir gan farwolaeth, dinistr niwclear, a “*saith pla olaf digofaint Duw*” ofnadwy; bydd dyn a natur yn dioddef yn ofnadwy nes iddynt ddiflannu.

Adnod 7: “*Ac wele, yr wyf yn dod ar frys. Dedwydd yw'r hwn sy'n cadw geiriau proffwydoliaeth y llyfr hwn!*»

Cyhoeddir dychweliad Iesu ar gyfer gwanwyn 2030. Curiad yw i ni, i'r graddau yr ydym yn “*cadw*”, hyd y diwedd, “*geiriau proffwydoliaeth y llyfr hwn*” Datguddiad.

Mae'r adferf “*yn brydlon*” yn diffinio ymddangosiad sydyn Crist ar yr awr y mae'n dychwelyd, oherwydd mae amser yn mynd heibio yn rheolaidd heb gyflymiad nac arafu. Ers Daniel 8:19, mae Duw yn ein hatgoffa: “*mae amser wedi ei bennu ar gyfer y diwedd*”: “*Yna dywedodd wrthyf: Dysgaf i chi beth fydd yn digwydd ar ddiwedd digofaint, oherwydd mae amser wedi ei nodi ar gyfer y*

diwedd. ” Dim ond ar ddiwedd y 6000 o flynyddoedd a raglennwyd gan Dduw ar gyfer ei ddetholiad o etholedigion y gall ymyrryd, hynny yw, ar ddiwrnod cyntaf y gwanwyn sy'n rhagflaenu Ebrill 3, 2030.

Adnod 8: “ *Fi yw Ioan, sydd wedi clywed ac wedi gweld y pethau hyn. A phan glywais a gwelais, syrthiais wrth draed yr angel oedd yn eu dangos i mi, i'w addoli-ac ymgrymu o'i flaen.* »

Am yr eildro, daw'r Ysbryd i anfon ei rybudd atom. Yn y testunau Groeg gwreiddiol mae'r ferf “proskuneo” yn cyfieithu fel “i ymledu o'r blaen”. Mae'r ferf “adore” yn etifeddiaeth o'r fersiwn Lladin o'r enw “Vulgate”. Yn ôl pob tebyg, paratôdd y cyfieithiad gwael hwn y ffordd ar gyfer cefnu ar buteinio corfforol yn arfer crefyddol Cristnogaeth wrthwynebol i'r pwynt o weddio “sefyll”, oherwydd cyfieithiad ffug arall o'r ferf Roeg “istemi,” ym Marc 11:25. Yn y testun, ystyr ei ffurf “stékété” yw “aros yn gadarn neu ddyfalbarhau”, ond cyfieithiad Oltramare a ddefnyddiwyd yn fersiwn L.Segond a'i cyfieithodd yn “stasis” sy'n golygu “sefyll” yn yr ystyr llythrennol. Mae cyfieithiad ffug o'r Beibl felly yn cyfreithloni, yn dwyllodrus, agwedd annheilwng, haerllug a gwarthus tuag at y creawdwr mawr, Duw yr Hollalluog, ar ran pobl sy'n colli'r ymdeimlad o'r gwir gysegredig. Ac nid dyma'r unig un... Dyma pam mae'n rhaid i'n hagwedd tuag at gyfieithiadau beiblaidd fod yn amheus a gochel, yn enwedig gan fod Duw, yn Dat.9:11, yn datgelu defnydd “dinistriol” (Abaddon- *Apollyon*), o'r Beibl a ysgrifennwyd “ *yn Hebraeg a Groeg* ”. Dim ond yn y testunau gwreiddiol y mae'r gwirionedd i'w gael, wedi'i gadw yn yr Hebraeg ond wedi diflannu a'i ddisodli gan ysgrifau Groegaidd y cyfamod newydd. Ac yno, rhaid cydnabod, ymddangosodd gweddi “sefyll” ymhlith credinwyr Protestannaidd, wedi'i thargedu gan eiriau dwyfol y “ *5ed trwmped* .” Oherwydd, yn baradocsaidd, y mae gweddi benlinio wedi parhau yn hwy ymhlith Pabyddion, ond ni ddylem synnu, oherwydd yn y grefydd Gatholig hon y mae'r diafol yn arwain ei ddilynwyr a'i ddiodefwyr i buteinio o flaen delwau cerfiedig a waherddir gan yr ail o ddeg gorchymyn Duw; gorchymyn bod Catholigion yn anwybyddu, oherwydd yn y fersiwn Rufeinig, mae'n cael ei ddileu a'i ddisodli.

Adnod 9: “ *Onid dywedodd wrthyf, Byddwch yn ofalus i beidio â gwneud hyn! Myfi yw dy gyd-was, a gwas dy frodyr y proffwydi, a'r rhai sy'n cadw geiriau'r llyfr hwn. Addoli-Gerbron Duw ymledu dy hun.* »

Mae'r bai a gyflawnwyd gan Ioan yn cael ei gynnig gan Dduw fel rhybudd i'w etholedigion: “gofalwch rhag syrthio i eilunaddoliaeth!” sef prif fai y crefyddau Cristionogol a wrthodwyd gan Dduw yn lesu Grist. Y mae yn trefnu yr olygfa hon yn yr un modd ag y trefnodd ei wers ddiweddaf trwy orchymyn i'w apostolion gymeryd eu harfau i fyny am awr ei arestio. Pan ddaeth yr amser, gwaharddodd iddynt ei ddefnyddio. Rhoddwyd y wers a dywedodd: “ *Byddwch yn ofalus i beidio â'i gwneud.* ” Yn yr adnod hon, mae Ioan yn derbyn yr esboniad: “ *Dy gyd-was ydwyf fi.* ” Yr “ *angylion* ”, gan gynnwys “ *Gabriel* ”, ydynt, fel dynion, yn greaduriaid o'r creawdwr Duw, yr hwn a waharddodd yn yr ail o'i ddeg gorchymyn i ymgrymu o flaen ei greaduriaid, o flaen delwau cerfiedig, neu ddelwau paentiedig; pob ffurf a all yr eilun eu cymmyrd. Gallwn ddysgu felly oddiwrth yr adnod hon trwy nodi ymddygiadau cyferbyniol yr angylion. Yma y mae Gabriel, y creadur nefol mwyaf teilwng ar ol Michael, yn gwahardd puteinio

o'i flaen. Ar y llaw arall, mae Satan, yn ei ymddangosiadau deniadol, ar ffurf y "Wryf", yn gofyn am godi cofebion ac addoldai i'w haddoli a'i gwasanaethu... mwgwd goleuol y tywyllwch yn disgyn.

Mae'r angel yn manylu ymhellach " *a rhai dy frodyr, y proffwydi a'r rhai sy'n cadw geiriau'r llyfr hwn* ". Rhwng y frawddeg hon a brawddeg Dat. 1:3 nodwn y gwahaniaeth oherwydd yr amser a aeth heibio rhwng dechrau'r amser dadgryptio, 1980, a fersiwn gyfredol 2020. Rhwng y ddau ddyddiad hyn, "mae'r sawl sy'n *darllen* » wedi gwneud i blant eraill Duw rannu'r goleuni a ddatgelwyd, a hwythau yn eu tro yn mynd i mewn i waith y " *proffwydi* ". Mae'r lluosiad hwn yn galluogi hyd yn oed mwy o bobl eraill a elwir i gael mynediad i'r etholiad trwy glywed y gwirionedd a ddatgelwyd, a thrwy ei roi ar waith.

Adnod 10: " *Ac efe a ddywedodd wrthyf, Na seliwch eiriau proffwydoliaeth y llyfr hwn. Gan fod yr amser yn agos.* »

Mae'r neges yn gamarweiniol oherwydd ei bod wedi'i chyfeirio at Ioan, y mae Duw wedi'i gludo i'n hoed olaf o ddechrau'r llyfr, yn ôl Dat.1:10. Hefyd, rhaid i ni ddeall fod y gorchymyn i beidio selio geiriau y llyfr yn cael ei gyfeirio yn uniongyrchol ataf ar yr adeg y mae y llyfr yn hollol heb ei selio ; daw wedyn yn " *lyfr bach agored* " Dat.10:5. A phan gaiff ei " *agor* " gyda chymorth ac awdurdod Duw, nid oes unrhyw gwestiwn bellach o'i gau â "sêl". A hyn, " *canys y mae yr amser yn agos* "; yng ngwanwyn 2021, mae 9 mlynedd ar ôl, cyn dychweliad gogoneddus yr Arglwydd Dduw Iesu Grist.

Fodd bynnag, dechreuodd agoriad cyntaf y " *llyfr bach* " ar ôl archddyfarniad Dan.8:14, h.y., ar ôl 1843 a 1844; canys y mae y ddealltwriaeth bwysig o destyn y prawf Adventist diweddaraf o ffydd i'w briodoli i'r datguddiadau a roddwyd yn uniongyrchol gan Iesu Grist ei hun, neu gan ei angel, i'n chwaer Ellen.G.White, yn ystod ei gweinidogaeth.

Adnod 11: " *Bydded yr hwn sy'n anghyfiawn yn anghyfiawn eto, bydded yr aflan yn aflan eto; a bydded i'r cyfiawn arfer cyfiawnder o hyd, a'r hwn sydd sanctaidd yn ei sancteiddio ei hun.* »

Ar y darlleniad cyntaf, mae'r adnod hon yn cadarnhau'r mynediad i gymhwyso archddyfarniad Dan.8:14. Mae gwahaniad yr Adfentyddion a ddewiswyd gan Dduw rhwng 1843 a 1844 yn cadarnhau neges " *Sardis* " lle canfyddwn fod y Protestaniaid " *yn fyw* " ond " *wedi marw* " a " *wedi eu halogi* " yn ysbrydol, a'r arloeswyr Adventist " *yn deilwng o wynder* " a elwir yn yr adnod hon " *cyfiawnder a sancteiddhad* ". Ond mae agoriad y " *llyfr bach* " yn flaengar fel " *llwybr y cyfiawn sy'n mynd ymlaen yn tyfu fel golau dydd, o'r wawr i'w anterth* ". Ac nid oedd yr arloeswyr Adfentwyr yn ymwybodol bod ^{prawf} ffydd yn mynd i'w sifftio rhwng 1991 a 1994 wrth i astudiaeth o'r " *5ed trwmped* " ddatgelu i ni. O ganlyniad, daw darlleniadau eraill o'r adnod hon yn bosibl.

Mae'r amser selio ar fin dod i ben fel y darllenwn yn Dat.7:3: " *Paid â gwneud niwed i'r ddaear, nac i'r môr, nac i'r coed, nes inni selio talcennau gweision ein Duw ni.* » Ble dylen ni roi'r caniatâd i niweidio'r tir, y môr, a'r coed? Mae dau bosibilrwydd yn bodoli. Cyn y " *chweched utgorn* " neu cyn y " *saith pla olaf* "? Mae'r " *chweched utgorn* " yn chweched cosb rhybudd a roddwyd gan Dduw i bechaduriaid daearol, yn ymddangos yn rhesymegol i mi yn yr achos hwn i gadw'r ail bosibilrwydd. Oherwydd bod " *y ddaear* " Brotestannaidd a'r " *môr* "

Catholig yn darged i “ *saith pla olaf digofaint Duw* ” fel eu targed. Gadewch inni ystyried nad yw'r dinistr a gyflawnir gan y “ *chweched utgorn* ” yn atal, ond yn hyrwyddo tröedigaeth yr etholedigion a alwyd a brynwyd trwy waed Iesu Grist.

Felly, ar ôl y “ *chweched utgorn* ” ac ychydig cyn y “ *saith bla olaf* ”, ac ar adeg atal y selio sy'n nodi diwedd amser gras cyfunol ac unigol y gallwn ddal i osod y geiriau o. yr adnod hon : “ *Bydded anghyfiawn drachefn, yr hwn sydd anghyfiawn, halogedig drachefn; a bydded i'r cyfiawn arfer cyfiawnder o hyd, a'r hwn sydd sanctaidd yn ei sancteiddio ei hun.* » Bydd pawb yn gallu gweld yma sut mae'r Ysbryd yn cadarnhau yn yr adnod hon y cyfieithiad da a gyflwynais ar gyfer yr adnod “Adventist” sylfaenol sef Daniel 8:14: “...bydd sancteiddrwydd yn cael ei gyfiawnhau ” . Mae'r geiriau “ *cyfiawnder a sanctaidd* ” yn cael eu cefnogi'n gryf ac felly'n cael eu cadarnhau gan Dduw. Rhagwela y genadwri hon felly amser diwedd y cyfnod gras, ond y mae esboniad arall fel y canlyn. Wrth gyrraedd diwedd y llyfr, mae'r Ysbryd yn targedu'r amser pan ddaw'r llyfr sydd wedi'i ddehongli'n llawn yn “*lyfr bach agored* ” ac o'r eiliad hwn, bydd ei dderbyn neu ei wrthod yn gwneud gwahaniaeth rhwng “ *yr un sy'n gyfiawn a'r un sy'n halogi ei hun* ”. ” ac y mae ein Harglwydd yn gwahodd “ *y sant i sancteiddio ei hun ymhellach* ”. Cofiaf eto fod y “ *halogiad* ” wedi ei briodoli i Brotestaniaeth yn neges y “ *Sardes* ” . Mae'r Ysbryd yn targedu gyda'i eiriau y Protestaniaeth a'r Adfentiaeth sefydliadol hon sydd wedi rhannu ei felltith ers 1994, pan ymunodd ag ef trwy ymuno â'r gynghrair eciwmenaidd. Bydd derbyn neges y llyfr hwn, felly, “ *unwaith eto* , ond yr olaf, *yn gwneud y gwahaniaeth rhwng yr un sy'n wasanaethu Duw a'r un nad yw'n ei wasanaethu* ” yn ôl Mal.3:18.

Felly rwy'n crynhoi gwersi'r adnod hon. Yn gyntaf, mae'n cadarnhau'r gwahaniad Adfentydd oddi wrth Brotestaniaeth rhwng 1843 a 1844. Yn yr ail ddarlleniad, mae'n berthnasol yn erbyn Adfentiaeth swyddogol a ddychwelodd i'r gynghrair Brotestannaidd ac eciwmenaidd ar ôl 1994. Ac rwy'n cynnig trydydd darlleniad a fydd yn berthnasol ar ddiwedd yr amser. gras yn 2029 cyn dychweliad Iesu Grist a osodwyd ar gyfer dechrau'r gwanwyn a ddaw cyn Ebrill 3 o'r Pasg 2030.

Ar ôl yr esboniadau hyn, mae'n parhau i fod i ni ddeall bod achos cwmp Adfentiaeth sefydliadol, a arweiniodd at gael ei “ *chwydu* ” gan Iesu Grist yn ei neges at Laodicea, yn llai gwrthod credu yn ei ddychweliad am 1994, sef y gwrthodiad i gymryd i ystyriaeth gyfraniad goleuni sydd wedi dod i oleuo gwir gyfieithiad Daniel 8:14; goleuni a arddangosir mewn modd diwrthwynebiad gan y testun Beiblaidd Hebraeg gwreiddiol ei hun. Ni allasai y pechod hwn gael ei gondemnio ond gan Dduw cyfiawnder nad yw yn ystyried yr euog yn ddieuog.

Adnod 12: “ *Wele, yr wyf yn dod ar frys, a'm gwobr sydd gyda mi, i dalu i bob dyn yn ôl ei waith.* ”

Mewn 9 mlynedd, bydd Iesu yn dychwelyd mewn gogoniant dwyfol annisgrifiadwy. Yn Dat. 16 i 20, datgelodd Duw i ni natur y gyfran o'i ddialedd a neilltuwyd ar gyfer pechaduriaid Catholig, Protestannaidd ac Adfentiaidd gwrthryfelgar anghyfiawn ac anoddefgar. Cyflwynodd i ni hefyd y gyfran a neilltuwyd ar gyfer ei Adfentyddion etholedig a arhosodd yn ffyddlon ac sy'n anrhydeddu ei air proffwydol a'i Saboth sanctaidd seithfed dydd, yn y Parch. 7, 14, 21 a 22. Bydd “dial” yn “dychwelyd i bob un yn ôl beth yw ei waith ef , yr

hwn sydd yn gadael ychydig le i'r euog i'w cyfiawnhau eu hunain yn ngolwg Crist. Mae geiriau hunangyfiawn yn mynd yn ddiwerth oherwydd bydd hi'n rhy hwyr wedyn i drawsnewid gwallau dewisiadau'r gorffennol.

Adnod 13: “ *Fi yw'r alffa a'r omega, y cyntaf a'r olaf, y dechrau a'r diwedd.* »

Mae diwedd hefyd i'r hyn sydd â dechrau. Mae'r egwyddor hon yn berthnasol i'r hyd o amser daearol a ddarperir gan Dduw ar gyfer ei ddewis o etholedigion. Rhwng alffa ac omega, bydd 6000 o flynyddoedd wedi mynd heibio. Yn y flwyddyn 30 ar Ebrill 3, bydd marwolaeth atoning gwirfoddol Iesu Grist hefyd wedi nodi amser alffa y gynghrair Gristnogol o 2000 o flynyddoedd; bydd gwanwyn 2030 yn nodi ei amser omega mewn grym llawn.

Ond mae'r alffa hefyd yn 1844 gyda'i omega 1994. Ac yn olaf, mae'r alffa i mi a'r swyddogion etholedig olaf, 1995 gyda'i omega, 2030.

Adnod 14: “ *Gwyn eu byd y rhai sy'n cadw ei orchmynion (ac nid ~~golchi eu gwisgoedd~~), er mwyn cael hawl ar bren y bywyd, ac i fynd i mewn trwy'r pyrth i'r ddinas!* »

Mae ail ffurf y “ *gorthrymder mawr* ” ger ein bron gyda'i chanlyniad o luoedd o farwolaethau. Felly, mae'n dod yn frys i gael amddiffyniad a chymorth gan Dduw trwy Iesu Grist. Fel yr awgryma y ddelw, rhaid i'r pechadur “ *gadw ei orchmynion* » ; **rhai Duw a rhai Iesu, “ *Oen Duw* ” sy'n golygu bod yn rhaid iddo ymwrthod â phob ffurf y gall pechod ei gymryd.** Mae'r cyfieithiad cudd o'r adnod hon sydd wedi'i chadw yn ein Beiblau presennol i'w briodoli i Babyddiaeth Rufeinig dan arweiniad y Fatican. Mae'r llawysgrifau eraill, yr hynaf, ac felly'n fwy ffyddlon, yn cynnig: “ *Gwyn eu byd y rhai sy'n cadw ei orchmynion* ”. A chan mai camwedd y gyfraith yw pechod, mae'r neges yn cael ei gwyrddroi ac yn disodli'r ufudd-dod angenrheidiol a hanfodol gyda'r honiad syml o berthyn Cristnogol. Pwy sy'n elwa o'r drosedd? I'r rhai a fydd yn ymladd y Saboth hyd y dychweliad gogoneddus Iesu Grist. Crynhoir y gwir neges fel a ganlyn: “Gwyn ei fyd y sawl sy'n ufuddhau i'w Greawdwr”. Nid yw'r neges hon ond yn ailadrodd yr hyn a ddyfynnir yn Datguddiad 12:17 a 14:12, sef: “ *y rhai sy'n cadw gorchmynion Duw a ffydd Iesu* ”. Dyma dderbynwyr y neges olaf a anfonwyd gan Iesu. Yr un sy'n barnu'r canlyniad a geir yw Iesu Grist ei hun, ac mae ei ofyniad yn gyfartal â'r dioddefaint a gafwyd yn ei ferthyrdod. Bydd y wobr i'r rhai a ddewisir yn fawr iawn; byddant yn cael anfarwoldeb, ac yn mynd i mewn i fywyd tragwyddol trwy'r llwybr Adventist a symbolwyd gan “ *ddeuddeg porth* ” y “ *Jerwsalem newydd* ” symbolaidd.

Adnod 15: “ *Allan gyda chŵn, consurwyr, puteiniaid, llofruddion, eilunaddolwyr, a phawb sy'n caru ac yn ymarfer celwydd!* »

Pwy yw'r rhai y mae Iesu'n eu henwi fel hyn? Mae'r cyhuddiad cudd hwn yn ymwneud â'r holl ffydd Gristnogol sydd wedi gwrthdystrywio; y ffydd Gatholig, y ffydd Brotestannaidd amlffurf gan gynnwys y ffydd Adventist sydd wedi ymuno â'i chynghrair er 1994; y ffydd Adventist a fendithiwyd mor gyfoethog ganddo yn nechreu ei fodolaeth, ac yn fwy fyth felly gyda golwg ar ei gynnrychiolwyr diweddaf a orfodwyd i ymneillduaeth. Y “ *cŵn* ” yw'r paganiaid ond hefyd, ac yn bennaf oll, y rhai sy'n honni eu bod yn frodyr iddo **ac yn ei fradychu**. Mae'r term hwn “ *cŵn* ” yn baradocsaid ar gyfer bodau dynol cyfoes

y Gorllewin, sef yr anifail a ddelir fel symbol o ffyddlondeb, ond i bobl y Dwyrain yr union ddelwedd o ddiennyddio. Ac yma, mae Iesu hyd yn oed yn herio eu natur ddynol ac yn eu hystyried yn anifeiliaid annibynadwy. Mae'r telerau eraill yn cadarnhau'r dyfarniad hwn. Mae Iesu'n cadarnhau'r geiriau a wnaed yn Dat.21:8 ac yma mae ychwanegu'r term " *cŵn* " yn mynegi ei farn bersonol. Ar ol yr arddangosiad aruchel o gariad a roddes at ddynion, nid oes dim yn fwy ofnadwy na chael ei fradychu gan y rhai a honant eu bod yn perthyn iddo ef a'i aberth.

Yna, mae Iesu'n eu galw'n " *ddewiniaid* " oherwydd eu masnach ag angylion drwg, ysbrydegaeth, a ysgogodd y ffydd Gatholig yn gyntaf â dychmygion y "Forwyn Fair", rhywbeth amhosibl yn feiblaidd. Ond y mae'r gwyrthiau a gyflawnwyd gan y cythreuliaid yn debyg i'r hyn a gyflawnodd " *consurwyr* " Pharo o flaen Moses ac Aaron.

Trwy eu galw'n " *anghwrtais* ", mae Iesu'n condemnio rhyddhau moesau ond yn anad dim y cynghreiriau crefyddol annaturiol a wneir gan yr eglwysi Protestannaidd â'r ffydd Gatholig a gyhuddir gan broffwydi Duw fel gwas y diafol. Maent yn atgenhedlu, "yn ferched," " *godineb* " eu " *mam butain, Babilon Fawr*," a gyhuddir yn Dat. 17:5.

Mae'r apostolion hefyd yn " *lofruddwyr* " a fydd yn paratoi i ladd etholedigion Iesu os na fydd yn ymyrryd i'w hatal trwy ei ddyfodiad gogoneddus.

Maent yn " *eilunaddolwyr* " oherwydd ei fod yn rhoi mwy o ddiddordeb i fywyd materol nag i fywyd ysbrydol. Maen nhw'n parhau i fod yn ddifater pan fydd Duw yn cynnig ei oleuni iddyn nhw y maen nhw'n ei wrthod yn ddi-flewyn-ar-dafod trwy bardduo ei wir negeswyr.

Ac i orffen yr adnod hon, mae'n nodi: " *A phwy bynnag sy'n caru ac yn ymarfer celwydd!* » Wrth wneud hynny, mae'n gwadu'r rhai y mae eu natur ynghlwm wrth gelwydd, i'r graddau eu bod yn gwbl ansensitif i'r gwirionedd. Mae wedi cael ei ddweud am chwaeth a lliwiau na ellir eu trafod; yr un peth ydyw gyda chariad gwirionedd neu gelwydd. Ond ar gyfer ei dragwyddoldeb, mae Duw yn dewis, yn unig, ymhlith ei greaduriaid y mae atgenhedlu dynol yn arwain atynt, y rhai sydd â'r cariad hwn at wirionedd.

Mae canlyniad terfynol cynllun iachawdwriaeth Duw yn ofnadwy. Wedi'u taflu allan, yn olynol, mae'r pechaduriaid anedifeiriol caled antedilwaidd, y gynghrair Iddewig hynafol anghrediniol, y ffydd Gatholig Pabaidd ffaidd, y ffydd Uniongred eilunaddolgar, y ffydd Brotestannaidd Galffinaidd, ac yn olaf, y ffydd Adventist sefydliadol, dioddefwr olaf ysbryd traddodiad y mae'r rhai blaenorol i gyd wedi ei ffafrio yn gyfartal.

Roedd gan y neges "Adventist" ganlyniadau angheuol, yn gyntaf, i'r Iddewon, a syrthiodd trwy eu gwrthodiad i gredu yn nyfodiad **cyntaf** y Meseia a gyhoeddwyd yn Dan.9:24 i 27. Yn ail, y Cristnogion a daflwyd allan gan Iesu sydd i gyd yn rhannu yr euogrwydd o ddangos diffyg diddordeb yn y neges "Adventist" ddiweddaraf sy'n cyhoeddi **ei ail ddyfodiad** . Mae eu diffyg cariad at ei wirionedd yn angheuol iddynt. Yn 2020, mae'r prif grefyddau swyddogol hyn i gyd yn rhannu'r neges ofnadwy hon a anerchodd Iesu ym 1843 i Brotestaniaeth y cyfnod " *Sardis* " yn Dat. 3:1: " *Dywedir eich bod yn fyw, a'ch bod wedi marw* ".

Adnod 16: “ Yr wyf fi, Iesu, wedi anfon fy angel i dystiolaethu i chwi y pethau hyn yn yr eglwysi. Gwreiddyn a had Dafydd wyf fi, y seren fore ddisglair. »

Anfonodd Iesu ei angel Gabriel at Ioan, a thrwy Ioan atom ni, ei weision ffyddlon y dyddiau diwethaf. Oherwydd mai dim ond heddiw y mae'r neges hon sydd wedi'i dehongli'n llawn yn caniatáu inni ddeall y negeseuon y mae'n eu cyfeirio at ei weision a'i ddisgyblion o'r saith cyfnod neu'r saith Cynulliad. Mae Iesu yn cael gwared ar yr amheuaeth ar ei atgof symbolaidd o Apo.5: “ gwreiddyn a dyfodol Dafydd ”. Ychwanega: “ seren ddisglair y bore ”. Yr haul yw'r seren hon ond dim ond fel symbol y mae'n uniaethu â hi. Oherwydd, yn anymwybodol, mae bodau diffuant sy'n caru Iesu Grist am ei aberth yn anrhydeddu ein haul ni, y seren hon wedi'i swyno gan y paganiaid. Os nad yw llawer yn ymwybodol o hono, nid yw torfeydd, hyd yn oed yn oleuedig ar y pwnc, yn barod, nac yn alluog i ddeall difrifoldeb y weithred eilunaddolgar baganaidd hon. Rhaid i ddyn anghofio ei hun, i osod ei hun yn lle Duw sy'n teimlo pethau'n wahanol iawn oherwydd bod ei feddwl eisoes wedi dilyn gweithredoedd dynion ers bron i 6000 o flynyddoedd. Mae'n nodi pob cam gweithredu ar gyfer yr hyn y mae'n ei gynrychioli mewn gwirionedd; nid yw hyn yn wir am ddynion y mae eu bywydau byr yn ymwneud yn bennaf â bodloni eu chwantau, yn bennaf yn gnawdol a daearol, ond mae hefyd yn wir am y rhai sy'n ysbrydol a chrefyddol iawn ac sy'n parhau i gael eu rhwystro allan o barch traddodiadau'r tadau.

Ar ddiwedd neges *Thyatira*, dywedodd yr Ysbryd wrth “ yr hwn sydd yn gorchfygu ” : “ A rhoddaf iddo y seren fore . Yma mae Iesu'n cyflwyno'i hun fel “seren y bore ”. Bydd yr enillydd felly yn cael Iesu a chydag ef holl oleuni bywyd sydd â'i ffynhonnell ynddo. Mae atgof y term hwn yn awgrymu sylw llawn y gwir “Adfentyddion” olaf ar yr adnodau hyn o 1 Pedr.2:19-20-21: “ Ac yr ydym yn dal y gair proffwydol yn fwy sicr fyth, yr ydych yn gwneud yn dda i dalu iddo. sylw, fel lamp yn llewyrchu mewn lle tywyll, nes gwawrio'r dydd a seren y bore yn codi yn eich calonnau; gan wybod yn gyntaf i chwi eich hunain na all yr un broffwydoliaeth o'r Ysgrythur fod yn wrthrych dehongliad preifat, oherwydd nid trwy ewyllys dyn y dygwyd proffwydoliaeth erioed, ond y mae'n cael ei symud gan yr Ysbryd Glân y mae dynion wedi llefaru oddi wrth Dduw. » Ni allem ei ddweud yn well. Ar ôl clywed y geiriau hyn, mae'r un a ddewiswyd yn eu trawsnewid yn weithredoedd a gymerwyd i ystyriaeth gan Iesu Grist.

Adnod 17: “ A dywedodd yr Ysbryd a'r briodferch, Tyred. A dywedded y sawl sy'n clywed: Tyred. A deued yr hwn sydd sychedu; pwy bynnag a fynno, gall gymryd dŵr y bywyd yn rhydd .”

O ddechrau ei weinidogaeth ddaearol, mae Iesu wedi lansio'r alwad hon: “ Tyrd ”. Ond wrth gymryd y ddelw o “ syched ”, mae'n gwybod na fydd y sawl nad yw'n “ sychedig ” yn dod i yfed. Bydd ei alwad yn cael ei chlywed, yn unig, gan y rhai sy'n “ sychedu ” am y bywyd tragwyddol hwn y mae ei gyfiawnder perffaith yn ei gynnig inni trwy ei ras yn unig, fel ail gyfle. Iesu yn unig a dalodd y pris; mae felly yn ei gynnig “ **am ddim** ”. Nid oes unrhyw “fodddhad” Catholig neu ddwyfol yn caniatáu iddo gael ei gael am arian. Mae'r alwad gyffredinol hon yn paratoi cynulliad o swyddogion etholedig o bob cenedl ac o bob tarddiad. Daw'r alwad “ *Dewch* ” yn allwedd i'r grŵp hwn o etholedigion y bydd prawf ffydd y

dyddiau diwethaf yn ei greu. Ond, byddant yn profi'r prawf ar wasgar ar y ddaear a dim ond pan fydd Iesu Grist yn dychwelyd yn ei ogoniant i'w symud o wlad pechod y byddant yn cael eu haduno.

Adnod 18: “ *Yr wyf yn datgan i bawb sy'n clywed geiriau proffwydoliaeth y llyfr hwn: Os ychwanega neb rywbeth ato, bydd Duw yn ei daro â'r pla a ddisgrifir yn y llyfr hwn;* »

Nid llyfr beiblaidd cyffredin mo Datguddiad. Mae'n waith o lenyddiaeth wedi'i godio'n ddwyfol mewn iaith Feiblaidd y gellir ei adnabod gan y rhai sy'n chwilio'r Beibl cyfan o'r dechrau i'r diwedd. Daw mynegiadau yn gyfarwydd trwy ddarllen dro ar ôl tro. Ac mae'r “concordances beiblaidd” yn ei gwneud hi'n bosibl dod o hyd i ymadroddion tebyg. Ond yn union oherwydd bod ei god yn fanwl iawn, rhybuddir cyfieithwyr a thrawsgrifwyr: “ *Os bydd unrhyw un yn ychwanegu unrhyw beth ato, bydd Duw yn ei daro â'r pla a ddisgrifir yn y llyfr hwn* ”.

Adnod 19: “ *Ac os bydd unrhyw un yn cymryd unrhyw beth oddi wrth eiriau llyfr y broffwydoliaeth hon, bydd Duw yn cymryd ei ran oddi wrth bren y bywyd ac o'r ddinas sanctaidd, a ddisgrifir yn y llyfr hwn.* »

Am yr un rhesymau, mae Duw yn bygwth unrhyw un sy'n “ *cymryd unrhyw beth oddi wrth eiriau llyfr y broffwydoliaeth hon* .” Mae pwy bynnag sy'n cymryd y risg hon hefyd yn cael ei rybuddio: “ *Bydd Duw yn torri ei ran o bren y bywyd ac o'r ddinas sanctaidd, a ddisgrifir yn y llyfr hwn* .” Bydd y newidiadau a nodir felly yn cael canlyniadau ofnadwy i'r rhai a'u cyflawnodd.

Tynnaf eich sylw at y wers hon. Os cosbir cyfaddasiad y llyfr codedig annealladwy hwn gan Iesu Grist yn y ddwy ffordd drwyadl hyn, pa beth a fydd i'r rhai a ymwrthodant â'i genadwri dadgodedig hollol ddealladwy ?

Y mae gan Dduw resymau da i gyflwyno y rhybudd hwn yn eglur, oblegid y mae y Datguddiad hwn, y geiriau a ddewisir ganddo, o'r un gwerth a thestun ei “ddeg gorchymyn” “wedi ei ysgythu â'i fys ar lechau o gerrig”. Yn awr, yn Dan.7:25, proffwydodd y byddai ei “ *gyfraith* ” frenhinol yn cael ei “ *newid* ” yn ogystal â'r “ *amseroedd* ”. Cyflawnwyd y weithred, fel y gwelsom, trwy awdurdod Rhufeinig, yn olynol yn ymerodraethol yn 321, ac yna yn y Pab, yn 538. Cospir y weithred hon a farnodd yn “ *drahaus* ” trwy farwolaeth, ac y mae Duw yn ein hannog i beidio ag atgenhedlu, tuag at brophwydoliaeth, y math hwn o fai a gondemnia yn bendant.

Mae gwaith Duw yn parhau i fod yn waith iddo ni waeth pa amser y mae'n cael ei gyflawni. Mae dehongli ei broffwydoliaeth yn amhosibl heb ei arweiniad. Mae hyn yn golygu bod y gwaith dadgryptio o'r un gwerth â'r hyn sydd wedi'i amgryptio. Sylweddolwch felly fod y gwaith hwn lle mae meddwl Duw yn cael ei ddatgelu'n glir yn “ *sancteiddrwydd* ” uchel iawn. Dyma'r “ *dystiolaeth Iesu* ” eithaf y mae Duw yn ei annerch i'w weision Adfentaidd olaf ar y Seithfed Dydd; ac ar yr un pryd, gydag arfer y gwir Saboth Sadwrn, mae yn 2021, y “ *sancteiddrwydd cyfiawn* ” olaf a drefnwyd ers dyfodiad archddyfarniad Dan.8:14 ym 1843 i rym.

Adnod 20: “ *Y mae'r hwn sy'n tystio'r pethau hyn yn dweud: Ydw, rydw i'n dod ar frys. Amen! Tyred, Arglwydd Iesu!* »

Gan ei fod yn cynnwys y geiriau olaf a gyfarchodd Iesu Grist at ei ddisgyblion, mae llyfr y Datguddiad hwn o sancteiddrwydd uchel iawn. Ynddo ef

yr ydym yn cael yr hyn sy'n cyfateb i dablau'r gyfraith, wedi'u hysgythru â bys Duw, a'u rhoi i Moses. Iesu yn tystio; pwy a feiddia ymryson â'r ardystiad dwyfol hwn ? Mae popeth yn cael ei ddweud, mae popeth yn cael ei ddatgelu, nid oes ganddo ddim mwy i'w ddweud ond: “ *Ydw, rydw i'n dod yn gyflym.*” Mae “ *Ie* ” syml sy'n cynnwys ei berson dwyfol cyfan, yn golygu bod ei ddyfodiad agos yn sicr oherwydd ei fod yn adnewyddu ei addewid: “ *Rwy'n dod yn gyflym* ”; a “ *yn brydlon* » dyddiedig sy'n cymryd ei ystyr llawn: yng ngwanwyn 2030. Ac mae'n cadarnhau ei ddatganiad trwy ddweud “ *Amen* ”; sy'n golygu: “Mewn gwirionedd”.

Pwy wedyn sy'n dweud: “ *Tyrd, Arglwydd Iesu* ”? Yn ôl adnod 17 o'r bennod hon, “ *yr Ysbryd a'r briodferch* ” ydyn nhw.

Adnod 21: “ *Gras yr Arglwydd Iesu fyddo gyda'r holl saint!* »

Mae'r adnod olaf hon o'r Datguddiad yn cloi'r llyfr trwy ddwyn i gof “ *ras yr Arglwydd Iesu* ”. Mae hon yn thema a wrthwynebwyd yn aml i'r gyfraith ar ddechrau'r Gymanfa Gristnogol. Y pryd hyny, yr oedd gras yn orfodadwy yn erbyn y ddeddf gan y rhai a wrthodasant gynnyg Crist. Roedd etifeddiaeth yr Iddewon o'r gyfraith yn golygu eu bod yn gweld cyfiawnder dwyfol yn unig drwyddi. Nid oedd Iesu eisiau eu tynnu oddi wrth ufudd-dod i'r gyfraith ond daeth i “ *gyflawni* ” yr hyn yr oedd yr aberthau anifeiliaid wedi ei broffwydo iddo. Dyma pam y dywedodd ym Mat.5:17: “ *Peidiwch â meddwl fy mod i wedi dod i ddinistrio'r gyfraith na'r proffwydi; Dw i wedi dod nid i ddileu, ond i gyflawni* .”

Y peth mwyaf rhyfeddol yw clywed Cristnogion yn gwrthwynebu cyfraith a gras. Oherwydd, fel y mae'r apostol Paul yn egluro, bwriad gras yw helpu dyn i gyflawni'r gyfraith hyd at y pwynt y mae Iesu'n ei ddatgan yn Ioan 15:5: “*Fi yw'r winwydden, chi yw'r canghennau. Y mae'r sawl sy'n aros ynof fi, ac yr wyf yn aros ynddo, yn dwyn llawer o ffrwyth, oherwydd hebof fi ni ellwch chwi wneud dim* .” Am ba bethau i'w “ *wneud* ” y mae'n sôn a pha “ *ffrwyth* ” ydyw? O barch i'r gyfraith y mae ei ras yn ei gwneud yn bosibl diolch i'w gymorth yn yr Ysbryd Glân.

Byddai wedi bod yn ddymunol ac yn llesol pe “ *buasai gras yr Arglwydd Iesu* ” ac y gallasid gweithredu “ *ym mhob peth* ”; ond nid yw yr adnod afluniaidd hon ond yn mynegi dymuniad na ellir ei gwireddu. Gadewch inni oll obeithio eisoes y bydd llawer iawn ohonynt; cymaint â phosibl; mae ein Duw clodwiw, Creawdwr a Gwardwr yn ei haeddu; y mae yn dra theilwng o hono. Trwy nodi “ *gyda'r holl saint* ”, mae'r testun gwreiddiol yn dileu unrhyw amwysedd; gras yr Arglwydd yn gallu bod o les iddynt hwy yn unig, y rhai “ *y mae efe yn eu sancteiddio trwy ei wirionedd* ” (Ioan 17:17). Ac i'r rhai sy'n meddwl am gyflawni bywyd tragwyddol trwy ddilyn y llwybr a hawlir gan Iesu Grist, fe'ch atgoffaf chi fod y “ *gwirionedd* ” hanfodol rhwng “ *llwybr* ” a “ *bywyd* ”, yn ôl Ioan 14:6. Dim tramgwydd i'r gwrthryfelwyr sydd yn hawlio bendith yr adnod hon, er y flwyddyn 1843, nid yw gras yr Arglwydd wedi bod ond lles i'r rhai y mae yn ei sancteiddio trwy adferiad ei orphwysfa sanctaidd Sabbothol. Y weithred hon sy'n gysylltiedig â thystiolaeth cariad at ei “ *wirionedd* ” sy'n gwneud yr etholedigion y saint yn deilwng o'r gras dan sylw. Felly ni ellir cysegru gras i “bawb”. Felly byddwch yn wyliadwrus o gyfieithiadau drwg, camarweiniol o'r

Beibl, sy'n arwain at ddadrithiad terfynol ofnadwy i'r rhai sy'n dibynnu arnynt am eu hanffawd!

Mae'r Datguddiad dwyfol a gyflwynir yn y gwaith hwn wedi cadarnhau'r gwersi a broffwydwyd yn hanes Genesis, y gallwn nodi eu pwysigrwydd hanfodol. Ar ddiwedd y gwaith hwn, mae'n ymddangos yn ddefnyddiol cofio'r prif wersi hyn. Mae hyn yn gyfiawn a hoffwn nodi hefyd bod y ffydd Gristnogol yn ein byd cyfoes yn cael ei chyflwyno'n aruthrol ar ffurf ystumiedig oherwydd treftadaeth gwlt Catholigiaeth Rufeinig. Arhosodd y gwirionedd sydd ei angen ar Dduw yn y cyflwr syml a rhesymegol a ddeallwyd gan apostolion cyntaf Iesu Grist ond mae'r symlrwydd hwn sy'n cael ei anwybyddu yn aml yn dod, yn ôl ei gymeriad lleiafrifol, yn gymhleth i'r anghyfarwydd. Yn wir, i nodi Seintiau'r Dyddiau Diwethaf Iesu Grist a strwythur ysbrydol y Datguddiad, mae archddyfarniad Daniel 8:14 yn anhepgor. Ond i nodi'r archddyfarniad hwn, mae astudiaeth o lyfr cyfan Daniel a dehongli ei broffwydoliaethau hefyd yn hanfodol. O ddeall y pethau hyn, mae'r Apocalypse yn datgelu ei gyfrinachau i ni. Eglura yr efrydiau angenrheidiol hyn yr anhawsder a gawn pan geisiwn argyhoeddi y dyn anghrediniol o'n hamser yn y Gorllewin, ac yn enwedig yn Ffrainc.

Dywedodd Iesu na all neb ddod ato ond y Tad sy'n ei arwain, a dywedodd hefyd, am ei etholedigion, fod yn rhaid iddynt gael eu geni o ddŵr a'r Ysbryd. Mae'r ddwy ddysgeidiaeth hyn yn gyflenwol fod Duw yn gwybod natur ysbrydol ei etholedigion ymhlith ei holl greaduriaid. O ganlyniad, bydd pob un ohonynt yn ymateb yn ôl ei natur ei hun; hefyd bydd y rhai sydd â rhagfarnau ffafriol am y Saboth a ymarferwyd eisoes gan yr Iddewon yn derbyn heb ormod o anhawster y datguddiadau proffwydol sy'n dangos ei fod yn ofynnol gan Dduw er 1843. I'r gwrthwyneb, bydd y rhai sydd â rhagfarnau anffafriol yn ei gylch yn gwrthod pob dadl feiblaidd a gyflwynir ac bydd yn dod o hyd i resymau da i gyfiawnhau ei wrthodiad. Mae deall yr egwyddor hon yn ein hamddiffyn rhag dadrithio gyda'r rhai yr ydym yn cyflwyno gwirionedd Crist iddynt. Trwy ddatgelu gwirionedd meddwl dwyfol, mae'r broffwydoliaeth yn rhoi ei holl rym i'r "*Efengyl dragwyddol*" y mae'n rhaid i ddisgyblion Iesu "*ddysgu'r cenhedloedd hyd ddiwedd y byd*".

"Bwystfilod" yr Apocalypse

Yn gronolegol ac yn olynol ymddangosodd gelynyion Duw a'i etholedigion ar ddelw "*anifeiliaid*".

Mae'r cyntaf yn dynodi Rhufain imperialaidd wedi'i darlunio gan y "*draig gyda deg corn a saith pen yn gwisgo diadems*", yn Dat. 12:3; "*Y Nicolaitans*" yn Dat.2:6; "*y diafol*" yn Dat.2:10.

Mae'r ail yn ymwneud â Rhufain Gatholig Pabaidd a ddelweddyd gan "*y bwystfil sy'n codi o'r môr, gyda deg corn yn gwisgo diademau a saith pen*" Dat. 13:1; "*gorsedd Satan*" yn Dat.2:13; "*y wraig Jesebel*" yn Dat.2:20; "*lliwiodd y lleuad â gwaed*" yn Dat.6:12; "*traean trawyd y lleuad*" o'r "*pedwerydd trwmped*" yn Dat.8:12; "*y môr*" yn Dat.10:2; "*y gorsen fel gwialen*" yn Dat.11:1; "*cynffon*" y "*ddraig*" yn Dat.12:4; "*y sarff*" yn Dat.12:14; a "*draig*" o adnodau 13, 16 a 17; "*Babilon fawr*" yn y Parch. 14:8 a 17:5.

Mae'r trydydd yn targedu anffyddiaeth chwyldroadol Ffrainc, wedi'i ddelweddu gan y "*bwystfil sy'n codi o'r affwys*" yn Dat.11:7; y "*gorthrymder*"

mawr ” yn Dat.2:22; y “ *pedwerydd trwmped* ” yn Dat.8:12; “ *y geg sy'n llyncu'r afon* ” sy'n symbol o'r bobl Gatholig, yn Dat.12:16. Mae hyn yn ymwneud â ffurf gyntaf yr “ *ail wae* ” a ddyfynnir yn Dat.11:14. Bydd ei hail ffurf yn cael ei chyflawni gan “ *chweched utgorn* ” Apo.9:13, yn ôl Apo.8:13 o dan y teitl “ *ail wae* ”, rhwng Mawrth 7, 2021 a 2029, o dan wedd wirioneddol Byd Rhyfel III yn dod i ben mewn rhyfel niwclear. Yr hil-laddiad dynol sy'n diboblogi'r ddaear (*yr affwys*) yw'r cysylltiad a sefydlwyd rhwng “ *y pedwerydd a'r chweched trwmped* ”. Datgelir manylion am ddatblygiad y rhyfel hwn yn Dan.11:40 i 45.

Mae'r pedwerydd “ *bwystfil* ” yn dynodi'r ffydd Brotestannaidd a'r ffydd Gatholig, ei chynghreiriad, yn y prawf olaf o ffydd yn hanes daearol. Mae hi'n “ *dod i fyny o'r ddaear* ,” yn Dat.13:11; sy'n golygu ei bod hi ei hun, yn dod allan o'r ffydd Gatholig a symbolir gan “ *y môr* ”. Yn dra llethol, sefydlodd oes y Diwygiad Protestanaidd grefydd, gydag agweddau lluosog, wedi eu nodi gan wrthgiliad, yn tystio yn ngweithredoedd John Calvin, i gymeriad rhyfelgar, llymion, creulon, ac erlidgar. Roedd dyfodiad archddyfarniad Dan.8:14 i rym yn ei gondemnio'n fyd-eang o wanwyn 1843 ymlaen.

Mae'r ffydd Adventist sefydliadol, sy'n dod yn fyw o brawf ffydd Brotestannaidd 1843-1844, wedi disgyn yn ôl ac wedi dychwelyd i statws y ffydd Brotestannaidd a'i melltith ddwyfol ers cwmp 1994; hyn oherwydd gwrthodiad swyddogol y golau proffwydol dwyfol a ddatgelwyd yn y gwaith hwn o 1991. Proffwydir y farwolaeth ysbrydol hon o'r ffurf sefydliadol yn Dat.3:16: “*Fe'th chwydaf allan o'm genau* ”.

Mae cyflawniadau terfynol y proffwydoliaethau ger ein bron, a bydd ffydd pawb yn cael ei brofi. Bydd yr Arglwydd Iesu Grist yn cydnabod, ymhlith yr holl fodau dynol, y rhai sy'n perthyn iddo, y rhai sy'n croesawu ei ddatguddiadau hanfodol, ffrwyth cariad dwyfol, gyda llawenydd a ffyddlondeb diolchgar.

Ar awr y dewis olaf, bydd yr etholedigion yn cael eu gwahaniaethu gan y ffaith y byddant yn gwybod pam y cwmp syrthiedig, bydd Datguddiad dwyfol felly'n gwneud y gwahaniaeth rhwng yr achubol a'r colledig y mae o'r oes apostolaidd "Effesus", yn Apo . 2:5, dywedodd Duw, “ *Cofia gan hynny o ba le y syrthiaist* ”; ac yn 1843, yn oes y “ *Sardis* ” dywedodd hefyd wrth y Protestaniaid, yn Dat . *a chadw ac edifarhau* ”; mae hyn yn ymestyn i'r Adfentyddion syrthiedig ers 1994, sydd, er yn arsylwyr Saboth, yn derbyn gan Iesu y neges hon o Dat. 3:19: “ *Rwy'n ceryddu ac yn cosbi pawb yr wyf yn eu caru; felly byddwch yn selog ac edifarhau* .”

Wrth baratoi'r Datguddiad proffwydol hwn, gosododd y Duw creawdwr, a gyfarfu ym mherson Iesu Grist, y nod iddo'i hun o ganiatáu i'w rai dewisol nodi eu gelynyon yn glir; gwneir y peth a chyflawnir pwrpas Duw. Wedi'i gyfoethogi'n ysbrydol felly, mae ei Dewis yn dod yn “ *y Briodferch a baratowyd ar gyfer Swper Priodas yr Oen* ”. Efe a'i “ *gwisgodd hi â lliain gwyn main, y rhai ydynt weithredoedd cyfiawn y saint* ” yn Dat.19:7. Chwi sydd wedi darllen cynnwys y gwaith hwn, os cewch y siawns a'r fendith i fod yn eu plith, “ *paratowch eich hunain i gyfarfod â'ch Duw* ” (Amos 4:12), yn ei wirionedd!

Tra bod dehongli proffwydoliaethau dirgel Daniel a'r Datguddiad wedi'i gwblhau'n llawn a bod amser dychweliad cywir Crist bellach yn hysbys i ni, mae'r cwestiwn hwn gan Iesu Grist a ddyfynnwyd yn Luc 18:8 yn gadael

amheuaeth braidd yn ofidus: “Rwy’n dweud wrthych, *fe yn dod â chyfiawnder iddynt yn gyflym. Ond pan ddaw Mab y Dyn, a gaiff ef ffydd ar y ddaear?* ” . Canys ni all helaethrwydd gwybodaeth ddeallusol o'r gwirionedd wneud iawn am wendid ansawdd y ffydd hon. Mae dynoliaeth a fydd yn wynebu dychweliad Iesu Grist wedi datblygu mewn hinsawdd sy'n ffafriol i bob math o hunanoldeb a anogir yn gryf. Mae llwyddiant unigol wedi dod yn nod i'w gyflawni ar unrhyw gost, hyd yn oed trwy falu cymydog, ac mae hyn yn ystod cyfnod hir o heddwch byd dros fwy na 70 mlynedd. Pan wyddom fod gwerthoedd y nefoedd a gynigiwyd gan Iesu Grist mewn gwrthwynebiad llwyr i'r norm hwn o'n hamser, mae'n ymddangos bod ei gwestiwn yn cael ei gyfiawnhau'n drasig, oherwydd gall fod yn destun pryder i bobl a oedd yn credu eu bod yn cael eu "hethol", ond ni fydd yn aros am byth. eu hanffawd o'r "a elwir"; oherwydd ni fydd Iesu wedi canfod ynddynt yr ansawdd ffydd sy'n ofynnol i fod yn deilwng o'i ras.

Mae'r llythyren yn lladd ond mae'r Ysbryd yn rhoi bywyd

Mae'r bennod olaf hon yn cwblhau dehongliad y Datguddiad Apocalypse. Yn wir, yr wyf newydd gyflwyno'r codau beiblaidd sy'n ei gwneud yn bosibl adnabod y symbolau y mae Duw yn eu defnyddio yn ei broffwydoliaethau, ond er mai eu nod yw datgelu ei ofyniad am ddychwelyd y Saboth ers 1843-1844, nid yw'r gair sabbath yn ymddangos unwaith yn unig yn y testunau proffwydol hyn o Daniel neu Datguddiad. Mae bob amser yn cael ei awgrymu ond nid yw'n cael ei ddyfynnu'n glir. Y rheswm dros beidio ei enwi yn eglur yw, mai normalrwydd sylfaenol y ffydd Gristionogol apostolaidd yw arfer y Sabboth, canys gall pawb weled na bu pwnc y Sabboth erioed yn fater o ymryson rhwng yr Iddewon a'r apostolion cyntaf, dysgyblion i Iesu Grist. Fodd bynnag, nid yw'r diafol wedi rhoi'r gorau i ymosod arno, gan annog yr Iddewon yn gyntaf i'w “halogi”, yna'n ail y Cristnogion, trwy ei wneud yn “anwybyddu” yn llwyr. I gyflawni'r canlyniad hwn, ysbrydolodd gyfieithiadau ffug o'r testunau gwreiddiol a grybwyllodd

amdano. Hefyd, ni fyddai y cyflwyniad hwn o wirionedd dwyfol yn gyflawn heb ymwadiad o'r camweddau atgas hyn, y rhai sy'n dioddef, yn gyntaf, yn Dduw yn Iesu Grist, yna'r rhai y gallasai ei farwolaeth gymod fod wedi cynnig bywyd tragwyddol iddynt.

Yr wyf yn cadarnhau, ger bron Duw, fod yn ysgrifeniadau yr hen gyfammod a'r newydd, hynny yw, yr holl Feibl, **ddim** adnod ag sydd yn dysgu cyfnewidiad yn statws y Sabboth o'r pedwerydd o'i ddeg gorchymyn ; hefyd, wedi ei sancteiddio gan Dduw, o ddechreuad ei greadigaeth o'n byd daearol.

Ers y apostasy Protestannaidd o ganlyniad i ddod i rym yr archddyfarniad Daniel 8:14, yn y gwanwyn 1843 hyd heddiw, darllen y Beibl yn lladd. Hoffwn nodi nad y Beibl sy'n lladd yn fwriadol, ond y defnydd a wneir ohono ar sail gwallau cyfieithu sy'n ymddangos yn y fersiynau a gyfieithwyd o'r testunau " *Hebraeg a Groeg* " gwreiddiol; ond yn fwy na dim mae hefyd yn broblem oherwydd dehongliadau gwael. Mae Duw ei hun yn cadarnhau'r peth, mewn delwau, yn Dat.9:11: " *Yr oedd ganddynt drostynt fel brenin angel yr affwys, a enwyd yn Hebraeg Abaddon, ac yn Groeg Apollyon* ". Cofiaf yma neges gudd yr adnod hon: " *Abaddon ac Apollyon* " sy'n golygu, " *yn Hebraeg a Groeg* ": Dinistriwr. Mae " *Angel yr affwys* " yn dinistrio ffydd gan ddefnyddio " *dau dyst* " beiblaidd Dat.11:3.

Hefyd, er 1843, y mae gau-gredinwyr wedi gwneyd dau wall yn eu darlleniad o dystiolaeth hanesyddol y Bibl. Mae'r cyntaf i fod wedi rhoi mwy o bwys ar eni Iesu Grist nag ar ei farwolaeth ac mae'r ail yn atgyfnerthu'r cyfeiliornad hwn, trwy roi mwy o bwys ar ei adgyfodiad nag i'w farwolaeth. Y mae y cyfeiliornad dwbl hwn yn tystio yn eu herbyn, oblegid y mae yr arddangosiad o gariad Duw at ei greaduriaid yn gorphwys, yn ei hanfod, ar ei benderfyniad gwirfoddol i roddi, yn Nghrist Iesu, ei fywyd er prynedigaeth ei etholedigion. Mae rhoi blaenoriaeth i atgyfodiad Iesu yn cynnwys ystumio prosiect achubol Duw, ac mae hyn yn cario i'r euog ganlyniad torri eu hunain oddi arno a thorri ei gynghrair sanctaidd, cyfiawn a da. Gorphwysa buddugoliaeth Crist ar ei dderbyniad o farwolaeth, nid yw ei adgyfodiad ond canlyniad dedwydd a chyfiawn ei berffeithrwyd dwyfol.

Colosiaid 2:16-17 " *Am hynny na fydded i neb eich barnu ynghylch bwyta nac yfed, nac ynghylch gwyl, neu leuad newydd, neu Sabothau: y rhai hyn oedd gysgod y pethau i ddod, ond y corff sydd yng Nghrist.* »

Defnyddir yr adnod hon yn aml i gyfiawnhau rhoi'r gorau i arfer y " *Saboth* " wythnosol. Mae dau reswm yn condemnio'r dewis hwn. Y cyntaf yw bod yr ymadrodd " *sabothau* " yn dynodi " *y Sabothau* " a achosir gan y " *gwleddoedd* " crefyddol blynyddol a ordeiniwyd gan Dduw yn Lefiticus 23. " *Sabothau* " teimladwy yw'r rhain a osodir ar y dechrau ac weithiau ar y diwedd yn ystod " *gwyliau* " crefyddol. ". Maent yn cael eu dwyn i gof gan yr ymadrodd " *ni wnewch unrhyw waith caeth y dydd hwnnw* ". Nid oes ganddynt unrhyw berthynas â'r " *Saboth* " wythnosol ac eithrio eu henw " *Sabboth* " sy'n golygu " *darfod, gorffwys* " ac sy'n ymddangos am y tro cyntaf yn Gen.2:2: " *Gorffwysodd Duw* ". Dylid nodi hefyd nad yw'r gair " *sabbath* " a ddyfynnir yn nhestun Hebraeg y pedwerydd gorchymyn yn ymddangos yn y cyfieithiad L.Segond sy'n ei ddynodi,

yn unig, o dan yr enw “ *dydd gorffwys* ” neu “ *seithfed dydd* ”. Fodd bynnag, mae'n cymryd ei gwraidd o'r ferf a ddyfynnir yn Gen.2:2: “ *gorffwys* ” neu “ *y Saboth* ” a enwir yn glir yn fersiwn JNDarby o'r Beibl.

Yr ail reswm yw hyn: dywedodd Paul am “ *wleddoedd a Sabothau* ” eu bod yn “ *gysgodion o bethau i ddod* ” hynny yw, pethau sy'n proffwydo realiti a oedd neu a fydd. Gan dybied fod y “ *Saboth y seithfed dydd* ” yn perthyn i'r adnod hon, y mae “ *cysgod yn dyfod* ” hyd ddyfodiad y seithfed mileniwm y mae yn ei brophwydo. Datgelodd marwolaeth Iesu Grist ystyr y “ *Saboth y seithfed dydd* ” sy'n proffwydo, oherwydd ei fuddugoliaeth dros bechod a marwolaeth, y “ *mil o flynyddoedd* ” nefol y bydd Ei etholedigion yn barnu'r meirw daearol a nefol syrthiedig.

Yn yr adnod hon, yr oedd “ *y gwleddoedd, y lleuadau newydd* ” a'u “ *Sabothau* ” yn gysylltiedig â bodolaeth y ffurf wladol o hen gyfammod Israel. Trwy sefydlu, trwy ei farwolaeth ef, y cyfamod newydd, gwnaeth Iesu Grist y pethau prophwydol hyn yn ddiwerth ; bu'n rhaid iddynt darfod a diflannu fel “ *cysgod* ” sy'n pylu cyn realiti ei weinidogaeth ddaearol fedrus. Tra bod y “ *Saboth* ” wythnosol yn aros am ddyfodiad y seithfed mileniwm i gwrdd â'i realiti proffwydol a cholli ei ddefnyddioldeb.

Mae Paul hefyd yn sôn am “ *bwyta ac yfed* .” Fel gwas ffyddlon, mae'n gwybod bod Duw wedi siarad ar y pethau hyn yn Lefiticus 11 a Deuteronomium 14 lle mae'n rhagnodi'r bwydydd pur a ganiateir a'r bwydydd amhur a waharddwyd. Ni fwriedir i sylwadau Paul herio'r ordinhadau dwyfol hyn ond barn ddynol yn unig (*na fynegodd neb...*) ar y pwnc hwn y bydd yn ei ddatblygu yn Rhufeiniaid 14 ac 1 Cor.8 lle mae ei feddyliau'n ymddangos yn gliriach. Mae'r pwnc yn ymwneud â bwydydd sy'n cael eu haberthu i eilunod a gau dduwiau. Mae'n atgoffa'r etholedigion sy'n ffurfio Israel ysbrydol Duw, o'u dyletswyddau tuag ato, gan ddweud yn 1 Cor.10:31: “ *P'un ai bwyta, neu yfed, neu wneud unrhyw beth arall, gwnewch bopeth er gogoniant Duw* .” A yw Duw yn cael ei ogoneddu gan y rhai sy'n anwybyddu ac yn dirmygu ei ordinhadau datguddiedig ar y materion hyn?

Iago, brawd Iesu, sy'n siarad ar ran yr apostolion **ar y testun o enwaediad**, yn Actau 15:19-20-21: “ *Am hynny yr wyf o'r farn na ddylem boeni'r rhai o'r cenhedloedd sy'n troi at Dduw, ond ysgrifennu atynt eu bod yn ymatal oddi wrth fudredd eilunod, a godineb, ac oddi wrth bethau dagedig, ac oddi wrth waed; oherwydd y mae gan Moses, o'r cenedlaethau gynt, ym mhob dinas y rhai sy'n ei bregethu, yn cael eu darllen yn y synagogau **bob Saboth** .”*

Defnyddir yr adnodau hyn yn aml i gyfiawnhau rhyddid tröedigion paganaidd tuag at y Saboth, a'r adnodau hyn i'r gwrthwyneb yw'r prawf gorau o'i hymarfer a annogir ac a ddysgir gan yr apostolion. Yn wir, mae Jacques yn ystyried nad yw'n ddefnyddiol gosod enwaediad arnynt ac mae'n crynhoi'r egwyddorion hanfodol oherwydd bydd dysgeidiaeth grefyddol fanwl yn cael ei chyflwyno iddynt pan fyddant yn mynd “ *bob Saboth* ” i'r synagogau Iddewig yn eu **hardaloedd** .

Esgus arall a ddefnyddir i gyfiawnhau rhoi'r gorau i ddsbarthiad pur ac amhur o fwydydd: y weledigaeth a roddwyd i Pedr yn Actau 10. Datblygir ei esboniad yn Actau 11 lle mae'n nodi "anifeiliaid aflan" y weledigaeth gyda'r "dynion" paganaidd sy'n daeth i weddio arno i fynd at y canwriad Rhufeinig "Cornelius". Yn y weledigaeth hon, mae Duw yn darlunio natur amhur paganiaid nad ydynt yn ei wasanaethu ac yn gwasanaethu duwiau ffug. Fodd bynnag, mae marwolaeth ac atgyfodiad Iesu Grist yn dod â newid mawr iddynt, oherwydd agorir drws gras iddynt trwy ffydd yn aberth y cymod Iesu Grist. Trwy'r weledigaeth hon y mae Duw yn dysgu'r peth newydd hwn i Pedr. O ganlyniad, mae'r dosbarthiad pur ac amhur a sefydlwyd gan Dduw yn Lefiticus 11 yn parhau ac yn parhau hyd ddiwedd y byd. Ac eithrio bod, er 1843, gyda archddyfarniad Dan.8:14, ymborth bodau dynol wedi cymryd y norm y " *sancteiddhad* " gwreiddiol a sefydlwyd ac a orchynnwyd yn Gen.1:29: " *A dywedodd Duw: Wele fi Rhoddais i bob planhigyn sy'n dwyn hedyn sydd ar wyneb yr holl ddaear, a phob coeden y mae ffrwyth coeden ynddo, yn dwyn had; bydd hwn yn fwyd i chi* ."

Rhoddodd Iesu ei fywyd mewn artaith gorfforol a meddyliol i achub ei etholedigion. Peidiwch ag amau'r lefel uchel iawn o sancteiddrwydd y mae'r farwolaeth angerddol hon yn ei mynnu yn gyfnewid am yr un y mae'n ei achub. Mewn gwirionedd!

Amser daearol Iesu Grist

Perl y Saboth, Mawrth 20, 2021

O ddechrau fy ngweinidogaeth, roeddwn yn argyhoeddedig, ac yn ei chanu, bod "Iesu wedi ei eni yn y gwanwyn." Ar y Saboth hwn o Fawrth 20, 2021, lleolwyd cyhydros y gwanwyn am 10:37 a.m. ar ddechrau cyfarfod ysbrydol. Yna arweiniodd yr Ysbryd fi i geisio proflenni yr hyn oedd hyd hynny yn argyhoeddiad syml o ffydd. Roedd calendr Iddewig yn caniatáu inni osod amser cyhydros gwanwyn y flwyddyn - 6 cyn ein dyddiad Cristnogol swyddogol o enedigaeth ein Gwardwr, ar y "Saboth" ar Fawrth 21.

Pam blwyddyn – 6?

Oherwydd bod ein dyddio swyddogol genedigaeth Iesu Grist wedi'i adeiladu ar ddau wall. Dim ond yn y 6ed ^{gannrif} OC yr aeth y mynach Catholig Dionysius Bach ati i sefydlu calendr. Yn absenoldeb manylion Beiblaidd neu hanesyddol, gosododd yr enedigaeth hon ar ddyddiad marwolaeth y Brenin Herod, a osododd yn 753 o sefydlu Rhufain. Ers hynny, mae haneswyr wedi cadarnhau gwall o 4 blynedd yn ei gyfrifiad; sy'n gosod marwolaeth Herod yn 749 o sylfaeniad Rhufain. Ond, ganed Iesu cyn marwolaeth Herod ac mae Matt.2:16 yn rhoi manylrwydd i ni sy'n gosod oedran Iesu yn “ *ddwy flynedd* ” ar adeg “cyflafan y diniwed” a orchmynnwyd gan y Brenin blin Herod, oherwydd dyoddefodd a theimlodd angau yn dyfod a fyddai yn ei rwygo oddi wrth fwynhad nerth. Y mae y manylrwydd yn bwysig, oblegid y mae y testyn yn nodi, “ *ddwy flynedd, yn ol y dyddiad y bu efe yn ymholi yn ofalus â'r doethion* .” Yn ychwanegol at bedair blynedd y cyfeiliornad blaenorol, y mae y flwyddyn — 6, neu 747 o sefydlu Rhufain, wedi ei sefydlu yn feiblaidd.

Cyhydros gwanwyn y flwyddyn – 6

Gan syrthio ar Saboth, yn y flwyddyn hon – 6, mae'r Beibl yn dweud wrthym fod angel wedi cyflwyno ei hun i “fugeiliaid *oedd yn gwyllo dros eu praidd*”. Mae y Sabboth yn gwahardd masnach ond nid y cadw a'r gofal a roddir i anifeiliaid ; Cadarnhaodd Iesu hyn trwy ddweud: “ *Pwy ohonoch sydd â dafad sy'n syrthio i bydew ac nad yw'n dod i'w chyflwyno, hyd yn oed ar y dydd Saboth? ?* ” . Felly gan angel, cyhoeddwyd genedigaeth y “ *Bugail Da* ”, *gwaredwyr a thywysydd defaid dynol, yn gyntaf, i fugeiliaid dynol, gwarcheidwaid a gwarchodwyr defaid anifeiliaid*. Eglurodd yr angel: “ *...canys heddiw yn ninas Dafydd y ganwyd i chwi Waredwr, yr hwn yw Crist yr Arglwydd* .” Y “ *heddiw* ” hwn felly oedd y dydd Saboth a'r cyhoeddiad yn cael ei wneud gyda'r nos, genedigaeth Iesu rhwng 6 p.m., dechrau'r Saboth, ac awr nosol y cyhuddiad a wnaed gan yr angel i'r bugeiliaid. Rhaid inni yn awr sefydlu'r union amser, yn neialu amser Israel, y cyflawnwyd cyhydros gwanwyn y flwyddyn – 6. Ond nid yw hyn yn bosibl eto oherwydd nid oes gennym unrhyw wybodaeth am y cyfnod hwn.

Mae genedigaeth Iesu ar y Saboth yn gwneud cynllun achub Duw yn llachar ac yn berffaith resymegol. Datganodd Iesu ei hun fel “ *Mab y Dyn* ” , “ *Meistr y Saboth* ”. Oherwydd dros dro yw'r Saboth, ac mae ei ddefnyddioldeb yn parhau hyd ddydd ei ail ddyfodiad, y tro hwn yn rymus a gogoneddus. Mae Iesu yn rhoi ei ystyr llawn i'r Saboth gan ei fod yn proffwydo gweddill y seithfed mileniwm a enillwyd i'w etholedigion yn unig trwy ei fuddugoliaeth dros bechod a marwolaeth.

I nodi ei fynediad i fyd oedolion, ac yntau'n “*dduddeng mlwydd oed*”, mae Iesu'n ymyrryd yn ysbrydol â'r bobl grefyddol y mae'n eu cwestiynu am y Meseia a gyhoeddwyd yn yr Ysgrythurau Sanctaidd. Wedi'i wahanu oddi wrth ei rieni a fu'n chwilio amdano am dridiau, tystiodd i'w annibyniaeth ddwyfol a'i ymwybyddiaeth o'i genhadaeth o blaid bodau dynol daearol.

Yna daw'r amser ar gyfer ei weinidogaeth ddaearol weithredol a swyddogol. Mae dysgeidiaeth Daniel 9:27 yn ei chyflwyno ar ffurf “ *cyfamod* ” o “ *a wythnos* ” sy'n symbol o saith mlynedd rhwng hydref 26 a hydref 33. Rhwng y ddau hydref hyn mae, mewn safle canolog, y gwanwyn a gwledd Pasg y flwyddyn

30 lle, am 3 p.m.," ar ganol wythnos y Pasg, dydd Mercher Ebrill 3, 30 Parodd Iesu Grist i "*aberth ac offrwm*" anifail y ddefod Hebreig ddod i ben, trwy dffrymu ei einioes i wneud iawn dros bechodau ei etholedigion yn unig. Ar ddiwrnod ei farwolaeth, roedd Iesu yn 35 mlwydd a 13 diwrnod oed. Gan farw yn fuddugoliaethus dros bechod a marwolaeth, gallai Iesu ymrwymo ei ysbryd i Dduw, gan ddweud, "*Gorffennwyd* ." Cadarnhawyd ei fuddugoliaeth dros farwolaeth yn ddiweddarach gan ei atgyfodiad. Aeth fel hyn gyda'i apostolion a'i ddisgyblion a'u cyfarwyddo nes, wrth iddynt edrych ymlaen, esgyn i'r nef cyn gŵyl y Pentecost, yn ôl y dystiolaeth a roddir yn Actau 1:1 i 11. Ond yr angylion a baratôdd yn yr achlysur hwn gyhoeddiad ei dychweliad gogoneddus, gan ddywedyd, *wŷr Galilea, paham yr ydych yn sefyll yma yn edrych tua'r nef ? Bydd yr Iesu hwn , a gymerwyd i fyny oddi wrthych i'r nef, yn dod yn yr un modd ag y gwelsoch ef yn mynd i'r nef. "* . Ar y Pentecost, dechreuodd ei weinidogaeth nefol o "Ysbryd Glân" sy'n caniatáu iddo weithredu hyd ddiwedd y byd, ar yr un pryd, yn ysbryd pob un o'i etholedigion sydd ar wasgar ar y ddaear. Yna mae ei enw yn proffwydo yn Isa.7:14, 8:8 a Matt.1:23, "*Emanuel* " sy'n golygu, "Duw gyda ni", yn cymryd mwy fyth o'i wir ystyr.

Mae'r manylion a ddarperir yn y ddogfen hon yn wobrau y mae Iesu'n eu rhoi i'w etholedigion fel arwydd o werthfawrogiad am ddangos ffydd. Fel hyn y mae dyddiad ei farwolaeth yn ein galluogi i wybod a rhannu ag ef beth yw ei dychweliad gogoneddus olaf a drefnodd ar gyfer diwrnod cyntaf y gwanwyn yn y flwyddyn 2030; hynny yw, 2000 o flynyddoedd ar ôl gwanwyn ei groeshoeliad ar Ebrill 3, 30.

Sancteiddrwydd a sancteiddhad

sancteiddrwydd a sancteiddhad yn anwahanadwy ac amodau iachawdwriaeth a gynigir gan Dduw yn Iesu Grist. Mae Paul yn cofio hyn yn Heb.12:14: "*Canlyn heddwch â phawb, a sancteiddrwydd, heb yr hwn ni chaiff neb weld yr Arglwydd* ."

Rhaid deall y cysyniad dwyfol hwn o "**sancteiddhad** " yn berffaith oherwydd ei fod yn ymwneud â "**phopeth sy'n perthyn i Dduw**" ac fel pob perchennog, ni ellir ei ddadfeddiannu heb ganlyniadau i'r rhai sy'n meiddio

gwneud hynny. Yn awr, nid oes eisieu nodi a sefydlu rhestr o'r pethau a berthynant iddo ; Creawdwr bywyd a phopeth sydd ynddo, mae popeth yn perthyn iddo. Y mae ganddo felly hawl bywyd a marwolaeth dros ei holl greaduriaid byw. Fodd bynnag, gan adael i bawb yr hawl i fyw gydag ef neu farw hebdo, mae ei rai dewisol yn ymuno ag ef trwy ddewis rhydd a gwirfoddol i berthyn iddo yn dragwyddol. Mae'r cymod hwn ag ef yn gwneud ei ddewis yn eiddo iddo. Mae'r rhai y mae'n eu croesawu a'u cydnabod yn mynd i mewn i'w gysyniad o **sancteiddhad** a oedd eisoes yn ymwneud â'r holl ddeddfau y mae bywyd ar y ddaear yn ddarostyngedig iddynt. Felly y mae sancteidd- rwydd yn cynnwys cytuno i ymostwng i'r deddfau corfforol a moesol a sefydlwyd, ac felly yn gymeradwy gan Dduw. Am y rheswm dwbl hwn y mae'r Saboth a'r Deg Gorchymyn yn mynegi'n bendant y sancteiddhad dwyfol hwn, y bydd ei gamwedd yn gofyn am farwolaeth y Meseia Iesu.

Mae'r cysyniad hwn o sancteiddiad mor sylfaenol fel y gwelodd Duw yn dda ei ddiffinio o ddechrau'r Beibl yn Gen.2:3, trwy sancteiddio'r seithfed dydd. Nid yw'n syndod felly fod y rhif saith hwn yn dod yn "sêl frenhinol" iddo drwy'r Beibl ac yn fwy arbennig yn Dat.7:2: "*A gwelais angel arall, yn codi tua'r haul yn codi, ac yn dal y sêl. y Duw byw; efe a lefodd â llef uchel ar y pedwar angel y rhoddwyd ef iddynt i niweidio y ddaear a'r môr, ac efe a ddywedodd: Bydd y rhai sydd â chlustiau i glywed awgrym Ysbryd cynnil Duw wedi nodi bod "sêl y Duw byw" yn cael ei dyfynnu yn y bennod hon "7" o'r Datguddiad.*

Ar y Pasg a'r Saboth hwn o Ebrill 3, 2021, sef pen-blwydd marwolaeth ein Gwaredwr Iesu Grist, cyfeiriodd Ysbryd Duw fy meddyliau at gysegr Hebraeg Moses a'r Deml a adeiladwyd gan y Brenin Solomon yn Jerwsalem. Sylwais yno fanylyn sydd yn cadarnhau yn gryf y deongliad a roddais o'r cysegr hwn; sef, swyddogaeth broffwydol y prosiect achubol mawr a baratowyd i'r etholedigion a brynwyd gan Dduw.

Ers 1948, yn dal i gario'r felltith ddwyfol oherwydd eu gwrthodiad i gydnabod Iesu Grist fel y "Meseia" a anfonwyd gan Dduw, mae'r Iddewon wedi adennill eu gwlad genedlaethol. Ers hynny, mae un syniad, un meddwl wedi obsesiwn â nhw: ailadeiladu'r Deml yn Jerwsalem. Ysywaeth iddyn nhw, ni fydd y peth hwn byth yn digwydd, oherwydd mae gan Dduw reswm da i'w atal; terfynodd ei rôl gyda marwolaeth ac atgyfodiad Iesu Grist. Cafodd sancteiddrwydd y deml ei chyflawniad cyfan yn enaid y "Meseia", yn ei gnawd a'i ysbryd, yn berffaith a heb unrhyw staen. Datgelodd Iesu y wers hon pan ddywedodd yn Ioan 2:14, gan siarad am ei gorff: "*dinistria'r deml hon, ac mewn tridiau fe'i cyfodaf hi.*"

Cadarnhawyd diwedd defnyddioldeb y deml gan Dduw mewn sawl ffordd. Yn gyntaf, cafodd ei ddinistrio yn 70 OC gan filwyr Rhufeinig Titus, fel y proffwydwyd yn Daniel 9:26. Yna, wedi diarddel yr luddewon, efe a drosglwyddodd safle y deml i grefydd Islam, yr hon a adeiladodd ddau mosg yno; yr hynaf "Al-Aqsa" a Chromen y Graig. Felly nid oes gan Israel, gan Dduw, y posibilrwydd na'r awdurdod i ailadeiladu ei theml. Oherwydd byddai'r ail-greu hwn yn ystumio ei brosiect iachawdwriaeth broffwydol.

Yr oedd amser dilysrwydd templ Jerusalem wedi ei hysgythru yn y ffurf o'i hadeiladu. Ond i weled yn eglurach, rhaid i ni eisoes archwilio y manylion a ddatguddir am yr adeilad crefyddol hwn yn cario sancteiddrwydd. Gadewch inni nodi bod y deml i gael ei hadeiladu gan y Brenin Dafydd a fynegodd yr awydd ac a ddewisodd Jerwsalem i'w chroesawu; Cytunodd Duw. I wneud hyn, roedd wedi addurno ac atgyfnerthu'r ddinas hynafol hon o'r enw "Jebus" o amser Abraham. Felly, rhwng Dafydd a "mab Dafydd", aeth y "Meseia", "mil o flynyddoedd" heibio. Ond ni adawodd Duw iddo wneuthur felly, a gwnaeth yn hysbys iddo y rheswm; roedd wedi dod yn ddyn gwaedlyd trwy ladd ei was ffyddlon "Ureia yr Hethiad" i gymryd ei wraig, "Bathseba", a ddaeth yn ddiweddarach yn fam i'r Brenin Solomon. Fel hyn y talodd Dafydd bris ei fai, wedi ei gosbi trwy farwolaeth ei fab cyntaf, a anwyd o Bathseba, yna, wedi gwneuthur heb orchymyn Duw nifer ei bobl, efe a gosbwyd, ac a gynigiodd Duw iddo ddewis ei gosb rhwng tri dewis. Yn ôl 2 Sam.24:15, dewisodd farwolaeth y pla epidemig a laddodd 70,000 o ddiodefwr mewn tridiau.

Yn 1 Brenhinoedd 6 cawn ddisgrifiad o'r deml a adeiladwyd gan Solomon. Mae'n rhoi'r enw iddo, "tŷ YaHWéH". Mae'r term "ty" hwn yn awgrymu man aduniad teuluol. Mae'r tŷ adeiledig yn proffwydo teulu'r creawdwr achubol Duw. Mae'n cynnwys dwy elfen gyfagos: y cysegr a'r deml.

Ar y ddaear, mae defodau crefyddol yn cael eu cyflawni sy'n cael eu harfer yn y parth a awdurdodwyd ar gyfer dyn. Solomon yn ei alw: deml. Fel estyniad o'r lle sancteiddiolaf, yr hwn a eilw yn noddfa, ac oddi wrth yr hwn y gwahanir ef yn unig gan wahanlen, y mae ystafell y deml yn ddeugain cufydd o hyd, neu ddwywaith mor fawr a'r cysegr. Mae'r deml felly'n gorchuddio 2/3 o'r tŷ cyfan.

Er iddo gael ei adeiladu yn ddiweddarach yn amser Moses, mae'r cyfamod Iddewig yn gyfan gwbl o dan ymbarél y cyfamod a wnaed rhwng Duw ac Abraham ar ddechrau'r trydydd mileniwm ers Adda. Bydd y Meseia yn cyflwyno'i hun i'r Iddewon ar ddechrau'r pumed mileniwm, 2000 o flynyddoedd yn ddiweddarach. Fodd bynnag, yr amser a neilltuwyd gan Dduw i'r ddaear ar gyfer ei ddewis o etholedigion yw 6000 o flynyddoedd. Felly canfyddwn am amser, y gyfran 2/3 + 1/3 o dŷ YaHWéH. Ac yn y gymhariaeth hon, y mae 2/3 o gyfamod Abraham yn cyfateb i 2/3 o dŷ YaHWéH sydd yn terfynu ar y wahanlen wahanedig. Mae'r gorchudd hwn yn chwarae rhan bwysig gan ei fod yn nodi'r trawsnewidiad o'r daearol i'r nefol; mae hyn yn gwybod bod y newid hwn yn nodi cwblhau rôl broffwydol y deml ddaearol. Mae'r syniadau hyn yn rhoi i'r gorchudd gwahanu ystyr pechod sy'n gwahanu'r Duw nefol perffaith oddi wrth y dyn daearol amherffaith a phechadurus er Adda ac Efa. Mae gan y gorchudd gwahanu gymeriad deuol, oherwydd rhaid iddo gydymffurfio â pherffeithrwydd nefol ac amherffeithrwydd daearol y ddau ddarn cysylltiedig. Yna mae rôl y Meseia yn ymddangos oherwydd ei fod yn ymgorffori'r nodwedd hon yn berffaith. Yn ei berffeithrwydd dwyfol, daeth Iesu Grist yn bechod trwy gario'r rhai o'i etholedigion yn eu lle i wneud iawn drostynt a thalu'r pris marwol.

Mae'r dadansoddiad hwn yn ein harwain i weld yn y cysegr y ddelwedd o olyniaeth broffwydol o'r cyfnodau ysbrydol mawr a nodir bob 2000 o flynyddoedd: yr ^{aberth} ^{1af} a offrymwyd gan Adda – Aberth a offrymwyd gan Abraham ym Mynydd Moriah, Golgotha yn y dyfodol – Aberth Crist wrth droed o

Fynydd Golgotha - Aberth yr etholedigion olaf wedi'i atal gan ddychweliad gogoneddus y Gwardwr Iesu Grist ym Mihangel.

I Dduw, i'r hwn yn ôl 2 Pedr 3:8, “ *mae un diwrnod yn debyg i fil o flynyddoedd, a mil o flynyddoedd yn debyg i un diwrnod* ”, (gweler hefyd Salm 90:4), mae rhaglen ddaearol wedi'i hadeiladu ar ddelw'r wlad. wythnos mewn un olyniaeth o: 2 ddiwrnod + 2 ddiwrnod + 2 ddiwrnod. Ac y tu ôl i'r olyniaeth hon mae “ *seithfed dydd* ” tragwyddol yn agor.

Mae cynnwys dwy ystafell y tŷ sanctaidd yn ddadlennol dros ben.

Y cysegr neu'r lle sancteiddiolaf

Y ddau gerwbiaid ag adenydd estynedig

Y mae y cysegr a elwir y cysegr sancteiddiolaf yn mesur 20 cufydd o hyd ac 20 cufydd o led. Mae'n sgwâr perffaith. A'i uchder hefyd sydd 20 cufydd; sy'n ei wneud yn giwb; y ddelwedd driphlyg o berffeithrwydd ($= 3 : L = l = H$); hyn fel y desgrifiad o'r “ *Jerusalem newydd yr hon sydd yn disgyn o'r nef oddi wrth Dduw* ” yn Dat.20. Gwaherddir y lle sancteiddiol hwn gan Dduw i ddyn dan gosb marwolaeth. Mae'r rheswm yn syml ac yn rhesymegol; ni all y lle hwn ond croesawu Duw oherwydd ei fod yn symbol o'r nefoedd ac yn darlunio cymeriad nefol Duw. Yn ei feddyliau mae ei gynllun iachawdwriaeth lle mae'r holl elfennau symbolaidd sydd wedi'u gosod yn y cysegr hwn yn chwarae eu rhan. Mae realiti yn Nuw yn y dimensiwn nefol, ac ar y ddaear mae'n rhoi darlun o'r realiti hwn trwy symbolau. Felly cyrhaeddaf wrthrych y darganfyddiad penodol hwn o'r Pasg hwn 2021. Darllenwn yn 1 Brenhinoedd 6:23 i 27: “ *Gwnaeth ddau geriw yn y cysegr o bren olewydd gwyllt, yn ddeg cufydd o uchder. Yr oedd i bob un o ddwy adain un o'r cerwbiaid bum cufydd, sef deg cufydd o flaen un o'i hadenydd hyd flaen y llall. Yr ail gerub hefyd oedd ddeg cufydd. Yr un oedd y mesur a'r siâp ar gyfer y ddau gerwbiaid. Deg cufydd oedd uchder pob un o'r ddau gerwbiaid. Gosododd Solomon y cerwbiaid yng nghanol y tŷ, y tu mewn. Yr oedd eu hadenydd ar led: aden y cyntaf a gyffyrddodd ag un o'r muriau, ac adain yr ail yn cyffwrdd â'r mur arall; a'u hadenydd eraill yn cyfarfod o'r diwedd yng nghanol y tŷ.*”

Nid oedd y cerubiaid hyn yn bod yn nhabernacl Moses, ond trwy eu gosod yn nheml Solomon, y mae Duw yn goleuo ystyr y lle sancteiddiolaf hwn. I gyfeiriad ei lled, mae'r darn yn cael ei groesi gan ddau bâr o adenydd y ddau gerwbiaid, gan roi safon nefol iddo, sy'n anhygyrch i bob pwrpas i'r bod dynol sy'n byw ar y ddaear yn unig. Cymeraf y cyfle hwn yma i wadu ac ail-sefydlu gwirionedd am y cerwbiaid hyn y mae arlunwyr mor enwog â “Michelangelo”, mewn deliriwm cyfriniol paganaidd, wedi rhoi ymddangosiad babanod asgellog yn chwarae offerynnau neu'n saethu saethau bwa. Nid oes babanod yn y nefoedd. Ac am Dduw, yn ôl Psa.51:5 neu 7: “ *Wele, mewn anwiredd y'm ganed, a'm mam a'm beichiogodd mewn pechod* ”, a Rhuf.3:23: “ *Canys pawb a bechasant ac a amddifadwyd o'r gogoniant.*” o Dduw ”, nid oes y fath beth a baban diniwed neu bur, oherwydd er Adda, y mae dyn wedi ei eni yn bechadur trwy etifeddiaeth. Yr oedd yr angylion nefol oll wedi eu creu yn ddynion ieuainc, fel Adda ar y ddaear. Nid ydynt yn heneiddio ac yn aros yr un peth am byth. Mae henaint yn nodwedd

ddaearol unigryw, canlyniad pechod a marwolaeth, ei gyflog terfynol, yn ôl Rhuf.6:23.

Arch y Cynghrair Sanctaidd

1 Brenhinoedd 8:9 *Nid oedd yn yr arch ond y ddwy lech faen , a osododd Moses yno yn Horeb, pan wnaeth yr ARGLWYDD gyfamod â meibion Israel, wrth ddyfod allan o wlad yr Aiff .”*

Yn y cysegr neu'r lle mwyaf cysegredig felly mae dau geriwb enfawr gydag adenydd estynedig, symbolau o'r cymeriad nefol gweithredol, ond hefyd ac yn anad dim, **arch y cyfamod** sydd wedi'i gosod **yng nghanol** yr ystafell rhwng y ddau gerwbiaid mawr. Oherwydd mai i'w gysgodi y mae'r tŷ yn cael ei adeiladu. Yn y drefn y mae Duw yn cyflwyno i Moses y pethau crefyddol y bydd yn rhaid iddo eu cyflawni, a geir yn gyntaf, arch y cyfamod. Ond y mae y cynhwysydd hwn yn llai gwerthfawr na'i gynnwysiad: y ddau fwrdd carreg y mae Duw wedi eu hysgythru â'i fys o'i gyfraith sanctaidd o'r deg gorchymyn. Mae'n adlewyrchiad o'i feddwl, ei norm, ei gymeriad digyfnewid. Mewn astudiaeth ar wahân (2018-2030, y disgwyliad Adventist eithaf), rwyf eisoes wedi dangos ei gymeriad proffwydol ar gyfer y cyfnod Cristnogol. Yn y cysegr darllenwn feddyliau dirgel Duw. Yno y cawn yr elfenau sydd yn ffafr ac yn gwneyd cymundeb ag ef yn bosibl. Digon yw dyweyd fod y pechadur sydd yn parhau yn droseddwr ewyllysgar i'w ddeg gorchymyn yn ei dwyllo ei hun os cred y gall hawlio ei iachawdwriaeth. Mae'r berthynas yn dibynnu'n unig ar ffydd a roddir ar y gwirioneddau symbolaidd a geir yn y lle sancteiddiaf hwn. Mewn deg gorchymyn, mae Duw yn crynhoi ei safon o fywyd a ragnodwyd ar gyfer bodau dynol a ffurfiwyd ar ei ddelw; sy'n golygu bod Duw ei hun yn anrhydeddu ac yn cyflawni ei orchmynion. Mae'r bywyd a roddir i ddyn yn seiliedig ar barch i'r gorchmynion hyn. Ac y mae eu camwedd yn esgor ar bechod a gosbir trwy farwolaeth y blaid euog. Ac ers Adda ac Efa, mae anufudd-dod wedi gosod y ddynoliaeth gyfan o dan y cyflwr marwol hwn. Felly syrthiodd marwolaeth ar bobl fel afiechyd heb unrhyw iachâd.

Y drugareddfa

Yn y cysegr, uwchben y drugareddfa, y ddelwedd symbolaidd o'r allor y mae'n rhaid i Oen Duw gael ei immoleiddio arni, mae dau angel llai arall yn edrych ar yr allor a'u hadenydd yn cyfarfod yn y canol. Yn y ddelwedd hon, mae Duw yn dangos y diddordeb y mae angylion ffyddlon yn ei roi i'r cynllun iachawdwriaeth sy'n dibynnu ar farwolaeth yr iawn Iesu Grist. Oherwydd daeth Iesu i lawr o'r nef i gymryd arno ymddangosiad babi dynol. Yr un a roddodd ei fywyd ar groes Golgotha oedd eu ffrind nefol "Michael" yn gyntaf, yn bennaeth ar yr angylion a mynegiant nefol gweladwy y creawdwr Ysbryd Duw ac mae'r angylion yn gywir yn ystyried eu hunain yn "gyd-weision" i'w *etholedigion* .

Yn y lle sancteiddiolaf, y mae yr arch a orchuddir gan y drugareddfa wedi ei gosod dan adenydd y ddau fawr a'r lleiaf cerubiaid. Yn y ddelw hon, cawn y darluniad o'r adnod hon o Mal.4:2: “ Ond i chwi sy'n ofni fy enw, **haul cyfiawnder** a gyfyd , ac **iachâd fydd dan ei adenydd** ; byddwch yn mynd allan ac yn neidio fel lloi mewn stabl .” Bydd y drugareddfa, sef symbol sy'n rhagffurfio'r groes y croeshoeliwyd Iesu arni, yn wir yn dod ag iachâd yn erbyn afiechyd

marwol pechod. Bu farw Iesu i waredu oddi wrth bechod ac atgyfododd i waredu ei etholedigion o ddwylo drygionus pechaduriaid anedifeiriol a gwrthryfelgar. Yr oedd troseddiad y ddeddf a gynnwysid yn yr arch yn dwyn marwolaeth i bob creadur dynol ar y ddaear. Ac am yr etholedigion a ddewiswyd gan Dduw yng Nghrist, iddynt hwy yn unig, y drugareddfa a osodwyd uwchben yr arch yn cynnwys y gyfraith droseddol, sydd wedi dwyn oddiamgylch fuddugoliaeth y bywyd tragywyddol i'r hon yr aent i mewn ar awr yr adgyfodiad cyntaf; eiddo'r saint a brynwyd trwy'r gwaed a dywalltwyd gan Iesu Grist ar y drugareddfa hon. Yna bydd eu hiachâd rhag marwolaeth yn gyflawn. Yn ôl Mal.4:2, y cerwbiaid yw'r ddelw o'r Ysbryd nefol Duw y mae Dat.4 yn ei ddynodi gan symbol y “*pedwar creadur byw*”. Oherwydd mae'r iachâd sydd ynghlwm wrth y drugareddfa mewn sefyllfa dda o dan ddwy adain ganolog y ddau gerwbiaid mawr.

Yn union fel yn y ddefod Hebraeg flynyddol o "ddydd y cymod", roedd gwaed anifeiliaid yr afr yn cael ei daenllu ar y blaen ac ar y drugareddfa, tua'r Dwyrain, roedd yn angenrheidiol i waed Iesu Grist lifo mewn gwirionedd hefyd. ar yr un drugareddfa hon. I'r diben hwn, ni alwodd Duw ar wasanaeth offeiriad dynol. Roedd wedi cynllunio a threfnu popeth ymlaen llaw, trwy gael yr arch a'r pethau sanctaidd wedi'u cludo o'r lle mwyaf sanctaidd a'r lle sanctaidd yn amser y proffwyd Jeremeia i ogof a leolir yn yr islawr wrth droed Mynydd Golgotha, o dan greigiog. ddaear, chwe metr o ddyfnder, ychydig o dan y ceudod ciwbig 50 cm, a gloddiwyd ar yr wyneb yn y graig, lle cododd y milwyr Rhufeinig y groes y croeshoeliwyd Iesu arni. Trwy fai hir a dwfn a grëwyd gan y daeargryn a grybwyllir yn y Beibl, llifodd ei waed yn llythrennol ar ochr chwith y drugareddfa, hynny yw, yr ochr dde i'r Crist croeshoeliedig. Felly, nid heb reswm y mae Matt.27:51 yn tystio i'r pethau hyn: “*Ac wele orchudd y deml wedi ei rhwygo'n ddau, o'r top i'r gwaelod, y ddaear yn ysgwyd, **y creigiau wedi eu hollti**, ...*”. Ym 1982, datgelodd archwiliad gwyddonol fod y gwaed sych a gasglwyd gan Ron Wyatt yn cynnwys annormal o gromosomau 23 X ac un cromosom Y. Roedd y crëwr dwyfol am adael ar ei ôl, brawf o'i natur ddwyfol a ychwanegir at ei amdo sanctaidd ar y mae delw ei wyneb a'i gorff yn ymddangos yn negyddol. Felly, cafodd y gyfraith droseddol a gynhwysir yn yr arch ei llwyr iawn trwy dderbyn ar ei hallor y gwaed gwir bur oddiwrth holl bechodau ein Hiachawdwr Iesu Grist. Oherwydd wrth ddatguddio'r pethau hyn i Ron Wyatt, ni cheisiodd Duw fodloni ar chwilfrydedd dynol, ond mynnai gryfhau athrawiaeth sancteiddiad ei ddwyfoldeb yn Iesu Grist. Oherwydd bod ganddo waed yn wahanol i fodau dynol eraill, mae'n rhoi rheswm i gredu yn ei natur berffaith a phur, yn rhydd oddi wrth bob math o bechod. Mae'n cadarnhau felly iddo ddod i ymgnawdoli Adda newydd neu “*Adda olaf*” fel y dywed Paul yn 1 Cor.15:45, oherwydd er iddo gael ei weld, ei glywed a'i roi i farwolaeth mewn corff o gnawd tebyg i'n corff ni, nid oedd ganddo unrhyw gysylltiad genetig gyda'r rhywogaeth ddynol. Mae sylw o'r fath i fanylion yng nghyflawniad ei brosiect achubol yn datgelu'r pwysigrwydd y mae Duw yn ei roi i symbolau ei ddysgeidiaeth. Ac fe ddeallwn yn well pam, cafodd Moses ei gosbi am ystumio'r prosiect achub dwyfol hwn trwy daro craig Horeb ddwywaith. Yr ail waith, yn ol y drefn a roddwyd gan Dduw, nid oedd raid iddo ond ymddiddan ag ef i gael y dwfr.

Gwialen Moses, y manna, sgrôl Moses

Num.17:10: “ Dywedodd yr ARGLWYDD wrth Moses, Dygwch yn ôl wialen Aaron o flaen y dystiolaeth , i'w chadw yn arwydd i'r gwrthryfelwyr, er mwyn i chwi roi terfyn ar eu grwgnach ger fy mron i, ac y byddant yn gwneud hynny. cyfnod peidio marw .”

Exo.16:33-34: “ A dywedodd Moses wrth Aaron, Cymer lestr, a gosod ynddo omer yn llawn o fanna, a gosod **gerbron** yr ARGLWYDD, er mwyn ei gadw i'th ddisgynyddion. Yn ôl y gorchymyn a roddodd yr ARGLWYDD i Moses, gosododd Aaron ef o flaen y dystiolaeth , er mwyn ei gadw .”

Deut.31:26: “ Cymer y llyfr hwn o'r gyfraith, a gosod ef wrth ymyl arch cyfamod yr ARGLWYDD dy Dduw, a bydd yno yn dystiolaeth yn dy erbyn.”

Yn seiliedig ar yr adnodau hyn, gadewch inni faddau i'r apostol Paul ei gyfeiliornad a barodd iddo osod yr elfennau hyn yn yr arch ac nid wrth ei hymyl nac o'i blaen, yn Heb.9:3-4: “Y tu ôl i'r ail orchudd yr oedd y rhan o'r tabernacl a elwir yn sanctaidd sanctaidd , ~~yn cynnwys yr allor aur yn arogl-darth~~, ac arch y cyfamod, wedi ei gorchuddio yn llwyr ag aur. ~~O flaen yr arch~~ yr oedd llestr aur yn cynnwys manna, gwialen Aaron yr hon oedd wedi blaguro, a byrddau'r cyfamod . Yn yr un modd, nid oedd allor yr arogl-darth yn y cysegr, ond ar ochr y deml o flaen y gorchudd. Ond roedd yr elfennau a osodwyd wrth ymyl yr arch yno i dystio i'r gwyrthiau a gyflawnwyd gan Dduw dros ei bobl Hebreaidd a ddaeth yn Israel, cenedl rydd a chyfrifol.

Wrth ymyl yr arch, mae gwialen Moses ac Aaron, yn mynnu ymddiried yng ngwir broffwydi Duw. Yn ôl Deu.8:3, mae'r manna yn atgoffa'r etholedigion gerbron Iesu “ *nid trwy fara a dŵr yn unig y bydd dyn byw, ond trwy bob gair sy'n dod o enau yr ARGLWYDD .*” Ac mae'r gair hwn hefyd yn cael ei gynrychioli yno ar ffurf y sgrôl a ysgrifennwyd gan Moses, dan orchymyn Duw. Uwchben yr arch, mae allor y drugareddfa yn dysgu bod cysylltiad â Duw yn amhosibl heb ffydd yn aberth parod bywyd Iesu Grist. Y set hon o bethau yw sail ddiwinyddol y cyfamod newydd a sefydlwyd ar y tywallt gwaed dynol gan Iesu Grist. Ac yn rhesymegol iawn, y diwrnod pan, ynddo ef, y cyflawnwyd a chyflawnwyd prosiect Duw, daeth rôl y symbolau a gŵyl “Yom Kippur” neu “ddiwrnod y cymod” a broffwydodd ei fod yn anarferedig ac yn ddiwerth. Yn wyneb realiti, mae cysgodion yn pylu. Dyma pam y bu'n rhaid i'r deml, lle'r oedd y defodau proffwydol yn cael eu harfer, ddiflannu a pheidio ag ymddangos eto. Fel y dysgodd Iesu, rhaid i addolwr Duw ei addoli “ *mewn ysbryd a gwirionedd*,” gan gael “ *mynediad rhydd* ” i'w Ysbryd nefol trwy gyfryngdod Iesu Grist. Ac nid yw'r addoliad hwn ynghlwm wrth unrhyw le daearol, nac yn Samaria, nac yn Jerwsalem, a llai fyth yn Rhufain, Santiago de Compostela, Lourdes na Mecca.

Er nad yw ynghlwm wrth le daearol, mae ffydd yn cael ei ddangos gan weithredoedd y mae Duw wedi'u paratoi ymlaen llaw ar gyfer Ei etholedigion tra byddant byw ar y ddaear. Daeth symbolaeth noddfa i ben ar ddechrau'r pumed mileniwm ar ôl 4,000 o flynyddoedd o bechod. A phe bai prosiect Duw wedi'i adeiladu dros 4000 o flynyddoedd, byddai'r etholedigion wedi mynd i mewn i weddill Duw a broffwydwyd erbyn y Saboth wythnosol. Ond nid felly y bu, oherwydd ers Sachareias, mae Duw wedi proffwydo dwy gynghrair. Y mae'n ymhelaethu ar yr ail, gan ddweud yn Sec.2:11: “ *Bydd llawer o genhedloedd yn*

uno â'r ARGLWYDD y dydd hwnnw, ac yn dod yn bobl i mi; Byddaf yn trigo yn eich plith, a byddwch yn gwybod mai ARGLWYDD y Lluoedd sydd wedi fy anfon atoch. » Darlunir y ddwy gynghrair gan “ dwy olewydden ” yn Zac.4:11 i 14: “ Atebais a dywedais wrtho, Beth yw ystyr y ddwy olewydden hyn, i'r dde i'r canhwylbren ac i'r chwith? **Llefarais eilwaith**, a dywedais wrtho, Beth yw ystyr y ddwy gangen olewydd, y rhai sydd yn ymyl y ddwy sianel aur y mae aur yn llifo ohoni? Atebodd fi: Oni wyddoch beth y maent yn ei olygu? Dywedaf: **Na, fy arglwydd**. Ac efe a ddywedodd, Dyma'r ddau eneinog y rhai sydd yn sefyll gerbron Arglwydd yr holl ddaear.” Mae darllen yr adnodau hyn yn gwneud i mi ddarganfod cynildeb aruchel o'r Duw creawdwr, yr Ysbryd Glân sy'n ysbrydoli'r gair Beiblaidd. Mae Sachareias yn cael ei orfodi i ofyn **ddwywaith** beth mae'r “ ddwy olewydden ” yn ei olygu i Dduw ei ateb. Mae hyn oherwydd y bydd prosiect y gynghrair ddwyfol yn profi **dau** gam yn olynol ond dysgir yr ail gam gan wersi'r cyntaf. Mae dau ohonyn nhw, ond mewn gwirionedd dim ond un ydyn nhw, oherwydd dim ond penllanw'r cyntaf yw'r ail. Yn wir, beth yw gwerth yr hen gyfamod heb farwolaeth gymodlon y Meseia Iesu? Dim byd, dim hyd yn oed cynffon gellyg, fel y byddai'r mynach Martin Luther wedi dweud. A dyma achos y drasiedi sy'n dal i effeithio ar Iddewon cenedlaethol heddiw. Yn yr adnodau hyn mae Duw hefyd yn proffwydo eu bod nhw'n gwrthod y cyfamod newydd trwy'r ateb mae Sachareias yn ei roi i'r cwestiwn “ Oni wyddoch beth yw eu hystyr?” Dywedaf: **Na, fy arglwydd**. Oherwydd mewn gwirionedd, bydd yr Iddewon cenedlaethol yn anwybyddu'r ystyr hwn tan eiliad y prawf olaf cyn dychwelyd Iesu Grist lle byddant yn trosi neu'n cadarnhau eu gwrthodiad ar gost eu bodolaeth.

Yn amlwg, mae tröedigaeth Gristnogol pobloedd baganaidd wedi profi bod y cynllun dwyfol yn wir wedi'i gyflawni ym mherson Iesu Grist a dyma'r unig arwydd bod Duw yn dal i gynnig i Iddewon cenedlaethol aros yn ei gynghrair sanctaidd. Cadarnhawyd felly, yr oedd yr ail gyfamod neu newydd hwn i ymestyn dros y traean olaf o'r 6000 o flynyddoedd o amser pechod daearol. A dim ond trwy ei ddychweliad gogoneddus olaf y bydd Iesu Grist yn nodi amser cwblhau yr ail gyfamod; oherwydd hyd nes y dychweliad hwn, mae'r ddysgeidiaeth a broffwydwyd gan y symbolau yn parhau i fod yn ddefnyddiol ar gyfer deall y prosiect cyffredinol a baratowyd gan Dduw gan ein bod yn ddyledus iddo wybodaeth am amser ei ddychweliad gogoneddus: dechrau gwanwyn 2030. Felly, yn 1844, trwy roi'r Saboth at Ei etholedig etholedig, mae Duw yn tynnu ar y gwersi sydd wedi'u harysgrifio yn symbolaeth y cysegr Hebraeg a theml Solomon. Mae'n gwadu pechod Sul Catholig a etifeddwyd gan yr Ymerawdwr Cystennin ers Mawrth 7, 321, gan awgrymu'r angen am "puro'r cysegr" newydd a gyflawnwyd yn wirioneddol unwaith ac am byth yn Iesu Grist wedi'i groeshoelio a'i atgyfodi. Arhosodd Duw mewn gwirionedd tan 1844 i wadu ei gondemniad o “Sul y Rhufeiniaid” yn gliriach. Oherwydd bod ei mabwysiadu wedi gosod y ffydd Gristnogol wreiddiol bur dan felltith pechod sy'n torri'r berthynas â Duw yn unol â'r cyhoeddiad a roddwyd yn Dan.8:12.

Mae sancteiddhad felly o angenrheidrwydd yn awgrymu parch i'r Sabboth sanctaidd, wedi ei sancteiddio ei hun gan Dduw o ddiwedd yr wythnos gyntaf o'i greadigaeth o gyfundrefn y ddaear. Yn enwedig gan ei fod yn proffwydo

mynediad yr etholedigion i'r gweddill a gafwyd trwy fuddugoliaeth Iesu a'i fod yn bresennol yn y pedwerydd o ddeg gorchymyn Duw a gynhwysir yn arch y dystiolaeth yn y lle mwyaf sanctaidd, y cysegr, symbol y Ysbryd y Duw nefol deirgwaith sanctaidd, sanctaidd ym mherffeithrwydd ei dair swyddogaeth olynol, sef y Tad, y Mab a'r Ysbryd Glân. Mae'r holl bethau a geir yno yn annwyl i galon Duw a rhaid iddynt fod yr un mor annwyl ym meddyliau a chalonnau ei etholedigion, ei blant, pobl ei "dŷ". Felly mae dewis sancteiddrwydd dilys yr etholedigion yn cael ei sefydlu a'i nodi.

Yn wahanol i gyfraith Moses sy'n mynd trwy addasiadau i ddatblygiad prosiect Duw, mae'r hyn sydd wedi'i ysgythru ar gerrig yn cymryd arno werth tragwyddol hyd ddiwedd y byd. A dyma'r achos gyda'i deg gorchymyn, ni ellir addasu'r un o'r rhain na llai fyth eu dileu, fel y meiddiodd Rhufain Pab wneud yr ail o'r deg gorchymyn hyn. Y mae y bwriad diarebol i dwyllo yr ymgeiswyr am dragwyddoldeb yn ymddangos mewn chwanegiad o orchymyn er cadw y rhif deg. Ond yn wir y mae y gwaharddiad dwyfol ar ymgrymu i greaduriaid, delwau cerfiedig neu gynrychioliadau wedi ei ddileu. Gallwn ddifaru'r math hwn o beth ond serch hynny mae'n caniatáu inni ddatguddio gau ffydd. Y mae'r hwn nad yw'n ceisio deall ac sy'n parhau i fod yn arwynebol yn rhesymegol, yn dioddef canlyniad ei ymddygiad; anwybydda delerau ei farn hyd ei gondemniad gan Dduw.

Y deml neu'r lle sanctaidd

Gadawn yr agwedd nefol grefyddol a welir o'r nef i edrych arni dan yr hyn y mae sancteiddrwydd crefyddol yn ei roddi ar y ddaear. Rydyn ni'n ei ddarganfod yn yr elfennau sydd wedi'u gosod yn rhan "teml" "tŷ YaHWÉH". Ym mhabell amser Moses, pabell y cyfarfod oedd yr ystafell hon. Mae tair o'r elfennau hyn ac maent yn ymwneud â'r bwrdd bara gosod, y canhwylbren gyda saith tiwb a saith lamp ac allor yr aroglarth wedi'i gosod ychydig o flaen y gorchudd yng nghanol yr ystafell. Yn dod o'r tu allan, y bwrdd bara sydd ar y chwith, i'r gogledd, a'r canhwylbren ar y dde, i'r de. Mae'r symbolau hyn yn rhai o realiti sy'n cymryd siâp ym mywyd yr etholedigion a brynwyd gan y gwaed a dywalltwyd gan Iesu Grist. Maent yn berffaith gyflenwol ac anwahanadwy.

Y canhwylbren aur gyda saith lamp

Exo.26:35 *Gosodwch y bwrdd y tu allan i'r gorchudd, a'r canhwylbren gyferbyn â'r bwrdd, ar ochr ddeheuol y tabernacl; a gosod y bwrdd ar ochr y gogledd ."*

Yn y deml, fe'i gosodir ar y chwith, ar yr ochr Ddeheuol. Mae'r symbolau'n cael eu darllen dros amser, o'r De i'r Gogledd. Mae'r canhwylbren yn darlunio Ysbryd a goleuni Duw o ddechrau'r hen gyfamod. Mae'r gynghrair sanctaidd eisoes yn seiliedig ar aberth y *paschal* "oen Duw" wedi'i symboleiddio a'i ragflaenu gan ŵyn neu hyrddod ifanc a offrymwyd yn aberth ers Adda. Yn Dat.5:6 mae symbolau'r canhwylbren ynghlwm wrtho: " *saith llygad sef saith ysbryd Duw a anfonwyd trwy'r holl ddaear* " a " *saith corn* " sy'n priodoli iddo sancteiddhad gallu.

Mae'r canhwylbren yno i ddiwallu'r angen am olau'r etholedigion. Y maent yn ei gael yn enw Iesu Grist yn yr hwn y mae sancteiddiad (=7) y goleuni dwyfol. Mae'r sancteiddiad hwn yn cael ei symboleiddio gan y nifer "saith" sy'n bresennol mewn datguddiad Beiblaidd ers creu'r wythnos saith diwrnod o'r dechrau. Yn Sechareia, mae'r Ysbryd yn priodoli "*saith llygad*" i'r brif garreg lle bydd Sorobabel yn ailadeiladu teml Solomon a ddinistriwyd gan y Babiloniaid. Ac am y "*saith llygad*" hyn y dywed: "*Y saith yw llygaid yr ARGLWYDD, sy'n rhedeg trwy'r holl ddaear.*" » Yn Dat.5:6, priodolir y neges hon i Iesu Grist, "*Oen Duw*": "*Ac mi a welais, yng nghanol yr orsedd a'r pedwar creadur byw ac yng nghanol yr henuriaid, oen a oedd yno fel pe immolated. Yr oedd ganddo saith gorn a saith llygad, sef saith ysbryd Duw a anfonwyd trwy'r holl ddaear.*" Mae'r adnod hon yn cadarnhau'n gryf sancteiddiad dwyfoldeb y Meseia Iesu. Y creawdwr mawr anfonodd Duw ei hun i'r ddaear i gyflawni ei aberth cymodlon gwirfoddol yn Iesu. I weithrediad yr Ysbryd dwyfol hwn yr wyf yn ddyledus am yr esboniadau a gyflwynir yn fy ngweithredoedd. Mae golau yn flaengar ac mae gwybodaeth yn tyfu gydag amser. Mae arnom ddyled iddo am ein holl ddealltwriaeth o'i eiriau proffwydol.

Allor persawr

Trwy gynnig ei gorff corfforol i farwolaeth, yn norm perffaith ei ysbryd a'i holl enaid, mae Iesu Grist yn dod ag arogl dymunol gerbron Duw y mae'r ddefod Hebraeg yn ei symboleiddio gan bersawrau. Cynrychiolir Crist yn y persawrau hyn ond hefyd yn rôl y gweinydd sy'n eu cynnig.

Yn union o flaen y wahanlen, ac yn wynebu arch y dystiolaeth a'i drugareddfa, y mae allor yr arogl-darth sy'n rhoi i'r gweinydd, yr archoffeiriad, ei rôl fel ymbiliwr dros y beiau a gyflawnwyd gan ei etholedigion yn unig. Oherwydd nid pechodau'r holl fyd a gymerodd Iesu arno'i hun, ond yn unig y rhai o'i etholedigion y rhoddodd arwyddion o'i ddiolchgarwch iddynt. Ar y ddaear, dim ond gwerth proffwydol symbolaidd sydd gan yr archoffeiriad, oherwydd dim ond i Grist y Gwaredwr y mae'r hawl i eiriolaeth yn perthyn. Ymbiliau yw ei hawl unigryw ac mae iddi gymeriad "*gwastadol*" yn ôl urdd Melchisedec fel yr eglurir hyn ymhellach yn Dan.8:11-12: "*Cododd i fod yn arweinydd y fyddin, cymerodd ymaith yr ~~aberth gwastadol oddi ar ef~~, ac a ddymchwelodd le ei gysegr. Traddodwyd y fyddin gyda'r ~~aberth gwastadol~~, o herwydd pechod; taflodd y corn y gwirionedd i'r llawr, a llwyddodd yn ei ymgymeriadau*"; ac yn Heb.7:23. Nid yw'r geiriau "*aberth*" wedi'u croesi allan yn cael eu dyfynnu yn y testun Hebraeg gwreiddiol. Yn yr adnod hon, mae Duw yn gwadu canlyniadau rheolaeth y Pab Rhufeinig. Mae perthynas uniongyrchol y Cristion â'r Iesu yn cael ei ddargyfeirio er lles yr arweinydd pabaidd; Mae Duw yn colli ei weision sy'n colli eu heneidiau. Yn ei berffeithrwydd dwyfol, dim ond Duw yng Nghrist a all gyfreithloni ei eiriolaeth, oherwydd ei fod yn cynnig, fel pridwerth dros y rhai y mae'n eiriol drostynt, ei aberth tosturiol gwirfoddol sy'n cario arogl dymunol i'r Duw sy'n barnu Cariad a Chyfiawnder y mae'n ei gynrychioli ar yr un pryd. amser. Nid yw ei eiriolaeth yn awtomatig; mae'n ei ymarfer ai peidio, yn dibynnu a yw'r ymgeisydd yn ei haeddu ai peidio. Mae eiriolaeth Iesu Grist yn cael ei ysgogi gan ei dosturi at wendidau cnawdol naturiol ei etholedigion, ond ni all neb ei dwyllo,

mae'n barnu ac yn ymladd â chyfiawnder a chyfiawnder ac yn cydnabod ei wir addolwyr a'i gaethweision; beth yw ei wir ddisgyblion. Yn y ddefod, mae persawr yn symbol o arogl dymunol Iesu a all felly gynnig gweddiau ei saint ffyddlon gyda'i bersawr personol dymunol i Dduw. Mae'r egwyddor yn debyg i sesnin pryd sydd i'w fwyta. Delwedd broffwydol o'r Crist buddugol, mae'r Archoffeiriad daearol yn dod yn ddarfodedig a rhaid iddo ddiflannu ynghyd â'r deml y mae'n ymarfer ei ddefodau crefyddol ynddi. Erys yr egwyddor o ymbil ar ol hyn, oblegid y mae y gweddiau a anerchir at Dduw gan y saint yn cael eu cyflwyno yn enw a chan rinweddau Iesu Grist, cyf-ryngwr nefol, a Duw mewn cyflawnder yr un pryd.

Y bwrdd bara arddangos

Yn y deml, fe'i gosodir ar y dde, ar yr ochr ogleddol. Mae'r bara arddangos yn cynrychioli'r maeth ysbrydol sy'n ffurfio bywyd Iesu Grist, y manna nefol go iawn a roddir i'r etholedigion. Y mae deuddeg torth fel y mae deuddeg llwyth yn y cynghrair dwyfol a dynol a gyflawnir yn Iesu Grist yn gwbl Dduw (= 7) ac yn llawn Ddyn (= 5); y rhif deuddeg yw rhif y gynghrair hon rhwng Duw a dyn, Iesu Grist yw'r cymhwysiad a'r model perffaith. Arno ef y mae Duw yn adeiladu ei gynghreiriau ar y 12 patriarch, y 12 apostol Iesu, y 12 llwyth a seliwyd yn Dat.7. Yn y darlleniad o'i gyfeiriadaeth i'r Gogledd o'r "deml", mae'r bwrdd hwn ar ochr y cyfamod newydd ac ar ochr y Cherub fawr a osodwyd ar y chwith yn y cysegr.

Y sgwâr

Allor yr ebyrth

Yn Datguddiad 11:2, mae'r Ysbryd yn priodoli tynged arbennig i "lys" y cysegr: "*Ond cyntedd allanol y deml, gadewch hi i mewn. tu allan, ac na fesurwch ef; oherwydd y mae wedi ei rhoi i'r cenhedloedd, a byddant yn sathru ar y ddinas sanctaidd dan draed am ddau fis a deugain.*" Mae'r "llys" yn dynodi'r cwrt allanol sydd wedi'i leoli cyn y fynedfa i'r lle sanctaidd neu'r deml dan do. Yno rydym yn dod o hyd i elfennau o ddefod grefyddol sy'n ymwneud ag agwedd gorfforol bodau. Yn gyntaf, y mae allor yr ebyrth ar yr hon y llosgir yr anifeiliaid a aberthir. Ers dyfodiad Iesu Grist a ddaeth i gyflawni'r aberth perffaith, aeth y ddefod hon yn ddarfodedig a daeth i ben yn unol â phroffwydoliaeth Dan.9:27: "*Fe wna gyfamod cryf â llawer am wythnos, ac am hanner yr wythnos **bydd yn peri i'r aberth a'r offrwm ddarfod**; bydd y dinistrydd yn cyflawni'r pethau mwyaf ffiaidd, nes y bydd adfeilion a'r hyn a ddatryswyd yn disgyn ar y dinistr.*" Yn Heb.10:6 i 9, cadarnheir y peth: "***Nid ydych wedi derbyn poethoffrymau nac ebyrth dros bechod**. Yna dywedais, Wele, yr wyf yn dod (yn y sgrôl y mae'n sôn amdanaf) I wneud dy ewyllys, O Dduw. Wedi dweud yn gyntaf, **Aberthau ac offrymau ni's mynnaist ac ni's derbynnaist, Na phoethoffrymau nac offrymau dros bechod** (y rhai a offrimir yn ôl y gyfraith), efe a ddywedodd, Wele fi yn dyfod i wneuthur dy ewyllys di. Y mae efe fel hyn yn diddymu y peth cyntaf i sefydlu yr ail. Yn rhinwedd yr ewyllys hon y cawn ein sancteiddio, trwy offrwm corff Iesu Grist, unwaith ac am byth.*" Ymddengys mai Paul, awdwr tybiedig yr epistol hwn, wedi ei gyfeirio at yr "Hebreaidd," a'i hysgrifenodd dan argraphiad Iesu Grist

; sy'n cyfiawnhau ei oleuni aruthrol a'i gywirdeb anghymharol. Yn wir, dim ond Iesu Grist yn bersonol allai ddweud wrtho: “(*Yn sgrôl y llyfr y mae amdanaf i*)”. Ond mae adnod 8 o destun Salm 40 yn dweud, “*gyda sgrôl y llyfr wedi ei hysgrifennu i mi*.” Gellir cyfiawnhau'r addasiad hwn felly trwy weithred bersonol Crist gyda Paul, a arhosodd yn ynysig am dair blynedd yn Arabia, wedi'i baratoi a'i gyfarwyddo'n uniongyrchol gan yr Ysbryd. Ac rwy'n eich atgoffa bod hyn eisoes yn wir am y sgrôl a ysgrifennwyd gan Moses, a'i hysgrifennodd dan orchymyn Duw.

Y môr, tanc o ablutions

Ail elfen y sgwâr yw'r tanc ablution, rhagluniad o'r ddefod bedydd. Mae Duw yn rhoi'r gair “môr” iddo er mwyn ei enw. Mewn profiad dynol mae'r môr yn gyfystyr â “marwolaeth”. Llyncodd hi'r gwrthliwfaid â'i dilyw a boddi holl farchogion Pharo oedd yn erlid Moses a'i bobl Hebraeg. Mewn bedydd, mewn trochiad llwyr o reidrwydd, mae'r hen ddyn pechadurus i fod i farw i ddod allan o'r dŵr fel creadur newydd a brynwyd ac a adfywiwyd gan Iesu Grist sy'n priodoli iddo ei berffaith gyfiawnder. Ond dim ond egwyddor ddamcaniaethol yw hon y bydd ei chymhwysiad yn dibynnu ar natur yr ymgeisydd sy'n cyflwyno ei hun. Ydy e'n dod, fel Iesu, yn y bedydd, i wneud ewyllys Duw? Mae'r ymateb yn unigol ac mae Iesu'n priodoli neu nid yw'n priodoli ei gyfiawnder yn dibynnu ar yr achos. Yr hyn sy'n sicr yw y bydd i'r sawl sy'n dymuno gwneud ei ewyllys barchu gyda llawenydd a diolchgarwch y gyfraith ddwyfol sanctaidd, y mae ei chamwedd yn gyfystyr â phechod. Os rhaid iddo farw yn nŵr y bedydd, nid oes amheuaeth ei fod yn cael ei aileni yng ngwasanaeth Crist, oddieithr yn ddamweiniol oherwydd gwendid cnawdol y bod dynol.

Felly, wedi ei lanhau o'i bechodau a gwisgo cyfiawnder priodoledig Iesu Grist, fel offeiriad yr hen gyfamod, gall yr etholedig Gristnogol fynd i mewn i'r lle sanctaidd neu'r deml i wasanaethu Duw yn Iesu Grist. Mae llwybr gwir grefydd ddwyfol yn cael ei ddatgelu felly gan y lluniad darluniadol hwn oherwydd mai dim ond symbolau yw'r rhain, bydd realiti yn ymddangos yn y gweithiau y bydd yr etholedigion cyfiawn yn eu cyflwyno gerbron dynion, angylion, a'r creawdwr Duw.

Roedd cynllun Duw yn proffwydo mewn delwau

Yn ei gynllun, fe wnaeth Duw ddileu pechod yr etholedigion trwy waed Iesu Grist a ddygwyd i drugareddfa'r cysegr neu'r lle sancteiddiolaf. Wedi cael caniatâd ar gyfer cloddiadau eithriadol ar safle Mynydd Golgotha yn Jerwsalem tan 1982, datgelodd yr archeolegydd nyrsio Adventist Ron Wyatt fod gwaed Iesu mewn gwirionedd yn llifo i lawr ochr chwith y drugareddfa a leolir mewn ogof danddaearol chwe metr o dan y groes o groeshoeliad Crist ; y peth a gymerodd le wrth droed Mynydd Golgotha. Yn y ddefod offeiriadol, mae'r offeiriad sydd wedi'i osod yn y lle sanctaidd yn wynebu'r drugareddfa a'r pethau nefol sydd wedi'u gosod yn y lle mwyaf sanctaidd, y cysegr. Felly, yr hyn sydd ar aswy dyn sydd ar ddeheulaw Duw. Yn yr un modd, mae ysgrifennu Hebraeg yn cael ei wneud o'r dde i'r chwith o ddyn, gan gymryd y cyfeiriad Gogledd-De, felly, o'r chwith i'r dde gan Dduw. Felly, y mae cynllun y ddau gyfamod wedi ei

ysgrifenu yn narlleniad y lle sancteiddiolaf hwn, o ddeheu dyn i'w aswy ; neu y gwrthwyneb i Dduw. Roedd Iddewon yr hen gyfamod yn gwasanaethu Duw o dan ddelw symbolaidd y ceriwb oedd wedi'i leoli yn y cysegr ar eu llaw dde. Yn ystod eu cynghrair, taenellwyd gwaed yr afr a laddwyd ar "ddydd y cymod" ar y blaen ac ar y drugareddfa. Gwnaethpwyd y taenelliad seithwaith â'i fys gan yr archoffeiriad tua'r Dwyrain. Mae'n wir mai'r hen gynghrair oedd cyfnod dwyreiniol ei brosiect arbed. Yr oedd y pechaduriaid i gael maddeuant eu hunain yn y Dwyrain, yn Jerusalem. Y diwrnod y tywalltodd Iesu ei waed, syrthiodd ar yr un drugareddfa hon, a dechreuodd y cyfamod newydd a sefydlwyd ar ei waed a'i gyfiawnder o dan arwydd yr ail geriwb a leolir ar y chwith, ochr ddeheuol. Felly, a welwyd gan Dduw, digwyddodd y dilyniant hwn o'i chwith i'w "dde", ochr ei fendith, fel y mae'n ysgrifenedig yn Salmau 110:1: " *O Ddafydd. Salm. Gair yr ARGLWYDD at fy Arglwydd: Eistedd ar **fy neheulaw**, nes imi osod dy elynion yn droedfainc i ti* . Ac yn cadarnhau Heb.7:17, mae adnodau 4 i 7 yn nodi: " *Y mae'r ARGLWYDD wedi tyngu llw, ac nid edifarha; Offeiriad wyt ti am byth, yn null Melchisedec. Yr Arglwydd ar dy ddeheulaw sydd yn dryllio brenhinoedd yn nydd ei ddigofaint. Y mae efe yn arfer cyfiawnder ymhlith y cenhedloedd: pob peth sydd lawn o gorffluedd; mae'n torri pennau ledled y wlad. Y mae efe yn yfed o'r nant wrth gerdded: dyna pam y mae'n codi ei ben* ." Felly, mae'r addfwyn ond cyfiawn Iesu Grist yn gwneud i watwarwyr a gwrthryfelwyr dalu'r pris am eu dirmyg am dystiolaeth aruchel ei gariad tosturiol at ei etholedigion gwardedigion.

Fel bod yr Hebraid, wrth fynd i mewn i'r cyntedd neu'r deml, yn cyflwyno eu cefnau i'r "haul yn codi" a oedd yn cael ei addoli ar hyd amser gan y paganiaid mewn amrywiol leoedd ar y ddaear, roedd Duw eisiau i'r cysegr gael ei adeiladu, ar ei hyd, yn y Dwyrain - Echel orllewinol. Yn ei lled, roedd wal dde'r lle cysegredig felly i'r "Gogledd" ac roedd y wal chwith ar yr ochr "De".

Ym Matt.23:37, rhoddodd Iesu iddo'i hun ddelw " *iâr sy'n gwarchod ei chywion dan ei hadenydd* ": " *Jerwsalem, Jerwsalem, sy'n lladd y proffwydi ac yn llabyddio'r rhai sy'n cael eu hanfon atoch, Pa sawl gwaith y dymunais casglwch eich plant ynghyd, fel y mae iâr yn casglu ei chywion dan ei hadenydd, ac nid oeddech yn fodlon!* " . Dyma a ddysg adenydd ymestynnol y ddau geriwb, ar gyfer pob un o'r ddwy gynghrair olynol. Yn ôl Exo.19:4, mae Duw yn ei gymharu ei hun ag " *eryr* " : " *Yr ydych wedi gweld yr hyn a wneuthum i'r Aifft, a sut y gwnes i eich cario ar adenydd yr eryr a'ch dwyn ataf fi* ". Yn Dat.12:14, y mae'n pennu " *eryr mawr* ": " *A dwy adain yr eryr mawr a roddwyd i'r wraig, er mwyn iddi hedfan i'r anialwch, i'w lle, lle y mae hi'n cael ei maethu am amser, , a hanner amser, ymhell o wyneb y sarff* ." Mae'r delweddau hyn yn dangos yr un realiti: mae Duw yn amddiffyn y rhai y mae'n eu caru oherwydd eu bod yn ei garu, yn y ddwy gynghrair olynol, cyn ac ar ôl Iesu Grist.

Yn olaf, yn symbolaidd, roedd y deml Hebraeg yn cynrychioli corff Crist, corff yr etholedigion ac ar y cyd, Priodferch Crist, ei Etholedig, cynulliad yr etholedigion. Am yr holl resymau hyn, y mae Duw wedi sefydlu rheolau ymborth glanweithiol er mwyn i'r gwahanol fathau hyn o'r deml gael eu sancteiddio a'u parchu; 1 Cor.6:19 *Oni wyddoch fod eich corff yn deml i'r Ysbryd Glân sydd ynoch, yr hwn sydd gennych oddi wrth Dduw, ac nad ydych yn eiddo i chwi eich hunain?* »

Aur, dim byd ond aur

Rhaid inni hefyd nodi pwysigrwydd y maen prawf hwn: mae'r holl ddodrefn ac offer, y cerwbiaid a'r waliau mewnol eu hunain wedi'u gwneud o aur neu wedi'u gorchuddio ag aur wedi'i guro. Nodwedd aur yw ei gymeriad digyfnawid; dyma yr unig werth y mae Duw yn ei roddi. Nid yw'n syndod iddo wneud aur yn symbol o ffydd berffaith, a'i fodel unigryw a pherffaith oedd Iesu Grist. Y tu mewn i'r deml a'r ddelw cysegredig agwedd fewnol ysbryd Iesu Grist wedi'i breswyllo gan sancteiddhad, purdeb Ysbryd Glân Duw; yr oedd ei gymeriad yn ddigyfnawid a dyma oedd achos ei fuddugoliaeth ar bechod a marwolaeth. Mae'r esiampl a roddwyd gan Iesu yn cael ei chyflwyno gan Dduw fel y model i'w efelychu dros ei holl etholedigion; dyma ei ofyniad, yr unig amod i ddyfod yn unigol ac ar y cyd â bywyd nefol tragwyddol, cyflog a gwobr y buddugwyr. Rhaid i'r gwerthoedd yr oedd yn rhaid iddo ddod yn eiddo i ni, rhaid inni ymdebygu iddo fel clonau, fel y mae'n ysgrifenedig yn 1 Ioan 2:6: “ *Y sawl sy'n dweud ei fod yn aros ynddo ef, rhaid iddo hefyd rodio wrth iddo gerdded yr un fath* ”. Mae ystyr aur yn cael ei roi i ni yn 1 Pedr 1:7: “ *y gall profi eich ffydd, sy'n fwy gwerthfawr nag aur sy'n darvoud (sydd, fodd bynnag, yn cael ei brofi â thân), esgor ar fawl, gogoniant ac anrhydedd. , pan fydd Iesu Grist yn ymddangos . Mae Duw yn profi ffydd ei etholedigion. Er na ellir ei newid, gall aur gynnwys olion deunyddiau amhur, ac i'w dynnu, rhaid ei gynhesu a'i doddi. Yna mae'r slag neu'r amhureddau'n codi i'w wyneb a gellir eu tynnu. Dyma ddelwedd profiad bywyd daearol y disgyblion gwaredigion yn ystod yr hwn y mae Crist yn dadwreiddio drygioni ac yn eu puro, gan eu darostwng i wahanol dreialon. A dim ond o dan amod eu buddugoliaeth yn yr ordeal y mae eu tynged tragwyddol yn cael ei benderfynu ar ddiwedd eu hoes gan y Barnwr mawr Iesu Grist. Dim ond trwy ei gefnogaeth a'i gymorth y gellir cael y fuddugoliaeth hon, fel y datganodd yn Ioan 15:5-6 a 10 i 14: “ *Fi yw'r winwydden, chi yw'r canghennau. Y mae'r sawl sy'n aros ynof fi, ac yr wyf fi'n aros ynddo, yn dwyn llawer o ffrwyth, oherwydd hebof fi ni ellwch chwi wneud dim. Os bydd neb yn aros ynof fi, fe'i teflir allan fel cangen ac yn gwywo; yna rydyn ni'n casglu'r canghennau, rydyn ni'n eu taflu i'r tân, ac maen nhw'n llosgi .* ” Mae angen ufudd-dod i orchmynion dwyfol: “ *Os cedwch fy ngorchmynion, byddwch yn cadw yn fy nghariad, yn union fel yr wyf wedi cadw gorchmynion fy Nhad, ac arhoswch yn ei gariad ef.* ” . Mae marw dros eich ffrindiau yn dod yn benllanw perffaith i norm cariad arswydus: “ *Dyma fy ngorchmyn: Carwch eich gilydd, fel yr wyf wedi eich caru chi.* ” Nid oes cariad mwy na rhoi bywyd i'ch ffrindiau .” Ond mae'r gydnabyddiaeth hon gan Iesu yn amodol: “ *Fy ffrindiau ydych chi, os gwnewch yr hyn yr wyf yn ei orchmyn i chi .* ”*

O'i ran ef, roedd y canhwylbren gyda saith lamp wedi'i wneud o aur solet. Gallai wedyn ond symboleiddio perffeithrwydd Iesu Grist. Mae'r aur a ddarganfuwyd wedi hynny yn eglwysi Catholigiaeth Rufeinig yn adlewyrchu honiad ei gau ffydd. Dyna pam, mewn cyferbyniad, y tynnwyd pob addurn o demlau Protestannaidd, yn ostyngedig a llym. Yn symbolaeth y cysegr a'r deml, mae presenoldeb aur yn profi mai dim ond y dwyfol Iesu Grist y gall y cysegr ei gynrychioli. Ond trwy estyniad, y mae yn ysgrifenedig mai efe yw y Pennaeth, sef pen yr Eglwys, sef ei gorff ef yn Eph.5:23-24: “ *Canys y gŵr yw pen y wraig,*

megis y mae Crist yn ben ar yr Eglwys. , sef ei gorff, ac o'r hwn y mae yn Waredwr. Yn awr, yn union fel y mae'r Eglwys yn ddarostyngedig i Grist, felly hefyd y mae'n rhaid i wragedd fod yn ddarostyngedig i'w gwŷr ym mhob peth. » Ond yna y mae yr Yspryd yn dywedyd : " *Wŷr, carwch eich gwagedd, megis y carodd Crist yr Eglwys, ac a'i rhoddes ei hun drosti, **er ei sancteiddio hi trwy y gair**, gwedi ei phuro hi trwy fedydd dwfr, er gwneuthur yr Eglwys hon. ymddangos ger ei fron ef yn ogoneddus, heb smotyn na chrychni na dim o'r fath, ond sanctaidd a di-fai. " . Yma gan hyny, wedi ei fynegi yn eglur, y mae yr hyn a gynnwysa y wir grefydd Gristionogol. Mae ei safon nid yn unig yn ddamcaniaethol oherwydd ei fod yn arfer a weithredir yn ei holl realiti. Mae angen cytundeb â safon ei "**air** " datguddiedig; sy'n golygu cadw gorchmynion ac ordinhadau Duw a gwybod y dirgelion a ddatgelir yn ei broffwydoliaethau Beiblaidd. Mae'r maen prawf hwn, "*anadferadwy neu anadferadwy* " yr etholedigion, yn cael ei gofio a'i gadarnhau yn Dat. 14:5 lle mae'n cael ei briodoli i seintiau "Adventist" gwir ddychweliad terfynol Crist. Fe'u dynodir gan symbol y "*144,000* " sydd wedi'i selio â "sêl Duw " yn Dat.7. Mae eu profiad yn un o'r **cyfan sancteiddhad** . Mae'r astudiaeth hon yn dangos bod y tabernacl, y cysegr, y deml a'u holl symbolau yn proffwydo prosiect achub mawr Duw. Daethant o hyd i'w pwrpas a'u cyflawniad yn yr amlygiad o weinidogaeth ddaearol Iesu Grist a ddatgelwyd i fodau dynol. Gan hyny, y mae y berthynas a gynnalua y dewisedig ag ef o natur a chymeriad prophwydol ; dyn anwybodus yn ymddiried ei hun i'r Creawdwr Duw sy'n gwybod popeth; sy'n adeiladu ei ddyfodol ac yn ei ddatgelu iddo.*

Mae astudiaeth o'r deml a adeiladwyd gan y Brenin Solomon newydd ddangos i ni na ddylem ddrysu'r rhan "deml" sy'n hygyrch i ddynion gyda'r "noddfa" sydd wedi'i neilltuo ar gyfer y Duw nefol yn unig. O ganlyniad i hyn, mae'r gair "noddfa" a ddefnyddir yn lle'r gair "sancteiddrwydd" yn Dan.8:14 y tro hwn yn colli pob cyfreithlondeb, oherwydd ei fod yn ymwneud â lle nefol lle nad oes angen puro yn 1843. Ac i'r gwrthwyneb, mae'r gair "sancteiddrwydd" yn ymwneud â'r saint sy'n gorfod torri oddi wrth yr arfer o bechod ar y ddaear er mwyn cael eu sancteiddio neu eu dewis i'w hethol gan Dduw.

Ar farwolaeth Iesu Grist, roedd y gorchudd oedd yn gwahanu'r "deml" oddi wrth y "cysegr" wedi ei rhwygo gan Dduw, ond dim ond gweddïau'r saint fyddai'n cael mynediad ysbrydol i'r cysegr nefol lle byddai Iesu'n eiriol drostynt. Roedd rhan y deml i barhau â'i rôl fel tŷ ymgynnull i'r etholedigion ar y ddaear. Yr un ydoedd yn 1843, adnewyddwyd yr egwyddor. Erys "teml" y saint ar y ddaear ac yn y "cysegr", dim ond nefol, mae eiriolaeth Crist yn ailddechrau yn swyddogol o blaid yr etholedig Adfentydd a ddewiswyd yn unig. Felly nid oes "noddfa" ar y ddaear bellach yn y gynghrair newydd lle mae ei symbol yn diflannu. Y cyfan sydd ar ôl yw "teml" ysbrydol yr etholedigion gwaredigion.

Yr unig halogiad a ofynnodd am ei lanhau oedd pechodau dynion ar y ddaear, oherwydd ni ddaeth dim o'u pechod i halogi'r nef. Dim ond presenoldeb y diafol a'i gythreuliaid gwrthryfelgar a allai wneud hyn, a dyna pam, yn fuddugol, ym Mihangel, y gwnaeth Iesu Grist eu diarddel o'r nefoedd a'u taflu ar ddaear pechod lle mae'n rhaid iddynt aros hyd eu marwolaeth.

Mae un peth arall i'w ddeall ar ôl trafod symbolaeth sancteiddrwydd. Mor sanctaidd â'r symbolau hyn, dim ond pethau materol ydyn nhw. Gwir sancteiddrwydd sydd yn y byw, a dyna paham yr oedd Iesu Grist yn fwy na'r deml a fodolai ei hun yn unig i gysgodi cyfraith Duw, delw ei gymeriad a'i gyfiawnder a dramgwyddwyd gan y pechadur daearol. Dim ond i wasanaethu fel cefnogaeth i ddysgeidiaeth ei etholedigion y mae Duw wedi cyflawni'r pethau hyn gan Moses a'i weithwyr. Er mwyn osgoi ymddygiad eilunaddolgar yr awdurdododd Duw ddyn, ei was, Ron Wyatt, i ddarganfod a chyffwrdd ag arch ei dystiolaeth yn 1982. Oherwydd bod "tystiolaeth Iesu" sef "ysbryd proffwydoliaeth " yn *llawer* rhagorach iddo ac yn fwy defnyddiol ers iddo ddod yn bersonol i ddatgelu ystyr y prosiect arbed a baratowyd ar gyfer y rhai a ddewiswyd ganddo ar y ddaear. Caniatwyd i Ron Wyatt ffilmio'r Deg Gorchymyn a dynnwyd allan o'r arch gan angylion, ond gwrthododd gadw'r ffilm. Mae'r ffeithiau hyn yn profi bod Duw yn gwybod ymlaen llaw ei wrthodiad, ond mae'r dewis hwn yn ein hamddiffyn rhag yr eilunaddoliaeth y gallai cofnod o'r fath fod wedi'i gynhyrchu yn rhai o'i etholedigion mwy bregus. Mae'r realiti hwn wedi'i ddatgelu i ni, fel ein bod yn ei gadw ym meddyliau ein calonnau fel braint felys a roddir gan ein Duw Cariad.

Gwahaniadau Genesis

Tra bod astudio'r gwaith hwn wedi datgelu i ni'r cyfrinachau sydd wedi'u cuddio ym mhroffwydoliaethau Daniel a'r Datguddiad, rhaid imi nawr eich helpu i ddarganfod y proffwydoliaethau a ddatgelwyd yn llyfr Genesis, gair sy'n golygu "dechrau".

Sylw!!! Daeth y dystiolaeth y byddwn yn ei nodi yn yr astudiaeth hon o lyfr Genesis yn uniongyrchol o enau Duw a ddywedodd wrth ei was Moses. Mae peidio â chredu yn yr hanes hwn yn gyfystyr â'r dicter mwyaf a ellir ei wneud i Dduw yn uniongyrchol, dicter sy'n cau'r drws i'r nefoedd yn bendant oherwydd ei fod yn datgelu absenoldeb llwyr "ffydd, heb yr hyn y mae'n amhosibl bod yn ddymunol i Dduw," yn ôl Hebreaid 11:6.

Yn y rhaglith i'w Apocalypse, mynnodd Iesu'n gryf ar yr ymadrodd hwn: " *Myfi yw'r alffa a'r omega, y dechrau a'r diwedd* " y mae'n ei ddyfynnu eto ar ddiwedd ei Ddatguddiad yn Dat.22:13. Yr ydym eisoes wedi sylwi ar gymeriad proffwydol llyfr Genesis, yn enwedig ynghylch yr wythnos saith niwrnod sy'n proffwydo saith mil o flynyddoedd. Yma, dof at y llyfr hwn o Genesis o'r agwedd ar y thema " **gwahaniad** " sy'n ei nodweddu'n arbennig fel y gwelwn.

Genesis 1

Y dydd^{1af}

Genesis 1:1: " *Yn y dechreuad creodd Duw y nefoedd a'r ddaear* "

Fel y mae'r gair " *dechrau* " yn ei ddangos, yn wir crewyd y " *ddaear* " gan Dduw fel canolfan a sail dimensiwn newydd, yn gyfochrog â'r ffurfiau ar fywyd nefol a'i rhagflaenodd. I ddefnyddio delwedd peintiwr, iddo ef mae'n ymwneud â chreu a gweithredu creu paentiad newydd. Ond gadewch i ni sylwi eisoes, o'u tarddiad, fod " *y nefoedd a'r ddaear* " wedi **eu gwahanu** . Mae'r " *nefoedd* " yn dynodi'r cosmos rhyngserol gwag, tywyll ac anfeidrol; ac yna mae'r " *ddaear* " yn ymddangos ar ffurf pelen wedi'i gorchuddio â dŵr. Nid oedd gan y " *ddaear* " unrhyw rag-fodolaeth i wythnos y creu gan ei bod yn cael ei chreu ar ddechrau na " *dechrau* " creu'r dimensiwn daearol penodol hwn. Mae'n dod allan o ddim ac yn cymryd siâp ar orchymyn Duw i gyflawni rôl a ddaeth yn angenrheidiol oherwydd y rhyddid sydd ar darddiad y pechod a gyflawnwyd yn y nefoedd gan ei greadur cyntaf un; mae'r un mae Eiseia 14:12 yn ei ddynodi wrth yr enwau " *seren foreol* " a " *mab y wawr* " wedi dod yn Satan ers ei her i awdurdod Duw. Ers hynny mae wedi bod yn arweinydd y gwersyll gwrthryfelwyr nefol presennol a gwersyll daearol y dyfodol.

Gen.1:2: " *Y ddaear oedd afluniaidd a gwag: yr oedd tywyllwch ar wyneb y dyfnder, ac Ysbryd Duw a ymsymudodd dros y dyfroedd .* "

Wrth i beintiwr ddechrau trwy gymhwysu'r haen gefndir i'r cynfas, mae Duw yn cyflwyno'r sefyllfa sy'n bodoli yn y bywyd nefol a grëwyd eisoes a'r bywyd daearol y bydd yn ei greu. Y mae felly yn dynodi trwy y gair " *tywyllwch* " bob peth nad yw yn ei gymmeradwyaeth a enwa efe yn " *oleuni* " mewn

gwrthwynebiad llwyr. Sylwer ar y cysylltiad a sefydla yr adnod hon rhwng y gair “*tywyllwch*”, bob amser yn y lluosog gan fod ei agweddau yn lluosog, a’r gair “*affwys*” sydd yn dynodi y ddaear yn cario dim ffurf ar fywyd. Defnyddiodd Duw y symbol hwn i ddynodi ei elynion: y chwyldroadwyr “*di-dduw*” a’r meddylwyr rhydd yn Dat.11:7 a gwrthryfelwyr Pabyddiaeth yn Dat.17:8. Ond ymunodd y Protestaniaid gwrthryfelgar â nhw yn 1843, gan basio yn eu tro dan arglwyddiaeth Satan, “*angel yr affwys*” o Dat.9:11; ymunwyd â hwy gan Adventism anffyddlon ym 1995.

Yn y ddelwedd a gynigir yn yr adnod hon, gwelwn fod “*tywyllwch*” yn gwahanu “**ysbryd Duw**” oddi wrth “*y dyfroedd*” a fydd yn proffwydo’n symbolaidd, yn Daniel a Datguddiad, llu o “*bobloedd, cenhedloedd a thafodau*” o dan y symbolau “*môr*” yn Dan.7:2-3 a Dat.13:1, ac o dan “*afonydd*” yn Dat.8:10, 9:14, 16:12, 17:1-15. Bydd y **gwahaniad** yn cael ei briodoli’n fuan i’r “**pechod**” gwreiddiol a gyflawnir gan Efa ac Adda. Fel yn y ddelwedd a roddir, mae Duw yn rhwbio ysgwyddau â byd y tywyllwch ynghlwm wrth yr angylion gwrthryfelgar sy’n dilyn Satan yn ei ddewis i herio awdurdod Duw.

Gen.1:3: “*Dyweddodd Duw: Bydded goleuni! Ac yr oedd y goleuni*”

Mae Duw yn gosod ei safon o “*dda*” yn ôl ei farn ei hun a phenarglwyddiaethol. Mae yr opsiwn hwn o “*dda*” yn gysylltiedig â’r gair “*golau*” oherwydd ei agwedd ogoneddus, yn weladwy i bawb a chan bawb, oherwydd nid yw daioni yn cynhyrchu “*cywilydd*” sy’n arwain dyn i guddio i gyflawni ei ddrygioni a’i weithredoedd. Bydd y “*cywilydd*” hwn yn cael ei deimlo gan Adda ar ôl y **pechod** yn ôl Gen.3, o gymharu â Gen.2:25.

Gen.1:4: “*Gwelodd Duw fod y goleuni yn dda; a gwahanodd Duw y goleuni oddi wrth y tywyllwch.*”

Dyma **y farn gyntaf** a fynegwyd gan Dduw. Mae’n datgelu ei ddewis o’r **da** a ddaw i’r amlwg gan y gair “*golau*” a’i gondemniad o’r **drwg** a ddynodir gan y gair “*tywyllwch*”.

Mae Duw yn datgelu i ni bwrpas ei greadigaeth ddaearol ac felly’r canlyniad terfynol y bydd ei brosiect yn ei gyflawni: gwahaniad **pendant** y rhai sy’n caru ei “*oleuni*” oddi wrth y rhai sy’n ffafrio “*tywyllwch*”. “*Goleuni a thywyllwch*” yw’r ddau ddewis a wneir yn bosibl gan yr egwyddor o ryddid yr oedd Duw am ei rhoi i’w holl greaduriaid nefol a daearol. Mae gan y ddau wersyll gwrthwynebol hyn ddau arweinydd yn y pen draw; Iesu Grist am y “*golau*” a Satan am y “*tywyllwch*”. A bydd i’r ddau wersyll gwrthwynebol hyn, fel dau begwn y ddaear, ddau ben hollol wahanol hefyd; bydd yr etholedigion yn byw am byth yng ngoleuni Duw yn ôl Dat.21:23; ac wedi’u dinistrio gan ddychweliad Crist, bydd y gwrthryfelwyr yn “*llwch*” yn y pen draw ar y ddaear anghyfannedd a ddaw unwaith eto yn “*abys*” Gen.1:2. Wedi’u hatgyfodi i farn, byddant yn cael eu dinistrio’n bendant yn cael eu difa yn “*llyn tân*” yr “*ail farwolaeth*” yn ôl Dat.20:15.

Gen.1:5: “*Galwodd Duw y goleuni yn ddydd, a’r tywyllwch a alwodd yn nos. Felly bu hwyr a bu bore: y dydd cyntaf oedd hwnnw.*”

“*diwrnod cyntaf*” hwn o’r Greadigaeth wedi’i gysegru i wahaniad pendant y ddau wersyll a ffurfiwyd gan y dewisiadau “*golau a thywyllwch*” a fydd yn wynebu ei gilydd ar y ddaear tan fuddugoliaeth derfynol Iesu Grist ac

adnewyddiad y greadigaeth ddaearol. Mae'r " *diwrnod cyntaf* " felly yn cael ei " *nodi* " gan yr awdurdodiad y mae Duw yn ei roi i'r gwrthryfelwyr ymladd yn ei erbyn yn ystod y "saith mil" o flynyddoedd a broffwydwyd erbyn yr wythnos gyfan. Mae'n ddelfrydol felly i ddod yn arwydd, hynny yw, " *marc* " yr addoliad dwyfol ffug a ddarganfuwyd dros chwe mil o flynyddoedd ymhlith pobloedd anffyddlon baganaidd neu Iddewig, ond yn arbennig yn yr oes Gristnogol, ers mabwysiadu'r "dydd". o'r Haul Anorchfygol" fel diwrnod o seibiant wythnosol a osodwyd gan awdurdod ymerodrol Cystennin I ' Mawrth 7, 321. Fel hyn ers y dyddiad hwn y mae'r Sul "Cristnogol" presennol wedi dod yn " *nod y bwystfil* " cefnogaeth grefyddol a roddwyd iddo gan y ffydd Gatholig Pabaidd o 538. Yn amlwg, roedd gan " *alfa* " Genesis lawer i'w gynnig i weision ffyddlon Iesu Grist yr amser " *omega* ". Ac nid yw drosodd.

Yr 2^{il} dydd

Gen.1:6: " *Dywedodd Duw, Bydded ehangder rhwng y dyfroedd, a gwahaned y dyfroedd oddi wrth y dyfroedd .* "

Yma eto, mater o **wahanu ydyw** : " *dyfroedd oddi wrth ddyfroedd* ". Mae'r weithred yn proffwydo **gwahanu** creaduriaid Duw sy'n cael eu symboleiddio gan y " *dyfroedd* ". Mae'r adnod hon yn cadarnhau **gwahaniad naturiol** bywyd nefol oddi wrth fywyd daearol ac yn y ddau, **gwahaniad** "meibion Duw" oddi wrth "feibion y diafol" serch hynny yn cael eu galw i gyd-fyw hyd y farn a nodir, gan farwolaeth Iesu Grist am yr angylion drwg gwrthryfelgar, ac hyd y dychweliad mewn gogoniant Iesu Grist i'r Daearolion. Bydd y **gwahaniad** hwn yn cyfiawnhau'r ffaith y bydd dyn yn cael ei greu ychydig yn israddol i'r angylion nefol gan y bydd y dimensiwn nefol yn anhygyrch iddo. Hanes y ddaear fydd hanes didoliad maith hyd ei diwedd. Sefydlodd pechod anhrefn ac mae Duw yn trefnu'r anhwylder hwn trwy ddiidoli dethol.

Gen.1:7: " *A Duw a wnaeth yr ehangder, ac a wahanodd y dyfroedd sydd o dan y eangder oddi wrth y dyfroedd sydd uwchlaw yr eangder. Ac felly y bu .* "

Mae'r ddelwedd a roddir **yn gwahanu'r** bywyd daearol a broffwydir gan y " *dyfroedd oddi tano* " oddi wrth y bywyd nefol sydd " *uwchben yr ehangder* ".

Gen.1:8: " *Galwodd Duw y nefoedd eangder. Felly bu hwyr a bu bore: hwn oedd yr ail ddydd .* "

Mae'r awyr hwn yn dynodi'r haen atmosfferig sydd, a ffurfiwyd o'r ddau nwy (hydrogen ac ocsigen) sy'n ffurfio dŵr, yn amgylchynu arwyneb cyfan y ddaear ac nad yw'n hygyrch yn naturiol i ddyn. Mae Duw yn ei gysylltu â phresenoldeb bywyd nefol anweledig sy'n wir oherwydd bydd y diafol ei hun yn derbyn yr enw " *tywysog gallu'r awyr* " yn Eph.2:2: "... yn yr hwn y *cerddasoch unwaith, yn ôl ffordd y byd hwn, yn ol tywysog nerth yr awyr, yr ysbryd sydd yn awr yn gweithredu ym meibion gwrthryfel* "; agwedd oedd ganddo eisoes yn y byd nefol.

Y 3^{ydd} dydd

Gen.1:9: “ *Dywedodd Duw, Ceshler y dyfroedd sydd o dan y nefoedd i un lle, ac ymddangosod tir sych. Ac felly y bu .*”

Tan yr amser hwn, roedd " y dyfroedd " yn gorchuddio'r ddaear gyfan ond nid oeddent eto'n cynnwys unrhyw fath o fywyd anifeiliaid morol a fydd yn cael ei greu ar y 5ed ^{diwrnod} . Bydd y manylrwydd hwn yn rhoi ei holl ddilysrwydd i weithred llifogydd Genesis 6 a fydd yn gallu lledaenu ffurf bywyd morol anifeiliaid ar y ddaear danddwr; a fydd wedyn yn cyfiawnhau dod o hyd i ffosilau a chregyn morol yno.

Gen.1:10: “ *Galwodd Duw y tir sych yn ddaear, a'r màs o ddyfroedd a alwodd yn foroedd. Gwelodd Duw ei fod yn dda .*”

gwahaniad newydd hwn yn cael ei farnu'n “ dda ” gan Dduw oherwydd y tu hwnt i'r cefnforoedd a'r cyfandiroedd, mae'n rhoi rôl dau symbol i'r ddau derm hyn “ *môr a thir* ” a fydd yn dynodi yn y drefn honno yr Eglwys Gristnogol Gatholig a'r Eglwys Gatholig. dan yr enw Eglwys Ddiwygiedig. Mae eu **gwahaniad** a gyflawnwyd rhwng 1170 a 1843 felly yn cael ei farnu'n “ dda ” gan Dduw. A datgelwyd ei anogaeth i'w weision ffyddlon yn amser y Diwygiad Protestannaidd yn Dat. 2:18 i 29. Yn yr adnodau hyn, cawn yr eglurhad pwysig hwn o adnodau 24 a 25 sy'n tystio i sefyllfa dros dro eithriadol: “*I ti , wrth bawb eraill yn Thyatira, y rhai nid ydynt yn derbyn yr athrawiaeth hon, ac nad ydynt wedi adnabod dyfnder Satan, fel y maent yn eu galw, rwy'n dweud wrthyh: nid wyf yn gosod unrhyw faich **arall arnoch** ; **dim ond** dal gafael ar yr hyn sydd gennyh chi nes i mi ddod .*” Unwaith eto, trwy'r ad-drefnu hwn, mae Duw yn dod â threfn i'r anhrefn a grëwyd gan ysbrydion angylaidd a dynol gwrthryfelgar. Gadewch inni nodi'r ddysgeidiaeth arall hon, bydd y “ ddaear ” yn rhoi ei henw i'r blaned gyfan oherwydd bod y “ sych ” yn cael ei baratoi i fod yn amgylchedd naturiol bywyd dyn y mae'r greadigaeth hon wedi'i chreu ar ei chyfer gan Dduw. Gan fod wyneb y môr bedair gwaith yn fwy nag arwyneb y ddaear sych, gallai'r blaned fod wedi cymryd yr enw “ môr ” sy'n fwy haeddiannol ond heb ei gyfiawnhau yn y prosiect dwyfol. Mae geiriau'r “dywediad” hwn: “adar yn heidio gyda'i gilydd ac adar plu yn heidio gyda'i gilydd”, yn y grwpiau hyn. Felly, rhwng 1170 a 1843, achubwyd Protestaniaid ffyddlon a heddychol trwy gyfiawnder Crist a briodolwyd iddynt yn eithriadol heb ufudd-dod i orphwysfa Sabbothol y gwir seithfed dydd : dydd Sadwrn. A gofyniad y gweddill hwn sy'n gwneud y “ ddaear ” yn symbol o ffydd Gristnogol ffug o 1843, yn ôl Dan.8:14. Mae prawf y farn ddwyfol hon i'w weld yn Dat. 10:5 gan fod Iesu yn gosod “ *ei draed* ” ar y “ *môr a'r ddaear* ” i'w gwasgu â'i ddigofaint.

Gen.1:11 *Yna dywedodd Duw, "Dyged y ddaear wyrddni, glaswellt yn cynhyrchu had, a choed ffrwythau yn dwyn ffrwyth yn ôl eu rhywogaeth, a'u had ynddynt ar y ddaear. Ac felly y bu .* »

Cadarnheir y flaenoriaeth a roddwyd gan Dduw i'r sychdir: yn gyntaf, y mae'n derbyn yr awdurdod i “ **gynhyrchu** ” “ *gwyreddni, glaswellt yn dwyn had, coed ffrwythau yn dwyn ffrwyth yn ôl eu rhywogaeth* ”; pob peth a gynnyrchwyd yn gyntaf i anghenion dyn, ac yn ail i'r anifeiliaid daearol a nefol a fyddo o'i amgylch. Bydd y cynrychiadau hyn o'r ddaear yn cael eu defnyddio gan Dduw fel delweddu symbolaidd i ddatgelu ei wersi i'w weision. Bydd dyn, fel y “*goeden* ”, yn dwyn ffrwyth, da neu ddrwg.

Gen.1:12 “ *Y ddaear a ddygodd wyrddni, glaswellt yn dwyn had yn ôl ei rywogaeth, a choed yn dwyn ffrwyth, a’u had ynddynt yn ôl eu rhywogaeth. Gwelodd Duw ei fod yn dda.* »

Yn y 3ydd ^{diwrnod hwn}, nid oes unrhyw fai yn llygru’r gwaith a grëwyd gan Dduw, mae natur yn berffaith, yn cael ei hystyried yn “ *dda* ”. Mewn purdeb atmosfferig a daearol perffaith, mae'r ddaear yn amlhau ei chynhyrchiadau. Mae'r ffrwythau wedi'u bwriadu ar gyfer y bodau a fydd yn byw ar y ddaear: dynion ac anifeiliaid a gynhyrchant ffrwyth yn ôl eu personoliaeth.

Gen.1:13: “ *Felly bu hwyr, a bu bore: y trydydd dydd oedd hi.* ”

Y 4ydd dydd

Gen.1:14 *Dyweddodd Duw, "Bydded goleuadau yn ffurfafen y nefoedd, i wahanu'r dydd oddi wrth y nos; bydded iddynt fod yn arwyddion i nodi'r amseroedd, y dyddiau a'r blynyddoedd."*

gwahaniad newydd yn ymddangos: “ *dydd o nos* ”. Hyd at y pedwerydd dydd hwn, ni chafwyd golau dydd gan gorff nefol. Roedd gwahaniad dydd a nos eisoes yn bodoli mewn rhith ffurf a grëwyd gan Dduw. Er mwyn gwneud ei creadigaeth yn annibynnol ar ei bresenoldeb, bydd Duw yn creu sêr nefol ar y pedwerydd diwrnod a fydd yn caniatáu i ddynion sefydlu calendrau yn seiliedig ar leoliad y sêr hyn yn y cosmos rhyngserol. Felly bydd arwyddion y Sidydd yn ymddangos, astroleg cyn ei amser ond heb y dewiniaeth gyfredol sydd ynghlwm wrthi, h.y. seryddiaeth.

Gen.1:15: “ *A bydded hwynt yn oleuadau yn ehangder y nef, i roddi goleuni ar y ddaear. Ac felly y bu.* ”

" *ddaear* " gael ei goleuo gan " *dydd* " yn ogystal â " *nos* ", ond rhaid i " *golau* " " *dydd* " ragori ar " *nos* " oherwydd dyma ddelwedd symbolaidd Duw'r gwirionedd, creawdwr popeth. sy'n byw. Ac y mae'r olyniaeth yn y drefn “ *nos ddydd* ” yn proffwydo ei fuddugoliaeth derfynol yn erbyn ei holl elynion sydd hefyd yn eiddo i'w etholedigion annwyl a bendigedig. Bydd y rôl hon sy'n cynnwys “ *goleuo'r ddaear* ” yn rhoi ystyr symbolaidd i'r sêr hyn o weithredu crefyddol gan ddysgu gwirioneddau neu gelwyddau a gyflwynir yn enw'r creawdwr Duw.

Gen.1:16: “ *Gwnaeth Duw y ddau olau mawr, y golau mwyaf i lywodraethu yn y dydd, a'r golau lleiaf i lywodraethu dros y nos; efe hefyd a wnaeth y sêr.* ”

Sylwch ar y manylyn hwn yn ofalus: trwy ddwyn i gof “ *yr haul* ” a “ *y lleuad* ”, “ *y ddwy oleuad mawr* ”, mae Duw yn dynodi'r haul trwy'r ymadrodd “ *y mwyaf* ” tra bod yr eclipsau yn ei brofi, mae'r ddwy ddisg solar a lleuad yn ymddangos i ni o dan yr un maint, un yn gorchuddio'r llall yn ddwyochrog. Ond y mae Duw a'i creodd yn gwybod o flaen dyn fod ei olwg fechan i'w briodoli i'w bellter o'r ddaear, a'r haul 400 gwaith yn fwy ond 400 gwaith ymhellach na'r lleuad. Trwy y manylrwydd hwn y mae yn cadarnhau ac yn cadarnhau ei deitl goruchaf o Dduw y creawdwr. Ymhellach, ar lefel ysbrydol, mae'n datgelu ei

“fawredd” digyffelyb o’i gymharu â bychander y lleuad, symbol nos a thywyllwch. Bydd cymhwyso’r rolau symbolaidd hyn yn ymwneud ag Iesu Grist o’r enw “*golau*” yn Ioan 1:9: “*Y golau hwn oedd y gwir oleuni, sydd, wrth ddod i’r byd, yn goleuo pob dyn*”. Gadewch inni nodi bod cynghrair hynafol y bobl Iddewig gnawdol a adeiladwyd ar galendr lleuad wedi’i gosod dan arwydd cyfnod “tywyll”; hwn hyd ddyfodiad cyntaf ac ail ddyfodiad Crist. Yn union fel y gwnaeth dathlu “gwleddoedd y lleuadau newydd”, cyfnod pan ddaw’r lleuad sy’n diflannu yn anweledig, broffwydo dyfodiad oes solar Crist, y mae Mal.4:2 yn ei gymharu â “haul cyfiawnder”: “*Ond Canys chwi, pwy bynnag a ofnant fy enw i, haul cyfiawnder a gyfyd, ac iachâd a fydd dan ei adenydd; byddwch yn mynd allan, a byddwch yn neidio fel lloi o stabl, ...*”. Ar ôl yr hen gynghrair Iddewig, daeth “*y lleuad*” yn symbol o’r ffydd Gristnogol ffug, yn Gatholig yn olynol ers 321 a 538, yna’n Brotestannaidd ers 1843, ac... Adfentydd sefydliadol ers 1994.

Mae’r adnod hefyd yn sôn am “*y sêr*”. Mae eu golau yn wan ond maent mor niferus fel eu bod serch hynny yn goleuo awyr nosweithiau daearol. Felly daw “*y seren*” yn symbol o negeswyr crefyddol sy’n dal i sefyll neu sy’n syrthio fel arwydd “*bed sêl*” Dat.6:13 lle daeth cwmp y sêr i broffwydo ar Dachwedd 13, 1833 i’r etholedigion. ‘cwmp enfawr Protestaniaeth yn y flwyddyn 1843. Roedd y cwmp hwn hefyd yn ymwneud â negeswyr Crist, derbynwyr y neges gan “*Sardis*” y datganodd Iesu wrthynt: “*ystyrir chwi yn fyw ac yn farw*”. Mae’r cwmp hwn yn cael ei gofio yn Dat.9:1: “*Canodd y pumed angel ei utgorn. A gwelais seren wedi disgyn o’r nef i’r ddaear. Rhoddwyd yr allwedd i bwl yr affwys iddo.*” Cyn cwmp y Protestaniaid, mae Dat. 8:10 ac 11 yn dwyn i gof yr hyn o Gatholigiaeth a gondemniwyd yn bendant gan Dduw: “*Canodd y trydydd angel yr utgorn. Syrthiodd o’r nef seren fawr yn llosgi fel ffagl; a syrthiodd ar draean o’r afonydd ac ar ffynhonnau dyfroedd.*» Mae adnod 11 yn rhoi’r enw “*Wormwood*” iddo: “*Wormwood yw enw’r seren hon; a thrydedd ran y dyfroedd a newidiwyd yn wermod, a llawer o ddynion a fuont feirw wrth y dyfroedd, am iddynt chwerwi.*” Mae’r peth yn cael ei gadarnhau yn Dat. 12:4: “*Ei gynffon a lusgodd draean o sêr y nefoedd i ffwrdd, a’u taflu i’r ddaear. Safai’r ddraig o flaen y wraig oedd ar fin rhoi genedigaeth, er mwyn difa ei phlentyn wedi iddi eni.* Bydd y negeswyr crefyddol wedyn yn ddiodefwrwyr dienyddiadau’r chwyldroadwyr Ffrengig yn Dat. 8:12: “*Canodd y pedwerydd angel yr utgorn. A thraean o’r haul a drawwyd, a thraean o’r lleuad, a thraean o’r ser, fel y tywyllwyd traean, a’r dydd a gollodd draean o’i oleuni, a’r nos yr un modd.* Targedau chwyldroadwyr rhydd-feddwl sy’n elyniaethus i bob ffurf ar grefydd hefyd, bob amser yn rhannol (y trydydd), yw “*yr haul*” a’r “*lleuad*”.

Yn Gen.15:5, mae’r “*sêr*” yn symbol o’r “*had*” a addawyd i Abraham: “*Ac wedi iddo ei arwain allan, dywedodd, “Edrych tua’r nef, a chyfrif y sêr, os gelli eu rhifo. Ac efe a ddywedodd wrtho, Hwn fydd dy had di.*” Sylw! Mae’r neges yn nodi nifer niferus ond nid yw’n dweud dim am ansawdd ffydd y dyrfa hon y bydd Duw yn canfod “*llawer wedi’u galw ond ychydig wedi’u dewis*” ynddi yn ôl Matt.22:14. Mae’r “*sêr*” eto yn symbol o’r etholedigion yn Dan.12:3: “*Bydd y rhai deallus yn disgleirio fel ysblander yr awyr, a’r rhai sy’n dysgu cyfiawnder i lawer yn disgleirio fel y sêr byth bythoedd*”.

Gen.1:17: “ *Gosododd Duw hwy yn eangder yr awyr, i roi goleuni i'r ddaear.* ”

Gwelwn yma am reswm ysbrydol fynnu Duw ar rôl y sêr: “ *i oleuo'r ddaear* ”.

Gen.1:18: “ *i lywodraethu'r dydd a'r nos, ac i **wahanu'r** goleuni oddi wrth y tywyllwch. Gwelodd Duw ei fod yn dda .* ”

Yma mae Duw yn cadarnhau rôl symbolaidd ysbrydol y sêr hyn trwy gysylltu “ *dydd a golau* ” ar y naill law, a “ *nos a thywyllwch* ” ar y llaw arall.

Gen.1:19 *Felly bu hwyr, a bu bore: y pedwerydd dydd oedd hi .* ”

Gall y ddaear nawr elwa ar olau a gwres solar i sicrhau ei ffrwythlondeb a chynhyrchiad bwydydd planhigion. Ond dim ond ar ôl y pechod y bydd Efa ac Adda yn ei gyflawni y bydd rôl yr haul yn dod yn bwysig. Mae bywyd tan y foment drasig hon yn gorffwys ar rym gwyrthiol pŵer creadigol Duw. Mae bywyd daearol yn cael ei drefnu gan Dduw ar gyfer yr amser hwn pan fydd pechod yn taro'r ddaear â'i holl felltith.

Y 5ed dydd

Gen.1:20: “ *Dywedodd Duw, Dyged y dyfroedd bethau byw yn helaeth, a eheded adar ar y ddaear i ehangder y nefoedd .* ”

Ar y 5ed ^{diwrnod hwn}, mae Duw yn rhoi'r pŵer i'r “ *dyfroedd* ” “ *gynnyrchu digonedd o anifeiliaid byw* ” mor niferus ac mor amrywiol fel bod gwyddoniaeth fodern yn ei chael yn anodd rhestru pob un ohonynt. Ar waelod yr affwys mewn tywyllwch llwyr, rydym yn darganfod ffurf bywyd anhysbys o anifeiliaid fflwroleuol bach sy'n fflachio, blincio a newid dwyster golau a hyd yn oed lliw. Yn yr un modd, bydd ehangder yr awyr yn derbyn animeiddiad hedfan “ *adar* ”. Yma mae'n ymddangos y symbol o “ *adenydd* ” sy'n caniatáu i anifeiliaid cnawdol asgellog symud trwy'r awyr. Bydd y symbol yn cael ei gysylltu â gwirodydd nefol nad oes ei angen arnynt oherwydd nad ydynt yn ddarostyngedig i gyfreithiau corfforol daearol a nefol. Ac yn rhywogaethau asgellog y ddaear, bydd Duw yn priodoli iddo'i hun ddelw'r “ *eryr* ” sy'n codi'r uchaf mewn uchder ymhlith holl rywogaethau adar ac anifeiliaid hedegog. Mae “ *yr eryr* ” hefyd yn dod yn symbol o'r ymerodraeth, o'r Brenin Nebuchodonosor yn Dan.7:4 ac un Napoleon 1af ^{yn} Dat.8:13: “ *Edrychais, a chlywais **eryr yn hedfan yn y canol o'r nef**, yn dweud â llef uchel: Gwae, gwae, gwae y rhai sy'n trigo ar y ddaear, oherwydd seiniau eraill utgyrn y tri angel sydd ar fin canu!* » Proffwydodd ymddangosiad y gyfundrefn imperialaidd hon y tair “ *anffawd* ” fawr a fydd yn taro trigolion gwledydd y Gorllewin o dan symbol tri “ *utgorn* ” olaf Apo. 9 ac 11, o 1843, pan ddaeth archddyfarniad Dan.8:14 i rym.

Ar wahân i'r “ *eryr* ”, bydd “ *adar yr awyr* ” arall yn symbol o'r angylion nefol, y da a'r drwg.

Gen.1:21: “ *Creodd Duw bysgod mawr, a phob creadur byw sy'n symud, a chynhyrchodd y dyfroedd ddigonedd yn ôl eu rhywogaeth; creodd hefyd bob aderyn asgellog yn ôl ei rywogaeth. Gwelodd Duw ei fod yn dda .* ”

Mae Duw yn paratoi bywyd morol ar gyfer cyflwr pechod, yr amser pan fydd y “ *pysgod mwyaf* ” yn gwneud y lleiaf yn fwyd iddynt, dyma'r tynged a

gynlluniwyd a defnyddioldeb eu helaethrwydd ym mhob rhywogaeth. Ni fydd yr “*adar asgellog*” yn dianc rhag yr egwyddor hon oherwydd byddant hwythau hefyd yn lladd ei gilydd am fwyd. Ond cyn pechod, nid oes unrhyw anifail môr nac aderyn yn niweidio un arall, mae bywyd yn eu hanimeiddio i gyd ac maent yn byw gyda'i gilydd mewn cytgord perffaith. Dyma pam mae Duw yn barnu'r sefyllfa'n “*dda*”. Bydd yr “*anifeiliaid*” a'r “*adar*” morol yn chwarae rhan symbolaidd ar ôl pechod. Bydd yr ymladd marwol rhwng rhywogaethau wedyn yn rhoi i'r “*môr*” ystyr “marwolaeth” y mae Duw yn ei roi iddo yn nefod ablutions yr offeiriaid Hebreig. Rhoddir yr enw “*môr*” i'r tafell a ddefnyddir at y diben hwn er cof am groesi'r “*môr coch*”, gyda'r ddau beth yn rhagargraff o fedydd Cristnogol. Felly, trwy roi'r enw “*bwystfil sy'n codi o'r môr*” iddo yn Dat. 13:1, mae Duw yn adnabod y grefydd Gatholig Rufeinig a'r frenhiniaeth sy'n ei chynnal gyda chynulliad o “feirw” sy'n lladd ac yn difa eu cymdogion fel y pysgod. o'r “*môr*”. Yn yr un modd bydd yr eryrod, yr hebogiaid a'r hebogiaid yn difa'r colomennod a'r colomennod, oherwydd pechod Efa ac Adda a llawer mwy o'u hiliogaeth dynol hyd at ddychwelyd mewn gogoniant Crist.

Gen.1:22: “*Duw a'u bendithiodd hwynt, gan ddywedyd, Byddwch ffrwythlon ac amlhewch, a llanwch ddyfroedd y moroedd; ac amlhaed yr adar ar y ddaear.*”

Mae bendith Duw yn cael ei gwireddu gan luosi, yn y cyd-destun hwn, anifeiliaid ac adar y môr, ond hefyd yn fuan, bodau dynol. Gelwir hefyd ar Eglwys Crist i luosogi nifer ei dilynwyr, ond yno, nid yw bendith Duw yn ddigon, oherwydd mae Duw yn galw, ond nid yw'n gorfodi neb i ymateb i'w gynnig o iachawdwriaeth.

Gen.1:23 *Felly bu hwyr, a bu bore: y pumed dydd oedd hi.*”

Sylwch fod bywyd morol yn cael ei greu ar y pumed diwrnod, felly **wedi'i wahanu** oddi wrth greu bywyd daearol, oherwydd ei symbolaeth ysbrydol sy'n ymwneud â'r ffurf gyntaf o Gristnogaeth felltgedig a gwrthun; yr hyn y bydd crefydd Gatholig Rhufain yn ei gynrychioli ers Mawrth 7, 321, dyddiad mabwysiadu'r diwrnod paganaidd ffug o orffwys, y diwrnod cyntaf a "diwrnod yr haul", a ailenwyd yn ddiweddarach: Dydd Sul, dydd yr Arglwydd. Cadarnheir yr esboniad hwn gan ymddangosiad Pabyddiaeth yn ystod y 5ed ^{mileniwm} ac ymddangosiad Protestaniaeth a ymddangosodd yn ystod y 6ed ^{mileniwm}.

Y 6ed dydd

Gen.1:24 *Dyweddodd Duw, Bydded i'r ddaear gynhyrchu anifeiliaid byw yn ôl eu rhywogaeth, anifeiliaid, ymlusgiaid, ac anifeiliaid y ddaear, yn ôl eu rhywogaeth. Ac felly y bu.*”

Mae'r 6ed ^{diwrnod} yn cael ei nodi gan greu bywyd daearol sydd, yn ei dro, ar ôl y môr, “*yn cynhyrchu anifeiliaid byw yn ôl eu rhywogaeth, o wartheg, o ymlusgiaid, ac o anifeiliaid y tir, yn ôl eu rhywogaeth.*” Mae Duw yn rhoi ar waith broses o atgynhyrchu'r holl greaduriaid byw hyn. Byddant yn ymledu dros wyneb y tir.

Gen. 1:25: “ *Gwnaeth Duw anifeiliaid y ddaear yn ôl eu rhywogaeth, yr anifeiliaid yn ôl eu rhywogaeth, a holl ymlusgiaid y ddaear yn ôl eu rhywogaeth. Gwelodd Duw ei fod yn dda.* ”

Mae'r adnod hon yn cadarnhau'r weithred a orchmynnwyd yn yr un blaenorol. Gadewch inni nodi y tro hwn mai Duw yw creawdwr a chyfarwyddwr y bywyd anifeiliaid daearol hwn a gynhyrchir ar y ddaear. Fel gyda rhai'r môr, bydd anifeiliaid y tir yn byw mewn cytgordd hyd amser pechod dynol. Mae Duw yn gweld y greadigaeth anifail hon yn “ *dda* ” lle mae rolau symbolaidd yn cael eu creu a bydd yn eu defnyddio yn ei negeseuon proffwydol ar ôl sefydlu pechod. Ymhlith yr ymlusgiaid, bydd “ *y sarff* ” yn chwarae rhan bwysig fel cyfrwng ysgogi pechod a ddefnyddir gan y diafol. Ar ôl pechod, bydd anifeiliaid y ddaear yn dinistrio ei gilydd yn erbyn rhywogaethau. A bydd yr ymosodol hwn yn cyfiawnhau, yn Dat. 13:11, yr enw “ *bwystfil sy'n codi o'r ddaear* ” sy'n dynodi'r grefydd Brotestannaidd yn ei statws olaf wedi'i felltithio gan Dduw yng nghydestun prawf eithaf ffydd Adventist a gyfiawnheir gan y gwir ddychweliad Iesu Grist a drefnwyd ar gyfer gwanwyn 2030. Fodd bynnag, sylwch fod Protestaniaeth yn cario'r felltith hon a anwybyddwyd gan y torfeydd er 1843.

Gen.1:26 *Yna dywedodd Duw, Gwnawn ddyn ar ein delw, yn ôl ein llun, a bydded iddo arglwyddiaethu ar bysgod y môr, ac ar ehediaid yr awyr, ac ar yr anifeiliaid, a throsodd. yr holl ddaear, ac ar yr holl ymlusgiaid a ymlusgo ar y ddaear.* ”

Trwy ddweud “ *Gadewch inni wneud* ”, mae Duw yn cysylltu â'i waith creadigol y byd angylaidd ffyddlon sy'n dyst i'w weithred ac yn ei amgylchynu yn llawn brwdfrydedd. O dan y thema o **wahanu**, sylwch yma, wedi'u grwpio yn y 6ed^{dydd}, y greadigaeth anifeiliaid daearol a chreadigaeth dyn y sonnir amdani yn yr adnod hon 26, rhif enw Duw, rhif a gafwyd trwy ychwanegu'r pedair llythyren Hebraeg “Yod = 10 +, Hé = 5 +, Wav = 6 +, Hé = 5 = 26”; llythrennau sy'n rhan o'i enw wedi'u trawslythrennu “YaHWéH”. Mae'r dewis hwn yn fwy cyfiawn byth oherwydd, “ *wedi ei wneud ar ddelw Duw* ”, “ *dyn* ” daw Adda i'w gynrychioli'n symbolaidd yn y greadigaeth daearol fel delwedd o Grist. Mae Duw yn rhoi iddo ei agwedd gorfforol a meddyliol, hynny yw y gallu i farnu rhwng da a drwg a fydd yn ei wneud yn gyfrifol. Wedi'i greu ar yr un diwrnod â'r anifeiliaid, bydd “ *dyn* ” yn derbyn dewis ei “ *ddelwedd* ”: Duw neu anifail, “ *y bwystfil* ”. Fodd bynnag, trwy ganiatáu eu hunain i gael eu hudo gan “anifail”, “ *y sarff* ”, y bydd Efa ac Adda yn torri eu hunain oddi wrth Dduw ac yn colli eu “ *cyffelybiaeth* ”. Trwy roi goruchafiaeth i ddyn ar “ *yr ymlusgiaid sydd yn ymlusgo ar y ddaear* ,” y mae Duw yn gwahodd dyn i gael arglwyddiaethu ar “y sarff” ac felly i beidio â gadael iddo ei hun gael ei ddysgu ganddo. Yn anffodus i ddynoliaeth, bydd Efa yn cael ei hynysu a'i gwahanu oddi wrth Adda pan gaiff ei hudo a'i gwneud yn euog o bechod anufudd-dod.

Mae Duw yn ymddiried i ddyn ei holl greadigaeth daearol â'r bywydau y mae'n eu cynnwys ac yn eu cynhyrchu yn y moroedd, ar y ddaear ac yn yr awyr.

Gen.1:27: “ *Duw a greodd ddyn ar ei ddelw ei hun, ar ddelw Duw y creodd ef, yn wryw ac yn fenyw y creodd efe.* ”

Mae'r 6ed^{diwrnod} yn para fel y lleill, 24 awr ac mae'n ymddangos bod creadigaethau'r dyn a'r fenyw wedi'u grwpio yma i'r pwrpas addysgol o grynhoi eu

creadigaeth. Yn wir, y mae Gen.2 yn cymryd y greadigaeth hon o ddyn i fyny trwy ddatguddio llawer o weithredoedd y mae'n debyg eu cyflawni dros rai dyddiau. Mae stori'r bennod hon 1 felly yn cymryd ar gymeriad normadol gan ddatgelu'r gwerthoedd symbolaidd yr oedd Duw am eu rhoi i chwe diwrnod cyntaf yr wythnos.

Mae gan yr wythnos hon fwy o werth symbolaidd wrth iddi ddelweddu prosiect achubol Duw. Mae "y dyn" yn symbol ac yn proffwydo Crist a'r "wraig," yr "Eglwys Ddewisol" a gyfodir oddi wrtho. Ar ben hynny, cyn pechod, nid yw amser real o bwys oherwydd yn y cyflwr o berffeithrwydd, nid yw amser yn cael ei gyfrif a bydd y cyfrif i lawr y "6000 mlynedd" yn dechrau yn y gwanwyn cyntaf a nodir gan y pechod dynol cyntaf. Mewn rheoleidd-dra perffaith, mae nosweithiau 12 awr a diwrnodau 12 awr yn dilyn ei gilydd yn barhaus. Yn yr adnod hon, mae Duw yn pwysleisio tebygrwydd dyn wedi'i greu yn ôl ei ddelw ei hun. Nid yw Adda yn wan, mae'n llawn cryfder ac fe'i crëwyd yn gallu gwrthsefyll temtasiynau'r diafol.

Gen.1:28 A Duw a'u bendithiodd hwynt, a Duw a ddywedodd wrthynt, Ffrwythwch, ac amlhewch, ac adnewyddwch y ddaear, a darostyngwch hi; ac arglwyddiaethu ar bysgod y môr, ac ar adar yr awyr, ac ar bob creadur byw sydd yn ymsymud ar y ddaear ."

Cyfeirir y neges gan Dduw i'r holl ddynolryw, ac Adda ac Efa yw'r modelau gwreiddiol ohoni. Fel anifeiliaid, maent yn eu tro yn cael eu bendithio a'u hannog i genhedlu er mwyn lluosu bodau dynol. Mae dyn yn cael arglwyddiaeth ar greaduriaid anifeilaidd oddi wrth Dduw, sy'n golygu na ddylai ganiatáu iddo'i hun gael ei arglwyddiaethu ganddyn nhw, allan o sentimentalïaeth a gwendid sentimental. Rhaid iddo beidio â'u niweidio ond byw mewn cytgord â nhw. Hyn, yn y cyd-destun sydd yn rhagflaenu mellith pechod.

Gen. 1:29 A dywedodd Duw, Wele, yr wyf yn rhoi i chwi bob llysiuyn sy'n dwyn had, sydd ar wyneb yr holl ddaear, a phob coeden sydd â ffrwyth ynddo, sy'n cynhyrchu had: eich bwyd fydd. "

Yn ei greadigaeth planhigion, mae Duw yn datgelu ei holl ddaioni a haelioni trwy luosi nifer yr hadau o bob rhywogaeth o blanhigion, coed ffrwythau, grawnfwydydd, perllysiau a llysiau. Mae Duw yn cynnig model o faeth perffaith i ddyn sy'n hybu iechyd corfforol a meddyliol da sy'n ffafriol i'r organeb gyfan a'r enaid dynol, hyd yn oed heddiw fel yn amser Adda. Mae'r pwnc hwn wedi'i gyflwyno ers 1843 gan Dduw fel gofyniad gan ei rai dewisol ac mae'n cymryd mwy fyth o bwys yn ein dyddiau olaf lle mae bwyd yn dioddef o gemegau, gwrtaith, plaladdwyr ac eraill sy'n dinistrio bwyd yn lle ei hyrwyddo.

Gen. 1:30 Ac i holl fwystfilod y ddaear, ac i holl adar yr awyr, ac i bob peth sy'n symud ar y ddaear, sydd ag anadl einioes ynddo, yr wyf yn rhoi pob llysiuyn gwyrdd yn fwyd. Ac felly y bu ."

Mae'r pennill hwn yn cyflwyno'r allwedd sy'n cyfiawnhau'r posibilrwydd o'r bwyd cytûn hwn. Mae popeth byw yn fegan, felly does ganddyn nhw ddim rheswm i niweidio eu hunain. Ar ôl pechod, bydd anifeiliaid gan amlaf yn ymosod ar ei gilydd am fwyd, yna bydd marwolaeth yn eu taro i gyd mewn rhyw ffordd neu'i gilydd.

Gen.1:31: “ *Gwelodd Duw y cwbl a wnaeth, ac wele, da iawn ydoedd. Felly bu hwyr a bu bore: y chweched dydd ydoedd.* ”

Yn niwedd y 6ed ^{dydd}, boddlonir Duw ar ei greadigaeth, yr hon, gyda phresenoldeb dyn ar y ddaear, a fernir y tro hwn yn “ **dda iawn** ”, tra nad oedd ond “ *da* ” ar ddiwedd y 5ed ^{dydd}.

bwriad Duw i **wahanu** 6 diwrnod cyntaf yr wythnos oddi wrth y 7fed ^{yn cael} ei ddangos trwy eu grwpio gyda'i gilydd ym mhennod 1 Genesis. Yn y modd hwn mae'n paratoi strwythur 4ydd ^{gorchymyn} ei gyfraith ddwyfol y bydd yn ei gyflwyno yn eu hamser i'r Hebreaid wedi'i waredu o gaethwasiaeth yr Aifft. Ers Adda, mae bodau dynol wedi cael 6 diwrnod yr wythnos, bob wythnos, i gyflawni eu galwedigaethau daearol. I Adda, dechreuodd pethau yn dda, ond ar ôl cael ei chreu ohono, bydd y wraig, ei “ *chynorthwy-ydd* ” a roddwyd gan Dduw, yn dod â phechod i'r greadigaeth ddaearol fel y bydd Gen.3 yn datgelu. O gariad at ei wraig, bydd Adda yn ei dro yn bwyta'r ffrwyth gwaharddedig a bydd y cwpl cyfan yn cael eu taro gan felltith pechod. Yn y weithred hon, mae Adda yn proffwydo Crist a ddaw i rannu a thalu yn ei le fai ei Eglwys Ddewisol annwyl. Bydd ei farwolaeth ar y groes, wrth droed Mynydd Golgotha, yn gwneud iawn am y pechod a gyflawnwyd a choncwerwr pechod a marwolaeth, bydd Iesu Grist yn cael yr hawl i wneud i'w rai dewisol elwa o'i gyfiawnder perffaith. Gall felly gynnig bywyd tragwyddol iddynt a gollwyd er Adda ac Efa. Bydd yr etholedigion yn dod i mewn yr un pryd i'r bywyd tragwyddol hwn ar ddechrau'r 7fed ^{mileniwm}, yna bydd rôl broffwydol y Saboth yn cael ei chyflawni. Gallwch ddeall felly pam mae'r thema hon o orffwys ar y 7fed ^{diwrnod} yn cael ei chyflwyno ym mhennod 2 Genesis, **wedi'i gwahanu** oddi wrth y 6 diwrnod cyntaf sydd wedi'u grwpio gyda'i gilydd ym mhennod 1.

Genesis 2

Y seithfed dydd

Gen.2:1: “ *Fel hyn y gorffennwyd y nefoedd a'r ddaear, a'u holl lu.* ”

Mae'r chwe diwrnod cyntaf yn cael eu gwahanu oddi wrth y “ **seithfed** ” oherwydd bod gwaith creadigol Duw ar y ddaear a'r nefoedd yn dod i ben. Yr oedd hyn yn wir, am osod seiliau bywyd creedig yn yr wythnos gyntaf, ond yn fwy byth, am y 7000 o flynyddoedd y bu hefyd yn proffwydo. Mae'r chwe diwrnod cyntaf yn cyhoeddi y bydd Duw yn gweithio mewn adfyd yn wynebu gwersyll y diafol a'i weithredoedd dinistriol am 6000 o flynyddoedd. Bydd ei waith yn cynnwys denu ei ddewiswyr ato er mwyn eu dethol o blith yr holl fodau dynol. Bydd yn rhoi gwahanol broflenni o'i gariad iddynt ac yn cadw'r rhai sy'n ei garu ac yn ei gymeradwyo yn ei holl agweddau a phob maes. Oherwydd bydd y rhai nad ydynt yn gwneud hyn yn ymuno â gwersyll melltgedig y diafol. Mae “ *y fyddin* ” a ddyfynnir yn dynodi lluoedd byw y ddau wersyll a fydd yn gwrthwynebu ac yn ymladd ei gilydd ar “ *y ddaear* ” ac yn “ *y nefoedd* ” lle mae “ *sêr yr awyr* ” yn eu symbolau. A bydd y frwydr hon ar gyfer dethol yn para 6000 o flynyddoedd.

Gen.2:2: “ *Ar y seithfed dydd y gorffennodd Duw ei waith yr hwn a wnaethai: ac efe a orffwysodd ar y seithfed dydd oddi wrth ei holl waith a wnaethai .*”

Ar ddiwedd wythnos gyntaf hanes daearol, mae gweddill Duw yn dysgu gwers gyntaf: nid yw Adda ac Efa wedi pechu eto; sy'n esbonio'r posibilrwydd i Dduw brofi gwir orffwys. Mae gweddill Duw felly yn cael ei gyflyru gan absenoldeb pechod yn ei greaduriaid.

Mae'r ail wers yn fwy cynnil ac mae wedi'i chuddio yn yr agwedd broffwydol ar y “ **seithfed dydd** ” hwn sy'n ddelwedd o “ **seithfed** ” mileniwm y prosiect achub mawr a raglennwyd gan Dduw.

y mynediad i'r “ **seithfed** ” mileniwm, a elwir yn “ *fil o flynyddoedd* ” yn Dat.20:4-6-7, yn nodi cwblhau detholiad yr etholedigion. Ac i Dduw a'i etholedigion a achubwyd yn fyw neu wedi'u hatgyfodi, ond wedi'u gogoneddu oll, bydd y gweddill a geir yn ganlyniad buddugoliaeth Duw yn Iesu Grist ar ei holl elynion. Yn y testun Hebraeg, mae'r ferf “ *rested* ” yn “shavat” o'r un gwreiddyn â'r gair “ *sabbath* ”.

Gen.2:3: “ *Bendithiodd Duw y seithfed dydd, a'i sancteiddio, oherwydd ynddo y gorffwysodd oddi wrth ei holl waith a greodd wrth ei gyflawni .*”

Ni chrybwyllir y gair sabbath ond y mae ei ddelw eisoes i'w chael yn **sancteiddhad** y “ **seithfed dydd** ”. Felly deallwch yn dda yr achos o'r **sancteiddiad hwn** gan Dduw. Mae hi'n proffwydo'r foment y bydd ei haberth yn Iesu Grist yn derbyn ei wobr derfynol: y dedwyddwch o gael ei hamgylchynu gan bob un o'i dewisiaid a dystiolaethodd yn eu hamser i'w ffyddlondeb mewn merthyrdod, dioddefaint, amddifadedd, gan amlaf, hyd at farwolaeth. Ac ar ddechrau'r “ **seithfed** ” mileniwm, byddan nhw i gyd yn fyw ac ni fydd yn rhaid iddynt ofni marwolaeth mwyach. I Dduw a'i wersyll ffyddlon, a all rhywun ddychmygu achos mwy o “ orffwys ” na hyn? Ni fydd Duw bellach yn gweld y rhai sy'n ei garu yn dioddef, ni fydd yn rhaid iddo rannu eu dioddefaint mwyach, dyma'r “ gweddill ” y mae'n ei ddathlu bob “ **seithfed dydd Saboth** ” o'n hwythnosau tragwyddol. Bydd y ffrwyth hwn o'i fuddugoliaeth derfynol wedi'i sicrhau trwy fuddugoliaeth Iesu Grist dros bechod a marwolaeth. Ynddo'i hun, ar y ddaear ac ymhlith bodau dynol eraill, cyflawnodd waith prin yn gredadwy: cymerodd farwolaeth arno'i hun i greu ei bobl ddewisol a chyhoeddodd y Saboth oddi wrth Adda i ddynoliaeth y byddai'n concro pechod i gynnig ei gyfiawnder a'i fywyd tragwyddol i'r rheini sy'n ei garu ac yn ei wasanaethu yn ffyddlon; rhywbeth y mae Dat.6:2 yn ei gyhoeddi ac yn ei gadarnhau: “ *Edrychais, ac wele geffyl gwyn yn ymddangos. Yr oedd gan yr un a'i marchogodd fwa; rhoddwyd iddo goron, ac efe a gychwynnodd yn fuddugoliaethus ac i orchfygu .*”

Mae'r mynediad i'r seithfed mileniwm yn nodi mynediad yr etholedigion i dragwyddoldeb Duw, a dyna pam, yn yr hanes dwyfol hwn, nad yw'r seithfed dydd wedi'i gau gyda'r ymadrodd “roedd noson, bu bore, bu ...*diwrnod* .” Yn ei Apocalypse a roddwyd i Ioan, bydd Crist yn atgofio'r seithfed mileniwm hwn a bydd yn datgelu y bydd hefyd yn cynnwys “ *mil o flynyddoedd* ” yn ôl Dat. 20:2-4, fel y chwech cyntaf a'i rhagflaenodd. Bydd yn amser o farn nefol pan fydd yn rhaid i'r etholedigion farnu meirw'r gwersyll melltgedig. Felly bydd y cof am bechod yn cael ei gynnal yn y “ *mil o flynyddoedd* ” olaf hyn o'r Saboth mawr a

broffwydir bob penwythnos. Dim ond y farn olaf fydd yn rhoi terfyn ar y meddwl o bechod pan, ar ddiwedd y seithfed mileniwm, bydd yr holl syrthiedig wedi cael eu dinistrio yn “*llyn tân yr ail farwolaeth*”.

Mae Duw yn rhoi esboniadau am ei greadigaeth ddaearol

Rhybudd: Mae pobl gyfeiliornus yn hau amheuaeth trwy gyflwyno'r rhan hon o Genesis 2 fel ail dystiolaeth a fyddai'n gwrth-ddweud stori Genesis 1. Nid yw'r bobl hyn wedi deall y dull naratif a ddefnyddir gan Dduw. Mae'n cyflwyno yn Genesis 1, y cyfan o chwe diwrnod cyntaf ei greadigaeth. Yna, o Gen.2:4, mae'n dychwelyd i ddarparu manylion ychwanegol ar rai pynciau nad ydynt yn cael eu hesbonio yn Genesis 1.

Gen.2:4: “ *Dyma darddiad y nefoedd a'r ddaear, pan gawsant eu creu* ”

Mae'r esboniadau ychwanegol hyn yn gwbl angenrheidiol oherwydd mae'n rhaid i thema pechod dderbyn ei esboniadau ei hun. Ac fel y gwelsom, mae'r thema hon o bechod yn hollbresennol yn y ffurfiau a roddodd Duw i'w gyflawniadau daearol a nefol. Mae adeiladwaith yr wythnos saith diwrnod ei hun yn cario llawer o ddirgelion na fydd ond amser yn eu datgelu i etholedigion Crist.

Gen.2:5: “ *Pan wnaeth yr ARGLWYDD DDUW y ddaear a'r nefoedd, nid oedd llwyn o'r maes eto ar y ddaear, ac nid oedd glaswellt y maes wedi tyfu eto: oherwydd nid oedd yr ARGLWYDD Dduw wedi anfon glaw ar y ddaear, ac nid oedd neb i drin y tir .* ”

Sylwch ar ymddangosiad yr enw “ *YaHWéH* ” a enwodd Duw ei hun arno ar gais Moses yn ôl Exodus 3:14-15. Mae Moses yn ysgrifennu'r datguddiad hwn o dan arddywediad Duw y mae'n ei alw'n “ *YaHWéH* ”. Mae'r datguddiad dwyfol yma yn cymryd ei gyfeiriad hanesyddol o'r ymadawiad o'r Aifft a chreadigaeth y genedl Israel.

Y tu ôl i'r manylion hyn sy'n ymddangos yn rhesymegol iawn mae syniadau proffwydol. Mae Duw yn dwyn i gof dyfiant planhigion, “ *llwyni a pherlysiâu'r caeau* ”, y mae'n ychwanegu “ *glaw* ” ato a phresenoldeb “ *dyn* ” a fydd yn “ *amaethu'r pridd* ”. Yn 1656, ar ôl pechod Adda, yn Gen.7:11, bydd “ *glaw* ” y “ *dilyw* ” yn dinistrio planhigion, “ *llwyni a pherlysiâu'r maes* ” yn ogystal â “ *dyn* ” a'i “ *gnydau* ” er mwyn dwysder pechod.

Gen.2:6: “ *Ond cyfododd anwedd oddi ar y ddaear, a dyfrhaodd holl wyneb y ddaear .* ”

Cyn dinistrio unrhyw beth, cyn pechod, mae Duw yn achosi “ *i'r ddaear gael ei dyfrio dros ei holl arwyneb gan anwedd* ”. Mae'r weithred yn dyner ac effeithiol ac yn addas ar gyfer bywyd dibechod, gogoneddus a pherffaith bur. Ar ôl pechod, bydd y nefoedd yn anfon stormydd dinistriol a glaw trwm fel arwydd o'i melltith.

Ffuriant dyn

Gen.2:7: “ *Yr ARGLWYDD Dduw a luniodd ddyn o lwch y ddaear, ac a anadlodd i'w ffroenau anadl einioes, a daeth dyn yn greadur byw .* ”

Y mae creadigaeth dyn wedi ei sylfaenu ar **wahaniad newydd** : sef “ *llwch y ddaear* ” y cymerir rhan o hono i ffurfio bywyd a wnaed ar ddelw Duw. Yn y

weithred hon, mae Duw yn datgelu ei gynllun i gael ac yn y pen draw i ddewis pobl etholedig o darddiad daearol y bydd yn eu gwneud yn dragwyddol.

Pan y mae Duw yn ei greu, y mae dyn yn wrthddrych sylw neillduol gan ei Greawdwr. Sylwch ei fod yn ei “*ffurfio*” o “*lwch y ddaear*” ac mae'r tarddiad unigol hwn yn proffwydo ei bechod, ei farwolaeth, a'i ddychweliad i gyflwr “*llwch*”. Mae'r weithred ddwyfol hon yn debyg i weithred “*crochenydd*” sy'n llunio “*llestr clai*”; delw y bydd Duw yn ei hawlio yn Jer.18:6 a Rhuf.9:21. Ymhellach, bydd bywyd “*dyn*” yn dibynnu ar ei “*anadl*” y mae Duw yn ei anadlu i mewn i'w “*ffroenau*”. Felly, yn wir, yr “*anadl*” ysgyfeiniol ac nid yr anadl ysbryd y mae llawer yn meddwl amdano. Datgelir yr holl fanylion hyn i'n hatgoffa pa mor fregus yw bywyd dynol, yn ddibynnol ar Dduw am ei ymestyn. Mae'n parhau i fod yn ffrwyth gwyrth barhaol oherwydd dim ond yn Nuw ac ynddo ef yn unig y ceir bywyd. Trwy ei ewylllys dwyfol y *daeth “dyn bod byw.”* Os bydd bywyd dyn da neu ddrwg yn hirfaith, dim ond oherwydd bod Duw yn ei ganiatáu. A phan fydd marwolaeth yn ei daro, ei benderfyniad ef sydd dan sylw o hyd.

Cyn pechod, yr oedd Adda wedi ei greu yn berffaith a diniwed, yn feddiannol ar fywiogrwydd nerthol, ac wedi myned i mewn i fywyd tragywyddol, wedi ei amgylchynu gan bethau tragywyddol. Dim ond ffurf ei greadigaeth sy'n proffwydo ei dynged ofnadwy.

Gen.2:8 “*Yna plannodd yr ARGLWYDD Dduw ardd yn Eden o'r dwyrain, a gosododd yno'r dyn a luniodd.*”

Mae gardd yn ddelwedd o'r lle delfrydol i ddyn sy'n canfod ei holl elfennau maethol a gweledol hudolus wedi'u casglu yno; blodau godidog nad ydynt yn pylu ac nad ydynt byth yn colli eu persawrau o arogleuon dymunol wedi'u lluosu i anfeidredd. Nid yw'r bwyd hwn a gynigir yn yr ardd yn adeiladu bywyd rhywun nad yw, cyn pechod, yn dibynnu ar fwyd. Felly y mae bwyd yn cael ei fwyta gan ddyn er ei bleser yn unig. Mae manwl gywirdeb “*Plannodd Duw ardd*” yn tystio i'w gariad at ei greadur. Mae'n dod yn arddwr i gynnig y lle gwych hwn i ddyn fyw.

Mae'r gair Eden yn golygu "gardd hyfrydwch" a chan gymryd Israel fel pwynt cyfeirio canolog, mae Duw yn lleoli'r Eden hon i'r dwyrain o Israel. Am ei “ddanteithion”, gosodir dyn yn yr ardd flasmus hon gan Dduw, ei Greawdwr.

Gen.2:9: “*ARGLWYDD Gwnaeth Duw goed o bob math i dyfu o'r ddaear, dymunol i'r golwg a da yn fwyd, a phren y bywyd yng nghanol yr ardd, a phren gwybodaeth da a drwg.*”

Cymeriad gardd yw presenoldeb coed ffrwythau sy'n cynnig y “parod i'w fwyta” sy'n cynnwys eu ffrwythau â blasau meddal a melys lluosog. Maen nhw i gyd yno er pleser unig Adda, yn dal yn unig.

Yn yr ardd mae yna hefyd ddwy goeden gyda chymeriadau sy'n groes i'w gilydd: “*coeden y bywyd*” sy'n meddiannu'r lle canolog, “*yng nghanol yr ardd*”. Fel hyn y mae yr ardd a'i hoffrwm toreithiog yn gwbl gysylltiedig â hi. Ger ei fron ef y mae “*pren gwybodaeth da a drwg*”. Eisoos, yn ei ddynodiad, mae'r gair “*drwg*” yn proffwydo mynediad i bechod. Gallwn ddeall wedyn mai delwau'r ddau wersyll yw'r ddau bren hyn a fydd yn wynebu ei gilydd ar ddaear pechod: gwersyll Iesu Grist wedi'i ddelweddu gan “bren y bywyd” yn erbyn gwersyll y

diafol sydd, fel yr enw o'r "coed" yn dynodi, wedi gwybod neu wedi profi, yn olynol, "da" o'i greadigaeth hyd y dydd y gwnaeth "drwg" iddo wrthryfela yn erbyn ei Greawdwr; yr hyn a eilw Duw yn "bechu yn ei erbyn". Fe'ch atgoffaf mai'r egwyddorion "da a drwg" hyn yw'r ddau ddewis neu ddau ffrwyth gwrthgyferbyniol posibl y mae **rhyddid llwyr** "bod byw" yn eu cynhyrchu. Pe na buasai yr angel cyntaf wedi gwneyd hyny, buasai angylion ereill etto wedi myned i wrthryfel, fel y mae y profiad daearol o ymddygiad dyn yn awr wedi profi yn barod.

Yn yr holl offrwm hael o'r ardd a baratowyd gan Dduw i Adda y mae y pren hwn "o wybodaeth da a drwg" sydd yno i brofi ffyddlondeb dyn. Rhaid deall y term "gwybodaeth" hwn yn dda oherwydd i Dduw mae'r ferf "gwybod" yn cymryd ystyr eithafol o brofi "da neu ddrwg" a fydd yn seiliedig ar weithredoedd o ufudd-dod neu anufudd-dod. Dim ond y goeden yn yr ardd yw'r gynhaliaeth faterol ar gyfer prawf ufudd-dod ac nid yw ei ffrwyth ond yn trosglwyddo drygioni oherwydd rhoddodd Duw y rôl hon iddi trwy ei chyflwyno fel gwaharddiad. Nid yw pechod yn y ffrwyth ond wrth ei fwyta gan wybod fod Duw wedi ei wahardd.

Gen.2:10: "Daeth afon allan o Eden i ddyfrhau'r ardd, ac oddi yno rhannodd yn bedair cangen."

Cyflwynir neges newydd o **wahanu, yn union fel y mae'r afon sy'n dod allan o Eden yn ymrannu'n "bedair braich"**, mae'r ddelwedd hon yn proffwydo genedigaeth y ddynoliaeth y bydd ei disgynyddion yn ymledu yn gyffredinol naill ai i'r pedwar pwynt cardinal, neu bedwar gwynt o'r nef drwy'r cyfan. y ddaear. Mae'r "afon" yn symbol o bobl, gyda dŵr yn symbol o fywydau dynol. Trwy'r rhaniad hwn "yn bedair braich", bydd yr afon sy'n dod allan o Eden yn lledaenu ei dŵr bywyd dros yr holl ddaear ac mae'r syniad hwn yn proffwydo awydd Duw i ledaenu ei wybodaeth dros ei holl wyneb. Bydd ei brosiect yn cael ei gyflawni yn ôl Gen.10 trwy wahanu Noa a'i dri mab ar ddiwedd y llifogydd dyfroedd. Bydd y tystion hyn o'r llifogydd yn trosglwyddo o genhedlaeth i genhedlaeth y cof am y gosb ddwyfol ofnadwy.

Ni wyddom pa wedd weledig oedd ar y ddaear cyn y dilyw, ond cyn ymwahaniad y bobloedd, rhaid fod y ddaear gyfanneddol wedi ymddangos fel un cyfandir yn unig wedi ei ddyfrhau gan y ffynon hon o ddwfr a lifai o ardd Eden. Nid oedd y moroedd mewndirol presennol yn bodoli ac maent yn ganlyniad i'r llifogydd a orchuddiodd y ddaear gyfan am flwyddyn. Tan y llifogydd, roedd y cyfandir cyfan yn cael ei ddyfrhau gan y pedair afon hyn ac roedd eu llednentydd yn dosbarthu dŵr ffres dros wyneb cyfan y ddaear sych. Yn ystod y llifogydd, dymchwelodd Culfor Gibraltar a'r Môr Coch, gan baratoi ffurfio Môr y Canoldir a'r Môr Coch wedi'i oresgyn gan ddŵr hallt o'r cefnforoedd. Gwybod na fydd môr ar y ddaear newydd lle bydd Duw yn sefydlu ei deyrnas, yn ôl Dat.21:1 yn union fel na fydd marwolaeth mwyach. Canlyniad pechod yw rhaniad a bydd y ffurf fwyaf dwys ohono yn cael ei gosbi gan ddyfroedd dinistriol y llifogydd. Wrth ddarllen y neges hon, o dan ei hagwedd broffwydol yn unig, mae "pedair braich" yr afon yn dynodi pedair person sy'n nodweddu dynoliaeth.

Gen.2:11: "Enw y cyntaf yw Pison; yr hyn sydd o amgylch holl wlad Hafila, lle y ceir yr aur."

Mae enw'r afon gyntaf o'r enw Pishon neu Phison yn golygu: digonedd o ddŵr. Mae'n rhaid mai'r ardal lle roedd yr Eden a blannwyd gan Dduw wedi'i lleoli yw ffynhonnell y Tigris ac Ewffrates presennol; dros yr Ewffrates i Fynydd Ararat, ac ar gyfer y Tigris i Taurus. I'r dwyrain ac yng nghanol Twrci mae'r Llyn Van aruthrol o hyd sy'n ffurfio cronfa enfawr o ddŵr croyw. Gyda'i fendith ddwyfol, roedd y dŵr toreithiog yn hyrwyddo ffrwythlondeb eithafol gardd Duw. Roedd gwlad Havila, sy'n enwog am ei aur, yn ôl rhai sydd wedi'i lleoli yng ngogledd-ddwyrain Twrci heddiw. Roedd yn ymestyn i arfordir Georgia heddiw. Ond mae'r dehongliad hwn yn peri problem oherwydd yn ôl Gen.10:7, "*mab Cush*" yw "*Havila*", ei hun. "*mab Ham*", ac mae'n dynodi Ethiopia wedi'i lleoli i'r de o'r Aifft. Mae hyn yn fy arwain i leoli'r wlad hon o "*Havila*" yn Ethiopia, neu yn Yemen, lle roedd y mwyngloddiau aur a gynigiodd Brenhines Sheba i'r Brenin Solomon.

Gen.2:12: "*Y mae aur y wlad hon yn bur; ceir bdelium a charreg onyx yno hefyd.*"

"*Aur*" yw symbol ffydd ac mae Duw yn proffwydo dros Ethiopia, ffydd bur. Hon fydd yr unig wlad yn y byd eisoes sydd wedi cadw treftadaeth grefyddol Brenhines Sheba ar ôl ei harhosiad gyda'r Brenin Solomon. Gadewch inni ychwanegu hefyd er ei fudd, bod yr Ethiopiaid yn cadw'r ffydd Gristnogol ac yn ymarfer y gwir Saboth a dderbyniwyd gan gyfarfyddiad Solomon yn ei hannibyniaeth a gadwyd yn ystod y canrifoedd o dywyllwch crefyddol a nodweddi bobloedd "Cristnogol" Gorllewin Ewrop. Bedyddiodd yr Apostol Philip y Cristion Ethiopia cyntaf fel y datgelwyd yn Actau 8:27-39 Roedd yn weinidog eunuch i'r Frenhines Candace a derbyniodd y bobl gyfan ei ddysgeidiaeth grefyddol. Mae manylyn arall yn tystio i fendith y bobl hyn, roedd Duw wedi eu hamddiffyn rhag eu gelynyddion gan y camau rhyfelgar a gyflawnwyd ac a benderfynwyd yn wirfoddol gan y llywiwr enwog Vasco da Gama.

Gan gadarnhau lliw du croen Ethiopia, mae "*carreg onyx*" yn "ddu" o ran lliw ac mae'n cynnwys silicon deuocsid; cyfoeth ychwanegol i'r wlad hon; oherwydd mae ei ddefnydd ar gyfer gweithgynhyrchu transistorau yn golygu ei fod yn cael ei werthfawrogi'n arbennig heddiw.

Gen.2:13: "*Enw yr ail afon yw Gihon; dyna sydd o amgylch holl wlad Cush.*"

Gadewch i ni anghofio yr "afonydd" a rhoi yn eu lle y bobl y maent yn symbol. Mae'r ail bobl "*yn amgylchynu gwlad Cush*" hynny yw, Ethiopia. Bydd disgynyddion Sem yn datblygu yng ngwlad Arabia ac mor bell â Phersia. Mae mewn gwirionedd yn amgylchynu tiriogaeth Ethiopia, felly gellir ei symboleiddio a chyfeirio ato wrth yr enw "*afon*" "*Gihon*". Yn ein dyddiau olaf, yr entourage hwn yw crefydd "Fwslimaidd" Arabia a Phersia. Felly mae cyfluniad dechreuad y greadigaeth yn cael ei atgynhyrchu ar ddiwedd amser.

Gen.2:14: "*Hiddekel yw enw y trydydd; yr hwn sydd yn llifo i'r dwyrain o Asyria. Y bedwaredd afon yw Ewffrates.*"

"*Hiddekel*" yn dynodi "Afon y Teigr", a byddai'r bobl a ddynodwyd yn India wedi'i symboleiddio gan y "teigr Bengal"; Felly mae Asia a'i gwareiddiad dwyreiniol a ddynodwyd ar gam fel "y ras felen" yn broffwydol ac yn bryderus ac mae mewn gwirionedd wedi'i lleoli "*i'r dwyrain o Asyria*". Yn Dan.12,

defnyddiodd Duw symbol yr “*afon*” “*Teigr*” hon a oedd yn bwyta dyn i ddangos y ddiodefaint Adventist a brofwyd rhwng 1828 a 1873, oherwydd y lluo o farwolaethau ysbrydol a achoswyd ganddo.

Mae'r enw “*Ewffrates*” yn golygu: blodeuog, ffrwythlon. Yn y Datguddiad darogan, mae “*yr Ewffrates*” yn symbol o Orllewin Ewrop a'i alldyfiant, yr Americas ac Awstralia, y mae Duw yn cyflwyno dominyddu gan y gyfundrefn grefyddol Pabaidd Rufeinig y mae'n ei henwi gyda'i dinas, “*Babilon fawr*”. Y disgynnydd hwn i Noa fydd disgynnydd Japheth sy'n ymestyn i'r gorllewin tua Groeg ac Ewrop, ac i'r gogledd tuag at Rwsia. Ewrop oedd y pridd lle profodd y ffydd Gristnogol ei holl ddatblygiadau da a drwg ar ôl cwmp cenedlaethol Israel; cyfiawnheir yr ansoddeiriau “blodeuog, ffrwythlon” ac yn ôl yr arwydd, bydd meibion Lea, y wraig ddi-gariad, yn fwy niferus na rhai Rachel, y wraig yr oedd Jacob yn ei charu.

Mae'n dda canfod yn y neges hon yr atgof, er gwaethaf eu holl raniadau crefyddol terfynol, fod gan y pedwar math hwn o wareiddiadau daearol yr un Duw creawdwr â Thad, i gyfiawnhau eu bodolaeth.

Gen.2:15: “*Cymerodd yr ARGLWYDD Dduw y dyn a'i osod yng ngardd Eden i'w thrin a'i chadw.*”

Mae Duw yn cynnig galwedigaeth i Adda sy'n cynnwys “*amaethu a gofalu*” yr ardd. Nid yw ffurf yr amaethiad hwn yn anhysbys i ni ond fe'i cariwyd allan heb unrhyw flinder cyn y pechod. Yn yr un modd, heb unrhyw fath o ymddygiad ymosodol yn yr holl greadigaeth, roedd ei warchodaeth yn cael ei symleiddio i'r eithaf. Fodd bynnag, roedd rôl y gwarchodwr hwn yn awgrymu bodolaeth perygl a fydd yn cymryd agwedd wirioneddol a manwl gywir yn fuan: hudo diabolical meddwl dynol yn yr un ardd hon.

Gen.2:16: “*Yr ARGLWYDD Dduw a roddodd y gorchymyn hwn i ddydd: Cei fwyta o holl goed yr ardd; »*

Mae lluo o goed ffrwythau ar gael am ddim i Adam. Mae Duw yn ei gyflawni y tu hwnt i'w anghenion sy'n cynnwys bodloni chwantau bwyd trwy amrywio chwaeth ac arogl. Mae cynnig Duw yn braf, ond dim ond y rhan gyntaf o “*orchymyn*” y mae'n ei roi i Adda. Daw ail ran y “*gorchymyn*” hwn nesaf.

Gen.2:17: “*Ond na fwyteuoch o bren gwybodaeth da a drwg: canys yn y dydd y bwyteuoch ohono byddi farw.*”

nhrefn Duw, mae'r rhan hon yn ddifrifol iawn, oherwydd bydd y bygythiad a gyflwynir yn cael ei gymhwyso'n anymarferol cyn gynted ag y bydd anufudd-dod, ffrwyth pechod, yn cael ei ddileu a'i gyflawni. A pheidiwch ag anghofio, er mwyn cyflawni prosiect y setliad cyffredinol o bechod, bydd yn rhaid i Adda syrthio. Er mwyn deall yn well beth sy'n mynd i ddigwydd, gadewch inni gofio bod Adda yn dal ar ei ben ei hun pan fydd Duw yn ei rybuddio trwy gyflwyno ei “*drefn*” i beidio â bwyta o “*bren gwybodaeth da a drwg*” neu, i beidio â chael ei fwydo gan syniadau y diafol. Ymhellach, yng nghyd-destun bywyd tragwyddol, roedd yn rhaid i Dduw esbonio iddo beth mae “marw” yn ei olygu. Oherwydd bod y bygythiad yno, yn y “*byddwch farw*” hwn. I grynhoi, mae Duw yn cynnig coedwig i Adda ond yn gwahardd un goeden iddo. Ac i rai pobl mae'r gwaharddiad hwn yn unig yn annioddefol, dyna pryd mae'r goeden yn cuddio'r goedwig, fel y mae'r dywediad yn ei ddysgu. Mae bwyta o “*bren*

gwybodaeth da a drwg ” yn golygu: bwydo ar ddysgeidiaeth y diafol sydd eisoes wedi'i hanimeiddio gan ysbryd gwrthryfel yn erbyn Duw a'i gyfiawnder. Oherwydd bod y “*goeden* ” waharddedig a osodir yn yr ardd yn ddelw o'i berson, yn union fel y mae “*pren y bywyd*” yn ddelwedd o gymeriad Iesu Grist.

Gen.2:18: “ *Dywedodd yr ARGLWYDD Dduw: Nid da bod dyn ar ei ben ei hun; Byddaf yn ei helpu fel ef.* ”

Creodd Duw y ddaear a dyn i ddatguddio ei ddaioni a drygioni y diafol. Mae ei brosiect achubol yn cael ei ddatgelu i ni yn y pethau sy'n dilyn. Deall, gwybod bod dyn yn chwarae rôl Duw yn bersonol sy'n gwneud iddo feddwl, gweithredu a siarad wrth iddo feddwl, gweithredu a siarad ei hun. Mae'r Adda cyntaf hwn yn ddelwedd broffwydol o Grist y bydd Paul yn ei chyflwyno fel yr Adda newydd.

Er mwyn datgelu drygioni diafol a daioni Duw, mae'n angenrheidiol i Adda bechu fel y bydd diafol yn tra-arglwyddiaethu ar y ddaear, a'i weithredoedd drygionus yn cael eu datgelu'n gyffredinol. Nid yw'r syniad o'r cwpl yn bodoli ond ar y ddaear a grëwyd ar gyfer pechod, oherwydd mae'r ddeuawd a ffurfiwyd felly am reswm ysbrydol sy'n proffwydo perthynas y Crist dwyfol â'i Briod sy'n dynodi ei etholedigion. Rhaid i'r Un a Ddewiswyd wybod mai hi yw dioddefwr a buddiolwr y cynllun achub a gynlluniwyd gan Dduw; mae hi'n ddioddefwr pechod a wnaed yn angenrheidiol i Dduw fel y gall yn y pen draw gondemnio'r diafol, ac yn fuddiolwr ei ras achubol oherwydd, yn ymwybodol o'i gyfrifoldeb dros fodolaeth pechod, bydd ef ei hun yn talu pris yr iawn am pechod yn Iesu Grist. Felly, ar y dechrau, canfu Duw nad oedd unigrwydd yn dda ac roedd ei angen am gariad mor fawr fel ei fod yn barod i dalu'r pris drud i'w gael. Mae'r cwmni hwn, y cwmni hwn wyneb yn wyneb, sy'n caniatáu rhannu, Duw yn galw “ *cymorth* ” a bydd dyn yn defnyddio'r term wrth ddwyn i gof ei gymar dynol benywaidd. O ran cymorth, bydd hi'n achosi iddo syrthio a'i arwain i bechod allan o gariad. Ond y mae'r cariad hwn at Adda at Efa ar ddelw cariad Crist at ei etholedig bechaduriaid, yn deilwng o farwolaeth dragwyddol.

Gen.2:19: “ *Yr ARGLWYDD Dduw a luniodd o'r ddaear holl fwystfilod y maes, a holl adar yr awyr, ac a'u dug at ddyn, i weled beth a alwai efe arnynt, ac fel y dygodd pob creadur byw yr enw hwnnw. byddai dyn yn ei roi .*

Y goruchel sy'n rhoi enw i'r hyn sy'n israddol iddo. Rhoddodd Duw ei enw ei hun a thrwy roi'r hawl hon i Adda, mae'n cadarnhau goruchafiaeth dyn dros bopeth sy'n byw ar y ddaear. Yn y ffurf gyntaf hon o greadigaeth ddaearol, mae rhywogaethau anifeiliaid y maes ac adar yr awyr yn cael eu lleihau ac mae Duw yn dod â nhw at Adda, yn union fel yr arweiniodd nhw cyn y dilyw mewn parau at Noa.

Gen.2:20 *A'r gŵr a roddes enwau i'r holl anifeiliaid, ac ar adar yr awyr, ac i holl fwystfilod y maes; ond i ddyn ni chafodd help tebyg iddo.* ” Crëwyd yr hyn a elwir yn angenfilod cynhanesyddol ar ôl pechod i ddwysáu canlyniadau'r felltith ddwyfol a fydd yn taro'r ddaear gyfan gan gynnwys y môr. Yn amser diniweidrwydd, mae bywyd anifeiliaid yn cynnwys "gwartheg" sy'n ddefnyddiol i'r dyn, " yr adar . o'r awyr ” ac “ *anifeiliaid y meysydd* ” yn fwy annibynnol. Ond yn y cyflwyniad hwn, nid yw wedi dod o hyd i gymar dynol oherwydd nad yw'n bodoli eto.

Gen.2:21 *Yna yr ARGLWYDD a wnaeth Duw i drwmgwsg syrthio ar y dyn, ac efe a hunodd; cymerodd un o'i asennau, a chaeodd y cnawd yn ei le ."*

Mae'r ffurflen a roddir i'r llawdriniaeth lawfeddygol hon yn datgelu'r prosiect arbed ymhellach. Ym Mihangel, mae Duw yn ei ddileu ei hun o'r nefoedd, mae'n gadael ac yn gwahanu ei hun oddi wrth ei angylion da, sef norm y "cwsgr dwfn" y mae Adda wedi'i blymio ynddo. Yn Iesu Grist a aned yn y cnawd, cymerir yr asen ddwyfol ac ar ôl ei farwolaeth a'i atgyfodiad, ar ei ddeuddeg apostol, mae'n creu ei "gymorth", o'r hwn y cymerodd yr agwedd gnawdol a'i bechodau ac y mae'n rhoi ei "Sanctaid Ysbryd". Mae arwyddocâd ysbrydol y gair hwn "cymorth" yn fawr oherwydd ei fod yn rhoi i'w Eglwys, ei Etholedig, rôl "cymorth" yn ei gwreiddo o gynllun iachawdwriaeth a setliad byd-eang cyffredinol pechod a thynged pechaduriaid.

Gen.2:22: " *Dyma'r ARGLWYDD Dduw a luniodd wraig o'r asen a gymerodd oddi ar y dyn, a daeth â hi at y dyn ."*

Felly, y mae ffurfiad y wraig yn proffwydo eiddo Etholedig Crist. Oherwydd trwy ddod yn y cnawd y mae Duw yn ffurfio ei eglwys ffyddlon, yn ddiodefwr ei natur gnawdol. Er mwyn achub yr etholedigion o'r cnawd, yr oedd yn rhaid i Dduw gymryd ffurf yn y cnawd. Ac hefyd, a chanddo ynddo'i hun fywyd tragwyddol, daeth i'w rannu â'i etholedigion.

Gen.2:23: " *A dywedodd y dyn, Wele hi y tro hwn sy'n asgwrn o'm hesgyrn ac yn gnawd o'm cnawd! Gelwir hi yn wraig, am ei bod wedi ei chymryd oddi wrth ddyn ."*

Daeth Duw i'r ddaear i gofleidio'r norm daearol er mwyn gallu dweud am ei Un Ddewisol yr hyn y mae Adam yn ei ddweud am ei gymar benywaidd y mae'n rhoi'r enw "gwraig" iddi. Mae'r peth yn fwy amlwg yn Hebraeg oherwydd y gair gwrywaidd dyn yw, "ish" yn dod yn "isha" am y gair benywaidd fenyw. Yn y weithred hon, mae'n cadarnhau ei oruchafiaeth drosti. Ond ar ôl cael ei chymryd oddi arno, bydd y "wraig" hon yn dod yn anhepgor iddo fel petai'r "asen" a gymerwyd oddi ar ei gorff am ddychwelyd ato a chymryd ei lle. Yn y profiad unigryw hwn, bydd Adam yn teimlo dros ei wraig y teimladau y bydd y fam yn eu teimlo dros y plentyn y mae'n rhoi genedigaeth iddo ar ôl ei gario yn ei chroth. Ac mae'r profiad hwn hefyd yn cael ei fyw gan Dduw oherwydd bod y creaduriaid byw y mae'n eu creu o'i gwmpas yn blant sy'n dod allan ohono; sy'n ei wneud yn gymaint o Fam a Thad.

Gen.2:24: " *Am hynny dyn a adawo ei dad a'i fam, ac a lyno wrth ei wraig, a hwy a ddeuant yn un cnawd ."*

Yn yr adnod hon mae Duw yn mynegi ei gynllun ar gyfer ei rai dewisol a fydd yn aml yn gorfod torri perthnasoedd teuluol cnawdol i fondio â'r Etholedig a fendithiwyd gan Dduw. A pheidiwch ag anghofio, yn gyntaf, yn Iesu Grist, y gadawodd Michael ei statws fel Tad nefol i ddod i ennill cariad ei ddewis ddisgyblion ar y ddaear; hyn i'r graddau ei fod yn ymwrthod â defnyddio ei allu dwyfol i ymladd yn erbyn pechod a diafol. Yma rydym yn deall bod themâu **gwahanu** a **chymundeb** yn anwahanadwy. Ar y ddaear, rhaid **gwahanu'r etholedigion** yn gnawdol oddi wrth y rhai y mae'n eu caru i fynd i mewn i **gymundeb** ysbrydol a dod yn "un" gyda Christ a'i holl etholedigion, a'i angylion da ffyddlon.

Mae awydd yr “*asen*” i ddychwelyd i'w le cychwynnol yn canfod ei ystyr yn y cyflu rhywiol rhwng bodau dynol, gweithred o gnawd ac ysbryd lle mae dyn a dynes yn ffurfio un cnawd yn gorfforol.

Gen.2:25: “*Roedd y gŵr a'i wraig ill dau yn noeth, ac nid oedd arnynt gywilydd.*”

Nid yw noethni corfforol yn poeni pawb. Mae yna gefnogwyr naturiaeth. Ac ar ddechrau hanes dyn, nid oedd noethni corfforol yn achosi “*cywilydd*.” Bydd ymddangosiad “*cywilydd*” yn ganlyniad pechod, fel pe bai bwyta o “*bren gwybodaeth da a drwg*” yn gallu agor y meddwl dynol i effeithiau anhysbys hyd yn hyn a'u hanwybyddu. Mewn gwirionedd, nid ffrwyth y goeden waharddedig fydd awdur y newid hwn, dim ond y modd y bydd, oherwydd yr un sy'n newid gwerthoedd pethau a chydwybod yw Duw ac ef yn unig. Yr hwn a gyfyd y teimlad o “*gywilydd*” a deimla y cwpl pechadurus yn eu meddyliau am eu noethni corfforol na fydd yn gyfrifol; oherwydd bydd y bai yn foesol ac ni fydd ond yn ymwneud â'r anufudd-dod a weithredwyd, a nodir gan Dduw.

Wrth grynhai dysgeidiaeth Genesis 2, cyflwynodd Duw i ni yn gyntaf sancteiddiad gweddill neu Saboth y seithfed dydd sy'n proffwydo'r gweddill mawr a roddir yn y seithfed mileniwm i Dduw ac i'w etholedigion ffyddlon. Ond roedd yn rhaid i'r gweddill hwn gael ei ennill gan y frwydr ddaearol y bydd Duw yn ei thalu yn erbyn pechod a'r diafol, trwy ddod yn ymgnawdoledig yn Iesu Grist. Roedd profiad daearol Adda yn dangos y cynllun achubol hwn a ddyluniwyd gan Dduw. Yng Nghrist, daeth yn gnawd i greu ei un dewisol o gnawd a fydd yn y pen draw yn derbyn corff nefol tebyg i gorff yr angylion.

Genesis 3

ymwahanu oddiwrth bechod

Gen.3:1: “*Y sarff oedd y mwyaf cyfrwys o holl fwystfilod y maes a wnaeth yr ARGLWYDD Dduw. Ac efe a ddywedodd wrth y wraig, A ddywedodd Duw mewn gwirionedd, Ni fwyteuoch o bob pren yn yr ardd? »*

y “*sarff*” druan yr anffawd o gael ei defnyddio fel cyfrwng gan y mwyaf “*cyfrwystra*” o'r angylion a grëwyd gan Dduw. Anifeiliaid na siaradodd ymlusgiaid megis y “*neidr*” amdanynt; yr oedd iaith yn neillduol o ddelw Duw a roddwyd i ddyn. Tynnwch sylw at y daioni, mae'r diafol yn gwneud iddo siarad â'r wraig ar adeg pan mae hi wedi'i gwahanu oddi wrth ei gŵr. Bydd yr unigedd hwn yn angheuol iddo oherwydd ym mhresenoldeb Adda, byddai'r diafol wedi cael mwy o anhawster i arwain bodau dynol i anufuddhau i drefn Duw.

Datgelodd Iesu Grist fodolaeth y diafol y mae'n ei ddynodi trwy ddweud yn Ioan 8:44, ei fod yn “*dad celwydd ac yn llofrudd o'r dechrau*”. Bwriad ei eiriau yw ysgwyd sicrwydd dynol ac at yr “*Ie neu Na*” a fynnir gan Dduw, mae'n ychwanegu'r “*ond*” neu'r “*efallai*” sy'n dileu'r sicrwydd sy'n rhoi ei gryfder i'r gwirionedd. Derbyniwyd y gorchymyn a roddwyd gan Dduw gan Adda a'i

trosglwyddodd wedyn i'w wraig, ond ni chlywodd hi lais Duw a roddodd y gorchymyn. Hefyd, mae ei hamheuon yn dibynnu ar ei gŵr, fel: "a oedd yn deall yr hyn a ddywedodd Duw wrtho? »

Gen.3:2: " *Y wraig a atebodd y sarff, Yr ydym yn bwyta o ffrwyth coed yr ardd.* "

Ymddengys fod y dystiolaeth yn cefnogi geiriau y diafol; mae'n rhesymu ac yn siarad yn ddeallus. Mae'r " *wraig* " yn gwneud ei chamgymeriad cyntaf trwy ymateb i'r " *neidr* " sy'n siarad ; sydd ddim yn normal. Yn gyntaf, y mae yn cyfiawnhau daioni Duw yr hwn a roddes iddynt y posibilrwydd i fwyta o'r holl bren, oddieithr yr hwn a waherddir.

Gen.3:3: " *Ond am ffrwyth y goeden sydd yng nghanol yr ardd, dywedodd Duw, "Ni fwyteuach ohono, ac ni chyffyrddwch ag ef, rhag marw."* "

Mae trosglwyddiad Adda o neges y gorchymyn dwyfol yn ymddangos yn yr ymadrodd " *rhag ichwi farw* ." Nid dyma'r union eiriau a ddywedwyd gan Dduw oherwydd iddo ddweud wrth Adda: " *y diwrnod y byddwch yn bwyta ohono, byddwch farw* ". Bydd gwanhau geiriau dwyfol yn annog treuliant pechod. Trwy gyfiawnhau ei hufudd-dod i Dduw am achos " *ofn* " mae'r " *wraig* " yn cynnig i'r diafol y posibilrwydd o gadarnhau'r " *ofn* " hwn nad yw yn ôl ef yn cael ei gyfiawnhau.

Gen.3:4 *Yna y sarff a ddywedodd wrth y wraig, Ni byddi farw ; »*

A datguddir y Prif Gelwyddog yn y gosodiad hwn sydd yn gwrth-ddweud geiriau Duw : " *ni byddi farw* ."

Gen.3:5: " *Ond y mae Duw yn gwybod, y dydd y bwyteuach ohono, yr agorir eich llygaid, a byddwch fel duwiau yn gwybod da a drwg.* "

Rhaid iddo yn awr gyfiawnhau y drefn a roddwyd gan Dduw i'r hon y mae yn priodoli meddwl drygionus a hunanol : y mae Duw am eich cadw mewn gwaelodolrwydd ac israddoldeb. Mae'n hunanol eisiau eich atal rhag dod yn debyg iddo. Mae'n cyflwyno'r wybodaeth o dda a drwg fel mantais y mae Duw am ei chadw iddo i hun yn unig. Ond os oes mantais mewn gwybod da, pa le y mae y fantais mewn gwybod drwg ? Mae da a drwg yn wrthgyferbyniol fel dydd a nos, golau a thywyllwch ac i Dduw mae gwybodaeth yn cynnwys profi neu weithredu. Mewn gwirionedd, roedd Duw eisoes wedi rhoi'r wybodaeth **ddeallusol** o dda a drwg i ddyn trwy **ganiatáu** coed yr ardd a **gwahardd** yr un sy'n cynrychioli "da a drwg"; oherwydd ei fod yn ddelwedd symbolaidd o'r diafol a brofodd yn bendant yn olynol, " *da* " ac yna " *drwg* " trwy wrthryfela yn erbyn ei Greawdwr.

Gen.3:6: " *Gwelodd y wraig fod y goeden yn dda yn fwyd ac yn ddymunol i'r golwg, a'i bod yn werthfawr i agor y meddwl; hi a gymerodd o'i ffrwyth, ac a fwytaodd; hi hefyd a roddodd beth i'w gŵr, yr hwn oedd gyda hi, ac efe a fwytaodd.* "

Mae'r geiriau sy'n dod o'r *neidr* yn cael eu heffaith, mae'r amheuaeth yn diflannu ac mae'r fenyw yn fwy a mwy argyhoeddedig bod y *neidr* wedi dweud y gwir wrthi. Mae'r ffrwyth yn ymddangos yn dda ac yn ddeniadol iddi, ond yn anad dim, mae'n ei ystyried yn " *werthfawr ar gyfer agor y wybodaeth* ". Mae'r diafol yn cael y canlyniad dymunol, mae newydd recriwtio dilynwr i'w agwedd wrthryfelgar. A thrwy fwyta'r ffrwyth gwaharddedig, y mae hi ei hun yn dod yn bren gwybodaeth drygioni. Wedi'i lenwi â chariad at ei wraig nad yw'n barod i

dderbyn cael ei **wahanu oddi** wrthi, mae'n well gan Adda rannu ei dynged drychinebus oherwydd ei fod yn gwybod y bydd Duw yn rhoi ei sancsiwn marwol ar waith. A bwyta'r ffrwythau gwaharddedig yn eu tro, y cwpl cyfan fydd yn dioddef tra-arglwyddiaeth gormesol y diafol. Serch hynny, yn baradocsaid, mae'r cariad angerddol hwn ar ddelwedd yr hyn y bydd Crist yn ei brofi i'w Un Dewisol, mae yntau hefyd yn cytuno i farw drosti. Hefyd, gall Duw ddeall Adda.

Gen.3:7 *Agorwyd llygaid y ddau, a hwy a wyddent eu bod yn noethion, ac wedi gwnio dail ffigys ynghyd, hwy a wnaethant wregys iddynt eu hunain .”*

Ar y foment hon, pan gafodd pechod ei ddiswyddo gan y cwpl dynol, dechreuodd y cyfrif i lawr o 6000 o flynyddoedd a gynlluniwyd gan Dduw. Yn gyntaf, mae eu hymwybyddiaeth yn cael ei drawsnewid gan Dduw. Mae'r llygaid a fu'n gyfrifol am yr awydd am y ffrwyth sy'n “*hyfryd i'r golwg*” yn ddiodefwr barn newydd ar bethau. Ac y mae y fantais a obeithir ac y ceisir am dano yn troi yn anfantais, gan eu bod yn teimlo “*cywilydd*” am eu noethni nad oedd hyd hynny yn peri dim problem, nac ychwaith tuag atynt, na thuag at Dduw. Nid oedd y noethni corfforol a ddarganfuwyd ond yr agwedd gnawdol ar y noethni ysbrydol y cafodd y pâr anufudd ynddo. Yr oedd y noethni ysbrydol hwn yn eu hamddifadu o gyfiawnder dwyfol, ac aeth sancsiwn angau i mewn iddynt, fel mai darganfyddiad eu noethni oedd effaith gyntaf y farwolaeth a roddwyd gan Dduw. Felly, canlyniad gwybodaeth brofiadol o ddrygioni oedd marwolaeth; yr hyn y mae Paul yn ei ddysgu trwy ddweud yn Rhuf.6:23: “*Oherwydd cyflog pechod yw marwolaeth*”. I guddio eu noethni, aeth y priod wrthryfelgar at fenter ddynol a oedd yn cynnwys “*gwnio dail ffigys*” i wneud “*gwregysau*”. Mae'r weithred hon yn darlunio'n ysbrydol yr ymgais ddynol i hunangyfiawnhau. Bydd y “*gwregys*” yn dod yn symbol o “*y gwirionedd*” yn Eff.6:14. Mae'r “*gwregys*” a wnaed o “*dail ffigys*” gan Adda felly yn wrthwynebol, yn symbol o'r **celwydd** y mae'r pechadur yn ei gysgodi er mwyn tawelu ei hun.

Gen.3:8 *Yna clywsant lais yr ARGLWYDD DDUW yn mynd trwy'r ardd gyda'r hwyr, ac ymguddiodd y gŵr a'i wraig oddi wrth ŵydd yr ARGLWYDD DDUW, ymysg coed yr ardd.*”

Mae'r sawl sy'n chwilio'r arenau a'r calonnau yn gwybod beth sydd newydd ddigwydd ac sy'n gyson â'i brosiect achub. Dim ond y cam cyntaf yw hwn a fydd yn darparu ardal i'r diafol ddatguddio ei feddyliau a'i natur ddrygionus. Ond mae'n rhaid iddo gwrdd â'r dyn oherwydd mae ganddo lawer o bethau i'w dweud wrtho. Yn awr nid yw dyn ar frys i gyfarfod â Duw, ei Dad, ei Greawdwr, yr hwn nid yw yn awr ond yn ceisio ffoi, cymaint y mae yn ofni clywed ei waradwydd. A lle i guddio yn yr ardd hon rhag syllu Duw? Drachefn, y mae credu y gall “*coed yr ardd*” ei guddio rhag ei wyneb, yn tystio i'r cyflwr meddwl y syrthiodd Adda iddo er pan ddaeth yn bechadur.

Gen.3:9: “*Ond yr ARGLWYDD DDUW a alwodd y dyn, ac a ddywedodd wrtho, Pa le yr wyt ti? »*

Mae Duw yn gwybod yn iawn ble mae Adda yn cuddio ond mae'n gofyn y cwestiwn iddo, “*ble wyt ti?*” » estyn help llaw a'i dynnu tuag at gyffes ei fai.

Gen.3:10 *Ac efe a ddywedodd, Clywais dy lais di yn yr ardd, ac yr oedd arnaf ofn, oherwydd yr oeddwn yn noeth, ac a ymguddiais .”*

Mae'r ymateb a roddwyd gan Adda ynddo'i hun yn gyffes o'i anufudd-dod a bydd Duw yn manteisio ar ei eiriau i gael ei ffordd o gyflwyno'r profiad o bechod.

Gen.3:11 *A dywedodd yr ARGLWYDD DDUW: Pwy a ddywedodd wrthyt dy fod yn noeth? A fwyteaist ti o'r goeden y gwaharddais iti fwyta ohoni? »*

Mae Duw eisiau tynnu oddi wrth Adda gyffes ei fai. O'r didyniad i'r didyniad, mae'n gofyn y cwestiwn yn glir iddi: “ *Wnaethoch chi fwyta o'r goeden roeddw'n i wedi eich gwahardd rhag bwyta ohoni?* ” ” .

Gen.3:12: “ *Dywedodd y dyn, Y wraig a osodaist gyda mi a roddodd i mi o'r goeden, a bwyteais .* ”

Er ei fod yn wir, nid yw ymateb Adda yn ogoneddus. Mae ganddo nod y diafol ynddo'i hun ac nid yw bellach yn gwybod sut i ateb ie neu na, ond fel Satan, mae'n ymateb mewn ffordd gylchfan er mwyn peidio â chyfaddef ei euogrwydd aruthrol ei hun yn unig. Mae'n mynd mor bell ag i atgoffa Duw o'i ran yn y profiad, gan iddo roi ei wraig iddo, y troseddwr cyntaf, mae'n meddwl cyn ei hun. Y rhan orau o'r stori yw bod popeth yn wir ac nid yw Duw yn ymwybodol ohono gan fod pechod yn angenrheidiol yn ei brosiect. Ond lle mae'n anghywir yw ei fod, trwy ddilyn esiampl y wraig, yn dangos ei hoffter ohoni er anfantais i Dduw, a hyn oedd ei bai pennaf. Oherwydd o'r dechrau, gofyniad Duw oedd cael eich caru uwchlaw popeth a phawb.

Gen.3:13 *A dywedodd yr ARGLWYDD DDUW wrth y wraig, Paham y gwnaethost hyn? Atebodd y wraig, "Twyllodd y sarff fi, a bwyteais ef."*

Yna mae'r Barnwr mawr yn troi at y wraig a gyhuddwyd gan y dyn ac yno eto mae ymateb y wraig yn gyson â realiti'r ffeithiau: “ *Y neidr a'm hudo, ac fe'i bwyteais* ”. Felly fe adawodd i'w hun gael ei hudo a dyna ei bai marwol.

Gen.3:14 *Dywedodd yr ARGLWYDD DDUW wrth y sarff, "Am i ti wneud hyn, melltgedig fyddi goruwch yr holl anifeiliaid, ac uwchlaw holl fwystfilod y maes; dyddiau eich einioes."*

Y tro hwn, nid yw Duw yn gofyn i'r “ *sarff* ” pam y gwnaeth hyn, oherwydd mae Duw yn ymwybodol iddo gael ei ddefnyddio fel cyfrwng gan Satan, y diafol. Mae'r dynged y mae Duw yn ei rhoi i'r “ *sarff* ” yn ymwneud â'r diafol ei hun mewn gwirionedd. I'r “ *sarff* ” yr oedd y cymhwysiad ar unwaith, ond i'r diafol dim ond proffwydoliaeth oedd hi a fyddai'n cael ei chyflawni ar ôl buddugoliaeth Iesu Grist dros bechod a marwolaeth. Yn ôl Dat.12:9, ffurf gyntaf y cais hwn oedd ei ddiarddel o deyrnas nefoedd yn ogystal â'r angylion drwg o'i wersyll. Cawsant eu taflu ar y ddaear na fyddant byth yn ei gadael hyd eu marwolaeth ac am fil o flynyddoedd, yn ynysig ar y ddaear anghyfannedd, bydd Satan yn cropian yn y llwch a groesawodd y rhai a fu farw o'i herwydd a'r rhyddid y bu iddo ei gamddefnyddio. Ar y ddaear melltgedig gan Dduw, byddant yn ymddwyn fel nadroedd, yn ofnus ac yn ofalus oherwydd gorchfygu gan Iesu Grist a ffoi rhag y dyn sydd wedi dod yn eu gelyn. Byddant yn niweidio dynion sydd wedi'u cuddio yn anweledigrwydd eu cyrff nefol trwy eu gosod yn erbyn ei gilydd.

Gen.3:15: “ *Rhoddaf elyniaeth rhyngot ti a'r wraig, a rhwng dy had di a'i had hi: hi a gleisio dy ben, a thi a gleisio ei sawdl hi .* ”

Wedi'i chymhwyso at y "sarff", mae'r frawddeg hon yn cadarnhau'r realiti a brofwyd ac a welwyd. Mae ei gymhwysiad at y diafol yn fwy cynnil. Mae'r gelyniaeth rhwng ei ochr ef a dynoliaeth yn cael ei gadarnhau a'i gydnabod. "*Had y wraig sy'n malu ei ben*" fydd eiddo Crist a'i etholedigion ffyddlon. Bydd hi yn y diwedd yn ei dministrio, ond cyn hynny, bydd y cythreuliaid wedi cael y posibilrwydd gwastadol o "*glwyfo sawdl*" "y wraig", Dewis Crist ei hun wedi ei ddelweddu, yn gyntaf, wrth y "*sawdl*" hwn. Oherwydd "*y sawdl*" yw ffwlcrwm y corff dynol yn union fel y "*conglfaen*" yw'r maen yr adeiladwyd teml ysbrydol Duw arni.

Gen.3:16: "*Dywedodd wrth y wraig, "Byddaf yn cynyddu poen dy esgor, yn esgor ar blant, a bydd dy ddymuniaid am dy ŵr, ond bydd ganddo ef arglwyddiaethu arnat."*

Cyn cael ei geni trwy ei marwolaeth, bydd yn rhaid i'r wraig "*ddioddef yn ei beichiogrwydd*"; hi a "*esgor ar boen*," pob peth yn llythyrenol wedi ei gyflawni a'i nodi. Ond yma eto, dylid nodi ystyr proffwydol y ddelweddu. Yn Ioan 16:21 a Dat. 12:2 mae "*y wraig ym mhoenau geni*" yn symbol o Eglwys Crist yn yr erlidigaethau ymerodrol Rhufeinig ac yna Pabaidd o'r oes Gristnogol.

Gen.3:17 *Ac efe a ddywedodd wrth y gŵr, Am iti wrando ar lais dy wraig, a bwyta o'r pren y gorchmynnais i ti, Na fwytei ohono! Bydd y ddaear yn cael ei felltithio o'ch herwydd. Trwy lafurwaith y cei dy faeth o hono holl ddyddiau dy fywyd,* "

Wrth ddychwelyd at ddyn, mae Duw yn cyflwyno iddo'r disgrifiad cywir o'i sefyllfa yr oedd wedi ceisio'n gywilyddus i'w guddio. Mae ei euogrwydd yn gyflawn a bydd Adda hefyd yn darganfod, cyn ei draddodi, y bydd set o felltithion yn rhagflaenu ei farwolaeth a fydd yn arwain rhai i ffafrio marwolaeth na bywyd. Peth ofnadwy yw melltith y ddaear a bydd Adda yn ei dysgu y ffordd galed.

Gen.3:18: "*Bydd yn cynhyrchu drain a drain i chi, a byddwch yn bwyta glaswellt y maes."*

Y mae gardd Eden wedi ei thrin yn hawdd, ac fe'i disodlir gan y frwydr ddi-baid yn erbyn cwacwellt, "*mieri, drain*" a chwyn sy'n amlhau ym mhridd y ddaear. Yn bwysicach fyth gan y bydd y felltith hon o'r pridd yn cyflymu marwolaeth y ddynoliaeth oherwydd, gyda "cynnydd" gwyddonol, bydd dyn yn y dyddiau diwethaf yn gwenwyno ei hun trwy roi gwenwyn cemegol ym mhridd ei gnydau, i ddileu chwyn a phlâu pryfed. Ni fydd bywyd helaeth a hawdd ei gyrraedd bellach ar gael y tu allan i'r ardd y bydd yn cael ei erlid ohono yn ogystal â'i hoff wraig Duw.

Gen.3:19: "*Yn chwys dy wyneb y bwytei fara, nes dychwelyd i'r ddaear y cymerwyd di ohoni; canys llwch ydwyt, ac at lwch y dychweli."*

Mae'r dynged hon sy'n disgyn ar y bod dynol yn cyfiawnhau'r ffurf y datgelodd Duw ei greadigaeth a'i ffurfiad yn fanwl gywir, o "*lwch y ddaear*". Mae Adda yn dysgu ar ei draul ef ac ar ein traul ni beth mae'r farwolaeth a ysgogwyd gan Dduw yn ei gynnwys. Gadewch inni nodi nad yw'r dyn marw yn ddim mwy na "*llwch*" ac nad oes ysbryd byw yn dod allan o'r corff marw hwn y tu allan i'r "*llwch*" hwn. Mae Eccl.9 a dyfyniadau eraill yn cadarnhau'r statws marwol hwn.

Gen.3:20: “ *Yna enwodd Adda ei wraig Efa: oherwydd hi oedd mam pawb byw .*”

Yma eto, mae Adda yn nodi ei oruchafiaeth ar “ *y wraig* ” trwy roi ei henw “ *Efa* ” neu “*Bywyd*” iddi; enw a gyfiawnheir fel realiti sylfaenol hanes dyn. Rydym i gyd yn ddisgynyddion pell, a aned o Efa, gwraig swynol Adda, y trosglwyddwyd melltith marwolaeth drwyddi a bydd hynny hyd nes y dychwelir mewn gogoniant Iesu Grist yn gynnar yn y gwanwyn 2030.

Gen.3:21: “ *ARGLWYDDI Gwnaeth Duw ddiillad o grwyn i Adda a'i wraig, a'u gwisgo â hwy .*

Nid yw Duw yn anghofio bod pechod y priod daearol yn rhan o'i brosiect achub a fydd yn awr yn cymryd ffurf amlwg. Ar ôl pechod, daw maddeuant dwyfol ar gael yn enw Crist a fydd yn cael ei aberthu a'i groeshoelio gan filwyr Rhufeinig. Yn y weithred hon, bydd bod diniwed, yn rhydd oddi wrth bob pechod, yn cytuno i farw i wneud iawn, yn eu lle, dros bechodau ei unig etholedig ffyddlon. O'r dechrau, roedd anifeiliaid diniwed yn cael eu lladd gan Dduw fel bod eu “ *crwyn* ” yn gorchuddio noethni Adda ac Efa. Yn y weithred hon, mae'n disodli “ *y cyfiawnder* ” a ddychmygir gan y bod dynol â'r hyn y mae ei gynllun iachawdwriaeth yn ei briodoli iddo trwy ffydd. Nid oedd y “ *cyfiawnder* ” a ddychmygwyd gan ddyn ond celwydd twyllodrus ac yn ei le, y mae Duw yn priodoli iddynt “ *ddilledyn* ” yn symbol o “ *ei wir gyfiawnder* ”, “ *gwregys ei wirionedd* ” sydd yn seiliedig ar aberth gwirfoddol Crist a'r offrwm ei einioes er prynedigaeth y rhai a'i carant ef.

Gen.3:22: “ *ARGLWYDDI Dywedodd Duw, Wele, dyn a ddaeth fel un ohonom ni, er gwybodaeth da a drwg. Gad i ni yn awr ei rwystro rhag estyn ei law a chymeryd pren y bywyd, a bwyta, a byw byth .*”

Yn Michael, mae Duw yn annerch ei angylion da sy'n dyst i'r ddrama sydd newydd ddigwydd ar y ddaear. Dywedodd yntau wrthynt, *Wele, dyn wedi dod yn debyg i un ohonom ni, er gwybodaeth da a drwg .* Y diwrnod cyn ei farwolaeth, bydd Iesu Grist yn defnyddio'r un ymadrodd o ran Jwdas, y bradwr a oedd i'w drosglwyddo i'r Iddewon crefyddol ac yna i'r Rhufeiniaid i'w groeshoelio, hyn yn Ioan 6:70: “*Atebodd Iesu hwy: A oedd onid myfi a'ch dewisodd chwi, y deuddeg? Ac mae un ohonoch yn gythraul! ” .* Daw'r “ *ni* ” yn yr adnod hon yn “ *chi* ” oherwydd y cyd-destun gwahanol, ond yr un yw agwedd Duw. Mae'r ymadrodd “ *un ohonom ni* ” yn cyfeirio at Satan sydd â mynediad a symudiad rhydd o hyd yn nheyrnas nefol Duw ymhlith yr holl angylion a grëwyd ar ddechrau'r greadigaeth ddaearol.

yr angen i atal dyn rhag bwyta “*coed y bywyd* ” yn un o ofynion y gwirionedd y daeth Iesu i dystio iddo yn ei eiriau a anerchodd y rhaglaw Rhufeinig Pontius Pilat. “ *Pren y bywyd* ” oedd delw Crist y Gwardwr ac roedd ei fwyta yn golygu meithrin eich hun â'i ddsygeidiaeth ac â'i holl bersonoliaeth ysbrydol, i'w gymryd yn eilydd a gwardwr personol. Hwn oedd yr unig amod a allai fod wedi cyfiawnhau treuliant y “ *coeden bywyd* ” hon. Nid oedd pŵer bywyd yn y goeden ond yn yr un a symbolwyd gan y goeden: Crist. Ymhellach, roedd y goeden hon yn cyflyru bywyd tragwyddol ac ar ôl pechod gwreiddiol collwyd y bywyd tragwyddol hwn yn barhaus nes dychweliad olaf Duw yng

Nghrist a Mihangel. Felly gallai “ *pren y bywyd* ” a'r coed eraill ddiplannu yn ogystal â gardd Duw.

Gen.3:23: “ *A'r ARGLWYDD DDUW a'i gyrodd ef allan o ardd Eden, i drin y wlad y cymerwyd ef ohoni .*”

Y cyfan sy'n weddill i'r Creawdwr yw diarddel o'r ardd ryfeddol y cwpl dynol sydd, a ffurfiwyd o'r Adda cyntaf (gair sy'n dynodi'r rhywogaeth ddynol: y coch = y sanguine), wedi dangos eu hunain yn annheilwng trwy eu hanufudd-dod. Ac y tu allan i'r ardd, bydd bywyd poenus, mewn corff sydd wedi'i wanhau'n gorfforol ac yn feddyliol, yn dechrau iddo. Bydd dychwelyd i wlad sydd wedi dod yn galed ac yn wrthryfelgar yn atgoffa bodau dynol o'u tarddiad “ *llwch* ”.

Gen.3:24: “ *Fel hyn y gyrodd efe allan Adda; ac a osododd ar y dwyrain o ardd Eden, y cerwbiaid yn chwifio cleddyf fflamlyd, i warchod ffordd pren y bywyd .*”

Nid Adda bellach sy'n gwarchod yr ardd ond angylion sy'n ei atal rhag mynd i mewn iddi. Bydd yr ardd yn diflannu ychydig cyn y llifogydd a ddigwyddodd yn 1656 ers pechod Efa ac Adda.

Yn yr adnod hon cawn eglurhâd buddiol am ganfod lleoliad Gardd Eden. Gosodir yr angylion gwarcheidiol “ *i'r dwyrain o'r ardd* ” sydd felly ei hun i'r gorllewin o'r man lle mae Adda ac Efa yn ymddeol. Mae'r ardal dybiedig a gyflwynir ar ddechrau'r bennod hon yn cydymffurfio â'r eglurhad hwn: mae Adda ac Efa yn cilio i'r tir i'r de o Fynydd Ararat ac mae'r ardd waharddedig wedi'i lleoli yn ardal "dyfroedd toreithiog" Twrci ger llyn Van, be i'r gorllewin o'u safle.

Genesis 4

Gwahanu gan farwolaeth

Bydd y bennod hon 4 yn caniatáu inni ddeall yn well pam yr oedd yn angenrheidiol i Dduw gynnig labordy arddangos i Satan a'i gythreuliaid gwrthryfelgar sy'n datgelu maint eu drygioni.

Yn y nef, yr oedd terfynau i ddrygioni am nad oedd gan fodau nefol y gallu i ladd eu gilydd; canys yr oeddynt oll yn anfarwol am ennyd. Nid oedd y sefyllfa hon felly yn caniatáu i Dduw ddatgelu lefel uchel y drygioni a'r creulondeb yr oedd ei elynion yn gallu eu gwneud. Crewyd y ddaear felly gyda'r nod o awdurdodi marwolaeth yn ei ffurfiau creulonaf y gall meddwl bod fel Satan eu dychmygu.

Bydd y bennod hon 4, a osodir o dan ystyr symbolaidd y rhif hwn 4 sef cyffredinolrwydd, felly yn dwyn i gof amgylchiadau marwolaethau cyntaf dynoliaeth ddaearol; marwolaeth yw ei chymeriad cyffredinol arbennig ac unigryw ymhlith yr holl greadigaethau a wnaed gan Dduw. Ar ôl pechod Adda ac Efa, roedd bywyd daearol yn “ *spectol i'r byd ac i'r angylion* ” fel y dywedir yn 1 Cor.4:9, y tyst ysbrydoledig a ffyddlon Paul, cyn-Saul o Tarsus, yr erlidiwr cyntaf a gomisiynwyd o'r Eglwys. eglwys Crist.

Gen.4:1: “ Adnabu Adda Efa ei wraig; beichiogodd ac esgor ar Cain, ac a ddywedodd: Trwy gymorth yr IaHWéH mi luniais ddyn .

Yn yr adnod hon, mae Duw yn datgelu i ni yr ystyr y mae'n ei roi i'r ferf “ gwybod ” ac mae'r pwynt hwn yn hanfodol yn yr egwyddor o gyfiawnhad trwy ffydd fel y mae'n ysgrifenedig yn Ioan 17:3: “ Bywyd tragwyddol bellach yw eu bod yn dy adnabod , yr unig wir Dduw, a'r hwn a anfonaist ti, Iesu Grist . Mae adnabod Duw yn golygu cymryd rhan mewn perthynas gariadus ag Ef, yn ysbrydol yn yr achos hwn, ond yn gnawdol yn achos Adda ac Efa. Eto yn dilyn y model hwn o'r cwpl cyntaf, ganwyd “plentyn” o'r cariad cnawdol hwn; wel mae'n rhaid i “blentyn” gael ei aileni hefyd yn ein perthynas ysbrydol gariadus â Duw. Mae'r enedigaeth newydd hon oherwydd gwir “ wybodaeth ” Duw yn cael ei datgelu yn Dat.12:2-5: “ Ac roedd hi'n feichiog, a hi a lefodd mewn esgor ac mewn poenau geni. ... esgor ar fab, a oedd i lywodraethu'r holl genhedloedd â gwialen haearn. A chafodd ei phlentyn ei ddal i fyny at Dduw ac at ei orsedd .” Rhaid i'r plentyn a aned o Dduw atgynhyrchu cymeriad ei Dad ond nid felly y bu gyda'r mab cyntaf a aned o ddynion.

Ystyr yr enw Cain yw caffaeliad. Mae yr enw hwn yn rhagfynegei tynged gnawdol a daearol iddo, y gwrthwyneb i'r dyn ysbrydol a fydd ei frawd iau Abel.

Sylwer, ar y dechreuad hwn yn hanes y ddynoliaeth, fod y fam sydd yn rhoi genedigaeth yn cysylltu Duw â'r enedigaeth hon am ei bod yn ymwybodol fod creu y bywyd newydd hwn yn ganlyniad gwyrth a gyflawnwyd gan y creawdwr mawr, Duw YaHWéH. Yn ein dyddiau olaf nid yw hyn yn wir bellach neu anaml.

Gen.4:2: “ Daeth hi eto i eni ei frawd Abel. Bugail oedd Abel, a Cain yn aradwr .”

Ystyr Abel yw anadl. Yn fwy na Cain, cyflwynir y plentyn Abel fel copi o Adda, y cyntaf i dderbyn anadl yr ysgyfaint gan Dduw. Mewn gwirionedd, trwy ei farwolaeth, wedi ei lofruddio gan ei frawd, mae'n cynrychioli delw Iesu Grist, gwir Fab Duw, gwareddwr yr etholedigion y bydd yn eu prynu â'i waed.

Mae proffesiynau'r ddau frawd yn cadarnhau eu natur gyferbyniol. Fel Crist, “ bugail oedd Abel ” ac fel yr anghredadun materol daearol, “ Aradwr oedd Cain ”. Mae'r plant cyntaf hyn yn hanes dyn yn cyhoeddi'r tynged a broffwydwyd gan Dduw. A dônt i roi manylion am ei brosiect arbed.

Gen.4:3 Wedi peth amser, gwnaeth Cain offrwm o ffrwythau'r ddaear i'r ARGLWYDD; »

Mae Cain yn gwybod bod Duw yn bodoli ac i ddangos iddo ei fod am ei anrhydeddu, mae'n ei wneud yn “ offrwm o ffrwythau'r ddaear ” hynny yw, y pethau y mae ei weithgaredd wedi'u cynhyrchu. Yn y rôl hon, mae'n cymryd y ddelwedd o'r llu o grefyddwyr Iddewig, Cristnogol, neu Fwslimaidd sy'n amlygu eu gweithredoedd da heb boeni am geisio gwybod a deall yr hyn y mae Duw yn ei garu ac yn ei ddisgwyl ganddynt. Nid yw rhoddion yn ystyrion oni bai eu bod yn cael eu gwerthfawrogi gan y sawl sy'n eu derbyn.

Gen.4:4: “ Ac Abel, o'i ran ef, a'i gwnaeth hi yn un o hynafiaid ei braidd ac o'u braster. Edrychodd YaHWéH yn ffafriol ar Abel a'i offrwm ; »

Y mae Abel yn efelychu ei frawd, ac oherwydd ei alwedigaeth fel bugail, y mae'n gwneud offrwm i Dduw “ o gyntafanedig ei braidd a'u braster ”. Mae hyn yn rhyngu bodd Duw oherwydd ei fod yn gweld yn aberth y “ **cyntaf-anedig** ” hyn ddelw rhagweledig a phroffwydol ei aberth ei hun yn Iesu Grist. Yn Dat. 1:5 darllenwn: “... ac oddi wrth Iesu Grist, y tyst ffyddlon, **cyntafanedig y meirw**, a thywysog brenhinoedd y ddaear! I'r hwn sy'n ein caru ni, yr hwn a'n gwaredodd ni oddi wrth ein pechodau trwy ei waed, ...”. Mae Duw yn gweld ei brosiect achubol yng nghynnig Abel ac ni all ond ei weld yn bleserus.

Gen.4:5: “ *ond nid edrychodd yn ffafriol ar Cain a'i offrwm. Yr oedd Cain yn flin iawn, a syrthiodd ei wyneb.* »

O'i gymharu ag arlwy Abel, mae'n rhesymegol na fyddai Duw yn rhoi fawr o ddiddordeb i gynnig Cain na all ond ei siomi a'i dristu yr un mor rhesymegol. “ *Mae ei wyneb yn ddigalon* ”, ond gadewch inni nodi bod yr annifyrrwch yn ei arwain at “ **gynhyrfu'n fawr** ” ac nid yw hyn yn normal oherwydd mae'r adwaith hwn yn ffrwyth balchder siomedig. Cyn bo hir bydd llid a balchder yn cynhyrchu ffrwyth mwy difrifol: llofruddiaeth ei frawd Abel, testun ei eiddgedd.

Gen.4:6 *A dywedodd yr ARGLWYDD wrth Cain, Paham yr wyt yn ddig, a phaham y mae dy wyneb wedi ei fwrw i lawr?* »

Dim ond Duw sy'n gwybod y rheswm dros ei hoffter o gynnig Abel. Ni all Cain ond canfod bod ymateb Duw yn annheg, ond yn lle gwylltio, dylai erfyn ar Dduw i ganiatáu iddo ddeall y rheswm dros y dewis hwn sy'n ymddangos yn annheg. Y mae gan Dduw adnabyddiaeth lawn o natur Cain sydd yn anymwybodol yn chwareu iddo rôl gwas drygionus Matt.24:48-49 : “ *Ond os gwas drwg yw efe, yr hwn a ddywed ynddo ei hun: Y mae fy meistyr yn oedi dyfod, os mae'n dechrau curo ei gymdeithion, os bydd yn bwyta ac yn yfed gyda meddwon, ...* ”. Mae Duw yn gofyn cwestiwn iddo y mae'n gwybod yr ateb yn berffaith iddo, ond eto, trwy wneud hynny mae'n rhoi cyfle i Cain rannu ag ef achos ei ddiodefaint. Bydd y cwestiynau hyn yn aros heb eu hateb gan Cain, felly mae Duw yn ei rybuddio rhag y drwg a fydd yn cydio ynddo.

Gen.4:7 : “ *Yn ddiâu, os gwnei dda, ti a ddyrchafa dy wyneb; ac os gwnei ddrwg, y gorwedd pechod wrth y drws, a'i chwantau sydd drosot : ond y mae gennyf arglwyddiaeth arno .* »

Ar ôl i Efa ac Adda fwyta a chymryd statws y diafol trwy gael “ gwybod da a drwg ”, mae'n ailymddangos i wthio Cain i ladd ei frawd Abel. Y ddau ddewisiad, “ *da a drwg* ”, sydd ger ei fron ef; bydd “ *y da* ” yn ei arwain i ymddiswyddo a derbyn dewis Duw hyd yn oed os nad yw'n ei ddeall. Ond bydd dewis “*drwg*” yn peri iddo bechu yn erbyn Duw, trwy beri iddo droseddu ei chweched gorchymyn: “ *Na ladd* ”; ac na, “ *na ladd* ” fel y cyflwynodd y cyfieithwyr ef. Mae gorchymyn Duw yn condemnio trosedd, nid lladd troseddwy euog a wnaeth yn gyfreithlon trwy ei orchymyn ac yn yr achos hwn, ni newidiodd dyfodiad Iesu Grist ddim yn y farn gyfiawn hon gan Dduw.

Sylwch ar y ffurf y mae Duw yn dwyn i gof “ *bechod* ” fel pe bai'n siarad am wraig, yn ôl yr hyn y dywedodd wrth Efa yn Gen.3:16: “ **Bydd eich dymuniadau tuag at eich gŵr, ond bydd ganddo arglwyddiaethu arnoch chi.** ” . I Dduw y mae temtasiwn “ *pechod* ” yn debyg i demtasiwn gwraig sydd am hudo ei gŵr a rhaid iddo beidio â chaniatáu iddo gael ei “ **arglwyddiaethu** ” ganddi hi neu

ganddo. Yn y modd hwn, rhoddodd Duw orchymyn i ddyn beidio â chaniatáu iddo'i hun gael ei hudo gan “**bechod**” a gynrychiolir gan fenyw.

Gen.4:8: “*Serch hynny, siaradodd Cain â'i frawd Abel; ond gan eu bod yn y maes, syrthiodd Cain ar ei frawd Abel a'i ladd.* »

Er gwaethaf y rhybudd dwyfol hwn, bydd natur Cain yn cynhyrchu ei ffrwyth. Wedi cyfnewid geiriau ag Abel, bwriodd Cain, llofrudd yn ei ysbryd o'r dechreuad fel ei dad ysbrydol, y diafol, “*ei hun ar ei frawd Abel, a lladdodd ef.*” Mae'r profiad hwn yn proffwydo tynged dynoliaeth lle bydd brawd yn lladd brawd, yn aml allan o genfigen seciwlar neu grefyddol hyd ddiwedd y byd.

Gen.4:9: “*Dywedodd yr ARGLWYDD wrth Cain, “Ble mae Abel dy frawd? Atebodd: Nid wyf yn gwybod; ai ceidwad fy mrawd ydw i? »*

Fel yr oedd wedi dweud wrth Adda oedd yn cuddio oddi wrtho, “*Ble wyt ti?* ”, dywedodd Duw wrth Cain, “*Pa le y mae dy frawd Abel ?* » , bob amser i roddi cyfleusdra iddo i gyffesu ei fai. Ond yn wirion, oherwydd na all anwybyddu bod Duw yn gwybod mai ef a'i lladdodd, mae'n ateb yn fras “*Wn i ddim*”, a chyda haerllugrwydd anhygoel, mae ef yn ei dro yn gofyn cwestiwn i Dduw: “*Ai fi yw gwarcheidwad fy mrawd? »*

Gen.4:10 *A dywedodd Duw, Beth a wnaethost? Mae llais gwaed dy frawd yn gwaeddi o'r ddaear arna i.* ”

Mae Duw yn rhoi ei ateb iddo sy'n golygu: nid wyt ti'n geidwad iddo oherwydd ti yw ei lofrudd. Mae Duw yn gwybod yn iawn beth mae wedi'i wneud ac mae'n ei gyflwyno iddo mewn llun: “*mae llais gwaed dy frawd yn llefain o'r ddaear arna i*”. Bydd y fformiwla ddarluniadol hon sy'n rhoi llais i'r tywallt gwaed sy'n llefain ar Dduw yn cael ei defnyddio yn Apo.6 i ddwyn i gof yn y “*Sed^{sêl}*”, gwaedd y merthyron a roddwyd i farwolaeth gan erledigaethau Pabaidd y grefydd Gatholig: Apo. 6:9-10: “*Pan agorodd y bumed sêl, gwelais dan yr allor eneidiau'r rhai a laddwyd oherwydd gair Duw ac oherwydd y dystiolaeth a roddasant. Hwytthau a lefasant â llef uchel, gan ddywedyd, Pa hyd, O sanctaidd a gwir Feistr, yr wyt yn oedi wrth farnu, ac i ddial ein gwaed ar y rhai sy'n trigo ar y ddaear?* ” . Felly, anghyfiawn sied gwaed yn mynnu dial ar yr euog. Fe ddaw'r dial cyfreithlon hwn ond mae'n rhywbeth y mae Duw yn ei gadw iddo'i Hun yn unig. Dywed yn Deu.32:35: “*Yr eiddof fi dialedd a dialedd, pan faglu eu troed! Oherwydd y mae dydd eu tynged yn agos, a'r hyn sy'n eu disgwyl ni fydd oedi.*” Yn Isa.61:2, ynghyd â “*blwyddyn y gras*”, mae “*dydd dial*” yn rhaglen y Meseia Iesu Grist: “*... y mae wedi fy anfon... i gyhoeddi blwyddyn o ras IaHWéH, a dydd dial oddi wrth ein Duw ; i gysuro yr holl gystuddiedig ; ...*”. Ni allai neb fod wedi deall bod yn rhaid gwahanu “*cyhoeddiad*” y “*blwyddyn gras*” hon oddi wrth “*ddydd y dial*” erbyn 2000 o flynyddoedd.

Felly, ni all y meirw ond llefain yng nghof Duw y mae ei gof yn ddiderfyn.

Mae'r drosedd a gyflawnwyd gan Cain yn haeddu cosb yn unig.

Gen.4:11: “*Yn awr fe'th felltithir gan y ddaear a agorodd ei safn i dderbyn gwaed dy frawd o'th law .* »

Bydd Cain yn cael ei felltithio o'r ddaear ac ni chaiff ei ladd. I gyfiawnhau y trugaredd dwyfol hon, rhaid addef nad oedd gan y trosedd cyntaf hwn gynsail. Ni wyddai Cain beth oedd ystyr lladd, a'r dicter a ddaliodd bob ymresymiad a'i harweiniodd i greulondeb angheuol. Nawr bod ei frawd wedi marw, ni fydd

dynoliaeth bellach yn gallu dweud na wyddai beth yw marwolaeth. Yna bydd y gyfraith a sefydlwyd gan Dduw yn Exo.21:12 yn dod i rym: “ *Y sawl sy'n taro dyn yn farwol, cosbir ef â marwolaeth.* ”

Mae'r adnod hon hefyd yn cyflwyno'r ymadrodd hwn: “ *y ddaear a agorodd ei safn i dderbyn o'th law di waed dy frawd* ”. Mae Duw yn personoli'r ddaear trwy roi ceg iddi sy'n amsugno'r sied waed sydd arni. Yna mae'r geg hon yn siarad â hi ac yn ei hatgoffa o'r weithred farwol a'i halogi. Bydd y ddelw hon yn cael ei thynnu i fyny yn Deu.26:10: “ *Y ddaear a agorodd ei safn, ac a'u llyncodd hwynt â Chora, pan fu farw y rhai oedd wedi ymgynnull, a'r tân a ysodd y ddau gant a hanner o wŷr: hwy a wasanaethasant y bobl o rybudd.* ” Yna bydd yn Dat.12:16: “ *A'r ddaear a gynnorthwyodd y wraig, a'r ddaear a agorodd ei safn, ac a lyncodd yr afon a fwriodd y ddraig o'i safn.* ” Mae'r “ *afon* ” yn symbol o gynghreiriau brenhinol Catholig Ffrainc y bu i'w corfflu milwrol o “ddreigiau” a grëwyd yn arbennig erlid Protestaniaid ffyddlon a'u hymnid i fynydoedd y wlad. Mae ystyr dwbl i'r adnod hon: y gwrthwynebiad arfog Protestannaidd, yna'r Chwyldro Ffrengig gwaedlyd. Yn y ddau achos mae'r ymadrodd “ *agorodd y ddaear ei safn* ” yn ei ddarlunio fel un sy'n croesawu gwaed tyrfaoedd o bobl.

Gen.4:12: “ *Pan fyddwch chi'n trin y ddaear, ni fydd yn rhoi ei chyfoeth i chi mwyach. Byddi'n grwydryn ac yn grwydryn ar y ddaear.* »

Y mae cospedigaeth Cain yn gyfyngedig i'r ddaear yr hon oedd y cyntaf i'w halogi trwy dywallt gwaed dynol arni; eiddo dyn a grewyd yn wreiddiol ar ddelw Duw. Gan fod pechod, mae'n cadw ei nodweddion oddi wrth Dduw ond nid yw bellach yn meddu ar ei phurdeb perffaith. Roedd gweithgaredd dyn yn bennaf yn cynnwys cynhyrchu bwyd trwy weithio'r tir. Felly bydd yn rhaid i Cain ddod o hyd i ffyrdd eraill o gael ei fwydo.

Gen.4:13: “ *Dywedodd Cain wrth yr ARGLWYDD: Y mae fy nghosb i yn ormod i'w dwyn.* ”

Syn golygu: yn yr amodau hyn, mae'n well fy mod yn cyflawni hunanladdiad.

Gen.4:14: “ *Wele, yr wyt yn fy bwrw i oddi ar y ddaear heddiw; Cuddir fi oddi wrth dy wyneb, byddaf yn grwydryn ac yn grwydryn ar y ddaear, a bydd pwy bynnag a'm canfyddant yn fy lladd.* ”

Yma mae bellach yn siaradus iawn ac mae'n crynhoi ei sefyllfa fel dedfryd marwolaeth.

Gen.4:15: “ *Dywedodd yr ARGLWYDD wrtho, “Pe bai rhywun yn lladd Cain, byddai Cain yn cael ei ddial seithwaith. A gosododd yr ARGLWYDD arwydd ar Cain, rhag i'r sawl a'i caffo ef ei ladd.* ”

Yn benderfynol o sbario bywyd Cain am y rhesymau a welwyd eisoes, dywedodd Duw wrtho y byddai ei farwolaeth yn cael ei dalu, “ *dial* ”, “ *saith gwaith* ”. Yna mae'n sôn am “ *arwydd* ” a fydd yn ei amddiffyn. I'r graddau hyn, mae Duw yn proffwydo gwerth symbolaidd y rhif “saith” a fydd yn dynodi'r Saboth a sancteiddiad gorffwys a fydd, a broffwydodd ar ddiwedd yr wythnosau, yn canfod ei gyflawniad llawn yn seithfed mileniwm ei brosiect achub. Bydd y Saboth yn arwydd o berthyn i Dduw y creawdwr yn Esec.20:14-20. Ac yn Esec.9 gosodir “ *arwydd* ” ar y rhai sy'n perthyn i Dduw, rhag iddynt gael eu lladd yn

awr y gosb ddwyfol. Yn olaf, i gadarnhau'r egwyddor hon o **wahaniad gwarchodedig**, yn Dat.7, daw " arwydd ", " sel y Duw byw " i " selio talcen " gweision Duw, a'r " sel a'r arwydd " hwn yw ei Sabboth o'r seithfed dydd.

Gen.4:16 *Yna Cain a aeth oddi wrth wyneb yr ARGLWYDD, ac a drigodd yng ngwlad Nod, i'r dwyrain o Eden ."*

Eisoes i'r dwyrain o Eden roedd Adda ac Efa wedi cilio ar ôl cael eu diarddel o ardd Duw. Mae'r wlad yma yn derbyn yr enw Nod sy'n golygu: dioddefaint. Bydd bywyd Cain felly yn cael ei nodi gan ddiodeffaint meddyliol a chorfforol oherwydd bod cael ei wrthod ymhell o wyneb Duw yn gadael olion hyd yn oed yng nghalon galed Cain a oedd wedi dweud yn adnod 13, gan ei ofni: "Byddaf yn guddiedig ymhell o'ch presenoldeb. " *wyneb* ".

Gen.4:17: " *Roedd Cain yn adnabod ei wraig; beichiogodd ac esgor ar Enoch. Yna adeiladodd ddinas, a galwodd y ddinas ar ôl ei fab Enoch ."*

Bydd Cain yn dod yn batriarch poblogaeth dinas y mae'n rhoi enw ei fab cyntaf iddi: Enoch sy'n golygu: cychwyn, cyfarwyddo, ymarfer, a dechrau defnyddio peth. Mae'r enw hwn yn crynhoi popeth mae'r berfau hyn yn ei gynrychioli ac mae'n addas oherwydd bod Cain a'i ddisgynyddion yn sefydlu math o gymdeithas heb Dduw a fydd yn parhau hyd ddiwedd y byd.

Gen.4:18: " *Enoch a genhedlodd Irad, Irad a genhedlodd Mehujael, Mehujael a genhedlodd Metuschael, a Metuschael a genhedlodd Lamech .* »

Mae'r achyddiaeth fer hon yn stopio'n fwriadol ar y cymeriad o'r enw Lamech, nad yw ei union ystyr yn hysbys ond mae'r gair o'r gwraidd hwn yn ymwneud â chyfarwyddyd fel yr enw Enoch, a hefyd syniad o bŵer.

Gen.4:19: " *Cymerodd Lamech ddwy wraig: Ada oedd enw un, ac enw'r llall Silla .* »

Cawn yn y Lamech hwn yr arwydd cyntaf o'r toriad gyda Duw yn ôl yr hwn " *Bydd dyn yn gadael ei dad a'i fam i lynu wrth ei wraig, a'r ddau yn dod yn un cnawd* " (Gwel Gen.2:24). Ond yn Lamech y mae'r dyn yn glynu wrth ddwy wraig, a bydd y tair yn dod yn un cnawd. Yn amlwg mae'r gwahaniad oddi wrth Dduw yn gyfan gwbl.

Gen.4:20: " *Adi esgor ar Jabal: efe oedd tad y rhai oedd yn trigo mewn pebyll ac wrth y praidd ."*

Mae Jabal yn batriarch bugeiliaid crwydrol fel y mae rhai pobloedd Arabaidd hyd heddiw.

Gen.4:21: " *Enw ei frawd oedd Jwbal: efe oedd tad pawb oedd yn canu'r delyn a'r pibydd .* »

Jubal oedd patriarch yr holl gerddorion sy'n dal lle pwysig mewn gwareiddiadau heb Dduw, hyd yn oed heddiw lle mae diwylliant, gwybodaeth a'r artist yn sylfaen i'n cymdeithasau modern.

Gen.4:22: " *Silla, o'i rhan hi, a esgorodd ar Tubal Cain, a luniodd bob offer pres a haearn. Naama oedd chwaer Tubal Cain .* »

Mae'r pennill hwn yn gwrth-ddweud dysgeidiaeth swyddogol haneswyr sy'n tybio Oes Efydd cyn yr Oes Haearn. Mewn gwirionedd, yn ôl Duw, roedd y dynion cyntaf yn gwybod sut i ffugio haearn, ac efallai ers Adda ei hun oherwydd nad yw'r testun yn dweud am Tubal Cain mai ef oedd tad y rhai sy'n ffugio haearn. Ond rhoddir y manylion datguddiedig hyn i ni fel y deallwn fod

gwareiddiad wedi bodoli er y dynion cyntaf. Nid oedd eu diwylliannau di-dduw yn ddim llai coeth na'n diwylliannau ni heddiw.

Gen.4:23: “ *Dywedodd Lamech wrth ei wragedd, Ada a Sila, gwrandewch ar fy llais! Merched Lamech, clywch fy ngair! Lleddais ddyn am fy nghlwyf, a llanc am fy nghlais.* »

Mae Lamech yn ymffrostio i'w ddwy wraig o fod wedi lladd dyn, sy'n ei niweidio ym marn Duw. Ond gyda haerllugrwydd a gwatwar, ychwanega iddo hefyd ladd llanc, sy'n gwaethygu ei achos ym marn Duw ac sy'n ei wneud yn “lofrudd” dilys ac yn droseddwr mynych.

Gen.4:24: “ *Caiiff Cain ei ddial seithwaith, a Lamech saith a thrigain o weithiau.* »

Yna mae'n gwatwar y trugaredd a ddangosodd Duw tuag at Cain. Gan fod marwolaeth Cain i gael ei ddial ar ôl lladd dyn "saith gwaith," ar ôl lladd dyn a dyn ifanc, bydd Lamech yn cael ei ddial gan Dduw "saith deg saith o weithiau." Nis gallwn ddychymygu y fath sylwadau ffaidd. Ac roedd Duw eisiau datgelu i ddynoliaeth fod ei chynrychiolwyr cyntaf o'r ail genhedlaeth, sef Cain hyd y seithfed, sef Lamech, wedi cyrraedd y lefel uchaf o impiety. A dyma ei arddangosiad o'r canlyniad o gael ei wahanu oddi wrtho.

Gen.4:25: “ *Roedd Adda yn dal i adnabod ei wraig; a hi a esgorodd ar fab, ac a alwodd ei enw ef Seth: canys hi a ddywedodd, Duw a roddes i mi had arall yn lle Abel, yr hwn a laddodd Cain .*”

Mae'r enw Seth a ynganwyd “cheth” yn Hebraeg yn dynodi sylfaen y corff dynol. Mae rhai yn ei gyfieithu fel “cyfwerth neu adferiad” ond nid wyf wedi gallu dod o hyd i gyfiawnhad dros y cynnig hwn yn yr Hebraeg. Yr wyf felly'n cadw "sylfaen y corff" oherwydd bydd Seth yn dod yn wreiddyn neu sylfaen sylfaenol y llinach ffyddlon y bydd Gen.6 yn ei ddynodi wrth yr ymadrodd " *meibion Duw* ", gan adael i'r "merched" ddisgynyddion gwrthryfelgar o linach Cain sy'n eu twyllo, yn wrthblaid, y appellation o " *merched dynion* ".

Yn Seth, mae Duw yn hau ac yn codi “ *had* ” newydd lle mae'r seithfed disgynnydd, Enoch arall, yn cael ei roi fel esiampl yn Gen.5:21 i 24. Cafodd y fraint o ddod i mewn i'r nefoedd yn fyw, heb fynd trwy farwolaeth, ar ôl Bu 365 o flynyddoedd o fywyd daearol yn byw mewn ffyddlondeb i'r creawdwr Duw. Yr oedd yr Enoch hwn yn dwyn ei enw yn dda am fod ei “addysg” er gogoniant i Dduw yn wahanol i'w gyfenw, mab Lamech, mab Cain. A'r ddau, Lamech y gwrthryfelwr ac Enoch y cyfiawn oedd y “seithfed” disgynyddion o'u llinach.

Gen.4:26: “ *Yr oedd gan Seth hefyd fab, ac efe a alwodd ei enw ef Enos. Dyna pryd y dechreuodd pobl alw ar yr enw YaHWéH .* »

Ystyr Enosch yw: y dyn, y marwol, y drygionus. Mae'r enw hwn yn gysylltiedig â'r foment pan ddechreuodd pobl alw ar yr enw YaHWéH. Yr hyn y mae Duw am ei ddweud wrthym wrth gysylltu'r ddau beth hyn yw bod dyn y llinach ffyddlon wedi dod yn ymwybodol o ddrygioni ei natur sydd ar ben hynny yn farwol. A'r ymwybyddiaeth hon a'i harweiniodd i geisio ei Greawdwr i'w anrhydeddu a rhoddi iddo yn ffyddlon addoliad oedd yn foddolawn iddo.

Genesis 5

Gwahaniad trwy sancteiddhad

Yn y bennod hon 5, daeth Duw â'r llinach a oedd yn aros yn ffyddlon iddo ynghyd. Yr wyf yn cyflwyno i chwi yr astudiaeth fanwl o'r adnodau cyntaf yn unig sydd yn caniatáu i ni ddeall y rheswm dros y cyfrif hwn sy'n cwmpasu'r amser rhwng Adda a'r enwog Noa.

Gen.5:1: “ *Dyma lyfr had Adda. Pan greodd Duw ddyn, fe'i gwnaeth ar lun Duw .* ”

Mae'r adnod hon yn gosod y safon ar gyfer rhestr enwau'r dynion a ddyfynnir. Mae popeth yn seiliedig ar yr atgof hwn: “ *Pan greodd Duw ddyn, fe'i gwnaeth ar lun Duw* ”. Rhaid inni ddeall felly, i fynd i mewn i'r rhestr hon, fod yn rhaid bod dyn wedi cadw ei “ *ddelwedd o Dduw* ”. Gallwn ddeall felly pam nad yw enwau mor bwysig â rhai Cain yn mynd i mewn i'r rhestr hon. Oherwydd nid yw'n gwestiwn o debygrwydd corfforol ond o debygrwydd cymeriad, ac mae pennod 4 newydd ddangos i ni eiddo Cain a'i ddisgynyddion.

Gen.5:2: “ *Efe a greodd wr a gwraig, ac a'u bendithiodd hwynt, ac a'u galwodd wrth yr enw gwr pan gawsant eu creu .* ”

Yma eto, mae'r atgof o fendith Duw ar y dyn a'r wraig yn golygu bod yr enwau a fydd yn cael eu dyfynnu wedi'u bendithio gan Dduw. Mae mynnu eu creadigaeth gan Dduw yn amlygu'r pwysigrwydd y mae'n ei roi i gael ei gydnabod fel y creawdwr Duw sy'n gosod ar wahân, yn sancteiddio ei weision, trwy arwydd y Saboth, y gweddill a welwyd yn ystod y seithfed dydd o'u holl wythnosau. Cynnal bendith Duw â sancteiddiad y Sabboth a chyffelybrwydd ei gymeriad yw yr amodau a ofynir gan Dduw er mwyn i ddyn barhau yn deilwng o gael ei alw yn " *ddyn* ." Ar wahân i'r ffrwythau hyn, mae'r bod dynol yn dod, yn ei farn ef, yn “anifail” mwy datblygedig ac addysgedig na rhywogaethau eraill.

Gen.5:3: “ *Ac Adda, ac yntau yn gant a deg ar hugain oed, a genhedlodd fab yn ei lun, yn ôl ei ddelw, a galwodd ei enw ef Seth .* ”

Yn amlwg rhwng Adda a Seth, mae dau enw ar goll: rhai Cain (nad yw o'r llinach ffyddlon) ac Abel (a fu farw heb ddisgynyddion). Dangosir felly safon y detholiad bendigedig. Bydd yr un peth yn wir am yr holl enwau eraill a grybwyllir.

Gen.5:4: “ *Oes Adda wedi geni Seth oedd wyth gan mlynedd; ac efe a genhedlodd feibion a merched .* ”

Yr hyn y mae'n rhaid i ni ei ddeall yw i Adda " *genhedlu meibion a merched* ", cyn geni " *Seth* " ac ar ei ôl, ond nid oedd y rhain yn amlygu ffydd y tad na ffydd "Seth". Roedden nhw'n ymuno â'r “dynion anifeiliaid” oedd yn anffyddlon ac yn amharchus i'r Duw byw. Felly, ymhlith pawb a anwyd iddo, ar ôl marwolaeth Abel, “ *Seth* ” oedd y cyntaf i wahaniaethu ei hun trwy ei ffydd a'i ffyddlondeb i'r Duw IaHWÉH a greodd ac a ffurfiodd ei dad daearol. Mae'n bosibl bod eraill ar ei ôl, sy'n parhau'n ddienw, wedi dilyn ei esiampl, ond maent yn parhau'n ddienw oherwydd bod y rhestr a ddewiswyd gan Dduw wedi'i seilio ar olyniaeth y dynion ffyddlon cyntaf o bob un o'r disgynyddion a gyflwynwyd.

Mae'r esboniad hwn yn gwneud yr oedran sydd eisoes yn uchel yn ddealladwy, sef "130 o flynyddoedd" i Adda pan anwyd ei fab "Seth". Ac mae'r egwyddor hon yn berthnasol i bob un o'r etholedigion a grybwyllir yn y rhestr hir sy'n atal Noa, oherwydd ni fydd ei dri mab: Sem, Ham a Jaffeth yn etholedig, heb fod yn ei ddelw ysbyrdol.

Gen.5:5: " *Holl ddyddiau Adda oedd naw cant tri deg o flynyddoedd; yna bu farw .*"

Yr wyf yn myned yn uniongyrchol at y seithfed dewisedig a'i enw Enoch ; Enoch y mae ei gymeriad yn hollol groes i Enoch mab Cain.

Gen.5:21: " *Enoch, oedd yn drigain a phump oed, a ddaeth yn dad i Methwsela .*"

Gen.5:22: " *Wedi geni Methwsela, Enoch, a rodiodd gyda Duw dri chan mlynedd; ac efe a genhedlodd feibion a merched .*"

Gen.5:23: " *Holl ddyddiau Enoch oedd dri chant chwe deg a phump o flynyddoedd .*"

Gen.5:24: " *Enoch a rodiodd gyda Duw; yna nid oedd mwyach, oherwydd cymerodd Duw ef " .*

Gyda'r ymadrodd penodol hwn o achos Enoch y mae Duw yn ei ddatguddio i ni: cymerwyd yr "Elijah" hefyd i'r nefoedd heb fynd trwy farwolaeth. Yn wir, mae fformiwla'r adnod hon yn wahanol i'r holl rai eraill sy'n gorffen fel ar gyfer bywyd Adda, gyda'r geiriau " *yna bu farw* ".

Yn nesaf daw Metushelah, y dyn a fu fyw hiraf ar y Ddaear, 969 o flynyddoedd; yna Lamech arall o'r llinell hon a fendithiwyd gan Dduw.

Gen: 5:28: " *Lamech, ac yntau yn gant wyth deg dau mlwydd oed, a genhedlodd fab. .*"

Gen: 5:29 *Galwodd ei enw Noa, gan ddweud: "Bydd hwn yn ein cysuro ni oherwydd ein blinder a'n gwaith caled, sy'n dod o'r **wlad hon y mae'r ARGLWYDD wedi ei mellithio .**"*

Er mwyn deall ystyr yr adnod hon, rhaid i chi wybod bod yr enw Noa yn golygu: gorffwys. Yn sicr ni ddychymygodd Lamech i ba raddau y deuai ei eiriau yn wir, oblegid ni welodd ond " *y ddaear felltgedig* " o ongl " *ein blinder a gwaith poenus ein dwylaw,* " meddai. Ond yn amser Noa, bydd Duw yn ei ddinistrio oherwydd drygioni'r dynion y mae'n eu cario, fel y bydd Genesis 6 yn caniatáu inni ddeall. Pa fodd bynag, yr oedd Lamech, tad Noah, yn un dewisedig yr hwn, fel yr ychydig rai dewisedig o'i oes, y mae yn rhaid fod yn ddrwg ganddo weled drygioni y dynion o'u hamgylch yn tyfu.

Gen.5:30: " *Wedi geni Noa, bu Lamech fyw am bum cant pedwar deg a phump o flynyddoedd; ac efe a genhedlodd feibion a merched. .*"

Gen.5:31 *Holl ddyddiau Lamech oedd saith gant saith deg a saith o flynyddoedd; yna bu farw »*

Gen.5:32: " *Noa, pum can mlwydd oed, a genhedlodd Sem, Ham a Jaffeth.*

„

Genesis 6

Gwahanu yn methu

Gen.6:1: “ *Pan ddechreuodd dynion amlhau ar wyneb y ddaear, a merched gael eu geni iddyn nhw.* ”

Yn ôl y gwersi a ddysgwyd yn flaenorol, y lliaws dynol hwn yw'r norm anifeilaidd sy'n dirmygu Duw sydd felly â rhesymau da i'w gwrthod hefyd. Mae hudo Adda gan ei wraig Efa yn cael ei atgynhyrchu trwy'r holl ddynolryw ac mae'n normal yn ôl y cnawd: mae merched yn hudo dynion ac yn cael ganddynt yr hyn y maent yn ei ddymuno.

Gen.6:2: “ *Gwelodd meibion Duw fod merched dynion yn brydfarth, a chymerasant wragedd o blith pawb a ddewisasant* ”

Dyma lle mae pethau'n mynd yn anodd. **Mae'r gwahaniad** rhwng yr anghredinwyr sancteiddiol a'r anghredinwyr yn diflannu yn y pen draw. Mae'r sancteiddiol a elwir yma yn rhesymegol yn “ *feibion Duw* ” yn dod o dan swyn “ *merched dynion* ” neu, y grŵp dynol “anifeilaidd”. Felly mae cynghreiriau trwy briodas yn dod yn achos cwmp y **gwahaniad** a ddymunir ac a geisir gan Dduw. Y profiad bythgofiadwy hwn a'i harweiniodd yn ddiweddarach i wahardd meibion Israel rhag cymryd merched estron yn wragedd. Mae'r llifogydd a fydd yn deillio o hyn yn dangos faint y dylid ufuddhau i'r gwaharddiad hwn. I bob rheol, mae eithriadau, oherwydd cymerodd rhai merched y gwir Dduw gyda'r gŵr Iddewig fel Ruth. Y perygl yw nid bod y wraig yn estron ond ei bod yn arwain “ *mab Duw* ” i wrthgiliwr paganaidd trwy wneud iddo fabwysiadu'r grefydd baganaidd draddodiadol ei tharddiad. Ar ben hynny, gwaherddir y gwrthwyneb hefyd oherwydd bod menyw “merch Duw” yn ei rhoi ei hun mewn perygl marwol trwy briodi “mab dynion” “anifeiliaid” ac o gau grefydd, sydd hyd yn oed yn fwy peryglus iddi. Oherwydd dim ond yn ystod ei bywyd ar y ddaear y mae pob “dynes” neu “ferch” yn “fenyw”, a bydd yr etholedigion yn eu plith yn derbyn corff nefol anrhywiol tebyg i angylion Duw. Mae tragwyddoldeb yn unisex a delwedd o gymeriad Iesu Grist, y model dwyfol perffaith.

Mae'r broblem priodas yn dal i fod yn bresennol. Oherwydd y mae'r sawl sy'n priodi rhywun nad yw'n perthyn i'w grefydd, yn tystio yn erbyn ei ffydd ei hun, pa un ai da ai drwg. Ymhellach, mae'r weithred hon yn dangos difaterwch tuag at grefydd ac felly tuag at Dduw ei hun. Rhaid i'r etholedigion garu Duw uwchlaw popeth arall i fod yn deilwng o etholiad. Fodd bynnag, mae'r gynghrair gyda'r tramorwr yn anfodlon iddo, mae'r swyddog etholedig sy'n ei gontractio yn dod yn annheilwng o etholiad ac mae ei ffydd yn mynd yn rhyfygus, rhith a ddaw i ben mewn dadrithiad ofnadwy. Mae'n aros i dynnu didyniad terfynol. Os yw priodas yn dal i achosi'r broblem hon, y rheswm am hynny yw bod cymdeithas ddynol fodern yn ei chael ei hun yn yr un cyflwr o anfoesoldeb â rhai amser Noa. Mae'r neges hon felly ar gyfer ein cyfnod olaf lle mae celwyddau'n tra-arglwyddiaethu ar feddyliau dynol sy'n dod yn gwbl gaeedig i “wirionedd” dwyfol.

Oherwydd ei bwysigrwydd ar gyfer ein “amseroedd gorffen,” arweiniodd Duw fi i ddatblygu yn olaf y neges hon a ddatgelir yn y cyfrif Genesis hwn. Oherwydd bod profiad yr etholedigion antedilwaidd yn cael ei grynhoi gan “

ddechrau ” hapus a “ diwedd ” trasig mewn atgasedd a ffeidd-dra. Fodd bynnag, mae'r profiad hwn hefyd yn crynhoi profiad ei heglwys olaf yn ei ffurf sefydliadol “Adfentydd y Seithfed Dydd”, a fendithiwyd yn swyddogol ac yn hanesyddol yn 1863 ond yn ysbrydol yn 1873, yn “Philadelphia”, yn Dat.3:7, am ei “ *dechreuad* ”, a “ *chwydu* ” gan Iesu Grist yn Dat.3:14, yn “ *Laodicea* ” yn 1994, ar ei “ *ddiwedd* ”, oherwydd ei lukewarmness formalist ac oherwydd ei gynghrair â gwrsyll eciwmenaidd y gelyn yn 1995. Yr amser o Felly y mae cymmeradwyaeth Duw i'r sefydliad crefyddol Cristionogol hwn yn cael ei osod gan “ *ddechreu a diwedd* .” Ond yn union fel y parhawyd â'r cyfamod Iddewig gan y deuddeg apostol a ddewiswyd gan Iesu, felly mae'r gwaith Adventist yn cael ei barhau gennyf fi a chan bawb sy'n derbyn y dystiolaeth broffwydol hon ac yn atgynhyrchu'r gweithredoedd ffydd a fendithiodd Duw yn wreiddiol yn arloeswyr Adfentiaeth 1843 a 1844. Nodaf fod Duw yn bendithio cymhellion eu ffydd ac nid safon eu dehongliadau proffwydol a oedd i'w hamau yn ddiweddarach. Yr arferiad o'r Sabboth, o bosibl, ddyfod yn ffurfiol a thraddodiadol, nid yw rhidyll barn Duw mwyach yn bendithio dim ond y cariad at y gwirionedd a nodir yn ei etholedigion, “ o'r dechreu i'r diwedd ” neu, hyd ddychweliad gwir ogoneddus Crist, a osodwyd ar gyfer y y tro olaf yng ngwanwyn 2030.

Trwy gyflwyno ei hun yn Dat.1:8 fel “ *yr alffa a'r omega* ”, mae Iesu Grist yn datgelu i ni allwedd i ddeall y strwythur a'r agwedd y mae'n eu datgelu i ni drwy'r Beibl, ei “ *farn* ”, Mae bob amser yn seiliedig ar sylw o sefyllfa'r “ *dechreuad* ” ac ar yr hyn sy'n ymddangos ar y “ *diwedd* ”, bywyd, cynghrair, neu eglwys. Mae'r egwyddor hon yn ymddangos yn Dan.5 lle mae'r geiriau a ysgrifennwyd ar y wal gan Dduw, “ *wedi'u rhifo, eu rhifo* ”, ac yna “ *wedi'u pwysu a'u rhannu* ”, yn cynrychioli “ *dechreuad* ” bywyd y Brenin Belsassar ac amser “ei *ddiwedd* ”. Yn y modd hwn, mae Duw yn cadarnhau bod ei farn yn seiliedig ar reolaeth barhaol y gwrthrych sy'n cael ei farnu. Yr oedd dan ei sylw o'i “ *ddechreu* ,” neu “ *alpha* ,” hyd ei “ *ddiwedd* ,” ei “ *omega* .”

Yn llyfr y Datguddiad ac yn thema'r llythyrau a anfonwyd at y “ *Saith Eglwys* ”, mae'r un egwyddor yn gosod “ *dechrau a diwedd* ” yr holl “ *Eglwysi* ” dan sylw. Yn gyntaf, yr ydym yn cael yr Eglwys apostolaidd, yr hon y mae ei “ *dechreuad* ” gogoneddus yn cael ei adgofio yn y genadwri a draddodwyd i “ *Ephesus* ” ac yn yr hon y mae ei “ *diwedd* ” yn ei gosod dan fygythiad i gael encilio o Ysbryd Duw o herwydd ei ddiffyg sêl. Yn ffodus, y mae y genadwri a draddodwyd yn “ *Smyrna* ” cyn 303 yn tystio y bydd galwad Crist i edifeirwch wedi ei chlywed er gogoniant Duw. Yna, mae'r Eglwys Gatholig Rufeinig yn cychwyn yn “ *Pergamum* ”, yn 538, ac yn gorffen yn “ *Thyatira* ”, ar adeg y Diwygiad Protestannaidd ond yn enwedig yn swyddogol marwolaeth y Pab Pius 6 a ddaliwyd yn y carchar yn Valencia, yn fy ninas, yn Ffrainc, yn 1799. Yna y daw achos y ffydd Brotestanaidd, yr hon y mae ei chymeradwyaeth gan Dduw hefyd yn gyfyng o ran amser. Crybwyllir ei “ *dechreuad* ” yn “ *Thyatira* ” a datgelir ei “ *ddiwedd* ” yn “ *Sardes* ” yn 1843 oherwydd ei harfer o Sul a etifeddwyd gan y grefydd Rufeinig. Ni allai Iesu fod yn gliriach, nid yw ei neges, “ *rydych wedi marw* ”, yn arwain at ddryswch. Ac yn drydydd o dan “ *Philadelphia a Laodicea* ” mae achos Adventism sefydliadol a welsom yn

flaenorol yn cau thema negeseuon a gyfeiriwyd at y “ *saith eglwys* ” ac amser y cyfnodau y maent yn eu symboleiddio.

Trwy ddatgelu i ni heddiw sut y barnodd bethau a gyflawnwyd eisoes, ac o'r “ *dechrau* ” fel Genesis, mae Duw yn rhoi'r allweddi inni ddeall sut mae'n barnu'r ffeithiau a'r eglwysi yn ein hoes ni. Mae'r “ *farn* ” sy'n deillio o'n hastudiaeth felly yn dwyn “ *Sêl* ” Ysbryd ei ddwyfoldeb.

Gen.6:3 *Yna dywedodd yr ARGLWYDD, "Ni chaff fy ysbryd aros mewn dyn am byth, oherwydd cnawd yw dyn, a bydd ei ddyddiau yn gant ac ugain o flynyddoedd . »*

Lai na 10 mlynedd cyn dychweliad Crist, mae'r neges hon heddiw yn ymdrin â phryder rhyfeddol. Nid yw ysbryd y bywyd a roddwyd gan Dduw “ *yn aros mewn dyn am byth, oherwydd cnawd yw dyn, a'i ddyddiau fydd cant dau ddeg—a naw o flynyddoedd .* ” Mewn gwirionedd, nid dyma oedd yr ystyr a roddodd Duw i'w eiriau. Deall fi, a deall Ef: nid yw Duw yn ymwrthod â'i brosiect chwe mil o flynyddoedd o alw a dethol yr etholedigion. Mae ei broblem yn gorwedd yn yr hyd enfawr o fywyd a roddodd i'r antediluvians ers Adam a fu farw yn 930 mlwydd oed, ar ei ôl ef, bydd Methuschela arall yn byw i fod yn 969 mlwydd oed. Os ydyw yn 930 o flynyddoedd o ffyddlondeb, y mae hyn yn oddefadwy a hyd yn oed yn foddolawn i Dduw, ond os Lamech trahaus a ffaidd ydyw, y mae Duw yn amcangyfrif y bydd ei barhâu am gyfartaledd o 120 mlynedd yn fwy na digon. Mae hanes yn cadarnhau'r dehongliad hwn, oherwydd ers diwedd y llifogydd, mae hyd bywyd dynol wedi'i leihau i gyfartaledd o 80 mlynedd yn ein hamser.

Gen.6:4: “ *Y cewri oedd ar y ddaear yn y dyddiau hynny, a hefyd wedi i feibion Duw ddod at ferched dynion, a geni plant iddyn nhw: dyma'r arwyr oedd yn enwog yn yr hynafiaeth .*

Roedd yn rhaid i mi ychwanegu'r manwl gywirdeb “ *a hefyd* ” o'r testun Hebraeg, oherwydd mae ystyr y neges yn cael ei drawsnewid. Mae Duw yn datgelu i ni fod ei greadigaeth antedilwaidd cyntaf o safon enfawr, mae'n rhaid bod Adda ei hun wedi mesur tua 4 neu 5 metr o uchder. Mae rheolaeth arwyneb y ddaear yn cael ei newid a'i leihau. Roedd un cam o'r “ *cewri* ” hyn yn werth pump o'n rhai ni, a bu'n rhaid iddo gael pum gwaith mwy o fwyd o'r ddaear na dyn heddiw. Felly roedd y tir gwreiddiol wedi'i boblogi'n gyflym ac roedd pobl yn byw ynddo dros ei arwyneb cyfan. Mae manwl gywirdeb “ *a hefyd* ” yn ein dysgu nad yw'r safon hon o “ *gewri* ” wedi ei haddasu gan gynghreiriau'r sancteiddiol a'r gwrthodedig, “ *meibion Duw* ” a “ *merched dynion* ”. Roedd Noa ei hun felly yn gawr o 4 i 5 metr yn ogystal â'i blant a'u gwragedd. Yn amser Moses, roedd y normau antedilwaidd hyn i'w cael o hyd yng ngwlad Canaan, a'r cewri hyn, yr “Anacimiaid,” a ddychrynodd yr ysbiwyr Hebraeg a anfonwyd i'r wlad.

Gen.6:5: “ *Gwelodd yr ARGLWYDD fod drygioni dynion yn fawr ar y ddaear, a bod holl feddyliau eu calonnau beunydd yn unig tuag at ddrygioni .* ”

Mae sylw o'r fath yn gwneud ei benderfyniad yn ddealladwy. Yr wyf yn dy atgoffa mai efe a greodd y ddaear a dyn i ddatguddio y drygioni hwn a guddiwyd ym meddyliau ei greaduriaid nefol a daearol. Felly cafwyd y gwrthdystiad dymunol gan fod “ *holl feddyliau eu calon yn cael eu cyfeirio bob dydd yn unig at ddrygioni* ”.

Gen.6:6: “ *Edifarhaodd yr ARGLWYDD am iddo wneud dyn ar y ddaear, ac yr oedd yn drist yn ei galon .* ”

Mae gwybod ymlaen llaw beth sy'n mynd i ddigwydd yn un peth, ond peth arall yw ei brofi yn ei gyflawniad. Ac wrth wynebu gwirionedd tra-arglwyddiaethu ar ddrygioni, fe all meddwl am edifeirwch, neu yn fwy manwl gywir, godi yn meddwl Duw am ennyd, mor fawr yw ei ddioddefaint yn wyneb y trychineb moesol hwn.

Gen. 6:7 *A dywedodd yr ARGLWYDD, Distrywiau oddi ar wyneb y ddaear a greais, o ddyn i anifail, ac ymlusgiad, ac i adar yr awyr; canys yr wyf yn edifarhau o'm gwneuthur hwynt .* ”

Ychydig cyn y llifogydd, mae Duw yn nodi buddugoliaeth Satan a'i gythreuliaid ar y ddaear a'i thrigolion. Iddo ef, roedd y ddioddefaint yn ofnadwy ond cafodd y gwrthdystiad yr oedd am ei gael. Y cyfan sy'n weddill yw dinistrio'r math cyntaf hwn o fywyd lle mae dynion yn byw'n rhy hir ac yn rhy bwerus mewn meintiau enfawr. Bydd yn rhaid i anifeiliaid tir sy'n agos at fodau dynol fel da byw, ymlusgiaid ac adar yr awyr ddiflannu am byth gyda nhw.

Gen.6:8: “ *Ond cafodd Noa ras yng ngolwg yr ARGLWYDD .* ”

Ac yn ôl Eze.14 ef oedd yr unig un i gael gras gerbron Duw, ei blant a'u gwragedd heb fod yn deilwng o gael eu hachub.

Gen.6:9: “ *Dyma had Noa. Yr oedd Noah yn ddyn cyfiawn ac uniawn yn ei amser ; Cerddodd Noa gyda Duw .* ”

Fel Job, mae Noa yn cael ei farnu'n “ *gyfiawn ac yn unionsyth* ” gan Dduw. Ac fel yr Enoch cyfiawn o'i flaen, y mae Duw yn ei gymell yn “ *cerdded* ” gydag ef.

Gen.6:10: “ *Cafodd Noa dri mab: Sem, Ham a Jaffeth .* ”

Yn 500 mlwydd oed yn ôl Gen.5:22, “ *Ganodd Noa dri mab: Sem, Ham a Jaffeth* ”. Bydd y meibion hyn yn tyfu i fyny, yn dod yn ddynion ac yn cymryd gwragedd. Bydd Noa felly yn cael cymorth a chymorth gan ei feibion pan fydd yn rhaid iddo adeiladu'r arch. Rhwng amser eu genedigaethau a'r llifogydd, bydd 100 mlynedd yn mynd heibio. Mae hyn yn profi nad yw'r “120 mlynedd” yn adnod 3 yn ymwneud â'r amser a roddwyd iddo i gwblhau ei adeiladu.

Gen.6:11: “ *Yr oedd y ddaear yn llygredig gerbron Duw, a'r ddaear yn llawn trais .* ”

Nid yw llygredd o reidrwydd yn dreisgar, ond pan fydd trais yn ei nodi ac yn ei nodweddu, mae dioddefaint y Duw cariadus yn mynd yn ddwys ac yn annioddefol. Mae'r trais hwn, a gyrhaeddodd ei anterth, o'r math yr ymffrostiai Lamech ohono yn Gen.4:23: “ *Lladdais ddyn er fy nghlwyf, a llanc er fy nglais .* ”

Gen.6:12: “ *A Duw a edrychodd ar y ddaear, ac wele hi yn llygredig; canys yr oedd pob cnawd wedi llygru ei ffordd ar y ddaear .* ”

Mewn llai na 10 mlynedd, bydd Duw yn edrych ar y ddaear eto ac yn ei chael yn yr un cyflwr ag adeg y llifogydd, “ *bydd pob cnawd wedi llygru ei ffordd .* ” Ond mae angen i chi ddeall beth mae Duw yn ei olygu pan mae'n sôn am lygredd. Oherwydd os yw cyfeiriad y gair hwn yn ddynol, mae'r atebion mor niferus â'r farn ar y pwnc. Gyda Duw'r Creawdwr, mae'r ateb yn syml ac yn fanwl gywir. Geilw llygredigaeth yr holl wyrdroi a ddygir gan wr a gwraig i'r drefn a'r rheolau y mae wedi eu sefydlu: Mewn llygredd, nid yw dyn bellach yn cymryd ei

rôl fel dyn, na menyw ei rôl fel benyw. Mae achos Lamech, bigamist, disgynnydd Cain, yn enghraifft, oherwydd mae'r norm dwyfol yn dweud wrtho: “ *bydd dyn yn gadael ei dad a'i fam i lynu wrth ei wraig* ”. Mae ymddangosiad strwythur eu corff yn datgelu rolau dynion a menywod. Ond er mwyn deall yn well rôl yr hyn a roddir fel “ *cymorth* ” i Adda, ei delwedd symbolaidd o Eglwys Crist sy'n rhoi'r ateb inni. Pa “ *gymorth* ” all yr Eglwys ei roi i Grist? Mae ei rôl yn cynnwys cynyddu nifer y rhai a ddewisir sy'n cael eu hachub a chytuno i ddioddef drosto. Mae yr un peth am y wraig a roddwyd i Adda. Yn amddifad o nerth cyhyrol Adda, ei rôl hi yw rhoi genedigaeth a magu ei phlant nes iddynt hwythau yn eu tro ddod o hyd i deulu ac felly bydd y ddaear yn cael ei phoblogi, yn ôl y drefn a orchmynnwyd gan Dduw yn Gen.1:28: “*A bendithiodd Duw hwy , a Duw a ddywedodd wrthynt, **Byddwch ffrwythlon, ac amlhewch, ac adnewyddwch y ddaear, a darostyngwch hi ; ac arghwyddiaethu ar bysgod y môr, ac ar adar yr awyr, ac ar bob creadur byw sydd yn ymsymud ar y ddaear .***” Yn ei wyrdroi, mae bywyd modern wedi troi ei gefn ar y norm hwn. Gyda'i gilydd creodd byw trefol dwys a chyflogaeth ddiwydiannol yr angen cynyddol am arian. Mae hyn wedi arwain menywod i roi'r gorau i'w rôl fel mamau i weithio mewn ffatrioedd neu mewn siopau. Wedi'u magu'n wael, mae'r plant wedi dod yn fympwyol ac yn feichus ac yn cynhyrchu ffrwyth trais yn 2021 ac maent yn cyd-fynd yn llwyr â'r disgrifiad a roddodd Paul i Timotheus yn 2 Tim.3:1 i 9. Rwy'n eich annog i gymryd yr amser i ddarllen , gyda'r holl sylw y maent yn ei haeddu, yn llawn, y ddau epistol y mae'n eu cyfeirio at Timotheus, er mwyn canfod yn y llythyrau hyn y safonau a osodwyd gan Dduw, o'r dechreuad, gan wybod nad yw'n newid ac na fydd yn newid nes ei ddychwelyd i gogoniant yng ngwanwyn 2030.

Gen.6:13: “ *Yna dywedodd Duw wrth Noa, Myfi sydd wedi penderfynu diwedd pob cnawd; canys llanwasant y ddaear â thrais; wele, mi a'u distrywiaf hwynt â'r ddaear .*”

Gyda drygioni wedi'i sefydlu'n ddiwrthdro, dinistr trigolion y ddaear yw'r unig beth y gall Duw ei wneud o hyd. Mae Duw yn gwneud yn hysbys i'w unig ffrind daearol ei brosiect ofnadwy oherwydd bod ei benderfyniad wedi'i wneud a'i benderfynu'n bendant. Rhaid inni nodi'r dynged arbennig y mae Duw yn ei rhoi i Enoch, yr unig un sy'n mynd i mewn i dragwyddoldeb heb fynd trwy farwolaeth, a Noa, yr unig ddyn a geir yn deilwng o oroesi'r dilyw difodi. Oherwydd yn ei eiriau mae Duw yn dweud “ *mae ganddyn **nhw** ...*” a “ *distrywiaf **hwynt*** ”. Oherwydd iddo aros yn ffyddlon, ni chafodd Noa ei effeithio gan benderfyniad Duw.

Gen.6:14: “ *Gwna i ti dy hun arch o bren meddal; byddwch yn trefnu'r arch hon yn gelloedd, a byddwch yn ei gorchuddio â thraw y tu mewn a'r tu allan* .”

Rhaid i Noa oroesi ac nid ef yn unig oherwydd mae Duw eisiau i fywyd ei greadigaeth barhau tan ddiwedd y 6000 o flynyddoedd o ddehol ei brosiect. Er mwyn cadw bywyd dethol yn ystod y llifogydd o ddyfroedd, bydd yn rhaid adeiladu arch arnofio. Mae Duw yn rhoi ei gyfarwyddiadau i Noa. Bydd yn defnyddio pren meddal sy'n gwrthsefyll dŵr a bydd y bwa'n cael ei wneud yn ddiddos trwy orchudd o draw, y resin wedi'i gymryd o binwydd neu ffynidwydd. Bydd yn adeiladu celloedd fel bod pob rhywogaeth yn byw ar wahân er mwyn

osgoi gwrthdaro dirdynnol i'r anifeiliaid ar y llong. Bydd yr arhosiad yn yr arch yn para am flwyddyn gyfan, ond mae'r gwaith yn cael ei gyfeirio gan Dduw, i'r hwn nid oes dim yn amhosibl.

Gen.6:15 *Fel hyn y gwnei hi: yr arch fydd dri chan cufydd o hyd, deg cufydd a deugain o led, a deg cufydd ar hugain o uchder .*

Os oedd y “ *cufydd* ” yn gawr, gallai fod bum gwaith cymaint â'r Hebreaid, sef tua 55 cm. Datgelodd Duw y dimensiynau hyn yn y safon a adnabyddir gan yr Hebreaid a Moses a dderbyniodd y cyfrif hwn gan Dduw. Roedd y bwa adeiledig felly yn 165 m o hyd, 27.5 mo led a 16.5 mo uchder. Roedd y bwa ar ffurf boc hirsgwar felly o faint mawreddog ond fe'i hadeiladwyd gan ddyinion yr oedd eu maint yn gysylltiedig ag ef. Oherwydd ein bod yn canfod, am ei uchder, dri llawr o tua phum metr ar gyfer dynion a oedd eu hunain yn mesur rhwng 4 a 5 m o uchder.

Gen.6:16: “ Gwna **fffenestr** i'r arch , a'i gosod yn **gufydd** ar ei phen; sefydlwch **drws** ar ystlys yr arch; a byddwch yn adeiladu stori is, eiliad a thraean . »

gosodwyd unig “ *drws* ” yr arch ar lefel y llawr cyntaf “ ar ochr yr arch ” . Caewyd yr arch yn gyfan gwbl, ac o dan do'r drydedd lefel, roedd ffenestr sengl 55 cm o uchder a lled i'w chadw ar gau hyd ddiwedd y llifogydd, yn ôl Gen.8:6. Roedd deiliaid yr arch yn byw mewn tywyllwch a golau artiffisial lampau olew trwy gydol y llifogydd.

Gen.6:17: “ A dygaf ddilyw o ddyfroedd ar y ddaear, i ddifetha pob cnawd sydd ag anadl einioes dan y nef; bydd popeth ar y ddaear yn diflannu . ”

Mae Duw eisiau gadael gyda'r dinistr hwn neges o rybudd i ddyinion a fydd yn ailboblogi'r ddaear ar ôl y llifogydd a hyd nes y dychweliad mewn gogoniant Iesu Grist ar ddiwedd blynyddoedd 6000 y prosiect dwyfol. Bydd pob bywyd yn diflannu gyda'i norm antedilwvia. Oherwydd ar ôl y llifogydd, bydd Duw yn lleihau maint bodau byw, dynion ac anifeiliaid, yn raddol i faint y Pygmies Affricanaidd.

Gen.6:18: “ Ond fe gadarnhaf fy nghyfamod â chwi; byddi'n mynd i mewn i'r arch, ti a'th feibion, a'th wraig a gwragedd dy feibion gyda thi . »

Mae wyth o oroeswyr y dilyw i ddod, ond mae saith ohonynt yn elwa'n eithriadol o fendith arbennig ac unigol Noa. Mae'r prawf yn ymddangos yn Eze.14:19-20 lle mae Duw yn dweud: “ *Neu os anfonaf bla i'r wlad hon, a thywallt fy llid yn ei erbyn trwy farwoldeb, i ddifetha ohono ddyn ac anifail, ac yr oedd Noa yn ei plith. , Daniel a Job, byw wyf ! medd yr Arglwydd DDUW, nid arbedent feibion na merched, eithr trwy eu cyfiawnder hwy a achubasant eu heneidiau eu hunain .* ” Byddant yn ddefnyddiol ar gyfer ailboblogi'r ddaear, ond heb fod o lefel ysbrydol Noa, maent yn dod â'u hamherffeithrwydd i'r byd newydd na fydd yn cymryd yn hir i ddwyn ei ffrwythau drwg.

Gen.6:19: “ O bob peth byw, o bob cnawd, dau o bob rhyw a ddygwch i'r arch, i'w cadw yn fyw gyda chwi: un gwryw ac un fenyw a fydd. ”

Un cwpl fesul rhywogaeth “ *o bopeth sy'n byw* ” yw'r norm sy'n angenrheidiol ar gyfer atgenhedlu, y rhain fydd yr unig oroeswyr ymhlith y genws anifeiliaid daearol.

Gen.6:20 *O'r adar yn ôl eu rhywogaeth, ac o'r anifeiliaid yn ôl eu rhywogaeth, ac o holl ymlusgiaid y ddaear yn ôl eu rhywogaeth, dau o bob rhyw a ddaw atat, er mwyn ichwi gadw. eu bywyd.* ”

Yn yr adnod hon, yn ei gyfrifiad, nid yw Duw yn sôn am anifeiliaid gwyllt, ond fe'u crybwyllir fel rhai a gymerwyd ar fwrdd yr arch yn Gen.7:14.

Gen.6:21 *A thithau, cymer o'r holl fwyd a fwyteir, a thyrd ef gyda thi, fel y byddo yn fwyd i ti ac iddynt hwythau .* ”

Roedd y bwyd yr oedd ei angen i fwydo wyth o bobl ac roedd yn rhaid i'r holl anifeiliaid a gymerwyd ar fwrdd y llong am flwyddyn feddiannu lle mawr yn yr arch.

Gen.6:22: “ *Dyma wnaeth Noa: fe wnaeth bopeth roedd Duw wedi ei orchymyn iddo .* ”

Yn ffyddlon ac wedi'i gefnogi gan Dduw, cyflawnodd Noa a'i feibion y dasg roedd Duw wedi ei rhoi iddo. Ac yma, mae'n rhaid inni gofio bod y ddaear yn un cyfandir wedi'i ddyfrhau gan afonydd ac afonydd yn unig. Yn yr ardal o Fynydd Ararat lle mae Noa a'i feibion yn preswyllo, nid oes ond gwastadedd a dim môr. Mae ei gyfoeswyr felly yn gweld Noa yn adeiladu adeiladwaith nofiadwy yng nghanol cyfandir di-for. Gallwn ddychmygu wedyn, y gwatwar, coegni a sarhad â pha rai yr oedd yn rhaid iddynt gawod y fintai fechan a fendithiwyd gan Dduw. Ond cyn bo hir bydd y gwatwarwyr yn rhoi'r gorau i watwar yr un a ddewiswyd a byddant yn cael eu boddi yn nyfroedd y llifogydd nad oeddent am gredu ynddo.

Genesis 7

Gwahaniad terfynol y llifogydd

Gen.7:1: “ *Dywedodd yr ARGLWYDD wrth Noa: Tyred i'r arch, ti a'th holl deulu; canys gwelais di yn union ger fy mron i ymhlith y genhedlaeth hon .* »

Daw moment y gwirionedd a chyflawnir **gwahaniad terfynol y greadigaeth**. Trwy “ *fynd i mewn i'r arch* ,” bydd bywydau Noa a'i deulu yn cael eu hachub. Mae cysylltiad rhwng y gair “ *arch* ” a'r “ *cyfiawnder* ” y mae Duw yn ei briodoli i Noa. Mae'r cyswllt hwn yn mynd trwy'r “ *arch of test* ” yn y dyfodol, sef y gist gysegredig yn cynnwys “ *cyfiawnder* ” Duw, wedi'i mynegi ar ffurf y ddau fwrdd y bydd ei fys yn ysgythru ei “ **dddeg gorchymyn** ” arnynt. Yn y gymhariaeth hon, dangosir Noa a'i gymdeithion yn gyfartal i'r graddau y maent i gyd yn elwa o achubiaeth wrth fynd i mewn i'r arch, hyd yn oed os Noa yw'r unig un sy'n deilwng o gael ei uniaethu â'r gyfraith ddwyfol hon fel y nodir gan y manwl gywirdeb dwyfol: “ *Gwelais ti'n iawn* . ” Yr oedd Noa felly mewn perffaith gydymffurfiaid â'r ddeddf ddwyfol a ddysgid eisoes yn ei hegwyddorion i'w weision gwrthgiliwr.

Gen.7:2 *Cymer i ti saith bâr o'r holl anifeiliaid glân, y gwryw a'r benyw; pâr o anifeiliaid heb fod yn bur, y gwryw a'i benyw; »*

Rydym mewn cyd-destun antedilwaidd ac mae Duw yn dwyn i gof y gwahaniaeth rhwng yr anifail a ddsbarthwyd yn “ *bur neu amhur* ”. Mae’r safon hon felly mor hen â chreadigaeth y ddaear ac yn Lefiticus 11, dim ond y safonau hyn a sefydlodd o’r dechrau y mae Duw wedi eu cofio. Y mae gan Dduw, gan hyny, fel “ y *Sabbath* ,” resymau da i fynnu gan ei etholedigion, yn ein dydd ni, barch i’r pethau sydd yn gogoneddu ei drefn sefydlog dros ddyn. Trwy ddewis “ *saith cwpl pur* ” ar gyfer un “ *amhur* ”, mae Duw yn dangos ei hoffter o’r purdeb y mae’n ei nodi gyda’i “sêl”, rhif “7” sancteiddiad amser ei brosiect daearol.

Gen.7:3: “ *Saith pâr hefyd o adar yr awyr, yn wryw ac yn fenyw, i gadw eu hil yn fyw ar wyneb yr holl ddaear .* ”

Oherwydd eu delw o’r bywyd nefol angylaidd, mae “ *saith pâr* ” o “ *adar yr awyr* ” hefyd yn cael eu hachub.

Gen.7:4: “ *Am saith diwrnod arall, a byddaf yn anfon glaw ar y ddaear am ddeugain diwrnod a deugain nos, a byddaf yn dinistrio oddi ar wyneb y ddaear bob creadur a wneuthum.* ”

Crybwyllir hyd heddiw y rhif “ *saith* ” (7) gan ddynodi “ *saith diwrnod* ” sy’n **gwahanu’r** funud y daw anifeiliaid a dynion i mewn i’r arch, oddi wrth y rhaedrau dŵr cyntaf. Bydd Duw yn achosi glaw di-baid am “ *40 diwrnod a 40 noson* ”. Y rhif hwn “40” yw rhif y prawf. Bydd yn ymwneud â “ *40 diwrnod* ” anfon yr ysbiwyr Hebraeg i wlad Canaan a “ *40 mlynedd* ” bywyd a marwolaeth yn yr anialwch o ganlyniad iddynt wrthod mynd i mewn i’r wlad a boblogwyd gan gewri. Ac wrth fynd i mewn i’w weinidogaeth ddaearol, bydd Iesu’n cael ei draddodi i demtasiwn y diafol ar ôl “ *40 diwrnod a 40 noson* ” o ymprydio. Bydd “ *40 diwrnod* ” hefyd rhwng atgyfodiad Crist a thywalltiad yr Ysbryd Glân ar y Pentecost.

I Dduw, pwrpas y glaw trwm hwn yw dinistrio’r “ *bodau y mae wedi’u creu* ”. Mae’n cofio fel y creawdwr Duw, fod bywydau ei holl greaduriaid yn perthyn iddo, i’w hachub neu eu dinistrio. Mae am roi gwrs chwerw i genedlaethau’r dyfodol na ddylent ei anghofio.

Gen.7:5: “ *Gwnaeth Noa bopeth a orchmynnodd yr ARGLWYDD iddo .* ”

Yn ffyddlon ac yn ufudd, ni wnaeth Noa siomi Duw ac fe gyflawnodd bopeth y gorchmynnodd iddo ei wneud.

Gen.7:6: “ *Chwe chan mlwydd oed oedd Noa pan ddaeth y dilyw o ddyfroedd ar y ddaear .* »

Rhoddir manylion eraill am yr amser ond eisoes mae’r adnod hon yn gosod y dilyw yn y 600fed ^{flwyddyn} o fywyd Noa. Ers genedigaeth ei fab cyntaf yn ei 500fed ^{flwyddyn}, mae 100 mlynedd wedi mynd heibio.

Gen.7:7 *A Noa a aeth i mewn i’r arch gyda’i feibion a’i wraig, a gwragedd ei feibion, i ddianc rhag dyfroedd y dilyw .* ”

Dim ond wyth o bobl fydd yn dianc rhag y llifogydd.

Gen.7:8: “ *Rhwng yr anifeiliaid glân a’r bwystfilod glân, yr adar a phopeth sy’n symud ar y ddaear.* ”

Mae Duw yn gadarnhaol. Ewch i mewn i’r arch, cwpl o “ *bob peth sy’n symud ar y ddaear* ” i’w hachub. Ond o ba “ *ddaear* ”, antedilwaidd neu ôldeiliwaidd? Mae amser presennol y ferf “ *symud* ” yn awgrymu’r ddaear ôl-ddiliw o amser Moses y mae Duw yn cyfeirio ati yn ei stori. Gallai’r cynildeb hwn

gyfiawnhau cefnu ar rywogaethau gwrthun arbennig, nad oedd eu heisiau ar y ddaear wedi'i hailboblogi, a'u difa'n llwyr, pe baent yn bodoli cyn y llifogydd.

Gen.7:9: “ *Aeth i mewn i'r arch gyda Noa, bob yn ddau, yn wryw ac yn fenyw, fel y gorchmynnodd Duw i Noa.* ”

Mae'r egwyddor yn ymwneud ag anifeiliaid ond hefyd y tri chwpl dynol a ffurfiwyd gan ei dri mab a'u gwagedd a'i wragedd ei hun sy'n ymwneud ag ef a'i wraig. Mae dewis Duw i ddewis cyplau yn unig yn datgelu i ni y rôl y bydd Duw yn ei rhoi iddyn nhw: atgynhyrchu ac amlhau.

Gen.7:10: “ *Saith diwrnod yn ddiweddarach roedd dyfroedd y dilyw ar y ddaear.* ”

Yn ol yr eglurhâd hwn, cymerodd y mynediad i'r arch le ar y degfed dydd o'r ail fis o'r 600fed^{flwyddyn} o fywyd Noah, 7 niwrnod cyn yr 17eg^{a nodir} yn adnod 11 yr hon sydd yn canlyn. Ar y degfed dydd hwn y caeodd Duw ei hun “ *drws* ” yr arch ar ei holl ddeiliaid, yn ôl y manwl gywirdeb a ddyfynnir yn adnod 16 o'r bennod hon 7.

Gen.7:11: “ *Yn y chwe chanfed flwyddyn o fywyd Noa, yn yr ail fis, ar yr ail ddydd ar bymtheg o'r mis, y dydd hwnnw y rhwygodd holl ffynhonnau'r dyfnder mawr, a thywalltwyd llifddorau'r nefoedd. . agor* »

Dewisodd Duw yr “ ailfed dydd **ar bymtheg o'r ail fis** ” o 600fed^{flwyddyn} Noa i “ *agor ffenestri'r nefoedd* ”. Mae'r rhif **17** yn symbol o **farn** yn ei god rhifiadol o'r Beibl a'i broffwydoliaethau.

Mae'r cyfrifiad a sefydlwyd gan olyniaeth etholedigion Gen.6 yn gosod y llifogydd yn 1656, ers pechod Efa ac Adda, hynny yw, 4345 o flynyddoedd cyn gwanwyn y flwyddyn 6001 o ddiwedd y byd a gyflawnir yn ein calendr arferol yng ngwanwyn 2030, a 2345 o flynyddoedd cyn marwolaeth atoning Iesu Grist a ddigwyddodd ar Ebrill 3, 30 o'n calendr dynol ffug a chamarweiniol.

Adnewyddir yr esboniad canlynol yn Gen.8:2. Trwy ddwyn i gof rôl gyflenwol “ *ffynonellau'r dyfnder* ”, yn yr adnod hon, mae Duw yn datgelu i ni nad glaw yn dod o'r awyr yn unig a achosodd y llifogydd. Gan wybod bod “ *yr affwys* ” yn dynodi'r ddaear a orchuddiwyd yn gyfan gwbl gan ddŵr o ddiwrnod cyntaf y greadigaeth, mae ei “ *ffynonellau* ” yn awgrymu codiad yn lefelau dŵr a achosir gan y môr ei hun. Mae'r ffenomen hon yn cael ei sicrhau trwy addasiad o lefel llawr y cefnfor sydd, wrth fynd i fyny, yn codi lefel y dŵr nes iddo gyrraedd y lefel a orchuddiodd y ddaear gyfan ar y diwrnod cyntaf. Trwy suddiad affwysol y moroedd y daeth y tir sych allan o'r dŵr ar y 3ydd^{dydd} a thrwy weithred o chwith y gorchuddiwyd y tir sych gan ddyfroedd y llifogydd. Nid oedd y gwlaw a elwid “ *llifddorau y nefoedd* ” ond defnyddiol i ddangos mai o'r nef y daeth y gosb, oddi wrth y Duw nefol. Yn ddiweddarach bydd y ddelwedd hon “ *clo y nefoedd* ” yn cymryd rôl gyferbyniol bendithion sy'n dod oddi wrth yr un Duw nefol.

Gen.7:12: “ *Syrthiodd y glaw ar y ddaear ddeugain diwrnod a deugain nos* ”

Mae'n rhaid bod y ffenomen hon wedi synnu pechaduriaid anghrediniol. Yn enwedig gan nad oedd glaw yn bodoli cyn y llifogydd hwn. Yr oedd y tir antilifaidd yn cael ei ddyfrhau a'i ddyfrhau gan ei nentydd a'i hafonydd ; felly nid oedd angen glaw, daeth gwllith y bore yn ei le. Ac mae hyn yn esbonio pam y

cafodd yr anghredinwyr anhawster i gredu yn y dilyw o ddyfroedd a gyhoeddwyd gan Noa, mewn geiriau ac mewn gweithred ers iddo adeiladu'r arch ar dir sych.

Mae amser “ 40 diwrnod a 40 noson ” yn targedu amser prawf. Yn ei dro, bydd Israel gnawdol ychydig allan o'r Aifft yn cael ei brofi yn ystod absenoldeb Moses a gedwir gan Dduw gydag ef yn ystod y cyfnod hwn. Y canlyniad fydd “y llo aur” wedi ei doddi gyda chytundeb Aaron, brawd cnawdol Moses. Yna bydd “ 40 diwrnod a 40 noson ” ar gyfer archwilio gwlad Canaan, ac o ganlyniad bydd y bobl yn gwrthod mynd i mewn iddi oherwydd y cewri sy'n byw ynddi. Yn ei dro, bydd Iesu'n cael ei brofi am “ 40 diwrnod a 40 noson ”, ond y tro hwn, er ei fod wedi'i wanhau gan yr ympryd hir hwn, bydd yn gwrthsefyll y diafol a fydd yn ei demtio ac yn y pen draw yn ei adael heb gael ei fuddugoliaeth. I Iesu, dyna a wnaeth ei weinidogaeth ddaearol yn bosibl ac yn gyfreithlon.

Gen.7:13: “ *Y diwrnod hwnnw daeth Noa, Sem, Ham, a Jaffeth, meibion Noa, a gwraig Noa, a thair gwraig ei feibion gyda hwy, i'r arch:* ”

Mae'r pennill hwn yn amlygu detholiad y ddau ryw o greaduriaid daearol dynol. Mae “ *ei gynorthwy-ydd* ”, ei fenyw a elwir yn “ *wraig* ” yn dod gyda phob gwryw dynol. Yn y modd hwn, mae pob cwpl yn cyflwyno eu hunain ar ddelw Crist a'i Eglwys, “ei gymorth”, ei Un Dewisol y bydd yn ei achub. Oherwydd lloches yr “arch” yw delwedd gyntaf yr iachawdwriaeth y bydd yn ei datgelu i fodau dynol.

Gen. 7:14 : “ *Hwy, a phob anifail wrth ei rywogaeth, pob anifail wrth ei rywogaeth, pob ymlusgiad a ymlusgo ar y ddaear yn ôl ei rywogaeth, pob aderyn wrth ei rywogaeth, pob aderyn bach, pob un sydd ag adenydd .* ”

Wrth bwysleisio'r gair “ *rhywogaeth* ”, mae Duw yn cofio deddfau ei natur y mae dynolryw yn ein hamser olaf yn cael pleser yn eu hympladd, yn troseddu ac yn cwestiynu anifeiliaid a hyd yn oed dynolryw. Nis gall fod un amddiffynnydd mwy i burdeb y rhywogaeth nag ef. Ac mae'n mynnu ar ei etholedigion eu bod yn rhannu ei farn ddwyfol ar y pwnc oherwydd bod perffeithrwydd ei greadigaeth wreiddiol yn y purdeb hwn a'r **gwahaniad llwyr hwn** rhwng rhywogaethau.

Trwy bwysleisio yn gryf y rhywogaeth asgellog, y mae Duw yn awgrymu daear ac awyr pechod fel teyrnas yn ddarostyngedig i'r Diafol, a elwir ei hun yn “ *dywysog gallu yr awyr* ” yn Eph. 2:2.

Gen.7:15: “ *Aethant i mewn i'r arch at Noa, fesul dau, o bob cnawd a chanddo anadl einioes .* ”

Mae pob cwpl a ddewisir gan Dduw yn **gwahanu** oddi wrth y rhai o'i fath fel y bydd ei fywyd yn parhau ar ôl y llifogydd. Yn y **gwahaniad diffiniol hwn** , mae Duw yn rhoi ar waith egwyddor y ddau lwybr y mae'n eu gosod o flaen dewis rhydd dynol: mae da yn arwain at fywyd ond mae drygioni yn arwain at farwolaeth.

Gen.7:16: “ *A daeth i mewn, yn wryw ac yn fenyw, o bob cnawd, fel y gorchymynnodd Duw i Noa. Yna caeodd yr IaHWÉH y drws arno .* »

pwrpas atgynhyrchu “ *rhywogaeth* ” yn cael ei gadarnhau yma gan y cyfeiriad “ *gwrywaidd a benyw* ”.

Dyma y weithred sydd yn rhoddi i'r profiad hwn ei holl bwysigrwydd a'i gymeriad prophwydol o ddiwedd amser dwyfol ras : “ *Yna YaHWÉH gau y drws arno* ”. Dyma'r foment y mae tynged bywyd a marwolaeth yn gwahanu **heb**

unrhyw newid posibl. Bydd yr un peth yn 2029, pan fydd goroeswyr yr amser wedi gwneud y dewis i anrhydeddu Duw a'i Saboth seithfed dydd, sef, dydd Sadwrn, neu i anrhydeddu Rhufain a'i dydd Sul cyntaf, yn ôl yr wltimatwm a gyflwynwyd. ar ffurf archddyfarniad gan ddynoliaeth wrthryfelgar. Yma eto bydd “ *drws gras* ” yn cael ei gau gan Dduw, “ *yr hwn sydd yn agoryd, a'r hwn sydd yn cau* ” yn ôl Dat.3:7.

Gen.7:17: “ *Deugain niwrnod oedd y dilyw ar y ddaear. Cynyddodd y dyfroedd a chodi'r arch, a chododd uwchlaw'r ddaear.* ”

Codir y bwa.

Gen.7:18: “ *Cynyddodd y dyfroedd a chynnyddu yn ddirfawr ar y ddaear, a'r arch a nofiodd ar wyneb y dyfroedd.* ”

Mae'r arch yn arnofio.

Gen.7:19: “ *Cynyddodd y dyfroedd fwyfwy, a gorchuddiwyd yr holl fynyddoedd uchel dan yr holl awyr.* ”

Mae pridd sych yn diflannu'n gyffredinol dan ddŵr.

Gen.7:20: “ *Cododd y dyfroedd bymtheg cufydd uwchlaw'r mynyddoedd, a gorchuddiwyd hwynt.* ”

Mae mynydd uchaf y cyfnod wedi'i orchuddio gan tua 8 m o ddŵr.

Gen.7:21: “ *Popeth a symudai ar y ddaear a ddifethwyd, yn adar, yn wartheg ac yn anifeiliaid, ac yn ymlusgo ar y ddaear, a phawb yn ddynion.* ”

Mae pob anifail sy'n anadlu aer yn boddi. Mae manylder yr adar hyd yn oed yn fwy diddorol gan fod y llifogydd yn ddelwedd broffwydol o'r dyfarniad olaf, lle bydd bodau nefol, fel Satan, yn cael eu dinistrio ynghyd â bodau daearol.

Gen.7:22: “ *Bu farw popeth oedd ag anadl, ac anadl einioes yn ei ffroenau, ac oedd ar y ddaear sych.* ”

Mae pob bod byw a grëwyd fel dyn y mae ei fywyd yn dibynnu ar ei anadl yn marw yn cael ei fodd. Dyma'r unig gysgod dros gosb y dilyw, gan fod yr euogrwydd yn llym ar ddyn ac yn rhywle, mae marwolaeth anifeiliaid diniwed yn anghyfiawn. Ond i fodd dynoliaeth wrthryfelgar yn llwyr, mae Duw yn cael ei orfodi i ddinistrio gyda nhw yr anifeiliaid hynny sy'n eu hoffi yn anadlu aer awyrgylch y ddaear. Yn olaf, i ddeall y penderfyniad hwn, cymerwch i ystyriaeth mai Duw greodd y ddaear ar gyfer dyn a wnaed yn ei ddelw ac nid ar gyfer yr anifail a grëwyd i'w amgylchynu, mynd gydag ef ac, yn achos da byw, i'w wasanaethu.

Gen.7:23: “ *Pob creadur oedd ar wyneb y ddaear a dorrwyd ymaith, o ddyn ac anifail, ac ymlusgiad ac aderyn yr awyr: torrwyd hwynt ymaith oddi ar y ddaear. Dim ond Noa oedd ar ôl, a'r **rhai** oedd gydag ef yn yr arch.* ”

Mae'r adnod hon yn cadarnhau'r gwahaniaeth y mae Duw yn ei wneud rhwng Noa a'i gymdeithion dynol sy'n cael eu hunain wedi'u grwpio gyda'r anifeiliaid, i gyd yn cael eu dwyn i gof ac yn pryderu am " yr **hyn** oedd gydag ef yn yr arch. ”

Gen.7:24: “ *Bu'r dyfroedd yn fawr ar y ddaear am gant a hanner o ddyddiau.* ”

y “ *cant a hanner o ddiwrnodau* ” ar ôl y 40 diwrnod a 40 noson o law diangen a greodd y llifogydd. Wedi cyrraedd yr uchder uchaf o “ *15 cufydd* ” neu tua 8 m uwchben “ *mynyddoedd uchaf* ” y cyfnod, arhosodd lefel y dŵr yn

sefydlog am “ 150 diwrnod ”. Yna bydd yn gostwng yn raddol hyd nes y sychu i fyny a ddymunir gan Dduw.

Sylwch : Creodd Duw fywyd mewn safon anferth a oedd yn ymwneud â dynion ac anifeiliaid antedilwvia. Ond ar ôl y llifogydd, mae ei brosiect yn anelu at leihau maint ei holl greaduriaid yn gymesur, felly, bydd bywydau'n cael eu geni yn y norm postdiluvian. Wrth ddod i mewn i Ganaan, y mae ysbiwyr Hebraeg yn tystio iddynt weld â'u llygaid eu hunain sypiau o rawnwin mor fawr fel y cymerodd ddau ddyn eu maint i'w cario. Mae'r gostyngiad mewn maint hefyd o reidrwydd yn ymwneud â choed, ffrwythau a llysiau. Felly, nid yw'r Creawdwr byth yn stopio creu, oherwydd dros amser, mae'n addasu ac yn addasu ei greadigaeth ddaearol i'r amodau byw newydd sy'n codi. Creodd, y pigmentiad du o groen bodau dynol sy'n byw yn agored i ymbelydredd solar cryf yn y rhanbarthau trofannol a cyhydeddol y ddaear lle mae'r pelydrau solar yn taro'r ddaear ar 90 gradd. Mae lliwiau croen eraill fwy neu lai yn wyn neu'n welw a mwy neu lai yn gopr yn dibynnu ar faint o olau haul. Ond mae coch sylfaenol Adam (Coch) oherwydd gwaed i'w gael ym mhob bod dynol.

Nid yw'r Beibl yn nodi enwau manwl rhywogaethau anifeiliaid antedilwaidd byw. Duw yn gadael y pwnc hwn yn ddirgel, heb unrhyw ddatguddiad penodol, mae pawb yn rhydd yn eu ffordd o ddychmygu pethau. Fodd bynnag, cyflwynais y ddamcaniaeth, ar ôl bod eisiau rhoi cymeriad perffaith i'r math cyntaf hwn o fywyd daearol, nad oedd Duw wedi creu, bryd hynny, yr angenfilod cynhanesyddol y mae'r ymchwilyr gwyddonol yn dod o hyd i'w hesgyrn heddiw ym mhridd y wlad. ddaear. Hefyd, cyflwynais y posibilrwydd hwn iddynt gael eu creu gan Dduw ar ôl y llifogydd, er mwyn dwysáu melltith y ddaear i fodau dynol a fydd, yn gyflym, yn troi cefn arno eto. Trwy dorri eu hunain oddi arno, byddan nhw'n colli eu deallusrwydd a'r wybodaeth fawr roedd Duw wedi'i rhoi o Adda i Noa. Mae hyn, i'r pwynt y bydd dyn, mewn rhai manau ar y ddaear, yn cael ei hun yng nghyflwr diraddiol y "dyn ogof" yr ymosodwyd arno a'i fygwth gan anifeiliaid ffyrnig, a fydd, mewn grwpiau, serch hynny yn gallu dinistrio gyda chymorth gwerthfawr naturiol. tywydd garw ac ewyllys da tosturiol Duw.

Genesis 8

Gwahaniad ennyd o ddeiliaid yr arch

Gen.8:1: “ *Cofiodd Duw Noa, a'r holl anifeiliaid a'r holl anifeiliaid oedd gydag ef yn yr arch; a pharodd Duw i wynt basio dros y ddaear, a'r dyfroedd yn llonydd.* ”

Byddwch yn dawel eich meddwl, nid yw byth wedi anghofio, ond mae'n wir bod y casgliad unigryw hwn o fywydau sydd wedi'u hamgáu yn yr arch arnofio yn rhoi cymaint o ymddangosiad llai i ddynoliaeth a rhywogaethau anifeiliaid nes eu bod yn ymddangos wedi'u gadael gan Dduw. Mewn gwirionedd,

mae'r bywydau hyn yn berffaith ddiogel oherwydd bod Duw yn gwylio drostynt fel trysor. Dyma'r hyn sydd fwyaf gwerthfawr: y ffrwythau cyntaf i ailboblogi'r ddaear a lledaenu dros ei wyneb.

Gen.8:2: “ *Caewyd ffynhonnau'r dyfnder a ffenestri'r nefoedd, ac ni ddisgynnodd glaw o'r nef mwyach* ”

Duw sydd yn creu dyfroedd y dilyw yn ol ei angen. O ble maen nhw'n dod? O'r nef, ond yn anad dim o allu creadigol Duw. Gan gymryd y ddelwedd o geidwad clo, mae wedi agor y llifddorau nefolaidd symbolaidd a daw'r amser pan fydd yn eu cau eto.

Trwy ddwyn i gof rôl gyflenwol “ *ffynonellau'r dyfnder* ”, yn yr adnod hon, mae Duw yn datgelu i ni nad glaw yn dod o'r awyr yn unig a achosodd y llifogydd. Gan wybod bod “ *yr affwys* ” yn dynodi'r ddaear a orchuddiwyd yn gyfan gwbl gan ddŵr o ddiwrnod cyntaf y greadigaeth, mae ei “ *ffynonellau* ” yn awgrymu codiad yn lefelau dŵr a achosir gan y môr ei hun. Mae'r ffenomen hon yn cael ei sicrhau trwy addasiad o lefel llawr y cefnfor sydd, wrth fynd i fyny, yn codi lefel y dŵr nes iddo gyrraedd y lefel a orchuddiodd y ddaear gyfan ar y diwrnod cyntaf. Trwy suddiad affwysol y moroedd y daeth y tir sych allan o'r dŵr ar y 3ydd^{dydd} a thrwy weithred o chwith y gorchuddiwyd y tir sych gan ddyfroedd y llifogydd. Nid oedd y gwlaw a elwid “ *llifddorau y nefoedd* ” ond defnyddiol i ddangos mai o'r nef y daeth y gosb, oddi wrth y Duw nefol. Yn ddiweddarach bydd y ddelwedd hon “ *clo y nefoedd* ” yn cymryd rôl gyferbyniol bendithion sy'n dod oddi wrth yr un Duw nefol.

Gan ei fod yn greawdwr, gallai Duw fod wedi creu'r dilyw mewn amrantiad llygad, ar ewyllys. Serch hynny roedd yn well ganddo weithredu'n raddol ar ei greadigaeth a grëwyd eisoes. Mae'n dangos felly i'r ddynoliaeth fod natur yn ei ddwylo yn arf pwerus, yn fodd pwerus y mae'n ei drin i gynnig ei fendith neu ei felltith yn dibynnu a yw'n cerdded mewn da neu ddrwg.

Gen.8:3: “ *Y dyfroedd a aethant oddi ar y ddaear, gan fyned ymaith, a'r dyfroedd a leihaodd ymhen can diwrnod a hanner.* ”

Ar ôl 40 diwrnod a 40 noson o law cyson ac yna 150 diwrnod o sefydlogrwydd ar y lefel uchaf o ddŵr, mae'r dirwasgiad yn dechrau. Yn araf bach, mae lefel yr affwys morol yn disgyn ond nid yw'n disgyn mor ddwfn ag cyn y llifogydd.

Gen.8:4: “ *Yn y seithfed mis, ar yr ail ddydd ar bymtheg o'r mis, gorweddodd yr arch ar fynyddoedd Ararat.* ”

Ym mhen pum mis, hyd y dydd, “ *yr ail ar bymtheg o'r seithfed mis,* ” y mae'r arch yn peidio ag arnofio; mae'n gorwedd ar fynydd uchaf Ararat. Mae'r rhif hwn “saith ar bymtheg” yn cadarnhau diwedd y weithred o farn ddwyfol. Ymddengys oddi wrth yr eglurhâd hwn, yn ystod y dilyw, na symudodd yr arch ymhell o'r ardal lie yr adeiladwyd hi gan Noah a'i feibion. Ac roedd Duw eisiau i'r prawf hwn o'r llifogydd aros yn weladwy hyd ddiwedd y byd, ar yr un copa hwn o Fynydd Ararat yr oedd mynediad iddo ac a oedd yn parhau i fod wedi'i wahardd gan awdurdodau Rwsia a Thwrci. Ond ar yr amser a ddewiswyd ganddo Ef, roedd Duw yn ffafrio tynnu lluniau o'r awyr a oedd yn cadarnhau presenoldeb darn o'r arch a ddaliwyd yn y rhew a'r eira. Heddiw, gallai arsylwi lloeren gadarnhau'r presenoldeb hwn yn rymus. Ond nid yw awdurdodau daearol yn ceisio gogoneddu

Duw y Creawdwr; ymddygant fel gelynyon tuag ato, ac ym mhob cyfiawnder, y mae Duw yn ad-dalu iddynt, trwy eu taro ag ymosodiadau epidemig ac terfysgol.

Gen.8:5: “ *Parhaodd y dyfroedd i leihau hyd y degfed mis. Yn y degfed mis, ar ddiwrnod cyntaf y mis, ymddangosodd copaon y mynyddoedd.* ”

Mae'r gostyngiad mewn dŵr yn gyfyngedig oherwydd ar ôl y llifogydd bydd lefel y dŵr yn uwch na lefel y ddaear antedilwvia. Bydd dyffrynnoedd hynafol yn parhau i fod dan y dŵr ac yn edrych ar y moroedd mewndirol presennol fel Môr y Canoldir, y Caspia, y Môr Coch, y Môr Du, ac ati.

Gen.8:6: “ *Ymhen deugain diwrnod, agorodd Noa y ffenestr a wnaethai i'r arch.* ”

Ar ôl 150 diwrnod o sefydlogrwydd a 40 diwrnod o aros, am y tro cyntaf, mae Noa yn agor y ffenestr fach. Cyfiawnhawyd ei faint bach, un cufydd neu 55 cm, gan mai ei unig ddefnydd oedd i ryddhau adar a allai felly ddianc o arch y bywyd.

Gen.8:7 *Rhyddhaodd y gigfran, ac aeth allan a dychwelyd, nes i'r dyfroedd sychu ar y ddaear.* ”

Mae darganfyddiad y ddaear sych yn cael ei ddwyn i gof yn ol trefn y “ *tywyllwch a goleuni* ” neu “ *nos a dydd* ” ar ddechreuad y greadigaeth. Hefyd, y darganfyddwr cyntaf a anfonwyd yw'r “ *gigfran* ” **amhur**, gyda phlu “ **du** ” fel “ *nos* ”. Mae'n gweithredu'n rhydd annibynnol tuag at Noa, un etholedig Duw. Felly mae'n symbol o grefyddau tywyll a fydd yn gweithredu heb unrhyw berthynas â Duw.

Mewn ffordd fwy manwl gywir mae'n symbol o Israel gnawdol yr hen gyfamod yr anfonodd Duw ei broffwydi ato ar sawl achlysur, fel dyfodiad a hynt y gigfran, i geisio achub ei bobl rhag arferion pechod. Fel “ *y gigfran* ”, parhaodd yr Israel hon a wrthodwyd o'r diwedd gan Dduw i wahanu ei hanes **oddi** wrtho.

Gen.8:8: “ *Rhoddodd hefyd y golomen yn rhydd, i weld a oedd y dyfroedd wedi lleihau oddi ar wyneb y ddaear.* ”

Yn yr un drefn, anfonir y “ *golomen* ” **bur**, gyda phlu “ **gwyn** ” fel **eira, i'w rhagchwilio**. Fe'i gosodir o dan yr arwydd “ *dydd a golau* ”. Yn hynny o beth, mae hi'n proffwydo'r cyfamod newydd yn seiliedig ar y gwaed a dywalltwyd gan Iesu Grist.

Gen.8:9: “ *Ond ni chafodd y golomen le i osod gwadn ei throed, a dychwelodd ato i'r arch, oherwydd yr oedd dyfroedd ar wyneb yr holl ddaear. Estynnodd ei law a'i chymryd, a dod ag ef i'r arch.* ”

Yn wahanol i'r “ *gigfran* ” ddu annibynnol, mae'r “ *golomen* ” wen mewn perthynas agos â Noa sy'n cynnig “ *ei law i fynd â hi a dod â hi i'r arch* ” gydag ef. Mae'n ddelw o'r rhwymyn sy'n cysylltu'r dewisedig â Duw'r nefoedd. Bydd y “ *golomen* ” un diwrnod yn glanio ar Iesu Grist pan fydd yn ymddangos gerbron Ioan Fedyddiwr i gael ei fedyddio ganddo.

Awgrymaf ichi gymharu'r ddau ddyfyniad Beiblaidd hyn; yr adnod hon: “ *Ond ni chafodd y golomen le i orffwys gwadn ei throed* ” gyda'r adnod hon o Mathew 8:20: “ *Atebodd Iesu ef: Mae gan lwynogod ffau, a nythod gan adar yr awyr; ond nid oes gan Fab y Dyn le i osod ei ben* ”; a'r adnodau hyn o Ioan 1:5 ac 11, lle mae wrth siarad am Grist, ymgawdoliad dwyfol “ *golau* ” bywyd, yn dweud: “ *Y mae'r goleuni yn llewyrchu yn y tywyllwch, ac nid yw'r tywyllwch*

wedi ei dderbyn ... / ... daeth hi i'w phobl ei hun, a'i phobl ei hun ni's derbyniasant hi ." Yn union fel y dychwelodd y " golomen " at Noa trwy ganiatau i'w hun gael ei gymryd ganddo, yn " ei law ", wedi ei atgyfodi, esgynodd y Gwardwr Iesu Grist i'r nefoedd tuag at ei ddwyfoldeb fel Tad nefol, wedi gadael y neges ar ei ôl ar y ddaear am brynedigaeth ei etholedigion, ei newyddion da a elwir " *Efengyl Dragwyddol* " yn Dat.14:6. Ac yn Dat. 1:20: bydd yn eu dal " yn ei law " yn y " *saith oes* " a broffwydwyd gan y " *saith Eglwys* " lle mae'n gwneud iddynt rannu yn sancteiddhad dwyfol ei " *oleuni* " a ddelweddwyd gan y " *saith canhwylbren* ".

Gen.8:10: " *Ac efe a arhosodd saith niwrnod arall, ac a ryddhaodd drachefn y golomen o'r arch .* "

Mae'r atgof dwbl hwn o'r " *saith diwrnod* " yn ein dysgu, i Noa, fel i ni heddiw, fod bywyd wedi'i sefydlu a'i orchymyn gan Dduw ar undod yr wythnos " *saith diwrnod* ", hefyd undod symbolaidd y " *saith mil* " o flynyddoedd . o'i brosiect arbed mawr. Mae'r taerineb hwn ar grybwyll y rhif hwn " *saith* " yn ein galluogi i ddeall y pwysigrwydd y mae Duw yn ei roi iddo; a fydd yn cyfiawnhau iddo gael ei ymosod yn arbennig gan y diafol nes dychwelyd i ogoniant Crist a fydd yn rhoi terfyn ar ei arglwyddiaeth ddaearol.

Gen.8:11: " *Dychwelodd y golomen ato gyda'r hwyr; ac wele, deilen olewydden rhwygo oedd yn ei phig. Felly gwyddai Noa fod y dyfroedd wedi lleihau oddi ar y ddaear .* "

Ar ôl cyfnodau hir o " *dywyllwch* " a gyhoeddwyd gan y gair " *nos* " , bydd gobaith iachawdwriaeth a llawenydd ymward rhag pechod yn dod o dan ddelw'r " *olewydden* " , yn olynol yr hen gynghair a'r newydd . Yn union fel y gwyddai Noa trwy " *ddeilen olewydd* " y byddai'r ddaear y gobeithir amdani a'r ddaear ddisgwylidig yn barod i'w chrosawu, bydd " *meibion Duw* " yn dysgu ac yn deall bod teyrnas nefoedd wedi ei hagor iddynt gan **gennad y Cenhedloedd. nef** Iesu Grist.

y " *deilen olewydd* " hon i Noa fod egino a thyfiant coed yn dod yn bosibl eto.

Gen.8:12: " *Ac efe a arosodd saith niwrnod arall; ac efe a ryddhaodd y golomen. Ond ddaeth hi byth yn ôl ato .* "

Yr oedd yr arwydd hwn yn bendant, am ei fod yn profi fod " y *golomen* " wedi dewis aros mewn natur a oedd unwaith eto yn cynnig bwyd iddi.

Yn union fel y mae'r " *golomen* " yn diflannu ar ôl traddodi ei neges o obaith, ar ôl rhoi ei einioes ar y ddaear i adbrynu ei etholedigion, bydd Iesu Grist, "Tywysog *tangnefedd* ", yn gadael y ddaear a'i ddisgyblion, gan eu gadael yn rhydd ac yn annibynnol. i arwain eu bywydau hyd ei ddychweliad gogoneddus olaf.

Gen.8:13: " *Yn y chwe chant a'r flwyddyn gyntaf, yn y mis cyntaf, ar y dydd cyntaf o'r mis, sychodd y dyfroedd ar y ddaear. Tynnodd Noa y gorchudd oddi ar yr arch, ac edrychodd, ac wele wyneb y ddaear wedi sychu .* "

Mae sychu'r ddaear yn dal i fod yn rhannol ond yn addawol, felly mae Noa yn dechrau agor to'r arch i edrych ar y tu allan i'r arch a chan wybod ei bod wedi bod yn sownd ar gopa Mynydd Ararat , ymestynnodd ei weledigaeth yn bell ac iawn. yn eang dros y gorwel. Yn y profiad llifogydd, mae'r arch yn cymryd y

ddelwedd o wy deor. Pan fydd yn deor, mae'r cyw ei hun yn torri'r gragen y cafodd ei hamgáu ynddi. Gwna Noa yr un peth; mae'n " *tynu'r gorchudd oddi ar yr arch* " na fydd bellach yn ddefnyddiol i'w hamddiffyn rhag y glaw trwm. Sylwch nad yw Duw yn dyfod i agor drws yr arch yr oedd efe ei hun wedi ei gau ; mae hyn yn golygu nad yw'n amau nac yn newid safon ei farn tuag at wrthryfelwyr daearol y bydd y drws i iachawdwriaeth a'r nefoedd bob amser ar gau iddynt.

Gen.8:14: " *Yn yr ail fis, ar y seithfed dydd ar hugain o'r mis, sychodd y ddaear .* "

Daw'r ddaear yn gyfanheddol eto ar ôl cael ei chyfyngu'n llwyr yn yr arch am 377 o ddiwrnodau o'r dydd y cychwynnodd a chau'r drws gan Dduw.

Gen.8:15: " *Yna siaradodd Duw â Noa, gan ddweud: "*

Gen.8:16: " *Tyrd allan o'r arch, ti a'th wraig, a'th feibion a gwragedd dy feibion gyda thi .* "

Duw eto sy'n rhoi arwydd am allanfa'r " *arch* ", yr hwn oedd wedi cau'r unig " *ddrws* " ar ei ddeiliaid cyn y dilyw.

Gen.8:17: " *Dyg allan gyda thi bob creadur byw o bob cnawd sydd gyda thi, yn adar ac anifeiliaid, a phob ymlusgiad sy'n ymlusgo ar y ddaear; bydd ffrwythlon ac amlhewch ar y ddaear .*

Mae'r olygfa yn debyg i olygfa pumed diwrnod yr wythnos o greu, ond nid yw'n gwestiwn o greadigaeth newydd, oherwydd ar ôl y llifogydd, mae ailboblogi'r ddaear yn gam o'r prosiect a broffwydwyd am y 6000 mlynedd gyntaf o hanes daearol . Roedd Duw eisiau i'r cyfnod hwn fod yn ofnadwy ac yn anghynghorol. Rhoddodd brawf marwol i ddynolryw o effeithiau Ei ddwyfol farn. Prawf a gaiff ei ddwyn i gof yn 2 Pedr 3:5 i 8: " *Maen nhw eisiau anwybyddu, mewn gwirionedd, fod y nefoedd wedi bodoli unwaith trwy air Duw, yn union fel daear a gymerwyd o ddŵr ac a ffurfiwyd trwy gyfrwng dŵr, a trwy y pethau hyn y darfu i fyd y pryd hwnw, wedi ei foddi gan ddwfr, tra trwy yr un gair y mae y nefoedd a'r ddaear yn awr yn cael eu cadw a'u cadw i dân, er dydd barn ac adfail dynion annuwiol. Ond y mae un peth, gyfeillion annwyl, na ddylech fod yn anwybodus ohono, sef gyda'r Arglwydd fod un diwrnod yn debyg i fil o flynyddoedd, a mil o flynyddoedd yn debyg i ddiwrnod. "* Bydd y llifogydd tân a ragwelir yn cael eu cyflawni ar ddiwedd y seithfed mileniwm ar achlysur y dyfarniad olaf, trwy agor ffynonellau fflamio magma tanddaearol a fydd yn gorchuddio wyneb cyfan y ddaear. Bydd y " *llyn tân* " hwn a ddyfynnir yn Dat.20:14-15, yn difa wyneb y ddaear gyda'i thrigolion gwrthryfelgar anffyddlon yn ogystal â'u gweithredoedd y dymument eu braint trwy ddirmygu cariad amlwg Duw. Ac roedd y seithfed mileniwm hwn yn cael ei broffwydo erbyn y seithfed dydd o'r wythnos, mae hyn yn ôl y diffiniad " *mae un diwrnod fel mil o flynyddoedd a mil o flynyddoedd fel un diwrnod* ".

Gen.8:18: " *A Noa a aeth allan, gyda'i feibion a'i wraig, a gwragedd ei feibion .* "

Unwaith y bydd yr anifeiliaid wedi'u rhyddhau, mae cynrychiolwyr y ddynoliaeth newydd yn eu tro yn dod allan o'r arch. Dônt o hyd i olau'r haul a'r gofod helaeth a diderfyn bron y mae natur yn ei gynnig iddynt, ar ôl 377 o ddyddiau a nosweithiau o gaethiwed mewn gofod cyfyng a thywyll, cyfyng.

Gen.8:19: “ *Pob anifail, pob ymlusgiad, pob aderyn, pob peth sy'n symud ar y ddaear, yn ôl eu rhywogaeth, a ddaeth allan o'r arch .*”

Mae allanfa'r arch yn proffwydo mynediad yr etholedigion i deyrnas nefoedd ond dim ond y rhai sy'n cael eu barnu'n bur gan Dduw fydd yn mynd i mewn. Yn amser Noa, nid felly y mae eto, gan y bydd pur ac amhur yn cydfyw, ar yr un ddaear, yn ymladd yn erbyn eu gilydd hyd ddiwedd y byd.

Gen.8:20: “ *Adeiladodd Noa allor i'r ARGLWYDD; cymerodd o'r holl fwystfilod glân ac o'r holl adar glân, ac aberthodd boethoffrymau ar yr allor .*”

Mae'r poethoffrwm yn weithred lle mae'r Noa etholedig yn dangos ei ddiolchgarwch i Dduw. Mae marwolaeth dioddefwr diniwed, yn yr achos hwn anifail, yn atgoffa'r Duw creawdwr o'r modd y bydd, yn Iesu Grist, yn dod i adbrynu eneidiau ei etholedigion. Mae anifeiliaid pur yn deilwng i ddelweddu aberth Crist a fydd yn ymgorffori purdeb perffaith yn ei holl enaid, corff ac ysbryd.

Gen.8:21 *Arogodd yr ARGLWYDD arogl dymunol, a dywedodd yr ARGLWYDD yn ei galon, "Ni felltithiaf y ddaear mwyach er mwyn dyn, oherwydd y mae meddyliau calon dyn yn ddrwg o'r dechreuad i ieuenctid; ac ni thrawaf mwyach bob peth byw, fel y gwneuthum .*”

Y mae y poethoffrwm a offrymir gan Noah yn weithred ddilys o ffydd, ac o ffydd ufudd. Oherwydd, os yw'n cynnig aberth i Dduw, mewn ymateb i ddefod aberthol y gorchmynnodd ef iddo, ymhell cyn ei dysgu i'r Hebraid a ddaeth allan o'r Aifft. Nid yw'r ymadrodd “ *arogl dymunol* ” yn ymwneud â'r ymdeimlad dwyfol o arogl ond ei Ysbryd dwyfol sy'n gwerthfawrogi ufudd-dod ei etholedigion ffyddlon a'r weledigaeth broffwydol y mae'r ddefod hon yn ei rhoi i'w haberth tosturiol yn y dyfodol, yn Iesu Grist.

Tan y dyfarniad olaf, ni fydd llifogydd mwy dinistriol. Mae profiad newydd ddangos bod dyn yn naturiol ac yn etifeddol yn “ *ddrwg* ” yn y cnauld, fel y dywedodd Iesu am ei apostolion yn Matt.7:11: “ *Os felly, gan eich bod yn ddrygionus fel chwithau, fe wyddoch sut i roi rhoddion da i'ch plant. , pa faint mwy y rhydd eich Tad yr hwn sydd yn y nefoedd roddion da i'r rhai sy'n gofyn iddo .*” Bydd yn rhaid i Dduw felly ddofi'r “ *anifail*” “ *drygionus* ” hwn, barn a rennir gan Paul yn 1 Cor.2:14, a thrwy ddangos yn Iesu Grist nerth ei gariad tuag atynt, fe ddaw rhai o'r rhai a elwir yn “ *ddrwg* ” bodau *dynol* ffyddlon ac ufudd.

Gen.8:22: “ *Cyn belled ag y pery y ddaear, ni phalla hau a chynhaeaf, oerni a gwres, haf a gaeaf, ddydd a nos .*”

Daw'r wythfed bennod hon i ben gyda'r adgoffa o'r amrywiadau o wrthyferbyniadau absoliwt sy'n llywodraethu amodau bywyd daearol ers diwrnod cyntaf y greadigaeth lle, yn ôl ei gyfansoddiad “*nos a dydd*”, datgelodd Duw y frwydr daearol rhwng “ *y tywyllwch* ” a “ *y goleuni* ” a orchfygir yn y pen draw trwy Iesu Grist. Yn yr adnod hon y mae yn rhestru y cyfnewidiadau eithafol hyn sydd i'w briodoli i bechod ei hun yn ganlyniad i'r dewis rhydd a roddir i'r creaduriaid nefol a daearol hyn sydd felly yn rhydd i'w garu a'i wasanaethu neu i'w wrthod hyd y nod o'i gasau. Ond canlyniad y rhyddid hwn fydd bywyd i bleidiolwyr da a marwolaeth a dinistr i rai drygionus, fel y mae'r dilyw newydd ei ddangos.

Mae gan bob un o'r pynciau a ddyfynnir neges ysbrydol:

“ *Yr hau a'r cynhaeaf* ”: awgryma ddechreuad Efengylu a diwedd y byd; delwau a dynnwyd i fyny gan Iesu Grist yn ei ddamhegion, yn enwedig yn Matt.13:37 i 39: “ *Atebodd: Yr hwn sydd yn hau had da, yw Mab y dyn; y maes yw'r byd; yr had da yw meibion y deyrnas ; meibion yr un drwg yw'r efrau; y gelyn a'i hauodd yw y diafol; y cynhaeaf yw diwedd y byd ; y cynaeafwyr yw'r angylion .* ”

“ *Oerni a gwres* ”: “ **gwres** ” a ddyfynnir yn Dat.7:16: “ *Ni newynant mwyach, ac ni sychedant mwyach, ac ni thrai yr haul hwynt, na gwres .* ” . Ond i'r gwrthwyneb llwyr, mae'r “ *oerni* ” hefyd yn ganlyniad i felltith pechod.

“ *Haf a gaeaf* ”: dyma ddau dymor eithafion, y ddau mor annymunol â'r llall yn eu gormodedd.

“ *Y dydd a'r nos* ”: mae Duw yn eu dyfynnu yn y drefn y mae dyn yn ei rhoi iddo, oherwydd yn ei amcan, yng Nghrist y daw amser y dydd, sef yr alwad i fynd i mewn i'w ras, ond ar ôl yr amser hwn y daw “ *y noson pan na all neb weithio* ” yn ôl Ioan 9:4, hynny yw, newid tynged rhywun oherwydd ei fod wedi ei osod yn bendant ar gyfer bywyd neu farwolaeth o ddiwedd amser gras.

Genesis 9

Gwahanu oddi wrth norm bywyd

Gen.9:1: “ *A Duw a fendithiodd Noa a'i feibion, ac a ddywedodd wrthynt, Ffrwythwch, ac amlhewch, ac adlenwi'r ddaear. »*

Dyma fydd y rôl gyntaf y mae Duw yn ei rhoi i'r bodau byw sy'n cael eu dewis a'u hachub gan yr arch a adeiladwyd gan ddyonion: Noa a'i dri mab.

Gen.9:2: “ *Byddi yn ofn ac yn ofid i holl fwystfilod y ddaear, ac i holl adar yr awyr, ac i bob creadur sy'n symud ar y ddaear, ac i holl bysgod y môr; i mewn i'ch dwylo .* ”

Mae bywyd anifeiliaid yn ddyledus i ddyn, a dyna pam, hyd yn oed yn fwy na chyn y llifogydd, y bydd dyn yn gallu dominyddu'r anifeiliaid. Ac eithrio pan fydd anifail yn colli ei reolaeth trwy ofn neu lid, fel rheol gyffredinol, mae pob anifail yn ofni dyn ac yn ceisio ffoi oddi wrtho pan fyddant yn dod ar ei draws.

Gen.9:3: “*Bydd **popeth sy'n symud ac sydd â bywyd yn fwyd i chi** : hyn oll a roddaf i chwi fel glaswelltyn gwyrdd .* ”

Mae gan y newid hwn mewn diet sawl cyfiawnhad. Heb roi gormod o bwys ar y gorchymyn a gyflwynwyd, yn gyntaf, dyfynnaf absenoldeb uniongyrchol bwyd planhigion a ddisbyddwyd yn ystod y llifogydd a dim ond yn raddol y bydd y ddaear sydd wedi'i gorchuddio â dŵr halen yn dod yn rhannol ddi-haint yn adennill ei ffrwythlondeb llawn a chyflawn a'i chynhyrchiant. Ymhellach, bydd sefydlu defodau aberthol Hebraeg yn gofyn, yn ei amser, fwyta cnawd y dioddefwr a aberthwyd mewn gweledigaeth broffwydol o'r Swper Sanctaidd lle bydd y bara yn cael ei fwyta fel symbol o gorff Iesu Grist, a y sudd grawnwin yn feddw fel symbol o'i waed. Trydydd rheswm, llai derbyniol, ond dim llai gwir, yw, fod Duw am fyrhau oes dyn; a bydd treuliant y cnawd sydd yn

llygru ei hun ac yn dwyn i mewn i'r corff dynol elfenau dinistriol o fywyd yn sail i lwyddiant dyhead a phenderfyniad. Dim ond profiad gyda diet llysieuol neu fegan sy'n rhoi cadarnhad personol. I atgyfnerthu y meddwl hwn, sylwer nad yw Duw yn gwahardd dyn rhag bwyta anifeiliaid **amhur** , er eu bod yn niweidiol i'w iechyd.

Gen.9:4: “ *Yn unig na fwytewch gnawd â'i enaid, â'i waed .* ”

Bydd y gwaharddiad hwn yn parhau i fod yn ddilys yn yr hen gyfamod yn ôl Lef.17:10-11: “ *Os bydd dyn o dŷ Israel neu o ddieithriaid sy'n aros yn eu plith yn bwyta gwaed o unrhyw fath , trof fy wyneb yn erbyn yr un sy'n bwyta. gwaed, a thorraf ef ymaith o fysg ei bobl .* ” ac yn y newyddion, yn ôl Actau 15:19 i 21: “ *Am hynny yr wyf o'r farn nad ydym yn creu anawsterau i'r Cenedloedd sy'n trosi at Dduw, ond ein bod yn ysgrifennu atynt Ymwrthod â budreddi eilunod, oddi wrth butteindra, oddi wrth bethau wedi eu tagu, ac oddi wrth waed . Oherwydd, ers cenedlaethau lawer, y mae gan Moses bobl ym mhob dinas yn ei bregethu, gan ei fod yn cael ei ddarllen bob dydd Saboth yn y synagogau .* ”

Geilw Duw " enaid " yr holl creadur wedi ei wneyd i fyny o gorff o gnawd ac ysbryd yn hollol ddibynol ar y cnawd. Yn y cnawd hwn, yr organ modur yw'r ymennydd a gyflenwir gan y gwaed ei hun sy'n cael ei buro â phob anadl gan yr ocsigen sy'n cael ei sugno i mewn gan yr ysgyfaint. Yn y cyflwr byw, mae'r ymennydd yn creu'r signalau trydanol sy'n cynhyrchu meddwl a chof ac mae'n rheoli gweithrediad yr holl organau cnawdol eraill sy'n rhan o'r corff corfforol. Rhaid peidio â bwyta rôl "gwaed" sydd ar ben hynny, gan y genom, sy'n unigryw i bob enaid byw, am resymau iechyd, oherwydd ei fod yn cario gwastraff ac amhureddau a grëwyd trwy'r corff, ac am reswm ysbrydol. Mae Duw wedi cadw mewn modd absoliwt, ar gyfer ei ddisgeidiaeth grefyddol, yr egwyddor o yfed gwaed Crist, ond dim ond ar ffurf symbolaidd sudd y grawnwin. Os yw bywyd yn y gwaed, y mae yr hwn sydd yn yfed gwaed Crist yn cael ei ail-adeiladu yn ei natur sanctaidd a pherffaith, yn ol y gwir egwyddor sydd yn dywedyd fod y corph wedi ei wneuthur o'r hyn y mae yn ei faethu.

Gen.9:5: “ *Gwybod hyn hefyd, bydd angen gwaed eich eneidiau arnaf, fe'i gofynnaf gan bob anifail; a gofynnaf enaid dyn oddi wrth ddyn, oddi wrth ddyn sy'n frawd iddo .* ”

Bywyd yw'r peth pwysicaf i'r Duw Creawdwr a'i creodd. Rhaid inni wrando arno i sylweddoli'r dichter y mae'r drosedd yn ei olygu tuag ato, gwir berchennog y bywyd a gymerwyd. O'r herwydd, ef yw'r unig un a all gyfreithloni'r gorchymyn i gymryd bywyd. Yn yr adnod flaenorol, awdurdododd Duw ddyn i gymryd bywyd anifeiliaid i'w wneud yn fwyd iddo, ond yma, mae'n gwestiwn o drosedd, o lofruddiaeth sy'n rhoi terfyn ar fywyd dynol yn bendant. Ni fydd y bywyd ymadawedig hwn yn cael y cyfle mwyach i ddod yn nes at Dduw, nac i fod yn dyst i newid ymddygiad pe na bai tan hynny wedi cydymffurfio â safon ei iachawdwriaeth. Yma y mae Duw yn gosod seiliau deddf dial, “llygad am lygad, dant am ddant, a bywyd am fywyd.” Bydd yr anifail yn talu am lofruddiaeth dyn â'i farwolaeth ei hun a bydd y dyn tebyg i Cain yn cael ei ladd os bydd yn lladd ei “ **frawd** ” gwaed ei hun o'r math Abel.

Gen.9:6: “ *Os tywallta neb waed dyn, trwy ddyn y tywelltir ei waed; canys Duw a wnaeth ddyn ar ei ddelw ef .* ”

Nid yw Duw yn ceisio cynyddu nifer y marwolaethau oherwydd, i'r gwrthwyneb, trwy awdurdodi rhoi llofrudd i farwolaeth, mae'n cyfrif ar effaith ataliol ac, oherwydd y risg, bod y nifer fwyaf o fodau dynol yn dysgu sut i rheoli eu hymddygiad, ymosodol, rhag dod yn llofrudd, yn ei dro, yn deilwng o farwolaeth.

Dim ond yr hwn sydd wedi ei animeiddio gan ffydd real a dilys all sylweddoli beth mae “ *Duw a greodd ddyn ar ei ddelw* ” yn ei olygu. Yn enwedig pan ddaw dynoliaeth yn wrthun ac yn ffaidd fel sy'n digwydd heddiw yn y byd Gorllewinol ac ym mhobman ar y ddaear wedi'i hudo gan wybodaeth wyddonol.

Gen.9:7: “ *A thithau, byddwch ffrwythlon ac amlhewch, gwasgarwch ar y ddaear ac amlhewch arni .* ”

Mae Duw yn wir eisiau y lluosogiad hwn, ac am reswm da, y mae rhif yr etholedigion mor fychan, hyd yn oed mewn perthynas i'r rhai a alwyd a syrthiant ar hyd y ffordd, fel y mwyaf fyddo rhifedi ei creaduriaid, mwyaf yn eu plith y bydd yn gallu. i ganfod a dethol ei etholedigion ; oherwydd yn ôl y manwl gywirdeb a nodir yn Dan.7:9, y gyfran yw miliwn a ddewiswyd ar gyfer deg biliwn a elwir, neu 1 am 10,000.

Gen.9:8: “ *Llefarodd Duw eto wrth Noa ac wrth ei feibion ag ef, gan ddweud:* ”

Mae Duw yn annerch y pedwar dyn oherwydd gan roi goruchafiaeth i gynrychiolydd gwrywaidd y rhywogaeth ddynol, byddant yn cael eu dal yn gyfrifol am yr hyn y maent wedi caniatáu i'r menywod a'r plant sy'n cael eu gosod o dan eu hawdurdod ei wneud. Mae tra-arglwyddiaeth yn arwydd o hyder a gynigir gan Dduw i ddynion ond mae'n eu gwneud yn gwbl gyfrifol o flaen ei wyneb a'i farn.

Gen.9:9: “ *Wele fi yn sefydlu fy nghyfamod â thi, ac â'th ddisgynyddion ar dy ôl;* »

Mae'n bwysig inni heddiw sylweddoli mai ni yw'r “ *had* ” hwnnw y mae Duw wedi sefydlu ei “ *gyfamod* ” ag ef. Nid yw bywyd modern a'i ddyfeisiadau deniadol yn newid dim am ein gwreiddiau dynol. Ni yw etifeddion y dechreuad newydd a roddodd Duw i ddynoliaeth ar ôl y dilyw ofnadwy. Mae'r cyfamod a sefydlwyd gyda Noa a'i dri mab yn benodol. Mae'n ymrwymo Duw i beidio â dinistrio'r ddynoliaeth gyfan mwyach â dyfroedd y llifogydd. Ar ôl y daw'r gynghrair y bydd Duw yn ei sefydlu gydag Abraham, a fydd yn cael ei chyflawni yn ei dwy agwedd olynol sy'n canolbwytio, yn llythrennol mewn amser ac yn ysbrydol, ar weinidogaeth prynedigaethol Iesu Grist. Bydd y gynghrair hon yn sylfaenol unigol fel y statws iachawdwriaeth sydd dan sylw. Yn ystod yr 16 canrif a fydd yn rhagflaenu ei ddyfodiad cyntaf, bydd Duw yn datgelu ei gynllun iachawdwriaeth trwy'r defodau crefyddol a orchmynnwyd i'r Hebraeg. Yna, ar ôl cyflawniad y cynllun hwn yn Iesu Grist a ddatgelwyd yn ei holl oleuni, am oddeutu 16 canrif arall bydd anffyddlondeb yn llwyddo i ffyddlondeb ac am 1260 o flynyddoedd, bydd y tywyllwch tywyllaf yn teyrnasu o dan adain y pabyddiaeth Rufeinig. Ers y flwyddyn 1170, pan oedd Peter Valdo yn gallu ymarfer eto'r ffydd Gristnogol bur a ffyddlon gyda'r arsylwi ar y gwir Saboth wedi'i gynnwys, ar ei ôl ef, dewiswyd swyddogion etholedig llai goleuedig yng ngwaith y Diwygiad Protestannaidd, ond ni chawsant eu cwblhau. Hefyd, dim ond o 1843 ymlaen y

llwyddodd Duw, trwy brawf ffydd dwbl, i ganfod ymhlith arloeswyr Adventism, etholedigion ffyddlon. Ond yr oedd yn rhy gynnar eto iddynt ddeall yn iawn y dirgelion a ddatguddiwyd yn ei broffwydoliaethau. Arwydd y cynghrair â Duw bob amser yw dwyn a derbyn ei oleuni, a dyna paham y mae y gwaith yr wyf yn ei ysgrifenu yn ei enw ef, i oleuo ei etholedigion, yn “tystiolaeth Iesu”, ei ffurf *olaf*, yr arwydd bod ei gynghrair yn real iawn ac yn gadarn.

Gen.9:10 *â phob creadur byw sydd gyda thi, yn adar ac anifeiliaid, ac â holl fwystfilod y ddaear, pa un bynnag ai â phawb a'r a ddaeth allan o'r arch, ai â holl fwystfilod y ddaear.* ”

Mae'r gynghrair a gyflwynir gan Dduw hefyd yn ymwneud ag anifeiliaid, popeth sy'n byw ac yn amlhau ar y ddaear.

Gen.9:11: “ *Gwnaf fy nghyfamod â chwi: ni ddinistrir mwy o gnawd gan ddyfroedd y dilyw, ac ni bydd dilyw mwyach i ddinistrio'r ddaear.* ”

Rhaid i'r wers a roddwyd gan y llifogydd aros yn unigryw. Bydd Duw nawr yn ymladd yn agos oherwydd ei nod yw concro calonnau ei etholedigion.

Gen.9:12: “ *A dywedodd Duw, Dyma arwydd y cyfamod yr wyf yn ei sefydlu rhyngof fi a chwi, a phob creadur byw sydd gyda chwi, dros yr holl genedlaethau.* ”

Mae'r arwydd hwn fod Duw yn rhoi pryderon am bopeth sy'n byw, yn bur ac yn amhur. Nid yw eto yr arwydd o berthyn i'w berson, yr hwn fydd y seithfed dydd Sabboth. Mae'r arwydd hwn yn atgoffa bodau byw o'r ymrwymiad a wnaeth byth eto i'w dinistrio â dyfroedd y dilyw; dyna ei derfyn.

Gen.9:13: “ *Gosodais fy mwa yn y cymylau, a bydd yn arwydd o'r cyfamod rhyngof a'r ddaear* ”

Bydd gwyddoniaeth yn esbonio achos ffisegol bodolaeth yr enfys. Mae'n ddadansoddiad o sbectrwm golau golau'r haul sy'n disgyn ar haenau tenau o ddŵr neu leithder uchel. Mae pawb wedi sylwi bod yr enfys yn ymddangos pan mae'n bwrw glaw a'r haul yn taflu ei belydrau golau. Erys y ffaith bod y glaw yn atgoffa rhywun o'r llifogydd a golau'r haul yn ddelwedd o oleuni gwerthfawr, buddiol a lleddfod Duw.

Gen.9:14: “ *Pan gasglaf gymylau uwchben y ddaear, fe ymddengys y bwa yn y cymylau;* »

Felly dyfeisiwyd cymylau gan Dduw i greu glaw yn unig ar ôl y llifogydd ac ar yr un pryd ag egwyddor yr enfys. Fodd bynnag, yn ein cyfnod ffaidd, mae dynion a merched annuwiol wedi ystumio a halogi'r pwnc hwn o'r enfys trwy gymryd y symbol hwn o'r gynghrair ddwyfol i'w wneud yn acronym ac yn arwyddlun o gasglu gwyrddroi rhywiol. Rhaid i Dduw ganfod yn hyn reswm da i daro y ddynoliaeth atgas ac amharchus hon tuag ato ef a'r rhywogaeth ddynol. Bydd arwyddion olaf ei ddieter yn ymddangos yn fuan, yn llosgi fel tân ac yn ddinistriol fel marwolaeth.

Gen.9:15: “ *A chofiaf fy nghyfamod rhyngof fi a chwi, a phob creadur byw o bob cnawd, ac ni ddaw y dyfroedd mwyach yn ddilyw i ddifetha pob cnawd.* ”

Wrth ddarllen y geiriau hyn o garedigrwydd sy'n dod o enau Duw, rwy'n mesur y paradocs trwy feddwl am y geiriau y gall eu dweud heddiw oherwydd gwrthnysigrwydd dynol sydd wedi cyrraedd lefel yr antediluvians.

Duw a geidw ei air, ni bydd dilyw o ddwfr mwyach, ond i'r holl wrthryfelwyr, y mae llifeiriant o dân wedi ei gadw ar gyfer dydd y farn; yr oedd yr apostol Pedr yn ein hatgoffa ohono yn 2 Pedr 3:7. Ond cyn y dyfarniad olaf hwn, a chyn dychweliad Crist, fe ddaw tân niwclear y Trydydd Rhyfel Byd neu "6ed ^{utgorn}" o Dat.9:13 i 21, ar ffurf "madarch" marwol lluosog a sinistr. , cael gwared ar y llochesau o annhegwch y mae dinasoedd mawr, priflythrennau neu beidio, y blaned Ddaear wedi dod.

Gen.9:16: "*Bydd y bwa yn y cwmwl; ac edrychaf arno, i gofio'r cyfamod tragwyddol rhwng Duw a phob creadur byw, sef o bob cnawd sydd ar y ddaear.*"

Mae'r amser hwnnw ymhell oddi wrthym a gallai adael cynrychiolwyr newydd y ddynoliaeth gyda'r gobaith mawr o osgoi'r gwallau a gyflawnwyd gan yr antedilwriad. Ond heddiw ni chaniateir gobaith mwyach oherwydd bod ffrwyth yr antedilwriad yn ymddangos ym mhobman yn ein plith.

Gen.9:17: "*A dywedodd Duw wrth Noa: Dyma arwydd y cyfamod yr wyf yn ei sefydlu rhyngof fi a phob cnawd sydd ar y ddaear.*"

Mae Duw yn pwysleisio cymeriad y cyfamod hwn sydd wedi'i sefydlu â "phob cnawd". Mae hon yn gynghrair a fydd bob amser yn ymwneud â dynoliaeth yn yr ystyr gyfunol.

Gen.9:18: "*Meibion Noa, a ddaeth allan o'r arch, oedd Sem, Ham a Jaffeth. Ham oedd tad Canaan.*"

Rhoddir eglurhad i ni: "*Ham oedd tad Canaan*". Cofiwch, mae Noa a'i feibion i gyd yn gewri a arhosodd yr un maint â'r antedilwriad. Felly, bydd y cewri yn parhau i luosi, yn enwedig yng ngwlad "Canaan", lle bydd yr Hebreaid sy'n gadael yr Aifft yn eu darganfod i'w hanffawd, gan y bydd yr ofn a achosir gan eu maint yn eu condemnio i grwydro am 40 mlynedd yn yr anialwch. a marw yno.

Gen.9:19: "*Dyma dri mab Noa, a'u disgynyddion a boblogodd yr holl ddaear.*"

Sylwch, yn wreiddiol, fod gan bob un o'r gwrthliwfiad un dyn o'u tarddiad: Adda. Mae'r bywyd ôl-dduwaidd newydd wedi'i adeiladu ar dri o bobl, Shem, Cham a Japhet. Felly bydd pobloedd eu disgynyddion yn cael eu **gwahanu a'u rhannu** . Bydd pob genedigaeth newydd yn gysylltiedig â'i batriarch, Shem, Ham neu Japhet. Bydd ysbryd ymranriad yn dibynnu ar y gwreiddiau gwahanol hyn i osod dynion sydd ynghlwm wrth draddodiadau eu hynafiaid yn erbyn ei gilydd.

Gen.9:20: "*Dechreuodd Noa drin y wlad, a phlannu gwinwydd.*"

Bydd y gweithgaredd hwn, ar y cyfan, o fewn normalrwydd, serch hynny yn arwain at ganlyniadau difrifol. Oherwydd ar ddiwedd ei amaethu, mae Noa yn cynaeafu'r grawnwin a'r sudd wedi'i wasgu wedi ocsideiddio, yfodd alcohol.

Gen.9:21: "*Yfodd win a meddwi, a dadorchuddio ei hun yng nghanol ei babell.*"

Trwy golli rheolaeth ar ei weithredoedd, mae Noé yn credu ei fod ar ei ben ei hun, mae'n dadorchuddio ei hun ac yn stripio'i hun yn llwyr.

Gen.9:22: "*Gwelodd Ham, tad Canaan, noethni ei dad, ac adroddodd ef o'r tu allan i'w ddau frawd.*"

Ar y pryd, roedd y meddwl dynol yn dal yn sensitif iawn i'r noethni hwn a ddarganfuwyd gan yr Adda pechadurus. Ac mae gan Cham, wedi'i ddifyrru ac yn

sicr ychydig yn gwatwar, y syniad drwg o adrodd am ei brofiad gweledol i'w ddau frawd.

Gen.9:23 *Yna Sem a Jaffeth a gymerodd y fantell, ac a'i rhoddasant ar eu hysgwyddau, ac a gerddasant yn eu hôl, ac a orchuddiasant noethni eu tad; fel y trowyd eu hwynebau, ni welsant noethni eu tad ."*

Gyda phob rhagofalon angenrheidiol, gorchuddiodd y ddau frawd gorff noeth eu tad.

Gen.9:24: "*Pan ddeffrodd Noa o'i win, fe glywodd beth roedd ei fab iau wedi ei wneud iddo ."*

Felly roedd yn rhaid i'r ddau frawd ei ddysgu. A bydd y gwadiad hwn yn cyffroi Noa sy'n teimlo ei anrhydedd fel Tad wedi'i sathru. Nid oedd wedi yfed alcohol yn wirfoddol ac roedd wedi dioddef adwaith naturiol gan sudd grawnwin sy'n ocsideiddio dros amser ac y mae ei siwgr yn trawsnewid yn alcohol.

Gen.9:25 *Ac efe a ddywedodd, Melltigedig fyddo Canaan! Bydded yn gaethwas i gaethweision ei frodyr! »*

Mewn gwirionedd, dim ond esgus yw'r profiad hwn i'r creawdwr Dduw broffwydo am ddisgynyddion meibion Noa. Canys nid oedd gan Canaan ei hun ddim i'w wneuthur â gweithred Ham ei dad; yr oedd felly yn ddieuog o'i fai. A Noa a felltithiasant ef, yr hwn nid oedd wedi gwneuthur dim. Mae'r sefyllfa sefydledig yn dechrau datgelu i ni egwyddor o farn Duw sy'n ymddangos yn yr ail o'i ddeg gorchymyn a ddarllenir yn Exo.20:5: "*Paid ag ymgrymu iddynt, ac nac yn eu gwasanaethu ; oherwydd myfi, yr ARGLWYDD eich Duw, wyf Dduw eiddigus, yn ymweld ag anwiredd y tadau ar y plant hyd y drydedd a'r bedwaredd genhedlaeth o'r rhai sy'n fy nghasáu ."* Yn yr anghyfiawnder ymddangosiadol hwn y gorwedd holl ddoethineb Duw. Oherwydd, meddylwch am y peth, mae'r cwlwm rhwng mab a thad yn naturiol a bydd y mab bob amser yn cymryd ochr ei dad pan ymosodir arno; gydag eithriadau prin. Os bydd Duw yn taro'r tad, bydd y mab yn ei gasáu ac yn amddiffyn ei dad. Trwy felltithio'r mab, Canaan, mae Noa yn cosbi Ham, y tad sy'n pryderu am lwyddiant ei ddisgynyddion. A bydd Canaan, o'i ran ef, yn dwyn gydag ef y canlyniadau o fod yn fab i Ham. Felly bydd yn profi dicter parhaol yn erbyn Noa a'r ddau fab y mae'n eu bendithio: Sem a Jaffeth. Gwyddom eisoes y bydd disgynyddion Canaan yn cael eu dinistrio gan Dduw i offrymu Israel, ei bobl wedi'u rhyddhau rhag caethwasiaeth yr Aifft (mab arall i Ham: Mizraim), eu tiriogaeth genedlaethol.

Gen.9:26 *Dywedodd eto, "Bendigedig fyddo'r ARGLWYDD, Duw Sem, a bydded Canaan yn gaethwas iddynt! »*

Mae Noa yn proffwydo dros ei feibion y cynllun sydd gan Dduw ar gyfer pob un ohonyn nhw. Felly bydd disgynyddion Canaan yn gaethweision i ddisgynyddion Sem. Bydd Cham yn ehangu tua'r de ac yn poblogi cyfandir Affrica hyd at wlad bresennol Israel. Bydd Sem yn ehangu tua'r dwyrain a dwyrain y de, gan boblogi'r gwledydd Mwslimaidd Arabaidd presennol. O Chaldea, Irac heddiw, bydd Abraham yn dod i'r amlwg yn Semite pur. Mae hanes yn ei gadarnhau, Affrica Canaan yn wir oedd caethwas yr Arabiaid o Shem.

Gen.9:27: "*Bydded i Dduw estyn eiddo Jaffeth, a bydded iddo drigo ym mhebyll Sem, a bydded Canaan yn gaethwas iddynt! »*

Japheth yn ehangu gogledd, dwyrain a gorllewin. Am amser hir, bydd y gogledd yn dominyddu'r de. Bydd gwledydd Cristnogol y gogledd yn profi datblygiad technegol a gwyddonol a fydd yn caniatáu iddynt ecsbloetio gwledydd Arabaidd y de a chaethiwo pobloedd Affrica, disgynyddion Canaan.

Gen.9:28: “ *Bu Noa fyw ar ôl y dilyw am dri chant a hanner o flynyddoedd* .”

Am 350 o flynyddoedd, roedd Noa yn gallu bod yn dyst i'r llifogydd i'w gyfoeswyr a'u rhybuddio rhag camgymeriadau'r antedilufians.

Gen.9:29 “ *Holl ddyddiau Noa oedd naw cant a hanner o flynyddoedd; yna bu farw* .”

Yn 1656, blwyddyn y dilyw o Adda, roedd Noa yn 600 mlwydd oed, felly bu farw yn 2006 ers pechod Adda, gan fod yn 950 mlwydd oed. Yn ôl Gen.10:25, ar enedigaeth " *Peleg* ", yn 1757, " *rhannwyd y ddaear* ", gan Dduw oherwydd y profiad o wrthryfel gwrthryfelgar y Brenin Nimrod a'i Dŵr Babel. Roedd y rhaniad, neu'r **gwahaniad**, yn ganlyniad i'r gwahanol ieithoedd a roddodd Duw i'r bobloedd fel y byddent yn **gwahanu** ac yn peidio â ffurfio bloc unedig o flaen ei wyneb a'i ewyllys. Profodd Noa y digwyddiad felly ac yr oedd ar y pryd yn 757 mlwydd oed.

Pan fu farw Noa, roedd Abram eisoes wedi'i eni (yn 1948, 2052 o flynyddoedd cyn marwolaeth Iesu Grist a leolir ym mlwyddyn 30 ein calendr ffug cyffredin), ond roedd yn Ur, yn Chaldea, i ffwrdd oddi wrth Noa a oedd yn byw i'r gogledd tuag at Mynydd Ararat.

Wedi'i eni yn 1948, pan oedd ei dad Térach yn 70 oed, gadawodd Abram Haran, i ymateb i drefn Duw, yn 75 oed yn 2023, h.y., 17 mlynedd ar ôl marwolaeth Noa yn 2006. Taith ysbrydol y gynghrair yw felly yn sicr ac yn gyflawn.

Yn 100 oed, yn 2048, daeth Abram yn dad i Isaac. Bu farw yn 175 oed yn 2123.

Yn 60 oed, yn 2108, daeth Isaac yn dad i efeilliaid Esau a Jacob, yn ôl Gen.25:26.

Genesis 10

Gwahaniad pobloedd

Mae'r bennod hon yn ein cyflwyno i ddisgynyddion tri mab Noa. Bydd y datguddiad hwn yn ddefnyddiol oherwydd yn ei broffwydoliaethau, bydd Duw bob amser yn cyfeirio at enwau gwreiddiol y tiriogaethau dan sylw. Mae rhai o'r enwau hyn yn hawdd eu hadnabod fel enwau cyfredol oherwydd eu bod wedi cadw eu prif wreiddiau, enghreifftiau: " *Madai* " ar gyfer Mede, " *Tubal* " ar gyfer Tobolsk, " *Meshech* " ar gyfer Moscow.

Gen.10:1: “ *Dyma ddisgynyddion meibion Noa, Sem, Ham a Jaffeth. Ganwyd meibion iddynt ar ôl y dilyw.* »

Meibion Jaffeth

Gen.10:2 *Meibion Jaffeth oedd: Gomer, Magog, Madai, Jafan, Tubal, Mesech a Tiras . »*

“ *Madai* ” yw Media; “ *Javan* ”, Gwlad Groeg; “ *Tubal* ”, Tobolsk, “ *Meshech* ”, Moscow.

Gen.10:3: “ *Meibion Gomer: Ascenas, Riphath a Togarma. »*

Gen.10:4: “ *Meibion Jafan: Eliseus, Tarsis, Cittim a Dodanim. »*

“ *Tarsis* ” yw Tarsus; “ *Kittim* ”, Cyprus.

Gen.10:5: “ *Trwyddynt hwy y poblogwyd ynysoedd y cenhedloedd yn ôl eu tiroedd, yn ôl eu hiaith , yn ôl eu teuluoedd, yn ôl eu cenhedloedd. »*

Mae'r ymadrodd “ ynysoedd y cenhedloedd ” yn cyfeirio at wledydd gorllewinol Ewrop heddiw a'u hestyniadau mawr megis America ac Awstralia.

y manwl gywirdeb “ *yn ôl iaith pob person* ” yn dod o hyd i'w esboniad ym mhrofiad Tŵr Babel a ddatgelir yn Gen.11.

Meibion Ham

Gen.10:6: “ *Meibion Ham oedd: Cus, Misraim, Puth a Chanaan. »*

Cush yn dynodi Ethiopia; “ *Mitzraim* ”, yr Aifft; “ *Puth* ”, Libya; a “ *Canaan* ”, Israel heddiw neu Balestina hynafol.

Gen.10:7: “ *Meibion Cush: Seba, Hafilah, Sabta, Raema a Sabteca. Meibion Raema: Seba a Dedan. »*

Gen.10:8: “ *Cush hefyd a genhedlodd Nimrod; efe a ddechreuodd fod yn nerthol ar y ddaear. »*

Y brenin hwn “ *Nimrod* ” fydd adeiladydd “ *Tŵr Babel* ”, achos **gwahaniad** ieithoedd gan Dduw sydd **yn gwahanu** ac yn ynysu dynion yn bobloedd a chenhedloedd yn ôl Gen.11.

Gen.10:9: “ *Yr oedd yn heliwr dewr o flaen yr ARGLWYDD; am hynny y dywedir, Fel Nimrod, heliwr dewr o flaen yr YaHWÉH. »*

Gen.10:10 *Teyrnasodd yn gyntaf ar Babel, Erech, Accad, a Calneh, yng ngwlad Sinar. »*

“ *Babel* ” yn dynodi Babilon hynafol; “ *Accad* ”, yr Akkadia hynafol a'r ddinas bresennol Baghdad; “ *Shinear* ”, Irac.

Gen.10:11: “ *O'r wlad honno y daeth Asur; adeiladodd Ninefe, Rehoboth-hir, Cala,* ”

“ *Assur* ” yn cyfeirio at Asyria. Daeth “ *Ninefe* ” yr hyn sydd bellach yn Mosul.

Gen.10:12: “ *a Resen rhwng Ninefe a Calah; dyma'r ddinas fawr. »*

Lleolwyd y tair dinas hyn yn Irac heddiw yn y gogledd ac ar hyd Afon “Tiger”.

Gen.10:13: “ *Mitzraim a genhedlodd y Ludim, yr Anamim, y Lehabim, y Naftwim. »*

Gen.10:14: “ *y Patrusim, y Casluhim, oddi wrth yr hwn y daeth y Philistiaid, a'r Caphtorim. »*

Mae'r “ *Philistiaid* ” yn dynodi'r Palestiniaid presennol, sy'n dal i ryfela yn erbyn Israel fel yn yr hen gynghrair. Maent yn feibion yr Aifft, gelyn hanesyddol arall i Israel tan 1979 pan wnaeth yr Aifft gynghrair ag Israel.

Gen.10:15: “ *Canaan a genhedlodd Sidon ei gyntafanedig, a Heth; »*

Gen.10:16: “ *a’r Jebusiaid, a’r Amoriaid, a’r Girgasiaid,* ”

“ *Jebus* ” yn dynodi Jerwsalem; yr “ *Amoriaid* ” oedd trigolion cyntaf y diriogaeth a roddwyd gan Dduw i Israel. Er eu bod yn aros yn y norm anferth, rhoddodd Duw nhw i farwolaeth a'u dileu gan gyrru gwenwynig o flaen ei bobl i ryddhau'r lle.

Gen.10:17: “ *yr Hefiaid, yr Arciaid, y Siniaid,* ”

“ *pechod* ” yn cyfeirio at Tsieina.

Gen.10:18: “ *yr Arvadiaid, y Semariaid, yr Hamathiaid. Yna gwasgarwyd teuluoedd y Canaaneaid.* »

Gen.10:19 *Terfynau y Canaaneaid oedd o Sidon, ar ystlys Gerar, i Gasa, ac ar ystlys Sodom, Gomorra, Adma a Seboim, hyd Lesha.* »

Mae'r enwau hynafol hyn yn dynodi tir Israel ar yr ochr orllewinol o'r gogledd lle mae Sidon i'r de lle mae Gaza heddiw yn dal i fod, ac ar yr ochr ddwyreiniol o'r de, yn ôl sefydlu Sodom a Gomorra ar y safle o'r “môr marw” , i'r gogledd lle mae Seboim.

Gen.10:20 *Dyma feibion Ham, yn ôl eu teuluoedd, yn ôl eu hieithoedd, yn ôl eu gwledydd, yn ôl eu cenhedloedd.* »

Meibion Sem

Gen.10:21: “ *Ganwyd meibion hefyd i Sem, tad holl feibion Heber, a brawd Jaffeth yr hynaf.* »

Gen.10:22: “ *Meibion Sem oedd: Elam, Assur, Arpacshad, Lud ac Aram.* »

“ *Elam* ” yn dynodi pobl Persiaidd hynafol Iran heddiw, yn ogystal ag Ariiaid gogledd India; “ *Assur* ”, Asyria hynafol yn Irac heddiw; “ *Lud* ”, efallai Lod yn Israel; “ *Aram* ”, Arameaid Syria.

Gen.10:23: “ *Meibion Aram: Us, Hul, Geter a Mash.* »

Gen.10:24: “ *Arpacshad a genhedlodd Shelach; a Shelach a genhedlodd Heber.* »

Gen.10:25: “ *I Heber y ganwyd dau fab: enw un oedd Peleg, oherwydd yn ei ddyddiau ef y rhannwyd y wlad, ac enw ei frawd oedd Jochan.* »

Cawn yn yr adnod hon y manylrwydd: “ *oherwydd yn ei amser ef y rhannwyd y ddaear* ”. Yr ydym yn ddyledus iddo am y posibilrwydd o ddyddio, yn y flwyddyn 1757 o bechod Adda, y **gwahan-iaeth** ieithoedd mewn canlyniad i'r ymgais i uno yn wrthryfelgar trwy ddirchafu Tŵr Babel. Felly dyma amser teyrnasiad y Brenin Nimrod.

Gen.10:26: “ *Jokthan a genhedlodd Almodad, Sheleff, Hasarmafeth, Jera,* ”

Gen.10:27: “ *Hadoram, Uzal, Diklah,* ”

Gen.10:28: “ *Obal, Abimael, Seba,* ”

Gen.10:29: “ *Offir, Hafila a Jobab. Yr oedd y rhain i gyd yn feibion Jochan.* »

Gen. 10:30 : “ *Yr oeddynt yn trigo o Mesa, ar ystlys Seffar, hyd fynydd y dwyrain.* »

Gen.10:31 *Dyma feibion Sem, yn ôl eu teuluoedd, yn ôl eu hieithoedd, yn ôl eu gwledydd, yn ôl eu cenhedloedd.* »

Gen.10:32: “ *Dyma deuluoedd meibion Noa, yn ôl eu cenedlaethau, yn ôl eu cenedloedd. Ac oddi wrthynt hwy y daeth y cenedloedd a ymlododd ar y ddaear ar ôl y dilyw .* »

Genesis 11

Gwahanu gan Ieithoedd

Gen.11:1: “ *Un iaith a'r un geiriau oedd gan yr holl ddaear .* ”

Mae Duw yn cofio yma ganlyniad rhesymegol y ffaith bod yr holl ddyfnoliaeth yn disgyn o un cwpl: Adda ac Efa. Felly trosglwyddwyd yr iaith lafar i'r holl ddisgynyddion.

Gen.11:2: “ *Wrth ymadael o'r dwyrain, cawsant wastadedd yng ngwlad Sinar, a thrigo yno .* ”

I'r “dwyrain” o wlad “Shinear” yn Irac heddiw roedd Iran heddiw. Gan adael ardaloedd uwch, mae'r dynion yn ymgasglu mewn gwastadedd, wedi'i ddyfrio'n dda gan y ddwy afon fawr, “Ewffrates a'r Tigris” (Hebraeg: Phrat a Hiddekel) a ffrwythlon. Yn ei amser ef hefyd y dewisodd Lot, nai Abraham, y lle hwn i ymsefydlu yno, pan ymwahanodd oddiwrth ei ewythr. Bydd y gwastadedd mawr yn ffafrio adeiladu dinas fawr, “ *Babel* ”, a fydd yn parhau i fod yn enwog hyd ddiwedd y byd.

Gen.11:3: “ *Dywedasant wrth ei gilydd, Dewch! Gadewch i ni wneud brics, a'u pobi yn y tân. A'r briddfeini oedd yn eu gwasanaethu fel carreg, a'r bitwmen yn eu gwasanaethu fel sment .* ”

Nid yw'r dynion a gasglwyd yn byw mewn pebyll mwyach, maent yn darganfod gweithgynhyrchu brics tanio sy'n ei gwneud hi'n bosibl codi strwythurau tai parhaol. Mae'r darganfyddiad hwn wrth wraidd pob dinas. Yn ystod eu caethiwed yn yr Aipht, gwneuthuriad y brics hyn, i adeiladu Ramses i'r Pharaoh, fydd achos dioddefaint yr Hebraeid. Gyda'r gwahaniaeth na fydd eu brics yn cael eu pobi mewn tân, ond wedi'u gwneud o bridd a gwellt, byddant yn cael eu sychu yn haul llosgi'r Aifft.

Gen.11:4: “ *A dyma nhw'n dweud eto, "Gadewch inni fynd! Adeiladwn i'n hunain ddinas a thŵr y mae ei ben yn ymestyn i'r nefoedd , a gwnawn enw i ni ein hunain, rhag i ni gael ein gwasgaru dros wyneb yr holl ddaear .* ”

Yr oedd meibion Noa a'i ddisgynyddion yn byw ar wasgar ar draws y ddaear, fel nomadiaid, a bob amser mewn pebyll wedi eu haddasu i'w teithiau. Mae Duw yn targedu yn y datguddiad hwn y foment pan, am y tro cyntaf yn hanes dyn, mae dynion yn penderfynu ymgartrefu mewn lle ac mewn anheddau parhaol, gan ffurfio'r bobl eisteddog gyntaf felly. Ac mae'r cynulliad cyntaf hwn yn eu harwain i uno i geisio dianc rhag y **gwahaniad** sy'n arwain at ddadleuon, ymladd a marwolaethau. Dysgasant oddi wrth Noa ddrygioni a thrais yr antediluviaid; i'r pwynt bod yn rhaid i Dduw eu dinistrio. Ac i reoli'r risg o wneud yr un camgymeriadau eto yn well, maen nhw'n meddwl, trwy ymgynnull yn agos mewn un lle, y byddan nhw'n llwyddo i osgoi'r trais hwn. Mae'r dywediad yn mynd: mae

cryfder mewn niferoedd. Er amser Babel, y mae yr holl lywodraethwyr mawrion a'r goruchafiaethau mawrion wedi seilio eu nerth ar undeb a chynulliad. Cyfeiriodd y bennod flaenorol at y Brenin Nimrod a oedd, mae'n debyg, yn arweinydd uno dynoliaeth cyntaf ei gyfnod, yn union, trwy adeiladu Babel a'i dŵr.

Mae'r testun yn nodi: “ *tŵr y mae ei ben yn cyffwrdd â'r awyr* ”. Mae'r syniad hwn o “gyffwrdd â'r nefoedd” yn dynodi'r bwriad o ymuno â Duw yn y nefoedd i ddangos iddo y gall dynion wneud hebddo a bod ganddyn nhw syniadau i osgoi a datrys eu problemau eu hunain. Nid yw'n ddim mwy ac yn ddim llai na her i'r creawdwr Duw.

Gen.11:5: “ *Daeth yr ARGLWYDD i lawr i weld y ddinas a'r tŵr roedd meibion dynion yn ei adeiladu.* ”

Dim ond delwedd sy'n datgelu i ni fod Duw yn gwybod prosiect dynoliaeth wedi'i hanimeiddio eto gan feddyliau gwrthryfelgar.

Gen.11:6 *A dywedodd yr ARGLWYDD, Wele, un bobl ydynt, ac un iaith i gyd, a hyn a wnaethant; nawr fyddai dim byd yn eu hatal rhag gwneud popeth roedden nhw'n bwriadu ei wneud.* ”

Mae'r sefyllfa yng nghyfnod Babel yn destun cenfigen gan gyffredinolwyr cyfoes sy'n breuddwydio am y ddelfryd hon: ffurfio un bobl a siarad un iaith. Ac nid oes ots gan ein holl gyffredinolwyr, fel y rhai a gasglodd Nimrod, beth yw barn Duw ar y pwnc hwn. Fodd bynnag, yn 1747 ers pechod Adda, mae Duw wedi siarad a mynegi ei farn. Fel y mae ei eiriau'n nodi, nid yw'r syniad o'r prosiect dynol yn ei blesio ac yn ei gythruddo. Fodd bynnag, nid oes unrhyw gwestiwn o'u dinistriio eto. Ond gadewch inni nodi nad yw Duw yn amau effeithiolrwydd dull dynoliaeth wrthryfelgar. Nid oes ganddi ond un anfantais ac y mae iddo ef: po fwyaf y casglant ynghyd, mwyaf oll y gwrthodant ef, na wasanaethant ef mwyach, neu gwaeth, y gwasanaethant gau dduwiau o flaen ei wyneb.

Gen.11:7: “ *Dewch ymlaen! Gadewch inni fynd i lawr, ac yno gadewch inni ddrysu eu hiaith, rhag iddynt glywed iaith ei gilydd mwyach.* ”

Mae gan Dduw ei ateb: “ *gadewch inni ddrysu eu hiaith, rhag iddynt glywed iaith ei gilydd mwyach.* ” Amcan y weithred hon yw dwyn oddiamgylch wyrth ddwyfol. Mewn amrantiad, mae'r dynion yn mynegi eu hunain mewn gwahanol ieithoedd ac nid ydynt bellach yn deall ei gilydd, maent yn cael eu gorfodi i symud oddi wrth ei gilydd. Mae'r uned a ddymunir wedi'i **thorri** . **Mae gwahanu** dynion , thema'r astudiaeth hon, yn dal i fod yno, wedi'i gyflawni'n dda.

Gen.11:8: “ *A'r ARGLWYDD a'u gwasgarodd hwynt oddi yno ar wyneb yr holl ddaear; a rhoesant y gorau i adeiladu'r ddinas.* ”

Mae'r rhai sy'n siarad yr un iaith yn grwpio gyda'i gilydd ac yn symud i ffwrdd oddi wrth eraill. Felly ar ôl y profiad hwn o “*ieithoedd*” y bydd y bobl yn ymsefydlu mewn gwahanol fannau lle byddant yn dod o hyd i ddinasoedd wedi'u gwneud o gerrig a briciau. Bydd cenhedloedd yn cael eu ffurfio ac i gosbi eu beiau, bydd Duw yn gallu eu gosod yn erbyn ei gilydd. Methodd ymgais “ *Babel* ” i sefydlu heddwch cyffredinol.

Gen.11:9: “ *Am hynny y galwyd eu henw Babel, oherwydd yno y drysodd yr ARGLWYDD iaith yr holl ddaear, ac oddi yno gwasgarodd yr ARGLWYDD hwynt dros wyneb yr holl ddaear.* ”

Mae'r enw "Babel" sy'n golygu "dryswch" yn haeddu cael ei adnabod oherwydd mae'n tystio i ddynion sut ymatebodd Duw i'w hymgais i gael undeb cyffredinol: "*dryswch ieithoedd*". Bwriad y wers oedd rhybuddio dynolryw, hyd ddiwedd y byd, gan fod Duw eisiau datgelu'r profiad hwn yn ei dystiolaeth, a orchymynnwyd i Moses a ysgrifennodd felly lyfrau cyntaf ei Feibl sanctaidd yr ydym yn dal i'w darllen heddiw. Felly nid oedd yn rhaid i Dduw ddefnyddio trais yn erbyn gwrthryfelwyr yr amser hwnnw. Ond ni fydd yr un peth, ar ddiwedd y byd lle, wrth atgynhyrchu'r cynulliad cyffredinol hwn a gondemniwyd gan Dduw, bydd y gwrthryfelwyr olaf sydd wedi goroesi ar ôl y Trydydd Rhyfel Byd yn cael eu dinistrio gan ddychweliad gogoneddus Iesu Grist. Yna bydd yn rhaid iddynt ddelio â "ei ddigofaint" ar ôl, yn ogystal, wneud y penderfyniad i ladd ei rai olaf a ddewiswyd oherwydd byddant wedi aros yn ffyddlon i'w Saboth sancteiddiol ers creu'r byd. Ni welwyd y wers a roddwyd gan Dduw erioed gan ddynolryw ac yn gyson ar hyd y ddaear ffurfiwyd dinasoedd mawrion nes i Dduw achosi iddynt gael eu dinistrio gan bobloedd eraill neu gan epidemigau marwol ar raddfa fawr.

disgynyddion Sem

Tuag at Abraham tad credinwyr a chrefyddau undduwiol presennol

Gen.11:10: "*Dyma had Sem. Shem, yn ganmlwydd oed, a gafodd Arpacchad, ddwy flynedd ar ol y dilyw .*

Ganed mab Shem, Arpacshad ym 1658 (1656 + 2)

Gen.11:11: "*Wedi geni Arpacchad bu Sem fyw am bum can mlynedd; ac efe a genhedlodd feibion a merched .*"

Bu farw Shem yn 2158 yn 600 oed (100 + 500)

Gen.11:12: "*Yr oedd Arpacchad, pymtheg ar hugain oed, yn dad i Selach .*

Yn fab i Arpacschad, ganed Schélach yn 1693 (1658 + 35).

Gen.11:13: "*Wedi geni Selach bu Arpacchad fyw am bedwar cant a thair o flynyddoedd; ac efe a genhedlodd feibion a merched .*"

Bu farw Arpacschad yn 2096 yn 438 oed (35 + 403)

Gen.11:14: "*Selach, deg ar hugain oed, oedd yn enedigol o Heber .*"

Ganed Héber yn 1723 (1693 + 30)

Gen.11:15: "*Wedi geni Heber bu Selach fyw am bedwar cant a thair o flynyddoedd; ac efe a genhedlodd feibion a merched .*"

Bu farw Schélach yn 2126 (1723 + 403) yn 433 oed (30 + 403)

Gen.11:16: "*Heber, tri deg pedwar oed, oedd tad Peleg .*"

Ganed Péleg yn 1757 (1723 + 34). **Ar adeg ei eni, yn ôl Gen.10:25, "rhannwyd y ddaear" gan yr ieithoedd llafar a grëwyd gan Dduw i rannu a gwahanu'r dynion a gasglwyd yn Babel.**

Gen.11:17 *Wedi geni Peleg, bu Heber fyw am bedwar cant tri deg o flynyddoedd; ac efe a genhedlodd feibion a merched .*"

Bu farw Héber yn 2187 (1757 + 430) yn 464 oed (34 + 430)

Gen.11:18: "*Peleg, tri deg oed, oedd tad Rehu .*"

Ganed Rehu yn 1787 (1757 + 30)

Gen.11:19: “ *Ar ôl geni Rehu bu Peleg fyw am ddau gant a naw o flynyddoedd; ac efe a genhedlodd feibion a merched .* ”

Bu farw Péleg yn 1996 (1787 + 209) yn 239 oed (30 + 209). Yn nodi'r byrhau creulon mewn bywyd mae'n debyg oherwydd y gwrthryfel yn Nhŵr Babel a gyflawnwyd yn ei amser.

Gen.11:20: “ *Gan Rehu, tri deg dwy oed, Serug .* ”

Ganwyd Serug yn 1819 (1787 + 32)

Gen.11:21: “ *Wedi geni Serug bu Rehu fyw am ddau gant a saith o flynyddoedd; ac efe a genhedlodd feibion a merched .* ”

Bu farw Rehu yn 2096 (1819 + 207) yn 239 oed (32 + 207)

Gen.11:22: “ *Serug, deg ar hugain oed, oedd yn dad i Nachor .* ”

Ganed Nachor yn 1849 (1819 + 30)

Gen.11:23: “ *Wedi geni Nachor bu Serug fyw am ddau gan mlynedd; ac efe a genhedlodd feibion a merched .* ”

Bu farw Serug yn 2049 (1849 + 200) yn 230 oed (30 + 200)

Gen.11:24: “ *Nahor, naw ar hugain oed, oedd yn enedigol o Tera .* ”

Ganed Térach yn 1878 (1849 + 29)

Gen.11:25: “ *Ar ôl geni Tera, bu Nachor fyw am gant a phedair ar bymtheg o flynyddoedd; ac efe a genhedlodd feibion a merched .* ”

Bu farw Nachor yn 1968 (1849 + 119) yn 148 (29 + 119)

Gen.11:26: “ *Tera, saith deg oed, oedd yn dad i Abram, Nachor a Haran* ”

Ganed Abram yn 1948 (1878 + 70)

Bydd Abram yn cael ei fab cyfreithlon cyntaf, Isaac, pan fydd yn 100 mlwydd oed, yn 2048 , yn ôl Gen.21:5: “ *Roedd Abraham yn gant oed pan anwyd ei fab Isaac .* ”

Bydd Abram yn marw yn 2123 yn 175 oed , yn ôl Gen.25:7: “ *Dyma ddyddiau blynyddoedd einioes Abraham: efe a fu fyw gant saith deg a phump o flynyddoedd* » .

Gen.11:27: “ *Dyma ddisgynyddion Tera. Tera oedd tad Abram, Nachor a Haran. Haran a genhedlodd Lot .* ”

Sylwch mai Abram yw'r hynaf o dri mab Tera. Felly yr hwn a anwyd pan oedd ei dad Terah yn 70 mlwydd oed, fel y nodir yn adnod 26 uchod.

Gen.11:28: “ *A Haran a fu farw yng ngŵydd Tera ei dad, yng ngwlad ei eni, yn Ur y Caldeaid .* ”

Mae'r farwolaeth hon yn esbonio pam y bydd Lot yn mynd gydag Abram ar ei deithiau yn ddiweddarach. Cymerodd Abram ef dan ei nodded.

Yn Ur yn Caldea y ganwyd Abram ac ym Mabilon yn Caldea yr arweinid Israel wrthryfelgar i gaethiwed yn amser y proffwyd Jeremeia a'r proffwyd Daniel.

Gen. 11:29: " Cymerodd Abram a Nachor wragedd: enw gwraig Abram oedd Sarai, ac enw gwraig Nachor oedd Milca, merch Haran, tad Milca, a thad Jisca . "

Cydsain iawn yw cynghreiriau'r amser hwn: priododd Nachor â Milca, merch Haran ei frawd. Roedd yn norm ac yn ufudd-dod i ddyletswydd a

fwriadwyd i gadw purdeb hil y disgynyddion. Yn ei dro, bydd Isaac yn anfon ei was i ddod o hyd i wraig i'w fab Isaac yn nheulu agos Laban yr Aramaeg.

Gen.11:30: “ *Roedd Sarai yn ddiffwrth: nid oedd ganddi blant .* ”

Bydd y diffwrthder hwn yn caniatáu i'r creawdwr Duw ddatgelu ei allu creadigol; hyn trwy ei gwneyd yn alluog i esgor ar blentyn pan y bydd yn agos i gant oed fel ei gwr Abram. Yr oedd y diffwrthdra hwn yn angenrheidiol ar lefel brophwydol, oblegid y mae Isaac yn cael ei gyflwyno fel y math o Adda newydd y bydd lesu Grist yn ymgnawdoli yn ei amser ef ; yr oedd y ddau ddyn yn eu hamser yn “ *feibion yr addewid ddwyfol*”. Felly, bob amser oherwydd ei rôl broffwydol fel “mab Duw” na fydd yn dewis ei wraig ei hun, oherwydd yng nghnawd Iesu, Duw sy'n dewis ei apostolion a'i ddisgyblion, sef, y Tad Ysbryd sydd ynddo a phwy sy'n ei animeiddio.

Gen.11:31: “ *Cymerodd Tera ei fab Abram, a Lot fab Haran, mab ei fab, a Sarai ei ferch-yng-nghyfraith, gwraig Abram ei fab yntau. Aethant gyda'i gilydd o Ur y Caldeaid i wlad Canaan. Daethant i Haran, a thrigasant yno .* ”

Ymsefydlodd yr holl deulu, gan gynnwys Abram, yng ngogledd y wlad, yn Charan. Mae'r symudiad cyntaf hwn yn eu harwain i ddod yn nes at fan geni dynoliaeth. Maent **yn gwahanu eu hunain** oddi wrth y dinasoedd mawr, eisoes yn boblog iawn ac eisoes yn wrthryfelgar iawn, oddi wrth y gwastadedd ffrwythlon a llewyrchus.

Gen.11:32: “ *Dau gant a phum mlynedd oedd dyddiau Tera; a Terah a fu farw yn Haran .* ”

Wedi'i eni ym 1878, bu farw Térach yn 205 oed yn 2083.

Ar ddiwedd astudiaeth y bennod hon, gadewch inni nodi bod y prosiect i leihau disgwyliad oes i 120 mlynedd ar ei ffordd i lwyddiant. Rhwng “600 mlynedd” Shem a “148 mlynedd” Nachor neu “175 mlynedd” Abraham, mae byrhau bywyd yn amlwg. Tua 4 canrif yn ddiweddarach, bydd Moses yn byw am union 120 mlynedd. Bydd y nifer a ddyfynnwyd gan Dduw yn cael ei sicrhau fel model gorffenedig.

Yn y profiad a gafodd Abraham, mae Duw yn dangos yr hyn y mae ef ei hun yn barod i'w wneud i achub bywydau ei etholedigion y mae'n eu dewis o blith ei holl greaduriaid dynol yn ôl a ydynt yn cadw ei ddelw ohono. Yn yr olygfa hanesyddol hon, mae Abraham yn Dduw yn y Tad, Isaac, yn Dduw yn ei Fab a bydd y cyflawniad yn cael ei wneud yn Iesu Grist ac ar ei aberth gwirfoddol bydd y cyfamod newydd yn cael ei eni.

Genesis 12

Gwahaniad oddiwrth Deulu Daearol

Gen.12:1 *Dywedodd yr ARGLWYDD wrth Abram, “ Dos o'th wlad, o'th wlad, ac o dŷ dy dad, i'r wlad a ddangosaf i ti .”*

Ar drefn Duw, mae Abram yn mynd i adael ei deulu daearol, tŷ ei dad, a rhaid inni weld yn y drefn hon yr ystyr ysbrydol a roddodd Duw yn Gen.2:24, i'w eiriau a ddywedodd: “C’Felly y bydd *dyn yn gadael ei dad a'i fam, ac yn glynu wrth ei wraig, a hwy a ddeuant yn un cnawd* .” Rhaid i Abram “*gadael ei dad a'i fam*” i fynd i mewn i rôl ysbrydol broffwydol Crist nad oes ond y “*Priodferch*,” ei gynulliad o etholedigion, yn cyfrif amdani. Mae rhwymau cnawdol yn rhwystrau i ddatblygiad ysbrydol y mae'n rhaid i'r etholedigion eu hosgoi, er mwyn llwyddo i wneud, mewn delwedd symbolaidd, “*un cnawd*” gyda Iesu Grist y creawdwr Duw YaHWéH.

Gen.12:2: “*Gwnaf di yn genedl fawr, a bendithiaf di; Gwnaf dy enw'n fawr, a byddi'n ffynhonnell bendith* .”

Abram fydd y cyntaf o Batriarchiaid y Beibl, a gydnabyddir gan undduwiolwyr fel “tad y credinwyr”. Mae hefyd yn y Beibl, gwas cyntaf Duw y bydd ei fanylion am ei fywyd yn cael eu dilyn a'u datgelu'n helaeth.

Gen.12:3: “*Bendithiaf y rhai sy'n dy fendithio, a'r rhai sy'n dy felltithio di; a holl deuluoedd y ddaear a fendithir ynot ti* .”

Bydd teithiau a chyfarfyddiadau Abram yn brawf o hyn ac eisoes yn yr Aifft pan oedd Pharo eisiau cysgu gyda Sarai, gan gredu mai hi oedd ei chwaer yn ôl yr hyn a ddywedodd Abram i amddiffyn ei fywyd. Mewn gweledigaeth, rhoddodd Duw wybod iddo fod Sarah yn wraig i broffwyd a bu bron iddo farw.

Yr ail ran o'r adnod hon, “*holl dylwythau y ddaear a fendithir ynot*”, a'i chyflawniad yn Iesu Grist, mab Dafydd o lwyth Jwda, mab Israel, mab Isaac, mab Abram. Ar Abram y bydd Duw yn adeiladu ei ddwy gynghrair olynol sy'n cyflwyno safonau ei iachawdwriaeth. Oherwydd bod yn rhaid i'r safonau hyn esblygu i symud o'r math symbolaidd i'r math go iawn; yn ol pa un a yw dyn pechadurus yn byw cyn Crist ai ar ei ol ef.

Gen.12:4 *Aeth Abram, fel yr oedd yr ARGLWYDD wedi dweud wrtho, ac aeth Lot gydag ef. Saith deg a phump oed oedd Abram pan ddaeth o Haran* .

Yn 75 oed, mae gan Abram brofiad hir o fywyd eisoes. Rhaid inni gaffael y profiad hwn i wrando ar Dduw a cheisio; a wneir ar ol darganfod melltithion dynolryw wedi eu gwahanu oddiwrtho. Os oedd Duw yn ei alw, mae hynny oherwydd bod Abram yn edrych amdano, felly pan fydd Duw yn ei ddatguddio ei hun iddo, mae'n brysio i ufuddhau iddo. A bydd yr ufudd-dod llesol hwn yn cael ei gadarnhau a'i atgoffa i'w fab Isaac yn yr adnod hon a ddyfynnir yn Gen.26:5: “***Oherwydd bod Abraham wedi ufuddhau i'm llais, ac wedi cadw fy ngorchmynion, fy ngorchmynion, fy neddfau a'm cyfreithiau*** .” Dim ond pe bai Duw wedi eu cyflwyno iddo y gallai Abram fod wedi cadw'r pethau hyn. Mae'r dystiolaeth hon oddi wrth Dduw yn datgelu i ni fod llawer o bethau nad ydyn nhw'n cael eu crybwyll yn y Beibl wedi'u cyflawni. Nid yw'r Beibl ond yn cyflwyno crynodeb inni o fodolaethau hir bywyd dynol. A bywyd dyn o 175 mlynedd, dim ond Duw all ddweud beth roedd hi'n ei fyw funud wrth funud, eiliad wrth eiliad, ond i ni, mae crynodeb o'r hanfodol yn ddigon.

Felly, mae bendith Duw a roddwyd i Abram yn dibynnu ar ei ufudd-dod, a byddai ein holl astudiaeth o'r Beibl a'i broffwydoliaethau yn ofer pe na fyddem yn deall pwysigrwydd yr ufudd-dod hwn oherwydd rhoddodd Iesu Grist i ni fel enghraifft o ddywediad yn Ioan 8:29: “*Y mae'r hwn a'm hanfonodd i gyda mi; nid*

yw wedi fy ngadael yn unig, oherwydd yr wyf bob amser yn gwneud yr hyn sy'n ei blesio .” Mae yr un peth gyda neb; cyflawnir unrhyw berthynas dda trwy wneud “ yr hyn sy'n ddymunol ” â'r un yr ydych am ei blesio. Felly, nid yw ffydd, boed hi, yn wir grefydd, yn beth cymhleth, ond yn fath syml o berthynas sy'n plesio Duw ac â chi'ch hun.

Yn ein hamseroedd diwedd, yr arwydd sy'n dod i'r amlwg yw anufudd-dod plant tuag at eu rhieni a thuag at awdurdodau cenedlaethol. Mae Duw yn trefnu'r pethau hyn i wneud i oedolion sy'n wrthryfelgar, yn anniolchgar neu'n ddifater tuag ato ddarganfod yr hyn y mae ef ei hun yn ei brofi oherwydd eu drygioni . Felly, mae'r gweithredoedd a grëwyd gan Dduw yn sgrechian yn llawer uwch na bloeddiadau ac areithiau, i fynegi ei ddiacter cyfiawn a'i waradwydd yn unig.

Gen.12:5: “ *Cymerodd Abram Sarai ei wraig a Lot mab ei frawd, a'r holl eiddo oedd ganddynt a'r gweision a gawsant yn Haran. Aethant i fynd i wlad Canaan, a daethant i wlad Canaan .*”

Lleolir Charan i'r gogledd-ddwyrain o Ganaan. Felly y mae Abram yn mynd o Haran i'r gorllewin, ac yna i'r de, ac yn mynd i mewn i Ganaan.

Gen.12:6 *Teithiodd Abram trwy'r wlad i le a elwir Sicheim, i dderi Moreh. Yr oedd y Canaaneaidd bryd hynny yn y wlad .*”

A ddylem ni ei gofio? *Cewri yw'r Canaaneaidd* , ond beth am Abram ei hun? Oherwydd roedd y llifogydd yn dal yn agos iawn, a gallai Abram fod yr un maint â chawr. Wrth fynd i mewn i Ganaan, nid yw'n adrodd am bresenoldeb y cewri hyn, sy'n rhesymegol os yw ef ei hun yn dal i fod yn y norm hwn. I lawr i'r de, mae Abram yn croesi Galilea heddiw ac yn cyrraedd Samaria heddiw, i Sicheim. Bydd y wlad hon yn Samaria yn lle efengylu a ffafirir gan Iesu Grist. Yno, fe gaiff ffydd yn y “wraig o Samaria” a'i theulu, y caniatwyd Iddew i fynd i mewn iddi am y tro cyntaf, er mawr syndod iddynt.

Gen.12:7: “ *Ymddangosodd yr ARGLWYDD i Abram a dweud, “I'th ddisgynyddion di y rhoddaf y wlad hon. Ac Abram a adeiladodd yno allor i'r ARGLWYDD, yr hon a ymddangosasai iddo .*”

Dewisodd Duw Samaria heddiw yn gyntaf i ddangos ei hun i Abram a fydd yn sancteiddio'r cyfarfod hwn trwy adeiladu allor yno, symbol proffwydol o groes artaith Crist. Mae'r dewis hwn yn awgrymu cysylltiad ag efengylu'r wlad yn y dyfodol gan Iesu Grist a'i apostolion. O'r lle hwn y mae Duw yn cyhoeddi iddo y rhydd efe y wlad hon i'w hiliogaeth. Ond pa un, yr Iddew ynteu y Cristion ? Er y ffeithiau hanesyddol o blaid yr luddewon, ymddengys fod yr addewid hon yn ymwneud ag etholedigion Crist i'w chyflawni yn y ddaear newydd ; canys etholedigion Crist hefyd, yn ol yr egwyddor o gyfiawnhad trwy ffydd, yw yr had addawedig i Abram.

Gen.12:8 *Symudodd oddi yno i'r mynydd i'r dwyrain o Bethel, a gosododd ei bebyll, a Bethel i'r gorllewin ac Ai i'r dwyrain. Adeiladodd hefyd allor yno i'r ARGLWYDD, a galwodd ar enw yr ARGLWYDD .*”

I lawr i'r de, gwerysllodd Abram yn y mynyddoedd rhwng Bethel ac Ai. Mae Duw yn pennu cyfeiriadedd y ddwy ddinas. Ystyr Bethel yw “tŷ Duw” ac mae Abram yn ei osod ar y gorllewin, yn y cyfeiriad a roddir i'r tabernacl a theml Jerwsalem, fel bod y gweinyddwyr wrth fynd i mewn i sancteiddrwydd Duw, ei dŷ, yn troi ei gefn i yr haul yn codi sy'n codi yn y dwyrain, y dwyrain. Yn y

dwyrain mae'r ddinas Aï y mae ei gwraidd yn golygu: pentwr o gerrig, adfail neu fryn a chofeb. Duw a ddatguddia ei farnedigaeth i ni: gyferbyn â mynedfa yr etholedigion i dŷ Dduw, i'r dwyrain yn unig adfeilion a phentyrrau o gerrig. Yn y ddelw hon, roedd gan Abram ddau lwybr rhyddid yn agored o'i flaen: i'r gorllewin, Bethel a bywyd neu, i'r dwyrain, Ai a marwolaeth. Yn ffodus, roedd eisoes wedi dewis bywyd gyda YaHWÉH.

Gen.12:9: “ *Aeth Abram ymlaen â'i deithiau, gan fynd tua'r de.* ”

Sylwch nad yw Abram yn mynd i “Jebus” yn y croesiad cyntaf hwn o Ganaan, sef enw dinas Dafydd yn y dyfodol: Jerwsalem, sydd felly yn cael ei hanwybyddu'n llwyr ganddo.

Gen.12:10: “ *Bu newyn yn y wlad; ac Abram a aeth i waered i'r Aifft i aros yno, oherwydd mawr oedd y newyn yn y wlad.* ”

Fel y byddai, yr adeg y daeth Joseff mab Jacob, Israel, yn oruchwyliwr cyntaf yr Aifft, y newyn a ddaeth ag Abram i'r Aifft. Adroddir y profiadau a gafodd yno yn y gweddill o adnodau y bennod hon.

Mae Abram yn ddyn heddychlon a hyd yn oed yn ofnus. Gan ofni cael ei ladd i gymryd ei wraig Sarai oedd yn hardd iawn, penderfynodd gyflwyno iddi fel ei chwaer, hanner gwirionedd. Erbyn hyn, plesiodd Pharo ef a'i orchuddio â nwyddau a fydd yn rhoi cyfoeth a nerth iddo. Wedi cael hyn, mae Duw yn taro Pharo â phlâu ac mae'n dysgu mai Sarai yw ei wraig. Yna mae'n erlid Abram sy'n gadael yr Aifft yn gyfoethog a phwerus. Mae'r profiad hwn yn proffwydo arhosiad yr Hebraid a fydd, ar ôl bod yn gaethweision i'r Aifft, yn ei gadael yn cymryd ei aur a'i chyfoeth. A bydd y pŵer hwn yn ddefnyddiol iawn iddo cyn bo hir.

Genesis 13

ymwahaniad Abram oddi wrth Lot

Wedi dychwelyd o'r Aifft, dychwelodd Abram a'i deulu a Lot, ei nai, i Fethel i'r man lle gosododd allor i alw Duw. Tra y maent oll yn y lle hwn rhwng Bethel ac Ai be, rhwng “tŷ Dduw” a'r “adfail”. Yn dilyn ffraeo rhwng eu gweision, mae Abram yn gwahanu oddi wrth Lot y mae'n rhoi iddo ddewis y cyfeiriad y mae'n dymuno ei gymryd. A manteisiodd Lot ar y cyfle i ddewis y gwastadedd a'i ffrwythlondeb yn addo ffyniant. Dywed adnod 10: “ *Cododd Lot ei lygaid a gweld holl wastadedd yr Iorddonen, a oedd wedi'i ddyfrio'n llwyr. Cyn i'r ARGLWYDD ddinistrio Sodom a Gomorra, yr oedd cyn belled â Soar yn ardd yr ARGLWYDD, fel gwlad yr Aifft.* ” Wrth wneud hynny, mae'n dewis “adfail” ac yn ei ddarganfod pan fydd Duw yn taro â than a sylffwr dinasoedd y dyffryn hwn heddiw sydd wedi'u gorchuddio'n rhannol gan y “Môr Marw”; cosb y bydd yn dianc ohoni gyda'i ddwy ferch, diolch i drugaredd Duw a fydd yn anfon dau angel i'w rybuddio a gwneud iddo adael Sodom lle bydd yn byw. Darllenwn yn adnod 13: “ *Roedd pobl Sodom yn ddrwg, ac yn bechaduriaid mawr yn erbyn yr ARGLWYDD.* ”

Erys Abram felly, ger Bethel, “tŷ Dduw” yn y mynydd.

Gen. 13:14 i 18: “ *Dywedodd yr ARGLWYDD wrth Abram, wedi i Lot wahanu oddi wrtho: Codwch dy lygaid, ac o'r lle yr wyt, edrych tua'r gogledd a'r de, tua'r dwyrain a'r gorllewin; oherwydd bydd yr holl wlad yr wyt yn ei gweld yn ei rhoi i ti ac i'th ddisgynyddion am byth. Gwnaf dy had di yn llwch y ddaear , fel os bydd neb yn gallu rhifo llwch y ddaear , dy had di hefyd a rifir. Codwch, teithiwch Hyd a lled y wlad; canys mi a'i rhoddaf i ti . Abram a osododd ei bebyll, ac a ddaeth i drigo ymhlith deri Mamre, y rhai sydd gerllaw Hebron. Ac efe a adeiladodd yno allor i'r ARGLWYDD .”*

Wedi gadael y dewis i Lot, mae Abram yn derbyn y gyfran y mae Duw eisiau ei rhoi iddo ac yno eto, mae'n adnewyddu ei fendithion a'i addewidion. Bydd cymhariaeth ei “ *had* ” â “ *llwch y ddaear* ”, tarddiad a diwedd yr enaid dynol, corff ac ysbryd, yn ôl Gen.2:7, yn cael ei gadarnhau gan “*ser y nefoedd*” yn Gen. .15:5 .

Genesis 14

Gwahanu gan bŵer

Pedwar brenin o'r dwyrain yn dod i ryfela yn erbyn pum brenin y dyffryn lle mae Sodom, y mae Lot yn byw ynddo. Mae'r pum brenin yn cael eu curo a'u cymryd yn garcharor yn ogystal â Lot. Wedi'i rybuddio, mae Abram yn dod i'w gynorthwyo ac yn rhyddhau'r holl wystlon caeth. Gadewch inni nodi diddordeb yr adnod sy'n dilyn.

Gen.14:16: “ *Dygodd yn ôl yr holl gyfoeth; daeth hefyd â Lot, ei frawd, yn ei ôl, â'i eiddo, yn ogystal â'r gwragedd a'r bobl .”*

Mewn gwirionedd, dim ond i Lot yr ymyrodd Abram. Ond wrth adrodd y ffeithiau, mae Duw yn cuddio'r realiti hwn i ddwyn i gof ei waradwydd tuag at Lot a wnaeth y dewis gwael o fyw yn ninas y drygionus.

Gen. 14:17: “ *Wedi i Abram ddychwelyd yn fuddugoliaethus o Cedorlaomer ac oddi wrth y brenhinoedd oedd gydag ef, brenin Sodom a aeth allan i'w gyfarfod yn nyffryn Shawe, sef dyffryn y brenin. ”*

Rhaid diolch i'r enillydd. Ystyr y gair “Shavéh” yw: plaen; yn union, yr hyn a hudo Lot ac a ddylanwadodd ar ei ddewis.

Gen.14:18: “ *Melchisedec, brenin Salem, a ddug fara a gwin: efe oedd offeiriad y Duw Goruchaf*”.

Roedd y brenin Salem hwn yn “ *offeiriad i'r Duw Goruchaf* ”. Ystyr ei enw yw: “Cyfiawnder yw fy Mrenin”. Mae ei bresenoldeb a'i ymyriad yn darparu prawf o barhad addoliad o'r gwir Dduw ar y ddaear er diwedd y dilyw sydd yn parhau yn bresennol iawn yn meddyliau dynion amser Abram. Ond nid yw addolwyr y gwir Dduw yn gwybod dim am y prosiect achubol y bydd Duw yn ei ddatgelu trwy brofiadau proffwydol Abram a'i ddisgynyddion.

Gen.14:19: “ *Ac efe a fendithiodd Abram, ac a ddywedodd: Bendigedig fyddo Abram gan y Duw Goruchaf, arglwydd nef a daear! »*

Mae bendith y cynrychiolydd swyddogol hwn o Dduw yn cadarnhau ymhellach y fendith a roddodd Duw yn uniongyrchol i Abram yn bersonol.

Gen.14:20: “ *Bendigedig fyddo'r Duw Goruchaf, a roddodd dy elynion yn dy law! A dyma Abram yn rhoi iddo ddegwm o bopeth .*”

Mae Melchisedec yn bendithio Abram ond yn ofalus i beidio â phriodoli ei fuddugoliaeth iddo; y mae yn ei briodoli i “ y *Goruchaf Dduw sydd rhoddodd ei elynion yn ei ddwylo* . Ac, mae gennym ni enghraifft bendant o ufudd-dod Abram i gyfreithiau Duw ers iddo “ *roi degwm o bopeth* ” i Melchisedec y mae ei enw yn golygu: “*Fy Mrenin yw Cyfiawnder*”. Roedd y gyfraith degymu hon felly eisoes yn bodoli ers diwedd y llifogydd ar y ddaear ac yn ôl pob tebyg hyd yn oed cyn y “*llifogydd*”.

Gen.14:21 *Dywedodd brenin Sodom wrth Abram, “Rho bobl i mi, a chymer i ti dy hun y cyfoeth .”*

Y mae brenin Sodom yn ddyledus i Abram am waredu ei bobl. Felly mae am dalu brenhinol am ei wasanaeth.

Gen.14:22: “ *Atebodd Abram frenin Sodom: Dyrchafaf fy llaw at yr ARGLWYDD, y Duw Goruchaf, arglwydd nef a daear. ”*

Mae Abram yn manteisio ar y sefyllfa i atgoffa'r brenin gwrthnysig o fodolaeth “ *YaHWéH y Duw Goruchaf* ”, y “ *Meistr nef a daear* ” unigryw ; sy'n ei wneud yn unig berchennog yr holl gyfoeth y mae'r brenin yn ei gael trwy ei ddrygioni.

Gen.14:23: “ *Ni chymeraf unrhyw beth sydd eiddot ti, nac ychwaith edau, na llinyn esgidiau, rhag iti ddweud: Gwneuthum Abram yn gyfoethog. Dim byd i mi! »*

Yn yr agwedd hon, tystia Abram i frenin Sodom mai dim ond i achub ei nai Lot y daeth i'r rhyfel hwn. Mae Abram yn condemnio fel Duw y brenin hwn sy'n byw mewn drygioni, gwyrddroi a thrais. Ac y mae yn gwneud hyn yn eglur iddo trwy wrthod ei gyfoeth annheilwng.

Gen. 14:24 *Yn unig yr hyn a fwytaodd y llanciau, a rhan y gwŷr oedd yn cydgerdded â mi, Aner, Escol, a Mamre: hwy a gymerant eu cyfran hwynt .”*

Ond mae'r dewis hwn o Abram yn ymwneud ag ef yn unig, gwas Duw, a gall ei weision gymryd eu cyfran o'r cyfoeth a gynigir.

Genesis 15

Gwahaniad trwy Gyfamod

Gen.15:1: “ *Wedi'r digwyddiadau hyn daeth gair yr ARGLWYDD at Abram mewn gweledigaeth, a dywedodd, “Abram, paid ag ofni; Myfi yw dy darian, a bydd dy wobr yn fawr iawn .”*

Mae Abram yn ddyn heddychlon sy'n byw mewn byd creulon, hefyd mewn gweledigaeth y mae Duw, ei ffrind YaHWéH, yn dod i dawelu ei feddwl: “*Myfi yw dy darian, a mawr iawn fydd dy wobr*”.

Gen.15:2 *Atebodd Abram, "O ARGLWYDD, beth a roddaist i mi? Rwy'n mynd heb blant; ac etifedd fy nhŷ yw Elieser o Ddamascus .”*

Ers amser maith, mae Abram wedi dioddef o fethu â bod yn dad oherwydd anffrwythlondeb Sarai, ei wraig gyfreithlon. Ac mae'n gwybod pan fydd yn marw

y bydd perthynas agos yn etifeddu ei eiddo: “ *Elieser o Ddamascus* ”. Gadewch inni nodi wrth fynd heibio pa mor hen yw'r ddinas hon “ *Damascus* ” yn Syria.

Gen. 15:3 *A dywedodd Abram, Wele, ni roddaist i mi had, a'r hwn a aned yn fy nhŷ i fydd yn etifedd i mi .*

Nid yw Abram yn deall yr addewidion a wnaed ar gyfer ei ddyfodol gan nad oes ganddo ddim, gan ei fod yn ddi-blant.

Gen.15:4: “ *Yna daeth gair yr ARGLWYDD ato: Nid efe fydd dy etifedd, ond y sawl a ddaw o dy gorff di fydd yn etifedd i ti .*”

Mae Duw yn dweud wrtho y bydd yn dod yn dad i blentyn mewn gwirionedd.

Gen.15:5 *Ac wedi iddo ei ddwyn ef allan, efe a ddywedodd, Edrych tua'r nef, a rhifa'r ser, os gelli eu rhifo hwynt. Ac efe a ddywedodd wrtho, Hwn fydd dy had di .*”

Ar achlysur y weledigaeth hon a roddwyd i Abram, mae Duw yn datgelu i ni allwedd symbolaidd i'r ystyr y mae'n ei roi'n ysbrydol i'r gair “ *seren* ”. Dyfynnwyd yn wreiddiol yn Gen.1:15, “ *seren* ” sydd â'r rôl o “ *oleuo'r ddaear* ” ac mae'r rôl hon eisoes yn rôl Abram a alwodd Duw ac a osododd ar wahân i'r diben hwn, ond rôl yr holl gredinwyr fydd hefyd. bydd yn hawlio ei ffydd a'i wasanaeth dros Dduw. Sylwch, yn ôl Dan.12:3, y bydd statws “*sêr*” yn cael ei roi i'r etholedigion ar eu mynediad i dragwyddoldeb: “ *Bydd y rhai deallus yn disgleirio fel ysblander y nefoedd, a'r rhai sy'n dysgu cyfiawnder, i'r dyrfa. bydd yn disgleirio fel y sêr, byth bythoedd .*” Yn syml, priodolir delwedd y “*seren*” iddynt oherwydd eu bod wedi'u dewis gan Dduw.

Gen.15:6: “ *Ymddiriedodd Abram yn yr ARGLWYDD, ac roedd yn ei gyfrif yn gyfiawnder .*”

Mae'r cwrs adnod hwn yn cynnwys yr elfen swyddogol o'r diffiniad o ffydd a'r egwyddor o gyfiawnhad trwy ffydd. Gan nad yw ffydd yn ddim amgen nag ymddiried goleuedig, cyfiawn ac urddasol. Nid yw ymddiried yn Nuw ond yn gyfreithlon mewn gwybodaeth oleuedig o'i ewyllys ac o'r hyn oll sydd yn ei fodd, heb yr hyn y daw yn anghyfreithlon. Mae ymddiried yn Nuw yn credu ei fod yn bendithio dim ond y rhai sy'n ufuddhau iddo, gan ddilyn esiampl Abram ac esiampl berffaith Iesu Grist.

Y mae y farn hon gan Dduw ar Abram yn prophwydo yr un a ddyry efe i bawb a fyddo yn gweithredu yn gyffelyb iddo, yn yr un ufudd-dod i'r gwirionedd dwyfol a gynnygir ac a ofynir yn eu hamser.

Gen. 15:7: “ *Dywedodd yr ARGLWYDD wrtho eto, " Myfi yw'r ARGLWYDD, a ddaeth â thi allan o Ur y Caldeaid, i roi'r wlad hon i ti i'w meddiannu .*”

Fel rhagymadrodd i gyflwyniad ei gyfamod ag Abram, mae Duw yn atgoffa Abram iddo ddod ag ef allan o Ur y Caldeaid. Mae'r fformiwla hon wedi'i modelu ar gyflwyniad y cyntaf o “ddeg gorchymyn” Duw a ddyfynnir yn Exo.20:2: “ *Myfi yw'r ARGLWYDD, dy Dduw, a ddaeth â thi allan o wlad yr Aiffi, o dŷ'r caethiwed* ”.

Gen.15:8 *Atebodd Abram, "O ARGLWYDD DDUW, beth a wn i a'i meddiannaf?" »*

Mae Abram yn gofyn i YaHWéH am arwydd.

Gen. 15:9 *A dywedodd yr ARGLWYDD wrtho, Cymer heffer tair blwydd oed, gafr tair blwydd oed, hwrdd tair blwydd oed, crwban, a cholomen ifanc .”*

Gen.15:10: “ *Cymerodd Abram yr holl anifeiliaid hyn, a'u torri yn y canol, a gosod pob darn gyferbyn â'i gilydd; ond ni ranodd efe yr adar .*

Mae angen esboniad ar ymateb Duw a gweithred Abram. Mae'r seremoni aberthol hon yn seiliedig ar y syniad o rannu sy'n ymwneud â'r ddwy blaid sy'n cymryd rhan mewn cynghrair, hynny yw: gadewch i ni rannu gyda'n gilydd. Mae'r anifeiliaid sy'n cael eu torri yn y canol yn symbol o gorff Crist a fydd, gan ei fod yn un, yn cael ei rannu'n ysbrydol rhwng Duw a'i etholedigion. Delw dyn ac o Grist yw'r defaid, ond nid yw'r ddelw hon gan yr adar o'r dyn a fydd y Crist a anfonwyd gan Dduw. Dyma pam, fel symbol nefol, maen nhw'n ymddangos yn y cyfamod ond heb eu torri i ffwrdd. Bydd cymod Iesu dros bechod yn weddus i'r etholedigion daearol yn unig, nid i'r angylion nefol.

Gen 15:11: “ *Syrthiodd adar ysglyfaethus ar y celaneddau; ac Abram a'u gyrrodd hwynt allan .”*

Yn y prosiect a broffwydwyd gan Dduw, dim ond cyrff y drygionus a'r gwrthryfelwyr fydd yn cael eu cyflwyno fel bwyd i'r adar ysglyfaethus ar ôl dychwelyd i ogoniant Crist y Gwardedwr. Yn yr amser diwedd, ni fydd y dynged hon yn ymwneud â'r rhai sy'n gwneud cyfamod â Duw yng Nghrist a thrwy ei gyfreithiau. Oherwydd y mae cyrff anifeiliaid a ddatguddir felly o sancteiddrwydd mawr iawn i Dduw ac i Abram. Mae ystum Abram yn gyfiawn oherwydd ni ddylai'r ffeithiau wrth-ddweud y broffwydoliaeth sy'n ymwneud â dyfodol a thynged derfynol sancteiddrwydd Crist.

Gen.15:12: “ *Ar fachlud haul syrthiodd trymgwsg ar Abram; ac wele ofn a thywyllwch mawr yn dyfod arno .”*

Nid yw'r cwsg hwn yn normal. Mae'n “ *gwsg dwfn* ”, fel yr un y plymiodd Duw Adda iddo i ffurfio gwraig, ei “ *gymorth* ”, o un o'i asennau. Fel rhan o'r cynghrair y mae'n ei wneud ag Abram, bydd Duw yn datgelu iddo'r ystyr proffwydol a roddir i'r “ *cymorth* ” hwn a fydd yn wrthrych cariad Duw yng Nghrist. Mewn gwirionedd, mewn ymddangosiad yn unig, y mae Duw yn peri iddo farw i fyned i mewn i'w bresenoldeb tragwyddol, a thrwy hynny ragweled ei fynediad i fywyd tragwyddol, hynny yw, i wir fywyd, yn ol yr egwyddor nas gall neb weled Duw a byw.

Mae'r “ *tywyllwch mawr* ” yn golygu bod Duw yn ei wneud yn ddall i fywyd daearol i lunio yn ei feddwl ddelweddau rhithwir o natur broffwydol, gan gynnwys ymddangosiad a phresenoldeb Duw ei hun. Ac felly wedi plymio i'r tywyllwch, mae Abram yn teimlo “ *ofn* ” cyfreithlon. Ar ben hynny, mae'n tanlinellu cymeriad aruthrol y creawdwr Duw sy'n siarad ag ef.

Gen.15:13 *A dywedodd yr ARGLWYDD wrth Abram, Gwybydd y bydd dy ddisgynyddion yn ddieithriaid mewn gwlad nad yw yn eiddo iddynt; byddan nhw'n cael eu caethiwo yno, a byddan nhw'n cael eu gorthrymu am bedwar can mlynedd .”*

Duw yn cyhoeddi i Abram y dyfodol, y tynged neilltuedig ar gyfer ei ddisgynyddion.

“... *bydd dy ddisgynyddion yn ddieithriaid mewn gwlad na fydd yn eiddo iddynt* ”: dyma'r Aifft.

“... *caiff eu caethiwo yno* ”: ar newid Pharo newydd nad oedd wedi adnabod Joseff, yr Hebraeg a ddaeth yn fawreddog i’w ragflaenydd. Bydd y caethiwed hwn yn cael ei gyflawni yn amser Moses.

“... *a byddant yn cael eu gorthrymu am bedwar can mlynedd* ”: Nid yw hyn yn ymwneud â gormes yr Aifft yn unig, ond yn ehangach am y gormes a fydd yn effeithio ar ddisgynyddion Abram hyd nes y bydd ganddynt eiddo yng Nghanaan, eu gwlad genedlaethol a addawyd gan Dduw.

Gen.15:14: “ *Ond fe farnaf y genedl y maent yn gwasanaethu iddi, ac yna â chyfoeth mawr y deuant allan .* ”

Dim ond yr Aifft, y byddant yn ei gadael, yw'r genedl a dargedir y tro hwn, gan fynd â'i holl gyfoeth gyda nhw i bob pwrpas. Sylwch, yn yr adnod hon, nad yw Duw yn priodoli i'r Aifft y “gormes” a ddyfynnwyd yn yr adnod flaenorol. Mae hyn yn cadarnhau'r ffaith nad yw'r “ *pedwar can mlynedd* ” a grybwyllwyd yn berthnasol i'r Aifft yn unig.

Gen.15:15: “ *Byddwch yn mynd mewn heddwch at eich tadau, byddwch yn cael eich claddu ar ôl henaint hapus .* ”

Bydd popeth yn digwydd fel y dywedodd Duw wrtho. Bydd yn cael ei gladdu yn Hebron yn ogof Machpelah ar dir a brynwyd gan Abram yn ystod ei oes oddi wrth Hethiad.

Gen.15:16: “ *Yn y bedwaredd genhedlaeth y dychwelant yma; canys nid yw anwiredd yr Amoriaid eto yn ei hanterth .* ”

Ymhlith yr Amoriaid hyn, mae gan yr Hethiaid berthynas dda ag Abram y maent yn ei ystyried yn gynrychiolydd i'r Duw mawr. Felly dyma nhw'n cytuno i werthu'r tir iddo ar gyfer ei fedd. Ond ymhen “ *pedair cenedlaeth* ” neu “ *bedwar can mlynedd* ”, bydd y sefyllfa'n wahanol a bydd pobloedd y Canaanaid wedi cyrraedd trothwy gwrthryfel nas cefnogir gan Dduw a byddant i gyd yn cael eu dinistrio i adael eu gwlad i'r Hebraeid a fydd yn ei gwneud. eu pridd cenedlaethol.

Er mwyn deall y prosiect trychinebus hwn i'r Canaanaid yn well, rhaid inni gofio bod Noa wedi melltithio Canaan a oedd yn fab cyntaf i’w fab Ham. Poblogwyd gwlad yr addewid felly gan y disgynydd hwn o Ham wedi ei felltithio gan Noa a chan Dduw. Nid oedd eu dinistr ond mater o amser a benodwyd gan Dduw i gyflawni Ei ddybenion ar y ddaear.

Gen.15:17: “ *Pan fachludodd yr haul, yr oedd tywyllwch dwfn; ac wele, ffwrn mygu ydoedd, a fflamau yn myned rhwng yr anifeiliaid rhanedig .* ”

Yn y seremoni hon, gwaherddir tân sy'n cael ei gynnu gan ddyn. Am feiddio troseddu yr egwyddor hon, bydd dau fab Aaron ryw ddydd yn cael eu difa gan Dduw. Roedd Abram wedi gofyn i Dduw am arwydd a daeth ar ffurf tân nefol a oedd yn mynd rhwng yr anifeiliaid wedi'u torri'n ddau. Dyma sut mae Duw yn tystio dros ei weision fel y proffwyd Elias gerbron proffwydi'r Baaliaid gyda chefnogaeth y frenhines estron a gwraig y Brenin Ahab, o'r enw Jesebel. Boddodd ei allor mewn dŵr, bydd y tân a anfonwyd gan Dduw yn bwyta'r allor a'r dŵr a baratowyd gan Elias, ond bydd allor y gau broffwydi yn cael ei hanwybyddu gan ei thân.

Gen.15:18: “ *Y dydd hwnnw y gwnaeth yr ARGLWYDD gyfamod ag Abram, ac a ddywedodd, I'th ddisgynyddion di y rhoddaf y wlad hon, o afon yr Aifft hyd yr afon fawr, sef yr afon Ewffrates.* ”

Ar ddiwedd y bennod hon 15, mae'r adnod hon yn cadarnhau, ei phrif bwnc yn wir yw'r **gynghrair sy'n gwahanu'r etholedigion oddi wrth ddynion eraill** fel eu bod yn rhannu'r gynghrair hon â Duw ac yn ei wasanaethu.

terfynau y wlad a addawyd i'r Hebreaid yn rhagori ar y rhai y bydd y genedl yn eu meddiannu ar ol goncwest Canaan. Ond mae Duw yn cynnwys yn ei offrwm anialwch aruthrol Syria ac Arabia sy'n ymuno â'r “*Ewphrates*” tua'r dwyrain yn ogystal ag anialwch Shur sy'n gwahanu'r “*Aifft*” oddi wrth Israel. Rhwng yr anialdiroedd hyn, y mae gwlad yr addewid yn cymeryd arno ymddangosiad gardd Duw.

Mewn darllen ysbrydol proffwydol, mae'r “*afonydd*” yn symbol o bobloedd, felly gall Duw broffwydo am ddyfodol Abram fod, am Grist a fydd yn dod o hyd i'w addolwyr a'i etholedigion y tu hwnt i Israel a'r Aifft, i'r gorllewin yn “Ewrop” wedi'i symboleiddio yn Datguddiad 9: 14 dan yr enw “*afon fawr Ewffrates*”.

Gen.15:19: “ *Gwlad y Ceniaid, y Cenesiaid, y Cadmoniaid,* ”

Gen.15:20: “ *yr Hethiaid, y Peresiaid, y Reffaim,* ”

Gen.15:21: “ *yr Amoriaid, a'r Canaaneaid, a'r Girgasiaid, a'r Jebusiaid* ”

Yn amser Abram, mae'r enwau hyn yn dynodi'r teuluoedd a gasglwyd yn y dinasoedd sy'n ffurfio gwlad Canaan ac yn ei phoblogi. Yn eu plith, mae'r Reffaim a fydd yn fwy na'r lleill yn cadw safon enfawr yr antifilwriad pan gymerodd Josua y diriogaeth “*bedair cenhedlaeth*” neu “*bedair can mlynedd*” yn ddiweddarach.

Abram yw patriarch dau gyfamod cynllun Duw. Bydd ei ddisgyniad trwy'r cnawd yn cynhyrchu disgynyddion niferus a fydd yn cael eu geni i'r bobl a ddewiswyd gan Dduw, ond heb eu hethol ganddo. O ganlyniad, mae'r gynghrair gyntaf hon sy'n seiliedig ar y cnawd yn ystumio ei brosiect achubol ac yn drysu ei ddealltwriaeth, oherwydd ni fydd iachawdwriaeth ond yn gorffwys ar weithred ffydd yn y ddwy gynghrair. Nid enwaediad o'r cnawd a achubodd yr Hebreaid er ei fod yn ofynnol gan Dduw. Yr hyn a'i galluogodd i fod yn gadwedig oedd ei weithredoedd ufudd a ddatguddia ac a gadarnhaodd ei ffydd a'i ymddiried yn Nuw. Ac y mae yr un peth yn ammodau iachawdwriaeth yn y cyfamod newydd, yn yr hwn y mae ffydd yn Nghrist yn cael ei gwneyd yn fyw trwy weithredoedd ufudd-dod i'r gorchymynion, yr ordinhadau a'r egwyddorion dwyfol a ddatguddir gan Dduw, trwy yr holl Fibl. Mewn perthynas foddolawn â Duw, y mae dysgeidiaeth y llythyren yn cael ei goleuo gan ddeallusrwydd yr ysbryd; dyma pam y dywedodd Iesu: “ *Y mae'r llythyren yn lladd, ond yr Ysbryd sy'n rhoi bywyd* ”.

Genesis 16

Gwahanu trwy gyfreithlondeb

Gen.16:1 “ *Ni chafodd Sarai, gwraig Abram, blant iddo. Yr oedd ganddi was Eifftaidd o'r enw Hagar .*

Gen. 16:2 *A dywedodd Sarai wrth Abram, Wele, yr ARGLWYDD a'm gwnaeth yn ddiffrwyth; tyred, atolwg, at fy ngwas; efallai y caf blant drwyddi. Gwrandawodd Abram ar lais Sarai .”*

Gen.16:3 *Felly Sarai, gwraig Abram, a gymerodd Hagar yr Eifftiwr, ei morwyn, ac a'i rhoddes hi yn wraig i Abram ei gŵr, wedi i Abram drigo yng ngwlad Canaan am ddeng mlynedd .*

Mae'n hawdd i ni feirniadu'r dewis anffodus hwn oherwydd menter Sarai ond edrych ar y sefyllfa fel y'i cyflwynodd ei hun i'r pâr bendigedig.

Roedd Duw wedi dweud wrth Abram y byddai plentyn yn cael ei eni o'i **groth**. Ond ni ddywedodd wrtho am Sarai ei wraig oedd yn ddiffrwyth. Ar ben hynny, ni holodd Abram ei Greawdwr am fanylion ei gyhoeddiadau. Roedd yn disgwyl i Dduw siarad ag ef yn ôl ei ewyllys penarglwyddiaethol. Ac yno, rhaid i ni ddeall fod y diffyg eglurhad hwn wedi ei fwriadu yn union i ysgogi y fenter ddynol hon trwy ba un y mae Duw yn creu cymar anghyfreithlon o ran yr addewid o fendith, ond yn ddefnyddiol, i'w gosod o flaen y dyfodol yr adeiladodd Israel ar Isaac, cystadleuaeth ryfelgar a phrotestiol, gwrthwynebwr a hyd yn oed gelyn. Deallodd Duw, yn ychwanegol at y ddau lwybr, y da a'r drwg a osodwyd o flaen dewis- iadau dyn, fod " y foronen a'r ffon " mor angenrheidiol a'u gilydd, i symud yr " asyn " yn ei flaen. » ystyfnig. Bydd genedigaeth Ishmael, sydd hefyd yn fab i Abram, yn hyrwyddo ffurfio'r staff Arabaidd tan ei ffurf olaf mewn hanes, crefyddol, Islam (cyflwyniad; uchder i'r bobl wrthryfelgar hon yn naturiol ac yn etifeddol).

Gen.16:4: “ *Aeth at Hagar, a hi a feichiogodd. Pan welodd ei hun yn feichiog, edrychodd ar ei meistres gyda dirmyg .*

Mae'r agwedd ddirmygus hon o Hagar, yr Eifftiwr tuag at ei meistres, yn dal i nodweddu'r bobloedd Mwslimaidd Arabaidd heddiw. Ac wrth wneud hynny, nid ydynt yn gwbl anghywir oherwydd bod y byd Gorllewinol wedi diystyru'r fraint aruthrol o gael ei efengylu yn enw'r dwyfol Crist Iesu. Fel bod y grefydd Arabaidd ffug hon yn parhau i gyhoeddi bod Duw yn fawr pan fydd y Gorllewin wedi ei ddileu o gofrestrau ei feddyliau.

Mae'r ddelwedd a roddir yn yr adnod hon yn darlunio union sefyllfa ein hamser gorffen, oherwydd nid yw Cristnogaeth Orllewinol, hyd yn oed wedi'i ystumio, fel Sarai bellach yn dwyn meibion ac mae'n suddo i ddiffrwythder ysbrydol y tywyllwch. Ac y mae'r ymadrodd yn dweud: yng ngwlad y deillion, y rhai unlllygeidiog yn frenhinoedd.

Gen.16:5 *A dywedodd Sarai wrth Abram, Y sarhad a wnaed arnaf fi sydd arnat ti. Gosodais fy ngwas yn dy fynwes; a phan welodd ei bod yn feichiog, hi a edrychodd arnaf yn ddirmyg. Bydded yr ARGLWYDD yn farnwr rhyngof fi a thi! »*

Gen.16:6 *Dywedodd Abram wrth Sarai, Wele dy forwyn yn dy allu; gwna â hi fel y mynnost. Yna Sarai a'i camdriniodd; a Hagar a ffodd oddi wrthi .”*

Mae Abram yn cymryd ei gyfrifoldeb, ac nid yw'n beio Sarai am fod yn ysbrydoliaeth ar gyfer yr enedigaeth anghyfreithlon hon. Felly, o'r dechrau, mae cyfreithlondeb yn gosod ei gyfraith ar anghyfreithlondeb ac yn dilyn y wers hon, o hyn allan ni fydd priodasau ond yn uno pobl o'r un teulu agos hyd Israel y dyfodol

a'i ffurf genedlaethol a gafwyd ar ôl yr ymadawiad o Israel Caethwasiaeth yr Aifft.

Gen.16:7: “ *Canfu angel yr ARGLWYDD hi wrth ffynnon ddŵr yn yr anialwch, wrth y ffynnon sydd ar y ffordd i Sur .* ”

Dim ond oherwydd statws bendigedig Abram y mae'r cyfnewid uniongyrchol hwn rhwng Duw a Hagar yn bosibl. Mae Duw yn dod o hyd iddo yn anialwch Schur a fydd yn dod yn gartref i Arabiaid crwydrol sy'n byw mewn pebyll yn chwilio'n barhaus am fwyd i'w defaid a'u camelod. Y ffynhonnell ddŵr oedd cyfrwng goroesi Hagar ac mae hi'n dod ar draws "gwanwyn dyfroedd bywyd", a ddaw i'w hannog i dderbyn ei statws fel gwas a'i thynged toreithiog.

Gen.16:8 *Dywedodd yntau, Hagar, llawforwyn Sarai, o ble y daethost, ac i ble yr wyt yn mynd? Atebodd hithau: Yr wyf yn ffoi oddi wrth Sarai, fy meistres .*

Mae Hagar yn ateb y ddau gwestiwn: ble wyt ti'n mynd? Ateb: Rwy'n rhedeg i ffwrdd. O ble wyt ti'n dod? Ateb: o Sarai, fy meistres.

Gen.16:9: “ *Angel yr ARGLWYDD a ddywedodd wrthi, Dychwel at dy feistres, ac ymddarostwng dan ei llaw hi .* ”

Nid yw'r barnwr mawr yn gadael unrhyw ddewis iddo, mae'n gorchymyn dychwelyd a gostyngeddwydd, oherwydd yn wir achoswyd y broblem wirioneddol gan y dirmyg a ddangoswyd at ei feistres sydd, ar wahân i'w diffwrthder, yn parhau i fod yn feistres gyfreithlon iddo a rhaid ei gwasanaethu a'i pharchu.

Gen.16:10: “ *Dywedodd angel yr ARGLWYDD wrtho, “Yr wyf am amlhau dy ddisgynyddion, a byddant mor niferus fel na ellir eu rhifo .* ”

YaHWÉH yn ei annog trwy gynnig “moronen” iddo. Mae'n addo dyfodol “ *mor niferus fel na allwn eu cyfrif* ” iddo. Peidiwch â gwneud unrhyw gamgymeriad, bydd y dyrfa hon yn gnawdol ac nid yn ysbrydol. Oherwydd bydd oraclau Duw yn cael eu cario hyd sefydlu'r cyfamod newydd, gan ddisgynyddion yr Hebraid yn unig. Ond wrth gwrs, gall unrhyw Arab didwyll ymrwymo i gyfamod Duw trwy dderbyn Ei safonau a ysgrifennwyd gan yr Hebraid yn y Beibl. Ac ers ei ymddangosiad, nid yw'r Koran Mwslimaidd wedi bodloni'r maen prawf hwn. Mae'n cyhuddo, yn beirniadu ac yn ystumio'r gwirioneddau Beiblaidd a ddilyswyd gan Iesu Grist.

Trwy ddefnyddio ar gyfer Ishmael yr ymadrodd a ddefnyddiwyd eisoes am Abram, “ *mor niferus fel na ellir eu cyfrif* ”, rydym yn deall mai cwestiwn yn unig o amlhau dynol yw ac nid yr etholedigion a ddewiswyd ar gyfer bywyd tragwyddol. Mae'r cymariaethau a gynigir gan Dduw bob amser yn ddarostyngedig i amodau y mae'n rhaid eu bodloni. Enghraifft: mae “ *sêr yr awyr* ” yn ymwneud ag unrhyw weithgaredd crefyddol sy'n cynnwys “ *goleuo'r ddaear* ”. Ond pa oleuni? Dim ond goleuni'r gwirionedd a gyfreithlonwyd gan Dduw sy'n gwneud “ *seren* ” teilwng i “ *ddisgleirio am byth* ” yn y nefoedd, yn ôl Dan.12:3, oherwydd byddan nhw wedi bod yn “ *ddeallus* ” **mewn gwirionedd** ac wedi “ *dysgu cyfiawnder* ” mewn **gwirionedd** . Dduw.

Gen.16:11 *Dywedodd angel yr ARGLWYDD wrtho, "Edrych, yr wyt yn feichiog, a chei fab, a byddi'n ei enwi Ismael; oherwydd y mae'r ARGLWYDD wedi dy glywed yn dy gystudd .* ”

Gen.16:12: “ *Bydd fel asyn gwyllt; ei law ef fydd yn erbyn pawb, a llaw pawb fydd yn ei erbyn ef; a bydd yn trigo gyferbyn â'i holl frodyr .* ”

Mae Duw yn cymharu Ishmael, a'i ddisgynyddion Arabaidd, ag “ *asyn gwyllt* ”, yr anifail sy'n enwog am ei gymeriad ystyfnig ac ystyfnig; ac ar ben hynny, creulon ers hynny a elwir yn “ *savage* ”. Felly nid yw'n caniatáu iddo'i hun gael ei ddoffi, ei ddomestigeiddio na'i gyfogi. Yn fyr, nid yw'n caru ac nid yw'n gadael ei hun i gael ei garu, ac mae'n cario yn ei genynnau etifeddiaeth ymosodol tuag at ei frodyr a'i ddieithriaid ei hun. Mae'r farn hon a sefydlwyd ac a ddatgelwyd gan Dduw o bwysigrwydd mawr, yn yr amser hwn o'r diwedd, i ddeall rôl gosbi, i Dduw, crefydd Islam a ymladdwyd gan gau Gristnogaeth ar adegau pan oedd y Cristion yn “oleuni” yn *unig . tywyllwch* ”. Ers iddi ddychwelyd i bridd ei hynafiaid, mae Israel wedi dod yn darged unwaith eto, fel y mae'r Gorllewin Cristnogol wedi'i warchod gan bŵer America, y maent yn ei alw, heb fod yn rhy gyfeiliornus, “y Satan mawr”. Mae'n wir y gall “Satan” bach adnabod “yr un mawr”.

Trwy roi genedigaeth i Ishmael, enw sy'n golygu "Duw wedi clywed", plentyn yr anghydfod, mae Duw yn creu **gwahaniad ychwanegol** o fewn teulu Abram. Mae'n ychwanegu at felltith ieithoedd a grëwyd ym mhrofiad Babel. Ond os bydd yn paratoi moddion i gosbi, y rheswm am ei fod yn gwybod ymlaen llaw ymddygiad gwrthryfelgar bodau dynol yn ei ddwy gynghrair olynol hyd ddiwedd y byd.

Gen.16:13: “ *Galwodd hi Atta El roi ar enw yr ARGLWYDD a lefarodd wrthi; canys hi a ddywedodd, A welais i ddim yma, wedi iddo fy ngweld? »* ”

Mae'r enw Atta El Roi yn golygu: Ti yw'r Duw sy'n gweld. Ond eisoes, mae'r fenter hon i roi enw i Dduw yn ddieter yn erbyn ei oruchafiaeth. Mae gweddill yr adnod hon a gyfieithwyd mewn llawer o wahanol ffyrdd yn deillio o'r meddwl hwn. Ni all Hagar ei gredu. Hi, y gwas bach, oedd gwrthrych sylw'r creawdwr mawr Duw sy'n gweld tynged ac yn ei datgelu. Ar ôl y profiad hwn, beth all hi ei ofni?

Gen 16:14 “ *Am hynny y galwyd y ffynnon hon yn ffynnon Lachai brenin; y mae rhwng Cades a Bared .* ”

Mae y lleoedd daearol y mae Duw wedi amlygu ei Hun yn fawreddog, ond y mae yr anrhydeddau y mae dynion yn eu talu iddynt yn cael eu hachosi yn fynych gan eu hysbryd eilunaddolgar, yr hwn nid yw yn eu cymodi ag Ef.

Gen 16:15 “ *Yr oedd Hagar yn esgor ar fab i Abram; a rhoddodd Abram yr enw Ismael ar y mab a esgorodd ar Hagar .* ”

Yn wir, mab dilys Abram yw Ishmael, ac yn enwedig ei blentyn cyntaf y bydd yn naturiol yn ymlynu wrtho. Ond nid yw yn fab yr addewid a gyhoeddwyd gan Dduw o'r blaen. Ac eto wedi ei ddewis gan Dduw, mae'r enw “ *Ishmael* ” a roddir iddo neu “ *Duw wedi clywed* ” yn seiliedig ar gystudd Hagar yn anad dim, dioddefwr y penderfyniadau a gymerwyd gan ei feistres a'i feistr. Ond yn yr ail ystyr, y mae hefyd yn seiliedig ar gyfeiliornad Abram a Sarai o fod wedi credu yn ddiymdroi mai y mab hwn a genhedlwyd gan Hagar, yr Aipht, oedd y confyrmasiwn, yr “ *atebiad,*” a'r cyflawniad o gyhoeddiad Duw. Bydd canlyniadau gwaedlyd i'r gwall hyd ddiwedd y byd.

Mae Duw wedi mynd i mewn i'r meddwl dynol ac ar ei gyfer mae'r hanfodol yn cael ei gyflawni: y plentyn anghydfod a **gwahanu gwrthdaro** yn fyw.

Gen.16:16: “ *Roedd Abram yn wyth deg chwech oed pan esgorodd Hagar ar Abram Ismael .*”

Ganwyd “Ishmael” felly yn 2034 (1948 + 86) pan oedd Abram yn 86 oed.

Genesis 17

Gwahaniad trwy enwaediad : arwydd yn y cnawd

Gen.17:1 *Pan oedd Abram yn naw deg naw oed, ymddangosodd yr ARGLWYDD i Abram a dweud wrtho, “Myfi yw Duw Hollalluog. Cerddwch o flaen fy wyneb, a byddwch yn ddi-fai .”*

Yn 2047, yn 99 oed ac Ishmael 13, mae Duw yn ymweld ag Abram mewn ysbryd gan ei gyflwyno ei hun iddo am y tro cyntaf fel “ *Duw Hollalluog*”. Mae Duw yn paratoi gweithred a fydd yn datgelu'r cymeriad “hollalluog” hwn. Mae gwedd Duw yn bennaf o'r drefn eiriol a chlywedol oherwydd erys ei ogoniant yn anweledig ond gellir gweld delw debyg o'i berson heb farw.

Gen.17:2: “ *Gwnaf fy nghyfamod rhyngof a thi, ac amlhaf di yn ddiiddiwedd .*”

Mae Duw yn adnewyddu addewid ei llusoi, y tro hwn yn pennu “ *i anfeidroldeb* ” boed, fel “ *llwch y ddaear* ” a “ *sêr yr awyr* ” “ *na all neb gyfrif*”.

Gen.17:3: “ *Syrthiodd Abram ar ei wyneb; a llefarodd Duw wrtho, gan ddywedyd :*

Gan sylweddoli mai'r un sy'n siarad ag ef yw “Hollalluog Dduw”, mae Abram yn syrthio ar ei wyneb er mwyn peidio ag edrych ar Dduw, ond mae'n gwrandao ar ei eiriau sy'n swyno ei holl enaid.

Gen.17:4: “ *Dyma fy nghyfamod yr wyf yn ei wneud â chwi. Byddwch yn dad i lu o genhedloedd .* »

Atgyfnerthwyd y cyfamod rhwng Duw ac Abram y diwrnod hwnnw: “ *Byddi'n dad i lu o genhedloedd .*”

Gen.17:5: “ *Ni'th elwir mwyach yn Abram; ond Abraham fydd dy enw, canys myfi a'th wneuthum di yn dad cenedloedd lawer .* »

Mae newid enw o Abram i Abraham yn bendant ac yn ei amser ef bydd Iesu yn gwneud yr un peth trwy newid enwau ei apostolion.

Gen.17:6: “ *Gwnaf di'n helaeth o ffrwythlon, gwnaf genhedloedd ohonoch; a brenhinoedd a ddaw allan o honot .* »

Abram yw tad cyntaf y cenedloedd Arabaidd yn Ismael, yn Isaac, efe a fydd tad yr Hebreaid, meibion Israel; ac yn Midian bydd yn dad i feibion Midian; lle y caiff Moses ei wraig Sipporah, merch Jethro.

Gen.17:7: “ *Gwnaf fy nghyfamod rhyngof fi a thi, a'th ddisgynyddion ar dy ôl, ar hyd eu cenedlaethau: cyfamod tragwyddol fydd hwnnw, y byddaf Dduw i ti ac i'th ddisgynyddion ar dy ôl .*”

Mae Duw yn dewis geiriau ei gyfamod yn gynnil a fydd yn “barhaol” ond nid yn dragwyddol. Mae hyn yn golygu y bydd y gynghrair a ddaeth i ben gyda'i ddisgynyddion cnawdol yn para am gyfnod cyfyngedig. A bydd y terfyn hwn yn cael ei gyrraedd pan, yn ei ddyfodiad cyntaf a'i ymgnawdoliad dynol, y bydd y Crist dwyfol yn sefydlu ar ei farwolaeth cymod gwirfoddol, sail y cynghrair newydd a fydd â chanlyniadau tragwyddol.

Ar y pwynt hwn, rhaid sylweddoli bod yr holl fodau dynol cyntaf-anedig a dargedwyd ac a enwyd o'r dechrau yn colli eu cyfreithlondeb. Dyma oedd achos Cain, cyntaf-anedig Adda, o Ismael, mab cyntafanedig Abram, ond anghyfreithlon, ac ar ei ôl ef y bydd achos Esau cyntafanedig Isaac. Mae'r egwyddor hon o fethiant y cyntafanedig yn proffwydo methiant y gynghrair gnawdol Iddewig. Bydd yr ail gyfamod yn ysbrydol a bydd o fudd i baganiaid gwirioneddol dröedig yn unig, er gwaethaf yr ymddangosiadau twyllodrus a achosir gan ragdybiaethau dynol ffug.

Gen.17:8: “ *Rhoddaf i ti, ac i'th ddisgynyddion ar dy ôl, y wlad yr wyt yn byw ynddi fel estron, holl wlad Canaan, yn etifeddiaeth dragwyddol, a byddaf fi yn Dduw iddynt.* ”

Yn yr un modd, bydd gwlad Canaan yn caelei rhoi “ *mewn meddiant tragwyddol* ” cyhyd â bod Duw yn rhwym wrth ei gyfamod. A bydd gwrthod y Meseia Iesu yn ei wneud yn null, hefyd, 40 mlynedd ar ôl y dicter hwn, bydd y genedl a'i phrifddinas Jerwsalem yn cael eu dinistrio gan filwyr Rhufeinig, a bydd yr Iddewon sy'n goroesi yn cael eu gwasgaru yn amrywiol wledydd y byd. Am fod Duw yn pennu amod o'r cyfamod: “ *Myfi a fyddaf yn Dduw iddynt* ”. Hefyd, pan fydd Iesu, fel yr anfonwyd ef gan Dduw, yn cael ei wrthod yn swyddogol gan y genedl, bydd Duw yn gallu torri ei gynghrair yn gwbl gyfreithlon.

Gen.17:9: “ *Dywedodd Duw wrth Abraham: “Byddi'n cadw fy nghyfamod, ti a'th ddisgynyddion ar dy ôl, ar hyd eu cenedlaethau .”* ”

Mae'r adnod hon yn troelli'r gwddf i'r holl ragdybiaethau crefyddol hyn sy'n gwneud Duw yn Dduw i'r crefyddau undduwiol sydd wedi'u crynhoi yn y gynghrair eciwmenaid er gwaethaf eu dysgeidiaeth anghydnaws a gwrthwynebol. Nid yw Duw ond yn rhwym wrth ei eiriau ei hun sy'n gosod allan sail ei gyfamod, math o gontract a wnaed â'r rhai sy'n ufuddhau iddo yn unig. Os ceidw dyn ei gyfamod, y mae yn ei ddilysu ac yn ei estyn. Ond rhaid i ddyn ddilyn Duw yn ei brosiect a adeiladwyd ar ddau gyfnod olynol; y cyntaf yn gnawdol, yr ail yn ysbrydol. Ac mae'r darn hwn o'r cyntaf i'r ail yn profi ffydd unigol bodau dynol, ac yn gyntaf oll, ffydd yr Iddewon. Trwy wrthod Crist, mae'r genedl Iddewig yn torri ei chyfamod â Duw sy'n agor y drws i'r paganiaid, ac yn eu plith mae'r rhai sy'n trosi i Grist yn cael eu mabwysiadu ganddo a'u priodoli fel meibion ysbrydol i Abraham. Felly, mae pawb sy'n cadw ei gyfamod yn gnawdol neu'n ysbrydol yn feibion neu ferched i Abraham.

Yn yr adnod hon, gwelwn fod gan Israel, cenedl y dyfodol o'r enw hwnnw, ei tharddiad yn Abraham. Mae Duw yn penderfynu gwneud ei ddisgynyddion yn bobl “wedi eu gosod ar wahân” ar gyfer gwrthdystiad daearol. Nid yw'n gwestiwn o bobl gadwedig, ond o gyfansoddiad cynulliad dynol sy'n cynrychioli'r ymgeiswyr daearol ar gyfer dewis yr etholedigion a achubir trwy ras Duw yn y dyfodol a geir trwy Iesu Grist.

Gen.17:10: “ *Dyma fy nghyfamod, yr hwn a gadwch rhyngof fi a chwi, a'ch disgynyddion ar eich ôl: enwaedir pob gwryw yn eich plith .* ”

Mae enwaediad yn arwydd o'r cyfamod rhwng Duw, Abraham a'i ddisgynyddion cnawdol. Ei wendid yw ei ffurf gyfunol sy'n berthnasol i'w holl ddisgynyddion, wedi'u hanimeiddio trwy ffydd ai peidio, yn ufudd ai peidio. Ar y llaw arall, yn y gynghrair newydd, bydd y detholiad trwy ffydd a roddir ar brawf yn cael ei brofi'n unigol gan yr etholedigion a fydd wedyn yn cael y bywyd tragwyddol sydd yn y fantol yn y gynghrair hon. Rhaid ychwanegu at enwaediad, canlyniad anffodus: mae Mwslemaid hefyd wedi cael eu henwaedu ers eu patriarch Ishmael ac maen nhw'n rhoi gwerth ysbrydol i'r enwaediad hwn sy'n eu harwain i hawlio hawl i dragwyddoldeb. Fodd bynnag, dim ond effeithiau tragwyddol, nid tragwyddol, gnawdol sydd i enwaediad.

Gen.17:11: “ *Byddwch yn enwaedu eich hunain; a bydd yn arwydd o gynghrair rhyngof fi a thithau .* ”

Mae'n wir yn arwydd o gynghrair â Duw ond nid yw ei effeithiolrwydd ond yn gnawdol ac mae adnodau 7, 8, ac mae adnod 13 a ganlyn yn cadarnhau ei unig gymhwysiad “ **parhaus** ”.

Gen.17:12 *Pan fyddo pob gwryw yn wyth diwrnod oed, yn ôl eich cenedlaethau, enwaedir pob gwryw yn eich plith, pa un bynnag a yw ef wedi ei eni yn y tŷ, ai am arian a brynir ef gan unrhyw fab i estron. heb fod yn perthyn i'ch hil* .

Rhywbeth sy'n dal yn syndod mawr, ond er gwaethaf ei natur barhaus, mae serch hynny yn gyfystyr â phroffwydoliaeth sy'n datgelu prosiect Duw ar gyfer yr 8fed ^{mileniwm} . Dyma'r rheswm dros y dewis o "wyth diwrnod", oherwydd bod y saith diwrnod cyntaf yn symbol o amser daearol dewis yr etholedigion o chwe mil o flynyddoedd a dyfarniad y seithfed mileniwm. Trwy drefnu, ar y ddaear, gynghrair agos â'r genedl Iddewig a'i embryo cychwynnol, Abram, mae Duw yn datgelu delwedd tragwyddoldeb yr etholedigion yn y dyfodol wedi'u rhyddhau o wendid rhywiol cnawdol wedi'i ganolbwyntio ar y blaengroen sydd wedi'i dorri i ffwrdd oddi wrth wrywod. Yna, yn union fel y bydd yr etholedigion yn dod o holl wreiddiau pobloedd y ddaear, ond yn unig yng Nghrist, yn yr hen gyfamod, mae'n rhaid i enwaediad gael ei gymhwysu hyd yn oed at dramorwyr pan fyddant am fyw gyda'r ochr a ddewiswyd gan Dduw.

Prif syniad enwaediad yw dysgu na fydd dynion yn nheyrnas dragwyddol Dduw mwyach yn atgennedlu ac na fydd chwantau cnawdol yn bosibl mwyach. Heblaw hyny, y mae yr apostol Paul yn cymharu enwaediad y cnawd yn yr hen gyfamod ag eiddo calonau yr etholedigion yn y newydd. Yn y persbectif hwn, mae'n awgrymu purdeb y cnawd a phurdeb y galon sy'n rhoi ei hun i Grist.

Mae enwaedu yn golygu **torri o gwmpas** ac mae'r syniad hwn yn datgelu bod Duw eisiau sefydlu perthynas unigryw gyda'i greadur. Mewn Duw “cenfigennus”, mae'n mynnu detholusrwydd a blaenoriaeth cariad ei etholedigion sy'n gorfod, os oes angen, dorri i ffwrdd perthnasoedd dynol o'u cwmpas sy'n niweidiol i'w hiachawdwriaeth a thorri cysylltiadau â'r pethau a'r bobl sy'n niweidio eu perthynas â nhw. fe. Fel delw broffwydol pedagogaid, mae'r egwyddor hon yn ymwneud â'i Israel gnawdol, yn gyntaf, a'i Israel ysbrydol erioed a ddatguddir yn Iesu Grist yn ei berffeithrwydd.

Gen.17:13: “ *Y neb a aned yn y tŷ, a phwy bynnag a brynir ag arian, rhaid ei enwaedu; a bydd fy nghyfamod yn eich cnawd chwi yn gyfamod **tragywyddol** » .*

Mae Duw yn mynnu'r syniad hwn: gellir cysylltu'r plentyn cyfreithlon a'r plentyn anghyfreithlon ag ef oherwydd ei fod felly'n proffwydo dwy gynghrair ei brosiect arbed ... Yna, mae'r mynnu a nodir gan ddychwelyd yr ymadrodd "caffaelwyd yn cymryd arian" yn *proffwydo* Iesu y Crist a amcangyfrifir yn 30 denarii gan yr luddewon crefyddol gwrthryfelgar. Ac felly, am 30 denarii, bydd Duw yn cynnig ei fywyd dynol er prynedigaeth yr etholedig Iddewig a phaganaidd yn enw ei gynghrair sanctaidd. Ond y mae natur “ **dragwyddol** ” arwydd yr enwaediad yn cael ei dwyn i gof ac mae'r manwl gywirdeb “ *yn eich cnawd* ” yn cadarnhau ei gymeriad ennyd. Oherwydd bydd y cyfamod hwn sy'n dechrau yma yn dod i ben pan fydd y Meseia yn “ *rhoi terfyn ar bechod* ,” yn ôl Dan.7:24.

Gen.17:14: “*Caiff gwryw dienwaededig, nad yw wedi ei enwaedu yn y cnawd, ei dorri ymaith o blith ei bobl; bydd wedi torri fy nghyfamod*”

Mae parch at y rheolau a osodwyd gan Dduw yn llym iawn ac yn cyfaddef nad oes unrhyw eithriadau oherwydd bod eu camweddau yn ystumio ei brosiect proffwydol, a bydd yn dangos trwy atal Moses rhag dod i Ganaan fod y bai hwn yn fawr iawn. Nid yw y dienwaededig yn y cnawd yn fwy cyfreithlon i fyw yn y bobl Iddewig ddaearol nag a fyddai y dienwaededig yn y galon yn nheyrnas nefol dragwyddol Dduw.

Gen.17:15: “*Dyweddodd Duw wrth Abraham, “Paid â galw Sarai dy wraig yn Sarai mwyach; ond Sarah fydd ei henw .”*

Mae Abram yn golygu tad pobl ond mae Abraham yn golygu tad i dyrfa. Yn yr un modd, mae Sarai yn golygu bonheddig ond mae Sarah yn golygu tywysoges.

Y mae Abram eisoes yn dad i Ishmael, ond y mae newid ei enw Abraham yn cael ei gyfiawnhau ar amlhau ei ddisgynyddion yn Isaac y mab y bydd Duw yn ei gyhoeddi iddo, nid ar Ismael. Am yr un rheswm, bydd y Sarai ddiffrwyth yn cenhedlu ac yn esgor ar dyrfaoedd trwy Isaac a'i henw yn dod yn Sarah.

Gen.17:16: “*Bendithiaf hi, a rhoddaf i ti fab ganddi; Bendithiaf hi, a daw yn genhedloedd; daw brenhinoedd pobloedd oddi wrthi .”*

Mae Abram yn cerdded gyda Duw, ond mae ei fywyd bob dydd yn ddaearol ac yn seiliedig ar amodau naturiol daearol, nid gwyrthiau dwyfol. Hefyd yn ei feddwl y mae yn rhoddi i eiriau Duw y teimlad o fendith trwy y modd y cafodd Sarai fab trwy Hagar ei morwyn.

Gen.17:17: “*Syrthiodd Abraham ar ei wyneb; chwarddodd, ac a ddywedodd yn ei galon, A enir mab i ŵr can mlwydd? ac a fyddai Sarah, naw deg oed, yn rhoi genedigaeth? »*

Gan sylweddoli y gallai Duw olygu y byddai Sarai yn dod yn gallu magu plant er ei bod yn ddiffrwyth ac eisoes yn 99 oed, fe chwarddodd yn ei galon. Mae'r sefyllfa mor annirnadwy ar y lefel ddynol ddaearol fel bod yr atgyrch hwn o'i feddwl yn ymddangos yn naturiol. Ac mae'n rhoi ystyr i'w feddyliau.

Gen.17:18: “*A dywedodd Abraham wrth Dduw: O! bydded i Ishmael fyw o flaen dy wyneb! »*

Mae'n amlwg fod Abraham yn rhesymu'n gnawdol ac mai dim ond trwy Ishmael, y mab a aned yn barod ac yn 13 oed, y mae'n deall ei luosi.

Gen.17:19: “ *Dywedodd Duw, Bydd Sara dy wraig yn sicr o esgor ar fab i ti; a gelwi ei enw ef Isaac. Sefydla fy nghyfamod ag ef yn gyfamod tragwyddol i'w ddisgynyddion ar ei ôl.* ”

Gan wybod meddyliau Abraham, mae Duw yn ei geryddu ac yn adnewyddu'r cyhoeddiad heb adael y siawns lleiaf am gamgymeriad dehongli.

Mae'r amheuaeth a fynegwyd gan Abraham am enedigaeth wyrthiol Isaac yn proffwydo'r amheuaeth a'r anghrediniaeth y bydd dynoliaeth yn ei hamlygu tuag at Iesu Grist. A bydd yr amheuaeth ar ffurf gwrthodiad swyddogol ar ran dyfodol cnawdol Abraham.

Gen 17:20 *Am Ismael, yr wyf wedi eich clywed. Wele, bendithiaf ef, a gwnaf ef yn ffrwythlon, ac amlhaf ef yn ddirfawr; efe a genhedlodd ddeuddeg tywysog, a gwnaf ef yn genedl fawr.* ”

Mae Ishmael yn golygu bod Duw wedi clywed, hefyd, yn yr ymyriad hwn, mae Duw yn dal i gyfiawnhau'r enw a roddodd iddo. Bydd Duw yn ei wneud yn ffrwythlon, bydd yn cael ei luosi ac yn ffurfio'r genedl Arabaidd fawr sy'n cynnwys “deuddeg tywysog”. Mae'r rhif hwn 12 yn debyg i 12 mab Jacob o'i gynghrair sanctaidd a fydd yn cael ei olynu gan 12 apostol Iesu Grist, ond nid yw tebyg yn golygu union yr un fath oherwydd ei fod yn cadarnhau cymorth dwyfol ond nid cynghrair achubol yn ymwneud â'i brosiect o fywyd tragwyddol. Ymhellach, bydd Ishmael a'i ddisgynyddion yn elyniaethus tuag at bawb sy'n ymuno â chynghrair sanctaidd Duw, yn olynol Iddewon ac yna Gristnogion. Bydd y rôl niweidiol hon yn cosbi genedigaeth anghyfreithlon trwy brosesau sydd yr un mor anghyfreithlon a ddychmygir gan y fam ddi-haint a'r tad sy'n rhy hunanfodlon. Dyma pam y bydd meibion cnawdol Abraham yn dioddef yr un felltith ac yn y pen draw yn dioddef yr un gwrthodiad gan Dduw.

Wedi adnabod Duw a'i werthoedd, gall disgynyddion Ishmael ddewis byw yn unol â'i reolau nes dod i mewn i'r gynghrair Iddewig, ond bydd y dewis hwn yn aros yn unigol fel yr iachawdwriaeth dragwyddol a gynigir i'r etholedigion. Yn yr un modd, fel yn achos dynion eraill o bob tarddiad, bydd iachawdwriaeth yng Nghrist yn cael ei chynnig iddynt a bydd y llwybr i dragwyddoldeb yn agored iddynt, ond yn unig ar safon ufudd Crist y Gwarddwr, wedi'i groeshoelio, wedi marw ac wedi'i atgyfodi.

Gen.17:21: “ *Gwnaf fy nghyfamod ag Isaac, yr hwn y bydd Sara yn ei ddwyn i ti yr adeg hon y flwyddyn nesaf.* ”

Gan fod Ishmael yn 13 oed ar adeg y weledigaeth hon yn ôl adnod 27, bydd felly yn 14 oed pan gaiff Isaac ei eni. Ond y mae Duw yn mynnu y pwynt hwn: ei gyfamod a sicrheir ag Isaac, nid Ismael. Ac ef a genir gan Sarah.

Gen.17:22: “ *Wedi iddo orffen siarad ag ef, dyrchafodd Duw ei hun uwchlaw Abraham.* ”

Mae ymddangosiadau Duw yn brin ac yn eithriadol, ac mae hyn yn esbonio pam nad yw bodau dynol yn dod i arfer â gwyrthiau dwyfol a pham, fel Abraham, mae eu rhesymeg yn parhau i gael ei gyflyru gan ddeddfau naturiol bywyd daearol. Traddododd ei neges, mae Duw yn cilio.

Gen. 17:23: “ *Cymerodd Abraham Ismael ei fab, a phawb a anesid yn ei dŷ, a phawb a brynasai efe ag arian, holl wrywiaid pobl tŷ Abraham; ac enwaedodd arnynt y dydd hwnnw, yn ôl y gorchymyn a roddasai Duw iddo .*”

Mae'r gorchymyn a roddwyd gan Dduw yn cael ei weithredu ar unwaith. Mae ei ufudd-dod yn cyfiawnhau ei gyfamod â Duw. Roedd y meistr pwerus hwn o hynafiaeth yn prynu gweision a statws caethweision yn bodoli ac ni chafodd ei herio. Yn wir, yr hyn a fydd yn gwneud y pwnc yn amheus yw defnyddio trais a cham-drin gweision. **Mae statws caethwas hefyd yn eiddo i holl brynwyr Iesu Grist, hyd yn oed heddiw .**

Gen.17:24: “ *Naw deg naw oed oedd Abraham pan gafodd ei enwaedu .*”

Y mae yr eglurhâd hwn yn ein hadgofio fod ufudd-dod Duw yn ofynol oddiwrth ddynion, beth bynag fyddo eu hoedran; o'r ieuengaf i'r hynaf.

Gen.17:25: “ *Tair ar ddeg oed oedd Ishmael ei fab pan gafodd ei enwaedu .*”

Felly bydd yn 14 mlynedd yn hŷn na'i frawd Isaac, a fydd yn sicrhau ei fod yn gallu achosi niwed gwirioneddol i'w frawd iau, mab y wraig gyfreithlon.

Gen.17:26: “ *Y diwrnod hwnnw yr enwaedwyd Abraham, yn ogystal ag Ismael ei fab .*”

Mae Duw yn cofio cyfreithlondeb Ishmael tuag at Abraham sy'n dad iddo. Mae eu henwaediad cyffredin mor gamarweiniol â honiadau eu disgynyddion sy'n honni eu bod oddi wrth yr un Duw. Oherwydd i hawlio Duw, nid yw'n ddigon i gael yr un tad cnawdol hynafiad. A phan fydd yr Iddewon anghrediniol yn honni'r cysylltiad hwn â Duw oherwydd eu tad Abraham, bydd Iesu'n gwrthod y ddadl hon ac yn arddel y diafol, Satan, tad celwydd a llofrudd o'r dechrau. Mae'r hyn a ddywedodd Iesu wrth Iddewon gwrthryfelgar ei gyfnod yr un mor berthnasol i'n hymhoniadau Arabaidd a Mwslemaidd ni.

Gen.17:27 *A holl wŷr ei dŷ ef, pa un bynnag a oeddent wedi eu geni yn ei dŷ ef, neu wedi eu caffael trwy arian gan ddieithriaid, a enwaedwyd gydag ef .*”

Ar ôl y model hwn o ufudd-dod, byddwn yn gweld y bydd anffodion yr Hebraid yn gadael yr Aifft bob amser yn deillio o'u tanamcangyfrif o'r ufudd-dod hwn y mae Duw yn ei ofyn yn hollol, ym mhob amser a hyd ddiwedd y byd.

Genesis 18

Gwahaniad brodyr y gelyn

Gen. 18:1 : “*Ymddangosodd yr ARGLWYDD iddo ymhlith deri Mamre, wrth iddo eistedd wrth ddrws ei babell yng ngwres y dydd .*”

Gen. 18:2 *Ac efe a gododd ei lygaid, ac a edrychodd: ac wele, tri dyn oedd yn sefyll yn ei ymyl. Pan welodd hwy, rhedodd i'w cyfarfod o ddrws ei babell ac ymgrymu i'r llawr .*”

Mae Abraham yn ddyn can mlwydd oed, mae'n gwybod ei fod yn hen nawr ond mae'n cadw siâp corfforol da, gan ei fod yn “ *rhedeg i gwrdd* ” â'i ymwelwyr. A adnabu efe hwynt fel cenhadau nefol? Gallwn dybio felly gan ei fod yn “ *ymsuddo ei hun i'r ddaear* ” o'u blaen hwynt. Ond yr hyn y mae'n ei weld yw

"tri dyn" a gallwn weld wedyn yn ei ymateb, ei ymdeimlad o letygarwch digymell sy'n ffrwyth ei gymeriad cariadus naturiol.

Gen.18:3 *Ac efe a ddywedodd, Arglwydd, os cefais ffafr yn dy olwg, atolwg, nac â heibio oddi wrth dy was .”*

Roedd galw ymwelydd yn “arglwydd” yn ganlyniad i ostyngieiddrwydd mawr Abraham ac eto does dim tystiolaeth ei fod yn meddwl ei fod yn annerch Duw. Oherwydd, mae'r ymweliad hwn gan Dduw mewn gwedd ddynol gyflawn yn eithriadol oherwydd ni fydd hyd yn oed Moses wedi'i awdurdodi i weld “gogoniant” wyneb Duw yn ôl Exo.33:20 i 23: “*Dywed YaHWéH: Ni fyddwch yn gallu i weled fy wyneb, canys ni all dyn fy ngweld a byw. Dywedodd yr ARGLWYDD, "Dyma le yn fy ymyl; byddwch yn sefyll ar y graig. Pan elo fy ngogoniant, rhoddaf di mewn pant o'r graig, a gorchuddiaf di â'm llaw nes imi fynd drosodd. A phan drof fy llaw, fe'm gwelwch ar ôl, ond ni welir fy wyneb .”* Os gwaherddir y weledigaeth o “ogoniant” Duw, nid yw yn gwahardd iddo ei hun gymeryd gwedd ddynol i ddynesu at ei greaduriaid. Mae Duw yn ei wneud i ymweld ag Abraham, ei ffrind, a bydd yn ei wneud eto ar ffurf Iesu Grist o'i enedigaeth embryonig a hyd ei farwolaeth gymodlon.

Gen.18:4: “*Gadewch i rywun ddod ag ychydig o ddŵr i olchi eich traed; a gorffwyso dan y goeden hon .”*

Yr oedd adnod 1 yn ei gwneud yn glir, ei bod yn boeth, a chwysu y traed wedi'i orchuddio â llwch pridd cyfiawnhau golchi traed ymwelwyr. Mae'n gynnig dymunol a wneir iddynt. Ac y mae y sylw hwn i glod Abraham.

Gen.18:5: “*Fe af i gymryd darn o fara, i gryfhau dy galon; ar ôl hynny, byddwch yn parhau â'ch taith; oherwydd dyma pam yr wyt yn mynd heibio i'th was. Dyma nhw'n ateb, “Gwna fel dych chi wedi dweud .”*

Yma gwelwn na nododd Abraham yr ymwelwyr hyn fel bodau nefol. Mae y sylw a ddengys efe tuag atynt felly yn brawf o'i rinweddau dynol naturiol. Mae'n ostyngedig, cariadus, addfwyn, hael, cymwynasgar a chroesawgar; pethau sydd yn ei garu at Dduw. Yn yr agwedd ddynol hon, mae Duw yn cymeradwyo ac yn derbyn ei holl gynigion.

Gen.18:6: “*Aeth Abraham ar frys i'w babell at Sara, ac a ddywedodd, Ar fyrder, tri mesur o beilliaid, tylino ef, a gwna gacennau .”*

Mae bwyd yn ddefnyddiol i'r corff cnawdol a chan weld tri chorff o gnawd o'i flaen, roedd gan Abraham fwyd wedi'i baratoi i adnewyddu cryfder corfforol ei ymwelwyr.

Gen. 18:7 *Ac Abraham a redodd at ei braidd, ac a gymerodd lo tyner a da, ac a'i rhoddes i was, yr hwn a frysiodd i'w baratoi .”*

Mae dewis llo tyner yn dangos ymhellach ei haelioni a'i garedigrwydd naturiol; ei bleser wrth foddhau ei gymydog. Er mwyn cyflawni'r canlyniad hwn mae'n cynnig y gorau i'w hymwelwyr.

Gen.18:8 *A chymerodd fwy o hufen a llaeth, ynghyd â'r llo a baratowyd, a gosododd hwy o'u blaen. Safai ef ei hun yn eu hymyl, o dan y goeden. Ac fe wnaethon nhw fwyta .”*

Mae'r bwydydd blasus hyn yn cael eu cyflwyno i ddieithriaid sy'n mynd heibio, pobl nad yw'n eu hadnabod ond y mae'n eu trin fel aelodau o'i deulu ei

hun. Mae ymgnawdoliad yr ymwelwyr yn real iawn gan eu bod yn bwyta bwyd a wnaed ar gyfer dyn.

Gen.18:9 *Yna y dywedasant wrtho, Pa le y mae dy wraig Sara? Atebodd yntau: Mae hi yno, yn y babell .*

Gyda dioddefaint y gwesteiwr yn llwyddiant i ogoniant Duw a'i ogoniant ei hun, mae'r ymwelwyr yn datgelu eu gwir natur trwy enwi enw ei wraig, "Sarah", a roddodd Duw iddo yn ei weledigaeth flaenorol.

Gen.18:10: “ *Dywedodd un ohonyn nhw, Dychwelaf atat yr un pryd; ac wele, Sara dy wraig a gaiff fab. Yr oedd Sarah yn gwrando wrth ddrws y babell, oedd y tu ôl iddo .*”

Sylwer, yn ngolwg y tri ymwelydd, nad oes dim i adnabod YaHWÉH oddiwrth y ddau angel sydd yn cydfyned ag ef. Mae bywyd nefol yn cael ei amlygu yma ac yn datgelu'r ystyr egalitariaidd sy'n teyrnasu yno.

Tra bod un o'r tri ymwelydd yn cyhoeddi bod Sarah ar fin cael ei eni, mae hi'n gwrando o'r fynedfa i'r babell ar yr hyn sy'n cael ei ddweud ac mae'r testun yn nodi pwy " oedd y tu ôl iddo "; sy'n golygu na welodd hi ac yn ddynol ni allai fod yn ymwybodol o'i phresenoldeb. Ond nid dynion oeddint.

Gen.18:11: “ *Yr oedd Abraham a Sara yn hen ac wedi mynd ymlaen mewn blynyddoedd: ac ni allai Sara obeithio cael plant mwyach .*”

Mae'r adnod yn diffinio amodau dynol arferol sy'n gyffredin i'r holl ddynoliaeth.

Gen.18:12 *A hi a chwarddodd ynddi ei hun , gan ddywedyd, A minnau wedi heneiddio, a ewyllysiaf o hyd? Mae fy arglwydd yn hen hefyd .*”

Sylwer eto ar y manylrwydd: “ *Chwarddodd o fewn ei hun* ”; fel nad oes neb wedi ei glywed yn chwerthin ond y Duw byw sy'n chwilio meddyliau a chalonnau.

Gen.18:13: “ *Dywedodd yr ARGLWYDD wrth Abraham, “Pam felly y chwerthinodd Sara, a dweud: A ga' i blentyn mewn gwirionedd, er fy mod yn hen?* »

Mae Duw yn cymryd y cyfle i ddatgelu ei hunaniaeth ddwyfol, sy'n cyfiawnhau'r sôn am YaHWÉH oherwydd ef sy'n siarad yn yr ymddangosiad dynol hwn ag Abraham. Dim ond Duw all wybod meddyliau cudd Sarah a nawr mae Abraham yn gwybod bod Duw yn siarad ag ef.

Gen.18:14: “ *A oes unrhyw beth rhyfeddol ar ran yr IaHWÉH? Ar yr amser apwyntiedig y dychwelaf atoch, yr amser hwn; a bydd gan Sarah fab .*”

Daw Duw yn awdurdodaidd ac adnewyddda ei ragfynegiad yn eglur yn enw YaHWÉH ei ddwyfoldeb.

Gen.18:15: “ *Dywedodd Sarah gelwydd, gan ddweud, “Ni chwarddais. Achos roedd hi'n ofnus. Ond dywedodd: "I'r gwrthwyneb, fe wnaethoch chi chwerthin ."*

" *Celwydd Sarah* " medd y testyn am i Dduw glywed ei meddwl dirgel, ond ni ddaeth chwerthin o'i safn ; felly nid oedd ond ychydig gelwydd i Dduw ond nid i ddyn. Ac os yw Duw yn ei cheryddu hi, mae hynny oherwydd nad yw'n cyfaddef bod gan Dduw reolaeth ar ei meddyliau. Mae hi'n rhoi prawf, gan fynd mor bell a dweud celwydd wrtho. Dyma pam ei fod yn mynnu trwy ddweud: “ *I'r*

gwrthwyneb (mae'n ffug), fe wnaethoch chi chwerthin .” Peidiwn ag anghofio mai'r bod dynol sydd wedi'i fendithio gan Dduw yw Abraham ac nid Sarah, ei wraig gyfreithlon, sy'n elwa o fendith ei gŵr yn unig. Mae ei syniadau eisoes wedi esgor ar felltith genedigaeth Ishmael, gelyn etifeddol y dyfodol a chystadleuydd Israel; mae'n wir i gyflawni prosiect dwyfol.

Gen.18:16: “ *A'r dynion hyn a gyfodasant i ymadael, ac a edrychasant tua Sodom. Aeth Abraham gyda nhw i fynd gyda nhw .* ”

Wedi torri, maethu ac wedi adnewyddu i Abraham a Sarah enedigaeth y mab cyfreithlon Isaac yn y dyfodol, mae'r ymwelwyr nefol yn datgelu i Abraham fod gan eu hymweliad â'r ddaear genhadaeth arall mewn golwg hefyd: mae'n ymwneud â Sodom.

Gen.18:17: “ *Yna dywedodd yr ARGLWYDD: A guddiaf rhag Abraham yr hyn yr wyf am ei wneud?... ”* ”

Yma cawn union gymhwysiad yr adnod hon o Amos 3:7: “ *Oherwydd nid yw'r Arglwydd, yr ARGLWYDD, yn gwneud dim heb ddatgelu ei gyfrinach i'w weision y proffwydi ”* .

Gen.18:18: “ *Bydd Abraham yn sicr o ddod yn genedl fawr a nerthol, ac ynddo ef y bendithir holl genhedloedd y ddaear .”* ”

Oherwydd y colled arferol o ystyr a gymhwysir i'r adferf “ *yn sicr* ”, cofiaf ei fod yn golygu: mewn modd penodol ac absoliwt. Cyn datgelu ei brosiect dinistriol, mae Duw yn prysuro i dawelu meddwl Abraham am ei statws ei hun o flaen ei wyneb ac mae'n adnewyddu'r bendithion y bydd yn eu rhoi iddo. Mae Duw yn dechrau siarad am Abraham yn y trydydd person er mwyn ei ddyrchafu i reng cymeriad hanesyddol mawr y ddynoliaeth. Gan weithredu felly, mae'n dangos i'w ddisgynyddion cnawdol ac ysbrydol y model y mae'n ei fendithio ac y mae'n ei gofio ac yn ei ddiffinio yn yr adnod a ddaw.

Gen. 18:19: “ *Oherwydd myfi a'i dewisais ef, fel y gorchmynnodd i'w feibion a'i dŷ ar ei ôl ef gadw ffordd yr ARGLWYDD, mewn cyfiawnder a chyfiawnder; oherwydd ffafr Abraham yr addewidion a wnaeth efe iddo... ”* ”

Mae'r hyn y mae Duw yn ei ddisgrifio yn yr adnod hon yn gwneud byd o wahaniaeth i Sodom y bydd yn ei ddinistrio. Hyd ddiwedd y byd, bydd ei ddewiswyr fel y desgrifiad hwn : mae cadw ffordd YaHWÉH yn cynnwys ymarfer cyfiawnder a chyfiawnder ; y gwir gyfiawnder a'r gwir gyfiawnder a adeilada Duw ar destynau cyfraith i ddysgu ei bobl Israel. Parch at y pethau hyn fydd yr amod i Dduw barchu ei addewidion o fendithion.

Gen.18:20: “ *A dywedodd yr ARGLWYDD: Cynyddodd y llef yn erbyn Sodom a Gomorra, a mawr yw eu pechod .”* ”

Mae Duw yn dwyn y farn hon yn erbyn Sodom a Gomorra, dinasoedd y brenhinoedd y daeth Abraham i'w cynorthwyo pan ymosodwyd arnynt. Ond yn Sodom hefyd yr oedd ei nai Lot wedi dewis ymgartrefu, gyda'i deulu a'i weision. Gan wybod y rhwymyn o ymlyniad sydd gan Abraham at ei nai, y mae Duw yn amlhau y ffurfiau o sylw tuag at yr hen ddyn i gyhoeddi ei fwriadau iddo. Ac i wneud hyn, mae'n gostwng ei hun i lefel dyn i ddyneiddio ei hun cymaint â phosibl er mwyn gosod ei hun ar lefel rhesymu dynol Abraham ei was.

Gen.18:21 : “ *Am hynny mi a af i lawr, ac a welaf a ydynt wedi gweithredu yn gwbl yn ôl yr adroddiad a ddaeth ataf; ac os nad ydyw, mi a wn i .”* ”

Mae'r geiriau hyn yn cyferbynnu â gwybodaeth meddyliau Sarah, oherwydd ni all Duw anwybyddu lefel yr anfoesoldeb a gyrhaeddwyd yn y ddwy ddinas hyn o'r gwastadedd a'u ffyniant toreithiog. Mae'r ymateb hwn yn datgelu'r gofal y mae'n ei gymryd i gael ei was ffyddlon i dderbyn dedfryd gyfiawn ei farn.

Gen.18:22: “ *A'r gwŷr a ymadawsant, ac a aethant i Sodom. Ond safodd Abraham o hyd yng ngŵydd yr ARGLWYDD.* ”

Yma, mae gwahaniad yr ymwelwyr yn caniatáu i Abraham adnabod yn eu plith y Duw byw, YaHWÉH, yn bresennol gydag ef mewn gwedd ddynol syml sy'n annog cyfnewid geiriau. Bydd Abraham yn ymgrymu hyd y nod o ymgysylltu â Duw mewn math o fargen i gael iachawdwriaeth y ddwy ddinas, un o'r rhain yn byw gan ei anwyl nai Lot.

Gen.18:23: “ *Daeth Abraham yn agos a dweud, "A ddifetha di hefyd y cyfiawn gyda'r drygionus?"* »

Mae'r cwestiwn a ofynnwyd gan Abraham yn gyfiawn, oherwydd yn ei weithredoedd cyfiawnder ar y cyd, mae dynoliaeth yn achosi marwolaeth dioddefwyr diniwed a elwir yn ddifrod cyfochrog. Ond os na all dynoliaeth ddweud y gwahaniaeth, gall Duw. A bydd yn darparu prawf o hyn i Abraham ac i ni sy'n darllen ei dystiolaeth Feiblaidd.

Gen.18:24 : “ *Hwyrach fod hanner cant o bobl gyfiawn yng nghanol y ddinas: a ddinistrii di hwynt hefyd, ac ni faddau i'r ddinas oherwydd yr hanner cant o rai cyfiawn sydd yn ei chanol hi?* »

Yn ei enaid tyner a chariadus, mae Abraham yn llawn rhith ac mae'n dychmygu ei bod hi'n bosibl dod o hyd i o leiaf 50 o bobl gyfiawn yn y ddwy ddinas hyn ac mae'n galw ar y 50 o bobl gyfiawn bosibl hyn i gael gan Dduw ras y ddwy ddinas yn y ddinas. iawn enw ei gyfiawnder perffaith nas gall daro'r diniwed gyda'r euog.

Gen.18:25: “ *Rhoi'r cyfiawn i farwolaeth gyda'r drygionus, fel y byddo gyda'r cyfiawn fel gyda'r drygionus, ymhell oddi wrthyich! Ymhell oddi wrthyich! Oni wna yr hwn sydd yn barnu yr holl ddaear gyfiawnder?* »

Felly mae Abraham yn meddwl datrys y broblem trwy atgoffa Duw o'r hyn na all ei wneud heb wadu ei bersonoliaeth sydd mor gysylltiedig â'r ymdeimlad o gyfiawnder perffaith.

Gen.18:26 *Dywedodd yr ARGLWYDD, "Os caf hyd i hanner cant o bobl gyfiawn yn Sodom yng nghanol y ddinas, fe faddau i'r ddinas gyfan er eu mwyn nhw."*

Gydag amynedd a charedigrwydd, yr ARGLWYDD a lefarodd Abraham, ac yn ei ateb y mae'n ei brofi'n iawn: i 50 o bobl gyfiawn ni ddinistrir y dinasoedd.

Gen. 18:27 : “ *Atebodd Abraham, ac a ddywedodd, Wele, mi a feiddiais lefaru wrth yr Arglwydd, yr hwn ydwyf llwch a lludw.* ”

Ai meddwl “ *llwch a lludw* ” yw y bydd dynion annuwiol ar ôl ar ôl dinistr dwy ddinas y dyffryn? Eto i gyd, mae Abraham yn cyfaddef nad yw ef ei hun yn ddim byd ond “ *llwch a lludw* ”.

Gen.18:28: “ *Efallai y bydd pump o'r pum deg cyfiawn yn ddiffygiol: oherwydd pump a ddinistriwch yr holl ddinas? A dywedodd yr ARGLWYDD, Ni ddinistriaf hi, os caf yno bedwar deg a phump o bobl gyfiawn.* ”

Bydd hyfdra Abraham yn ei arwain i barhau â'i fargeinio trwy ostwng bob tro nifer yr etholedigion a geir o bosibl a bydd yn stopio yn adnod 32 ar nifer y deg cyfiawn. A phob tro bydd Duw yn rhoi ei ras oherwydd y nifer a gynigiwyd gan Abraham.

Gen. 18:29 : “ *Parhaodd Abraham i siarad ag ef, a dweud, Efallai y bydd yno ddeugain o bobl gyfiawn. A dywedodd yr ARGLWYDD, Er mwyn y deugain hyn ni wnaif ddim .* ”

Gen.18:30: “ *Dywedodd Abraham, “Paid â digio'r Arglwydd, a mi a lefaraf. Efallai y bydd yna ddeg ar hugain o bobl gyfiawn yno. A dywedodd yr ARGLWYDD, Ni wnaif ddim os caf yno ddeg ar hugain o rai cyfiawn .* ”

Gen.18:31: “ *Dywedodd Abraham, Wele, beiddiais lefaru wrth yr Arglwydd. Efallai y bydd yna ugain o bobl gyfiawn yno. A dywedodd yr ARGLWYDD, Ni ddinistriaif hi er mwyn yr ugain hyn .* ”

Gen.18:32: “ *Dywedodd Abraham, “Peidiwch â digio'r Arglwydd, ac ni lefaraf mwyach na'r amser hwn. Efallai y bydd yna ddeg o bobl gyfiawn yno. A dywedodd yr ARGLWYDD, Ni ddinistriaif hi er mwyn y deg cyfiawn hyn .* ”

Yma terfyna bargeinio Abraham sy'n deall bod terfyn i'w osod y tu hwnt i'r hwn y byddai ei fynnu'n afresymol. Mae'n stopio wrth nifer y deg o bobl gyfiawn. Mae'n credu'n obeithiol bod yn rhaid dod o hyd i'r nifer hon o bobl gyfiawn yn y ddwy ddinas lygredig hyn, pe bai ond yn cyfrif Lot a'i berthnasau.

Gen.18:33: “ *Aeth yr ARGLWYDD i ffwrdd wedi iddo orffen siarad ag Abraham. A dychwelodd Abraham i'w drigfan .”* ”

Y mae cyfarfod daearol dau gyfaill, y naill nefol a Duw Hollalluog a'r llall, dyn, llwch y ddaear, yn terfynu, a phob un yn dychwelyd i'w galwedigaethau. Abraham tua'i drigfan a'r YaHWÉH tua Sodom a Gomorra ar ba rai y disgyn ei farn ddinystriol.

Yn ei gyfnewidiad â Duw, datgelodd Abraham ei gymeriad sydd ar ddelw Duw, yn awyddus i weld gwir gyfiawnder yn cael ei gyflawni wrth roi ei werth gwerthfawr cryf i fywyd. Dyma pam na allai bargeinio ei was ond hyfrydwch a llawenhau calon Duw sy'n rhannu ei deimladau yn llawn.

Genesis 19

Gwahanu mewn argyfwng

Gen.19:1: “ *Daeth y ddau angel i Sodom gyda'r hwyr; a Lot yn eistedd wrth borth Sodom. Pan welodd Lot hwy, cododd i'w cyfarfod, a syrthiodd ar ei wyneb i'r llawr .”* ”

Yr ydym yn cydnabod yn yr ymddygiad hwn ddylanwad da Abraham ar ei nai Lot am ei fod yn dangos yr un meddylgarwch tuag at ymwelwyr a aeth heibio. Ac y mae yn gwneyd hyny gyda mwy o sylw, gan ei fod yn gwybod am foesau drwg trigolion dinas Sodom y mae wedi ymsefydlu ynddi.

Gen. 19:2 *Yna y dywedodd, Wele, fy arglwyddi, dos, atolwg, i dŷ dy was, a threuliwch yno y nos; golchwch eich traed; byddwch yn codi'n gynnar yn y bore,*

a byddwch yn parhau â'ch taith. Na, atebon nhw, byddwn ni'n treulio'r noson yn y stryd .”

Mae Lot yn ei gwneud yn ddyletswydd i groesawu pobl sy'n mynd trwy ei gartref i'w hamddiffyn rhag gweithredoedd di-gywilydd a maleisus y trigolion llygredig. Cawn yr un geiriau croesawgar ag a wnaeth Abram tuag at ei dri ymwelydd. Yn wir, dyn cyfiawn yw Lot na adawodd iddo ei hun gael ei lygru trwy ei gyd-fyw â bodau gwrthnysig y ddinas hon. Mae y ddau angel wedi dyfod i ddinystrio y ddinas ond cyn ei dinystrio, y maent am ddyrsu drygioni y trigolion trwy eu dal yn y weithred, mewn arddangosiad gweithredol o'u drygioni. Ac i gael y canlyniad hwn, mae'n ddigon iddynt dreulio'r noson yn y stryd i gael ei ymosod gan y Sodomiaid.

Gen.19:3: “ Ond anogodd Lot nhw gymaint nes iddyn nhw ddod ato a mynd i mewn i'w dŷ. Rhoddodd wledd iddynt, a phobi fara croyw. Ac fe wnaethon nhw fwyta .”

Y mae Lot gan hyny yn llwyddo i'w hargyhoeddi, ac y maent yn derbyn ei lettygarwch ; sy'n dal i roi cyfle iddo ddangos ei haelioni fel y gwnaeth Abraham o'i flaen. Mae'r profiad yn eu dysgu i ddarganfod enaid hardd Lot, dyn cyfiawn yng nghanol yr anghyfiawn.

Gen.19:4 Nid oeddent eto wedi mynd i'r gwely pan oedd pobl y ddinas, pobl Sodom, yn amgylchynu'r tŷ, o'r plant i'r hen ddyinion; daeth y boblogaeth gyfan i redeg .”

Y mae yr arddangosiad o ddrygioni y trigolion yn myned y tu hwnt i ddisgwyliadau y ddau angel, gan y deuant i chwilio am danynt hyd yn oed yn y tŷ y croesawodd Lot hwynt. Sylwch ar lefel heintiad y drygioni hwn: “ o blant i'r henoed ”. Felly mae dyfarniad YaHWÉH yn gwbl gyfiawn.

Gen.19:5 A hwy a alwasant ar Lot, ac a ddywedasant wrtho, Pa le y mae y gwŷr a ddaethant i mewn atat heno? Dygwch hwy allan atom ni, fel yr adwaenom hwynt .”

Gall pobl naif gael eu twyllo gan fwriadau'r Sodomiaid, oherwydd nid cais am gydnabod mohono ond am wybodaeth yn ystyr Feiblaidd term yr enghraifft "Adnabod Adda ei wraig, a hi a esgorodd ar fab." Felly, mae tlodi'r bobl hyn yn gyfan gwbl ac heb unrhyw rwymedi.

Gen.19:6: “ Aeth Lot allan atyn nhw wrth ddrws y tŷ, a chau'r drws ar ei ôl .”

Lot dewr sy'n prysuro i fynd ei hun i gwrdd â'r bodau ffaidd ac sy'n gofalu cau drws ei gartref ar ei ôl er mwyn amddiffyn ei ymwelwyr.

Gen.19:7 Ac efe a ddywedodd, Fy mrodyr, atolwg, peidiwch â gwneud drwg; »

Y mae'r dyn da yn annog y drygionus i beidio â gwneud drwg. Mae'n eu galw'n “frodyr” oherwydd eu bod nhw'n ddyinion tebyg iddo ac mae wedi cadw ynddo'i hun y gobaith o achub rhai ohonyn nhw rhag y farwolaeth y mae eu hymddygiad yn eu cyfeirio ato.

Gen.19:8: “ Wele, y mae gennyf ddwy ferch nad adnabuant ŵr erioed; Byddaf yn dod â hwy allan atoch, a gallwch wneud iddynt yr hyn a fynnoch. Dim ond gwneud dim i'r dynion hyn ers iddynt ddod i gysgod fy nho .”

I Lot, cyrhaeddodd ymddygiad y Sodomiaid uchelder na chyrhaeddwyd erioed o'r blaen yn y profiad hwn. Ac i amddiffyn ei ddau ymwelydd, daw i gynnig ei ddwy ferch dal yn wryf yn eu lle.

Gen.19:9: “ *Dywedasant: Ewch! Dywedasant eto: Mae hwn wedi dod fel dieithryn, ac mae eisiau gweithredu fel barnwr! Wel, fe wnawn ni chi'n waeth na nhw. A chan bwysu ar Lot yn dreisgar, dyma nhw'n dod ymlaen i dorri'r drws i lawr.* ”

Nid yw geiriau Lot yn tawelu'r pecyn sydd wedi'i ymgynnull, ac mae'r bodau gwrthun hyn, medden nhw, yn paratoi i wneud yn waeth iddo ef nag iddyn nhw. Yna maen nhw'n ceisio torri'r drws i lawr.

Gen.19:10 *A'r gwŷr a estynnodd eu dwylo, ac a ddygasant Lot i'r tŷ atynt, ac a gaeasant y drws.* ”

Gyda Lot ei hun mewn perygl dewr, mae'r angylion yn ymyrryd ac yn dod â Lot i mewn i'r tŷ.

Gen.19:11: “ *A hwy a drawasant yn ddall y rhai oedd wrth ddrws y tŷ, o'r lleiaf i'r mwyaf, fel y cymerasant boenau yn ofer i ddod o hyd i'r drws.* ”

O'r tu allan, mae'r bobl gynhyrfus agosaf yn cael eu taro'n ddall; felly mae deiliaid y tŷ yn cael eu diogelu.

Gen.19:12: “ *Dywedodd y dynion wrth Lot, Pwy sydd gen ti yma o hyd? Meibion-yng-nghyfraith, meibion, a merched, a'r hyn oll sy'n perthyn i chwi yn y ddinas, dygwch hwy allan o'r lle hwn.* ”

Cafodd Lot ffafr yng ngolwg yr angylion a Duw a'u hanfonodd. Er mwyn i'w fywyd gael ei achub, rhaid iddo “ **fynd allan** » y ddinas a dyffryn y gwastadedd oherwydd bydd yr angylion yn difetha trigolion y dyffryn hwn a ddaw yn barth o adfeilion fel dinas Ai. Y mae offrwm yr angylion yn estyn i'r hyn oll a berthyn iddo mewn creaduriaid dynol byw.

Yn y thema hon o **wahanu** mae'r gorchymyn dwyfol i “ **ddod allan** ” yn barhaol. Oherwydd ei fod yn annog ei creaduriaid i **wahanu eu hunain** oddi wrth ddrygioni yn ei holl ffurfiau megis eglwysi Cristnogol ffug. Yn Dat.18:4 mae'n gorchymyn i'r rhai a ddewisodd “ **fynd allan** » o “ *Babilon fawr* ”, sy'n ymwneud yn gyntaf â'r grefydd Gatholig ac yn ail â'r grefydd Brotestannaidd amlffurf, y maent wedi aros o dan ei dylanwad hyd y foment hon. Ac fel gyda Lot, dim ond trwy ufuddhau ar unwaith i orchymyn Duw y bydd eu bywydau yn cael eu hachub. Oherwydd, cyn gynted ag y bydd y gyfraith yn cael ei chyhoeddi a fydd yn gwneud gorffwys ar y Sul ar y diwrnod cyntaf yn orfodol, bydd diwedd amser gras yn dod i ben. Ac yna bydd yn rhy hwyr i newid eich barn a'ch safbwynt tuag at y broblem hon.

Yma tynnaf eich sylw at y perygl a gynrychiolir gan ohirio'r penderfyniadau angenrheidiol tan yn ddiweddarach. Mae ein bywyd yn fregus, gallwn farw trwy salwch, damwain, neu ymosodiad, pethau a all ddigwydd os nad yw Duw yn gwerthfawrogi ein arafwch i ymateb, ac yn yr achos hwn, mae diwedd amser gras torfol yn colli ei holl bwysigrwydd, am fod yr hwn sydd yn marw o'i blaen, yn marw yn ei anghyfiawnder a'i gondemniad gan Dduw. Yn ymwybodol o'r broblem hon, mae Paul yn dweud yn Heb.3:7-8: “ *Heddiw, os gwrandewch ar ei lais ef, peidiwch â chaledu eich calonau fel yn y gwrthryfel...* ”. Mae brys felly bob amser i ymateb i'r offrwm a wneir gan Dduw, ac y mae Paul o'r farn hon yn

ôl Heb.4:1: “ *Gadewch inni felly ofni, tra bydd yr addewid o fynd i mewn i’w orffwysfa yn parhau, na fydd neb ohonoch Nid yw’n ymddangos ei fod wedi dod yn rhy hwyr .”*

Gen.19:13: “ *Oherwydd dinistrwn y lle hwn, oherwydd y mae'r waedd yn erbyn ei drigolion yn fawr gerbron yr ARGLWYDD. Mae YaHWÉH wedi ein hanfon i’w ddinistrio .”*

Y tro hwn, mae amser yn rhedeg allan, yr angylion yn gadael i Lot wybod y rheswm dros eu presenoldeb yn ei gartref. Rhaid dinistrio'r ddinas yn gyflym trwy benderfyniad YaHWÉH.

Gen.19:14 *Aeth Lot allan, a llefarodd wrth ei feibion-yng-nghyfraith, y rhai oedd wedi cymryd ei ferched, "Codwch, meddai, ewch allan o'r lle hwn; oherwydd bydd yr ARGLWYDD yn dinistrio'r ddinas. Ond, yng ngolwg ei feibion-yng-nghyfraith, roedd fel petai'n cellwair .”*

Yn sicr nid oedd meibion-yng-nghyfraith Lot ar lefel drygioni'r Sodomiaid eraill, ond er iachawdwriaeth ffydd yn unig sy'n cyfrif. Ac yn amlwg, nid oedd ganddynt. Nid oedd credoau eu tad-yng-nghyfraith wedi eu diddori, ac roedd y syniad sydyn bod y Duw YaHWÉH yn barod i ddinistrio'r ddinas yn gwbl anhygoel iddynt.

Gen.19:15: “ *O wawr y dydd yr angylion a annogodd Lot, gan ddywedyd, Cyfod, cymer dy wraig a 'th ddwy ferch y rhai sydd yma, rhag iti ddifetha yn adfail y ddinas”.*

Mae dinistr Sodom yn arwain at **ymwahaniadau torcalonnus** sy'n datgelu ffydd ac absenoldeb ffydd. Mae'n rhaid i ferched Lot ddewis rhwng dilyn eu tad neu ddilyn eu gŵr.

Gen. 19:16 *Ac fel yr oedd efe yn oedi, y gwŷr a'i daliasant ef, ef, a'i wraig, a'i ddwy ferch, am ei arbed ef; Cymerasant ef ymaith a'i adael y tu allan i'r ddinas*

Yn y weithred hon, mae Duw yn dangos i ni “ *brand a gymerwyd o'r tân* ”. Unwaith eto dros y cyfiawn Lot y mae Duw yn achub, gydag ef, ei ddwy ferch a'i wraig. Felly, wedi'u rhwygo o'r ddinas, maen nhw'n cael eu hunain y tu allan, yn rhydd ac yn fyw.

Gen.19:17: “ *Wedi iddo ddod â nhw allan, dywedodd un ohonyn nhw, “Cadw dros dy einioes; nac edrych o'th ol, ac nac aros yn yr holl wastadedd; ffowch i'r mynydd, rhag i chwi gael eich trengu .”*

Bydd iachawdwriaeth yn y mynydd, y dewis ar ôl i Abraham. Gall Lot felly ddeall a gofidio am ei gyfeiliornad wrth ddewis y gwastadedd a'i ffyniant. Mae ei fywyd yn y fantol, a bydd yn rhaid iddo frysio os yw am fod yn ddiogel pan fydd tân Duw yn taro'r dyffryn. Mae'n cael ei orchymyn i beidio ag edrych yn ôl. Mae'r drefn i'w gymryd yn llythrennol ac yn ffigurol. Mae dyfodol a bywyd o flaen goroeswyr Sodom, oherwydd y tu ôl iddynt, ni fydd dim ond adfeilion gwynias yn cael eu tanio gan gerrig sylffwr a daflwyd o'r awyr y tu ôl iddynt.

Gen.19:18: “ *Dywedodd Lot wrthyn nhw: O! na, Arglwydd! »*

Y mae y drefn a roddwyd gan yr angel yn dychrynu Lot.

Gen.19:19: “ *Wele, cefais ras yn dy olwg, a dangosaist fawredd dy drugaredd tuag ataf, wrth gadw fy mywyd; ond ni allaf ddianc i'r mynydd cyn i drychineb fy ngoddiweddyd, a mi a ddifethaf .”*

Mae Lot yn adnabod yr ardal hon lle mae'n byw ac mae'n gwybod y bydd yn cymryd llawer o amser iddo gyrraedd y mynydd. Dyna pam ei fod yn erfyn ar yr angel ac yn cynnig ateb arall iddo.

Gen.19:20: “ *Wele, y ddinas hon sydd ddigon agos i mi nodded ynndi, a bychan yw hi. O! fy mod yn gallu dianc yno... onid yw'n fach?... a bod fy enaid yn fyw!* »

Ar ddiwedd y dyffryn mae Tsoar , gair sy'n golygu bach. Goroesodd hi drasiedi'r dyffryn er mwyn gwasanaethu fel lloches i Lot a'i deulu.

Gen. 19:21 *Ac efe a ddywedodd wrtho, Wele fi hefyd yn rhoddi y gras hwn i ti, ac ni ddinistriaf y ddinas yr wyt yn llefaru amdani .*

Mae presenoldeb y ddinas hon yn dal i fod yn dyst i'r bennod ddramatig hon a effeithiodd ar ddinasoedd dyffryn y gwastadedd lle roedd y ddwy ddinas Sodom a Gomorra wedi'u lleoli.

Gen.19:22: “ *Brysiwch a llocheswch yno, oherwydd ni allaf wneud dim nes i chi gyrraedd yno. Dyna pam y rhoddwyd yr enw Soar ar y ddinas hon .*

Mae'r angel bellach yn dibynnu ar ei gytundeb a bydd yn aros nes bydd Lot yn dod i mewn i Soar i daro'r dyffryn.

Gen.19:23: “ *Roedd haul yn codi ar y ddaear pan aeth Lot i mewn i Soar .”*

I'r Sodomiaid ymddangosai dydd newydd yn cael ei gyhoeddi dan godiad haul hardd; diwrnod fel unrhyw ddiwrnod arall...

Gen.19:24: “ *Yna glawiodd yr ARGLWYDD brwmstan a than o'r nef ar Sodom ac ar Gomorra oddi wrth yr ARGLWYDD .”*

Derbyniodd y weithred ddwyfol wyrthiol hon dystiolaeth bwerus trwy ddarganfyddiadau'r archeolegydd Adventist Ron Wyatt. Dynododd safle dinas Gomorra, yr oedd ei phreswylfeydd yn pwyso yn erbyn ei gilydd yn erbyn llethr gorllewinol y mynydd sy'n ffinio â'r dyffryn hwn. Mae tir y lle hwn wedi'i wneud o gerrig sylffwr sydd, pan fyddant yn agored i dân, yn dal i danio heddiw. Felly y mae y wyrth ddwyfol wedi ei chadarnhau yn gyflawn ac yn deilwng o ffydd yr etholedigion.

Yn groes i'r hyn a feddylwyd ac a ddywedwyd yn aml, ni alwodd Duw ar ynni niwclear i ddinistrio'r dyffryn hwn, ond ar gerrig o sylffwr a sylffwr pur, a amcangyfrifir yn burdeb o 90%, sy'n eithriadol yn ôl yr arbenigwyr. Nid yw'r awyr yn cario cymylau o sylffwr, felly gallaf ddweud mai gwaith y creawdwr Duw yw'r dinistr hwn. Gall greu unrhyw beth yn ôl ei angen ers iddo greu'r ddaear, yr awyr a phopeth sydd ynndynt.

Gen.19:25 “ *Distrywiodd y dinasoedd hynny, a'r holl wastadedd, a holl drigolion y dinasoedd, a phlanhigion y ddaear .”*

Beth all oroesi mewn man sy'n destun glaw o gerrig o sylffwr yn fflamio? Dim byd, ac eithrio creigiau a cherrig sylffwr yn dal i fod yn bresennol.

Gen.19:26: “ *Edrychodd gwraig Lot yn ôl, a daeth yn golofn halen .”*

Mae'r edrychiad hwn gan wraig Lot yn datgelu edifeirwch a diddordeb parhaus yn y lle melltagedig hwn. Nid yw'r cyflwr meddwl hwn yn plesio Duw ac mae'n ei wneud yn hysbys trwy drawsnewid ei gorff yn biler o halen, delwedd anffrwythlondeb ysbrydol llwyr.

Gen.19:27: “ *Cododd Abraham yn fore i fynd i'r lle yr oedd wedi sefyll ynndo yng ngŵydd yr ARGLWYDD .”*

Yn anymwybodol o'r ddrama sydd wedi digwydd, daw Abraham i dderwen Mamre lle croesawodd ei dri ymwelydd.

Gen.19:28: “ *Ac efe a edrychodd tua Sodom a Gomorra, ac ar holl diriogaeth y gwastadedd; ac wele, efe a welodd fwg yn codi oddi ar y ddaear, fel mwg ffwrnais .*”

Mae'r mynydd yn arsyllfa ardderchog. O'i uchder, Abraham sy'n dominyddu'r rhanbarth ac mae'n gwybod ble mae dyffryn Sodom a Gomorra. Os yw tir y lle yn dal i fod yn bresych gwynias, mae mwg acrid yn codi uchod a achosir gan y sylffwr a thrwy fwyta'r holl ddeunyddiau a gesglir mewn dinas gan ddyn. Condemnir y lle i ddiffwythdra hyd ddiwedd y byd. Yno, dim ond creigiau, cerrig, cerrig sylffwr, a halen a gawn, llawer o halen sy'n hyrwyddo anffrwythlondeb y pridd.

Gen.19:29: “ *Pan ddinistriodd Duw ddinasoedd y gwastadedd, efe a gofiodd Abraham; ac efe a barodd i Lot ddianc o ganol y trychineb, a thrwy hynny efe a wyrodd y dinasoedd y gwnaeth Lot gartref iddynt .*”

Mae'r eglurhad hwn yn bwysig oherwydd mae'n datgelu i ni fod Duw wedi achub Lot er mwyn plesio Abraham, ei was ffyddlon. Ni pheidiodd felly â'i geryddu am ei ddewis i'r dyffryn llewyrchus a'i ddinasoedd llygredig. Ac mae hyn yn cadarnhau ei fod yn wir wedi'i achub rhag y dynged a elwir gan Sodom fel "brand wedi'i gipio o'r tân" neu, yn hynod gywir.

Gen. 19:30 *Gadawodd Lot Soar i'r uchelder, ac ymsefydlu ar y mynydd gyda'i ddwy ferch, oherwydd ei fod yn ofni aros yn Soar. Roedd e'n byw mewn ogof, fe a'i ddwy ferch .*”

Mae'r angen am **wahanu** nawr yn dod yn amlwg i Lot. A'r hwn sy'n penderfynu peidio ag aros yn Soar a oedd, er yn “fach” hefyd yn cael ei boblogi gan bobl lygredig a phechadurus gerbron Duw. Yn ei dro, mae'n mynd i'r mynydd ac, ymhell o unrhyw gysur, yn byw gyda'i ddwy ferch mewn ogof, lloches ddiogel naturiol a gynigir gan greadigaeth Duw.

Gen.19:31: “ *Yr hynaf a ddywedodd wrth yr ieuangaf, Y mae ein tad yn hen; ac nid oes neb yn y wlad i ddyfod atom ni, yn ol arfer pob gwlad .*”

Nid oes dim byd gwarthus yn y mentrau a gymerwyd gan ddwy ferch Lot. Mae eu cymhelliad yn cael ei gyfiawnhau a'i gymeradwyo gan Dduw oherwydd eu bod yn gweithredu gyda golwg ar roi dyfodol i'w tad. Heb y cymhelliad hwn byddai'r fenter yn losgachol.

Gen.19:32: “ *Dewch, gadewch inni wneud i'n tad yfed gwin, a gorweddwn gydag ef, er mwyn inni gadw hil ein tad .*”

Gen.19:33: “ *Felly y gwnaethant i'w tad yfed gwin y noson honno; a'r hynaf a aeth i gysgu gyda'i thad: ni sylwodd pan orweddodd, na phan gododd .*”

Gen.19:34 *Trannoeth yr hynaf a ddywedodd wrth yr ieuangaf, Wele, mi a gysgais neithiwr gyda fy nhad; Gwnawn iddo yfed gwin drachefn y nos hon, a dos i gysgu gydag ef, fel y cadwom hiliogaeth ein tad .*”

Gen.19:35: “ *Gwnaethant i'w tad yfed gwin eto y noson honno; a'r ieuengaf a aeth i gysgu gydag ef : ni sylwodd pan orweddodd hi, na phan gododd hi .*”

Mae anymwybyddiaeth lwyr Lot yn y weithred hon yn rhoi delwedd ffrwythloni artiffisial i anifeiliaid a bodau dynol yn ein hamser olaf. Nid oes y

mymryn lleiaf o chwilio am bleser ac nid yw'r peth yn fwy ysgytwol na chyplu brodyr a chwiorydd ar ddechrau dynoliaeth.

Gen.19:36: “ *Dwy ferch Lot a feichiogodd o’u tad .*”

Sylwn yn y ddwy ferch hyn i Lot rinweddau eithriadol o hunan-aberth er budd anrhydedd eu tad. Fel mamau di-briod, byddant yn magu eu plentyn ar ei ben ei hun, yn swyddogol heb dad, ac felly maent yn ymwrthod â chymryd gŵr, priod, cydymaith.

Gen. 19:37 “ *Y cyntafanedig a esgorodd ar fab, ac a alwodd ei enw ef Moab: efe yw tad y Moabïaid hyd heddiw .*”

Gen.19:38: “ *Yr ieuengaf hefyd a esgorodd ar fab, ac efe a alwodd ei enw ef Ben Ammi: efe yw tad yr Ammonïaid hyd heddiw .*”

Cawn, ym mhroffwydolïaeth Daniel 11:41, sôn am ddisgynyddion y ddau fab: “ *Fe â i mewn i’r wlad harddaf, a llawer a syrth; ond Edom, **Moab** , a phennaeth meibion **Ammon** a waredir o’i law ef .*” Bydd cwlwm cnawdol ac ysbrydol felly yn uno’r disgynyddion hyn ag Israel wedi’i seilio ar Abraham, y gwreiddyn ar ôl Heber y bobl Heber. Ond bydd y gwreiddiau cyffredin hyn yn cyffroi ffraeo ac yn gosod y disgynyddion hyn yn erbyn cenedl Israel. Yn Seffaneia 2:8 a 9, mae Duw yn proffwydo am drychineb i Moab a meibion Ammon: “ *Clywais waradwydd Moab a sarhad meibion Ammon, pan wnaethant ddilorni fy mhobl a chodi yn drahaus yn erbyn ei therfynau. Dyma pam yr wyf yn fyw! medd A RGLWYDD y Lluoedd, Duw Israel, Bydd Moab fel Sodom, a meibion Ammon fel Gomorra, yn lle wedi ei orchuddio â drain, yn fwynglawdd halen, yn anialwch am byth; bydd gweddill fy mhobl yn eu hysbeilio, gweddill fy nghenedl yn eu meddiannu .*”

Mae hyn yn profi mai ar Abraham yn unig yr oedd bendith Duw ac nad oedd yn cael ei rhannu gan ei frodyr a anwyd o'r un tad, Terah. Pe bai Lot yn gallu elwa ar esiampl Abraham, ni fydd hyn yn wir am ei ddisgynyddion a anwyd o'i ddwy ferch.

Genesis 20

Gwahaniad trwy statws proffwyd Duw

Gan adnewyddu'r profiad gyda Pharo a adroddwyd yn Genesis 12, mae Abraham yn cyflwyno ei wraig Sarah fel ei chwaer i Abimelech, brenin Gerar (Palestina ger Gaza heddiw). Unwaith eto, mae ymateb Duw sy'n ei gosbi yn gwneud iddo ddarganfod mai gŵr Sarah yw ei broffwyd. Felly lledaenodd nerth ac ofn Abraham ar hyd a lled y rhanbarth.

Genesis 21

Gwahaniad y cyfreithlon a'r anghyfreithlon

Gwahaniad trwy **aberth** yr hyn a garwn

Gen.21:1 *A dyma'r ARGLWYDD yn ymweld â Sara fel roedd wedi dweud, a gwnaeth yr ARGLWYDD i Sara fel roedd e wedi dweud. »*

Yn yr ymweliad hwn, mae Duw yn rhoi terfyn ar ddiffwrthydra hir Sarah.

Gen.21:2 *A Sara a feichiogodd ac a esgor ar fab i Abraham yn ei henaint, ar yr amser penodedig y llefarodd Duw wrtho. »*

Mae Isa.55:11 yn cadarnhau hyn: “ *Felly y mae gyda'm gair sy'n mynd allan o'm genau: nid yw'n dychwelyd ataf yn ddi-rym, heb wneud fy ewyllys a chyflawni fy nghynlluniau* ”; yr addewid a wnaed i Abraham yn cael ei chadw, yr adnod a gyfiawnheir felly. Daw'r mab hwn i'r byd ar ôl i Dduw gyhoeddi ei enedigaeth. Mae'r Beibl yn ei gyflwyno fel “mab yr addewid”, sy'n gwneud Isaac yn fath broffwydol o'r meseianaid “Mab Duw”: Iesu.

Gen.21:3 *Ac Abraham a alwodd enw ei fab a anesid iddo, yr hwn a esgorodd Sara iddo, Isaac. »*

Ystyr yr enw Isaac yw: mae'n chwerthin. Chwarddodd Abraham a Sarah pan glywsant Dduw yn cyhoeddi eu darpar fab. Os yw chwerthin o lawenydd yn gadarnhaol, nid yw hyn yn wir gyda chwerthin gwatwar. Mewn gwirionedd, roedd gan y ddau briod yr un ymateb gan fod yn ddiodefwrwr rhagfarn ddynol. Oherwydd eu bod yn chwerthin ar feddwl am adweithiau dynol y rhai o'u cwmpas. Ers y llifogydd, mae hyd oes wedi'i fyrhau'n fawr ac i bobl, mae'r oedran o 100 marc wedi mynd yn hŷn; yr un lle nad ydym yn disgwyl fawr ddim gan fywyd. Ond nid yw oedran yn golygu dim yng nghyd-destun perthynas â'r creawdwr Duw sy'n gosod terfynau pob peth. Ac mae Abraham yn darganfod hyn yn ei brofiad ac mae'n derbyn, trwy Dduw, gyfoeth, anrhydedd, a thadolaeth, y tro hwn, yn gyfreithlon.

Gen.21:4 *Ac Abraham a enwaedodd ar ei fab Isaac pan oedd efe yn wyth diwrnod oed, fel y gorchynnodd Duw iddo. »*

Yn ei dro, mae'r mab cyfreithlon yn cael ei enwaedu. Ufuddheir i orchymyn Duw.

Gen.21:5 *Ac yr oedd Abraham yn ganmlwydd oed pan anwyd Isaac ei fab iddo. »*

Mae'r peth yn rhyfeddol, ond nid yn ôl safonau antedilwvia.

Gen.21:6 *Dywedodd Sara, "Rhoddodd Duw achos i mi chwerthin; bydd pwy bynnag sy'n ei glywed yn chwerthin gyda mi. »*

Mae Sarah yn gweld y sefyllfa yn chwerthinllyd oherwydd ei bod yn ddynol ac yn dioddef rhagfarn ddynol. Ond mae'r awydd hwn i chwerthin hefyd yn adlewyrchu llawenydd annisgwyl. Fel ei gŵr Abraham, mae'n cael y posibilrwydd o roi genedigaeth mewn oedran pan nad yw hyn bellach yn bosibl ei ddychmygu o ran normalrwydd dynol.

Gen.21:7: “ *A dyma hi'n dweud: Pwy fyddai wedi dweud wrth Abraham: “Bydd Sara yn magu plant? Canys mi a esgorais iddo fab yn ei henaint. »*

Mae'r peth yn wirioneddol eithriadol ac yn gwbl wyrthiol. Wrth edrych ar y geiriau hyn gan Sarah ar lefel broffwydol, gallwn weld yn Isaac y mab sy'n proffwydo y cyfamod newydd yng Nghrist, tra Ismael yn proffwydo mab y cyfamod cyntaf. Trwy ei wrthodiad o Grist Iesu, bydd y mab naturiol hwn a aned yn ôl y cnawd trwy arwydd yr enwaediad yn cael ei wrthod gan Dduw o blaid y

mab Cristnogol a ddewiswyd trwy ffydd. Fel Isaac, bydd Crist sylfaenydd y cyfamod newydd yn cael ei eni yn wyrthiol i ddatgelu a chynrychioli Duw mewn gwedd ddynol. Mewn cyferbyniad, mae Ishmael yn cael ei genhedlu ar seiliau cnawdol yn unig ac ar ddealltwriaeth ddynol yn unig.

Gen.21:8: “ *A'r plentyn a dyfodd, ac a ddiddyfnwyd; ac Abraham a wnaeth wledd fawr ar y dydd y diddyfnwyd Isaac.* »

Bydd y babi sy'n cael ei fwydo ar y fron yn dod yn laslanc, ac i'r Tad Abraham, mae dyfodol yn agor yn llawn addewid a hapusrwydd y mae'n ei ddathlu'n llawen.

Gen. 21:9 *A Sara a welodd fab Hagar yr Eifftiwr, yr hwn a anesid i Abraham, yn chwerthin; a hi a ddywedodd wrth Abraham ,*

Mae chwerthin yn amlwg yn cymryd lle mawr ym mywyd y cwpl bendigedig. Mae gelyniaeth a chenfigen Ishmael tuag at Isaac, y mab cyfreithlon, yn ei arwain i chwerthin, gan ei watwar. I Sarah, y mae terfyn yr hyn sydd oddefadwy wedi ei gyrhaedd: wedi gwatwar y fam y daw eiddo y mab; mae hyn yn ormod.

Gen.21:10: “ **Bwriwch allan** y forwyn hon a'i mab; canys nid etifedda mab y forwyn hon gyd â'm mab i, ag Isaac. »

Gallwn ddeall anobaith Sarah ond edrychwch gyda mi uchod. Mae Sarah yn proffwydo annheilyngdod y gynghrair gyntaf na fydd yn etifeddu'r un newydd gyda'r etholedigion, ar sail ffydd yng nghyfiawnder Crist Iesu.

Gen.21:11: “ *A drwg iawn oedd hynny yng ngolwg Abraham, oherwydd ei fab.* »

Nid yw Abraham yn ymateb fel Sarah oherwydd bod ei ddau fab yn rhannu ei deimladau. Nid yw genedigaeth Isaac yn dileu'r 14 mlynedd o anwylddeb sy'n ei rwymo wrth Ishmael.

Gen.21:12 *A dywedodd Duw wrth Abraham, Na fydded ddrwg yn dy olwg oherwydd y plentyn, ac oherwydd dy forwyn. Yn yr hyn oll a ddywedodd Sara wrthyh, gwrandewch ar ei llais hi: canys yn Isaac y gelwir di yn had.* »

Yn y neges hon, mae Duw yn paratoi Abraham i dderbyn dieithriad Ishmael, ei fab hynaf. Mae'r **gwahaniad** hwn ym mhrosiect proffwydol Duw; gan ei fod yn proffwydo methiant yr hen gynghrair Mosaic. Yn gysur, yn Isaac, Fe amlha ei ddisgynyddion. A bydd cyflawni'r gair dwyfol hwn trwy sefydlu'r cyfamod newydd lle bydd yr “ *etholedig* ” yn cael eu “ *galw* ” trwy neges Efengyl dragwyddol Duw yn Iesu Grist.

Felly, yn baradocsaid, y bydd Isaac yn batriarch yr hen gyfamod ac y mae yn anad dim yn Jacob, ei fab ef, yn ol y cnawd ac arwydd yr enwaediad, y sefydlir Israel Duw ar ei seiliau. Ond y paradocs yw nad yw'r un Isaac hwn ond yn proffwydo gwersi am y cyfamod newydd yng Nghrist.

Gen.21:13 *A gwnaf hefyd fab y forwyn yn genedl, oherwydd dy had di yw efe.* »

Mae Ishmael yn batriarch llawer o bobloedd y Dwyrain Canol. Hyd nes yr ymddangosodd Crist ar gyfer ei weinidogaeth achubol ddaearol, roedd cyfreithlondeb ysbrydol yn perthyn yn unig i ddisgynyddion y ddau fab hyn i Abraham. Roedd y byd Gorllewinol yn byw mewn sawl ffurf ar baganiaeth, gan anwybyddu bodolaeth y creawdwr mawr Duw.

Gen. 21:14 *Ac Abraham a gyfododd yn fore, ac a gymerodd fara a chroen o ddu³⁷³?r, ac a'u rhoddes i Hagar, a'u rhoi ar ei hysgwydd, a rhoddodd y bachgen iddi, ac a'i hanfonodd ymaith. A hi a aeth ac a grwydrodd yn anialwch Beerseba. »*

Ymyrraeth Duw a dawelodd Abraham. Mae'n gwybod y bydd Duw ei hun yn gwylio dros Hagar ac Ishmael ac mae'n cytuno i **wahanu** oddi wrthyn nhw, oherwydd ei fod yn ymddiried yn Nuw i'w hamddiffyn a'u harwain. Oherwydd y mae ef ei hun wedi'i amddiffyn a'i arwain ganddo hyd yn hyn.

Gen.21:15: “ *A phan oedd y dŵr yn y croen gwin wedi blino'n lân, dyma hi'n taflu'r plentyn o dan un o'r llwyni. ”*

Yn anialwch Beersheba, mae'r dŵr sy'n cael ei gludo i ffwrdd yn cael ei yfed yn gyflym a heb ddŵr, dim ond marwolaeth yw'r canlyniad terfynol i'w sefyllfa anffodus y mae Hagar yn ei weld.

Gen.21:16: “ *Aeth ac a eisteddodd gyferbyn, o fewn cyrraedd bwa; canys hi a ddywedodd, Na welaf y plentyn yn marw. A hi a eisteddodd gyferbyn, a hi a gododd ei llef ac a wylodd. »*

Yn y sefyllfa eithafol hon, am yr eildro, mae Hagar yn taflu ei dagrau o flaen wyneb Duw.

Gen.21:17 *A Duw a glybu lais y bachgen, ac angel Duw a alwodd ar Hagar o'r nef, ac a ddywedodd wrthi, Beth sydd i ti, Hagar? Peidiwch ag ofni, oherwydd y mae Duw wedi clywed llais y plentyn lle mae. »*

Ac am yr eildro, mae Duw yn ymyrryd ac yn siarad â hi i dawelu ei meddwl.

Gen.21:18: “ *Cod, cod y plentyn a chymer ef yn dy law; canys gwnaf hi yn genedl fawr. »*

Fe'ch atgoffaf, mae'r plentyn Ishmael yn ei arddegau rhwng 15 a 17 oed, ond serch hynny mae'n blentyn sy'n ddarostyngedig i'w fam Hagar ac nid oes gan y ddau ddŵr i'w yfed mwyach. Mae Duw eisiau iddi gefnogi ei mab oherwydd mae tynged bwerus ar y gweill iddo.

Gen.21:19: “ *A Duw a agorodd ei llygaid, a gwelodd bydew o ddwfr; a hi a aeth ac a lanwodd y croen â dwfr, ac a wnaeth i'r plentyn yfed. »*

Canlyniad gwyrth neu beidio, mae'r ffynnon ddŵr hon yn ymddangos ar yr eiliad angenrheidiol i roi blas bywyd i Hagar a'i mab. Ac maen nhw'n ddyledus am eu bywydau i'r Creawdwr pwerus sy'n agor neu'n cau gweledigaeth a deallusrwydd pethau.

Gen.21:20 *A Duw oedd gyda'r plentyn, ac efe a dyfodd, ac a drigodd yn yr anialwch, ac a aeth yn saethwr. »*

Nid oedd yr anialwch felly yn wag gan fod Ishmael yn hela anifeiliaid a laddodd â'i fwa i'w bwyta.

Gen.21:21 : “ *Ac efe a drigodd yn anialwch Paran; a'i fam a gymerth iddo wraig o wlad yr Aipht. »*

Felly bydd y cwlwm rhwng yr Ismaeliaid a'r Eifftiaid yn cryfhau a thros amser, bydd cystadleuaeth Ishmael ag Isaac yn cynyddu i'r pwynt o'u gwneud yn elynion naturiol parhaol.

Gen.21:22 *A'r amser hwnnw y llefarodd Abimelech, a Phicol tywysog ei fyddin, wrth Abraham, gan ddywedyd; Mae Duw gyda chi ym mhopeth a wnewch.*
»

Mae'r profiadau a achoswyd gan gyflwyniad Sarah fel ei chwaer, pethau cysylltiedig yn Gen.20, yn dysgu Abimelech mai proffwyd Duw oedd Abraham. Ofnir ac ofnir ef yn awr.

Gen.21:23: “ *Ac yn awr tyngwch i mi yma i Dduw na fyddwch yn cam-drin â mi, nac â'm plant, nac â'm hwyrion, yn ôl y caredigrwydd a ddangosais i chwi, byddwch yn gweithredu tuag ataf ac tuag at y wlad yr arhosoch ynddi.* »

Nid yw Abimelech bellach eisiau dioddef triciau Abraham ac mae'n dymuno cael ganddo ymrwymadau cadarn a phendant i gynghrair heddychlon.

Gen.21:24: “ *Ac Abraham a ddywedodd, Mi a dyngaf.* »

Nid oes gan Abraham fwriad drwg tuag at Abimelech a gall felly gytuno i'r cytundeb hwn.

Gen.21:25: “ *Ac Abraham a geryddodd Abimelech oherwydd y ffynnon ddŵr a gymerasai gweision Abimelech trwy rym.* »

Gen.21:26 *A dywedodd Abimelech, Ni wn pwy a wnaeth y peth hyn, ac ni rybuddiasoch i mi, a heddiw yn unig y clywais amdano.* »

Gen. 21:27 : “ *Cymerodd Abraham ddiadelloedd a gwartheg, a'u rhoi i Abimelech, a gwnaethant ill dau gyfamod.* »

Gen.21:28: “ *A gwahanodd Abraham saith o ddefaid ifanc oddi wrth y praidd;* »

Mae'r dewis a wnaeth Abraham o “saith dafad” yn tystio i’w gysylltiad â’r Duw creawdwr y mae felly am ei gysylltu â’i waith. Mae Abraham wedi ymsefydlu mewn gwlad dramor ond mae am i ffrwyth ei lafur aros yn eiddo iddo.

Gen.21:29 *Dywedodd Abimelech wrth Abraham, "Beth yw'r saith dafad ifanc hyn a roddaist o'r neilltu?"* »

Gen.21:30 *Ac efe a ddywedodd, Cymer di y saith dafad ieuainc hyn allan o'm llaw, i fod yn dystiolaeth i mi fy mod wedi cloddio y pydew hwn.* »

Gen.21:31 *Am hynny y galwasant y lle hwnnw Beer-seba, am iddynt ill dau dyngu yno.* »

Enwyd y ffynnon dan sylw ar ôl y gair “sheba” sef gwraidd y rhif “saith” yn Hebraeg, ac a ganfyddwn yn y gair “shabbat” sy'n dynodi'r seithfed dydd, ein dydd Sadwrn a sancteiddiwyd yn y gorffwys wythnosol gan Dduw er dechreuad ei greadigaeth ddaearol. Er mwyn cadw cof y gynghrair hon, galwyd y ffynnon felly yn “ffynnon y saith”.

Gen.21:32: “ *A gwnaethant gyfamod yn Beer-seba. A chododd Abimelech, a Phicol tywysog ei fyddin, a hwy a ddychwelasant i wlad y Philistiaid.* »

Gen.21:33: “ *Ac Abraham a blannodd goeden tamarisg yn Beerseba; ac yno y galwodd ar enw yr ARGLWYDD, y Duw tragwyddol.* »

Gen.21:34: “ *Ac Abraham a arhosodd amser maith yng ngwlad y Philistiaid.* »

Roedd Duw wedi trefnu amodau heddwch a llonyddwch i'w was.

Genesis 22

Gwahaniad y tad a'r unig fab a aberthodd

Mae'r bennod hon 22 yn cyflwyno thema broffwydol Crist a offrymwyd yn aberth gan Dduw fel y Tad. Mae'n darlunio'r egwyddor o iachawdwriaeth a baratowyd yn y dirgel gan Dduw o ddechrau ei benderfyniad i greu cymheiriaid rhydd, deallus ac ymreolaethol gyferbyn ag ef. Yr aberth hwn fydd y pris i'w dalu i gael dychweliad o gariad gan ei greaduriaid. Yr etholedigion fydd y rhai sydd wedi ymateb i ddisgwyliadau Duw gyda rhyddid llwyr i ddewis.

Gen.22:1: “ *Ar ôl y pethau hyn profodd Duw Abraham, a dweud wrtho, “Abraham! Ac efe a atebodd: Dyma fi! »*

Mae Abraham yn ufudd iawn i Dduw, ond pa mor bell y gall yr ufudd-dod hwn fynd? Mae Duw eisoes yn gwybod yr ateb, ond rhaid i Abraham adael ar ei ôl, fel tystiolaeth i'r holl etholedigion, brawf pendant o'i ufudd-dod rhagorol sy'n ei wneud mor deilwng o gariad ei Dduw, sy'n ei wneud yn batriarch y bydd ei ddisgynyddion yn cael ei ddarostwng gan yr Arglwydd. genedigaeth Crist Iesu.

Gen.22:2: “ *Dywedodd Duw: Cymer dy fab, dy unig fab, yr un rwyf yn ei garu, Isaac; dos i wlad Moriah, ac offryma ef yno yn boethoffrwm ar un o'r mynyddoedd y dywedaf wrthyf. »*

Mae Duw yn pwysu'n fwriadol ar yr hyn sy'n brifo, i'r eithaf o ddiodefaint i'r hen ddyn hwn ers dros gan mlynedd. Yn wyrthiol, rhoddodd Duw iddo'r llawenydd o gael mab wedi'i eni iddo a Sarah, ei wraig gyfreithlon. Hefyd, bydd yn cuddio oddi wrth y rhai o'i gwmpas gais anhygoel Duw: “ *Offer dy unig fab yn aberth* ”. A bydd ymateb cadarnhaol Abraham yn cael canlyniadau tragwyddol ar gyfer yr holl ddynoliaeth. Oherwydd, ar ôl i Abraham gydsynio i offrymu ei fab, ni fydd Duw ei hun mwyach yn gallu ymwrthod â'i gynllun achubol; pe gallai fod wedi ystyried rhoi'r gorau iddi.

Gadewch inni nodi diddordeb y manwl gywirdeb: “ *ar un o'r mynyddoedd y dywedaf wrthyf* ”. Mae'r union le hwn wedi'i raglennu i dderbyn gwaed Crist.

Gen.22:3: “ *Cododd Abraham yn fore, cyfrwyodd ei asyn, a chymerodd ddau was a'i fab Isaac gydag ef. Holltodd goed y poethoffrwm, a mynd i'r lle a ddywedodd Duw wrtho. »*

Penderfynodd Abraham ufuddhau i'r gormodedd hwn a chyda marwolaeth yn ei enaid, trefnodd baratoi'r seremoni waedlyd a orchmynnwyd gan Dduw.

Gen.22:4: “ *Ar y trydydd dydd cododd Abraham ei lygaid a gweld y lle o bell. »*

Mae gwlad Morija dridiau o gerdded o'r lle y mae'n preswyllo.

Gen.22:5 *Dywedodd Abraham wrth ei weision, "Aros di yma gyda'r asyn; Byddaf fi a'r llanc yn mynd mor bell â hynny i addoli, a byddwn yn dod yn ôl atoch. »*

Nid oes angen unrhyw dystion ar y weithred ofnadwy y mae ar fin ei chyflawni. Mae e _ felly **yn gwahanu** oddi wrth ei ddau was a fydd yn gorfod aros am ei ddychwelyd.

Gen.22:6: “ Cymerodd Abraham goed y poethoffrwm, a'i lwytho ar ei fab Isaac, a chlundodd y tân a'r gyllell yn ei law. A cherddodd y ddau gyda'i gilydd . »

Yn yr olygfa broffwydol hon, yn union fel y bydd yn rhaid i Grist gario'r “patibulum” trwm y bydd ei arddyrnau'n cael ei hoelio arno, mae Isaac wedi'i lwytho â'r pren a fydd, wedi'i danio, yn bwyta ei gorff aberthol.

Gen.22:7 *Yna y llefarodd Isaac wrth Abraham ei dad, gan ddywedyd, Fy nhad! Atebodd yntau, "Dyma fi, fy mab! Atebodd Isaac: Dyma'r tân a'r pren; ond pa le y mae oen y poethoffrwm? »*

Mae Isaac wedi bod yn dyst i lawer o aberthau crefyddol ac mae'n iawn i gael ei synnu gan absenoldeb yr anifail sydd i'w aberthu.

Gen.22:8: “ *Dywedodd Abraham, Fy mab, bydd Duw yn darparu iddo'i hun oen y poethoffrwm. A cherddodd y ddau gyda'i gilydd. »*

Ysbrydolwyd yr ymateb hwn gan Abraham yn uniongyrchol gan Dduw oherwydd ei fod yn proffwydo'n odidog yr aberth enfawr y bydd Duw yn ei wneud trwy ei offrymu ei hun i groeshoeliad mewn cnawd dynol, gan ddarparu felly ar gyfer angen y pechaduriaid etholedig am Waredwr effeithiol a chyfiawn mewn perffeithrwydd dwyfol. Ond nid yw Abraham yn gweld y dyfodol achubol hwn, rôl Crist y Gwaredwr a broffwydwyd gan yr anifail a aberthwyd i YaHWÉH, y creawdwr hollalluog Dduw. Iddo ef, mae'r ymateb hwn yn caniatáu iddo ennill amser, wrth iddo edrych yn arswydus ar y drosedd y bydd yn rhaid iddo ei chyflawni.

Gen.22:9: “ *Pan ddaethant i'r lle a lefarodd Duw wrtho, adeiladodd Abraham allor yno, a threfnodd y pren. Rhwygodd ei fab Isaac a'i osod ar yr allor ar ben y pren. »*

Yn anffodus i Abraham o flaen yr allor, nid oes bellach unrhyw ffordd i guddio rhag Isaac mai ef fydd defaid yr aberth. Pe dangosai y Tad Abraham ei hun yn aruchel yn y derbyniad hynod hwn, y mae ymddygiad dost Isaac yn adlewyrchiad o'r hyn a fyddai lesu Grist yn ei amser : yn aruchel yn ei ufudd-dod a'i hunan-aberth.

Gen.22:10: “ *Yna estynnodd Abraham ei law a chymryd y gyllell i ladd ei fab. »*

Sylwch, i ymateb, bod Duw yn aros tan ddiwedd olaf y prawf er mwyn rhoi tystiolaeth o'i wir werth a'i ddilysrwydd etholedig. Y “ *gyllell mewn llaw* ”; y cwbl sydd ar ôl yw lladd Isaac fel y defaid niferus a aberthwyd eisoes.

Gen.22:11 *Yna galwodd angel yr ARGLWYDD arno o'r nef a dweud, "Abraham! Abraham! Ac efe a atebodd: Dyma fi! »*

Mae'r arddangosiad o ffydd ufudd Abraham yn cael ei wneud a'i gyflawni'n berffaith. Mae Duw yn rhoi terfyn ar ddiodeffaint yr hen ŵr a'i fab mor deilwng ohono a'i gariad.

Sylwch, pryd bynnag y caiff ei alw gan Dduw neu ei fab, mae Abraham bob amser yn ymateb trwy ddweud, “ *Dyma fi.* ” Mae'r ymateb digymell hwn sy'n tarddu ohono yn tystio i'w natur hael ac agored tuag at ei gymydog. Ymhellach, mae'n gwrthgyferbynnu ag agwedd Adda a ddaliwyd mewn sefyllfa o bechod a guddiodd oddi wrth Dduw, i'r pwynt bod yn rhaid i Dduw ddweud wrtho: “ *Ble wyt ti?* ” .

Gen.22:12 *A'r angel a ddywedodd, Na estyn dy law ar y bachgen, ac na wna ddim iddo; canys yn awr mi a wn dy fod yn ofni Duw, ac nad ataliaist dy unig fab oddi wrthyf.* »

Gydag arddangosiad o'i ffydd fyyddlon ac ufudd, gall Abraham fod yn ngolwg pawb, a hyd ddiwedd y byd, gael ei ddangos fel model o wir ffydd, gan Dduw, hyd ddyfodiad Crist yr hwn a'i ymgawdola ynddo. trowch mewn perffeithrwydd dwyfol. Yn y model hwn o ufudd-dod perffaith y daw Abraham yn dad ysbrydol i wir gredinwyr a achubwyd trwy dywallt gwaed Iesu Grist. Yn y profiad hwn, mae Abraham newydd chwarae rhan Duw y Tad a fydd yn ei offrymu fel aberth real a marwol, ei unig fab o'r enw Iesu o Nasareth.

Gen.22:13: *“ Cododd Abraham ei lygaid, a gwelodd ar ei ôl hwrdd wedi'i ddal mewn llwyn wrth y cyrn; ac Abraham a aeth, ac a gymerodd yr hwrdd, ac a'i hoffrymodd yn boethoffrwm yn lle ei fab.* »

Ar y pwynt hwn, gall Abraham sylweddoli bod ei ymateb i Isaac, " *fy mab, bydd Duw yn darparu oen y poethoffrwm* " iddo'i hun wedi'i ysbrydoli gan Dduw, oherwydd bod yr "oen", mewn gwirionedd, "yr hwrdd ifanc", yn wir yn cael ei "ddarparu" gan Dduw a'i offrymu ganddo. Sylwch fod yr anifeiliaid a aberthir i YaHWÉH bob amser yn wrywod oherwydd y cyfrifoldeb a'r goruchafiaeth a roddir i ddyn, yr Adda gwrywaidd. Bydd Crist y Gwardwr hefyd yn wryw.

Gen. 22:14 : *“ Enwodd Abraham y lle hwn YaHWÉH Jireh. Dyma pam y dywedir heddiw: Ym mynydd YaHWÉH y gwelir ef.* »

Mae'r enw "YaHWÉH Jireh" yn golygu: bydd YaHWÉH i'w weld. Y mae mabwysiad yr enw hwn yn wir brophwydoliaeth sydd yn cyhoeddi y gwelir yn ngwlad Moriah, y Duw mawr anweledig sydd yn ennyn ofn a pharchedig ofn mewn gwedd ddynol lai arswydus, i ddwyn a chael iachawdwriaeth yr etholedigion. Ac y mae tarddiad y penodiad hwn, sef offrwm Isaac yn aberth, yn cadarnhau gweinidogaeth ddaearol " *Oen Duw yr hwn sydd yn tynu ymaith bechodau y byd.* " Gan wybod am ddiddordeb Duw yn ei barch at y mathau a'r modelau a atgynhyrchwyd ac a ailadroddir, mae'n debygol a bron yn sicr fod Abraham wedi cynnig ei aberth ar yr union fan lle, 19 ganrif yn ddiweddarach, roedd Iesu'n mynd i gael ei groeshoelio, wrth droed Mynydd Golgotha, y tu allan i Jerwsalem, y ddinas, am amser yn unig, sanctaidd.

Gen.22:15: *“ Galwodd angel yr ARGLWYDD Abraham o'r nef yr ail waith.* ”

Y dioddefaint ofnadwy hwn fydd yr olaf y bydd yn rhaid i Abraham ei ddioddef. Darganfu Duw ynddo ef y model patriarch teilwng o ffydd ufudd, ac a'i gwnaeth yn hysbys iddo.

Gen.22:16: *“ ac a ddywedodd: Trwof fy hun yr wyf yn tyngu gair yr ARGLWYDD! Am iti wneud hyn, a pheidio atal dy fab, dy unig fab, ”*

Mae Duw yn pwysleisio'r geiriau hyn " dy unig fab ", oherwydd y maent yn proffwydo ei aberth dyfodol yn Iesu Grist yn ôl Ioan 3:16 : " *Carodd Duw y byd gymaint, fel y rhoddodd efe ei unig-anedig Fab, fel na bydd pawb a gredo ynddo ef ddifethir, ond cael bywyd tragwyddol.* ”

Gen.22:17: *“ Byddaf yn dy fendithio ac yn amlhau dy ddisgynyddion, fel sêr y nefoedd ac fel y tywod sydd ar lan y môr; a bydd dy ddisgynyddion yn meddiannu porth eu gelynion.* »

Sylw! Nid yw bendith Abraham wedi'i hetifeddu, iddo ef yn unig y mae a rhaid i bob dyn neu fenyw o'i ddisgynyddion, yn ei dro, haeddu bendith Duw. Oherwydd y mae Duw yn addo nifer luosog o'r oesoedd hyn, ond ymhlith yr oes hon, dim ond yr etholedigion a weithredant â'r un ffyddlondeb a'r un ufudd-dod a fendithir gan Dduw. Yna gallwch fesur holl anwybodaeth ysbrydol yr Iddewon a honnodd yn falch eu bod yn feibion i Abraham ac felly'n feibion a oedd yn haeddu etifeddiaeth ei fendithion. Fe wnaeth Iesu eu gwrthbrofi trwy ddangos cerrig iddyn nhw a dweud y gall Duw roi disgynyddion Abraham o'r cerrig hyn. Ac efe a'u credydodd hwynt fel eu tad, nid Abraham, ond y diafol.

Yn ei orchfygiad o wlad Canaan, fe feddianna Josua borth ei elynion, y cyntaf o'r hwn a syrthiodd oedd dinas Jericho. Yn olaf, gyda Duw, bydd y saint dewisol yn meddu ar y drws i'r gelyn olaf: “ *Babilon Fawr* ” yn ôl amrywiol ddydsgeidiaeth a ddatgelwyd yn Apocalypse Iesu Grist.

Gen.22:18: “ Bydd *holl genhedloedd y ddaear yn cael eu bendithio yn dy ddisgynyddion, oherwydd i ti wrando ar fy llais.* »

holl genhedloedd y ddaear ” ydyw , oherwydd y mae'r offrwm o iachawdwriaeth yng Nghrist yn cael ei gynnig i bob bod dynol, o bob tarddiad a phob pobl. Ond mae'r cenedloedd hyn hefyd yn ddyledus i Abraham y ffaith o allu darganfod yr oraclau dwyfol a ddatgelwyd i'r Hebreaid sy'n dod allan o wlad yr Aifft. Mae iachawdwriaeth yng Nghrist yn cael ei sicrhau trwy fendith ddwbl Abraham a'i ddisgynyddion a gynrychiolir gan y bobl Hebraeg a Iesu o Nasareth, Iesu Grist.

Dymunol yw nodi yn eglur, yn yr adnod hon, y fendith a'i hachos : ufudd-dod cymmeradwy gan Dduw.

Gen.22:19: “ *Pan ddychwelodd Abraham at ei weision, hwy a gyfodasant, ac a aethant ynghyd i Beerseba; canys Abraham a drigodd yn Beerseba.* »

Gen.22:20: “ *Ar ôl y pethau hyn a adroddwyd i Abraham, gan ddywedyd, Wele Milca hefyd wedi esgor ar feibion i Nachor dy frawd:* ”

Bwriad yr adnodau sy'n dilyn yw paratoi'r cysylltiad â “ *Rebeca* ” a fydd yn dod yn wraig ddelfrydol a ddewiswyd gan Dduw ar gyfer yr Isaac ffyddlon a doc. Bydd hi'n cael ei chymryd o deulu agos Abraham yn ddisgynyddion ei frawd Nachor.

Gen.22:21: “ *Us ei gyntafanedig, Bus ei frawd Cemuel tad Aram ,*”

Gen.22:22: “ *Kesed, Haso, Pildash, Jidlaff a Bethuel.* »

Gen.22:23: “ *Bethuel a genhedlodd **Rebeca** . Dyma'r wyth mab a gafodd Milca i Nachor, brawd Abraham .* »

Gen.22:24: “ *Ei ordderchwraig, o'r enw Reuma, hefyd oedd yn geni Tebach, Gaham, Tahas a Maacha. ” .*

Cyflawniad yr addewidion a wnaed i Abraham

Mae Genesis 23 yn adrodd marwolaeth a chladdediogaeth Sarah ei wraig yn Hebron, yn ogof Machpelah. Cymerodd Abraham feddiant o safle claddu ar bridd Canaan tra'n aros i Dduw roi'r wlad gyfan i'w ddisgynyddion rhyw 400 mlynedd yn ddiweddarach.

Yna, yn Gen.24, mae Abraham yn dal i gadw rôl Duw. Er mwyn aros **ar wahân** i'r bobloedd paganaidd lleol, bydd yn anfon ei was i le pell, at ei deulu agos, i ddod o hyd i wraig i'w fab Isaac a byddan nhw'n gadael i Dduw ddewis iddyn nhw. Yn yr un modd, bydd Duw yn dewis yr etholedigion a fydd yn ffurfio priodferch Crist, Mab Duw. Yn y detholiad hwn, nid oes gan ddyn unrhyw beth i'w wneud ag ef oherwydd bod y fenter a'r farn yn eiddo i Dduw. Mae dewisiad Duw yn berffaith, yn anadferadwy ac yn effeithiol, fel Rebeca y wraig ddewisol, yn gariadus, yn ddeallus ac yn hardd ei gwedd, ac yn anad dim, yn ysbrydol a ffyddlon; y perl y dylai pob dyn ysbrydol sydd am gymryd gwraig edrych amdano.

Jacob ac Esau

Yn ddiweddarach, yn ôl Gen.25, mae Rebeca yn wreiddiol yn ddiffrwyth fel Sarai gwraig Abram o'i blaen. Mae'r anffrwythlondeb cyffredin hwn i'w briodoli i'r ffaith y bydd y ddwy wraig yn cario'r dyfodol bendigedig i Grist a fydd ei hun yn cael ei ffurfio gan Dduw yng nghroth merch wryf ifanc o'r enw Mair. Yn y modd hwn, mae llinach prosiect achubol Duw yn cael ei nodi gan ei weithred wyrthiol. Yn dioddef o'r anffrwythlondeb naturiol hwn, mae Rebekah yn apelio at YaHWÉH ac mae hi'n cael dau efaill ganddo sy'n ymladd yn ei chroth. Yn bryderus, mae hi'n cwestiynu Duw am y peth hwn: “ *A dywedodd yr ARGLWYDD wrthi : Dwy genedl sydd yn dy groth, a dwy bobl a wahanant oddi wrth dy groth; bydd un o'r bobl hyn yn gryfach na'r llall, a'r mwyaf yn ddarostyngedig i'r lleiaf .* » Mae hi'n rhoi genedigaeth i ddau efaill. Oherwydd ei wallt dwys, a'i fod yn hollol " goch ", a dyna pam yr enw " Edom " a roddwyd i'w hiliogaeth, gelwir yr hynaf yn " Esau ", enw sy'n golygu "blewog". Gelwir yr ieuengaf yn " Jacob ", enw sy'n golygu: "Twyllwr". Eisoes mae'r ddau enw yn proffwydo eu tynged. Bydd "Velu" yn gwerthu ei enedigaeth-fraint i'r ieuengaf

am ddysgl suddlon o “roux” neu ffacbys coch. Mae'n gwerthu'r enedigaeth-fraint hon oherwydd ei fod yn tanamcangyfrif ei werth teg. I'r gwrthwyneb llwyr, mae'r “Twyllwr” ysbrydol yn chwennych y teitl hwn sydd nid yn unig yn anrhydeddus, oherwydd bod bendith Duw ynghlwm wrtho. “Twyllwr” yw'r math o'r bobl dreisgar hynny sydd eisiau ar bob cyfrif orfodi teyrnas nefoedd i'w meddiannu a chydag ef mewn golwg y siaradodd Iesu ar y pwnc hwn. A chan weled y berwedig zel hon, Llaweny chir calon Duw yn fawr. Hefyd, rhy ddrwg i “Blewog” a chymaint gorau oll i “Twyllwr”, oherwydd ef a ddaw yn “Israel”, trwy benderfyniad Duw. Peidiwch â gwneud camgymeriad, nid yw Jacob yn dwyllwr cyffredin ac mae'n ddyn rhyfeddol, oherwydd nid oes enghraifft feiblaidd arall o'i benderfyniad i gael bendith Duw, a dim ond i gyrraedd y nod hwn y mae'n twyllo ". Felly gallwn ni i gyd ei efelychu a bydd y nef ffyddlon yn llawen. O'i ran ef, bydd gan Esau fel ei ddisgynyddion bobl “Edom”, enw sy'n golygu “coch”, gyda'r un gwreiddyn ac ystyr ag Adda, bydd y bobl hyn yn wrthwynebydd i Israel wrth i'r broffwydoliaeth ddwyfol gyhoeddi.

Nodaf fod y lliw “coch” yn dynodi pechod, yn unig, yn y delweddau proffwydol o'r prosiect achub a ddatgelwyd gan Dduw ac mae'r maen prawf hwn yn berthnasol, yn unig, i actorion ei gynrychiadau, megis “Esau”. Yn nyddiau tywyll yr Oesoedd Canol, lladdwyd plant gwallt coch a ystyridd yn ddrwg. Dyma pam, yr wyf yn nodi, nad yw'r lliw coch yn gwneud y dyn cyffredin yn fwy pechadurus na'r Brunette neu'r melyn, oherwydd bod y pechadur yn cael ei adnabod gan weithredoedd drwg ei ffydd. Felly, mewn gwerth symbolaidd yn unig, y mae “coch”, lliw gwaed dynol, yn symbol o bechod, yn ôl Isa.1:18: “*Dewch i ymbil! medd YaHWéH. Os bydd dy bechodau fel ysgarlad, byddant wyn fel eira; os ydynt yn goch fel porffor, dônt fel gwlan .* » Yn yr un modd, yn ei Apocalypse, ei Ddatguddiad, mae Iesu'n cysylltu'r lliw coch ag offer dynol sy'n gwasanaethu, yn anymwybodol neu beidio, y diafol, Satan, pechadur cyntaf bywyd a grëwyd gan Dduw; enghreifftiau: “*ceffyl coch*” Dat.6:4, “*draig goch neu danllyd*” Dat.12:3, a “*Bwystfil ysgarlad*” Dat.17:3.

Nawr bod ganddo'r enedigaeth-fraint hon, bydd Jacob, yn ei dro, yn byw profiadau bywyd sy'n proffwydo cynlluniau Duw, fel olynnydd Abraham.

Gadawodd ei deulu rhag ofn digofaint ei frawd Esau, gyda rheswm da, yn ôl Gen.27:24, oherwydd iddo benderfynu ei ladd, ar ôl dargyfeirio bendith ei dad oedd ar farw, wedi ei “dwylllo” gan a rhuthro allan o feddwl Rebeca ei wraig. Yn y herwgipio hwn, mae dau enw'r efeilliaid yn datgelu eu pwysigrwydd. Oherwydd bod y “Tempeur” yn defnyddio croen blewog i dwyllo Isaac, oedd wedi mynd yn ddall, gan roi ei hun i ffwrdd fel ei frawd hŷn “Blewog” yn naturiol. Mae pobl ysbrydol yn cynnal ei gilydd ac roedd Rebeca yn debycach i Jacob nag Esau. Yn y weithred hon, mae Duw yn gwrth-ddweud dewis dynol a chnawdol Isaac a oedd yn well ganddo Esau yr heliwr a ddaeth â helwriaeth iddo yr oedd yn ei werthfawrogi. A Duw sydd yn rhoddi yr enedigaeth-fraint i'r neb sydd deilwng o honi : Jacob y Twyllwr.

Wedi cyrraedd Laban, ei ewythr Aramaeg, brawd Rebeca, i weithio iddo, mae Jacob yn syrthio mewn cariad â Rachel, yr ieuengaf ond yr harddaf o ferched Laban. Yr hyn nad yw'n ei wybod yw bod Duw, yn ei fywyd go iawn, yn gwneud iddo chwarae rhan broffwydol sy'n gorfod proffwydo ei brosiect achubol. Hefyd,

ar ôl “saith mlynedd” o waith i gael ei annwyl Rachel, mae Laban yn gorfodi ei ferch hynaf “Leah” arno ac yn ei rhoi iddo fel ei wraig. Er mwyn cael a phriodi Rachel, bydd yn rhaid iddo weithio “saith mlynedd arall” i'w ewythr. Yn y profiad hwn, mae “Jacob” yn proffwydo beth fydd yn rhaid i Dduw ei wneud yn ei brosiect achubol. Canys efe hefyd a wna gynghrair gyntaf heb fod yn unol â dymuniad ei galon, oherwydd ni chaiff profiad Israel gnawdol a chenedlaethol ei nodi gan y llwyddiant a'r gogoniant y mae ei ddaioni yn ei haeddu. Mae olyniaeth “Barnwyr” a “brenhinoedd” bob amser yn dod i ben yn wael, er gwaethaf ychydig o eithriadau prin. A'r wraig ddymunol yn deilwng o'i gariad, ni chaiff ond mewn ail gynghrair ar ol dangos ei gariad a datguddio ei gynllun o iachawdwriaeth yn ngweinidogaeth Iesu Grist ; ei ddysgeidiaeth, ei farwolaeth, a'i adgyfodiad. Sylwch fod hoffterau dynol a dwyfol yn cael eu gwrthdroi yn llwyr. Anwylyd Jacob yw'r Rachel ddiffrwyth, ond eiddo Duw yw'r Leah doreithiog. Trwy roi Jacob, yn gyntaf, Lea yn wraig iddo, mae Duw yn gwneud i'w broffwyd brofi'r siom y bydd y ddau ohonyn nhw'n ei brofi yn eu cynghrair gyntaf. Yn y profiad hwn, mae Duw yn cyhoeddi y bydd ei gynghrair gyntaf yn fethiant ofnadwy. A chadarnhaodd gwrthodiad y Meseia Iesu gan ei ddisgynyddion y neges broffwydol hon. Mae Leah, nad oedd yr annwyl a ddewiswyd gan y priodfab, yn ddelwedd sy'n proffwydo etholedigion y gynghrair newydd a fu, o darddiad paganaidd, yn byw am amser hir mewn anwybodaeth o fodolaeth y creawdwr unigryw Duw. Fodd bynnag, roedd natur doreithiog Leah yn proffwydo cyfamod a fyddai'n dwyn llawer o ffrwyth i ogoniant Duw. Ac mae Eiseia 54:1 yn cadarnhau, gan ddweud, “ *Llawenhewch, O ddiffrwyth, ti nad yw'n dwyn mwyach! Bydded i'ch llawenydd a'ch llawenydd dorri allan, chi sydd heb boen mwyach! Canys lluosocach o feibion yr ymadawedig na meibion y priod, medd yr ARGWLWYDD .*” Yma y mae y gadawedig yn prophwydo, trwy Leah, y cyfamod newydd, a'r un priod, trwy Rachel, yr hen gyfamod Hebreig.

Jacob yn dod yn Israel

Wedi gadael Laban cyfoethog a llewyrchus, dychwel Jacob a'r rhai sy'n perthyn iddo at ei frawd Esau, y mae ei ddicter cyfiawn a dialgar yn ei ofni. Un noson, mae Duw yn ymddangos iddo ac maen nhw'n ymladd yn erbyn ei gilydd tan y wawr. Mae Duw o'r diwedd yn ei glwyfau yn y glun ac yn dweud wrtho y bydd o hyn ymlaen yn cael ei alw'n "Israel", oherwydd daeth i'r amlwg yn fuddugoliaethus yn ymladd yn erbyn Duw a dynion. Yn y profiad hwn, roedd Duw eisiau portreadu delwedd enaid ymladd Jacob yn ei frwydr ffydd. Wedi ei enwi yn Israel gan Dduw, y mae yn cael yr hyn a ddymunai ac a ddymunai yn daer : ei fendith gan Dduw. Felly daeth bendith Abraham yn Isaac i fodolaeth trwy gyfansoddiad Israel gnawdol a fyddai, wedi'i adeiladu ar Jacob a ddaeth yn Israel, yn dod yn genedl ofnus yn fuan, ar ôl i'r Aifft adael caethwasiaeth. Gras Duw wedi paratoi Esau, y mae y ddau frawd yn cael eu hunain mewn heddwch a llawenydd.

Gyda'i ddwy wraig a'u dwy was, cafodd Jacob ei hun yn dad i 12 bachgen ac un ferch yn unig. Yn ddi-haint ar y dechrau fel Sarai a Rebeca, ond yn eilunaddolgar, mae Rachel yn cael gan Dduw ddau o blant, Joseff yr hynaf a Benjamin yr ieuengaf. Bu farw wrth roi genedigaeth i'w hail blentyn. Mae hi

felly'n proffwydo diwedd yr hen gyfamod a ddaw i ben gyda sefydlu'r un newydd ar sail cymod gwaed Iesu Grist. Ond yn yr ail gais, mae'r amgylchiadau marwol hyn yn proffwydo tynged olaf ei etholedigion a fydd yn cael ei achub trwy ei ymyriad hapus pan fydd yn dychwelyd yn ei agwedd ddwyfol ogoneddus yn Michael Iesu Grist. Proffwydir y gwrthdroad hwn o sefyllfa y rhai olaf a ddewiswyd trwy newid enw y plentyn a elwir " *Ben-Oni* " neu, "mab fy ngofid", gan y fam sy'n marw, a ailenydd gan Jacob, y tad," *Benjamin* » naill ai, "mab iawn" (ochr dde) neu, mab bendigedig. Yn gadarnhad, ym Matt.25:33, bydd Iesu Grist yn gosod " *ei ddefaid ar ei dde a'r geifr ar ei chwith* ". Dewiswyd yr enw hwn " *Benjamin* " gan Dduw, i'w amcan broffwydol yn unig, felly i ni, oherwydd nid oedd iddo fawr o ystyr i Jacob; ac i Dduw, nid oedd yr eilunaddolgar Rachel yn haeddu y rhaglaw " *iawn* ". Datblygir y pethau hyn ynghylch diwedd y byd yn esboniadau Dat.7:8.

Yr hybarch Joseph

Yn hanes Israel, bydd y rôl y mae Duw yn ei rhoi i Joseff yn ei arwain i ddominyddu ei frodyr sydd, wedi eu cythruddo gan ei dra-arglwyddiaeth ysbrydol, yn ei werthu i fasnachwyr Arabaidd. Yn yr Aifft, gwnaeth ei onestrwydd a'i deyrngarwch ei werthfawrogi, ond roedd gwraig ei feistr eisiau ei gam-drin, ar ôl ei wrthsefyll, cafodd Joseff ei hun yn y carchar. Yno, gan esbonio breuddwydion, bydd digwyddiadau yn ei arwain at y rheng uchaf o dan y pharaoh: Vizier cyntaf. Mae'r dyrchafiad hwn yn seiliedig ar ei ddawn broffwydol fel i Daniel ar ei ôl. Gwnaeth y rhodd hwn iddo gael ei werthfawrogi gan y Pharo a ymddiriedodd yr Aifft iddo. Yn ystod newyn, bydd brodyr Jacob yn mynd i'r Aifft ac yno, bydd Joseff yn cael ei gymodi â'i frodyr drygionus. Bydd Jacob a Benjamin yn ymuno â nhw a dyma sut mae'r Hebraeid yn ymgartrefu yn yr Aifft yn ardal Gosen.

Yr Exodus a'r Moses ffyddlon

Wedi'i gaethiwo, bydd yr Hebraeid yn dod o hyd i Moses, y plentyn Hebraeg y mae ei enw yn golygu "wedi'i achub o ddyfroedd" Afon Nîl, wedi'i godi a'i fabwysiadu gan ferch Pharo, y rhyddhawr a baratowyd gan Dduw.

Tra y mae amodau eu caethiwed yn caledu ac yn cynnyddu, i amddiffyn Hebraeg, y mae Moses yn lladd Eifftiwr, ac y mae yn ffoi o'r Aipht. Mae ei daith yn mynd ag ef i Midian, yn Saudi Arabia, lle mae disgynyddion Abraham yn byw a Keturah, ei ail wraig, wedi priodi ar ôl marwolaeth Sarah. Gan briodi Sipporah, merch hynaf ei dad-yng-nghyfraith Jethro, 40 mlynedd yn ddiweddarach, cyfarfu Moses â Duw wrth fugeilio ei braidd tuag at fynydd Horeb. Mae'r crëwr yn ymddangos iddo ar ffurf llwyn gwynias sy'n llosgi ond nad yw'n cael ei fwyta. Mae'n datgelu iddo ei gynllun ar gyfer Israel ac yn ei anfon i'r Aifft i arwain ymadawiad ei bobl.

Bydd angen deg pla i orfodi Pharo i ollwng ei gaethweision gwerthfawr yn rhydd. Ond dyma'r degfed a fydd yn cymryd pwysigrwydd proffwydol mawr.

Canys Duw a roddes i farwolaeth holl gyntafanedig yr Aifft, yn wŷr ac yn anifeiliaid. Ac ar yr un diwrnod, dathlodd yr Hebreaid y Pasg cyntaf yn eu hanes. Roedd Gŵyl y Pasg yn proffwydo marwolaeth y Meseia Iesu, yr “*cyntaf-anedig*” a’r “*Oen Duw*” pur a di-smotyn a offrymwyd yn aberth fel yr “*oen*” a laddwyd ar ddiwrnod yr ymadawiad o’r Aifft. Ar ôl aberth Isaac y gofynnodd Duw amdano gan Abraham, Pasg yr Exodus o’r Aifft yw’r ail gyhoeddiad proffwydol am farwolaeth y Meseia (Eneiniog) Iesu, neu, yn nhermau Groeg, Iesu Grist. Cyflawnwyd yr ymadawiad o’r Aifft ar y 14eg^{dydd} o fis cyntaf y flwyddyn, tua’r 15fed^{ganrif} CC, tua 2500 o flynyddoedd ar ôl pechod Efa ac Adda. Mae’r ffigurau hyn yn cadarnhau amser “400 mlynedd” y “*pedair cenhedlaeth*” a roddwyd gan Dduw i’r Amoriaid, trigolion gwlad Canaan.

Bydd balchder ac ysbryd gwrthryfelgar Pharo yn diflannu gyda’i fyddin yn nyfroedd y “*môr coch*” sydd felly yn canfod ei ystyr, oherwydd ei fod yn cau arnynt ar ôl agor i ganiatáu i’r Hebreaid fynd i mewn i wlad Saudi Arabia, gan y pen deheuol penrhyn yr Aifft. Gan osgoi Midian, mae Duw yn arwain ei bobl trwy’r anialwch tuag at Fynydd Sinai lle bydd yn cyflwyno iddynt gyfraith y “*deg gorchymyn*”. Cyn yr un gwir Dduw, mae Israel bellach yn genedl ddysgedig y mae’n rhaid ei rhoi ar brawf. I’r dyben hwn, gelwir Moses ato, ar fynydd Sinai, a Duw a’i ceidw yno am 40 diwrnod a nos. Rhydd iddo ddau fwrdd y gyfraith wedi eu hysgythru â’i fys dwyfol. Yng ngwersyll yr Hebreaid, mae absenoldeb hir Moses yn ffafrio’r ysbrydion gwrthryfelgar sy’n rhoi pwysau ar Aaron ac yn y pen draw yn peri iddo dderbyn castio a mowldio “*Ilo aur*”. Mae’r profiad hwn yn unig yn crynhoi ymddygiad pobl wrthryfelgar bob amser tuag at Dduw. Mae eu gwrthodiad i ymostwng i’w awdurdod yn eu harwain i fod yn well ganddynt amau ei fodolaeth. Ac nid yw cosbau lluosog Duw yn newid dim. Ar ôl y 40 diwrnod a’r noson hon o brawf, bydd ofn cewri Canaan yn condemnio’r bobl i grwydro yn yr anialwch am 40 mlynedd, a dim ond o’r genhedlaeth brofedig hon y bydd Josua a Caleb yn gallu mynd i mewn i wlad yr addewid a gynigir gan Dduw. tua’r flwyddyn 2540 er pechod Adda.

Y prif gymeriadau yn stori Genesis yw’r actorion mewn cynhyrchiad a drefnwyd gan y creawdwr Duw. Mae pob un ohonynt yn trosglwyddo, i bwrpas proffwydol neu beidio, wers, a chadarnhawyd y syniad hwn o sbectol gan yr apostol Paul a ddywedodd yn 1 Cor.4:9: “Canys Duw, mae’n ymddangos i mi, sydd wedi ein gwneud *ni*, *apostolion*, *yr olaf o ddyinion*, *wedi eu condemnio i farwolaeth mewn ffordd*, *gan ein bod wedi bod yn olygfa i’r byd*, *i angylion ac i ddyinion*. » Ers hynny, ysgrifennodd negesydd yr Arglwydd, Ellen G. White, ei llyfr enwog o’r enw “*Trasiedi’r Oesoedd*”. Felly cadarnheir y syniad o’r “*spectol*”, ond ar ôl “*sêr, sêr*” y llyfr sanctaidd, tro pob un ohonom yw chwarae ein rhan ein hunain, gan wybod ein bod yn cael ein cyfarwyddo gan eu profiadau. gosod yn y ddyledsyydd i ddynward eu gweithredoedd da, heb atgynhyrchu eu cyfeiliornadau. I ni, fel i Daniel (Fy Barnwr yw Duw), mae Duw yn parhau i fod yn “*Farnwr i ni*”, yn dosturiol, yn sicr, ond “*Y Barnwr*” nad yw’n gwneud unrhyw eithriad i neb.

Mae profiad gwladolyn Iddewig Israel yn drychinebus, ond nid yw’n fwy felly na ffydd Gristnogol ein cyfnod sy’n dod i ben mewn atgasedd eang. Ni

ddylem synnu gan y tebygrwydd hwn, oherwydd nid oedd Israel yr hen gyfamod ond microcosm, sampl, o'r bodau dynol sy'n poblogi'r holl ddaear. Dyma pam roedd gwir ffydd mor brin yno ag yn y cyfamod newydd a adeiladwyd ar y Gwaredwr a'r " *Tyst Ffyddlon* " Iesu Grist.

O'r Beibl yn gyffredinol

Mae'r Beibl cyfan, wedi'i orchymyn ac yna wedi'i ysbrydoli gan Dduw i'w weision dynol, yn cynnwys gwersi proffwydol; o Genesis hyd y Datguddiad. Mae'r actorion a ddewiswyd gan Dduw yn cael eu cyflwyno i ni fel y maent mewn gwirionedd yn eu gwir natur. Ond i lunio negeseuon proffwydol yn y sioe dragwyddol hon, mae Duw'r creawdwr yn dod yn Drefnydd digwyddiadau. Ar ôl yr allanfa o'r Aifft, mae Duw yn rhoi'r agwedd rhad ac am ddim i Israel o'i gyfraith nefol am 300 mlynedd, amser y "barnwyr" sy'n dod i ben tua 2840. Ac yn y rhyddid hwn, y dychweliad i bechod, yn gorfodi Duw i gosbi ei bobl "saith amseroedd" y mae'n eu cyflwyno o'r diwedd i'r Philistiaid, eu gelynyddion etifeddol. A "saith gwaith" mae'n codi "rhyddfrydwyr". Mae'r Beibl yn dweud bod " *pawb yn gwneud beth oedd ei eisiau yn y dyddiau hynny* ." Ac yr oedd yr amser hwn o ryddid llwyr yn angenrheidiol er mwyn i'r ffrwyth a gludid gan bob person gael ei ddatguddio. Mae yr un peth yn ein " *amseroedd gorffen* ". Y tri chan mlynedd hyn o ryddid a nodir gan ddychweliad cyson yr Hebraid i bechu, mae Duw yn ein gwahodd i'w cymharu â thri chan mlynedd o fywyd y cyfiawn Enoch y mae'n ei gyflwyno i ni fel model enghreifftiol o'i etholedigion, gan ddweud: " *Tri chan mlynedd y rhiodd Enoch gyda Duw, ac nid oedd mwyach oherwydd i Dduw ei gymryd* "; gydag ef, trwy beri iddo fyned i mewn yn gyntaf i'w dragywyddoldeb megis, ar ei ol ef, Moses ac Elias, a'r saint a adgyfodasant ar farwolaeth Iesu, gerbron yr holl etholedigion eraill, gan gynnwys apostolion Iesu Grist; byddant i gyd yn cael eu trosglwyddo neu eu hatgyfodi ar y diwrnod olaf.

Ar ôl cyfnod y "beirniaid", daeth amser y brenhinoedd ac yno eto, mae Duw yn rhoi rôl broffwydol i'w ddau actor cyntaf sy'n cadarnhau neges dilyniant drygioni tuag at y daioni terfynol, hynny yw, o nos, neu dywyllwch , tuag at y golau. Dyma sut y proffwydodd y ddau ddyn hyn, Saul a Dafydd, brosiect cyffredinol y cynllun iachawdwriaeth a baratowyd ar gyfer yr etholedigion daearol, hynny yw, y ddau gyfnod neu ddwy gynghair sanctaidd olynol. Cymerwch ef gyda mi, dim ond ar farwolaeth y Brenin Saul y daw Dafydd yn frenin, yn union fel y mae marwolaeth yr hen gyfamod gwastadol yn caniatáu i Grist sefydlu ei gyfamod newydd, ei deyrnasiad a'i arglwyddiaeth dragwyddol.

Soniais am y pwnc hwn eisoes, ond hoffwn eich atgoffa nad oes gan frenhiniaethau daearol gyfreithlondeb dwyfol oherwydd gofynnodd yr Hebraid i Dduw gael brenin " *fel y cenhedloedd daearol eraill* ", nhw, "pagan". Sy'n golygu bod model y brenhinoedd hyn o'r math o werthoedd satanaidd ac nid dwyfol. Yn gymaint â bod y brenin, i Dduw, yn addfwyn, yn ostyngedig ei galon, yn llawn hunanymwadiad a thosturi, yn ei wneud ei hun yn was i bawb, yn gymaint felly fel bod y diafol yn llym, yn falch, yn hunanol ac yn ddirmygus, ac mae'n mynnu i'w gwasanaethu gan bawb. Wedi'i frifo'n anghyfiawn gan ei fod yn cael ei wrthod gan ei bobl, caniatodd Duw ei gais ac am ei anffawd, fe roddodd iddo

frenin yn unol â safonau'r diafol a'i holl anghyfiawnderau. O hynny ymlaen, i'w bobl Israel, **ond ef yn unig**, cafodd y teulu brenhinol ei gyfreithlondeb dwyfol.

Araith lafar neu ysgrifenedig yw'r cyfrwng cyfnewid rhwng dau berson unigol. Gair Duw yw y Bibl yn yr ystyr, er mwyn trosglwyddo ei wersi i'w greaduriaid daearol, fod Duw wedi casglu tystiolaethau wedi eu gorchymyn neu eu hysbrydoli i'w weision; tystebau yn cael eu didoli, eu dethol a'u grwpio ganddo dros amser. Ni ddylem synnu wrth sylwi ar anmherffeithrwydd cyfiawnder a sefydlwyd ar y ddaear, oherwydd wedi eu torri i ffwrdd oddi wrth Dduw, ni all dynion sefydlu eu cyfiawnder ond ar llythyren y gyfraith. Nawr, mae Duw yn dweud wrthym trwy Iesu fod “*y llythyren yn lladd ond yr ysbryd yn rhoi bywyd*”, y llythyr hwn. Felly dim ond “*tystion*” y gall ysgrifurau sanctaidd y Beibl fod yn “*dystion*” fel y nodir yn Dat. 11:3 ond heb fod yn “*farnwyr*”. Trwy gydnabod fod llythyren y ddeddf yn analluog i roddi barn gyfiawn, y mae Duw yn amlygu gwirionedd sydd yn gorphwys yn unig ar natur ddwyfol ei berson. Ef yn unig a all roi barn gyfiawn, oherwydd mae ei allu i ddadansoddi meddyliau cyfrinachol meddyliau ei greaduriaid yn caniatáu iddo wybod cymhellion y rhai y mae'n eu barnu, pethau sy'n cael eu cuddio a'u hanwybyddu gan greaduriaid eraill. Felly nid yw'r Beibl ond yn darparu sylfaen ar gyfer y tystiolaethau a ddefnyddir ar gyfer barn. Yn ystod “*mil o flynyddoedd*” y farn nefol, bydd y saint dewisol yn cyrchu cymhellion yr eneidiau sy'n cael eu barnu. Gyda Iesu Grist, byddant felly yn gallu gwneud dyfarniad perffaith a wneir yn angenrheidiol gan fod y dyfarniad terfynol yn sefydlu hyd yr amser dioddefaint a ddiodeffwyd yn yr ail farwolaeth. Mae'r wybodaeth hon am wir gymhelliant y troseddwr yn ein galluogi i ddeall trugaredd Duw tuag at Cain, y llofrudd daearol cyntaf yn well. Yn ol yr unig dystiolaeth a gyflwynir yn ysgrifenedig yn y Beibl, gwthiwyd Cain tuag at eiddgedd trwy ddewisiad Duw i fendithio offrwm Abel ac i ddirmygu offrwm Cain, heb i'r olaf wybod y rheswm am y gwahaniaeth hwn oedd yn ysbrydol ac yn dal i gael ei anwybyddu. Fel hyn y mae pethau, y mae bywyd yn cael ei wneyd i fyny o bamedrau ac amodau dirifedi na all dim ond Duw eu hadnabod a'u barnu gyda gwybodaeth lawn o'r ffeithiau. Wedi dweud hynny, mae'r Beibl yn aros i ddynion, yr unig lyfr sy'n cyflwyno mewn llythyrau seiliau'r gyfraith sy'n barnu eu gweithredoedd, wrth aros i'w meddyliau dirgel gael eu datgelu i'r saint dewisol yn y nefoedd. Fodd bynnag, rôl y llythyr yw condemnio neu farnu'r weithred. Dyna pam, yn ei Datguddiad, mae Iesu'n atgoffa dynion o bwysigrwydd eu “*gweithredoedd*” ac anaml y mae'n siarad am eu ffydd. Yn Iago 2:17, roedd yr apostol Iago yn cofio bod “*ffydd heb weithredoedd wedi marw*”, gan gadarnhau'r farn hon hefyd, mai dim ond am y “*gweithredoedd*” da neu ddrwg a gynhyrchir gan ffydd y mae Iesu'n siarad. Ac i'w cynhyrchu trwy ffydd, y gweithredoedd hyn yn unig yw'r rhai y mae'r Beibl yn eu dysgu o dan ddeddfau dwyfol. Nid yw gweithredoedd da a werthfawrogir gan yr Eglwys Gatholig yn cael eu cymryd i ystyriaeth, oherwydd eu bod yn weithredoedd o gymeriad dyneiddiol ac ysbrydoliaeth.

Yn amser y diwedd, mae'r Beibl wedi'i ddirmygu'n llwyr ac mae cymdeithas ddynol yn cyflwyno agwedd gyfriniol a dweud celwydd fyd-eang. Yna mae'r gair “*gwirionedd*” sy'n nodweddu'r Beibl Sanctaidd, gair y Duw byw, ac yn ehangach, ei brosiect cyffredinol byd-eang, yn cymryd ei

bwysigrwydd llawn. Oherwydd bod dirmyg tuag at y “ gwirionedd ” unigryw hwn yn arwain y ddynoliaeth i adeiladu ei hun ar gelwyddau ym mhob maes perthynol, seciwlar, crefyddol, gwleidyddol neu economaidd.

Mae'r erthygl hon yn cael ei hysgrifennu ar Saboth Awst 14, 2021, yfory, Awst 15, mewn cynulliadau mawr, bydd y dioddefwyr a dwyllwyd gan gau grefydd yn talu gwrogaeth i ddirgelwch satanaidd mwyaf llwyddiannus ei yrfa, ers iddo ddefnyddio'r “sarff ” fel cyfrwng yn “ *Eden* ” : ei gwedd dan lun y “ Forwyn Fair”. Nid oedd yr un go iawn bellach yn wryf, oherwydd ar ôl Iesu, rhoddodd enedigaeth i feibion a merched; brodyr a chwiorydd Iesu. Ond mae celwyddau'n marw'n galed ac yn gwrthsefyll hyd yn oed y dadleuon beiblaidd gorau. Dim ots, ar ôl y 15 Awst hwn, dim ond ar ôl i'r dicter hwn, ar y mwyaf, wyth dathliad i gythruddo Duw a chodi ei ddieter cyfiawn a fydd yn disgyn ar bennau'r euog. Sylwch, yn y apparition hwn, y dewiswyd plant i ddilysu gweledigaeth y “wryf”. Ydyn nhw mor ddiniwed ag y mae pobl yn ei ddweud ac yn esgus? Pechaduriaid wedi eu geni, y mae diniweidrwydd yn cael ei briodoli ar gam iddynt, ond ni allwn felly eu cyhuddo o gydymffurfiaeth. Roedd y weledigaeth a gafodd y plant hyn yn real iawn, ond mae'r diafol hefyd yn ysbryd gwrthryfelgar real iawn a chysegrodd Iesu Grist lawer o'i eiriau iddo i rybuddio ei weision amdano. Mae hanes yn tystio i'w grym deniadol twyllodrus sy'n arwain ei ddioddefwyr hudo a thwyll i'r “ *ail farwolaeth* ”. Y mae addoliad y diafol trwy yr Eglwys Babaid a Phabaid yn cael ei wadu gan Dduw, yn yr adnod hon oddi wrth Dat. 13:4 : “ ***A hwy a addolasant y ddraig, am iddo roddi awdurdod i'r bwystfil ; addolasant y bwystfil, gan ddywedyd, Pwy sydd debyg i'r bwystfil, a phwy a all ymladd yn ei erbyn ef?*** ” . Mewn gwirionedd, dim ond ar ôl diwedd yr “ *addoliad* ” hwn o “ *bwystfil* ” cyfyngu ac erlidiol gwir saint etholedig Iesu Grist, mewn cyfnod o oddefgarwch y mae amgylchiadau wedi ei osod arno, y mae'r addoliad hwn yn dechrau cael ei ymestyn. trwy ddulliau deniadol y “virgin” diabolical; “ *gwraig* ” yn lle'r “ *neidr* ” ar ôl i'r “ *neidr* ” hudo'r “ *wraig* ” a hudo ei gŵr. Mae'r egyptddor yn aros yr un fath ac mae'n dal yr un mor effeithiol.

Amser dewis olaf

Mae'r astudiaeth hon o ddatguddiadau dwyfol yn gorffen gyda'r dadansoddiad o lyfr Genesis a ddatgelodd i ni pwy yw Duw yn ei holl agweddau ar gymeriad. Yr ydym newydd weled fel y mae yn benderfynol yn ei alwad am ufudd-dod gan ei greaduriaid trwy ddarostwng Abram i brawf hynod o ffydd pan ydoedd bron yn gant oed ; felly nid oes angen dangos y gofyniad dwyfol hwn mwyach.

Ar adeg y dewisiad olaf a gynnygiwyd gan Dduw er gwanwyn 1843, ac a ofynir yn fwy manwl er Hydref 22, 1844, y mae sylwi ar y Sabboth yn ofynol gan Dduw fel prawf o'r cariad a roddwyd iddo gan ei wir saint etholedig. Felly cyflwynir y sefyllfa ysbrydol gyffredinol ar ffurf un cwestiwn a gyfeirir at holl aelodau sefydliadau crefyddol, Cristnogol, yn unig.

Y cwestiwn sy'n lladd neu'n gwneud i chi fyw am byth

A ydyw ymerawdwr, brenin, neu bab wedi ei nerthu a'i awdurdodi i newid y geiriau a lefarwyd ac a ysgrifenyddwyd gan Dduw, neu dan ei orchymyn ef fel y gwnaeth Moses ?

Wedi rhagweld popeth, hyd yn oed y cwestiwn hwn, rhoddodd Iesu ei ateb ymlaen llaw, gan ddweud ym Mathew.5:17-18: “Peidiwch â meddwl fy mod wedi dod i ddileu'r gyfraith na'r proffwydi; Ni ddeuthum i ddileu, ond i gyflawni. Canys yn wir meddaf i chwi, hyd oni ddelo nef a daear heibio, **nid â'r un ysgrif nac un teitl o'r Gyfraith hyd oni chyflawner y cwbl** . » Cyhoeddodd yr un Iesu hefyd y bydd ei eiriau a lefarodd yn ein barnu ni, yn Ioan 12:47 i 49: “ Os bydd unrhyw un yn clywed fy ngeiriau i ac nad yw'n eu cadw, nid myfi sy'n ei farnu; canys nid i farnu y byd y deuthum, ond i achub y byd. Y mae ei farnwr gan y sawl sy'n fy ngwrthod i ac nad yw'n derbyn fy ngeiriau; **bydd y gair a lefarais yn ei farnu yn y dydd diwethaf** . Canys ni lefarais o honof fy hun; ond y Tad, yr hwn a'm hanfonodd i, sydd wedi rhagnodi i mi yr hyn sydd raid i mi ei ddywedyd a'i gyhoeddi. »

Dyma genhedliad Duw o'i gyfraith. Ond datgelodd Dan.7:25 fod y **bwriad i'w “ newid ”** i ymddangos yn yr oes Gristnogol, gan ddweud am babyddiaeth Gatholig Rufeinig: “ *Fe lefara eiriau yn erbyn y Goruchaf, fe orthryma saint y Goruchaf.* ” - *Uchel, a bydd yn gobeithio newid yr amseroedd a'r gyfraith ; a'r saint a draddodir i'w ddwylaw am amser, ac amseroedd, a haner amser.* » Trychineb a ddarfyddo ac y bydd yn gwybod sut i'w gosbi'n gyfiawn yn ôl adnod 26 sy'n dilyn: “ *Yna y daw barn, a'i arglwyddiaeth a dynnir oddi arno, a ddinistrir ac a ddinistrir am byth.* » Mae'r “ *amseroedd* ” neu'r blynyddoedd proffwydol hyn yn cyhoeddi ei deyrnasiad erlidiol wedi'i chyflawni am 1260 o flynyddoedd, o 538 hyd 1798.

Cyflawnir y “ **dyfarniad** ” *hwn mewn sawl cam.*

Mae'r cam cyntaf yn baratoadol; gwaith **gwahanu** a sancteiddiad y ffydd “Adventist” ydyw a sefydlwyd gan Dduw ers gwanwyn 1843. Mae Adventism wedi **ei wahanu** oddi wrth y crefyddau Catholig a Phrotestannaidd. Yn y Datguddiad, mae'r cam hwn yn ymwneud â chyfnodau “ *Sardis, Philadelphia a Laodicea* ” yn Dat.3:1-7-14.

Mae'r ail gam yn orfodadwy: “ *byddwn yn dileu ei dra-arglwyddiaeth* ”. Dyma ddychweliad gogoneddus Iesu Grist a ddisgwylir yng ngwanwyn 2030. Mae'r Adfentyddion etholedig yn mynd i mewn i dragwyddoldeb **wedi'u gwahanu** oddi wrth y gwrthryfelwyr Catholig, Protestannaidd ac Adfentaidd annheilwng sy'n marw ar y ddaear. Cyflawnir y weithred ar ddiwedd oes y “ *Laodiceaidd* ” o Dat.3:14.

Y trydydd cam yw barn y meirw syrthiedig, a roddwyd ar waith gan yr etholedigion sydd wedi mynd i mewn i deyrnas nefol Dduw. Mae'r dioddefwyr wedi dod yn farnwyr ac ar wahân , mae bywyd pob un o'r gwrthryfelwyr yn cael ei farnu a dedfryd olaf sy'n gymesur â'u heuogrwydd yn cael ei ynganu. Mae'r brawddegau hyn yn pennu hyd yr amser “ *poenydio* ” y bydd gweithred eu “ *hail farwolaeth* ” yn ei achosi. Yn y Datguddiad, y thema hon yw testun y Parch.4; 11:18 a 20:4; hyn ers Dan.7:9-10.

Yn bedwerydd, ar ddiwedd y seithfed mileniwm, y Saboth mawr i Dduw a'i etholedigion yng Nghrist, y daw cyfnod gweithredol y brawddegau a roddwyd gan Grist a'i etholedigion. Yn y wlad pechod lle cânt eu hatgyfodi, mae'r gwrthryfelwyr condemniedig yn cael eu dinistrio, " *am byth* " , gan " *dân ail farwolaeth* . Yn y Datguddiad, y dyfarniad gweithredol hwn neu'r "farn olaf" yw thema Dat.20:11-15.

Ar adeg y dewisiad olaf, y mae dau genhedliad crefyddol anghymodlon **yn ymwahanu** yn bendant, am eu bod yn hynod wrthwynebol i'w gilydd. Mae etholedigion Crist yn clywed ei lais ac yn addasu i'w ofynion ar yr adeg y mae'n siarad â nhw ac yn eu galw. Yn y sefyllfa arall mae Cristnogion sy'n dilyn traddodiadau crefyddol canrifoedd oed fel pe bai gwirionedd yn fater o amser ac nid o ddeallusrwydd, rhesymu a thystiolaeth. Ni ddeallodd y bobl hyn beth oedd y "cyfamod newydd" a gynrychiolir gan y proffwyd Jeremeia yn Jer.31:31 i 34: "*Wele, y mae'r dyddiau yn dyfod, medd yr ARGLWYDD, pan wnaif â thŷ Israel a thŷ Jwda. cyfamod newydd, nid fel y cyfamod a wneuthum â'u tadau, y dydd y cymmerais hwynt yn eu llaw i'w dwyn allan o wlad yr Aipht, cyfamod yr hwn a droseddasant, er mai myfi oedd eu meistr, medd YaHWéH. Ond dyma'r cyfamod a wnaif â thŷ Israel ar ôl y dyddiau hynny, medd yr ARGLWYDD: **Rhoddaf fy nghyfraith ynddynt, ac ysgrifennaf hi ar eu calonnau** ; a myfi a fyddaf yn Dduw iddynt, a hwythau a fyddant yn bobl i mi. Ni fydd yr un hwn bellach yn dysgu ei gymydog, na'i frawd, gan ddweud: Gwybyddwch YHWH! Canys bydd pawb yn fy adnabod, o'r lleiaf i'r mwyaf, medd yr ARGLWYDD; **Canys maddeuaf eu hanwiredd, ac ni chofiaf eu pechod mwyach** . » Sut gall Duw lwyddo i " **ysgrifennu yn y galon** » cariad dyn at ei gyfraith sanctaidd, rhywbeth nad oedd norm yr hen gyfamod wedi llwyddo i'w gael? Daw'r ateb i'r cwestiwn hwn, a'r unig wahaniaeth rhwng y ddwy gynghrair, yn yr agwedd ar yr arddangosiad o gariad dwyfol a gyflawnwyd trwy farwolaeth gymodlon yr eilydd Iesu Grist yn yr hwn yr ymgawdolwyd ac y datguddiwyd ef. Fodd bynnag, ni ddaeth marwolaeth Iesu i roi terfyn ar ufudd-dod ond i'r gwrthwyneb, rhoddodd resymau i'r etholedigion fod hyd yn oed yn fwy ufudd tuag at y Duw sy'n gallu caru mor gryf. A phan fyddo yn ennill calon dyn, y mae y nod a geisir gan Dduw yn cael ei gyrhaedd ; y mae yn cael etholedigaeth addas a theilwng i gyfranu ei dragwyddoldeb.*

Mae'r neges olaf a gyflwynodd Duw i chi yn y gwaith hwn yn destun **gwahanu** . Dyma'r pwynt hanfodol sy'n gwneud yr holl wahaniaeth rhwng y rhai a ddewiswyd a'r rhai a elwir. Yn ei natur arferol, nid yw dyn yn hoffi cael ei aflonyddu yn ei arferion a'i gysyniadau o bethau. Fodd bynnag, mae'r aflonyddwch hwn yn cael ei wneud yn angenrheidiol ers wedi arfer â'r celwydd sefydledig, i ddod yn un dewisedig, rhaid i ddyn gael ei ddadwreiddio a'i ddargyfeirio i addasu i'r gwirionedd y mae Duw yn ei ddangos iddo. Yna y mae **gwahan- iaethu oddiwrth y rhai nad yw Duw yn cymmeradwyo iddynt yn angenrheidiol** . Rhaid i'r un a ddewisir ddangos ei allu i herio'n bendant ei syniadau, ei arferion, a'i gysylltiadau cnawdol â bodau na fydd eu tynged byth yn fywyd tragwyddol.

Ar gyfer swyddogion etholedig, fertigol yw'r flaenoriaeth grefyddol; y nod yw creu cwlwm cadarn gyda'r Duw creawdwr, hyd yn oed os yw ar draul perthynas ddynol. I'r syrthiedig, mae crefydd yn llorweddol; maent yn rhoi blaenoriaeth i'r cysylltiad a sefydlwyd â bodau dynol eraill, hyd yn oed os yw ar draul Duw.

Adfentiaeth y Seithfed Dydd: Gwahaniad, enw, hanes

Mae etholedigion olaf y ffydd Gristnogol wedi eu casglu ynghyd yn ysbrydol i ffurfio'r Israeliaid o " 12 llwyth " Dat.7. Cyflawnwyd eu dewis trwy gyfres o brofion ffydd yn seiliedig ar y diddordeb a ddangoswyd yn y gair proffwydol sy'n cyhoeddi yn Dan.8:14 y dyddiad 1843. Roedd i nodi ailddechrau gan Dduw Cristnogaeth, hyd nes y cynrychiolir gan y ffydd Gatholig ers 538 a chan y ffydd Brotestannaidd sy'n deillio o amser y Diwygiad Protestannaidd er 1170. Dehonglwyd adnod Dan.8:14 fel cyhoeddi dychweliad gogoneddus Crist, ei ddyfodiad a achosodd ei "aros", yn Lladin "adventus" felly yr enw Adventist a roddwyd i'r profiad a'i ddilynwyr rhwng 1843 a 1844. Mae'n debyg, nid oedd y neges hon yn siarad am y Saboth, ond yn unig mewn ymddangosiad, oherwydd bydd dychweliad Crist yn nodi mynediad i'r seithfed mileniwm, y Saboth mawr prophwydo, bob wythnos, erbyn Sabboth y seithfed dydd : dydd Sadwrn yr luddewon. Yn anymwybodol o'r cysylltiad hwn, ni ddarganfu Adfentyddion cynnar y pwysigrwydd y mae Duw yn ei roi i'r Saboth tan ar ôl yr amser hwn o brawf. A phan ddeallasant hyn, dysgodd yr arloeswyr y gwirionedd Sabbothol a gofir yn enw yr eglwys a ffurfiwyd, " o'r seithfed dydd." Ond dros amser, ni roddodd etifeddion y gwaith mwyach i'r Sabboth y pwys y mae Duw yn ei roddi iddo, trwy lynu ei arbenigrwydd ar amser dychweliad Iesu Grist yn lle ei osod ar y dyddiad 1843 a nodir gan broffwydoliaeth Daniel. Roedd gohirio gofyniad dwyfol sylfaenol o'r fath yn gyfystyr â nam a'i ganlyniad, yn 1994, oedd gwrthodiad Duw o'r sefydliad a'i aelodau a draddododd i'r gwersyll gwrthryfelwyr a gondemniwyd ganddo eisoes er 1843. Y profiad trist hwn a methiant y swyddog olaf mae sefydliad y ffydd Gristnogol yn tystio i'r anallu hwn sydd gan gau Gristnogaeth i dderbyn **gwahaniad rhwymau dynol** . Mae absenoldeb cariad at wirionedd dwyfol ac felly at Dduw ei hun dan sylw, a dyma'r wers eithaf yn hanes y ffydd Gristnogol y gallaf ei hegluro i chi, i'ch dysgu a'ch rhybuddio, yn enw'r Hollalluog Dduw , YaHWÉH-Michael-Iesu Grist.

Yn olaf, yn dal i fod yn yr un thema hon, oherwydd iddo gostio i mi y pris o wahaniad ysbrydol poenus, yr wyf yn eich atgoffa o'r adnod hon o Matt.10:37 ac, oherwydd bod yr adnodau o'i flaen yn crynhoi'n glir gymeriad gwahanu y wir ffydd Gristnogol , Soniaf amdanynt i gyd o adnod 34 i adnod 38:

*“ Peidiwch â meddwl fy mod wedi dod i ddwyn heddwch ar y ddaear; Ni ddeuthum i ddwyn heddwch, ond y cleddyf. Canys mi a ddeuthum i osod ymranïad rhwng gŵr a'i dad, rhwng merch a'i mam, a rhwng merch-yng-nghyfraith a'i mam-yng-nghyfraith; a gelynyon dyn fydd y rhai o'i deulu ei hun. **Nid yw'r sawl sy'n caru ei dad neu ei fam yn fwy na myfi yn deilwng ohonof fi** , a'r sawl sy'n caru ei fab neu ei ferch yn fwy na myfi, **nid yw'n deilwng ohonof fi** ; nid yw'r sawl nad yw'n cymryd ei groes ac yn fy nilyn i yn deilwng ohonof fi. »* Mae adnod

37 yn cyfiawnhau bendith Abraham; tystiodd ei fod yn caru Duw yn fwy na'i fab cnawdol. A thrwy atgoffa brawd Adventist o'i ddyletswydd, trwy ddyfynnu'r adnod hon iddo, fe wahanodd ein llwybrau a derbyniais fendith arbennig gan Dduw. Yna cefais fy ngalw'n ffanatig gan y "brawd" hwn ac ers y profiad hwn, roedd wedi dilyn y llwybr Adfentydd traddodiadol. Yr hwn a'm cyflwynodd i Adventism a manteision llysieuath wedi hyny, a fu farw o glefyd Alseimer, tra yr wyf etto mewn iechyd da, yn fyw ac yn weithgar yn ngwasanaeth fy Nuw, yn 77 oed, ac yn troi nid at feddygon nac at foddion. Mae'r holl ogoniant yn mynd i Dduw y creawdwr a'i gyngor gwerthfawr. Mewn gwirionedd!

I grynhoi **hanes Adventism** rhaid inni gofio'r ffeithiau canlynol. O dan yr enw "Adventist" hwn, mae Duw yn grwpio ei seintiau olaf ynghyd ar ôl tra-arglwyddiaeth hir ar y ffydd Gatholig a gyfreithlonodd, **yn grefyddol**, y Sul a sefydlwyd o dan ei enw paganaidd "diwrnod yr haul anorchfygol" gan Constantine I^{ar} Fawrth 7, 321. Ond Protestaniaid neu Gatholigion oedd yr Adfentyddion Cynnar a oedd yn anrhydeddu'r Sul Cristnogol etifeddol yn ddefosiynol. Dewiswyd hwynt felly gan Dduw trwy i'w hymddygiad gael ei lawenhau trwy ddychweliad Iesu Grist a gyhoeddwyd iddynt yn olynol am wanwyn y flwyddyn 1843 a Hydref 22, 1844. Dim ond ar ol y detholiad hwn y rhoddodd goleuni y Sabboth iddynt. cyflwyno. Hefyd, yr oedd eu dehongliadau o broffwydoliaethau Daniel a'r Datguddiad yn cynnwys gwallau enfawr yr wyf yn eu cywiro yn y gwaith hwn. Heb wybodaeth am y Sabboth, lluniodd yr arloeswyr y ddamcaniaeth o farn "ymchwiliol" fel y'i gelwir, nad oeddent byth yn gallu ei chwestiynu; hyd yn oed wedi i oleuni ar y Sabboth gael ei roddi iddynt. I'r rhai nad ydynt yn gwybod, yr wyf yn eich atgoffa bod yn ôl y ddamcaniaeth hon, ers 1843, yna 1844, yn y nefoedd Iesu yn archwilio llyfrau tystiolaeth i ddewis ei etholedigion olaf y mae'n rhaid eu hachub. Ac eto rhoddodd adnabyddiaeth glir o bechod y Sul union ystyr i neges Dan.8:14, hyd yn oed yn ei ffurf a gyfieithwyd yn wael o "**lanhau'r cysegr** ." Ac fe greodd y cyfieithiad drwg hwn ymrysonau anhydawdd, oherwydd yr oedd yr ymadrodd hwn yn ymwneud yn bennaf â chyflawniad trwy gymod marwolaeth Iesu Grist yn ôl Heb.9:23: "*Yr oedd yn angenrheidiol felly, gan fod delwau y pethau sydd yn y nefoedd i fod. wedi eu puro fel hyn, a oedd y pethau nefol eu hunain wedi eu puro trwy ebyrth mwy rhagorol na'r rhai hyn . Canys nid aeth Crist i mewn i gysegr o waith dwylo, i ddynewared y gwir, ond i'r nef ei hun, er mwyn iddo yn awr ymddangos gerbron wyneb Duw trosom ni .*" Felly, cafodd popeth oedd i'w buro yn y nefoedd ei buro trwy farwolaeth Iesu Grist: nid oes gan y farn ymchwiliol felly unrhyw ystyr rhesymegol mwyach. Ar ôl marwolaeth ac atgyfodiad Iesu, nid oes yr un pechod na phechadur yn dod i mewn i'r nefoedd i'w halogi eto, oherwydd i Iesu lanhau ei ardal nefol trwy yrru Satan a'i ddilynwyr angylaidd i'r ddaear, yn ôl Dat.12:7 yn 12 ac yn enwedig yn adnod 9: "*A bwriwyd allan y ddraig fawr, yr hen sarff, a elwid y diafol a Satan, yr hwn sydd yn twyllo yr holl ddaear, efe a fwriwyd allan i'r ddaear , a'i hangylion a fwriwyd allan gydag ef. »*

Daeth ail gamgymeriad Adfentiaeth swyddogol hefyd o'r anwybodaeth wreiddiol o rôl y Sabboth a chymerodd bwysigrwydd mawr yn ddiweddarach o lawer. Mae'r Adfentwyr wedi canolbwyntio'n anghywir ar amser yr olaf, y prawf eithaf, ffydd a fydd mewn gwirionedd ond yn ymwneud â'r rhai a fydd yn dal yn

fyw ar adeg dychweliad gwir Iesu Grist. Yn neillduol, yr oeddynt yn meddwl ar gam y deuai y Sul yn " *nod y bwystfil* " yn unig ar adeg y prawf diweddf hwn, ac y mae hyn yn egluro yr ym- chwiliad am gyfeillgarwch ag ymarferwyr y Sul melltgedig gan Dduw, mewn gwirionedd, o'i darddiad. Y prawf a roddaf yw bodolaeth "saith utgorn" y Parch. 8, 9 ac 11, y chwech cyntaf ohonynt yn rhybuddio ar ôl 321, trwy gydol yr oes Gristnogol, y bobl o'u harfer o bechod y Sul condemniedig gan Dduw. Yr hyn a ddatguddiwyd eisoes gan Dan.8:12 trwy ddywedyd : " *Y fyddin a draddodwyd i fyny â'r ~~aberth~~-gwastadol , o achos pechod ; taflodd y corn y gwirionedd i'r llawr, a llwyddodd yn ei ymgymeriadau.* » Yr oedd y " *pechod* " hwn eisoes yn arferiad y Sul a etifeddwyd yn wâr gan Gystennin Ier 321 ac a gyfiawnhawyd yn grefyddol gan Rufain y Pab er 538, " *marc y bwystfil* " a ddyfynnir yn Apo.13:15; 14:9-11; 16:2. Ym 1995, ar ôl amlygu gwrthodiad o'r golau proffwydol a gynigiais rhwng 1982 a 1991, cyflawnodd Adventism swyddogol y camgymeriad difrifol o wneud cynghrair â gelynyon datganedig a datguddiedig Duw. Mae'r enghraifft o'r gwaradwydd niferus a gyfeiriodd Duw at Israel hynafol am ei chynghreiriau â'r Aifft, delwedd symbolaidd o bechod nodweddiadol, yn cael ei hanwybyddu'n llwyr yn y weithred hon; sy'n gwneud y pechod Adventist hyd yn oed yn fwy.

Yn wir, ar ôl dod yn ymwybodol o rôl y Saboth a'r pwysigrwydd y mae'n ei roi i'r teitl Duw Creawdwr, dylai'r bobl Adventist fod wedi nodi eu gelynyon crefyddol yn glir ac osgoi unrhyw gynghrair brawdol â nhw. Oherwydd, gan fod y Saboth **Sadwrn** yn " *sêl y Duw byw* " i Dat.7:2, nid oedd nod brenhinol y creawdwr Duw, ei wrthwynebydd, Sul , ond yn " *marc y bwystfil* " Dat.13:15. .

Cofiaf yma fod achosion cwmp Adfentiaeth sefydliadol swyddogol yn lluosog, ond mae'r prif a'r mwyaf difrifol yn ymwneud â gwrthod y sied oleuni ar wir gyfieithiad Daniel 8:14 a'r dirmyg a ddangoswyd tuag at yr esboniad newydd sbon o Daniel 12 , gwerau pa un yw amlygu cyfreithlondeb dwyfol Adfentiaeth y 7fed^{dydd} . Yna daw'r bai am beidio â gosod eu gobaith yn nychweliad Iesu Grist a gyhoeddwyd ar gyfer 1994; fel y gwnaeth arloeswyr y gwaith yn 1843 a 1844.

Prif farnedigaethau Duw

Cwblhawyd ei greadigaeth o'r ddaear a'r nefoedd, ar y chweched dydd y gosododd Duw ddyn ar y ddaear. Ac oherwydd ymddygiad anufudd y ddynoliaeth, ac felly o bechod, y bydd Duw yn ei darostwng, yn olynol, yn ystod ei hanes o saith mil o flynyddoedd, i'w farnedigaethau niferus. Gyda phob un o'r dyfarniadau hyn, mae newidiadau'n cael eu gwneud a'u canfod mewn ffordd bendant a gweladwy. Mae'r gormodedd a ddilynir gan ddynoliaeth yn gofyn am yr ymyriadau dwyfol hyn sy'n amcanu ei osod yn ôl ar lwybr y gwirionedd a gymeradwyir gan ei farn aruchel.

Barnedigaethau yr Hen Gyfammod .

1af : Duw sy'n barnu'r pechod a gyflawnwyd gan Efa ac Adda, sy'n cael eu mellithio a'u gyrru allan o " *Ardd Eden* ".

2il farn: Mae Duw yn dinistrio dynoliaeth wrthryfelgar wrth ddyfroedd y “*llyfogydd*” *byd-eang* .

3ydd barn: Mae Duw **yn gwahanu** dynion trwy wahanol ieithoedd ar ôl eu dyrchafiad oddi wrth “*Dŵr Babel*” .

4ydd ^{barn} : Duw yn gwneud cynghrair ag Abram a ddaw wedyn yn Abraham. Y pryd hwn, y mae Duw yn dinystrio **Sodom** a Gomorra, y dinasoedd lie yr arferir pechod eithafol ; y “*gwybodaeth*” atgas a ffaidd .

5ed dyfarniad: Duw yn gwaredu Israel o gaethwasiaeth yr Aifft, Israel yn dod yn genedl rydd ac annibynnol y mae Duw yn cyflwyno ei ddeddfau iddi .

6ed dyfarniad: Am 300 mlynedd, o dan ei gyfarwyddyd a thrwy weithred 7 barnwr ^{sy'n rhyddhau} , mae Duw yn gwaredu Israel wedi'i goresgyn gan ei gelynyddion oherwydd pechod.

7fed dyfarniad: Ar gais y bobl, ac am eu melltith, mae Duw yn cael ei ddisodli gan frenhinoedd daearol a'u dynasties hir (Brenhinoedd Jwda a brenhinoedd Israel) .

8fed ^{dyfarniad} : Israel yn cael ei alltudio i Babilon.

9fed ^{dyfarniad} : Israel yn gwrthod y “Meseia” dwyfol Iesu – Diwedd yr hen gyfamod. Dechreuwa y cyfamod newydd ar seiliau athrawiaethol perffaith.

10fed dyfarniad: Mae gwladwriaeth genedlaethol Israel ^{yn cael} ei dinistrio gan y Rhufeiniaid yn 70.

Barnau y Cyfamod Newydd .

Sonnir amdanynt yn y Datguddiad gan y “*saith utgorn*” .

^{Dyfarniad} 1af : Goresgyniadau Barbaraid ar ôl 321 rhwng 395 a 538.

2il ddyfarniad: Sefydlu'r gyfundrefn grefyddol Pabaidd flaenllaw ^{yn} 538.

3ydd dyfarniad: Rhyfeloedd Crefydd: gwrthwynebant y Pabyddion i'r diwygwyr Protestannaidd anghymeradwy gan Dduw: “*rhagrithwyr*” Dan.11:34.

4ydd dyfarniad: Mae anffyddiaeth chwyldroadol Ffrainc yn dymchwel y frenhiniaeth ac yn rhoi diwedd ar ddespotiaeth Gatholig Rufeinig .

5ed ^{dyfarniad} : 1843-1844 a 1994.

– Y dechrau: Daw archddyfarniad Dan.8:14 i rym – mae'n gofyn am gwblhau'r gwaith a gychwynwyd gan y Diwygiad Protestannaidd ers Peter Valdo, yr enghraifft berffaith, ers 1170. Mae'r ffydd Brotestannaidd yn disgyn ac Adfentiaeth yn cael ei geni'n fuddugoliaethus : Y crefyddol mae arfer Sul y Rhufeiniaid yn cael ei gondemnio ac mae'r Saboth Sadwrn yn cael ei gyfiawnhau a'i ofyn gan Dduw yn Iesu Grist er 1843. Felly mae gwaith diwygio wedi'i gwblhau a'i gwblhau.

– Y diwedd: “*chwydu*” gan Iesu, bu farw yn sefydliadol ym 1994, yn unol â'r neges a gyfeiriwyd at “*Laodicea*” . Dechreuodd barn Duw gyda'i dŷ yn mynd trwy brawf angheuol o ffydd broffwydol. Yn anghymeradwy, ymunodd y cynswyddog etholedig â gweryll y gwrthryfelwyr Catholig a Phrotestannaidd.

6ed dyfarniad: Cyflawnir y “6ed trwmped” ar ffurf y Trydydd Rhyfel Byd, y tro hwn niwclear, a ddisgrifir yn Dan.11:40 i 45. Mae'r goroeswyr yn trefnu'r llywodraeth gyffredinol eithaf ac yn adfer gweddill y diwrnod gorfodol *cyntaf erbyn* archddyfarniad. O ganlyniad, roedd gorffwys ar y seithfed dydd Saboth, dydd Sadwrn, wedi'i wahardd, wedi'i wahardd o dan gosb cosbau cymdeithasol ar

y dechrau, yna, yn olaf, wedi'i gosbi trwy farwolaeth trwy archddyfarniad newydd.

7fed dyfarniad: wedi'i ragflaenu gan amser y saith pla olaf a ddisgrifir yn y Parch. 16, yng ngwanwyn 2030, mae dychweliad gogoneddus Crist yn rhoi diwedd ar bresenoldeb gwareiddiad daearol dynol. Mae dynoliaeth yn cael ei difodi. Satan yn unig fydd yn aros yn garcharor ar y ddaear anghyfannedd, "abyss" Dat. 20, am "*fil o flynyddoedd*".

8fed barn : Wedi ei ddwyn i fynu i'r nef gan Iesu Grist, ei etholedigion yn myned rhagddo i farnu y meirw drygionus. Dyma'r dyfarniad a ddyfynnir yn Dat.11:18.

9fed ^{dyfarniad} : Y farn olaf; mae'r meirw drygionus yn cael eu hatgyfodi i ddioddef safon yr "*ail farwolaeth*" oherwydd y "*llyn o dân*" sy'n gorchuddio'r ddaear ac yn bwyta gyda nhw bob olion o weithredoedd pechod.

10fed ^{barn} : Y ddaear halogedig a'r nefoedd a adnewyddir ac a ogoneddir. Croesawch yr etholedigion i deyrnas newydd, dragwyddol Dduw!

Dwyfol o A i Z, o Aleph i Tav, o alffa i omega

Nid oes gan y Beibl unrhyw beth yn gyffredin â llyfrau eraill a ysgrifennwyd gan fodau dynol ac eithrio ei ymddangosiad gweledol arwynebol. Oherwydd mewn gwirionedd, ni welwn ond ei wyneb a ddarllenwn yn ôl confensiynau ysgrifennu sy'n benodol i ieithoedd Hebraeg a Groeg, y trosglwyddwyd y testunau gwreiddiol inni ynddynt. Ond wrth ysgrifennu'r Beibl, defnyddiodd Moses Hebraeg hynafol yr oedd eu llythrennau o'r wyddor yn wahanol i'r llythrennau presennol, cawsant eu disodli llythyren am lythyren yn ystod yr alludiaeth ym Mabilon, heb achosi problemau. Ond yr oedd y llythyrau yn sownd wrth eu gilydd heb fylchu'r geiriau, nad oedd yn eu gwneud yn hawdd i'w darllen. Ond y tu ôl i'r anfantais hon mae'r fantais o ffurfio geiriau gwahanol yn dibynnu ar y dewis o lythyren a ddewiswyd i nodi ei ddechrau. Mae hyn yn bosibl ac wedi'i ddangos, sy'n profi bod y Beibl yn wirioneddol ymhell y tu hwnt i bosibiliadau dychymyg a chyflawniad dynol. Dim ond meddwl a chof y creawdwr diderfyn Duw all fod wedi cenhedlu'r fath waith. Oherwydd bod yr arsylwi hwn o ddarlleniadau lluosog o'r Beibl yn datgelu bod pob gair sy'n ymddangos yno wedi'i ddewis a'i ysbrydoli gan Dduw i wahanol ysgrifenyddyr ei lyfrau dros amser hyd at yr un olaf, ei Ddatguddiad neu ei Apocalypse.

Tua 1890, dangosodd mathemategydd Rwsiaidd Yvan Panin fodolaeth ffigurau rhifiadol mewn gwahanol agweddau ar adeiladu testunau Beiblaidd. Gan fod Hebraeg a Groeg yn gyffredin yn y ffaith fod llythrennau eu gwyddor hefyd yn cael eu defnyddio fel rhifolion a rhif. Mae'r arddangosiadau a wnaed gan Yvan Panin wedi gwaethgu euogrwydd dynion nad ydyn nhw'n cymryd Beibl Duw o ddifrif yn sylweddol. Oblegid os nad yw y darganfyddiadau hyn yn effeithio dim ar wneuthur dynion yn alluog i garu Duw, y maent er hynny yn tynu ymaith unrhyw gyfreithlondeb rhag peidio credu yn ei fodolaeth. Dangosodd Yvan Panin sut roedd y rhif "saith" yn hollbresennol trwy gydol y broses o adeiladu'r Beibl, yn enwedig yn yr adnod gyntaf oll, yn Gen.1:1. Wedi dangos i mi fy hun mai "*sêl y Duw byw*" yn Dat.7:2 yw'r seithfed dydd Saboth, nid yw'r gwaith hwn ond yn cadarnhau'r dystiolaeth a ddarganfuwyd gan y mathemategydd gwych hwn a

gynigiodd wyddonwyr ymdrechgar, o'i amser ef a'n rhai ni, brawf gwyddonol diwrthwynebiad.

Ers Yvan Panin, mae cyfrifiadura modern wedi dadansoddi'r 304,805 o arwyddion o'r llythrennau sy'n rhan o'r Ysgrythur o'r unig gynghrair hynafol ac mae meddalwedd yn cynnig darlleniadau di-rif o wahanol drwy osod pob llythyren ar fwrdd siec enfawr y mae ei bosibiliadau aliniad yn dechrau gydag un llinell lorweddol o'r 304805 o lythyrau nes cael o'r diwedd un llinell fertigol o'r 304805 llythyren hyn; a rhwng y ddau aliniad eithafol hyn yr holl gyfuniadau canolradd dirifedi. Darganfyddwn negeseuon am y byd daearol, ei ddigwyddiadau rhyngwladol ac enwau pobl hynafol a modern ac mae'r posibiliadau'n aruthrol oherwydd yr unig beth sydd ei angen yw cadw gofod union yr un fath (o 1 i n...) rhwng pob llythyren o'r geiriau a ffurfiwyd. Yn ogystal ag aliniadau llorweddol a fertigol, mae yna lawer o aliniadau arosgo, o'r top i'r gwaelod ac o'r gwaelod i'r brig, o'r dde i'r chwith ac o'r chwith i'r dde.

Felly, wrth gymryd delw'r cefnfor, rwy'n cadarnhau bod ein gwybodaeth o'r Beibl ar lefel ei wyneb. Bydd yr hyn a guddiwyd yn cael ei ddatgelu i'r etholedigion yn ystod y tragwyddoldeb y byddant yn mynd iddo. A bydd Duw yn dal i syfrdanu ei anwyliaid â'i allu aruthrol, diderfyn.

Yn anffodus, mae'r arddangosiadau disglair hyn yn analluog i newid calonnau bodau dynol fel eu bod yn dod i garu Duw “*â'u holl galon, â'u holl enaid, â'u holl nerth, â'u holl feddwl*” (Deu.6:5; Mat. 22:37); yn ol ei gais cyfiawn. Bydd profiad daearol wedi ei brofi, nid yw ceryddon, ceryddon, a chosbau yn newid dynion, a dyna pam mae cynllun achubol Duw wedi'i seilio ers dechrau bywyd rhydd ar yr adnod hon: "Mae cariad perffaith yn bwrw allan ofn" (1 Ioan 4:18). Mae dewis yr etholedigion yn seiliedig ar eu harddangosiad o gariad perffaith at Dduw, eu Tad Nefol. Yn y “*cariad perffaith*” hwn, nid oes mwyach angen am gyfraith na gorchymyn, a'r cyntaf i ddeall hyn oedd yr hen Enoch a ddangosodd i Dduw ei gariad trwy “*rodio gydag ef*”, gan ofalu nad oedd yn gwneud dim i'w anfodloni. Oherwydd bod ufuddhau yw caru ac mae cariad yn golygu ufuddhau gyda'r nod o roi pleser a llawenydd i'r anwylyd. Yn ei berffeithrwydd dwyfol, daeth Iesu yn ei dro i gadarnhau'r wers hon o gariad “*gwir*” ar ôl y modelau dynol cyntaf, sef Abraham, Moses, Elias, Daniel, Job a llawer o rai eraill nad oes ond Duw yn gwybod eu henwau.

Anffurfiannau oherwydd amser

Nid oes un iaith ar y ddaear nad yw wedi mynd trwy esblygiad a thrawsnewidiadau a achosir gan ysbryd gwrthnysig dynoliaeth. Ac yn y mater hwn, nid yw Hebraeg wedi dianc rhag y gwyrddroi dynol hwn fel nad yw'r testun Hebraeg a ystyriwn yn wreiddiol eisoes yn ddim amgen na'r gwreiddiol o ysgrifau Moses mewn cyflwr rhannol ystumiedig. Mae'r darganfyddiad hwn yn ddyledus gennyf i waith Ivan Panin a'r ffaith iddo, yn y fersiwn o'r testun Hebraeg a ddefnyddiodd yn 1890, yn Gen.1:1, ddigideiddio'r gair Duw gyda'r term Hebraeg "elohim". Yn Hebraeg, "elohim" yw lluosog "eloha" sy'n golygu duw yn yr unigol. Mae trydedd ffurf yn bodoli: "Él". Fe'i defnyddir i gysylltu'r gair Duw ag enwau: Daniel; Samuel; Bethel; ayb... Mae'r termau hyn sy'n dynodi'r gwir

Dduw yn derbyn prif lythyren yn ein cyfieithiadau i nodi'r gwahaniaeth rhwng y gwir Dduw a gau dduwiau paganaidd bodau dynol.

Mae'r Beibl yn pwysleisio'n gywir ac yn bendant y ffaith fod Duw yn "un" sy'n ei wneud yn "eloha", yr unig wir "eloha". Dyna pam, trwy briodoli iddo'i hun y gair lluosog "elohim", yn Genesis 1 ac mewn manau eraill, mae Duw yn anfon neges atom sy'n honni'n gywir ei fod eisoes yn Dad i luoedd o fywydau sy'n bodoli eisoes i greadigaeth ein system ddaearol. neu ddimensiwn, ac o'r holl fywydau a fydd yn ymddangos ar y ddaear. Yr oedd y bywydau nefol hyn a grewyd eisoes wedi eu rhanu gan y pechod a ymddangosodd yn ei greadur rhydd cyntaf. Trwy ei ddynodi ei hun trwy'r gair "elohim", mae'r creawdwr yn datgan ei awdurdod dros bopeth sy'n fyw ac yn cael ei eni ohono. Yn rhinwedd y swydd hon y bydd yn ddiweddarach, yn Iesu Grist, yn gallu dwyn pechodau lliaws ei etholedigion a'i achub, trwy ei farwolaeth gymodlon yn unig, luoedd o fywydau dynol. Mae'r gair "elohim", lluosog, felly yn dynodi Duw yn ei allu creadigol o bopeth sy'n byw. Mae'r term hwn hefyd yn proffwydo'r rolau lluosog y bydd yn eu chwarae yn ei brosiect iachawdwriaeth lle mae eisoes yn bennaf ac yn olynol, yn "*Dad, Mab ac Ysbryd Glân*" a fydd yn gweithredu ar ôl bedydd i buro a sancteiddio bywydau ei etholedigion. Mae'r lluosog hwn hefyd yn ymwneud â'r amrywiol enwau y bydd Duw yn eu dwyn: Michael am ei angylion; Iesu Grist dros ei fodau dynol dewisol a brynwyd gan ei waed.

Fel enghraifft o'r gwyrddroi oherwydd gwyrddroi dynol rhoddaf hynny o'r ferf "bless", a fynegir yn Hebraeg gan y gwreiddyn "brq" ac y bydd ei dewis o lafariaid a ddefnyddir yn y pen draw yn cael ei chyfieithu fel "bendith" neu "felltith". Mae'r afluniad gwrthnysig hwn yn ystumio ystyr y neges ynglŷn â Job, y mae ei wraig mewn gwirionedd yn dweud "*bendithiwch Dduw a marw*", ac nid "~~*melltithio*~~-*Dduw a marw*", fel y mae'r cyfieithwyr yn ei gynnig. Enghraifft arall o newid gwrthnysig llechwraidd, yn yr iaith Ffrangeg mae'r ymadrodd "sicr" sy'n golygu'n wreiddiol yn sicr ac absoliwt wedi cymryd ym meddwl dynol ystyr "efallai", hollol gyferbyniol. Ac mae'r enghraifft olaf hon yn haeddu cael ei nodi oherwydd bydd yn dod yn bwysig ac yn arwain at ganlyniadau difrifol. Yn y geiriadur "petit Larousse" sylwais ar newid yn y diffiniad o'r gair "Sul". Wedi'i gyflwyno fel diwrnod cyntaf yr wythnos yn fersiwn 1980, daeth yn seithfed diwrnod yn fersiwn y flwyddyn ganlynol. Rhaid i blant Duw'r gwirionedd felly fod yn wyladwrus o'r confensiynau esblygiadol a sefydlwyd gan ddynion oherwydd o'i ran ef, yn wahanol iddynt hwy, nid yw Duw'r creawdwr mawr yn newid ac nid yw ei werthoedd yn amrywio, yn union fel trefn pethau a threfn. yr amser a sefydlodd efe o'i seiliad o'r byd.

Mae gweithiau gwrthnysig dynoliaeth wedi nodi hyd yn oed destun Hebraeg y Beibl, lle mae llafariaid yn cael eu neilltuo'n anghyfiawn heb ganlyniadau i iachawdwriaeth, ond i amddiffyn ei fersiwn swyddogol, Duw a baratowyd gan y dull rhifiadol, y modd o adnabod y testun go iawn o'r ffug. Bydd hyn yn ein galluogi i wirio a nodi bodolaeth nifer o ffigurau rhifiadol sy'n nodweddu'r fersiwn beiblaidd ddilys yn unigryw, yn Hebraeg fel yn Groeg, nad yw eu harwyddion wedi'u haddasu ers yr 2il ganrif ^{CC}.

Mae'r Ysbryd yn adfer y gwirionedd am gyfiawnhad trwy ffydd (trwy ffydd)

Rwyf newydd sôn am ystumiadau'r testun beiblaidd; pethau o herwydd cyfieithwyr lluosog yr ysgrifeniadau gwreiddiol. I oleuo ei bobl ddiwedd amser, mae Ysbryd y gwirionedd yn adfer eu gwirionedd, gan gyfeirio meddyliau ei etholedigion tuag at destunau lle mae afluniadau sylweddol yn parhau. Dyma beth sydd newydd ei gyflawni ar y Saboth hwn o Fedi 4, 2021, i'r pwynt imi roi'r enw "sabbath crisial" iddo. Gadewais y dewis o thema i'w hastudio i chwaer o Rwanda yr ydym yn rhannu cynnydd ein Sabothau ar-lein â hi. Cynigiodd hi "gyfiawnhad trwy ffydd." Daeth yr astudiaeth â rhai darganfyddiadau pwysig gwirioneddol i ni sy'n gwneud ein dealltwriaeth o'r pwnc hwn yn glir iawn.

Yn y Beibl, yn 1 Pet.1:7, mae'r Ysbryd yn symbol o ffydd trwy aur pur: "*bod prawf dy ffydd, sy'n fwy gwerthfawr nag aur sy'n darfod, er ei brofi â than, yn esgor ar fawl, gogoniant ac anrhydedd pan Iesu Grist yn ymddangos.*" Yr ydym yn deall yn barod oddiwrth y gymhariaeth hon fod ffydd, gwir ffydd, yn beth hynod o brin; canfyddwn geryg a meini yn mhob man, yr hyn nid yw yn wir ag aur.

Yna, o adnod i adnod, daliwn yn gyntaf: "*heb ffydd y mae'n amhosibl plesio Duw*", yn ôl Heb.11:6: "*A heb ffydd y mae'n amhosibl ei blesio; canys rhaid i'r hwn sydd yn dyfod at Dduw, gredu fod Duw yn bod, ac mai efe yw gwobrwywr y rhai sydd yn ei geisio.*" » Mae dwy ddysgeidiaeth yn gysylltiedig â ffydd: cred yn ei bodolaeth, ond hefyd, y sicrwydd ei bod yn bendithio "*y rhai sy'n ei cheisio*", yn ddiffuant, manylyn pwysig na ellir ei dwyllo. A chan mai nod ffydd yw bod yn bleserus iddo, bydd yr un a ddewisir yn ymateb i gariad Duw trwy ufuddhau i'w holl ordinhadau a'i orchmynion y mae'n eu cyflwyno yn union enw Ei gariad at Ei greaduriaid. Mae ffrwyth y cwlwm cariad hwn, sy'n uno fel magnet y rhai sy'n caru ei gilydd ac yn caru Duw yng Nghrist, yn cael ei gyflwyno i ni yn y ddysgeidiaeth enwog a ddyfynnir yn 1 Cor.13 sy'n disgrifio gwir gariad sy'n plesio Duw. Yn dilyn y darlenniad hwn, meddyliais am y neges nid llai enwog a roddwyd yn Habacuc 2:4: "*... trwy ei ffydd y bydd y cyfiawn yn byw*". Ond, yn yr adnod hon y mae y cyfieithiad a gynnygir gan Louis Segond yn dywedyd wrthym: "*Wele, y mae ei enaid wedi ymchwyddo, nid yw yn uniawn ynddo; ond y cyfiawn a fydd byw trwy ei ffydd ef.*" » Am amser hir, roedd yr adnod hon yn broblem i mi nad oeddwn wedi ceisio ei datrys. Sut y gall dyn "*wedi ei ymchwyddo*" â balchder gael ei farnu'n "*gyfiawn*" gan Dduw? Yr hwn sydd, yn ôl Pro.3:34, Iago 4:6 ac 1 Pedr 5:5, "*yn gwrthsefyll y beilchion, ond yn rhoi gras i'r gostyngedig*"? Ymddangosodd yr ateb trwy ddarganfod yn y testun Hebraeg y gair "*anghrediniol*" yn lle'r gair "*chwyddedig*" a ddyfynnwyd yn Segond a gyda syndod canfuom, mewn fersiwn "Catholig" Vigouroux, y cyfieithiad da ac mor rhesymegol sy'n gwneud y cwbl glir neges gan yr Ysbryd. Oherwydd, mewn gwirionedd, mae'r Ysbryd yn ysbrydoli yn Habacuc neges mewn arddull a ysbrydolwyd eisoes yn y Brenin Solomon ar ffurf ei ddjarhebion lle mae'n gosod paramedrau gwrthgyferbyniol llwyr; yma yn Habacuc, "*anghrediniaeth*" a "*ffydd*". Ac yn ol Vigouroux a sail Lladin Vulgate ei gyfieithiad, y mae yr adnod yn darllen: "*Wele, yr hwn sydd anghrediniol nid oes ganddo () enaid cywir*"

ynddo; ond y cyfiawn a fydd byw trwy ei ffydd ef . » Trwy briodoli dwy ran yr adnod i'r un testun, mae Louis Segond yn ystumio neges yr Ysbryd ac mae ei ddarllenwyr yn cael eu rhwystro rhag deall y wir neges a roddir gan Dduw. Ar ôl i'r peth gael ei atgyweirio, byddwn nawr yn darganfod sut mae Habacuc yn disgrifio'n union y treialon "Adventist" o 1843-1844, 1994, a'r dyddiad terfynol sy'n ymwneud â gwir ddychweliad terfynol Crist, gwanwyn 2030. Yn wir, mae'r golau newydd diweddar hwn sy'n trwsio dychweliad Crist ar gyfer 2030 yn ein galluogi i ddeall yn well a dilysu'r profiadau Adventist olynol a gadarnhawyd eisoes, yn Dat. 10:6-7, gan yr ymadrodd: "ni fydd mwy o oedi ... ond bydd dirgelwch Duw yn wedi'i gyflawni ." Ar gyfer yr arddangosiad hwn, cymeraf destun Habacuc 2 o'i ddechrau, gan gymysgu'r sylwadau esboniadol.

Fersiwn L.Segond wedi'i addasu gennyf i

Adnod 1: "*Byddaf wrth fy post, a byddaf yn sefyll ar y tŵr; Gwyliaf i weled beth a ddywed yr YaHWéH wrthyf, a pha beth a atebaf yn fy nadl. »*

Sylwch ar agwedd "aros" y proffwyd a fydd yn nodweddu treial yr Adventist, yr Ysbryd yn dweud wrthym yn neges Dan.12:12: "*Gwyn ei fyd yr hwn sy'n aros hyd at 1335 o ddyddiau*". Er mwyn deall yn glir, rhoddir i ni ystyr y "*ddadl*" hon yn y bennod flaenorol lle y broblem a godwyd gan Habacuc yw ymestyn ffyniant y drygionus ar y ddaear: "*A wagia ei rwyd am hyn, a lladd- a ydyw efe bob amser yn genhedloedd, heb arbed ?*" (Hab 1:17). Yn y myfyrdod hwn a'r cwestiynu hwn, mae Habacuc yn darlunio ymddygiad pob dyn sy'n gwneud yr un sylw hyd ddiwedd y byd. Hefyd, bydd Duw yn cyflwyno ei ymateb trwy awgrymu'n broffwydol destun dychweliad Iesu Grist, a fydd yn rhoi diwedd, yn bendant, ar oruchafiaeth yr annuwiol, dirmygedig, anghrediniol, anffyddlon a gwrthryfelgar.

Adnod 2: "*Yr ARGLWYDD a lefarodd wrthyf, ac a ddywedodd, Ysgrifenna'r broffwydoliaeth: ysgythrwech hi ar lechi, i'w darllen yn gyffredin. »*

Rhwng 1831 a 1844, cyflwynodd William Miller dablau yn crynhoi ei gyhoeddiadau a broffwydodd ddychwelyd Iesu Grist yn gyntaf yn y gwanwyn 1843, yna yn y cwmp 1844. Rhwng 1982 a 1994, yr wyf hefyd yn cynnig ac yn dal i gynnig i Adfentwyr ac i fodau dynol eraill, ar bedwar bwrdd, y crynodeb o'r goleuadau proffwydol newydd a ysbrydolwyd gan Arglwydd y Gwirionedd ar gyfer ein "*hamser gorffen*". Pe bai'r canlyniadau gwirioneddol sy'n gysylltiedig â'r dioddefaint hwn o 1994 ond yn cael eu deall ar ôl yr amser a nodwyd, fel yn 1844, mae'r dyddiad a'i gyfrifiad hyd heddiw wedi'u dilysu gan Ysbryd y Duw byw.

Adnod 3: "*Oherwydd y mae hi yn broffwydoliaeth y mae ei hamser eisoes wedi ei benodi,*"

Mae'r amser hwn a benodwyd gan Dduw wedi'i ddatgelu ers 2018. Gan dargedu dyddiad dychwelyd Iesu Grist, yr amser penodedig hwn yw gwanwyn 2030.

" Y mae hi yn cerdded tua'i diwedd, ac ni bydd yn dweud celwydd; »

Bydd dychweliad y Crist buddugol yn cael ei gyflawni yn ei amser priodol, ac ni fydd y broffwydoliaeth sy'n ei chyhoeddi "*yn dweud celwydd*". Bydd Iesu Grist yn bendant yn dychwelyd yng ngwanwyn 2030.

“ *Os bydd yn oedi, arhoswch amdano, oherwydd bydd yn digwydd, bydd yn sicr yn digwydd.* »

Os gosodwyd y dyddiad gan Dduw, ar ei gyfer ef, bydd gwir ddychweliad Crist yn cael ei gyflawni ar yr amser penodedig hwn nad oedd ond yn gwybod amdano hyd 2018. Gall yr oedi a awgrymir, "os yw'n oedi", *felly* bryderu dynion yn unig, oherwydd mae Duw yn cadw'r hawl i ddefnyddio cyhoeddiadau ffug o ddychwelyd Iesu Grist a fydd yn caniatáu iddo brofi, yn olynol, yn 1843, 1844, 1994 a hyd ein hamser olaf, ffydd Cristnogion sy'n honni ei fod yn iachawdwriaeth iddo, sy'n caniatáu iddo ddewis ei etholedigion . Mae'r cyhoeddiadau ffug rhagweladwy hyn o ddychwelyd Iesu Grist yn cael eu defnyddio gan Dduw, i wahanu hyd ddiwedd y byd, " y gwenith o'r us, y defaid oddi wrth y geifr ", y ffyddloniaid oddi wrth yr anffyddlon, " y credinwyr oddi wrth yr anghredinwyr. », dewisedig y syrthiedig.

Mae'r adnod yn cadarnhau paramedr “ *aros* ” yr Adfentydd sy'n parhau i fod yn elfen ddisgrifiadol o'r seintiau olaf wedi'u gosod ar wahân ac wedi'u selio gan arfer y gwir Saboth y seithfed dydd ers cwmp 1844, sef diwedd yr ail brawf Adventist. Yn yr adnod hon, mae'r Ysbryd yn pwysleisio'r syniad o **sicrwydd** sy'n nodweddu dychweliad Crist y buddugwr, y rhyddhawr a'r dialydd.

Fersiwn Vigouroux

Adnod 4: “ *Wele, yr hwn sydd anghredadyn, nid oes ganddo enaid cywir ynddo; ond y cyfiawn a fydd byw trwy ei ffydd ef.* »

Mae'r neges hon yn datgelu'r farn bod Duw yn cynnal bodau dynol sy'n destun y pedwar treial Adventist sy'n gysylltiedig â'r dyddiadau 1843, 1844, 1994 a 2030. Mae rheithfarn Duw yn sydyn ym mhob un o'r cyfnodau. Trwy'r cyhoeddiad proffwydol mae Duw yn datguddio'r “ *rhagrithwyr* ” Cristnogion sy'n datgelu eu natur “ *anghrediniol* ”, trwy wawdio cyhoeddiadau proffwydol ei ddewisol negeswyr neu ei broffwydi. Mewn cyferbyniad llwyr, mae'r etholedigion yn rhoi gogoniant i Dduw trwy dderbyn Ei negeseuon proffwydol ac ufuddhau i'r cyfarwyddiadau newydd y maent yn eu datgelu. Bernir, ar yr un pryd, yr ufuddod hwn, a fernir gan Dduw yn “ *foddlon,* ” yn deilwng o gadw y cyfiawnder a briodolir i enw Iesu Grist.

Dim ond y ffydd ufudd hon “allan o gariad” at Dduw a fernir yn deilwng o fynd i mewn i'r tragwyddoldeb sydd i ddod. Dim ond yr hwn y mae gwaed Crist yn ei lanhau oddi wrth ei bechodau, sydd wedi ei achub “ *trwy ei ffydd* ” . Gan fod ymateb ffydd yn bersonol, dyma pam y mae Iesu'n cyfeirio ei negeseuon, yn unigol, at ei ddewiswyr, er enghraifft: Matt.24:13: “ *Ond y sawl sy'n dyfalbarhau hyd y diwedd, a fydd. arbed.* ” Gall ffydd ddod yn gyfunol os yw'n bodloni un safon. Ond byddwch yn ofalus! Mae honiadau dynol yn gamarweiniol, oherwydd Iesu yn unig sy'n penderfynu pwy sydd i'w achub neu ei golli yn ôl Ei farn am y ffydd a ddangosir gan ymgeiswyr sy'n dymuno mynd i'r nefoedd.

I grynhoi, yn yr adnodau hyn o Habacuc, mae'r Ysbryd yn datgelu ac yn cadarnhau cwlwm agos ac **anwahanadwy** “ *ffydd* ” a'r “ *gweithredoedd* ” y mae'n eu cynhyrchu; rhywbeth a godwyd eisoes gan yr apostol Iago (Jac.2:17: “ *Felly y mae gyda ffydd: os nad oes ganddo weithredoedd, y mae yn farw ynddo 'i hun.* ”); sydd yn awgrymu y ffaith, o ddechreu efengylu, fod pwnc ffydd wedi ei gamddeall a'i gamddechongli. Nid oedd rhai, fel heddyw, ond yn cysylltu agwedd

y grediniaeth arni, gan anwybyddu tystiolaeth y gweithiau sydd yn rhoddi iddi ei gwerth a'i bywyd. Mae ymddygiad dynion, y mae Duw yn gwneud ei gyhoeddiadau am ddychweliad Iesu Grist yn hysbys iddynt, yn amlygu gwir natur eu ffydd. Ac ar adeg pan y mae Duw yn tywallt ei oleuni mawr ar ei weision olaf, nid oes mwyach esgusawd dros neb nad yw yn deall y gofynion newydd a sefydlwyd gan Dduw er 1843. Y mae iachawdwriaeth trwy ras yn parhau, ond er y dyddiad hwn, dim ond o fudd i'r etholedigion a ddetholwyd gan Iesu Grist, trwy dystiolaeth gwir arddangosiadau o'r cariad y maent yn ei roi iddo. Ar y cyntaf y Sabbath oedd arwydd y fendith ddwyfol hon, ond er y flwyddyn 1844 ni bu erioed yn ddigonol ynddo ei hun, oblegid y mae cariad ei wirionedd prophwydol, a ddatguddiwyd rhwng 1843 a hyd 2030, hefyd bob amser wedi ei ofyn gan Dduw. Mewn gwirionedd, mae gan y goleuadau newydd a dderbyniwyd ers 2018 gysylltiad agos â'r Saboth seithfed dydd sydd wedi dod yn ddelwedd broffwydol o'r seithfed mileniwm a fydd yn dechrau gyda dychweliad Iesu Grist yng ngwanwyn 2030. Ers 2018, "cyfiawnhad trwy ffydd » yn dwyn ffrwyth ac yn gwneud lles i'r rhai a alwyd sy'n dod yn etholedigion trwy amlygu eu cariad at Dduw a'i holl oleuadau hen a newydd a ddatguddir yn enw Iesu Grist fel y dysgir ym Mathew.13:52: "Ac efe a ddywedodd wrthynt: *Felly, y mae pob ysgrifenydd sydd yn dysgu am deyrnas nefoedd yn debyg i feistr tŷ yn dwyn allan o'i drysor bethau newydd a hen bethau* . Ni all unrhyw un sy'n caru Duw ond caru darganfod ei brosiectau a'i gyfrinachau sydd wedi aros yn gudd ac yn cael eu hanwybyddu gan fodau dynol ers amser maith.

Habacuc a dyfodiad cyntaf y Meseia

Canfu'r broffwydoliaeth hon hefyd gyflawniad i wladolyn Iddewig Israel, y cyhoeddodd ddyfodiad cyntaf y Meseia iddi. Pennwyd a chyhoeddwyd amser y dyfodiad hwn yn Dan.9:25. Ac mae'r allwedd i'w gyfrifiad i'w weld yn llyfr Esra, ym mhennod 7. Mae'n ymddangos bod yr Iddewon wedi gosod llyfr Daniel ymhlith y llyfrau hanesyddol, ac roedd yn rhagflaenu llyfr Esra. Ond fel hyn yr oedd ei swyddogaeth broffwydol yn cael ei lleihau ac yn llai gweladwy i'r darlennydd. Iesu oedd y proffwyd cyntaf a dynnodd sylw ei apostolion a'i ddisgyblion at broffwydoliaethau Daniel.

Cafodd yr oedi a gyhoeddwyd, " *os yw'n oedi, aros amdano* ", hefyd ei gyflawni, oherwydd bod yr Iddewon yn disgwyl am Feseia a oedd yn dialydd ac yn rhyddhau'r Rhufeiniaid, gan ddibynnu ar Eiseia 61 lle mae'r Ysbryd yn dweud am Grist yn adnod 1 : " *Ysbryd yr Arglwydd sydd arnaf fi, Canys yr ARGLWYDD a'm heneiniodd i ddwyn newyddion da i'r tlodion; Efe a'm hanfonodd i iachau y drylliedig, i gyhoeddi rhyddid i'r caethion, a gwardigaeth i'r carcharorion; "* . Yn adnod 2, y mae yr Ysbryd yn nodi : " *I gyhoeddi blwyddyn o ffafr oddi wrth yr Arglwydd , a dydd dial gan ein Duw ; I gysuro'r holl gystuddiol ; "* . Nid oedd yr Iddewon yn gwybod bod yn rhaid i 2000 o flynyddoedd fynd heibio rhwng " *blwyddyn gras* " a " *dydd dial* ", er mwyn arwain y bobl i ddychwelyd Crist y buddugwr, y rhyddhawr a'r dialydd, yn ôl Eiseia 61:2. Mae'r wers hon i'w gweld yn glir yn y dystiolaeth a ddyfynnir yn Luc 4:16-21: " *Aeth i Nasareth, lle cafodd ei fagu, ac, yn ôl ei arfer, aeth i mewn i'r synagog ar y dydd Saboth. Cododd ar ei draed i ddarllen, a rhoddwyd llyfr y proffwyd Eiseia iddo. Wedi ei ddatod, efe a*

gafodd y fan lle yr oedd yn ysgrifenedig, Y mae Ysbryd yr Arglwydd arnaf, oherwydd iddo fy eninio i bregethu newyddion da i'r tlodion; Efe a'm hanfonodd i iachau y drylliedig, i gyhoeddi gwaredigaeth i'r caethion, ac adferiad golwg i'r deillion, i ollwng y gorthrymedig yn rhydd, i gyhoeddi blwyddyn ffafr yr Arglwydd. Yna efe a dreiglodd y llyfr, ac a'i rhoddes i'r gwas, ac a eisteddodd. » Trwy atal ei ddarllen yma, cadarnhaodd fod ei ddyfodiad cyntaf yn ymwneud â'r “**flwyddyn gras**” hon yn unig a gyhoeddwyd gan y proffwyd Eseia. Mae adnod 21 yn parhau, gan ddweud, “*Yr oedd pawb oedd yn y synagog yn edrych arno. Yna dechreuodd ddweud wrthynt, "Heddiw, y mae'r Ysgrythur yr ydych newydd ei chlywed wedi ei chyflawni.* » Gosodwyd y “**diwrnod dialedd**” anwybyddedig a heb ei ddarllen gan Dduw, ar gyfer gwanwyn 2030, ar gyfer Ei ail ddyfodiad, y tro hwn, yn Ei holl allu dwyfol. Ond cyn dychwelyd, bu'n rhaid cyflawni proffwydoliaeth Habacuc trwy “*oedi*”, trwy dreialon yr “Adventist”, ym 1843-1844 a 1994, fel yr ydym newydd weld.

Yr ymroddiad terfynol

Wynebwich y gwir

Yng ngwanwyn 2021, dechrau'r flwyddyn ddwyfol, mae dynoliaeth gyfoethog ond ffug Gristnogol y Gorllewin newydd ddangos ei hawydd i warchod bywydau'r henoed, hyd yn oed os yw ar gost adfail economaidd cenedlaethol. Dyma pam y bydd Duw yn ei gyflwyno i'r Trydydd Rhyfel Byd a fydd yn dileu llawer iawn o fywydau pobl o bob oed, gan wybod nad oes iachâd na brechlyn ar gyfer yr ail gosb ddwyfol hon. O'n blaen ni, mewn 8 mlynedd, fydd y flwyddyn 6000 o greadigaeth ddaearol, a bydd diwedd y rhain yn cael eu nodi gan ddychweliad Iesu Grist. Yn fuddugoliaethus ac yn fuddugol, bydd yn arwain ei brynedig, ei etholedigion byw a'r rhai y bydd yn atgyfodi, i'w deyrnas nefoedd a bydd yn dinistrio'r holl fywyd dynol ar y ddaear y bydd yn gadael llonydd iddo, yn ynysig mewn tywyllwch, yr angel gwrthryfelgar o'r dechrau. , Satan, y diafol.

Mae ffydd yn yr egwyddor 6000 o flynyddoedd yn hanfodol i dderbyn y rhaglen hon. Gwnaed cyfrifiadau manwl gywir o'r ffigurau a roddir yn y Beibl yn amhosibl oherwydd "amwysder" ynghylch dyddiad geni Abraham (un dyddiad ar gyfer tri mab Tera: Gen.11:26). Ond, mae dilyniant yr olyniaethau o genedlaethau dynol o Adda hyd ddychweliad Crist yn cadarnhau agwedd y rhif hwn 6000. Trwy roi ein ffydd i'r union rif crwn hwn, priodolwn y dewis hwn i fod "deallus", hynny yw, i y creawdwr Duw, ffynhonnell pob deallusrwydd a bywyd. Yn ôl egwyddor y "Sabboth" a nodir yn ei bedwerydd gorchymyn, rhoddodd Duw "chwe diwrnod" a chwe mil o flynyddoedd i ddyn wneud ei holl waith, ond mae'r seithfed dydd a'r seithfed mileniwm yn amseroedd "cysegredig" o orffwys. ar wahân) dros Dduw a'i etholedigion.

ymddygiad " *deallus neu ddoeth* " Ei etholedigion sy'n elwa o bopeth mae Duw yn ei ddweud, yn proffwydo neu'n ei feddwl (gweler Daniel 12:3: " *A bydd y doeth yn disgleirio fel ysblander. yr eangder, a'r rhai a ddysgasant gyfiawnder i'r dyrfa, fel y ser, yn oes oesoedd.* " Gan weithredu fel hyn, y maent yn cyfiawnhau dewisiad Duw i wneud iddynt elwa o'i gyfiawnder prynedigaethol a amlygir yn Iesu Grist.

I gloi'r gwaith hwn, ychydig cyn y ddrama sydd i ddod, hoffwn gysegru, yn fy nhro i, i holl wir blant Duw a fydd yn ei ddarllen, ac yn ei groesawu â ffydd a llawenydd, yr adnod hon o Ioan 16:33 sy'n ei chysegru gan ddwy ffynhonnell wahanol ar achlysur fy medyddio ar 14 Mehefin, 1980; un ar fy nhystysgrif bedydd gan y sefydliad, a'r llall ar y rhagair i'r llyfr "Iesu Grist" a offrymwyd i mi y tro hwn gan fy nghyd was ar y pryd, bron i'r oes pan offrymodd Iesu ei fywyd yn aberth: " *Y pethau hyn a ddywedais wrthy, er mwyn i chwi gael heddwch yn of fi. Byddwch yn cael gorthrymder yn y byd; ond byddwch yn ddewr, yr wyf wedi gorchfygu'r byd.* "

Samuel, gwas bendigedig Iesu Grist, "Yn wir"!

Yr alwad olaf

Wrth i mi ysgrifennu'r neges hon, ar ddiwedd 2021, mae'r byd yn dal i fwynhau heddwch crefyddol cyffredinol gwerthfawr a gwerthfawr. Fodd bynnag, ar sail fy ngwybodaeth am y datgeliadau proffwydol a baratowyd gan Dduw, rwy'n cadarnhau, heb yr amheuaeth leiaf, fod Rhyfel Byd ofnadwy yn cael ei baratoi ac ar y trywydd iawn i'w gyflawni o fewn y 3 i 5 mlynedd nesaf. Wrth ei gyflwyno dan yr enw symbolaidd “*chweched utgorn*” yn Dat.9, mae'r Ysbryd yn ein hatgoffa bod pum cosb ofnadwy eisoes wedi dod i gosbi cefnu ar ffyddlondeb i'w Saboth sanctaidd a'i ordinhadau eraill a ddirmygwyd er Mawrth 7 321. roedd cosbau'r Duw anfarwol yn rhychwantu 1600 o flynyddoedd o hanes dynol a drefnwyd ar raglen grefyddol ddwyfol. Daw ei chweched gosb i rybuddio, un tro diweddaf, Gristionogaeth yn euog o anffyddlondeb tuag ato. Ar wahân i Dduw a'i brosiect achubol, nid oes gan fywyd dynol unrhyw ystyr. Dyma pam, y bydd yr “*utgyrn*” â chymeriad graddol a ddatgelir trwy gyfatebiaeth yn Lefiticus 26, dwyster llofruddiol y “*chweched*” yn cyrraedd uchelfannau o erchyllterau y mae dynoliaeth wedi eu hofni a'u dychryn ers amser maith. Mae'r “*chweched trwmped*” yn ymwneud â'r Rhyfel Byd terfynol a fydd yn dileu torfeydd o fodau dynol, “*traean o ddynion*” yn ôl Dat.9:15. A gellir cyrraedd y gyfran hon yn llythrennol mewn rhyfel lle bydd 200,000,000 o ymladdwyr proffesiynol arfog, hyfforddedig ac â chyfarpar yn wynebu ei gilydd, yn ôl y manylder a roddir yn Dat.9:16: “Roedd nifer y marchogion yn y fyddin yn ddau fil o fyrdd : *Clywais y nifer ohonynt*”; h.y., 2 x 10000 x 10000. Cyn y gwrthdaro olaf hwn, yn ystod yr 20fed ganrif^{ganrif}, roedd y ddau ryfel byd 1914-1918 a 1939-1945 yn tarddu o'r gosb fawr sy'n dod i ddiwedd cyfnod cenhedloedd rhydd ac annibynnol. Nid yw Duw wedi darparu dinasoedd noddfa i'w rai dewisol, ond mae wedi gadael arwyddion digon clir inni ffoi o'r ardaloedd a dargedwyd fel blaenoriaeth gan ei ddigofaint dwyfol. Bydd yn cyfarwyddo'r ergydion y mae'n rhaid eu cyflawni gan fodau dynol a elwir ar gyfer y dasg hon. Ond ni fydd yr un ohonynt yn un o'i rai dewisol. Bydd y gwrthryfelwyr anghrediniol neu'r anghredinwyr sydd ar wasgar trwy'r ddaear yn offerynau ac yn ddiodefwrwr ei ddwyfol ddigofaint. Ymladdwyd yr Ail Ryfel Byd rhwng pobl y Gorllewin yr oedd eu crefyddau'n Gristnogol ac yn cystadlu. Ond yn y Trydydd i ddod, y cymhelliad ar gyfer gwrthdaro fydd yn ei hanfod crefyddol, gosod crefyddau cystadleuol yn erbyn ei gilydd nad ydynt erioed wedi bod yn athrawiaethol gydnaws â'i gilydd. Dim ond heddwch a masnach sydd wedi caniatáu i'r rhith hwn dyfu. Ond ar yr amser a ddewisir gan Dduw, yn ôl Dat.7:2-3, bydd y cyffredinolrwydd demonig a ddelir gan angylion Duw yn cael ei ryddhau i “*wneud niwed i'r ddaear a'r môr*” neu, i ddatgodio'r symbolau, “*i niwed*” “Protestaniaid a Phabyddion” sy'n anffyddlon i Iesu Grist. Yn rhesymegol iawn, y ffydd Gristnogol anffyddlon yw prif darged dicter y Barnwr cyfiawn Iesu Grist; yn union fel yn yr hen gyfamod, cosbwyd Israel am ei hanffyddlondeb cyson hyd ei dinistr cenedlaethol yn y flwyddyn 70. Yn gyfochrog â'r “*chweched utgorn*” hwn, mae proffwydoliaeth Dan.11:40 i 45, yn cadarnhau, trwy ddwyn i

gof " *dri brenin* ", goblygiad tair crefydd undduwiaeth: Catholigiaeth Ewropeaidd, Islam Arabaidd a Gogledd Affrica, ac Uniongrededd Rwsiaidd. Daeth y gwrthdaro i ben gyda gwrthdroi'r sefyllfa oherwydd ymyrraeth Protestaniaeth America, na chafodd ei enwi'n frenin, ond a awgrymwyd fel gelyn traddodiadol posibl i Rwsia. Mae dileu pwerau cystadleuol yn agor mynediad i'w dra-arglwyddiaeth olaf o dan y teitl " *y bwystfil sy'n codi o'r ddaear* ," a ddisgrifir yn Dat.13:11. Gadewch inni nodi, yn y cyd-destun olaf hwn, fod y ffydd Brotestannaidd Americanaidd wedi dod yn lleiafrif, a'r ffydd Gatholig Rufeinig yw'r mwyafrif, oherwydd mewnfudo Sbaenaidd olynol. Yn 2022, mae ei arlywydd o darddiad Gwyddelig ei hun yn Gatholig, fel yr arlywydd llofruddiedig John Kennedy.

Yn Dat.18:4, yn yr Hollalluog Dduw, mae Iesu Grist yn gorchymyn i bawb sy'n credu ac yn gobeithio ynddo, Ei etholedigion, "ddod *allan o Fabilon Fawr* ." Wedi'i nodi â thystiolaeth yn y gwaith hwn i'r Eglwys Gatholig Pabaidd, mae " *Babilon* " yn cael ei barnu a'i chondemnio oherwydd " *ei phechodau* ." Trwy etifeddiaeth hanesyddol o " *ei phechodau* ", mae euogrwydd Catholigiaeth yn ymestyn i Brotestaniaid a phobl Uniongred sy'n cyfiawnhau, trwy eu hymarfer crefyddol, y gweddill ar y Sul a etifeddwyd gan Rufain. Mae'r allanfa o Babilon yn awgrymu cefnu ar " *bechodau rhywun* ", a'r pwysicaf ohonynt, oherwydd bod Duw yn ei wneud yn " *nod* " adnabod: diwrnod gorffwys wythnosol, diwrnod cyntaf wythnos y drefn ddwyfol, Sul y Rhufeiniaid .

Yn y neges hon, o ystyried brys yr amseroedd, anogaf feibion a merched Duw i adael parth gogleddol Ffrainc wedi'i ganoli ar ei phrifddinas, Paris. Oherwydd bydd yn cael ei tharo cyn bo hir gan ddigofaint Duw, gan ddiodef y " *tân o'r nefoedd* ", niwclear y tro hwn, fel y ddinas " *Sodom* " y mae'n ei chymharu â hi, yn ei Datguddiad, yn Dat. 11:8. Mae hefyd yn ei ddynodi wrth yr enw " *Yr Aiff* ", delwedd symbolaidd o " *bechod* ", oherwydd agwedd wrthryfelgar ei hymrwymiad anghrefyddol sy'n gwrthwynebu Duw, fel y pharaoh yn hanes Exodus y bobl Hebraeg. Mewn sefyllfa ryfel, gyda ffyrdd yn cael eu torri a'u gwahardd, bydd yn amhosibl gadael yr ardal darged a dianc rhag y drasiedi farwol.

Samuel gwas y Duw byw, Iesu Grist

Bydd y rhai sydd am ddarganfod, yn gyntaf, yr hyn a gyflwynir ar ddiwedd y gwaith hwn, yn cael anhawster i ddeall pam yr wyf mor argyhoeddedig o natur anadferadwy y dinistr sydd ar fin digwydd yn Ffrainc ac Ewrop. Ond bydd y rhai a'i darlleno, o'i dechreu i'w diwedd, wedi casglu, yn nghwrs y darlleniad, y proflenni sydd yn pentyrru yn barhaus, i'r graddau o ganiatau iddynt yn y pen draw rannu yr argyhoeddiad diysgog fod 'Ysbryd Duw wedi adeiladu ynof fi ac ym mhob un sy'n perthyn iddo; mewn gwirionedd. Iddo Ef y perthyn yr holl ogoniant.

Ni ddaw rhyfeddodau drwg ond oddi wrth y rhai a wrthodant yn ystyfnig adnabod ei allu anghymharol, y mwyaf lluosog, a'i allu i arwain pob peth yn ol ei gynllun hyd ei gyflawniad perffaith.

Rwy'n cloi'r gwaith hwn yma, ond mae'r ysbrydoliaeth y mae Iesu'n parhau i'w rhoi i mi yn cael ei nodi a'i chofnodi'n barhaus ar ffurf negeseuon a gyflwynir yn y gwaith “ **Manna nefol y cerddwyr Adventist olaf** ”.